

تہ فسیری قورٹانی بہ رزو بہ پیز

بہ رگی بیست و پینجہم
سورہ تہ کانی
(فصلت) و (الشوری) و (الزخرف)

عہ لی باپیر

تەفسیری سوورەتەکانی

مُحَمَّدٌ وَآلِهِ وَالرَّسُولِ

ته فسیری سووږه ته کانی

فصلت و الشوری و الزخرف

نوسینی : عهلی پاپیر

هیزایتی ناوه وه : زهږدهشت کاوانی

چاپی په کهم ١٤٤٣هـ - ٢٠٢١ز

٩٠٢ لاپهړه

٢٤ ١٧ سم

بابهت : ئایینی

له بهر یوډه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان - ههریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (٧) ی سالی ٢٠١٢ پندراوه

تہ فیسری سووړه ته کانی

فَصِّلَاتٌ وَ الشُّوْرَى

الزُّخْرَفِ

نووسینی: عهلی بایپر

پێشهکی ئەم تەفسیره بەگشتیی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ، وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ١٠٢ آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ، وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ١ النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ٧٠ يَصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ٧١ الأحزاب .

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِذَعَةٍ، وَكُلُّ بِذَعَةٍ ضَالَّةٌ، وَكُلُّ ضَالَّةٍ فِي النَّارِ^(١).

خۆنەره بە پەرزو خوۆشه ویسته کان!

هیچ گومانی تێدانیه - بۆ مرووفی برادار - که ئەو تەمەنە ی له خزمەت دوایین کتییی خوا (قورئان) دا بەسەر دەر بۆ، جا به هەر شیۆه یه ک له شیۆه کانی له خزمه تدا بووندا بۆ؛ خۆیندنه وه، تیفکرین و پامان، فێرکردن، کار پێکردن ... هتد، به باشترین جیگرتن جیگا ده گری و، خاوه نه که ی له دنیاو دوا رۆژدا لێی به هره مه نده.

(١) ئەوه پێی ده گوترێ: (خطبة الحاجة) که پێغه مبه ر ﷺ هاوه لانی به رێزی فێرده کرد، پێش هەر قسه یه کێ گرتگ، بێلێن، وه ک وتاری جومعه و داخواز بیکردن (خطبة) و... هتدو، ئەم وتاره، هه ر کام له: الترمذي: (١١٠٥)، النسائي: (١١٠٤)، ابن ماجه: (١٨٩٢) أحمد: (٣٧٢٠)، الطبراني: (٢٤١٤) هیناویانه و (مسلم) یش به شێکی هیناوه.

منیش - که وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌روو- له‌وه‌قی فامم کردۆته‌وه، خوای به‌به‌زه‌یی و به‌خشر چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردووم و، به‌فه‌رمایشی به‌رزو بئ وئنه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردوومو، به‌ر له‌ ته‌مه‌نی بیست سالی یه‌وه هیدایه‌قی داوم، که قورئانی به‌پێزو پێز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خۆپندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و تێوه‌پامانی ئایه‌ته‌ پر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لیۆردبوونه‌ویان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تیکپرای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌سه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر پۆشنایی قورئان دا‌بوون، که دیاره‌ هه‌ر ئه‌مه‌ش شتیکی سروشتیه؛ ئاخ‌ر ئایا ئیسلام بێجگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، که ئه‌ویش هه‌ر روونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جێبه‌جێکردن و کارپێکردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه؟! بێگومان نه‌خێر.

ئج‌ا له‌میژ سالی‌ش بوو، که براو خوشکانتیکی دلسۆزی نزیک و ئاشنام، داوايان لێده‌کردم که ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ پ‌ه‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨)دا هاته‌ د‌لم‌ه‌وه، که ناوی خوای لێبه‌یتم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌ل‌کو ورده‌ ورده‌ به‌پێی بو‌ارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندێکی لێ نه‌نجام بده‌م، له‌گه‌ڵ سه‌رقالی زۆرو جو‌راو جو‌ریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تتیکي وام بۆ ده‌په‌خسێ که بتوانم خیرایی تێدا بکه‌م و خۆمی بۆ یه‌کلایی (متفرغ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پشتیوان بئ ته‌واوی بکه‌م، ئه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ مابێ.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ئه‌م ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌شم، وێپرای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی ئه‌و ته‌فسیره‌نای که باون و، ده‌ستم پێیان گه‌یشتوه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تێوه‌پامانی خۆم له‌ خودی قورئان، چونکه‌ بێگومان قورئان: هه‌ندێکی هه‌ندێکی روون ده‌کاته‌وه: (القرآن يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ری خواش روونکه‌ره‌وه‌ (مُبَيِّن)ی قورئانه، وه‌ك خوا ﷻ فه‌رموویه‌تی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (١١) النحل.

واته: ههروهه زیکرمان بۆ لای تۆ ناردۆته خوار، تاکو تهوهی بۆ خه لکی تیراوه ته خوار، بۆیان پروون بکه یهوه، وه به لکو خوشیان بیربکه نهوه.

ئومیدیشم وایه - به یارمه قی خوای به خشه ر (عَلَّامٌ) - شایسته یی ته وه م هه بی ته فسیرو لیکدانه وه یکی و بۆ قورئان پیشکesh به مسولمانانی کوردستان بکه م، که له قورئان بوه شیته وهو، مایه ی به هرهو سوودی خوینه ران بی، به تایبه تیش که زیاتر له سی (٣٠) سآله له گهل قورئانی به رزو مه زن و ته فسیره کانی و کتیه کانی سونه تدا خه ریکم و، ده یان کتیب و به ره می جوړاوجوړم له زۆربه ی بواره کانی زانسته کانی شه ریعه تدا پیشکesh کردوون.

شایانی باسیشه که تهو بیست و دوو مانگ زیندانیی کرانه م له لایه ن ته مریکاوه - له (٢٠٠٣/٧/١٠ تاكو: ٢٠٠٥/٤/٢٨) - ده رفه تیکی گه وه و گرنگ بوو، بۆ زیاتر پيدا قوولبوونه وه ی کتیبی خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ په یدابوونی تیگه یشتنی تایبه ت له بهاری زۆرێک له نایه ته کانی یهوه، ته م راستیه ش له مه و سووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک دره وشاوه ته وه^(١)، به لام هه لبه ته نالیم و هیچکesh سیش بو ی نیه بلئ: که ته م ته فسیره ی من تیروته واوه، چونکه وێرای سنوورداربوونی تواناو پرستم، له به رانبه ر کتیبی له هه موو پرووکه وه ره ها (مطلق و بیسنوور (لا محدود) ی خوا دا، نه شمویستوه که زۆر به ملاولادا بچم و بچمه ئیو هه ندیک وردده کارییه وه، که یان من تیدا پسپۆرو

(١) تهو مه و سووعه یه که تیس تا چاپ کراوه، که وتۆته به رده ستی خوینه ران و، سه رجه م هه شت به رگ و ده وری سن هه زارو پینچ سه د (٣٥٠٠) لاپه رده یه، هه لمداوه به گشتی تیدا باسی سه رجه م لایه نه کانی ئیسلام بکه م و، تاکه سه رچاوه شم قورئان بووه، وێرای ده قه کانی سونه ت، که له هوش (ذاکرة) دا بووون.

شایانی باسه تهو مه و سووعه یه له چاپی دووه می دا، کراوه به دوازه (١٢) کتیبی سه ره به خو، به مه به ستی ئاسانه تر سوود لی بینرانی .

شارەزا نىم، يان خوئىنەر پىئويستى پىئى نىه، له كاتىكدا دەيەوئى له قورئان تىبىگات و، بزائى خوا (تبارك و تعالى) راستەوخو چى پى فەرمووه؟!

ئىنجا ھەر لىرەشەو ھە پىئويستى دەزانم پىر بە دىل سوپاسى ئەو برا گەنجە پووح سووك و گورج و گوئل و دىسۆزە بگەم (ھەزى نەكرد ناوى بھىنم)، كە ھەلسا بە نووسىنەو ھەئىنە سەر كاغەزو، پاشان تاپىكردن و دوایى پىداچوونەو ھە ھەلەگىرى، سەرچەم ئەم زنجىرە دەرەسە، كە لە ئەسلىدا لە شىوہى وتار (محاضرة)دا پىشكەش كراون، ھەر ھەلسا بە (تخرىج)ى سەرچەم دەقەكانى سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پىكراو ھەكەنەو، زەحمەت و ماندوو بوونىكى زۆرى بە سەرچەم بەرگەكانى ئەم تەفسىرەو ھەكەشلاو، خوا بە باشتىن شىوہ پاداشتى بداتەو، ھەر صالح و ساغ و سەلامەت و سەر بەرزبى^(۱)، لە خواى بەرزو بىھاوتاش داواكارم ئەو جوړە گەنج و لاوانە لە كورپان و كچان، لەئىو گەلەكەماندا، زۆر بكات .

شايانى باسېشە كە ئىمە لەم تەفسىرەماندا، باسى بەش (جەزە)كانى قورئان و دابەشكردنەكانى دىكەى ۋەك: - (حزب) - ناكەين، چونكە ھەر سوورەتەك بوخوئى شىئىكى سەر بەخوئەو، سەرچەم ئايەتەكانى ۋەك ئالقەكانى زنجىرەك پىكەو ھە پىوھستەن و، ئاشكراشە كە دابەشكرانى سەرچەم قورئان بو سى (۳۰) بەش (جەزە) و شەست (۶۰) (حزب)، شىئىكە لەلایەن زاناينەو ھەكراو، بو ئاسانكارى خوئىندى قورئان، ديارە ئىمە لە دابەشكردنى بەرگەكانى ئەم تەفسىرەشدا، ديسان حىساب بو بەشەكان (أجزاء)ى ناكەين و، بە گوئىرەى سوورەتەكان، بەرگەكانى ديارى دەكەين.

(۱) ئەو برا دىسۆزە ئىستاش پاش تەواوكردى زۆر بەى قورئان، لىبراوانە بەردەوامە و ھەمىشى جەزم كروە، كە ئەگەر تەمەنمان بەردەوام بى، ھەتا كۆتايى ئەم تەفسىرە سەرگەرمى كارەكەى بى .

دوا قىشەشم ئەو ھەيە كە:

ئەم تەفسىرە - ۋەك پىشتر گۆمان - لە ئەسلىدا بەشئوھى دەرس و وتار
پىشكەش كراۋە، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردىي پىيدا چوومەۋەو، بەپىي
پىويست دەستكارىيم كردو، ديارە ھەموو دەرسىكىش بەناۋى خواو ستايشى
خوا يَا حَيُّ دەستى پىكردو، بەلام ئىمە لە سەرەتاي دەرسەكانەۋە، ئەوانەمان
لابردو، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەۋەو، ئەو (خطبة الحاجة) يەي لە سەرەتاي ئەم
پىشەكەيەۋە ھاتو، لە جياتى سەرەتاي سەرچەم دەرسەكانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشەممە ۲۵ رەجەب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

ھەولير

بەرچاۋ پوۋنىيەكى گىرگ لەبارەى ئەم تەفسىرەۋە

خۇيىنەرى بەرچىز !

ھەرچەندە لە (پىشەكى گىشتى) ئەم تەفسىرەدا باسما كىردە كە بۇ نوۋسىنى ئەم تەفسىرە، لە ھەموو ئەم تەفسىرە باۋانەى دەستىم پىيان گەيشتە، بەھرەمەندىبوم، ھەرۋەھا لە كۆتايى ھەر بەرگىكى ئەم تەفسىرەدا، سەرچەم ئەم تەفسىرانەى كەم و زۆر لىيان سوۋدەمەندىبوم، ناۋەكانىامان بە رىز نوۋسىون، بەلام لىرەش ۋەك جەختكىردنەۋەى زىاترو بەرچاۋپوۋنىي باشتر بۇ ئىۋەى بەرچىز دەلىم :

مادام ناۋى تەفسىرەكانمان نوۋسىۋە، نە پىۋىست دەكات و نەدەشگونجى، بۇ ھەر تىگەيشتن و بىرۋكەيەك، كە زۆرەى تەفسىرەكان لەبارەى ئايەتتىكەۋە، يان رستەۋ بىرگەيەكى ئايەتتىكەۋە، دەپھىن، ئىمە ھەموو جارى ناۋى ئەم تەفسىرانە بىنن، بەلام بىگومان ھەر كات بىرۋكەۋ تىگەيشتنىكى تايەتقى يەكىك لە تەفسىرەكان ھەبى و بىكەۋىتە بەرچاۋم، ئىچا چ پەسندى بىكەم، چ پەزى بىكەم، ھەر كات بە پىۋىستى بزانم، بە تايەت ئامازەى پىدەكەم، ئەگەرنا بە ئامازەى گىشتى و بە نوۋسىنى ناۋى تەفسىرەكان لە كۆتايى ھەر بەرگىك دا، ئىكتىفا دەكەم و، زۆرىش لە ئەمانەت زانستى (الأمانة العلمية) دەخەفتىم و مەبەستەم پەچاۋى بىكەم، چۈنكە ئەمىنىي و ئەمانەت پارىزى، پەۋشتىكى گەۋرەۋ بەرزى مەسۇلمانەتتە .

شايدى باسشە جارى ۋا ھەيە بىرۋكەۋ تىگەيشتنىكى تايەتتى خۇم، دەربارەى كۆمەلە ئايەتتىك يان ئايەتتىك يان رستەۋ بىرگەيەكى ئايەتتىك، بۇ دوست دەپ، ۋەك تىگەيشتن و بۇچوۋنى خۇم دەينوۋسم، كەچى پەنگە لە تەفسىرەكانى

دېكەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبى، ئەۋىش بەھۆي ئەۋەۋەيە كە من
ئەۋ تەفسىرەم ئەكەۋتۈتە بەر دىدە، يان دىتۈۋمەۋ لە يادم ئەماۋە.

پېنشەكى ئەم بەرگە

الحمد لله وحده والصلاة والسلام والبركات على من النبي بعده، محمد وآله
الملتزمين بهديه: صحباً وأزواجاً وقرابة وذرية والتابعين بإحسان.

خويئەره بەرئز و خۆشەويستەكانم!

سوپاس و ستایشی شایسته بۆ خوای کاربەجیی میهرەبان، ئەمە بەرگی بیست و
پێنجەمە لە تەفسیری قورئانی بەرز و بەپێزو، لەم بەرگەدا سێ سۈرەت لە ھەوت
سۈرەتە حامیمەکان تەفسیرکراون:

۱- فصلت

۲- الشوری

۳- الزخرف

شیایوی گوتنیشە کە ئەم بەرگەش لەسەر ھەمان میتۆدی بەرگەکانی پێشوویەتی
و، بە ھەوت قۇناغ ھەولمانداوھ تیشکێک بۆخەینە سەر چەمک و واتای ئایەتەکانی
ھەرکام لەو سێ سۈرەتە موبارەکە ی قورئانی مەزن، ئنجای وێرای تەفسیرکردنی
سەرچەم ئایەتەکانی ئەو سێ سۈرەتە لەھەر کایکیشیاندا چەند کورتە باسیکمان
کردوون، بەم شیۆھیە ی خوارەوھ:

یەكەم : فصلت

۱- پێناسە ی قورئان بە ئۆ سیفەتی سەرەکیی.

۲- کورتە باسیک لەبارە ی درووست بوونی گەردوونەوھ.

۳- کورتە باسیک لەبارە ی شایەدی لەسەردانی مرقۇھوھ لە قیامەت دا.

۴- کورتە باسیک لەبارە ی ھاوھێتی فریشتان بۆ برواداران و، شەیتانەکان بۆ بێبروایانەوھ.

۵- کورتە باسیک لەبارە ی خەسلەتە بنەرەتییەکانی بانگەوازکارانەوھ.

۶- كورتە باسیك له باره‌ی دهرکه‌وتنی به‌رده‌وامی نیشانه‌کانی خواوه له ئاسۆیه‌کان و له خودی مرۆفانییدا.

دووهم: الشوری

- ۱- كورتە باسیك: چوار سه‌رنج له‌باره‌ی خوا و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل دروستكراوه‌كانی دا.
- ۲- كورتە باسیك له‌باره‌ی به‌پاك‌گرتنی خواوه، له‌ وێك‌چوونی به‌دروستكراوه‌كان.
- ۳- كورتە باسیك له‌باره‌ی بژیودانی خواو زۆر و كه‌م‌كردنیه‌وه.
- ۴- كورتە باسیك له‌باره‌ی مانای (قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى) وه.
- ۵- پوونكردنه‌وه‌یه‌ك له‌سه‌ر: هه‌بوونی پێرۆ (دابە) له‌ ئاسمان دا.
- ۶- كورتە باسیك له‌باره‌ی راوێژه‌وه.
- ۷- كورتە باسیك له‌باره‌ی فه‌رمایشتكردنێ خواوه.
- ۸- كورتە باسیك له‌باره‌ی فه‌رمایشتی خوا: (مَا كُنْتُ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ) .

سێهه‌م: الزخرف

- ۱- كورتە باسیك له‌باره‌ی عه‌ره‌بیی بوونی قوڕئانه‌وه.
- ۲- كورتە باسیك له‌باره‌ی نا‌ره‌وایی شوێنكه‌وتنی كوێ‌را‌نه‌ی پێشینه‌وه.
- ۳- شه‌ش كورته سه‌رنج له‌باره‌ی دنیاو دوا‌رۆژه‌وه.
- ۴- هه‌ندیك ورد‌ه‌كاریی مانای (وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا..).
- ۵- نازو نيعمه‌ته‌كانی به‌هه‌شت و سه‌رنجێك له‌سه‌ر قسه‌یه‌کی رازی.

هيواداریشم ئەم به‌رگه‌ش کاتی پتووستی له‌گه‌ڵ به‌سه‌ر‌به‌ری له‌لایه‌ن خوێنه‌رانی شه‌یدا و عه‌وددالی قوول و راست و دروست تێگه‌یشتنی قوڕئانی به‌رز و به‌پێژه‌وه.

ته فیسیری سوورپه تی

فَصِيلَت

دهستینک

به پێزان!

خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ پشتیوان بێ ئەمڕۆ که (۱۸ / ربيع الثاني / سالی ۱۴۴۱) کۆچییه، به رانه ر (۱۵ / ۱۲ / ۲۰۱۹) ی زاینی، دهست دهکه یه به تهفسیری سووره تی (فصلت)، یان سووره تی (حم) ی (فصلت).

پێناسه ی سووره تی (فصلت) و بابه ته کانی

یه که م: ناوی:

ئهم سووره ته چه ند ناویکی بو به کارهاتوون:

۱- حُمُ السَّجْدَةِ

۲- سورة السَّجْدَةِ

۳- سورة فصلت

۴- سورة المصايب

۵- سورة الأقوات

۶- سجدة المؤمن.

هه موو ئهو ناوانه ی بو به کارهاتوون، به لām ئهو ناوه ی زیاتر پێی ناسراوه، بریتیه له: (سُورَةُ فَصَّلَاتٍ)، له بهر ئه وه ی ئهم وشه یه یه که م وشه یه له سووره ته که دا.

دووەم: شوئینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە بە یەكده‌نگی هەموو زانایان سوورەتییکی مەككەییەو، هیچ زانایەك، هیچ ئایەتییکی لێ هەلنەواردووە، بَلَى: ئەو ئایەتە، یان ئەو چەند ئایەتە مەدینەیین.

سێهەم: ریزبەندیی لە موصحف و دابەزیندا:

لە ریزبەندیی سوورەتەکانی موصحفدا، ئەم سوورەتە ژمارە (٤١)ە، واتە: لە پێش ئەم سوورەتەدا کە لە سوورەتی فاتیحەو پێ دادی، چل سوورەتی دیکە هەن و، ئەمەیان (٤١)ەمین سوورەتەو، لە ریزبەندیی دابەزیندا ئەم سوورەتە ژمارە (٦١)ە، لە دواى سوورەتی (غافر) و ، پێش سوورەتی (الزخرف) هاتۆتە خوار.

چوارەم: ژمارەى ئایەتەکانی:

زانایان لەو بابەتەدا یەكده‌نگ نین، هەندێکیان ژمارەى ئایەتەکانی سوورەتی (فصلت)یان بە (٥٢) ئایەتە دانאוوە، هەندێکیان بە (٥٣) ئایەت، هەندێکی دیکەیشیان گوتوویانە: (٥٤) ئایەتە، زانایانی مەككەو مەدینە بە (٥٢)یان داناووە، زانایانی شام و بەصرە بە (٥٣) یان داناووە، بەلام زانایانی کووفە بە (٥٤) ئایەتیان داناووە، زۆربەى ئەو موصحفانەى کە لەبەر دەستی ئێمەدا هەن، ژمارە (٥٤) یان تەبەئینی کردووە. پێشتریش گوتوویمانە: جیاوازیی لە ژمارەى ئایەتەکانی سوورەتێکدا دەگەرێتەو بە درێژی و کورتیی پرستەکان، هەندێک لە زانایان پرستەیه‌کیان کردۆتە دوو ئایەت، بەلام هەندێکی دیکەیان هەمان پرستەیان کردۆتە یەك ئایەت.

پىنجەم: نىۋەزۆكى:

ئەم سوۋرەتە ھەمان نىۋەزۆكى سوۋرەتە مەككەيەكانى ھەيە، بەلەم پانتايەكى زۆرى ئەم سوۋرەتە بۆ باسى قورئان تەرخانكراۋە، لە پىنج شوئىناندا باسى قورئان كراۋە، بە ھەر سىك ناۋى (كتاب) و (قرآن) و (ذكر) ھاتو، سى جار ناۋى (قرآن) ھاتو، دوو جار ناۋى (كتاب) ھاتو، جار كىش ناۋى (ذكر) ھاتو.

لە دۋاى باسى قورئان، پانتايەكى زۆرى ئەم سوۋرەتە، بۆ باسى پۆزى دۋاى تەرخانكراۋە، سزى خوا لە پۆزى دۋاى دا، پاداشتى خوا لە پۆزى دۋاى دا، سزى خوا بۆ تاۋانباران و لادەران، پاداشتى خوا بۆ پرواداران و چاكەكاران.

دۋاى ئەۋەش پانتايەكى باش بۆ خستە پروى نىشانەكانى خوا (آيات اللہ) تەرخانكراۋە، ئامازەيەكىش بە بەسەرھاتى ھەردوۋ گەلى عاد و سەموود كراۋە، ھەلەتە ھەر بە كورتىي ئامازەيان پىكراۋە، لە سىاقى باسكردنى ملھورپى و عىنادى كافرەكانى سەردەمى پىغەمبەردا ﷺ، باسى عىنادى و ملھورپى بىپروايانى گەلى عاد و سەموودىش كراۋە، كە سەرەنجام چىيان لىھاتو؟ كەۋاتە: ئىۋەش پەند ۋەربىگرن، با بە مەرەدى ئەۋان نەچن!

شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:

ئەم سوۋرەتە موبارەكە كۆمەللىك تايەتمەندىيە ھەن، ئىمە لىرەدا ھەوت تايەتمەندىيە دەخەينەروو:

۱- لەم سوۋرەتەدا لە ئايەتەكانى: (۹ - ۱۲)دا، باسى درىژەى دروستكرانى ئاسمان و زەۋى كراۋە، لىرەدا چۈر ئايەت بۆ ئەۋ باسە تەرخانكراۋە، لە ھىچ شوئىنكى دىكەى قورئاندا ئاۋا باس نەكراۋە، كە خوا ﷻ چۆن زەۋى بە دوو قۇناغ ھىتاۋەتە دى، دۋايش

بە دوو قۇناغ پىكھاتەكانى زەوى و، ھەم چىايەكانى تىدا داكوتاون و، ھەم بژىوہكانى تىدا داناون، دواترىش بە دوو قۇناغ خوا ﷺ، ئاسمان (واتە: گەردوون)ى دروستكردوہ، پىش ئەوہى بە شىوہى ھەوت ئاسمانان بىانھىتتە دى و، ئاسمانى نىزىك ئىمە بە چرايان برازىتتەوہ (كە مەبەست پىتى ئەستىرەكان و كەھكەشەكانن)، پىش ئەوہ ئاسمان لە شىوہى دووكەلئىكدا بووہ، يان لە شىوہى گازىكدا بووہ.

ئەو وردەكارىيە بەو شىۋازە لە قورئاندا، تەنھا لەم چوار ئايەتەى سوورەتى (فصلت)دا بەم شىۋازە خراوہتە ڤوو.

۲- لەم سوورەتەدا ئەو بىپروايانەى دووچارى دۆزەخ دەبن، داوا لە خوا ﷻ دەكەن: ئەو دووانەى لە جندو مړۇف كە گوڤرايان كړدوون، پىشانىيان بدات، تاكو بىانخەنە ژىر پىيان! ئەم تەعبىرە تەنھا لىرەدا لە ئايەتى (۲۹)دا ھاتوہ.

۳- باسى دابەزىنى فرىشتان بۆ سەر پروادارانى پاوہستاوو دامەزراوو ئىلھام بۆ كړدنيان، ئەویش تەنيا لەم سوورەتەدا بەو شىۋەى ھاتوہ، لە ئايەتەكانى: (۳۰ - ۳۲)دا، ئەم راستىيە خراوہتە ڤوو، مەبەستمان بەم شىۋەى، ئەگەرنا لە ژۆر شوئى قورئاندا باسى ھاودەمىي و ھاوپازىي فرىشتەكان بۆ پرواداران كراوہ.

۴- باسى ئەوہ كە بانگەوازكار بۆ لای خوا ﷻ، قسەكەى باشتىرەن قسەى، ئەویش تەنيا لەم سوورەتە، لە ئايەتى ژمارە (۲۳)دا، ئەو تەعبىرە ھاتوہ.

۵- باسى ئەوہ كە قورئان لە ھىچ لايەكەوہ ھەلەو ناھەقىي تىدانى، نارىكىي و لاچوون و لادان ڤووي تىناكات، ئەوہش لە ئايەتەكانى: (۴۱ - ۴۲)دا ھاتوہ.

۶- باسى ئەوہ كە ئەگەر قورئان بە عەجەمىي بووايە، واتە: بە غەيرى زمانى عەرەبىي بووايە، بىپروايەكانى سەردەمى پىغەمبەر ﷺ ڤەخنەيان لىدەگرت، كە چۆن پىغەمبەر ﷺ عەرەبەو، قورئان غەيرى زمانى عەرەبە (ئەعجەمىيە)؟ ئەوہش لە ئايەتى ژمارە (۴۴)دا ئاماژەى پىكراوہ، كە لە ھەموو قورئاندا تەنيا لىرەدا باس كراوہ.

۷- باسى ئەو ھە خوا ﷺ بەردەوام نىشانەكانى راستىيەتى قورئان، يان نىشانەكانى راستىيەتى خوا ﷻ، يان نىشانەكانى راستىيەتى پىغەمبەر ﷺ يان ھەرسىكىان بەيەكەو، لە ئاسۆيەكان و لە خودى خوشياندا پىششى مروفەكان دەدات، واتە: بەردەوام ئەو بەلگەو نىشانەكان دەردەكەون كە زياتر راستىيتى قورئان نىشان دەدەن، ياخود ھەقانىيەتى پەرورەدگاريتى خوا ﷻ، ياخود ھەقانىيەتى پىغەمبەر ﷺ كە قورئانى وەك بەرنامەو بەيام لە خواوہ بۆ بەندەكانى خوا ﷻ ھىناوہ.

ھەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك:

تېمە ئەو (۵۴) ئايەتەى ئەم سوورەتە، بۆ شەش دەرسان دابەش دەكەين، بەمجۆرەى خواروہ:

دەرسى يەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۱۲)، واتە: دوازە (۱۲) ئايەتى سەرەتاي سوورەتەكە دەگرېتە خو، خوا ﷻ باسى قورئان دەكات، پاشان باسى پىغەمبەر ﷺ دەكات، پاشان باسى يەكتايى خوا ﷻ، دواتریش باسى چۆنيەتى دروستكردنى خوا بۆ گەردوون، پىششى باسى زەويى و پىكھاتەكانى زەوى، دواتریش باسى پىكھاتەكانى ئاسمان، دەكات.

دەرسى دووہم: ئايەتەكانى: (۱۳ - ۱۸)، واتە: شەش (۶) ئايەت دەگرېتە خو، باسى ھەردوو گەلى عادو سەموود دەكات، ھەروەھا چۆنيەتى فەوتىرانىان دەخاتە روو، كە گەلى عاد پىغەمبەرەكەيان ھود ﷺ بوو و، گەلى سەموود پىغەمبەرەكەيان صالح ﷺ بووہ.

دەرسى سىيەم: ئايەتەكانى: (۱۹ - ۲۹)، واتە: يازە (۱۱) ئايەت دەگرېتە خو، باسى سەرەنجامى شوومى بېيروايان لە پۆژى دوايى دا، كە چۆن پىست و ئەندامەكانىان شايدەديان لەسەر دەدەن و، فريشتەكان سەرزەنشت و سەر كۆنەيان دەكەن، ھەروەھا باسى چەند ھەلوئىستىكى بېيروايان لە دژايەتسى قورئان و دژايەتسى پىغەمبەردا ﷻ دواتریش چۆنيەتى پەشيمان بوونەوہيان لە

دۆزەخ دا، كە داوا لە خوا ﷻ دەكەن ئەوەی بۆتە ھۆی گومراکردنیان لە مەرۆف و لە جەنن، پێشانیان بەدەن تاكو بیانخەنە ژێر پێیان.

دەرسی چوارەم: ئایەتەکانی: (۳۰ - ۳۹)، واتە: دە (۱۰) ئایەت دەگریتە خۆی، باسی بەندە چاك و دامەزراوەکانی خوا، كە فریشتەكان دادەبەزنە سەریان و، باسی بانگەوازکردن بۆ لای خوا ﷻ كە چ پلەو پایەكی گەرمی ھەیە، ھەروەھا پەشتەکانی بانگەوازکاران، دواتر باسی ھەندیک لە نیشانەکانی خوا ﷻ، وەك: شەو، پۆژ، مانگ، خۆر، زەوی كاتیک كە باران دادەبارێتە سەری، چۆن زیندوو دەبێتەووە بەرز دەبێتەووە، پەر دەبێت لە ژیان و جموجۆل.

دەرسی پێنجەم: ئایەتەکانی: (۴۰ - ۴۵)، واتە: شەش (۶) ئایەت دەگریتە خۆی، خوا جارێکی دیکە باسی قورئان دەكات، ھەروەھا باسی ئەو خێرو بەرەكەتە ی لە قورئاندا ھەیە، ھەروەھا ئەو بەدبەختییە ی بێپروایەكان كە چۆن لە بەرانبەر قورئاندا کوێرو كەپن! لە جیاتی ئەوەی پێشوازیی لەو نوور و بەرەكەتە ی خوا ﷻ بکەن، پەشتی تێدەكەن!.

دەرسی شەشەم و كۆتایی: ئایەتەکانی: (۴۶ - ۵۴)، واتە: نۆ (۹) ئایەت دەگریتە خۆی، باسی سەرەنجامی بێپروایان، كە چۆن لە پۆژی دوایی دا تووشی پەشیمانیی دەبن و تووشی بەدبەختی دین، ھاوكلات لەگەڵ ئەوێشدا چەند باس و بابەتێکی دیکە تێكەڵی ئەوێشدا كراون.

كۆتا باس: جارێکی دیکە باسی قورئانە، كە خوا ﷻ جارێکی دیکە پایدەگەینە ئی لە مەودوا، واتە: تاكو ژيانى دنیا بەردەوام بێ، بەردەوام ئیمە نیشانەکانی خۆمان لە ئاسۆیەكان و، لە خوشیاندا پێشان دەدەین، تاكو زیاتر بۆیان دەرکەوێ كە قورئان ھەقە، یاخود خوا ﷻ ھەقە، ئەوێش شتیکی چاوەروانكراوە، چونكە قورئان فەرماشتی دابەزێناوی زاتیکە، كە ئاگاداری ھەموو شتیكەو دەوری ھەموو شتیکی داوە.

دەرسى يەكەم

﴿حَمْدٌ ۝ (١) تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ (٢) كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ، قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ (٣) بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ (٤) وَقَالُوا فُلُونَا فِي أَكْنَةِ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِن بَيْنِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ فَاغْمِلْ إِنَّا عَمِلُونَ ۝ (٥) قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَّمَا إِلَهُ الْكَوْكِبِ إِلَهُ وَاحِدٌ فَاستَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۚ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ۝ (٦) الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ

بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ
مَمْنُونٍ ﴿٨﴾ قُلْ أَنتُمْ لَكُمْ كُفْرُوكَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أُنْدَادًا
ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٩﴾ وَجَعَلَ فِيهَا رُوسٍ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي
أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلنَّاسِ لَيَالٍ ﴿١٠﴾ ثُمَّ أَسْرَوْنَاهُ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا
طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾ فَفَضَّضَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ
سَّمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾

مانای دهقو دهقی نایه تهکان

(به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده، حامیم ﴿١﴾ (دابه زاندنی قوربان)
دابه زاندنه له (خوای) به بهزهیی بهخشندهوه ﴿٢﴾ کتیییکه نایه تهکانی
پوونکراونهوه، قورناتیکه به (زمانی) عه پهبیی، بو کومه لیک که بزائن ﴿٣﴾
موژدهدهرو ترسینه ره (بو خه لکی) که چی زور به یان پشتیان هه لکرد، بوئه نابیستن
گوتیشیان: له به رانه ره نه وه دا که تیمه ی بو بانگ ده که ی، دل (و عه قل) ﴿٤﴾
ه کانمان له کیفان دان (په رده پووش کراون) و، قورسای له گوئییه کانمادایه و، له نیوان
تیمه و توډا (هه ره له تیمه وه تاکو ده گاته تو) په رده و نیوان هه یه، ده جا تو
کاری خوټ بکه و، تیمه ش نه نامده ر (ی کاری خو مان ی) ﴿٥﴾ (ته ی موحه ممه دا)
بلن: من ته نیا مروټیک ی وه ک نیوه م، سروشم بو لا ده کری که په رستراوتان یه ک
په رستراوه، ده جا به ریک و راستیی به ره و لای بچن و، داوای لیئوردنی لی بکه ن
و، سزای سه خت بو هاوبه ش دانه ران ﴿٦﴾ نهوانه ی زه کاتی ناده ن و، نهوانه ی
به مه نزلگای کوتاییش بیروان ﴿٧﴾ بیگومان نهوانه ی بروایان هیناوه و کرده وه
باشه کان ده که ن، پاداشتی نه پراوه یان هه یه (له روژی دوا یی دا) ﴿٨﴾ بلن: نایا

تێوه بهو کهسه بێپروان که زهوی له ماوهی دوو پۆژاندا (به دوو قۆناغان) دروستکردوه و هاوتایانی بۆ دادهنن؟ ئا نهوه (خوای) پهروهردگاری جیهانیانه (٩) (چیا) چهسپاوهکانیشی لهسهر داناون و پیت و پیزی تیخستوه، بژیوهکانی تیدا نهندازهگیری کردوون، له ماوهی چوار پۆژاندا (به چوار قۆناغ) پهکسان (په به پست لهگهڵ داخوازی) داواکاراندا (١٠) دوایی ویستی ئاسمان دروست بکات، که لهو کاته دا دووکهڵ بوو (خوا) به وی (به ئاسمان) و به زهوی فهرموو: چارو ناچار وهرن (پهیدابن)، گوتهان: فهرمابه رانه هاتین (پهیدا بووین) (١١) ئنجا (خوا) له شیوهی ههوت ئاسماندا له ماوهی دوو پۆژ (قۆناغ) ان دا پهیدای کردن (رێکیخستن) سروشیشی کرد به نهجامدانی کاروباری هه ر ئاسمانیک و، ئاسمانی نیزیکتیش (له تێوه) مان به چرایان (ئهستیرهکان) پازاندهوه، بۆ پاراستنیش (له گوێ گرتنی شهیتانهکان، پریشک و بلیسهکانیان به کاردێنین) ئهوه نهندازهگیری (خوای) زالی زانایه (١٢).

شیکردنهوی هه ندی له وشهکان

(فُصِّلَتْ): (الفصل: إِبَانَةٌ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ مِنَ الْآخَرِ حَتَّى يَكُونَ بَيْنَهُمَا فُرْجَةٌ)، (فُصِّلَتْ أَيْ: بُيِّنَتْ وَوَضِّحَتْ)، (فصل: بریتیه لهوه که دوو شت له یه ک جیا بکریتهوه تا که لێنێکیان ده کهوێتی).

کهواته: لێره که ده فهرموی: (فُصِّلَتْ أَيْنُهُ)، واته: ئایه تهکانی قورئان، روونکراوه وه روشنکراوه وه، که مه بهست ئه وه یه ئایه تهکان له خودی خوێاندا، مانا روشنن.

(أَكِنَّةٌ): (الْكِنُ: مَا يُحْفَظُ فِيهِ الشَّيْءُ، كَتَنَنْتُ الشَّيْءَ كِنًا، وَالْجَمْعُ: أَكْنَانٌ، وَالْكِنَانُ: الْغَطَاءُ وَالْجَمْعُ: أَكْنَةٌ)، (كِنَ): هه ر شوێنێک که شتیکی تیدا په نهان

دە كرى، دە گوترى: (كُنْتُ الشَّيْءَ كُنَّا) واتە: ئەو شتەم پەنھانكر، كۆى (كُنْ) يش (أَكْتَان) ه، وهك ددە فرموى: ﴿مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَ﴾ النحل، واتە: لە چياكاندا كون و پەناگەمان رەخساندوون، بەلام (أكنة) كۆى (كُتَان) ه، بە مانای (غِطَاء) واتە: پەردە، يان كيف، يان ھەر شتەك، شتەكى تەبكرى، دى.

(وَقُرْ): (الْوَقْرُ: الثَّقْلُ فِي الْأُذُنِ)، قورسايەك كە لە گوئدا بى، ديارە گوئ ئەگەر شتەكى قورسى تەبكرى، نابىستى، بەلام (الْوَقْرُ: الْحِمْلُ)، (وَقُرْ): بە مانای بار دى، بارىك كە ھەلدەگىرى، بەلام (وَقُرْ) بە مانای قورسايى دى.

(حَجَابٌ): (الْحَجَبُ وَالْحِجَابُ: الْمَنْعُ مِنَ الْوُضُولِ)، وشەى (حَجَب، حِجَاب): برىتە لە رەگرتەن لە گەشتەنى شتەك، واتە: پەردە و نەوان و سەوان.

(غَيْرَ مَمْنُونٍ): (مَنْ) بە مانای (قَطْع) دى و بە مانای قورسايىش دى، ﴿غَيْرَ مَمْنُونٍ﴾ يانى: (غَيْرَ مَعْزُودٍ) واتە: نەزەمىرراو، يان (غَيْرَ مَقْطُوعٍ) نەپراو، يان (غَيْرَ مَقْضُوعٍ) واتە: ھىچ كەم و كورپى تەدانيە.

(أَنْدَادًا): (أَنْدَادٌ جَمْعُ نِدٍّ، نِدُّ الشَّيْءِ: مُشَارِكُهُ فِي جَوْهَرِهِ، وَذَلِكَ ضَرْبٌ مِنَ الْمُتَاطَلَةِ)، (نِدٌّ) بە (أَنْدَاد) كۆدەكرىتەو، برىتە لە ھاو بەشى شتەك لە جەوھەر و جىيە تەدا، دە گوترى: (هَذَا نِدٌّ هَذَا) واتە: رەك وهك ئەو لە جەوھەر و جىيە تەدا، كە ديارە بە شدارى شتەك لە جەوھەرە كەيدا، جۆرەكە لە وەكچوون و وهك يەك بوون.

(رَوَاسِي): (رَاسُ الشَّيْءِ يَرْسُو رَسًا: أَيِ ثَبَتَ، وَأَرْسَاهُ غَيْرُهُ: ثَبَّتَهُ، وَالرَّوَاسِي: أَيِ الْجِبَالِ الثَّابِتَاتِ)، (رَاسُ الشَّيْءِ يَرْسُو رَسًا) واتە: ئەو شتە چەسپا، دە چەسپى، چەسپان، بەلام (أَرْسَاهُ)، يانى: چەسپاندى (ثَبَّتَهُ)، (رَوَاسِي) واتە: چەسپاوەكان، كە بىگومان ئەو سەفەتى وەسەفكراو (موصوف) يكى قرتەنراو، يانى: (الْجِبَالِ الرَّوَاسِي) واتە: چيايە چەسپاوەكان.

(وَبَرَكْ فِيهَا): پیت و پیزی تیخست، (الْبَرَكَه: ثُبُوتُ الْخَيْرِ، وَالْمُبَارَكُ مَا فِيهِ ذَلِكَ الْخَيْرُ، (بَرَكَه): بریتیه له چه سپانی خێرو چاکه له شتیکدا، (مُبَارَك): ئەوەیه که ئەو خێرو چاکهیهی تێدابێ، واتە: بهرهمدار، به پێز.

(أَقْوَاتَهَا): (الْقُوْتُ: مَا يُسِيكُ الرَّمَقُ، قَاتَهُ يَقُوْتُهُ قُوْتاً أَيْ: أَطْعَمَهُ قُوْتُهُ، وَأَقَاتَهُ يُقِيْتُهُ: جَعَلَ لَهُ مَا يَقُوْتُهُ، (أَقْوَات) كَوَى (قُوْت) ه، (قُوْت): هەر شتیكه كه مروڤ پێی بژی و پشتی رابگری، دهگوتری: قَاتَهُ يَقُوْتُهُ قُوْتاً أَيْ: أَطْعَمَهُ قُوْتُهُ) واتە: بژیوهكه ی پێدا، به لām (أَقَاتَهُ يُقِيْتُهُ) واتە: بژیوهكه ی بۆ دانا، شتیك كه پێی دهژی بۆی تهرخانكرد.

(أَسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ): پوو ی کرده ئاسمان، ویستی ئاسمان بیتیته دی، (إِسْتَوَى إِذَا عُدِّي بِـ «إِلَى» افْتَضَى مَعْنَى الْإِنْتِهَاءِ إِلَيْهِ) وشه ی (إِسْتَوَى) تهگهر بهرکار به هۆی (إِلَى) وه بخوازی، ئەوه مانای پێگه یشتن دهگهیهنێ، به لām تهگهر به (عَلَى) بهرکار بخوازی (استوى عَلَى الْعَرْشِ) ئەوه مانای بهرزبوونهوه، یاخود چوونه سهر، نیشته جێ بوون له سهری دهگهیهنێ.

(دُخَانَ): (الدُّخَانُ: الْعُثَانُ الْمُسْتَضَعِبُ لِلْهَيْبِ، (دُخَانَ): ئەو دووکه لهیه که له گه ل گرو بلنسه دایه، به کوردیی هەر ده لێین: دووکه ل.

(طَوَعًا): (الطَّوْعُ: الْإِنْقِيَادُ وَيَقَادُهُ: الْكُرْهُ، (طَوَع) واتە: ملکه چیی، ملکه چیهی کی خۆشحاله، پێچه وانه که ی بریتیه له (كُرْهُ) ناخۆشحالی، پێناخۆش بوون.

(كَرْهًا): (قِيلَ: الْكُرْهُ وَالْكُرْهُ وَاحِدٌ، نَحْوُ الضَّعْفِ وَالضَّعْفِ، وَقِيلَ: الْكُرْهُ: الْمَشَقَّةُ الْخَارِجِيَّةُ، وَالْكُرْهُ: الْمَشَقَّةُ الدَّاخِلِيَّةُ)، هه ندىك گوتوو یانه: (كُرْهُ، كُرْهُ) واتا که یان هەر یه که وهك (ضَعْف، ضَعْف) هه ردووکی به مانای بیهیزین، (كُرْهُ، وَكُرْهُ) یش یانی: ناخۆشی و پێناخۆش بوون، هه ندىكیش گوتوو یانه: (كُرْهُ): بریتیه لهو ناره حه تییه ی تووشی مروڤ دێ، به هۆی هۆکارێکی ده رهکیه وه، به لām (كُرْهُ): بریتیه لهو پێناخۆش بوونه ی به هۆی هۆکارێکی نێوخۆیه وه تووشی مروڤ دێ.

(فَقَصَّهِنَّ): تېكىپەراندىن، دروستىكردن (الْقَصَاءُ: قَصْلُ الْأَمْرِ قَوْلًا ذَلِكَ كَانَ أَوْ فِعْلًا)، (قَصَاءُ): بىرىتە لە تېكىپەراندىن كارىك، ئىنجا بە قسە بى (قسەكە بىكرى)، ياخود كارىك بى ئەنجام بىرى.

(الدُّنْيَا): (الْأَقْرَبُ، مُؤْنُثُ الْأَذْنَى مِثْلُ: الْأَقْصَى وَالْقُصْوَى)، (دُنْيَا) يانى: (أَقْرَبُ) نىزىكر، كە مېنەى مەجازىي (أَذْنَى) يە، (الْأَذْنَى) يانى: نىزىكر، ئىنجا ئەگەر حالەتى مېنەى لى بىكرى دەلىلى: (الدُّنْيَا)، (الْحَيَاةُ الدُّنْيَا) يانى: دىانى نىزىكر لە تېمە، (الْآخِرَةُ) ش بۆيە وای پى دەگوتى، لەبەر ئەو دەى لە دواى دىت، وەك (أَقْصَى) واتە: دوورتى، (قُصْوَى) ھەر بە ماناى دوورتى، بە لام (أَقْصَى) بۆ حالەتى نىرىنى مەجازىيە، (قُصْوَى) بۆ حالەتى مېنەى مەجازىيە.

(بِمَصْبِيحٍ): (مَصَابِيحُ جَمْعُ مَصْبَاحٍ، وَهُوَ السَّرَاجُ، وَالْمَقْصُودُ بِالْمَصَابِيحِ: الْكَوَاكِبُ وَالنُّجُومُ)، (مَصْبَاحٍ) بە (مَصَابِيحٍ) كۆدەكرىتەو واتە: چرا، كە خوا دەفەرموى: ﴿وَرَبَّنَا أَسْمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ﴾ واتە: ئاسمانى نىزىكر لە ئىوهمان بە چرايان رازاندوتەو، مەبەست پى ئەستېرەكانن كە تىشك دەدەن.

ماناى گىشتىي نايەتەكان

خوایى ئەم سوڤەتەدا ھەر ھەك لە پىناسەكەيدا باسماى كرد، زۆر باسى قورئان دەكات، ھەر ھەك ھەلۆستى پىروايەكان لە بەرانبەر قورئانداو، چەند راستىيەكى دىكەشى تىدا خراونەروو:

خوایى دەفەرموى: ﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ بە ناوى خواى بە بەزەيى بەخشنە، يانى: دەستپىكردىم بە ناوى خواى بە بەزەيى بەخشنە، ياخود دەستپىدەكەم بە ناوى خواى بە بەزەيى بەخشنە، زۆر جار ئەمەمان گوتەو، بەلام لىرەش دووبارەى دەكەينەو:

مادام خۇا ﷻ سەدو چواردە (۱۱۴) جاران لە قورئاندا فەرموویەتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ئەو دەهینن کە ماناکەشی دووبارە بکریتەو، کاتیک کە مروڤ دەلن: بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنە، دەبی بەلایەنی کەمەو چوار واتایان لە عەقل و دلی خۆیدا ئامادە بکات:

۱- بە ناوی خۇا دەستپێدەکم، ئەک بە ناوی خۆم، یان هەر کەس و هەر شتیکی دیکە.

۲- ئەو کارە بو پازیکردنی خۇا ئەنجام دەدەم.

۳- ئەو کارە بە پێی بەرنامە ی خۇا ئەنجام دەدەم.

۴- ئەو کارە بە یارمەتی و هاوکاری خۇا ئەنجام دەدەم، ئەک بە شان و شەوکه تی خۆم.

ئەنجا دەفەرموی: ﴿حَمْدُ اللَّهِ﴾ ئەمانە دوو پیت، (حا) و (میم) پێشتریش باسمان کردو: ھەوت سوورەت لە قورئاندا کە پێیان دەگوێرێ: (ھەوا میم) یان خاوەن ھامیمەکان (ذوات ھم)، ھەموویان بە (ھم) دەست پێ دەکەن، ئەمەش دووھەمین سوورەتەو، یەکەم سوورەتیان (غافر) بوو.

ئیمە لە سەرەتای سوورەتی (البقرة) دا، باسمان کرد، بەلام بە درێژتر لە سەرەتای سوورەتی (یونس) دا، باسی ئەو (۲۹) سوورەتەمان کردو، کە بەو پیتە پچر پچرانە دەستپێدەکەن، کە تەنیا دووانیان مەدینەیین و ئەوانی دیکە مەککەیین، ئەنجا ھەیانە بە پیتیک دەست پێ دەکات، وەک (ص، ق، ن)، ھەشیانە بە دوو پیتان دەست پێ دەکات، وەک (ھم)، (طه)، (یس)، (طس)، ھەشیانە بە سێ پیتان وەک (أل)، (الر)، (طسم)، ھەشیانە بە چوار پیتان وەک (المز)، (المص)، ھەشیانە بە پێنج پیتان وەک (کھیعص)، لەویدا بە درێژی باسمان کردو، لێرەدا باسی ناکەینەو.

ئەوھەندە ھەیە خۇا ﷻ ئەو سوورەتانە ی بەو پیتانە دەستپێکردوون، کە ھەموو جوړە پیتەکانیان تێدان، زیاتر مەبەست پێی ئەوھە: ئە ی مروڤەکان!

ئەي جەند! ئەو قورئانەي لەبەر دەستی ئیوهدا هەيه، هەر لەو پیت و دەنگانە پیکهاتو، کە ئیو قسەیان پیدەکەن و، پێیان دەنووسن و، بەکاریان دێنن، واتە: کەرەستە کە لەبەر دەستی ئیوهدا هەيه، ئنجا ئەگەر نەتانتوانی قورئانیکي وای بێنن، یاخود دە (۱۰) سوورەت، یان تەنها سوورەتیک بێنن، کەواتە: دلنیا بن: خوا ﷻ ئەو قورئانەي هەر لەو کەرەستەيه هیناوتە دی، کە لەبەر دەستی ئیوهدا هەيه، بزانن کە بیژەری ئەو فەرمايشتە (قورئان) تەنها خوا ﷻ خۆیهتی، نە موخەممەد ﷺ خاوەنیەتی و، نە هیچ کەسێک فیڕی کردو، بەلکو بیژەری ئەو فەرمايشتە بێ وێنەيه، تەنیا خوايه ﷻ.

هەر وە کە چۆن خوا ﷻ لە ماددەي بێ ژيان، ئەو هەموو جوړە زیندەوەر و ژياندارانە دروست دەکات، ئەو هەموو دروستکراوانەي ژيانیان هەيه، بەلام ئیو تەنها دەتوانن لەو ماددەيه کەل و پەلی بێ ژيان دروست بکەن، بە هەمان شیوەش خوا لەو پیت و دەنگانە، ئەو فەرمايشتەي هیناوتە دی، کە ئیو ناتوانن نە کە وێنەي وە ک قورئان، بەلکو هی دە (۱۰) سوورەتی، یاخود هی سوورەتیکي سێ ئایەتیش بێنن، کەواتە: بزانن ئەو فەرمايشتی خوايه.

﴿تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، دابەزێناوه لەلایەن (خواي) بە بەزەي بەخشنده، لێره دا (تنزیل)، دەبیته گوزارە (خیر) بۆ (الرَّحْمَنُ الرَّحِيم)، واتە: دەبیته: (هَذَا تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ)، یان هەمووی بەیه کەو دەبیته نیهاد (مبتداً) بۆ دواي خۆي.

﴿كَتَبَ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾، کتیبیکە ئایەتەکانی پۆشن کراونهوه، واتە: کە دابەزێناوه ئایەتەکانی بە پۆشنی دابەزیون، نە ک پێش ئایەتەکانی ناپۆشن بووبن و، دواي خوا ﷻ پوونی کردبەهوه، یانی: خوا ئایەتەکانی بە پۆشنی دابەزاندوون، ﴿قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾، قورئانیکە بە زمانی عەرەبیی، ئنجا زمانی عەرەبی ناوونیشانیکە بۆ زمانی گەلی عەرەب کە قسەي پیدەکەن، بەلام وێرای

ئەوھش وشەى عەرەبىيى بە ماناى پۆشنىش دى، دەگوترى: (أَعْرَبَ عَنْ رَأْيِهِ) واتە: رايەكەى خۇى دەرەست.

وہك لە فەرمايشتى پىغەمبەر ﷺ ھاتوہ: [وَالثَّيْبُ تُعْرِبُ عَنْ نَفْسِهَا] ^(۱)، واتە: ئافرەتى بىوھژن خۇى قسەى خۇى دەكات، لەبەر ئەوہى تاراددەبەك شەرمى شكاوہ، خۇى دەتوانى بلى رازىيە، ياخود رازىى نيە، بەو پىاوہ، (تُعْرِبُ) واتە: راي خۇى بە روونىي پادەگەيەنى.

﴿لَقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ ئەم قورئانە بۆ كۆمەلىك ھاتوہ، كە بزائن، وہك پىشيان دەلىن: (قەدرى زىر لە لاى زىرنگەرە)، كەواتە: كى لەم قورئانە بەھرەمەند دەبى؟ كەسك كە زانا بى و زانستى لەلا بى، لە راستىدا مروڤ بە ئەندازەى ئەوہى زانبارىي لەلايە، لە قورئان تى دەكات، ئەو ھەموو نەتىيانەى لە قورئاندا ھەن، ئەو ھەموو ھىكمەت و سوودانەى لە قورئاندا ھەن، ئەو ھەموو نوور و پىت و بەرەكەتەى لە قورئاندا ھەيە، بۆ كەسك زياتر زانراو دەبى، زانبارىي زياترى لەلا بى.

﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ موژدەدەرەو ترسىنەرە، ياخود دلخۆشكەرەو ورياكەرەوہيە، بۆ كى؟ بۆ خەلك ھاتوہ كە موژدەيان پىيدات، ئەگەر شوئى بكەون و برواى پى بىنن، موژدەى خىر و خۆشىي دنياو سەرفرازىي دواروژيان پىدەدات، بە پىچەوانەشەوہ: ئەوانەى پشتى تىدەكەن، دەيانترسىنى و وريايان دەكاتوہ، كە ھەم لە دنياا تووشى نازەھەتىي و پەشيمانىي دىن، ھەم لە روژى داويشدا تووشى سزاو ئازارى خوا ﷻ دىن، **﴿فَاعْرَضَ أَكْثَرَهُمْ فَبُهِمَ لَا يَسْمَعُونَ﴾** زۆربەيان پشتيان ھەلكرد، بۆيە نايىستن، بە زۆرىي وايە كە مروڤ پشتى لە شتىك كرد، نايىيستن، مەبەست لىرەدا بىروايەكانى روژكارى پىغەمبەرە ﷺ.

(۱) {عَنْ عَبْدِ بْنِ عَمْرٍو الْكِنْدِي} قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الثَّيْبُ تُعْرِبُ عَنْ نَفْسِهَا، وَالْيَكْرُ رِضَاهَا الصَّمْتُ} أخرجه ابن ماجه: ۱۸۷۲، وأحمد: ۱۷۷۵۸، والطبراني: ۲۶۴.

دەشگونجى مەبەست پىتى بەس ئەوان نەبى، بەلگو كۆى مۇقايەتتى بى، كە لە راستىدا مۇقايەتتى زۆربەى پشتى لى ھەلدەكات و نايىستى.

﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِيْ أَكِنَّةٍ﴾، كافرەكانى رۇڭكارى پىغەمبەر ﷺ گوتيان: دلەكانى تىمە لە كىفاندان، پىشتىش باسماں كىر، (أَكِنَّةٌ) كۆى (كانان) ە، واتە: (غطاء)، پەردە، يانى: پەردە پۇش كراون و لە كىف و توورەكان دان، ﴿مِمَّا نَدْعُونَ إِلَيْهِ﴾، لە بەرانبەر ئەو ەدا كە تىمەى بۇ بانگ دەكەى، دلماں لە كىفدايە، ەقلماں داخراو ە، پەردە پۇش كراو، ﴿وَفِيْٓ عَادَانَا وَفَرْ﴾، گوئیەكانىشماں قورساى تىدايە، ﴿وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾، لە نىوان تىمەو تۇد، پەردەو نىوان ەبە، دىوار ەبە، ئنجا وەك زانايانى رەوانبىژى دەلین، لىرەدا كە دەفەرموى: ﴿وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾، ئەم (من) برىتە لە (من) دەستپىكردن (ابتدائية)، يانى: ھەر لە لای تىمەو تەكو دەگاتە تۇ، ھەمووى پەردەو نىوانە، واتە: پەردەو نىوانىكى زۆر ئەستور ەبە، ﴿فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَا﴾، تۇ كارى خۇت بكە، تىمەش ئەنجامدەرى ئەو ەين كە بە باشى دەزانىن، واتە: گویت بۇ ناگرىن و، پەيامەكەت لى وەرناگرىن.

خو! ﷺ بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾، تۇ بلى: من تەنبا مۇقايەم وەك تىو، واتە: لەو رەو ەو ەى كە مۇقەم، منىش وەك تىو ەم، ﴿يُوحَىٰٓ إِلَيَّ﴾، سوشم بۇ لا دەكرى و، پەيامم بۇ لا دەنئىردى، ﴿أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُهُ وَحْدٌ﴾، كە پەرستراوى تىو ەك پەرستراو، واتە: جىوازىيەكەم لەگەل تىو ە ھەر ئەو ەبە، كە من وەحىيم بۇ دى و، خوای پەرورەدگار بە شىو ە پەنامەكى دەمدوئىن و سوشم بۇ دەكات، ئەگەرنا من لافى ھىچ تىمىتازىك بەسەر تىو ەدا لىئادەم، بلىم من فرىشتەم، يان من لە تىو ە چاكترم يان ... ھتە، بەلام من رەوانەكراوى خوا، خو! ﷺ سوشم بۇ دەكات، نىو ەركى ئەو سوش و پەيامەش ئەو ەبە كە پەرستراوى تىو ەك پەرستراو، ﴿فَاسْتَقِمْوْا إِلَيْهِ﴾، ئنجا بەرەو لای وى خۇتان راست بكەن، ﴿وَأَسْتَغْفِرُوْهُ﴾، ھەرودەھا

داوای لیبور دنی لیکهن، ﴿وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ﴾، هاواریش، یاخود سزای سه ختیش بو هاوبه شدانه ران.

﴿الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾، نهوانه ی زهکات نادهن، واته: له مائی خوْیان نابه خشن به هه ژارو نه داران، نهوه واتایه کی، واتایه کی دیکه ی، واته: خوْیان پاک و چاک ناکهن، خوْیان ته زکیه ناکهن، ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَفَرُونَ﴾، نهوانیش به رانبه ر به رژی دوای بی پروان.

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، به دنیایی نهوانه ی بروایان هیناوه، به هه موو نهو شتانه ی پتویسته بروایان پی بهیتری، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، کرده وه چاکه کانیشیان نه نجام داو، چ په یوه ندییان به دل و دروونیا نه وه هه بی و، چ په یوه ندییان به دهرو زمانیا نه وه هه بی، چ په یوه ندییان به کرده وه ی نه ندماه کانیا نه وه هه بی، کرده وه باشه کانیا نه نجام داو به دل و زمان و لاشه یان، ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾، نهوانه پاداشتیکی نه پراوه یان بو هه یه، یاخود پاداشتیکی بی کوتایی، یاخود پاداشتیکی بی که م و کوپی.

نجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له دوای بابه تی یه که م، که په یوه ندیی به قورثانه وه هه بوو، دپته سه ر بابه تی دووهم که دروستکردنی گهردوونه، دهفه رموی:

﴿قُلْ أَيْسَرُ لَكُمُ الْكُفْرُ وَالْإِذْيَ خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ﴾، (ته ی موحه ممه د ﴿!﴾) بلئ: ثایا تپوه بیپروا ده بن به وه ی که زهوی له ماوه ی دوو رژیاندا هیناوه ته دی؟! واته: به دوو قوْناغ زهوی دروست کرده، ﴿وَيَجْعَلُونَ لَهُ أُنْدَادًا﴾، ثابا هاوتایانی بو داده تین؟! ﴿ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، تا نهوه په روه دگاری جیهانیانیه، واته: نهو شایسته ی نهوه نیه که سی دیکه، وه ک وی ته ماشا بکه ن و، بیکه ن به هاوتای، خوا زهوی به دوو قوْناغان هیناوه ته دی.

نجا باسی پیکهاته کانی زهوی دهکات، باسی گرنګترین پیکهاته کانی دهکات که چایه کان و، پیت و پیژ تیدا دانران و، بژیو تیدا دانرانیه تی: ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رُوسَىٰ﴾

مِنْ قَوْفِهَا ﴿۱﴾، ھەرۈھە چىايە چەسپاۋەكانى لە سەرۋى دانان، ﴿وَبَرَكَ فِيهَا﴾ پىت و پىزى خستۆتە نىو زەۋى، ﴿وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا﴾، ھەرۈھە بڑىۋەكانى تىدا ئەندازەگىرى كىردوون، ھەموو ئەمانە لە ماۋە چەند پۆژدا؟ ﴿فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ﴾، لە ماۋە چوار پۆژاندا، واتە: بە چوار قۇناغ، ﴿سَوَاءً لِلْسَّائِلِينَ﴾، ئەو پىت و پىزە تىدا دىناۋە، ئەو بڑىۋە تىدا ھىناۋىتە دى، رىك پىر بە پىستە لەگەل داۋاى داۋاكاراندا، واتە: پىۋىستىيەكانى ھەموو ئەو خەلگەى كە بە زمانى حال داۋا لە خوا دەكەن، ھەموو ئەو پىۋىستىيانەى تىدا دانان.

لېرەدا مەبەست لەو نىە كە خوا ﷻ بە دوو پۆژان زەۋى دروست كىردى و، ھەرۈھە بە چوار پۆژانىش پىكھاتەكانى، بەلكو مەبەست پىتى ئەۋىە كە خوا ﷻ بە دوو قۇناغ زەۋى ھىناۋەتە دى، دواتر بە دوو قۇناغ پىكھاتەكانى دروستكىردوون، كەۋاتە: ھەموۋى بە يەكەۋە دەكاتە چوار قۇناغ، دوو كۆ دوو دەكاتە چوار (۲+۲= ۴)، واتە: زەۋى پىكھاتەكانى لە ماۋە چوار پۆژاندا ھاتوونە دى.

زانايان لەۋەدا گوتوۋىانە: ەك تۆ بلىي: بە دوو سەعاتان لە ھەولپىرەۋە چوۋمە سلىمانى، دۋايى بە چوار سەعاتان چوۋمە كەلار، واتە: لەگەل ئەو دوو سەعاتەش كە لە ھەولپىرەۋە پىتى چوۋى بۆ سلىمانى، نەك بە چوار سەعاتان لە سلىمانىەۋە چوۋى بۆ كەلار، يانى: كۆى گشتىي دەكات چوار سەعات، لە ھەولپىرەۋە بۆ سلىمانى دوو سەعات، لە سلىمانىشەۋە بۆ كەلار دوو سەعات.

كەۋاتە: لېرەدا خوا ﷻ كە دەفەرمىۋى: چىايەكانمان تىدا دانان و، پىت و پىزىمان تىخست و، بڑىۋەكانمان تىدا دانان، لە ماۋە چوار پۆژاندا، واتە: بەو دوو قۇناغەش كە زەۋى تىدا ھىناۋە دى، بە ھەموۋىانەۋە چوار قۇناغ، بۆيەش لېرەدا ئەۋە باس دەكەين، چونكە دواتر خوا ﷻ باسى دروستبوۋنى ئاسمانىش دەكات بە دوو پۆژان، كەۋاتە: ئەگەر لېرەدا ئاۋا لىكېدريتەۋە: دروستكىردنى زەۋى بە دوو پۆژ، دواتر دروستكىردنى پىكھاتەكانى بە چوار پۆژ، دروستكىردنى ئاسمانىش

به دوو پوژ، که واته: به پیی ئه و لیكدانه وه بئ هه مووی ده کاته هه شت پوژ، که ئه مهش لیكدانه وه یه کی هه له یه، چونکه ئه گهر دیکهت بدهین خوا ﷻ له هه موو قوپئاندا له باسی دروستکردنی زهوی و ئاسمانه کاند، باسی شهش پوژ ده کات، نه که هه شت پوژ!

﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾، دوایی خوا ﷻ پرووی کرده ئاسمان له کاتیکدا که دوو که له بوو، واته: له شیوهی دوو که له و گازیکدا بوو، پرووی تیکرد تا کو دروستی بکات، ﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا﴾، خوا به وانی فهرموو: (واته: به ئاسمان و به زهوی): وهرن به پیخووش بوون و پیناخووش بوون، ﴿قَالَتَا أَئِنَّا لَطَائِعِينَ﴾، گوتیان: ئیمه به پیخووش بوون و به ملکه چییه وه هاتین، واته: دروست بووین.

﴿فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، ئنجا خوا ﷻ جهوت ئاسمانی هینانه دی، ﴿فِي يَوْمَيْنِ﴾، له دوو پوژاندا، واته: به دوو قوئاغ، که واته: هه موو زهوی به چوار قوئاغ و، ئاسمانیش به دوو قوئاغ هاتوونه دی، ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾، ههروهه له هه ئاسمانیکدا فهرمانه که ی تیدا دانا، واته: سروشیکرد له هه ئاسمانیکدا کاری ئه و ئاسمانه چییه، ﴿وَرَبَّانَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ﴾، ئاسمانی نیزی که له ئیوه شمان به چرایان رازانده وه، واته: به ئه ستیره کان، ﴿وَحَفَظًا﴾، ههروهه له بو پاراستنی ئاسمانه کان، له وهی که شه پتانه کان گوئی بگرن، بو قسهی فریشته کان، پریشک و بلێسهی ئه ستیره کان بو ئه وهش به کاردی، ههروهه له شوئنهکانی دیکه به پروونی باسکراوه، ﴿ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾، ئه وهش ئه ندازه گیری خوی بالادهستی زانایه.

هه له به ته لیرده دا خوا ﷻ ده فهرمووی: دوایی ویستی ئاسمان دروست بکات که دوو که له بوو، دوایی به ئاسمان و زهوی فهرموو: وهرن به پیخووشبوون و پیناخووش بوونه وه، واته: خوا ویستی بیانیه ئیتیه دی و، ویستی خوئی ئاراسته کردن، ئه وانیش

گوئیان: ئہوہ ہاتین بہ ملکہ چیی و پځو شہوونہوہ، واتہ: دروستہوون، لیرہ دا ئہمہ وینا کردنہ بہوہی کہ خوا کاتیک ویستی گہردوون بخولقیئی، بہ ئاسانترین شیوہ کہ ئیمہ لہ میثکماندا تئیدہ کھین، ہاتو تہ دی.

لیرہ دا پیشتر باسی دروستہوونی زہوی دہکات، دواتر باسی دروستہوونی ئاسمان دہکات، بہ دلنیاپی زہوی ئیمہ شتیکی بچووکہ لہ نیو گہردوون دا، زہوی یہ کیکہ لہ نو خرۆکہ کھی کۆمہ لہی خرۆ، خرۆ ملیونیک و سیسہ دہزار (۱,۳۰۰,۰۰۰) جار ہیندہی زہویہ، ہہروہا ہہندیک لہ خرۆکہ کانئ کۆمہ لہی خرۆ، زور لہ زہوی گہورہ ترن، خرۆیش خرۆی یہ کیکہ لہو یہک تریلیون (واتہ: یہک ہہزار ملیار) ئہ ستیرہ یہی کہ لہ کہہکہ شانی کاکیشاندا ہن، زانایان دہلین: یہک تریلیون کہہکہ شان مہ زہندہ کراوہ لہ ہہموو گہردوون دا، ئہوہش ہہمووی لہ سنووری ئاسمانی یہ کہمہ! کہ واتہ: زہوی ئیمہ زور بچووکہ، بہ لہ لہ بہر ئہوہی بہ نسبت ئیمہوہ، زہوی زور گرنگہ، خوا ﷻ دروستکردنی زہوی پیشخستوہ، دواپی باسی دروستکردنی گہردوونی کردوہ، ئہ گہرنا پځشئ گہردوون بہ دوو قوناع دروستکراوہ، دواپی زہوی بہ دوو قوناع دروستکراوہ، بہ دوو قوناعی دیکہ وای لیکراوہ، کہ بہ کہ لکی ژانی مروؤف یئت لہ سہری.

هوئی هاتنه خواره وهی نایه تهکان

له باره‌ی هوکاری هاتنه خواری ئەم چەند نایه‌ته‌ی سه‌ره‌تای ئەم سووره‌ته‌وه، (القرطبي) له (الجامع لأحكام القرآن) دا^(۱)، دوو به‌سه‌ره‌ات باس ده‌کات، به‌لام نه‌ک به‌و واتایه‌ی نایه‌ته‌کان به‌و بۆنه‌یه هاتنه خوار، به‌لکو پێغه‌مبه‌ر ﷺ له ڕووداوێکدا ئەم چەند نایه‌ته ده‌خوێنێته‌وه، به‌سه‌ر نوێنه‌ری قوهره‌پشیه‌کاندا: عوبه‌ی کوپی ڕه‌ببعه، هه‌ر بۆیه‌ش ئیمه کاتی خووی له هوئی هاتنه خواره‌وه‌که‌یدا نه‌مان هه‌تانه، به‌لام ئیستا به‌ر له‌وه‌ی بچینه سه‌ر مه‌سه‌له گرنگه‌کان، بۆ تیشک خستنه سه‌ر نێوه‌ڕۆکی ئەو دواژه نایه‌ته موباره‌که، باسیان ده‌که‌ین:

(۱) - (القرطبي) ده‌لێ: (وَرَوَى أَنَّ الرَّيَّانَ بْنَ حَزْمَةَ قَالَ: قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قُرَيْشٍ وَأَبُو جَهْلٍ: قَدْ تَبَسَّ عَلَيْنَا أَمْرٌ مَحْمَدٍ، قَلَوِ التَّمَسُّمُ رَجُلًا عَالِمًا بِالشَّعْرِ وَالْكِهَانَةِ وَالسَّحْرِ فَكَلَّمَهُ ثُمَّ آتَانَا بَيِّنَاتٍ مِنْ أَمْرِهِ، فَقَالَ عَتَبَةُ بْنُ رَبِيعَةَ: وَاللَّهِ لَقَدْ سَمِعْتُ الْكِهَانَةَ وَالشَّعْرَ وَالسَّحَرَ، وَعَلِمْتُ مِنْ ذَلِكَ عِلْمًا لَا يَخْفَى عَلَيَّ إِنْ كَانَ كَذَلِكَ. فَقَالُوا: إِنِّيهِ فَحَدِّثْهُ. فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ لَهُ: يَا مُحَمَّدُ! أَنْتَ خَيْرٌ أَمْ قُصِيُّ بْنُ كِلَابٍ؟ أَنْتَ خَيْرٌ أَمْ هَاشِمٌ؟ أَنْتَ خَيْرٌ أَمْ عَبْدُ الْمُطَّلِبِ؟ أَنْتَ خَيْرٌ أَمْ عَبْدُ اللَّهِ؟ فِيمَ تَشْتُمُ إِلَهَتَنَا، وَتَضِلُّ آبَاءَنَا، وَتَسْفُهُ أَعْلَامَنَا، وَتَذُمُّ دِينَنَا؟ فَإِنْ كُنْتَ إِهْمًا تَرِيدُ الرِّيَاسَةَ، عَقْدْنَا إِلَيْكَ أَلَوِيَّتَنَا فَكُنْتَ رَئِيسَنَا مَا بَقِيتَ، وَإِنْ كُنْتَ تَرِيدُ الْبَاءَةَ، زَوْجُنَاكَ عَشْرَ نِسَاءٍ مِنْ أَيِّ بَنَاتِ قُرَيْشٍ شِئْتَ، وَإِنْ كُنْتَ تَرِيدُ الْمَالَ، جَمَعْنَا لَكَ مَا تَسْتَعِينِي بِهِ أَنْتَ وَعَقِيبُكَ مِنْ بَعْدِكَ، وَإِنْ كَانَ هَذَا الَّذِي يَأْمُرُكَ رَجُلًا مِنَ الْجِنِّ، قَدْ غَلَبَ عَلَيْكَ، بَدَّلْنَا لَكَ أَمْوَالَنَا فِي طَلَبِ مَا تَتَدَاوَى بِهِ أَوْ نَغْلِبُ فِيكَ. وَالنَّبِيُّ ﷺ سَاكَبَتْ، فَلَمَّا فَرَغَ قَالَ: «قَدْ فَرَعْتُ يَا أَبَا الْوَلِيدِ» قَالَ: نَعَمْ. (قَالَ: فَاسْمَعْ مِنِّي)، قَالَ: يَا ابْنَ أَخِي أَسْمَعْ. قَالَ: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. حَم. تَنْزِيلُ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ» إِلَى قَوْلِهِ: «فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ

أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُودٌ^(١)، فَوَيْلٌ لِّلْعَبِيدِ وَوَصَّ يَدَهُ عَلَى فَمِ النَّبِيِّ ﷺ، وَنَاشَدَهُ
اللَّهُ وَالرَّحِمَ لِيَسْكُنَ، وَرَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ وَلَمْ يَخْرُجْ إِلَى قُرَيْشٍ فَجَاءَهُ أَبُو جَهْلٍ، فَقَالَ: صَبَوْتَ
إِلَى مُحَمَّدٍ؟ أَمْ أَغْجَبَكَ طَعَامُهُ؟ فَغَضِبَ عَلَيْهِ وَأَقْسَمَ أَلَّا يُكَلِّمَ مُحَمَّدًا أَبَدًا، ثُمَّ قَالَ: وَاللَّهِ لَقَدْ
تَعْلَمُونَ أَنِّي مِنْ أَكْثَرِ قُرَيْشٍ مَالًا، وَلَكِنِّي لَمَّا قَصَصْتُ عَلَيْهِ الْقِصَّةَ أَجَابَنِي بِشَيْءٍ وَاللَّهِ مَا هُوَ
بِشَعْرٍ، وَلَا كِهَانَةٍ، وَلَا سِحْرِ، ثُمَّ تَلَا عَلَيْهِمْ مَا سَمِعَ مِنْهُ إِلَى قَوْلِهِ: (مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُودٌ)^(٢)،
وَأَمْسَكَتْ بِفِيهِ وَنَاشَدَتْهُ بِالرَّحِمِ أَنْ يَكْفَ، وَقَدْ عَلِمْتُمْ أَنَّ مُحَمَّدًا، إِذَا قَالَ شَيْئًا لَمْ يَكْذِبْ،
فَوَاللَّهِ لَقَدْ خُفْتُ أَنْ يَنْزِلَ بِكُمْ الْعَذَابُ، يَعْنِي: الصَّاعِقَةَ (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ٣٠٠٢، مَوْصُولًا،
وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي الْمَجْمَعِ الزَّوَادِ: ج ٦، ص ٢٠، رَوَاهُ أَبُو يَعْلَى).

واته: رهباني كوري حمله له دهلي: گهوره گهوره كانى قورهيش، له نيوياندا
تهبوو جهل، پوژيك كؤبونونهو، گوتيان: كاري موحه ممهد ﷺ له ئيمه تيكه
بووه، نه گهر پياويكى شاره زا به شيعرو كه هانهو جادوو بدؤزنهوه، قسه
له گهل بكلو، دوايى بيتهوه بو لامان و كار كهى بو ئيمه پوون بكاتهوه، عوتبه
كوري رهبيعه گوتى: من گويم له قسه كه هانهو كاهينان بووه، ههروهها
شيعريشم زور بيستوه، جادووشم زور بيستوه (واته: لتيان ده زانم)، لهو بارهوه
شتيك ده زانم كه هيچ شتيكى كه هانهو جادوو و شيعر، له من شيردراوه نيه،
نه گهر تهوهى موحه ممهد يه كيك لهو سيانه بى، (واته: كاهين بى، يان شاعير
بى، يان جادووكه بى).

گوتيان: بچو بو لاي بيدوتنه، تهو يش هات بو لاي پيغه مبهه ﷺ و گوتى:
تهى موحه ممهد! ثايا تو باشتري، يان قوصه كوري كيلا ب؟ (باپيره گهوره
قورهيش)، ثايا تو گهوره تری ياخود هاشيم؟ (باپيره گهورهى بهنى هاشيم)، ثايا
تو گهوره تری يان عه بدولتو لليب؟ (باپيري پيغه مبهه ﷺ)، ثايا تو گهوره تری يان
عه بدوللا؟ (بابي پيغه مبهه ﷺ، مبهه ستي تهوه بووه تهوانه له سه ره تهو ثاينه

(١) فصلت: ١٣.

(٢) فصلت: ١٣.

بوون كە ئىمە لەسەرى دەپۆين، كە برىتە لە بىپەرستىي!، كەواتە: بۇچى قسە بە پەرستراو كاهان دەلىي؟ باب و باپىراغان بە گومرا دەزانى؟ عەقلە كانى ئىمە بە سووك دەزانى؟ ھەرۈھە ئايىن و بەرنامە كەمان بە سووك دەزانى و رەخنە لى دەگرى؟ ئەگەر تۆ سەرۆكايەتتە دەۋى، ئىمە ئالاكاهانت بۆ دەبەستىن، تاكو مېنى سەرۆكمان بە، ئەگەر ئارەزوۋى جىنسىيت ھەيە، دە ژنانت بۆ دىتىن، لە كچانى قورەيش، ھەر كەسىك تۆ بىتەۋى، ئەگەر مال و سامانت دەۋى، ھىندەت مال و سامان بۆ كۆ دەكەينەۋە، كە خۆت و ۋەچەكەشت پىي دەۋلەمەندو بى نياز بن، ئەگەر ئەۋانەشت نىە، بەلكو شەيتاتىك لە جندان دى بۆ لات و، بەسەرتدا زال بوۋە، ئىمە مال و سامانى خۆمانت بۆ سەرف دەكەين، تاكو چاكت دەكەينەۋە، ياخود ئىعلانى دەكەين كە بۆمان چاك نابىەۋە، لە چاككردنەۋە تۆدا تىك دەشكىن!

پىغەمبەرىش ﷺ بى دەنگ بوو، تاكو ئەۋ قسەكانى دەكردن، كە لە قسەكانى بوۋە، فەرموۋى: ئەبوۋ ۋەلىد تەۋاۋ بوۋى؟ گوتى: بەلى، فەرموۋى: گوتى بگرە! گوتى: ئەى برازام گوتى دەگرم، پىغەمبەرىش ﷺ ئەۋ دوازە ئايەتەى سەرەتاي سوۋرەتى (فصلت) ى ھەموو بەسەردا خويندەۋە، ھەتا گەيشتە ئەۋ ئايەتە: ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُمُودَ﴾ ۱۳. واتە: ئەگەر ھەر پشتيان ھەلكرە، بلى: دەتانتستىم لە ھارژن و چرىكەيەك كە ناگرى لەگەلداپى، ۋەك ئەۋەى گەلى عادو سەموۋدى پى فەۋتان.

كە گەيشتە ئەۋى، عوتبە يەكسەر ھەلبەزىەۋە دەستى لەسەر زارى پىغەمبەر ﷺ داناو، خوا و خزمایەتى بە گژدا كردن، كە بىدەنگ بى، (گوتى: لەبەر خاترى خواۋ لەبەر خاترى خزمایەتى بى دەنگبە، پىغەمبەرىش ﷺ ئەۋەى دىكەى نەخويندو داۋايەكەى گرتەۋە)، عوتبەى كورى رەبىعەش گەپايەۋە بۆ مالى خۆى و، نەچۆۋە بۆ لاي سەرانى قورەيش، ئەبوۋ جەھل ھات بۆ لاي و، گوتى: ئايا ھەلگەپرايەۋە بۆ لاي موھەممەد؟ ياخود بە خواردنەكەى سەرسام بوۋى؟ عوتبە

تووره بوو، سویندی خوار، که هرگز قسه له گهل موحه ممه ددا نه کاته وه، دوايي گوتی: به خوا ده زانن که من له هه موو قوره يش ده وله مه ندرتم، به لام نه و قسه يه ی که بریار بوو بوی بکه م، دواي نه وه ی بوم کرد، وه لامي دامه وه به شتيك که نه شيعرو نه که هانه و، نه جادوو بوو، دوايي نه وه ی که له پیغه مبهري ﷺ بیستبوو، {دياره هه ر یه کسه ر له بهري کردوه، نه و کاته نه وان له بهر نه وه ی زیاتر پشتیان به له بهر کردن به ستوه، دهرخ و له بهر کردنیان زور به هیز بووه}، هه مووی بو خوینده وه، تاكو ده گاته نه و شويته: ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾ ﴿١٣﴾، عوبته گوتی: {موحه ممه د ﷺ} نه وه ی خوینده وه، منیش زارم گرت و، داوام لیکرد به خرمایه تیی که بیده نگ بی و چیدیکه نه خوینته وه، چونکه خوتان ده زانن که موحه ممه د، نه گهر شتيك بلئی، درو ناکات! به خوا ترسام نه و سزایه که هه ره شه تان پی لی ده کات، یه کسه ر دابه زته سه رتان، {بویه گوتم: با نه و قسه يه ی دیکه ی ته واو نه کات}.

(۲) - (وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَبَرُ أَبُو بَكْرٍ النَّبَارِيُّ فِي كِتَابِ الرَّدِّ لَهُ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ الْقُرْطُبِيِّ، وَأَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَرَأَ: «حَم. فَصَلَّتْ» حَتَّى انْتَهَى إِلَى السُّجْدَةِ فَسَجَدَ وَعُتْبَةُ مُضْغٌ يَسْتَمِعُ، قَدْ اعْتَمَدَ عَلَى يَدَيْهِ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِهِ. فَلَمَّا قَطَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْقِرَاءَةَ قَالَ لَهُ: «يَا أَبَا الْوَلِيدِ قَدْ سَمِعْتَ الَّذِي قَرَأْتَ عَلَيْكَ فَأَنْتَ وَذَلِكَ»، فَانْصَرَفَ عُتْبَةُ إِلَى قُرَيْشٍ فِي نَادِيهَا فَقَالُوا: وَاللَّهِ لَقَدْ جَاءَكُمْ أَبُو الْوَلِيدِ بِغَيْرِ الْوَجْهِ الَّذِي مَضَى بِهِ مِنْ عِنْدِكُمْ. ثُمَّ قَالُوا: مَا وَرَاءَكَ يَا الْوَلِيدُ؟ قَالَ: وَاللَّهِ لَقَدْ سَمِعْتُ كَلَامًا مِنْ مُحَمَّدٍ، مَا سَمِعْتُ مِثْلَهُ قَطُّ، وَاللَّهِ مَا هُوَ بِالشَّعْرِ، وَلَا بِالْكَهَانَةِ، فَأَطِيعُونِي فِي هَذِهِ وَأَنْزِلُونَهَا بِي، خَلُّوا مُحَمَّدًا وَشَأْنَهُ وَاعْتَزِّلُوهُ، فَوَاللَّهِ لَيَكُونَنَّ لِيَا سَمِعْتُ مِنْ كَلَامِهِ نَبَأًا، فَإِنْ أَصَابَتْهُ الْعَرَبُ كَفَيْتُمُوهُ بِأَيْدِي غَيْرِكُمْ، وَإِنْ كَانَ مَلِكًا أَوْ نَبِيًّا كُنْتُمْ أَسْعَدَ النَّاسِ بِهِ، لِأَنَّ مَلِكَهُ مُلْكُكُمْ وَشَرْفَهُ شَرْفُكُمْ. فَقَالُوا: هَيْهَاتَ سَحَرَكَ مُحَمَّدٌ يَا أَبَا الْوَلِيدِ! وَقَالَ: هَذَا رَأْيِي لَكُمْ فَاصْنَعُوا مَا شِئْتُمْ. (الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۵، ص ۲۷۱ و ۲۷۲).

واته: نه م هه واله نه بوو به کری نه ناریی له کتیی: (الرُّدُّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ الْقُرْطُبِيِّ) دا به م شیوه یه هتیاویه تی، که پیغه مبه ر ﷺ حا میمی (فصلت) ی به سه ردا

خویندوځوه، تاكو گه یشتوځه شوینی سه جده، ئیدی پیځه مېهر ﷺ سه جده ی بردوه، عوتبه ش ههر گوئی گرتوه (گوئی هه لځسته وه) و دهسته کانی له پشته یوه داداون، کاتیک پیځه مېهر ﷺ خویندنه وه که ی ته واو کردوه، فهرموویه تی: ښه ی ښه وو وه لید! ښه وه ی بوم خویندیه وه بیست؟ ئیدی خوټ سه پشک به (ښه وه وه لځمه که یه تی)، عوتبه ش ده چته وه بو لای قورپه یش، که له کوړو مه جلیسی خویندا دانیشتوون، قورپه یسیه کان ده لین: به خوا ښه وو وه لید (واته: عوتبه ی کوړی په بیعه) به روپکه وه هاتوځه وه بو لاتان، جگه له رووه ی که پیی چوو بووه لای موحه ممه د ﷺ (واته: رووی و دم و چاوی گوړاوه)، دواپی گوتیان: ښه وو وه لید چیت پیته؟ (چ هه والیکت پیته؟) ښویش گوتی: به خوا قسه یه کم له موحه ممه د بیست، که هه رگیز شتی وام نه بیستوه! به خوا ښه وه نه شیعره و، نه که هانه یه، جا به قسه ی من بکه ن و، ښه وه بځه نه سه ر ښوئی من، له موحه ممه د و له کاره که ی بگه رین و، لپی که نار بگرن، به خوا ښه وه قسه یه ی من لیم بیست، هه والیکی مه زنی ده بی، ښجا ښه گره په به کان زه بریان لیداو له ښویان برد، ښه وه ښو به ده ستی غه یری خوټان ښه و کابرایه تان له کوږ ښوته وه، به لځم ښه گره بوو به هوکمران، یان پیځه مېهر بی، ښه وه ښو به خته وه رترین که س ده بن به موحه ممه د، چونکه هوکمرانییه که ی هوکمرانیی ښو ده بی و، به رزییه که ی به رزی ښو ده بی، ښوایش گوتیان: ښه وه زور دووره! ښه ی ښه وو وه لید! موحه ممه د جادووی لیکردووی، ښویش گوتی: ښه وه بوچوونی منه، خوټان چیتان پی چاکه ښه و بکه ن.

ده لیم: به ته نکید ښه گره به قسه یان کردبایه، زور قازانجیان ده کرد، به لځم ښه و زله زلانه ی قورپه یش ته ماع و به رزه وه ندی ناشه رعیی، که به سه ریه که وه یان نابوو، پیی لیکرتن له وه ی به قسه ی عوتبه ی کوړی په بیعه بکه ن، که له هه مووشیان زاناتر و عاقلتر و شاره زاتر بووه.

ښه و دوو گیردراوړیه تیشکی زیاترمان بو ده خه نه سه ر واتای ښه و ښه و تانه، ههر بویه لیره دا هیئامانن.

مەسەلە گىرگەكان

مەسەلەى يەكەم:

پېناسەى قورئان بەوہ کہ لەلايەن خواى بە بەزەيى بەخشندهوہ دەبەزيوہو، ئايەتەکانى پروونن و خوێتاروہ يەكى بە زمانى عەرەبييە، بۆ کەسانىک کە زانان و، موژدەدەرو ترسیندەرە، پاشان خستەنەرۆوى ھەلۆیستى نەرئىيانەى بێروايان لە بەرانبەرید، کە نە دليیان تى دەگات، نە گوێيان دەيىستى، نە چاويشيان دەيىنى:

خو دەفەرموى: ﴿حَمَّ ١﴾ نَزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ كُنْتُ فُصِّلَتْ
 عَائِنَهُ، قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا
 يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا نَدْعُونَ إِلَيْهِ فِي أَذَانِنَا وَقَرُّ وَمِنْ بَيْنِنَا
 وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْنَا عَمَلُونَ ﴿٥﴾

شیکردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە سیزدە برگەدا:

(١)- ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خواى بە بەزەيى بەخشنده.

(٢)- ﴿حَمَّ﴾، ئەوہ دوو پیتە (ح، م)، پێشتر قسەمان لەبارەوہ کردوون، کە ئەو جوړە پیتانە بە پیتە پچرپچرەکان (الحروف المقطعة) ناسراون و لە پێش (٢٩) سوورەتەوہ هاتوون.

(٣)- ﴿نَزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، دابەزێتاروہ لە لایەن خواى بە بەزەيى بەخشندهوہ، وشەى: (تَنْزِيلٌ)، واتە: (مُنْزَلٌ) دابەزێتاروہ، وشەى: (تَنْزِيلٌ)، چاوگە، بەلام بە مانای ناوی بەرکار (اسم مفعول)ە، یانى: (مُنْزَلٌ) واتە: دابەزێتاروہ.

ئىنجا به پىي رَيمانى عه پهبى: (تَنزِيلٌ)، ده بى به نيهاد (مبتداً) و، ﴿مِنْ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له شوئى (رفع) دايه و، ده بى به گوزاره (خبر).

ده شگونجى بگوترى: (تَنزِيلٌ)، گوزاره يه و نيهاده كه ي قرتيزاوه، كه برتبه له
(هَذَا)، بهم شيويه: (هَذَا تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ).

ئىنجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ كه به قورئان ده فهرموى: (تَنزِيلٌ)، واته: له سه رتبه له لايه ن
خواوه، كه خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له سه رووى دروستكراوه كانى خوئيه تى، به و شيويه كه
بو خوا شايسته يه، له ويوه نه و قورئانه دابه زيزاوه، كه واته: بزائن سه رچاوه كه ي
سه رتبه و، له لايه ن خواى خاوه ن به زه يى و به خشنده ويه.

۴- ﴿كُتِبَ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾، كتيبيكه ثايه ته كانى پروونكراونه وه، (الكتاب: إِسْمُ
مُجْمُوعِ حُرُوفٍ دَالَّةٍ عَلَى الْفَاطِمَةِ)، (كُتِبَ) واته: (جَمَعَ)، هه رو كه (قَرَأَ) ش به ماناى
(جَمَعَ) يه، ئىنجا (كتاب) يانى: نه و پيتانه ي نووسراون و، كوكراونه وه و ده لاله ت ده كه ن
له سه ر هه نديك بيژه ي سوو دبه خش، ماناگه يه ن، قورئانيش ديسان برتبه له و پيت و
ده نكانه ي كوكراونه ته وه، به لام بيژراون و مانا يه كه به ده سته وه ده دن.

(فُصِّلَتْ)، يانى: (أَيُّ ثَبُتٍ وَوُضْعَةٍ)، پروونكراونه وه، پيشتريش له ليكدانه وه ي
وشه كاندا باسمان كرد، كه: (فُصِّلَ) واته: ليك جيا كردنه وه ي دوو شتان، به شيويه كه
كه لئينيان بكه ويئى، دوو شت ته گهر پيكه وه ئاويته بن، بوئ ليك ناكريته وه، به لام
كه ليكت جيا كردنه وه و كه لئينيان كه وتى، ده ليئى: نه مه نه ويانه و، نه وه ش نه ويانه،
بوئيه قسه ش ته گهر بگوترى: قسه يه كي پروونه، جيا يه له وه ي كه سيك قسه كانى
تيكه ل پيكه ل بكات و، كوئايى رسته و سه ره تاي رسته ديار نه بى، ئىنجا ئايا رسته ي
پرسيا ركرده؟ يان رسته ي هه و آلده نه؟ ته گهر به پىي نه غمه و ئاوازه كه ي ديار نه بى،
زور جيا يه له وه ي كه به پروونى قسه بكرى، يا خود كتيبيك به پروونى سه ره تاو
كوئايى رسته كانى و، شيويه دارشتنى بره گه كانى پروون بى.

(۵) - ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾، ئەو دابەزێنراوە، وێرای ئەوەی کتێبه و نووسراوە ئەوە، خوێنراوەیەکی عەرەبییە، (قرآن) واتە: خوێنراوە، چاوە و دەشگونجی ناو بێ، واتە: خوێنراوەیەکی بە زمانی عەرەبیی.

(قُرْآنًا) (که مه‌نصوصوب کراوه لێره‌دا:

أ- یان ئەوە تا حالە، ئەو خوێنراوەیە که کتێبێکە ئایەتەکانی دابەزێنراون و ڕوونکراونەوه، له‌ حالێکدا که ده‌شخوێنێته‌وه به‌ زمانی عەرەبیی.

ب- یاخود: ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾، لەسەر حالەتی مەدح (منصوب)ە، له‌ زمانی عەرەبییدا شتێک که مەدح و ستایش بکری، حالەتی (نصب) وەرده‌گری.

وشە: (عَرَبِيًّا) یەش وێرای ئەوەی زمانێکی گەلێکی دیارییکراو دەگرتەوه، که گەلی عەرەبە، بە‌لام له‌ زمانی عەرەبییدا و له‌ به‌رکارهێنانی قورئان و سوننه‌تیش دا، به‌ واتای قسە‌ی ڕۆشنیش دێ، ده‌گوترێ: (أَعَرَبَ عَنْ رَأْيِهِ)، واتە: رای خۆی ده‌رخست، پێخه‌مبه‌ریش ﷺ فەرموویه‌تی: {وَاللَّيْبُ تُعَرَّبُ عَنْ نَفْسِهَا^(۱)، واتە: ئافره‌تی بێوه‌ژن خۆی قسە‌ی خۆی به‌ ڕوونی ده‌کات، له‌به‌ر ئەوەی هه‌ندێک شه‌رمی شکاوه، خۆی ده‌توانێ بۆ ڕازییه، یاخود ڕازی نیه، به‌و پیاوه، (تُعَرَّب) واتە: رای خۆی به‌ ڕوونی ڕاده‌گه‌یه‌نێ.

(۶) - ﴿لَقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، ئەم دابەزێنراوه که له‌لایه‌ن خوا‌ی خاوه‌ن به‌زه‌بی به‌خشنده‌وه هاتوه، کتێبێکە ئایەتەکانی ڕوون کراونەوه، هه‌روه‌ها قورئانیکی ڕۆشنه به‌ زمانی عەرەبییه، بۆ کۆمه‌لێک بزانه.

لێره‌دا بۆ (يَعْلَمُونَ) ده‌زانن، توێژه‌ره‌وان دوو واتایان داناون:

أ- زمانی عەرەبیی بزانه.

(۱) {عَنْ عَبْدِ بْنِ عَمِيرَةَ الْكِنْدِيِّ} قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اللَّيْبُ تُعَرَّبُ عَنْ نَفْسِهَا، وَابْنُ رِضَاهَا صَمَّتْهَا} أخرجه ابن ماجه: ۱۸۷۲، وأحمد: ۱۷۷۵۸، والطبراني: ۲۶۴.

ب- ياخود کتیبہ ئاسمانیہ کان بزائن، ئەو کاتە دەزانن کە ئەمەش کتیبکی ئاسمانیە، کە دەفەرموی: (يَعْلَمُونَ) بەرکاری (يَعْلَمُونَ)، قرتێراوە، چونکە زانراوە: (يَعْلَمُونَ اللِّسَانَ الْعَرَبِيَّ)، یان: (يَعْلَمُونَ الْكُتُبَ السَّمَاوِيَّةَ).

بەلام من پێم وایە ئەگەر بگوتری: (يَعْلَمُونَ)، واتە: زانیاریان هەیە، یانی: لێرەدا ﴿يَعْلَمُونَ﴾، وەک تێبەڕکار (مُتَعَدِّي) مامەڵەی لەگەڵ نەکراوە تاکو بەرکار بخوازی، بەلکو وەک کرداری لازیم بەکارهاتووە وەک (هُوَ يَعْلَمُ) ئەو دەزانێ، لێرەش (لقوم يعلمون) واتە: کەسانیک کە خواوەن زانیاریی بن دەزانن.

وەک پێشینان گوتووین: «قەدری زێڕ لە لای زێڕنگەرە»، کەسێک زانا نەبێ، قەدری قورئان نازانی، بەلکو کەسێک تاکو پتر زانا بێ، و توانای دەرککردن و تێگەشتنی شتی هەبێ، و قوول و ورد بێ، زیاتر لە قورئان بەهەرەمەند دەبێ و دەزانێ کە قورئان چییە؟ بەلام بابای نەزان و نەشارەزای کەوودەن، بە دلتیایی قەدری قورئان نازانی، و لێی تێناگات، بۆیە دەلێ: هیچ نیە! هەر وەک چۆن کەسێک کوێر بێ، خۆر بە تێوہ راستی ئاسمانەوہ نابینێ! مەگەر هەست بە کەرمییە کە ی بکات، ئەگەرنا، نابینێ، بە هەمان شێوەش کەسێک نەزان بێ، قەدری قورئان نازانی، بە هۆی نەزانییە کە یەوہ.

(٧) - ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾، قورئان هەم موژدەدەرەو، هەم ترسێنەر و وریا کەرەوہیە.

﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾، یان **أ-** حالێ دووہەمە بۆ: (کِتَاب)، واتە: ئەو کتیبە ئایەتەکانی ڕوون کراونەوہ، لە حالیکدا کە خوێنراوہی کە عەرەبییە، لە هەمان کاتیشدا، موژدەدەر و ترسێنەریشە.

ب- دەشگونجی: ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾، سیفەت بێ بۆ: ﴿قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾، واتە: قورئانیکی عەرەبییە، کە موژدەدەر و ترسێنەرە.

کە دەفەرموی: ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾، لێرەدا بە پیتی (و) گێژدراوہ تەوہ، بۆ ئاگادارکردنەوہی ئەو کە موژدەدەرە بۆ کۆمەڵیک و ترسێنەریشە بۆ کۆمەڵیکی

دیکە، واتە: ئەوانەی کە لێی بەهەرەمەند دەبن، موژدەیان پێ دەدات بە سەر بەرزیی و سەرفرازیی دنیاو دواڕۆژ، ئەوانەش کە پشتی تێدەکەن، دەیانترسیێ و وریایان دەکاتەوه، بە مەینەتی و سزاو پەشیمانیی لە دنیاو دواڕۆژدا.

(٨) - ﴿فَاعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ﴾، زۆربەی پشیمان هەڵکرد، (عَرَضَ) بە مانای لامل دێ، (أَعْرَضَ) واتە: لاملی تیکرد، کە سێک بیهوێ گۆی لە شتێک نەگرتی، لاملی تێدەکات، یاخود کە بیهوێ پشتی تێیکات، پێشی لاملی تێدەکات، دواوی وەردەسوورێ.

لێرەدا: ﴿فَاعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ﴾، واتە: زۆربەی پشیمان هەڵکرد لە زانیارییەکانی قورئان، لە موژدە و ترساندەکانی قورئان.

(٩) - ﴿فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾، بۆیە نابێست! بە تەئکید کە سێک پشت لە شتێک بکات و، لاملی تێیکات و لێی دوور بکەوێتەوه، دەنگە کەی نابێستی، ئەوانەش لە ئەنجامی پشتمه‌ڵکردنیا لە قورئان، دەنگ و سەدای زوڵالی قورئان نەبێست، بۆیە لێی تێناگەن.

زۆر کەسی مولحیدو بێ دین هەیە، دەڵێ: کوا قورئان چی تێدایە؟! کاتی خۆی لە سەرەتای کارو بانگەوازی ئیسلامییدا، لە زۆر کۆر و مەجلیسدا هی واهەبووه، گووتوویەتی: کوا فلان سوورەتە، چ سوودێکی هەیە؟! کە ئیستا کەمتر وایە، خەڵک بەو شێوە ئاشکرایە، ئەو جوړە پەخنانە لە کۆر و مەجلیسان دا بگری^(١)، هەرچەندە پێم خۆشە خەڵک چی لە دێدایە، بە پوونیی و بە ئاشکراییی بێلێ، نەک پوو دەربایسی و پوو پامایی بکات، دواتر لە پاشملە شتی دیکە بێلێ؟! بێگومانیش هەر سوورەتێک و هەر کۆمەڵە ئایەتێک دەگونجێ دەیان حیکمەت و پەندی لێوەربگری، بەلام وەک گوتراوه: (بابای نەخۆش ئاوی شیرینی بەزار تالە)، بابای نەخۆش کە میزاجی تێکچووێ، ئاوی سازگاریش بخواتەوه بەزاری تالە، بەلکو ئەگەر شتی شیرینیش بخوات هەر بەزاری تالە، مرۆف کە میزاجی رووح و عەقڵی تێکچوو، شتەکان وەک خۆی نابینی!

(١) ناشلیم ئیستاش ئەوه نیه، بەلام پەنگە هەل و مەرج و واقعیی کۆمەلایەتی و سیاسی بەندە بە جوړیک بن، ئەو قسانە نەبێستم

ئىنجا خوا ﷺ ھەلۋىستى يېىروايە كامان بۇ بەرجەستە دەكات، كە لە ۋەلەمدا چىيان گوتوۋە:

(۱۰) ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِيْ أَكْثَرَةٍ مِّمَّا نَدْعُوْنَ إِلَيْهِ﴾ گوتيان: دلمان لە كىفاندایە، بەرانبەر ئەوئى تۆ ئىمەى بۇ بانگ دەكەى، وشەى: (أَكْثَرُ) كۆى (كِنَانُ)ە، (الْكِنَانُ: مِثْلُ الْغِطَاءِ وَزُنًا وَمَعْنَى)، (كِنَان) يانى: (غِطَاء) واتە: پۆشەر، يانى: دلەكانى ئىمە پەردەپۆش كراون و لە ئىو كىف و توورەكان دان.

كە دەفەرموئى: ﴿مِمَّا نَدْعُوْنَ إِلَيْهِ﴾ واتە: (عَمَّا نَدْعُوْنَ إِلَيْهِ)، لە بەرانبەر ئەوئەدا كە تۆ ئىمەى بۇ بانگ دەكەى، ئىمە دلمان لە كىف و توورەكەدايە، واتە: ئەو شتەى تۆ ئىمەى بۇ بانگ دەكەى، ناچىتە ئىو دلمانەۋە، چونكە دلمان پەردەپۆش كراۋە.

(۱۱) ﴿وَفِيْءًا ذَانِنًا وَقَرَّ﴾ {جگە لەوئى عەقْل و دلمان داپۆشراۋە، لەوئى ئىمەى بۇ بانگ دەكەى}، ھەروەھا لە گوئىەكانىشماندا قورسايى ھەيە.

وشەى (وَقَرَّ)، بە ماناى (صَمَم) دئى، واتە: كەپىى، ھەروەھا بە ماناى (ثَقُلَ)ىش دئى، واتە: قورسايى، ئىنجا بىگومان كەسەك قورسايى لە گوئى كرابى، گوئىستى ئەو قسانە نابى كە بۆى دەكرىن.

(۱۲) ﴿وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾ لە ئىوان ئىمەو تۆدا پەردەو ئىوان ھەيە، دەلئى: (الْحِجَابُ: السَّاتِرُ لِلْمَرْءِ مِنْ حَاطِئٍ أَوْ ثَوْبٍ)، (حِجَاب): بىرىتە لە پەردەو ئىوانىك رى بگرى لەوئى تۆ ئەو شتە بىزراۋە بىيىنى، ئىنجا پەردەيەك بى، دىوارىك بى، ھەر شتىك بى.

لىرەدا جىى سەرنجە كە دەلئى: ﴿وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾ بە ھۆى ئەو (مِنْ)ۋە ماناكە بەم شىۋەيەى لى دئى، دەلئى: (الْحِجَابُ ابْتَدَأَ مِنَّا وَابْتَدَأَ مِنْكَ، فَلَمَّسَافَةُ الْمُتَوَسُّطَةِ بَيْنَ جِهَتِنَا وَجِهَتِكَ، مُسْتَوْعِبَةً بِالْحِجَابِ لَا قَرَارَ فِيْهَا)، كە دەفەرموئى: ﴿وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾ واتە: لە لای ئىمەۋە دەست پىدەكات،

تاکو لای تۆ، هه مووی په رده و ټوانه، واته: ټو په رده و ټوانه له تۆوه ده ست پیده کات، هه روه ها له ټیمه شه وه ده ست پیده کات، ټه وه ی ټیوه راستیشمان هه مووی په رده و ټوانه وه، هیچ بۆشایی ټیدانیه، بۆ و ټنه: تۆ که سیک له به رانه رته، له لای تۆوه دیواریک ده ست پیکات، تا ده گاته لای وی، مانای وایه ټه و دیواره زۆر ټه ستوره، ټه وایش ده ټین: په رده و ټوانیک ی زۆر ټه ستورمان له به یندایه، بۆیه هیچ نابیسیتین.

ټه مه (الشوکانی) له (فتح القدیر)^(۱) هیناویه تی، ټه ویش له (الزمخشری) وه ری گرتوه، که له (کشاف) دا هیناویه تی، زه مه خشه ری زۆرجار له ته فسیره که یدا ټه و نوکته ره وانبیژیانه د ټنی، به هه مان شپوه (البضاوی و فخرالدین الرازی) ش، به لام زۆریک له شیکه ره وانی قورټان، له (الکشاف) وه زیاتر ټه و سه رنجه ره وانبیژیانه د ټین.

(۱۳) - ﴿فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَ﴾، ده جا تۆ کار بکه، ټیمه ش کاری خۆمان ده که ین، واته: تۆ له سه ر کاری خۆت به رده وام به، ټیمه گویت پ ټ ناده ین، ټیمه ش له سه ر کاری خۆمان به رده وام ده بین.

دیاره به رکاری (فَاعْمَلْ)، هه روه ها: (عَامِلُونَ)، هه ردووکیان قرتینراون، بۆچی؟ بۆ ټه وه ی زه ین به لای هه موو شتیکدا بچی، واته: تۆ کار بکه وه، هه رچی پیت چاکه، ټه نجامی بده، ټیمه ش ټه نجامده ری هه رکاریک ده بین که پیمان چاکه.

لیره دا جیاوازی هه یه له وشه ی کرده وه ی پیغه مبه ر ﷺ و هی خۆیان، هی پیغه مبه ریان ﷺ به کردار کاره ټناوه (فَاعْمَلْ)، واته: کار بکه، به لام هی خۆیان به ناوی بکه ر (اسم فاعل) هیناوه (عَامِلُونَ)، ټه مه ش یانی: هه ر به رده وام ده بین له سه ر کرده وه ی را بردوومان.

شايانى باسە: كە خوا ﷺ دىفەرموى: ﴿لَقَرَمَ يَعْلَمُونَ﴾ ۋەك پىشتىر
ئامازەمان پىدا:

۱- ھەندىك گوتوويانە، واتە: شارەزايى بە زمانى عەرەبيان ھەبى.

۲- ھەندىكى دىكە گوتوويانە: ئاگايان لە كىتەبە ئاسمانىيەكانى دىكە ھەبى، چونكە
ئەۋەى شارەزاي كىتەبە ئاسمانىيەكان بى، كاتىك سەيرى قورئان دەكات، دەزانى ئەۋىش
ۋەك ئەۋانەۋ، كىتەبىكى ئاسمانىيەۋ، قسەى بەشەر نىە.

۳- منىش وام لىكىدايەۋە كە مەبەستى پى ئەۋەيە، ھەر كەسەك زانىارىي ھەبى بە
رەھايى، واتە: زانا بى و شارەزابى، ئىجا ئەۋەى گىرنگە ئامازەى پى بىكەين لىرەدا ئەۋەيە:
ئەۋ سىۋا ئايە تىك ناگىرپىن، واتە: كەسەك شارەزاي زمانى عەرەبىي بى و، كەسەك ئاگاي
لە كىتەبە ئاسمانىيەكان بى و، كەسەك زانىارىي ھەبى بە گىشتى و، ئامادەيىشى ھەبى
زانبارىي ۋەرگىرى، كەۋاتە: قورئان بۆ ئەۋ جۆرە كەسانە بە سوودە.

پېناسەى قورئان بە ئۆ سيفەتى سەرەكىى

لېرەدا خوا ﷻ لەم چەند ئايەتەدا، پېناسەى قورئانى بە ئۆ (۹) سيفەتى سەرەكىى کردو، کە ئەم سيفەتانەن:

۱- ﴿تَزِيلٌ﴾، کەواتە: ئەم قورئانە دابەزئراو، نە ھەلبەستراو و نە گوتراو و نە نووسراو و نە فیکراو، بەلکو لەسەرئو، لە لایەن خوايەک کە لەسەر ووی دروستکراو کانیهتى، بەو شئوہە کە بۆ خوا شایستەى، لەوئو دابەزئراو.

۲- ﴿مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، دابەزئراو لەلایەن خوايەکى ئەوپەرى بە بەزەبى و بەخشندە و مېرەبانو، ياخود بە بەزەبىيە بە گشتى بۆ مروّف و، جندو، فرىشتەو ھەموو دروستکراوگان، بەخشندەشە بە تايبەت بۆ پېواداران لە پۆزى دوايى دا، ياخود واتە: خوا ﷻ خواھنى سيفەتى بەخشندەبى و بەزەبىيە، بە بەردەوامى بەزەبى بەکار دىتى، بەزەبىيە کەى تازە دەبىتەو، ھەر وھا خواھنى بەزەبىيشە، واتە: بەزەبىيە کەى چەسپاو، چونکە صىغەى (فعلان) و (فعل)، (الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بەو دوو مانايە دىن.

۳- ﴿كَتَبَ﴾، قورئان نووسراو، لە شوئىنىکى دىکە باسماں کردو، ھىکمەتى خواى پەرورەدگار و ياخواستو، ئەم قورئانە بە دوو شئوہ بگات بە تىمە: ھەم بە شئوہى نووسراو، ھەم بە شئوہى گوتراو، تىمە بە تەواتور قورئانماں پىگەيشتو، ھەزاران کەس قورئانمان لەبەر کردو، دواتر بە ھەزارانى دىکەيان گوتو، ئەوانىش بە ھەزارانى دىکەو ... ھتە، کە تىستا ملیۆنان کەس ھەموو قورئانمان لەبەر، وپراى گوتران و لەبەر کران لە عەقل و سىنەکان دا، کاتى خۆى لە سەردەمى پىڭھەمبەرىش دا ﷻ نووسراو تەو لەلایەن چەند نووسەرئیکەو، لەسەر چەرم و پەپۆو بەردو ئەو شتانەى لەسەریان نووسیون، چەند نووسەرئیک ھەبوون، ئىشيان ئەوہ بووہ کە قورئان بنووسنەو، کاتىک سوورەتیک، يان چەند ئايەتیک دابەزیو تە سەر پىڭھەمبەر، ئەوان راستەو خۆ نووسىويانە تەو^(۱).

(۱) نووسەرەوانى وەحىى دەورى (۴۳) کەس بوون و (۲۸) يان ھەمىشەبى و پىسپۆر بوون، پېروانە:

بۆيە قورئان پىي دەگوتىرى: ﴿كُتِبَ﴾، چونكى نووسراوه، پىشى دەگوتىرى: ﴿قُرْآنًا﴾، چونكى گوتراو و بىژراوه.

۴- ﴿فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾، ئايەتەكانى روونكرارونهوه، واتە: روون، نەك پىشى روون نەبوو، دواتر روونكرارونهوه، واتە: ئايەتەكانى كە دابەزىترو، روون، بەلام خوا ﷻ لىرەدا نەم تەعبىرى بە كىدار (فعل) هېناوه، ئەگەرنا لە شوئى دىكەدا دەفەرموى: ﴿آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ﴾ (۱۳۳) الاعراف، بەلام بۆ موعىزەكان، واتە: ئايەتە روشنەكان، بەلام لىرەدا دەفەرموى: ﴿فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾ و لە شوئى دىكەدا دەفەرموى: ﴿كُتِبَ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ﴾ (۱)، هود، واتە: دىخاەتە حالەتى كىرەبىيەوهو بە شىوئە كىرەبىيە هېناوئەتى، ئايەتەكانى روون كىرەبىيەوهو، ئايەتەكانى مەحكەم و قايم و توندو تۆل كىرەبىيە.

۵- ﴿قُرْآنًا﴾، خوئىراوئە، لە شوئى دىكەدا خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿إِذَا قَرَأَهُ فَالْعَبْرَةُ﴾ (۱۸) القيامة، قورئان لەوئىدا دەگونجى چاوك بى، واتە: (قِرَاءَة) خوئىندەوه، دەشگونجى ناو بى، واتە: خوئىراوه، قورئان هەم خوئىندەوه، هەم خوئىندراوه.

۶- ﴿عَرَبِيًّا﴾، قورئاننىكى عەرەبىيە، واتە: بە زمانى عەرەبىيە، وشەى عەرەبىيە وئىراى زمانى عەرەبىيە بە واتاى روئىش دى، بۆيەش نەتەوهى عەرەبى زمانى خوئان ناوانووه عەرەبىيە، لەبەر ئەوهى زمانى خوئان پى روون بووهو، باش لە يەك تىگەشتوون، بەلام زمانى گەلانى دىكەيان پى ناروون بووه، بۆيە ناويان لى ناو: عەجەمىيە يان ئەعەمىيە، عەجەمىش زمانى خوئان پى روون بووهو، زمانى عەرەبىيان پى ناروون بووه، كەواتە: ئەمە شىكى رىژەيى و گوئىرەيە، بۆ وئە: بابايەكى كورد زمانى خوئى پى روون بووه، بەلام زمانى بەرانبەرى خوئى پى ناروون بووه، هەرودەها بەرانبەركەشى بەهەمان شىو.

۷- ﴿لَقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾، بۆ كۆمەلىك كە بزەن:

أ- زمانى عەرەبىيە بزەن.

ب- شاره‌زای کتیبه ئاسمانیه‌کان بن.

ج- ئاماده‌بن بزائن و فیر بن.

د- یاخود (يَعْلَمُونَ)، نه‌گەر کرداریکی لازیم بێ، وه‌ك: (عَلِمَ، يَعْلَمُ) واته: زانی، ده‌زانێ، نه‌ك ته‌نها فلان شته ده‌زانێ، به‌لكو نه‌وانه‌ی زانیارییان هه‌یه به‌ره‌هایی.

۸- ﴿بَشِيرًا﴾، قورئان د‌ل‌خ‌وش‌كه‌رو موژده‌ده‌ره، ب‌و كه‌سانێك كه‌ شوینی ده‌كه‌ون، شوینی په‌روه‌ردگار ده‌كه‌ون، شوینی پ‌ت‌غه‌مبه‌ره‌كه‌ی ﷺ ده‌كه‌ون، قورئان هه‌م له‌ د‌ن‌یادا د‌ل‌خ‌وش‌یان ده‌كات، له‌سه‌ر ئاستی تاك، ئاسووده‌یی و سه‌ربه‌رزیی و ئارامیی و به‌رچاووونیان ده‌بێ، له‌سه‌ر ئاستی ك‌ۆمه‌ل‌گاش توندو تو‌ل‌بی و، ته‌بابی و، داد‌گه‌رییان ده‌بێ، ب‌و پ‌وژێ دواییش موژده‌یان پ‌ت‌ده‌دات، كه‌ خوا ﷻ ل‌یان رازی ده‌بێ و ده‌یان‌خاته به‌هه‌شته‌كانیه‌وه‌.

۹- ﴿وَنَذِيرًا﴾، ترسینه‌رو وریا كه‌ره‌وه، ته‌مه‌ش سیفه‌تی ن‌ۆیه‌م و ك‌ۆتاییه، كه‌ ل‌یره‌دا قورئانیان پ‌ت‌ وه‌سف‌كراوه، (الْإِنذَارُ: إِعْلَامٌ مَّعَ تَخْوِيفٍ)، (إِنْذَارٌ): بریتیه له‌ ئاگادار‌ك‌ردنه‌وه له‌گه‌ل‌ ترساندن‌ دا، واته: ه‌ۆ‌ش‌داری پ‌ت‌دان و وریا ك‌ردنه‌وه‌و ترساندن، به‌ د‌ل‌ن‌یایی قورئان ترسینه‌رو وریا كه‌ره‌وه‌و ه‌ۆ‌ش‌داریی ده‌ره ب‌و كه‌سانێك كه‌ پ‌شتی ت‌ت‌ده‌كه‌ن، ده‌یان‌ترس‌ت‌ن كه‌ ئ‌یوه له‌ د‌ن‌یاشدا تووشی باجدان ده‌بن، له‌به‌ر ئ‌ه‌وه‌ی پ‌شتتان له‌ قورئان ك‌ردوه، له‌ پ‌وژێ دواییشدا تووشی جه‌زه‌به‌و سزای خوا ﷻ د‌ین.

ل‌یره‌دا ج‌یی خ‌ۆیه‌تی باسی ئ‌ه‌وه‌ش ب‌كه‌ین، د‌وای ئ‌ه‌وه‌ی خوا ﷻ ل‌یره‌دا باسی ئ‌ه‌و ن‌ۆ سیفه‌ته‌ی قورئان ده‌كات، ئ‌نجا د‌یته سه‌ر باسی هه‌ل‌و‌ت‌ستی نه‌ر‌ت‌ییانه‌ی ب‌ی‌پ‌روایان، واته: قورئانیك كه‌ خاوه‌نی ئ‌ه‌و ن‌ۆ سیفه‌تانه‌یه، ده‌بوو ز‌ۆر پ‌ش‌وازی ل‌ئ ب‌كر‌ئ و شوكرانه‌ی له‌سه‌ر ب‌كر‌ئ، ده‌بوو باوه‌شی گه‌رمی ب‌و ب‌كر‌ت‌ه‌وه، هه‌ل‌به‌ته خاوه‌نی عه‌ق‌ل و و‌یژدانه‌كان به‌و ش‌ی‌وه‌یه‌ن، ئ‌ه‌وانه‌ی خوا ﷻ چاكه‌ی ب‌ویان بو‌ئ، شایسته‌ی چاكه‌و خ‌ی‌رو به‌ره‌كه‌تی قورئان بن.

لېرەدا خوا ﷺ دېتە سەر باسى ھەلۋىستى نەزىنىيەنەي يېروايان لە شەش ھەلۋىستاندا:

۱- ﴿فَاعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ﴾، زۆربەيان پشتيان ھەلکرد، لە قورئاندا بە زۆرى: (أَكْثَرُهُمْ)، يان: (كثير)، بەکار دەھيترى، بۇچى؟ چونكە ھەموويان پشتيان تېنە کردو، ئەوانەي پېغەمبەر ﷺ پەيامى ئىسلام و قورئانى بە گوئى دا داو، ھەندىكيان شوئى پېغەمبەر ﷺ كەوتوون، بۇيە لە قورئاندا زۆر بە دەگمەن شىوہى رەھاييت بەرچاو دەكەوئى، خوا ﷺ باسى ھەر قەومىك بکات، دەفەرموئى: زۆرىنەيان، ئەك ھەموويان، ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَفُلُونَ﴾ (۹۲)، زۆرىك لە خەلکى لە ئايەتەکاھان لە بېئىگايان، خوا ﷺ دەفەرموئى: زۆرىك، نافەرموئى: ھەموو، چونكە بېگومان خەلکانيك ھەن، كە بېئىگانيان لە ئايەتەکانى خوا، لېرەشدا ھەموويان پشتيان تى نە کردو، لاملان لە قورئان نە کردو، بۇيە خوا ﷺ دەفەرموئى: ﴿فَاعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ﴾.

۲- ﴿فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾، ئەوانە نابىست، نابىست بە واتاى ئەوہى كە وەرناگرن و قبوئى ناکەن، بەلام لېرەدا ھالەتى ئەوان چواندو، بە ھالەتى كەسيك كە بانگى بکەي و نەبىست.

۳- ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا نَدْعُونَ إِلَيْهِ﴾، گوئيان دلمان لە نيو بەرگ و پۆشەرو كىفاندايە، بەرانبەر بەوہى تۆ تېمەي بۆ بانگ دەكەي، بۇيە ئەو قسەيەي تۆ دەيكەي ناچىتە نيو عەقڵ و دلمانەوہ.

۴- ﴿وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ﴾، گوئىەكانىشمان قورسايان تېدايە، ئنجا گوئىەك قورساي تېدايى، بېگومان نابىست.

۵- ﴿وَمِن بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾، لە نتيوان تېمەو تۆدا، پەردەو نتيوان ھەيە، واتە: لە تېمەو تاكو دەگاتە تۆ، پەردەو نتيوان ھەيە، بۇيە نابىن.

۶- ﴿فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونُ﴾، تۆ (ئەي موحەممەد ﷺ) كارى خۆت بکەو، تېمەش ئەنجامدەري كارى خۆمانين، واتە: تېمە چۆمان کردو، ھەروا دەكەين، تۆش لەسەر كارى خۆت بەردەوام بەو، تېمەش گوئى پېئادەين! ئەوہش ئەوپەري ملھوپري و ياخي بوونى ئەوان دەردەخات.

مەسەلەى دووھ:

فەرمانکردنى خوا ﷻ بە پىغەمبەرەكەى موھەممەد ﷺ كە رايىگەيەنى، ئەويش تەنيا مەرفىكى وەك خۆيانە، بەلام سەوشى بۆ كراوە، كە تەنيا يەك پەرسەراوى ھەقيان ھەيە، ئنجا با بە راستىي رەوى تىبەكەن و، داواى لىبورەنى لىبەكەن، ھەروەھا ئامازەيەكەش بە خەسەلەتە بئەرتەيەكانى ھەريەك لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەن و، بڕواداران:

خە دەفەرمۆي: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَاَسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۚ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ﴿٦﴾ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾﴾

شەيكرەنەوەى ئەم ئايەتانە، لە دە بەرگەدا:

١- ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾، بۆي: مە تەنيا مەرفىكەم وەك تىو، ئەم رەستەيەو دوو رەستەى دواترى ئەم ئايەتە، لە ئايەتى (١١٠)ى سورەتى (الكەف) يەشدا ھاتو، بە ھەمان شىو: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ ...﴾

لەرەدا كە دەفەرمۆي: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾، وشەى (إِنَّمَا): ئامرازى كورتەلەينان و چەسپاندنە، واتە: (إِنَّمَا: أَنَا مَقْصُورٌ فِي الْبَشَرِيَّةِ دُونَ التَّصَرُّفِ فِي قُلُوبِ النَّاسِ)، واتە: مە كورتەلەينارەم لە مەرفى بووندا، نەك بئانەم دەستكارى دلى خەلك بەكەم، دلى تىو وەربگىرەم بۆ ئيمان، مە مەرفىكەم وەك تىو، لەو رەووە كە بئانەم تىو بئەنمە سەر رەگەى ھەيدايەت، ناتوانم!

دەتوانم رەنمايەتان بەكەم، دەتوانم ھەيدايەتتان بەدەم بە واتەى رەنمايى و واتە گەشەيەكەى ھەيدايەت، بەلام ناتوانم ھەيدايەتتان بەدەم بە واتە تايەتەيەكەى

هیدایەت، بەو مانایەى پتانه‌مه‌ سه‌ر پاسته‌ پێ، ئەگەر ئێسان وریا نه‌بێ له‌ جیاکردنه‌وه‌ى واتای گشتی هیدایەت و، واتای تابه‌تیی هیدایەت، وه‌ك هه‌ندێك له‌ توێژه‌ره‌وانی فۆرێان تووشی ئەو هه‌ڵه‌یه‌ بوون، ئەو كه‌سه‌ش ئەگەر لێكیان جیا نه‌كاته‌وه‌، بێگومان تووشی هه‌ڵه‌ ده‌بێ.

با سەرنج بەدەین! خوا ﷺ لە سوورەتی (القصص) دەفەرموێ: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾، واتە: تۆ ناتوانی هیدایەتی ئەوانە بەدەي که خوشت دەوێن، لە هەمان کاتدا لە سوورەتی (الشوری) دەفەرموێ: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، واتە: بە دنیایی تۆ هیدایەتی خەڵک دەدەي بۆ سەر ڕێگای راست، ئنجا که دەفەرموێ: تۆ هیدایەتیان دەدەي، بە مانای ڕێنماییە، واتە: تۆ ڕێنماییان دەکەي، بەلام که دەفەرموێ: ناتوانی هیدایەتیان بەدەي، واتە: ڕێی راستیان پێ بگری و، بیانخەيە سەر راستە شەقام.

که‌واته: هیدایه‌تیک هه‌یه، به مانای پَرنمای، هیدایه‌تیکش هه‌یه به مانای خسته سهر پَیگا، نجا خسته سهر پَیگا، ته‌ها به خوا ﷻ ده‌کری، ته‌ها خوا ده‌توانی خه‌لک بخاته سهر راسه شه‌قام، لیره‌ش خوا ﷻ به پیغه‌مبه‌ر ﷻ ده‌فرموی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾، بلی: من ته‌نیا مروّقیکم وه‌ک تیوه، واته: ته‌گهر چاوه‌پَیی ته‌وه‌بن، به تۆبزی ئیمانان بخه‌مه ئیو دَل، بنگومان ناتوانم و ته‌وه کاری من نیه، چونکه من مروّقیکی وه‌ک خوتانم.

۲- ﴿يُوحَىٰ إِلَى﴾، سروشم بۆ لا ده کړې، واته: قسه ی په نهانم بولا ده ښودلې، نو هدی پېښې بهر په رچدانه هدی نه وه بوو، نه وان به پیغهمبه ریان ده گوت، تو مروځیکي وهك ټیمه ی، خوا ﷺ به پیغهمبه رې ﷺ ده فهرمو ی: بلې: به لې منیش مروځیکي وهك ټیوهم، نه وه راسته، من لهو قسه یه دا پشتگیر بیتان ده کم و بهر په رچتان ناده مه وه، به لام ټمه به هو و اتایه نا، که من له هه موو شتیکدا مروځیکي وهك ټیوهم، من له مروځ ب ووندا وهك ټیوهم، لهو شتانه دا که به مروځ ناکړن و، ته نها به خوا ﷺ ده کړن، لهو شته دا راسته وهك ټیوهم.

بەلەم جىاوازييەكم ھەيە لەگەل ئىو، ئەويش ئەوھيە: ﴿يُوحَىٰ إِلَىٰ﴾، سروشەم بۆ لا دەكرى، ئەمەش بەرپەرچدانەوھى ئەوھيە كە دەيانگوت: تۆ مرقۇڧكىكى وەك ئيمەي، واتە: مرقۇڧ شايستەي ئەوھ نى، خوا ﷺ وەحيى بۆ بئىرى، نەخىرا! پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: مەن مرقۇڧكىكى وەك ئىوھەم لە مرقۇڧايەتتىدا، بەلەم لە ھەمان كاتدا مرقۇڧكىكم شايستەم سروشەم بۆ بكرى، لە ئىو مرقۇڧەكاندا كەسانىك ھەبوون شايستەي ئەوھ بوون خوا بەشئوھى تايەت و پەنھان فەرمائىشتيان بۆ بئىرى و، بياندىوئىنى، كە پىنى دەگوتى: وەحيى.

شايانى باسە: ئيمە لە (الكتاب السادس) لە مەسووعەي: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، لە ژىر ناوونىشانى: (بَحْثٌ حَوْلَ الْوَحْيِ)، باسكىكى تىرو تەسەلمان لە بارەي وەحييەو كەردو، لەبەر رۆشنايى قورئان و سونەتدا، ھەروھەا لە سوورەتى (يونس) يشدا ئەو باسەمان بە تىرو تەسەلىي دووبارە خستۆتوھە بەرباس و پوختەكەيمان بە كوردىي ھىناوھ.

وەحيى لە بنچىنەدا بە ماناي قسەي پەنھان و، ئىلھام و خورپە دى و، بە ماناي غەريزەو ئامازە دى و، بە ماناي فەرمانكردنى خوا دى، ھەروھەا بە ماناي ئەو وەحييە زانراوھش دى، كە خوا ﷺ بە ھۆي فريشتەكانەوھە پەيامى تايەت بۆ پىغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) دەئىرى.

۳- ﴿أَمَّا إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَحْدٌ﴾، كە پەرستراوى ئىوھ تەنيا يەك پەرستراوھ، لىرەدا خواي پەرورەدگار جەوھەر و كاكلى ئەو سروشەي بۆ لاي موھەممەدى ﷺ كەردو، لەوھدا دەخاتەروو، كە برىتيە لە خوا بە يەكگرتن و، تەنيا خواپەرستى، ئەگەرنا ئەوھى خوا بۆ پىغەمبەرى خاتەمى سروشكردوھ، جگە لە خوا بە يەكگرتن و تەنيا خواپەرستى، زۆر شتى دىكەشى تىدايە، بەلەم ئەوھ جەوھەر و كاكلى كەيەتى و، ئەو ھەناو ھەويئەيە كە شتەكانى دىكە ھەموويان لەخزمەت ئەو كاكلى و جەوھەرەدان.

ئىنجا ھەروھەك چۆن وشەي: (إِنَّمَا) ئامپازى كورت ھەلئەنئان و چەسپاندنە، بە ھەمان شئوھش وشەي (أَمَّا) ش ھەمان مانا دەگەيەننى، وشەي (أَمَّا) ش

ھەر دەستە خوشکی (إِمْأ)یە، بەلام (إِمْأ) لە سەرەتای پستەدا دئ و (أَمْأ) لە ئێوەراستی پستەدا دئ، (أَمْأ) و (إِمْأ)ش ھەردووکیان پیکھاتوون لە: (إِنْ) کە بۆ تەئکید کردنەووەو جەختکردنەووەیە، لەگەڵ (ما) کە (ما الکافّة)ی پێ دەلێن، ئەویش زیاد کراوە، ئەمەش بۆچی؟ بۆ ئەوەی مانای (ما) و (إِلَّا) بگەیهێنێ، واتە: (مَا هُنَاكَ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ)، واتە: وشە (أَمْأ) ھەم مانای (ما) بۆ لابردن (نفي) و، ھەم مانای (إِلَّا) بۆ ھەلاواردن (إستثناء) دەگرتەووە، واتە: ھیچ پەرستراویەک نیە جگە لە یەك پەرستراوی تاک.

(۴) - ﴿فَاسْتَقِمْوْاْ اِلَيْهِ﴾، ئنجا ئێوە خۆتان بەرەو ئەو پەیام و وەحییە راست بکەن، لێرەدا دەگونجێ مەبەست لە: ﴿فَاسْتَقِمْوْاْ اِلَيْهِ﴾، بریتی بێ لە (فَاسْتَقِمْوْاْ لَهُ)، خۆتان بۆ راست بکەن، چونکە دەگوێرێ: (ذَهَبْتُ اِلَيْهِ وَذَهَبْتُ لَهُ)، واتە: لە زمانی عەرەبیدا جاری وا ھەیە (ل) لە شوێنی (إلى) دا دادەنیشێ و، جاری واش ھەیە (إلى) لە شوێنی (ل) دا دادەنیشێ.

یاخود ﴿فَاسْتَقِمْوْاْ اِلَيْهِ﴾، وشە (استقیموا) بۆیە بە (إلى) بەرکاری خواستو، چونکە مانای (تَوَجَّهوا) یان (أَنِبُوا)ی خراوەتە ئێو، واتە: ڕووی تێیکەن، یاخود بۆ لای بگەرێنەووە، کەواتە: (استقیموا)، ھەم مانای خۆی دەگەیهێنێ، کە بریتییە لە ڕێک وەستان، لە ھەمان کاتیشدا بە مانای بە ڕێکی ڕووی تێیکەن، یان بە ڕێکی بۆ لای بگەرێنەووە، دئ.

(۵) - ﴿وَاسْتَغْفِرُوْهُ﴾، داواي لێبوردنیشی لێیکەن.

(۶) - ﴿وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِيْنَ﴾، سزای سەختیش بۆ ھاوبەش بۆ خوا دانەران.

کەواتە: مانایەکی بەم شیوەیە لێ دێتەووە: ئێوە بەندایەتیی خۆتان بۆ لای خوا ساغ بکەنەووە، ھاوبەشی بۆ دامەنێن، واتە: جگە لەوی مەکەنە ھاوبەشی و، لەوێش کە رابردووە ھاوبەشتان بۆ داناو، داواي لێبوردن و چاوپۆشیی لێ بکەن.

(٧) - ﴿الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾، لێره دا خوا ﷻ وەسفێکی دیکە ی هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دەکات: ئەوانە ی که زەکات نادەن، لێره دا زەکات بە دنیایی مەبەستی پێ ە دەده قەو مآل بە خشین، بە بەلگە ی ئەو ی که (يُؤْتُونَ) ی لە گە ل هاتو، (يُؤْتُونَ أَي: يَدْفَعُونَ أَوْ يُعْطُونَ)، دەیدەن یان دە بە خشن، که واتە: ﴿الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ﴾، واتە: (لا يَدْفَعُونَ الزَّكَاةَ، أَوْ لَا يُعْطُونَ الزَّكَاةَ)، واتە: زەکات نادەن، یان نایبە خشن.

وە ک گوتمان بە هۆ ی هە بوونی کرداری (يُؤْتُونَ)، لێره دا (الزَّكَاةَ) بە مانای مآل بە خشین دێ، ئە گەر نا دە شگونجا (الزَّكَاةَ) بە مانای خو پاک کردنە هوش هاتبایە.

لێره دا پرسیاریک دیتە ئاراو:

ئە م سوڤەتە مە ککە ییە، لە مە ککە ش زەکات فەرز نە کرابو و لە سەر مسو لمانان، ئە د ی چۆ ن لێره دا خوا ﷻ باسی زەکات دە کات و، سە رزە نشتی کافران دە کات لە سەر ئە و ی زەکات نادەن؟!

وە لآ مە ک ی ئە وە یە:

چ نوێ ژو، چ زە کات و، چ پۆ ژوو، ... هتە، ئە مانە لە قۆ ناغ ی مە ککە شدا هە بوون، بە لآ م وە ک ئە سە ل کە یان هە بوون، ئە وە ک دوا قۆ ناغ یان، بۆ وێ نە: نوێ ژ هەر بوو، بە لآ م دوا یی پێنج نوێ ژە کان فە رز کراون، هە رو هە نوێ ژ ی هە یینی و جە ژ نە کان و نوێ ژە کانی دیکە، هە رو هە پۆ ژوو گرتن هەر بوو، بە لآ م دوا یی لە سآ لی دوو هە می کۆ چیی دا گرتنی پۆ ژوو ی پە مە زان فە رز کرا، هە رو هە زە کاتیش هەر بوو، بە لآ م دوا یی لە سآ لی هە شت یان نۆ ی کۆ چیی لە سوڤە تی (التوبة) دا فە رز کراو، دیاری کراو بە دێ ی بە کێ و چۆ ن بێ و، چۆ ن ئە بێ؟ بە لآ م لە مە ککە ئە صلی ئە و کارانە هەر بوو، مآل بە خشین هەر بوو، مسو لمانانی بۆ هاندران، کە سێ کیش مآ لی خو ی ئە بە خشی بی، بە کە سانی ئا تاج و نە دار، سە ر زە نشت کراو، هە رو هە ک سە رزە نشتی کە سانی کیش کراو کە نوێ ژ ناکەن، بۆ وێ نە: لە سوڤە تی (القيامة) دا، خوا ﷻ دە فە رموی: ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى ۝٣١﴾ وَلَكِنْ كَذَبَ ۝٣٢ وَتَوَلَّى ۝٣٣﴾

سەر زەنشتیان دەکات لەبەر ئەوەی نوێژیان نەکردووە، هەروەها لە سوورەتی (المدر) دا دەفەرموێ: ﴿قَالُوا لَرَّ نَكُّ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۚ وَلَرَّ نَكُّ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ۚ﴾ (۴۴) و ﴿كُنَّا نَحْنُ مَعَ الْخَاطِئِينَ ۚ﴾ (۴۵) و ﴿كُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۚ﴾ (۴۶)، سوورەتی (المدر) یش لەو سوورەتانەیە کە هەر لە سەرەتای قوئاغی مەککەدا هاتووێ خوار، مانای وایە لە قوئاغی مەککەشدا نوێژ کردن هەر بۆوە، بەلام نەک ئەو پێنج نوێژە کاتەکانیان بەو شتێوازە دیارییکراي، کە دواتر دیارییکراون.

۸- ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾، هەروەها ئەوان بە مەزڵگای کۆتایی بێپروان، لێرەدا ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ﴾، (الآخرة) سیفەتی وەسفکراویکی قرتێراو (مَحْذُوف)، واتە: ﴿وَهُمْ بِالْحَيَاةِ الْآخِرَةِ، أَوْ بِالْآخِرَةِ﴾، ئەوان بە ژيانی دواتر، یان بە مەزڵگای دواتر.

﴿هُمْ كَافِرُونَ﴾، لێرەدا: (هُمْ)، راناوی لێک جیا کردنەووە (صَمِيرُ الْفَصْلِ)، بۆ جەختکردنەووە و تۆخکردنەووەی مانایەکیەتی.

دواتر خوا ﷻ دیتە سەر باسی پرۆاداران:

۹- ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، بە دنیایی ئەوانە ی پرۆایان هیناوەو، کردووە باشەکانیان ئەنجامداون، وەک زۆر جاری دیکە گوتوو مانە: (آمَنُوا)، هەمیشە بەکارهەکی قرتێراوە، واتە: (آمَنُوا بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ، واتە: پرۆایان هیناوە بە هەموو ئەو شتانەی کە پێیویستە پرۆایان پێی بهێنێ.

(عَمِلُوا)، یانی: ئەنجامیان داوە، (الصَّالِحَاتِ) دیسان سیفەتی وەسفکراویکی قرتێراوە، یانی: (عَمِلُوا الْخِصَالَ الصَّالِحَاتِ، أَوْ عَمِلُوا الْأَعْمَالَ الصَّالِحَاتِ)، خەسڵەتە باشەکان، یان کردووە باشەکانیان ئەنجام داون، ئەوانە ی وان:

۱۰- ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾، پاداشتیکی نەپراوەیان هەیه، لە حالەتی ئاسایی دا دەبووایە فەرمووای: (أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ لَهُمْ)، بەلام بۆیە (الْجَارُ وَالْمَجْرُور) پێشخراوە، لەبەر گرنگی پێدان، وەک (إِيَّاكَ نَعْبُد).

وشه‌ی (أَجْرٍ) یس: بریتیه له فه ره بوویه کی به که لک، پاداشتی که خاوه نه که ی
لیی به هره مه ند بی.

وشه‌ی (مَمْنُونٍ): زانیان به دوو واتایان لیکیان داوه ته وه:

ا- هه ند لیکیان کوتوو یانه: (مَمْنُونٌ مَّفْعُولٌ مِنَ الْمَنْ، وَهُوَ ذِكْرُ النِّعْمَةِ لِلْمُنْعَمِ عَلَيْهِ بِهَا
أَي: غَيْرُ مَمْنُونٍ بِهِ عَلَيْهِ، وَاتِهِ: مَمْنُونٌ) بهرکاره له (مَنْ)، ته ویش بریتیه له باسکردنی
چاکه بو که سیک که چاکه که ی له گه لدا کراوه، واته: منه تیان له سه ر ناکری، ته م واتیه
(محمد الطاهر بن عاشور) هیناویه تی، به لام پیتم به هیز نیه، به لکو ته و واتیه ی زورینه ی
تویژه ره وانم بی به هیز تره که له خالی دووهم دا ده یه نین.

ب- (لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ) ، (أَي غَيْرُ مَقْطُوعٍ)، چونکه (مَنْهُ أَيْ قَطَعَهُ)، یاخود
(غَيْرُ مَقْطُوعٍ) پاداشتیکی نه براوه یان هه یه، یاخود پاداشتیکیان هه یه که ناته واوی
تیدانیه، به لکو تیرو ته واوه و، بهرده وامه و نه براوه یه.

مه سه له ی سیه م:

فه رمانکردنی خوا ۱۰ به نکو و لیکردنی پیغمبر ۱۱ له بیروایان، که به رانبر به و زاته بیرواین، که زه مین و ینکها ته کانی له ماوه ی چوار پوژاندا (واته: به چوار قوناغ) و، ناسمانیشی به دوو قوناغ دروست کردوه و که رهسته که یشی دوو کهل بووه، پاشان ناسمانی نیزیکتر له ئیمه ی خه لکی سه ر زهوی، به ئه ستیران پازاندو ته وه، هه م بو جوانیی، هه م بو پاراستنی له شه ی تانه کان، به هو ی تیر بارانکرانیان به پریشک و بلتیه کانیان، تا کو گو ی له قسه ی فریشه کان نه گرن:

خوا ده فه رمو ی: ﴿قُلْ اَیْنُکُمْ لَتَکْفُرُوْنَ بِالَّذِی خَلَقَ الْاَرْضَ فِی یَوْمَیْنٍ وَجَعَلُوْنَ لَهُۥ اَنْدَادًاۚ ذٰلِکَ رَبُّ الْعَالَمِیْنَۙ﴾ (۱) وَجَعَلَ فِیْهَا رَوسَیْ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَکَ فِیْهَا وَقَدَّرَ فِیْهَا اَقْوَامًاۚ فِیْ اَرْبَعَةِ اَیَّامٍ سَوَآءٍ لِّلْسَاعِلِیْنَۙ﴾ (۲) ثُمَّ اَسْتَوٰی اِلَی السَّمَآءِ وَهٰی دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْاَرْضِ اَنْتِیَا طَوْعًا اَوْ کَرْهًا قَالَتَا اَنْتِیَا طَاعِیْنِۙ﴾ (۳) فَفَضَّلْنَهٗ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِی یَوْمَیْنٍ وَاَوْحٰی فِی کُلِّ سَمَآءٍ اَمْرَهَا وَرَبَّنَا السَّمَآءُ الدُّنْیَا بِمَصْنُوعٍ وَحِفْظًا ذٰلِکَ نَقْدِیْرُ الْعَزِیْزِ الْعَلِیْمِۙ﴾ (۴)

شیکردنه وه ی ئه م، ئیه تانه، له بیست برگه دا:

(۱) - ﴿قُلْ اَیْنُکُمْ لَتَکْفُرُوْنَ بِالَّذِی خَلَقَ الْاَرْضَ﴾ (ئه ی موحه ممه د ۱۱!) بل ی: ئایا ئیوه بیروان به و که سه ی زهوی دروست کردوه، هه مزه (أ) ی ﴿اَیْنُکُمْ﴾، بو پرسیار کردنی سه رزه نشتکردنه (الِاسْتِفْهَام التَّوْبِیْخِ).

پسپوران گوتوو یانه: (وَفِی الْاِفْتِتَاحِ بِالِاسْتِفْهَامِ وَحَرَفِ التَّاکِیْدِ، دِلَالَةً عَلٰی اَنَّ اَمْرًا مُّهِمًّا سَیَلْقٰی اِلَیْهِمْ)، که ده فه رمو ی: ﴿قُلْ اَیْنُکُمْ لَتَکْفُرُوْنَ﴾، لیره دا له سه ره تا دا که هه م به پرسیار یکی سه رزه نشتکه رانه و، به (اِنْ) و به (لَ) جه ختی لیکراوه ته وه، نه وه ده گه یه نی که قسه و باسیکی گرنگیان پی راده گه یه نی.

(٢) - ﴿فِي يَوْمَيْنِ﴾، لە دوو پۆژان دا، واتە: لە دوو قۆناغاندا، دواتر باسی دەکەین، وشەى (یوم) بە مانای ماوەیەك لە کات دى، بۆیە: تەعبیری (يَوْمَيْنِ) یانی: {لە ماوەى دوو ئەندازە لە کات دا}، واتە: بە دوو قۆناغ، زەوی ھێتراوەتە دی.

کە دەفەر موی: ﴿فِي يَوْمَيْنِ﴾:

١- ھەندیک لە زانا یان گوتوو یانە، واتە: دوو پۆژى وەك پۆژى خۆمان، ئنجا ھەندیکیان پۆژە کانیشیان دیارییکردوون، بۆ وینە: پۆژى شەممەو یەك شەممە، یاخود پۆژى دووشەممەو سى شەممە! کە بە راستى ئەو زۆر سەركێل و سادە تیگەیشتنە لە قورئان!

٢- ھەندیکیشیان گوتوو یانە: مەرج نیە پۆژانى وەك: دووشەممەو سى شەممە بن، چونکە تاكو زەوی نەبووبى و، زەوی بە دەورى خۆیداو لە بەرانبەر خۆردا نەخولابیتەو، پۆژو ھەفتەو مانگ و سأل دروست نەبوون، بەلام ئەو دوو ماوەیە لە کات، بە قەدەر دوو پۆژى ئیستای تيمە بوون، کە بریتىە لە چل و ھەشت (٤٨) سەعات.

مانای دووھەمیان تۆزىك عەقل دەیگرى، بەلام لە راستیدا ئەویش ھەم لەگەڵ واقعی دروست بوونى گەردوون و، ھەم لەگەڵ چەمك و واتای ئایەتەکاندا ناگونجى، وەك دواىى لە كورتە باسێكدا دەیخەینە روو، كەواتە: ﴿فِي يَوْمَيْنِ﴾، واتە: لە دوو قۆناغ و ماوەى كاتییدا، بەلام ئایا ئەو دوو قۆناغە چەند بوون؟ نازانین.

(٣) - ﴿وَجَعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا﴾، ئایا ھاوتایانى بۆ دادەنن؟! (أَنْدَاد) كۆى (نَد)، (وَهُوَ الْمِثْلُ وَالْكَفَّةُ)، واتە: وینەو ھاوتا.

(٤) - ﴿ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، ئا ئەو {ئەو زاتەى زەوی بە دوو قۆناغان دروستکردو،} پەرورەدگارى جیھانیانە، بۆیە بە ناوى ئاماژەى دوور ھیناویەتى، چونکە ئاماژەى بەوھى مەقامى ئەو زاتە زۆر بەرزە، یاخود لەبەر ئەوھى لە عەقلی ئەوانەو زۆر دوورە، کە تەنیا ئەو بپەرستن و ھاوبەشى بۆ دادەنەنن.

(۵) - ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رَوْسَىٰ مِّنْ فَوْقَهَا﴾، لەسەر وویەوێش چەسپاوێ کانی داناون، واتە: چیا چەسپاوێ کانی تێدا داناون، چونکە: ﴿رَوْسَىٰ﴾: (صَفَةُ مَوْصُوفٍ مَّحْذُوفٍ)، واتە: (وَجَعَلَ فِيهَا الْجِبَالَ الرَّوَاسِيَّ)، چیا چەسپاوێ کانی تێدا داناون، (الرَّوَاسِيَّ صَفَةُ الْجِبَالِ مِثْلُ: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ﴾، (أَي: السُّفُنُ الْجَوَارِي)، وشەى ﴿رَوْسَى﴾، سێفەتى چیاى کانه، بە لām چونکە دەزانێ مەبەست لە چەسپاوێ کان شاخە کانه، بۆیە خوا ﷻ بە پێویستی نەزانیوە، وشەى (جبال) بەیێنێ، هەر وەک لە سوورەتى (الشورى) دا خوا ﷻ دەفەرمۆی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَمِ﴾ (۳۲)، واتە: لە نیشانە کانی خوا پۆیشتووێ کانی بە دەریادا، وەک چیاى بەرز، پۆیشتووێ کان، واتە: (السُّفُنُ الْجَوَارِي)، کەشتیە پۆیشتووێ کان.

بۆچی لێرەدا خوا ﷻ دەفەرمۆی: ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رَوْسَىٰ مِّنْ فَوْقَهَا﴾، چیاى چەسپاوێ کانی لە سەر وویەوێ داناون؟ لە حالیک دا کە چیاى کان هەر لەسەر پرووی زەوین؟ لێرەدا خوا ﷻ ئاماژە بە زەوى دەکات، بۆ ئامادەکردنى وێنەو دیمەنى سەرنجراکتیشى چیاى کان لەبەرچاومان.

هەلبەتە تێمە لە شوێنى دیکەدا باسى چیاى کاهمان کردو، وەک سوورەتى (الرعد) و شوێنى دیکەش^(۱)، کە چیاى کان وەک پەیکەرى تیسک وان بۆ زەوى و توێکلى زەوییان زۆر مەحکەم کردو، هەر وەها لە شوێنى دیکەدا باسى سوودەکانى چیاى کاهمان کردو، کە هەم سەرچاوەى کۆکردنەوى ئاون، هەم سەرچاوەى کۆکردنەوى کانى و پروبارو جوگا و جۆبارەکانن، هەر وەها سەرچاوەى داھاتى گەلیک لە میو و دارو درەختن، هەر وەها زۆرجار تەوژمى بایەکان دەگێژنەو، کاریگەرى زۆریان هەیه بۆ پاراستنى زەوى کە لە کاتى ئاگر پڕژێنەکان و بوومەلەرزەکاندا، لێک هەلنەوێش و، وەک چۆن پەیکەرى تیسکى جەستەى مروڤ دەگرێ، چیاى کانیش ئاوا هەموویان بە یەکەوێ ئالڤە بەندن، بە یەکەوێ توێکلى زەوییان مەحکەم کردو.

(۱) بۆ وێنە: تەفسیری سوورەتى (النبا)، ئایەتى: (والجبال أو تادا).

بەرزترین لووتكەي چيا لەسەر پرووی زەوی، لووتكەي (ئیشریست - Everest) ه، لە زنجیرە چیاي هیمالایە، کە (۸۸۴۹) مەتر بەرزە لە ئاستی پرووی دەریاوە، واتە: نیزیكەي نو کێلۆمەتر لە ئاستی پرووی دەریاوە بەرزە، زانایانی جیۆلۆجیی دەلێن: هەر چیايەك چەندەي بە دەروەيە، دە (۱۰) تاكو پازدە (۱۵) هێندەي بە ناخی زەویدا چۆتە خوارێ، بەو پێشەش بێ، چیاي هیمالایە کە لووتكە بەرزەكەي دەوری (۹) کێلۆمەترە، نو جارانی دە بکە ($۹ \times ۱۰ = ۹۰$)، بەلای کەمەووە (۱۰۰) کێلۆمەتر لەو چیايە لە ناخی زەویدا، هەر بۆشەش خوا ﷻ ناوی لە چیايەکان ناو (أوتاد)، کە کوێ (وَتَد)، واتە: گولمێخ و سینگ، ئەو گولمێخ و سینگەي چادرو تاوێ پێ رادەگیرێ، یاخود ولأخیکي پێ دەبەسترتەو، کە عادت وایە بەشی زۆری دادەکوترێ لە زەویدا، بەشێکی کەمی بە دەروە دەمێنێتەو، خوای بەرزیش چیايەکانی بە گولمێخ وەسف کردوون، وەك چۆن گولمێخ کەناری چادرو رەشمالی پێ رادەگیرێ، بە هەمان شێوە ئەو چیايانەش زەوییان پێ راگیر کراو، دواي ئەوێ زانستی زەویناسی (جیۆلۆجیا) بەرەو پێشچوو، ئنجا زانییان کە هەر چیايەك چەندەي بە دەروەيە، دە تاكو پازدە هێندەي بە ناخی زەویدا چۆتە خوارێ، ئەوێش خوێ ئیعجازێکی عیلمیە.

(۶) - ﴿وَبَرَكْ فِيهَا﴾، هەروەها خوا ﷻ پێزی تێخست، پێزی خستە زەوی، یانی: (جَعَلَ فِيهَا الْبَرَكَةَ)، وشە (بَرَكَة): بریتیه لە خێرێکی بەردەوام و چەسپاو، هەروەها (بَرَكَة) واتە: گۆماو، بۆیە پێی دەگوترێ: (بَرَكَة)، چونکە ئاوێکەي تێدا داوەستاوە و ماوەتەو، کەواتە: (بَرَكَة)، واتە: خێرێکی بەردەوام.

﴿وَبَرَكْ فِيهَا﴾، خوا ﷻ پیت و پێزی تێخستووە لە زەوی، ئەو هەموو نەوتەي خستۆتە ئێو زەوی، ئەو هەموو خەلووزی بەردەي خستۆتە ئێوی، ئەو هەموو غازەي تێخستۆتە، هەر خوا خوێ دەزانی چی دیکەشی تێدا، ئیستا مەرقایەتیی پەي پێنەبردو، دواتر بە بەرەو پێش چوونی زانست، دەزانین خوا ﷻ چی دیکەي لە ناخی زەویدا بو هەلگرتوین؟!.

(٧) ﴿وَقَدَرْنَا أَقْوَاتَهَا﴾، ههروهه (خوا) بژیوهه کانی له زهویدا ته اندازه گیری کردن، (قَدَرُ أَيُّ: جَعَلَ قَدْرًا أَيْ مِقْدَارًا، وَالْمِقْدَارُ: التَّصَابُ الْمَحْدُودُ بِالنُّوعِ وَالْكَمِّيَّةِ)، (قَدَر) واته: ته اندازه ی بُو دانا، که بریتیه لهو ته اندازه دیارییکراوه به چه ندیتیی، یاخود به چۆنیه تیی.

﴿وَقَدَرْنَا أَقْوَاتَهَا﴾ (أَي: تَقْدِيرُ كُلِّ نَوْعٍ مِنَ الشَّيْءِ مَا يَصْلُحُ لَهُ مِنَ الْأَوْقَاتِ)، واته: ته اندازه گیری کردنی ههه کام له بژیوهه کان، به پیی تهوهی بۆی دهه گونجی له گهل کاته که ده، زۆر له دانه وئله کان له که شی پایزو زستاندا ده چترین، به لام دواتر له که شی به هارو هاویندا هه لده گیرتهوه، ههروهه ها هه ندیک له میوه کان له که شی هاویندا پنده گهن، هه ندیکان له که شی پایزو زستاندا پنده گهن، هه ندیکی دیکه یان له به هاردا پنده گهن، ئنجا نه گهر ههه چی میوه له به که که شدا پی گه یشتابه، به که لک نه ده ههات.

دیسان له هووی پیگه یشتیه نهوه جیاوازی ههیه: دانه وئله یه که جار به ره که ی دهرده کات و، یه که جار دهه دورپتهوه، وهک نیسک و گهنم و جوو نوک و ههه رزن و ماش و برنج، به لام تهه ره کارو میوه و سهه وهه کان، چین چین به رههم دهرده که نه، جاریک دهه چتری، دوی ماوهیه که دیسانهوه به رههم دهرده کات و دهه چترتهوه، ههیه انه ههوت جارو بگهر زیاتریش بهر دهرده کات، بۆ تهوهی هه موو پیکهوه نه بی و خهسار بیی (سبحان الله) له کاری خوا!

پسپوران گوتهوویانه: (جَمْعُ الْأَقْوَاتِ مُضَافًا إِلَى صَمِيرِ الْأَرْضِ، يُفِيدُ الْعُمُومَ)، یانی: وشه ی (أَقْوَات) که کو ی (قوت) دهو پالدراره ته لای راناوی زهوی، (أَقْوَاتُهَا) نههه مانای گشتاندن دهه گهیه نی، واته: تیکرای بژیوهه کانی زهوی تیدا دانان، بۆ تیکرای تهوانه ی پیو یستیان به بژیو ههیه، واته: نهک ته نهها مرؤف، به لکو درندهو بالندهو ناژهل و خشوکه کان و زینده وهه ره کان به تیکرای، ههروهه ها له نیویشیاندن مرؤف و جند، چونکه تهوانیش ههه بهوه ده ژین که له سهه زهوی ههیه.

(٨) ﴿فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ﴾، له چوار پۆژاندا، واته: به چوار قوناغ، که دههه رموی: ﴿فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ﴾، (فَذَلِكَ لِمَجْمُوعِ مَدَّةِ خَلْقِ الْأَرْضِ: جُرْمُهَا وَمَا عَلَيْهَا مِنْ رَوَاسِي، وَمَا فِيهَا

مِنْ الْبَرَكَاتِ وَالْأَقْوَاتِ) که دەفەرموێ: لە ماوەی چوار پۆژاندا، واتە: بە چوار قۇناغ، ئەمە کۆکەرەوێ کۆی دروستبوونی زەوییە، خودی زەوی و پیکهاتهکانی زەوی، که تێدا چەسپترانی چیاپەکان و، پیت و پیز تێخستنی و، تێدا دانانی بۆیەکانە، هەر کامیکیان لە کاتی خۆیداو بە ئەندازەى خۆی.

کەواتە: خودی زەوی بە دوو قۇناغ دروستبووە، پیکهاتهکانیشی بە دوو قۇناغی دیکە تێدا ھێرانە دی، یانی: کۆی دروستبوونی و زەوی و پیکهاتهکانی، لە چوار قۇناغاندا بوو، ئنجا بۆ ئەوێ لێمان تێکنە چۆ: دواتر خوا پوو دەکاتە ئاسمان کە دووکەڵ بوو و ئەویشی لە دوو پۆژاندا دروستکرد، کەواتە: چوار پۆژەکەى دروستبوونی زەویی و پیکهاتهکانی لەگەڵ دوو پۆژەکەى دروستبوونی ئاسماندا کە خایاندوویانە، ھەمووی دەکاتە شەش پۆژ (شەش قۇناغ)، کە خوا ﷻ لە چەندان شوێنی قورئاندا باسی شەش قۇناغ دەکات بۆ دروستبوونی زەوی و ئاسمان، بەلام کەسێک ورد نەبێتەووە نەزانى، وای دادەنێ کە زەوی بە دوو پۆژان دروست بوو، دوایی پیکهاتهکانی بە چوار پۆژان و، ئاسمانیش بە دوو پۆژان، کەواتە: دەکاتە ھەشت پۆژ! بەلام وەك گوتم: لە ئەنجامی ھەلە حیساب کردنەکەدا ئەو کەسە بە ھەلەدا چوو، ئەگەرنا ئایەتەکە وا نافەرموێ.

٩- ﴿سَوَاءٌ لِّلْإِنسَانِ﴾، وشەى: (سَوَاءٌ)، خوێراویشەتەو: (سَوَاءٌ)، واتە: بە چوار قۇناغی یەكسان، ئەو قۇناغانە، وەك یەك بوون، ھەروەھا خوێراویشەتەو: (سَوَاءٌ) بە ھەر سێ جۆرە خوێندنەو کە ھاتو.

کە دەفەرموێ: ﴿سَوَاءٌ لِّلْإِنسَانِ﴾، لێرەدا: (لِّلْإِنسَانِ)، دەگونجێ بە واتای پرسیارکەران بێ، واتە: ئەو چوار قۇناغە بە ئەندازەى یەك بوون، بۆیە خوا ﷻ ئەوێ پوونکردۆتەو، بۆ کەسانێک کە بپرسن: ئایا ئەندازەکەیان چەند بوو؟ ئەندازەى ئەو چوار قۇناغەى زەوی و پیکهاتهکانی پێ دروستکران، بە قەدەر یەك بوون و یەكسان بوون، دەشگونجێ: (لِّلْإِنسَانِ)، بە مانای داواکەرانی بێ،

واته: ﴿وَقَدَّرَ فِيهَا فُتُورَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ﴾، بژیوه‌کانی تیدا نه‌ندازه‌گیری کردن له چوار قوناغاندا، ﴿سَوَاءٌ لِّلسَّائِلِينَ﴾، پر به پیستی داواکاران، ریک و ته‌واو له‌گه‌ل ته‌وه‌ی که داواکاران به زمانی حال داویان کردوه، هه‌رچی نه‌وان پتویستیان پییوه، به ته‌واویی خوا ﴿لَهُ سَهْرٌ زَهْوًى دَا دَايَناوه، بژیوه‌کانی تیدا نه‌ندازه‌گیری کردوون.

١٠- ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾، دواي خوا پرووی کرده ناسمان، وشه‌ی: (استوی)، نه‌گه‌ر به (علی) به‌رکار بخوازی، واته: چوووه سه‌ری و نیشته‌جی بوو و به‌رز بووه، به‌لام نه‌گه‌ر: (استوی)، به (إلى) به‌رکار بخوازی، (یعنی): قَصَدَ نَحْوَهَا قَصْدًا سَوِيًّا، به‌ریکی پرووی تیکردو ویستی، که‌واته: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾، (أَيَّ عَمَدٍ إِلَى السَّمَاءِ، وَقَصَدَ السَّمَاءَ قَصْدًا سَوِيًّا)، ریک پرووی له ناسمان کردو ویستی به‌یهیتیته دی.

که ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾، له‌وباره‌وه هه‌ندی‌ک له زانایان ده‌لین: (إِسْتَوَىٰ إِلَى مَكَانٍ كَذَا، أَيْ تَوَجَّهَ إِلَيْهِ تَوَجُّهًا لَا يَلْتَفِتُ إِلَى سَوَاءٍ)، واته: پرووی کرده فلان شوین، به شیه‌یه‌که که ناوری له هه‌چ شوینی دیکه نه‌دایه‌وه.

لیره‌دا وشه‌ی: (ثُمَّ)، بو‌ریزه‌ندی کاتی نیه، به‌لکو بو‌ریزه‌ندی باسکردن و پله‌و پایه‌و پیگه‌یه، واته: دواي ته‌وه‌ی باسی دروستکرانی زه‌وی کرا، ئنجا... چونکه زه‌وی شتیکی بچووکه‌وه، به‌شیکه له ناسمان و هه‌موو گه‌ردوون، که‌واته: لیره‌دا مه‌به‌ست پت‌ریزه‌ندی دروستکردن نیه، چونکه وه‌ک دواي باسی ده‌که‌ین، زه‌وی به‌شیکی بچووکی گه‌ردوونه.

١١- ﴿وَهِيَ دُخَانٌ﴾، له‌و کاته‌دا ناسمان دوو که‌ل بوو، (دُخَان): ته‌وه‌یه که له بلێسه‌ی ناگر به‌رز ده‌بته‌وه، واته: ماده‌ی ناسمان (گه‌ردوون) شیه‌ی گازیک بوو که خواي بالاده‌ست دووکه‌لی بو‌به‌کاره‌یناوه.

١٢- ﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ آتِيَا﴾، خوا ﴿لَهَا﴾ به ناسمان و به زه‌ویشی گوت: بێن، وه‌رن، (أَيَّ: تَكُونَا، إِسْتَجِيبَا لِلْخَلْقِ)، دروست بێن، وه‌لامبه‌ده‌وه بو‌دروستکران.

وشەى: ﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ آتِنَا﴾، تېنىو غەبباس (خو لە خوۆ و بابى رازى بى) خوئىدوو يەتەو: (آتينا)، يانى: بىدن.

۱۳- ﴿طَوَّعًا أَوْ كَرْهًا﴾، چار و ناچار، بە پىخۆش بوون و پى ناخۆش بوونەو، (طَوَّعًا و كَرْهًا: مَصْدَرَانِ فِي مَوْضِعِ الْحَالِ، أَي طَائِعَتَيْنِ أَوْ مُكْرَهَتَيْنِ)، (طَوَّعًا) و (كَرْهًا) چاوگن و لە شوئى حالدا دانىشتوون، واتە: ملکہ چانە و پىخۆشالە، ياخود پىناخۆشحالانە، ياخود چارو ناچار.

هەلبەتە ئىرەدا كە دەفەرموئ: ﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ آتِنَا طَوَّعًا أَوْ كَرْهًا﴾، بە ویش و بە زەویشى فەرموو: وەرن، دروست بن چارو ناچار، بە پىخۆش بوون و پىناخۆش بوونەو، ئەمە بەلگەيە لەسەر ئەو كە زەویش ھەر لە ئىو ئاسماندا دروستبوو، كەواتە: ئەو كە پىشى خوا ﷻ باسى دروستبوونى زەوى دەكات بە دوو قۇناغ و، دوایى دروستبوونى پىكھاتەكانى بە دوو قۇناغ و كۆى زەوى و پىكھاتەكانى بە چوار قۇناغ، لەبەر ئەو يە كە زەوى بە نەبەت تيمەى مرقەو، گرنگىي و بايەخى زياترە، نشینگەى تيمەيەو، ھەموو زيامان لەسەريەتى، بۆيە پىشى باسى دروستکردنى زەوى کردو، ئەگەرنا لە راستىدا دروستبوونى زەویش ھەر لە ئىو دروستبوونى ئاسماندايەو، ئەو دوو قۇناغەى ئاسمانيان پى دروستبوو، ھاو كات زەویشان پى دروستبوو، كەواتە: زەوى و ئاسمانەكان لە يەك كاتداو، بەيەكەو دروستبوون، چونكە دوایى كە دەفەرموئ: ﴿فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، خوا تىكىپەراندن لە شپۆەى ھەوت ئاسماناندا، ئىرەدا بۆيە باسى زەوى نەکردۆتەو، چونكە زەویش ھەر لە ئىو ئاسمانەكاندايە، بۆيە كە ھەوت ئاسمانەكان دروست بوون بە دوو قۇناغ، مانای وایە ھاو كات لەگەل ئەواندا، زەویش دروست بوو.

بەلام وەك دوایى باسى دەكەين، زەوى سەربەخۆ دروست نەبوو، بەلكو بەشيك بوو لە خۆر، دوایى لە خۆر جياپۆتەو، كە بە مەزەندەى زانايانى

فیزیای ئیستا، خۆر ئەستیرەیه که له ئیوان یه ک تریلیۆن (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ئەستیرەدا، که وه ک خۆرن، یاخود گهۆره ترن، یاخود پچووکترن، ئنجا خۆری ئیمه یه کیکه لهو ئەستیرانه، زهوی ئیمه ش له خۆر جیاپۆته وهو خۆر یه کیکه له یه ک تریلیۆن ئەستیرهی دیکه ی ناو یه ک که هکه شان، که به مه زهنده ی زانیان ده لێن: دوو سه د ملیار که هکه شان دۆزارونه وه له گهردوونداو، هه ندیکیش ده لێن: یه ک تریلیۆن! هه لبه ته هه موو ئەوانه ش مه زهنده و نیزی که خسته وهن، نه ک به ریکی و کت و مت و وردی بئ، گرنگ ئەوه یه ژماره ی که هکه شان هه کانه له گهردووندا زۆر زۆره، هه ر کام له م که هکه شانانه ش وه ک ئەو که هکه شان هه ی ئیمه که متر یان زیاتر ئەستیرهی تیدان.

(۱۴) - ﴿قَالَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾، گوتیان: ملکه چیمان به خشی، یاخود ئەوه ی پیمان گوتراوه جیه جی بکه ین، ئەوه جیه جیمان کرد، ئەوه فه رمان به ریمان به خشی.

که واته: (آتیا)، ئەمه له (مؤاتة) ه، واته: به گوێ کردن و به قسه کردن، ئەوانیش گوتوو یانه: (آتیا)، هاتین، یان: به خشیمان و دامان.

(۱۵) - ﴿فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، ئنجا خوا تیکیه پراندن له شیوه ی ههوت ئاسماندا، (آی: خَلَقْنَهُنَّ، أَوْ أَحْكَمَهُنَّ، أَوْ فَرَعْنَهُنَّ)، واته: هینانه دی، یاخود قایم و توندو تۆلی کردن، یاخود لیان بۆوه.

که ده فه رموی: (فَقَضَّاهُنَّ)، پرانوه که ی ده چیه وه سه ر ئاسمان، که ئاسمان مئ (مُؤنث) ه و یه که، به لام بۆیه به کو (جمع) هاتوه، له سه ر مانای ئەوه که دوا یی ده بئ به ههوت ئاسمان، یاخود لهو ڕووه وه که: ﴿الْمَاءِ﴾، ناروون (مبهم) ه، به لام دوا یی به: ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، ڕوون ده کرپته وه.

ئنجا ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، (منصوب) ه، چونکه تهفسیره بو: (فَقَضَّاهُنَّ)، یاخود جیگه وه (بذل) یه بو پرانای (هَنَّ)، یاخود به رکاری دووه مه بو: (فَقَضَّاهُنَّ)، که (هَنَّ) ده بیته به رکاری یه که م و، ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، ده بیته به رکاری دووه م،

لەبەر ئەوەی (قَصَا)، مانای (صَیْر)ی خراوەتە ئێو، (أَي صَیْرُهُنَّ)، وابێتکردن، یاخود: ﴿سَمِعَ سَمَوَاتٍ﴾، دەبێتە حال، واتە: دروستی کردن و تکیبەپەراندن، لە حالیکدا کە ھەوت ئاسمان بوون، یاخود: ﴿سَمِعَ سَمَوَاتٍ﴾، تەمییە، ھەموو ئەو حالەتەش لە ڕووی ڕێزمانی عەرەبییەو دروستن.

۱۶- ﴿فِي يَوْمَيْنِ﴾، لە دوو قوئاغدا، ھەوت ئاسمانەکە ی ھێنای دی، واتە: لە دوو ماوەی کاتییدا.

۱۷- ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾، لە ھەر ئاسمانیکیشدا فەرمانەکە ی پێسپارد، ڕوش و پەلامەکە ی تێدادانا، (أَي: أَمَرَ فِي كُلِّ سَمَاءٍ بِتَرْتِيبٍ أَمْرَهَا وَشُؤْنَهَا)، واتە: فەرمانی کرد لە ھەر ئاسمانیکدا کە کاروبارەکانی ڕێک بخوێن.

ھەندیکیشیان گوتوو یانە: (الْوَحْيُ فِي السَّمَاءِ: تَقْدِيرُ نَظْمِهَا وَتَقْدِيرُ جَادِبَتِهَا وَسَيْرُ نُجُومِهَا وَكَوَاكِبِهَا، وَخَلَقَ الْمَلَائِكَةَ فِيهَا، وَمَا يَقُومُونَ بِهِ مِنْ أُمُورٍ، أَمْرَهَا: شَأْنُهَا وَهُوَ يَصْدُقُ بِكُلِّ مَا هُوَ مِنْ مَلَائِكَتِهَا وَأَحْوَالِهَا، وَانْتَصَبَ (أَمْرَهَا) عَلَى نَزْعِ الْخَافِضِ أَيْ بِأَمْرِهَا، أَوْ عَلَى تَضْمِينِ أَوْحَى مَعْنَى قَدَّرَ وَأَوْدَعَ).

کە دەفەرموێ: ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾، دەلێ: مەبەست لە وەحیی لە ھەر ئاسمانیکدا، ئەندازەگیری کردن و ڕێک و پێککردنی سیستمەکە بەتێ و، ئەندازەگیری کردن ی ھێزی ڕاکێشانیەتی و، ڕێکخستنی جوولە ی ئەستێرەو خڕۆکەکانیەتی، ھەروەھا ئەو فریشتانە ی تێیدا دانراون لە ھەر ئاسمانیک دا، ئەو کاروبارانە ی پێیان ھەڵدەستن، ھەروەھا کە دەفەرموێ: (أَمْرَهَا)، واتە: کاروبارەکە ی، ئەویش ھەموو ئەو شتانە دەگرێتەو، کە پەيوەندیان بەو ئاسمانەو، کە ئاماژەمان بە ھەندیکیان دا، ھەروەھا: (أَمْرَهَا)، مەنصوبەو حالەتی نەصبی وەرگرتو، لەبەر ئەوەی (وَأَوْحَى)، مانای (قَدَّرَ) یاخود (أَوْدَعَ)ی خراوەتە ئێو، یانی: تێیدا ئەندازەگیری کرد، یاخود کاروباری ھەر ئاسمانیکی خستە ئێو ئەو ئاسمانەو و ڕێکخست.

(۱۸) ﴿وَرَبَّنَا السَّمَاءُ الذِّنْبَا يَمْصُبُ﴾، ئاسمانی نیز یکتريشمان به چرایان جوانکردوه،
رازاندهوه.

(۱۹) ﴿وَحَفْظًا﴾ ههروهه بۆ پاراستنیش، یانی: پاراستنی ئاسمانهکان له گوی
تیداگرتنی شه یثانهکان، به پارچه و پریشکی ئه ستیره و خروکهکان.

(۲۰) ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾، ئه وهش ئه ندازه گیری کردنی (خوای) زالی زانیه،
یانی: دروستکردنی ههوت ئاسمانهکان و زهوی و ییکهاتهکانی و رازاندهوهی ئاسمان و
پاراستنی به هوی ئه ستیرانهوه، تیکرای به نه خشه و به نامه و ئه ندازه گیری خوای بالا
دهستی زانیه.

کورتە باسیک له باره‌ی دروستبوونی گهردوونه‌وه

ئهو چوار ئایه‌ته‌ی له ده‌رسی پێش‌وودا قسه‌مان له باره‌وه‌ کردن، که ده‌فه‌رمووی: ﴿قُلْ أَنْتُمْ لَكُمْ رُؤُوسٌ بِأَلَدِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَجَعَلَ لَهَا أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝٩ وَجَعَلَ فِيهَا رُؤُوسًا مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلنَّاسِ لَیْلٌ ۝١٠ ثُمَّ أَسْرَوْنَاهُ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ أَنْتِمَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَنْتِنَا طَائِعَتَانِ ۝١١ فَفَضَّلْنَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِیْحٍ وَحِفْظٍ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝١٢﴾. ئهم چوار ئایه‌ته‌ موباره‌ که که پێشتر شی‌مان کردنه‌وه، قسه‌ له باره‌ی دروستبوونی زه‌ویی و ئاسمانه‌وه ده‌که‌ن، بۆیه‌ به‌ باشم زانی که کورتە باسیک له باره‌ی دروستبوونی گهردوونه‌وه بکه‌ین.

گهردوون (الکون) یان بوونه‌وه‌، مه‌به‌ستمان پێی هه‌موو ئهو شتانه‌یه‌ که خوا دروستی کردوون، که تا‌کو راده‌یه‌که‌ بۆ ئیمه‌ زانراون، که زاراوی (ئاسمان و زه‌وی)، یان (ئاسمانه‌کان و زه‌وی)، یان (حه‌وت ئاسمانه‌کان و زه‌وی)، به‌کارده‌یه‌تی بۆ ته‌عبیرکردن له‌ کو‌ی دروستکراوه‌کانی خوا ﷻ جگه‌ له‌ عه‌رش و دره‌ختی کو‌تایی (سِدرَةُ الْمُنْتَهٰی)و، هه‌ر دروستکراویکی دیکه‌ی خوا ﷻ که له‌ سنووری بوونه‌وه‌ردا نیه‌و، له‌ ده‌ره‌وه‌ی چوارچێوه‌ی بوونه‌وه‌ره‌.

ئهو کورتە باسه‌ش له‌ نۆ پرگه‌دا شی ده‌که‌ینه‌وه‌:

١- ته‌عبیری ئاسمانه‌کان و زه‌وی: (السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ)، یاخود ئاسمان و زه‌وی: (السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ)، یان حه‌وت ئاسمانه‌کان و زه‌وی: (وَالسَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِ)، ئهم ته‌عبیره‌ مه‌به‌ست پێی گهردوونه‌ به‌ سه‌رو خواریه‌وه‌.

ئىنجا لەو چوار ئايەتەى سوورەتى (فُصِّلَتْ) دا، خوا ﷻ سەرەتا باسى چۆنەتى دروستکردنى زەوى دەكات، ھەم وەك پەيداىوونى زەوى، ھەم وەك پىكھاتەكانى زەوى و چىايەكان و، ئەو پىت و پىزەى خوا خستووئەتە ئىو زەوى و، ئەو بژىوانەى لە زەويدا داياناون، دواىى خوا ﷻ باسى دروستکردنى ئاسمان دەكات، كە دەفەرموى: پىش ئەوەى خوا لە شىوەى ئاسمان، يان ھەوت ئاسماناندا بىھىتتە دى، دوو كەل بوو، بەلام بۆ زەوى خوا ﷻ باسى ماددەكەى ناكات كە لە چىى بوو، بەس بۆ ئاسمان باس دەكات كە دەفەرموى: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا﴾، واتە: دواىى (خوا ﷻ) بەرەو ئاسمان چوو (ويستى دروستى بكات)، كە لە شىوەى دووكەل دا بوو، (واتە: گاز) بوو، بە وىش و زەوىشى گوت وەرن پەيدا بىن، چارو ناچار، بە پىخۆشبوون و پىناخۆش بوونەو، ﴿قَالَتَا أَئِنَّمَا طَائِعِينَ﴾، ھەردووکیان (ئاسمان و زەوى)، گوتیان: ملکہچانە دروستبووین، ياخود: ھاتین بە پىنى فەرمانى تۆ.

جىى سەرنج ئەوئەى كە خوا ﷻ راناوى كۆى نىرنەى بۆ ئاسمان و زەوى بەكارھىناو، ﴿قَالَتَا أَئِنَّمَا طَائِعِينَ﴾، واتە: ئىمە ملکہچانە ھاتین، وەك خاوەن ئىرادەو شعور و عەقلىك قسە دەكەن، بۆئەش خوا ﷻ ئەو راناوئەى بۆ بەكارھىناون، چونكە مامەلەيان لەگەل فەرمانى خوا، مامەلەيەك بوو وەك ھى خاوەن عەقل و شعور رىك بوو كە فەرمانبەر و ملکہچە بۆ خوا، دواىى خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، واتە: خوا ﷻ تىكپەراندن، ھىنانە دى ھەوت ئاسمان، واتە: ئەو دووكەلەى كە كەرەسەى خاوى لى دروستكرانى ئاسمان بوو، خوا لە شىوەى ھەوت ئاسماناندا، ھىنايە دى، ﴿فِي يَوْمَيْنِ﴾، واتە: لە دوو رۆژاندا، يانى: بە دوو قۆناغ، دواىى دەفەرموى: ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾، واتە: لە ھەر ئاسمانىكدا فەرمانەكەى دانا، سروشى خۆى لەويدا دانا، واتە: ئەوئەى كە دەبى لە ھەر ئاسمانىكدا ئەنجام بدرى، خوا ﷻ لەوئەى دانا، يانى: ئەو سىستم (نظام) ەى پىنى بەرپۆئەدەچى، ﴿وَرَزَيْنَا السَّمَاءَ

الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ ﴿۱۰﴾، واتہ: ئاسمانی نیزیکیشان، {واتہ: نیزیک له ئیوہمان ئەی خەلکی زەوی!} بە چرایان پازاندەو، ئەم تەعبیرە وەک جاری دیکەش باسمان کردو، ئەو دەگەیەنێ کە هەرچی ئەستێرە یەو، هەرچی کەهکەشانەو، هەرچی گەلە کەهکەشانە، هەمووی دەکەوێتە سنووری ئاسمانی یەکەمەو، چونکە خوا دەفەرموێ: ئاسمانی نیزیکتر لە ئیوہمان، پازاندەو، چونکە وشە (دُنْیا) (مۆنث) ی (أَدْنَى) یە، واتە: نیزیکتر، (دُنْیا) ش هەر واتە: نیزیکتر، بەلام بە باری مبینەدا.

کەواتە: هەرچی خڕۆکەو ئەستێرەو کەهکەشانە کە وەک چرایان دەبیتزێن، هەموویان لە سنووری ئاسمانی یەکەمدان، چونکە خوا دەفەرموێ: ئاسمانی نیزیکترمان، واتە: نیزیکتر لە زەویمان بە چرایان پازاندەو، مانای وایە لە سەرروی ئەو کەهکەشان و، ئەستێرەو کە لە سنووری ئاسمانی یەکەمدان، ئەویش هەر خوا دەزانێ سنوورەکی لە کوێ کۆتایی دێ! لە سەرروی ئەووەو شەش ئاسمانی دیکە هەن، ئنجا لە سەرروی ئەویشەو عەرش هەیەو، (سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى) هەیە، وەک خوا ﷻ لە سوورەتی (النَّجْم) دا باسی کردو.

لێرەدا خوا ﷻ کە پیشتر باسی زەوی دەکات، لەبەر ئەوەیە کە زەوی بە نسبت تێمەو، زیاتر جێی بایەخ و گرنگیەو نشینگەی تێمە یە، ئەگەرنا لە راستییدا زەوی هەر دەکەوێتەو ئیو ئاسمان، واتە: ئیو گەردوون، بەلکو شتیکی زۆر بچوو کە لە ئیو گەردووندا، بە بەلگەی ئەوێش کە خوا ﷻ دواپی لە دروستکردنی ئاسماندا، دەفەرموێ: ﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا﴾، واتە: بە ئاسمان و بە زەویشی فەرموو، چارو ناچار وەرن، پەیدا ببن، کەواتە: زەوی هەر لە ئیو ئاسماندا دروست بوو، بەلام نەک بە شێوەی زەوی، بەلکو وەک بیردۆزە فیزیایی و گەردوونیەکانی ئیستا دەلێن: زەوی تێمە پارچە یە کە بوو لە خۆر جیابۆتەو، هەرەها هەشت خڕۆکەکی دیکەش و بە هەموویان کۆمەلەی خۆر پێکدێنن، چونکە هەموویان لە خۆر جیاپوونەو، کەواتە: زەویش هەر لە ئیو ئاسمانەکاندا بوو، بەلام دواپی جیاپۆتەو، ئنجا جیاپوونەوێ زەوی لە

خۇر، دوو قۇناغى ويستوون و، پىكھاتەكانى زەویش كە بریتین لە چپایەكان و ئەو پیت و پىزەى كە تىخراو، بۆيەكان كە تىيدا دانراون، واتە: دروستبوونى ئەو تۆيكلەى زەوى، ئەویش دوو قۇناغى خايلاندوون، كەواتە: سەرجم زەوى چ وەك پەيداىبوون و، چ وەك تىيدا دانرانى پىكھاتەكانى، بە چوار قۇناغ تەواو بوو، ئاسمانىش ھەمووى، واتە: گەردوون ھەمووى و لە ئۆيىشيدا زەوى كە بەشەك بوو لە خۇر، ئەویش ھەمووى بە دوو قۇناغ، كەواتە: دەبىتە شەش قۇناغ، ئەمە وەك پىناسەيەكى ئاسمانەكان و زەوى و، يەكانگىر بوونى ئەو زاراوہيە لەگەل زاراوہى گەردووندا كە ئىستا بەكاردەھىترى.

(۲) - ئىستا پەيداىبوونى گەردوون بۆتە شتىكى مش و مەرھەلەگر، لە پۆژگارى ئىستاماندا، ئەو كە گەردوون سەرەتايەكى ھەيەو پەيداىبوو، بۆتە شتىكى مش و مەرھەلەگر، ئەگەر پىشتەر كەسانىكى مولحيد توانىيان قسەيەكى وا بكن كە ئەم دنيايە، ئەم گەردوونە بى سەرەتايەو، ھەر بوو، بۆيە پىوستى بە پەيداكەرو بەدەپنەرو رىكخەرىك ناكات، كە ئەگەر گرېمان ھەر ھەبووش بووى، كە واش نە، ديسان ھەر پىوستى بە رىكخەرىك و بە پەيداكەرىك دەكات، بەلام بە ھەر حال ئىستا بىرۆكەى بى سەرەتاو ئەزەلى بوونى گەردوون، دروست نەبوونى گەردوون لە كاتىكى ديارىكرادا، بۆتە شتىكى ئەفسانەيى، ئىستا پرودارو بىپروا لەسەر ئەو يەكدەنگن و رىككەوتوون كە گەردوون لە نەبوونەو ھاتو، ئەو ش باسكى دوورو درىز ھەلدەگرى، كە ئىمە لە مەسووعەى: (ئيمان و ئىلحاد)، واتە: (دەوشاويى ئيمان و پوچەلى ئىلحاد لەبەر رۆشنايى زگماك و عەقل و زانست و وەحىي دا)، كە سوپاس بۆ خوا چاپى يەكەمى تەواو بوو، چاپى دووەمىش كراوہتەو، لەویدا خستوومانەتە روو و، لەو بارەو، دوازە بەلگەى زانستى و عەقلىمان ھىان(۱).

(۳) - گەردوون لە چىيەو ھاتو؟

نۆتىرەن بىردۆزەو بۆ چوونى فیزیایی لەو بارەو كە گەردوون لە چىيەو ھاتو؟ بریتە لە بىردۆزەيەك كە بە (بىگ بانگ) (big bang)، ياخود (تەقىنەوہى

مەزن)، (الْإِنْفَاجُ الْعَظِيم) ناسراو، كە بەيىيى ئەو بىردۆزىيە دەلىي: سىزدە
مليارو ھەوتسەد مليون (۱۳,۷۰۰,۰۰۰,۰۰۰) سال، ياخود ھەشتسەد مليون سال،
ھەندىكىش دەلىن: پازدە مليار سال لەمەوبەر ئەم گەردوونە بوونى نەبوو،
واتە: ئەم ئاسمان و زەويىيە كە ئىمە دەيىنين بوونى نەبوو، لە ئەنجامى
تەقىنەوئى تەنىكى زۆر بچووك، كە پىي دەگوتىي: تاك (مُفْرَدَة)، ئنجا ھەندىكيان
ھىلكەي گەردوون (بَيَضَةُ الْكُون)، ھەندىكيان تۆوي گەردوون (بَذْرَةُ الْكُون)، بە
ئىنگىليزى (singularity - سىنگولارىتى) پى دەلىن، لە ئەنجامى تەقىنەوئى
ئەو (singularity) يەدا، واتە: ئەو تاكە گەردوونىيەدا، ئەم گەردوونەي ئىستا
دەيىنين بەسەر و خوارىيەو، بە ئاسمانەكان و زەويىيەو ھاتۆتە دى.

ئنجا (singularity) يش لە رووي قەبارەو گەرمىي و كاتەو، دەبى بەپىي
نەگوپى بلانك (فائىت بلانك) تەماشاي بكرى، كە نەگوپى بلانك دەلى: لەو
بچووكترو، لەو گەرمتر، لەو خىراتر لە رووي كاتەو نيە:

۱- (singularity) بەپىي پىتوئى (كالقن) دە تان سى و دوو پەلي (كالقن) گەرم بوو،
واتە ژمارە دە، سى و دوو سىرى بۆ دابىي، ئەوئەندە پەلي (كالقن) گەرم بوو (۱۰^{۴۲}).

۲- لە رووي كاتەو، دە تان چل و سى سالىبي چركەيەكى پىچوو، واتە ژمارە دە چل و
سى سىرى ھەبى (۱۰^{۴۲})، ئنجا يەك بەشى ئەو ژمارەيە ئەو كاتە بوو كە (singularity)
تىدا تەقيوئەتەو، واتە: چركەيەك دابەش بىكەي بۆ ژمارەيەك كە ژمارە دە چل و سى سىرى
ھەبى، يەك بەشى ئەو، ئەو كاتە بوو كە پىي چوو بۆ تەقىنەوئى ئەو تاكە گەردوونىيە.

۳- لە رووي قەبارەو، ھىندە بچووك بوو، دە تان سى و پىنج سالىبي مەترىك بوو،
واتە: ژمارە دە سى و پىنج سىرى ھەبى (۱۰^{۴۵})، يەك لەسەر ئەو ژمارەيە ئەو قەبارەي
ئەو تاكە گەردوونىيە بوو، واتە: ئەوپەري گەرم و، ئەوپەري بچووك، لە كاتىكى
ئەوپەري كەمدا، كە ئەسلەن ھىچ كاميان مروك ناتوانى بە خەيالى خوشياندا بھىي.

۴- (ئايا ئەمە چى دەگەيەن؟)

ئەمەش ئەو دەگەينى كە گەردوون لە نەبۇنەو هاتو، چونكە لە پاستيدا ئەو ئەندازەيە لە رووى كاتەو پى چو، يەكجار يەكجار كەمەو، قەبارەكەي يەكجار يەكجار بچووكە، زۆر زۆر لە ئەليكترونىش بچووكترە، كە ئەليكترون ھىندە گچكەيە: ئەگەر گەرديلەيەك ھىندە قەبارەي زەوى گەورە بكري، ئەو كاتە ئەليكترونەك بە ئەندازەي تۆپكى پى ديارە، بەلام ئەو (sin-gularity) يە لە ئەليكترونىش زۆر بچووكترە.

لە رووى گەرميشەو لەو گەرمتر، لە خەيالىدا جى نابتەو، بۆيە ئەگەر بگوتري: ئەم گەردوونە لە نەبۇنەو هاتو، شتىكى زۆر زانستىيە، چونكە ئەو قەبارە بچووكە، بەو ھەموو گەرمىيە، لەو ھەموو كاتە چركراوہەدا، لە پاستيدا تەعبيريكى ديكەيە لە نەبۇن (عدم).

(۵) - قورئان چۆن باسى دروستبۇنى گەردوون دەكات؟

ئەو بىردۆزە تازەيە كە باسما كىرد، لەگەل ئاماژەكانى قورئاندا زۆر تىكدەكاتەو، ھەلبەتە تىمە ھەركىز قورئان لەگەل ھىچ بىردۆزەكدا بەراورد ناكەين، چونكە ئەو خا دەيفەرموي، پاستىي رەھايە، بۆيە ھەميشە بىچىنە لە لاى تىمە فەرمايشتى خوايە، بەلام ئەگەر زانستىش بگاتە دەركدردنى حەقيقەتتىك كە ئەو حەقيقەتە قورئان ئاماژەي پىكردبى، دەگونجى ئەو ئايەتە مەبەست پى ئەو حەقيقەتەيە بى، كە زانست تىستا بۆي كەشف بوو:

لە سوورەتى (الأنبياء) دا، خوا ﷻ دەفەرموي: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنِّ كَفَرُوا أَنَّ السَّوْرَتِ وَالْأَرْضِ كَانَّا رَقْعًا فَفَنَقْنَهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۳۰)، واتە: ئايا ئەوانەي بىپروان نازان كە ئاسمانەكان و زەوى پىكەوہ چەسپا بوون، ئنجا لەيەكمان جياكردنەو؟ ﴿كَانَّا رَقْعًا﴾ (أي: مُلْتَصِقَتَيْنِ)، وەك لە سوورەتى (الأنبياء) دا، بە دريژى باسما كردو، واتە: پىكەوہ جوئردراو (لكا) بوون، ﴿فَفَنَقْنَهُمَا﴾، واتە: لىكمان جياكردنەو.

وشەي (فَتَقَ)، واتە: لَئِكَ جىابونەوہى دوو شتان كە لَئِكَ نەپچرَين، زەویش لەگەل ئاسمان لَئِكَ دانەبړاون، چونكە زەوى بە دەورى خۆردا دەخولیتەوہو، كاتى خۆى ھەر لە خۆر جىابۆتەوہ و، لەگەل ھەشت خرۆكەكەى دىكەدا بە ھەموویان كۆمەلەى خۆر پىكدَينن، خۆریش بە دەورى دالى راوہستاو دا دەخولیتەوہ، ئەویش ھەر ئەستیرەيەكە لە يەك تريليون ئەستیرەى ئىو كەھكەشانى كاكيشان، كەھكەشانى كاكيشانیش ديسان لەگەل كەھكەشانەكانى دىكە پىكەوہيە، كەواتە: زەوى كە لە ئاسمان جىابۆتەوہ لىى دانەبړاوہو، لىى دوور نەكەوتۆتەوہ، ﴿فَفَقَّنْهُمَا﴾، واتە: لَئِكَمان جىاكردنەوہ بى ئەوہى لَئِكَ بپچرَين و لَئِكَ دا بپرَين، ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾، ھەموو زىندەوہر پىكيشمان لە ئاو دروستكردوہ، ﴿أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾، واتە: ئايا بړوا ناھيئن؟! واتە: ئايا بړوا ناھيئن بە خواى بەرز كە لە يەك ئايەتدا ئاماژە دەكات بە سەرەتاي درووستبوونى گەردوون و ژيان، كە زانست ھەرچەندە لىى بكۆلیتەوہو بړوات، ھەر دەگات بەوہى خوا فەرموويەتى؟! بۆيە زانايانى ئىسلام گوتوويانە: كۆتايى زانست سەرەتاي وەحييە، وەحيى چى فەرموو بى، زانست دواى ئەوہى لىى دەكۆلیتەوہو دەبړاو دەپشكنى، دپتەوہ سەر ئەوہى وەحيى فەرموويەتى، ئەگەر راستىي زانستىي بى، ئەمما بىردۆزەيەكى خەيالۆيى وەك بىردۆزەى (داروين)، يان ھەر بىردۆزەيەكى دىكە ئەگەر لەگەل راستىيەكانى وەحييدا نەگونجا، ئەو بىردۆزەيە نەبۆتە حەقيقەتتىكى زانستىي و ھەر خەيالۆيەكەو كەس پىكردوويەتى.

لە سوورەتى (فُضِّلَتْ)دا، كە دەفەرموى: ﴿أَنَّمْ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾، واتە: دوايى خوا ﷻ ويستى ئاسمان دروست بكات، لەو كاتەدا دووكەل بوو، ئەمە لەگەل ئەوہى كە زانستى تازەو بىردۆزەى (بيگ بانگ - Big Bang) دەيل، كە ھەر لە زىمنى بىردۆزەى (بيگ بانگ)دا زانايان دەلَين: دواى تەقینەوہى (singularity) جوړيک لە ماددە دروست بووہ كە لە شپۆہى دووكەلدا بووہو، بەردەوام

ھەر لىككشاھو، وەك دوايى باسى دەكەين، دواى مليۆنان سال، ئنجا كەھكەشان و ئەستېرەكان دروست بوون، يانى: دواى ئەوھى ئەندازەيەك سارد بۆتەھ، ئنجا رېگە دراوھ كە گەردىلەكان دروست بن و، ئەلىكتروڭ و نيۆتروڭ و پرۆتۆنەكان گەردىلە پىك بىتن، دوايى ئەوانىش كەھكەشانەكان پىكېتن، لە نىو كەھكەشانەكاندا ئەستېرەكان و خرۆكەكان دروست بېن، ئنجا زانايانىش ھەر زاراۋى دووكەلىان بەكارھىناوھ، ياخود پىتى دەلىن: شۆرباى گەردوونىي (الجساء الكوفي)، ماددەيەكى شل بووھ، ماددەيەكى شىكراوھ (مُخْلَجَل) بووھ، كە پىشتىر يەكجار چىر بووھ، ئەمەش زۆر بە زەحمەت لە عەقْل و خەيالدا جىي دەبىتتەھ، ئەم گەردوونە فراوانە بەھو ھەموو ترىليۆنان ئەستېرە خرۆكەھ، بەھو ھەموو ملياران كەھكەشانانەھ، ھەمووى لە تاكىكى گەردوونىي كە زۆر زۆر زۆر لەوھ بچووكترە كە بەچاۋ بىترى، پەيداۋوبىن، لە راستىدا ئەوھ لە خەيالەھو نىزىكتە تاكو لە عەقْل، بەلام ئەگەر زانست شتىكى واى سەلمان، ديارە لە ھەقى ئاۋ رادەھەستى!

ئنجا كە خوا دەفەرموى: ﴿ثُمَّ أَسْرَوْنَا إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾، كەواتە: ئەو گەردوونەي ئىمە بەر لەوھى بە شىۋەي ھەوت ئاسمانەكان دروست بى، لە شىۋەي گازىكى پرژو بلاۋدا بووھ، وەك دووكەل.

لە سوۋرەتى (الأنبياء) لە ئايەتى (۱۰۴)دا لەۋىشدا ئاماژەيەك ھەيە، خوا دەفەرموى: ﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السَّجِلِ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ، وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾، واتە: ئەو رۆژەي كە ئاسمان وەك پىچرانەھى تۆمار دەپىچىنەھ، ﴿السَّجِلِ﴾، ئەو فايلىە كە خەلك شتى لەسەر دەنووسى، بەھو شىۋەيە دەپىچىنەھ، وەك چۆن يەكەمجار دروستمان كىردوھ، بەھو شىۋەيە دەيگىرىنەھ.

كەواتە: گەردوون، بەر لەوھى ئاۋا بلاۋىتتەھ، پىچراۋە بووھ، ئەمەش دىسان ئاماژەيە بۆ ئەوھ كە لە تەنىكى بچووكەھاتوھ، ھەمووى لەۋىدا جىي

كراوتەتەو، بەلام دوايى خواي كاربەجى بىلاوى كرەۋتەو، ئىنجا دەفەرەمۆي ئىمە
ئەو رۆزە كە رۆزى دوايە، ئاسمان واتە: گەردوون دەپچىنەو، دەيخەينەو
ئىو يەك، وەك چۆن تۆمارىكى نووسىن دەخىتە ئىو يەك، پىشى بىلاوكرەو،
دوايى دەپچىرەتەو، دوايى دەفەرەمۆي: ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ﴾، واتە: وەك
چۆن يەكەمجار دروستمان كرەو، ئاوا دەيگىرەنەو بۇ حالەتى سەرەتا، ﴿وَعَدًا
عَلَيْنَا﴾، واتە: ئەو شەيئىكە ئىمە داومانە، ﴿إِنَّا كُنَّا فَعَلِينَ﴾، واتە: بە
دۇنيايى ئىمە ئەنجامدەرى ئەوئەين.

ھەرۋەھا لە سوورەتى (ھود) لە ئايەتى ھوتەم دا خواي بالادەست
ئامازەيەك دەكات كە ئەم گەردوونە كەرەستەكەي ماددەيەكى وەك يەك بوو،
دەفەرەمۆي: ﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾، واتە: بارەگاي خوا، عەرشى
خوا لەسەر ئاوا بوو، ئاوا كە رەمزە كىمىيەكەي (H_2O) يە، واتە: گەردىلەيەكى
ھايدروژىن لەگەل دوو گەردىلەي ئۆكسىجىن دا يەك دەگىر، مۆلكۇلىك، (گەردىك)
ي ئاوا پىكىتىن، زانايان دەلىن: ئىستاش لەگەلدابىن (۷۵٪)ى ماددەي گەردوون،
ھايدروژىنەو، (۲۵٪)ىشى ھىليۇم و توخمەكانى دىكەيە، كەواتە: دەگونجى ئەمە
ئامازە بى بەو كە خوا بەرلەوئەي ئەم گەردوونە بخولقىنى، ئەو ماددەيەي
كە مۆلكى خوا، ھوكمرانى خواي پىك دەھىنا، كە تەبىرى لىدەكات بە ئاوا،
خولقاندوويەتى، لەبەر ئەوئەي كە زۆرەي ماددەي گەردوون ئىستاش لەگەلدابى
غازى ھايدروژىن پىكى دىن! لە سوورەتى (النازعات) لە ئايەتەكانى: (۲۷ - ۳۳)
دا، خوا ﷻ ئاوا باسى گەردوون بەسەرۋ خوارىەو، واتە: بە ئاسمان و زەويەو
دەكات، دەفەرەمۆي: ﴿عَالَمُكُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ أَسْمَاءُ﴾، ئايا دروستكرانى ئىو بەزەحمەترە،
ياخود ھى ئاسمان، واتە: گەردوون؟! ﴿بَنَاهَا﴾ (۲۷)، خوا ئاسمانى بىناكرەو
(دروستكرەو)، ﴿رَفَعَ سَكَنَهَا﴾، واتە: بەزىيەكەي زۆر بەرز كرەو، (سَمَكُ) واتە:
ئەستورىيەكەي، ﴿فَسَوَّاهَا﴾، پىكىخست، ﴿وَأَعْطَشَ لِبْهَاقِهَا وَأَخْرَجَ صُحُفَهَا﴾،
شەوئەكەي زۆر تارىك كرەو، رۈوناكىيەكەشى دەرھىنا، ﴿وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾

﴿۳۰﴾ زهویشی دواى ئهوه پان راخست، واته: دواى ئهوهى خواى بهرز ئاسمانى بهرز کردهوه، دروستیکردو، رڤکییخست و، تاریکییه کهى تیدا زۆر تاریک و خهست کردو، رووناکییه کهى لى ده رهینا، ئنجا دواى ئهوه زهویشی پان راخست، ﴿أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا﴾ ﴿۳۱﴾، ناوه کهیشی لى ده رهینا (له زهوى) و، له وه رگا کانیشى لى ده رهینان، ﴿وَالْجِبَالَ أَرْسَهَا﴾ ﴿۳۲﴾، چیا به کانیشى تیدا چه سپاندن، ﴿مَنْعًا لِّكَوَلٍ لَّا تَمْتَرُ﴾ ﴿۳۳﴾، ههم بو رابواردن و گوزه رانى خوئان و، بو ناژه له کانیشتان، کهواته: ئهم ئایه ته زۆر به روونیی دهق له سه ره ئهوه ده کات که زهوى له دواى ئاسمان دروست بووه، ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾ ﴿۳۰﴾، واته: له دواى ئهوه خوا زهوى پان راخست، دواى زیاتر تیشك ده خهینه سه ره ئهوه بابه ته.

(۶) - به ماوه‌ی چه‌ند گه‌ردوون دروست بووه؟

گەردوونناسانی ھاوچەرەخ دەلێن: گەردوون بە چەند قۇناغێك دروست بوو، كە من لە مەسووعەي (ئیمان و ئیصاد)⁽¹⁾، بە وەرگرتن لە زانایانی فیزیكان بە تاییەتی (زَعْلُول النِّجَار)، كە باسی گەردوون دەكات، قسەكانی ئەوم كورت كردوونەو، كە ئەم گەردوونە بە چەند قۇناغێك دروست بوو، ئەویش دوای هەزار تریلیۆن (1,000,000,000,000) چركە، كە دەكاتە سی و دوو ملیۆن سأل، كە هەكەشەنەكان دروست بوون، واتە: لە دوای تەقینەوێ (Singularity)، سی و دوو ملیۆن سأل پێچووێ كە دەكاتە هەزار تریلیۆن چركە، ئنجا گونجاوێ كە كە هەكەشەنەكان دروست بن.

هه‌لێته له سه‌رچاوه‌ی ناوبراودا ئه‌و به‌ زیاتری هه‌ینان، به‌لام من کردوومن به‌ هه‌شت قوناغ و له‌ویدا خستومنه‌ روو.

خواى بهرزيش له قورئاندا ده فهرموئ: به شەش قوناغ دروست بوون، واتە: کۆى دروستکراوه کانی گهر دوون، خوا ﷻ له سووره تی (السُّجْدَة) ئابە تی چوار

(۴)دا، دەفەرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾، واتە: خوا ئەو کەسە یە کە ئاسمانەکان و زەوی، ئەو هی دەکەوێتە ئیوانیانەو بە شەش پۆژان، واتە: بە شەش قۇناغان دروستکردوون، دوایی خوا چوو هەر عەرش، ئنجا لە حەوت شوینی قورئاندا، ئەو راستییە دووبارە بۆتەو کە خوا ئاسمانەکان و زەوی، واتە: گەردوونی بە شەش قۇناغ دروستکردوون.

لە سوورەتی (فُصِّلَتْ)دا، ئەو شەش قۇناغە بەو شیوەیە دانراون:

قۇناغی یە کەم و دووهم: ئاسمان، واتە: گەردوون ھەمووی، لە ئیویشیدا زەوی بە دوو قۇناغ دروست بوو، کە دەگونجی ئەمە ئاماژە بۆ بە قۇناغی (رُتْقُو، وَفُتْقُو)، واتە: پێکەو لکاوایی و لێک جیاپوونەو، زەویش ھەر لە ئیو گەردووندا بوو، یانی: ماددەکە ی لە ئیو گەردووندا بوو، ئەمە قۇناغی یە کەم و دووهمە کە خۆی پەرورەدگاریش دەفەرموی: ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ (۱۱) فَفَضَّلَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ، یانی: حەوت ئاسمانەکان، واتە: گەردوون بە دوو قۇناغ دروست بوون، لە ئیویشیاندا زەوی، کە زەوی بۆ خۆی پارچە یە ک بوو لە خۆر، خۆریش یە کێک لە ئەستێرەکانی کە ھەکەشانی کاکێشانەو، کە ھەکەشانی کاکێشانیش ھەر بەشێک بوو لە گەردوون، دوایی زەوی بە چوار قۇناغ دروست بوو، واتە: زەوی خۆی بە دوو قۇناغ دروست بوو، پاشان بە دوو قۇناغیش پێکھاتەکانی دروست بوون، قۇناغی یە کەم و دووهمی دروستکرانی زەوی و، جیاپوونەو ی لە خۆر، واتە: قۇناغی پەیدا بوون (مَرَحَلَةُ الْإِبْجَاد)، ئەویش دیسان ھەر حالەتی (رُتْقُو، وَفُتْقُو) بوو، پێشی لە ئیو خۆردا بوو، دوایی جیاپۆتەو.

قۇناغی سێیەم و چوارەمی دروستبوونی زەویش بریتیە لە دروستکرانی پێکھاتەکانی زەوی، یانی: (مَرَحَلَةُ الْإِعْدَاد)، قۇناغی ئامادەکردن.

كەواتە: دوو قۇناغ بۇ دروستكرانى ئاسمان، واتە: گەردوون و، دوو قۇناغ بۇ دروستكرانى زەوى و، دوو قۇناغ بۇ دروستكرانى يېكھاتە كانى زەوى، ھەمووى دەكاتە شەش قۇناغ، $(۲ + ۲ + ۲ = ۶)$.

ئىنجا ئەو شەش پۇژى كە خوا لە چەند شوئېئىك لە قورئاندا باسى كرددوون، بېگومان مەبەست پېيان ئەو شەش قۇناغەيە، چونكە مەبەست لە (يَوْمَيْنِ) و، (أَرْبَعَةَ أَيَّامٍ) و، (سِتَّةَ أَيَّامٍ)، بېگومان چەند ماوہيەكى كاتىين، نەك شەو و پۇژى ئاسايى (۲۴) سەعاتىي، بۇچى؟ لەبەر سى بەلگە:

يەكەم: ئەو جۇرە پۇژە كە پۇژى (۲۴) سەعاتىيە، دوايى پەيدابووه، دواي ئەودى كە زەوى پەيدابووه، بە دەورى خۇيدا خولادەتەوہ لە بەرانبەر خۇردا، ئىنجا شەو و پۇژ پەيدابوون، ھەر (۲۴) سەعات جارېك زەوى خولېك بە دەورى خۇيدا دەخوا، لە بەرانبەر خۇردا، ئەو ديوہى دەكەوتتە لای خۇر دەبېتە پۇژو، ديوہكەى دىكەش كە پشتى لە خۇرە دەبېتە شەو، كەواتە: ھەتا زەوى دروست نەبووه، شەوو پۇژ ھەر نەبوون، شەوو پۇژى (۲۴) سەعاتىي ھەر بوونيان نەبووه.

دووهەم: خوا وشەى (يَوْم) پۇژى، بە ماناى جۇراو جۇرى بەكارھىتناوہ لە قورئاندا، بۇ وېئە:

(أ) - لە سوورەتى (المعارج) دا، خوا فەرموويەتى: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾، واتە: فرىشتەكان و رووح، (واتە: جىبرىل) بۇ لای وى (خوا) بەرز دەبنەوہ لە پۇژىكدا، (واتە: لە ماوہيەكدا) كە ئەندازەكەى پەنجا ھەزار سالە، كەواتە: خوا ﷻ پۇژ (يَوْم) بەكارھىتناوہ بە ماوہيەكى پەنجا ھەزار سالىي.

(ب) - لە سوورەتى (الحج) دا دەفەرموئى: ﴿وَلَا يَكُنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾، واتە: پۇژىك لە لای پەروەردگارت بە ئەندازەى ھەزار سالە، كە تېوہ دىيۇمىين، واتە: پۇژى ھەزار سالىيش ھەيە.

(ج) - له سوۋرەتى (آل عمران) دا، خوا دەفەرمۇي: ﴿وَلَكَ الْآيَاتُ نَدَاوَلَهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾، واتە: ئەو پۈژانە له نىۋو خەلکدا دەستاۋ دەستيان پى دەكەين، واتە: پۈژانى سەرکەۋتۈن و بىردنەۋە، پۈژانى تىكشكان و دۆران، كە بە تەئكىد نە سەرکەۋتەكە، نە دۆرانەكە، مەرج نىە له يەك پۈژى ديارىيكرادا بى، لەوانەيە چەند مانگىكى پى چوۋب، تاكو لايەك لايەكى تىكشكاندو، يان دەۋلەتتەك بەسەر دەۋلەتتەك زال بوۋە.

(د) - له سوۋرەتى (ابراهيم) دا خوا دەفەرمۇي: ﴿وَذَكِّرْهُمْ بِأَيِّنِ اللَّهِ﴾، واتە: پۈژەكانى خويان بىرىنەۋە، واتە: ئەو كاتانەي كە خوا چاكەي تىدا لەگەل مەۋقەكاندا كىردوۋ، ياخود سەرى خستوۋ، ياخود دەرەبازى كىردوۋ، يان نىعمەتى پىداۋن.

(هـ) - له سوۋرەتى (غافر) دا دەفەرمۇي: ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ﴾، واتە: مەن مەترسىم لىتان ھەيە، ۋەك پۈژى حىزبەكان، پۈژى ئەو كۆمەلانى كە خوا ھەۋتاندى.

(و) - له سوۋرەتى (الفرقان) دا دەفەرمۇي: ﴿وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا﴾، واتە: ئەو پۈژە، (واتە: پۈژى دوايى) لەسەر كافرەكان زۇر قورس و زەحمەتە.

سېئەم: له زمانى عەرەبىيدا ۋەشەي (يۈم) بە ماناى ماۋەيەك لە كات (مُدَّة زَمَنِيَّة) دى، ئەۋە فەپەنگەكانى زمان: (يۈم)، واتە: ماۋەيەك لە كات، بەلەم مانا عورفىي باۋەكەي بۇ تېمە، واتە: پۈژىكى (۲۴) سەعاتىي، جارى ۋاش ھەيە (يۈم) مەبەست پىي (نھار)، واتە: ئەۋ كاتە كە پۈژ بە دەرەۋەيە، (ئىل) ىش لە بەرانبەر (نھار) دا دادەنن، جارى ۋاش ھەيە (يۈم) بە كۆى (ئىل) و (نھار) دەگوتى، واتە: (۲۴) سەعات، واتە: ديسان لە زاراۋەي تېمەدا جارى وايە پۈژ بۇ (۱۲) سەعاتەكە بەكاردى، ئەۋ كاتەي كە خۆر بە دەرەۋەيە دىنيا پووناكە، جارى ۋاش ھەيە بە ماناى (۲۴) سەعاتەكە، واتە: كۆى شەۋو پۈژ بەكاردى، له زمانى عەرەبىيدا (يۈم) واتە: ماۋەيەك لە كات، چ كورت بى چ دىرژ.

(۷) - پاش و پىش پىكرانى باسى دروستكرانى ئاسمان و زەۋى، بە پىي سىاق و مەقامە: ھەندىك لە زانايان ئەۋەيان لى بۆتە تىشكال و، ھەندىك لە ئەۋانەي لە پشت پەردەي

وہك يەككە دەلىلى: لە ھەولتەرەو بە دوو سەعات چوومە سلیمانی، دواوی بە چوار سەعات چوومە کەلار، مانای وانیە لە سلیمانیەو بە چوار سەعاتان چووہ بۆ کەلار، یانی: بە کۆی چوار سەعاتان لە ھەولتەرەو چووہ بۆ کەلار، لە ھەولتەرەو بە دوو سەعات بۆ سلیمانی و، لەویشەو بە چوار سەعات بۆ کەلار، ھەمووی دەکاتە چوار.

دوایی دده رموی: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾، دوایی پرویکرده ناسمان که لهو حاله‌دا دووکه‌ل بوو، هه‌موو زانایان له‌سه‌ر شه‌ه یه‌کده‌نگن ده‌لین: لیره‌دا (ثُمَّ: لِلتَّرْتِيبِ الرَّبَّيِّ)، (ثُمَّ) بوّ ریزبه‌ندیی پله‌پله‌یه، (لَآنَ خَلَقَ السَّمَاءَ أَعْظَمُ وَأَهْمُ مِنَ خَلْقِ الْأَرْضِ)، له‌به‌ر شه‌وه‌ی دروستکردنی ناسمان گه‌وره‌تره‌و گرنگ‌تره‌ له‌ دروستکردنی زه‌وی و، زه‌وی بوّ خو‌ی به‌ش‌یک‌ی بچو‌که‌ له‌ تَبَوّ ناسماندا.

له سووره تی (البقرة) شدا ده فرموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ ﴿٢١﴾

دېسان خوا سەرەتا باسی دروستکردنی زەوی دەکات، لەبەر ئەوەی بە نسیبەت ئێمەوێ گەرنەگەر، دواپێی کە دەفەرموێ: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾، دېسان وەك ئایەتەکی سووپەتی (فُضِّلَتْ)، (ثُمَّ) بۆ ریزبەندی پلەو پایە، نەك بۆ ریزبەندی کاتی، بەلام لە سووپەتی (النَّازِعَات) دا زۆر بە ڕوونی ديارە کە دروستکردنی زەوی دواي دروستکردنی ئاسمانە، دەفەرموێ: ﴿أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا﴾ (٢٧) ﴿رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا﴾ (٢٨) ﴿وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا﴾ (٢٩) ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾ (٣٠) ئەمە زۆر ڕوونە، ﴿بَعْدَ ذَلِكَ﴾ ئەمە دەقە لەو بابەتەدا، هێچ ئەگەرێك هەلناگرێ، جگە لە ریزبەندی کاتی، جیاواز لە وشە (ثُمَّ)، کە جاری وایە بۆ ریزبەندی کاتی، جاری وایە بۆ ریزبەندی پلە پایە، بەلام: ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾ (٣٠)، دواي ئەوەش زەوی پان ڕاخست، دروستکردنی زەوی بەتەنێک لە دواي ئاسمانەوێ بوو، ئەم ئایەتە لەو بارەوێ دەقە و هێچ ئەگەری دیکە هەلناگرێ.

(٨) - هەرچی زانست دەیلێ لە بارەي گەردوونەو، هەمووی هەر ئەگەرە چونکە خوا ﷻ فەرموویەتی: ﴿مَا أَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسَهُمْ وَمَا كُنْتُ مَتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَصَدًا﴾ (٥١)، واتە: من ئامادەم نەکردوون لە کاتی دروستکردنی ئاسمانەکان و زەویدا، هەرەوێ دروستکردنی خۆشیاندا، یاخود ئاگادارم نەکردوون و نەمکردوونە شایەد، کەواتە: هەرچی دەگوێرێ لەو بارەو، هەمووی بێردۆزەو، بۆچوونە، دەگونجی بێیکی و، دەشگونجی نەبێکی، بەلام ڕاستیی ڕەهاو تێرو تەواو، تەنیا ئەوەیە کە خوا ﷻ دەیفەرموێ.

(٩) - ئەو دەقەنە سوننەت کە لەو بارەو هاتوون، هەموویان لە ئیسرائیلیاتەو هاتوون، کە من وەك بەرچاو ڕوونی خوێنەرانی بەرێز، ئاماژەیک بە هەندێکیان دەکەم، یەکیک لەوانە ئەوەیە:

أ- (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّ اللَّهَ ابْتَدَأَ الْخَلْقَ يَوْمَ السَّبْتِ^(۱))، گوايه ته‌بوو هوپره‌پره ﷺ له پيغه‌مبه‌روهه ﷺ گپراويه‌ته‌وه، فهرموويه‌تى: خوا دروست‌کراوه‌کانى له رۆژى شه‌ممه‌دا ده‌ست پي‌کردن! به‌لام بيگومان شه‌ممه‌و يه‌ک شه‌ممه‌و دوو شه‌ممه‌ تاكو پي‌نج شه‌ممه‌و هه‌ينى، کاتيك دروست بوون كه زه‌وى دروست بووه‌و، به‌ده‌ورى خوي‌دا خولاوه‌ته‌وه‌و، به‌ده‌ورى خوردا خولاوه‌ته‌وه‌و، بۆيه‌ته‌وه‌هه‌چ پشتى پي‌نابه‌ستري.

هه‌رچه‌نده‌ته‌وه‌ له (صحيح مسلم) دا هاتوه‌، به‌لام بوخاريى و عه‌لى كورپ ده‌دينى كه دوو فهرمووده‌ناسى زۆر مه‌شه‌وورن، ئه‌م ده‌قه‌يان له پووى سه‌نه‌ده‌وه به‌بهي‌ز داناهه‌و گوتوو‌يانه‌: ته‌وه‌ قسه‌ى كه‌عبى ته‌حباره‌، كه‌يه‌كي‌ك بووه‌ له زانايانى جووله‌كه‌و مسو‌لمان بووه‌و بۆ ته‌بوو هوپره‌پره‌ى باس‌كردوه‌، به‌لام هه‌ندى‌ك له راوييه‌كان واينازانيوه‌، ته‌بوو هوپره‌پره‌ پالى داوه‌ته‌ لاي پيغه‌مبه‌ر ﷺ بۆيه‌ موس‌ليميش له‌وه‌دا نه‌پي‌كاوه‌و به‌ فهرمووده‌ى داناهه‌، كه‌ له راستيدا فهرمووده‌ نيه‌.

ئنجاه‌ جووله‌كه‌كان ده‌لي‌ن: خوا دروست‌کراوه‌کانى له رۆژى يه‌ک شه‌ممه‌دا ده‌ست پي‌كردوون، له رۆژى شه‌ممه‌دا خوا پشووى دا! له (په‌يمانى كو‌ن) دا هاتوه‌ ئيس‌راحه‌تى كرد، خواى به‌رزيش له سووپه‌تى (ق) دا ده‌فهرموئى: **مَسَنَا مِنَ لُعُوبٍ** ۳۸ واته‌: ئيمه‌ به‌ دروست‌كرانى گه‌ردوونه‌وه‌، ماندوو نه‌بووين، هه‌روه‌ها هه‌موو ته‌وه‌قانه‌ى كه‌ له‌و باره‌وه‌ هاتوون، هه‌موويان،

(۱) أخرجه مسلم في صحيحه (٤٤٢٧)، بهذا اللفظ: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدِي، فَقَالَ: «خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ التُّرْبَةَ يَوْمَ السَّبْتِ، وَخَلَقَ فِيهَا الْجِبَالَ يَوْمَ الْأَحَدِ، وَخَلَقَ الشَّجَرَ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ، وَخَلَقَ الْمَكْرُوهَ يَوْمَ الثَّلَاثَاءِ، وَخَلَقَ النَّوْرَ يَوْمَ الْأَرْبَعَاءِ، وَبَنَى فِيهَا الدُّوَابَّ يَوْمَ الْخَمِيسِ، وَخَلَقَ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ الْعَصْرِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فِي آخِرِ الْخَلْقِ، وَفِي آخِرِ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِ الْجُمُعَةِ فِيمَا بَيْنَ الْعَصْرِ إِلَى اللَّيْلِ»)، وقد ضعفه البخاري وابن المديني بأنه من كلام غصب الأخبار حدث به أبا هريرة رضي الله عنه وإنما اشتبه على بعض الرواة سنده، فظنه مرفوعاً.

يان هه‌لبه‌ستراون، يان سه‌نه‌ده‌كه‌يان زور بيه‌تزه‌و هي پشت پي به‌ستراون نين، ته‌وه كه پوژده‌كاني هه‌فته دياربي كراون، كه گوايه: له پوژي شه‌ممه‌دا خوا فلان شتي دروستكرده‌وه، گلي دروستكرده‌وه له پوژي يه‌ك شه‌ممه‌دا، بالنده‌ي دروستكرده‌وه، له پوژي سي شه‌ممه‌دا دارو دره‌ختي دروستكرده‌وه....هتد.

پ- که (الطبري) به ژماره: (۲۰۴۲۹) ده‌قیکي لهو باره‌وه هیتاوه، که پوژده کانی هه‌فته‌ی دینار ییکردوون بو دروستکردنی شته‌کان، پېشه‌وا حاکی‌میش به صه‌حیحی داناوه^(۱)، به‌لام له راستیندا ئه‌وه به هه‌له‌ستراو بان به بېه‌ژ دانراوه.

ج- ههروهه ها ئه م دهقهش: {إِنَّ اللَّهَ قَرَعَ مِنْ خَلْقِهِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ} (أخرجه أبو الشيخ في العظمة، برقم: ٨٩٥)، واته: خوا له دروستکردنی دروستکراوهکانی بۆوه له ماوهی شهش رۆژان دا، که ئه مهش جیی پشت یی بهستن نه.

به‌لām له فه‌رمووده‌ی راست (صحیح) دا هاتوه که خوا ئاده‌می ^{العیاذ} له پۆژی
جومعه‌دا خوێناندوه، ئه‌مه له سه‌حیحی بوخاریی و موسلیمدا هاتوه، خوا
^ع کاتیک ئاده‌می خوێناندوه، که زه‌وی هه‌بووه، پۆژه‌کانی هه‌فته هه‌بوون و
ئوه‌یان هه‌ج ئیشکالیکێ تێدانه‌.

به لّام نهوانی دیکه له ږووی سه نه ده وه، پشتیان پټی نابه سترې، له ږووی واقعیې و زانستی گهردووناسیسه وه به که لک نایه و، هرگزیش فهرمایشتی بیغمه بری خوا له گه ل عقل و زانست و واقع دا ټټک ناگرې.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(١) المستدرك على الصحيحين، ج ٢، ص ٥٤٣.

ددرسي دووډم

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه له شهش (۶) نایهت پیک هاتوه، نایهتهکانی: (۱۳ - ۱۸)، لهو شهش نایهتهدا، خوای بهرزی مهزن ناماژهیهکی کورت به بهسه رهاتی ههردوو گهلی عاد، که پیغه مبه ره که یان هوود عليه السلام بووهو، گهلی ته موود، که پیغه مبه ره که یان صالح عليه السلام بووه دهکات، به بونهی پشتگوێ خستن و، پشت هه لکردن و یاخیی بوونی بپهروایانی پوژگاری پیغه مبه ری خواوه عليه السلام خوا عليه السلام باسی نهو دوو گهله سه رکهش و یاخییهو، نهو سه ره نجامه شووم و دژواره یان دهکات، که به سه ریان هاتوه، واته: نه گهر نهوانیش له سه ر نهو حاله یان به رده وام بن، سزایه کی لهو شیویه یی که نهو دوو گهله سه رکهش و یاخییه پپی فهوتی تراون، چاوه پریان، که بریتی بووه له (صاعقه)، واته: دهنگ و هارژنیکی گه وره بپه رزا، که ناگرو بلیسه ی لی په یدابی و، بیته هوی و پیرانکردن و خاپوورکردن.

﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُمُودَ ۚ إِذْ جَاءَهُمُ
الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنزَلَ
مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝١١﴾ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أُولَئِكَ بَرُوا اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا
يَجْحَدُونَ ۝١٥﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَدْفِعَهُمْ عَذَابَ الْآخِرَةِ
فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْنَهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝١٧﴾
وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ ۝١٨﴾

مانای دەقاو دەقی نایەتەکان

{(ئەى موحەممەد!) ئەگەر خەلكەكەت پشتیان هەلكرد لە برۆاهێنان، پێيان بۆ: دەتاترسێنم و هۆشدارييتان پێ دەدەم لە هارژنيكى بۆيسەى ئاگردار، وەك هارژنى پێ فەوتيتزانى هەردوو گەلى عادو ئەموود (١٣) كاتيك پيغەمبەران لە پيش دەستيانەوهو، لە دوايانەوه هاتنە لايان، {هەموو شۆوازێكيان لەگەڵ بەكارهێنان و، ژۆر سوور بوون لەسەر پێى راستگرتيان}و، پێيان راگەيانندن كە جگە لە خوا مەپەرستن، ئەوانيش گوتيان: ئەگەر پەرۆردگارمان ويستبای پيغەمبەرمان بۆ بنێرى، فريشتهى دادەبەزاندن، بۆيە تيمە بەوهى پێى پەوانكراون، بېرواين، {پيمان وانيە خوا تيوەى ناردبى} (١٤) ئنجا گەلى عاد بە ناھەق لە زەويدا خۆيان بە زلگرت و گوتيان: كۆ لە تيمە هيژى توندترە؟! ئايا نەيانديوو (بە چاوى عەقڵ و دڵ) كە ئەو خوايەى دروستى كردوون، هيژى لەوان توندترە! وپراى ئەوه نكووئييشيان لە نيشانەكاغان دەكرد (١٥) ئنجا تيمەش بايەكى ساردو بەهيژمان لە پوژانيكى نەگبەت و بى خێردا نارده سەريان، تاكو ئازارى زەبوونييان لە ژيانى دنياى پێ بچيژين و، ئازارى ژيانى كۆتاييش زەبوونكەرتريشەو، ئەوان ياريدەش نادريّن، دەربازيش ناكريّن (١٦) بەلام گەلى ئەموود پێنماييمان كردن، كە چى كوژييان بەسەر پێنماييدا هەلبژارد، بۆيە سەرەنجام بە هۆى ئەوهوه كە دەيانكرد، هارژنى ئازارى ريسوايى گرتنى (١٧) ئەوانەش كە برۆايان هيئابوو و پارژيان دەكرد، قوتارمان كردن (١٨)!

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(أَعْرَضُوا): (أَعْرَضَ: أَي أَظْهَرَ عُرْضَهُ: أَي نَاجِيَتَهُ، أَعْرَضَ عَنِّي: وَلَّى مُبْدِئاً عُرْضَهُ)، پشتیان هەڵکرد، لاملیان تێکرد، چونکە (أَعْرَضَ) واتە: لاملی یاخود لاتەنیشتی دەرخست، (أَعْرَضَ عَنِّي) پشتی تێکردم و لاتەنیشتی خۆی کردە من، ئینسان ئەگەر ڕووبە ڕووی کەسێک بێ، کاتێک دەیهوێ پشتی تێکات، پێشی وەرەدەسووڕی و لاتەنیشتی دەیکەوێتی، دواوی پشتی تێدەکات.

(صَاعِقَةٌ): (الصَّاعِقَةُ وَالصَّاعِقَةُ يَتَقَارَبَانِ وَهُمَا: الْهَدَّةُ الْكَبِيرَةُ، وَالصَّاعِقَةُ: الصَّوْتُ الشَّدِيدُ فِي الْجَوِّ، ثُمَّ يَكُونُ مِنْهَا نَارٌ فَقَط، أَوْ عَذَابٌ أَوْ مَوْتُ)، (صَاعِقَةٌ) لەگەڵ (صَاعِقَةٌ): واتایان لێک نیزیکە کە بریتیه لە: دەنگێکی گەورە، بە کوردیی دەلێن: هارژن، چریکە، هاپە، (صَاعِقَةٌ): دەنگێکی بەهێزە لە ئاسمان دێ، دواوی یان ئاگری لەگەڵدايه بە تەنێ، یاخود ئازاریش، یاخود مردنیشی پێوهیه.

دەلێم: هەبوونی ئاگرو ئازارو مردن شوێنەوارەکانی ئەو هارژنەن کە (صَاعِقَةٌ)یه.

(صَرَصَرًا): (رِيحًا صَرَصَرًا: أَي شَدِيدَةً) واتە: بایەکی بەهێز، (صَرَصَرًا): بە مانای بایەکی زۆر ساردو، زۆر توندو بەهێز.

(نَحْسَاتٍ): (نَحْسَاتٍ): کۆی (نَحْسَاتٍ)، کە بە (نَحْسَاتٍ)یش خوێنراوەتەوه، (نَحْسَاتٍ: أَي مَشْؤَمَاتٍ) واتە: ڕۆژانێکی بێخێر، هەلبەتە ڕۆژەکان هەر وەک خۆیان، بەلام کردەوهی مەژۆنه کانه کە کاتهکانی خێردار دەکات، یاخود بێخێر دەکات، بۆگەلی عاد ئەو ڕۆژانەی کە تێیدا فەوتیاناون، ڕۆژانێکی نەگەت و بێخێر بوون، بە نسبەت ئەوانەوه.

(الْخَزْيِ): (خَزْيِ الرَّجُلُ: لِحَقِّهِ انْكِسَارٌ)، دەگوترێ: (خَزْيِ الرَّجُلُ) واتە: بەخۆدا شکایهوه، یان شەرم گرتی، شەرمەزار بوو.

(فَاسْتَحَبُّوا): هه ليا لِبْئَارْد، (تَعْدِيْتَه بِه عَلَي) يُفِيدُ الْإِثْرَةَ، وَحَقِيقَةُ الْإِسْتِحْبَابِ تَحْرِي الْإِنْسَانِ فِي الشَّيْءِ أَنْ يُحِبَّهُ، وَشَهِي (اسْتَحَبُّوا): كه به (عَلَي) به رَكَارِي خَوَاسْتَوَه، ماناي هه لِبْئَارْدَن دَه گه يه نِي، وَشَهِي (اسْتَحَبُّوا): له ته صِلْدَا بَرِيْتِه له وهِي مَرَوْفِ له شَتِيك بَخَفَتِي خَوَشِييَوِي، (اسْتَحَبُّوا) به (س و ت) ماناي كه يه به هِيْزَكِرَاوه، ته گه رِنا يَانِي: (أَحَبُّوا)، ثِنجا كه به (عَلَي) به رَكَارِي خَوَاسْتَوَه: ﴿فَاسْتَحَبُّوا أَلْعَمَى عَلَى أَلْمَدَى﴾ كَوِيْزِيان به سَهَر رِيْئَمَايِيْدَا هه لِبْئَارْد، ته مه ماناي هه لِبْئَارْدَن دَه گه يه نِي.

(أَلْعَمَى): (إِفْتِقَادُ الْبَصَرِ وَالْبَصِيرَةِ) (عَمَى): بَرِيْتِه نه بوونِي چاو و نه بوونِي عَه قَل و دَل.

(أَهْوَى): (الْهَوَانُ: التَّذَلُّلُ فِي نَفْسِهِ، لِمَا لَا يُلْحِقُ بِهِ غَضَاةٌ، فَيُمْدَحُ، أَوْ مِنْ جِهَةِ مُتَسَلِّطٍ مُسْتَخَفٍّ بِهِ، فَيُذَمُّ)، (هَوَانُ): ته گه ر مَرَوْفِ له خَوْدِي خَوِيْدَا خَوِيْ به كه م بَغَرِي، خَوِيْ نَهَرَم و نِيان بِي، ته وه به نوقسانِي بَوِي له قَه لَه م نَادَرِي، بَوِيَه له سَهَرِي سَتَايش دَه كَرِي، دَه گَوَرِي: فَلَا نَكْهَسْ پِيَاوِيكِي هِيْدِي و مَه نَدَه، به لَام ته گه ر به هَوِي كه سِيْكه وه بِي كه به سَهَرِيْدَا زَالِ بُووه به كه مِي ته مَا شَا دَه كَات، له وه حَالَه ته دَا ته وه نَهَرْمِي و زَه بوونِيْيه به نوقسانِي له قَه لَه م دَه دَرِي و له سَهَرِي زَه م دَه كَرِي.

ماناي گىشتىي ئايەتەكان

سەرەتا پىۋىستە ئەۋە بلېين: كە لەم شەش (۶) ئايەتەدا، خوا ﷻ ئاماژەيەك دەكات بە ھەر كام لە گەلى عادو گەلى ئەموود، ئىمەش لە سوورەتى (ھود) دا بەسەرھاتى ھوود ﷻ ۋە گەلەكەي (عاد)مان بە درىژىي باسكردو، لە سوورەتى (الججر) یش دا، بەسەرھاتى صالح ﷻ ۋە گەلەكەي ئەموودمان بە درىژىي باسكردو، بۆيە ئىرەدا ھەر بە خىرايى بەسەر تەفسىرکردنى ئايەتەكاندا دەپۆين، ئەۋەندەي پىۋىست بى بۆ ۋوونكردنەۋەي چەمكى ئايەتەكان، ھەلۋەستە دەكەين، ئەگەرنا بەسەرھاتى ئەۋە دوو پىغەمبەرە پايە بەرزە ھوودو صالح و، گەلە ياخىي و سەرکەشەكانيان: گەلى عادو گەلى ئەموود، لەۋ دوو شۋىتە كە ئاماژەم پىدان بە درىژىي خستوماننە ۋو.

ئىرەدا خوا ﷻ ھەر بە بۆنەي سەرکەشىي و ياخىي بوون و لە خوا عاسى بوونى كافرانى رۆژگارى پىغەمبەرەۋە، ۋو لە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەكات و دەفەرمۇي: ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا﴾، ئنجا ئەگەر ھەر پىشتيان ھەلكرد، واتە: بەزەدەوام بوون لەسەر پشتەلكردن و بە دەنگەۋە نەھاتن، ﴿فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾، پىيان بلى: دەتانتىسىنم و ھۇشدارىيتان پى دەدەم لە (صَاعِقَة)يەك و پىنەي (صَاعِقَة)ى گەلى عادو ئەموود، واتە: ئەۋە (صَاعِقَة)يەك كە گەلى عادو ئەموودى پى فەۋتتىراون، ۋەك پىشتىرش گوتمان (صَاعِقَة) زياتر بە ھارژنىك، دەنگىكى گەۋرە دەگوترى، كە جارى وايە ئاگرىكى بە بلىسەي لەگەلدايە، ۋەك لە سوورەتى (الرعد)دا خوا دەفەرمۇي: ﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ﴾، واتە: خوا (صَاعِقَة)ەكان دەتيرى، ھەر كەسىكى بىھەۋى، ئەۋە (صَاعِقَة)انە لىي دەدەن، كە مەبەست پى برووسكەيە، ئەۋە برووسكەي لە ئەنجامى ساردو گەرمىي تىۋان ھەۋرو زەۋى پەيدادەبى، (صَاعِقَة) لە ئەسلىدا

ئەوھىيە، بەلەم دوایی خوازاولەتەوہ بو ھەر پرووداویک، يان ھەر ئازاریکی زۆر توندو سامناک، کە بېتتە ھۆی پى فەوتىترانى کەسىک، يان کۆمەللىک، بۆيەش ئەوہ دەللىن: چونکە گەلى ئەموود ديارە بە (صَاعِقَة) فەوتاون، واتە: بە ھارژىتکی گەورە کە بلىسەى ئاگر بووہو، بۆتە ھۆی زەوى لەرزە لە ژىرياندا، بەلەم گەلى عاد بە بايەكى بەھىزو ساردو توند فەوتىتراون، بەلەم (صَاعِقَة) وەک دوایی لە مەسەلە گرنگەکاندا زياتر باسى دەکەين، وىپراي ئەوہى کە بە بلىسەى ئاگر دەگوترى، بە ھەمان شىوہ بە ھەر سزايەکی دیکەى، يان ھەر ئازاریکی دیکەى کە کەسىک، يان کۆمەللىکی پى دەفەوتىن، بەوہش دەگوترى.

﴿إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾، کاتىک کە پىغەمبەرەان ھاتن بو لايان لە پىش دەستيانەوہو لە دوایانەوہ، واتە پىغەمبەرەانىک (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لەپىش وادا ھاتبوون، ئەو پىغەمبەرەانى بۆ باب و باپىرانيان ھاتوون و، ئەو پىغەمبەرەانىشى کە لەدوایانەوہ ھاتن، واتە لە پوژگارى خوياندا، ئەوہ واتايەکی، ياخود مەبەست ئەوھىيە کە پىغەمبەرەانيان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە ھەموو لايانرا بۆيان دەھاتن تاكو قەناعەتيان پى بىنن، ﴿مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾، يانی: ھەموو شىوازيکیان لەگەل بەکاردەھىنان، وەک چۆن کەسىک کە قسە لەگەل کەسىکدا دەکات، بو ئەوہى ئیقناعى بکات، جارىک لەولارا قسەى لەگەل دەکات و، جارىک لە لايەکی دیکەوہو، جارىک لە پىشەوہ بو ئەوہى ئیقناعى بکات، لىرەدا مەبەست ئەوھىيە کە ھەموو شىوازيکیان لەگەل ئەو گەلانەياندا بەکارھىنەون، کە ئیقناعيان بکەن و بيانھىننە سەر پى راست، ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾، پىيان دەگوتن: کە جگە لە خوا مەپرستىن.

ئەو دوو گەلە، واتە: گەلى عادو گەلى ئەموود، وەلامى پىغەمبەرەکانيان ھوودو صالح عليه السلام يان دايەوہ: ﴿قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَكًا﴾، گوتيان: ئەگەر پەرورەدگارمان ويستباي فرىشتەى دادەبەزاندن، يانی چى؟ يانی: ئەگەر پەرورەدگارمان ويستباي پىغەمبەرمان بو لا بىتري، فرىشتەى دادەبەزاندن،

مادام فریشتەى دانه‌به‌زاندوون، که‌واته: تێوه پێغه‌مبه‌ر نین، ﴿فَاِنَّا بِمَا اُرْسِلْتُمْ بِهِ كٰفِرُوْنَ﴾، واته: بۆیه تێمه تێوهى تێوه پێى په‌وانكراون، پێى بێپرواین، مه‌به‌ستیان تێوه نه‌بووه كه بلێن: تێوه پێغه‌مبه‌رن و تێمه‌ش په‌رواتان پێ ناكه‌ین، به‌لكو مه‌به‌ستیان تێوه بووه بلێن: تێوه كه تێوه لافى تێوه لێ ده‌دهن، پێى په‌وان كراون، تێمه پێى بێپرواین و، پێمان وانیه تێوه خوا ناردبى، ته‌گه‌ر خوا ویستبای پێغه‌مبه‌ر بنێرى، فریشتەى ده‌ناردن.

دواى تێوهى خوا ﷻ له‌م دوو ئایه‌ته‌ موپاره‌كه‌دا، به‌ كورتیی باسى هه‌ردووکیانى كرد، ئنجا دیته‌ سه‌ر باسى یه‌كه‌ یه‌کیان، پێشنى باسى گه‌لى عاد ده‌كات، له‌ پروی میژوویی و كاتیشه‌وه، گه‌لى عاد له‌ پێش گه‌لى تهمووده‌وه بووه‌و، له‌و شوێنه‌ى كه‌ ئاماژه‌مان پێدا له‌ سووپه‌تى هوددا، تێمه‌ به‌ درێژیی باسى گه‌لى عادو هه‌لكه‌وته‌ جوگرافیه‌كه‌یان و، تێو كاته‌ كه‌ تێیدا ژیاون و، تایه‌مه‌ندییه‌كانیان و، شوێنه‌واره‌كانیان و، تێو سزایه‌ى كه‌ پێى فه‌وتێنراون، تێوانه‌مان به‌ درێژی باس كردوون، ده‌فه‌رموی: ﴿فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوْا فِی الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، ئنجا هه‌رچی گه‌لى عاد بوو له‌ زه‌ویدا، واته: له‌سه‌ر زه‌مینى خۆیاندا، (الأرض) (أل)كه‌ى بۆ ناساندنه‌، به‌لام بۆ (عه‌د)ه‌، واته: له‌سه‌ر زه‌مینكه‌ى خۆیاندا خۆیان به‌زله‌گرت، ﴿بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، به‌ناهه‌ق، ئنجا خۆبه‌زله‌گرتن هه‌ر به‌ناهه‌قه‌و خۆبه‌زله‌گرتتى هه‌ق نیه‌، به‌لام تێمه‌ بۆ زیاتر قیزه‌ون ده‌رخستنى خۆبه‌زله‌گرییه‌كه‌یانه‌، ته‌گه‌رنا هه‌ر كه‌سێك خۆی به‌زله‌گرتی به‌هه‌ر هۆیه‌كه‌وه‌ بێ، خۆبه‌زله‌گرییه‌كه‌ى هه‌ر به‌ناهه‌قه‌، ته‌گه‌ر به‌هۆی زانیارییه‌وه‌ له‌ خۆی باىی بێ، یان به‌هۆی ده‌سه‌لات و سامانه‌وه‌، یان به‌هۆی قه‌به‌لایه‌ى ده‌وریه‌وه‌، یان به‌هه‌ر هۆیه‌كه‌وه‌، مرۆڤ له‌ خۆی باىی بێ و، له‌كه‌ولێ خۆی ده‌ربچێ، هه‌ر خراپه‌، به‌لام تێوهى تێره‌ بۆ زیاتر ناشیرین ده‌رخستنى خۆ به‌زله‌گرییه‌كه‌یانه‌.

﴿وَقَالُوا مِنْ اَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةٌ﴾، گه‌لى عاد گوتیان: كێ له‌ تێمه‌ هی‌زی زیاتره‌و توندتره‌؟! ﴿اَوْ لَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِیْ خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةٌ﴾، ئایا نه‌یانبینیوه‌

تہو خواہیہی ہیناونیہ دی، لہوان ہیژی زیاترہو توندترہو! یانی: بہلای کہمہوہ
تہو خواہیہی کہ تہوانی دروستکردہو، لہوان بہہیترہ، کہواتہ: نہدہبوو تاوا لہ
کہوئی خویان دہربچن و، بلین: کی لہ تیمہ بہہیترہ؟

ہہلبہتہ لہ کتیبہ میژوویہکاندا باس دہکری، کہ گہلی عاد لہ پرووی کہلہش
و جہستہوہ زور زل بوون، دہلین: لہ پرووی عہقلیشہوہ زور هوشار بوون و، لہ
پرووی تاودہدانیہوہ شوینہوارہکانیان دیارن، بویہ زور بہ خویان نازیوہو، تہو
تیمکانیہت و توانایہی خوا پئی داون، لہ جیاتی تہوہی بہکاری بیتن بو چاکہو،
بہ چاکہی خوای بزائن و بو خیر بہ کاری بیتن، پئی لہ خوایی بوون و،
بو خراپہش بہکاریان ہیٹاوه، وک لہو شوینانہدا کہ خوای پەرورہدگار باسی
گہلی عاد دہکات، باسی دہکات کہ پږگریبان کردوہو، خراپہکاریبان کردوہو،
ستمیان کردوہ لہ خہلکی دیکہ، ﴿وَكَاٰنَا يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ كٰرِبٰٓتٍ﴾، ہہروہا بہ
ٹاہتہکانی تیمہش بیپروا بوون و نکوولییان لہ ٹاہتہکانی تیمہ دہکرد، (آیات)
یش دہگونجی مہبہست پٹیان فہرمایشتی خوا بی، کہ لہ دوو توئی تہو
رستانہدا، کہ لہ پہیام و کتیبہکانیدا دایہزاندوون و، بہرجہستہ بووہ، دہشگونجی
(آیات) مہبہست پئی ہہموو تہو شتانہبن، کہ دہبی خوایان پئی بناسری، واتہ:
دیاردہو دیمہنہکانی دہوروبہرو گہردوون، یاخود (آیات) مہبہست پئی تہو
موعجزانہن کہ پیغہمہران (عَلَيْهِمُ الصَّلٰۃُ وَالسَّلَام) ہیٹاویانن، کہ پیغہمہران
ہہر خودی خویان موعجزہ بوون، بویہش وا دہلیم، چونکہ تہگہر خوای بہرز
بو گہلی تہموود باسی تہو حوشرہ (نَاقَة) ناوازیہ دہکات، کہ لہ بہردیک یان
لہ چایہک ہاتوتہدہر، بہلام بو گہلی ہوود، کہ عادن، باسی مہعجزہیہکی
دیاریکراو ناکات، کہ ہوود ﷺ بوی بردبن و پیشانیدابن، بہلام پیغہمہران
ہہر بو خویان موعجزہ بوون، بہپئی فہرمایشتہکہی پیغہمہریش ﷺ کہ
زورجار ہیٹاومانہو لہ صہیحی بوخاریی و موسلیم دا، ہاتوہ، ہیچ پیغہمہرئک
نہبووہ، بہلگہیہکی وای پئی نہبی کہ خہلک لہسہری تیمانی پئی بیتن و،

قہناعہ تیان بی کہ راست دہکات و، پیغہمبہری خواہیہ، ئنجا بہ پیی تہوہ ہمہ
 ہوودیش، ہمہ ہمہ موو پیغہمبہرانیس بہ لگہ و موعجزیہ کیان بووہ، با خوای
 موتهعالیش لہ قورٹاندا باسی نہ کردبی، ہہرچہندہ پیغہمبہران بو خوشیان ہہر
 موعجزہ بوون، ہہر کہ سی تیان رامابایہ، دہیزانی تہوانہ کہ سانیکی راستگوں،
 چونکہ پیغہمبہران پیش پیغہمبہرایہ تیش خاودنی پاکترین مہعدہ و چاکترین
 عہقل و، پدوشت بہرترین کہ س بوون و، ہیچ لہ کہ و پلہیہ کیان بہ سہرہوہ
 نہ بووہ، خہلک ہہرگیز درو پیمان شکینی لی نہ بیستوون و، شتی ناریکی
 لی نہ بینون، لہ بہر تہوہ ہہر کہ گوتووایہ: تیمہ نوینہری خواین، دہبووایہ
 برواو متمانہیان پی بکن، بہ لام ویرای تہوہ، ہیچ پیغہمبہرکیس نہ بووہ
 موعجزیہ کی پی نہ بی، کہ خہلکہ کہ قہناعہ تیان پیی بی، تہوہ پیغہمبہری
 خواہیہ، تہ گہر لہ ہہقی بگہرین.

﴿يَحْمَدُونَ﴾ واتہ: نکوولیان لہ نشانہ کانی تیمہ دہ کرد، نکوولیکردن
 تہوہیہ ئینسان شتیک بزانی ہہقہو دانی پندانہ ہینتی.

ئنجا خوا ﷺ باسی چوئہ تی سزادانی گہلی عاد دہکات، دہہرموی:
 ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مَّحْسَاتٍ﴾، باہ کی بہ ہیزی زور ساردمان
 لہ رورٹانکی بی خیردا ناردہ سہریان، کہ لہ فہرمایشتی پیغہمبہردا ﷺ
 ہاتوہ، تہو باہی گہلی عادی پی فہوتیزاوہ، پیی گوتراوہ: (دہبوور)، واتہ:
 تہو باہی لہ پشتی کہ عہوہ دی، عہرہب بہ پیی شوینہ کانی خوین ناویان
 لہ شتہکان ناوہ، کہ لہ پشتی کہ عہوہ بی، مانای وایہ لہ رورٹاواوہ ہاتوہ،
 ہہروہا (صَرْصَر) بہ مانای توندو بہ ہیزیش دی، ﴿فِي أَيَّامٍ مَّحْسَاتٍ﴾، واتہ:
 لہ رورٹانکی نہ گہتدا، (نَحْسَات) کوئی (نَحْس) ہ، ہہروہا خوینراویشہ تہوہ: (فی
 أَيَّامٍ مَّحْسَاتٍ، تہویش کوئی (نَحْس) ہ، ئنجا (نَحْس) یان (نَحْس) بہ (نَحْسَات) یان
 بہ (نَحْسَات) کوڈہ کرتہوہ واتہ: رورٹانکی نہ گہت و بی خیرو پر شہٹامہت،
 ہہلہتہ رور لہ زاتی خویدا ہہر رورہ، بہ لام بو تہوان رورٹانکی بی خیرو

نه گهت و پر مهینه تی بوون، ﴿لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، تاكو سزای ریسواکه ریان له ژبانی دنیا دا پئ بچیزین، وه كه نهو سزایه خوار دنیك بی و، ده روار دیان بدری، ﴿عَذَابَ الْخِزْيِ﴾، ته مه پالدانی وه سفکراو (مَوْصُوف) ه بۆ لای (صِفَة)، كه له ته صلدا (الْخِزْيِ الْعَذَابِ) ه، به لام (عَذَابُ الْخِزْيِ) بۆ زیاتر توخ کردنه وهی نازاره کهیه، واته: نازاری ریسواکه رو زه بوونکه ر، ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَى﴾، به دلنایی سزاو نازاری مه نلگای کو تاییش ریسواکه رترو زه بوونکه رترو شهرمه زار که رتیشه، ﴿وَهُمْ لَا يُصْرُونَ﴾، ته وانیش سهر ناخرین، واته: نهو سزا ریسواکه ریان به ملدا دی، له پوژی دواییدا، كه له هی دنیا ریسواکه رترو، سهریش ناخرین و كهس نیه، فریایان بکه وئ و تکیان بۆ بکات و ده رازیان بکات.

نجا دپته سهر باسی گه لی ته موود، ده فهرموئ: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ﴾، به لام گه لی ته موود، ﴿فَهَدَيْتَهُمْ﴾، رینمایمان کردن، لیره دا: (هَدَيْنَاهُمْ)، واته: رپی راستمان پیشان دان، ته گه رنا (هَدَيْنَاهُمْ) به مانای (خستمانه سهر رپی) نیه، گه ر خوا خستبانیه سهر رپگای راست، مانای وایه تووشی سزا نه ده بوون، به لام واته: رپیمان پیشان دان، چونکه وشه ی (هَدَى) له قورئاندا جاری وایه به مانای رپی پیشان دان و رپنمایی کردنه و، جاری وایه به مانای خستنه سهر رپی راسته، زورجاریش نه وه مان گوتوه كه هه ندیک له روونکه ره وانی قورئان، زورجار نه وانه ی وتاران ده دن و باسی ئیسلام ده که ن، له ته نجامی نه وه دا كه نازانن نهو وشه یه له سیافیکدا واتایه کی هه یه و، له سیافیکی دیکه دا، واتایه کی دیکه ی هه یه، تووشی تیگه یشتنی هه له ده بن له هه ندیک له تابه ته کانی قورئان، خوا ده فهرموئ: گه لی ته موودیشمان رپنمایی کرد بوون، رپی راستمان پیشان دا بوون، ﴿فَأَسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ﴾، به لام کو رپیان به سهر رپنماییدا هه لبرارد، کو رپیان خوشت ر ویست له رپنمایی، ﴿فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ﴾، له ته نجامدا هارژنی نازاریکی ریسواکه رو شهرمه زار که ر گرتی، (صَاعِقَةُ) پیشت ر باسمان کرد، واته: هارژنیک و

دەنگیککی گەورە، کە بلیسە ئاگری لە گەڵدا بێ، خوا ﷻ لەو شوێنانەدا کە باسی فەوتانی گەلی ئەموود دەکات، کە پیغەمبەرەکیان (صَالِح) بوو، وشە (صَاعِقَة) یان بۆ بەکار دێنێ، جاری واش هەیه وشە ی بوومە لەرزە (زُلْزَلَة) یان بۆ بەکار دێنێ، جاری واش هەیه وشە ی چریکە و هارژن (صَيْحَة) یان بۆ بەکار دێنێ، کە وەک لە کاتی تووژینەوه ی بە سەرما تێ گەلی ئەمووددا گوتوو مانە: ئەوانە هەموویان هەریەکە ی بە ئیعتیارێک تەعبیر لەو سزایە دەکەن کە ئەو گەلە ی بێ فەوتێ نراو، ئیجا تەعبیریکیان باسی دەنگەکە ی دەکات و، تەعبیریکیان باسی بلیسەکە ی دەکات و، تەعبیریکیان باسی شوێنەواری ئەو سزایە دەکات، کە پۆتە هۆی زەمێن لەرزە، باخود ئاگر پۆین و ... هتد، بە لأم پوچی خوا بەو جوۆرە سزای دان؟ ﴿يَا كَاثِرًا يَكْسِبُونَ﴾، بە هۆی ئەو دەوێ کە وە دەستیان دەهێناو دەیانکرد.

﴿وَمَحْنًا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾، ئەوانەش کە پڕوایان هێنا بوو و پارێزێان دەکرد، دەر بازمان کردن، ئەوانە ی پڕوایان هێناو و پارێزێان کردو، ئەوانە بوون کە لە گەڵ صَالِح الْكَافِر بوون، کە هەمیشە پیغەمبەرەکان لە کاتی سزادانی گەل و کۆمە لگایەکانیان دا، دوور کەوتوو نەوه، چونکە خوا فەرمانی پێکردوون خۆتان و ئەوانە ی پڕوایان پێتان هێناو، دوور بکەو نەوه، ئەوانیش پویشتوون و شارەکە و شوێنەکیان بە جێ هێشتو، دوا ی ئەوان خوا سزای ناردو بۆ ئەو گەلە ملهوپرو پاخییه، کە دیارە ئەوان متمانە یان نەبوو بەوێ ئەو پیغەمبەرە راست دەکات، ئەگەر نا ئەوانیش شارەکیان بە جێ دەهێشت بۆ ئەوێ بە سەریاندا کاوڵ نەبێ.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

فه رمانکردنی خوا ﷺ به پیغه مبه ره که ی موحه ممه د ﷺ، که له کاتی روو وهرگیران و پشت تیکردنی خه لکه که ی دا له په یامی خوا، به (صاعقه) به کی وه ک هی گه لی عاددو نه موود، که نه و دوو گه له سه ره که شه ی پی فه و تیراون، بیان ترسین، که پیغه مبه رانیان، واته: هوودو صالح ﷺ به هه موو شیوه یه ک هه ویان له گه لیاندا، که ته نیا خوابه رستن، به لام بیروا بوون پینان، به بیانوی نه وه ی که نه گهر خوا ویستبای پیغه مبه ران بنیری، فریشته ی داده به زاندن:

خوا ده فره موئ: ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَتُمُودَ ۚ إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝۱۴﴾

شیگردنه وی ئهم دوو ئایه ته، له چه وت برگه دا:

(۱)- ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا﴾، واته: ئنجا نه گهر خه لکه که ت، کو مه لگایه که ت (نه ی موحه ممه د ﷺ)، پشتیان هه لکرد، لاملیان تیکردی، (أَي: اسْتَمَرُّوا فِي إِعْرَاضِهِمْ)، واته: به رده وام بوون له سه ر پشت تیکردن و وه لام نه دانه وه ت، ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا﴾، (إِنْ: فِي الْأَصْلِ يَقَعُ فِي الْمَوْقِعِ الَّذِي لَا جَزْمَ فِيهِ بِحُصُولِ الشَّرْطِ)، واته: له نه صلدا (إِنْ) به کارده هیتری بو نه و شوینه ی که دنیایی تیدانیه، مهرجه که بیته دی، واته: عه قل و مه نتیق وا ده خوازی که نه وان پشت هه لته که ن، یاخود له سه ر پشته لکردن و پشت تیکردنیان به رده وام نه بن، به لام نه گهر له سه ر پشت تیکردنیان به رده وام بوون.

(۳) ﴿مِثْلَ صَاعِقَةٍ عَادٍ وَمُمُودٍ﴾، وهك (صاعقة) هی گهلی عادو گهلی ثممود، ﴿أَنْذَرْتَهُمْ﴾، (الإنذار: التَّخْوِيفُ، وَهُوَ هُنَا تَخْوِيفٌ يَتَوَقَّعُ عِقَابُ، مِثْلُ عِقَابِ الَّذِينَ شَابَهُوهُمْ فِي الْإِعْرَاضِ، لِأَن قُرَيْشًا لَمْ تَصِبْهُمْ صَاعِقَةٌ مِثْلُ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ)، (إنذار: بریتیه له ناگادارکردنهوه له گهَل ترساندندا، به لَام لیره دا مه به ست پیئی ترساندنه به وهی نه گه ری نه وه هه یه، خوا سزایان بۆ بنیری، وهك سزای نهوانه ی وهك نهوانیان کردوه، چونکه کافره کانی قوره یش (صاعقة) ی وهك هی عادو ثممودیان تووش نه بوو، کهواته: مه به ست نه وه یه نه گه ری هه یه تیوه ش سزا بدریئ، وهك سزای نهوان، نهك ریك کت و مت نهو (صاعقة) به ی نهوانی پی فهوتاون، نهو جوړه (صاعقة) به ش بۆ تیوه پی.

(الصَّاعِقَةُ: نَارٌ تَخْرُجُ مَعَ الْبَرْقِ تَحْرِقُ مَا تُصِيبُهُ)، (صَاعِقَةٌ): بَلَيْسَه ناگريکه له ههوره تريشقه دهردهچئ، ههرچی لئى بدات، دهيسووئتين، وهك له سووهرتى (الرعد) دا دهفرموئ: ﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ﴾ (١٣)، واته: خوا صاعيقهكان دهتيرئ، (برووسكهكان دهنتيرئ) ههر كه سئىكى بهوئ لئى دهدهن...

(الصَّاعِقَةُ: الْحَادِثَةُ الْمُبِيرَةُ السَّرِيعَةُ الْإِهْلَاكِ)، (صاعقة) روډاوونکې به ځيرايی
 ټپو کهسه يان ټپو کوټمه ليدې ده فوټو ټيننې که ليدی ددهات، ټپو مانابه شی هه به.

٤- ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَنِي إِدْرِيسَهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾، كاتيك پيښه مېره كانيان له پيش دهستانه وه و، له دوايانه وه بويان هاتن، ليره دا خوا ده دهرموي: ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ﴾، واته: كاتيك پيښه مېره كانيان بويان هاتن، له حاليكدا گه لي عاد بهس هووديان بو چووهو، گه لي ته مووديش، بهس صالحيان بو چووهو دوو پيښه مېره بوون؟! ليره دا (جَمْعُ الرُّسُلِ هُنَا مِنْ بَابِ إِطْلَاقِ صِغَةِ الْجَمْعِ عَلَى الْإِثْنَيْنِ، مِثْلُ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿فَقَدْ صَعَتَ قُلُوبُكُمَا﴾ (التحرير)، واته: ليره دا (رُسُلٌ) كه كوكر او ده ته وه نه مه له سهر

شېۋازى بەكارھىتئانى كۆيە بۇ دوۋان، ۋەك لە سوۋرەتى (التَّحْرِيم) دا خوا ﷻ بە دوۋان لە ھاسەرانى پىغەمبەر ﷺ، خوا لىيان رازى بى، دەفەرمۇي: ﴿إِنْ نُوْبًا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، ﴿إِنْ نُوْبًا﴾، پىشنى بە (مُتْنَى) دەيھىيىتى، ﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾، بە دۇنيايى دلەكانتان لايانداه، بە كۆ دەيھىيىتى.

كەۋاتە: بۇيە خوا ﷻ بە كۆ (جمع) ھىتاۋىيەتى، چونكە جارى وايە (دوو) راناۋى كۆي بۇ بەكاردى، ۋەك كۆ مامەلەي لەگەلدا دەكرى.

كە دەفەرمۇي: ﴿مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾، پىغەمبەرانيان لە پىش دەستيانەۋە، لە دوايانەۋە بۇيان ھاتن، ئەمە دوو ۋاتايان ھەلدەگرى:

يەكەم: ئەمە خستە پروۋى سوۋر بوۋنى پىغەمبەرى ھەر كام لەو دوو گەلەيە، لەسەر ئەۋە كە ھىدايەتى خوا ۋەرىگرن، ۋاتە: ھەموو شېۋازىكىان لەگەلدا بەكارھىتان، ۋەك كەسەك بە كەسەكى دىكە دەلى: لە ھەموو لايانەۋە بۇي چووم، يان ھەموو كەلەنم لىگرتن، يانى: ھەموو شېۋازىكەم لەگەلدا بەكارھىتا. دوۋەم: ياخود مەبەست پىنى ئەۋەيە: پىغەمبەرانتىك كە بۇ باب و باپىرانيان ھاتوون، لە پىش دەستيانەۋە ھاتوون و، پىغەمبەرانتىكىش كە لە دواي وان ھاتوون، لە پىشيانەۋە ھاتوون.

ۋاتە: ئەۋ پىغەمبەرەنەي كە بۇ باب و باپىرانيان ھاتوون، خۋاي زاناۋ شارەزا دەفەرمۇي: ﴿مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ﴾، لە پىشيانەۋە، ئەۋ پىغەمبەرەنەي كە بۇ خۇيان ھاتوون، دەفەرمۇي: ﴿وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾، لە دوايانەۋە.

ھەلەبە ئەۋ پىغەمبەرەنەش كە لە پۇژگارى باب و باپىرانيشياندا بۇيان ھاتوون، بەسەرھات و باس و خۋاسى ئەۋانىشيان ھەر زانىۋەۋە بىستۋە، كەۋاتە: ۋەك بۇ ۋانىش چوۋىن وايە.

لېرەدا پرسىارىك دەكرى:

تایا چۆن خوا ﷻ ناوی له سزای گهلی هوود که (عاد)ه ناوه (صَاعِقَة)؟ له
حائیکدا که به بایه کی به هیزی توند فهوتیتراون؟!

وه لآمه که ی ئه وه یه: که وه که له مانای (صَاعِقَة) شدا باسمان کرد، (صَاعِقَة)
ههه به هارژن و بلیسه ی ناگر که له ئاسمانه و دێ، ده گوتری، ههه به نازاریکی
فهوتینه ری خیراش ده گوتری، واته: نازاریک که به خیرایی خه لکیک بفهوتینی،
وشه ی (صَاعِقَة) به ههردووکیان ده گوتری، ئنجا تایا ئه و پیغه مبه رانه که چوونه
لای گه له کانیا، چیان پنگوتن؟.

٥- ﴿أَلَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾، که جگه له خوا نه په رستن، وشه ی: (أَلَا)، (تَفْسِيرٌ لِجُمْلَةٍ
جَاتَتْهُمْ الرُّسُلُ)، (أَلَا): (أَنْ لَا يَه)، یانی: پیغه مبه ره کان که چوون بۆ لایان، بۆ ئه وه چوون
که پێیان رابگه یه نن، جگه له خوا نه په رستن و، به ندایه تی بۆ جگه له خوا ﷻ مه که ن،
به مانای فراوانی به ندایه تی، نه که ته نیا له پرووی ئه نجامدانی دروشمه کانه وه، به لکو له
پرووی وه رگرتی به رنامه کانی شه وه، یانی: له ههردوو بواری سه ره کیی: پیشکه ش کردنی
دروشمه کان و، وه رگرتی به رنامه کان، (تَقْدِيمُ الشُّعَائِرِ) و (أَخْذُ الشَّرَائِعِ) دا، ته نیا به ندایه تی
بۆ خوا بکه ن، چونکه ئه و که سه به راستیی به نده ی خوایه، که له ژیا نی تاکیی و، پرووی
و، مه عنه ویی خۆیدا، ته نیا دروشمه کان پیشکه شی خوا ده کات، پارانه وه و، ئه وه پری لئ
ترسان و، ئه وه پری خۆشیستن و، ئه وه پری پشت پی به ستن و، ئه وه پری مل بۆ که چ کردن
و، رکووع و سه جده و، قوربانیی بۆ سه ربهرین و، هاوار تێبه ستن و هتدی ته نیا بۆ خوایه،
به لآم هاو کات له گه ل ئه وه ش دا، به رنامه کانی ریکه ستی ژیا نی تاکیی و، خیزانیی و،
کۆمه لایه تی و، سیاسیی ته نیا له خوا وه رده گری، له راستیدا به ههردووکیان ئه و جار
مرۆف ده گاته ئه وه ی به ندایه تی به کی راست و ساغ و گشتگیرو راسته قینه ی بۆ خوا بکات،
به لآم که سی که دروشمه کانی خوا په رستی ته نیا بۆ خوا ئه نجام ده دات، به لآم له بواری
حه لآل و حه رام و، چاکه و خراپه و، راست و چه وت و، ژیا نی سیاسیی و کۆمه لایه تی و
ئابووری دا، لا به لای شه ریعه تدا ناکاته وه، ئه وه له حه قیقه تدا به لئ خوا ی په رسته و،
به لآم به شیوه یه کی زۆر جوژیی و به چووک خوا ی په رسته وه، ئه گه ر له شته کانی دیکه دا

ئەگەر ئېتەۋە بۇ شەرىعەتى خۇا ﷺ، پېتى ۋابىي ئەۋ بەرنامانەى دېكە لە جىي خۇيانن و، راست و بەجىن، ئەۋە ھاۋبەشى بۇ خۇا داناوۋە، لە پانتايىيەكى كەمى ژيانىدا بەندايەتتى بۇ خۇا كىردوۋ، لە پانتايىيە گەۋرە كەدا بەندەى خۇا نەبوۋە، بەلكو كۆيلەى ئەم و ئەۋ بوۋە، ۋەك خۇا ﷺ دەفەرمۇي: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذُنْ بِهِ اللَّهُ﴾. ۋاتە: ئايا ھاۋبەشانىكىيان ھەن، شىتىكىيان بۇ داناون لە ئايىن، كە خۇا مۆلەتى لەسەر نېە، ۋاتە: كەسېك شىتىك بۇ خەلك دابىتى لە بەرنامەى ژيان، كە مۆلەتى خۇاى لەسەر نەبى، ماناى وايە خۇى كىردوۋ بە ھاۋبەشى خۇا.

(۶) - ﴿قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنزَلَ مَلَكًا﴾. ھەردوۋ گەلەكان (بە پىغەمبەرەكانى خۇيان گوتيان: ئەگەر پەرۋەردگارمان ويستباى فرىشتەى دادەبەزاندن، ۋاتە: ئەگەر پەرۋەردگارمان ويستباى پىغەمبەرمان بۇلا بىتىرى، فرىشتەى دادەبەزاندن و دەيناردن، ۋەك پىغەمبەر، كەۋاتە: كە فرىشتەمان بۇ دانەبەزىتراون، ئىۋە كە دەلېن پىغەمبەرىن، راست ناكەن.

بۇيە سەرەنجامەكەى دەلېن:

(۷) - ﴿فَإِنَّا إِنَّمَا أَرْسَلْنَا بِهِ كُرُورًا﴾. بۇيە ئىمە بەۋەى ئىۋەى پىن پەۋانكراون، بىپرواين، ۋاتە: بىنا لەسەر ئەۋە كە ئىۋە پىغەمبەرى خۇا نىن، چونكە فرىشتە نىن، كەۋاتە: ئىمە بىپرواين بە خۇتان و بە پەيامەكەتان، بەۋ پەيامەى كە ئىۋە لاف لىدەدەن لەلايەن خۇاۋە ھىناۋتانه، بەلەم راست ناكەن، ئەگەر خۇا ويستباى فرىشتەى دەكردە نوپنەرو پەۋانەكرەۋى خۇى و، پەيامى پىدا دەنارد، كە ئىۋەش فرىشتە نىن و مروققن، كەۋاتە: راست ناكەن، حاشا بۇ پىغەمبەران، كە بىگومان پىغەمبەرانى خۇا ھەرگىز لەگەل دروستكرەۋەكاندا خىلاف و درۇيان نەبوۋە، ئىنجا چۇن بە ناۋى خۇاى بەرزى بىن ھاۋتاۋە، شتى ناراستيان گوتوۋە؟.

مەسەلەى دووھەم:

باسى گەلى عاد كە يىغەمبەرەكەيان ھوود بوو، بە ناھەق خۆيان بەزلىگرتبوو
لە زەويدا، بە ھىزو تواناي خۆيانەوھ دەنازىى و، نكووليان لە نىشانەكانى
خوا دەکرد، سەرەنجام خوا بايەكى زۆر ساردو بەھىزى لە پۆزانتكى نەگەت
و بى خىردا ناردە سەريان و، لە بەينى بردن و، سزاي ريسواكەرتى دواپۆزىش
سەربارە چاوپرئانە:

خوا دەفەرەموى: ﴿فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَحْحِطُونَ ﴿١٥﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَبُ لِنَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ آخَرٌ وَهُمْ لَا يُصْرون﴾ ﴿١٦﴾

شىكردنەوھى ئەم دوو ئايەتە، لە يازدە برگەدا:

١- ﴿فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، نجا ھەرچى گەلى عاد بوو
لە زەويدا بە ناھەق خۆيان بەزلىگرت، وشەى (فَأَمَّا) (ف) كە بو بەدواداھاتن (تَعْقِيب)،
يان بو پرونكردنەوھ (تَقْصِيل)، يان بو لق لىكردنەوھ (تَفْرِيع)، بەلەم (أَمَّا): حَرْفُ شَرْطٍ
وَتَقْصِيلٍ، پىتىكە ھەم مەناى مەرج دەگەيەن، ھەم ماناي پرونكردنەوھ دەگەيەن، كە
پىشى خوا ﷻ فەرەموى: ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَبْعَةً مِثْلَ صَبْعَةِ عَادٍ وَنُوحٍ﴾
﴿١٢﴾، نجا دواى ئەوھى بە كورتىي باسى (عادو نوح) ى كرد، نجا دىتە سەر درژەى
بەسەرھاتەكەيان، ھەلبەتە درژە لە قەدەر تىرە، ئەگەرنا لىرەش ھەر كورتە، ﴿فَأَمَّا عَادٌ
فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، بەلەم گەلى عاد ئەوھى پى لىگرتن بە دواى
پىنمايى خوا بكەون، خو بەزلىگرييان بوو، بە ناھەق، خو بەزلىگرييەكەشيان، لە بەرانبەر
پەيامى خوا، پىغەمبەرى خوا (ھود) دا بوو، ﴿الْأَرْضِ﴾، كە (أل) ناساندنى لەسەرە،
واتە: سەر زەمىنك كە ديارەو زانراو، ناساندنەكە بو (عەھد)، واتە: سەر زەمىنەكەى

خوځان كه نهوان ٿيڊا بالا دهست و حوڪمران بوون، ٽنجا هه موو خو به زلگرتنيك هه ر به ناهه قه، به لام ليڙه دا نهو قه ڀدهي خراوه ته سر: ﴿بَغِيْرَ الْحَقِّ﴾، ٻوچي؟ (زِيَادَةُ تَشْنِيْعٍ لِّاسْتِكْبَارِهِمْ، اِذْ لَا مَرَّزَ لِّلْكِبْرِ اَبَدًا)، ٽهه ٻو زياتر ناقولاو دريو خسته بهرچاوي خو به زلگرتنه كه يانه، نه گه رنا هيچ كاتيك خو به زلگرتن پاسوي نيه و هه ميسه هه ر خراپه و، خو به زلگرتن هه ردهم سيفه تيكي خراپه، به پيجه وانهي خو به كه مگرتن (تواضع) دوه كه سيفه تيكي جوان و باشه، هه ميسه خو به زلگري و، له كه ولي خو ده رچوون و، بوغرا بوون، به هوئي هه ر شتيكه دوه بي، به هوئي مال و سامانه دوه بي، يان به هوئي دهسه لاته دوه بي، يان به هوئي زانباريه دوه بي، يان به هوئي زنده عقل و هو شه دوه بي، يان به هوئي جهسته ي به هيڙه دوه بي، يان به هوئي قه له بالغي خرمان و شويئكه و توهو دوه بي، به هوئي هه ر شتيكه دوه بي، خو به زلگري هه ر خراپه، به لام ليڙه ٻو زياتر ناشيرين پيشانداني خو به زلگريه كه يانه، ٽهه قه ڀدي ﴿بَغِيْرَ الْحَقِّ﴾، (به ناهه ق) ي خراوه ته سره ي.

ٽنجا ٽهه مه باسي چوڻيه تي خو به زلگري و بوغراپيه كه يانه:

(۲) - ﴿وَقَالُوا مَنْ اَشَدُّ مِثاقًا﴾، گو تيان: ڪن له ٽيمه هيڙي توندتره؟ له ڪتيه ميڙوويه ڪاندا، ده لن: گه لي عاد زور به كه له ش و زل بوون، ٻويه به هيڙي جهسته ي خو يانه دوه نازيوه، هه روه ها گو تراوه: له روي عقل و تيگه يشتنيشه دوه زور به هيڙ بوون، ﴿قُوَّةً﴾، له: ﴿مَنْ اَشَدُّ مِثاقًا﴾، (القُوَّةُ: حَالَةٌ فِي الْجِسْمِ يَتَأَيَّ بِهَا اَنْ يَّعْمَلَ الْاَعْمَالِ الشَّاقَّةَ، وَتُطْلَقُ عَلَى لَازِمِ ذَلِكَ مِنَ الْقُدْرَةِ وَوَسَائِلِ الْاَعْمَالِ) (قُوَّةُ): حاله تيگه ٻو جهسته كه به هو يوه دوه تواني ڪاره قورسه ڪان بڪات، به لام ويڙاي هيڙي جهسته، به ڪاريشه دوه ٽري ٻو شتيك كه ٻو هيڙي جهسته پيويسته، وه ڪ نامرازه ڪان و، ٽهه شتانه ي كه مروڦ به ڪاريان ديني، ٽيسٿاس شتيكي باوه ده گوتري: هيڙي سياسي و، هيڙي عهسڪه ربي و، هيڙي نابوري و، هيڙي ٽهمني و، موخابه راتي.

خو اي به رزو بالادهست له وه لامي ٽهه قسه ياندا دهفه رموي:

(۳) - ﴿اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾، ٽايا نه يانينييو كه ٽهه خوايه ي دروستي ڪردوون لهوان هيڙي توندتره؟! واته: به چاوي عقل و دل نه يانديوه،

چونكه لیره‌دا بېنین مەبەست پى زانینه، (الرُّؤْيَةُ عِلْمِيَّةٌ)، يانى: (أَلَمْ يَعْلَمُوا)، ئايا نەياندەزانی و دەركیان پى نەدەکرد، ئەو خواپەي دروستیکردوون، ئەو لە ئەوان بەهیزەر؟ (أَيُّ هُوَ أَوْسَعُ قُدْرَةً مِنْ قُدْرَتِهِمْ فَإِطْلَاقُ الْقُوَّةِ عَلَى قُدْرَةِ اللَّهِ تَعَالَى مَعْنَى كَمَالِ الْقُدْرَةِ) لیره‌دا خوا ﷻ وشەي (قُوَّة)ی بەکارهیناوه بۆ توانای خو، (قُوَّة) یانى: هیز، (قُدْرَةُ) یانى: توانا، وشەي (قُوَّة) كه خوا لە جياتى توانا بە کارهیناوه، كه توانایی یەکیكه لە سیفەتەکانی خوا، ئەمە بۆ ئەوەیە كه بزانی، توانای خوا ﷻ هەرچی هیزی لە مێشکدا وێنا دەکری، لێ وەدی دی.

وهك گوتمان: لە بارەي هیزو توانای جەستەي گەلی عادەوه، کتیبە مێژووییەکان شتیان زۆر باس کردووه، شوینە‌واره‌کانیشیان دیارن، وهك خوا ﷻ لە تەفسیری سوورەتی (الشُّعَرَاء) دا پێشتر باسمان کردووه، بەلام بالیره‌ش هەروا بە خیرایی سەرنجیکی ئایەتەکان بەدینه‌وه: گەلی عاد زۆر بەهیز بوون، بە بەلگەي ئەوه كه هه‌ود ﷻ پێیان دەفرمو: ﴿أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَهُونَ (۱۲۸) وَتَخَذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلَدُونَ (۱۲۹) وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَارِينَ (۱۳۰) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (۱۳۱) وَأَتَّقُوا الَّيَّ أَمَذَكُم بِمَا تَعْلَمُونَ (۱۳۲) أَمَذَكُم بِأَنعَمَ وَبَيْنَ (۱۳۳) وَحَنَاتٍ وَعِوَنٍ (۱۳۴) إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (۱۳۵)﴾، واتە: ئايا لە هەر بەرزاییەك

کۆشکێك وهك نیشانه دروست دەکەن بە گالته‌جار (واتە: بى ئەوهی پێویستتان پێی هەبێ)، هەر‌وه‌ها مە‌سنە‌عان^(۱) دروست دەکەن، بۆ ئەوهی پێنە‌وه، (واتە: ناوو ناوبانگتان پێنێتە‌وه) و، ئە‌گەر پەلاماری خە‌لک‌تاندا زۆر بە تیکشکێنه‌رانه پەلاماریان دەدەن، پارێز لە خوا بکەن و فەرمانبە‌ریی من بکەن، پارێزیش لەو کە‌سە بکەن كه هاوکاریی ئێ‌وهی کردووه بە‌وه كه دە‌زانن، هاوکاریی کردوون

(۱) (مَصَانِع) کۆی (مَصْنَع)ه، یان بە‌بێنا دە‌گوترێ، یاخود بە‌عه‌مباری ئاو دە‌گوترێ، (مَصْنَع) یانى: کارگه، لە زمانى عەرە‌بیدا بە‌هەر پرۆژە‌یه‌ك دە‌گوترێ، پە‌یوه‌ندیی بە‌ئاو‌وه‌هە‌بێ، یان پە‌یوه‌ندیی بە‌تیدا نیشته‌جێ بوونه‌وه‌هە‌بێ، یان پە‌یوه‌ندیی بە‌هەر بە‌رژ‌وه‌ه‌ندییه‌کی دیکه‌وه‌هە‌بێ.

بە ئازەل و، بە کوپان و، بە باغ و باغات و کانیی و سەرچاوان، بێگومان من مەترسی ئازاری پۆژیکی مەزنم لێتان هەیه.

کە ئیمە کاتی خۆی ئەو ئایەتە تانەمان بە درێژی تەفسیر کردوون لە تەفسیری سوورەتی (الشُّعَرَاء)دا، هەروەها وەك پێشتریش گومان، لە تەفسیری سوورەتی (هود)یشدا، بە درێژی باسی هود (عَلَيْهِ السَّلَام) گەلەکە ی (عاد)مان کردووە، بەلام ئەوە کە گەلی عاد لە پووی جەستەو بەهێز بوون و، خاوەن هێژیکی جەستەیی یاسادار بوون، ئەمە ئەوە ناگەیەنێ کە هەرچی لە بارەیانەو بەگوتری هەر راستە.

بۆیە ئەوەی کە (الْقُرْطُبِي) لە ئینو عەبباسەو هیناویەتی خوا لە خۆی و بابی پازی بێ، دەڵێ: (أَطْوَلُهُمْ مِثَّةَ ذِرَاعٍ، وَأَقْصَرُهُمْ سِتْوَنَ ذِرَاعٍ)، ئەوەی لە هەمووانیان کەلەگەتەر بوو، سەد باسک بوو، ئەوەشیان کە لە هەمووان کورتتر بوو، شەست باسک بوو، واتە: بالایان، بە دلنایی ئەوە زێدەپۆیەکی زۆر، چونکە ئەگەر وابوایە، دەبوو لە پەیکەرە تێسکانەکانیان شتی و بەجێما بایە کە دەلالەت لەسەر ئەوە بکات، هەرچەندە لە هەندێک سەرچاوان دا باس دەکری، کە گوايه کە لەشی هەندێ کەسیان دۆزیووەتەو، هەر کەلە سەرەکە ی لە سێ چوار نەفەران گەورەتر، بەلام ئەوە پێویستی بە بەلگەیکەکی زانستی و، بەلگەیکەکی میژوووی دنیاکەر دەکات، پشتراستی بکاتەووە بێسەلمێنێ.

بەلام گرنگ ئەوەیە کە گەلی عاد لە پووی جەستەییەو بەهێز بوون و، شونەوارەکانیشیان نیشانهی ئەوەن، بەلام نەك بەو شیوەیهش لە هەموو سنوورێک بچیتە دەری و لەگەڵ بەشەردا نەگونجی.

٤- ﴿وَكَانُوا يَتْلِيَتَنَا يَحْدُوثُ﴾، ئەوان نکوولیان لە نیشانهکانی ئیمە دەکرد، پێشتریش گوتوویمانە: (الْجُودُ: إِنْكَارُ مَا هُوَ مَعْلُومٌ)، (جُود): بریتیه لە نکوولیکردن لە شتێک کە زانراوە، واتە: مروۆف شتێک بە عەقڵ و دڵ بە راستی دەزانێ، بەلام بە زمان

دانی پېداناھیتی و نکوولیی لئ دەکات، بە بەلگەى ئەو ئایەتەى سۈرەتى (النمل) که خوا دەفەرموی: ﴿وَجَعَلُوا بَیْهَا وَاسِیْقَتَهَا أَنْفُسَهُمْ ظُلُمًا وَعُلُوًّا﴾، واتە: نکوولییان کرد لەو نیشانانەى (که مووسا علیه السلام) ھێنابوونی، لە دلشیاندا لییان دلنیا بوون، بە لام بەھۆى خو بەز لگى و ستەمەوھە نکوولییان لئ کردن و، واتە: دانیان پېدا نەھیتان.

(۵) - ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا﴾، ئیمەش لە سزای ئەوھەدا بایەکی زۆر ساردی زۆر بەھیزمان ناردە سەریان، لە بارەى (صَرْصَر) ھوھ زانایان زۆر قسەیان کردوھ، بە لام پەنگە راسترینیان ئەوھ بئ کہ دەلئ: (الصَّرَصَرُ: الرِّيحُ الشَّدِيدَةُ الْهَبُوبِ شَدِيدَةُ الْبَرْدِ، مِنَ الصَّرَّةِ أَوْ الصَّوَّةِ أَوْ الصَّرِيرِ، وَتَضْعِيفُ عَيْنِهَا لِلْمَبَالَغَةِ مِثْلُ كَتَبْتُ مَبَالَغَةً كَبَّ،) واتە: (صَرْصَر) بایەکی زۆر توند ھەلکردووی زۆر سارد، کہ لە (صَرَّة) ھوھ ھاتوھ، (وہك خوا ﷻ لە بارەى خیزانی ئیبراھیمەوھ علیه السلام دەفەرموی: ﴿فَأَقْبَلَتْ أَمْرَاتُهُ، فِي صَرَفٍ﴾، (أَي: فِي صِيحَةٍ) کہ واتە: (صَرَّة)، یانی: دەنگى بەرز، ھاوار کردن، یاخود لە (صَرَّة) ئەو پریسکە یە شتى تئ دەکرئ و دواى توند دەپێچرئ، (أَو الصَّرِيرِ)، دەنگى دەرگا، جیپەى دەرگا (صَرْصَر) لە یە کێک لەوانەوھ ھاتوھ، ئنجا کہ (عَيْنُ الْفِعْلِ) ھەکەى دووبارە بوئەوھ (صَرْصَر)، ئەمە بو زیدە پۆیە، ھە (كَبَّ) بو زیدە پۆیە لە (كَبَّ)، (كَبَّ)، واتە: لە پەوروو کەوت، ھەك لە سۈرەتى (الشُّعْرَاء) دا دەفەرموی: ﴿فَكَبَّكُوا فِيهَا هُم وَالْعَاوُنُ﴾، واتە: خوێان و بێمرادەکان لە پەوروو کەوتنە ئیو ناگرى دۆزە خەوھ.

(۶) - ﴿فِي أَيَّامٍ نَّحْسَاتٍ﴾، لە پۆژانیکی نەگبەتدا، (نَحْسَات) خوێتراویشەتەوھ: (نَحْسَات)، کہ (نَحْسَات) کۆى (نَحْس) ھ، (نَحْسَات) یش کۆى (نَحْس) ھ، دەگوترئ: (نَحْسٌ إِذَا أَصَابَهُ النَّحْسُ)، ھەر کات نەگبەتیی و بئ خیری تووشی کەسێک بوو، دەگوترئ: (نَحْسٌ)، (نَحْسَات) یش، واتە: بئ خێرو بئ پێزو نەگبەت.

ئایا بوچی خوا ئەو بایەى بو ناردن بەو شێوھە؟

(۷) - ﴿لِنُذِقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، تاكو ئازارى پریسواکەریان لە ژیانى دنیا دا پئ بچێژین، (ل) ی) ﴿لِنُذِقَهُمْ﴾، (لَا تَعْلِيلَ) ھ، لامى ھۆکار دۆزییە، واتە: بۆیە واما نکرە تاكو سزای پریسواکەریان پئ بچێژین، لە ژیاى دنیا دا.

لیرہدا سزایہ کہ شوبہتیراوه به خواردنیکه وه که بو ٿه و کهسه ٿاماده کراوه، که دہفہرموی: ﴿لِنَذِيقَهُمْ﴾ ٿہمہ جوړیکہ له توانج و گالته پیکردن، ٿہ گہرنا سزا ناچیزږی وه ک خواردن، به لآم وه ک چوڼ خواردنیک بو که سیک ساز دہ کرږی و، لپی تام دہ کات و لپی دہ چیرږی، ٿہ و سزایہش ٿاوا بو ٿہ وان ٿاماده کراوه.

۸- ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ﴾ به دلنیاپی سزاو نازاری ژیاپی کوټاپی، یاخود مه نزلگای کوټاپی، ریسواکه رتریشہ و یارمه تییش نادرین. ﴿الْآخِرَةِ﴾ وه ک زورجار گوتوومانہ: (صِفَةُ لِمَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ)، واتہ: ٿاوه ٿناوی وه سفکراویکی قرئتیراوه، وه ک: ﴿وَلَعَذَابُ الْحَيَاةِ الْآخِرَةِ﴾، واتہ: سزای ژیاپی دواړوژ، یاخود: ﴿وَلَعَذَابُ الدَّارِ الْآخِرَةِ﴾، واتہ: سزاو نازاری مه نزلگای کوټاپی، که دواپی دی، (أَخْزَى) ریسواکه رترہ، ﴿وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ﴾ ٿہ وان یارمه تییش نادرین و سہریش ناخرین و، ہیچ که سیکیش نیہ دہ بازیان بکات.

ٿہمہش بو خوږپاراستنه له وه که بیسہ ران وا نہ زانن: پشک و بهشی ٿہ وانہ له سزادان، تہ نیا سزای فہوتاندیان بووه، به بایہ کی به هیزو سارد، بو یہ هہ والی ٿہ وه که سزاو نازاری پوژوی دواپی سہ ختریشہ، یان زیاتر مایہ ی ریسواکردن و شہرمہ زارکردنیانہ، ٿہ وهشی بادراوه تہ وه سہرږی.

وشہی: (أَخْزَى)، (إِسْمٌ تَفْضِيلٍ عَلَى غَيْرِ قِيَاسٍ) ٿہ صلی خوږی (أَشَدُّ إِخْرَاءً)، واتہ: زیاتر مایہ ی سہرشوړیہ، به لآم لیرہدا به بی قیاس وه ک حالہ تیکي هہ ٿواردن هاتوه، وشہی: (أَخْزَى)، له (خَزِيَ) دوه کراوه، به ناوی هہ ٿبژاردن (إِسْمٌ تَفْضِيلٍ).

له فہرمايشتی پیغہ مہردا ﷺ هاتوه، فہرموویہ تی: (نُصِرْتُ بِالْصَّبَا، وَأَهْلِكْتُ عَادًا بِالدُّبُورِ) (آخرجہ أحمد: ۲۰۱۳، والبخاری: ۹۸۸، ومسلم: ۹۰۰)، واتہ: من به بای صہ با سہر خراوم و، گہ لی عادیث به بای دہ بوور فہوتیراون.

(الدُّبُورُ: الرِّيحُ الَّتِي مِنْ جِهَةِ دُبُرِ الْكَعْبَةِ، أَي: غَرْبِ الشَّمْسِ)، واتہ: ٿہ و بایہ یہ که له لای پشتی که عہ وه هہ ٿدہ کات، واتہ: له پوژټاواوه، به نسبہت خہ ټکیک که له دہوری که عہن، ٿہ و بایہ ی له پوژټاواوه هہ ٿدہ کات، پیټی دہ گوترږی دہ بوور،

ئىنجا گەلى عاد بەو بايە فەوتىنراون، پىچەوانەكەي ئەو بايەش لە پۆژەھە لاتەوہ دى، پىي دەگوتى: صەبا، پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇي: مەن بەوہ سەرخراوم، واتە: ئەو بايە ھۆكارتىك بووہ كە پىغەمبەر ﷺ لە جەنگە كاندا سەربكەوي، كە دەفەرمۇي: **﴿عَذَابُ الْآخِرَةِ﴾** ئەمە پالدرانى ۋە سەفكراوہ بۆ لای ئاۋەلناو، چونكە دوايى دەفەرمۇي: **﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَى﴾** سزاو ئازارى مەنزىلگای كۆتايى، ياخود ژيانى كۆتايى، زياتر مايەي رىسۋابوون و شەرمەزاربوونيانە.

زانايان زۆر قسەيان كىردوہ لەوبارەوہ كە خوا دەفەرمۇي: **﴿فِي أَيَّامٍ مَّجْسَاتٍ﴾** لە پۆژانتيكى نەگبەت دا، كە خۋاي پەرۋەر دگار لە سوورەتى (الْحَاقَّةُ) دا دەفەرمۇي: **﴿وَلَمَّا عَادَ فَأَمْضَىٰ بَرِيحٌ صَرْصَرٍ عَلَيَّهِ ۖ سَعَرَهَا عَلَيْهِمْ سَمِعَ لَإِلٍ وَتَمَنَّىٰ أَيَّامٍ خُسُومًا فَمَرَىٰ الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازٌ مَّخْلٍ خَاوِيَةٍ﴾** (۷) واتە: ھەرچى گەلى عاد بوو فەوتىنراون بە بايەكى زۆر توندى زۆر ساردى لە سنوور دەرچوو، خوا ئەو بايەي بەسەردا دەستەمۆ كردن، (واتە: واىكرد، ۋەك سەربازىكى خۋاي پەرۋەر دگار تىيان بەر بى)، ھەوت شەوو ھەشت پۆژان بەردەوام بوو بىپىرانەوہ، دوايى خەلكەكەت لەویدا دەبىنى كەوتبوون، ۋەك بىنكە دار خورماي كەوتوو، ۋەك چۆن دارخورما كە قەدەكەي دەشكى و بىنكەكەي دەمىنىتەوہ، ئەوانىش بەو شىۋەيان لىھاتبوو.

ئىنجا زانايان لەو بارەوہ زۆر قسەيان كىردوہ، كە ئايا پۆژەكان نەگبەت بوون؟ چونكە **﴿أَيَّامٍ مَّجْسَاتٍ﴾**، يانى: (مَشْتُومَات)، پۆژانتيكى بى خىرو نەگبەت، ئايا بەختەوہرى، كە ئەوہ يە ئىنسان شتەكەي باش بۆ بى، يان نەگبەتىي كە ئەوہ يە ئىنسان شتەكەي باش بۆ نەيەت، ئايا پەيوەندىيان بە پۆژگارەوہ ھەيە؟ ئايا كاتىك ھەيە بى خىربى بۆ مروڤ و، كاتىكىش كە خىردارى بۆي؟

دەلىين: نەخىر، كاتەكان ھەموويان بۆ مروڤەكان ۋەك يەكن، بەلام بەھۆي كىردەوہي خۇيانەوہيە، كە ئەو كاتە بۆ يەكىكيان بەرەكەتدار دەبى و، بۆ

يەككىيان بى خىرو نەگبەت دەبى، ئىستا ھەر گەلى عاد، ئەو ھەوت شەو و ھەشت پۆژەي خوا ﷺ لە سووپرەتى (الْحَاقَّة) دا دەفەرمۇي: بەردەوام ئەو بايە لە دژيان ھەلىكر، ئەو ھەوت شەوو ھەشت پۆژە، بۆ ئەوان زۆر بى خىرو نەگبەت بوون، لەبەر كەردەو ھەلوئىستەكەي خۆيان، بەلام ھەر ئەو ھەوت شەوو ھەشت پۆژە، بۆ ھوود ﷺ، ئەوانەي پروايان لەگەل ھىتابوو، زۆر خىردار بوون، چونكە لەو خەلكە خراپە رزگاربان بوو، خوا سەلامەتى كەردوون و پارىزراو بوون، ھەروەھا بۆ خەلكى دىكە ھەر ئەو ھەوت شەوو ھەشت پۆژەي، لەو كاتەدا گەلى عادى پى فەوتاو، لەبەر سەركەشىي و ياخي بوونيان، بۆ شوئەكانى دىكەي دنيا كە خەلكەكە ھەلوئىستى خراپ نەبووبى، پۆژان و شەوانى خىردار بوون.

كەواتە: ئەو ھەروە مەروۇف و كەردەو كەيەتى كە كارىگەرى دەبى لەسەر تەمەنەكەي و، كاتەكانى كە بەسەرىدا دەپۆن، ئەگەرنا كاتەكان وەك توورەكەيەك وان، چىيان تى بكەي بەو شىوئەيەن، ھەر ئەو پۆژان و شەوان و ئەو سالانەي كە بۆ وئە ئەبوو ھامىدى غەزالىيان تىدا ژياو، ئەو پەنجاو پىنج سال، خەلكى دىكەشيان تىدا ژياو، كە مولىد بوو، يان خراپەكار بوو، يان بى دىن بوو، يان پىگر بوو، ئەبوو ھامىدى غەزالىيش لەو سالانەدا ژياو، كە خەرىكى تاعەت و چاكە بوو، دوايى شوئەوارى باشى لە دواي خۆي بەجىھىشتو، ئەويش و پىشەوايان و زانايانى دىكەش پەزاو پەحمەتى خوا لە ھەموويان بى.

كەواتە: لە راستىيدا ئەو ھەروە مەروۇف خۆيەتى و، كەردەو كەيەتى وادەكات كە تەمەنەكەي و، شەو و پۆژەكانى و، ھەفتەو سالەكانى، بەرەكەتداربن، ياخود بى بەرەكەت و بى خىرو نەگبەت بن.

مه سه له ی سینه م:

ئنجا خوا ﷻ باسی گهلی ئەموود دەکات که چییان کردو، چون فهوتاندنی، که کویریان به سەر پێنمایی دا هەلبژاردوهو، سەرەنجام هارژنی ئازاری زه‌بوونکەر گرتوونی و، خوای میهره‌بان بروادارانی پارێزکاری ده‌ریاز کردوون:

خوا ده‌فرموئ: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْتَهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾ وَبَجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ ﴿١٨﴾﴾

شیکردنه‌وی ئەم دوو ئایه‌ته، له پینچ برگه‌دا:

(١) ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْتَهُمْ﴾ به‌لام هه‌رچی گه‌لی ئەموود بوو، تیمه پێنماییان کردن، (أَمَّا: حَرْفُ شَرْطٍ وَ تَفْصِيلٍ)، (أَمَّا) پیتیکه هه‌م مانای مه‌رج ده‌گه‌یه‌نئ، هه‌م مانای روونکردنه‌وه ده‌گه‌یه‌نئ، (هَدَيْتَهُمْ أَي: أَرَيْنَاهُمْ الطَّرِيقَ)، واته: پێمان پێشان‌دان، (هَدَيْتَاهُمْ هِدَايَةً دَلَالَةً وَإِزَادَ)، واته: هیدایه‌ته‌مان‌دان به‌ هیدایه‌تی پێ پێشان‌دان و پێنمایی کردن، وه‌ك خوا ﷻ له سووره‌تی (الرُّمَر) دا ده‌فرموئ: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ﴾، واته: هه‌ر كه‌سێك خوا پێنمایی بكات و بیخاته سه‌ر راسه‌ پێ، هه‌یج گومراكه‌ریکی نابێ، ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، واته: كه‌سێكیش كه‌ خوا گومرای بكات، هه‌یج پێنماییکاریکی نابێ، كه‌واته: لێره‌دا ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْتَهُمْ﴾، واته: به‌لام ئەموود پێمان پێشان‌دان، به‌و واتایه‌ پێنماییان کردن و گوتمان ئەوه‌ پێی راسه‌.

(٢) ﴿فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ﴾ به‌لام ئەوان کویریان به‌سه‌ر پێنماییدا هەلبژارد، وشه‌ی: ﴿الْعَمَى﴾، خوازراوه‌ته‌وه‌ بو گومرای، واته: گومرایان به‌سه‌ر پێنماییدا هەلبژارد، وشه‌ی: (وَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى مَعْنَاهَا: أَحَبُّوا، وَضَمَّنَ اسْتَحَبُّوا مَعْنَى: فَضَّلُوا، وَهِيَ لِهَذَا التَّضْمِينِ اقْتِرَائُهُ بِالسَّيْنِ وَالتَّاءِ لِلْمُبَالَغَةِ لِأَنَّ الْمُبَالَغَةَ فِي الْمَحَبَّةِ تَسْتَلْزِمُ التَّفْضِيلَ عَلَى بَقِيَةِ الْمَحْبُوبَاتِ، فَلِذَلِكَ عُدِّي اسْتَحَبُّوا بِحَرْفٍ عَلَى، أَيْ رَجَّحُوا بِاخْتِيَارِهِمُ الصَّلَاةَ عَلَى الْهِدَايَةِ) وشه‌ی (اسْتَحَبُّوا) واته:

خۇشيانويست، بەلەم لېرەدا (إِسْتَحْبُوا) مانای ھەلپزاردنى خراۋەتە نېۋ، بەۋەش پى خوشكراۋە بۇ ئەۋ خستە نېۋە كە (أَحْبُوا): (سین) و (تاء) ى بۇ زىادكارون، كراۋە بە (إِسْتَحْبُوا)، ئەۋىش بۇ زىدەروۋىيكردن لە زۆر خوشويستىن دا، چونكە زىدەروۋىيكردن خوازىارى ھەلپزاردنى ئەۋ شتەيە كە زياترت خوشدەۋى بەسەر خوشويستراۋەكانى دىكەدا، ھەر بۇيە بە پىتى (عَلَى) بەركارى خواستە، كەۋاتە: (إِسْتَحْبُوا)، يانى: (أَتْرُوا)، يان (اِحْتَارُوا)، واتە: ھەليانېزارد، پېئان چاكرت بوۋ، چى؟ كوۋىرى بەسەر پېئمايدا.

وہك جارى دىكەش باسماڭكردە، نابى لېمان تېكىچى كە وشەى (ھدى) لە قورئاندا جارى واىە بە مانا گشتىيەكەى بەكاردەھىترى، كە بە ماناى پېئماى پى پېئشاندانە، جارى واىە بە مانا تايەتايەكەى كە برىتە لە خستە سەر راستە پى، يان راستە پىكردن، مەن ئەۋ تەعبىرە بەكاردىنم (پاستە پىكردن)، بۇ روۋنكردنەۋە دەلېين: كەسېك لە تۆ دەپرسى: ئەرى فلان شارە يان فلان دىيە لە كوۋىيە؟ يان فلان گەرەكە لە كوۋىيە؟ تۆ دوو حالەتت لە پېئش:

يەكەمیان: بە شىۋەيەكى گشتىي دەلېى: دەچى بۇ فلان شوۋن، دواىي دەچى بۇ فلان شوۋن، دواىي ئاۋا دەپۆى و، ئاۋا دەپۆى و دەچى بۇ جېئ مەبەست، ئەۋە پى دەگوترى: پېئماى، ئەۋە ھىدايەتە بە مانا گشتىيەكەى، واتە: پېئماى كىردن و پېئشاندان.

دوۋەمیان: كە ماناى ھىدايەتى تايەتە، ئەۋەيە دەستى بگرى و لەگەل خۆتى بېەى بۇ ئەۋ شوۋنەى كە مەبەستىيەتى، ئەۋە (پاستە پىكردن)، يان (خستەسەر راستە پى) ى پى دەلېين.

خواس ﷺ ھەم پېئغەمبەرانى ناردوون و، ھەم كىتېەكانى دابەزانددوون بۇ پېئماى خەلک، كەۋاتە: پېئغەمبەران پېئمايىكار بوون، كىتېەكانى خوا پى پېئشاندەر بوون، بەلەم ئەۋ ھىدايەتەى مروڤ راستە پى بكات، ئەۋە تەنيا بەدەست خواى كاربەجىيە، بۇيە خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي

مَنْ يَشَاءُ، واته: تو هه ره که سیکت خووش بوئی ناتوانی راسته پئی بکهی، به لام خوا هه ره که سیکی بوئی راسته پئی ده کات، پئغه مبهه **رَبِّ** پئنامیی ده کات، به لام خوا راسته پئی ده کات.

خوا **رَبِّ** له سووره تی (محمد) دا وشه ی هیدایه تی به هه ردوو واتابه که ی به کاره ی ناوه، که ده فهرموی: **وَالَّذِينَ آمَنُوا زَادَهُمْ هُدًى وَآلَهُمْ نَقْوَاهُمْ** (۱۷)، واته: ئه وانیه پئنامیی خویان وه رگرتوه، خوا هیدایه تیان بۆ زیاد ده کات، واته: زیاتر پیان ده چه سپئیی و، راسته پئیان ده کات، پئش خوی پهروه ردار پئنامیی خوئی ناروده، ده بی پئنامیی خوا وه رگری، ئنجا خوا **رَبِّ** له به رانه ره ئه وه دا که هیدایه ته که ییت وه رگرتوه و قبوول کردوه، راسته پئیت ده کات، به لام لی ره دا که لی ئه موود پئنامیه که ی خویان هه ره وه رنه گرتوه و قبوولیان نه کردوه، به لکو کویریان به سه ر پئنامیدا هه لپژاردوه، بۆیه شایسته ی سزاداران بوون، وه ک چون که سیک پئنامیی خوا وه رگری، شایسته ی ئه وه یه هیدایه تی تایبه تی بدیی، له به ره ئه وه ی هیدایه تی گشتی خوی وه رگرتوه، خوا هیدایه تی تایبه تی شایسته ی پئی ده دات، به هه مان شیوه ش که سیک هیدایه ت و پئنامیی گشتی خوا پت بکاته وه، شایسته ی ئه وه ده بی خوا سزای بدات.

۳- **فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ**، سه ره نجام (صَاعِقَةُ) ی نازاریکی ریسواکه ر گرتی، (صَاعِقَةُ) پئشتریش گوتمان: ناگریکه و بلیسه یه که، ئه صلّه مانایه که ی ئه وه یه که له جه ودا دی، خوا **رَبِّ** له سووره تی (الرعد) ئایه تی ژماره (۱۳) دا ده فهرموی: **وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ**، واته: خوا برووسکه کان ده ئیری، ئنجا هه ره که سیک بیه وی، لیان ده دا به و برووسکه یه، به لام دوا یی وشه ی (صَاعِقَةُ) خوازوا وه ته وه بۆ هار ئنکی گه وره، چریکه و ده نکینکی پیره زا، هه روه ها به کاریش هتیره و بۆ سزاو نازاریک کت و پر بی و، به خیرایی ئه و که سه، یان ئه و کۆمه له، که تووشیان ده بی له به نیان به ری.

(الْهَوَانُ: الْهَوَانُ وَهُوَ الذَّلُّ)، (هون) زه‌بوونی و ملکه‌چییه، ئنجا ملکه‌چییه ته‌گهر مروّف له زاتی خویدا ملکه‌چ و نهرم و نیان بئی، ئه‌وه له‌سه‌ری سوپاس و ستایش ده‌کری، به‌لام ته‌گهر به‌هوی هیزیکی ده‌ره‌کییه‌وه بئی، به‌بئی ویستی خوئی، له‌و حاله‌ته‌دا شتیکی خراپه‌و سه‌ره‌زنشتراره‌و.

خوا ﷺ پووینی ده‌کاته‌وه ده‌فه‌رموئی:

(۴)- ﴿يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، [بۆیه (صَاعِقَة) ی سزاو ئازاری ریسواکه‌ر گرتنی]، به‌هوی ئه‌وه‌وه که ده‌یانکرد.

(۵)- ﴿وَبَجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ﴾، ئه‌وانه‌ی بڕوایان هینابوو، پارێزیشیان ده‌کرد، ئه‌وانه‌مان ده‌رباز کرد، ﴿آمَنُوا﴾ ی به‌کرداری رابردوو هیناوه، چونکه ئیمان‌که پێشی هیناوه، به‌لام (تَقْوَى) ی به‌کرداری پانه‌بردوو (فعل المضارع) هیناوه.

﴿وَكَانُوا يَنْقُونَ﴾، چونکه ته‌قوا به‌رده‌وام له ئیمان‌ه‌وه په‌یدا ده‌بئی و، له هه‌موو حاله‌ته‌کانی مروّفا پارێزکاری (تَقْوَى) تازه ده‌بێته‌وه و دێته‌وه پێش، ئینسان له هه‌موو هه‌نگاوێکی‌دا پتویستی به‌پارێزکاری هه‌یه، دواي ته‌وه‌ی که ئیمانی هیناوه، ئیمان چه‌سپاوه، هه‌لبه‌ته ئیمانی کهم و زیاد ده‌کات به‌لام ئیمان‌که هیناوه له رابردوودا، به‌لام ئیستوا، بۆ له مه‌ودوا، ته‌قوا تازه ده‌بێته‌وه.

که ده‌فه‌رموئی: ﴿فَأَخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ﴾، (العَذَابُ: الَّذِي هُوَ سَبَبُ الْهَوَانِ، إِضَافَةُ الصَّاقَةِ لِلْمَوْصُوفِ)، واته: ئه‌و ئازاره‌ی که هۆکاری ریسواویه.

ئهمه پالْدانی سیفه‌ته بۆ لای وه‌سفکراو، ئه‌وه‌ی پێشی پالْدانی وه‌سفکراو بوو بۆ لای ئاوه‌لئاو، به‌لام ئه‌وه‌یان پالْدانی ئاوه‌لئاوه بۆ لای وه‌سفکراو، واته: حاله‌تی ئاسایی خۆیه‌تی.

هه‌ندی‌ک له ته‌فسیره‌هاوچه‌رخه‌کان وشه‌ی: (صَاعِقَة) دیان ئاوا پێناسه‌ کردوه: (الصَّاعِقَةُ: الصَّيْحَةُ الَّتِي تَنْشَأُ فِي كَهْرِبَائِيَّةِ السَّحَابِ الْحَامِلِ لِلْمَاءِ، فَتَنْقَدِحُ مِنْهَا نَارٌ تُهْلِكُ

ما تُصِیْهُ، واته: نهو دهنګ و هارژنه په له ههوریکی بارګاوی، کاره بادار په یداده بی
که ناوی هه لگرتوه، ناګریکی لی دده گیرسی هه رچی تووشی بی ده یفه ووتینی.

ههوره که بارګه ی ساردی هه یه و زه ویش بارګه که ی ګهرمه، له نه نجامی نه وده دا
بلیسه یه کی لی په یداده بی، که پی دده گوتری: بروو سکه (برق)، دهنګه که شی
پی دده گوتری: ههوره تریشقه (رغد).

لیره دا له کوتایی باسی ګه لی عادو نه مووددا - که پیشتړ ګوتمان له سوورپه تی
(هود) دا به دریژی باسی به سهرهاتی ګه لی عادمان کردوه، له سوورپه تی
(الحجر) یشتا، به دریژی باسی به سهرهاتی ګه لی نه موودمان کردوه - نه م س
سهرنجه ده خه ینه روو:

۱- خوا ﷻ سهره تا باسی ګه لی عادو نه موودو، خالی هاو به شیان کردوه، که ده فهرموئ:
﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَتَمُودَ﴾، باسی خالی هاو به شیان
ده کات، هه روه ها باسی سزای هاو به شیشیان ده کات، که هه ردو وکیان سزایه کانی ناو
ناون: (صَاعِقَةً)، نجا به نسبت ګه لی نه مووده وه، دیاره (صَاعِقَةً) بووه، به لام به نسبت
ګه لی عاده وه بایه کی توندو به هیزو زور سارد بووه، به لام خالی هاو به شیان نه وده که
سزایه کی کتوپرو زور به هیزو فه ویتنه ر بووه.

۲- دواپی خوا ﷻ باسی تایه تمه ندی هه کامیکانی کردوه:

أ- به نسبت ګه لی عاده وه ده فهرموئ: **﴿فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾**، به
ناهق له زه ویدا خویان به زلگرت، هه روه ها گوتوویانه: **﴿مَنْ أَشَدُّ مَقَافَةً﴾**، کن له تیمه
به هیزتره، هه روه ها سیفه تیکی دیکه یان: **﴿وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾**، واته: نکوولیان
له نایه ته کانی تیمه ده کرد، نه م س سیفه ته ی خوی موته عال لی گیراونه وه له ګه لی عاد.

به نسبت سزایه که شیان وه خوا ﷻ ده فهرموئ: **﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِّنَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ**

لَا يُصْرُونَ ﴿۱﴾ بايەكى زۆر بە ھىزى زۆر ساردمان لە پوژانتيكى نەگبەتدا ناردە سەريان، تاكو سزاي پيسواكەريان لە ژيانى دنيا پى بچيژين و، سزاي پوژى دواييش پيسواكەرتريشەو، كەشيش نابى پشتيوانيان بكات و، سەريش ناخريـن.

ب- بە نسيەت گەلى ئەموودەو، خوا ﷻ ئەوێ باسکردو: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ﴾ پێنماييمان كردن، بەلام ئەوان چييان كرد؟ ﴿فَاسْتَجَبُوا أَلْعَمَىٰ عَلَىٰ هَدًى﴾ كوزيريان بەسەر پێنماييدا ھەلبژارد، بۆ سزايەكەشيان: ﴿فَاَخَذْنَاهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ اَلْهُونَ يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (صَاعِقَة) يەك و، بليئسەيەك، ھارژنيكى نازاري پيسواكەر گرتى، بە ھوێ ئەووە كە ديانكرد.

۳- ئەوێ كە لە بەسەرھاتي عাদدا باسكراو، لە ھى ئەمووددا دووبارە نەكراو، ئەوێ كە لە ھى ئەمووددا باسكراو، لە ھى عাদدا باس نەكراو، بۆ وێنە:

أ- لە ھى گەلى عادا: ﴿اَيَّامٌ مَّحْسَاتٍ﴾ پوژانتيكى نەگبەت و بى خيەر، ئنجا وەك چوێ ئەو پوژانەى كە گەلى عاديان تيدا فەوتاو، نەگبەت و بى خيەر بوون بۆ ئەوان، ئەو پوژانەى كە گەلى ئەمووديشيان تيدا فەوتاو، ھەر وابوون، بەلام چونكە لە ھى گەلى عادا باسى كردو، بە پيويست نەزانراو لە ھى گەلى ئەمووددا باس بكري، لەبەر ئەوھش كە گەلى عاد ديارە ھەوت شەو و ھەشت پوژ بايەكە لى داون، بەلام ھى گەلى ئەموود بليئسەيەك بوو، ھارژنيكى گەرە بوو، ھيئندەى پى نەچوو فەوتاون.

ب- ھەرۆھە بە نسيەت گەلى عادوھە خوا دەفەرموي: ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ اَخْرَىٰ﴾ نازاري مەنزلگاي كوٹايى پيسواكەرتريشە، بەلام بۆ گەلى ئەموود ئەوێ بەكارنەھيئاو، چونكە كە لەوێ بەكارھاتو، ھى گەلى ئەمووديش ھەر وابوو، وەك چوێ لە دنيا دا خوا سزاي داون، لە دواپوژييشدا سزايان دەدا.

ج- ھەرۆھە بۆ گەلى عاد فەرمويەتى: ﴿وَهُمْ لَا يُصْرُونَ﴾ ئەوان سەرناخريـن، پشتيوانيى ناكريـن، بۆ گەلى ئەمووديش بەھەمان شيۆ، بەلام كە لەوێ باسى كردو، لەوێ دووبارەى نەكردۆتو، واتە: بە نسيەت گەلى عادوھە خواى پەرورەدگار سى شتى

باسكردوون، كه دوايى بۆ گەلى ئەموود دووبارەى نەكردوونەو، بۆ گەلى ئەمووديش بە ھەمان شىۋە:

أ- ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَهُمْ﴾ بەلام ئەموود پىمان پىشاندان، وەك چۆن خوا پى پىشانی گەلى ئەموود داو، پى پىشانی گەلى عاديش داو، بەلام كه لەوى باسى كرده، لەوى بە پىويست نەزانراو، باس بكرى.

ب- بۆ گەلى ئەموود دەفەرموى: ﴿فَاسْتَحَبُّوا أَلْعَمَىٰ عَلَىٰ أَلْهُدَىٰ﴾، كۆپرييان بەسەر پىنماييدا ھەلبۇارد، كه لىرەدا ئەو ەى بۆ گەلى ئەموود باسكردو، بۆ گەلى عاد بە پىويست نەزانراو، باس بكرى.

ج- بۆ گەلى ئەموود دەفەرموى: ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، بە ھوى ئەو ەو كه وەدەستيان دەھىناو دەيانكرد، ديارە بۆ گەلى عاديش بە ھەمان شىۋە، بەلام كه بۆ گەلى ئەموود باسى كرده، بۆ گەلى عاد باسى نەكردو.

كەواتە: سى شت بۆ گەلى عاد باسكراون، سى شتیش بۆ گەلى ئەموود، كه لە راستييدا ھەردوو گەلەكە، لەو شەش خالەدا ھاوبەشن، خوا ﷻ بۆ ھەر كامىكيان سى شتى باسكردوون، كه بۆ ئەوى دىكە سى شتى دىكەى جياوازى باسكردوون، تاكو بزائرى، كه سەرجم ھەردوو گەلەكە لەو شەش خالەدا ھاوبەش بوون.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سىيەم

بېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە (۱۱) يازدە ئايەت پىك دى، ئايەتەكانى: (۱۹ - ۲۹)، كە باسى سەرەنجامى شووم و بەدى بېپروايانى كردوھ لە پوژى دوايىدا، كە بىستىن و دىتن و پىستيان لەسەريان دەبنە شايدە، پاشان باسى چەند حالەت و ھەلوستىكى بېپروايان كراوھ وەك:

- ۱- گومانىان بەرانبەر بە خوا، كە زۆرىك لە كەردەوھەكانىان نازانى.
- ۲- پى پى نەدرانىان كە بە ھۆى داواى لىبوردن كەردنەوھ، گلەيى خوا لەسەر خۆيان لاپەرن.
- ۳- بۆ پەخسىترانى چەند ھاوھەلىكى خراپ، كە كەردەوھ خراپەكانىان بۆ دەپازىننەوھ، ئنجا ھاوھەلى خراپى جەند بن، ياخود مروڤ بن.
- ۴- بە يەكدى گوتنىان كە قسەى پووچ و غەلبەغەلب بەكەن لە دژى قورئان، بۆ ئەوھى بەسەريدا زالبىن.
- ۵- سزاي بېپروايان ئاگرى دۆزەخەو، لەویدا پىساو شەرمەزار دەكرىن.
- ۶- لە دۆزەخدا بېپروايەكان داوا لە خوا دەكەن، ئەو دووانەى لە جەندو مروڤ، گومرايان كەردوون، پىشانىيان بەدات تاكو بىيانخەنە ژىر پىيان و، لە خوارەوھە بن.

﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوا لَوْلَا جُلُودُهُمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلَئِيكَ تَرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا

كُنْتُمْ تَسْتَبْرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصِيرُوا فَالنَّارُ مَوَىٰ لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ وَفَقَضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْإِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنَذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْرَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ مَا كَانُوا يَأْتِيَانَا يَمْحُودُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْإِنِّ وَالْإِنْسِ جَعَلَهُمَا نَحْتًا وَقَدَامًا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

مانای ده قاو ده قی نایه نه کان

{ههروه ها (تهی موحه ممه ده) لهو روژدهش بیانترسیته که دوژمانانی خوا به ره و لای ناگر {ای دوزهخ} کو ده کرینه وهو ره پیچه ک ده دریڼ، هی پیشیان راده گیری، تا کو هی دوا بیان پټیان ده گات ﴿٢٩﴾ هه تا کاتیک هاتنه لای دوزهخ، بیستیان و، چاوه کانیان و، پټسته کانیان، شایه دییان له سهریان دا له باره ی نه وه وه که ده یانکرد ﴿٣٠﴾ نه وانیش به پټسته کانیان گوت: بوچی شایه دییتان له سهر داین؟ گوتیان: نه و خواجه هیثانیینه گو، که هه موو شتیک دینیته گو، (وه قسه دینن)، هه ره نه ویش یه که مجار دروستی کردوون و، ته نیا بو لای ویش ده گپر درینه وه ﴿٣١﴾ کاتی خویشی له ژبانی دنیادا، ئیوه بویه خوټانتان هه شار نه ده دا، (خوټان نه ده شارده وه) که بیستنتان و، چاوه کانتان و، پټسته کانتان، شایه دییتان له سهر

بدهن، به لکو پیتان واپو: خوا زوړږک له وهی ده یکنه نابزانی (۴۲) تنجا ته و
 گومانه شتان که به په روه ردگار تانتان برده، فه وتاندنی، (سهری به فه تاروت دان
 و)، له زیانباران بوون (۴۳) تنجا له پوژي دواييدا ته گهر خوځيان رابگړن، (يان
 خوځيان رانه گړن)، له ټپو ټاگرده (په کسانه)، شو ټپي حه وانه وديان ههر ټاگرده،
 ته گهر داواش بکه يی له سهر خوځيان لابهړن، له گله يی له سهر لاپراوان
 نابن، (بواړيان نادري پوژش بهيښنه وهو، گله يی خوا له سهر خوځيان لابهړن) (۴۴)
 هه روه ها هاونشينانکي خراپمان بو ږه خساندوون، هه رچی له پيشيانه وهه (له
 کاروباري خراپي دنيا) و، هه رچی له دوايانه وهه (له پشت گونځستني پوژي
 دوايی)، بوځيان رازندنه وهو، فه رمايشت و بپرياري خوايان له سهر جه سپا، (که
 ده ټي سزا بدرځن)، له ټپو کومله لټنکدا له جندو مروقي، که زیانبارن (۴۵)
 ته وانه ش که بيپروان گوتيان: گوئ بو ته م فورانه مه گړن و، غه لېه غه لېب و
 فسه ي پووچی له کاتي خوځتواني دا تييدا بکه ن، به لکو به سهر يدا زالن (۴۶)
 به دلتيابي ته وانه ي بيپروان، ټازاريکی تونديان پي ده چيژن و، مسوگر سزي
 خراپترين کرده وه يان دده بده وه که ده بانکرده (۴۷) ته وه سزي دوژمناني خوايه،
 ټاگري دوزه خه، که له وږمه نه زلگاي هه ميشه يان هه يه، به هوئ ته وه وه
 که نکوولييان له نيشانه کاښان ده کرد (۴۸) هه روه ها ته وانه ي بيپروان گوتيان:
 په روه ردگارمان! ته و دووانه مان پيشان بده له جندو مروقي که گومپريان کردين،
 ده باخه به ژر پتانه وه، ټاکو له هه ر زمان بن (۴۹).

شىكرىدنه وهى هه ندىك له وشه كان

(يُوزَعُونَ): (وَزَعْتُهُ عَنْ كَذَا، أَي: كَفَفْتُهُ، يُوزَعُونَ، أَي: يُحْبَسُ أَوْلَاهُمْ عَلَى آخِرِهِمْ، أَوْزَعْنِي: أَلْهَمْنِي)، ده گوتى: (وَزَعْتُهُ عَنْ كَذَا) واته: نه مهيشت، ريم ليگرت، گيرامه وه، (يُوزَعُونَ) هى پيشيان راده گيرى، تاكو هى دوايان پيده گات، هه موويان خر ده كرينه وه سه ر يه ك، وشه ي (أَوْزَعْنِي) له قورتاندا به كارها توه: ﴿رَبِّ أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرَ﴾ (۱۵) (الأحقاف، (أَي: أَلْهَمْنِي) واته: مه هيله سوپاسگوزارى بو تو نه كه م.

(أَرَدَاكُمُ): (أَي: أَهْلَكْتُكُمْ) فهوتاندى، (الرَّدى: الهلاك، والتردى: التَّعَرُّضُ لِلْهَلَاكِ، أَرَدَاكُمُ: أَهْلَكْتُكُمْ)، (ردى) به ماناي فهوتانه، (تردى) بريته له وهى ئينسان خو ي باخاته حاله تى فهوتانه وه، كه واته: (أَرَدَاكُمُ) واته: فهوتاندى.

(وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا): (ئە گەر داوا بكەن گلەيى لەسەر خۆيان لابەرن، (العَتَبُ: كُلُّ مَكَانٍ نَابٍ بِنَازِلِهِ، وَمِنْهُ عَتَبَةُ الدَّارِ، وَالْعَتَبُ وَالْمَعْتَبَةُ: غِلْظَةٌ يَجِدُهَا الْإِنْسَانُ فِي نَفْسِهِ، وَالْإِسْتِعْتَابُ أَنْ يَطْلُبَ مِنَ الْإِنْسَانِ أَنْ يَذْكَرَ عَتَبَةَ لِيَعْتَبَ)، (عَتَبَ: هەر شو ئينكه كه زه ق بى بو كه سيك كه لى دادە نيشى، له بنيدا به رز بى، (عَتَبَةُ الْبَابِ) واته: شىپانه ي ده رگا، چوار چى وهى ده رگا، (العَتَبُ وَالْمَعْتَبَةُ) زى ريه كه مرو ف له نه نفسى خويدا هه ستى پيده گات، گلەيى، (الْإِسْتِعْتَابُ) يش ئە وه يه كه داوا له مرو ف بكري گلەييه كه ي خو ي باس بكات، تاكو گلەييه كه ي نه مي نى، كه واته: (إِنْ يَسْتَعْتِبُوا)، (إِنْ يَسْأَلُوا الْعُتْبَى، وَالْعُتْبَى مَصْدَرُ الْإِعْتَابِ، وَهِيَ رُجُوعُ الْمَعْتُوبِ عَلَيْهِ إِلَى مَا يُرْفِي الْعَاتِبَ) ئە گەر داوا ي (عُتْبَى) بكەن، (عُتْبَى) ش ناوى چاوگه بو (إِعْتَابَ)، (إِعْتَابَ) يش: بريته له وهى باباي لۆمه كراو، بگه رپته وه بو حاله تيك كه باباي لۆمه كەر رازى بى لى، واته: گلەيى گلەييكەر له سه ر خو ي نه يلى.

(فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِرِينَ): واته: (إِنَّ اللَّهَ لَا يُغْنِيهِمْ، أَي: لَا يَقْبَلُ مِنْهُمْ الْإِعْتِدَارَ وَرَفَعَ الْعِتَابَ عَلَيْهِم)، خوا پوژش هیتانهو دیان لئ قبول ناکات، یانی: گله یی و لومه ی خویان له سه ر لانا بات، له وی بواریان پی نادات، گله یی خوا له سه ر خویان لابه رن.

(وَقِصَصًا): (هَيْئَتًا، أَتَحَنَّا لِيَسْتَوِيَ عَلَيْهِ اسْتِبْلَاءُ الْقَيْضِ عَلَى الْبَيْضِ، وَهُوَ الْقَشْرُ الْأَعْلَى)، (قِصَصًا) به مانای ناماده مان کرد (أَعْدَدْنَا) واته: ریمان پندا که به سه ریدا زال بی، وه که چوون (قَيْض) به سه ر (بَيْض) دا زال ده بی، (قَيْض) یش: بریتیه له و تویکله ی له سه ره وه ی هیلکه یه، تویکله که زهر دینه و سپینه که ی هیلکه که ی گرتوته نیو خوی.

(قِرْنَاءً): (جَمْعُ قَرِينٍ، الْقَرِينُ هُوَ الصَّاحِبُ الْمُلَازِمُ)، (قِرْنَاء) کوی (قرین)ه، هاوه لیک که په یوه ست بی به مروقه وه و، هه میسه له گه لی بی، بویه به کوردی به (هاونشین) که سه ی که هه میسه له گه ل که سه ی که، له گه لی داده نیشی و پیکه وه ن، مانامان کردوه.

(وَالْغَوَافِيهِ): واته: (لَغَوَى تَتَدَا بَكَهَن، (الْغَوَى مِنَ الْكَلَامِ مَا لَا يُعْتَدُّ بِهِ، وَهُوَ الَّذِي يُورَدُ لَا عَنْ رَوِيَّةٍ وَفَكْرٍ، فَيَجْرِي مَجْرَى اللَّغَا، وَهُوَ صَوْتُ الْعَصَافِيرِ)، (لَغَوَى) له قسه، نه وه یه که بایه خی پی نه درئ، نه ویش نه وه یه که سه ی که قسه یه که بکات له پروی بیر لیکردنه وه و تیوه ر امانه وه نه بی، بویه حوکی (لَغَا) ی ده بی، (لَغَا) ش: بریتیه له ده نگی پاساری، ده نگی چوله کان که بو تیمه سوودی کی نه و، تینا گه ین، به لام بیگومان ته یرو توال که ده جریوینن و ده چریکینن، که وه که ده قاسپینن، کوثر که ده گمینن، قاز که ده قیرینن، مریشک که ده کورکینن، که له باب که ده قووقینن، عه له شیش که ده عووعینن، نه وانه هه موویان بو خویان لیک تیده گن و بو نه وان قسه یه کی به که لکه، به لام بو تیمه و مانان که لیان تینا گه ین، پوچ و بی سووده.

ئىنجا بېيروايەكان گوتوويانە: كە قورئان دەخوئندى، ئىوھ قسەى پووچى تىدا بىكەن، گالە گال و قسەى پووچ بىكەن، بۇ ئەوھى ئەو ئايەتەنەى دەخوئىرىن، نەگەنە گوئى بىسەرەن و، لىيان تىنەگەن.

(الْأَسْفَلِينَ): (السُّفْلُ ضِدُّ الْعُلُوِّ، وَاسْفَلَ فَهُوَ سَافِلٌ، وَأَسْفَلَ ضِدُّ أَعْلَى)، (سُفِّلَ): پىچەوانەى (عُلُوْه)، (سُفِّلَ) خوارى، (عُلُوْ) سەرى، (سَفَلَ فَهُوَ سَافِلٌ) واتە: چوۋە ژىرەۋە ئەو لە ژىرەۋەى، (وَأَسْفَلَ ضِدُّ أَعْلَى)، (أَسْفَلَ) واتە: زۆر لە خوارى، (أَعْلَى) واتە: زۆر لە سەرى، (هَذَا أَسْفَلُ مِنْ هَذَا، وَهَذَا أَعْلَى مِنْ هَذَا) ئەمە لە خوار ئەمەى، ئەمە لە سەروۋى ئەمەى، ئەوانە پىچەوانەى يەكدىن.

ماناى گىشتىيى ئايەتەكان

دوای ئەوھى خوای كاربەجى لە شەش ئايەتى پىشودا، سەرنجى خەلكى پاكىشا بۇ بەسەرھاتى ھەر كام لە گەلى عادو گەلى ئەموودو، ئەو سەرنەجامە شوومەى كە لەگەلىدا دەستەو يەخە بوون، بەھۆى ملھورىيان و، بەھۆى پەزىرەدىيانەۋە بۇ ھىدايەتى خوا، ئىنجا خوا ﷻ دەگوازىتەۋە بۇ باسى پۇژى دوایى، چەند دىمەتەك لە پۇژى دوایى دەخاتە بەرچاۋ، تاكو بزەنن كە پۇژى دوایىش چاۋەرپىيانە، وپراى ئەو سزا دىنابىيە، كەواتە: ئەگەر سزايەكى دىنابىيە ۋەك ھى گەلى عادو ئەموودىشيان بەملىدا نەھات، با بزەنن ئەوھى پۇژى دوایى ھەر مسوگەرە، بە ملپاندا دى.

خوا ﷻ دەفەرموئى: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾، ئەو پۇژە كە دوژمنانى خوا بەرەو ئاگر كۆ دەكرىتەۋە، ﴿فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾، واتە: دەگىرپەرتىتەۋەو ناھىلەرى لىك بىرازىن، ھى پىشيان پادەگىرى، تاكو ھى دوایان پى دەگات، ياخود: ﴿فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾، يانى: (يُسَاقُونَ)، لىدەخوئىرىن و پالپىۋە

ده نرین، ره پیچهك دهرین، وهك چۆن كه سیک كۆمه له ئاژه ئیک ده بات بو سه ر
 ئاو، یان بو نیو ئاغه ل، دهنگیان دهداو، ره پیچه کیان دهداو، هه لیانده پیچی،
 تهوانیش بهو شیویه، ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا﴾ هه تا کاتیک که هاتنه لای، تهو
 راناوه (ها) بو ناگر ده چته وه، که پیسی هاتوه، واته: تاكو کاتیک که گه یشتنه
 لای ناگری دۆزهخ، ﴿شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾،
 بیستیان و، چاوه کانیان و، پیسته کانیان شایه دییان له سهردان بهوهی دهیانکرد،
 واته: له سهریان بوونه شایه د، شایه دی کردهوه خراپه کانیان.

﴿وَقَالُوا لَجُلُودُهُمْ لَمْ شَهِدَتْهُمْ عَلَيْنَا﴾، به پیسته کانی خویانیان گوت: بوچی
 شایه دییمان له سهر ددهن، تهوان ههم بیستیان و، ههم بینیان، واته: گوئی و
 چاوه کانیان شایه تییان له سهر داو، به لام لیردها ته نیا پرووی ره خه ده که نه
 پیسته کانیان، که بوچی شایه دییمان له سهر ددهن؟ باسی گوئی و چاوه کانیان
 نه کراوه، له بهر نهوهی پیسته کانیان له بهرهو پرویانهو ده بینن، واته: پیستی
 نه ندامه کان، به لام نه گوئیان ده بینن، نه چاویشیان له بهر چاویانه تاكو بیینن،
 که ده لێن: بوچی شایه دییمان له سهر ددهن؟ ﴿قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ
 شَيْءٍ﴾، گوئیان: تهو خواجه هینانینه گو، که هه موو شتیکی هیناوته گو، تهو
 خواجه تیمه ی وه قسه هیناوه، که هه موو شتیکی وه قسه هیناوه، واته: هه ر
 شتیک بیهوی، خوا ﴿وَإِیَّائِیَّ﴾ وای لیده کات بدوی و قسه بکات، ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ
 مَرَّةٍ﴾، هه ر تهویش یه که مجار دروستی کردن، ﴿وَالِیَّ تَرْجِعُونَ﴾، هه ر بو لای
 ویش ده گێدرینه وه.

ئنجا نه مه ی دی، ده گونجی هه ر قسه و وه لامی پیست و، چاوو، گوئییه کانیان
 بی، ده شگونجی ته مه فه رمایشتی خوا ی موته عال بی، نیواخی کردوه له گه ل
 وه لامی تهو نه ندامانه ی جهسته ی مرۆفدا، ده فره موئی: ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرْشِدُونَ﴾،
 ﴿يَشْهَدُ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ﴾، تیوه کاتی خو ی خۆتان په نهان
 نه ده کرد، له ترسی نهوهی بیستنان و، چاوه کانتان و، پیسته کانتان شایه دیبتان

لەسەر بىدەن، واتە: خۆپەنھانكردن تان لە ترسى شايدەبى لەسەردرانتان نەبوو، ﴿وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾ بەلام پىتان وابوو خوا زۆرىك لەهوى دەيكەن، نازانى، واتە: ئەگەر شتيكتان بە پەنھانىي دەکرد، لەبەر شايدەبى لەسەردانى بىستى و، چاوو، پىستان نەبوو، بەلكو پىتان وابوو ئەگەر شتيك بە پەنھانىي بكەن، خوا زۆرىك لە كردهوهكانتان نازانى، يانى: ئەو كردهوانەى بە پەنھانىي دەيانكەن، كەواتە: خۆ پەنھانكردەكەتان لەسەر ئەو بناغەيه بوو، پىتان وابوو ئەگەر خۆتان پەنھان بكەن، خوا كردهوه پەنھانەكانتان پەى پىتابات و نازانى، يان ئەگەر بە چپە قسە بكەن، قسەكەتان نابىستى.

﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ﴾ ئا ئەو گومانەشتان كە بە پەروەردگار تان برد، ﴿أَزَدْنَكُمْ﴾ تىوهى فەوتاند، ﴿فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ سەرەنجام لە زيانباران بوون، واتە: ئەو گومانەتان كە پىتان وابوو، خوا ﷻ زۆرىك لە كردهوهكانتان نازانى و، پىتان وابوو خوا لىتان ناپرسىتەوهو، سزاو پاداشتان ناداتەوه، ئەوه بوو وایلپىكردن بغهوتىن و، رى لە بەردەم خۆتاندا تەخت و ئاچوووخ ببىن، كە بىپروابن و، هاوبەش بو خوا دانەربن و، تاوانبارىن و، خراپەكارىن، چونكە پىتان وابوو خوا زۆرىك لە كردهوهكانتان نابىنى و، پىستان وابوو، رۆژىك نايەتە پىش خوا ﷻ سزاتان بدات لەسەر خراپەكانتان.

﴿فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ﴾ ئنجا ئەگەر خويان رابگرن، ئەوه ناگر جىگای حەوانەهەيانە، واتە: ناگرى دۆزەخ، لىرە دەفەرموى: ئەگەر خويانى تىدا رابگرن، باسى بەرانبەرەكەى نەكردو، بەلام واتە: ئەگەر خويان رابگرن، يان خويان رانەگرن، سەرەنجام هەر جىگايان ناگرە، چونكە لە قورئاندا زۆرجاران خوا ﷻ لە دوو شتان يەككيان باس دەكات و، ئەوى دىكە باس ناكات، لەبەر ئەوهى ئەو دوو شتە پىكەهەن و پىكەهە پەيوەستن، زانايان زۆرجاران وىنە بەوه دىنەهە كە خوا ﷻ لە سوورەتى (النحل) دا دەفەرموى: ﴿سَرِيلَ تَقِيكُمْ الْحَرَّ وَسَرِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ﴾ واتە: پۆشاكىك دروست دەكەن كە لە گەرما دەتانپاريزى،

ساردی باس نہ کردوه، یانی: (تَقِيْكُمْ الْحَرَّ وَالْبَرْدَ)، واتہ: لہ گہرماو، لہ سہرماش دہ تانپاریزی، ہہ روہا: ﴿تَقِيْكُمْ بِأَسْكُمْ﴾، لہ کاتی جہنگ دہ تانپاریزی، کہواتہ: لہ کاتیک دا جہنگیش نہ بی، تہو پو شاکہ خو تانی پی دادہ پو شن.

ننجا دہ فہرموی: ﴿وَإِنْ يَسْتَعْجِبُوْا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْجِبِيْنَ﴾، تہ گہر داوا بکہن، گلہ یی لہ سہر خو یان لابہرن، گلہ یی لہ سہر لابراو نابن، تہو گلہ یی لہ سہر خو لابردنہش، بہوہ کہ داوای لیبوردن لہ خوا بکہن و، پو زش بہیننہوہ، بہ لام وہ لامی تہو داوایہ یان نادریتہوہ، بویہ گلہ ییان لہ سہر لاناچی، تہو گلہ یی و، پرخنہ یی خوا لیانی ہہ ییہ، ہہر دہ میتی، بوجی؟ چونکہ پوژی دواپی شو پی سزاو پاداشتہ، شو پی داوای لیبوردن کردن و، قہرہ بوو کردنہوہ، چاک کردنہوہی خراپہ کان نیہ، خو تراویشہ تہوہ: (وَإِنْ يُسْتَعْجَبُوْا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْجِبِيْنَ)، تہ گہر داوایان لی بکری، گلہ یی لہ سہر خو لابہرن، گلہ یی لہ سہر خو لابہر نابن، (مُعْجِبَ)، واتہ: کہ سیک کہ گلہ یی لہ سہر خو لادہ بات.

﴿وَقِضْنَا لَهُمْ قَرْبَاءَ﴾، ہاوشینانیکمان بو پرخساندن، بو نامادہ کردن، (قُرْءَاءَ) کو (قَرین) ہ، (قَرین) بہ ہاوہل و ہاودہم و ہاوشینیک دہ گوتری، کہ ہہمیشہ لہ گہل مروف دابی، بویہ زور لہ زانایان (قُرْءَاءَ) یان بہ ہاوہلانی جندو شہیتان لی کداوہ تہوہ، ہہر چہ ندہ دہ شگونجی ہاوہلانی مروف بن، ہاوہلی خراپ، بہ لام وہک دواپی لہ مہ سہلہ گرنگہ کاند زیا تر تیشکی دہ خہینہ سہر، لہ چہ ند شو پیکی دیکہی قورئاندا، خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ باسی (قَرین) ی کردوہ، باسی شہیتانہ کانی کردوہ کہ دہ بنہ ہاودہم و ہاوارزی بی پروایہ کان، بو وینہ:

أ- لہ سوورہتی (الأعراف) دا دہ فہرموی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِيْنَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ﴾، واتہ: تیمہ شہیتانہ کانمان کردوہ بہ دوست و نیزیکی تہوانہ ی پروا ناہینن.

ب- ہہ روہا لہ سوورہتی (الأنعام) دا دہ فہرموی: ﴿شَيْطَانِ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ اِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُوْرًا﴾، واتہ: شہیتانہ کانی مروف و جند ہہندیکیان

قەسە پارازوھو فریودەر بۆ یەكدی دەئیرن، كە مەبەست پیتی خوتخوتە كەردنی شەیتانە جەندەكانە بۆ مروڤقەكان.

ج- ھەروەھا لە سوۋرەتی (الأنعام) دا دەفەرموی: ﴿وَأِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَدِّدُوا لَهُمْ دِينَهُمْ وَيُؤْمِنُوا بِمَا كَانُوا عَلَىٰ مِنْهَا هَارِكِينَ﴾ واتە: شەیتانەكان خوتخوتە دەكەن بۆ دۆستەكانیان (لە كافەرەكان) تاكو شەرە قەسەتان لەگەڵدا بكەن و، ئەگەر بە قەسەیان بكەن، ئیوەش دەبن بە ھاوبەش بۆ خوادانەر، واتە: ئەگەر لە بواری ھەڵال و ھەرامدا بە قەسەیان بكەن، لە بازەنی ئیمان دەردەچن.

﴿وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ﴾ چەند ھاونشینیکمان بۆ ئامادەكەردن، ﴿فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ ھەرچی لە پێش دەستیانەو، ھەرچی لە دوایانەو، ھەرچی بۆیان رازاندنەو، واتە: ھەرچی گوناھو تاوان بوو لە ھەر چوار دەوریان بۆیان رازاندنەو، ئەو وەتایەکی، یاخود گوناھو تاوانێك كە لە دنیا دا دەیکەن، بۆیان رازاندنەو، ﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ ھەروەھا ھى پۆژی دوايشيان بۆ رازاندنەو، بەو وەتایە كە گوتیان: نە سزا ھەبەو نە پاداشت ھەبەو، نە ئیپرسینەو، نە ھىچ ھەبەو، ئەویشیان بۆ رازاندنەو فریواندان، ﴿وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ فەرمايشيان لەسەر چەسپا، فەرمايشت واتە: بپاری خوا كە دەبێ سزا بەدێن، لەسەر ئەو كوفرو خراپەو تاوانەیان، ئەو فەرمايشتەى خوايان لەسەر چەسپا، ﴿فِي أَمْرِ قَدْ حَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾ لە ئێو كۆمەلانیكدا كە تێپەربوون، لە پێش واندە لە جەندو لە مروڤ، ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ﴾ بە دنیایی ئەوان زیانبار بوون، ئێرەدا توێژەرەوانی قورئان دەئین: (خاسر) بۆ بازگانێكە كە سەوداوە مامەلەيەك دەكات، دوايى لە سەوداوە مامەلەكەیدا زەرەر دەكات، ئەك ھەر قازانجى نایەتە دەست، دەستمايەكەشى لە دەست دەدات، واتە: ھالێان چوێنراو بە ھالى بازگانێكەو، كە ئەك ھەر قازانجى نەكەردو، بەلكو دەستمايەو سەرمایەكەشى فەتەو.

ننجا خوا بسم الله الرحمن الرحيم دېته سهر باسی هه لویستیکي دیکه یان و ده فهرموئ: **﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾**، نهوانه ی بیروان گوئیان، به کییان گوت؟ دیاره له بهینی خوئیاند گوئیان، یاخود **﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾**، مه به ست پتی سهرانیانه، سهران و حوکمران و ده سترۆیشتوو ده کان، به ده ست و پیوه ندو شوینکه وته هه لّخه له تاوه کانیان گوت: **﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾**، گوئ بۆ نه م قورئانه مه گرن، **﴿وَالْعَوَافِي﴾**، له غووی تیدا بکهن، قسه ی پووچی تیدا بکهن، **﴿لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾**، به لکو به سهریدا زالب، نهوانه ی که فهرمانیان کرد بئ به جگه له خوئیان، که گوئ مه گرن بۆ قورئان و، قسه ی پووچی تیدا بکهن! ده بئ که سانیک بووبن نه مر و نه هیان به ده ست بوو بئ، که واته: نه مه قسه ی بهر پر سه کان و ده سترۆیشتوو ده کانه، که به شوینکه وتوو و به ده ست و پیوه ندو، خه لکه هه لّخه له تاوه که ی خوئیانیان گوتوه، وشه ی (لَعُو) پیشتیش باسمان کرد، یانی: قسه ی پووچ، قسه یه ک که سوودی نه بئ، واته: قسه ی پووچ بکهن له کاتیکدا که قورئان ده خوئرنئ، بۆ نه وه ی له نه نجامی گوئ بیست بوونی بیسه راندا بۆ قسه ی پووچه کان، ناگیان له گوئ لیگرتتی قورئان نه مینئ، یاخود غه لبه غه لب و ده نگه ده نگ بکهن، بۆ نه وه ی نه وه ده نگه ده نگ و غه لبه غه لبه، بیته په رده یه ک له نیوان قورئان و بیستنی نه وه که سانه دا، که له و کوړو مه جلیسه دا گوئ ده گرن، **﴿لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾**، به لکو زال ببن، نه گهر وایکهن به سهر قورئاندا زال ده بن، واته: ناهیلن قورئان بگاته گوئی خه لک، نه مه چه کی به هیزی ناحه زانی پیغه مبه ران و په یامه کانی خوی موته عال بووه، به درئایی میژوو تاکو ئیستاو، له مه ودواش هه روا ده بئ، به هیزترین چه کیان نه وه بووه که نه هیلن نه وه ده نگه زولاله، نه و بانگه هه قه بگاته گوئی خه لک، زانیویانه نه گهر بگاته گوئی خه لک، خه لک هوشیار ده بیته وه، چونکه زگماکی ساغی مروّقه کان و عه قلی سه لیمیان ناشنایه له گه ل په یامی خواو، به رنامه ی خواد ﷻ که به پیغه مبه راندا ناردوو یه تی، چونکه نه و په یام و به رنامه ی خوا، وه لامگوئی هه موو داخوازییه په و او خوا رسکه کانی زگماک و سروشتیانن.

ئىنجا لە بەرانبەر ئەو دەدا، خوا دەفەرموئ: ﴿فَلَنَذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا﴾، بە دۇنيایى و زۆر بە جەختکردنەو دە: ئەوانەى بېپروا بوون، سزايەكى توندىيان پى دەچىژىن، واتە: وەك چۆن خۇراكىك ئامادە دەكرى و، دەرخواردى كەسك دەدرى، ئىمەش ئاوا ئەو سزايەيان پى دەچىژىن، ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، بە دۇنيایى سزايان دەدەين، بە پى خراپترىنى ئەو دەيانكر، واتە: سزاي خراپترىن كردهوەكانيان دەدەينەو، ئىنجا (أَشْوَأَ)، لىرەدا هەرچەندە ناوى هەلبىژاردن (إِسْمٌ تَفْضِيلٌ)، بەلام مەبەست پى هەلبىژاردن نى، بەسەر كردهوەكانى دىكەيان دا كە هەندە خراپ نىن، چونكە خوا بەپى هەموو كردهوە خراپەكانيان، سزاي خراپەكاران دەدات، بەلام يانى: سزاي خراپترىن كردهوەيان دەدەين، ئەو كردهوانەيان كە هەرە خراپن، كەواتە: (أَشْوَأَ) بەرانبەرىكى نى، خراپتر لەچى؟ يانى: هەموو كردهوەكانيان خراپترن.

﴿ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارِ﴾، ئا ئەو سزاي دوژمنانى خواپە ئاگرە، ئاگرى دۆزەخە، ﴿لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ﴾، لە نىو ئەو ئاگرەدا مەنزلگای هەمىشەييان هەيە، واتە: شويىنكىيان هەيە كە هەمىشە تىيدا دەمىننەو، ﴿جَزَاءُ يَمَا كَانُوا يَكُونُونَ﴾، ئەو دەسزاي ئەو دەيە بە نىشانەكانى ئىمە بېپروا بوون، نكووليان لىيان دەكر.

هەلبەتە لىرەدا (آيات) وەك زۆر جار گوتوومانە: دەگونجى مەبەست پى رستەكانى قورئان بى، دەشگونجى مەبەست پى موعجىزەكانى پىغەمبەران بى، دەشگونجى مەبەست پى دياردەو دىمەنەكانى گەردوون بى، واتە: نىعمەتەكانى خواى پەرورەدگار، كە ئەوانە نكوولى بکەن لەو دەي ئەو نىعمەتە تانە خوا پەرخساندوونى و، نكوولى بکەن لە موعجىزەكانى پىغەمبەران، ياخود لەو رستانەى فەرمایشتى خوا، هەمووى دەگرێتەو، بەلام زياتر واپىندەچى (آيات) مەبەست پى رستەكانى فەرمایشتى خواى بەرزى بى وینە بى.

لە كۆتايى دا دەفەرموي: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ھەرۈھە ئەوانەى
 بېيروا بوون گوتيان: ﴿رَبَّنَا آتِنَا الَّذِيْنَ أَضَلَّانَا مِنَ الْإِيْمَنِ وَالْإِنْسِ﴾، (لە دۆزەخدا
 وابانكوتوۋە)، پەرۈھەردگارمان! ئەو دووانەمان پېشانىدە كە گومرايان كردين لە
 جندو مەرۇق، ئەو دووانە، مەبەست دوو كەسى ديارىيكرائى، يانى: ئەو دوو
 كۆمەلە لە شەيتانەكانى جندو، لە شەيتانەكانى مەرۇق، كە گومرايان كردين،
 پېشانمان بدە، ﴿جَعَلَهُمَا حَتَّ أَقْدَامِنَا﴾، دەيانخەينە ژىر پېئەكانى خۆمانەو،
 ﴿لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْمَلِينَ﴾، تاكو ئەوانە لە خوارى بن، ئەمەش ئەوپەرى رىق
 ھەلسانى ئەو شوئىكەوتوۋە ھەلخەلەتاوانە دەگەينەئى، بەرانپەر بە سەركردەو،
 دەستروشتوۋەكان لە كوفرو شىركدا، كە ھەليانخەلەتاندوون، دەلئىن: پېشانمان
 بدە، تاكو بيانخەينە ژىر پېشان، با لائى كەم تۆزىك داخى دلى خۆمانيان پى
 بېرئىن!

مەسەلە گىرەكە

مەسەلە يەكەم:

باسى كۆكۈرەنەۋەدە پەيتچەكدانى يېرۋايانى دۈژمانى خوا بەرەو ئاگر دۈزەخ و، شاھەدىي لەسەردانى بېست و چا و يېستيان و، پەخنە گىرتيان لېيان لەو بارەۋەو، ۋەلامدانەۋەيان كە خوا ھېناۋىيە گۆۋ، سەرەزەشت كرانيان لەسەر ئەۋە، كە پېيان ۋابوۋە: خوا زۆرىك لەۋەي دەيكەن، نايزانى، كە ھەر ئەو گومانەش بوو بە ھۆي فەۋتانيان و، لە قىامەتېشدا جېگايان ئاگرەو، بواري گلەيى خوا لەسەر خو لاۋردىشيان نېھ:

خوا دەفەر مۆي: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَقُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوا لِمَ جُلِدْنَا بِمَا كُنَّا بَنَاءً لَّهَا بِلَا غِنًى وَلِمَ لَمْ يَجْعَلْ لَنَا فِيهَا آلِهَةً لِلَّذِينَ يَمْلِكُونَ النَّفْسَ الَّتِي نَحْنُ بِهَا بِرَبِّكَ أَزْدَرَكَ أَمْ أَصْبَحْتَ بِخُشْيِ اللَّهِ إِنَّهُمْ يَخِفُّونَ لَكُنْ يَخَفُونَ الْغَايِبَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَوُونَ أُنْزِلَ فِي الْأَنْفُسِ الَّتِي أُوتِيَ بِهَا كِتَابُكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَنَّهُ زَالٍ مُّسْكِنٌ لِّكُمْ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغْنِي عَنْكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٢٣﴾﴾

شىكردنەۋەي ئەم ئايەتەنە لە نۆزدە بىرگەدا:

(۱)- ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ﴾، ئەو رۆژە كە دۈژمانى خوا بەرەو ئاگر كۆدەكرېتەۋە، وشەي (حشەر) واتە: كۆكۈرەنەۋەدە خېركردنەۋە سەرەك، خوڭىراۋىشەتەۋە: (وَيَوْمَ نُحْشَرُ)، ئىنجا ئەگەر (نَحْشَرُ) بخوڭىرېتەۋە، دەپىن بگوتىرى: (أَعْدَاءُ اللَّهِ)، ئەو رۆژە كە

دوژمنانی خوا کۆ دەکەینەو، ئایا (أَعْدَاءُ اللَّهِ) دوژمنانی خوا کین؟ بە تەئکید ئەوانەن کە پێغەمبەرانی خاویان بە درۆ داناو، پەيامی خاویان ڕەتکردۆتەو، سەرپێچیان لە خوا ﷺ کردو، توێژەروان گوتوویانە: مەبەست پیتی بێروایانی ڕۆژگاری پێغەمبەر ﷺ بەلکۆ هەندیکیان گوتوویانە: مەبەست بێروایە قورەیشییەکانە، (محمد الطاهر بن عاشور) ڕای وایە.

بەلام من پیموایە: هەموو ئەوانەى دوژمنانى خوان، چ لە ڕۆژگاری پێغەمبەر دا ﷺ چ پیش ئەو، چ دواى ئەو، چ لە ھۆزى قورەیش و، چ لە ھۆزەکانى دیکەو، نەتەوہەکانى دیکە، ھەموویان دەگرێتەو، ھیچ پاساوێک نیە تايبەتى بەکەین بە بێروایانى ھۆزى قورەیشەو، ھەرچەندە (محمد الطاهر بن عاشور) لەو بارەوہ ھەندیک پاساوى ھێناونەو، بەلام پیم وایە ئیقناعکەر نین، بۆ ئەو کە چەمک و واتای (أَعْدَاءُ اللَّهِ) لەم سیاقەدا کە تێیدا ھاتو، تايبەت بەکەین بە کۆمەلێکی دیاریکراوو، کۆمەلگا، کاتیکى دیاریکراوہ.

(۲) ﴿فَهُمْ يَوْمَعُونَ﴾ ئنجا ئەوان دەوہستێرین، یانی: (يُكْفُونَ)، واتە: ھى پێشیان ڕادەگیرى، تاكو ھى دواى پێیان دەگاتەو، (يُحَسِّسْ أَوْلَهُمْ عَلَىٰ آخِرِهِمْ)، واتە: ھى پێشیان ڕادەگیرى، تاكو ئەوانەى دواى پێیان دەگەنەو، بۆ ئەو ھى ھەموویان پیکەوہ بپۆن، یاخود: (يَوْمَعُونَ)، بە مانای (يُدْفَعُونَ) دى، پالپتوہ دەدرین و ڕەپێچەك دەدرین، یاخود (يَوْمَعُونَ)، یانی: (يُسَاقُونَ)، لى دەخوردین.

(۳) ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا﴾ ھەتا کاتیک کە گەیشتنە لای وى، ڕاناوہ کە (ھا) بۆ ئاگر دەچیتەو، ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا﴾، یانی: (جَاءُوا نَارَ جَهَنَّمَ)، (حَتَّىٰ) لە زمانى عەرەبیدا، دەلى: (لِإِنْتِهَاءِ الْغَايَةِ)، واتە: بۆ گەیشتنە بە کۆتایى مەبەستىک، (إِذَا: ظَرْفٌ لِّمُسْتَقْبَلٍ، مُتَّصِمٌ مَعْنَى الشَّرْطِ)، (إِذَا: بۆ داھاتوو، بەلام لێرەدا مانای مەرجیشى خراوہ تە ئیو، (مَا)ش زیاد کراو بۆ جەختکردنەو.

(إِذَا) کە دەفەرموى: ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا﴾ کە وەك گوتم مانای مەرجى خراوہ تە ئیو، وەلامەکەى قرتێنراو، بۆ سامناک پێشاندان، واتە: کاتیک کە دەگەنە لای ئەو ئاگرە ئەو دەبینن، یان ئەو ڕوودەدا، کە ھەر خوا دەزانى چۆنە؟!

۴- ﴿شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ کاتیک که ده گنده لای، شایه دییان له سهر ددهات، بیستیان و چاوه کانیان و پیسته کانیان، له سهر ته وهی ده یانکرد، ته گهر وهلمی (إِذَا) قرتیراوبی بۆ زه به لاج و سامناک پیشاندان، ئەم پرسته به: ﴿شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ...﴾، ده پیته پرسته یه کی ده ست پیکردن، ده شگونجی ئەمه وهلمی (إِذَا) بی، وهلمی مه رجه که بی، واته: کاتیک که ده گنده لای، بیستیان و، چاوه کانیان و، پیسته کانیان، له سهر یان ده بنه به لگه و شایه، شایه دییان له سهر ددهان، هی چی؟ ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به وهی کردوو یانه، یانی: ﴿يَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، به وهی که ده یانکرد، وشه ی (عَمَل) له به کاره یانی قورئاندا، ههر جوړه چالاکیه که ده گریته وه که مروق پیی هه لده ستی، چ په یوه ندی به عه قلییه وه هه بی، واته: بیرو خولیا یه کانی، چ په یوه ندی به دل و دهر و نییه وه هه بی، واته: هه ست و نهسته کانی، چ په یوه ندی به زمانیه وه هه بی، واته: دهر پین و وشه و پرسته کانی، چ په یوه ندی به ئەندامه کانی دیکه یه وه هه بی، واته: ئەو کارو چالاکیانه ی ده یانکات، که واته: (عَمَل) له قورئاندا، چوار جوړه واتای هه ن، یاخود چوار جوړه چالاکی ده گریته وه:

۱- بیرو خولیا یه کانی عه قل.

۲- هه ست و نهسته کانی دل.

۳- دهر پینه کانی زمان.

۴- کردوهی ئەندامه کان.

۵- ﴿وَقَالُوا لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا﴾ به پیسته کانی خو یانیان گوت، بۆچی شایه دیتان له سهر داین؟! لیته دا جی پر سیه که ئەوان هه م بیستیان، هه م بینیان، هه م بیستیان شایه دییان له سهر داو، به لاهم لیته ته نیا گله یی له پیسته کانیان ده که ن؟ ئەمه دوو وهلمی هه ن:

په که م: له بهر ته وهی پیست گشتگیره و، هه ستی بیستن و دیتن و، هه موو هه سته کانی دیکه ش ده گریته ئیو خو ی.

دووهم: له بهر څه وهی څه وان لهو کاته دا څه نیا پښتیا دهبین، ټاکو پروی ټی بکه و گله یی لی بکه، څه گهرنا چاوو گوښان نابین، مروځ نه چاو دهبینی و، نه گوښی دهبینی^(۱)، به لکو به چاو دهبینی و، به گوښی دهبیستی، به لکم له پښ چاو نین ټاکو قسه یان له گهل بکات و بیان دویتی!

څه وان که بهو شیوه په رځه ده گرن و ده لښ: بوچی شایه دییمان له سه ر ده دن، څه ی پیسته کان؟

(۶) - ﴿قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، گوښان: څه خوايه څیمه ی هینایه قسه، که هه موو شتیك دینته قسه، واته: څه گهر بیهو ی هه ر شتیك قسه بکات، ده پهنیتته گو که قسه بکات.

(۷) - ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، هه ر څه ویش به که مجار دروستی کردوون.

(۸) - ﴿وَالِيَهُ تَرْجَعُونَ﴾، هه ر بو لای ویش ده گنډرینه وه.

ټایا څه و قسه کردن و دواندنه ی پیست و گوښ و چاو، له روژی دوایدا چونه؟

هه ندیک له توږه ره وان ویستو یانه بیعه قلین و، به شیوه ی کی لی بکه و بچیته عه قلی که سانیکه وه که نکوولی دکه، یا خود پیان زه حمه ته ده ست و چاو گوښی قسه بکه!، به لکم له راستیدا څه و قسه ی کی بی پاساوه، چونکه څه هینانه گوښه، له یاسا دره کانی خوايه که له روژی دوایدا زور یاسادری دیکه و، زور شتی دیکه که بو ټیستامان زانراوین و، به پیودانگی څیمه شتی ناباون و نه زانراون، لهو ی په یدا دهبن، وه که له سووړه تی (الطَّارِق) دا خوا ﷺ ده فهرمو ی: ﴿يَوْمَ تَبْيَأُ الْمَرَارِثُ﴾^(۱)، واته: څه روژه که نه ټیبه کان ټاشرکا دهبن، هه روه ها له سووړه تی (الزُّمَر) دا ده فهرمو ی: ﴿وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾^(۱۷)، واته: له لایه ن خواوه شتیکیان بو درکه هوت که حسابیان بو نه کرد بو و، گومانیان بو نه ده چوو.

لېرەدا كە پېستەكان ئاوا وەلەم دەدەنەو، ئەو پۆزى ھېنانەو، لەلەن پېست و چا و گوئ و ئەندامەكانەو، كە ئەو ھېنانە گوئ، بە وىستى خۇيان نەبوو، بەئى وىستى خۇيان و بە ناچارى ھېنارونە قسەو، خوا ﷻ ئەو حالەتەى بەسەردا ھېنارون.

كە دەفەرموئ: ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، خوا يەكەمجار ئېوھى ھېنایە دى و، ھەر بۆ لای ئەویش دەگېردرئەو، ئەمە دەگونجى تەواوكرى قسەى ئەندامەكان بئى، واتە: پېست و چا و گوئ، دەشگونجى رستەيەك بئى خواى مۈتەعال ئېواخنى ئەو قسانەى ئەوانى كېردبئى، نەك لە پۆزى دوايىدا ئەو قسانە ھەموويان بکەن.

۹- ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ﴾، ئېوھى خۇتان پەنھان نەدەكرد لە ترسى ئەوھى بېستنتان و چاوەكانتان و پېستەكانتان شاھەدېيتان لەسەر بىدەن، لەبەر ئەو خۇتان نەدەشاردەو كە ئەندامەكانتان شاھەدېيتان لەسەر بىدەن، ئەمەش ھەر قسەى خوايەو ئېواخن كراو، ياخود: ئەو ھەر قسەى پېست و چا و گوئەكانە، (أَي: مَا كُنْتُمْ تُخْفُونَ أَعْمَالَكُمْ أَنْ تَشْهَدَ بِهَا عَلَيْكُمْ جَوَارِحُكُمْ، بَلْ كُنْتُمْ تَجْهَرُونَ وَتَفْخَرُونَ بِهَا) واتە: ئېوھ لە دنيادا خۇتان پەنھان نەدەكرد، لە ترسى ئەوھى بېستى و چاوەكان و پېستەكانتان شاھەدېيتان لەسەر بىدەن، (واتە: كېردەوكانتان لە دنيادا نەدەشاردەنەو)، بەلكو شانازىيتان پېوھ دەكردن و، كېردەوكانتان بە ئاشكرا ئەنجام دەدان.

۱۰- ﴿وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾، بەلەم گومانتان وابوو كە خوا زۆرىك لەوھى دەيكن، نايزانى، (وَلَكِنْ اسْتَبَارَكُمْ كَأَنَّ مِنْ أَجْلِ اعْتِقَادِكُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ الْأَعْمَالَ الْخَفِيَّةَ) واتە: كە خۇتان پەنھان دەكرد، (لەبەر ئەوھى نەبوو كە مەترسىيە ئەوھى بئى، چا و گوئ و پېستنتان لەسەرتان بېنە شاھەد)، بەلكو لەبەر ئەوھى بوو پېتتان وابوو: خوا كېردەوھ پەنھانەكان نازانئى.

(۱۱) ﴿وَلَكُمْ طُغْيَانٌ مِّنَ الْغَيْبِ ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ﴾، تا ئەو گومانەشتان بوو، که گومانتان به پەرودەدگارتان برد، فەوتاندنی.

﴿أَرَدْتُمْ﴾، یانی: (أَهْلَكْتُكُمْ)، ئەو گومانە خراپەتان بوو بەرانبەر بە پەرودەدگار، که فەوتاندنی، چونکه (رَدِي أَي: هَلَكَ، مِثْلُ رَضِيَ، وَالْإِرْدَاءُ الْإِهْلَاكُ)، (رَدِي)، واتە: (هَلَكَ)، فەوتا، وه (رَضِيَ) واتە: رازیبوو، (الْإِرْدَاءُ: الْإِهْلَاكُ)، (إِرْدَاء) فەوتاندن، تا ئەو گومانەتان بوو که فەوتاندنی.

(۱۲) ﴿فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، ئیستا لە زیانباران بوون، واتە: وهك بازرگانیکتان لێ بەسەرھات، که دەستخەرپۆ و زیانبار دەبن، ئەك هەر قازانج ناکات، بەلکو دەستمایەكەشی دەفەوتن.

(۱۳) ﴿فَإِنْ يَصِيرُوا فَالنَّارُ مَوْى لَّهُمْ﴾، ئنجا ئەگەر خۆراپگرن لە ناگردد، شوێنیان هەر ناگرە، واتە: ئەگەر خۆراپگرن، یان خۆپانەگرن، تازە شوێنیان هەر ناگرە، (أَي: حَاصِلُ أَمْرِهِمْ أَنَّهُمْ قَدْ رُجِّعَ بِهِمْ فِي النَّارِ، فَإِنْ صَبَرُوا وَاسْتَسْلَمُوا، فَهُمْ بِأَقْوَى فِي النَّارِ، وَإِنْ اعْتَذَرُوا لَمْ يَنْفَعَهُمُ الْعَذْرُ، وَلَمْ يُقْبَلْ مِنْهُمْ تَتَّصَلْ)، واتە: سەرەنجامی کارەكەیان ئەوەیە كه ئیستا خراونە ئێو ناگرەوه، ئنجا ئەگەر خۆراپگرن و ملەكەچ بن، ئەوه هەر لە ئێو ناگردا دەمێننەوهو، ئەگەر پۆزش بهێننەوه، خو دزینەوهیان لێ وەرناگیرێ.

(۱۴) ﴿وَإِنْ يَسْتَعِيبُوا فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾، ئەگەر داوا بکەن گلهیی لەسەر خۆشیان لابەرن، (واتە: پۆزش بهێننەوهو، داواي لێبوردن بکەن)، وهلامی ئەوهیان نادرتەوهو، لە گلهیی لەسەر لایروان نابن، شایانی باسە: لێرەدا شایەتییدانی چاو و گوێ و پێستەکان و، ئەندامەکانی دیکەش لەسەر مروڤه بیپروا و تاوانبارەکان لە دۆزەخدا، ئەو شایەدیدانە بو حوکمدان نیه، بەلکو بو سەرزنەشت و سەرکۆنەکردنە، ئەگەرنا پێشتر حوکم و بڕیاریان بەسەردا دراوهو، چوونەتە ئێو ناگری دۆزەخ، واتە: لە ئێو ناگری دۆزەخدا و پێشتر بڕیاردراوه، بەلام ئەو ئەندامەیان که شایەدییان لەسەر دەدەن، رەنگە لە ئێو دۆزەخدا خۆیان بە مەغدوور بزانن، یان پرتەو بۆلە بکەن، که چوون وا

بېاریان له سەر درا، خواش ﷺ بۆ بې دەنگ کردنیا، ئەندامەکانیان دینیتە گۆ، تا کو بواری پرتهو بۆلەیان نەمینی، چونکە وەك گوتراوه: (الْغَرِيقُ يَتَشَبَّهُ بِكُلِّ حَاشِيَةٍ)، واتە: بابای خنكاو دەست بۆ چلە پووشیش درێژ دەكات، ئەوانیش لە ویدا بەتەئکید دەكهونه درۆو دەلهسهو پاساو هینانهوه، بەلام خوا ﷺ دواي ئەوهی ئەندامەکانی خۆیان لە سەر دەكاتە شایەد، دەرقلی ئەو قسەیان نامینی، وەك دوايی لە فرماشتیکی پیغمبەردا ﷺ دەیهینین.

كورتە باسیك له بارهی

شایه‌دی له‌سەر درانی مروڤهوه له قیامت دا

له پۆژی دوایی دا ئه‌وانه‌ی شایه‌تی ده‌ده‌ن له‌سەر مروڤ، ئه‌گه‌ر ته‌ماشای قورئان بکه‌ین، به‌لای که‌مه‌وه‌ حه‌وت جو‌ره‌ شایه‌ ده‌ن، شایه‌دی ده‌ده‌ن له‌سەر مروڤ، که‌ ئه‌و کرده‌وه‌ خراپانه‌ی ئه‌نجامداون:

یه‌ که‌م: خوای به‌رزی مه‌زن:

وه‌ك له‌ سووڤه‌تی (یونس) له‌ ئایه‌تی (٦١)دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: **وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ** (٦١)، واته: تو له‌ هه‌چ حالێکدا نابێ و، هه‌چ کات هه‌چ قورئانیك ناخوێنی و، هه‌چ کرده‌وه‌یه‌ك ناکه‌ی، مه‌گه‌ر ئێمه‌ به‌سه‌رتانه‌وه‌ چاو‌دی‌رین، کاتیك ده‌چنه‌ ئێو ئه‌و کاره‌وه‌و، له‌ په‌روه‌ردگارت په‌نه‌ان نیه‌، به‌ ئه‌ندازه‌ی گرانیی گه‌ردێك نه‌ له‌ ئاسمان و، نه‌ له‌ زه‌ویدا، نه‌ له‌وه‌ گه‌جکه‌ترو، نه‌ له‌وه‌ گه‌وره‌تریش، هه‌مووی سه‌رژمێرکراوه‌ له‌ کتیبیکێ رووندا، (که‌ مه‌به‌ست پیتی زانیاریی په‌هاو بێ سنووری خوايه‌).

که‌واته: یه‌ که‌م له‌ شایه‌ده‌کان خوايه‌، خوا ﷻ له‌ زۆر شوێناندا ده‌فه‌رموی: **وَكُنْ بِاللَّهِ شَهِيدًا**، واته: خواش به‌سه‌ شایه‌د بێت.

دووهم: پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام):

وه‌ك له‌ سووڤه‌تی (النساء) له‌ ئایه‌تی (٤١)دا، خوا ده‌فه‌رموی: **فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا** (٤١) **يَوْمَئِذٍ يُوَدُّ**

الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿١٤٢﴾
 واته: چوڼ دهېی کاتیک که بۆ هر کومه لیک شایه دیک دینین و، توشمان وه که
 شایه د هینا به سهر ته مانوه، (واته: به سهر کافره کانی ئوممه تی خوته وه)! لهو
 پوږه دا ته وانه ی بیپروان، خوږگه ده خوازن که له گهل زهوی ته خت بن و، په کسان
 بن، (واته: زیندوو نه بنه وه)، هیچ قسه به کیش له خوی په روهدگار په نهان
 ناکه ن.

هه روه ها له سوږه تی (الْحُل) یشدا، خوا ﷺ دیسان باسی شایه دیدانی
 پیغه مبه ران به گشتی و، پیغه مبه ری خاتمه له سهر ئوممه ته که ی به تاییه ت ده کات
 و ده فهرموئ: ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ
 شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
 وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ﴾ ﴿١٤٣﴾، واته: تهو پوږه که له هر کومه لیک شایه تیک دینین،
 به سهر یانه وه له خوایان و، توشمان هینا به شایه ت له سهر ته وانه، (تهو بیپروایانه ی
 ئوممه تی خوت، چ له پوږگاری خویداو، چ له پوږگاری دوی خویدا)، کتیب شیمان
 دابه زانده ته سهر تو، پوونکه ره وه ی هر شتیکه (که پیویست بکات، وه حیی خوا
 روونی بکاته وه)، و، پرتمای ی و به زه یی و موژده یه بۆ مسولمانان.

سیته م: زمان و، ده ست و، پی و، چاوو، گوئ:

به نسبت ده ست و پی و، زمانیان، له سوږه تی (الْأُور) دا، خوا ده فهرموئ:
 ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿١٤٤﴾، واته: تهو
 پوږه که زمانه کانیان و، ده سته کانیان و، پییه کانیان، ده بنه شایه د به سهر یانه وه،
 به وه ی که کردوو یانه.

به نسبت بیست و، دیتن و، پیسته کانی شایه وه، خوا له سوږه تی (فُضِّلَتْ)
 دا ده فهرموئ: ﴿شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَأَحْشَاؤُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿١٤٥﴾
 واته: بیستیان و چاوه کانیان و پیسته کانیان شایه دیان له سهر دان به وه ی ده یان کرد.

چوارەم: فریشتە کان:

خو! لە سوورەتی (ق) دا دەفرموی: ﴿وَحَمَّاتٌ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ﴾ (۱۱) واتە: ھەر کەسێک دێ، لێخوڕێک و، چاودێریکی بەسەرەوێ، واتە: ھەم کەسێک کە وەپێش خۆی دەدات، بەرەو دۆزەخ، ھەم شایەدیکیش بەسەرێوە، کە بە دنیایی ھەردووکیان فریشتەن، ھەرەھا لە سوورەتی (الْإِنْشِقَاطِ) یشتا لەو بارەو دەفرموی: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ﴾ (۱۰) ﴿كَرَامًا كَتِيبِينَ﴾ (۱۱) ﴿يَعْمَلُونَ مَا تَقَعَلُونَ﴾ (۱۲) واتە: بە دنیایی ئێوە چەند پارێزەرێکتان بەسەرەوێ، زۆر بەرپێزن، نووسەر و تۆمارکەرن، ئەوێ دەیکەن دەیزانن، (بۆ ئەوێ دواوی لەسەرتان ببنە شایەد).

پێنجەم: زەوی:

وەك خوا ﷻ لە سوورەتی (الزَّلْزَلَةِ) دا، دەفرموی: ﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾ (۴) ﴿بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا﴾ (۵) واتە: لەو ڕۆژەدا زەوی دەنگ و باسەکانی خۆی باس دەکات، (ھەر کەسێک چی کردووە لەسەر ھەر پارچە زەویەك، زەوی لەسەری دەبێتە شایەدو بەلگە) و، راشی دەگەیەنێ کە پەرەردگاری سروشی بۆ کردووە (کە بەو جوړە ھەوالەکانی خۆی بگێڕێتەو، شایەدیی خۆی بدات).

شەشەم: ڕۆژگار و زەمان:

وەك لە فەرماشتی پێغەمبەر دا ﷺ ھاتو، ئەگەر پالۆیدرانى فەرماشتەكە بۆ لای پێغەمبەر ﷺ راستب، دەفرموی: {لَيْسَ مِنْ يَوْمٍ يَأْتِي عَلَى ابْنِ آدَمَ، إِلَّا يُنَادِي فِيهِ: يَا ابْنَ آدَمَ! أَنَا خَلَقْتُ جَدِيدَ، وَأَنَا فِيهَا تَعْمَلُ غَدًا عَلَيْكَ شَهِيدٌ، فَأَعْمَلُ فِي خَيْرٍ أَشْهَدُ لَكَ بِهِ غَدًا، فَإِنِّي لَوْ قَدْ مَضَيْتُ لَمْ تَرِنِي أَبَدًا، وَيَقُولُ اللَّيْلُ مِثْلَ ذَلِكَ} (آخرجه الديلمي: ۵۱۶۲، وأبو نعيم في الحلية (۳۰۳/۲)، وضعفه محقق تفسير القرطبي).

واتە: ھێچ ڕۆژێک بەسەر ڕۆژێک نەدەم دا نایەت، مەگەر بانگی دەکات، ئەو ڕۆژێک نەدەم! من دروستکراویکی تازەم، ئەوێ تۆ ئێستا دەیکە، بەیانێ

دەمە شایەد بە سەر تەو، ئنجا کردەوێ باشم تیدا بکە، تاکو بە یانی شایەدی چاکت بۆ بدەم، چونکە من کە برۆم تازە جارێکی دیکە هەرگیز نامبێنێوە، هەر وەها شەوگاریش بە هەمان شێوە (هەر شەوێک کە دێ، بانگی مەرۆف دەکات، هەڵبەتە مەبەست پێی زمانی حالە).

کەواتە: ئەمە شەش جوۆرە شایەد، بە لām ئیمە گوتمان: حەوت، کە دەگونجێ پێست بە جیا بێ، ئەندامەکان وەک دەست و پێ و زمان و چاو و گوێ بە جیا بن، ئەو کاتە دەبن بە حەوت جوۆرە شایەد.

پرسیاریک دەکرێ: بۆچی لێرەدا خوا ﷻ ئەو ئەندامانەی تایبەت کردوون، بە شایە دیدانەو، بە تایبەت لێرە لە سوورەتی (فُصِّلَتْ) دا، واتە: بیستن و چاوەکان و پێستەکان؟ وە لāmە کە ی ئەو یە:

یە کەم: ئەوانە ئەو بیستەنەیان بە کارنە هێناوە بۆ گوێ بیست بوونی فەرماشتی خوا ﷻ.

دوو دەم: لەبەر ئەوەی نیشانەکانی خۆیان بە چاوەکان نە بینوون.

سێ دەم: بە پێست و ئەندامەکانیشیان پابەند نەبوون بە شەریعەتی خۆی پەرەردگارەو.

چوار دەم: بە زمانیشیان هەقیان نە گوتە.

پنج دەم: بە دەستەکانیشیان ئەو کردەوانەیان ئەنجام نەداون، کە جێگای پەزنامەندیی خوان.

شەش دەم: بە پێتەکانیشیان بۆ ئەو کارو چالاکیانە نەجوولاون کە مایە ی پەزنامەندیی خۆی پەرەردگارن.

لە بارەی ئەو دەوێ کە دەفەرموی: ﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، ئەو ئەو گومانەتان بوو کە بە رانبەر بە پەرەردگارتان هەتانبوو، سەرەنجام ئەو گومانەتان فەوتاندنی و، لە زیانباران بوون.

يَتَّخِعُهُ مُبَهِرٌ ۖ لَهُ بَارَهُى گومانى چاك به خوا بردنه وه فەرموويه تى: [أَلَا يَوْمَئِذٍ أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ الظَّنَّ بِأَلَّهِ، فَإِنْ قَوْمًا أَسَاءُوا الظَّنَّ بِرَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

﴿۲۳﴾، (أخرجه مسلم: ۲۸۷۷، والطيالسي: ۱۷۷۹، وأبو داود: ۳۱۱۳، وابن ماجه: ۴۱۶۷، ابن حبان: ۶۳۶، ۶۳۷)، واته: با هيچ كام له تيوه نه مری، مه گەر له حالیک دا که گومانى چاك به خوا ده بات، چونکه کۆمه لیک گومان خراپیان به خوا بردو ئه ویش فەوتاندنی، خواى بهرز فەرموويه تى: ﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ﴿۲۳﴾.

ئەو ڕستە یە دە فەرموی: ﴿وَإِنْ يَسْتَعْجِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾ ﴿۲۴﴾:

زانایان زۆر قسه یان له سەر کردوه، چونکه ئەم جوړه دەرپرینه دەرپرینیکی توژی ده گمە نه، هەر چه نه ده چەند جارێک له قورئاندا هاتوه، له تەفسیری سوورەتی (النحل) یشدا قسه مان له باره وه کردوه، ههروه ها له تەفسیری سوورەتی (لقمان) یشدا هەر قسه مان له باره وه کردوه، ﴿وَإِنْ يَسْتَعْجِبُوا﴾ (إِنْ يَسْأَلُوا الْعُتْبَىٰ وَهِيَ رُجُوعُ الْمُعْتُوبِ عَلَيْهِ إِلَى مَا يُرْضِي الْعَاتِبَ لَمْ يُعْطُوا حَقَّ رَفْعِ عِتَابٍ عَلَيْهِمْ وَاعْتِدَارٍ)، واته: ئەگەر داواى (عُتْبَى) بکەن، که بریتیه له گه رانه وه ی بابای سه رزه نشکراو بو حاله تیک که بابای سه رزه نشکەر لایى رازیى، داواکاریه که یان جبهه جی ناکرئ و، مافی لابر دنی لۆمه له سەر خوایان پئی نادری و، مافی پۆرش هینانه وه و پاساو هینانه وه یان پئی نادری.

﴿وَإِنْ يَسْتَعْجِبُوا﴾، خوێنراویشه ته وه: ﴿وَإِنْ يُسْتَعْجَبُوا﴾، ئەگەر داوايان لى بکری گله یی له سەر خوایان لابه رن، ههروه ها ﴿فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾ ﴿۲۴﴾، له وانه نین که گله ییان له سەر لابه رى، خوێنراویشه ته وه: ﴿فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾، له و که سانه نابن که گله یی له سەر خوایان لابه رن، حه سه نی به صرایی و، ئەبو عوبه یدو، ئەبو لهعاليه، وایان خویندۆته وه، (أَي: إِنْ أَقَالَهُمُ اللَّهُ وَرَدَّهُمْ إِلَى الدُّنْيَا لَمْ

يَعْمَلُوا بِطَاعَتِهِ كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ (۲۸) واتە: ئەگەر خۇا ﷺ داواكەشيان بگريتهوهو، بيانگريتهوهو بۆ زيانى دىيا، لەوئش ديسان فەرمانبەريى خۇا ناكەن و، گلهيى خۇا لەسەر خۇيان لانا بەن، وەك خۇاي بەرز فەرموويهتى: ئەگەر بشگيرپرينهوه جارئكى ديكە دەگەرپينهوه سەر ئەوهى لئى قەدەغە كراون و ئەوان درۆزنن.

لەو بارهوه ئەو فەرموودهيهى پيغەمبەر ﷺ دئين، كە چۆن ئەندامەكان شايدەدى لەسەر مروؤف دەدەن، كە دەفەرموؤ: إِعَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَضَحِكَ، فَقَالَ: «هَلْ تَذَرُونَ مِنْ أَضْحَكٍ؟» قَالَ قُلْنَا: أَلَيْهَ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: مِنْ مَخَاطَبَةِ الْعَبْدِ رَبَّهُ، يَقُولُ: يَا رَبِّ أَلَمْ تُجِرْنِي مِنَ الظُّلْمِ؟ قَالَ: يَقُولُ: بَلَى، قَالَ: فَيَقُولُ: فَإِنِّي لَا أَجِيزُ عَلَى نَفْسِي إِلَّا شَاهِدًا مِنِّي، قَالَ: فَيَقُولُ: كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ شَهِيدًا، وَبِالْكَرَامِ الْكَاتِبِينَ شُهودًا، قَالَ: فَيُخْتَمُ عَلَى فِيهِ، فَيُقَالُ لِأَرْكَانِهِ: انْطِقِي، قَالَ: فَتَنْطِقُ بِأَعْمَالِهِ، قَالَ: ثُمَّ يُخَلَّى بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكَلَامِ، قَالَ فَيَقُولُ: بُعْدًا لَكُنَّ وَسُحْقًا، فَعَنْكَنْ كُنْتُ أَنَا ضِلٌّ (آخرجه مسلم: ۲۹۶۹).

واتە: ئەنەسى كورى مالىك ر.ز. دەئى: ئيمە لە خزمەت پيغەمبەرى خۇا ﷺ بووين، پيگەنىي، (زەردەخەنەيهكى هاتى)، دوايى فەرمووى: دەزانن بەچى پيئەكەنەم؟ گوهمان: خۇا پيغەمبەرەكەى زاناترن، فەرمووى: بەوه پيئەكەنەم كە بەندە پەرورەدگارى دەدوئىتى (لە پۆزى دواييدا)، دەئى: ئەي پەرورەدگارم! ئەدى تۆ منت پەنا نەدا لە سەتم، كە سەتم لى نەكەى، فەرمووى: خۇاش دەفەرموؤ: با، فەرمووى: ئەويش دەئى: من رېگا نادەم هيچ كەس بەسەرەموهە بەلگە بى مەگەر لە خۆم، فەرمووى: خۇاش دەفەرموؤ: باشە، ئەمرو هەر خۆت بەسەر خۆتەوه شايدەبهو، فريشته بەريزه تۆماركەرەكان با بەسەرتهوه شايدەتن، ئنجا مۆرى بەسەر دل وەدەنرئ، (واتە: زارى قەپات دەبئ و، قسەى بۆ ناكري و)، فەرمان دەكرئ بە ئەندامەكانى قسە بكەن، دئە گوؤ، شايدەدى كردهوهكانى لەسەر دەدەن، دواى ئەوهى ئەندامەكان شايدەديهەكان تەواو دەكەن، ئنجا

دووبارە جاريكى دىكە بۈارى دەدرى بە زمانى قسە بکات، شجا ئەويش پروو
 دەكاتە ئەندامە كانى و، دەلى: دوورىى بۆ ئىوھو، سزا بۆ ئىوھ، من بەرگريىم
 لە ئىوھ دەکرد، ئەوانىش وەك لە ئايەتەكەدا ھاتوھ دەلىن: ﴿أَنطَقْنَا اللَّهُ أَلِّیَا
 أَنطَقَ كُلُّ شَیْءٍ﴾ ئەو خوايە ئیمەى ھىناوھتە گو، كە ھەموو شتیک ئەگەر
 بىھوئى دەپھىتتە گو.

مەسەلەى دووھ:

سازكرانى ھاونشینانى خراپ بۆ بیروایان، كه كوفرو خراپه و تاوانیان بۆ پراژیننه وه، سه ره نجام پریاری دادگه رانه ی خویان له سه ر بچه سپی، له میانی كۆمه لانیكى رابردوو له جندو مروقی زیانباردا، به وه ی كه ده چنه نیو ناگری دۆزه خه وه:

خو ده فه رموی: ﴿وَقِضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا فَرَيْنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ﴾ (۲۵)

شیکردنه وه ی ئەم ئایه ته، له پینچ برگه دا:

(۱) - ﴿وَقِضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا﴾، چه ند ھاونشینیکمان بۆیان ئاماده کردن، (قِضْنَا أَي: ھینئاً لھؤلاء الکفار)، بۆ ئەو بیروایانه ئاماده مان کرد، چی بۆ ئاماده کردن؟ ﴿قُرْآنًا﴾، کۆی (قرین) ھ، (قرین) بریتیه له (الصاحب الملازم) ھاوھلیکه له مروف جیانابیته وه وه ھمیشه له گه لیدایه، به کوردیی: ھاونشین، ئنجا ئایا ئەو ھاونشین و ھاوھم و ھاوھ لانه چین؟ زۆربه ی توێژه ره وان گوتوو یانه: شه ی تانه کائن، (القرناء: شیطین یلازموئھم)، شه ی تانه ھاونشینه کائن كه ھه میشه له گه لیاندان.

(الطبري) له و باره وه له تهفسیره كه ی خۆیدا، ده لئ: (وَبَعَثْنَا لَهُمْ نُظْرًا مِنَ الشَّيَاطِينِ، فَجَعَلْنَاهُمْ لَهُمْ قُرْآنًا قُرْنَا لَهُمْ بِهِمْ، يُزَيِّنُونَ لَهُمْ قَبَائِحَ أَعْمَالِهِمْ) (۱)، واته: ناردمانه سه ریان چه ند ھاوتاو ھاوشیوه یه ك له شه ی تانه كان و، ئەوانان كرده ھاونشینان، له گه لیاندا جووتمان كردن كه ھه میشه پێكه وه بن، كرده وه خراپه كانیان بۆ ده رازیننه وه.

ئىنجا ئەو ھاونىشىنە شەيتانانە، كە وەك گوتىم زۆربەى توپژرەھوان دەلین: لە جىندى، بەلام دەگونجى مەروڧىش بىن، وەك لە سوورەتى (الناس) دا خوا دەفەرموى: ﴿الَّذِي يُوسِّسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ ۱، واتە: ئەو ھەي خوتخوتە دەخاتە سىنەى خەلكەو، لە جىندو لە مەروڧ.

ھەر ھەھا لە شوڧى دىكەدا خەي پەر ھەردگار دەفەرموى: ﴿شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾، واتە: شەيتانەكانى مەروڧ و جىند.

ئىنجا ئايا ئەو ھاونىشىنە چى دەكەن؟

۲- ﴿فَرَيْنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾، ئەو ھەي لە پىش دەستیانەو ھەي، ئەو ھەي لە دوايانەو ھەي بۆيان پازاندەو، ئەو ھەي لە پىش دەستیانەو ھەي، ئەو ھەي لە دوايانەو ھەي، زانايان زۆر قەسيان لە بارەو ھەردوون، بەلام دوو واتا زياتر بە دلەو دەچەسپن:

يەكەم: ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾، واتە: ھەر چى گوناھو تاوانە، لە پىشيان و لە دوايان، يان لە دەور بەريان، بۆيان دەپازىننەو، بەلام بۆيە ئەو دوو لايەى باسکردوون، چونكە پاست و چەپ و، سەر و خوارىش دەگرنە ئىو خۆيان، كە من ئەو واتايەم زياتر بە دلە، واتە: ھەر چى گوناھ و تاوانە، بکەوئىتە لاي پىشيان يان لاي دوايان بۆيان دەپازىننەو.

دووەم: ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾، واتە: لە کاروبارى دنيا (مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا)، ﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾، واتە: لە کاروبارى پۆژى دوايى (مِنْ أَمْرِ الْآخِرَةِ)، کاروبارى دنيايان بۆ جوان دەكەن و، بۆيان دەپازىننەو: چۆن پىتان خۆشە و بکەن، نە لىپرسىنەو ھەي، نە سزاو پاداشت ھەي، نە ھەلال و ھەرام، ھىچ واتايەكيان ھەي، چۆن چىژ وەر دەگرن و، چۆن لە پروي دنيايى ھەو قازانچ دەكەن و، بە ھەرى ماددىي وەر دەگرن، و ابكەن.

بە نىسبەت پىشيانەو ھەي، واتە: بە نىسبەت ئەو كاتەو ھەي كە دى، كە پۆژى دوايە، ئەو پىشيان و بۆ دەپازىننەو كە نە زىندو و كرانەو ھەي، نە سزاو

پاداشت ههیه، تهویشیان ئاوا بو دهرارننهوه، که ترسی پوژی دواییان نهبی، که له پشتیان ههیه.

۳- ﴿وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾، فهرمایشیان له سه ره هاته دی، واته: بریاری خوا ^{لله} له سهریان چه سپا، که خوا فهرموویهتی: به بیی سیستم (نظام) یک که دایناوه، هه ره که سیک ئاوا بکات و ئاوا بژی، سه ره نجامی بهو شیوهیه ده بی، ئه و بریاره دیان له سه ره چه سپا.

۴- ﴿فِي أَمْرِ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَلْبِهِم مِّنَ الْإِنِّ وَالْإِنِّ﴾، له نیو کومه لانی کدا که تییه ریون له پیش وادا، له جند و له مروف، واته: هه ره خویان نین و ئه وانیش چوونه نیو ئه و کومه ل و ناقمه بیروایانه وه له جندو مروف، که له پیش وادا تییه ریون و بریاری سزادرانیان به سه ردا چه سپوه.

۵- ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ﴾، به دلنایی ئه وان زیانبار بوون، (الطیبری) له و باره وه ده لی: ﴿إِنَّ تِلْكَ الْأُمَّةَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمْ عَذَابُنَا مِنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ، كَانُوا مَغْبُوتِينَ بِسِعْهُمْ رِضَا اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ بِسَخَطِهِ وَعَذَابِهِ﴾، واته: ئه و کومه لانه که ئازارو سزادانی ئیمه دیان له سه ره چه سپوه، له جند و له مروف، زیانبار بوون، به وه که ره زامه ندیی خواو، به زه بیی خویان فروشت و له به رانه ردا قوو ره بی و سزای به روه رده گریان وه رگرت.

مەسەلەى سىيەم:

بېيروايان وەك نەخشە و پىلانتيكى گلاو، گوتيان: گوئى بۇ قورئان مەگرن، واتە: بېيروايانى قسە رۇيشتوو، بە شۇنكە وتووەكانى خۇيانيان گوت: گوئى بۇ قورئان مەگرن و، قسەى پووچ و غەلبە غەلب لە كاتى خۇيانى قورئان دا بكنە، بەلكو بەسەرىدا زالبن، خواش ھەرەشەى سزاو ئازارىكى سەختى لىكىردوون، وەك تۆلەيەك لە دوژمنانى نكووليكەر لە خواو نىشانەكانى:

خوادەفرموى: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۲۶) فَلَنُذِيقَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْرًا الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۷﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخَالِدِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَمْحَدُونَ ﴿۲۸﴾

شىكىردنەوى ئەم ئايەتانه، لە نۇ برگەدا:

۱- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانەى بېيروابوون، گوتيان: ئەوانەى بېيروابوون بە دلتياى مەبەست پتى سەركردهكان و حوكمران و قسە رۇيشتووەكانە، چونكە ئەوان تواناى فەرمان پىكردن و، رى لىگرتنيان ھەبوو، ئەوان بە خەلكە رەش و پروت و ھەلخەلەتاو و گوئى لە مستەكانى خۇيانيان گوتو: وابكنە و، وامەكەن.

ئايا چىيان گوت؟

۲- ﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ گوئى بۇ ئەم قورئانە مەگرن و، قسەى پووچى تېدا بكنە، بەلكو بەسەرىدا زالبن، كەواتە: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوہ لە تەفسىرەكاندا نەمىنيو، بەلام بە تەنكىد بە سىياق و سەلىقە ديارە، كە مەبەست پتى كافرانى ئاساىى نىيە كە لە نىتو خۇياندا، واياي گوتبن، بەلكو كافرە دەست رۇيشتوو و، قسە رۇيشتووەكان و، حوكمران و بالادەستەكان بە شۇنكە وتووەكانى خۇيانيان گوت: گوئى بۇ ئەم قورئانە مەگرن، زانيويانە كە ئەگەر گوئى بۇ بگرن و گوئى بۇ

ھەڵبەخەن، پیتی کارتیکراو دەبن، ﴿وَالْعَوَافِي﴾، قەسە ی پووچی تێدا بکەن، ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾، بە لکو بە سەریدا زالب، ﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾، کە: ﴿تَسْمَعُوا﴾، بەرکاری خواستو بە ھۆی لاموھ، دەنا دەیتوانی بفەرموێ: ﴿لَا تَسْمَعُوا هَذَا الْقُرْآنَ﴾، گوێ بۆ ئەم قورئانە مەگرن، بەلام کە دەفەرموێ: ﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾، ﴿عُدِّي﴾ «لَا تَسْمَعُوا» ب «ل»، لَتَضْمِينِهِ مَعْنَى الْإِطْمِئْنَانِ وَالرُّكُونِ، بۆیە: ﴿تَسْمَعُوا﴾، بە (ل) بەرکاری خواستو، تاکو مانای مەیل بەلادا کردن و پێ ئارام بوون، بخەریتە ئێو وشە ی: ﴿لَا تَسْمَعُوا﴾، یانی: ﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾، وَلَا تَطْمَئِنُّوا إِلَيْهِ، وَلَا تَرْكَنُوا إِلَيْهِ، گوێ بۆ ئەم قورئانە مەگرن و پیتی مەسرهون و بەلایدا مەچن، ﴿وَالْعَوَافِي﴾، قەسە ی پووچی تێدا بکەن.

ھەڵبەتە کە گوتوو یانە: ﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾، ئەمە لەسەر زمانی مسوڵمانان گوتوو یانە، ئەگەرنا ئەوان برۆیان بەو ھەو ھەو ھەو ناوی قورئانەو، خوا دا بە زاندو، واتە: ئەو ھە ی مسوڵمانان پیتی دە ئێن قورئان و، پێیان وایە لەلایەن خواو بەسەر پیخەمبەرە کە ی (موحەممەد) ﷺ دا خوێنراو تەو، گوێ بۆ ئەو مەگرن، وشە ی (لَعُو)، وە ک پێشتر باسمان کردو، (الْقَوْلُ الَّذِي لَا فَائِدَةَ مِنْهُ)، ئەو قەسە یە کە سوودی نەبێ، وە ک گوتمان لە (لَعَا) وە ھاتو، کە دەنگی پاساری و جریو جریو چۆلە کەو بەلندە یەو بۆ ئیمە بێ سوود، چونکە تێی ناگەین، بەلام بە تەکید بۆ خوێان سوود بەخشەو، لێی حالی دەبن، بۆلبولیک کە دە جریوئێ، یان کەوێک کە دە قاسیئێ، یان کوتریک کە دە گمئێ، ھەر ھەوا مریشک کە کورکە کورک دەکات و، کە لەباب کە دە قوو قئێ و، بەلندە کانی دیکە، ئەو دەنگ و سەدایە ی خوێان بۆ خوێان سوود بەخشە.

ئەجا کە گوتوو یانە: ﴿وَالْعَوَافِي﴾، ئەمە دوو واتایان دەگە یە ئێ:

یە کەم: قەسە یە کێ تێدا بکەن سوودی نەبێ، واتە: قەسە ی پووچ و گالئەو جە فەنگ بکەن و، دەنگ بەرز بکەن ھەو لە کاتیکدا قورئان دە خوێنێ تەو.

دووه: دهنګه دهنګ و غه لې غه لېك بګهن، كه دهنګى قورټان خوټنه كه داپوښت، نجا نه ګر پټغه مېره ﷺ، يان يه كيك له هاوې لانه، يانې: دهنګ هه لټنن و، غه لې غه لېك بګهن، كه دهنګى پټغه مېره ﷺ يان دهنګى ټو كه سې كه قورټان ده خوټن، داپوښت و، دهنګه كه ون بټ.

﴿لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ﴾ ، به لكو زالبن، يانې: (لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ مُحَمَّدًا)، يان (لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ الْقُرْآنَ)، به لكو به سهر موحه مېه ددا، يان به سهر قورټاندا زالبن، به وه كه هره كه س بيه وې ګوټيستي قورټان بټ، نه توانې ګوټيست بټ، نجا كه ټيوه رټان ليګرت ګوټيستي قورټان بټ، ماناى وايه به سهريدا زالبوون، چونكه خه لك هه تا قورټان نه بېستې، پټى كارتېكراو نابټ.

نجا ټمه وه نه بټ هره ټو كاته وابووبټ، ټيستاش هه روايه و دوژمنان و ناحه زانې ټيسلام، هو كاريك كه زور پشټى پټ ده به ست و، به كارتېكه رو كاريګه رى دده ټنن بو دژايه ټيى ټيسلام و مسو لمانان، ټوهويه كه شتى پوچ بلاو ده كه نه وه، ټو هه موو كه نالانه ي به پاره ي نه وت و غازى دزراوى خه لك و، به پاره ي بودجه ي دزراو و به تالان براوى ټم ميلله ته و، به سه روه ت و سامانى به حه پامى له سهر يه كه كه له كه كراوى ټم خه لكه هه ژارو پېش و پروته كار ده كه ن، ټو كه نالانه چيان له سهر بلاو ده كړته وه؟! به دنيا يى هه مووى له چوارچپوه ي ټوه دايه كه خوا ده فرموى: (لَعُو)، قسه ي پوچ، نه كه هره ټوه، به لكو قسه ي حه پامېشه و له (لَعُو) ش به ولاوه تره، چونكه (لَعُو) ټوهويه كه سوودى نه بټ، به لام زور ټك له و قسه و چالاكى و شتانه ي كه له و كه نالانه دا بلاو ده كړنه وه، نه كه هره سوودى نيه، به لكو زوريش زيانى هه يه، به تايه ت بو چينى ګه نچ و تازه پيښتو، كه سه رګه رميان ده كه ن به قسه و شتى پوچ هوه، به لكو سه رګه رميان ده كه ن به وه وه كه وا هه ست بګهن يه كه ټوپه ل غه ريزه ن: ته نيا غه ريزه ي جينسين، ته نيا غه ريزه ي خوار دنه وه و خوار دن و، سه رګه رميان ده كه ن به وه وه كه به رګ و پوښاكيان چو ن بټ؟ خوار دنيان چو ن

بى؟ چۆن ئارەزووكانى خۇيان تېر بىكەن، لە ھەر رېيەكەو ھە بۆيان ھە لىكەوئى، بەبئى ئەو ھى گوئى بدەنە ھە لال و ھە پام؟ ئەو ھەش كاتى خۇئى پىلان و نە خەشەى بېيروايان بوو ھە دژى قورئان، ئىستاش بە ھەمان شېو ھەموو ئەو ھەولانە دە چنە ئەو چوارچىو ھەو ھە، كە خە لىك بەشتى پوچ و بى ئامانچ و بى سوود سەرگەرم بىرى، بۆ ئەو ھى ئەپەرژىتە سەر ئەو ھى ھوكمى چ ھوكمرا ئىكەو، ئەو دىنایە چىئى لى دى و، كى ھوكمى دەكات و، خىرو بىرى ئەو ولتە بۆ كوئى دەبردى و، ئەو خە لىكە رووى پى لە چى كراو؟ ھەمىشە ئەگەر خە لىك بە ناھەق و بە تالەو ھە سەرقالىكرا، ناپەرژىتە سەر ھەق.

(۳) ﴿فَلَنذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا﴾، بە دىنایى تېمە ئەوانەى بېيروان ئازارىكى سەخت و توندىان پى دەچىژىن، كە دەفەر موئى: ﴿فَلَنذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئەمە: ﴿إِظْهَارٌ فِي مَقَامِ الْإِضْمَارِ﴾، دەتوانى بفر موئى: ﴿فَلَنذِيقَهُمْ﴾، چونكە پىشتىر باسىكردو ھە دەفەر موئى: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْفِ فِيهِ لَعَنَّكُمْ تَعْلَبُونَ﴾ (۶۱) بە لال بۆيە دەفەر موئى: ﴿فَلَنذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئەمە دەر خستەو ئاشكرا كردنە لە شوئى پەنھان كردن، بۆ ئەو ھى بزانرى كە بېيروايە كەيانە، ئەو شېو ۲ەفتارەيان لى دەشكوئىتتەو ھەو، بېيروايە كە شيانە وایان لىدەكات شایستەى سزای سەختى خوابن، پىشتىرىش گوتوومانە: وشەى (ذوق) بە مانای چىشتنى خواردن دى، واتە: ئىنسان لە خواردن بچىژى، بە لال لىرەدا ئەمە خواراوه تەو ھە بۆ سزا، یانى: ئەو سزاو ئازارە كە خوا بۆ كافرانى ئامادە كردو ھە، وەك چىشت و خواردنىك بۆ ئامادە كردوون و، كە بە تۆبى پىيان بخوات و، پىيان لەو ئازارە بچىژىئى.

(۴) ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْرَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، بە دىنایى بە پىي خراپترى ئەو ھى دەيان كرد، سزايان دەدەين.

(ل) لى (لَنَجْزِيَنَّهُمْ) زەمىنە خوشكەرە بۆ سوئند (مُهِدَّةٌ لِّلْقَسَمِ)، یاخود (ل) ى سوئندە، یانى: سوئند بە خوا، (ن) ەكەش بۆ جەخت كردنەو ھە، واتە: سوئند بە

خو زور به جه ختکردنه وه وه، ((أَسْوَءٌ مَنْصُوبٌ عَلَى نَزْعِ الْخَافِضِ أَي: عَلَى أَسْوَأِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ))، (أَسْوَءٌ) مه نصوص به داپنینی ژئردار که، یانی: سزایان ده دهین له سه ر خراپترین کرده وه یان که ده یان کرد، (وَأَسْوَأُ: اسْمٌ تَفْضِيلٍ مَسْلُوبٌ الْمُفَاضَلَةُ، وَإِنَّمَا أُريدُ بِهِ الشَّيْءُ، فَصِيغَ بِصِيغَةِ التَّفْضِيلِ لِلْمُبَالَغَةِ فِي السُّوْءِ)، که ده فه رموی: ﴿أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، مه به ست نه وه نیه، که ته نیا به خراپترینی کرده وه که یان سزا ده درین، به لام به کرده وه خراپه کانیان که خراپترین نین، سزا نادرین، ﴿أَسْوَأُ﴾، لیره داوی هه لبراردنه، به لام مه به ست پیی هه لبراردن و به راورد پتکردن نیه، له گه ل به ران به ری کدا، به لکو مه به ست پیی کرده وه ی خراپه، به لام بویه به شیوه ی (اسم التفضیل) هاتوه، تا کو زیده روپی بکری له خراپیی کرده وه که یاندا.

له راستییدا هه ر کرده وه یه کی خراپ له به ران به ر خوای موته عالدا، به خراپترین له قه لهم ده دری، نه گه ر ته نیا خراپیش بی، هه ر خراپترینه.

(۵) - ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ الَّذِينَ كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾، نا نه وه سزای دوژمنانی خواجه که نا گره.

(۶) - ﴿هُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ﴾، له ویدا بویان هه یه مه نزلگای تیدامانه وه، واته: (لَهُمْ فِيهَا مَنْزِلُ الْبَقَاءِ الْأَبَدِيِّ)، مه نزلگای مانه وه ی هه می شه یی بو نه وان له ویدا هه یه.

(۷) - ﴿جَزَاءُ يَمَّا كَانُوا يَافِكُونَا بِمَحْدُونٍ﴾، سزای نه وه که نکوولییان له نایه ته کانی تیمه ده کرد، که واته: نه ی بیروایانه! تیمه وهرن بروا به راستیتی قورئان بین و، لئی وردبته وه، نکوولیی لی مه که ن، نه گه رنا دواپی نه وه سزاتانه.

نهمه ش نه وه ده گه یه نی که نه و بیروایانه زانیویانه قورئان هه قه، به لام دانیان پیدانه هیتاوه، چونکه: ﴿بِمَحْدُونٍ﴾، واته: نکوولیی ده که ن، نکوولییکردن نه وه یه مرووف به عقل و دل بزانی نه و شته راسته، به لام به زمان دانی پیدانه هیتی، وه ک خوای به رزی مه زن له سووره تی (الممل) دا له باره ی گه لی فیرعه ونه وه، که مووسا علیه السلام نیشانه کانی خوای پهروه ردگاریان بو دین، ده فه رموی: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ

عَايُنُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝۱۳ وَحَدِّثُوا بِهَا وَأَسْتَفِثْتَهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلُمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝۱۴

ئىمەيان زۆر پۇش بولۇپ، (يان زۆر پى بىنەر بولۇپ، ھۆكۈرى ئەۋەبولۇپ مەۋۇف پىيان بىنى)، بۇ ھاتىن گوتىيان: ئەۋە جادۋىكى ئاشكراۋ پۈۈنەۋ، نكوۋلىيان لىكرىد، لە دەروۋنى خۇشياندا لىيان دلىابولۇپ راستىن، بەلەم بە زمان نكوۋلىيان لى كرىد، بە ھۆى سىتەم و خۇ سەپاندەۋە، تاكو سىتەمكارى و خۇسەپاندەيان بۇ بەردەۋام بى، نەچۈنە ژىربارى ئەۋە موعىزانەۋە كە مووسا عليه السلام ھىتابولۇپ، و، دانيان پىدا نەھىيان، چۈنكە ئەگەر دانيان بە راستى نىشانەكانىدا ھىتابايە، دەۋوايە ئەگەر شۈين پەيامەكەشى كەۋتبان، ئنجا ئەگەر شۈين پەيامەكەشى كەۋتبان، فىرەۋن و دارو دەستەكەشى ئەۋە بەزم و بازارەدى ھەيانبولۇپ، لىيان تىكدەچۈ، بۇيە ھەر لە سەرەتاۋە نكوۋلىيان لە نىشانەكانى مووسا عليه السلام كرىد، **فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝۱۴** سەرنەچ بدە! سەرەنجامى تىكدەران چۈن بولۇپ؟! ئنجا تىستاش ھەروايەۋ، تىستاش كەسانىكى زۆر لە ھوكمپانە خۇ سەپىنەكان، چ لە ھىزبە سىكۇلارىستەكان، چ لە پۇئىمە سىكۇلارىستەكان، چ لە پۇئىمە مىراتى و بىنەمالەيەكان، چ لە پۇئىمە خۇسەپىنەكان بەھۆى كودەتاي سەربازى و، ھىزى سەربازى و، ھىزى موخابەراتى، چ بە ھۆى پەيۋەندىيە سىياسىيە خۇ بەدەستەۋە دەرەكانىيان، لەگەل زلھىزانى پۇئەلەت و پۇئەلەت، ئەۋانە نكوۋلىيە دەكەن لە راستى ئىسلام، ئەگەرنا دەزانن راستە، بۇچى نكوۋلىيە دەكەن؟ چۈنكە ئەگەر بىنە ژىربارى ئىسلام و پەيامى خواۋە، پەيامى خوا پىش ھەموو شىتەك پىيان دەلى: ھەموۋتان بران، دەبى پىكەۋە تەبابىن، ھەروەھا پىيان دەلى: ئەۋە خىرو بىرەرى لەم ۋلەتەدايە، ھى ھەموۋتانە، ھى مالىك و دوو مالان و چەند مالىك نى، ھى عەشىرەتەك و ھىزىك نى، ھى چەند كەسىك نى، ھى ھەموۋتانە، دەبى تىيدا بەشداربن، نابى ھىچ كەس قۇرخكارى بكات لە نىعمەتەكانى خواۋا.

ہم روہا دینی خوا پیان لی دہ گریٰ لہ تہ زویرو فرت و فیل، لہ خو سہ پانن،
 لہ زہ برو زہنگ، لہ چاو سوور کردنہ و ہی ناہق لہ خہ لک، ئنجا تاینیک پئی
 ئہ وانہ یان لی بگریٰ ہہر لہ سہرہ تاوہ نکوولی لی دہ کھن و، ناچنہ ژیرباری.

مەسەلە ی چوارەم و کۆتایی:

داواکردنی بێپروایان لە خوای پەروەردگار کە ئەو دووانە ی لە مەرۆف و جند گومرایان کردوون، پێشانیان بدات، تاكو بیانخەنە ژێر پێیان و، بکەونە ژێری ژێرەو:

خوای دەفەرموێ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ ضَلَّوْنَا مِنَ الْإِنْسِ جَعَلَهُمَا تَحْتَ أَفْدَانِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ﴾ (٢٩)

شیكردنەوێ ئەم ئایەتە، لە چوار بڕگەدا:

(١) - ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانە ی بێپروان، گوتیان، ئەمە لێرەدا: بە حوکمران و شوێنکەوتوووە، بە سەرکردەو بنکردهو، ئەوانە ی شت بەدەست بوون و، ئەوانە ی شوێنکەوتوو و لاساییکەرەو بوون، هەموویان دەگریتهو.

(٢) - (ئەوانە ی بێپروان گوتیان): ﴿رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ ضَلَّوْنَا﴾ پەروەردگارمان! ئەو دووانە ی گومرایان کردین، پێشمان بە، توێژەرەوانی قورئان زۆربەیان بۆ وێنە: (الطبري) و زۆری دیکەش گوتویانە: ئەو دووانە (ئیبلیس) و (قابیل)ن، ئیبلیس لەبەر ئەوێ یە کەم کەس بوو سەرپێچی کرد لە ئاسمان، قابیلیش یە کەم کەس بوو لەسەر زەوی سەرپێچی لە فەرمانی خوا کردو، بڕایە کە ی خوێ کە هابیلە کوشتی، ئەو دووانە مان پێشان بە کە پێی کوفرو تاوان و خراپەیان بۆ خەلک شکاندو، پەنگی سەرپێچیکردن لە فەرمانی خویان پشت.

بەلام من پێم وایە: ﴿الَّذِينَ ضَلَّوْنَا﴾ ئەو دووانە ی گومرایان کردین، واتە: ئەو دوو جوړە ی گومرایان کردین لە جندو مەرۆف، نەك دوو کەس، کە ئیبلیس و قابیل بن، بەلکو هەموو ئەوانە ی کە لەو دوو جوړە دروستکراوین، چ جند، چ مەرۆف، ئەوانە مان پێشمان بە، چونکە بە تەئکید هەلخەلەتێناوو شوێنکەوتووکان زۆر زیاترن لە گومراکەرەکان، یانی: جاری وا هەیه کە سێک ئۆممەتیک گومرا

دەكات، كەسىك و دارو دەستەكەى كە كەمىنەيەكن، خەلگىكى زۆر گومپا دەكەن، كەواتە: گومپا كراوۋەكان زۆر زياترن لە گومپاكەرەكان، ئەگەر جند، ئەگەر مروڤن، كەواتە: چونكە گومپاكراوۋەكان زۆربەن، بە ئاسانى لەوئى بەرپوۋەستيان دىن و^(۱)، دەلین: پىشاغان بدە تاكو بيانخەينە ژىر پىمانەو، ھەر كۆمەلەيەك لە گومپاكراوۋەكان، ئەوانەى گومپايان كردوون لە جندو مروڤ، بۆ ئەوئى لەوئى داخى دلى خوڤيان پى برىژن.

بەلگەشم لەو بارەو كە ئەو دووانە دوو كەسى ديارىكراو نين، بەلكو دوو جورە دروستكران، ئەوئە كە خوا لە سوورەتى (الْأَنْعَام) دا، دەفەرموئ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَبِيحِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ ۱۱۲. واتە: ھەروا بە شىوئە بۆ ھەر پىغەمبەرىك دوژمىكمان پەخساندو، لە شەيتانەكانى مروڤ و جند، ھەرەھا لە سوورەتى (الناس) يشدا خوا دەفەرموئ: ﴿الَّذِي يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْإِجْتِهَةِ وَالنَّكَاسِ ۝﴾ ۶. واتە: ئەوكەسەى كە خوتخوتەو دنەدانى خراب دەخاتە سىنەى خەلكەو، لە جندو لە مروڤ.

(۳) - ﴿جَعَلَهُمَا نَجَّتَ أَقْدَامًا﴾، تاكو بيانخەينە ژىر پىنەكامنەو.

(۴) - ﴿لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ﴾، تاكو ئەو دوو جورە خەلك ھەلخەلەتتەرو گومپاكەرە لە ژىرەو، واتە: لە ژىر تىمەو، و، بيانخەينە ژىر پىمان.

ئەو گومپاكراوانە كە دەزانن ئەو گومپاكەرانە، تووشى چ رۆژىكى رەش و پىر مەينەتى و چ بەد بەختىيەكيان كردوون، ھىچيان بەدەست نامىنى ئەوئە نەبى كە بلین: خوايە! پىشاغان بدە، بزائين كى و كى بوون؟ يان لە كوین؟ تاكو بيانخەينە ژىر پى، بەلام پىمانىيە ئەو داوايەشيان وەرگىرى، چونكە كارەكانى

خوۋا يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الْكَافِرُ بۇ سزادانى كافرانىش ھېچى فەوزاۋ پاشاگەردانىي نىيە، بەلكو ھەر كەسە بۇ خۇي سزاي پىر بە پىستى خۇي دەدرى، ئەو نىيە كە لەۋىدا بېتتە گىژاۋو، پاشاگەردانىي، بەلام گىرنگ ئەوئەيە ئەوان ئەو داۋايە دەكەن و، ئەو قسەيە دەكەن، بۇ دەرخستى توۋرەيى و، بېزارىي و، زۆر پەستىي خۇيان لەوان، كە ئەگەر بە خستەن ژىر پىش بى، با تۆزى تۆلەيان لى بگەنەو، داخى دلى خۇيانيان پى برىژن.

ئەمەش بۇ ئەو خوۋا يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الْكَافِرُ دەيخاتە روو، كە ئەي ئەو خەلكەي ھەلدەخەلەتتىن و شوپىن ئەو ستەمكارانە دەكەون! پۇژىك دى داۋا لە خوۋا دەكەن ئەو سەركردانەتان پىشانىتان بدات، بىانخەنە ژىر پى، كەۋاتە: ھەيفەو عەيبە ئىستا ئىو مەكەونە ژىر پىيان، كاتىك دى ھىندەتان رى لىيان ھەلدەستى، توۋشى ۋەزىكتان دەكەن، كە ئاۋات بخۋازن ئەوانە بخەنە ژىر پىي خۇتان، ئىجا ئىستا ئىو مەكەونە ژىر پىي ئەوان، تاكو ئەو پۇژەش ئەو خۇزگەيە نەخۋازن!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ دهریسی چوارهم ✱

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له ده (۱۰) نایه‌ت پیک دی، نایه‌ته‌کانی: (۳۰ - ۳۹)، لهم نایه‌تانه‌دا:

یه‌که‌م: باسی به‌نده بروادارو راوه‌ستاو و دامه‌زراوه‌کانی خوا کراوه، که فریشته‌کان له دنیاو، له دواړوژدا داده‌بونه سهریان و، موژده‌یان پی ده‌دهن، ترس و خه‌م و په‌ژاره‌یان له دلدا ده‌ره‌ویننه‌وه.

دووهم: ههر لهم ده (۱۰) نایه‌ته‌دا، باسی بانگه‌وازرانی پی خواو، خه‌سله‌ته بنه‌ره‌تیبه‌کانیان کراوه.

سیهم: ژماره‌یه‌که له نیشانه‌کانی خوا، دیارده‌و دیمه‌نه سهرنچراکیش و دل بزوینه‌کانی ده‌ورو به‌رو گه‌ردوون، خراونه‌پروو، وه‌که به‌لگه له‌سهر په‌روه‌ردگار پیتی و ته‌نیا په‌رستراو پیتی خوا، که بریتین له: شه‌وگارو، پوژگارو، خوړو، مانگ و، دابه‌زینی ناو بو سهر زه‌وی و، زیندوو بیونه‌وی زه‌وی و، رازاندنه‌وی زه‌وی به‌گول و گولزارو، پرووه‌که و دارو دره‌خت و، هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که له‌سهری ده‌پوین.

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ تَحْنُ أُولِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ تَزُولُ مِنْ غَمَرٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا

يُلْقِنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّمَا يَزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزَعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٣٨﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خُشْعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُجِى الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{بیگومان ئەوانەى گوتیان: پەرۆردگارمان خواىە، ئنجا پراوە ستاوو دامە زراو بوون (لەسەر راستە شەقامى خوا)، فریشتەکان دادەبەزە سەریان (خورپەیان بو دەکەن)، کە مەترسن و خەمبار مەبن و، موژدەتان لى بى بەو بەهەشتەى کە پێشتر گەفتان پى دەدرا ﴿٣٥﴾ تێمە دوست و پشتیوانتان لى ژيانى دنیاو، لە ژيانى کووتاییداو، لەویدا بوتان هەیه هەرچى دەروونتان بپخوازى و، هەرچى داواى بکەن ﴿٣٦﴾ ئەو بەژیویکی میواندارییە لە لایەن خواى لیبوردەى میهرەبانەو (ئامادە کراد) ﴿٣٧﴾ ئایا قسەى کى باشتەر لە هى کەسیک کە خەلک بو لای خوا بانگ دەکات و، کردەوێ چاک دەکات و، دەلى: من لە مسوڵمانانم؟ ﴿٣٨﴾ چاکەو خراپەش یە کسان نین، (لە شیوازی بانگەوازدا)، بە خەسلەت و شیوازی باشتەر خراپەى بەرانبەرە کەت بەرپەرچ بەدەو، لە ئەنجامى ئەوەدا ئەو کەسەى لە تیان توو ویدا دوژمنایەتیی هەیه، وەك دوستیکی نزیك و دلسۆزى لى دى ﴿٣٩﴾ ئەو خەسلەتەش تەنیا بە کەسانیک دەدرى کە

خوځان ږاده گرن و، ته نیا به که سانیک دده ری که خاوهن به شیکی مه زنن، (له بر واو خواپه رستی و ږه وستی بهرز) ﴿۳۵﴾ هر کاتیکش له شه پتانه وه دنه دان و خو تخوته په کت پی گه یشت، په نا به خوا بگره، به دنیایی ټهو بیسه ری زانایه ﴿۳۶﴾ له نیشانه کانیشی (به لگه و نیشانه کانی په روه ردگار ټیپی و ته نیا په رستراو ټیپی خوا)، شه وگاو ږوژگارو، خوړو مانگن، ټنجا نه گهر به راستی خوا ده په رستی، کړنووش بو خوړو بو مانگیش مه بن و، کړنووش ته نیا بو ټهو خواپه بهرن که ټهوانی دروستکردوون ﴿۳۷﴾ ټنجا نه گهر خوځانیان به زلگرت، بیگومان ټهوانه ی له لای په روه ردگارتن (له فریشته کان)، به شه وو ږوژ پاکیی بو دهرده برن، ټهوان ماندوو و شه که تیش نابن ﴿۳۸﴾ هه روه ها له نیشانه کانی وی، ټهوه یه که زهوی به ملکه چیی و په ژمورده و وشک ده بینی، به لام هر کات ټاومان دابه زانده سه ری، جووله جوولئ کردو زیادی کردو هه لاوسا، به دنیایی ټهو که سه ی ژياندوو یه ته وه، ژینه ره وه ی مردووانه، بیگومان ټهو له سه ره ه موو شتیک ټهوانه ﴿۳۹﴾.

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(اَسْتَقَمُوا): ږیک وه ستان، (اِسْتَقَامَةُ الْاِنْسَانِ: لُزُومُهُ الْمَنْهَجَ الْمُسْتَقِيمَ، الْاِقَامَةُ فِي الْمَكَانِ: الثَّبَاتُ وَالرُّسُوخُ)، ټیستقامه تی مروؤف: بریتیه له وه ی ری راست بگری، (اِقَامَةُ) له شوینیک، بریتیه له وه ی له شوینه دا پمټنټه وه و چه سپاو بئ، که واته (اِسْتَقَامُوا) واته: له سه ره ټهو پټیه ی خوا ﴿۳۹﴾ ږاوه ستاو بوون، له سه ره ټهو پټیه راسته ی خوا چه سپاو بوون.

(نَزَّلَا): (النُّزْلُ: مَا يُعْدُّ لِلنَّازِلِ مِنَ الرِّادِ)، (نُزِّلَ): ټهوه یه بو بابای دابه زیو، میوانیک که له لای خانه خوئ دابه زی و دی بو لای، ټاماده ده کری له خواردن و خوړاک.

(**حَمِيمٌ**): (الْحَمِيمُ: الْقَرِيبُ الْمُسْفِقُ، فَكَأَنَّهُ يَحْتَدُّ حِمَايَةً لِدَوِيهِ، وَقِيلَ: الْحَامَةُ وَالْعَامَةُ)، (حَمِيم): نىزىكىكى بە پەرۋش، ياخود خزمىكى بە پەرۋش، وەك ئەو خزمە، ئەو نىزىكە گەرم بى و توورە بى، وەك پاراستىك بۇ نىزىكەكانى، بۇ خزمەكانى، چونكە (حَمِيم) بە ماناى ئاۋى كۈلۈۋ داغىش دى، يانى: ئەو مەرۋفە ئەگەر زۆر دىلۋوزو بە پەرۋش بى بۇ كەسىك، گەرم دەبى وەك پارىزگارىى لىكردىنى لەو كەسەى بە نىزىك و بە دۆست و بە خۇشەۋىستى خۇى دەزانى، بۇيە لە زمانى عەرەبىيدا گوتراۋە: (الْحَامَةُ وَالْعَامَةُ) واتە: كەسانى تايەت بە مەرۋف و، كەسانى گشتىى، (حَامَةُ) ئەوانەن كە لەسەر مەرۋف ھەلدەدەنى و، توورە دەبن و گەرم دادىن، (عامە) ش يانى: خەلك بە گشتىى.

(**وَمَا يُلْقِنَهَا**): نايدىرتى و پىى نا بە خشرى (وَمَا يُؤْتَاهَا، وَمَا يُعْطَاهَا)، دەگوتى: (لَقَيْتُهُ بِكَذَا أَيْ اسْتَقْبَلْتُهُ بِهِ) واتە: پىشۋازىم كرد لەو كەسە بەو شتە، واتە: ئەو شتەم پىدا، (وَمَا يُلْقَاهَا) يانى: (وَمَا يُعْطَاهَا) پىى نادى و پىى نابە خشرى ئەو سىفەتە.

(**إِلَّا دُوْحَظٍ عَظِيمٍ**): مەگەر كەسىك كە خاۋەن پشك و بەشىكى مەزن بى (الْحَظُّ: النَّصِيبُ الْمُقَدَّرُ، حَظِظْتُ وَحَظِظْتُ فَأَنَا مَحْظُوظٌ)، (حَظٌّ): بىرىتە لە بەشىكى دىارىيكرائ، دەگوتى: (حَظِظْتُ) واتە: ئەو شتەم پى برا، (حَظِظْتُ) ئەو شتە بە من درا، (فَأَنَا مَحْظُوظٌ) من خاۋەن پشك و بەشم.

(**نَزَعْنَاكَ**): (النَّزْعُ: دُخُولٌ فِي أَمْرِ لِفْسَادِهِ)، (نَزَعُ): بىرىتە لە چوونە نىو كارىك بۇ تىكدانى، ئەگەر بە دنەدان و، خوتخوتە دان و، ھاندان بەرەو خراپە لىكېدېتەۋە.

(**سَعْمُونَ**): ماندوو نابىن، (السَّامَةُ: الْمَلَالَةُ مِمَّا يَكُونُ لُبَّةً)، (سَامَةٌ): بىرىتە لە ماندوو بوون لە شتىك كە زۆر دەمىتتەۋە، واتە: فرىشتەكان ماندوو و بىتاقەت و بىزار نابىن، بە ھۆى ئەۋەۋە كە ھەمىشە سەرگەرمى بە پاكرتن و ستايىشكردىنى خۋاى بەرزى مەزن.

(خَاشِعَةً): زەوى دەبىنى بە (خَاشِعَی)، (الْخُشُوعُ: الضَّرَاعَةُ) پارانەو دە کړووزانەو دە، (الْأَرْضُ الْخَاشِعَةُ) زەویە کى بى پووهك، زەویە کى پووتهن، له بهر نه وى ټينسان که هیچی نه بى ده لالیتەو ده کړووزیتەو ده، زه ویش که هیچی له سهر نه بى وهك بللى حاله تى کړووزانەو ده پارانەو ده لالانەو ده هیه، که خوا ئاویك دابه زینتیه سهرى تاكو دووباره کشتو کال و پووه کى له سهر سه وز بى.

(أَهْرَتْ): (الْهَرُّ: التَّحْرِيكُ الشَّدِيدُ، هَزَزْتُ الرَّمْحَ فَاهْتَزَّ)، (هَزَّ): بریتیه له جوولاندنیکى به هیز، ده گوتى: (هَزَزْتُ الرَّمْحَ فَاهْتَزَّ) پمه کهم پراوه شاند نه ویش پراوه شا.

(وَرَيْتَ): زیادی کرد، (رَبَّيْ: أَيْ زَادَ وَعَلَى)، زەوى که ئاو دادەبه زیتە سهرى، چ باران، چ به فرو تهرزه، نه و ئاوه تیکه ل بهو زەویه ده بى، بیگومان قه باره ی زهوى هه لده ستى و هه لده ئاوسى، مه به ست پى نه و حاله تیه.

مانای گشتی نایه تەکان

له م ده (۱۰) نایه تەدا، وهك له پیناسه کهیدا گوتمان: خوا ﷻ سى بابە تى سه ره کى باس ده کات:

۱- باسى نه وانه ی له سهر راسته شه قامى خوا به رده وامن، که فریشته کان ده بنه هاو ده م و هاو پارازيان، به پیچه وانه ی نه وانه وه که بی پروا و خراپه کار بوون و، خوا شه بیتانه کانیان ده کاته هاو نشین و هاو پاراز، شه يتانى جندو مروف، به لام نه وان فریشته کان ده بنه هاو ده م و هاو پارازو هاو نشینان.

۲- باسى بانگه وازه که ده بى به چ شتیه وهك بانگه واز بکرى و، خه سلته به نه رته کانى بانگه واز کارانى پى خوا کامانه ن؟

۳- باسی هندی له نیشانه کانی خواجه، که هاوکات نیعمهت و چاکه ی خوان به سهر مروّقه وهو، نیشانه ی ته نیا به دیهینه رایه تی و، پهروه ردگار یتیی و، په رستراویتی خوی به رزو مه زنیشن.

خوا ۱۱۱ ده فہ رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾، به دلنیا یی
 نهوانه ی گوتیان: پهروه ردگار مان خواجه، دوا ییش راوه ستاو و دامه زراو بوون،
 نه له خشاو بوون له سهر تهو راسته شه قامه، که به وشه ی: ﴿رَبُّنَا اللَّهُ﴾،
 ته عبیران لیکرد، چونکه: ﴿رَبُّنَا اللَّهُ﴾، پهروه ردگار مان خواجه، تهوه بو خوی
 ریازو به رنامه یه که له ژيانداو، بوونناسیه که، که تو خوت به پهروه رده کراو،
 به خپوکراو، دروستکراوی خواجه که ده زانی که خاوه نی هه موو شتیکه، ﴿ثُمَّ
 اسْتَقَمُوا﴾، دوا یی راوه ستاوو دامه زراویش بوون له سهر تهوه، ﴿تَتَزَلَّ
 عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ﴾، فریشته کان داده به زنه سهریان، چیان پی ده لئین؟
 ﴿أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا﴾، (پیان ده لئین:) مه تر سین بو داهاتوو، په ژاره داریش
 مه بن بو رابردو، یا خود با ترس و خه م و په ژاره تان له دلدا نه ی، ﴿وَأَبْشِرُوا
 بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾، دلخو شین و موژده شان لی بی بهو به هه شته ی
 پیشر به لئنتان پیده درا، واته: له دنیا دا به لئنتان پیده درا، یان پیشر به لئنتان
 پیدراوه.

﴿مَنْ أُولَئِكَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ﴾، نیمه دوست و پشتیوانی
 ټیوه ین له ژیان ی دنیا داو، له ژیان ی کو تاییشدا، ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا شِئْتُمْ
 أَنْفُسَكُمْ﴾، بو ټیوه لهو به هه شته دا هه یه، هه ر شتیک نه فستان ثاره زووی
 بکات و بیخوازی، هه رچی دلان ثاره زووی بکات هه یه، ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا
 تَدَّعَوْنَ﴾، هه ر شتیکیش که داوا بکن، له ویدا بو تان هه یه، ﴿فَرُكَا مِنْ
 عَفْوَ رَحِيمٍ﴾، تهوه نازو نیعمه تیکه ناماده کراوه له لایه ن خوی لیورده ی به
 به زه بیه وه، وه که چو ن که سیک، خانه خو ټیه ک، میوانیک ی زور عه زیزو خو شه ویست
 ده عوه ت ده کات، چی له توانیدا هه یه له پیداو یستی و خواردنی جو رواو جو ر،

بۆی ساز دهکات، ئەو نازو نیعمەتەش کە لەو بەهەشتەدا هەیە، میوانداریی کردنی خوای لیبوردەیی بە بەزەییە بۆ ئێوە.

ئنجای دێتە سەر بابەتیی دووهم، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، قسەیی کێ چاکترە لە هەیی کەسێک کە خەڵک بۆ لای خوا بانگ دهکات و، کردەوێی باشیش دهکات، واتە: قسەکانی مۆری کردەوێیان پێوهیە، قسەیی هەوایی نین، قسە بکات و کاری پێنەکات، ﴿وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، دەشڵێ: من لە مسوڵمانانم، لەبەر ئەوێی خەڵک بۆ لای خوا بانگ دهکات و، کردەوێی باش دهکات، بوغرا نابێ و لە خۆبایی نابێ و، لە کەوڵی خۆی دەرناچێ، کە خۆی لە مسوڵمانان جیا بکاتەوه، بە لکو دەشڵێ: من لە مسوڵمانانم و، من لە ملکه چانم بۆ خوا، ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ﴾، بە دنیایی چاکه کردن و خراپه کردنیش یه کسان نین، واتە: به کارهێنایی شیوازی چاک، له گهڵ شیوازی خراپدا، یه کسان نین، به لکو دوو شوێنهواری زۆر پێچهوانه یه کدیان ههیه، بۆیه: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، تۆ به کام خهسلهتی چاکتره، قسه و پهفتاری خراپی به رانه رکهت پالپێوه بنێ، له سوورپهتی (المؤمنون) دا دهفهرموێ: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ﴾، واته: خراپه به کام خهسلهت و سیفهتی چاکتره، پالپێوه بنێ، به لام لێره دهفهرموێ: خراپه یه کە له به رانه رتدا دهگوترێ و دهکری، تۆ به کام پهوشت و کام خهسلهت به رزتر و چاکتره، بهوه ئەو خراپه یه پالپێوه بنێ و، وابکه کاریگه ریی نه مینێ، ﴿فَإِذَا أَلَذَّى بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ﴾، کە تۆ واتکرد، ئنجا ده بینێ ئەوێی له نێوان تۆو ئەودا دوژمنایه تی و نا کوکی و ناته بایی ههیه، ﴿كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾، وهک دۆستیکێ زۆر به په رۆش و نیزیك و دلگه رمی لی بۆ خۆت.

﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾، به لام ئەو سیفهتەش کە به چاکه، یان به چاکتر خراپه پالپێوه بنێ، نادری، مه گه ر به که سانیك که خۆپاگرن، ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾، ههروهها نادری مه گه ر به خاوهن پشك و

بەشىكى مەزن، واتە: خاوەن پشك و بەشىكى مەزن لە ئيمان و خواپەرستیدا،
لە چاكەكارى و تەقواو خوڤاك و چاكکردن دا، دەبى ئەوانەت ھەبى، ئنجا ئەو
پەروشت و خەسلەتە بەرزە لە تۆدا پەیدا دەبى، كە تۆ لە بەرانبەر خراپەدا چاكە
بكهى، يان چاكتر بكهى.

ئنجا لەبەر ئەوەى ھالەتى بانگەواز و تەوویژ لە گەل خەلك و، دىالوگ و
مشتومپرکردن، ئەگەرى ئەوەى ھەيە بەرانبەرەكەت ھەلبچى، يان تۆ ھەلبچى
و، قسەيەكى توند بكړى، بۆيە دەفەرموى: ﴿وَمَا يَزَعْنِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ
فَأَسْعِدْ بِاللَّهِ﴾، ئەگەر لە شەيتانەو دەندانىك، خوتخوتەيەك بە تۆ گەشت،
پەنا بە خوا بگرە، ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، بە دنيایى ھەر ئەو بيسەرى
زانايە، قسەكان ھەموويان دەبيستى و، زاناشە بە نيو دۆ و دەروونیشتان.

ئنجا دیتە سەر بابەتى سێھەم، ئەم بابەتانەش ھەموويان وەك ئالقەكانى
زنجيرىك تىكھەلگىشن، چونكە: ئەوانە دەلێن: پەرورەدگارمان خوايەو ٲاوەستاو
دەبن، كەسێك خوا بە پەرورەدگارو خاوەنى خوێ بزانی، بانگەواز دەكات بۆ لاى
و، ٲېبازى وى، ئايىنى خواى پەرورەدگارە، ھەرۋەھا بە شىۋازىگىش ئەو بانگەوازە
دەكات كە شايستەى بەرزى ئەو ٲېبازە بى، ئنجا يەكێك لە شىۋازەكانى بانگەواز
ئەوھيە، كە مەرۋف نیشانەو نىعمەتەكانى خوا بختە بەرچاوى خەلك، وەك من
كاتى خوێ لە شىعرىك دا گوتوومە:

سروش تەۋنەى تەجەللای خوايە ... باش سەرنجى بدە بزانی چى تيايە

لە ٲى كرەوہ كردگار دەناسرى ... سرووش كرێكە كردگارى خوايە

يانى: تيمە لە ٲى دروستكراوہكانى خواوہ، دەتوانين زياتر خوا ﷻ بناسين،
بۆيە دەفەرموى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾، لە
نشانەكانى پەرورەدگاريتيى خوا، شەوگارى ٲۆژگارو خۆرو مانگن، كە خۆر لە
ٲۆژگارا ديارەو، مانگيش لە شەوگارا، ﴿لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ﴾،

کړنووش مه‌بن نه بو خورو، نه بو مانگیش، ﴿وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ﴾ کړنووش بو ښو خوايه ببهن، که ښوانه‌ی هيتاوه‌ته دی، ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾، ښه‌گر ښوه به‌پراستی خوا ده‌پرستی، ﴿فَإِنْ أَسْكَنْتُمْ أَهْلَ الْبَلَدِ﴾، ښجا ښه‌گر ځویان به‌زلگرت، له‌وه که کړنووش بو خوا به‌رن، ﴿فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾، ښوانه‌ی له‌لای په‌روه‌رډگارتن، که مه‌به‌ست پټی فریشته زور له خوا نيزیکه‌کانه، چی ده‌کهن؟ ﴿يَسْجُدُونَ لَهُ بِالْغَيْثِ وَالْجَبَلِ وَالْهَرَمِ لَا يَسْجُدُونَ﴾، به‌شه‌وو پوژ پاکیی بو خوا ده‌رده‌بړن و، ماندووش نابن، بټ تاقه‌ت و وه‌په‌زیش نابن.

هه‌لېه‌ته له کۆتایی ښم نايه‌ته‌دا سه‌جده‌ی قورڼان خویندن هه‌یه، ښمه‌ش له کاتی قورڼان خویندنه‌کده‌دا سه‌جده‌که‌مان برد^(۱)، وه‌ک عاده‌قی ځومان له سه‌رجه‌م شویننه‌کاتی دیکه‌ی سه‌جده‌ی قورڼان‌خویندن بردن دا.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً﴾، هه‌روه‌ها له نيشانه‌کاتی خوا، نيشانه‌کاتی ته‌نیا به‌دېښنه‌رایه‌تیی و، ته‌نیا په‌روه‌رډگاریتیی و، ته‌نیا خاوه‌نداریتیی و، پاشان ته‌نیا په‌رستراویتیی خوا، ښوه‌یه که: ﴿أَنْتَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً﴾، ټو زه‌وی ده‌بینی ملکه‌چ و زه‌بوون، ﴿فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْزَلَّتْ وَرَبَتْ﴾، ښجا کاتیک ځومان دابه‌زانده سه‌ری، جووللو زیادی کردو هه‌لاوسا، واته: شیناوردی لی ده‌رو، جوړه‌کانی پروه‌کی لی ده‌روین، له دارو دره‌خت، له میوه‌جات، له ته‌په‌کار، له سه‌وزه، له دانه‌وینله، له گزوغیا، پټشی ښو زه‌وییه ملکه‌چه‌و، زه‌بوونه، وه‌ک چوڼ که‌سیک هیچی نیه ده‌کرووژیته‌وه‌و، ده‌لایته‌وه‌و شتیکی پټ بدری، ښو زه‌وییه قاقرو دېمه‌کارو بټ پروه‌کesh، هیچ سه‌وزایی له‌سه‌ر نیه‌و، هیچ ژیاڼی له‌سه‌ر نیه، به‌لام کاتیک ځومان دابه‌زانده سه‌ری، له شیوه‌ی باران و به‌فرو ته‌رزه‌دا، ﴿اهْزَلَّتْ وَرَبَتْ﴾، جووللو، زیادی کردو، هه‌لاوسا، ﴿إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ﴾، به‌دنیايي ښو که‌سه‌ی زیندووی کردوټه‌وه، ژیننه‌ره‌وه‌ی

(۱) مه‌به‌سته کاتی گوته‌وه‌ی ده‌ره‌که‌یه.

مردووانه، خوا ئەو زەوییە مردووە زیندوو دەکاتەوە سالانە، لە کاتی خۆشیدا مردووانیش زیندوو دەکاتەوە و، ژینەرەوێی مردووانه، ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، بە دڵنیایی ئەو لەسەر هەموو شتێک بە توانایە.

واتە: ئەو خەڵکینە! لە پێی نیشانهکانی خواوە، خۆی پەرەدگارتان بناسن و، لە پێی پیغەمبەرەکیەوہ ﷺ گوێ بۆ فەرمايشتەکی بگرن و، پابەندبن بە بەرنامەکیەوہ، چونکە کاتیک دێ، دواي ئەوێ دەمرن، وەک چۆن خوا ﷻ سالانە زەوی زیندوو دەکاتەوہ، بەهۆی دابەزاندنی ئاوەوہ، کاتیکیش دێ کە ئیوەش زیندوو دەکریئەوہو، کۆدەکریئەوہو، لێتان دەپرسریئەوہو، پڕوبەپرووی سزاو پاداشتی خوا دەبنەوہ.

کەواتە: خەڵکینە! کارێک بکەن، خۆتان بۆ ئەو پۆژە ئامادە بکەن، کارێک بکەن وەڵامی هەموو پرسیارەکان ئامادە بکەن، کە خوا فەرمووی: چۆن ژيان؟ بڵێن ئاوا ژيان، کە خوا فەرمووی: کێتان لە هەموو کەس زیاتر خۆشویست و، کێتان لە هەموو کەس لە لا بەرزتر و مەزتر و گەورەتر بوو، بۆ کێ زیاتر لە هەموو کەس ملکه چتر بوون، پشتتان بە کێ دەبەست، پڕوی نیازو مەبەستتان لە کێ دەکرد، بەندایەتییتان بۆ کێ دەکرد؟ بڵێن ئەو خۆی پەرەدگار! بۆ تۆ و، شوێن پیغەمبەری تۆ کەوتین.

خوا ﷻ لەو کەسانەمان بگێڕی بە لوتف و کەرەمی خۆی، کە خوا لە دڵ و دەروونیاندا لە هەموو کەس بەرزتر و، شیرینتر و، بەرزتر و، گەورەتر بێ و، بە شوێن پێی پیغەمبەرەکیەداو، بە گوێگرتن لە ئایەتەکانی، کار دەکەن لەسەر پۆژ بە پۆژ زیاتر کاملتر کردن و، قۆلکردنەوێ ئیمانیا، تاکو ئەو ئیمانە بێتە داینەمۆیەک و، جووتینەر و بزوتنەرێکیان کە لە ژيانی دنیایاندا، راستە شەقامی خوا بگرن و لێی لانه دەن، تاکو هەم لە دنیادا سەر بەرز و سەرفراز بن، هەم لە دواپۆژیشدا پڕو سووری بەر دەرگای خوا بن.

مەسەلە گىرەنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

دابه زىنى فرىشتەكانى خوا ﷻ بۆ سەر برۋادارانى راوہستاوو نەلە خشاوو، ئىلھام بۆ كردنيان، كە ترسيان لەسەر نىەو، با خەم و پەژارەيان نەبى و، بە بەهەشت و پاداشتى خوا دلخۆشېن، ئەوانىش (واتە: فرىشتەكان) لە ژيانى دىناو دواپۆژدا دۆست و پشتيوانيانن و، ئەو بەهەشتەى گفتيشيان پىدراوہ، ھەرچى ئارەزووى بکەن و، بىخوازن تىيدايە، ەك كەل و پەل و پىداويستى ئامادەكراو بۆ ميوان، ئەويش لە لاىەن خواى ئىبوردەى مېرەبانەوہ:

خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلَىٰ بِكُم فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ تَزُولُ مِنْ عَفْوَ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە نۆ برگەدا:

- (١) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾، بە دلنياى ئەوانەى گوتيان: پەرۋەردگارمان خوايە.
- (٢) - ﴿ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾، دواى راوہستاو بوون و، دامەزراو بوون، واتە: دامەزراو راوہستاو بوون لەسەر نىۋەپۆكى ئەوہى گوتيان، ئەوہ كە گوتيان: پەرۋەردگارمان خوايە، وشەى (رَبِّ) لە زمانى عەرەبىيدا بە ماناى پەرۋەردگارو، خاوەن و، مشوورخۆرو پەرستراو دى، واتە: پەرستراوو، مشوورخۆرو، خاوەن و، ژيىنەرو مريىنەرى ئيمە، خوايە، راوہستاويش لەسەر نىۋەپۆكى ئەوہ، واتە: لە خۆدا بەرجەستەكردنى ئەو راستيانە،

که نهو مروّفانه جگه له خوا، کهسی دیکه به خاوهن و، پهروهردگارو، مشوورخوړو، گورهو سهروهري خوږيان نازانن، وشه ی (ئُم) ش لیره دا بو ریزبهندی پلهیه، **ثُمَّ** **اَسْتَقَمُوا** واته: نهو وشه یه دهلین، بهلام گرنگتو گورهوتر لهوهش نهوهیه که راوهستاوو، دامهزراون لهسهر نپوهړوکی نهو قسهیهی کردیان، نهک تهنیا لهسهر گوتنهکه ی، چونکه نهگهر ههزار جار بگوتړی: (رَبِّیَ اللّٰه)، یان (رَبُّنَا اللّٰه)، بهلام له ژيانی کردهبییدا نهوه بهرجهسته نهکړی، هیچ سوودیک به خاوهنهکه ی ناگهیهنن و، خوی پهروهردگاریش هیچ نرخ و بههایهکی بو دانانن.

پیناسهیه کی (اِسْتَقَامَة):

(اِسْتَقَامَة) یانی چی؟!:

۱- یه کیك له زانایان ناوا پیناسه ی دهکات دهلن: (اِلِسْتِقَامَة: هِيَ الثَّبَاتُ عَلَى شَرَائِطِ الْإِيمَانِ بِحُمْلَتِهَا، مِنْ غَيْرِ إِخْلَالٍ بِشَيْءٍ مِنْ أَقْسَامِهَا)، (اِسْتِقَامَة): بریتیه له چهسپاوی لهسهر مهرجهکانی ئیمان به تیکرای و، بئ نهوهی هیچ کام له بهشهکانی بپهړتیرن، واته: به کو ی هه ل و مهرجهکانی ئیمانوهه پابهندی بکړی، نهوه پتی دهگوتړی: (اِسْتِقَامَة).

ههلبته وشه ی (اِسْتِقَامَ) له کرداری (قَام) دوه هاتوه، بهلام (سین) و، (تاء) ی بو زیاد کراوه، (قَامَ) واته: راوهستا، (اِسْتِقَامَ) واته: باش راوهستا، چونکه بنچینهیه که ههیه له زمانه یه پرهبییدا دهلن: (زِيَادَةُ الْمُبْتَنَى، تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى)، وشه یه که پتهکانی زیاترین، مانایه کهشی بههیزتره، (قَامَ) واته: ههلسا، (اِسْتِقَامَ) باش راوهستاو ههلسا، ئنجا نهو راوهستان و ههلسانه، مه بهست پتی راوهستانی ماددی و بهرههست نیه، بهلکو مه بهست پتی راوهستاوی و نهله خشاوییه لهسهر راسته شهقامه که ی خوا.

۲- هندیکی دیکه له زانوو شارهزایان له پیناسه ی (اِسْتِقَامَة) دا گوتوو یانه: (اِلِسْتِقَامَة: الْإِقْرَارُ بِالرُّبُوبِيَّةِ وَالْقِيَامُ بِوَطَائِفِ الْعِبَادَةِ)، واته: ئیستیقاهت: دانپیدا هیئانه به پهروهردگاریتی خواداو، ههلسانه به نهجامدانی ئه رکهکانی بهندایه تی بو خوا.

۳- هه ندیکی دیکه (إِسْتِقَامَةً) یان ئاوا لیکداوه ته وه: (الْعِلْمُ: الْيَقِينُ بِرُبُوبِيَّةِ اللَّهِ، وَالْعَمَلُ بِمُقْتَضَى ذَلِكَ الْعِلْمِ)، (إِسْتِقَامَةً): بریتیه له زانیاریی جیی دنیایی هه بوون به پهروه ردگاریتی خواو، کارکردنیش به پیتی داخوازیی تهو زانیارییه.

شایانی گوته شیه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾، به دنیایی تهوانه ی گوته یان: پهروه ردگارمان خوایه، دوایش راوه ستاوو دامه زراو بوون، ته مه هه مووی ده بیته نه یاد (مُبْتَدَأً) و، گوزاره (خَبَر) که ی دوا یی دی، که ده فهرمو ی: ﴿تَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ﴾، فریشته کان داده به زنه سهریان.

تیستاش با سهرنجی چهن د قسه یه کی عاریفی کی گهوره ی پسپوړ له بواری خو پاک و چاک کردن (تزکیة النفس) دا بده یین:

(ابن عجمية)، خاوه نی: (الْبَحْرُ الْمَدِيدُ فِي تَفْسِيرِ كِتَابِ اللَّهِ الْمَجِيدِ)^(۱)، چهن د قسه یه کی جوان دینی، له باره ی چه م ک و واتای (إِسْتِقَامَةً) وه:

یه که م: (اسْتَقَامُوا عَلَى دَوَامِ الشُّهُودِ وَانْفِرَادِ الْقَلْبِ بِالْمَعْبُودِ)، واته: بهرده وام بوون و، راوه ستاو بوون له سهر بهرده وام بینینی خوا به دل و، دل یه کلابوونه وه بو په رستراو، که تهو دل ته نیا خو شه ویستی و سام و هه بیته و ته سلیم بوونی خوا ی پهروه ردگاری تیدابی.

دو وه م: (اسْتَقَامُوا عَلَى تَصْفِيَةِ الْعَقْدِ، ثُمَّ فِي تَوْفِيَةِ الْعَهْدِ، ثُمَّ فِي دَوَامِ الْقَصْدِ، ثُمَّ فِي دَوَامِ الْوَجْدِ)، واته: راوه ستاو بوون له سهر ته وه ی تهو گر ی به سته ی له گه ل خوا دا کردوویانه ساف بکه نه وه، خلته ی پیوه نه هیلن، دوا یی تهو په یمانه ی له گه ل خوا دا به ستوویانه، په یمانه که به تهو اوی جیه جی بکه ن، دوا یی تهو نیازو مه به سته که له دل یاندا هه یه (که بریتیه له خوا پښ مه به ست بوون)، له سهر تهو نیازو مه به سته سارد نه به نه وه، بهرده وامین، دوا ییش بهرده وام ته م حال ته ی دل کو ل ی و، گهر م و گوړیه یان بو خوا ی پهروه ردگار بهرده وام ی.

سۈرە: (اِسْتَقَامُوا بِاَقْوَالِهِمْ، ثُمَّ بِاَعْمَالِهِمْ، ثُمَّ بِصَفَاءِ اَحْوَالِهِمْ فِي وَفْيِهِمْ وَفِي مَالِهِمْ)، واتە: راۋەستابوون بە قسەكانيان، دوايى بە كردهۋەكانيان، دوايى بەبى خلتەيى و سافىي حالەكانيان، ھەم لە كاتى تىستايان داو، ھەم لە تايىندەشياند.

چوارەم: (دَامُوا عَلَى طَاعَتِهِ، وَاسْتَقَامُوا فِي مَعْرِفَتِهِ، وَهَامُوا فِي مَحَبَّتِهِ، وَقَامُوا بِشَرَائِطِ خِدْمَتِهِ)، واتە: بەردەوام بوون لەسەر فرمانبەرييكردنى و، راۋەستابوون لە ناسينى داو، لە خۆشويستيندا سەراسيمە بوون، (واتە: ئاگايان لە دەورو بەريان نەماۋە) و بە مەرجه كاني خزمە تكردنى و، جىبە جيكردنى فەرمانە كاني ھەلساون.

(۳) ﴿تَنْزَلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ {بە دنيایى ئەوانەى گوتيان: پەرورەدگارمان خوايەو، دوايىش راۋەستاوو، دامەزراو بوون لەسەر ئەۋە،} فريشته كان دادەبەزە سەريان.

(۴) ﴿أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا﴾، كە مەترسن و خەمبارو پەژارەدار مەبن.

ئەمە (مَقُولٌ قَوْلٌ مَّحْذُوفٌ)، گوتراوى قسەيەكى قرتىنراۋە، يانى: (قَائِلِينَ لَهُمْ، پييان دەلّين: ﴿أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا﴾، مەترسين و، خەمبارو پەژارەداريش مەبن، واتە: بۆ داھاتوو مەترسين و، بۆ رابردووش پەژارەدار مەبن.

(۵) ﴿وَأَبَشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾، دلخۆشيش بن، موژدەتان لى بى بەو بەھەشەي موژدەتان پىدەدرا، كە پىشتەر لە كىتیبى خوادا خويندووتانەتەۋەو، گوئيبىستى بوون، موژدەتان لى بى ئەو بەھەشەشتان مسۆگەرە.

زانايان باسى ئەۋەيان كرده كە ئايا ئەو دابەزىنى فريشتان بۆ سەر برۋاداران، چ وەختىكە؟ ھەندىكيان گوتوويانە: لە كاتى گيانەلاو گيان كىشران و مردن دايە، ھەرۋەھا كاتى جەستە دەخريتە تىو گۆرۋ، لە كاتى زيندوكرانەۋەدايە، واتە: لەو سى حالەتەدايە.

ھەندىكيش گوتوويانە: مەبەست ئەۋە نيە: لە كاتى مردن و، لە كاتى خراڤە تىو گۆرۋ، لە كاتى زيندوكرانەۋەدا، بەلكو فريشته كان لەگەل برۋاداراندا

لە ھەموو حالەتاندا، وەك ئایەتەكەش ھەروا دەگەینەن و منیش ئەو پرایەم پئ
پاستەو روالەقی بێژەکانی ئایەتەکانیش ھەر ئەو دەگەینەن.

(۶) ﴿نَحْنُ أُولَآئِكَ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِى الْآخِرَةِ﴾، ئیمە دۆست و پشتیوانی
تێوەین لە ژبانی دنیاو، لە داڕژیدا، واتە: خۆی پەرەردگار فریشتەکان ئەو مەخلووقە
پاک و بێگەردو چاکانەى تەرخانکردوون، کە سەرۆبەرى کاروبارى مرقۇفەکان بکەن، ھەر
کەسە بە پێى خۆى، چونکە کافرەکانیش ھەر فریشتەکان گیانیان دەکێشن و، ھەر ئەوانیش
لە قۇناغى بەرزەخدا سزایان دەدەن، ھەر وەك چۆن فریشتەکان گیانی بڕواداران دەکێشن
و، لە قۇناغى بەرزەخدا نازو نېعمەتیان بۆ دیننە پێش و، قسەى خۇشیان لەگەڵ دەکەن،
ھى بێپروایانیش ھەر وایە، بەلام بە پێچەوانەى حالى بڕوادارانەو.

کەواتە: فریشتەکان لەگەڵ بڕواداران دان، وەك دۆست و پشتیوان و نیزیك و
مشوورخۆر، لە دنیاو، لە دواڕۆژدا، ئنجا مانای وایە: کاتى مردنیش دەگرێتەو،
کاتى گیان کێشان و، کاتى خزانە ئیو گۆریش دەگرێتەو، کاتى زیندووکراوەش
دەگرێتەو، بەلام جگە لەو کاتانەش ھەر دەگرێتەو.

کە دەئین: ﴿أَلَا تَخَافُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا﴾، (خَوْف) ئاوا پێناسە کراو: (الْخَوْفُ):
عَمَّ فِى النَّفْسِ يَتَشَأْ عَنْ ظَنٍّ حُصُولِ مَكْرُوْهِ شَدِيْدٍ، ترس (خوف) بریتىە لە
گریێەك کە لە دلدا پەیدا دەبێ، بەھۆى گومان بردن بە پەیدا بوونى خراپەيەك
لە داھاتوودا.

(حُزْن) یش ئاوا پێناسە کراو: (الْحُزْنُ): عَمَّ فِى النَّفْسِ يَتَشَأْ عَنْ وُقُوعِ مَكْرُوْهِ،
بِقَوَاتٍ تَفْعُ، أَوْ حُصُولِ ضَرْ، پەژارە (حُزْن): بریتىە لە گری و ناپەھەتییەك کە لە
دلدا پەیدا دەبێ، بەھۆى چاوەرێکردنى ھاتنە دى شتیكى خراپ، کە سوودىكت
لە دەست بچى، یاخود زینتیكت بەسەر بى.

کەواتە: فریشتەکان کە دەبنە ھاوچارو ھاوئشینى بڕواداران، ترس و
دلەپراوەکیان بە نسبەت داھاتوووە لە دل و دەروون دەردێنن و، خەم و پەژارەو

مراقیشیان به نسبت پابردووهوه له دل دهرداوین، سه‌ره‌نجام دل و دهروونیان پاک ده‌کنه‌وه له ترس و له‌رزو دل‌ه‌پاوه‌که، به‌نسبت داهاتووه‌وه، له غم و په‌زاره‌ش به نسبت پابردووه‌وه.

دوايي ده‌فرموئ: ﴿نَحْنُ أُولَآئِكَم فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾، ټيمه دوست و پشتيواني ټيوه‌ين له ژيانی دنياو، له دواړوژيښد، واته: له ههردوو مه‌نزل‌کاکاندا ټيمه مشوورخورتانين، کاروباره‌کانتان به‌ړټيوه‌ده‌بين.

(۷) - ﴿وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ وَلَكُمْ فِيهَا مَا نَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ﴾، موژده‌شتان لى بى بهو به‌هه‌شته‌ی به‌لټنتان پټده‌درا، بو ټيوه لهو به‌هه‌شته‌دا هه‌یه، ههر شتيك نه‌فستان ناروژووی بکات، ههر شتيك دلټان بوئ بچى و، دهروونتان بيخوازى، ههره‌وه‌ها ههر شتيكيش داواى بکه‌ن.

﴿تَدْعُونَ﴾، (إِفْتِعَالٌ مِنَ الدُّعَاءِ)، (إِدْعَاءٌ) له‌سهر وه‌زنى (إِفْتِعَالٌ) ه، له (دُعَاءٌ) وه‌هاتوه، (دُعَاءٌ) يانى: (طلب) داواکردن، (إِدْعَاءٌ) که‌حاله‌تى (إِفْتِعَالٌ) ه‌که‌يه‌تى، واته: زور داواکردن، يانى: ههر شتيك ټيوه به‌ئاواتى ده‌خوازن بوټان دټه‌دى، که‌واته: فريشته‌کان موژده‌يان پټده‌ده‌ن که‌بو ټيوه لهو به‌هه‌شته‌دا هه‌یه، ههر شتيك هه‌سته‌وه‌ره‌کانتان له‌ززه‌تى لى بکه‌ن، چاو له‌ززه‌ت له‌بينى بکات و، گوئى له‌ززه‌ت له‌بيستنى ده‌نگى خوښى بکات، ههره‌وه‌ها هه‌سته‌کانى دیکه، هه‌ستى تامکردن (ذوق) و، بوټکردن (شم) و، ده‌ست لټدان (مَسْ)، وټراى نه‌وه‌ش بو ټيوه هه‌یه، ههر شتيك که‌به‌دلټاندا بى و، به‌ئاواتى بخوازن، يانى: ههرچى که‌له‌دلټاندا دى و ده‌چى، با له‌به‌رچاويشتان نه‌بى، به‌لام ههر به‌دلټان دابى، له‌وي‌دا خواى په‌روه‌دگار بوټان فه‌راهه‌م دټنى و، ده‌سته‌به‌رى ده‌کات.

(۸) - ﴿تَزُلُّ عَنْهُمُ الْعَفْوَ رَحِيمٌ﴾، تا نهو نازو نيغمه‌ته هه‌مووى ميوانداريه، له‌لايه‌ن خواى لټبورده‌ی به‌به‌زه‌يه‌وه، چونکه وشه‌ی (نزل) ده‌لى: (والنزل) ما يَهَيَّا لِلصَّيْفِ مَنْ

الْقَرَى، وَهُوَ مُشْتَقٌّ مِنَ النَّزُولِ؛ لِأَنَّهُ كَرَامَةُ النَّزِيلِ، وَهُوَ هُنَا مُسْتَعَارٌ لِمَا يُعْطَوْنَهُ مِنَ الرِّغَائِبِ
 مَوَاءٍ كَانَتْ رِزْقًا أَمَّ غَيْرِهِ، وَاتَّه: (نُزِّلَ) تَهْوِيهِ كَهَ بَوَّ مِيوَانِ ثَامَادَه دَه كَرِي وَ، خَزْمَه تِي
 مِيوَانِي پِي دَه كَرِي، تَهَم وَشَهِيَه لَه (نُزِّلَ)، دَاثَا شَرَاوَه وَاتَّه: دَابَه زِيَن، چُونَكِه تَهْوِي بَوَّ
 مِيوَانِ ثَامَادَه دَه كَرِي، تَاكُو خَزْمَه تِي مِيوَانَه كَهِي پِي بَكَرِي، پِيْزِ لِيْكَرْتَه بَوَّ بَابَايِ دَابَه زِيَو،
 وَاتَّه: عَادَه تِ وَابُووَه تَه وَ كَه سَهِي مِيوَانِ بُووَه سَوَارِي وَ لَآخِيْكَ بُووَه، دَوَايِي دَابَه زِيَوَه
 لَه لَآيِ خَانَه خَوِيْئَه كَه، بَوَّيَه پِيْئَانِ گُوْتُوَه: (نُزِّلَ) دَابَه زِيَو، بَه مِيوَانِيَانِ گُوْتُوَه: (نُزِّلَ) وَ،
 بَهْوِي كَه بَوَّشِي ثَامَادَه كَرَاوَه، پِيْئَانِ گُوْتُوَه: (نُزِّلَ)، لِيْرَه دَا (نُزِّلَ) وَاتَّه: تَه وَ خَوَارْدَنَه يِ بَوَّ
 مِيوَانِ ثَامَادَه دَه كَرِي، خَوَارْزَاوَه تَهْوَه بَوَّ هَر شَتِيْكَ كَه پِيْئَانِ بَدَرِي بَه بَه هَه شَتِيْئَه كَان،
 لَهْوِي تَارَه زَوَوِي دَه كَهَن، شَجَا لَه خَوَارْدَن وَ خَوْرَاك يِ، يَان بَه رَك وَ پَوْشَاك يِ، يَاخُوْد
 ثَامَاَزِي سَوَارِي يِ، يَاخُوْد هَه مَوُو تَه وَ شَتَانَه يِ مَرُوْفِ لَه زَه تِيَان لِيْ دَه كَات وَ، پِيْئِي
 خَوْشَن، وَاتَّه: مَهْرَج نِيَه، تَه نِيَا مَه بَه سَت پِيْئِي خَوَارْدَن وَ خَوَارْدَنَهْوَه يِ.

كورتە باسیك له باره‌ی

هاوه‌لیتی فریشتان بو برواداران و، شه‌یتانه‌كان بو بیروایان

له سوورەتی (الأعراف) یشداو، پەنگە لە شوینی دیکەشدا کەم و زۆر، باسی ئەو بابەتەمان کردووە، کە فریشتەکان هاو دەم و هاو پازو هاو نشین و، دۆست و نیزیکی بروادارانن و، شه‌یتانه‌کانیش هاو دەم و هاو پازو هاو نشین و، دۆست و نیزیکی بیروایەکانن، ئەم کورتە باسەش لە چوار بڕگەدا، دەخەینە روو:

۱- هەر دروستکراویك له شیوه‌ی خۆی و، به‌ گۆیرە‌ی سرووشتی خۆی،
دروستکراوانی دیکە، بو‌ لای خۆی پەلکیش دەکات و، به‌ لاشیاندا
پەلکیش دەکری:

بو‌ نموونە: گۆل بۆلبول پەلکیش دەکات، بۆلبول بە‌ لای گۆلدا پەلکیش دەکری، هەمیشە بۆلبول و گۆل پێکەوه‌ باس دەکری، بۆلبول کە ب‌النده‌یه‌کی نەرم و ناسکە، زۆر دەنگ‌خۆشە، مەگەر چۆن دەنا بۆلبول بو‌ سەر گۆل‌ه‌وه‌ نەبێ نانیسی، ئنجا لەسەر ئەو گۆل‌ه‌ ئاوازی خۆش دەخوینی و، دەچریکینی و، دەجریوینی، شاعیریکی فارس دە‌لی:

بُلْبُلْ أَزْفَیضْ کُلْ أَمْوَحْتَ سَخَنَ وَرَنَهْ نَبُودْ

إِنْ هَمَّ قَوْلٌ وَعَزَلْ تَعْبِیْهْ دَرْ مَنقَاشْ

دە‌لی: بۆلبول لە خۆشویستنی گۆل‌ه‌وه‌ فیری قسەکردن بوو، ئەگەرنا ئەو هەموو شیعرو سروودە لە دەندووکی ویدا شیردراوه‌ نەبوون، بە‌لام خۆشەویستی گۆل و جوانی گۆل بۆلبولی هێنایە گۆ، کە هەمیشە دەجریوینی و دەچریکینی و، بە‌ ئاوازی خۆش دەخوینی!

ھەرۈھەھا ھەنگ و شیلە ی گولان، ھەنگ کە مەخلووقیکی چاکەو، سرووشتەکە ی پاکە، دەگەرێ لە کوێ شیلە چرۆی گولیک ھەبێ، دەیمزێ و، دوایی ھەنگوینی لێ دروست دەکات، واتە: ئەو دووانەش پیکەوھ سرووشیان لێک نێزیکە، بەلام بە پێچەوانەو: مێشە رەشە بەسەر شتی پیسەوھ نەبێ نانیشی، ئەو مێشە رەشە ی کە مرووف بێزارو جارز دەکات، ھەر دەفرێ و دیتەو، کە ھەندیک دەلێن: (سَمِي الذَّبَابُ ذُبَابًا لَّأَنَّهُ كَلَّمَا ذُبَّ آبَ)، مێش بۆیە پێی گوتراو: (ذَّبَاب) بە عەرەبیی، چونکە ھەتا دەردەکرێ ھەر دیتەو، (ذَّب) یانی: (طَرِدَ)، دەرکرا، (آبَ) یانی: (رَجَعَ)، گەراییەو، مێش ئەگەر لە ئێو گول و گولزاریک بەرھەلدا ی بکە، بەسەر ھیچ گولیکەوھ نانیشیت، دەگەرێ لە کوێ خالیک پیسی رەش ھەبە، بە ئەوێوھ دەنیشی، سرووشتەکە ی وایە، ئەویش لە قەدەر سرووشتی خۆی شت پەلکیش دەکات و، بە لای شتەوھ پەلکیش دەبێ.

ھەرۈھەھا قالونچەو رێخ، یان شیاکە، قالونچە رەشە، رێخ و شیاکە دەکاتە گولۆلە، دەیکاتە توپ و، وەپیش خۆی دەدا، بە تاییەتی ئەوانە ی لەلادی بوون ئەو دیمەنە زۆر شتیکی بەرچاو، ئەو بە نەسبەت ژياندارانەو.

ھەرۈھەھا بۆ بێ ژيانانیش، موگناتیس ماددە ی ناسن پەلکیش دەکات و، بە لای ماددە ی ناسندا پەلکیش دەبێ، بەلام موگناتیس نە فافو، نە مس، نە زێر، زێو، نە تەخە، ئەوانە بەلای خۆیدا راناکیشی و، بەلاشیاندا کیش ناکرێ.

لەو بارەوھ پەندیش زۆرن، بۆ وێنە:

پەندیکی عەرەبیی ھەبە، دەلێ: (الطُّيُورُ عَلَى أَشْكَالِهَا تَفْعُ)، واتە: بآلندەکان لەگەڵ شێوھ ی خۆیاندا دەگونجین و، لەگەڵ شێوھ ی خۆیاندا دەبن، کۆتر لەگەڵ کۆتر، کەو لەگەڵ کەو، ھەرگیز نەبێزارو کۆتر لەگەڵ کەو، یان مراوی لەگەڵ سیسارک، یان بولبول لەگەڵ لەقلەق، نەخێر، بەلکو بولبول لەگەڵ بولبول و، لەقلەق لەگەڵ لەقلەق و، کەو لەگەڵ کەوو، کۆتر لەگەڵ کۆتر.

پەندىكى دىكەي غەپەبىيى ھەيە، دەلى: (لا تَسْأَلُ عَنِ الْمَرْءِ وَسَلْ عَنْ قَرِينَةٍ، فَكُلَّ قَرِينٍ بِالْمَقَارِنِ يَقْتَدِي)، واتە: لە مەرووف مەپرسە كىيە، لە ھاوھلەكانى بېرسە؟ چونكە ھەر كەسە چاۋ لە ھاوھلى خۆى دەكات، ياخود ھەر كەسە ھاوھلى لە قەدەر خۆى دەدۆزىتەوھ.

ھەرۈھەپەندى كوردىشمان لەو بارەوھەھەن، بۆ وىنە:

۱- دەلىن: (دیزە خلوربۆوھ دەرخۆنەى دیتەوھ)، دەرخۆنە شتىك بۆوھ لەسەر دیزەيان داناوھ، سەرى دیزەكەيان پى گرتوھ.

۲- دەلىن: (كورتە كەژى لىك دەھەژى).

۳- دەلىن: (تەيرى گول عاشقى دارى ژەقنەمووتە).

كەواتە: ئەوھ شتىكى سەلمىتراوھ كە دروستكراوھكان، ھەر كامىكيان دەگەرئى بۆ ھاوشىپۆھى خۆى، وەك گوتراوھ: (يُحْشَرُ الْمَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُغَالِلُ)، واتە: مەرووف لەسەر رېبازى دۆست و خۆشەويستەكەى خۆى كۆدەكرىتەوھ، بەرپى دەكرى (بەرەو بەھەشت، يان بەرەو دۆزەخ)، ئنجا يەككىك لە تىوھ با جوان سەرنج بدات، لەگەل كىدا دۆستايەتتى دەگرى و كىتى خۆشەوئى و، بەرەو كى پەلكىش دەبى، ھەر كەسە لەگەل دۆست و رەفىق و نىزىكەكانى خۆىدا كۆ دەكرىتەوھ، تۆ كەسىكت خۆشبوئى و سەرسام بى بە رېبازەكەى و، بە شىۋازەكەى و، بەوھى لەسەرى دەپراو، ئەو شىۋە ژيانەى پى دەژى، تۆش لەگەل ئەودا دەبى، ئنجا ئەگەر چاك بى، يان خراپ.

۲- بروادارانی پاریزکار له گهل فریشتاندا نیزیک و هاوونشین:

ئهم راستیه له زۆر جیی قوڤاندا خوای کارزان و میهره بان خستوو به ته پروو، که ئینسانی بروادار، ههتا ئیمانه که ی باشریی و، ههتا زیاتر ئه هلی ئیمان و پاریز بی، له گهل فریشته پاک و چاکه کانی خوای پهروهردگارا نیزیکتره، فریشته کان زیاتر لئی نیزیک ده بن و، زیاتر ده توانن به هره ی پی بگه یه نن، چونکه مروڤ هیچ به هره یه که به فریشته کان ناگه یه نی، به لکو مروڤ به هره وهرده گری له فریشتان، ئنجا به ئه ندازه ی ئیمان و ته قوای، مروڤ به هره له فریشته کان وهرده گری، له و باره وهش به لکه زۆرن، بو ښوونه:

۱- له سووره تی (فُصِّلَتْ) دا خوای پهروهردگار ده فهرمو: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا سَتَزُلْ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ تَحَنُّوا لَأُولِيَّائِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ تَزَلَّ مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾﴾، واته: به دنیایی ئه وانه ی گوتیان: پهروهردگارمان خواجه^(۱) و، دوایش راوه ستاوو، نه له خشاو بوون، ئه وانه فریشته کان داده به زنه سهریان، پێیان ده لێن: ﴿أَلَّا تَخَافُوا﴾، پێش ترس و دلله راوکه ی داهاتوو یان له دلدا لاده بن، ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾، ئنجا دلیان مشت و مال ده کن و، پاک ده که نه وه له غم و په ژاره ی را بردوو، دوایش هه ره به وهنده لێیان ناگه رین، ﴿وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾﴾، دلخو شیشیان ده که ن به و به هه شته ی که پێشتر به لێیان پێدراوه، دوایش بویان ته نکید ده که نه وه، ﴿تَحَنُّوا لَأُولِيَّائِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾، ئیمه دۆست و نیزیک و پشتیوانتانین له ژبانی دنیاو، له دوا روژیشدا.

(۱) ئه وه ی گوتوو یانه ئه وه حه قیقه ته له دلیاندا هه بووه، ئه که رنا گوتنی به زمان هیچ نیه، به لām دوا ی ئه وه ی له دلدا چه سپاوه، ئنجا به زمانیان گوتراوه، ئه که رنا گوتراوێک له دلدا چه سپاو نه بی، خاوه نه که ی لئی به هره مه ند نابیت.

بۆيە ئەوانەي وایان لیکداۋەتەۋە کہ تەنیا لە کاتی سەرەمەگدا فریشتەکان دادەبەزەنە سەر برۋاداران و، لە کاتی خزانە نیو گوڤو، لە کاتی زیندوکرانەۋەدا، لە راستیدا چەمک و واتای ئایەتەکیان زۆر بەرتەسک کردۆتەۋە، بەی بەلگە، چونکە خۆای پەرۋەردگار لەسەر زاری فریشتەکان دەفەرموی: ﴿**نَحْنُ أَوْلَىٰ بِكُمْ**﴾، ئیمە دۆست و پشتیوانی ئێوەین، لە کو؟ ﴿**فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا**﴾، کەواتە: فریشتەکان ھەر لە سەرەتای ژيانی دنیاۋە تاکو کو تایی دۆست و پشتیوانان، ﴿**وَفِي الْآخِرَةِ**﴾، لە مەزلگای کو تاییشدا، لەویش فریشتەکان ھەر لەگەڵ برۋاداراندا، مشووریان لی دەخۆن و، سەرپەرشتیان دەکەن، لە دنیادا سینەیان گوشاد دەکەن و، دلیان خویش دەکەن و، شتی چاکیان فێر دەکەن و، لە خراپە دەیانگێرەۋە، خراپەیان لە لا قیزەون دەکەن و، چاکەیان لە لا شیرین دەکەن و، تاعەتیان بۆ ئاسان دەکەن و، لە بەرانبەر دۆژمندا دلیان بەھیز دەکەن، وەك دوايي باسي دەکەین.

۲- بەلگەیکە دیکە لەو بارەۋە کە برۋاداران پارێزکار لەگەڵ فریشتاندا نيزیک و ھاوئشین، ئەو ئایەتە موبارەکیە کە خوا لە سوۋرەتی (الأنفال)دا، خوا دەفەرموی: ﴿**إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا سَأَلْتُ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَصْرَبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ**﴾ (۱۲) ﴿**ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ سَأَفَوْا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ**﴾ (۱۳) واته: یاد بکەۋە کاتیک پەرۋەردگار ت سروشی دەکرد بۆ فریشتەکان، (واتە: بە شێۋە پەنامەکی و پەنھان پێی دەفەرموون و، پێی ڕادەگەیاندا)، کە من لەگەڵتانم، ﴿**فَثَبِّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا**﴾، ئێوەش، ئەوانەي برۋادارن بیانچەسپێن، دلیان بچەسپێن و، پێیان بچەسپێن و، ورەیان بەرز بکەنەۋە، ﴿**سَأَلْتُ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ**﴾، بە دلتیایی من ترس و بیم دەخەمە دلی ئەوانەي بێپروان، ئەویش ھەر لە پێی فریشتەکانەۋە خوا ترس دەخاتە دلی بێپروایان و، دامەزراوی و نەلەخشاوییش دەخاتە دلی برۋادارانەۋە.

۳- بہ لگہ یکہ کی دیکھ لہو باروہ، ٹہوہ یکہ کہ خوا لہ سوورپی (غافر) دا، دہ فہرموی:

﴿الَّذِينَ يَجْعَلُونَ الْغَرَسَ وَمِنْ حَوْلِهِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ، وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ (۷)

دہوری عہر شہوہن، بہ ستایشکردنہوہ پەرورہ دگاریان بہ پاک دہ گرن و، پروای پی دینن و، داوای لیئوردن دہ کھن بو ٹہوانہی پروایان ہیٹاوہ، دہ لئین: پەرورہ دگاریان! زیانیاری و بہ زہیی تو ہموو شتیکی گرتوٹہوہ، لہوانہ ببورہ کہ بہرہو لای تو گہاونہوہو، شوین پیبازہ کت کہوتوون، لہ سزای کلپی دوزہخ چہ پالہیان بدہو بیانپاریژہ.

کہواتہ: بہرہوہوام ہہ لگرنی عہرشی خواو، دہورہ دہرانی عہرشی خوا، کہ فریشتہ کانن، ویپرای بہ پاکگرتن و ستایشکردنیاں بو خواو، پروا ہیٹانیان بہ خوا، داوای لیئوردنیش بو پرواداران دہ کھن.

۴- ہہرہوہا لہ سوورہتی (الشوری) دا خوا دہ فہرموی:

﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ (۱) ﴿تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَنْفَطِرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَلَا اِنَّ اِلٰهَهُ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ﴾ (۵)

واتہ: حوکمرانی ٹاسمانہ کان و زہوی ہی خوایہو، ٹہو بہرزی مہزنہ، ٹاسمانہ کان نیزیکہ لہ لای سہرئیانہوہ شہق بین و، فریشتہ کان بہ ستایشکردنہوہ پەرورہ دگاریان بہ پاک دہ گرن و، داوای لیئوردنیش بو ٹہوانہ دہ کھن کہ لہسہر زہوین، (ٹہوانہی لہسہر زہوین مروئن و، جندن، بہ تاییہٹ ٹہوانہی ٹہلی ٹیمانن)، ٹاگادارین! ہہر خوا زور لیئوردہی بہ بہ زہییہ.

ہہ لہتہ دہگونجی ٹاہہتی دیکہش لہو باروہ بیٹین، ہہرہوہا فہرماپشتی پیغہمبہریش ﷺ بہ لآم ٹہوہندہ بہ سن، بو ٹیسپاتی ٹہوہی کہ فریشتہ کان لہ گہل پرواداراندا ہاودہم و ہاوارازو ہاونشینن.

۳- بیپروایان له گهل شهیتانه کاندانیزیک و گونجاون:

شهیتانه کان واته: ټهو جنده شهیتانانهای که خراپه کارو بیپروان، له گهل مروقه بیپروایه کاندانوانیش هاوارزو هاونشین:

۱- وه که له سووره تی (فصلت) دا هاتوه، که پتشر باسماں کرد له ټایه تی ژماره (۲۵) دا خوا ده فهرموئ: ﴿وَقِضْنَا لَهُمْ قُرْنًاۙ فَرَيْنَاۙ هُمْ مَّا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ واته: چهند هاوارزو هاونشینیکمان بو ټاماده کردن که گوناوو تاوانه کانیاں، هی پتشر ده ستیان و هی دوايان، (یاخود هه موو جوړه گوناوو تاوانه کانیاں، یان ټهوانه ی که په یوه نديان به دنياوه هه یه، یان په یوه نديان به پوژي دوايیه وه هه یه)، بو جوان کردن.

۲- هه روه ها له سووره تی (الزخرف) دا، خوا ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقِضْ لَهُ سَيْطٰنًاۙ فَهُوَ لَهُۥ قَرِيْنٌۙ﴾ واته: هه که سیک له به رانبر یادی خوی خاوهن به زه ییدا، (یان له به رانبر قورټان و کتبی خوی خاوهن به زه ییدا)، کویر و نابینا ب، شهیتانیکي بو ټاماده ده که ین ده بیته هاوارزو هاونشین و نیزیکی و، ده بیته جووتی و، له گهل ټی ده ب، به دلټیایي ټهوان، [شهیتانه بیپروایه کان] مروقه کان له ری لاده دن، که چی مروقه بیپروایه کان واده زانن ری راستیان گرتوه!

ټاوا شهیتانه کان کلاویان له سهر ده نین و هه لیان ده خه له ټینن.

۳- هه روه ها له سووره تی (الأعراف) له ټایه تی ژماره (۲۷) دا، خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِيْنَ اَوْلِيَآۙ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ﴾ واته: ټیمه شهیتانه کامان کردوون به دوست و نیزیکی ټهوانه ی پروا ناهینن، ټمه زور پروونه که هه که سیک بیپروای شهیتان لی نیزیکه، شهیتانه کان ده ورو خولیان ده دن و، لیان نیزیکن و، زیانیاں پی ده گه یهنن.

۴- هه روه ها له سووره تی (الأنعام) له ټایه تی ژماره (۱۲۱) دا، خوا ده فهرموئ: ﴿وَالشَّيَاطِيْنَ لِيُوحُوْنَۙ اِلَآۙ اَوْلِيَآۙ بِهِمْ لِیَجِدُوْكُمْ وَاِنْ اَطَعْتُمْهُمْۙ اِنَّكُمْ لَشُرٰکُوْنَ﴾

واتە: بە دۇنيایى شەیتانەکان سروش دەكەن بۇ دۆستەکانى خۇيان، (پەيامى پەنامەکیان بۇ دەنیرن، واتە: بۇ مەرفۇقە کافرهکان، ئەى مسۇلمانینە! تاكو ئەو کافره بېپروایانە)، شەره قسە لەگەل ئیوهەدا بکەن، ئەگەر ئیوهەش فەرمانبەرییان بۇ بکەن، ئیوهەش دەبن بە ھاوبەش بۇ خوا دانەر.

ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (الأنعام) دا، واتە: لە بەرگی پینجەمى ئەم تەفسیرە کوردییه مان دا، بە درێژیى لەو بارهوه قسەمان کردوه، که کافرهکان لەگەل برواداران دا موناقلەشیان دەکردو، هۆى ھاقتە خوارهوه که یشمان باسکردوه، که کافرهکان شەره قسەیان دەکرد لەگەل برواداراندا، دەیانگوت ئیوه ئەو ئاژەلەى بۇ خوتان دەیکوژن و سەرى دەپرن، گوشتەکەى دەخۆن، بەلام ئەوهى خوا دەیکوژى و مرداره، گوشتەکەى ناخۆن، ئنجا خوا ﷻ ئەم شەره قسەیه پال دەداتە لای شەیتانەکان، که ئەوان فتریان کردوون، بە خوتخوتەو دندانى شەیتانەکان فیری ئەو قسەیه بوو بوون، که قسەیهکی بن جیئە، چونکە لە راستییدا ئەو ئاژەلەى مەرفۇش سەرى دەپرن، هەر بە مۆلەتى خوا ژيانى تیدا نامینى و، ئەوهش که مردار دەبیتەوه، هەر بە مۆلەتى خوا ژيانى تیدا نامینى، بەلام ئەوهى سەر دەپردى، بەشیکی زۆرى خوینەکەى که لە جەستەى جیا دەبیتەوه، هەرچی شتى زیانبەخشە لە جەستەیدا، وهک کۆلستروۆل لەگەل خوینەکەى دەچیتەدەر، بەلام ئەوهى که مردار دەبیتەوه، هەر لەئىو جەستەیدا دەمیتیتەوه، کهواتە: لە رووى پزیشکییهوه، لە رووى ئەندروستییهوه خواى پەرورەدگار بە خراپى زانیوه، بۆیه قەدەغەى کردوه، بە ئەئکید خوا هیچ شتیکی قەدەغە نەکردوه، مەگەر زیانى بۇ مەرفۇقەکان هەیه، هەر وهک هیچ شتیکی بۇ حەلال نەکردوون، مەگەر پاک و چاکە، وهک خوا ﷻ لە سوورەتی (الأعراف) دا، دەفەر موی: ﴿وَيَحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبُ وَحَرَمٌ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثُ﴾ خوا شتە پاک و چاکەکانیان بۇ حەلال دەکات و، شتە پیس و زیانبەخشەکانیان لى قەدەغە دەکات.

E- وىنەي فريشتەو، شەيتانان وەك وىنەي شەپۇلە دەنگىي و رەنگىيەكانن:

فريشتەكان كە دروستكراوى پاك و چاك يىگەرەدو فەرمانبەرىي خوان و، شەيتانەكان كە دروستكراو خراپ و زىانبەخشەكانن، ئەوانە وەك شەپۇلە دەنگىي و رەنگىيەكان وان، ئىستا ئەو شوئىنەي ئىمە تىيدايىن، پەرە لە شەپۇلى دەنگىي و رەنگىي، رادىيۇيەك لە شوئىنەك دابىنى بەپىي ئەوئى تو دەيسوو پىنى، سەر جەم ئەو شەپۇلە دەنگىيانەي لەو شوئىنەدا هەن، ئىمە دەتوانىن كە گوئىيىستان بىن، هەرەها چەند تەلەفزيۇن لە ژورىك دا دابىنى، بىخەيە سەر چەند شەپۇلى دەنگىي و رەنگىي، ئەو شەپۇلە دەنگىي و رەنگىيانە دىنن.

كەواتە: كارىگەرىي فريشتەو شەيتانەكانىش هەر وەك ئەو شەپۇلانە وان، ئنجا وەك چۆن ئەو ئامىرە كە دادەنرى، بەپىي سىرووشى ئەو ئامىرە، ئەو شەپۇلە دەنگىي و رەنگىيانە دەتوانى بىنى، مەوۋەكانىش بەپىي سىرووشى خۇيان، دەتوانن لە فريشتەكان بەهرەمەندىن، ياخود لە شەيتانەكان زەرەرمەندىن، فەرمايشتىكى پىغەمبەرىش ﷺ ئەو راستىيەمان زۆر جوان بو بەرجەستە دەكات، كە دەفەرمىو: {إِنَّ لِلشَّيْطَانِ لَمَّةً بِابْنِ آدَمَ وَلِلْمَلِكِ لَمَّةً، فَأَمَّا لَمَّةُ الشَّيْطَانِ، فَإِعَادُ الْبَشَرِ وَتَكْذِيبُ الْحَقِّ، وَأَمَّا لَمَّةُ الْمَلِكِ، فَإِعَادُ الْخَيْرِ وَتَصْدِيقُ الْحَقِّ، فَمَنْ وَجَدَ ذَلِكَ فَلْيَعْلَمْ، أَنَّهُ مِنَ اللَّهِ، فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ الْأُخْرَى فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ} (أخرجه الترمذي: ۲۹۸۸، وقال: حسن غريب، والنسائي في الكبرى: ۱۱۰۵۱، والبيهقي في شعب الإيمان: ۴۵۰۶، وابن حبان: ۹۹۷).

وشەي: (لَمَّة: هَمَّةٌ وَخَطَرَةٌ فِي الْقَلْبِ)^(۱)، واتە: (لَمَّة) بىرىتيە لە دنەدان و هاندان لە دل دا.

يېغەمبەر ﷺ دەفەرموئى: بە دۇنيايى شەيتان ھاندان و دندەنى ھەيە لە دلى مروؤف دا، فريشتهش ھاندان و دندەنى ھەيە لە دلى مروؤفدا، ئنجا خوتخوتە و دندەنى شەيتان، پريتە لەوہ کہ مروؤف بترسینئ لە خراپەو، وای لیبکات بپروا بە ھەق لەکات و، بە درؤی دابنئ و، ھاندانى فريشتهش ئەوہيە بە ئینى چاک بە مروؤف بدات و، دلى خوش بکات بە چاکە، ھانىشى بدات بو بەراست دانانى ھەق، ئنجا ھەر کەسێک ھەستى کرد لە دلى خویدا بە کاریگەرى فريشته، کە ھانى دەدات بو چاکەو، بپروا ھینان بە ھەق، یا بزائئ ئەوہ لە خواوہیلەو، ستایشى خواى لەسەر بکات و، ھەر کەسێک ئەووی دیکەشى بینى و ھەستیکرد کە بەرەو شەڕ دەچئ و، بەرەو خراپەو گوناھو تاوان پەلکیش دەکړئ، یا پەنا بە خوا بگړئ، چونکە ئەوہ لە شەيتانەوہيە.

کەواتە: ئەو دلى و دەروونەى مروؤف ھوینى زۆرانگرتتى فريشته و شەيتانە، شەيتان دەپەوئ مروؤف بەرەو خراپە پلکیش بکات و، فريشتهش دەپەوئ مروؤف بەرەو چاکەى پەلکیش بکات، بەلام بە دەست مروؤفە کە ئایا بە لای فريشته کەدا دەچئ، یا بە لای شەيتانە کەدا دەچئ، ئەگەر بە لای فريشته کەدا بچئ، ھەمیشە بیر لە شتى چاک دەکاتەوہو، بەرەو چاکە ھەنگاو دەنئ، ئەگەر لە شەيتانە کەش ئیزیک بئ، ھەمیشە بیر لە شتى خراپ دەکاتەوہو، بەرەو خراپە ھەنگاو دەنئ، خوا پەنامان بدات.

مەسەلەى دووھم:

بانگەوازكارانى پىي خوا خاوەنى باشتىن قسەن، بە لām دەبى كردارى باشيان هەبى و، خۆيان لە رىزى مسوڵماناندا بژمىرن، پىويستيشە بە شىواى هەرە چاك، قسە و رەفتارى بەرانبەرەكانيان بەرپەرچ بەدەنەو، لە كاتى دنەدران لەلایەن شەيتانىشەو، پەنا بەرنە بەر خواى بيسەرى زانا:

خوا دەفەر موى: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝٣٣ وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ۝٣٤ وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا دُوَّ حَظٍّ عَظِيمٍ ۝٣٥ وَإِنَّمَا يَرْتَعَنكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝٣٦﴾

شىكردنەوھى ئەم ئايەتانه، لە يازدە برگەدا:

(١) - ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾ قسەى كى چاكتەر لە ھى كەسك بەرەو لای خوا بانگ دەكات؟! واتە: خەلك بەرەو لای خوا بانگ دەكات، (الدُّعَاءُ إِلَى شَيْءٍ: أَمْرٌ غَيْرُكَ بِالْإِقْبَالِ عَلَى شَيْءٍ) (دعاء) ئەوھى تۆ فەرمان بە غەبرى خۆت بكەى ڤوو بكاتە ئەو شتە.

كە دەفەر موى: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا﴾ يانى: (قَوْلٌ مِّنْ أَحْسَنُ مِّنْ قَوْلٍ مِّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ)، واتە: قسەى كى چاكتەر لە قسەى كەسك كە خەلك بۆ لای خوا بانگ دەكات، بانگەواز بۆ لای خوا دەكات.

(٢) - ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، كردهوھى باشيش بكات، تەنيا ئەوھندە نى قسەى ھەبى، وەستای قسان و كوڵەوارى دەستان بى، بەلكو: ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، كردهوھى باشيش ئەنجام دەدات، واتە: پابەندە بەوھى دەيل، ئەوھى بە خەلكى دەيل، پيشى بۆ خۆى دەيكات.

۳- ﴿وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، ده شلّ، به دنیایی من له مسولمانانم، واتہ: خوئی جیا ناکاتہوہ له مسولمانان، له بهر ئه وهی بانگہواز بو لای خوا دهکات، خوئی پی له خه لک زیاد نیه، هیچ لافیک به سهر خه لکدا لی نادات و، ده لی من یه کیکم له مسولمانان، به لام خه لک بو لای راسته شه قامی خوا، بو لای خوا، بو لای به ندایه تی کردن بو خوا بانگ دهکات.

دوایی خوا ﷺ باسی شیوازی بانگه وازمان بو دهکات، ده فهرموئی:

۴- ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ﴾، به دنیایی چاکه و خراپه یه کسان نین، که ده فهرموئی: ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ﴾، وشه ی: (حَسَنَةً)، (تَعْمُ جَمِيعَ أَفْرَادٍ جِنْسِهَا، وَالْمَقْضُودُ حَسَنَةُ الدَّعْوَةِ إِلَى اللَّهِ)، وشه ی (الْحَسَنَةُ): که (أل) ی ناساندنی له سهره، بو (جِنْس) ه، واتہ: تیکرا (جِنْس) ی چاکه به گشتیی له گه ل تیکرا (جِنْس) ی خراپه دا، یه کسان نین و پیکه وه ناچنه ته رازوویه که وه، به لام به پی سیاق ده زانین لی ره دا مه به ست له چاکه، چاکه ی خه لک بانگ کردنه بو لای خوا، واتہ: شیوازی چاکه ی خه لک بو لای خوا بانگ کردن، وه ک شیوازی خراپ نیه.

۵- ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، به وهی باشره پالیپوه بنی، چی پالیپوه بنی؟ واتہ: خه سلّهت و حالّهت و، کرده وه وه لوئستی خراپی به رانبه ره که ت، به کام شیوازه و، کام حالّهت وه، کام خه سلّهت به باشره، پالیپوه بنی و، به ره ره چ بده وه، چونکه (الَّتِي: صِفَةُ مَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ)، (الَّتِي) سیفه ق وه سفکراویکی قرئتندراوه، یانی: (ادْفَعْ سَيِّئَةَ غَيْرِكَ، بِالْخَصْلَةِ الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ، أَوْ بِالطَّرِيقَةِ الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ)، یانی: خراپه ی ئه وهی دیکه به باشرین خه سلّهت، یان باشرین ری باز لابه ره و پالی پپوه بنی، وه ک خوای په روه دگار له سوپه تی (الْمُؤْمِنُونَ) دا، ده فهرموئی: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ (۱۶)، واتہ: به کام سیفه ت و، کام خه سلّهت به باشره، خراپه پالیپوه بنی و، به ره ره چ بده وه، نیمه زانانترین به وهی ئه وان وه سفی ده که ن و ده یلین، یان خوای په روه دگاری پی وه سف ده که ن به ناهه ق.

(۶) - ﴿فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾. ئەگەر تۆ واتکرد، دەبینى ئەو كەسەى لە نىوان تۆو ئەودا دژايەتیی و ناكوکی هەيه، وەك دۆستىكى دلسۆزو بە پەرۆشە، (إِذَا: لِمُفَاجَأَتِهِ، وَهِيَ كِنَايَةٌ عَنْ سُرْعَةِ ظُهُورِ أَثَرِ الدَّفْعِ بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ)، (إِذَا: ليرەدا بۆ پەيدا بوونی شتیکە بە كت و پړی و، بە خیرایی، كە ليرەدا كینایەیه لە خیرایی پەیدا بوونی شوئە واری پالپۆهەنانی خراپە بە چاكە، زۆر بە خیرایی لە نىوان تۆو ئەو كەسەدا كە تۆ بە چاكەى خۆت خراپەى ئەو پالپۆهەندەتیی، بە شیوازی چاكی خۆت لەگەڵ شیوازی خراپە ئەودا مامەلە دەكەى و، لە نىوان تۆو ئەودا دژايەتیی هەيه، وەك دۆست و نيزىكىكى خزمى لى دى، ياخود زۆر دلگەرمى لى دى، چونكە ﴿وَلِيٌّ﴾، بە مانای دۆست و نيزىك دى، (الْوَلِيُّ: اسْمٌ مُشْتَقٌّ مِنَ الْوَلَايَةِ يَفْتَحُ الْوَاوُ، وَالْوَلَاءُ، وَهُوَ: الْحَلِيفُ وَالنَّاصِرُ، وَهُوَ ضِدُّ الْعَدُوِّ، وَالْحَمِيمُ: الْقَرِيبُ وَالصَّدِيقُ. وَهُمَا خَصَلَتَا الْوَلَايَةِ وَالْقَرَابَةِ)، واته: (وَلِيٌّ) ناوێكە داتاشاروہ لە (وَلَايَةِ)، بە سەر (فَتْحَة) ی (و)ەكە، {نەك (وَلَايَةِ)، (وَلَايَةِ) واته: سەرپەرشتىيكردن، بەلām (وَلَايَةِ)، واته: دۆستايەتیی و، سەرخستن و، نيزىكیی و، خۆشويستن و، نيزىكیی}، ئنجا (وَلِيٌّ) بە مانای هاوپەيمان و، پشتیوان دى، هەر وەها بە مانای كەسێك دى كە تۆى خۆشبوێ، (وَلِيٌّ) دژى (عَدُوٌّ)، (عَدُوٌّ) واته: دوژمن و ناحەز، بەلām (وَلِيٌّ) واته: دۆست و نيزىك، (الْحَمِيمُ: الْقَرِيبُ وَالصَّدِيقُ)، واته: (حَمِيم) بە مانای دۆست و نيزىك، يان خزم و نيزىك، يان بە مانای برادەرێك دلسۆزو گيانى بە گيانى دى.

(۷) - ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَرُّوا﴾، ئەم سيفەتە بەرزە نادری، مەگەر بەوانەى خۆراڭگرن و خۆيان ڤاگرتبى، (أَي: الْمُعَامَلَةُ وَالْمُدَافَعَةُ بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ)، ﴿وَمَا يُلْقِيهَا﴾، ئەم ڤاناوى (ها) دەچیتەوہ بۆ خەسلەت، يان ئەو موعامەلەيه، چونكە چاكەى رەها (مُطْلَقُ الْحَسَنَةِ)، بە گشتیی دەدرى بە زۆر كەس، بەلām مامەلەكردن بە شتێوہى بەرپەرچدانەوہى خراپە بە چاكە، لە بەرانبەرى خراپەدا چاكە كردن، نادری بە هېچ كەس جگە لەوانەى خۆراڭگرن، واته: خۆيان كۆنترۆل بكەن.

(۸) - ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾، هەر وەها ئەوہ نادری و نابەخشرى مەگەر بە كەسێك كە خاوەن پشك و بەشێكى زۆر بى، واته: خاوەن پشك و بەشێكى مەزن

بىٰ له چاكەداۋ، له ئيماندا، له تەقۋادا، له تەزكىيە نەفسدا، (يُلْقَاهَا)، يانى چى؟ (يُلْقَاهَا يُجْعَلُ لَاقِيًا لَهَا، وَهُوَ مُسْتَعَارٌ لِلْسَّعْيِ لِتَحْصِيلِهَا، لِأَنَّ التَّحْصِيلَ عَلَى الشَّيْءِ بَعْدَ الْمُعَالَجَةِ وَالتَّحْقِيقِ، يُشَبِّهُ السَّعْيَ لِمُلَاقَاةِ أَحَدٍ فَيُلْقَاهَا)، (يُلْقَاهَا)، واتە: وا دەكرىٰ كه بىگاتى، (يُجْعَلُ لَاقِيًا لَهَا)، وا دەكات كه پىٰ بگات، خوازراۋەتەۋە بۆ ھەۋلدان بۆ پەيداكردى، چونكە پەيداكردى شتىك له دواى چارەسەرۋ خۆ ماندووكردنە، ئەوھش شىۋەى ھەۋلدانە بۆ گەيشتن بۆ دیدارى كەسىك، وشەى: ﴿حَظٌّ﴾، كه دەفەرموى: ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا دُورٌ حَظٌّ عَظِيمٌ﴾ (الْحَظُّ: النَّصِيبُ مِنَ الشَّيْءِ مُطْلَقًا، أَوْ مِنَ الْخَيْرِ فَقَطُّ)، (حَظٌّ): برىتیه له پشك و بەش له ھەر شتىك بە گشتى، ياخود بە تايبەتى له خىرو چاكەدا.

(۹) - ﴿وَأَمَّا يَنْزَغُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ﴾، له ھالىكدا كه له شەيتانەۋە دنەدانىك، خوتخوتەيك بە تۆ دەگات.

(۱۰) - ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾، پەنا بە خوا بگرە.

(۱۱) - ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (۲۱)، بە دلىيى خوا زۆر بيسەرى زانايە.

وشەى (نَزْعُ): (النَزْعُ النَّحْسُ، وَحَقِيقَتُهُ مَسٌّ شَدِيدٌ لِلْجِلْدِ بِطَرَفِ غُودٍ، أَوْ إصْبَعٍ، فَهُوَ مَضَرٌّ، وَهُوَ هُنَا مُسْتَعَارٌ لِاتِّصَالِ الْقُوَّةِ الشَّيْطَانِيَّةِ بِخَوَاطِرِ الْإِنْسَانِ)، (نَزْعُ): برىتیه له (نَحْسُ)، بە ەپەبىى (نَحْسُ) و، (نَزْعُ) واتە: تىۋەژەنىن، يان نقورچكەدان، كه چىبەتى (نَزْعُ) يش برىتیه لەۋەى بە شتىك بە توندى پىستى ئىنسان بەسەرى دارىك، ياخود بە نىۋۆكىك بگەژى، يان نقورچكەى لى بدرى، كه لىرەدا خوازراۋەتەۋە بۆ پەيوەست بوونى شەيتان بە مېشك و ھۆشى مروڤەۋە، كه شتىكى خراپ بخاتە نىۋ مېشك و دلى، كه دەفەرموى: ﴿وَأَمَّا يَنْزَغُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ﴾ (إِمَّا) ئەصلى خۆى (إِنْ مَا) يە، بەلام (إِنْ) و (مَا) تىكدا دەغم كراون، (إِنْ)ى (شَرْطِيَّةٌ) لىرەدا بۆيە ھىراۋە، چونكە له ئەصدا (إِنْ) كاتىك دەھىژى كه مەرج نىە ئەو شتە ڕووبدات و مەرجەكە پىتە دى: ئەگەر ھات و له شەيتانەۋە دنەدانىك گەيشتە تۆ، ئەمە بۆ بەرزكردنەۋە پلەو پاىەى

پیغهمبهره ﷺ، له وه که شهیتان بتوانی هانی بدات و، خوتخوته یه کی خراب بخاته نیو دلی، که ده فهرموئ: (إِذَا مَا) یه که ش زیاد کراوه بو جه ختکردنه وه به هیژکردنی په یوه ندیی نیوان مهرج (شُرْط) و وه لَام (جَوَاب) ه، نه ک زیاد کرابی بو جه ختکردنه وه له سهر ته وهی وه لَامه که ی، یاخود مهرجه که دپته دی.

که ده فهرموئ: ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾، په نا به خوا بگره (له شهیتانی دوور خراوه له به زه یی خوا)، تیمه شهیتان نابینین، بویه به هیژترین چه کی تیمه له به رانه ر شهیتاندا، په نا بردنه بهر خوایه، با له و باره وه چه ند ده قیک بپینین:

۱- خوا ﷺ له سوږه تی (الأعراف) دا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ﴾ (۲۰۱) ﴿وَإِخْرَجْنَاهُمْ يَمْدُّوهُمْ فِي أَلْفِي ثُمَّ لَا يُفْصِرُونَ﴾ (۲۰۲)، واته: به دلنیا یی نه وانه ی پارژیان کردوه، نه گهر له شهیتانه وه هه ستيکیان پښه یشت، یه کسهر خویان بیر دپته وه و، بهرچا وړون دهب و (په ی به پیلان و فیلی شهیتان دهب و)، به لَام برایه کانیان شهیتانه کان له گومرایدا رستیان بو دريژ ده کهن و، که مته رځه مییش ناکهن.

واته: بپروایه کان به ده ست شهیتانه کانه وه وه ک توپ و گلوله وان، ههر به ریان دده و و دريژیان ده کانه وه، به لَام نه هلی ته قوا، به لی شهیتان ده توانی ده ستيکیان بگه یه نیتي و، دنه به کیان بدات، ده وړو خویان بدات، به لَام یه کسهر خویان بیر دپته وه، تیمانه که یان بیداریان ده کاته وه و، بهرچاویان وړون دهب و، فیلی شهیتان دهبینن.

۲- پیغهمبهری خواش ﷺ ده فهرموئ: ﴿إِنَّهُ لَيَعَانُ عَلَىٰ قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةً مَّرَّةً﴾، (أخرجه أحمد: ۱۷۸۸۱، وعبد بن حميد: ۳۶۴، ومسلم: ۲۷۰۲، وأبو داود: ۱۵۱۵، وابن حبان: ۹۳۱) واته: جاری وایه تهم و مزی بی ناگایی به سهر دلّم دا دی و، وژوی سه د جار داوا ی لیور دن له خوا ده که م.

نهك لهوه كه گوناھى كردوه، بهو چه مك و واتايه یتیمه، بهلكو بهووى
نهو جار جار خافلانه، كه پیغمبهه ۷ بهسه ر دل و دهروونیدا هاتوه.

۳- هه ر لهو بارهوه نهو فه رماشتهش دینین: {عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ ۷ قَالَ:
اسْتَبَّ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ ۷ فَأَشْتَدَّ غَضَبُ أَحَدِهِمَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ۷: «إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً
لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ عَنْهُ الْغَضَبُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، فَقَالَ: الرَّجُلُ: أَمْجَنُونَ
تَرَانِي؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ۷: ﴿وَأَمَّا يَزْعَمُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَأَسْعِدَ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (أخرجه البخاري: ۶۱۱۵، ومسلم: ۲۰۱۵).

واته: سولهیمانی کوری سوڤه ده ۷ دهلی: دوو پیاو له خر مهت پیغمبهه ردا
۷ بوو به ده مه قالییان و، قسه یان به یه کدی گوت، یه کیکیان زور تووڤه بوو،
پیغمبهه ۷ فه رمووی: من وشه بهك ده زانم نه گه ر بیللی، توڤه بهه که ی لاده چی،
نه گه ر بلی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، (واته: په نا ده گرم به شه یتانی
دوور خراوه له بهزه یی خوا)، پیاوه که گوتی: به شیتیم تیده گه ی؟! (واته: من
شیت نه بووم تا کو نهو وشه به بلیم)، پیغمبهه ریش ۷ نهو ئایه ته ی خوینده وه
که ده فه رمووی: ﴿وَأَمَّا يَزْعَمُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَأَسْعِدَ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ﴾ (۱۳).

نهو که سه هه ر نهوه که ناموژگاریه که ی پیغمبهه ری وه رنه گرتوه، له پاستیدا
جوړیک بووه له شیتیی و عقل تیکچوون، نه گه ر نا نه گه ر پیغمبهه ر ۷ شتیک
بفه رمووی، ده بی یه کسه ر لئی وه ربگیری، به لام نهو هاوه له لهو کاته دا هینده
تووږه بووه، وهك گوتراوه: تووږه یی ره شه بایه که چرای عقل ده کوژنیتته وه.

كۈرتە باسېك لە بارەي

خەسەلەتە بىنەرەتتەكانى بانگەوازكارانەوہ

۱ و ۲) ئىمانى مەھكەم و دامەزراوو، پارىزكارىي شايستە و تەواو:

خو سبجانە وتعالى لە سوورەتى (يونس) لە ئايەتى: (۶۲) و (۶۳) دا بۆمان باسى دۆستەكانى خۆى دەكات، بە تەكيد برا و خوشكانى بەرئز! كەسېك دۆستى خوا نەبى، ھەول نادات دۆستان بۆ خوا پەيدا بكات و، كەسېك لە خوا نزيك نەبى، ھاندەر و پالئەرىكى نابى، خەلك لە خوا نزيك بختەوہ، وشەى (أولياء) یش، كۆى (ولي) ە، وشەى (ولي) بە شەددە لە ئەسلىدا لە (ولي) ەوہ ھاتوہ، يانى: (قرب) نيزىكىكى^(۱)، خوا ئاوا پىتناسەى دۆستەكانى خۆى دەكات، دەفەرئوى:

﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۱۲) الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (۱۳) يونس.

واتە: ئاگادارىن! (خو ھۆشدارىيمان پىدەدات) دۆستانى خوا نە ترسيان لەسەرە، نە پەژارەش دادەگرن.

(يانى: نەترسيان لەسەرە بۆ داھاتوو، نە خەم و پەژارەش دادەگرن بۆ ئابردوو) ئەوانەى ئىمانيان ھىتاوہ (بە ھەموو ئەو شتەنەى پىويستە ئىمانيان پى بھىئى، ھەرۋەھا ئەوہش سىفەتتىكى پىشەداريان بوو كە) ھەمىشە پارىزيان دەکرد.

(۱) مفردات ألفاظ القرآن، ص ۵۶۶ - ۵۶۸، المكتبة العصرية / ۲۰۱۲ م.

خوشك و برا به ریزه كانم!

ئیمان بناغەيە بۆ ھەموو شتەکانی دیکە، بۆیە خوا سبحانە وتعالی سێزدە سالی پەبەقی تەرخانکردن لە ژيانی موبارەکی پێغەمبەر ﷺ - کە ھەموو زیانەکی - ژيانی پێغەمبەرایەتی - بیست و سێ سالی بوو - سێزدە (۱۳) سالی پەبەقی تەرخانکردن بۆ داکوتان و سەقامگیر کردنی ئیمان و عەقیدە، لە دلی ھاوہ‌لاندایەتیان رازی بێ، ئنجا داوایی دە (۱۰) سالەکی دیکە، دواي ئەوہی ئیمانیان پەیدا بوو، ئنجا ئەحکامیان بۆ ھاتنە خوار، بۆ ئەک جاریش خوا سبحانە وتعالی لە قورئانی مەککەیدا نەیفەرموو: (یا ایھا الذین آمنوا)، بەلکو یان فەرموویەتی: (یا ایھا الإنسان) یان (یا بني آدم) یان (یا ایھا الناس)، بەلام لە قورئانی مەدینەیدا، خوا سبحانە وتعالی، دەستی کرد بە دواندنی ئەو کۆمەلەی ئیمانیان لە دلدایە زراوە، ئیسلامیان فێرکراوە، شایستەیی ئەوہیان پەیدا کردووە، شەریعەتی خوا پیادە بکەن، لە ژيانی تاکیی و، خێزانی و، کۆمەلەبەختیی و، سیاسیی خۆباند.

ئىنجا دىۋايى (پارىژكارىيى شايستە و تەۋاۋ)، دىيارە ئىمان و تەقۋا لە قورپاندا، زۆرجار پىكەرە ھاتوون، لىرەدا خۋاي تاك و پاك پىنئاسەي دۆستان (أولياءى) خۋى كىردە، ھەلبەتە دىۋايى بە سىفەتە دىكەش ۋە سىقىبان دەكات، بەلام ئەم

دوو سیفەتە، دوو سیفەتی بنچینەیین، بۆ پێناسە ی دۆستانی خوا، بۆیە زانیان گوتوو یانە: (مَنْ كَانَ مُؤْمِنًا تَقِيًّا، كَانَ لِلَّهِ وَلِيًّا) واتە: ھەر کە سێک بپروادار و پارێزکار بوو، دۆستی خوا یە، بە داخەو ە لە نێو کوردەواریی خۆماندا، زۆرجار دۆستانی خوا (أولياء الله) بە شیوە یە ک و یناکراو و تەصەوو پکراو، پێچەوانە ی ئەو ە کە قورئان و سوننەت باسیان دەکات، لەوانە: جاری وا ھەبوو، کە سێک کە پەنگە شێت بووبی، یان عەقڵی تەواو نەبی، یان گێل بووبی، گوتوو یانە: پەنگە ئەو ە دۆستی خوا بی! نا، دۆستەکانی خوا، ھەموویان لە لووتکە ی عەقڵدان، ھەلبەتە ھەموو بەندەکان، بەندە ی خوان، بەلام دۆستەکانی خوا، عاقلن، زۆریش عاقلن، ھەروەھا ئەھلی عیلم و، خاوەن بەصیرەتن و، بلیمەتن، بۆیە ناگونجی ئینسانی شێت، یان کە سێک پاک و خاوی نیی بۆ نەکرێ، ناگونجی دۆستی خوا بی، ئەمە وە ک راستکردنەو ە ی چەمکیکی باوی نێو خەلک، بەلێ دۆستەکانی خوا عاقلن و لە عەقڵەو ە پێچراو و، لە ھەموو شتێکدا تێر و تەواو.

۳ و ۴) - خواپەرستی یەکی گشتگیر و بەتام، یادی خوا کردنیکی لە

ناخەو ەو بەردەوام:

بێگومان کە سێک بێھو ی بانگەوازا کەر بی و، خەلک بۆ لای خوا بانگ بکات، دەبی خۆ ی خواپەرستی یەکی ھەبی، کە تامی لێبکات چێژی لێ و ەربگری، باتەماشای ئەو فەرما یشتە ی پیغمبەر ﷺ بکەین، کە دەفەر موی: إِذَا قُطِعَ عَنِ الْإِيمَانِ: مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِحَمْدِ نَبِيِّهِ وَرَسُولِهِ^(۱).

واتە: تامی ئیمانی چێژتو ە ھەر کە سێک پازی بووبی خوا پەو ەردگاری بی و، ئیسلام بەرنامە ی ژیا نی بی و، موخەممەدیش وە ک پیغمبەر و پەوانە کراوی خوا قبو و ل بکات.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: ۱۷۸، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: ۳۴، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: ۲۶۲۳، عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ.

كەواتە: ئىمانىش تام و چىژى ھەيە، ئنجا كەسىك دەتوانى بانگەوازكار بى بۆ لاي خوا، كە چىژ لە ئىمانەكەى خۆى ۋەربىگىرى، تام لە خواپەرستىيى بىكات، ھەلبەتە ھەركەسىكىش تام لە خواپەرستىيى بىكات، ھەمىشە خۋاى لە ياد دەبى، بۆيە دۋايى گوتوۋمە: (يادى خوا كىرەتەكىكى لە ناخەۋەو بەردەوام).

يادى خوا كىرەتەش، دىسان دەبى چەمكەكەى پروون بىكەينەۋە، زۆر كەس ۋا دەزانى يادى خوا كىرەتە، ئەۋەيە: كە ھەمىشە دەبى ئىنسان ئەو وشانەى زىكرىان پى دەگوتىرى: (سُبْحَانَ اللَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) بەزارى گۆ (تلفظ) بىكات، بەلام مەرج نىە، يادى خوا ھەر بەو شىۋەيە بى، ئەسلى ياد (ذكىر)، پىچەۋانەى لە بىرچوون (نسىان)ە. يادى خوا كىرەتە واتە: خوا، لە ياد بوون ئەسەكەى ئەۋەيە، ئنجا جارى ۋا ھەيە: وىراى ئەۋەى كە لە دىل و زەينىدا ھەيە، بە زمانىش ئەو وشانە دەلى، بەلام ئەسلى يادى خوا، ئەۋەيە كە لە عەقىل و دىل و ھۆشدا بى، ئەگەر ئەۋە نەبىت، جوۋلەى زمان، ھىچ سوۋدىك بە مەۋق ناگەيەننى، خۋاى پەرۋەردگار لەو بارەۋە دەفەرمۋى:

﴿أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ ﴿٤٥﴾ العنكبوت.

واتە: ئەۋەى لە كىتەبى پەرۋەردگارت بۆت سىروش كراۋە، بىخوینە و، نوپژ بەرپا بىكە، نوپژ قەدەغە(ى خاۋەنەكەى) دەكات لە ھەرچى كىردار و قسە و پەفتارى دىژو و ناڤۆلا و خىراپ ھەيە، يادى خواش گەۋرەترە، (واتە: يادى خوا گەۋرەترە لە نوپژىش و لە قوربان خويندەنىش) و، خوا دەزانى چى دەكەن!

ئىنجا لە راستىدا خۋاى مېھرىبان كىتەب و فەرماشتەكەى خۋىشى بۆيە ناردە، كە ئىمە خۋامان لەبىرى، ھەرۋەھا نوپژىش بۆيە فەرز كراۋە، خۋامان لەبىرى، ۋەك فەرمۋىەتى:

﴿...وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ (١١) طه.

واته: نوێز به‌ریا بکه، بۆ یادکردنی من، قورئانیش بۆیه ناوی لێنراوه (زیکر)، چونکه خوات بیرده‌خاته‌وه.

به‌لێ سیفه‌تی سییه‌م و چواره‌می بانگه‌وازکاران ئه‌وه‌یه: که هه‌رکامیان خواپه‌رستییه‌کی گشتگیر و به‌تام و چێژی هه‌بی و، یادی خوا کردنیکی له‌ ناخه‌وه، له‌ دله‌وه‌وه، به‌رده‌وامی هه‌بی.

0 و ٦- زانیاریی قوول و فراوان به‌ دین و، به‌رچاو روونی و شاره‌زایی ده‌باره‌ی ئین:

پیشتریش باسمان کردوون، به‌ بۆنه‌ی دیکه‌وه‌وه، هه‌ر ئه‌م ئایه‌ته‌ موباره‌که‌شمان به‌به‌لگه‌ی هه‌ردووکیان هێنایه‌وه:

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعِيَ وَسُخَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (١٠٨) یوسف.

به‌لێ به‌بی زانیاری و به‌رچاو روونی و شاره‌زایی، ئینسان بۆ خۆشی نازانی به‌ ڕێگادا به‌روات، چ جای پیش خه‌لکی بکه‌وئ، هه‌روه‌ها به‌بی شاره‌زابوونی وه‌ز و باردووخ و ڕۆژگار، ئینسان، دۆست و دوژمنی لێ تیکه‌ڵ ده‌بن و، چاک و خراپی لێ تیکه‌ڵ ده‌بن و، فیلی لێ ده‌کړی و، هه‌لده‌خه‌له‌تیرئ، که‌واته: که‌سانی وا ناتوانن خه‌لک له‌ خوا نزیک بخه‌نه‌وه و، خه‌لک وا لێیکه‌ن و، وا داربکه‌ن، که‌ پابه‌ند بن به‌ په‌یام و به‌نامه‌ی خوای په‌روه‌ردگاره‌وه.

۷ و ۸)۔ دَلْسُوزِي و به تەنگەوہبوون بۆ ھەمووان و، ھێمنیی و ئارامیی و نەلەخشان:

بە ئێ کە سێک دەتوانی خەلک لە خوا نزیک بخاتەوہو، بۆ لای خویان بانگ بکات، کە لە ناخەوہ بۆ ھەموو لایەک دَلْسُوزو، بە تەنگەوہ بێ، بێ جیاوازی، ئەمەش زۆر جار جێی تێدا بەھەلە داچوونە، کەسانیک وا دەزانن دەبێ بەس بۆ مسوڵمانان، دَلْسُوز بێن! بەلام ئێمە پێغەمبەرەران دەبینن (عليهم الصَّلَاة والسلام) بە خەلکە کافرەکەى خۆیانان گوتوہ:

﴿...وَأَنَّا لَكُنَّا نَصِحُّ أَمِينٌ﴾ (الأعراف: ۶۸)

واتە: من بۆ ئێوہ بە تەنگەوہم، دَلْسُوزم، دل سووتام، بۆیە دەبێ ئەو چەمکەش راست بکریتەوہ، ئنجا لە راستیدا ئەگەر خەلک نەزانى بۆی دَلْسُوزی: نە متمانەت پێدەکات، نە گویت بۆ دەگری و، نە قەشت لێوہردەگری، ئایا ئێمە ناتوانین دَلْسُوزین بۆ نامسوڵمانان؟ ئەک ھەر دەبێ بتوانین، بەلکو ئەوہ ئەرکیکەو فەرزە، پێغەمبەرەران (عليهم الصَّلَاة والسلام) وابوون، پێغەمبەرى خۆمان (محمد) ﷺ، سەرۆکەى ھەموو پێغەمبەرەران، چەند بە شەفەقەت و بەرەحم بوو؟ بە تەماشای بکەین: لەوبارەوہ، دَلْسُوزی خۆی چۆن وینا دەکات لەگەل کەسانیکدا کە دژایەتییان کردوہ: (كَأَنَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخِي نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، ضَرَبَهُ قَوْمُهُ قَادِمُوهُ، وَهُوَ يَمْسَحُ الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ وَيَقُولُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ^(۱)).

واتە: پێغەمبەر (محمد) ﷺ باسی پێغەمبەریکی کرد بۆ ھاوہلانی، کە قەومەکەى بەردبارانیان دەکرد خۆینیان لێھێنا، (سەریان شکاندو بەدەنیان بە خۆیندا ھێنا)، ئەویش خۆینەکەى دەسپری و دەیفەرموو: خوايە! لە گەلەکەم خۆشە، چونکە نازانن، لێیان ببووہ!

(۱) أَخْرَجَهُ البخاري برقم: ۳۲۹۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ.

مەبەستم ئەوەیە جاری وا کە سێک ملی حەدیسێک دەگرێ، پەنگە لە سیاقێکی دیکەدا هاتبێ و حالەتێکی تاییەت بێ، کە دروست نیە ئینسان هیچ شەفەقەت و پەحم و بە تەنگەووە بوون و بەزەیی هەبێ بەرانبەر بە غەیری مەسولمان! بەلام ئەوە بەرەهایێ وانیه، ئەوەتا ئەو پیغەمبەرانه (عليهم الصلاة والسلام)، کە خوا هەم لە (نوح) هەو دە یگێرتەووە: ﴿وَأَنْصَحْ لَكُمْ﴾ (١٢) الاعراف، هەم لە (هود) هەو دە یگێرتەووە: ﴿وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ (١٨) الاعراف، هەروەها لە صالحەووە دە یگێرتەووە: ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ (٢١) الاعراف، هەروەها لە شووعیەووە دە یگێرتەووە: ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ (٢٢) الاعراف، هەموویان باسی خۆیان بە (ناصح) ی گەلەکیان ناساندووە، (نصح) یانی چی؟ (النصح: إرادة الخير للمنصوح)^(١)، (نصح) یان (نصيحة) بریتیە لەو ئەو کەسە کە نەصیحەتەکی ئاراستە دەکری، چی بۆ چاکە ئەوەت بۆی بوو.

جاری دیکەش باسمان کردووە، زۆرکەس وا دەزانێ نەصیحەت یانی: ئامۆژگاری، چونکە زۆرجار لە کوردیدا نەصیحەت لە جیاتی ئامۆژگاری (موعظة) بەکار دێتین، بەلام لە زمانی عەرەبییدا جیاوە و، ئەگەر بلیین: (نصيحة) یانی: ئامۆژگاری، مەفهوومی زۆر ئایەت و حەدیسمان لێ تێکدەچن، بۆ وێنە:

پیغەمبەر ﷺ دەفەر موی: {«الَّذِينَ النَّصِيحَةُ»، قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: «لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ»} (٢).

واتە: نەصیحەت ئاراستە ی پێنج لایەنان دەکری: بۆ خوا، بۆ کتیی خوا، بۆ پیغەمبەری خوا، بۆ پێشەوایانی مەسولمان و بەرپرسانیان و، بۆ خەڵکەکە بە گشتی.

(١) مفردات ألفاظ القرآن: ص ٥١٤، المطبعة العصرية، ٢٠١٢ م، {النصح: تحري فعل أو قول فيه صلاح صاحبه}.

(٢) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: ١٦٩٨٢، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: ٥٥، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: ٤٩٤٤، عَنْ تَيْمِ الدَّارِيِّ.

ئىنجا ئەگەر (نصیحة) بە مانای (موعظة) بى، چۆن ئامۇزگارىيى خوا و كىتىبى خوا دەكرى؟ نا (نصیحة) ئەو ەيە كە: دلسۆز بى بۆ خوا و ساغ بى لەگەل خوادا، دلسۆزى بۆ كىتىبى خوا، بۆ پىغەمبەرى خوا ﷺ، بۆ بەرپەرسان و بۆ خەلک بە گشتى، (نصیحة) يانى دلسۆزى و بەتەنگەو ە بوون بۆ ەممووان.

پاشان (هيمنى و ئارامى و نەلەخشان)، چونكە لە كاتى شىنەيى و بىگرفتى و بىكىشەيىدا، ەمموو كەس ئازايە، بەلام ئەو ە گرنگە: ئايا تۆ لە نارەحەتتىدا لە كاتىدا كە بە شىو ەى ناشايست مامەلەت لەگەلدا دەكرى، خۇراگر دەبى يان نا؟ بۆيە خوا سبجانە و تعالى لە سوۋرەتى (البقرة) دا (صبر) مان لە سىن حالاندا بۆ دەخاتە روو، دەفەرەمۆي:

﴿وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾

واتە: خۇراگران لە كاتى ەزاريى و نەداريى و بى ئىمكانىەتتىدا، ەروەھا لە كاتى نەخۇشىي و ناخۇشىي و، نارەحەتتى و، لە كاتى جەنگ و پووبەروو بوونەو ەدا.

لەو سىن حالەتانەدا دەبى خۇراگر بىن، بىگومان باباي خەلک بانگكەر بۆ لاي خوا، ئەگەر بۇيان دلسۆز نەبى و، بە تەنگىانەو ە نەبى، كارەكەي پىت و پىزى نابى و بەرەمدار نابى، جارى وايە كەسك ەك ەزىفە، يان ەك ەك رىكىكى دىيىي كارەكەي دەكات، ەندىك كەس ەن، كە لە ەزارەتى ئەوقافەو ە پادەسپىررىن و، ئىشكىيان پى دەسپىررى، ەك پىشەيەك، ئەنجامى دەدەن، بەلام ئەگەر لە دلەو ە بۆ خەلکەكە دلسۆز نەبىت، كارىگەريى نابى، ەلەبەتە كە بۇشان دلسۆز بوو، خۇراگرىش دەبى، ئەو سىفەتانە، ەموويان پىكەو ە پەيوەست، ئىنسان ئەگەر بۆ خەلکەكە دلسۆز بىت، تەھەممولىشان دەكات، نەزائىي و نەفامىيشيان لى تەھەممولى دەكات، لەبەر رازى كردنى خوا.

۹ و ۱۰) - کراوهیی و مامەلەیی بەرپز و سەنگین، ڕووکەشیی و قسە و گەفت و لفتی شیرین:

خوای پەروەردگار لە سوورەتی (الفرقان) دا دەفەرموێ: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ (۱۶)

واتە: بەنده کانی (خوای) بەبەزەیی، بە هێمنیی و ئارامیی ڕێگادا دەڕۆن، بە سەنگینی و ویقارەوه و، کاتی ک نەفامانیش دەیانداوێن، قسە و سەلامەت دەکەن، یاخود دەڵێن: سەلامتان لێت.

چونکە هەر کەس چی پێت، لەوه دەبەخشی، دەڵێن: جارێک پێغه مەبر عیسا (علیه السلام) بە شونێکدا دەڕوات لە گەڵ حەوارییه کانی خوا لێیان پازی بێ، خەڵکیکی نەفام، جێتوی پێدەڵێن، یان قسە و ناشایست، ئەویش دەست بەرز دەکاتەوه، دوایان بۆ دەکات، حەوارییه کانی پێی دەڵێن: ئەو پێغه مەبری خوا! ئەوانە قسە و، جێتوی پێدەڵێن! دەڵێ: دەزانم، بەلام هەر کەس چی پێت بێ، لەوه دەبەخشی، ئەوان جێتویان پێت، منیش دوای خێر و قسە و خێرم پێت.

بەلێ (کراوهیی و مامەلەیی بەرپز و سەنگین)، خەسلەتێکی گەرم و بنەرەتی بانه وازکارانه، چونکە: بە گرژی و داخراوی، ئێنسان ناتوانێ کارلێک لە گەڵ دەورووبەری خۆیدا بکات، دەبێ کراوه بێ، بەلام کرانه وه بەبێ توانه وه، کرانه وه، واتە: تۆ داخراو نه بی، به جۆرێک بوار نه دهی له گەڵ هیچ کەسدا کارلێک بکە، له بهرانه ریش دا: هێنده کراوه و بلاو نه بی، هیچت پێوه به ند نه بی و هیچت پێوه نه مێنێ، چونکه هه ندێک کەس به بیانووی کرانه وه، ده توێنه وه له کۆمه لگادا و ده بنه به شێک له واقیعیکی خراپ!

ئەجا (ڕووکەشی و قسە و گەفت و لفتی شیرین) یان خەسلەتێکی دیکە یان خەڵک بانه وازکارانه بۆ لای خوا عز وجل.

برا و خوشکه خوشه ویسته کانم!

دَلَسْوَزانه نامۆزگاریبتان ده کهم، هه میسه تاكو بۆتان ده کړئ: با له گهَل خه لَك دا، قسه و گفـت و لفتـتان شیرین بـئ، پروـتان خـوْش و گـهـش بـئ، بـرواتـان بـئ، زوړ کـهـس کـه تـهـماشای ئـیمـه و مانـان دـهـکـات، ئـیمـه چـوْـن بـیـنـئ، دـیـنـه کـهـشـمان وا دـهـبـیـنـئ، بـۆـیـه خـوا سـبـحـانـه و تـعـالـی کـه پـتـغـه مـبـه رانـئ (عـلـیـهـم الصـلـاة و السـلام) نارـدوون، له هـهـمـو پـرووـیکـه وـه، له خـه لـکـی پـرۆـگـاری خـۆـیان تـهـواوـتر بـوون، له پـرووی جـهـسـتـه یـی و پـرووـحـی و عـه قـلـی و دـهـرووـنـی و ئاـکـاری و له هـهـمـو پـرووـیکـه وـه، بـۆ ئـهـو ی هـهـر کـه سـیـک ئـهـوانـی بـیـنـی، دـیـمـه نـیـانـی بـیـنـی، هـه لـسـو کـه و تـیـانـی بـیـنـی، ئـه خـلـاقـیـانـی بـیـنـی، سـیـفـه تـه بـه رزـه کـانـیـانـی بـیـنـی: تـیـر و تـهـواوـی پـه یـام و دـیـنـه کـه یـان، له تـیـر و تـهـواوـی ئـهـوانـدا بـیـنـئ، ئـیمـه دـهـبـئ و رـیا بـیـن! ئـهـم دـیـنـه ئـهـگـهـر بـه پـرووـخـشـی خـه لـکـی بـۆ بانگ نه کړئ، به گرځی و مۆن و مرجی خه لکـی بـۆ بانگ ناکړئ، ئـهـگـهـر بـه قـسـه ی خـوْش و گفـت و لفتـی شیرین، خـه لـکـی بـۆ رانه کـیـشـئ، بـه تـه نـکـیـد بـه تـوانـج و پـلار و قـسـه ی زـبر و ناخـوْش، خـه لـکـی بـۆ بانگ ناکړئ، خـوا ی تاـک و پاـک بـه پـتـغـه مـبـه ر ی خـاتـه م ﷺ دـهـفـه ر مـوئ: ﴿فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ إِنَّ لَهُمُ لَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِظَ الْقَلْبُ لَا نَفْضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَأَعُفْ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَساوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾.

واته: تـۆ بـه هـۆ ی بـه زه یـی خـوا وـه، بـۆ یـان نـهـرم بـووی، ئـهـگـهـر قـسـه رـهـق و دَل رـهـق بـووی، له دـهـوـرت دـهـپـرژان...، کـئ له دـهـوـری کـئ دـهـپـرژا؟ ئـهـو هـا وـه لـه بـهـپـرژانه، کـه باسـتـرین مـرۆـفـن له دـوا ی پـتـغـه مـبـه ران، له دـهـوـری پـتـغـه مـبـه ر (مـحـمـد) ﷺ کـه (رحمة للعالمین) ه، دـهـپـرژان، ئـهـگـهـر قـسـه رـهـق و دَل رـهـق بـووايـه.

ئـنـجا له سـو و رـهـتـی (الأعراف) له ئایه تـی (۱۹۹) دا خـوا دـهـفـه ر مـوئ: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾.

ئىمام جەغفەرى صادىق پەخمەتى خۇاى لىيىن، گوتۇويهىتى: ئەم ئايەتە پىشە و بىكى ھەموو پەوشتە بەرزەكانى لە خۇيدا كۆكرىدوونەوہ:

(۱) - (حُذِّ الْعَفْوَ) ئەوہى ئاسانە و ئاسان بە دەستەوہ دى، لە خەلک وەرى بگرە، واتە: چاوەپوانى زۆرت لە خەلکى نەبى، بە زۆرى ئەوانەى ھەمىشە پرتە و بۆلەيانە و گلەيى لە خەلک دەكەن، لەبەر ئەوہى، چاوەپوانى زۆريان لىيان ھەيە، كەواتە: چاوەپوانى زۆرت لە خەلکى نەبى و، ئەوہى بە سىنايى بەدەستەوہ دى، تەنيا ئەوہيان لىن چاوەپوان بکە.

(۲) - (وَأَمْرٌ بِالْعَرَفِ) واتە: بۆ خۆت چاكە بکە و، فەرمانىشى پىيىكە، ھەرچى پەسند و چاكە بىكە پىشەى خۆت و، فەرمايشتى پى بکە.

(۳) - (وَأَعْرِضْ عَنِ الْفُجْهَاتِ) كەسىكىش كە نەفام بوو، پرووى لى وەرگىرە و پىشتى تىيىكە و وازى لى يىنە.

ئىمام شافىعى خۇاى لىيى رازى بى، چەند جوان دەلن، لە شىعەركىدا:

{لَوْ كُلَّ كَلْبٍ عَوَى الْقَمْتَةُ حَجْرًا ... لَأَصَحَّ الصَّخْرُ مِثْقَالًا بِدِينَارٍ}

واتە: ئەگەر ھەر سەگىك وەپى، من بەردىكى پىدادەم

دەبىن مسقالى بەرد بە دىنارىك پەيداكەم.

جارى وایە كەسانىك قسەى ناخۆشمان پى دەلین، ھەندىك برا و خوشكمان زۆر سەغلەت دەبن و دەلین: ماموستا! فلان شتىان نووسىوہ، لە فلان بلاوكراوہدا، يان لە فلان كەنال واگوتراوہ! منىش زۆرجار گوتوومە: ديارە كەسانىك وامان دەبىنن و وامان تەسەووړ دەكەن! دەلین: ئاخىر چۆن وەلاميان نەدەينەوہ؟! بەلام ئايا وەختمان ھەيە وەلامى ئەو شتانە بدەينەوہ؟! نا، لە جياتى وەلامدانەوہ، دوعايەكى خىريان بۆ بکە و بلى: خوايە! ھىدايەتيان بدە و، بۆ خۆشت خەرىكى كارى خۆتە.

(ئەبراھام لەنكۆلن)^(۱) قسەيەكى جوانى ھەيە دەلى: كاتى خۆي ئەوانەي رەخنەيان لىدەگرتەم. يان قسەيان پىدەگوتەم، تەمەنەكەم چەندە، چوار ھىندەي دىكەشم خستايە سەر، بەشى ئەودى نەدەگىر دۆلەمیان بدەمەود، بەلام ھەلەم كارى خۆم كىردو، سەرگەوتنەكەم، بوو بە دۆلامى ھەموو ئەو قسانە كە لە دژم دەكران!

ئىمەش دەبى ئاوا بگەين و دىنەكەشمان ھەر واى لىدەدەشتەود، جارى وا بوو برايكە ھاتوہ بۆ لام، قسەيەكى پىگوتراوہ، لەلاى بۆتە كىيۆك گوتوويەتى: ھەيام چوود، ئاوايان پىگوتووم! مەنىش زەردەخەنەيەكەم بۆ كىردوہ، گوتوومە: نەخىر، تۆ لە مابەينى خۆت و خوادا چۆن بى، ھەر واى، قسەي خەلگى نە بەررت دەكاتەود و نە نىزمت دەكات، ھەر خۆتى كە بە چاكە خۆت بەررت دەكەي، يان بە خراپە خۆت نىزمت دەكەي، بە خوا خەلگ ھەمووى مەدەت بىكات، بەررت نابىەود، ئەگەر خوا بەررت نەكاتەود و، خەلگ ھەمووى زەمت بىكات، ئەگەر خوا نەتشكىنن، ناشكىن، ھەرودەھا خەلگ ھەمووى لىت پارى بى، ناتوانن بىتەنە بەھەشتى و، ھەمووشيان لىت توورە بن، ناتوانن بىتەنە دۆزەخ، زالىكەر و زەبوونكەر (مُعِزَّ وَ مُذِلَّ) ھەر خوايە، بىگومان ئەودەش ھەمووى ھەر بەرھەمى ئىمان و تەوحىدە، ئىنسان ئەگەر بەراستىي خواي ناسى و ئىمانى لە دىدا چەسپى، ئەو كاتە ئەو شتانە زۆر كارى تىناكەن و شلوپى ناكەن.

(۱) ئەبراھام لەنكۆلن: ۱۸۰۹ - ۱۸۶۵ زىيەكە لە سەرۆك كۆمارەكانى وىلايەتە يەكگرتووەكانى ئەمەرىكا.

۱۱ و ۱۲- راستی و، دل و زمان و کرده و یه کبوت و، دادگری و
 ینصاف له گهل دوست و دوزمن:

به پزان!

ینسان ده بی راست (صادق) بی و، دلی و زمانی و کرده و یه ک بن و، چیت
 له دل دایه، با هر ته و ت به زماندا بی و، چی به زمانیش داهات، هه و لیده
 پراکتیزه ی بکه ی و به کرده و جبه چیتی بکه ی، چونکه خوانه خواسته پیچه وانه ی
 ته و: نیفاقه، ئیزدیواجیه ته و، خوی دادگریش به گهره ترین گوناھی داناوه:

﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ (۲)

ینسان ده بی زور له خوی وریا بی، نه گهر: دل و زمانان و کرده و همان
 هه موویان پیکه وه جووت نه بن، زور خه ته ره، هه ندی که س قورئان ده خوینی
 و، قورئان له عنه تی لیده کات، کوا قورئان له عنه ت له کی ده کات؟! با، بو وینه:
 که سی ک قورئان ده خوینی و زالمیشه، له عنه ته که ی بو دی:

﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ (۱۸) هود.

ههروه ها (فسق، کفر، نیفاق)، قورئان هه موویانی زهم کردوون، هی واش هه یه
 قورئان ده خوینی ته وه و ته و سیفه ته خراپانه شی تیدان و، زهم و نه فرین و هه ره شه که ی
 بهر ده که ون.

نجا خوا ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ (۱۱) التوبة.

واته: ئه ی برودارینه! پاریز له خوا بکه ن و له گهل راستان دا بن.

ههروه ها ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ﴾ (۱۳۵) النساء.

واتە: ئەي بىرۋادارىمىز! زۆر دادگەرىيى بەرپۈەبەرن و شايدەيى بۆ خوا (بە
ھەق و راستىيى) بىدەن..

ئىنجا: (دادگەرىيى و ئىنصاف لەگەل دۆست و دۆژمن) ىشدا، زۆر گرنگە، كە
ئەوھش شتىكى دىكەيە، دەبى راست بىرئەوھ: ھەندىك كەس وا دەزانى ئىمە
دەبى تەنيا لە نىو بازىئە ئىسلامدا دادگەر و بە ئىنصاف بىن و، تەنيا بۆ ئەوان
بە پەرۋش و دلسۆز بىن! بەلام نەخىر ئىنسان دەبى بۆ ھەموو مەۋقەكان
دلسۆز بى و، لەگەل ھەمووانىشدا دادگەر و بە ئىنصاف بى، چونكە دادگەرىيى و
ئىنصاف دوو خەللەتى پەسندن بەرپەھايى، ئەك بە شىۋەيەكى كاتىيى و پىژدەيى
(مۇقت و نسپى) ھەر بۆيەش خوا بە دەقى ئايەت فەرمانى پىكردووين كە
لەگەل دۆژمنانىش دا دادگەر بىن.

وہك خوا سبحانہ وتعالی دەفەرموى: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَٰٓى اَآلَآ
نَعْلَمُوْا اَعْلَمُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى﴾ المائدە.

واتە: با رق ھەلسانتان لە كەسانىك واتان لىنەكات كە نادادگەرىن، دادگەرىن!
ئەوھ لە پارىزكارىيەوھ نىزىكتە.

۱۳ و ۱۴)- خەلك بانگکردن تەنیا بۆ لای خوا و، بە شانازییەو
خو ئەژمارکردن لە ریزی مسوڵماناندا:

ئەم دووھش ھەردووکیان لەم ئایەتە موبارەكە وەر دەگیرین: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا
مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (۳۳) فصلت.

واتە: قسەى كى لە ھى كەسێك باشترە كە بۆ لای خوا بانگەواز دەكات و،
كردەوھى باش دەكات و، دەلى: من لە مسوڵمانانم!

خوشك و برايانى بەرپر! زۆرجار ئىنسان ئەگەر لە خوێ وریا نەبێ، شەیتان
فێلى لێدەكات، بۆ وێنە: بە حیساب تۆ خەلك بۆ لای خوا بانگ دەكەى: كەچى
تەماشای دەكەى خۆت و خوات لى تێكەڵ بوون، دین و دنیاى لى تێكەڵ
بوون، كە ئەوھش نیشانى ھەن، ئىنسان دەبێ ئەو شتانەیان پى لە یەك جیا
بكاتەو، بۆ نموونە: ئەگەر كەسێك رقی لە تۆ بوو، یان قسە یەكی بە تۆ گوت،
بەلام تۆ دەتزانى: ئەو كەسە بۆ خوا سولحاو، یان ئىسلامى خوێ دەوێ، ئەگەر
تۆ بە راستى خواناس بى، دەبێ خوشت بوێ و، بلى: ھەرچەندە تۆ رقت لە
منە و، قسەشم پى دەلى، بەلام مادام دلسۆزى بۆ ئىسلام، ھەر خوێشم دەوێ،
ئای ئەو راستە، بەلام ئەگەر خۆت لەگەڵ خوا لى تێكەڵ بووبى و، شەیتان فێلى
لێكردبى، ئەو لە جىاتى خوا مېوھەربى، دەبىە خود مېوھەر، یانى: لە جىاتى
تەماشای بكەى: داخو ئەو كەسە بەینى لەگەڵ خوادا چۆنە!، تەماشای دەكەى:
داخو بەینى لەگەڵ خۆت دا چۆنە!؟

قوله نەزىلە يەك:

جاریك لە مزگەوتێك نوێژمان دەكرد، گویم لە مامۆستایەكە بوو، باسى
كەسێكى دەكرد، دەمزانی باسى كەسێكە، بە شىوھەكە لە شىوھەكان ناسیاو و
نیزىكیەتى، دەیگوت: ئەو مونا فېقە دیتە مزگەوتیش، بەلام مامۆستای مزگەوت

نه زیهت دهدات و... هتد، وتاره که ی هه مووی له گه ل که سیک بوو، منیش هه ر له حو جره که دا نو یژم ده کرد، هات بۆ حو جره که و گوتم: مامۆستا! هه ستم کرد، که سیک توو پهی کردووی؟ گوئی: ئه ری وه لآ دراوسییه کی مونا فیکم هه یه، دوایی سه ری هه لینا، گوئی: ئه ها ئه وه تا!

گوتم: هاتوه بۆ جومعه ش؟

گوئی: به لێ.

گوتم: ئنجا مونا فیکی وی له چی دایه؟ گوئی: رادیۆ به دهنگی بهرز پیده کات و، منداله کانی له گه ل منداله کانم ناکۆکن! گوتم: مامۆستا! ئنجا مادام هاتوه بۆ مالی خوا و، تۆش به ئیمام بزانی، چۆن ئه و وشه و ته عبیره قورسانه ت پێ گوتن؟ پاشان به له باریی بچۆ ئامۆژگاری بکه، نه ک له سه ر مینه ر و، کات و سه ر و دلی ئه و هه موو خه لکه ی پێ بگری!

به لێ به راستی ده بی وریا بین و، خه لک بۆ لای خوا بانگ بکه ین، نه ک بۆ لای خۆمان، پاشان: (به شانازییه وه خۆ ئه ژمار کردن له ریزی مسو لماناندا) بێگومان به ریزان! شانازییه ئینسان مسو لمان بێ، شانازییه ئینسان به نده ی خوا بێ و بانگه وازکاری پێی خوا بێ: ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدًا﴾ (البجن: ۱۹)

واته: ههروه ها کاتیک به نده ی خوا (محمد) هه لسا لێی پارایه وه، نزیک بوو چنده کان له سه ری که له که بێ (هینده قه له بالغیان له ده وره کرد).

با پیمان وا نه بی شتیکی دیکه له سه رووی مسو لمانه تیه وه هه یه، خوای پهروه ردگار به پتغه مبه ری خاتهم (محمد) ﷺ ده فه رموی: ﴿قُلْ إِن صَلَائِي وَمَنَاسِكِي وَحَيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۳۰) لَا شَرِيكَ لَهُ، وَيَذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿۱۳۱﴾ (الأنعام).

واته: بلن: به دنیایی نوټرم و پرستشه کان (ی حهچ و عومړه) م و ژيان و مردنم بڼ خوی په روږدگاری جیهانیانه، هیچ هاوېه شیکی نیه و، هر به وده ش فرمانم پټکراوه و، من په که می مسولمانانم. (په که م که س که بڼ خوا! ملکه چم له پروی کاتییه وه: له هر ناستی نوممه تی نیسلام و، له پروی پله وه: له هر ناستی مړوفا یه تی).

مه روږه ها خوی زانا و توانا له باردی ټیراهیم (علیه السلام) دوه، ده فرموی: **وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ زَوْجِهِ لِمَا مِنْ سَفَهٍ نَفْسُهُ وَلِقَدْ أَضْطَفَيْنَاهُ فِي الْاُنْيَا وَانَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ (۱۰) اِذْ قَالَ لِرَّبِّهِ اَسْلِمْتُ قَالَ اَسْلَمْتَ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ (۱۱) وَالْبَقَرَةِ.**

واته: مه گهر که سیک خوی نه فام بکات، نه گهر نا کی به رانېر به پړیازی ټیراهیم ناږد زوومه ند ده ب! که به دنیایی له دنیا دا ه لمانېزارد و له دواړو ژیش دا له بنده زور په سنده کانه. یاد بکه وه! کاتیک په روږدگاری پتی فرموو: ملکه چ به! گوټی: بڼ په روږدگاری جیهانیان ملکه چم.

مه به ستم نه وه په مسولمانه تی شانازییه و، پټگه و پله په کی زور به رزه، ټجا که سیک له نټو مسولمانان دا ه ولېدات: خزمه تیان پشکات و کاری خټر بکات، نه وه شانازییه کی گوره تره، به لام به مهرجیک خوی پټ له وان زیاد نه ب، له به رته وه ی علم ی زیاتره، یان له بهر نه وه ی بهر پرسیاریه تیبه کی هه یه، یان... یان... هتد، مړو فی مسولمان ده بڼ خوی پټ له که س زیاد نه ب، له مسولمانان.

۱۵ و ۱۶) - ھېكمەت و دانایی لە قسە و ڕەفتاردا و، كارلیکی ئەرینی
لەگەڵ تیکرای توێژەکانی خەلکدا:

پیشتریش باسی ھېكمەتم کردو، کە ڕیازی گشتی بانگەوازکردنە بۆ لای
خوا، خواى کاربەجى دەفەرئوى: ﴿أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ﴾ (النحل، ۱۲۵)

واتە: بە ھېكمەت بەرەو ڕیازی پەرورەدگارت بانگەواز بکە.

لێرەدا، دەمەوى تۆزێک چەمکی ھېكمەت ڕوون بکەمەو:

ڕوونکردنەوێ چەمکی ھېكمەت لە ھەوت کورتە خاڵ دا^(۱):

بەڕێزان!

خەلک بانگکردن بۆ لای خوا، بە ھېكمەت، زۆر شت دەگرێتەو، کە ڕەنگە
ئەم ھەوتە گرنگترینیان بن:

۱) - پتویستە ڕەچاوی پلە پلەیی (تدرج) بکړئ، لەگەڵ بانگراوان (مدعوین) دا.

۲) - دەبێ ڕەچاوی لە پیشترەکان (أولویات) بکړئ، چ شتی لە پیش چ شتیکیەو، بە پێی
پتوەر و تەرازووی شەرعیەت.

پیشتر بە وردیی قسەمان لە بارەى ئەو دوو خالەو کرد.

۳) - ھاڵیکردن و تێگەیاندن خەلک کە بانگەوازا (داعي) دلسۆزێانە و بۆیان بە
پەرۆشە و، ھیچ ئامانجێکی دیکەى نیە واتە: ھیچ ئیشی خوێ بەوان نیە، بەلکو ئیشی
خوێانی پێیانە، خواى بەخشنە ئاوا باسی پێغەمبەرى خاتەم (محمد ﷺ) دەکات:

(۱) ئەم باسەمان لە کتییى یازدەمى مەوسووعەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) بە
ناوێشانى: (تطبيق المجتمع للشریعة) وەرگرتو. پروانە: [الطبعة الثانية / ۲۰۲۰م].

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (۱۲۸) ﴿التوبة﴾

واتە: يېغەمبەر يېكتان لە خۇتان بۆتان ھاتو، ھەرشتىك ئىوھ ناپرەھەت بکات، زۆر لەسەر دلى قورسە و، لەسەر ھىدايەتى ئىوھ زۆر سوورە و، بەرانبەر بە برۋاداران زۆر مېھرەبان و بەبەزەيھە.

ئىمەش دەبى ھەولبەدەين پشك و بەشمان ھەبى لە سىفەتەکانى يېغەمبەردا ﴿چونکہ خوا دەفەر موى: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (۱۲۸)﴾ (الأحزاب).

واتە: لە يېغەمبەرى خوادا باشتىن سەر مەشق (پېشەرە و چاوساغ) ھەيە. يانى: دەبى ئىوھش وەك وى بکەن، بۆيە مەن دەلیم: ھەرکەستىك بە پرى يېغەمبەردا ﴿بچى، دەبى ھەولبەدا وەك وى بچى، ئەگەر کەم و زۆر وەك يېغەمبەر﴾ (نەچى، مانای وایە بە پرى ویدا نەچووی!

۴)- جەختکردنەوھ لەسەر ئەو راستییە کە ئەو بانگەوازاکارە، لافى ئەوھ لىنادات ھەرچى ھەقە لە لای ئەوھ، بۆ زانیاریتان! ھەموو مەزھەکان پقیان لە کەستیکە خۆی لەسەرەوھى وان دابنى و، بلى: ھەرچى ھەقە لە لای مەن، کە راستیش نىھ، بە خوا، ھەرچى ھەقە بەس لە لای خوايە: ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ﴾ (۱۲۸) ﴿الکھف﴾.

واتە: بفرەموو: ھەق تەنیا لە پەرۋەردگار تانەوھەيە. بەلام ئەوھى دیکە پڑزەيھە مەن ھەندىکەم لە لایە، ئەو ھەندىکى لە لایە، ئەوھى دیکە ھەندىکى لە لایە.

ئىجا مەرچىش نىھ کەستىك کە نامسولمان بوو، ھىچ ھەقى لەلا نەبى، خواى کاربەجى دەفەر موى: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْسُونِ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ﴾ (۱۲۹) ﴿آل عمران﴾.

واتە: ئەي خاوەن كىتەبەکان! بۆچى ھەق و باطىل تىكەل دەكەن؟! ئەمە مانای وایە: ئەندازەيەك ھەقیان لە لایە، بەلام گرفت ئەوھەيە، ھەقىكى كەمیان لە لایە و لەگەل بەتالىكى زۆرا تىكەلى دەكەن. ئەم خالەشم لە و نایەتە

موبارەكەى سوورەتى (سبأ)، وەرگرتوۋە خا دەفەرموۋ: ﴿قُلْ مَنْ يَرْفُقْكُمْ مِنْ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ لِيَاكُمْ لَعَلَّ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٤﴾﴾

واتە: بلى كى رۆزىتەن دەدات لە ئاسمانەكان و زەوىيەو؟ بلى: خوا، ئنجا من
يان ئىو لەسەر پىنماين، ياخود لە گومرايەكى ئاشكرا داين.

تەماشە بكەن: خوا ئاوا پىنغەمبەر (محمد) ﷺ فەر دەكات كە يەكسەر بە
كافەرەكان نەلى: ئىو لە گومرايى دان و، من لەسەر ھىدايەتم، بىگومان پىنغەمبەر
ﷺ دەزانى كە لەسەر ھىدايەتە، بەلام تۆ تەوئ ئەو خەلكە بانگ بكەى، بۆ لای
پەيامى خوا، دەبى بەرانبەرەكەت ئەگەرىكى بۆ بھێليەو كە ئەويش حەقىكى
لە لاپە، بۆ ئەوئ گويىت بۆ بگرئ، چونكە كە تۆ گوتت: تۆ لە گومرايى دا
نغرو بووى و، ھەقىش ھەمووى لە لای منە! مانای وايە: تۆ پردەكانت ھەموو
پچراندوون، نا، تۆش وەك پىنغەمبەرەكەت ﷺ، بلى: يان من، يان ئىو، يەككىمان
لەسەر ھىدايەتىن و يەكشىمان لە گومرايى داين.

٥- خۆپاراستن لە بەكارھێنانى ھەر وشە و تەعبىر، يان پەفتارىك، يان ئاماژەيەكى ناجۆر
و برىنداركەر، ئەمەشم ھەر لە سوورەتى (سبأ) وەرگرتوۋ: ﴿قُلْ لَا تُسَلُّونَ عَمَّا
أَجْرَمْنَا وَلَا تَشْهَدُونَ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾﴾

واتە: بلى: ئىو پرسىارتان لى ناكري دەربارەى تاوانيك كە ئيمە كردوومانە
و، ئيمەش دەربارەى كردەوكانى ئىو پرسىارمان لىناكري، يانى: ئىو لەبارەى
تاوانەكانى ئيمەو، بەرپرسىارين و، ئيمەش لەبارەى كردەوكانى ئىو، بەرپرسىار
نين، ھى وان بە كردەو ناو دەبات و، ھى خۆى بە تاوان (جرىمە) !!

نەك بلىتى: تۆ لە گوناح و تاواندا غەرق بووى و، منيش لە كردەوئى چاكدا
گەشتووومە لووتكە، چونكە ئەويش دەلى: تۆ ھێندە بلند و من ھێندە نزم، ھەر
ناتگەمئ! كە بە دلتيايى ئەو پراستيش نە، چونكە ھەرچۆن بى بەشەرەكان
ھەلەكارن و، كەم و كورپيان ھەر ھەيە.

(۶) - خۇ دوورگرتن لە ھەر جۆرە خۇ بەسەردا ھەلکەشەن و خۇ پېباشوونىك، تەماشە بکەن ھەر لە سوورەتى (سبأ)دا خوا فەرموویەتى: ﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ (۶).

واتە: بلى: پەرۋەردگارمان كۆماندە كاتەو و، دوايى ئەو بە ھەق دادوھرىيمان لە بەين دەكات و، خوا باشتىن گرى كەرەوھى و زۆرىش زانايە.

سەرنج بدەن! سەرەنجامەكەى لىرە دەرەخستە، بلى: مەن لە بەھەشتىم و ئىوھەش لە جەھەننەمىن، ئىنجا وەرن با پىكەو دىالۆگ بکەين، دەفەرموى: پەرۋەردگارمان كۆماندە كاتەو و، دوايى ئەو بە شىوھىەكى ھەق دادوھرىيمان لە بەيندا دەكات و، خواي زانا و شارەزاش باشتىن دادوھرە لە قىامەتى.

ھەرۋەھا خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ﴾ (۵۵) ﴿ثُمَّ لَنْ عَلَيْنَا حِسَابُهُمْ﴾ (۵۶) الغاشية
واتە: مسۆگەر گەرەنەوھىان تەنبا بۆ لای ئىمەيە و، لىپرسىنەوھىشان تەنبا لەسەر ئىمەيە.

(۷) - خستە پرووى ئايىن و بەرنامەى خوا، وەك ھالەتە سروشتىي و ئاسانەكەى خۇي، كە ھىچ سەغلەتكردنىكى تىدانيە، وەك خواي كارزان فەرموويەتى:

أ- ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ (۷۸) البقرة.

واتە: خوا ئاسانىي بۆتان دەوى و، زەھمەت و قورسىي بۆتان ناوى.

ب- ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (۷۸) الحج.

واتە: خوا لە ئايىن دا ھىچ سەغلەتتەكى نەخستوتە سەرتان.

رەنگەيەكتەك بلى: ئەدى بۆچى ئىنسان كە بەرپۆژوو دەبى تىنووى دەبى؟
يان لە جەنگ و جىھادا برىندار دەبى، دەكوژرى، مال سەرف دەكات، كوچ دەكات و.... ھتە؟!

دەلێن: راستە، بەلام هه‌چی وا نیه که مرۆف بۆی نه‌کړئ، له هه‌ر شوێنێک هه‌ر ئه‌رکیکت بۆ جی به‌جی نه‌کړا، خوا له‌سه‌رت لادده‌بات: له‌سه‌فه‌ردا^(۱) نوێژده‌کان کورت ده‌بنه‌وه، له‌سه‌فه‌ریدا پۆزوی په‌مه‌زان لاده‌چئ، له‌کاتی نه‌خۆشییدا شوێدی نوێژکردن ده‌گۆڕئ، زۆریک له‌خوکه‌کان له‌کاتی نا‌نا‌اییدا ده‌گۆڕن، چونکه‌ خواي ميه‌رده‌بان ده‌زانئ تۆ سه‌غله‌ت ده‌بی، بۆت ئاسان ده‌کات.

هه‌روه‌ها [کارلێکی ئه‌رێنیی (التفاعل الإيجابي) له‌گه‌ڵ توێژه‌کافی خه‌ڵکدا] خه‌سه‌لته‌کی دیکه‌ی گه‌وره‌و گرنگی بانگه‌وازکارانه‌ بۆ لای خوا، بابێ بانگه‌وازکار (داعی) ده‌بن وه‌ک پێشینه‌ان گوتویه‌نه: ئاردی گه‌نم بئ، هه‌موو جوړه‌ نا‌ئێکی لئ دروست بکړئ، ئنجا وه‌ک پێشتریش گوتمان: بانگه‌وازکار هه‌مان ئه‌رکی پێخه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم (محمد) ئه‌نجام ده‌دات و، ئه‌ویش بۆ تیکرای خه‌ڵک به‌هه‌موو توێژو پیکهاته‌کانیا نه‌وه‌ تیرراوه، وه‌ک خوا عزوجل پێی فه‌رمووه:

﴿قَدْ يَكْفِيهَا الْإِنْسَانُ﴾ (فِي رَسُولِ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا) ﴿الأعراف﴾.

واته: بێن: ئه‌ی خه‌لکینه! من په‌وانه‌ کراوی خوام بۆ لای تیکراتان.

ناشکراشه‌ قسه‌ کردن بۆ تیکرای خه‌ڵک و، کار له‌سه‌ر کردنیان بۆ نیه‌یکه‌سته‌وه‌یان له‌ خواو په‌یام و به‌رنه‌مه‌که‌ی، کارێکی گه‌وره‌و گرنگه‌ و خۆئاماده‌ کردن و ساغیی و پاکیی و دلسۆزیی و کارامه‌یی و لێزانیه‌کی زۆر ده‌وئ.

(۱) مه‌به‌ست سێ نوێژه‌ چوار پکاتییه‌کانن: نیه‌په‌رۆ و ئیواره‌ (عص) و خه‌وتان.

۱۷ ۋ ۱۸) - بە دلى پىر بەزەيى ۋ خۇشەويستىيى ئامۇژگارىيى كردن
و، لە كاتى ئاچارىيىدا: بەو پەرى شىۋازى بەرز ۋ پەسند شەرە قسە
(جدال) كردن:

براو خوشكه خۇشەويستەكانم!

لە كاتىكىدا دەمانەۋى خەلک بانگ بکەين بۆ لای خوا و، خەلک لە ئايىنى
خوا نزيك بخەينەۋە، دەبى دلى خۇمان پىر بکەين لە بەزەيى و پەرۇش و
خۇشەويستىيى، ئىستا دەروونناسەكان و كۆمەلناسەكان و، ئەوانەي لە گەشەي
بەشەريى (التنمية البشرية) دەكۆلنەۋە، دەلېن: ئەو حالەتە دەروونىيەي تۆ لە
خۇتدا دەيىتتەيە دى، يەكسەر كاريگەريى ھەيە لەسەر بەرانبەرەكانت، ئەگەر
دلى خۇت پىر بکەي لە خۇشەويستىيى و پىز و بەزەيى و پەرۇش، ئەو حالەتە
دەروونىيە كاريان تىدەكات و مونەكيس دەيىتەۋە لەسەريان و، بە پىچەۋانەش
ئەگەر دلت پىر بى لە كىنە و بوغز و غەرەز و خۇ پى زۆربوون، ئەۋەش ھەر
رەنگ دەداتەۋە و مونەكيس دەبى لەسەريان.

جارجار ھەندىك وردە پىرەۋەريى خۇم باس دەكەم، ۋەك دەرس لىۋەرگرتن:

لىرەش دەلېم: مەگەر چۆن دەنا لەگەل ھىچ كەستىكىدا، قسە و وتوۋىژ يان
مشت و مېم نەكردۋە، مەگەر دوعام بۆ كىردۋە و، لە خوا پاراۋمەۋە: دلى
نەرم بكات و، ھىدايەتى بدات، ھەروەھا خوا بىپارىژى لەۋەي شەيتان زەفەرم
پىتەرەي: قسەيەكى نارېك بکەم، كە شايستەي ئىسلام نەبى، چونكە كىشە
ھەر ئەۋە نىە بە ھۆي شىۋازى نارېكى تۆۋە، ئەو كەسە دلى دەپنەجى و
لە ئىسلام دوور دەكەۋىتەۋە، بەلكو كىشەي گەۋرە ئەۋەيە، بە ھۆي تۆۋە
ئىسلام لەبەر چاۋى دەپىزى، ئەگەر قسەيەكى ناشىرىن بکەي و شىۋازىكى
نارېك بەكارىتتى.

جارێك له سه‌ر ئهو كه‌ نالانه، دوو كه‌س قسه‌یان ده‌كرد، مشتومریان بوو، به‌ شێوازی ناشایست و نارێك، ته‌له‌فۆنم بۆ یه‌كێکیان كرد، گوتم: كاكه‌ گیان! به‌ خوا دیفاع كردن له‌ دینی خوا و نابێ، هه‌ر لێیگه‌ پێتی باشتیه‌، چونكه‌ به‌ هۆی شێواز و ته‌عبیری نارێکی تۆوه‌، دین ناشیرین ده‌بێ و، به‌و جووره‌ قازانجته‌ سه‌ری مایه‌ته‌ ده‌خوات!

به‌لێ به‌ دلی پر به‌زه‌یی و خۆشه‌ویستی ئامۆزگاریی خه‌لك كردن كه‌: (الموعظة الحسنة) ش هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نن، ئامۆزگاریی چاكت ده‌بێ به‌ دلی پر په‌رۆش و خۆشه‌ویستییه‌وه‌ بن.

ئنجا (له‌ کاتی ناچاریدا، به‌وپه‌ری شێوازی به‌رز و په‌سند شه‌ره‌ قسه‌کردن)، ئه‌وه‌ش چه‌مه‌كه‌ی له‌ جه‌وت ورده‌ خاڵدا پوون ده‌كه‌مه‌وه‌، چۆن موناقه‌شه‌ بکه‌ین؟ چونكه‌ مه‌گه‌ر چۆن، ده‌نا هه‌موو كه‌س تووشی موناقه‌شه‌ و شه‌ره‌ قسه‌ هه‌ر ده‌بێ، هه‌رچه‌نده‌ من ئامۆزگارییتان ده‌كه‌م، وه‌ك براهیه‌کی دڵسۆزی خۆتان: خۆتان به‌پاریزن له‌ شه‌ره‌ قسه‌ و دمه‌دمبه‌، به‌لام جاری وایه‌ ئینسان كه‌سیکی له‌ راسترا دێ، عیناده‌ و كه‌له‌ په‌قه‌ و نه‌سه‌لمینه‌، یاخود ده‌یه‌وێ له‌ مه‌جلیسدا بتشکینن، یاخود دینه‌كه‌ت وایه‌ بخاته‌ به‌رچاو كه‌ له‌ ژێر نیشانه‌ی پرسیار دایه‌! ئه‌وه‌ ده‌بێ ده‌مکوته‌ بکه‌ی و، له‌و حاڵه‌ته‌دا ناچار.

جه‌وت کورته‌ خاڵ له‌ باره‌ی شه‌ره‌ قسه‌ کردنه‌وه‌ به‌ باشتترین شێواز^(١):

١- كه‌ خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ النحل.

واته‌: مرۆفی مسوڵمان ده‌بێ باشتترین وشه‌ و ته‌عبیر هه‌لبژێرێ، یانی: وشه‌ و ته‌عبیریك به‌كارنه‌هێنن دلی به‌رانبه‌ر برووشیتن، نه‌گه‌ر وشه‌یه‌کی ناشایست و ناجۆر بن، په‌نگه‌ به‌رانبه‌ره‌كه‌ی لێی بوه‌شیتنه‌وه‌، به‌لام ئهو نابن له‌ خۆی و له‌ ئایینه‌كه‌ی بوه‌شیتنه‌وه‌.

(١) ئهم باسه‌شم هه‌ر له‌ سه‌رچاوه‌ی پێشوو و ده‌رگرتوه‌، هه‌مان کتێب.

(۲) - پېتۈستە باش گۆي بۇ قسەي بەرانبەرەكەي بگرى و، بە رېز و حورمەتەو و، بە گرنگىي پېدانەو، ھەموو مروڤىك پېي خۆشە رېزى لى بگرى، بەلام كەسىك قسەت بۇ بکات و خۆت بە شتىكەو مەشغوول بکەي، يەكسەر دلى دەشتۆي، دوايى ھەقىشت پېيى، لىت وەرناگرى، بە زۆرىي خەلك خود و بابەت (ذات و موضوع) تىكەل دەكەن! بە زۆرىي وايە: مروڤ ئەگەر رېزت لە خۆي نەگرت، ھەققەكشت لىوەرناگرى.

(۳) - قسە پېنەپرېن، ئەگەر قسەكەشى بە دل نەبى، لە ھەندىك كاسىت دا، گويم لە وتوويژىكى كاك (ناصرى سوبحانىي) بوو، خوا پلەي بەرز بکات و لىي خوش بى، ئەدەبىكى زۆر جوانى پىئو دەبىنم، لەگەل ماموستا (مەلا ئەحمەدى دەگا شىخان) وتوويژىك دەكات، كە ماموستا (مەلا ئەحمەد) قسەكانى بېھېز و قسەي بېجى دەكات و، بەلگەكانى بېھېز، بەلام كاك (ناصر) نە قسەي پى دەپرې، نە تەعبىرىك بەكاردىنى دلى پرووشىتى، زۆر بە حورمەت و رېزەو قسە دەكات!

(۴) - دەنگ بە سەردا بەرز نەکردەو، ھەرچەندە ئەويش گالەگال بکات.

(۵) - گالتە نەکردن بە قسەكانى، ئەگەر بە جوولەي لىو و بە نامازى چاويش بى، چونكە جارى وايە كەسىك لىو لە كەسىك ھەلدەقرچىتى، يان بروي لى بەرز دەكاتەو.

(۶) - دانپىداھىنانى ئەو ھەققى كە لە لايەتى، جارى وايە بەرانبەرەكەت، نامسولمانە، بەلام ھەقىكى لەلايە، دەبى بلېي: ئەو قسەيەت ھەققە، ئەودە راستە! كە ھەم پىي دلخوش دەبى، ھەم ھەقىشە.

(۷) - تىكەل نەکردنى كەسايەتتى باباي مشتومر و موجدەلەكەر، لەگەل بابەتەكەدا، ئەو دىفاع دەكات لە بابەتتىكى ناھەق، بەلام تۆشەخەكە لەگەل بابەتەكەدا تىكەل مەكە، بلې: جەنابت زۆر جىي رېز و حورمەتى، كە راستىش دەكەي، چونكە: خوا دەفەر موى: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ (۷۰) الإسراء.

واتە: بە دلىيايى رېزمان لە وەجەي ئادەم گرتەو.

مرؤفه كان: كافران و مسؤلمانان، هه موويان به پِژن، بَلَى: تۆ له لای من زۆر به پِژى، به لَام ئه و بابته غه له ته، نه ك تىكه لى بكه ي، بَلَى: نه بۆ خۆت به كه لك دى، نه قسه ت به كه لك دى، ئه و يش گویت بۆ ناگرى و هيجت لىوهر ناگرى.

۱۹ و ۲۰) - دووربوون له خۆ به گهوره زانیی و، خاكیى بوون و لیبوردیهی و نهرم و نیانیی:

به پِژان! ئهم دووانهش دوو خهسله تی گهوره و گرنگی كهسانىكن، كه ده یانه وئ خه لك بۆ لای خوا و ئایین، به رنامه كه ی بانگ بكهن:

له باره ی: (خۆ به گهوره نه زانیی) یه وه: سه رنج بده ن! پىغه مبه رى خاته م ﷺ، له دوو شوپنى قورئاندا: له سوورپه تی (الكهف) دا، ئایه تی (۱۱۰)، له سوورپه تی (فصلت) دا، ئایه تی (۶)، خوا یه كه ته عبیر بۆ پىغه مبه ر ﷺ ده نیرى كه بىفه رموى: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ (الكهف).

واته: بَلَى: من به س مرؤفیکم وه ك ئیوه!

ئىستا په نگه زۆر له و به رپرسه دنیا یانه، ئاماده نه بن شتىكى وا (به لَام به دَل و به كرده وه) به خه لكى بَلَى، زۆر گرنگه مرؤف به راستی و له دله وه و به كردار به خه لكى بَلَى: من به س مرؤفیکم وه ك ئیوه، هيجم له ئیوه زیاد نیه، زۆر گرنگه كه خۆت پى له خه لك زیاد نه بى و، خه لك بزانی كه خۆت پى له وان زیاد نیه، ئنجا با خه لك به كرده وه تۆ پى له خۆى زیاد بى، نه ك به ئیددیعا و لاف لێدانى خۆت، كه، به ته ئكید ئه وه ش زیاتر زه مینه خۆش ده كات بۆ ئه وه ی خه لك قسه ت لىوهر بگرى.

له باره ی:

(خاكى بوون و ليئوردهيى و نهرم و نياني) يشهوه، ئەم ئايەتە بەيژە بە
 ھۈونە دىنيىنەھ، كە پىشتريش ھىنامان: ﴿فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنَّ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ
 فَطًّا غَلِيظًا أَلْقَيْتُ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَأَعْفَ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا
 عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ ۱۵۹ آل عمران.

واتە: بە ھۆى بەزەيى خواوہ بۆيان نەرم و نيان بووى و، ئەگەر قسە زەر و
 دلپەق بووى، لە دەورت دەپەرزان. لىيان ببوورە و داواى ليئوردنيان (بۆ لە خوا)
 بکە و لە کاروباردا راويژيان پىئکە...

۲۱ و ۲۲)- ئازايەتيى و فيداكارىي و بويزىي و، بى تەھاعىي و قەناعت و بەرچاو تيرىي:

بەپـرـزان!

ئەم خەسلەتەش: (ئازايەتيى و فيداكارىي و بويزىي) سيفەتتىكى دىكەي گەورە
 و گرنگى باباي بانگەوازکارە بۆ لای خوا و، دەبى ئازا بى و، بویر بى و، لە شوئى
 خۆيدا قسەي خۆي بکات، ھەرۈھە دەبى فيداكارىش بى بۆ دىنى خوا، بە
 خوا بە مەرجى سەلامەتيى، دیندارىي و مسولمانەتيى ناکرئ، ھىچ پىغەمبەرئکم
 (عليهم الصلاة والسلام) نەبينیوہ لە دەست و زمانى خەلکى سەلامەت بووبى،
 کاتى خۆي لەو سالانەدا کە ئىمە خەباتى چە کدارىيمان دەکرد، ئەگەر کە سىکمان
 لى برىندار يان شەھید دەبوو، يان تووشى نسکۆ و نارەحەتییەك، گىرانىك،
 دەبووين، کە سائىک تانەيان لیدەداين، دەيانگوت: بى حىکمەتن، لى ئازانن!
 بەلام ئەگەر ئىمە لى نەزائىن و لىمان نەزائىن، بىگومان پىغەمبەرەن (عليهم
 الصلاة والسلام) لە لووتکەي لىزانى کارامەيى و شارەزايى و، بلىمەتییەدا بوون،
 کە چى نەشيان توانیوہ سەلامەت بن!

بۆیه دلتیاتان ده که مه وه: نه گهر ئینسان بیهوئ به راستیی مسوومان بئ و، به پئی خوا و پیغه مبهری خوادا ﷺ پروات، موسته حیل به توانئ هه موو خه لکی پازیکات، هه رگیز شتی و نابئ، مه حاله کاریک بکهی، کهس لیت تووره نه بئ و هه موویان لیت پازی بن، مه گهر خۆت بکهی به گوئه به رۆژه، هه ر جاره و پروت له لایه ک بئ، نه گهرنا هه رگیز خه لکت هه مووی پئی پازی نا کرئ، بۆیه کاتیک موعاویه ی کوری نه بوو سوفیان، نامه یه ک ده نیرئ بۆ دایکمان عایشه خوا لیئ پازی بئ، وه ک له فهرمووده ی (صحیح) دا هاتوه، ده لئ: ئامۆژکارییم بکه، وه سیه تم بۆ بکه، به لام به کورتیی، نهویش بۆی ده نووسئ: {سمعت رسول الله يقول: مَنْ التَّمَسَ رِضَا اللَّهِ بِسَخَطِ النَّاسِ، كَفَاهُ اللَّهُ مُؤَنَّةَ النَّاسِ، وَمَنْ التَّمَسَ رِضَا النَّاسِ بِسَخَطِ اللَّهِ، وَكَلَهُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ} أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: ۲۴۱۴، وَابْنُ جَبَّان بِرَقْم: ۲۷۶، قَالَ الْأَلْبَانِي: صحیح. واته: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بووه ده فهرموو: (هه ر که سیک بیهوئ خوا له خۆی پازی بکات، به تووره کردنی خه لکی، خوا کیشه ی خه لکی له کۆل ده کاته وه، به لام هه ر که سیک بیهوئ خه لک پازی بکات به تووره کردنی خوا، خوا حه والهی خه لکی ده کات).

هیچ گومانئ یتدانیه که ئینسانئ ئیماندار ده بئ ره زامه ندیی خوا، بکات به لووتکه ی ئاوات و هیوایه کانی خۆی و، هه موو شتیکی دیکه ی له پیناودا به خت بکات.

ئهوی دیکه: (بئ تهماعی و قه ناعهت و بهرچاو تیری):

به پزان!

برا و خوشکانتیک که له مهیدانی بانگه واز کردندان! بئ تهماعی و قه ناعهت هه بوون و، بهرچاو تیری و، چاو له دهستی خه لک نه بوون، ئینسان زۆر به حورمهت ده کات، ئینسان سه نگی و، به پیز ده کات، ههروه ها عه که سه که شی هه ر راسته: چاوت له دهستی هه ر که سئ بئ، جوړیک له شه رمه زاریت به رانه ری ده بئ، به لام وه ک پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: {مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكُونَ أَقْوَى النَّاسِ، فَلْيَتَوَكَّلْ

عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكُونَ أَكْرَمَ النَّاسِ، فَلْيَتَّقِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكُونَ أَغْنَى النَّاسِ، فَلْيَتَّقِ اللَّهَ، أَوْتَقِ مِمَّا فِي يَدِهِ^(۱).

واته: هەر که سټیک دهیه وئ بهیترترین کهس بئ، با پشت به خوا بهستی و، هەر که سټیک دهیه وئ بهیترترینی خه لکی بئ، با پاریز له خوای زالی پایه دار بکات و، هەر که سټیک دهیه وئ دهو له مه ندرترین کهس بئ، با نه وهی له لای خوايه، متمانهی زیاتر پی هه بئ، له وهی له دهستی خوئی دایه.

خوای پهروه ردگاریش ده فهرموئ: ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ المائدة.

واته: له پئی خوادا تیده کوئن و، له لومه ی لومه کاران ناترسئن.

پیشینیانی خۆمان هیندی پهندی غه له تیان هه، وا مه زانن پهندی پیشیان هه موویان راستن، په ندیک ده لئ: (لومه ی عهبدان له عه زابی قه بر ناخو شتره!)، به لام و نیه، به خوا لومه ی عهبدان هەر هیچ نیه له چاو عه زابی قه بر، له به رزه خ دا، دوا ی نه وهی ئینسان پرووحی له جهسته ی جیاده بیتته وه، بویه ش وا ده لئیم: چونکه خه لکی ولاتانی رۆژه لاتی ئاسیا و زۆر له ولاتانی دیکه ش، جهسته ی مردووه کان هەر ده سووتین و، ده بیتته خو له میش و بلاوی ده که نه وه! بۆ نه وهی لیتمان تیک نه چئ، مه رج نیه خه لک هه مووی بچیتته نیو قه بر، بویه ده بی بلئین: عه زابی دوا ی مردن و جیابوونه وهی پرووح له جهسته له جیهانی به رزه خ دا، ئنجا ئا نه وه له گه ل لومه ی عهبدان، له ته رازووئ ناهاویشترئ.

زۆربه ی خه لکی له ترسی زمانی خه لک و له بهر لومه ی خه لک، زۆرجار ناتوانن هه ق بلئ، ناتوانن پابه ند بئ به هه قه وه، به لام خوای زالی زانا باسی جیهاد کردن له پئی خوادا و، نه ترسان له لومه ی خه لکی، پیکه وه هیناون: ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ خوا حه کیمه، ده زانی چ

(۱) أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ بِرَقْم: ۷۷۰۷، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

دەفەر مۆی، چونکە کاتیک دەتوانی جیهاد بکە و تێیکۆشی لە پێی خوادا. (کە
 یەکیەک لە جوړەکانی جیهاد بریتیه لە جەنگ و جیهاد هەمووی لە جەنگ دا
 خولاصە نەبۆتەو)، کاتیک دەتوانی موحامید بی لە پێناوی خوادا، لە لۆمە ی
 لۆمە کاران نەترسی، دیسان لە باردی قەناعەت و بەرچاوتیری و چاو لە دەستی
 خەڵک نەبوونەو، لە سوورەتی (ص) دا، خوا ئاوا بە پێخەمبەر ﷺ دەفەر مۆی:
 ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُكَلِّفِينَ﴾ (۸۱). واتە: بێن: هیچ کێشان لێ داوا
 ناکەم، (هیچ پاداشتان لێ داوا ناکەم) و، من هیچ ئەرکشان ناخەمە سەر (یان
 هیچ لاف لێنا دەم).

بەلێ زۆر گرنگە ئینسان ئەرک نەخاتە سەر خەڵکی و، چاوی لە دەستی
 خەڵکی نەبێ و، ئێیان بێ نیاز بێ، هەر کات مامۆستا و زانا و بانگەوازکار
 بۆ لای خۆ، بێ نیازی دەر بێڕێ لەو دی لە دەستی خەڵکدا یە، خەڵک زۆر
 ئاتاجیی دەر دەر بێ، بۆ ئەو دی لە لای مامۆستایە، کە شارەزای دین و پەیامی
 خۆی پەرورددگارد، بەلام ئەگەر ئەو نیامۆندیی دەر بێڕێ بۆ ئەو دی لە دەستی
 ئەواندا یە، ئەوانیش لەوانە یە بێ نیازی دەر بێڕێ لە بەرانبەر ئەو دا کە لە دەستی
 ئەو دایە، کە ئایین و پەیامی خۆی بەرز و مەزەنە.

۲۳ و ۲۴- بۆ بیرورای خۇ دەمارگیرنەبوون و، بەردەوام کەم کورپی و گوناھى خۇ دیتن و، بە کول له خوا پارانەو و، له خوتخوتە و دنەدانی شەیتان پەنا بەخوا گرتن:

بە پـرـزان!

تەماشە بکەن! پیغەمبەرێکی پایەبەرزى وەك (یوسف) (عليه السلام) دەفەرئوى:

﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّيَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۵۲)

یوسف.

ئایا چ گەنجیک و چ پیاویک هیندەى (یوسف) پاک و چاک بوو، کە چى دەلى: پاکانە بۆ نەفسى خۆم ناکەم، چونکە نەفس زۆر فەرمان دەکات بە خراپە، مەگەر پەرورەدگار بەزەى (بەرانبەر بە مەرۆف) هەبى، بێگومان پەرورەدگار لیبوردەى میهرەبانە.

ئەجا ئەگەر (یوسف) پاکانە بۆ نەفسى خۆى نەکات، کى دیکە بۆى هەیه بلى: من له سەرئوى ئارەزووان و گومانان (شەهات و شەهات)نم؟!

بەلى هەمیشە دەبى بابای بانگەوازکار بۆ بیرورای خۆى دەمارگیر نەبى و، کەم و کورپیەکانى خۆى بینى، گوناح و ناتەواویەکانى خۆى بینى و، خۆى پى له خەلکى چاکتر نەبى.

هەرئوھە لەو لاشەو: هەمیشە لە خوا بپارێتەو و، لە ترسى خوتخوتە و دنەدانی شەیتان، پەنا بەخوای بگرى، وەك خوا بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرئوى: ﴿وَمَا يَنْزَعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (۲۰) الاعراف.

واتە: ئەگەر لە شەیتانەو و دنەدانیکت بۆ هات، هاندانیکت بۆ هات، پەنا بە خوا بگرە، بێگومان خوا بیسەرى زانایە.

شہیتان جاری وایہ توانویہ تی زیان بہ پیغمبر (محمد) یش (صلی اللہ علیہ وسلم) بگہ یہ نی، بہ لَام نہ کہ لہ پرووی گہ یاندنی وەحیی و پە یامی خواوہ، بہ لَکو لہ پرووی دیکہ وە، بہ بہ لَگہ ی ئەوہ کہ خوای زانا و شارەزا لہ سوورەتی (الأنعام) دا دەفەر موی: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُبْسِتُكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ ۚ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۷۸﴾﴾ الأنعام.

واتە: ئەگەر ئەوانەت دەبینی کہ دەژێتە نێو ئایەتەکانی ئیمەوہ، (قەسە ی خراپیان بەرانبەر بە ئایەتەکانی ئیمە دەکرد)، لەگەڵیان دامەنیشە، تاکو باسی بابەتییکی دیکە دەکەن و، ھەر کات شەیتان لەبیری بردیەوہ (خافلای و ھەر لەوێ، لە مەجلیسەکە مایەوہ)، دوا ی ئەوہ ی وەبیرت ھاتۆتەوہ، لەگەڵ کۆمەڵی ستمکاران دا دامەنیشە.

کەواتە: دەگونجێ شەیتان شت لە بیری پیغمبر یش (صلی اللہ علیہ وسلم) بەریتەوہ، بە لَام جگە لە گە یاندنی وەحیی، لەوہ دا پیغمبران (علیہم الصلاة والسلام) خوا پاراستوونی، بە لَام لە شتی دیکە، نا، بۆ وێنە: لە صەحیحی (بوخاریی و موسلیم) دا ھاتوہ، کہ لوبەیدی کوری ئەعصەمی یەھوودی جادووی کردوہ لە پیغمبر (صلی اللہ علیہ وسلم) و کاریگەری خراپیشی لەسەری ھەبووہ، ھەتا خوای میھرەبان (المعوذتین) ی بە (جبریل) دا ناردوونە خوا، سوورەتی (الفلق) و سوورەتی (الناس) ئەو یازدە ئایەتە و، بەسەر پیغمبریدا (صلی اللہ علیہ وسلم) خویندوون و، جادوو کہ ھەڵوہ شاوہتەوہ^(۱).

(۱) عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُحْرَ، حَتَّى كَانَ يَرَى أَنَّهُ يَأْتِي النِّسَاءَ وَلَا يَأْتِيَهُنَّ، قَالَ سُبْحَانَ (أَعَدَّ رَجَالَ السَّيِّدِ) وَهَذَا أَشَدُّ مَا يَكُونُ مِنَ السُّحْرِ إِذَا كَانَ كَذَا، فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ! أَعْلِمْتُ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَفْتَانِي فِيمَا اسْتَفْتَيْتُهُ فِيهِ أَتَانِي رَجُلَانِ فَقَعَدَ أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي، وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلِي، فَقَالَ الَّذِي عِنْدَ رَأْسِي لِلْآخَرِ: مَا بَالَ الرَّجُلِ قَالَ: مَطْبُوبٌ قَالَ: وَمَنْ طَبَّهُ قَالَ: لُبَيْدُ ابْنِ أَعْصَمَ، رَجُلٌ مِنْ زُرَيْقٍ، خَلِيفٌ لِيَهُودَ، كَانَ مُتَأَفِّفًا قَالَ: وَفِيمَ قَالَ: فِي مُسْطٍ وَمُسَاطِطٍ قَالَ: وَأَيْنَ قَالَ: فِي جُفٍّ طَلْعَةٍ ذَكَرْتُ رَعُوقَةً، فِي بَيْتٍ ذَرَوَانَ قَالَ: فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْبَيْتَ حَتَّى اسْتَحْرَجَهُ فَقَالَ: هَذِهِ الْبَيْتُ الَّتِي أَرَيْتَهَا وَكَانَ مَاءُهَا

۲۵) بەپالەنەرى ۋازىپى كىردىنى خۇاى پەرۋەردىگار، خىستەنە پروۋى ئىسلام بە زىمانى ھال و كىردار:

ئەۋە كۇتا سىفەتە و جارى دىكەش قىسەمان لە بارەۋە كىردو، و من پىتم وایە: گىنگىزىن خەسلەت كە دەبىن لە ھەر مەسۇلمانىكىدا ھەبى، بە تەبىئەتى لە كەسك دا بىھەۋى: بىيىتە ھۆى پىنمايى خەلك و دەستگىرتى خەلك بەرەۋە راستە شەقامى خۇا، ئەۋەيە: كە بە زىمانى كىردارو زىمانى ھال، ئىسلامىيان لە ئاۋىنەى كىردارو پەرەتارەكانىدا بۇ دەرىخات.

براىان و خوشكانى بەپىز!

ئىمە ئەگەر ھەر قىسەمان لە خەلكى زىاد بى، كارىگەرەيىمان لەسەرىيان نابى، چونكە ھەمىشە ھەر كەسە لە چ پروۋىكەۋە زىادەى لە خەلكى پىيى، دەتوانى لە ۋوۋەۋە تەئسىرىيان تىيكات، ئەۋەى عىلم و فىكرى لە خەلك زىاتىر بى، لە پروۋى عىلمىيەۋە، لە پروۋى فىكرىيەۋە، ھەرۋەھا ئەۋەى پارە و سامانى لە خەلك زىاتىر بى، دەتوانى بە مال و سامان ھاۋكارىيان بكات، ھەرۋەھا ئەگەر تەقۋا و ئىخلاصى لە خەلك زىاتىر بى، لە ۋوۋەۋە، كارىگەرەيى لە سەرىيان دەبى، بۇيە ئەساس خۇمانىن، كە ئەمە زۇرجار ۋەك پەندىكىم لىكردو، دەلىم: (پاكىسازى بە پاكىدان دەكرى، چاكىسازى بە چاكىدان دەكرى، راستكردنەۋە بە راستان دەكرى) تاكو بۇ خۇمان ھەۋل نەدەين پاك و چاك و راست بىن، چۇن دەتوانىن گۇرۋانكارىيە بەسەر دەۋرۋەرى خۇماندا بىينىن؟

ئىچا كە دەلىم: خىستەنە پروۋى ئىسلام بە زىمانى ھال و كىردار، ئەۋە ھەموو كايەكانى ژيان دەگرىتەۋە، بۇ وىنە: جارى وایە ئىنسان دەچى بۇ لای نەخۇشك،

نَقَاعَةُ الْجَنَاءِ، وَكَأَنَّ نَحْلَهَا رُؤُوسَ الشَّيَاطِينِ قَالَ: فَاسْتَخْرِجْ قَالَتْ: فَقُلْتُ أَقَلَّ تَنْشُرَتْ؟ فَقَالَ: أَمَّا اللَّهُ فَقَدْ شَفَّانِي، وَأَكْرَهَ أَنْ أُتِيرَ عَلَى أَحَدٍ مِنَ النَّاسِ شَرًّا! أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي: ۷۶ كِتَابِ الطَّب: ۴۹ باب هل يستخرج السحر؟.

بہ دلسوزی، دعای بۆ دہکات، دەستیکی پێدا دینى، کہ بیکومان ئەو مرقە زۆر پێى دلخۆش دەبێ و بە دلنایى لە لای خواش پاداشتیکى گەوردی دەبێ. ھەرودھا چوون بۆ تازیە و بەشداریی کردن لە خۆشیی و ناخۆشیی خەلک دا. کەسێک پێویستی پێیە ھاوکاریی بکات و کێشەى ھەیە بۆی چارەسەر بکات. ئنجا ئەم زمانى حال و کردارە، زۆر زمانیکى رەوان (فصیح) و پاراو و گۆپایە و، ھەموو کەسێک چاک ئێنى تێدەگات و، بەراستییش ئەگەر وانەبێن، مانای وایە ھەر قسەمان لە خەلک زیاترە.

خوایە لوتف و کەرەمى خۆی یارمەتییان بدات، کہ بە زمانى کردار و حال، پێش زمانى وتار و مەقال، ئایینی خوای پەروردگار بخەینە بەر چاوی خەلک و شیرینی بکەین و، کارێک بکەین کہ خەلک و دەورووبەرمان لە ھەر ناستیکدا ھەبن، بە ھۆی ئێمەوھ شیرینایەتیان بە ئایینی خوای بەخشەردا بچێ.

مەسەلەى سىيەم:

ھەر كام لە شەوگارىو پۇژگارو، خۇرو مانگ لە نىشانەو بەلگەكانى خواى پەرەردگارن و، كەسىك خواناس بى و، بىهوى بە راستى خوا پەرستى و، تەنيا بەندايەتتى بۇ ئەو بىكات، نابى بىجگە لە خوا كړنووش بۇ ھىچى دىكە بىات، ۋەك مانگ و خۇرو، ئەستېرەو خړۆكەكان، ھەرۋەھا دابەزىندرانى ئاو بەسەر زەمىنى وشك و زەبوونداو، پىژيانەو ھىشى لە نىشانەكانى خوايە، وىپراى ئەو ھش بەلگەى زىندووكرانەو ھى مردووانىشە لە پۇژى دوايىدا:

خو دەفرموى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا سَجْدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِتَاءَهُ عِبَادُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنْ أَسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٣٨﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُجِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾﴾

شىكرندنەوى ئەم ئايەتانه، لە نۆزە برگەدا:

خو جارنىكى دىكە دىتەو ھەسەر باسى خستە پووى نىشانەكانى بەدىيەتەرايەتتى و، پەرەردگاريتتى و، خواەنداريتتى خۇى، كە تەنيا بەدىيەتەربوون و، تەنيا پەرەردگاربوون و، تەنيا خواەنبوونى خوا ﷻ بۇ گەردوون، بەلگەى تەنيا پەرستراووبوونىشەتتى، لىرەدا خوا ﷻ چەند نىشانەيەك، چەند دياردەيەكى گەردوونى، كە بەلگەى ئەو ھەن تەنيا خوا ھەمەكارەى گەردوونەو، سەرەنجام ئەو ھەمەكارەبوونى خوا بۇ گەردوون، بەلگەى تەنيا پەرستراووبوونىتتى، دەخاتەرۋو، دەفرموى:

١- ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾، ھەرۋەھا لە نىشانەكانى خوا، شەوو پۇژو خۇرو مانگن، پاناو كە بۇ خوا دەچىتەو، چونكە پىشى باسى خواى

بەرزى مەزن كراوه، ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ له نىشانەكانى وى، ﴿الَّيْلُ وَالنَّهَارُ﴾ شەوگارىو رۆزگار، ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ خۆرو مانگ، يانى: (مِنْ دَلَائِلِ رُبُوبِيَّتِهِ وَوَحْدَانِيَّتِهِ فِي خَالِقَتِهِ وَرُبُوبِيَّتِهِ وَمَا لِكُنْيَتِهِ: اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَتَعَاقُبُهُمَا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ)، واتە: له نىشانەو بەلگەكانى پەرۋەردگاريتىي خوا، تەنپايى خوا له پەرۋەردگاريتىي و، بەدېھىنەرايەتتى و، خاۋەنداريتىيدا، برىتىن له شەوگارىو رۆزگارو، بە دوايى يەكدا ھاتىيان و، جېگۆرگە كردنيان، ھەرۋەھا خۆرو مانگ.

ئىمە له زۆر شوپىندا باسى شەوگارىو رۆزگارمان كردو، ھەرۋەھا باسى خۆرو مانگمان كردو، بە تايەت له تەفسىرى سوورەتى (يونس)^(۱) دا بە درژىي باسى ھەر كام له خۆرو مانگ و زەوييمان كردو، شەوگارىو رۆزگاريش له تەنجامى خولانەۋەى زەوى بە دەۋرى خۆيدا له بەرانبەر خۆردا پەيدا دەبن، لەوبارەۋە باسكى تىرو تەسەلمان كردو، بۆيە لىترە بە خىرايى بەسەرىدا رەت دەيىن.

گرنگ ئەۋدەيە بزانرى كە خۆر يەكجار زۆر گەۋرەترە له مانگ، ھەرۋەك زۆر گەۋرەترىشە له زەوى، زەويىش زۆر گەۋرەترە له مانگ، خۆر (۱،۳۰۰،۰۰۰) جار ھىندى زەويە، زەويىش چەند بەرانبەرى مانگ گەۋرەيە، بەلام خوا ﷻ ھەم خۆرو ھەم مانگى وا خولقاندوون، كە ئىمە لەسەر زەوى تەماشايان دەكەين، بە ئەندازەى يەكن، وەك دەلېن: بە ئەندازەى كەللە بېژىنگىك، يانى: خوا ﷻ له مەسافەيەكى وادا دانيان، كە بۆ ئىمەى خەلكى زەوى بە ئەندازەى يەك دياربن، بۆيە خوا ﷻ له سوورەتى (الرحمن) دا دەفەرموى: ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ﴾، واتە: ئىمە خۆرو مانگمان بە ھىساب و بە ئەندازە دانان، ئنجا ھەم دوورىيەكەيان له زەويەۋە، ھەم دەرکەۋتتى قەبارەكەيان بۆ چاۋى ئىمە، ھەرۋەھا ھەموو كاروبارەكانى دىكەيان، ھەموۋى ئەندازەگىرىي كراۋە، زانايان دەلېن: ئەگەر زەوى دوورتر بوۋايە له خۆر، يانى: ئىۋانى زەوى و خۆر لەۋەى ئىستا دوورتر بوۋايە، يان نىزىكتەر بوۋايە، ئيان لەسەر زەوى نەدەبوو،

(۱) ھەرۋەھا له تەفسىرى سوورەتى (الشمس) يش دا.

ئەگەر دوورتىر بوۋايە سەر زەۋى دەبوۋ بە بەستەلەك و، ئەگەر نىزىكتىر بوۋايە سەر زەۋى دەسوۋتاو دەبوۋ بە خۇلەمىش، ھەرۋەھا دوورى نىۋان مانگ و زەۋى، ئەگەر مانگ نىزىكتىر بوۋايە، ئەو كاتە ھەلەكشىن و داكشىنى دەريابەكان زياتىر دەبوۋ، ئەگەر دوورتىش بوۋايە ئەو ھەلەكشىن و داكشىنە كەمىر دەبوۋ، ھەرۋەھا ئەو سىستىم و شىۋەيەي كە تىستا ژيان لەسەر زەۋى بەخۇيەۋە گرتە، تىك دەچو، ئىچا زەۋى كە لە خولەكىدا (۳۰) كىلومەتر دەپرى لە خولانەۋەي بە دەۋرى خۇيدا، بەلام لە خولانەۋەي بە دەۋرى خۇردا لە چركەيەكدا (۳۰) كىلومەتر دەپرى، واتە: سوۋرپانەۋەي بە دەۋرى خۇردا، شەست ھىندەي خولانەۋەي بە دەۋرى خۇيدا خىرايە، كە لە ئەنجامى خولانەۋى بە دەۋرى خۇيدا شەۋو پۇژ پەيدادەبن، بەلام لە ئەنجامى خولانەۋەي بە دەۋرى خۇردا، چوار كەشەكانى سالى پەيدادەبن، واتە: زستان و ھاۋىن و بەھارو پايز، كە ھەر چوارىيان لە بەرانبەر يەكن، ئەو سوۋرپانەۋانەش ئەگەر كەمىرپان يان زياترپان، ھەر بە كەلەك نەدەھات، ئەگەر سوۋرپانەۋەي زەۋى بە دەۋرى خۇيدا خىراتىر بوۋايە، شەۋو پۇژ لە جىياتى ئەۋەي بە ھاۋكۇيى (مەدلى) يەكى بۇ (۱۲) سەعات دابەش بن، ئەو كاتە خىراتىر دەبوۋن، ھەرۋەھا ئەگەر سوۋرپانەۋەكە سىستىر بوۋايە، شەۋو پۇژ درىژتر دەبوۋن، لەو حالەتەشدا بۇ وئە: ئەگەر شەۋو دوو ئەۋەندە، يان سى ئەۋەندەي تىستا بوۋايە، سەر زەۋى دەبوۋ بە بەستەلەك لە شەۋدا، پۇژىش ئەگەر دوو ئەۋەندە، يان سى ئەۋەندەي تىستا بوۋايە، دىيا ھەموۋى دەسوۋتا، ھەتا شەۋ دادەھاتەۋە، بەلام خوا ﷻ بەو شىۋەيە دايانۋن، كە لەگەل ژيان و بەرژەۋەندىيەكانى مۇقدا گونجاو بن.

بۇيە خوا دەفەرمۇي:

(۲) - ﴿لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ﴾، كىرۋوش نە بۇ خۇر بىھن و، نە بۇ مانگىش.

(۳) - ﴿وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾، كىرۋوش بۇ ئەو خۋايە بەرن كە دروستىيىكردوۋن، ئەگەر بە راستىي ئەو دەپەرستىن، لىزەدا: ﴿إِنْ

كُنْتُمْ آيَاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۴﴾ له لای مالیک و شافعیی پەحمەتی خویان لى بن، ئىرە شوئىنى كړنووش بىردنە، بەلام له لای ئەبوو حەنەفە، كۆتایى ئایەتى دواتر شوئىنى كړنووش بىردنە، كه لای زۆربەى ھەرەزۆرى زانایان ئىرە يەككە لەو پازدە، يان شازدە شوئىنەى كه فەرەزە، ھەندىك له زانایانىش دەلێن: پەسندەو سوننەتە، كړنووشیان تىدا بىردى، بۆ كەسێك كه ئەو ئایەتەنە دەخوئى، ھەلبەتە له كاتى خوئىندى قورئاندا له نوژدەو، جگە له نوژىشدا.

﴿۴﴾ **فَإِنْ أَسْكَبُوا** ﴿۴﴾ ئنجا ئەگەر خۆيان بەزلىگرت، ئەمە چوار واتايان ھەلەدەگرى، بەلام دوو واتايان سەرەككىن:

أ- خۆيان بەزلىگرت له دانھىتان بەوھدا كه شەوگارى پۆژگارو، خۆرو مانگ، بەلگەن لەسەر يەكتایى خوا ﷻ، له بەدھىتەرايەتیی و، پەرورەدگاريتیی و، خواوەنداريتیی و، پاشان تەنیا پەرستراوئىتیدا، ئەگەر خۆيان بەزلىگرت له دانھىتان بەو راستىيەدا.

ب- ياخود خۆيان بەزلىگرت لەوھدا كه شوئىنى تۆ بكەون.

ج- ياخود ئەگەر خۆ بەزلىگربوون له بەرانبەر ئەوھدا كه پابەندى قورئان بن.

د- ياخود ئەگەر خۆيان بەزلىگرت لەوھدا كه كړنووش بۆ خوا ببەن و، سووربوون لەسەر ئەوھى كړنووش ھەر بۆ مانگ و خۆرو، بت و صەنەمەكان ببەن، ئەو واتايانە ھەموويان ھەلەدەگرى، بەلام دووى يەكەميان واتە: ئەگەر خۆ بەزلىگربوون له دانھىتان بە بەلگەبوونى شەوگارى پۆژگارو، خۆرو مانگ لەسەر تەنیايى خوا، يەكتایى خوا له بەدھىتەرايەتیی و، پەرورەدگاريتیی و، خواوەنداريتیی و، تەنیا پەرستراوئىتیدا، ياخود خۆ بەزلىگربوون لەوھدا كه شوئىنى تۆ بكەون، كه ئەو دووانە شوئىنكەوتنباي بۆ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ و پابەندى بە قورئانىشيان تىدايەو، خۆ دوورگرتن له كړنووش بۆ غەبرى خواشيان تىدايە.

﴿۵﴾ **فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ** ﴿۵﴾، بە دلىايى ئەوانەى له لای پەرورەدگارتن، بە شەوو پۆژ بە پاکی دەگرن و ئەوان ماندووش نابن.

(نیزیکی) مه به ست پئی نیزیکی مه عنه ویه، یان ده بن بلین: نیزیکی له خوا ﷺ بهو شیوهی بو خوا شایسته یه، که به ته نکید مه به ست پئی نهو فریستانه ن که له فریشته کانی دیکه به رزترن، وهک له سوورتهی (النساء) له نایه تی ژماره: (۱۷۲) دا هاتوه، که خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُرۡسَلُونَ﴾، واته: فریشته زور نیزیک خراوه کان، فریشته کانیش پله پله ن، هه یانه زیاتر له خوای به رزی مه زنه وه نیزیکه، هه شیان هه حاله تیکی نیزیکی که متری هه یه، وهک خوا ﷺ له سوورتهی (النساء) دا، ده فهرموئ: ﴿لَنْ يَسْتَنكِفَ الْمَسِيحُ اَنْ يَكُوْنَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُرۡسَلُونَ وَمَنْ يَسْتَنكِفْ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحۡشُرُهُۥٓ اِلَیۡهِ جَمِیۡعًا﴾ (۱۷۳)، واته: مه سیح خوئی به زل ناگرئ، پئی که میی نیه، که به نده بن بو خوا، هه روه ها فریشته زور نیزیک خراوه کانیش، نهوانیش خویان به زل ناگرن، خویان به دور ناگرن، له وه دا که پئیان شهرم بن به نده بن بو خوا ﷺ، هه هر که سیك پئی شهرم بن، یا خود پئی که میی بن که به نده تی بو خوا بکات و، خوئی به زل گرئ، خوا هه موویان بو لای خوئی کو ده کاته وه.

ئجا له نایه تی دواپی دا ده فهرموئ: ﴿فَاَمَّا الَّذِیۡنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ فَبِوَفِیِّهِمْ اُجُوْرُهُمْ وَاَزٰیۡدُهُمْ مِّنۡ فَضْلِهٖ ۖ وَاَمَّا الَّذِیۡنَ اَسْتَنٰكَفُوْا وَاَسْتَكْبَرُوْا فَبِعَذَابِنَاۤ اَعْدَابًا اَلِیۡمًا وَلَا یَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ وَلِیًا وَلَا نَصِیۡرًا﴾ (۱۷۳)، واته: ئجا نهوانه یان که برویان هتاوهو، کرده وه باشه کانیان کردوون، پاداشتی تهواوی کرده وه کانیان ده داته وهو، له به خششی خوئی بو شیان زیاد ده کات، به لام نهوانه یان که پئیان شهرم بووهو، پئیان که میی بووه به نده تی بو خوا بکه ن و، خویان به زل گرتوه، نهوان سزایه کی به تیشیان ده دات و، جگه له خواش هیچ سه ره رشتیارو یارمه تیده رو پشتیوانکیان چنگ ناکه وئ.

که واته: ته نانه ت نهو فریستانه ش که زور له خوا نیزیکن، نه گهر بیرویه کان خویان به زل گرت، نهوانه ی له خزمه ت په روه ردگارتن و، زور له په روه ردگارت

نیزىكىن، بە نىزىكىيەك كە بۆ خوا شايستەيە، ئەوانەش: ﴿يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾، بە شەوو بە پۆژ پاکیى بۆ دەردەبىن و، ئەوان بىزارو ماندووش نابىن.

كە دەفەرەمۆي: ﴿يُسَبِّحُونَ لَهُ﴾، لە شوئىنى دىكەش هاتو: ﴿سَبِّحَ لِلَّهِ﴾، هەرەها ئەگەر بشفەرەمۆي: (سَبَّحَهُ)، واتە: بە پاکی گرت، هەر دەبى، بە لام لىرەدا ئەمە مانای وایە: زۆر بە شىوئەى تايبەت پاکیى بۆ خوا دەردەبىن، (التَّسْبِيحُ كُلُّ مَا يَذُلُّ عَلَى تَنْزِيهِهِ اللَّهُ تَعَالَى عَنْ مَا لَا يَلِيْقُ بِهِ)، واتە: (تَسْبِيح) بریتىە لە هەر جوړە بە پاك گرتنىك لە بە پاكگرتنى خوا، لە هەر شتىك بۆ خوا شايستە نەبى.

﴿وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾، ئەوان بىزارىش نابىن، دەلئ: (السَّمَاءُ: الصَّجَرُ وَالْمَلَأُ مِنَ الْإِغْيَاءِ)، واتە: (سماة) بریتىە لە بىزارى و، وەرەزى لە ئەنجامى زۆر ماندوو بووندا، واتە: بىزار نابىن و، وەرەز نابىن و، بىتاقەت نابىن، هەرچەندە بە شەوو پۆژ سەرگەرمى بە پاكگرتنى خوان.

كە دەفەرەمۆي: ﴿يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾، بىگومان بە نىسبەت تىمەو شەوگارو پۆژگار دەزانىن چۆن، كە بە نىسبەت ئەستىرەكان و خرۆكەكانى دىكەو مەرج نىە هەموویان بەو شىوئەى زەوى تىمە بن، لەوئ پەنگە هەيانبى شەوئەكەى ملیؤنىك سأل بئ و، پۆژەكەشى ملیؤنىك سأل بئ، ياخود مەرج نىە، هەموو هەلكەوتەكەيان وەك زەوى بئ، شەوئەكەى بەو شىوئەى تارىك بئ و، پۆژەكەى بەو شىوئەى پرووناك بئ، گرىنگ ئەوئە لىرەدا يانى: ئەوئە بە نىسبەت تىمەوئە ئەوئە بۆ تىمە شەوو پۆژە، واتە: بە درىژایى كات، چونكە گوئ زەوى يان شەو، يان پۆژە، واتە: بە درىژایى كات، ئەوانە خەرىكى بە پاكگرتنى پەرورەدگارن، بئ ئەوئە بىزار بن، گوئراو: (وَالْمَقْصُودُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اسْتِيعَابُ الزَّمَنِ كُلِّهِ إِذْ لَا زَمَنَ عِنْدَنَا إِلَّا اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ)، واتە: مەبەست لەوئە كە

ده فهرموئ: به شهوو به رۆژ، واته: تیکرای کات، چونکه له لای ئیمه کات کورت هه لاتوه له شهوو رۆژدا.

(۶) ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً﴾ له نیشانه کانی وی، (واته: هه خوا)، ئه وهیه که تۆ زهوی به ملکهچ و زه بوون ده بیینی، راناوی (أَنْكَ) بۆ که سیک دیاری نه کراوه، (أَنْكَ لَغَيْرِ مُعَيَّنٍ، فَهُوَ صَالِحٌ لِّكُلِّ سَامِعٍ)، ههر بیسه ریک، یان ههر که سیک که قورنانه ده خوئیتته وه، ههر که سیک که ده گونجن بدوئیرئ: زهوی ده بیینی به گهردنکه چیی و، زه بوونی، که مه به ست له گهردنکه چیی و زه بوونی به کی، واته: وشک و بئ پروه که، (الْخُشُوعُ: التَّذَلُّلُ، وَهُوَ مُسْتَعَارٌ لِحَالِ الْأَرْضِ إِذَا كَانَتْ مُقْحَطَةً لَا تَبَاتَ عَلَيْهَا، لِأَنَّ حَالَهَا فِي تِلْكَ الْحَالَةِ كَحَالِ الْمُتَذَلِّلِ السَّائِلِ)، (خُشُوع) یانی: زه بوون، یان گهردنکهچ، که خوازراوه ته وه بۆ حالئ زهوی، که دیمه کارو قاهره، بئ پروه که وه هیچ سه وزایی له سه ر نیه، چونکه له وه حاله ته دا که زهوی ده پرووتیتته وه، هیچ پروه کی له سه ر نامینئ، ده شو بیوتته حالئ بابایه که که داوای هاوکاری ده کات و، سواکه رو ئاتاج و هه ژاره، واته: زه ویش له وه حاله ته دا به زمانی حال داوا ده کات که ئاوی دابه زیتته سه ر، بۆ ئه وهی جاریکه دیکه پروه که و شیناوردی له سه ر پروئ.

(۷) ﴿فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْزَلَتْ وَرَبَّتْ﴾ ههر کاتیک ئاومان دابه زانده سه ری، جوولۆ ئاوسا، ئهم (إِذَا) به (إِذَا) ی (فُجَائِيَّةٌ) به، یانی: کتوپر که ئاوی دابه زییه سه ر به خیرایی، ده جوولئ و ده ئاوسئ، (الْإِهْزَازُ: مُطَاوَعَةُ هَرَّةٍ، أَيْ: حَرَكَةُ بَعْدِ سَكُونِهِ فَتَحَرَّكَ)، واته: (إِهْزَاز) موتاویعی (هَرَّةٍ) به، (هَرَّةٌ، يَهْرُهُ، فَاهْتَزَّ)، واته: رایوه شانده، رایوه ده شیئئ، رایوه شیئراو جوولۆ شتیک که رایوه ستا بئ و که سیک رایوه ده شیئئ، پئی ده گوئیرئ: (هَرَّةٌ)، حاله تی جوولانه که ی پئی ده گوئیرئ: (إِهْزَاز)، (وَرَبَّتْ)، (أَيُّ: زَادَتْ وَهَمَّتْ)، واته: زیادیکردو گه شه ی کرد، که مه به ست پئی حاله تی هه لاوسانی زه وییه، کاتیک ئا و له ئاسمانه وه داده به زیتته سه ری، به شیوه ی باران و به فرو ته رزه، زهوی ده ئاوسئ، قه باره که ی زیاد ده کات و، تۆ و ئیوکی ئه و شیناوردو، دارو دره خت و، دانه ویله و هته دی که له ئیویدان، ورده ورده ده ست ده کات به جوولۆ، چه که ره ده دات و، ههر کامیان له ئاست خو یه وه ئه و زه وییه به رز ده کاته وه و دهیدرئ و، سه ری لئ دئیتته ده ر.

۸- ﴿إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ﴾، بە دۇنيایى كەسپك كە ژياندوو يەتەو (ئەو زەويە)، ژيئە رەو ەي مردوو انە.

۹- ﴿إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، بە دۇنيایى ئەو لەسەر ھەموو شتەك تەوانايە.

لېرەدا خوا ﷻ ژياندەنەو ەي زەويى و، دووبارە پروو ەك تېدا پرواندنەو ەي زەويى، ئاوتە كەردە لەگەل بەلگە ھېنانەو ە لەسەر زىندوو بوونەو ەي مردوو ان، چونكە خوا ﷻ باسى زەوي دەكات لە نیشانەكانى تەنيایى خوا لە پەرورەدگاريتى و، بەدھيتنەرايەتتى و، خواەنداريتتى و، پەرستراوتيتيدا، ئەو ەيە كە زەويە كى قاقرو ديمەكارى وشك ھەلاتوو، كاتيك كە خوا ئاوى دادەبەزيتتە سەر، پادەو ەشتى و دەجوولتى و ھەلدەئاوسى، ھەرورەھا ھەموو جورە شيناوردىك كە دەنك و تۆو ەكانى تېدا ھەن، تېيدا دەروين، ئنجا دەفەرموى: ئەوكەسەي زىندوو ەي كەردەو، زىندوو كە رەو ەي مردووانيشە، ژيئە رەو ەي مردووانيشە، واتە: زىندوو كرانەو ەي مردوو ان و، زىندوو كەردنەو ەي ئەو زەويە، يان ئەو دەنكە تۆو و دانەو ەلانە كە لە زەويدا ھەن، ھەرورەك يەكەو يەك شيوەن.

﴿إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، بە دۇنيایى خوا لەسەر ھەموو شتەك بە تەوانايە، دەسەلاتى خوا سنوورو لەمپەرىكى لەبەر نيە.

بېگومان لېرەدا لە كووى ئەو سى ئايەتە موبارەكەدا، كە خوا باسى شەوگارو پۆژگارو، خۆرو مانگ و، زەوي و، پاشان دابەزىترانى ئاوبۇ سەر زەويە كى وشكى قاقري بى پروو ەك دا دەكات، پاشان زىندوو بوونەو ەي زەوي ... ھتە.

خوا ﷻ ئەوانە ھەموو وەك بەلگە دېئيتەو ە، لەسەر ئەو ە كە بېگومان تەنيا خوا ئەو كارانە دەكات، كەواتە: خوا كە ھەمەكارەي گەردوونەو، ھەمەكارەي ئاسمان و زەويە، شايسەتەيە تەنيا ئەويش بەندايەتتى بۆ بىرى و، تەنيا ئەويش بېرستى، كە زەقترين و ديارترين شيوەي پەرستى و نیشانەي پەرستى، بريتە لە

كېنووش بىردن، كەواتە: ئەو كېنووش بىردىنە، دەبىي تەنيا بۆ خۇاى بەرزى بىي وئىنە بىي.

خۇا بە لوتف و كەپەمى خۇي يارمەتیی ھەموو لایەكمان بىدات، كە بە مانای فراوان و راستەقىنەي پەرستىن، تەنيا خۇا بپەرستىن، لە ژيانى تايىبەتیی و تاكىي خۇمانداو، لە ژيانى خىزانىيمان و، لە ژيانى كۆمەلایەتییان و، لە ژيانى سىياسىيىماندا، ھەروھە لە دەروونی خۇماندا تەنيا خۇا بە پەرستراو بزانين، ھەروھە لە پۈللەتى ژيانمانداو، لە ھەلسۈكەوتەكائماندا وا بخوئندىتەو، كە خۇا لە لای ئىمە لە ھەموو كەس بەرزترەو مەزترەو، خۇشەويستەرەو، سام لىكراوترەو، مل بۆ كەچكراوترە، ھەموو ئەو چەمكەنە دەچنەو نىو چەمك و واتاي پەرستىن، دەبىي ئەوپەرى خوشويستىن و، بە گەورەگرتىن و، بە بەرزگرتىن و، ئەوپەرى مل بۆ كەچكردىن و، ئەوپەرى سام و ھەيىەت لىكردىن و، ئەوپەرى پشت پى بەستىن، تەنيا بۆ خۇا ﷻ بىي، ئەو كاتە مانای وایە تەنيا خوات پەرستو، خۇا لەو كەسانەمان بگىپرئ كە بە مانای تەواوى پەرستىن، خۇا بپەرستىن، كە بىگومان ئەوھش دەستەبەر نابىي، بەبى شوين پى ھەلگرتنى پىغەمبەر ﷺ و، پەپرەويى كردن لە دوا كىتیی خۇا، دوا بەرنامەي خۇا، كە بە پىغەمبەرى كۆتايى خۇي موحەممەددا ناردوويەتى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى پۈتتۈرۈش

پیناسهی ئهم ده‌رسه

ئهم ده‌رسه‌مان له شه‌ش (٦) ئایه‌ت پێك دێ، ئایه‌ته‌كانی: (٤٠ - ٤٥)، هه‌ر شه‌شیان له باره‌ی ئایه‌ته‌كانی خواوه‌ن، ئهو پستانه‌ی كه فه‌رمایشتی خوا پێك دێن، هه‌روه‌ها له باره‌ی پێغه‌مبه‌رانی خواوه‌ن، به‌ تایه‌ت پێغه‌مبه‌ری خاته‌م و، كتیبه‌كه‌ی (قورئان) و، هه‌لویستی نه‌یارانیان، له به‌رانبه‌ریان دا، هه‌روه‌ها ئاماژه‌یه‌كیش به‌ مووسا عليه السلام و كتیبه‌كه‌ی ته‌ورات كراوه‌و، به‌ر په‌رچدانه‌وه‌ی هه‌ندێك له‌و قسانه‌ی له باره‌ی قورئان و، له باره‌ی موحه‌ممه‌ده‌وه صلى الله عليه وسلم گوتراوه‌ن و ده‌گوترین، باسكراوه‌:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَن يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَن يَأْتِي
 آمَنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ
 لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ
 مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ
 وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ
 وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ
 وَقُرْءَانٌ هُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ
 الْكِتَابَ فَاتَّخَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ
 لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾﴾

مانای دەقارو دەقی ئایەتەکان

بە دُنْیایی ئەوانەى لادان لە ئایەتەکانماندا دەکەن (و بەلارێیاندا دەبەن)،
 لێمان پەنھان نین، ئنجا ئایا کەسێک کە فری دەدرێتە نێو ئاگرى دۆزەخەو،
 حالى باشتەر، یان کەسێک کە لە پۆژى قیامەتدا بەی ترسی لە سزای خوا
 دى؟! چیتان دەوى بیکەن (ئەى بێپرواینە!)، بێگومان ئەو (خوا) بینەرى ئەو یە
 کە دەیکەن ﴿۴۰﴾ بێگومان ئەو کەسانەى بە قورئانى بیرخەرەو بێپروابوون
 کاتیک بۆیان هات، سزای سەخت دەدرین، بەراستى ئەو قورئانە کتیبى
 زالى بالادەستە ﴿۴۱﴾ نە لە پێش دەستىو، نە لەدواىو ناهەقى و ناراستى
 بۆ نایەت، لە لایەن خواى کارزانى ستایشکراووە دابەزێنراو ﴿۴۲﴾ (ئەى
 موخەممەد!) تەنیا ئەوەت پى دەگوترى، کە لە پێش تۆدا بە پێغەمبەرەان
 گوتراو، بێگومان پەرورەدگارت خاوەن لیبوردنیکى تايەت و، خاوەن سزایەکی
 بە ئێشە ﴿۴۳﴾ ئەم قورئانە بە زمانى عەرەبىیو، ئەگەر گێرپاشمان بە قورئانیکى
 ئەعجەمى، (بە زمانیکى جگە لە عەرەبىی، بێپروایەکان) دەیانگوت: دەبووایە
 ئایەتەکانى روونکراوانەو، ئایا چۆن قورئانیکى ئەعجەمىیو، پێغەمبەرێکی
 عەرەبىی (زمان)؟! بلى: ئەم قورئانە بۆ پرواداران رێنمایى و چارەسەرەو، ئەوانەش
 کە پرواناهێنن قورسایى لە گوێیاندا، ئەو قورئانە هۆکارى کوژییە بۆیان لە
 سۆنگەى بێپروابوونیانەو، ئەوانە وەک کەسانیک کە لە شوێنیکى دوورەو بانگ
 دەکرین (کە گوێبىستى بانگکرانەکان) ﴿۴۴﴾ بە دُنْیایی کتیبە (تەورات)
 یشمان بە مووسادا، کە چى ناکۆکی و، راجیایى تیدا کراو، ئەگەر لەبەر ئەو
 نەبووایە وشەیهک (بپاریک) لە پەرورەدگارتەو تێپەریو (کە دادوهرى لە
 ئێواندا کردیان بۆ قیامەت هەلگیرى)، دادوهرییان لە ئێواندا دەکراو، بێگومان
 ئەوانیش (بێپروایانى پۆژگارى پێغەمبەرى کوئایى) لە بارەى قورئانەو لە دوو
 دُئیەکی خەست و خۆلدان ﴿۴۵﴾.

شىكرىدنه وهى هه ندىك له وشه كان

(يَلْحَدُونَ): لاده ده ن ياخود لادان ده كه ن، (الْحَدُّ: حُفْرَةٌ مَائِلَةٌ عَنِ الْوَسْطِ، لَحَدٌ وَأَلْحَدٌ فَلَانٌ: مَالٌ عَنِ الْحَقِّ)، (لَحَدٌ): چالێكه له ئيوه پراستی گوڤدا، به لايه كيدا لاده دات، به كوردی پیتی ده لێین: لاگوڤ، واته: دواى ئه وهى گوڤه كه هه لده كه نرێ، به ته نى شتى كيدا گوڤى چكه يه كه ده دردى، بۆ ئه وهى دواى جه ناز كه به خرى ته ئه وه ته نى شته وه، دواى گوڤه كه پر ده كرى ته وه، جارى واش هه يه ئيوه پراستی گوڤه كه گوڤى چكه يه كى دى كه ی (گوڤه كه ده بێ به گه وه یى هه لكه نرێ) لیده درى به زورى وایه، بۆ ئه وهى جه ناز كه به خرى ته ئیوى، دواى ئه وه بهردانه كه پیتی پاده هیلدرین، ده كه ونه سه ر ئه ولالو لای گوڤه كه تاكو به ئاسانى جه ناز كه داپوشرى، ده گو ترى: (لَحَدٌ فَلَانٌ وَأَلْحَدٌ) واته: له هه ق لايدا، (لَحَدٌ يَلْحَدُ، أَلْحَدٌ يُلْحَدُ) واته: هه م به سى انى (ثلاثي) هاتوه، هه م به چوارى (رباعي).

(ءَامِنًا): (أَصْلُ الْأَمْنِ: طُمَأْنِينَةُ النَّفْسِ وَزَوَالُ الْخَوْفِ)، (أَمِنَ): له ئه صلدا برى ته له ده روون ئارام بوون و نه مانى ترس و بيم، كه واته: (أَمِنَ) واته: بێ ترس، دلنیا.

(عَزِيزٌ): (الْعِزَّةُ: حَالَةٌ مَانِعَةٌ لِلْإِنْسَانِ مِنْ أَنْ يُغْلَبَ)، (عِزَّةٌ): برى ته له حاله تى ك كه رى بگرى له وهى مروڤ تى شكاو بى، ده گو ترى: (أَرْضٌ عَزَازٌ: أَيُّ صُلْبَةٍ) زه ويه كى سه خت، رهق، (والْعَزِيزُ: الَّذِي يَقْهَرُ وَلَا يُقْهَرُ)، (عَزِيزٌ): ئه وه يه كه زال ده بى و تى شكاو نابى.

(أَعْجَمِيًّا): (الْعَجَمَةُ: خِلَافُ الْإِبَانَةِ، وَالْإِعْجَامُ: الْإِبْهَامُ، وَالْعَجَمُ: خِلَافُ الْعَرَبِ، وَالْعَجَمِيُّ مَنْسُوبٌ إِلَيْهِ)، (عَجْمَةٌ) پى چه وانهى (إِبَانَةٌ) يه، (إِبَانَةٌ) واته: روون كرى نه وه، (عَجْمَةٌ) واته: نامووى و روون نه كرى نه وهى شتى ك، (إِعْجَامٌ) يانى: (إِبْهَامٌ) واته:

شَتِیْکَ کە دیار نەبێ، ڕوون نەبێ، (عَجَم) پێچەوانە ی (عَرَب) ه، مَرُوقَە کە هەموویان دوو بە شەن: یان عەرەبن، یان عەجەمن، کەواتە: (عَجَم) یانی: غەیری عەرەب، (عَجَمِيّ) ئەو کەسە ی پالەدەرێتە لای (عَجَم) واتە: غەیری عەرەب، دیارە بە نەسبەت عەرەبانەو مَرُوقَە کە، خەڵکە کە دوو بەش بوون، عەرەب و جگە لە عەرەب بوون، هەرۆک بۆ کوردیش، یان کوردن یان جگە لە کوردن، ئەو بۆ هەموو ئەوە کە هەر وایە، بۆ فارسیش خەڵک یان فارسە یان جگە لە فارسە، بۆ ئینگلیزیش یان ئینگلیز، یان جگە لە ئینگلیزە.

(عَمِيّ): (الْعَمِيّ: إِفْتِقَادُ الْبَصَرِ وَالْبَصِيرَةُ)، (عَمِيّ): بریتییە لە نەمانی چاو، باخود دڵ ڕۆشنیی و عەقڵ ڕۆشنیی، واتە: نەدیتنی بەرھەست کە بە چاوەو، نەدیتنی مەعنەویی کە بە عەقڵ و دڵ، دەگوێرێ: (عَمِيّ عَلَيْهِ: إِشْتَبَاهٌ حَتَّى صَارَ بِالْإِضَافَةِ إِلَيْهِ كَالْعَمِيّ)، (عَمِيّ عَلَيْهِ) واتە: ئەو شتە لێی نامۆ بوو هەتا بە نەسبەت ئەو، وەک کوێری لیھات کە نەتوانی ببینی، ﴿فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ﴾ (٦٦) القصص، واتە: لەو ڕۆژەدا هەوڵە کە لە بەرانبەر یاندا کوێر بوون، واتە: نەیان توانی هەوڵە کە بزانن، وەک بلیی هەوڵە کە کوێر بن ئەگەر ئەوان.

(مُرِيب): (الرَّيْبُ: الشُّكُّ)، (رَيْب): بە مانای دوودلییە، (الرَّيْبُ: الْمُوقِعُ فِي الرَّيْبِ)، (مُرِيب) واتە: شتێک کە مَرُوقَە بخاتە ئێو دوودلییەو.

مانای گشتیئی نایه ته کان

خوای (خوای) هه ره له سیاقی باسی قوړنان و پیڅه مبه رایه تی و، له سیاقی خسته پرووی نایه ته کانیدا، که پیشی باسی نایه ته بیرووه کانی کرد، له کتیئی گهردوون دا، ئنجا باسی نایه ته خوینرووه کانی ده کات، له کتیئی قوړنان دا، یاخود له کتییه کانی دیکه ی خوای په روه ردگاردا، پیشی باسی نیشانه به ره سه کانی کرد، ئنجا باسی نیشانه معنه وییه کان ده کات، پیشی باسی نیشانه کانی کرد، که له رووپه ره کانی کتیئی گهردووندا دهرده کون، ئنجا باسی نیشانه کانی خوئی ده کات، که له رووپه ره کانی کتیئی فهرمایشتیدا دهرده کون.

خوای (خوای) ده فهرموئی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا﴾، به دنیایی نه وانه ی له نایه ته کانی ئیمه دا لادان ده کون، واته: له مامه له له گهل نایه ته کاند لادان ده کون و، به ملاولادا ده چن و به لارید ابردن ده کون، ﴿لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا﴾، لیمن په نهان نابن، بو ئیمه دیارن، هه م لادان و، به لارید ا بردنه کیان، هه م مشومرو شه ره قسه ی بی جییان، له باره ی نایه ته کانی ئیمه وه دیارن و، له بهر چاومانن، هیچ شتیکیان له ئیمه په نهان نابن، ئمه به ته نکید هه ره شه یه و، دوایش خوای (خوای) هه ره شه که باس ده کات، ئه گهر به که سیك بلئی: تو له من دیاری، یان لیم په نهان نی، یان ناگام لی بوو چیت ده کرد، یان ناگام لییه چی ده که ی! نه وه هه ره شه یه کی پیچراوه یه.

﴿أَفَنُتْلَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ﴾، به پرسیار لیکردنی نکو ولییکه رانه ده فهرموئی: نایا که سیك که فری دهر دپته تیو ناگروهه حالئ باشته؟! ﴿أَمْ مِّنْ يَّأْتِي ءَامِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، یاخود که سیك که به بی ترسی له پوژی هه لسانه وه دا دی؟! که واته: نه وانه ی لادان ده کون له نایه ته کانی خوا دا، چاره نووسیان بریتیه له سزا، یان

فېئىرلانى ئىۋ ئاگر، ئىجا ئايا ئەۋى فېئى دەئىتە ئىۋ ئاگر، ئالى باشتە، ياخود كەسىك كە بەئى ترس و، بە دئىيى دى لى پۆزى ھەئسانەۋەدا؟! ﴿أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ﴾ ھەرچى دەئانەۋى بىكەن، ﴿إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ ئەۋ بىنەرى ئەۋىە كە دەىكەن، تىئانەۋە پامائەۋە دەئانى چى دەكەن.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ بە دئىيى ئەۋانەى بىپروابوون بە قورئانى بىرخەرەۋەۋە يادخەرەۋە، يادخەرەۋە بۇ ئەۋ راستىيانەى كە لى زگماك و، لى خوارپسك و، ئاخى مروؤفا ھەن، ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ دۋى ئەۋى بۇيان ھات، كە چى پىۋى بىپروابوون بەۋ كىئىە بىرخەرەۋەىە، ﴿وَأَنَّهُ لَكِنَّهُمْ عِزٌّ﴾ بە دئىيى ئەۋ كىئىكى زال و بالا دەستە، لىرەدا ۋەئامەكەى دىار نىە، ئەۋانەى بىپروابوون بە (ذگر) دۋى ئەۋى بۇيان ھات، لى ئالىكدا كە كىئىكى زال و بالا دەستە، كۋا ۋەئامەكەى؟ ۋەئامەكەى بە سىاق و سەلىقە دەئانى، واتە: ئەۋانە سزايەكى سەخت چاۋەپئانە.

ئىجا ھەر لەسەر ۋەسفىردى قورئان بەردەۋام دەئى، دۋى ئەۋى بە كىئىكى عەزىز، كىئىك كە بالا دەستەۋ زالە ۋەسفى كرد، دەفەرمۋى: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾ ناھەقى پۋى تىئاكات نە لى پىئىشەۋە، نە لى دۋايەۋە، ياخود لى ھىچ لايەكەۋە ناھەقى و، ھەئەۋ پەئە پىۋى تى ئابات و تىئىدا نىە، ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ دابەزىئراۋە لەلايەن خۋايەكى كارزانى ستايشكراۋەۋە.

ئىجا دىتە سەر دلدانەۋەى پىئەمبەرى خاتەم ﷺ، دەفەرمۋى: ﴿مَا يَقَالَ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ پىت ناگوترى جگە لەۋەى پىئشتر بە پىئەمبەران گوتراۋە، كە پىئان گوتوون: جادۋوگەرن، شىئىن، بۇ خۇيان ئەۋ تىئىدىعايە دەكەن بەئى بەئگە، ھەموۋ ئەۋ شتەنەى بەۋان گوتراۋن، ھەر ئەۋەش بە تۇ دەگوترى، ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرٍ﴾ بىگومان پەرۋەردگارت خاۋەنى لىئوردنە، لىئوردىكى

مەزن و تابىەت، بۇ كەسانىك كە شوپن پىغەمبەرانى دەكەن و، پەيامەكانى خوا قىوول دەكەن، ﴿وَذُرْ عَقَابَ آلِ إِمْرٍ﴾ ھەرۋەھا خاۋەنى تۆلەو سزاىكى بەتپىشە، بۇ كەسانىك كە ناھەقىي دەكەن بەرانبەر بە پەيامەكانى خوا، ستەم دەكەن لە پىغەمبەرانى خوا، تۆمەتى خراپيان بۇ دەكەن و، درۆۋ دەلەسەيان بۇ دەكەن.

﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾، يەككە لەو رەخانەى كە كافىرەكان لە پىغەمبەريان دەگرت، لە قورئانيان دەگرت، دەيانگوت بوچى قورئان بە زمانىكى جگە لە غەربىي دانەبەزىراۋە؟ با بە فارسىي بووايە، يان بە رۆمىي بووايە، يان بە زمانىكى دىكە بووايە، بە حىساب ئەوانيان پى خاۋەن دەولەت و شارستانىيەتى و پىشكەوتووتر بوو لە خۇيان، گوتيان: بۇ بە زمانى ئەو كە لە پىشكەوتووانە، يان ئەو كۆمەلگا پىشكەوتووانە نەبوو؟

خوا ﷺ دەفەرموى: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَمِيًّا﴾ ئەگەر قورئانمان گىرئابايە بە قورئانىك بە زمانى ئەعجمىي، جگە لە غەربىي، ئەعجمىي يانى: غەجمىي، ﴿لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾، ئەو كاتەش دەيانگوت: بوچى ئايەتەكانى رۆشن نەكراۋنەو؟ واتە: بە زمانى خۇمان، ﴿عَجَمِي وَعَرَبِي﴾، چۆن دەبى قورئان ئەعجمىي بى و، پىغەمبەرەكەش غەربىي بى؟! واتە: چۆن دەبى قورئانەكە بە زمانىكى جگە لەھى غەرب بى، لە حالىكدا كە پىغەمبەر غەربە؟! واتە: ئەو كاتە ئەو رەخنەيان دەگرت و، رەخنەى ئەو كاتيان بەجى دەبوو، بەلام رەخنەى ئىستانيان بى جىيە، كە پىغەمبەرىك لە نىو گەللىكى غەربىي زماندا بى، دەبى ھەر بە زمانى ئەو گەل و نەتەۋەيەش ئەو فەرماشت و كەلامەى بو بى، خوا ﷺ لە سوۋرەتى (إبراهيم) لە ئايەتى ژمارە: (۴) دا، دەفەرموى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ﴾، واتە: ھىچ پىغەمبەرىكىمان نەناردوۋە مەگەر بە زمانى خەلگەكەى، تاكو بۇيان روون بىكاتەۋە، ئنجا ئەگەر ۋەك ئەوان گوتيان، وامانكردبايە، ئەو كاتە بەلگەيەكيان بە دەستەۋە دەبوو، بەلام ئىستان

هیچ به لگه یه کیان به دهسته وه نیه، جگه له بیانووگرتن، بویه ده فهرموئ: ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَمَّنَا هُذًى وَشَفَاءً﴾، بَلَن: نهو قورئانه بو ئهوانه ی پروایان هیناوه، پَینماییهو چاره سهره، ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، به لَام ئهوانه ی پروانا هینن، قورسای له گوئیاندایه له به رانبهر قورئاندا، نهو هه قه ی که له قورئاندا هه به نایبستن، ﴿عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، نهو قورئانه بو ئهوان وهك کویر بئ وایه، وهك پَریان تینه بات، که سیك کویر بئ، نازانی به رهو نامانج و مه به سته که ی برهوا، نهو قورئانه وهك کویر بئ بو ئهوان وایه، یاخود ئهوان له به رانبهر قورئاندا کویرن، نهو ته عبیره له مه سه له گرنگه کاندایا تر شی ده کهینه وه.

﴿أُولَئِكَ يَتَدَوَّنُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾، ئا ئهوانه له شوئینکی دووره وه بانگ ده کرین، واته: حالیان وهك حالی که سیکه له شوئینکی دووره وه بانگ بکری و، ته نیا دهنگ بیستی و، له دهنگه که حالیی نه بئ، نیوه روکی نهو دهنگ و بانگ و قسه کردنه چییه؟!

له کوئییدا خوا ﷻ وهك نمونه یه کی زیندووی به رجه سته له میژوودا، ئاماژه دهکات به موسا علیهِ السَّلَام، به کتیبه که ی که ته وراته، ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾، به دنیاییش کتیبه که مان به موسادا، (آل) ی سهر ﴿الْكِتَابَ﴾ بو ناساندنه، به لَام مه به ست پئی (عَهْد) ه، واته: کتیبه که، کتیبه که که به موسا علیهِ السَّلَام دراوه ته وراته، ﴿فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾، که چی راجیایی تیدا کرا، نا کوکیی تیدا کرا، هه ندیکیان پروایان پئ هیناوه، هه ندیکیان پروایان پئ نه هینا، به نوو ئیسرائیل پروایان پئ هینا، به لَام قیبتیه کان پروایان پئ نه هینا، یان که لانی دیکه که له گه ل به نوو ئیسرائیل دا بوون، پروایان پئ نه هینا، ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾، نه گهر وشه یه که له پهروه ردگارتیه وه تینه په ربیایه، واته: بریاریک له لایه ن پهروه ردگارتیه وه پیشتر نه درابایه، بریاره که ش نهو یه که دادوه ریی کردن له نیوان بهنده کانییدا هه لده گری بو پوژی دوایی، ﴿لَقَضِيَ

بَيْنَهُمْ ۱. ئەو دادۋەرىيەيان لە ئیواندا دەکرا، حیسابیان لە دنیادا لە ئیواندا دەکرا، بەلەم خوا پێشتر بیریاری داووە بەپێی سیستمی خوا، دنیا جێی کردو کۆش و ھەولدا ھەو، پۆژی دوايی شوپنی حاسەلەلات ھەلگرتەووە خەرمان کۆ کردنەووە پاداشت و سزایە، **(وَاللَّهُمَّ لِي شَرٌّ مِنْهُ مُرِيبٌ)** ۲. بەدلتیایی ئەوان، واتە: کافرەکانی پۆژگاری ئۆ ئەي موحەممەد! لە بارەي قورئانەو لە دوو دلتیەکی خەست و خۆلەدان، واتە: بێپرۆایەکانی پۆژگاری ئۆش، وەك چۆن بێپرۆایەکانی پۆژگاری مووسا لە بارەي کتیبەکەي مووساوە کەوتە راجیایی و، مشتومپو دووبەرەکیی، بێپرۆاکانی پۆژگاری ئۆش کەوتوونە گومانئیکی خەست و خۆل، یانی: ئەو ھەتئیکی چاوەرۆان کراوەو، یاسای خوا لە گەلە پێشووەکاندا ھەر وابوووە، گەلە پێشووەکان ھەر وابوون لە گەلە پێغمبەرانی خودا، کەواتە: با زۆر لەسەر دلت فورس نەبێ، تەماھا بکە مووساش **الْحَمْدُ** چەند ئازاردراو، تەماھا بکە چ راجیایی و ناکۆکییەکیان لە بارەي کتیبەکەي مووساوە، کە تەو پراتە بەرپا کرد!!

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

به لاریدابه رانی ئایه ته کانی خوا، له خوا په نهان و شیردراوه نین، بیگومان نه وانه ی فریده درینه ئاگره وه، زور جیاوازن له وانه ی له و پرۆده دا به هو ی ئیمان ه وه د نیا و بترسن، به د نیا یی بیروایان به قورنای بیرخه ره وه، سزabar ده بن، قورنایش کتییکی بالاده سته و، له هیچ لایه که وه هه له و په له پرووی تی ناکات، چونکه دابه زینراوی خوا ی کارزانی ستایشکراوه:

خوا ده فره رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَن يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِيَ آيَاتِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (۱۰) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكُنْتُ عَزِيزٌ﴾ (۱۱) ﴿لَا يَأْنِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَرْجِلُ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ (۱۲)

شیکردنه وه ی ئهم ئایه تانه، له یازده برکه دا:

۱- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا﴾، به د نیا یی نه وانه ی لادان ده که ن نیشانه کانی ئیمه دا، له ئیمه په نهان نین، به واتایه کی دیکه: نه وانه ی ئایه ته کانی ئیمه، نیشانه کانی ئیمه به لارید ده بن، نه وانه له ئیمه شیردراوه نین، وشه ی: ﴿يُلْحِدُونَ﴾ له (إلحاد) دوه هاتوه، (أَلْحَدَ، يُلْحِدُ) (وَالْإِلْحَادُ: الْمَيْلُ عَنِ الْإِسْقَامَةِ)، (إلحاد): بریتیه له لادان له راستیی، له پتی راست، یان له راست وه ستاوی، پشتر باسما ن کرد: له زمانی کوردییدا (لُحِدَ) یان: لاگو، گوږ که هه لده قهری به شتوه ی (لُحِدَ)، له ته نیشتی گوږه که وه لایه کی ده در ی و، جه نازه که ی تی ده هاویشتری، گوږ به دوو جوړ هه لده قهری:

أ- به (لَحَدٌ) و، ب- به (سَقٌ)، (لَحَدٌ) واته: لاگور، (سَقٌ) واته: له نیوه راستی گوږه که دا گوږیچه یه که دروست ده کری، واته: گوږیکی گچکه ترو، جه نازه که ی تیده هاویشتری بو، نهووی به رده کانی پترابهیلدرین، که واته: (يُلْحَدُونَ)، که به (يُلْحَدُونَ) هه ده خوږترته وه، (لَحَدٌ، يُلْحَدٌ)، (أَلْحَدٌ، يُلْحَدٌ)، هه ردوکیان به مانای: لایدا، لاده دات، (إِلْحَادٌ) لادان، مه به ست له (آيَاتٌ) که ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحَدُونَ فِي آيَاتِنَا﴾، هه رچه نده (آيَاتٌ) که کوئی (آیه) ه، به مانای نیشانه کان دئی، به لَام وشه ی (آيَاتٌ) هه مه کارده هیتر بۆ رسته کانی فهرمایشتی خوا، واته: نایه ته خوږتراوه کان (الآيات المقروءة)، هه مه بۆ دروستکراوه بیندراوه کانی خوا (آيَاتُ اللَّهِ الْمُرْتَبَةِ)، هه روه ها بۆ موعجیزه ی پیغهمبه رانیش به کارها توه، به لکو هه ندیکجار بۆ سزادانه کانی خوا بۆ خه لکی یاخی و سه رکه شیش به کارها توه، (آيَاتٌ) به هه ر کام له و چوار مانایانه به کار دئی، به لَام به پیی سیاقه که ده زانین که مه به ست له (آیه) یان (آيَاتٌ) له و سیاقه دا چیه، لیتره دا له بهر نهووی ره و ته که هه مووی باسی قورنانه، که واته: مه به ست له (آيَاتٌ) فهرمایشتی خوی پهروه ردگارو پرگه کانی فهرمایشتی خوايه.

خوا ده فهرموئ: نهوانه ی له نایه ته کانی تیمه دا لاده دهن، یان له نایه ته کانی تیمه دا لادان ده که ن، یاخود به لاریاندا ده بن، ﴿لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا﴾، لیمان په نهان نین، واته: ئیلحادو لادانه که یان، یان به لاریدا بردنه که یان له تیمه په نهان نیه، ته مه به دلنیا یی هه ره شه ی له نیوخوی وه رگرتوه، واته: سزایان ده ده یین.

(۲)- ﴿أَفَن يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ﴾، نایا که سیک که فری ده دریته نیو ناگره وه، حالی باشتره؟! یانی: (أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ فَبُوءَ خَائِفٌ أَفْضَلُ حَالًا).

(۳)- ﴿أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، یان که سیک که له پوژی دواپی دا به دلنیا یی دئی؟ (أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَدْخُلُ الْجَنَّةَ)، نایا نه و که سه ی فری ده دریته نیو ناگره وه حالی باشتره، یاخود نه و که سه ی که به بن ترسی له پوژی هه لسانه وه دا دئی و ده چیتته به هه شته وه؟ له هه ر کام له و دو رسته دا، نه وه باسکراوه، که لهوی به رانه بریدا باس نه کراوه، ﴿أَفَن يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ﴾، لیتره دا باسی ترس نه کراوه، نایا نهووی فری

دەدریته ئاگرەوہ حالّی باشتەرە؟! یان ئەو کەسەى کە بەبێ ترسی دى، لە پۆژى قیامەتدا، لێرەشدا چوونە بەهەشت باس نەکراوە، لەبەر ئەوەى ئەوپەرى کورتى و پوختى لە فەرمایشتى خوادا هەبە، ﴿أَفَنُتْلَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَم مِّن يَّاتِي ءَامِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ بە دُنیاى ئەم پرسیار لیکردنە، پرسیار لیکردنى نکوولیلکەرانەى، واتە: (مَنْ يُتْلَىٰ فِي النَّارِ لَيْسَ أَفْضَلُ حَالًا مِّنَ الَّذِي يَكُونُ آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ)، گومانى تێدا نیە ئەو کەسەى کە فری دەدریته نێو ئاگرى دۆزەخەوہو، بە ترس و بیمەوہ دى، وەك ئەو کەسە نیه کە بە دُنیاى و بە بێ ترسى دى و، دەخریته نێو بەهەشتەوہ، بێگومان لێرەدا خوا ﷻ لە کاتیکدا کە باسى لادان لە ئایەتەکانیدا دەکات و، دەشفەرموى: لە تێمە شیردراوہ نین، دوایى باسى فریدرانە نێو ئاگر دەکات، کەواتە: ئەوانەى لادان دەکەن لە ئایەتەکانى خوادا، ئایەتەکانى خوا بەلاپێدا دەبەن، ئەو سزایە چاوەپێیانە، ھەر وەك ئەوانەى لادان لە ئایەتەکانى خوادا ناکەن و، بە پێك و راستى مەمەلە لەگەڵ ئایەتەکانى خوادا دەکەن، بە ھەشت و بى ترسى و دُنیاى چاوەپێیانە.

(۴) - ﴿اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ﴾ ھەرچی دەتوانوى بیکەن، ئەمە بێگومان ھەرەشە کردنەو، بى منەتکردنە، واتە: چىیتان لە دەست دى، بیکەن.

(۵) - ﴿إِنَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بە دُنیاى ئەو بینەرى ئەوەیە کە دەیکەن، بینەرى کردەوہ کانتانە، (الطبري) دەلى: (إِنَّ اللَّهَ أَيْهَا النَّاسُ! بِأَعْمَالِكُمُ الَّتِي تَعْمَلُونَهَا ذُو خَبْرَةٍ وَعِلْمٍ، لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ مِنْهَا، وَلَا مِنْ غَيْرِهَا شَيْءٌ)، واتە: ئەى خەلکینە! بە دُنیاى خوا بە کردەوہ کانتان کە ئەنجامیان دەدەن، ھەر وەھا بە جگە لەو کردەوانەش و ھەر شتیکی دیکە خاوەنى شارەزاییەو، خاوەنى زانستەو، ھىچ شتیکی لى شیردراوہو پەنھان نیە.

ئەجا لێرەدا خوا ﷻ پێناسەى قورئان دەکات بە پێنج سیفەت، پێشى دەفەرموى:

(۶) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ بە دُنیاى ئەوانەى بێپروابوون بە (ذکر) دواى ئەوەى بۆیان ھات، یەکیک لە ناوہ کانی قورئان وەك لە کتیبى پێنجەمى

مەسۈوعەي: (الإِسْلَامُ كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ)، (الإِيمَانُ بِكُتُبِ اللَّهِ) دا باسما كىردۈ، كە قورئان چوار ناۋى سەرەكىي ھەن: (الْكِتَابُ، الْقُرْآنُ، الذِّكْرُ، الْفُرْقَانُ)^(۱)، بەلام كۈمەلىكى زۆر سىفەتى ھەن، ئىنا يەكىك لە ناۋەكانى قورئان بىرىتە لە (ذِكْرُ)، ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، ئەوانەي بىپروابوون بە (ذِكْر) دۋاي ئەوەي بۇيان ھات.

وشەي (ذِكْر): أ- دەگونجى بە ماناي بىرخەرەوہ بى، قورئان بىرخەرەوہي راستىيەكانە، كە خوا لە زگماك و ناخى مەوقفا دايان.

ب- دەگونجى بە ماناي شەرەف و پاىە بەرزى بى، قورئان مايەي شەرەف و پاىە بەرزىيە. ج- دەشگونجى بە ماناي پەندو ئامۆزگارىي بى، قورئان پەندو ئامۆزگارىيە، ئەوہ يەكەمىن ۋەسقى قورئان كە بىرىتە لە (ذِكْرُ) بىرخەرەوہي راستىيەكان، ياخود شەرەف و ئاۋبانگ و پاىەي بەرز.

(۷)- ﴿وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ﴾، بە دلىيائى ئەو (ذِكْر) ە، ئەو قورئانە كە بىرخەرەوہيەو، شەرەف و ئاۋبانگە، كىتەيكە، زال و بالادەست (عزیز) ە.

ئەمانەش سىفەتى دوۋەم و سىيەمنى: نووسراۋە، ئەوہ نيە ھەر گوتراۋيان خويئراۋ (مَقْرُوء) بى، بەلكو نووسراۋيشە.

ھەرۋەھا قورئان (عَزِيز) ە، كىتەيكى زالە، (عَزِيز) بە ماناي (غَالِب) دى، واتە: بالادەست و بە ماناي (عَدِيمُ النَّظِيرِ) ىش دى، واتە: بى ۋىنە، واتە: شتەيك كە ۋىنەي نەبى و، دەگمەن بى، بە دلىيائى قورئان بى ۋىنەيە.

سىفەتى چوارەم بىرىتە لە:

(۸)- ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ﴾، ناھەقىي پرووى تى ناكات، ناھەقىي و پووچىي و ھەلەو پەلە پرووى تىناكات.

(۱) ھەرۋەھا (كلام الله) شى بۇ بەكارھىتراۋەو، ئەمىش ناۋى پىنچەمە.

(۹) - ﴿مَنْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾، نه له پېش دوو دهسته کانيه وده، نه له دواشيه وده، واته: له هيچ لايه که وده به هيچ جوړيک هه له و کهم و کوړی پې نيه، بېته نيو قورانه وده روو له قورن ان ناکات.

سيفه تی پېنجه می بریتیه له:

(۱۰) - ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾، دابه زېنراوه له لايه ن (خوايه کی) کارزان و کاربه چی و ستايشکراوه وده.

نجا قورن ان مادام له زاتیکي (حکیم) و، (حمید) دوه هاتې، نهو سيفه تی (حکیم) و، (حمید) يه ی خوی موته عال له قورن اندا به رجه سته بووه، مروقيش به نه ندازه ی نه وده که له گه ل قورن اندا کار ليک ده کات، سيفه تی حکمه ت په یدا ده کات، هه روه ها سيفه تی (حمید) يش په یدا ده کات و ستايشکراو ده بی.

که ده فهرموئ: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾، (الطبري) له ته فسیره که ی خویدا^(۱) ناوای پېناسه ده کات: (لَا يَسْتَطِيعُ دُو بَاطِلٍ بِكَيْدِهِ تَغْيِيرُهُ بِكَيْدِهِ، وَتَبْدِيلُ شَيْءٍ مِنْ مَعَانِيهِ عَمَّا هُوَ بِهِ، وَذَلِكَ هُوَ الْإِتْيَانُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ، وَلَا إلْحَاقَ مَا لَيْسَ مِنْهُ فِيهِ، وَذَلِكَ إِتْيَانُهُ مِنْ خَلْفِهِ)، واته: هيچ خاوه ن ئامانچيکی پووچ، خاوه ن ناهه قیک به پیلانی خوئی ناتوانی هيچ کام له و اتاکانی قورن ان وه ک خوئی هه به، بیگوړی، که نه وده بریتیه له رويشتن به ره و قورن ان له پېش دوو ده سته کانيه وده، هه روه ها هيچ خاوه ن فيل و پیلانی کیش ناتوانی شتيکی بخاته نيو که جیابی له قورن ان، نه وده ش ناهه قی رويشته به ره و قورن ان له پشتیه وده، (الطبري) ناوای پېناسه کردوه نه و واتیه ش هه لده گری.

به لام نه و مانايه به هيزتره که بگوړی: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾، واته: به هيچ جوړيک و له هيچ لايه که وده ناهه قی و، هه له و په له

پروو له قورټان ناکات و، پرووی تى نه کړدوهو، هيچ جوړه هه له و کم و کوږيه کی تيدا نيه، چونکه به زوړی وایه ته گهر شتيك بهرهو که سيك يان بهرهو شتيك بجي، يان له پيشه وه بوی دی، يان له دواوه بوی دی، هه له به ته ده گونجی له لای راست و چه پشيه وه، يان له سهرو خواريشيه وه بوی بی، به لام به زوړی له پشيه وهو له دواوه يه، بویه نهو دوو لایه نه باسکرون، به لام مبه ست پتی نه وده يه که له هيچ لایه که وه ناهه قی پروو له قورټان ناکات.

که ده فهرموئ: ﴿تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾، يانی: قورټان دابه زيراهو له لایه ن خوايه کی خاوه ن حیکمه ته وه، که نه خشه و بهرنامه بو بنده کانی داده نئ، ته م قورټانه چی بهر ژه ونديی بنده کانی تيدا هه يه، له لایه ن خواي خاوه ن حیکمه ت و کار به جی وه، گرتوويه ته خوئ، ههروه ها خوا که قورټانی دابه زاندهو (حميد) ه، ستايشکراوه له سر چاکه کانی، که واته: نهو کار زانی و ستايشکراوييه خواي پهروه دگار له کتيبه که شيدا په نگ ده داته وه، بيگومان هه ر بيژه ريک سيفه ته کانی له بيژه راهه کيدا په نگ ده دانه وه.

(فخرالدين الرازي) له ته فسيړه که ی خویدا^(۱)، ده لئ: (وَأَعْلَمَ أَنَّ لِي مَسْلِمًا الْأَصْفَهَائِيَّ أَنْ يَحْتَجَّ بِهَذِهِ الْآيَةِ عَلَى أَنَّهُ لَمْ يَوْجِدِ النَّسْخَ فِيهِ، لِأَنَّ النَّسْخَ إِطْلَاقًا، فَلَوْ دَخَلَ النَّسْخُ فِيهِ لَكَانَ قَدْ آتَاهُ الْبَاطِلُ مِنْ خَلْفِهِ، وَإِنَّهُ عَلَى خِلَافِ هَذِهِ الْآيَةِ).

شایانی باسه: نه بوو موسليمی نه صفه هانی یی په کيک بووه لهو زانایانه ی گوتوويه تی: (نسخ) له قورټاندا نيه، هه له به ته زانایانی خه واریجیش هه ر وایان گوتوه، زانایانی دیکه ش هه بوون و هی هاوچه رخیش ئیستا زور هه ن واده ئین، من بو خو شم هه ر پام وایه که به هيچ جوړيک نه وه که نایه تيک له قورټاندا هه بی بخوئريته وه، به لام کاری پی نه کړی، له قورټاندا شتی وایه، که ئیمه ئیستا له ته فسيړه کړدی کوټایی جوزئی: (۲۴) ی قورټان داین، تاکو ئیستا

ئايەتتىكىمان نەھاتۆتە پېش ناچار بىن بلىين: ئەو ئايەتە نەسخ كراۋەتەو، واتە: دەخوئىزىتەو، بەلام كارى پى ناكرى! ھەلبەتە بە واتاى راستەقىنەى (نسخ). كە برىتپە لە: (إِذَا لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ نَبِيٌّ) واتە: ھوكمىكى پېشتر بە ھوكمىكى دواتر لاپچى، بەلام ئەو كە ھەندىك لە زانايانى پېشتر گوتوويانە، ھەك لەو باسەدا كە لە تەفسىرى سوڤەتى (البقرة) دا، گوتومە^(۱)، كە ھەندىك لە زانايان وشەى (نسخ) يان بەكارھىناوہ بۆ تايبەت كەردنى واتايەكى گشتى (تخصيص عام)، ياخود بەندداركەردنى ھوكمىكى رەھا (تقييد مطلق)، يان پروونكرەنەوہى ھوكمىك كە بە كورتىي باسكراوہ (تبين مجمل)، يان بۆ پلە پلەيى (تدرج)، ھەندىك لە زانايان بەلى وشەى (نسخ) يان بۆ ئەو ھالەتە بەكارھىناوہ، بەلام پېناسەى زاراوہى (نسخ) جىايە لەو ھالەتە، كە ئەو ھالەتە بىگومان لە قورئاندا ھەن، خوا ﷻ شىك لە شوئىك بە گشتى دەفەرموى، دوايى تايبەتى دەكات، يان فەرمايشىك لە شوئىك بە رەھايى دەفەرموى، دوايى بەنددار (تقييد) دەكات، يان شىكى لە شوئىك بە كورتىي (إجمال) فەرموو، دوايى درىژە (تفصيل) ى دەداتى، ھەرۋەھا ھەندىك لە ھوكمەكان بە پلە پلە دابەزىون، بۆ وئە: قەدەغەكەردنى مەى (خمر) بە چوار قۇئاغدا تېپەريو، ھەرۋەھا سوودخورى بە چەند قۇئاغىكدا تېپەريو، بەلام ئەوانە جىان لە نەسخ، ئەگەرنا ئەو ھالەتە لە قورئاندا ھەن.

واتە: ئەبۇ موسلىمى ئەصفەھانىي بۆى ھەيە بەلگە بەم ئايەتە بېئىتەو كە نەسخ (واتە: لابرانى ھوكمىك) لە قورئاندا نىە، چونكە نەسخ برىتپە لە لابرەن و پوچەلكرەنەو، ئىجا ئەگەر نەسخ ھاتبايە نىو قورئان، ماناى واىە پوچەلكرەنەو لە پىشتەو بۆ قورئان دەھات و، ئەو ھەش پېچەوانەى ئەو ئايەتە موبارەكەيە.

(۱) ھەرۋەھا لە بابى (قورئان مەزن لە نۆزدە تەوہردا).

مەسەلەى دووھەم:

دلدانەوہى خوا ﷻ بۆ پىغەمبەر ﷺ، كە ھەرچى پىتى دەگوتىڭىز لەلايەن ناھەزانىيەوہ، بە پىغەمبەرانى پىشتىش گوتراوہ، ھەر وھەا بيانوو گرتىشيان كە بۆچى قورئان بە ئەعجەمىي نىيە، قسەيەكى بى جىيە، چونكە ناگونجى پىغەمبەر ﷺ ەپرەيىي زمان بى و، قورئانىش ەجەمىي بى:

خوا دەفەر موى: ﴿ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ۝١٣﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْءَانٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿١٤﴾

شىكردنەوہى ئەم دوو ئايەتە لە نۆ بەرگەدا:

١- ﴿ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ﴾، ھىچت پى ناگوتىڭىز، مەگەر بە پىغەمبەرانى پىش تۆش گوتراوہ، وشەي (ما) لىرەدا دوو ھالەتى ھەن و دەگونجى بۆ دوو واتايان بەكاربى:

أ- يان بۆ لاڤردن (تفہي)يە، ﴿ مَا يُقَالُ لَكَ ﴾، پىت ناگوتىڭىز، ﴿ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ﴾، مەگەر ئەوہى لە پىش تۆدا بە پىغەمبەران گوتراوہ.

ب- دەشگونجى (ما) لىرەدا (إِسْتَفْهَامِيَّة) بى، بۆ پىسيار بى، ﴿ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ﴾، يانى: چىت پى دەگوتىڭىز، جگە لەوہى كە بە پىغەمبەرانى پىش تۆش گوتراوہ؟! ھەلبەتە (ما)ى (نافية)و، (ما)ى (إِسْتَفْهَامِيَّة) لە ئاوازي دەنگەكەدا ھەرقيان پىندەكرى، ئەگەر بگوتىڭىز: ﴿ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ﴾، ھىچت پىناگوتىڭىز، مەگەر ئەوہى بە پىغەمبەرانى پىش تۆ گوتراوہ، ئەوہ (ما)يەكە بۆ لاڤردنە، بەلام ئەگەر بگوتىڭىز: ﴿ مَا يُقَالُ لَكَ ﴾، چىت پى دەگوتىڭىز، ﴿ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ

لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ﴿۱﴾، مەگەر ئەوھى كە بە پىغەمبەرانى پېش تۆ گوتراو؟ بېگومان لە لاين بېپروايانەو، بېپروايان پىغەمبەرانى پېش موخەمەدیشيان تۆمە تبار كردو بە شىتتى و، بە جادووگەرى و، بە كەهانەو، ئەو ناو ناتۆرانەيان لى ھەلداون.

ھەندىكىش واين لىكداوھەو: ﴿مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ﴾، پىت ناگوترى، مەگەر ئەوھى بە پىغەمبەرانى پېش تۆ گوتراو، لەلاين خواو، واتە: ئەو پەيامەى بۆ تۆ دەنئىردى، ھەر ھەمان پەيامە كە بۆ پىغەمبەرانى پېش تۆش ئىردراو، ئنجا بەلى لەپرووى پىزمانى عەرەبىيەو ھەم واتايەش ھەلدەگرى، بەلام بەپى سىاق ھەر ماناي يەكەميان مەبەستە، ئەگەرنا لە پرووى پىزمانى عەرەبىيەو ئەو واتايەش ھەلدەگرى، ئنجا ھەندى لە تۆيژەرەوانى قورئان، وەك جارى دىكەش باسەم كردو، ھەر مانايەك لە پرووى پىزمانى عەرەبىيەو پى تىچووبى، ھەلساون قورئانيان پى تەفسىر كردو، بەلام بېگومان جارى وا ھەيە رستەيەك لە پرووى پىزمانىيەو، واتايەك بەدەستەو دەدات، بەلام ئەگەر تەماشاي رەوتى ئايەتەكان بكەى و، تەماشاي ئىوەرۆك و مەبەستيان بكەى، ئەو واتايەى بەدەستىيەو دەدات، مەبەست ئىە لەویدا، لىرەدا باس باسى قورئانەو، باسى ناو ناتۆرەيەكە، دوژمنان و ناحەزانى قورئان و ئىسلام لە قورئانيان ھەلداو، يان لە پىغەمبەرى خوايان ﷺ ھەلداو.

(۲) - ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرٍ﴾، بە دلىيى پەرورەدگارى تۆ خواوھنى لىبوردنە.

(۳) - ﴿وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾، ھەرورەھا خواوھنى سزادانىكى بە ئىشيشە.

خواوھنى لىبوردنە بۆ كەسانىك كە شوئنت بكەون و، پەيامى خوا لە تۆ وەرېگرن و، تەبەنىيى بكەن لە ژياناندا، بە پىچەوانەشەو: خواوھنى سزاي بە ئىشە بۆ كەسانىك شوئنت تۆ ناكەون و، پەيامى خوا بەسەر تۆدا رەت دەكەنەو.

شارەزاينى زمانى عەرەبىيى دەلىن: بوچى خوا ﷻ لىرەدا دەفەرموى: ﴿لَذُو مَغْفِرٍ﴾، ھەرورەھا دەفەرموى: ﴿وَذُو عِقَابٍ﴾؟

ئەمە مانایەکی بەهێزترە لەوەی بفرموی: (إِنَّ رَبَّكَ لَغَفُورٌ)، یاخود (يُغْفِرُهُمْ)، یان (مُعَاقِبٌ)، چونکە دەفرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرٍ﴾، بە دلتایێ پەرودەدگاری تۆ خاوەنی لیۆردنە، واتە: هەرچی لیۆردنە لە لای وێ، هەرودەها ﴿وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾، هەرچی سزای بە ئێشە لە لای ئەوە، ئەمە مانایەکی بەهێزترە لەوەی بفرموی: لیۆردەیهو، سزادەره.

٤- ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾، ئەگەر گێڕاباشمان بە قورئانیکی ئەعجەمی، دەیانگوت: دەبواوە ئایەتەکانی پۆشن کرابانەو! (الْأَعْجَمُ: هُوَ الَّذِي لَا يُفْهَمُ فِي كَلَامِهِ، وَالْيَاءُ فِي الْأَعْجَمِيِّ لِلْمِالَغَةِ، وَالْعَجَمُ غَيْرُ الْعَرَبِ، وَشَيْءٌ أَعْجَمٌ) هەر کەسێکە قسەکی قام نەکرێ، (یاء) ی ﴿أَعْجَمِيًّا﴾ ش بۆ زێدەپۆیی کردنە لە واتاکەیدا، (عَجَمٌ) یش واتە: جگە لە نەتەوێ عەرەب، عەرەب بە جگە لە خۆیانیا گوتو: (عَجَمٌ)، چونکە لە زمانەکیان حالی نەبوون، هەلبەتە عەرەبیش وەک گوتم بۆ هەر کام لە نەتەوێکانی دیکە، زمانەکیان بە (عَجَمِيٍّ) لە قەڵەم دەدرێ، بەو واتایە زمانی ئەوانیش بۆ نەتەوێکانی دیکە فامکراو نیە، بەلام لەبەر ئەوەی قورئان بە زمانی عەرەبی هاتو، لیۆردا عەرەب واتە: ئەو نەتەوێ دیاریکراوی کە قورئان بە زمانیان هاتوو، (عَجَمٌ) واتە: هەموو نەتەوێکانی دیکە، ئنجا عەرەب زمانی نەتەوێکانی دیکەیان ناوناو: (عَجَمِيٍّ)، یان (أَعْجَمِيٍّ)، لەبەر ئەوەی لیان حالی نەبوون.

خوا دەفرموی: ئەگەر قورئانمان کردبایە بە زمانی جگە لە عەرەبی، واتە: بە زمانی (عَجَمِيٍّ)، یان (أَعْجَمِيٍّ)، ﴿لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾، ئەو کاتە دەیانگوت: دەبواوە ئایەتەکانی پۆشن بکێنەو.

٥- ﴿أَعْجَمِيٍّ وَعَرَبِيٍّ﴾، ئایا دەگونجێ قورئان (أَعْجَمِيٍّ) بێت و، پێغەمبەرە کەش عەرەبی بێ؟! ئەمە بە دوو شیوە دەخوێندرێتەو: أ- أَعْجَمِيٍّ وَعَرَبِيٍّ، ب- أَعْجَمِيٍّ، یانی: (أَقْرَأَنَّا أَعْجَمِيٍّ، وَ مُنْزَلٌ عَلَيْهِ عَرَبِيٍّ)، ئایا دەگونجێ قورئان (أَعْجَمِيٍّ) بێ و، بۆ سەر دابەزێنراوە کەش عەرەب بێ؟! یانی: شتیکی سەیرە، ئنجا ئەو کاتە قسەکیان مەنتیقی

دهبوو و، په‌څه‌که‌یان له‌جی خویدا ده‌بوو، به‌لام ټیستا که داوا ده‌که‌ن ده‌بوایه‌ قورټان به‌(عَجَمِي) بڼی بو پیغه‌مبه‌ریکی عه‌په‌یی، ټیستا په‌څه‌که‌یان بڼی جیی، به‌لام نه‌گه‌ر گریمان و‌ابوایه‌ که قورټان به‌زمانیکی دیکه‌ی جگه‌ له‌ عه‌په‌یی بو پیغه‌مبه‌ری خاتم موحه‌ممه‌د ﷺ هات‌بایه‌، که به‌ عه‌په‌یی ده‌ووی، نه‌و کاته په‌څه‌که‌یان به‌جی ده‌بوو.

هه‌لبه‌ته‌ که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَبًا﴾، واپنده‌چی نه‌وان په‌څه‌یان گرت‌بی که بوچی قورټان به‌ زمانیکی دیکه‌ی جگه‌ له‌ عه‌په‌یی بو پیغه‌مبه‌ر نه‌هات‌وه؟ یان بوچی قورټان دانه‌به‌زیراوه‌ته‌ سهر که‌سیکی دیکه‌ جگه‌ له‌ موحه‌ممه‌د ﷺ؟ خواش ﷺ وه‌لامی نه‌وه ده‌داته‌وه که ده‌بوایه‌ پیغه‌مبه‌ری کوتایی هه‌ر موحه‌ممه‌د ﷺ بڼی، وه‌ک خوا ﷺ له‌ سووړه‌تی (الأنعام) له‌ ټایه‌تی ژماره (۱۲۴) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾، که‌واته: نه‌و که‌سه‌ی شایسته‌ی نه‌وه بووه، خوا ﷺ دوا په‌یامی خو‌ی پیدا بڼیږی، ته‌نیا موحه‌ممه‌دی کو‌ری عه‌بدول‌لای کو‌ری عه‌بدول‌وته‌للیب بووه (سه‌لات و سه‌لامی خ‌وای لی بڼی)، ده‌بوایه‌ قورټان ته‌نیا بو نه‌و دابه‌زیایه‌، زمانی نه‌ویش عه‌په‌یی بووه، تنجا ټایا شتیکی زور نالوژیکی و، پیچه‌وانه‌ی عه‌قل و حیکمه‌ت نه‌ده‌بوو که به‌ زمانیکی دیکه‌ قورټانی بو بڼی و، له‌ ټیو‌گه‌لیک‌ش دا که عه‌په‌به‌، که نه‌گه‌ر خ‌وای په‌روه‌دگار وه‌ک موعجیزه‌ش شاره‌زای کرد‌بایه‌ له‌و زمانه‌ی قورټانی پی دی، واته: جگه‌ له‌ زمانی عه‌په‌یی، ټایا نه‌و خه‌لکه‌ چو‌ن ټیې ده‌گه‌یشتن؟! شتیکی نامه‌نتیقی ده‌بوو، نه‌و کاته‌ش په‌څه‌که‌یان به‌جی ده‌بوو، ده‌یان‌گوت: بوچی ټایه‌ته‌کانی رو‌شن نه‌کراونه‌وه؟ بوچی وانین لیان ټیبه‌کین؟ چو‌ن ده‌بی قورټان نه‌عجه‌می بیټ و، قورټان بو سهر دابه‌زیراوه‌که‌ش عه‌په‌یی بڼی!!!

(۶) - ﴿قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشَفَاءٌ﴾، بلنی نه‌و، (نهم قورټانه) بو که‌سانیک که بروایان هی‌ناوه‌ رینمایي و، چاره‌سهره‌، یانی: رینماییه‌ بو روا‌له‌تیا‌ن و، چاره‌سهره‌ بو په‌نه‌ایان، یاخود هه‌م ری‌ان پ‌شان ده‌دات و، هه‌م چاره‌سهری نه‌خو‌شی

و گرفت و كيشه كانيان ده كات، ههم نه خوْشيه ده روونيه كانيان، ههم گرفت و كيشه كوْمه لايه تى و، ئابوورى و، سياسيه كانيان چاره سەر ده كات.

۷- ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ﴾، به لَام ئهوانه ي پروا ناهيئن، قورسايى له گوئاندا هه يه، ﴿وَقْرٌ﴾، به ماناي (ثَقُل) دى، واته: قورسيى، هه روه ها به ماناي (صَمَم) يش دى، واته: كه رپى، كه سيك قورساييه ك له گوئى دابى، به دلئايى هه رچه نده قسه بو بكرى، نايبيستى، ئهوانه ش وه ك كه سيك وان قورساييه ك له گوئيان كرابى.

۸- ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، ئهو (قورئان) يش له سەر ئهوان كوئره، ﴿عَمًى﴾، خوئراو يشه ته وه: (عَم)، هه روه ها خوئراو يشه ته وه: (عَمِي)، به سى جوْر خوئراوه ته وه:

أ- ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾

ب- ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾

ج- ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، به كردارى رابردوو، ئنجا ئه مه چه ند و اتايه كى هه ن:

أ- به واتاي ئه وه دى كه قورئان رتيان تينابات، (أَي: لَا يَهْتَدِي إِلَيْهِمْ)، وه ك چوْن بابايه كى كوئر ناتوانى بچى بو شوئيتك، قورئان يش ناتوانى بچى بو لايان.

ب- واتايه كى ديكه ي: ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، يان (وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى)، يان (وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى)، يانى: قورئان هوْكارى كوئرى ئهوانه، چوْن؟ يانى: له ئه نجامى ئه وه دا كه پيى بيرو بوون، حاله تى كوئرييان به سهر دا هاتوه، واته: كوئرى مه عنه ويى، بوْيه لى تيناكه ن، وه ك له سووره تى (القصص) دا، خوا ده فه رموئى: ﴿فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾، واته: له و روزه دا هه واله كان كوئرن، به نسبته ئهوانه وه، بوْيه له يه كدى ناپرسن، واته: هه واله كان وه ك كوئربن ناگه نه ئهوان و، رتيان تى نابه ن.

ج- مانايه كى ديكه ي: ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، (هُوَ صَمِيرُ الشَّانِ أَي: لَيْسَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ فَحَسِبْ، بَلِ الشَّانُ أَنَّ عَلَيْهِمْ عَمًى كَذَلِكَ)، واته: ته نيا حاليان وانيه كه گوئيان قورسايى تيدابى، به لكو حاليان وايه كه كوئرييشيان له سهره، نه ك هه ر تووشى كه رپى بوون،

بەلكو تووشى كۆيىرىش بوون، بۆيە قورئان نابىنن، واتە: لېرەدا (هُوَ) ناگەرېتەو بۆ قورئان و دەگەرېتەو بۆ راناوى حال (شَان)، واتە: نەك ھەر گوئيان كەپرى تېدايە، بەلكو كۆيىرىشان لەسەرەو چاويشان نابىنن.

۹- ﴿أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾، ئەوانە لە شوئىكى دوورەو بانگ دەكرېن، واتە: ئەوانە وەك كەسېك وان، لە شوئىكى دوورەو بانگ بكرې، بېگومان كەسېك لە شوئىكى دوورەو بانگ بكرې، ئەگەر دەنگىكىش بېستى، لىتى تى ناكات، تاكو نيزىك دەكەوئەو، ئەوانەش لەبەر ئەوئەو بېپروايە و ھەستەو رەكانى تىك داون، ھەستى بېستى و دىتن و، فامكردن، وەك كەسېك وان كە لە دوورەو بانگ بكرې.

كەواتە: ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، سى واتايان ھەلدەگرې:

أ- قورئان بۆ ئەوان وەك كۆيىرىك وايە كە بەرپىيە نازانى و، نابىنن، بۆيە ناتوانى بېچتە تېو ەقل و دليان.

ب- قورئان بۆتە ھۆكارى كۆيىر بوونيان، واتە: ئەوان كە بە قورئان بېپروا بوون لە ئەنجامى ئەو بېپروايەدا كۆيىر بوون، بۆيە قورئان نابىنن، وەك لە سوورەتى (التوبة) لە ئايەتى ژمارە ۱۲۵ (۱۲۵) دەفەرموى: ﴿فَرَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ﴾، واتە: سوورەتتىك كە دادەبەزى ھەر پىسى زىاد دەكات بۆ گەل پىسىيەكەى پىشيان، پىشى بېپروا بوون، سوورەتتىكى دىكەش كە دى، بەويش بېپروا دەبن، بېپروايىش پىسىيە لە دەرۋون و، ەقلى مروفدا، كەواتە: قورئان بەللى لە ئەسلدا ھۆى ھىدايەت و پاكىيە، بەللم بۆ ئەوان كە كوفريان تېدا زىاد دەكات و، زياتر پىي كافر دەبن، ھەر پىسيان تېدا زىاد دەكات.

ج- ياخود: ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، (هُوَ) ناگەرېتەو بۆ قورئان، بەلكو ئەو راناوى حال (صَمِير الشَّان) ى پى دەلېن، واتە: راناوئىكە بەكاردى بۆ حالەتەكە، نەك بۆ قورئان، واتە: نەك تەنيا قورسايى لە گوئياندا ھەيە، بەلكو كۆيىرىشان تووش بوو، سەرەنجام ئەوانە وەك كەسېك وان لە شوئىكى دوورەو بانگ بكرې.

له باره ی شه وه که خوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فەرمووی: ﴿أَعْمَىٰ وَعُرِيًّا﴾، ئەگەر ئیمه
 قورئانمان کردبایه به (عَجَمِي) دهیانگوت: ئایا چۆن دهبی قورئان (أَعْمَى) بی،
 واته: به زمانی جگه له عه ره بی بی و، پیغه مبه ره که ش عه ره بی بی؟! هه ندیک
 له زانا پان گو تو و یانه: واته: ئەگەر هاتباو قورئانمان به زمانیکی دیکه ی جگه
 له عه ره بی ناردبایه، شه وان دهیانگوت: چۆن دهبی قورئان به زمانیک بی که
 ئیمه لی لی تی ناگه ین، له حالیکدا پیغه مبه ره که به زمانیک ده دوی ئیمه لی لی
 تیده گه ین؟! چونکه (أَعْمَى) که سیکه زمانه که ی فامکراو نه بی، به لأم عه ره بی
 که سیکه زمانه که و، ئاخا و تنه که ی فامکراو بی، یانی: چۆن دهبی قورئانیک بی
 که فامکراو نه بو ئیمه، بو سه ره که سیک که زمانه که ی فامکراو و زانراوه بو
 ئیمه؟!.

مهسه له ی سییه م و کوتایی:

راگه یه نرانی نه و راستیه که خوا عَلَيْهِ السَّلَام ته و پاتیشی به مووسا عَلَيْهِ السَّلَام دابوو، به لام راجیایی و، نا کوکیی تیدا په یدابوو، نجا نه گهر له بهر بریاری پیشتی خوا نه بووایه، دادوهری له نیواندا ده کردن و، پیروایانیش له باره ی قورئانه وه، دوو دلییه کی خه ستیان هه یه:

خوا ده فهرمووی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ﴾ (۱۵)

شیکردنه موی ئهم، ئایه ته، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾، به دنیایی کتیبمان به مووساش دابوو، ﴿الْكِتَابَ﴾، (أل)ی ناساندنی له سه ره و بۆ (عَهْد)ه، واته: کتیبه که مان به مووسا دابوو، که ته و پراته، واته: تۆ ته نیا پیغه مبه ریک نی کتیب ت پیدرا بی، مووساش عَلَيْهِ السَّلَام که زۆر ناوداره و، بۆ گه لی عه ره بیش ناودار بووه، هه ره ها ته و پاتیش که کتیبه که یه ته ئه ویش زۆر ناودار بووه، نه و کتیبه ناوداره شمان به مووسا دابوو، که واته: تۆش شتیکت په یدا نه کردوه و، دانه هیناوه پیشینه ی نه بوو بی.

(۲) - ﴿فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾، راجیایی کرا تئیدا، له کتیبه که ی مووسادا، که واته: که هاوچه رغانی تۆش، یان گه ل و کۆمه لگایه که ی تۆش راجیایی و، نا کوکیی ده که ن له باره ی قورئانه وه، هه ندیکیان پروای پی دین و، زۆربه یان پروای پی ناهین، نه وه ش دیسان پیشینه ی هه یه، کتیبه که ی مووساش هه روا راجیایی تیدا کرابوو، هه ندیکیان پروایان پی هینا و، زۆربه یان پروایان پی نه هینا.

(۳) - ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾، نه گهر له بهر وشه یه که نه بووایه که له په ره درگارته وه تپه ریوه و، پیشکه وتوه، دادوهری یان له نیوان دا ده کرا.

واته: بېراریك كه له دوو توپی وشهیهك دا خوا داویهتی، كه بریتیه لهوهی دادوهیری كردن له نیوان بندهكانیداو، بېرار له بارهوه، دانیان كه سزایان بدات، یاخود پاداشتیان بداتهوه، له دنیاذا تهو پرۆسهیه نهنجام نادری، بهلكو ههئیدهگرئ بۆ قیامهت، نهگەر لهبهر تهوه نهبووايه، ﴿لَقِصَىٰ بَيْنَهُمْ﴾، دادوهیریان له نیواندا دهكرا، یانی: (لَوْلَا قَرَارٌ سَابِقٌ صَدَرَ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى لَحَكَمَ بَيْنَ مُصْذِقٍ مِنْهُمْ وَمُكَذِّبٍ)، واته: نهگەر لهبهر تهوه نهبووايه بېراریك له خوای بهرزوهه تېپهړیوه، ئیستا له نیوان بهپاست دانهرو، بهدرۆ دانهرائی قورئاندا، دادوهیری دهكرد.

(٤) - ﴿وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مَنِّ رَبِّ﴾، به دنیایی ئهوان له بارهی قورئانهوه له دوو دلییهکی بېزاركهردان، (وَإِنَّ قَوْمَكَ الْكَفَّارَ لَفِي شَكِّ مُرْءٍ، فَلَا تَسْتَعْظِمُ هَذَا الْمَوْقِفَ مِنْهُمْ)، واته: خهلكه بېپروايهكهی گهلهكهی تۆش له دوو دلییهکی بېزاركهرو، جارزكهردان، بۆیه ئهوه ههلویتسهی ئهوانت لهسهر دل قورس نهبن و، پېت شتیکی مهزن نهبن، ئهوه بۆ پیغهمهبرانی پېشووش - له نیویاندا موسا وهك ههونهیهکی دیارو ئاشكراو زهق - ههمان حالهت هاتۆته پېش.

له كوئای ئهم دهرسهماندا جارێکی دیکه سهرنجی ئهوه ئایهته موبارهكه دهدهینهوه كه دهفرموئ: قورئان كتیبکی زالهو، ناههقیی پرووی تیناکات، نه له پېش دهستهیهوه، نه له دوايهوه، زانایان چوار واتایان بۆ ئهم رستهیه هیناون: **یهكهم:** ئهوهیه كه من ههلمبژارد، واته: له هیچ لایهكهوه ههلهو كهموكوپی روو له قورئان ناکات.

دووهم: نه له كتیبه پېشووهكاندا شتیك ههیه كه ههلهیهك بېنیتته سهه قورئان، نه هیچ كتیبیکیش له دواي قورئان دی، كه ههلهیهکی بېنیتته سهرو رهخهیهکی لئ بگری.

سێهه: ئهوهی قورئان حوكمی پێكردوه كه ههقه، ههركیز نابیتته ناههقی و، ئهوهی قورئان بېراری داوه كه ناههقه، ههركیز نابیتته ههقی.

چۈرەم: قورئان نە لىي كەم دەكرى، نە لىي زياد دەكرى، دەگونجى كەسنىك يىنى موصحفىك دەستكارىي بكات، بەلەم ئەم قورئانە ئەگەر لىي كەم بكرى ديارەو، ئەگەر لىشى زياد بكرى ھەر ديارەو، ۋەك كىتئەكانى دىكە نىە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی شه‌شه‌م ❖

پېناسه ی ئه م ده رسه

ئهم ده سه مان نو (۹) ئايه تی کۆتايی سوږه تی (فصلت) ده گړته خو ی،
 ئايه ته کانی: (۴۶ - ۵۴)، ته وهری سه ره کیی ته و نو (۹) ئايه ته، باسی ږوژی دوايیه و،
 ته و مه ينه تيا نه ی له و ږوژده دا چاو ه ږی مړو ی بې پروا و تاوان بار ده کن.

هه روه ها باسی بیرو بچوونی خه یال پلا وانه ی بابای بې پروا و، زو و ناو مېد بوون
 و، زو و بوغړ ابوونی له ده می خو شی و نېعمه ت دايه.

له کۆتاييشدا: دوا ی کردنی پرسياړکی هه ناو هه ژین له کافره کان، خوا ی
 په نه انزان پایده گه يه نی که به رده وام نېشانه کانی خو ی له ئاسو يه کان و، له
 خودی مړو قه کان يشدا پېشانی مړو قه کان ده دات، تا کو زیاتر د نیا بن له راستیه تی
 قوړئان، هه رچه نده کافره کان له دوو د لیب دان سه باره ت به دیداری خوا ی
 ده ورده وهری هه موو شتیک، که ته و هه لو یسته یان هه لو یستیکی زوړ نه فامانه يه.

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (۱۶)
 ﴿إِلَيْهِ يُرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا
 تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَتَيْنَ شُرَكَاءَی قَالُوا ءَاذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ
 ﴿۱۷﴾ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِن قَبْلُ وَظَنَّوْا مَا لَمْ مِنْ نَجْصٍ ﴿۱۸﴾ لَا يَسْمَعُ
 الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِن مَّسَّهُ الشَّرُّ فَيَكْتُمِ قَنُوطٌ ﴿۱۹﴾ وَلَئِن أَدْقَنَهُ رَحْمَةُ
 رَبِّهِ مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَّسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّجِعْتُ إِلَىٰ
 رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ
 غَلِيظٍ ﴿۲۰﴾ وَإِذَا أُنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَا بِجَانِبِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو

دُعَا عَرِيضٍ ﴿٥٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ
 أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٧﴾ سَتَرْنَاهُمْ عَنِ الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ
 حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٨﴾ أَلَا
 إِنَّهُمْ فِي مَرْيَبٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَّا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّخِيطٌ ﴿٥٩﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه‌ته‌کان

{هەر کەس کردەوێ باش بکات سوودەکە ی بۆ خۆیەتی و، هەر کە سیش
 خراپە بکات زیانەکە ی لەسەر خۆیەتی و، پەرورەدگاریشت هەرگیز بەرانبەر
 بە بەندەکان ستمکار نیە ﴿٥٦﴾ زانیاری کاتەکە (ی هاتنی ئاخیر زەمان) بەس
 بۆ لای وی دەگەڕێتەوە (و تەنیا خۆی دەیزانی)، هیچ کام لە میوەکان لە
 کیفەکانیان نایەنە دەری و، هیچ مێینەیک تۆلدار نابێ و، داینانی، مەگەر بە
 زانیاری وی، ئەو پۆژەش کە بانگیان دەکات، (هی هاوبەش دانەرەکان)، کوان
 هاوبەشەکانم؟ دەڵێن: داغان پێداھێناو، ئاگادارمان کردیەوە: هیچ کام لە تێمە
 شایەد نیە تۆ هاوبەشت هەبن ﴿٥٧﴾ ئەوێ پێشتریش لێی دەپارانەوێ لێیان
 ونبوو و دڵنیابوون کە هیچ پەناگەیکیان نیە، (خۆی تێیگرن لە سزای خوا)
 ﴿٥٨﴾ مەروڤ لە پارانەوێ باش (داوای چاکە لە خوا کردن) بێزار نابێ و، ئەگەر
 خراپەو زیانێکیشی تووش بوو، زۆر تەمبەر و بێ هیوایە ﴿٥٩﴾ هەر کاتیش
 بەزەبێهەکی خۆمانی پێی بچێژین، دوا ی ناخۆشی و زیانیەک کە تووشیبوو، بە
 جەختکردنەوێ دەڵێ: ئەمە هی منە (شایستە ی خۆمە) و، گومان نابەم پۆژی
 دوا ی بەرپا بێی و، ئەگەر گریمان بگەڕێمەوێ لای پەرورەدگاریشم، (قیامەت
 هەبێ)، بە دڵنیایی پاداشتی هەرەباشم لە لای خوا هەیە، بێگومان هەوایی
 ئەوێ کردوویانە بە بێروایان دەدەین و، بە دڵنیایی لە ئازارێکی بێرەزاشیان

پئی ده چیزین ﴿٥٠﴾ هه ر کاتیش چاکه مان له گه لّ مرؤفی بی پروادا کرد، پشت هه لده کات و، که له که ی دور ده گری و، که خراپه و زیانی شی توو شبوو، خاوه نی پارانه وه یه کی به رین و زۆرو زه وه نده ﴿٥١﴾ بلی: ئایا ده بینن (ده زانن! هه و آلم پئی بدن) ته گه ر قورئان له لایه ن خواوه بی، ئنجا ئیوه ش پئی بی پروابن، ئایا کی له و که سه گومر اتره که له دوو به ره کییه کی دور دایه؟! ﴿٥٢﴾ له مه ودا نیشانه کانی خۆمانیان له ئاسۆیه کان و، له خودی خۆشیاندا پیشان ده ده یین، تاکو بۆیان روونیته وه که (ئه و قورئانه) چه سپاوو راسته (که خوا دایه زاندوه)، ئایا به س نیه که په ره وردگارت چاودێرو ئاگاداری هه موو شتی که؟! ﴿٥٣﴾ ئه ها! (ئاگادار بن!) ئه وان (بی پروایان) له دوو دلییدان له باره ی دیداری په ره وردگاریانه وه، ئه ها! (بزانن) بئگومان ئه و، (خوا) ده وه ده ری هه موو شتی که ﴿٥٤﴾.

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(أَكْمَاهَا): (أَكْمَامٌ: جَمْعُ كِمٍ وَكُمٌ: مَا يُغْطِي الثَّمَرَةَ)، (أَكْمَامٌ) کۆی (کِم) و (کُم) ه، ئه ویش ئه وه یه که میوه داده پۆشی واته: تو بکلی یان کیف، بو وینه: گۆیز که به تو بکلیکی سه وز ده وه دراو، هه ره ها هیشوو خورما که له ئیو کیفیکدایه، هه موو ئه و شتانه ی دیکه که له ئیو کیف و به رگیکدان.

(أَذْنَتَاكَ): (الْإِذْنُ فِي الشَّيْءِ: إِعْلَامٌ بِإِجَازَتِهِ وَالرُّخْصَةِ فِيهِ، أَدْنَتْهُ وَأَذْنَتْهُ: أَعْلَمْتُهُ)، (الْإِذْنُ فِي الشَّيْءِ) ئاگادار کردنه وه یه به مۆله تدران و، به رپییدرانی شتی که، ده گوتری: (أَدْنَتْهُ وَأَذْنَتْهُ) هه ردو وکیان یانی: ئاگادارم کرده وه و مۆله تهما.

(مَحِيصٌ): (أَصْلُ الْمَحْصِ: تَخْلِيصُ الشَّيْءِ مِمَّا فِيهِ مِنْ عَيْبٍ كَالْفَحْصِ، حَاصٌّ عَنِ الْحَقِّ يَحِيصُ: أَيْ حَادٌّ، وَالْمَحِيصُ: الْمَخْلَصُ) وشه ی (مَحِيصٌ) له ئه صلدا بریتیه له ده ر بازکردنی شتی که له که م و کوپییه ک که تئیدایه، (مَحْصٌ) و (فَحْصٌ) مانایه که یان

لَيْكَ نِيْزِيْكَ، (فَحَصَّةٌ) يانى: پشكنى كە چ خەلەل و كەم و كورپىيەكى تېدايە لايىبەرى، بەلەم (حَاصٌ عَنِ الْحَقِّ يَحِيصُ: أَيَّ حَادٍ) واتە: لە ھەق لايدا، لاپرى بوو، (مَحِيصٌ) ھەك چۆن بە مانای دەر باز كردن دى، ھەك چاوك بە مانای ناوى شوین (اسم مكان) یش دى، يانى: (المَخْلَصُ) پەناگە، ئەو شوینەى مرووف خووى تىبگىرى و خووى تېدا پەنا بدات.

(لَا يَسْتَمُ): بىزار نابى، (السَّامَةُ: الْمَلَالَةُ مِمَّا يَكْثُرُ لُبْنُهُ) شتىك كە زۆر ھىيىتە ھەو مرووف بە ھۆيە ھەو بىزارو ھەرس و چارس بى.

(فَيَسُوْهُنَ): (الْيَاسُ: إِنْتِقَاءُ الطَّمَعِ) (يَاسٌ) ئەو ھەي ئىنسان ئومىدى بە شتىك نەمىنى، ھەك خوا دەفەرمى: ﴿قَدْ يَسُوْهُنَ الْآخِرَةَ كَمَا يَسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾ (الممتحنه، واتە: ئەوانە لە پۆزى دواى ناومىد بوون، ھەك چۆن كافرەكان لە خاوەن گۆرەكان ناومىد بوون، كە جارىكى دىكە بگەرینە ھەو بۆ ژيان.

(قَنُوطٌ): (القَنُوطُ: الْيَاسُ مِنَ الْخَيْرِ)، (يَاسٌ): برىتە ھەو كە ئىنسان ئومىدى بە شتىك نەمىنى، بەلەم (قَنُوطٌ): برىتە ھەو ناومىد بوون لە چاكە، ھەك خوا دەفەرمى: ﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ (الحجر، كى لە بەزەي پەرەردگارى ناومىد دەبى چگە ھەو گومرايان، كە ئەمە قسەى ئىبراھىمە (عليه السلام) ھەو لەلامى فرىشتەكاندا، كە موژدەى كورپىيان پىدا كە ئىسحاقە، ئەویش گوتى: چۆن كورمان دەبى كە حالىمان واى؟ ئەوانىش گوتيان: ناومىد مەبە، ئەویش گوتى: ئىجا كى ناومىد دەبى لە بەزەي خوا، چگە ھەو سەرگەردان و گومرايان.

(غَلِيظٌ): (بِيْرَازٍ، زېر، ئەستەم، (الْغِلْظَةُ: ضِدُّ الرِّقَّةِ، غِلْظَةٌ وَغَلْظَةٌ، وَأَصْلُهُ أَنْ يُسْتَعْمَلَ فِي الْأَجْسَامِ، وَقَدْ يُسْتَعَارُ لِلْمَعَانِي كَالْكَبِيرِ وَالْكَثِيرِ)، (غِلْظَةٌ) پىچەوانەى (رِقَّة) يە، (رِقَّةٌ) يانى: نەرمى و ناسكى، بەلەم (غِلْظَةٌ) يانى: زېرى و ئەستوورى، ھەم

(عِلْطَة) به کارده هینرئ، ههم (عُلْطَة)، تهویش له تهصلدا بۆشته بهر ههسته کان به کارده هیندرئ، بۆشتی ماددیی، به لām جاری واش ههیه ده خواز ریت هه وه بۆ واتاو مه بهسته کان، واته: گهوره و زۆر.

(وَنَآ): (نَآ نَثِيًّا مِثْلُ نَعَا: أَيِ أَعْرَضَ وَتَبَاعَدَ، نَآ بِجَانِبِهِ وَنَاءَ بِجَانِبِهِ) يَانِي: تنه‌یشتی خو‌ی دوور خسته‌وه، که له که‌ی خو‌ی دوور خسته‌وه، وه (نَآ) واته: مردنی که سیکی راگه یاند، یان به مانای پشت‌تیکردن و خو لئ دوور گرتن دئ.

(عَرِيضٍ): (الْعَرَضُ: خِلَافُ الطُّوْلِ، وَأَصْلُهُ فِي الْأَجْسَامِ ثُمَّ اسْتَعْمَلُوهُ فِي غَيْرِهَا) (عَرِض) پیچه‌وانه‌ی (طُول)ه، (عَرِض) یانی: پانیی، به‌رینیی، (طُول) یانی: در‌زیی، له نه‌صلدا بو شته به‌رجه‌سته‌کان و ماددییه‌کان به‌کارده‌هینرئ، به‌لام دوایی بو شتی معنه‌ویش به‌کارده‌هینرئ و ده‌خوارزته‌وه.

(شَفَاقُ): (الشَّفَاقُ: الْمُخَالَفَةُ، وَكَوْنُكَ فِي شَيْءٍ غَيْرِ شَيْءٍ الْآخَرِ)، (شَفَاقٌ) يَانِي: دُوو بهرەكیی، ئەووە كە تۆ لە لایەك بێ و بەرانبەرەكەشت لە لایەكی دیکە بێ، یاخود (الشَّفَاقُ: مِنْ شَقِّ الْعَصَى بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ)، (شَفَاقٌ) ئەوێهە گۆچانیك لە مابەینی دُوو كەساندا هەبێ و بیشكێنن، هەر یەكی لە تكيكیان بكهوێته دەست، یان بقیه‌لێشن هەر بەكە ی لایەکیان بكهوێته دەست.

(الْأَفَاقُ): (جَمْعُ أَفُقٍ وَأَفُقٌ)، (أَفَاقٌ) كَوَيْهٍ وَتَاكِهِ كَيْ بِهِ (أَفُقٌ) بِهِ (سَكُونٌ) زَهْنَهُ وَبِهِ (أَفُقٌ) بِهِ (ضَمَّةٌ) بَوْرٌ دَهْوَ تَرَى، كَوَيْهٍ كَيْ (أَفَاقٌ) هـ، (الْأَفَاقُ: النُّوَاجِي) لَابِهْ كَان، نَاسُوبُهُ كَان.

[illegible]

ماناي گىشتىي ئايەتەكان

لە كۆتايى ئەم سوۋرەتە موبارەكەدا، خوا ﷻ چەند راستىيەكى زۆر گەورەو مەزنى جۇراو جۇر پادەگەيەن، كە ھەر پەيۋەستىن بە ئىۋەرۋىكى سوۋرەتەكەو، بەو ئايەتەنەو كە رابردن، چونكە ۋەك ھەمىشە گوتوومانە: ئايەتەكانى قورئان ۋەك ئالْقەكانى زنجىرىك پىكەو پەيۋەستىن، بەلام ھەندىك جار ئەگەر باش سەرنج نەدرى، چۆنىەتتى پەيۋەست بوونى ئايەتەكان بە يەكديەو نازانرى، ھەرۋەھا لە پىكەو پەيۋەستىردى ئايەتەكان و پىكەو پەيۋەست بوونىانەو، زۆر نەيتىي بۇ مروۋف دەرەكەون.

لېرەدا خوا ﷻ دەرەموى: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾، ھەر كەسىك چاكە بىكات سوۋدەكەي بۇ خۆيەتى و، ھەر كەسىك خراپە بىكات، زىانەكەي بۇ سەر خۆيەتى، خۆي لىي زىانبارە، ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَمِيدِ﴾، بە دۇنيايى پەرۋەردگارت ستەمكار نىە بۇ بەندەكان.

ئەمە پەيۋەست دەبىتەو بە ھەموو ئايەتەكانى رابردوۋەو كە باسى قورئان و، باسى پىغەمبەرى خاتەم ﷺ و، باسى چۆنىەتتى پىشوازيىكردىن لە ئايەتەكانى خوا، دەكەن، بە تايىەت ئايەتە خۆتزاۋەكانى، ھەرۋەھا چۆنىەتتى پىشوازيىكردىن لە چاكەو نىعمەتەكانى خوا، كە لە دەۋرۋەرۋو بوونەوەرۋ لە ژيانماندا ديارن، ھەر كەسىك چاكە بىكات بەو كە بۇ خوا سوپاسگوزار بى، بەو كە فەرمايشتى خوا قەدر بگرى و، پىشوازيى لى بىكات و، برۋاي پى بىننى، ھەرۋەھا برۋا بە پىغەمبەرى خاتەم بىننى، شوئىن پى ھەلبگرى و، برۋا بە تايىن و بەرنامەكەي خوا بىننى، ھەرۋەھا سوپاسگوزار بى بۇ چاكەكانى خوا، ھەر كەسى چاكە بىكات، خۆي لىي بەرەمەندەو، ھەر كەسىك خراپە بىكات، خۆي لىي زىانبارە،

﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾، پەرورەدگار یشت سەتەمکار نەبە بۆ بەندەکان، وشە (ظَلَامٌ) پزۆگە ی زیدەر پۆی (صِغَةُ الْمُبَالَغَةِ) (ظَالِمٌ) ه، بەلام مانای ئەو نەبە کە خوا زۆر سەتەم لە بەندەکانی ناکات، چونکە کەمیکیش ھەر سەتەمیان لێ ناکات، بەلکو لەبەر ئەو یە کە سیفەتەکانی خوا ھەموویان لەوپەر دان و، ئەگەر گریمان سەتەمکردن یە کێک بووایە لە سیفەتەکانی خوا، خوا ﷻ وەك چۆن (عَلَامُ الْغُيُوبِ) ه، (ظَلَامٌ) یش دەبوو، کەواتە: خوا کە زۆر سەتەم ناکات، مانای وایە کەمیش ھەر سەتەم ناکات، چونکە سیفەتەکانی خوا ھەموویان لە لووتکەدان.

﴿إِلَيْهِ يُرْدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾، زانیاری کاتە کە (ساعة) - ی ھاتنی ئاخیر زەمان - بۆ لای وی دەگێردرێتەو، (السَّاعَةُ)، ئەو کاتە یە کە ئەم ژيانە ی تیدا دەپێچرێتەو، بە زۆری وشە ی: (السَّاعَةُ)، بۆ کۆتایی ژيانی دنیا ی، واتە: ئاخیر زەمان، بەلام جاری واش ھە یە وشە ی: (السَّاعَةُ)، بۆ قیامەتیش بە کاردی و، جاری واش ھە یە: (السَّاعَةُ)، بۆ ھەردوو قووناغە کە ی ئاخیر زەمان و قیامەت (پۆژی دوا ی) بە کاردی، ئەو ھەش بە پیتی سیاق دەزانرێ، وشە ی: (السَّاعَةُ) ش، یانی: کاتیک ی دیاریکراو: کاتی دیاریکراو ی کۆتایی ھاتنی ئەم ژيانە، یاخود کاتی دیاریکراو ی زیندوو کرانەو ی مردوو ان، یاخود کاتی دیاریکراو ی ھەم کۆتایی ھاتنی ژيانی دنیا و، ھەم دەست پێکردنی ژيانی پۆژی دوا ی، بە ھەر سێ واتایە کە بە کاردی، بەلام بە زۆری بۆ ئاخیر زەمان بە کاردی، (قیامە) ھەلسانەو ھەش بۆ قووناغی زیندوو کرانەو ی، سزا و پاداشت، بە کاردی.

﴿وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا﴾، ھەر لەو پووەو، وەك چۆن زانیاری ھاتنی ئاخیر زەمان، یان ھاتنی قیامەت و پۆژی دوا ی تەنیا لە لای ئەو، بە ھەمان شیو ھێچ کام لە میو ھەکان لە کیفەکانیان نایەن دەری، ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى﴾، ھەر و ھا ھێچ مینە یە کە تۆلدار نابێ، کە ئەگەر بۆ ئاژەلان بێ، وشە ی (ئاوس) بە کاردی، ھەلبەتە دەگونجێ (ئاوس) بۆ مرو یش بە کاردی، بەلام جاری وا ھە یە ھەندیک وشە بە عورف، مانایە ک ی خراپ بە دەستەو دەدەن، بەلام لە

ئەسلى زاماندا ئەگەر بگوترى ئافرەتتىك ئاوس بوو، ياخود مانگايەك ئاوس بوو،
يان بزتتىك، يان مەرتىك، يان حوشتىك، يان مايىتىك، زۆر ئاسايە، بەلام جارى وابە
لە بەكارھىتئانى دا بە ھۆى عورفەو، وشەيەك مانايەكى خراپ وەردەگرى، بۆيە
لە كوردەوارىيدا زياتر دەلئىن دووگيان، بەلام پىموايە دەگونجى وشەى تۆلدار
بەگشتى بەكارھىتئى، بۆ مۈونە: ئەو ئافرەتە تۆلاو تۆلە، يانى: سكى ھەيەو، دوو
گيانە، يانى: مندالى كۆرپەى لە سكدە ھەيە، كەواتە: تۆلدار بۆ ھەموو مېنەكان
بەكاردەھىتئى، بۆيە من ئەو وشەيەم بەكارھىتاو، ھەم بۆ مېنەى مرۆڤ كە
ئافرەتە، ھەم بۆ مېنەى ئازەلەكان، واتە: مېيەى حوشترو، مانگا، بزن و، مەر.

خوا دەفەرمۆى: ھىچ مېنەيەك تۆلدار نابى، ﴿وَلَا تَضَعْ﴾ ھەرۋەھا
تۆلەكەشى دانانى، ئەوھى تىو سكى دانانى، كۆرپەكەى، ياخود بېچوۋەكەى،
﴿إِلَّا يَعْلَمِ﴾ مەگەر بە زانبارى خوا، خوا لە ھەمووى ئاگادارە، ھەم كاتى
تۆلداربوونى، ھەم كاتى تۆلدانانى، ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ﴾ ئەو
رۆزەش كە بانگيان دەكات، كوان ھاوبەشەكانم؟! واتە: بانگى ھاوبەش بۆ خوا
دانەرەكان دەكات، دەفەرمۆى: كوان ھاوبەشەكانم، ئەوانەى دەتانكردنە ھاوبەشى
من و، ۋەك من تەماشاتان دەكردن و مامەلەتان لەگەلدا دەكردن؟ ﴿قَالُوا أَأَدْنٰكَ
مَآئِنًا مِّن شَيْءٍ﴾، گوئيان: ئاگادارمان كروويەو، پىشتەر رامانگەياندو، ھىچ
كامىك لە ئىمە شاھەدو چاودىرو، بەلگە نيە كە تۆ ھاوبەشت ھەبى.

﴿وَصَلِّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَدْعُونَ مِن قَبْلُ﴾، ئەوھى پىشتەر لى دەپارانەو لىيان
ۋنبو، پەنھان بو، چونكە لە ئەسلدا ۋەك ھاوبەشى خوا نەبوون، بەلكو ۋەك
دارىك، يان بەردىك، يان پەيكەرىك، يان مرۆڤتىك، يان قەبرىك، يان تاغوتتىك،
يان رۆمىك يان فىرەونىكى زالم ھەبوون، بەلام نەك ۋەك ھاوبەشى خوا،
بەلكو ۋەك دروستكراۋىك لە دروستكراۋەكانى خوا، ﴿وَعٰظِنُوا مَا لَكُم مِّنْ حٰجِصٍ﴾،
پىشيان وابو ھىچ پەناگەيەكيان نيە، وشەى (ظن) لە قورئاندا، لە زمانى
عەرەبىشدا كە خەلك ۋادەزانى بە زۆرى بە ماناى گومان دى، بەلام ۋەك چۆن

بە مانای گومان دئی، بە مانای زانیاری جیی دڵنیايش دئی، ئەویش بە پێی سیاق دەزانرێ، لەبەر ئەوەی زانیاریش، ئەو زانیارییە مەرووف و دەدەستی دێت، پلە پلە، لە سەرەتای مەرووف جوورێک لە گومانی دەبێ، دەبێ ئەو شتە وابێ، یان وانەبێ؟ دوايی وردە وردە گومانەکی بەهێز دەبێ، پێش ئەوەی ئەو شتە بەهێز بە دڵییدا دئی، دەبێ وابێ؟ دوايی وردە وردە (شَكَّای) پەیدا دەبێ، واتە: دوو دَل دەبێ، لە تێوەپراستی دا دەووست، لە نێوان بوون و نەبووندا، دوايی دەبێتە (ظَنٌّ)، کە بریتیه لە گومانێکی زَال، واتە: لای بوونی ئەو شتە زَال بکە، یاخود لای نەبوونی زَال بکە، دوايی دەبێتە عیلم، دواتریش دەبێتە یەقین، ئنجا وشە (ظَنٌّ) هەم بە سەرەتای زانیی شتەکان دەگوێرێ و، هەم بە تێوەپراستی و، هەم بە کۆتاییەکیان، بەلام بە پێی سیاق دەزانرێ، کامیان مەبەستە.

لێرهەدا کە باسی پۆژی قیامەت و، زیندووکرانەووە هەڵسانەووە، دەزانین (ظَنٌّ) بە مانای دڵنیا، چونکە لەوێ کەس گومانی نامێنێ، ﴿وَعِظُّوا مَا لَهُمْ مِّنْ حَیْصٍ﴾، یانی: دڵنیابوون و، زانیان کە پەناگەیهکیان نیە، هیچ شوێنی دەربازبوونیان نیە، لەوێ شوێنی ئەو نیە، کە سێک بلی: دەبێ دەربازبم؟ کافر بووبی لە دنیا، کە چی لە پۆژی هەڵسانەووە زیندووکرانەووەدا گومانی هەبێ، نەخێر، بۆیە دەزانین لێرهەدا (ظَنٌّ) بە مانای دڵنیا و، زانیارییەکی چەسپاو، هەرەها لە سوورەتی (البقرة) شدا کە خۆی کارزان باسی ئەو کۆمەڵە کەمە دەکات، کە سەریان دەخات بەسەر کەسانێکی لە خۆیان زیاتردا، کە دەفەرموێ: ﴿قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقُوا بِاللَّهِ كَمَ مِّنْ فَتْوةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فَتَاةَ كَثِيرَةٍ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّادِقِينَ﴾، واتە: ئەوانە کە دەیانزانی بە دیداری خوا دەگەن، گوێیان: زۆر جارێان کۆمەڵێکی کەم بەسەر کۆمەڵێکی زۆرێان زالبوون بە مۆلەتی خوا، خواش لەگەڵ خۆراگراندا.

لێرهەدا دەزانین کە: ﴿يَظُنُّونَ﴾ بە مانای (گومان دەبەن) نیە، چونکە کەسێک کە لەگەڵ دۆژمندا پووبەپوو بۆتەو، پێویستی بە یەقینیەک هەیە کە

دنیایی خوا سه ری ده خات، که واته لیږدهدا ﴿يُظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا آلَ اللَّهِ﴾ یانی: (یَعْلَمُونَ)، یا خود (یَسْتَقِیْنُونَ).

هه روه ها هه ر له سوپره تی (البقرة) دا خوا ی به رزی مه زن له سیاقیکې دیکه دا باسی (ظَنَ) ده کات که مه به ست پیی یه قینه، که ده فهرموی: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ ﴿٤٥﴾ الَّذِينَ يُظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾، واته: یارمه تی وهر بگرن له خوږاگری و، له نوږ، نوږیش قورسه و گوره یه، مه گهر له سهر بو خوا ملکه چان، نه وانه ی (ظَنَ) یان وایه که به دیداری په روه ردگاریان ده گهن، واته: یه قینیان وایه، (ظَنَ) لیږدهدا به مانای زانباریه کی جی دنیاییه، که به دیداری په روه ردگاریان ده گهن و، بو لای وی ده گه پته وه، چونکه نه گهر مروّف به س گومانی هه بی بچیته وه خزمهت په روه ردگاری، مانای وایه جارّی هه ر نیمانی نه هیناوه، چ جای شایسته ی نه وه بی مه دح بکری!

که واته: لیږدهدا که ده فهرموی: ﴿وَقُلُوا مَا لَكُمْ مِنْ مَحْصِرٍ﴾ یانی: یه قینیان هه بوو، دنیابوون که شوینی دهر بازبوونیان نیه.

﴿لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ﴾، مروّف له پارانه وهی بو چاکه بیزار ناب.

لیږدهدا مه به ست له ټینسان، که (أل) ی ناساندنی له سهره، به لام ناساندن (تعریف) ده که مه به ست پیی جینسی ټینسان نیه، که هه موو مروّفه کان واین، به لکو مه به ست پیی مروّفانیکې تایبه ته و، ناساندنه که بو (عَهْدَ)، واته: نه و مروّفانه ی ناسراون و زانراون که بیپروان، بیزار نابن له داواکردنی شتی چاکه بو خوږیان، نه و مروّفه بیپروایه بیزار نابن له داواکردنی چاکه بو خوږی، ﴿وَلِإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ﴾، نه گهر خراپه و زیانیکشی تووشبوو، ﴿فَيَتُوسَّ قَنُوطٌ﴾، هه م ته ماپراوه، هه م بی هیوایه له خپرو چاکه.

﴿وَلِإِنْ أَدْقَمْتَهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَتْهُ﴾، نه گهر له لایه ن خوږمانه وهش به زه یه کی پی بچیزین، دوا ی نه وهی نه خوږشی و ناخوږشییه کی تووش بووه،

يَانِي: ھەر كەمىك ناخۇشىي تووش بىتى، دۋاي تەۋەي بەزەيەھە كى خۇمان پى
چىژتۈە، ئەو بەزەيەھەش لە چاكەو نىعمەت و خىرو خۇشەيەكاندا بەرجەستە
دەبى، ﴿لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي﴾، زۆر بە جەختكردەنەو دەلى: ئەمە ھى منە، واتە:
من شايستەيمى، بۆيە خوا بە منى داو، ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾، پىشم
وا نىە قىامەت رابى، (السَّاعَةُ)، ئەو كاتەي ژيانى تىدا كۆتايى دى، بەلام
لىرەدا يانى: قىامەت، پۆژى ھەلسانەو ەو زىندوكرانەو، پىم وانىە قىامەت
رابى، يان پۆژى دۋايى بىتى، لىرەدا (ظَنَّ) بە ماناي گومانە، ﴿وَلَكِنْ رُجِعْتُ
إِلَى رَبِّي﴾، ئەگەر گرىمان بشكىپر دىمەو ەو بۆ لاي پەروەردگارم، ﴿إِنَّ لِي عِنْدَهُ
لَلْحُسْنَى﴾، بە دلىيى بۆ من لە لاي وى پاداشتى ھەرە چاك ھەيە، (الحُسْنَى)،
سيفەتى ەو سفكراۋىكى قرتىزاو، يانى: (لِلْحُسْنَى الْحُسْنَى)، سيفەتى ھەر باش
ياخود (لِلْمُتُوبَةِ الْحُسْنَى)، پاداشتى ھەرە باش، ياخود (لِلْحَالَةِ الْحُسْنَى)، حالەتى
ھەرە باش، بۆ من ھەيە لە لاي پەروەردگارم، واتە: زۆر لە خۇي پادەبىنى،
بى تەۋەي بناغەيەكى دانابى، دىۋارى خەون و خەيالى زۆرى ھەلچنىوہ!
بۆيە خوا دەفەرموى: ﴿فَلَنَنْتَبِهَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا﴾، بە دلىيى ھەۋال
دەدەين بەوانەي بىپروان بەۋەي دەيانكر، ھەۋاليان پىدەدەين بە كردهۋەكانيان،
ھەۋاليان پى دەدەين، واتە: دەلەين: فلان شت و، فلان شت كرد، ئنجا تەۋەش
سزايەكەيەتى، بۆيە دەفەرموى: ﴿وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾، لە ئازارىكى
ئەستوورو زەبەلاح و بىرەزاين پى دەچىژين.

ئنجا دىتە سەر حالەتتىكى دىكەي مروقى بىپروا، مروقى دوور لە خوا،
دەفەرموى: ﴿وَإِذَا أُنْمِنَّا عَلَى الْإِنْسَنِ﴾، ديسان: ﴿الْإِنْسَنِ﴾، مەبەست پىي
مروقىكى تايبەتە، كە مروقى بىپروا، دوور لە خوايە، ھەر كات چاكەمان لەگەل
مروقىدا كرد، ﴿أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، پشت ھەلدەكات و، تەنىشت و كەلەكەي
خۇي دوور دەخاتەو، واتە: لە خوا دوور دەكەۋىتەو، لە بەندەكانى خواش
دوور دەكەۋىتەو، بۆ تەۋەي ھاۋكاريان نەكات، ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ﴾، ئەگەر

زيان و خراپە يەكشى تووشبوو، ﴿فَذُوْ دُعَاءٍ عَرِيْضٍ﴾، خاوەن پارانە وە يەكشى پان و بەرىنە، شتێك كە پانايەكەى زۆر بێ، مانای وایە درێژايەكەشى زۆرە، بۆيە خوا ﷻ جارى واهەيە باسى شتێك دەكات، بەس باسى پانايەكەى دەكات، بۆ وێنە: لە سوورەتى (آل عمران) لە ئايەتى ژمارە: (۱۳۳)دا، باسى بەهەشت دەكات، دەفەرموئ: ﴿عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾، پانايەكى ئاسمانەكان و زەويە، ئنجا ئەگەر پانايەكەى بە قەدەر ئاسمانەكان و زەوى بێ، مانای وایە درێژايەكەشى زۆرە.

ئێرەدا: ﴿فَذُوْ دُعَاءٍ عَرِيْضٍ﴾، پارانە وە يەكشى پان و بەرىنى هەيە، يانى: زۆرو زەوەند.

ئنجا خوا دێتە سەر بابەتێكى دیکە، بەلام هەر لە هەمان سياقدادەفەرموئ: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾، پێشان بلى: ئايا دەزانن؟ ئايا دەبينن؟ هەوالم پى بدەن ﴿إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾، ئەگەر لە لايەن خواوە بوو، ئەمە بەپى پەوت دەزانرێ كە مەبەست پى قورئانە، هەرچەندە باسى قورئان نەكراوە، بەلام پاناوەكەى كە تێیدا شيردراوەيە بۆ قورئان دەچێتەو، واتە: (إِنْ كَانَ الشَّرُّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ)، ئەگەر ئەو قورئانە لە لايەن خواوە بوو، ئەو كتيبە لە لايەن خواوە بوو، ﴿ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ﴾، دوايش تێو پى بپروا بوون، ﴿مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾، كى لەو كەسە گومراترە، كە لە دووبەرەكەيەكى دووردايە! لەبەر ئەوەى بپروا بە قورئان، بە كتيبى خوا ناهێنن، يانى: ئايا ئەگەر قورئان لە لايەن خواوە بى و تێو ش پى بپروا بن، كى لە تێو گومراترە؟! كە خۆتان دوور دەگرن لە قورئان و، دووبەرەكەى و، بەربەرەكەيتى لەگەڵدا دەكەن و، لە دژايەتیی كردنەكەى دا، زۆر دووركەوتوونەو.

لە كۆتايى دا خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿سَرُّهُمْ﴾، ئايەتێكەى ئالافاك و فە ئانفسيهم، لەمەودوا لە ئاسۆيەكان و، لە خودى خۆشياندا نيشانەكانى خۆمانيان

دہخہینہ بہرچاو، پیشانیان دہدہین، ﴿حَقَّ يَبَيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ﴾، تاکو بۆیان دەرکەوێ، ئەو ھەقە، (آنە) ئەم ھەم ھەقە، ئەو ھەقە بە پێی سیاق دہ زانیی، ئەو ھەقە بۆ قورئان دہ چێتەو، بە لām دہ شگونجی بۆ پێغەمبەری خاتەمیش ﷺ بچێتەو، دہ شگونجی بۆ خوای بەرزی مەزنیش بچێتەو، بە لām بە پێی سیاق لە ھەموویان نیزیکتر ئەو ھەقە بۆ قورئان بچێتەو، چونکە ئایەتەکان ھەموویان باسی قورئان، ھەتا ئایەتی پێشتەر کە دہ فەرمووی: پێیان بڵی: ئایا دہ بینن، ئایا دہ زانن، یاخود ھەوآلم پێ بدەن؟ ئەگەر لە لایەن خواوہ بێ، دوا ئەو ھەش پێی بێ پروا بن، واتە: قورئان لە لایەن خواوہ بێ، دوا ئەو ھەش پێی بێ پروا بن، کێ گومارێر لە کەسێک کە لە دووبەرەکییەکی دووردا یە؟! ﴿أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾، ئایا بەس نیە بۆ پەرورەدگارت کە چاودێر بەسەر ھەموو شتیکەو؟! پەرورەدگارێک چاودێر بێ بەسەر ھەموو شتیکەو، کەواتە: قورئان نیکیش کە ناردوو یەتی ھەتا ئەو شتانە زیاتر پەیان پێی ببرد، ئەو ئاسۆیەکان و، لە خودی مرقفەکانیشدا، ھەتا زانست زیاتر پەردە لەسەر نەتینییەکانی دروستکراوہکانی خوا ھەڵداتەو، ئەو خوا یە کە بەسەر ھەموو شتیکەو چاودێر، ئەو خوا یە کتیییک بنیری ھەتا ئەو شتانە زیاتر پەردەیان لەسەر لابچ، و، زانست زیاتر پێیان ناشنا بێ، کەواتە: زیاتر ھەقانییەتی کتییی خوا دەرە کەو، چونکە بێژەری قورئان خوا یە ﷺ، کە بەدھینەر پەرورەدگاری ھەموو شتەکانو، دروستکەری ھەموو شتەکانە، کەواتە: ھەتا کەو پەردە زیاتر لەسەر دروستکراوہکانی لابچ، ھەقانییەتی فەرماشتە کەو زیاتر دەرە کەو، کە ئەمە ئیجازێکی عیلمی زۆر بەھیزی تێدا یە، چونکە خوای مۆتەعال بە (س) فەرماو یەتی، (س) و (سَوَفَ) بۆ داھاتوون، ئەگەر گووت: (سَأَرَاكَ) واتە: لە مەودوا دہ تبینم، (سَوَفَ أَرَاكَ) واتە: دوورتر لە مەودوا دہ تبینم، لێرە کە دہ فەرمووی: ﴿سَرَّيْهُمْ﴾، لە مەودوا پیشانیان دہدەین، چیان پێشان دہدەین؟ نیشانەکانی خویمان، کە بە تەئکید لێرە دا مەبەست لە (آیات) کە کو (آیة) ھ، ئەو دیاردەو دیمەنانە ی دەرورە رو بوونەو ھەرن، چونکە خوا

دەفەر مۆی: نیشانەکانی خۆمانیان لە ئاسۆیەکانیشدا پێشان دەدەین و، لە خودی خوشپاندا، واتە: زانیاریی لە مەودوا زیاتر بەرەو پێشەوه دەچێ، ھەم لە پرووی پەیردنی زیاتر بە نەینییەکانی جەستە ی مڕۆف و پروو و ناخی مڕۆف، ھەم لە پرووی پەیردنی زیاتر بە گەردوون و، ئاسمانەکان و زەوی، لە ئەنجامی ئەوەدا زیاتر بۆیان دەردەکەوێ کە قورئان ھەقە، چونکە تاكو زانست زیاتر بەرەو پێشەوه بچێ، ئەو ئاماژانە ی لە قورئاندا ھەن، زیاتر پەردەیان لەسەر لادەچێ، چونکە خوا ﷻ لە قورئاندا باسی مڕۆف و، دروستبوونی مڕۆفی کردووە، کە (سَلَالَةُ مِنْ طِينٍ) ھو، (نُطْفَةٍ يَهْوِ، عَلَقَةٍ يَهْوِ، مُضْغَةٍ يَهْوِ... ھتد، کە لە سەرەتای سوورەتی (المؤمنون) دا باسیکی خەست و خۆلمان لەو بارەووە کرد، لە قەدەر قەبارە ی ئەم تەفسیرە، ھەر وەھا لە شەرح و تەفسیرکردنی ئایەتەکانی: (٨ - ١٢) ی ئەم سوورەتە موبارەکەشدا باسیکمان لە بارە ی دروستبوونی گەردوونەووە کرد، کە چۆن ئایەتە موبارەکەکان ئاماژە ی پێ دەکەن، زانیانی ش زۆر باسیان کردووە لەو کتێبانەدا کە باسی ئیعجازی عیلمی دەکەن لە قورئاندا، کە سەرەتای وەحیی کۆتایی زانستەو زانست لە کوێ کۆتایی دی، ئەوێ سەرەتای وەحییە، واتە: داوی ئەووە ی زانست لێ دەکۆڵیتەووە شتەکانی بۆ دەردەکەون، وەك حەقیقەتی زانستی، ئنجا ئەوێ دەستپێکی وەحییە، لە کوێ زانست کۆتایی ھات، لەوێوە وەحیی دەست پێدەکات.

﴿أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِئَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ﴾، ناگاداربەن! ئەوان لە دوو دلێدان لە بارە ی دیداری پەرورەدگار یانەووە، ﴿أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ﴾، ئەھا! ناگاداربەن! بە دلنایی ئەو دەورەدەری ھەموو شتیکە، ئنجا مادام خوا دەورەدەری ھەموو شتیک بێ، کەواتە: کە دەفەر مۆی: ئە ی مڕۆفەکان! ئێوەم بۆ تاقیکردنەووە ھێناووە تە دی و لەم سەر زەوییەم داناون و، ئەرکی جێنشینیایەتی خۆم پێ سپاردوون و، ئەمانەتی خۆم بە ئێوە سپاردووە ھەلیگرن، کە بە ئاسمانەکان و زەوی و چیاھەکان ھەلنەگیراوە، ھەر وەھا لە باشترین شیوە پێکھاتندا ئێوەم

خولفاندوهو، پړېزم ليکرتوون، ههروهها تاوه دانکردنهوهی سهر زهویم پي سپاردوون، که ته مانه هه موویان چه مک و واتای ثایه ته کانی قورئانن، وهک له جیئی دیکه دا به درئویی باسمان کردوه، که واته: خواو پهروه ردگار پکی ئاوا، که دهوړی هه موو شتیکی داوه، هه موو شتیکی له ژړر هه یمه نه وه ده سه لاتی ئه ودايه، دهسته وسان نابي که دواي ئه وهی ئیوه ده مرن و، ده بڼه وه خاک، زیندووتان بکاته وه بو ئه وهی لیتان بیچیتته وهو، پیرسیته وه داخو ئه و ژیا نه دنیا یی تان چوئن گوزهراندو، چوئن مامه له تان کرد له گه ل سپارده ی خوا دا، ههروهها چوئن مامه له تان کرد له گه ل نیعمه ته کاند که خوا بوئی په خساندبوون و، چوئن ئه رکي جینشینا به تی خواتان جییه جی کردو، ئه و پړزو حورمه ته ی خوا لپی نابوون، تا چ پادده یه ک ئه و پړزو حورمه ته تان پاراست، به هوئی ئیمان و کرداری چاکه وه، یان تا کو چ پادده یه ک ئه و حورمه ت و پړزه تان له ده ستدا به هوئی بیپروایی و ناوان و خراپه و لادانه وه؟! ده بی لیتان بیچیتته وه، ئنجا خوا یه ک دهوړی هه موو شتیکی دابی و، چاودیر بی به سهر هه موو شتیکیه وهو، هه موو شتیکی دروستکراوی خوئی بی، چوئن زیندو کرانه وهو، پاشان سزادان و پاداشت دانه وهی ئیوه ی لی عاسی ده بی.

هه لېه ته ئیمه دواپی له مه سه له گرنگه کاند، کورته باسیکی تاییه ت ده که ین له باره ی ده رکه وتنی به رده وامی نیشانه کانی خوا ﷺ له ئاسویه کان و، له خودی مرو فانیشدا، بویه ئیره به و ئامازه کورته لپی گه راین.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه کهم:

ههر کهس چاکه بکات، خوئی لئی بههره مه ندو، له خرابه شی خوئی زیانباره، خواش ستهم له بهنده کانی ناکات و، زانیاری هاتنی پوژی دوايش بهس له لای خوايه، به هه موو شتيك زانايه و، ته نانه ت هيچ ميوه يه كه له بهرگ و كيغه كه ي نايه ته درئي و، هيچ مئينه يه كه تولدار نابئي و، توله كه ي دانائي، مه گهر خوا دهيزاني، له پوژی دوايشدا كه بانگي هاوبه شدانره كان دهكات، هاوبه شه کانی له کوين كه له گهل خوادا ده يانپه رستن؟ نکوو ئی له بوونيان ده کهن و، لئيان بزر دهبن، له قوتار بوونيش له سزای خوا ناوميد دهبن:

خوا دهفرموي: ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَالَمِينَ﴾ (۶۱) إِلَيْهِ يَرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ ۖ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ
أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَتَيْنَ شُرَكَاءَی قَالُوا ءَاذَنُكَ مَا مِنَّا مِنْ
شَهِيدٍ ﴿۶۷﴾ وَصَلَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِیصٍ ﴿۶۸﴾

شیکردنه وهی ئهم، ئایه تانه، له نو برگه دا:

خوا ﷻ وهك یاسایه كه له چه ند شوئینکی قورئاندا دووباره بوته وه، چ به و ته عبیره، چ به ته عبیری دیکه، رایده گه یه نئ، دهفرموي:

(۱) - ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ ههر كه سيك كرده وهی باش ئه نجام بدات، سووده كه ی بو خو به تی و، ههر كه سيكیش خرابه بکات، زیانه كه ی له سه ر خو به تی، ههر كام له: ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا﴾ و، ﴿وَمَنْ أَسَاءَ﴾ مه رجن و،

وہ لائے کہ شیان لہ گہل خویاندایہ، یانی: (شَرْطَانٍ وَجَوَابُهَا)، ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾، (مَنْ: الشَّرْطِيَّة) یہ، ہەر کہ سیٹ چاکہ بکات، وہ لائے کہ ی بریتیه لہ: ﴿فَلِنَفْسِهِ﴾، سوودہ کہ ی بۆ خویہ تی، ﴿وَمَنْ أَسَاءَ﴾، ہەر کہ سیٹ خراپہ بکات، ﴿فَعَلَيْهَا﴾، زیانہ کہ ی لہ سەر خویہ تی، لیرہ دا خوا ﷺ دہ یووی بہ ہہ موو مروۓ کان رابگہ یہ نی، کہ بئ نیازہ لہ چاکہ ی چاکہ کاران، بۆیہ ہەر کہ سیٹ چاکہ بکات پاداشتہ کہ ی و، بہ ہرہ کہ ی بۆ خوی دہ گہ ریتہ و، ہەر وہا خوا ﷺ بئ باکیشہ لہ خراپہ ی خراپہ کاران، ہەر کہ سیٹ خراپہ بکات، زیانہ کہ ی بۆ خویہ تی، کہ بریتیه لہ سزای خوا لہ رۆژی دوا ییدا، دەرہاویشتہ خراپہ کانی لہ ژیا نی دنیادا، ہەر وہا بہ نسبت چاکہ شہوہ: وہ ک چۆن پاداشتی لہ لای خوا ہہ یہ لہ رۆژی دوا ییدا، دەرہاویشتہ و بہرہ می باشیشی ہہ یہ لہ ژیا نی دنیادا، ئنجا کردہ و ی چاک و، کردہ و ی خراپ چہ مکہ کہ یان زۆر فراوانہ، چ لہ مامہ لہ لہ گہل خوادا ﷺ، ئینسان چاکہ بکات، کہ بریتیه لہ بہ ندایہ تی بۆ خوا، چ لہ مامہ لہ لہ گہل مروۓ کاند، کہ بریتیه لہ سوود پیگہ یاندنیان و، قسہ ی خیر بۆ کردنیان و، دلسۆزی بۆ نواندنیان، ہہ موو ئەوانہ چ لہ ئیوان مروۓ و خوادا بکرین، چ لہ ئیوان مروۓ مروۓ کاند، بہ لکو چ لہ ئیوان مروۓ و شتہ کاند، یانی: ئینسان ئەگەر ئامرازیک ی ہہ بئ بہ کاری بئنی، تاکو لہ گہ لیدا چاکہ کار بئ، ئەو ئامرازہ تہمہ نی زیاتر دہ بئ و، بہرہ و امتر دہ بئ و، باشت سوودی پئ دہ گہ یہ نی، بہ لأم ئەگەر بہ خراپہ مامہ لہ لہ گہل ئەو ئامرازہ دا بکات، ئنجا کتیبہ کہ سہ یارہ یہ، سہ عاتہ، کو مپیوتہرہ، ہتد، ئەو شتہ تہمہ نی کورت دہ بئ و، کہ متر سوودی بۆ خا و نہ کہ ی دہ بئ.

(۲) - ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾، پەرہ ردگار تہمکار نیہ بۆ بہ ندہ کان، وشہ ی (ظَلَام) ریزگہ ی زیدہ رۆی (صِغَةُ الْمُبَالَغَةِ) یہ بۆ (ظَالِم)، یانی: ستمکار، بہ لأم (ظَلَام) یانی: زۆر ستمکار، بہ لأم کہ خوا ﷺ دہ فہرموی: پەرہ ردگار ت زۆر ستمکار نیہ بۆ بہ ندہ کان، ئایا مانای وایہ کہ میٹ ستمیانی لئ دہ کات؟

بہ دنیایی نہ خیر، چونکہ خوا ﷺ لہ سوورہ تی (یونس) دا دہ فہرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ الْإِنْسَانَ شَيْئًا وَلَكِنَّ الْإِنْسَانَ أَنَفْسَهُ يُظْلِمُونَ﴾، بہ دنیایی خوا

ھېچ ئەندازەيەك سىتەم لە خەلك ناكات، بەلام خويان سىتەم لە خويان دەكەن، ھەروەھا لە ھەرمايشتى پېغەمبەر دائىم ھاتو، كە لە ھەيچى موسلىمدايە، خوا لە ھەرمايشتىكى قودسىيدا دەفەرموي: ﴿يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالُمُوا﴾ (أخرجه مسلم: ۲۵۷۷، وابن حبان: ۶۱۹، والحاكم: ۷۶۰۶، وقال: صحيح على شرط الشيخين)، واتە: ئەي بەندەكانم! من سىتەم لە خۆم قەدەغە كردو، لە نىوان ئىوەشدا قەدەغەم كردو، ئنجا سىتەم لە يەكدى مەكەن.

ئەدى ھىكمەتى بەكارھىنانى ئەو تەعبىرە چىيە: ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾

ھىكمەتەكەي ئەوئەيە كە سىفەتەكانى خوا ھەموويان لە لووتكەدان، ئنجا ئەگەر گريمان سىتەمكردن يەكك بووايە لە سىفەتەكانى خوا، ئەو كاتە خوا ھەر (ظالم) نەدەبوو، بەلكو (ظالم) دەبوو، چونكە سىفەتەكانى خوا ھەموويان لە لووتكەدان، بەلام سىفەتەكانى خوا تەنيا سىفەتە باشەكان، ھەرچى تۆزقالتىك بە لای خراپەدايە، بە دلتىيى خواي پەرورەدگار لىي دوورە، ئىمە كە دەلتىين: (سُبْحَانَ اللَّهِ) يانى: خوا بە دوور دەگرم، بە پاك دەگرم، لە ھەرچى ھەلەو پەلەو، ناتەواويە، ئەگەر تۆزقالتىكىش بى، ھەروەھا كە دەلتىين: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، واتە: ستايش بۆ خوا، ستايشى خوا دەكەم، واتە: ھەرچى سىفەتى چاكەو، مەدح و سەنايە، ھەمووى ھى خواي پەرورەدگارە.

ئنجا خوا ﷻ دىتە سەر بابەتتىكى دىكە، دەفەرموي:

(۳) - ﴿إِلَيْهِ يُرْجَعُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾، زانبارى (السَّاعَةِ) بۆ لای وى دەگەرئەو، يانى: (إِلَيْهِ يُرْجَعُ عِلْمُ السَّاعَةِ)، (السَّاعَةِ): بريتە لە ئەندازەيەك لە كات، كە لە قورئاندا كراو بە (عَلَم) ناويكى ناسىتەر بۆ ئاخىر زەمان، ھەندىك جارىش بۆ قىامەت و، ھەندىك جارىش بۆ رۆژى داوى بە ھەردوو قوناغى ئاخىر زەمان و، ھەلسانەو، وشەي (السَّاعَةِ)

مانايەكەي بەپیتی سیاقەکان دیاریی دەکری، بەلەم وشەي (الساعة) لە خودی خویدا واتە: ماوەیەك لە کات، چ کەم بێت، چ زۆر بێت، کاتیکی دیارییکراو، کە لە قورئاندا کراوە بە ناوی ناسینەر (عَلَم)، بە زۆریی بۆ ئەو کاتەيە کە ئەم ژيانەي تیدا کۆتا دێ، بە کوردیی دەلێین: ناخیر زەمان، دەشگوترێ: پۆژی پەسلان، یانی: کۆتایی هاتنی ژيانی دنیا، جاری واش هەيە (الساعة) بۆ قیامەتیش بەکاردههێنێ، واتە: هەلسانەوهو، زیندووکرانەوه، جاری واش هەيە بۆ هەردووکیان بەکاردێ، واتە: بۆ پۆژی دوايي بە هەردوو قوناغی تیکچوونی دنیاو، زیندووکرانەوهي مردووان، لە سوورەتی (الزمر)دا کە پێشتر تەفسیرمان کرد، خوا ﷻ باسی هەردووکیان بیکەوه دەکات، دەفەرموێ: **وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعَقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ** (۲۸) واتە: فوو بە صووێدا کرا، هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا هەبوو مرد، (یان لە هۆش خوێ چوو)، مەگەر ئەوهي خوا بیهوێ نەمرێ، (یان لە هۆش خوێ نەچێ)، دوايي فووێکی دیکەي پێداکرا، (واتە: بۆ جاری دووهم)، یەکسەر کتوپر هەموویان هەلسابوون، چاوه‌ڕێیان دەکرد، (کە مەبەست پیتی قیامەتە).

زانایاری هاتنی (الساعة) چ مەبەست ناخیر زەمان بێ، یان مەبەست پیتی قیامەت بێ، یان هەردووکیان بێ، تەنیا بۆ لای خوا دەگیردرێتەوه، واتە: کەسی دیکە هیچی لێ نازانی، وەك لە فەرمايشتهکەي پێغەمبەردا ﷺ کە بە (حَدِيثُ جَبْرِيل) ناسراوه، کاتیک کە جبریل لە شیوهي پیاوێکی نەناسراودا پرسیار لە پێغەمبەر ﷺ دەکات، لە بارەي ئیسلام و، ئیمان و، ئیحسانەوه، هەروەها دوايي لە بارەي (ساعة)وه پرسیار دەکات: **إِقَالَ فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ. قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ** (أخرجه مسلم: ۸، وأبو داود: ۴۶۹۵، والنسائي: ۱۱۷۲۱، والترمذي: ۲۶۱۰)، گوێ: هەوالم پێدە دەربارەي دنیا تیکچوون، پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: پرسیار لێکراو لە پرسیارکەر پیتی زانتر نیه، کە هاوه‌لان نازانن ئەوه کێ بوو؟ دوايي پێغەمبەر ﷺ هەوالبان پتی دەدات، دەفەرموێ: **إِنَّهُ جَبْرِيلُ أَتَاكُمْ يَعْلَمُكُمْ دِينَكُمْ** واتە: ئەوه جبریل بوو هاتبوو ئاینه‌که‌تانێ فێر دەکردن.

(۴) ﴿وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا﴾، ھىچ كام لە مېوھەكان لە كىفەكانى خۇيان نايەنەدەر، (أَكْمَام) كۆى (كَمْ)، يان (كَمْ)ە، (أَي: الْأَوْعِيَّة)، يانى: كىفەكان، كىف و بەرگى مېوھەكان، كە دەفەرەمۆى: ﴿مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا﴾، (مِنْ) ى يەكەم زىاد كراوھ بۆ تەئكىد كەردن، واتە: ھەر لە سەرەتای مېوھەكانەوھ بگەر، تا كۆتايان كە لە كىف و بەرگەكانى خۇيان دېتە دەرى، (مِنْ) ى دووھم: ﴿مِنْ أَكْمَامِهَا﴾، (مِنْ) ى دەستىكەردن (إِبْدَائِيَّة)ە، كە سەرەتا لە كىفەكەى دېتە دەرى.

(۵) ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضْعُ إِلَّا بَعْلِي﴾، ھەرۋەھا ھىچ مېنەيەك تۆلدار نابى، ئاوس نابى، تۆلەكەى دانانى، مەگەر بە زانىارىي ۋى.

واتە: خوا ئاگای لە ھەر مېوھەك ھەيە كە لە كىفەكەى دېتە دەرى، ھەرۋەھا ئاگای لە ھەر مېنەيەك ھەيە، چ ھى مرۆڤان، ئافرەتان، چ ھى ئاژەلان، پەپەروران، زىدەوهران، ھەموو ئەوانەى تۆلدار دەبن، ۋ دوايى تۆلەكەيان دادەنن، سەكەكەيان دەدانن، خواى زانا بە ھەموويان ئاگادارە، وشەى: ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ﴾، ئەم (مِنْ) ەش زىاد كراوھ بۆ جەختكەردنەوھ، واتە: ھىچ مېنەيەك نىە ھەر لە سەرەتاوھ بگەرە تاكو كۆتايى.

(۶) ﴿وَبِیَوْمٍ يُنَادِيهِمْ أَتَيْنَ شُرَكَاءِی﴾، ئەو پۆژەش كە بانگیان دەكات، كوان ھاوبەشەكانم؟ وشەى (یَوْم) ەك زۆرجار گوتوومانە پەيۋەستە بە شتىكى قىتئەراۋەوھ، ۋەك (اَذْكُرْ یَوْم)، یاد بکەوھ ئەو پۆژە كە: ﴿يُنَادِيهِمْ﴾، بانگیان دەكات، كى بانگیان دەكات؟ پەرۋتەكە باسى خواى بەرزى مەزنە، واتە: خوا بانگى ھاوبەش بۆ خوادانەرەكان.

(۷) ﴿قَالُوا ءَاذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ﴾، گوتيان: ئاگادارمان كەردوۋىوھ پىنشتەر ھىچ كام لە ئىمە شايدە نىە، يانى: ھىچ شايدەيەك لە نىو ئىمەدا نىە لەسەر ئەوھ كە تۆ ھاوبەشت ھەبن.

کہ دہفہرموی: ﴿اِنَّ شُرَکَآءِی﴾، کوان ھاوبہ شہ کانم؟ ثمہ پرسیار کردنه روونکەرہوہیہ بؤ وشہی: ﴿يُنَادِيهِمْ﴾، بانگیان دہکات، بؤ چییان بانگ دہکات؟ ثمہہ پروونی دہکاتہوہ: ﴿اِنَّ شُرَکَآءِی﴾، بانگیان دہکات دہفہرموی: ھاوبہ شہ کانم له کوئن؟ یاخود: ﴿اِنَّ شُرَکَآءِی﴾، گوتراوی قسہیہ کی قرتینراوہ (مقول قول محذوف)، وهك له سوورہ تی (القصص) دا ہاتوہ، کہ خوا ﷺ دہفہرموی: ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ اِنَّ شُرَکَآءَی الَّذِیْنَ کُنتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ (۶۲) واتہ: ثمہ روژہ کہ بانگیان دہکات، دہفہرموی: کوان ثمہ ھاوبہ شانہم تئوہ پیتان واپوو ھاوبہ شمن؟

کہواتہ: ﴿اِنَّ شُرَکَآءِی﴾، یان ہەر روونکەرہوہیہ بؤ: ﴿يُنَادِيهِمْ﴾، یاخود وشہی (دہفہرموی): ﴿يَقُولُ﴾ ی بؤی (تقدیر) دہکری کہ قرتینراوہ، لہبەر ثمہوی سیاق دہیگہیہئی، واتہ: ثمہ روژہ کہ بانگیان دہکات، دہفہرموی: کوان ھاوبہ شہ کانم؟ ﴿فَالْوَاٰ اٰذْنٰکَ مَا مِّنَّا مِنْ شَہِیدٍ﴾، ﴿اٰذْنٰکَ﴾، یانی: ھوہوالمان پیدای و ناگادارمان کردوویہوہ، ثمہہ ہی قوناغیکی دواترہ، واتہ: پیشتہر ثمہی پەرورہدگارمان! ناگادارمان کردوویہوہ: ﴿مَا مِّنَّا مِنْ شَہِیدٍ﴾، تیمہ ہیچ بینہریکمان له نیودا نیہ، یاخود ہیچ گہواھییدہریک و شایہدیکمان له نیودا نیہ، شایہدی بدات تو ھاوہبہشت ھبئی.

۸- ﴿وَصَلَّ عَنْہُمْ مَا کَانُوا یَدْعُوْنَ مِنْ قَبْلُ﴾، ثمہوی پیشتہر بانگیان دہکردو، لئی دہپارانوہ لئیان ونبوو، ﴿صَلَّ اٰی: غَابَ، وَصَاعَ﴾، ونبوو، زاہہ بوو، لئیان پەنھان بوو، چونکہ بوونیکی راستہ قینہی نہبوو، بوونیکی وھمی ھببوو له میسکی نہواندا.

۹- ﴿وَوَظَنُوا مَا لَھُمْ مِنْ نَّحِیصٍ﴾، زانییان و، دلنیاوون کہ ہیچ پەناگہیہکیان نیہ، وهك پیشتیش باسماں کرد، ﴿ظَنَ﴾ بہپیی ثمہ سیاقانہی تییاندا دی، مانایہ کہی دیاری دہکری، کہ ئایا مہبہست پیی گومانہ، یان دلنیاہیہ، له روژی دوایدا ھاوبہش بؤ خوا دانہرو بیپروایہ کان دلنیا دہبن و، زانیاری تہواویان دہبی کہ تازہ گرفتار بوون و شوینی

دەربازبوونیان نیه، کهواته: لێره دا (هَئُودَا) بە مانای (گومان دەبەن) نیه، یانی: دُنیا بوون
 که هیچ پەناگە پەکیان نیه.

(الْمَحِيصُ: مَصْدَرٌ مِمِّی، أَوْ اسْمٌ مَّكَانٍ مِنْ: حَاصٍ يَحِيصُ: إِذَا هَرَبَ، أَيُّ مَا لَهِمْ
 مَقَرٌّ مِنَ النَّارِ وَمَلَجَأٌ، وَهِيَ (مَحِيصٌ): یان چاوگیکی میمییه، یاخود ناوی
 شوینه، یانی: هیچ دەربازبوونیان نیه، یاخود شوینی دەربازبوونیان نیه، کهواته:
 (مَحِيصٌ): ئەگەر چاوگ بێ، یانی: دەربازبوون و قوتاربوون، بە لَام ئەگەر ناوی
 شوین بێ، واتە: پەناگە، شوینی لێ دەربازبوون و، شوینی پەنا پێ گرتیان نیه،
 لە و رۆژە دا دُنیا دەبن و بەو شیوەیه دەکەونه گۆڕی، بێ پشت و پەنا.

مەسەلە ی دووهم:

مرۆف بۆ وە دەست خستنی چاکە زۆر خوازیارەو، داواکارە لە خواو، لە کاتی تووش بوونی زیان و ناپەڕە تیشدا زۆر بێ هیوایەو، لە کاتی پێ چێژرانی بەزەیی خواشدا، پاش خراپەو زیان، خۆهەڵکش و لەخۆرادیتوویە، بۆیە شایستە ی سزایەکی بێرەزایە، کە بێگومان لێرەدا مەبەست پێی مرۆفی بێرەزایە:

خوادرەفرموی: ﴿لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ ۝١٦ وَلَكِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّهُ لِيَقُولَ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْبَىٰ فَلْيُنَبِّئِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝١٧ وَإِذَا أَعْمَنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَىٰ جَنَابَهُ ۚ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ۝١٨﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانه، لە یازدە برگەدا:

(١)- ﴿لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ﴾، ئینسان لە پارێنەوهی چاکە بێزار نابێ، یانی: (لا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ اللَّهِ بِالْخَيْرِ)، مرۆف لە لەخوا پارێنەوه بۆ چاکە بێزار نابێ، ماندوو و شەکەت نابێ، (السَّامَةُ الْمَلَأَتْ) بە کوردیی دەبێتەوه بێزاری و، شەکەت بوون و، وەرەز بوون، وشە ی: (الْإِنْسَان)، هەرچەندە (أل) ی ناساندنی لەسەرە، بەلام مەبەست پێی جینسی ئینسان نیە، تێکرای مرۆفان، چونکە هەموویان وانین، بەلکو مەبەست پێی مرۆفی بێرەزایە، کەواتە: (أل) هکە ئەگەر بۆ جینسیش بێ، واتە: جینسی ئینسانی کافر، یاخود ناساندنەکە بۆ (عەهده)، واتە: مرۆفەکە، یانی: مرۆفی بێرەزا.

(٢)- ﴿وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ﴾، ئەگەر زیان و خراپەیهکی تووشبوو، زۆر ناویمیدو بێ هیوایە، بۆچی خوا ﷻ هەردووکیانی بەکارهێنان، هەم: (يئس)، هەم (قنوط) ی بەکارهێناوه؟ دەلێین: (يأس) بریتیه لەوه کە ئینسان بێ هیوا بێ و تەما

بىراۋى، بەلەم (فُتُوب) ئەۋەدەيەكە لە خېرۇ چاكە تەما بىراۋ بى، حېكمەتى بەكارھېنانى ئەۋ دوو وشەيەش ئەۋەدەيە: (الْيَاسُ: فَعَلَ قَلْبِي وَالْقُنُوطُ إِنْفَعَالٌ بَدَنِي مِنْ أَثَرِ الْيَاسِ)، (يَاس): بىرىتەيە لە كىرەۋەدەيەكى دىلى، بەلەم (فُتُوب) دەرەكەۋىتى ئەۋ حالەتە دەرۋونىيەيە لەسەر دەم و چاۋ، ئەمە تەبىرىكى جوانە.

(۳) - ﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسْتَهُ﴾، ئەگەر تېمە بەزەيەكى لە خۇمانەۋە پى بېچىزىن، دۋاى ئازارو زىان و نارەھەتتەيەكە كە تۈۋشېۋە.

(۴) - ﴿لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي﴾، زۆر بە دىلىيەۋە، دەلى: ئەۋە ھى مەۋە مەن شايستەمى، ئەۋ پەھمەت و بەزەيى و خېرۇ خۇشېيەكە ھاتۇتە پىم، شايستەي مە.

(۵) - ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾، پىشم وانىە كاتەكە (السَّاعَةُ)، بىت و، بەرپا بىت، (السَّاعَةُ)، واتە: ئاخىر زەمان، يان رۇژى دۋاى، يان قىامەت و ھەلسانەۋە.

(۶) - ﴿وَلَيْنَ رُجِعْتُ إِلَى رَقِي﴾، ئەگەر بگىرەدريمەۋە بۇ لاي پەرۋەردگارېشم.

(۷) - ﴿إِن لِّيَ عِنْدَهُ لِلْحُسْنَى﴾، بە دىلىيى بۇ مەن لە لاي خوا ھەرە باشتەر، ھەيە، واتە: پاداشتى ھەرە باشتەر، حالەتى ھەرە باشتەر، چونكە (حُسْنَى: صِفَةُ مَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ، (حُسْنَى) سېفەتى ۋەسفىراۋىكى قىرتىراۋە، واتە: (لِلْحُسْنَى) يان (لِلْحَالَةِ الْحُسْنَى)، يان (لِلْمَوْثِقَةِ الْحُسْنَى)، حالەتى باشتەر، يان سېفەتى باشتەر، ياخۇد پاداشتى ھەرە باشتەر بۇ مەن ھەيە لە لاي خوا.

(۸) - ﴿فَلَنَنبِئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا﴾، بە دىلىيى و بە جەختكرەنەۋەۋە ئەۋانەي بېرۋان، ھەۋالايان پى دەدەين بەۋەي كىرەۋىانە.

(۹) - ﴿وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾، لە ئازارو سزايەكى ئەستۈۋورۇ زەبەلاح و بېرەزاشيان پى دەچىزىن، (الْغَلِيظُ: الصَّلْبُ)، وشەي (غَلِيظُ) يانى: پتەۋو پەق، كە دەگونجى بلىين: بېرەز، يان زېر، يان زەبەلاح، ھەمۋى دەگرېتەۋە.

لېرەدا پىۋىستە چەند سەرنجىكى رەوانىيىزى بىدەين:

أ- كە دەفەرمۇي: ﴿لَا يَسْمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ﴾، ﴿لَا يَسْمُ﴾، ئەمە تەعبىر كىردنە لەوہ كە مەروۇف بەردەوام داواى چاكە دەكات، ﴿مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ﴾، مەروۇف بېيىروا چى چاكە زياتر خوازىارى ئەوہىيە، بەلام: ﴿وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ﴾، (مەس) ئەوہىيە كە شىتەك بىگاتە شىتەك بە ئاستەم، واتە: ئەگەر تۈزۈى ناپەھەتتى و ئازارى تووش بېى، ﴿فَيُتَوَسَّسُ قَنُوطٌ﴾، ئاتومىد دەبى و، ئاتومىدەيەكەش لەسەر دەم و چاۋو روالەتتى دەرەكەۋى، ﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ﴾، ئەگەر تېمە بەزەيەكى لەخۇمانەۋە پى بچىزىن، لە داۋى ئازارو زىيانىك كە تووشى بوۋە، واتە: ھەر كە بە ئاستەم ئازارو زىانى تووش بوۋ، داۋى ئەۋەى بەزەيىمان پى چىزىت - بەزەيى خواش ﷺ بەرجەستە دەبىتەۋە لە نازو نىعمەت و خۇشەيەكاندا، لە و شتانەدا كە مەروۇف پىيخۇشەن - ئەۋە لەو ھالەتەدا لە جىياتى ئەۋەى ئەو نىعمەتە بگىرپتەۋە بۇ لای خوا، دەلى: ﴿هَذَا لِي﴾، بۇيە ئەۋەم ھاتۇتە دەست، چونكە شايستەم، ئىنجا بەۋ نىعمەتەى خوا، كە خوا پى چىزىتەۋە، ھىندە لە خۇى بايى دەبى، يەكسەر نكوولپىش دەكات لە پۇژى داۋى، كە پۇژى سزاۋ پاداشتە، بۇيە دەلى: ﴿وَمَا أَطْنُ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾، پىشەم وانىە قىامەتەش بەرپا بېى، كە دەلى: ﴿وَلَيْنَ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي﴾، (إِنْ الشَّرْطِيَّةَ الَّتِي يَغْلِبُ وَقُوعُهَا فِي شَرْطِ الْمَشْكُوكِ وَقُوعُهَا)، واتە: (إِنْ الشَّرْطِيَّةَ)، بە زۆرى دەچىتە سەر مەرجىك كە دوو دلىى ھەبى لەۋەدا كە پەيدادەبى، يان نا؟ ﴿وَلَيْنَ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي﴾، ئەگەر گرېمان گىپرەمەۋە، واتە: زۆر دوو دلىشەم لەۋەدا كە بگىپرەمەۋە بۇ لای پەرۋەردىگارم، بەلام ئەگەر گرېمان گىپرەمەۋەش، ﴿إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَى﴾، ھەم بە: (إِنَّ)، كە بۇ جەخت كىردنەۋە داكو كىيىكردنە، ﴿عِنْدَهُ لَلْحُسْنَى﴾، ديسان (ل)ىش بۇ دلىيا كىردنەۋەيە، زۆر بە دلىيايەۋە چى چاكترە بۇ من لە لای خوا ھەيە.

ب- كە خوا دەفەرمۇي: ﴿فَلَنَنْتِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا﴾، ئەمە: (إِظْهَارٌ فِي مَقَامِ الْإِضْمَارِ)، دەرخستەنە لە شوئى پەنھان كىردن، خوا ﷻ دەيتۋانى بىفەرمۇي: ﴿فَلَنَنْتِنَهُمْ﴾،

بېگومان هه واليان پي دده دين، به لام ده فهرموئ: ﴿فَلْتَنِيَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا﴾ هه وال دده ينه نه وانه ي بېپروا بوون به وه ي کردوو يانه، که ده فهرموئ: هه واليان پېده دين، يان: ده فهرموئ: نه وه کرده وه کانتانن، که واته: شايسته ي نه و سزايه شن، نه ک شايسته ي نه و پاداشته بن که خه يالپاوتان پتوه ده کرد، ﴿وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾، وشه ي (غَلِيظٍ): زياتر بو شتي جهسته يي به کارده هيترئ، شتي ماددي و به ره هست، به لام ليتره دا خواراوه ته وه بو نه و سزايه ي خوا، ده شگونجئ سزايه که هه ره وشه ي (غَلِيظٍ)، بو مانا روا له تيه که ي بو به کار بهيترئ، واته: سزايه کي زه به لحيي پېره زا.

ج- که ده فهرموئ: ﴿وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ﴾، وشه ي (مَسَّ): (أَصَابَهُ إصَابَةٌ خَفِيفَةٌ)، واته: به سووکي تووشبوو، چونکه (مَسَّ) نه وه به به ناسته م ده ست بگه يه نيه شتي ک، نه گه به به ناسته م نازاري کي تووشبوو، نه وه هه م له پيشيش دا هاتوه و، هه م له دوايشدا هاتوه.

دواي ده فهرموئ:

(۱۰)- ﴿وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، کاتيک تيمه چاکه له گه ل مروفا بکه ين، پشت هه لده کات و ته نيشتي خوئ دوور ده گريئ.

مروفا ليتره دا به گشتي هاتوه، به لام نه وه ي پيشئ به دنياي مه به ست پي مروفي بېپروا بوو، چونکه نکو وليکردن له روژي قيامت و، هه موو شتي ک گيرانه وه بو خو و، نادیده گرتني خوا، نه وه نينساني بېپروا عاده تي وايه، به لام نه مه يان ده گونجئ هه ره مه به ست پي نينساني بېپرواي و ده شگونجئ مروفا بي به گشتي، چونکه له گه ل مروفاندا به گشتي ده گونجئ، ﴿وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، نه گه به چاکه مان له گه ل مروفا کرد، پشت هه ل ده کات و، ته نيشتي خوئ دوور ده گريئ.

(۱۱)- ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُوْ دُعَاءٍ عَرِيضٍ﴾، ئەگەر ناردەھەتیە کیشی تووشبوو، دوایەکی پان و بەرین دەکات، ئەمە لەگەڵ ئینسانی مسوڵمانیشدا دەگونجێ، مسوڵمانێک کە ئیمانەکە ی مەحکەم و دامەزراو نەبێ، کە لە کاتی نازو نەیمەتدا بوغرا دەبێ و، لە کاتی نەھات و ناردەھەتیانیشدا زۆر وەھەلپە دەکەوێ و، دەست دەکات بە پارانەوێ دوورو درێژ لە خزمەت خوادا، ئەو دەگونجێ مەبەست پێی ئینسانی مسوڵمانیش بێ، بەلام بە تەئکید کە خوا ﷻ لێرەدا ئەم حالەتە باس دەکات، حالەتی سەرزەنشتکردنە، واتە: تۆ کە خوا چاکە یەکت لەگەڵدا دەکات، نابێ پێی بوغرابی و، خۆت دوور بگری و، فیزو کەشخە ی پێو بکە، چونکە ﴿أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، پرووی وەرگیراو تەنیشتی خۆی دوورخستەو، ئەمە مەبەست پێی بوغرابوون و، لە خۆبایی بوون و، فیزو کەشخەو دەمار پێکردنە، بە تاییەتی وشە (الإِعْرَاضُ: الإِنْصِرَافُ عَنْ شَيْءٍ، وَهُوَ مُسْتَعَارٌ هُنَا لِلْعَقْلِ عَنْ شُكْرِ الْمُتَّعِمِ، أَوْ التَّعَمُّدِ لِتَرْكِ الشُّكْرِ)، (إِعْرَاضُ: بە مانای وازھێنانە لە شتیک، بەلام لێرە خوازاراوەتەو بۆ بێ ناگایی لە سوپاسکردنی خاوەن چاکە، کە خوا، یخود ھەر بە ئانقەست سوپاسگوزاری نەکردن، دواایش کە دەفەرموێ: ﴿وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، تەنیشتی خۆی دوورخستەو، ئەمە تەعبیری کە بۆ فیزو کەشخە نواندن بەسەر مڕۆفەکاندا، واتە: تەنیشتی خۆی، کە لەکە ی خۆی دوورخستەو، (وَهُوَ كِنَايَةٌ عَنْ إِبْعَادِ نَفْسِهِ)، ئەمە کنارە یە لە خۆ دوور خستەو.

بەلام بە بۆ چوونی من کنارە یە بۆ فیزو کەشخەو دەمارکردن.

﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُوْ دُعَاءٍ عَرِيضٍ﴾، ئەگەر بە ئاستەم ناردەھەتیەکی تووش بوو، دوایەکی پان و بەرین دەکات، کە دەفەرموێ: ﴿فَذُوْ دُعَاءٍ﴾، خاوەنی پارانەوێەکی فراوانە، نەیفەرمووە: (يَذْعُ دُعَاءً عَرِيضاً)، پارانەوێەکی فراوان دەکات، بەلکو دەفەرموێ: ﴿فَذُوْ دُعَاءٍ عَرِيضٍ﴾، واتە: زۆر دەپارێتەو دەوای دوورو درێژ دەکات لە کاتی ناردەھەتیاندا، وەک پارانەوێ داوا لە خوا کردن لەو حالەتەدا، ئەو مڕۆفە بۆتە خاوەنی، چونکە (ذُو)، یانی: (صَاحِب)، (عَرِيضُ)یش، یانی: بەرین، کە پێچەوانە ی درێژییە، ئنجا شتیک کە پان و بەرین بێ، مانای

وايە پانتاييەكەي زۆرە، پارانەوھيەك كە خاوەنەكەي لەسەري بەردەوام بى، زۆر
داوا بکات، ليرەدا چوینراوھ بە شوئینکی پان و بەرین و فەراخەوھ، ئنجا شتیک
ئەگەر پاناييەكەي زۆر بى، مانای وایە دريژاييەكەشي ھەر زۆرە.

مه سه لهی سییه م و کو تایی:

فه رمانکردن به پیغه مبه ری خوا ﷻ که لیان بپرستی: نایا نه گهر قورئان له لایه ن خواوه هاتبی و، نه وانیش پی بیرواین، چ زیانکی مه زن ده کن به هوئی دوو بهر کیی و دووریانه وه له دژی قورئان، پاشان راگه یاندنی نه و راستییی که خوی زانو توانا به رده وام نیشانه کانی خوئی، که به لگهی راستیی قورئانن، پیشانی خه لک ده دات له گهر دوون داو، له خودی خویشاندا، بیروایانیش له دیداری خوا دا دوو دلن، ههر چه نده خوا ده وره ده ری هه موو شتیکه:

خوا ده فه رموی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ أَضَلِّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ سَرُّهُمْ ءَاتَيْنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبْئَنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيقٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ ؕ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾﴾

شیگردنه وهی ئەم ئایه تانه، له ههشت بر گه دا:

١- ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾، نایا ده بینن (به چاوی عه قل و دل)؟ نایا ده زانن؟ نه گهر له لایه ن خواوه بوو، بیگومان (کان) راناو ده کی ده چیته وه بو قورئان، چونکه باس باسی قورئانه، واته: هه وائم پی بدن، یا خود نایا ده زانن؟ نه گهر قورئان له لایه ن خواوه بوو.

٢- ﴿ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ﴾، ئنجا ئیوه ش پی بیروا بوون، (ثم): (لِلتَّارِخِ الرَّثْبِيِّ؛ لِأَنَّ الْكُفْرَ بِمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ، أَخْطَرُ مِنْ كَوْنِ الْقُرْآنِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ) واته: (ثم)، لیره دا بو ریزبه ندیی پله پله ییه و، بو ریزبه ندیی به کاوه خوو به دوا دا هاتنی شه، چونکه بیروایی به وهی له لایه ن خواوه به مه تر سیدارتره، یا خود شتیکی گه وهر تره له وه که قورئان له لایه ن خواوه بی، قورئان له لایه ن خواوه بی، شتیکی گه وهریه، به لام له وه گه وهر تر نه وه یه که مروف پی بیرواین، بویه به: (ثم)، هیناویه تی.

(۳) - ﴿مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ كُنْ گومراتره له كه سَيِّك له دووبه ره كيبه كي دووردايه، (شِقَاق) به مانای (خِلَاف) دى، واته: دووبه ره كيبى و راجايى، هه ره وها به مانای سه رېنچيش دى، كه ده فهرموى: ﴿بَعِيدٍ﴾، واته: له دووبه ره كيبى و دزايه تيبه كه دا زور دووركه و توتته وه، زور رويستوه، كه واته: ﴿مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ ﴿٥٢﴾، يانى: (مَنْ أَضَلُّ مِنْكُمْ)، كُنْ له تيوه گومراتره؟! كه به قورئان بېر وايه دواى ئه وهى ده زانن له لايهن خواوويه، كُنْ له تيوه گومراتره؟! كه له حاله تى دووبه ره كيبى و دزايه تيبه كي دووردان له دزى قورئان؟ ﴿مَنْ أَضَلُّ﴾ (مَنْ الْأُولَى لِلِاسْتِفْهَامِ وَهُوَ مُسْتَعْمَلٌ فِي مَعْنَى النِّفْيِ، أَي: لَا أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ)، (مَنْ) اى يه كه م بۇ پرسيار كرده و له مانای (لا برددن) دا به كار هيتراوه، واته: هيچكس گومراتر نيه له وه كه سهى له دووبه ره كيبه كي دووردايه، به لَام (مَنْ) اى دووهم ﴿مِمَّنْ﴾ كه (مَنْ) اى چوته سه رى، (مَنْ) اى (مَوْضُوعًا) يه، يانى: (مَنْ أَضَلُّ مِنَ الَّذِي هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ)، واته: كُنْ گومراتره له كه سَيِّك كه له دووبه ره كيبه كي دووردايه.

ليتره دا خوا ﴿٥٢﴾ ده يخاته به رچاويان كه هيچكس له تيوه گومراتر نيه، ئه ي بېروايه كان! دواى ئه وهى به رده وام خوا ﴿٥٢﴾ نيشانه كانى خوى له ئاسويه كان و، له خودى مروقيشدا پيشان ده دات، له سه ره هه قانيه تيبى قورئان، ئنجا هيچكس له تيوه گومراتر نيه كه تيوه به قورئان بېروابن و، تيبدا له حاله تى دووبه ره كيبى و دزايه تيبدا بن، چونكه ئه وان هه ره به ئه وه نديان واز نه هيتناوه كه پى بېروابن، به لكو دزايه تيشيان كردوه، بويه خوا ده فهرموى: ﴿مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾، نه يفهرمووه: (مَنْ أَضَلُّ مِنْكُمْ)، چونكه پيشى فهرموويه تى: پى بېروابون، خواى قسه له جى ئه م ته عبيره ي به كار هيتناوه، تاكو بزانرى، ويراى پى بېروابون، دزايه تيبى و، دووبه ره كيشيان كردوه بۇ قورئان.

له كۇتايدا خوا ده فهرموى:

(۴) - ﴿سَرُّهُمْ ءَايَتُنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾، له مه و دوا نيشانه كانى خومانان له ئاسويه كان و، له خودى خوشياندا پيشان ده ددين.

(۵) ﴿حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُم أَنَّهُ الْحَقُّ﴾، تاكو نهو كاتهى بۆيان ده رده كهوئى، كه نهو ههقهو چه سپاوه، (أَنَّهُ) پاناوه كهى بۆ قورئان ده چيتهوه، ده شگونجى بۆ خواى به رزى مه زن بچيتهوه، واته: كه خوا ههقه، ده شگونجى بۆ پيغه مبه ر ﷺ بچيتهوه، كه پيغه مبه رى خوا ههقهو راسته، په وانه كراوى خوايه، به لام له هه موويان ويچوو تر، نهويه كه بۆ قورئان بچيتهوه، چونكه په وته كه باسى قورئان ده كات.

(۶) ﴿أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾، ئايا بهس نيه بۆ پهروه ردگارت كه به سهر هه موو شتيكه وه چاوديره؟! ئه م ته عبيره ده گونجى به چهند شيويه كه مانا بكري:

أ- (أَوَلَمْ تَكُفَّ شَهَادَةَ رَبِّكَ)، واته: ئايا بۆ تو بهس نيه كه پهروه ردگارت شايد بى له سهر راستى قورئان؟!

ب- (أَوَلَمْ تَحْصِلِ الْكِفَايَةَ بِرَبِّكَ)، واته: ئايا كيفايهت پهيدا نه بووه به پهروه ردگارت، به شايد دى داني پهروه ردگارت؟!

ج- ئايا بۆ ئه وان بهس نيه بۆ سه لماندنى نهوه كه قورئان ههقهو، تو راستى (نهى موحه ممه د!)، كه پهروه ردگارت به سهر هه موو شتيكه وه چاوديره؟!

(۷) ﴿أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ﴾، ئاگا داربن، ئه ها! ئه وان له دوو دلييدان له ديدارى پهروه ردگاريان، (الْمِرْيَةُ: الشُّكُّ الْمُرْجِعُ)، (مِرْيَةٌ): به ماناى دوو دلييه كى بيزار كه ر دى.

(۸) ﴿أَلَا إِنَّهُمْ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ﴾، ئه ها، ئاگا داربن! ئه و دهوره ده رى هه موو شتيكه، واته: خوا ﷻ به زانبارى و به ده سه لآتى و، به هه موو نه و اتايناهى بۆ خوا شايسته، ده وره ي هه موو شتيكى داوه، به سهر هه موو شتيكدا بالاده سته، چونكه هه موو شتيك بريته له دروستكراوى خوئى.

کورته باسیک له باره ی

دهرکه و تنی به رده و امی نیشانه کانی خواوه

له ئاسۆیه‌کان و له خودی مروّقانی‌شدا:

خوایند که رایگه یاندوه و ده فهرموی: ﴿سَرُّيْهِمْ ءَايَتُنَا فِي الْاَفَاقِ وَفِيْ اَنْفُسِهِمْ حَتّٰى يَنْبَيِّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ ۗ اَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾

له راستییدا ئەم ئایەتە موبارەکە ئیعجازیکی زانستیی زۆر گشتگیری یتیدایە،
واتە: هەندیک ئایەت هەن، ئیعجازیکی زانستیی بەشیی (جزئی)یان یتیدایە،
دەربارەی سووپانەوێ زەوی و، دەربارەی خپرەتیی زەوی و، دەربارەی هاتنی
شەوو پۆژو پچرانیان بە دەوری زەویدا، هەروەها دەربارەی سەرەتای دروست
بوونی گەردوون و، کۆتایی گەردوون و، دەربارەی سەرەتای دروستبوونی ژیان و،
زۆر شتی دیکە، بەلام ئەم ئایەتە موبارەکە ئیعجازیکی زانستیی گشتگیری یتیدایە،
چونکە خوا زۆر بە جەختکردنەوێ دەفەرموێ: بێگومان لەمەودا نیشانەکانی
خۆمانیان پێشان دەدەین لە ئاسۆیەکان (لە گەردوون و)، لە خودی خۆشیاندا،
تاكو بۆیان دەرکەوێ کە قورئان هەقە، واتە: ئەو قورئانە کە باسی مرۆڤ
دەکات، واتە: جەستەي مرۆڤ و، پووچی مرۆڤ، هەروەها باسی گەردوون
دەکات، تاكو زانست زیاتر بەرەو پێشەوێ بچێ، ئەو ناماژانەي قورئان کردوونی
بە گەردوون و، بە مرۆڤ، زیاتر، راستیان دەسەلمێژی، ئەوانەش نیشانەي خان
خۆمانیان راستی قورئان.

له چوار کورته برگه‌دا، نهم باسه ده‌خه‌ینه روو:

۱- ئايىنى راست و نه گۆپدر اوى ﷺ فه رمايشى خوايه و، ناگونجى له گه ل وه سفى راست و دروستى دروستكراوه كانيدا تىكبگيرى:

وه حىي خوا نه گهر نه گۆپدر اوى و، ده ستكارىي نه كرابى، دياره فه رمايشى خوايه، فه رمايشى خواش ناگونجى له گه ل زانست دا تىكبگيرى، زانست برىتیه له چى؟ زانست برىتیه له وه سفكردنى دروستكراوه كانى خوا، ئنجا فه رمايشى خوا له گه ل كرده وه كه يداو، له گه ل دروستكراوه كه يدا چۆن تىكده گيرى؟! ئايىن نه گهر نه گۆپدر اوى و، ده ستكارىي نه كرابى، وه حىي خواو فه رمايشى خوايه، زانستيش باسى دروستكراوى خوايه، ئايىنى خواش به نسه بت ئىستاي مرؤفايه تىيه وه ئايىنك لىي دنىيا بى هى خوايه و، ده ستكارىي نه كراوه، ته نيا ئىسلامه كه له قورئاندا به رجه ستهيه، قورئانىش فه رمايشى خوايه، خوا ﷺ له سوورەتى (التوبة) له ئايەتى ژماره (۶) دا ده فەرموى: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾، واتە: نه گهر يه كيك له هاوبهش بو خوا دانهران داواي په نا پيڤردنى ليكردى، په ناى بده، بو ته وهى گوئى له فه رمايشى خواى، واتە: قورئان فه رمايشى خوايه، بيژراوى خوايه.

ههروهها له سوورەتى (الأنعام) له ئايەتى ژماره (۱۱۵) دا، ده فەرموى: ﴿وَنَمَتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدًا﴾، فه رمايشى په روه ردگارت ته واوى كردوه له راستى و دادگه رييدا.

به نسه بت گه ردوونيشه وه، كه ته وىش دروستكراوىي خوايه و، به ديهي تراوى خوايه، ئايەت زۆرن له و باره وه، بو وینه: خوا ﷺ له سوورەتى (لقمان) دا ده فەرموى: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضَ رَواسٍ أَنْ يَقْبَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ﴾ (۱۰) هَذَا خَلَقَ اللَّهُ فَأَرْوَفِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (۱۱)، واتە: خوا ئاسمانه كانى هيتاونه دى، به بى كۆله كانىك كه

بیانیین، (یاخود بە چەند کۆڵەکە یەك که نه‌بیراون و، نایانبین، که مه‌به‌ستی هه‌یزی کێشنده‌یه)، هه‌روه‌ها چیا قورسه‌کانی خستوونه ئێو زه‌وی، بۆ ته‌وه‌ی له ژێرتاندا نه‌جوولێ و، له هه‌موو زینده‌وه‌ریکی تیدا بڵاوکردۆته‌وه‌و، له‌سه‌ریوه ئاومان دابه‌زانده‌و، هه‌ر جوړه‌ پروه‌کیکی به‌ره‌مه‌دارمان پێ پوانده‌و، ته‌وه‌ دروستکراوی خوایه، پێشانم بدن، ته‌وانی دیکه‌ی جگه‌ له‌و (که ده‌یانپه‌رستن)، چیان دروستکردوه‌؟! (ده‌نکه‌ لمێک، په‌ره‌ مریشکێک، لقه‌ دارێک) ﴿بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، به‌لکو سته‌مکاران له‌ گومراییه‌کی ناشکراوان.

که‌واته‌: دوو کتێبه‌که‌ی خوا: کتێبه‌ بیستراوه‌که‌ی که‌ قورئانه‌و، کتێبه‌ بێراوه‌که‌ی که‌ گه‌ردوونه‌ (کِتَابُ اللّٰهِ الْمَسْمُوعِ، وَ کِتَابُ اللّٰهِ الْمَنْطُورِ)، ناگونجێ پێکه‌وه‌ دژ بوه‌ستن، که‌واته‌: تاكو زانست به‌ره‌و پێشه‌وه‌ بجێ، راستی و هه‌قانیه‌تی تاین و به‌رنامه‌ی خوا که‌ له‌ قورئاندا به‌رجه‌سته‌یه‌، زیاتر ده‌رده‌که‌وێ، هه‌لبه‌ته‌ پێبازی پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ، ته‌ویش هه‌ر به‌رجه‌سته‌کردنی قورئانه‌ له‌سه‌ر ته‌رزی واقع و، چۆنیه‌تی کارپێکردنی قورئانه‌.

٢- ته‌وانه‌ی تێکده‌گیرێن: تاینی گۆپه‌دراو، زانیاری ته‌واو، یاخود تاینی ته‌واوو، به‌ ناو زانیاری به‌ زانیاری دانراو:

تێگه‌یران و دژه‌کی (تناقص) کاتێک پروو ده‌دات که‌ یان تاینه‌که‌ گۆپه‌دراو، به‌لام زانیاریه‌که‌ ته‌واو، یاخود تاینه‌که‌ ته‌واو، به‌لام ته‌وه‌ی به‌ زانیاری دانراو، زانیاری نه‌بێت و ناته‌واو، هه‌ر بۆیه‌ کاتی خۆی له‌ سه‌ده‌کانی ئێوه‌راستدا وه‌ک له‌ مه‌ه‌سووعه‌ی: (دروشه‌وه‌ی ئیمان و پوچه‌لیی ئیله‌حاد) دا به‌ درژی سه‌رگوزشته‌ی سه‌ره‌له‌دانی ئیله‌حاد له‌ ته‌وروپاو پوژئاوامان دا باس کردوه‌، که‌ چۆن دژه‌یه‌تی و ناکوکی و دووبه‌ره‌کی له‌توان په‌وتی زانست و تاینی کلێسادا، نه‌ک تاینی مه‌سیح، که‌ له‌ دواي مه‌سیح ﷺ ده‌ستکاری کرا بوو، گۆپه‌درا بوو، ته‌وه‌ دژه‌یه‌تی و ناکوکی و دووبه‌ره‌کیه‌ چۆن په‌یداوو؟ که‌ ته‌وه‌ به‌سه‌ره‌هاتیکێ دوورو درێژه‌، چونکه‌ تاینه‌که‌ گۆپه‌دراو، به‌لام زانیاریه‌که‌ به‌ زۆری ته‌واو بوو، ته‌ویش نه‌ک هه‌مووی،

بەلام ئايىنەكە گۆردرابوو و تىكدرابوو، ئىستا ھەندىك جار ھەندىك شت بە ناوى زانىارىيەو دەگوتىرى، بۆ وئە: بىردۆزەى دارىونىزم، يان فرويدىزم، يان ماركسىزم، ئەو بىردۆزانە كە لەگەل قورئاندا تىك دەگىرىن، لەبەر ئەوئەى ئەوانە بە ناو زانىارىى ناتەواون، لەگەل ئايىنى تىرو تەواودا تىك دەگىرىن، ئەگەرنا ھىچ راستىيەكى زانستىي نىيە، لەگەل وەحىي دەستكارىي نەكراو و، نەگۆردراودا تىك بگىرى، يانى: لە ئىستاو تەكو قىامەت دى، كەسەك لىي بکۆلئەو تە راستىيەكى زانستىي، كە سەلئەزەبى ئەو راستىيەكى زانستىيە لە قوناغى بىردۆزەو تىورىي ھەلەردو، ھەرگىز راستىيەكى زانستىي ناىنى كە لەگەل ئايەتتىكى قورئاندا دژ بوەستى، يان لەگەل دەقىكى سوننەتى پىغەمبەردا ﷺ كە بە راستىي سەنەدەكەى راست بىت و پەيوەست بى بە پىغەمبەرەو ﷺ چ فرمايشتى بى، چ كەردەوئەى بى، چ دانپىداهىتانى بى.

۳- بە پىي ئايەتى: ﴿سَرِيهَمَ اَيْنَنَا فِي الْاَفَاقِ وَفِي اَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَبَيِّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ﴾، بەردەوام و بەبى پسانەو، زانست ھەر بەرەو پىش دەچى و، ھەتا زانىارىيش بەرەو پىشتەر بچى، راستىي قورئان ئاشكراتر دەبى:

كەواتە: ئەمەش موزدەيەكى خۆشە بۆ ھەموو ئەوانەى عەودالى زانست و شەيداي دەرکەوتنى راستىيەكان، شەيداي ئەوئەن كە لە نەئىيەكانى خويان و دەوروبەريان و، گەردوون زياتر بەھرەمەندىن، بە دلىابىن، بەپىي ئەم ئايەتە موبارەكە، بەردەوام نەئىيەكانى گەردوون و، نەئىيەكانى خودى مرقىش، زياتر دەرەكەون، كە دواجارىش دەبن بە نىشانەى راستىيەتى قورئان و، نىشانەى راستىيەتى خوا ﷻ و، راستىيەتى پىغەمبەرى خاتەم ﷺ.

چونكە وەك پىشتەر گوئمان (سى سەر: ﴿سَرِيهَمَ﴾، لەمەودوا نىشانەكانىئامان پىشان دەدەين، سەردەمى پىغەمبەر ﷺ گوتوويانە: لە مەودوا، چونكە ئايەتەكە دەفەرموى: لە مەودوا، بۆ ئىستاش كە دەخوئىننەو ھەر بە ماناي لە مەودوا دى، كەواتە: بەپىي ئەو ئايەتە بەردەوام راستىيە زانستىيەكان كەشف دەبن و دەرەكەون و، دەبنە بەلگەش لەسەر راستىيەتى قورئان.

۴- زانايانى پيشووش ئامازەيان بەو راستىيە مەزىنە كىردوۋە:

بۆ ويىنە: (فخر الدين الرازي) له تهفسيره كەي خۇيدا^(۱) له تهفسيري ئەم رستە قورئانييەدا كە دەفەرەمۆي: ﴿سَرُّهُمْ ءَايَتَنَا فِي الْأَفَاقِ﴾، چەند قەسەيەك دەكات، مەن پوختەي قەسەكانى دىنىم:

دەلى: دوو قەسە هەن لە بارەي تهفسيري ئەو رستە قورئانييەو:

يەكەم: مەبەست لە نيشانەكانى ئاسۆيەكان برىتين لە نيشانە گەردوونييەكان و، نيشانەي ئەستىرەو خرۆكەكان و، نيشانەكانى شەوگارىو پۆژگارىو، نيشانەكانى پرووناكىي و، تاريككەيەكان، هەروەها نيشانەكانى جيهانى چوار توخمەكان، (مەبەستيان پتيان: ئاو و گل و هەواو ئاگر بوو)، هەروەها كە دەفەرەمۆي: ﴿وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾، مەبەست پتي ئەو بەلگەنەن كە وەرەدەگيرين لە چۆنيەتي دروستبووني كۆرپەلەكان لە تاريكايەكانى مەندالەنەكاندا، پەيدا بووني ئەندامەكان و، ئەو پيگهاتە سەر سۆرپەنەرەنەي كە خوا مەروفيان لى دروست دەكات، وەك خوا ﷻ لە سوورەتي (الذاريات)دا، دەفەرەمۆي: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ (ن)، واتە: لە خودى خۆشتاندا نيشانە زۆرن، بۆچى سەرنج نادەن؟! ئىجا دوايى فەخرەددىنى پازيى دەلى: (يعني ئريهم من هذه الدلائل مرّة بعد أخرى إلى أن تزول الشبهات عن قلوبهم، ويحصل فيها الجزم، والقطع بوجود الإله القادر الحكيم العليم المنزه عن المثل وال ضد)، واتە: خوا مەبەستى ئەو دەپە بفرەمۆي: نيشانەكانى خۆمانيان لە رپى ئەو بەلگەنەو پيشان دەدەين، جار لە دواي جار، تاكو گومانەكان لە دلياندا دەرەوئەو، دلياني لە دلياندا پەيدا دەبى، بە بووني پەرستارويكى تواناي كارزاني زاناي پاك، لە ويىنەو لە دژ.

دوايى بۆ خوى پرسىيارىك دەكات، دەلى: (فَلِنْ قِيلَ: هَذَا الْوَجْهُ ضَعِيفٌ؛ لِأَنَّ قَوْلَهُ تَعَالَى: ﴿سَرُّهُمْ﴾، يَفْتَضِي أَنَّهُ تَعَالَى مَا أَطْلَعَهُمْ عَلَى تِلْكَ الْآيَاتِ إِلَى الْآنِ، وَسَيُطْلَعُهُمْ عَلَيْهَا بَعْدَ ذَلِكَ، وَالْآيَاتُ الْمُجُودَةُ فِي الْعَالَمِ الْأَعْلَى وَالْأَسْفَلِ، قَدْ كَانَتْ

اللَّهُ أَطْعَمُهُمْ عَلَيْهَا قَبْلَ ذَلِكَ، فَتَبَيَّنَتْ أَنَّهُ تَعَذَّرَ حَمْلُ هَذَا اللَّفْظِ عَلَى هَذَا الْوَجْهِ،
واته: نه گهر بگو ترئی: نه مه تهوه ده گه یه نن که خوا جارئی تهو خه لکه ی ناگادار
نه کردوتهوه لهو نیشانانو، له مهودوا ناگاداریان ده کاتهوه، له حالیکدا له
جیهانی سهرئی و، جیهانی خواریدا، خوا تهو شتانه ی پیسانی خه لک ههر داو،
که واته: ناگو نجئی تهو نایه ته بهو جوړه ته فسیر بکری!

فه خره ددینی رازی وده لایکی باش ده داتهوه، له قه دهر خوئی له سه ده ی
شه شه می کوچی و سهر تای سه ده ی هه وته مد، ده لن: (قُلْنَا: إِنَّ الْقَوْمَ وَإِنْ كَانُوا
قَدْ رَأَوْا هَذِهِ الْأَشْيَاءَ، إِلَّا أَنَّ الْعَجَائِبَ الَّتِي أَوْدَعَهَا اللَّهُ تَعَالَى فِي هَذِهِ الْأَشْيَاءِ، مِمَّا لَا
نَهَايَةَ لَهَا، فَهُوَ تَعَالَى يُطْلِعُهُمْ عَلَى تِلْكَ الْعَجَائِبِ زَمَانًا فَرَمَانًا، وَمِثَالَهُ كُلِّ أَحَدٍ رَأَى
بَعِينَهُ بَنِيَةَ الْإِنْسَانِ وَشَاهَدَهَا، إِلَّا أَنَّ الْعَجَائِبَ الَّتِي أَبْدَعَهَا اللَّهُ فِي تَرْكِيبِ هَذَا الْبَدَنِ
كَثِيرَةٌ، وَأَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْرِفُونَهَا، وَالَّذِي وَقَفَ عَلَى شَيْءٍ مِنْهَا، فَكَلَّمَا أَزْدَادَ وَقُوفًا عَلَى
تِلْكَ الْعَجَائِبِ وَالْغَرَائِبِ، أَزْدَادَ مَعْرِفَةٍ بِهَا، فَصَحَّ بِهَذَا الطَّرِيقِ قَوْلُهُ: ﴿سَرُّهُمْ
ءَايَتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾، واته: به لن تهو شتانه یان بینو، به لأم تهو
شته سه رسو په یته رانه ی خوا لهو شتانه دا دایان، کو تایان نیه، خوای بهرز تهو
شته سه رسو په یته رانه، کات له دوا کات بو خه لک دهر ده خات، وینه که شی تهو ده یه
هه موو که سیک جه سته ی مروقی بینوه، چهند سه رسو په یته ره! به لأم تهو شته
سه رسو په یته رانه ی له جه سته ی مروقا هه ن، زور زور و، زور به ی خه لکی نایانزان،
(که واته: به رده وام دهر ده که ون)، که سیکش که شتیکیان له باره وه ده زانی، هه تا
زیاتریان له باره وه بزانی، زانیاری له باره یانه وه پتر ده بی، بهو جوړه ش فهرما یشتی
خوا: ﴿سَرُّهُمْ ءَايَتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾، راست دیته دی.

دووه م: (وَالْقَوْلُ الثَّانِي: أَنَّ الْمُرَادَ بِآيَاتِ الْأَفَاقِ: فَتْحُ الْبِلَادِ الْمُحِيطَةِ بِمَكَّةَ، وَبَايَاتِ أَنْفُسِهِمْ
فَتْحُ مَكَّةَ)، واته: مه به ست له ناسویه کان بریتیه له نازادکردنی تهو ولاتانه ی که دهوری
مه که که یانداوه (که نیسلام نازادیان ده کات)، مه به ستیش له: ﴿أَنْفُسِهِمْ﴾، نازادکرانی
شاری مه که که یه!

بەلām بە دُنْیایی ئەم واتایە دووهم - کە بەداخەوێ زۆربە ی تەفسیرە
پیشەنەکان ئەمەیان زیاتر هەلبژاردووە - لەگەڵ نێوەڕۆکی ئایەتەکاندا ناگونجی،
بەلām ئەوێ فەخرەددینی رازی لە قسە یەکەمی دا دەریخستووە، زۆر جوانە،
کە لە پۆژگاری ئەوان دا وەک ئیستا زانست بەرەو پیشەوێ نەچوو، تاکو ئەو
هەموو نەیتییانە دەرکەون: گەردوون چۆن دروست بوو، سوورپانەوێ زەوی و،
خرپەتیی زەوی و، بەرگە هەوا، بەرگە ئاوی و، چیاەکان و.... هتد، دەرەکەوتوون،
هیچ گومانێ تێدانیه کە مەبەستی خۆی بەرزیش هەر ئەوێ، هەلبەتە وێرایی
فەخرەددینی رازی^(۱)، زۆربەیان ئەو پایەشیان هێناوە و ئاماژەشیان بەو کردووە
کە دەگونجی مەبەست پێی دەرکەوتنی نیشانەکانی خۆی بۆ ئەو گەردوون و، لە
مروڤدا، لە ئەنجامی بەرەو پیش چوونی زانستدا.

خۆ بە لوتف و کەرەمی خۆی لە قورئاندا زیاتر سەر راستمان بکات، و
شارەزیمان بکات و دلمان زیاتر پڕبکات لە ئیمان و هیدایەت، چونکە تاکو
لە خوا نزیکتر بین، بە دُنْیایی بە فەرمایشتەکەشی ئاشناتر دەبین، خوا
یارمەتیمان بدات کە هەرچی دەیزانین بیهیتوانین، حالی بوونەکە لە خۆماندا
بکەینە حال، چونکە بێگومان ئامانجی زانست بریتیه لە کاریگەردن و خۆپێ
چاککردن و دەوربەر پێ چاککردن.

لێرەشدا کۆتایی بە تەفسیرکردنی ئایەتەکانی سوورەتی (فصلت) دینین و
دەڵێین:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) الطبري في (جامع البيان): ج ۲۵، ۶، (القرطبي) في (الجامع لأحكام القرآن) ج ۱۵، ص: ۲۹۹،
(ابن عجيبة) في (البحر المديد في تفسير كتاب المجدد) ج ۲۵، ۳۵۵، (الشوكاني) في (فتح القدير)
ج: ۲۴۴، ص: ۶۲۷.

تہ فیسیری سوورہ تی

الشُّوْرَى

دەستپیک

بەرپـزان!

ئەمـرۆ کە (۲۹/ ربيع الثاني/ سالى ۱۴۴۱) كۆچىيە، بەرانبەر (۲۰۱۹/۱۲/۲۶) زايىنى، خوا پشتيوان يىت دەستدەكەين بە تەفسىركردنى سوورەتى (الشورى).

نېوهرۆكى سوورەتى (الشورى) و بابەتەكانى

يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە، بە دوو ناوان ناسراوہ:

۱- (حم عسق)، يان (عسق).

۲- (سُورَةُ الشُّوْرَى)، يان (سُورَةُ شُورَى)، واتە: بەبى (أل)، وەك (البخاري) لە (كتاب التفسير) و (الترمذي) لە (جامع السنن)دا، ھىناويانە، بەلام ديارە ئەوہى زياتر باوہ، ېرىتيە لە (سورة الشورى) يان (سورة شورى).

دووەم: شويىنى دابەزىنى:

ئەم سوورەتە موبارەكە، لەلای زۆربەى زانايان يەكئیکە لە سوورەتە مەككەيەكان، ھەرچەندە لە قەتادەو ئىبنو عەبباسيەو ھاتوہ كە چوار ئايەت، ئايەتەكانى: (۲۳ - ۲۶)، كە ئەمە دەقەكەيانە: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي

الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْرَفَ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَبِمَتَّ اللَّهُ ابْتِطَالَ وَتُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾

مەدینەیین، بەلام وای پێناچێ ئەو رایە راست بێ، دەگونجێ عەبدوللای کۆری عەبباس (خوا لێیان پازی بێ)، شتی وای هەر لێ نەگیردرا بیتەو، هەر وەها قەتادەش لێی نەگیردرا بیتەو، دەشگونجێ لێشیان گیردرا بیتەو وای تێگەیین، بەلام وەك دواوی لە کاتی تەفسیر کردنی ئایەتەکاندا بۆمان دەرە کەوێ، ئایەتەکانی ئەم سوورەتە موبارە کە وەك ئالفەکانی زنجیر یە کدی پەییوەست دەکەن و، هیچ نیشانەو بەلگە یە کیش نیە لەسەر ئەوێ ئەو چوار ئایەتە یاخود هەر ئایەتێکی دیکە، کە هەندێکیان باسی هەندێ ئایەتی دیکەشیان کردو، لەگەڵ کەش و بارودۆخی قۆناغی مەککەدا نەگونجێ و ناچاریین بڵیین: لە مەدینە هاتۆتە خوار، هەر وەها هیچ نەقلێک و پڕوایەتێکی راست - لە پرۆوی سەنەدەو - لەبەر دەستدان، ناچارمان بکات بڵیین: ئەو ئایەتە لە فلان بۆنەداو، لە فلان کاتەدا لە مەدینە هاتۆتە خوار، دواوی خراوەتە ئێو پیزی ئەو ئایەتە نەو سوورەتی (الشوری) کە لە مەککەدا دابەزیو.

سێیەم: ریزبەندیی لە موصحف و دابەزینی دا:

لە (مصحف) دا ژمارە (٤٢) یە، واتە: لە سوورەتی (الفاتحة) وە کە دێین ئەم سوورەتە موبارە کە ژمارە کە (٤٢) یە، بەلام لە ریزبەندیی دابەزیندا، ژمارە (٦٩) یە، واش پێدەچی لە دەوری سالی هەشتەمی پێغەمبەراییەتی، تاكو سالی نوێمیشی خایاندبێ، دابەزینی، واتە: لەگەڵ کەش و بارودۆخی هەردوو سالی: ٨ و ٩ دا زیاتر دەگونجێ و، ئایەتی: ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ

سُورَىٰ يٰنٰهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٢٨﴾، لەوبارەو تەماژەيە بە ھەلۆیستی ھەردوو ھۆزى ئەوس و خەزەرەج، کە ھەندىک دەلێن: لە سالى نۆيەمداو ھەندىک دەلێن: لە سالى دەيەمى پيڤغەمبەرايەتييدا، بۆ يەكەمجار ديداريان لەگەڵ پيڤغەمبەرى خاتەمدا ﷺ کردووە، دواتر پەيمانى يەكەم و دووھەمى عەقەبەيان لەگەڵ پيڤغەمبەرى خوادا ﷺ بەستوون، ھەندىکيش دەلێن: يەكەم ديدار لە سالى يازدەيەمى پيڤغەمبەرايەتيى دابوو، پەيمانى يەكەم و دووھەمى لە سالانى دوازدەو سێزدەدا بوون.

چوارەم: ژمارەى ئايەتەکانى:

ژمارەى ئايەتەکانى سوورەتى (الشورى)، لە لای خەلىكى مەدينەو مەككەو شام، ھەروەھا بەصەرش، بە پەنجا (۵۰) دانراوە، بەلام لە لای خەلىكى كووفە بە پەنجاو سێ (۵۳) دانراوە، زياتریش ژمارەى (۵۳) زياتر تەبەئىنىى كراوە، پيشتريش گوتوو مانە: كە جياوازيى لە ژماردى ئايەتەكاندا، دەگەرپتەوھە بۆ كورتى و دريژى پستەكانى قوپان، زانايەك پستەيەكى كردۆتە دوو كوت، بۆيە بۆتە دوو ئايەت، يەكى ديكە ھەمووى بە سەريەكەوھە كردوھە بە يەك پستە، بۆيە ھەمووى بۆتە يەك ئايەت.

پنجەم: نيوەڕۆكى:

ئەم سوورەتە پانتايەكى زۆرى تيدا تەرخانكراوە بۆ باسى وەحى، شەش جارەن وشەى وەحى بە چەند پيژگەيەك لەم سوورەتە موبارەكەدا دووبارە بۆتەو، لە ئايەتەكانى: (۵۲، ۵۱، ۱۳، ۷، ۳)دا، ھەروەھا لەم سوورەتەدا سێ شيوەزەكانى وەحى كردنى خوا، ھاتوون، تەنيا لەم سوورەتەشدا خوا ﷻ ھەرسىك شيوەزەكانى سروشكردنى خۆى بۆ پيڤغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، خستوونە ڕوو، بەلام

وَيَرَى بَاسِي وَهَجِيى كَه پَانَتَايَه كى زَوْرَى دَاگِرَتَوَه، چەند بابەتتىكى دىكەش ھاتوون،
وہك:

۱- خستنه پرووى ژمارەيەك لە سيفهت و كردهوہەكانى خوا.

۲- باسى رۆژى دوایی، بە ھەردوو قوناغى ئاخىر زەمان و قىامەت و، باسى بەھەشت و
دۆزەخ.

۳- باسى پىڭھەمبەرانى خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و خواھەنى يەك تايىن و بەرنامە بوونيان
لە ھىللە گشتىيەکاندا، کە بە تايبەت ناوى نووح و ئىبراھىم و مووسا و عيسا (عَلَيْهِمُ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، ناوى پىڭھەمبەرى خوشمان موحەممەد ﷺ بە شۆھى دواندن ھاتوہ.

۴- باسى سيفهتە بنەرەتتییەکانى کۆمەللى مسولمان، کە دەورى دە (۱۰) سيفهتن.

۵- باسى گەرانهوہ بۆ لای خوا، تەوبە وەرگرتنى خوا لە بەندەکانى.

۶- باسى خستنه پرووى ژمارەيەك لە چاکەو نىعمەتەکانى خوا لە ژيانى مروڤدا.

۷- فەرمانکردنى خوا بە پىڭھەمبەرەكەى ﷺ، کە پىنج ئەرکان جىيەجى بکات و، پىنج
راستىيانىش رابگەيەنئ، لە ئايەتى ژمارە (۱۵) دا، ھاتوہ.

شەشەم: تايبەتمەندىيەکانى:

ئيمە لەم سوورەتەدا (۱۰) تايبەتمەندىيمان ديارىى کردوون، کە دەگونجى
زياتريشين، يان دەشگونجى ئەم (۱۰) يە، ھەندىکيان بخرىنە ئىو ھەندىکيان:

۱- يەكەمین تايبەتمەندى ئەم سوورەتە، ئەوہە کە دەستپىكى بە پىنج (۵) پىتى پچر
پچرە، بەلام لە (۲) ئايەت دا، (حَمْدٌ ۱) (عَسَى ۲)، چونکە دەستپىكى دىکەى
پىنج پىتى ھەيە، لە سوورەتى (مريم) دا، بەلام لەوى ھەر پىنج (۵) پىتەکان بەسەر
يەكەوہن و يەك ئايەتن (گھىعص) بەلام لىرەدا: (حَمْدٌ)، (عَسَى).

(۲) - له ئايەتی (۱۱) دا، ئەم تەعبیرە لە ھەموو قورئاندا تەنیا لێرەدا ھاتووە: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ الشُّورَى، واتە: ھیچ شتێک وەک خوا نیو، خوا وەک ھیچ شتێک نیو.

(۳) - باسی ئەو راستییە کە شەریعەتی موحەممەد ﷺ ھەمان شەریعەتی نووح و ئیبراھیم و مووسا و عیسا، دیارە لە ھێڵە گشتییەکانیدا، ئەویش لە ئایەتی (۱۳) دا ھاتووە.

(۴) - ھانتی پێنج ئەرکی گەورە و پێنج ھەوالی مەزن لە یەک ئایەتدا، یانی: خوا ﷻ پێنج ئەرکی بە پێغمەبەر ﷺ سەپاردوون، پێشیفەرموووە پێنج راستییان پابگەییەن لە یەک تاکە ئایەتدا، ئایەتی ژمارە (۱۵).

(۵) - باسی ئەوە کە خوا ﷻ کتیبی بە ھەق دا بە زاندووە، تەرازووشی دا بە زاندووە، لە ئایەتی ژمارە (۱۷) دا، کە تەنیا لەم سوۋرەتەدا بەم شێوەیە ھاتووە.

(۶) - باسی ئەوە کە پێغمەبەر ﷺ جگە لە: ﴿الْمُودَّةَ فِي الْقُرْآنِ﴾، ھیچ پاداشتێکی دیکە لە خەڵک ناخوای، کاتێک بانگیان دەکات بۆ لای خوا، لە ئایەتی ژمارە (۲۳) دا، کە دەفەرموو: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْآنِ﴾ الشُّورَى، واتە: بۆ: ھیچ پاداشتێکتان لێ داوا ناکەم جگە لە ﴿الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْآنِ﴾ کە راستترین و گونجاوترین مانای ئەوەیە: تەنیا خۆشەویستیم ھەیە کە تێو زیاتر لە خوا نزیك ببێتووە، واتە: تەنیا شتێک کە لێتان داوا بکەم لە بەرانبەر گەیاوندی پەیاپی خوا، ئەوەیە: ھەز دەکەم زیاتر لە خوا نزیك بن، کەواتە: پاداشتە کەش ھەر بۆ خۆیان دەگەرێتووە.

(۷) - باسی ئەوە کە کاروباری مەسئولان دەبێ بەراوی بێ، لە ئایەتی ژمارە (۲۸) دا: ﴿وَأَقْرَبُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ الشُّورَى.

(۸) - باسی ئەوە کە خوا، بە ویستی خۆی، کچان و کوران، یان ھەردووکیان بە مەرفەئەکان دەدات و، ھەندێکیان نەزۆک دەکات و ھیچیان پێنادات، ئەویش لە ئایەتەکانی: (۴۹) و (۵۰) دا ھاتووە، لە ھەموو قورئان دا تەنیا لێرەدا ئەوە ھاتووە.

(٩) - باسی سَی شِیوازەکانی ناردنی وه حیی خوا بۆ پێغه مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له ئایه‌تی ژماره (٥١)دا هاته‌وه: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ...﴾.

(١٠) - باسی ئەوه که پێش ناردنی وه حیی، پێغه مبه‌ری کۆتایی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌یزانیوه نه‌کتیب چیه، نه‌ ئیمان چیه؟ وه‌ك ده‌فرمو‌ی: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾ (٥٢)، واته: ڕووحێكمان له لایان خو‌مانه‌وه بۆ تۆ ناردوه، که پێش ئەو نه‌تده‌زانی نه‌کتیب چیه؟ (واته: به‌رنامه‌ی ژیان)، نه‌ ئیمانیش چیه؟.

که به‌ داخه‌وه، زۆریك له‌ تو‌یژه‌ره‌وان له‌ تینگه‌یشتنی ئەو ڕسته‌ قورئانییه‌دا نه‌یانپێکاوه، له‌به‌ر ئەوه‌ی کارتیکراو بوون به‌ پێناسه‌ی ئیمان، به‌و پێیه‌ی له‌ سه‌رده‌می خو‌یانه‌دا باو بووه، که بریتی بووه له‌ ناسینی خوا، ئنجا که خوا ده‌فرمو‌ی: تۆ پێش قورئان نه‌تده‌زانی کتیب چیه‌و ئیمان چیه؟ گو‌تو‌یانه: چۆن ده‌بی پێغه مبه‌ر ﷺ خ‌وای نه‌ناسین؟! که له‌ راستییدا پێغه مبه‌ری خوا (محمد) ﷺ و هه‌موو پێغه مبه‌ران خ‌وایان هه‌ر ناسیوه، پێش هاتنی وه‌حییش، به‌لام ئیمان جیا‌یه له‌ خو‌ناسیی، وه‌ك دوایی باسی ده‌که‌ین.

حه‌وته‌م: دابه‌شکردنی ئایه‌ته‌کان بۆ چه‌ند ده‌رسیك:

خ‌وا پشتیوان بَی ئیمه‌ کو‌ی په‌نجاو سَی (٥٣) ئایه‌ته‌که‌ی ئەم سو‌وره‌ته مو‌بارکه‌، بۆ (٦) ده‌رسان دابه‌ش ده‌که‌ین:

ده‌رسی یه‌که‌م: دوا‌زه ئایه‌تی سه‌ره‌تا ده‌گرێته‌ خ‌و‌ی، ئایه‌ته‌کانی: (١ - ١٢)، که‌ نێوه‌ ڕۆکه‌کانی بریتیه له‌ ناساندنی خوا، به‌ کو‌مه‌ڵێکی زۆر له‌ سی‌فه‌ت و کرده‌وه‌کانی، ده‌وری بیست و هه‌وت (٢٧) و، باسی قورئان و باسی پێغه مبه‌ره ﷺ پێغه مبه‌ری خاته‌م و، باسی وه‌حیی ناردنی خ‌وایه بۆ پێغه مبه‌ری خاته‌م و بۆ پێغه مبه‌رانی پێش‌ووش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ).

دەرسى دووھەم: شەش ئايەت دەگرېتە خۇي، ئايەتەكانى: (۱۲ - ۱۸)، كەتتايان دا باسى ئايىنى خوا بە گشتى كراوھ، باسى ھەر پېنج پېغەمبەرە مەزنەكان كراوھ: نووح و ئىبراھىم و مووسا و عيسا و موھەممەد (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، باسى ئەركى پېغەمبەرى خاتم ﷺ كراوھ، ھەرۈھە باسى ئەوھ كە قورئان بە ھەق دابەزىئراوھ، تەرازووشى لە گەلدا دابەزىئراوھ.

دەرسى سىيەم: شەش ئايەت دەگرېتە خۇي، ئەوېش ئايەتەكانى: (۱۹ - ۲۴)، باسى لوتفى خوا، باسى ھەولدانى مروؤف چ بو دىئا، چ بو پوژى دوايى و، سەرەنجامى مروؤفەكان لە قىامەتدا، بە ھەر دوو بارى ئەرئىنى و نەرئىنىدا، كراوھ.

دەرسى چوارەم: يازدە ئايەت دەگرېتە خۇي، ئايەتەكانى: (۲۵ - ۳۵)، باسى ژمارەيەك لە چاكەو نىعمەتەكانى خوا كراوھ، كە ھاوكات نىشانەو بەلگەشن لە سەر بەدپېئەرايەتتى و، پەرۈردگارئىتى و، خاوەندارئىتى و، تەنبا پەرستراوئىتى خوا.

دەرسى پېنجەم: ئەوېش يازدە ئايەت دەگرېتە خۇي، ئايەتەكانى: (۳۶ - ۴۶)، باسى سىفەتە بنەرەتتەكانى كۆمەللى پروادار كراوھ، كە دەورى دە (۱۰) سىفەتن، ئەم سوورەتە يەككە لە شوئە دەگەن و كەمەكان، كە خوا ﷻ ژمارەيەكى زۆر لە سىفەتەكانى پروادارانى وەك كۆمەل، خستوونەرۈو، لە ئىتوياندا ئەوھ كە كاروبارىان بە پراوئ بەرپوھ دەبەن و، ئايەت ژمارى (۳۸) تاكە شوئىنكە كە ئەوھى تىدا ھاتبى: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُرَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ (الشورى، كاروبارىان بە پراوئە.

دەرسى شەشەم: كە ھەوت ئايەت كۆتايى دەگرېتە خۇي، ئايەتەكانى: (۴۷ - ۵۳) فەرمانكردنى خوا، بە وەلەمدانەوھى مروؤقان، كە بە دەم بانگى پەيامى خواوھ بېن و باسى ھەر سى شۆۈزەكەى وەحىي و، باسى ئەوھ كە خوا ﷻ وەك چوئ وەحىي بو پېغەمبەرەن ناردەو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بەھەمان شۆۈھش

وہ جیسی بُو پیغمبر مہری خاتمہ م ناردوہ، کہ پرووچیکہ لہ لایان خویہ وہو بہ ہوی
 ۛہ و پرووہ وہ ۛنجا لیلی ۛاشکر ابووہ، ۛیمان چییہ و بہرنامہ چییہ و دہ بی چی
 بکات و چوُن بہ ندایہ ۛیی بُو خوا بکات و، چوُن کوُمہ لگو دہ ورو بہرہ کہی خوی
 چاک بکات؟

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

پیناسہی ٹہم دہرسہ

ٹہم دہرسہ لہ دوازده (۱۲) ٹایہ تی سہرہ تہای سوورہ تی (الشوری) پیکدی: (۱) - (۱۲)، کہ لہو (۱۲) ٹایہ تہدا خوا باسی وہ جیہی ناردنی خوئی بو موحممہد ﷺ ہر وہہا بو تیکرای پیغمبہ رانی دیکہش، (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دہکات.

شایانی باسہ: لہ دوو توئی ٹہو دوازده (۱۲) ٹایہ تہدا، دہوری بیست و حہوت (۲۷) لہ سیفت و کردہوہ بی وینہکانی خوا خراونہ پرو، کہ کہم وایہ لہ پایانتایہ کی ٹہوہ نددہا، ہیئدہ لہ سیفت و کردہوہکانی خوای تاک و بی وینہ خرابنہ پرو لہ قورٹاندا، تنجا لہ میانی ٹہوہ شدا زیاتر لہ بیست (۲۰) بابہ تی گہرہو گرنگی جوړاو جوړ لہ بواری بوونناسی و ٹیمان و عہقیدہدا خراونہ پرو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿حَمْدٌ ۱﴾ عَسَقَ ۲﴾ كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۳﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۴﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْقَطِرْنَ مِنْ قَوْقِحٍ ۵﴾ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِنْ اللَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۶﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۷﴾ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَبَّ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ۸﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۹﴾ أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾ وَمَا اخْلَقْتُمْ فِيهِ مِن شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُوكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

مانای دهقو دهقی نایه تهکان

{به ناوی خوای به به زهیی به خشنده، حامیم ﴿١﴾ عهین سین قاف ﴿٢﴾ بهو شیوهیه (که ههر شایستهی خوایه) خوای زالی کارزان، سروش بو لای توو بو لای ئهوانهیی پیش تووش (له پیغه مبهران) دهکات ﴿٣﴾ ههرچی له ئاسمانهکان و، ههرچی له زهویی دایه، هی ویهو ئهو بهرزی مهزنه ﴿٤﴾ نیزیکه ئاسمانهکان له سه رهوهیان پا هه بقیلشین (له سام و هه بیهقی خوا) و فریشتهکانیش پهروه ردگاریان به پاک دهگرن و، به ستایش کردنیه وه داوای لیبوردن (له خوا) دهکهن بو ئهو که سانهی له زهویدان، ئهها (ناگاداربنا!) به راستیی ههر خوا لیبوردی به به زه بیه ﴿٥﴾ ئهوانهش که جگه لهوی دۆست و سه ره رشتیاران ئیکیان گرتوون، خوا به سه ریانه وه پارتزه رو (چاودیره) و، توو کار پیتسپیراوو (پارتزه ر) فی به سه ریانه وه، (که رتی لادانیان لیبگری) ﴿٦﴾ ههروهها بهو شیوهیهی (که شایستهی تیمهیه) قورباتیکی عه ره بیی (زمان) مان بو لات سروش کردوه، تاکو (خه لکی) دایکی ئاوه دانیه کان (شاری مه ککه) و خه لکی ده ور به ری پی وریابکه یه وه و بترسینی و، (خه لک) له پوژی کو کردنه وه که دوو دلی تیدانیه، بترسینی، (که له و پوژدها) کو مه لیک (که خه لکی بهر واداری چاکه کارن) له نیو بهه شتدا ده بن و، کو مه لیک (که خه لکی بی پروای خراپه کارن) له نیو کلپه

(ي دۆزەخ) دا دەپن (۷) ئەگەر خواش ويستىباي (زۆريان لى بىكات) دەيكردنه
 يەك كۆمەل (و لەسەر ئيمان، يان لەسەر كوفر كۆي دەكردنه) بەلام (ئازادى
 كردوون و سەرەنجام) ھەر كەسكى بىھويى (بە ھۆي ئيمان ھىنانىيە) دەپخاتە
 نىو بەزەيى خۆيە ھە، ستەمكارانىش (كە ھىدايەت و پەيامى خوا ھەرنەگرن)
 ھىچ سەرپەرشتيارو پشتىوانىكىيان نىيە (۸) يان ئايا (يېپروايان) جگە لەو (خوا)
 سەرپەرشتيارانىكىيان گرتوون؟ بەلكو (لە پاستىيدا) تەنيا خوا سەرپەرشتيارەو،
 بەس ئەو مردووان دەژىننپتە ھە، ھەر ئەويش لەسەر ھەموو شەيخ بە توانايە
 (۹) ھەر شەيخىش ئىيدا كەوتتە راجايىيە ھە، حوكم و بربارەكەي تەنيا بۆلای
 خوايە، (بلى:) ئا ئەو خوايەتان پەرۋەردگارمە، پشتەم تەنيا بەو بەستە ھە، بەس
 بۆلای ويش لە ناخە ھە دەگەرئە ھە (۱۰) داھىنەرى ئاسمانەكان و زەوييە، لە
 خۆتان ھاوسەرانى بۆ پەخساندوون و، لە ئاژەلانىش جووتە (ئىرومى) يەكانى
 پەخساندوون كە لە ھەدا (لەو جووتىيە دا) زۆرتان دەكات (خۆتان و ئاژەلەكانتان،
 ۋەچەتان بەردەوام دەبى) ھىچ شەيخ ۋەك وي (خوا) نىيە، ئەو بىسەرى يىنەرە
 (۱۱) كىلەكانى ئاسمانەكان و زەوى ھى وين، بۆ ھەر كەس بىھويى بژىو زۆرو
 فراوان دەكات و، كەم و تەنگ دەكات، بە دلىيىي ئەو بە ھەموو شەيخ زانايە
 .{ ۱۲ }

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(بَقَطَرًا): واته: هه لده قلیشین، (الْفَطْرُ: الشَّقْ طُولًا) (فَطْر): بریتیه له شتیک که به باری درێژیدا بشکێ، به کوردیی هه لقلیشانی پێ ده لێن، ده گوترێ: داره که قلیشا، دیواره که قلیشا، (مِنْ فُطُورِ آي: اَخْتِلَالٍ وَوَهْنٍ) (فُطُور): به مانای نارێکی و بیهیزی دی.

(أَمْ الْقُرَى): مه به ست شاری مه ککه یه، دایکی ناوه دانیه کان، هه ره وه که به مه جه پره گوتراوه: (أَمْ النُّجُوم) دایکی نه ستیهره کان (که هه که شان)، هه روه ها به (اللُّوْحُ الْمُحْفُوظ) گوتراوه: (أَمْ الْكِتَاب) دایکی نووسینه کان.

(فَاطِر): واته: داهینهر، په یدا که ر، (فَطَرُ اللَّهِ الْخَلْقُ: هُوَ إِبْجَادُهُ الشَّيْءَ، وَإِبْدَاعُهُ عَلَى هَيْئَةٍ مُتَرَشِّحَةٍ لِّفَعْلٍ مِنَ الْأَفْعَالِ)، خوا دروستکراوه کانی (فَطَر) کردوون، (فَطَر) بریتیه له په یدا کرنی شتیک و، داهینانی به شیوه یه که لێ بوه شیتته وه کارێک ته نجام بدات، که واته: (فَاطِرٌ) یانی: (مُبْدِع) داهینهر و په یدا که ر.

(يَذَرُوكُمْ فِيهِ): واته: له ویدا زۆرتان ده کات، (الذَّرَّةُ: إِظْهَارُ اللَّهِ تَعَالَى مَا أَبْدَاهُ، يُقَالُ: ذَرَأَ اللَّهُ الْخَلْقَ، آي: أَوْجَدَ أَشْخَاصَهُمْ) (ذَرَّةٌ): هه م به مانای ده رخستن دی، هه م به مانای زۆر کردن و بلاو کردنه وه ش دی.

(مَقَالِيدُ): به مانای (مَقَاتِيح) دی، واته: کلێله کان، (مَقَالِيدُ: جَمْعُ إِقْلِيدٍ مَأْخُوذٍ مِنْ كَلِمَةِ الْفَارْسِيَّةِ عَلَى غَيْرِ قِيَاسٍ، أَوْ جَمْعُ مَقْلَادٍ، آي: مُفْتَاَحٍ)، (مَقَالِيد) نه ویش یان کوێ (إِقْلِيد) ه، که له (کَلِمَةٍ) ی، فارسییه وه هاتوه، به لām به شیوه یه کی قیاسیی وه رنه گیراوه، یا خود کوێ (مَقْلَاد) ه، نه گه ر کوێ (مَقْلَاد) بی، به شیوه یه کی قیاسیی وه رگیراوه، (مَفَاتِيحُ) (مَقْلَادُ، مَقَالِيدُ) (مَعْرَاجُ، مَعَارِيضُ) تا کو تایی، هه ندیکیش (مَقَالِيدُ) یان، به مانای: (خَزَائِنُ) لیکداوه ته وه، عه مباره کان، به لām زیاتر وا پێده چێ مانای (مَقَاتِيح) بی، واته: کلێله کان.

(بَسْطُ الرِّزْقِ): (بَسْطُ الشَّيْءِ: نَشْرُهُ وَتَوْسِيعُهُ) شَتِك كە (بَسْطُ) بَكْرِی، واتە: بَلَاوېكرېته وەو فراوان بَكْرِی، مەبەست پېی زۆر كردنه.

(يَقْدِرُ): (قَدَرْتُ عَلَيْهِ الشَّيْءَ: صَيَّقْتُهُ، كَأَنَّمَا جَعَلْتَهُ يَقْدِرُ، بِخِلَافِ مَا وُصِفَ بِغَيْرِ حِسَابٍ)، (قَدَرَ يَقْدِرُ) بە مانای (صَيَّقَ يُصَيِّقُ) (قَدَرْتُ عَلَيْهِ الشَّيْءَ) واتە: شتەكەم لى تەنگ كردهو، یانی: كردهوومە بە ئەندازەيەكى دیارییكراو، پێچەوانەى ئەوە كە بەبى ژماردن پى بدرى.

مانای گشتیی ئایەتەکان

ئەم دوازدە (۱۲) ئایەتە موبارەكە، وەك پێشتریش ئاماژەم پێدا، بیست و حەوت (۲۷) لە سیفەت و كردهووە نوازیكە كانی خوای پەروەردگاریان تێدا خراونەپوو، كە ئێمە لە میانى مانای گشتیی ئەو دوازدە (۱۲) ئایەتەدا ئاماژەیان پێدەكەین:

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، واتە: ئەو كارە دەست پێدەكەم بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، زۆر جار گوتوومانە و لێرهش دووبارەى دەكەینهو: كاتێك مەرووف ئەو رسته موبارەكە دەلى، دەبى چوار واتای بنه‌ره‌تیى بە عەقڵ و هووشى خویدا بهێنى:

- ۱- بە ناوی خوا دەست پێدەكەم، ئەك بە ناوی خۆم، یان هەر شتیكى دیکە.
 - ۲- ئەو كارە بۆ پازییكردنى خوا ئەنجام دەدەم.
 - ۳- ئەو كارە بە پێى بەرنامەى خوا ئەنجام دەدەم.
 - ۴- ئەو كارە بە یارمەتیى و هاوكاریى خوا ئەنجام دەدەم، ئەك بە شان و شه‌وكەتى خۆم.
- سەرەتا دەلێین: ئەم سووپەتە یەكێكە لە حەوت سووپەتان لە قورئاندا، كە پێیان دەگوترى: (ذوات حم) یان (آل حم) كە یەكەمیان سووپەتی (غافر) بوو،

دووه میان (فصلت) بوو، سییه میشیان ئەم سوورەتی (الشُّوْرَى)یە، چوارە میشیان سوورەتی (الزخرف) ه، پینجە میشیان سوورەتی (الدخان) ه، شەشە میشیان سوورەتی (الجمعة) یە، حەوتە میشیان سوورەتی (الأحقاف) ه، ئنجا لە نیو هەر حەوت (۷) سوورەتە کەدا، کە بە (حم) دەست پێدە کەن، تەنیا ئەم سوورەتی (الشُّوْرَى)، وێرای (حم) کە ئەو دوو پیتە لە سەرەتاوە هاتوون، سێ پیتی دیکەش هاتوون: (عسق)، کە دیارە (حم) کراوە بە ئایەتیک و، (عسق) یش کراوە بە ئایەتیک دیکە، لە هەموو قورئانیشدا ئەمە تاکە حالەتیکە کە بەم شیوەیە بێ، کە چەند پیتیک پچر پچر بکرین بە دوو ئایەت، لە هەموو قورئان هەمیشە پیتە پچر پچرەکان، هەر بە یە ک ئایەت یان بە بەشیک لە ئایەتیک هاتوون، ئەگەر تەنیا یە ک پیت بن، وەك: ص و ق و ن، بەلام ئەوانی دیکە: ئەگەر دووانن، ئەگەر سیانن، ئەگەر چوارن، ئەگەر پینجن، وەك: سوورەتی (مریم)، کە دەفەرموی: (کهیصص)، کراون بە ئایەتیک^(۱).

کاتی خۆی ئیمە لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (یونس)دا، باسیکی خەست و خۆلمان لە بارە ی ئەو پیتە پچر پچرانەو کە کردو، هەرودە ها لە سەرەتای سوورەتی (الشعراء) یشدا، جاریکی دیکە لەو بارەو قسەمان کردو و هەندیک وردە کاریی دیکەمان باس کردو، بۆیە لێرەدا هەروا بە سەریدا دەروژین و ئەوەندە دەلێین: خوا ﷻ لە رێی ئەو پیتە پچر پچرانەو، کە لە سەرەتای بیست و نۆ (۲۹) لە سوورەتەکانی قورئاندا هاتوون، دەیهوێ ئەو پەیامە بە مەزھەکان بگەیەنێ: ئەو قورئانە بەو بزانن فەرماشتی من، کە هەر لەو پیتانە پێک دێ ئیوە قسەیان پێدە کەن و پێیان دەنووسن، ئنجا ئەو کەرەستە یە لەبەر دەستی ئیوەشدا هەیه، من ئەو قورئانەم لێ پێکھێناوە، بەلام ئیوە قسە ی ئاسایی پێدە کەن و، ناتوانن نە ک وینە ی ئەو قورئانە بینن، بەلکو وینە ی سوورەتیکیش بینن، سوورەتیک سێ ئایەتی.

(۱) جگە لە: (طس) تلك آیات القرآن و کتاب مبین).

كەواتە: بزانی ئەم فەرمايشتە تێو ناتوانن، وەك بەشێكى كەمى بێنن، ئەو
فەرمايشتى خوايە.

خو دەفەرموى: **حَا مِيم. عهين سين قاف، ﴿كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾**، ئاوا بەو شێوەیە - سەر سۆرەتێنەرە - سروش بۆ لای تۆ
دەكات و، بۆ لای ئەوانەى پێش تۆش دەكات، خۆى زالى كارزان.

سروشکردن و پەيامى پەنھان ناردنى خوا ﷻ چ بۆ لای پێغەمبەرى خاتم ﷺ، چ
بۆ لای پێغەمبەرانى دیکە، شتێكى يەكجار گەورەو گرنگ و تايبەت و سەرسۆرەتێنەرە
و، خوا بەھۆى ئەووە ئەو پێغەمبەرانەى جیا کردوونەو لە خەلکى دیکە، وەك
خو لە سوورەتى (النمل) دا، دەفەرموى: ﴿قُلْ لِّلْحَمْدِ لِلَّهِ وَسَلَّمَ عَلَىٰ عِبَادِهِ النَّبِيُّ
أَصْطَفَىٰ ۝٥٩﴾، واتە: بلى: ستايش بۆ خواو سەلام لەسەر ئەو بەندانەى
ھەڵبژاردوون، ھەر و ھا لە سوورەتى (الحج) دا، دەفەرموى: ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي
مِنَ الْمَلِكَةِ رَسُولًا وَرَبًّا النَّاسِ ۝٧٥﴾، واتە: خوا لە فریشتەکانیش
نوێنەرەن ھەڵدەبژێرى و، لە خەلکیش پەوانە کراوانى خۆى ھەڵدەبژێرى، كە
پێغەمبەرانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، كەواتە: لێرەدا سى لە سیفەتەکانى خوا،
خراونەرۆو:

يەكەم: پەيامى پەنھان ناردنى، سروش کردنى (يوحى).

دووھەم: بالادەستى خوا (العزیز).

سێھەم: کاربەجێى خوا (الحکیم).

﴿لَهُ مَا فِى السَّمَوَاتِ وَمَا فِى الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾، ئەو ھوش سیفەتى چوارەمى خوايە
چوارەم: ھەرچى لە ئاسمانەکان و ھەرچى لە زەویدا ھەيە، ھى وى، خوا خاوەن و
حوکمرانى پەھاو بى سنورى ھەر شتێكە كە لە ئاسمانەکان و لە زەوى دا ھەيە، خوا ھەم
حوکمران و بالادەستە، ھەم خاوەنیشە بۆ ھەرچى لە ئاسمانەکان و لە زەویدا ھەيە.

پېنجەم و شەشەم: ﴿وَهُوَ أَعْلَى الْعَظِيمِ﴾، ئەو يەكجار بەرزە، بى سەنور بەرزە، يەكجار و بى سەنوريش مەزە.

حەوتەم: ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَفْطُرْنَ مِنْ فَوْقِهَا﴾، نىزىكە ئاسمانەكان لە سەريانەوہ داقلىشىن، واتە: داقلىشان و ھەلقلىشانەكە لە سەروہ دەست پى بکات، بۆچى؟ لەبەر سام ھەيەتى خوا ﷻ چونكە ئەو ھەمووى پەيوەندىي بە خواوہ ھەيە، ھەندىك گوتوويناہ: بۆيە ئاسمانەكان خەرىكە ھەلقلىشىن و بشكىن، پارچە پارچە بىن، لەبەر قورسىي فرىشتەكان كە لە سەريانن، وەك دوايى باسى دەكەين، بەلام ئەو مانايەي ئىمە كردمان، بەھىترتە.

ھەشتەم: ﴿وَالْمَلٰٓئِكَةُ سٰبِقُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾، ئەو ھەش سىفەتتىكى دىكەي خوايە، فرىشتەكانىش بە ستايشكردنەوہ پەروەردگاريان بە پاك دەگرن، ﴿وَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾، داواي لى بوردنىش دەكەن بۆ ھەموو ئەوانەي لە زەوييدان، فرىشتەكان ھەموو خەلكەي لە زەوييدان، داواي لىبوردنباي بۆ لە خوا دەكەن.

نۆيەم و دەيەم: ﴿أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، ئەھا ئاگاداربىن! بە دلىيايى خوا زۆر لىبوردەيە، زۆرىش بەبەزەيى و مېھرەبانە.

يازدەيەم: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ﴾، ئەوانەش كە جگە لە خوا دۆستانىك پشتيوانان و سەرپەريشتياريانىك بۆ خويان دەگرن، ﴿اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ﴾، خوا بە سەريانەوہ پارىزەرە، خوا پارىزەريانە، واتە: پارىزەري كەردەوہ كانيانە، پارىزەري قسەكانيانە، پارىزەري ھەلسوكەوتەكانيانە، ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾، تۆش بە سەريانەوہ كار پىسپىردراوى ئەي موھەمەد ﷺ! واتە: تۆ لىت ناپرسىتەوہ بۆچى كوفريان كەردو، بىپروابوون، بۆچى تاوانيان كەردو لادانيان كەرد، دواي ئەوہي پەيامي خويان پى دەگەيەنى، بەرپرسيارىەتيي لە ئەستۆي خويان دايە.

دوازدەيەم: ﴿وَكُنْزِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾، ھەر ھەم شىوہيەي سەروشان كەردوہ بۆ پىغەمبەرانى پىش تۆ، قورئانىكىشان بە زمانى عەرەبيي بۆ تۆ ناردوہ، ﴿لِنُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾، تاكو داىكى ئاوہ دانىيەكان بترسىنن (كە مەككەيە)، واتە:

خەلكى دايكى ئاۋەدانىيەكان ﴿وَمَنْ حَوَّاهَا﴾، ھەرۈھە ئو خەلگەي لە دەۋرى مەككەيە، كە ھەموو گۆي زەۋى دەگرېتەۋە، ئەوانەي پى بترسىنى، وريايان بکەيەۋە ﴿وَنُذِرْ يَوْمَ الْجَمْعِ﴾، ھەرۈھە بۆ ئەۋەي خەلک ئاگادىر بکەيەۋە بترسىنى لە رۆژى كۆکردنەۋە ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾، كە ھېچ دوو دللى تېدانىيە، ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾، كە سەرەنجام كۆمەلېك لە بەھەشتدا سەقامگىر دەبن و، كۆمەلېكىش لە نېو كېلپەي دۆزەخدان، واتە: ۋەك سەرەنجامى كۆتايى بەو شېۋەيەي لى دى، كە ئەۋە رېگىر نىيە لەۋەي، پېش ئەۋەي خەلک ھەموۋى لە بەھەشتدا، ياخود لە دۆزەخدا نىشتەجى بى، كۆمەلېك بسووتىزىن لە پرواداران و سزا بدرىن، ھەرۈھە كە كۆمەلېكىش لە سەر ئەعراف دەبن، ۋەك لە سوۋرەتى (الأعراف)دا ھاتە، ئەۋە لەگەل ئەۋەدا تېكناگىرى، چونكە تېرە باسى دەرەنجامى كۆتايى دەكات.

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾، ئەگەر خواش ويستباي ھەموۋى دەگىران بە يەك كۆمەل، واتە: ھەموۋى لەسەر ئيمان كۆدەكردنەۋە، كە خوا ھەزى لە ئيمانە، ھەرۈھە خوا دەيتۋانى ھەموۋيان لەسەر كوفر كۆبكاتەۋە، ﴿وَلَكِنْ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ﴾، بەلام ھەر كەسېك بىەۋى دەيخاتە نېو بەزەيى خۆيەۋە، واتە: بەلام ئازادى كردوون و، ھەر كەسېك كە بىەۋى بە ھۆي ۋەرگرتنى ھىدايەتى خواۋە، دەيخاتە نېو بەزەيى خۆيەۋە، ﴿وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾، ستمەكارانىش ھېچ سەرپەرشتيارو ھاۋكارو يارمەتيدەر ئىكيان نىيە.

﴿أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ أُولَئِهِ﴾، يان ئايا جگە لەو سەرپەرشتيارانىكيان پەيداكردوون، ﴿قَالَ اللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ﴾، ئەمەش سيفەتى سىزدەيەم: بە دلئايى ھەر خوا سەرپەرشتيارى راستەقىنەيە ﴿وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى﴾، ئەمەش سيفەتى چواردەيەم: ھەر ئەۋە مردوۋان دەژىيىتەۋەو ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، ئەمەش سيفەتى يازدەيەم: ئەۋە لەسەر ھەموو شىتېكىش بە توانايە.

﴿وَمَا أَخْلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾، سيفهتی شازدهیەم: هەر شتیکیش تیتدا دەکەونە ڕاجیاییەو، ڕیاریو حوکمەکی بۆ لای خوا، ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي﴾، سيفهتی حەفدەهەم: ﴿تَوْبَتِي﴾ ئا ئەوەتان پەرودەگاری، ئا ئەو خوا، ئەوەتان پەرودەگاری من، ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾، پشتم هەر بەو دەبەستم و هەر بۆ لای ئەویش دەگەڕێمەو.

﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ سيفهتی هەژدەهەم: داھێنەری ئاسمانەکان و زەویە ﴿جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾ سيفهتی نۆزدەهەم: لە خۆتان هاوسەرانتانی بۆ ھێنانە دی، جووتەکانی بۆ ھێنانە دی، ئەو مەرۆقەکان، ﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا﴾ سيفهتی بیستەم: ھەرودەھا لە ئاژەلانیشت جووتی خولقاندوون، واتە: ھەم ئێوەی بە جووت (نیرو من) و ھەم ئاژەلەکانیشی بە جووت، خولقاندوون، ﴿يَذَرُوكُمْ فِيهِ﴾ سيفهتی بیست و یەکەم: لەو جووتییەدا زۆرتان دەکات، وەچەتان بەردەوام دەکات، ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، سيفهتی بیست و دووہم: ھیچ شتێک وەک وی نیە، زەینتان بەلای ئەوەدا نەچن، خوا پەرگەزی ھەبێ، پەرگەزو جووتیەتی و، نیرو مێیەتی بۆ ئێوە داناو، وەک یاسایەک تاکو وەچەتان پێ بەردەوام بێ.

گوتراو: ﴿كُلُّ مَا جَرَى بِبَالِكَ، قَالَ لَهُ بِخَلْقِ ذَلِكَ﴾ واتە: ھەرچی بە زەینی تۆ دابێ، خوا جیاپە لەو، چونکە ھەرچی بە زەینی تۆ دادی، ھەر وێنە ی دروستکراو، کە، بەلام خوا بەدیپێنەر، ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، بیست و سێ و بیست و چوارەم: خوا بیسەری بینەر، بەلام بیستەنەکی و دیتنەکی، وەک ھی ئێمە نیە، وەک چۆن زاتی خوا لە زاتی شتەکان جیاپە، ھەموو سیفەتەکانی و ھەموو حالەکانی و ھەموو کردەوێکانیشی، جیاپە لە ھی دروستکراو، کە.

کەواتە: چوونە سەر عەرشێ خوا، لە سەرەوێ دروستکراو، کە بوونی خوا، دیتنی خوا، بیستنی خوا، فەرماشت فەرموونی خوا، دەستەلاتی خوا، بەزەیی

خو، ھەموو سېفەتەكانى خوا، دەبى بلىين: وەك بۆ خوا شايستەن، وان، نەك بەو چەمك و واتايانەى دېنە زەينى ئىمەو، چونكە ئەو چەمك و واتايانەى دېنە زەينى ئىمەو، ھەمووياغان لە دروستكراوہكانى دارنيون، بەلام خوا ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، ئەمە بناغەو بنچينەى بە پاكرتنى خوايە ﴿يَعْلَمُ﴾، لەوہ كە لە ھىچ پرويكەوہو لە ھىچ شتيكىدا، وەك دروستكراوہكانى بچى.

لە كۆتايى دا دەفەرموى: ﴿لَهُ، مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ سېفەتى بيست و پىنچەم: كليلەكانى ئاسمانەكان و زەوى ھەر ھى ئەون، بەدەست وين، ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ سېفەتى بيست و شەشەم: بۆ ھەر كەسيك كە بىھوى بڑيو فراوان دەكات و، وەتەنگ دېنى، واتە: لە ھەندى خالدا بۆى فراوان دەكات و لە ھەندى خالدا بۆى وەتەنگ دېنى، ياخود: بۆ ھەر كەسيك بىھوى بڑيو فراوان دەكات و، بۆ ھەر كەسيكى ديكەش بىھوى، بڑيو تەنگ دەكات، كەمى دەكاتەو، ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ سېفەتى بيست و ھوتەم: بە دلىايى ئەو بە ھەموو شتيك زانايە، كە بە ھەموو شتيك زانايە، واتە: زۆر كردن و كەم كردنى بڑيويش بۆ تاك تاكى مروڤەكان، لە حالەتە جياجياكاندا، ياخود زۆر كردنى بڑيو بۆ ھەندىكيان و كەمكرنەوہى بۆ ھەندىكيان، بېگومان ھەمووى لە پرووى زانبارى بى سنوورى خۆيەوہى، لە پرووى ھىكمەت و كارزانيى بى سنوورى خۆيەوہى، بە پىي ئەو سىستەمە ناوازيەى كە لە ژيانى بەشەردا دايئاو، ئىمە دوايى لە مەسەلە گرنگەكاندا لە بارەى فراوانكردن و تەسككردن، ياخود: زۆر كردن و كەمكردنى خوا بۆ بڑيوى مروڤەكانەو، باسكى تايبەت دەكەين.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یە کەم:

سروشکردنی خوا بۆ پێغەمبەری کۆتایی و سەرچەم پێغەمبەرانى دیکەو،
و دەسفرکانى خواى بەرزو مەزن بە یازدە لە سیفەتە بەرزو بى وێنەکانى:

خوا ﷻ دەفەر مۆی: ﴿حَمْدٌ ۝۱ عَسَقٌ ۝۲﴾ كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۳﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿۴﴾ تَكَادُ
السَّمَوَاتُ يَنْقَطِرْنَ مِنْ قَوْقَحٍ ۖ وَالْمَلَكُتُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ
لِمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۵﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿۶﴾

شیگردنەوێ ئەم ئایەتانه، لە سێزدە بڕگەدا:

١- خوا عزوجل دواى دەست پێکردن بە ناوى خواى بە بەزەبى بەخشنده، دەفەر مۆی:
﴿حَمْدٌ ۝۱ عَسَقٌ ۝۲﴾، ئەمانە پێنج پیت، دوویان پێکەو: حا میم (حم)، سێشیان
پێکەو: عەین سین قاف (عسق)، بەلام هەموویان پچر پچر دەخوێنێنەو، بە عەرەبى
پێیان دەگوێرێ: (الْخُرُوفُ الْمُقَطَّعَةُ) پیتە لێک درابڕێراو، کە ئیمە لە سەرەتای
تەفسیری سوورەتی (یونس)دا، باسێکی وردمان لە بارەى ئەو پیتە پچر پچرێنەو کرد،
کە لە سەرەتای بیست و نۆ (۲۹) لە سوورەتە موبارەکانى قورئاندا هاتوون، هەرودەها
لە سەرەتای سوورەتی (الشعراء)یشدا، جارێکی دیکە هەندێک شتمان لەو بارەو بەسکرد،
شایانى باسە: ئەو پیتانە کە لە سەرەتای بیست و نۆ سوورەتەو هاتوون، ئەو پیتە پچر
پچرێنە، هەیانە یەک پیتە، کە لە سەرەتای سێ سوورەتەو هاتوون: (ص، ق، ن)، هەیانە

دوو پیتن، که دوو پیتەکان زۆرن وەك: (یس، طه) و هەموو (حم) هەکان، هەیانە سَ پیتن، وەك: (ألّم) هەکان، ئەوانیش زۆرن هەروەها (ألر) هەکان و (طسم) هەکان، هەیانە چوار پیتن وەك: (المّر، المص) دوو سوورەتیشیان پێنج پیتین که سەرەتای سوورەتی (مریم) ە: (كهيعص) و، سەرەتای ئەم سوورەتی، (الشورى) یە: (حم، عسق) تێمە لە شوێنی ئاماژە پێکراودا باسێکی تێرو تەسەلمان لە بارەووە کردووە، لێرە هەلناپرووزێنین و بەو ئاماژە کورتە، واز دێنین و دەلێین: خۆی بەرزى مەزن، لە سەرەتای بیست و نۆ لە سوورەتە موبارەكەکانی قوڕئان، که دووانیان مەدینەیین و ئەوانی دیکە مەککەیین، ئەم پیتە پچر پچرانە دێت، گرنگترینی ئەو ئامانجانەى دەیانپێکن، ئەودە، که ئەم قوڕئانە بەرزو مەزنە، هەر لەو پیتانەو لەو دەنگانە پێکھاتووە که مەرقەکانی بەکاریان دەهێتن، بۆ ئاخوتن و نووسین، تەنجا که ناتوانن ئەک و وێنەى قوڕئان، بەلکو دە (۱۰) سوورەت، بگرە وێنەى سوورەتیکیش بێنن، کەواتە: با دلنابن ئەو زاتەى لەو پیت و دەنگانە، ئەو فەرماشته بۆ وێنەى پێکھاتاو، خۆی بەرزى مەزنە، ئەگەرنا مەرقەکان کەم و زۆر دەتوانن لاسایی یەکدی بکەنەو.

۲- ﴿كَذَٰلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هەر بەو شێوەیە خۆی زالی کارزان سەروش بۆ لای تۆ دەکات، (پەيامی پەنھانت بۆ دەتێرێ) و بۆ لای ئەوانەى لە پێش تۆش دابوون (لە پێغەمبەران). وەحیی لە زمانى عەرەبىیدا (الْكَلَامُ الْخَفِيّ) قسەى كى پەنھان، واتە: وەك ئەو سەروشکردن و پەيامی پەنھان ناردن، که مەگەر هەر بە خۆی بچوێترى، ئەگەرنا وێنەى دیکەى نیه و هیچ شتێكى دیکە نیه، پێى بچوێترى، (كَذَٰلِكَ) واتە: وەك ئەو شێوە سەروپهێنەرە لە سەروشکردن، که مەگەر هەر بە خۆی بچوێترى، سەروشت بۆ لا دەکات، هەروەها بۆ لای ئەوانەش که لە پێش تۆ دابوون، سەروشی بۆ کردوون، پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، کى ئەو سەروشەى کردو؟

﴿اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ خۆی باڵادەستی کاربەجى، خۆیەك ﷻ که خاوەنى ئەوپەڕى عیززەت و باڵادەستییه، خاوەنى ئەوپەڕى زالبوونە، خاوەنى ئەوپەڕى کارزانى و کاربەجییشه، وشەى (يُوحِي) بە زۆرى و خۆیندووینەتەو، بەلام

هەندێك له قورئانغۆینه كانیش خوێندووایانه تهوه: (كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ) ئەو شیۆیه بۆ لای تۆ سروش دەکری و بۆ لای ئەوانە ی پێش تۆش لەلایەن خوای زالی کارزانەوه.

کهواته: ئەوانه سێ له سیفەته کانی خوان:

یه کهم: ئەوهیه که خوا سروش دهکات، بۆ پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و په یامی په نهانیان بۆ ده نێری.

دووهم: خاوهنی ئەوپه پری عیززه ت و بالاده ستیی بوون.

سییه م: خاوهنی ئەوپه پری کارزانیی بوون.

(٣) - ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هەرچی له ئاسمانه کان و هەرچی له زهویدا ههیه، هی ئەوه، زانا یان وا تهعبیری دهکەن ده لێن: (لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِلْكًا وَمُلْكًا) واته: چ وهك خاوهندار ییتی، چ وهك هوكمه رانیه تی هه ر خوا ﷻ هه مه کاره ی ئاسمانه کان و زهوییه، (مِلْكًا): شتی که که خاوه نیکی هه بن، (مُلْكًا) یش، به مانای هوكمه رانیی و دهسته لاتدار ییتی دی.

کهواته: ئەم گهردوونه به سه رو خواریه وه، وهك زانا یان ده لێن: (عُلُوِّيَّهٖ وَسَفَلِيَّهٖ) سه ری و خوار یی، هه مووی هه م خاوهن تیی دا، ته نیا خوا یه، هه م هوكمه ران و بالاده ست تیی دا، ته نیا خوا یه ﷻ.

ئهمه ش سیفەتی چواره م.

(٤) - ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ هه ر ئەویش زۆر به رزه، زۆریش مه زنه، ئهمه ش سیفەته کانی: پێنج و شه ش، دیا ره به رزیی خوا ﷻ به ر هایی و، مه زنیی خوا به ر هایی، مه به ست پێیان وهك هه موو سیفەته کانی دی که ی خوا، ده بن بگو تر ی: به رزیی و مه زنییه ك که بۆ خوا شایسته ن، خوا به رزه، ئەوپه پری به رزیی هه یه و، ئەوپه پری مه زنیی هه یه، به لام به رزییه ك و مه زنییه ك که بۆ خوا ﷻ شایسته ن، نهك مرو ف شتی کی بی ته زهینه وه، وهك به رزیی

دروستكراوه كان، هەندىكىيان بەسەر هەندىكىاندا، ياخود مەزنىي دروستكراوه كان، كە بە دلتياپى ماناى ھەموو سېفەتەكانى خواو، ھەموو كەردەوھەكانى خواو، ھەموو ناوھەكانى خوا، جىيان لەو ماناو مەبەستانەى كە تيمە بۆ دروستكراوهكانى بەكارىيان دىنين، مانايان ھەيە، ماناى راستەقىنەيان ھەيە، بەلام ئەو ماناو راستەقىنەيە بۆ تيمە ئەزانراو، ھەلبەتە جارى واش ھەيە خوا ﷻ وشەيەك بە ماناى مەجازىيەكەى بەكاردىنى، بەلام سېفەتەكانى خواو كەردەوھەكانى خوا، ھەموويان ماناى راستەقىنەيان ھەيە، بەلام بۆ تيمە زانراو نيە.

كەواتە: سەرچاوەى ئەو سروشە كە بۆ لای تۆ دەكرۆ و بۆ پېش تۆش كراو، خوايە كە ﷻ خاوەنى ھەموو ئەو سېفەتە بەرزو ناوازانيە.

(۵) ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَّقَطُّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ﴾، نيزيكە ئاسمانەكان لە بارى سەريانەو ھەلقليشين، وشەى (يَتَّقَطُّرْنَ) خويتراويشەتەو: (يَتَّقَطُّرْنَ)، (تَكَادُ) ش، خويتراوەتەو: (يَكَادُ)، ھەم بە (تَكَادُ)، ھەم بە (يَكَادُ) خويتراوەتەو، ئەگەر (يَكَادُ) ئاسمانەكان، بە ماناى (سَمَاء) ن، يان لەبەر ئەو ھى (السَّمَوَات) (المُؤْتَتِ الْمَجَازِي) ن، (يَتَّقَطُّرْنَ) ش، لەگەل (يَتَّقَطُّرْنَ) ھەردوويان يەك واتايان ھەيە: (أَيُّ: يَتَّقَطُّرْنَ) (وَيَتَّصَدَّعْنَ) شەق و پەق دەين، لەت و پەت دەين، ياخود ھەلدەقليشين، (الْفَطْرُ: هُوَ الشَّقُّ طَوَلًا) شتيك بە بارى دريژيدا شەق بېي، ھەلبەقليشى.

كە دەفەرەمۆي: ﴿مِنْ فَوْقِهِنَّ﴾، ئەم راناو دەگەرپتەو بۆ ئاسمانەكان، واتە: ھەلقليشانەكە لە بارى سەريانەو دەست پتەدەكات، دەشگونجى ﴿مِنْ فَوْقِهِنَّ﴾ بگەرپتەو بۆ زەوييەكان، واتە: لەسەرەو ھى زەوييەكانەو، بەلام ماناى يەكەميان زياتر پتەدەچى و، (من) لە: ﴿مِنْ فَوْقِهِنَّ﴾ دا زياد كراو بۆ تەكيد كەردنەو ھى لەسەرەو ھى ھەلقليشاني ئاسمانەكان، واتە: لە سەرى سەريو ھى لە كوئى سەرەتاي سەرييە، لەويو ئەو ھەلقليشانە خەريكە دەست پتەدەكات.

ھەلبەتە زانايان لەوبارەو: ئايا بوچى خوا ﷻ باسى ئاسمانەكان دەكات، كە لە سەريانەو خەريكە ھەلبەقليشين، بشكىن، پارچەپارچە بېن؟ قسەيان كەردو، دوايى تيمە لە كورتە باسيك، لە چوار سەرنجدا، لەوبارەو قسە دەكەين.

گرنګ تهوډيه ليړه دا خوا ﷻ باسي تهوډه دکات که نيزيکه ئاسمانه کان له باري سهر يانوهه بشکين، هه لقليشين، پارچه پارچه بڼ، که تهوډه ش سيفه ټيکي دیکه ي حه و ته می خواي په روډ دگاره، چونکه تهو هه لقليشانه ي ئاسمانه کان له لای سهر يانوهه، به ته نکيد په يوه نديي به خواي په روډ دگاره وه هه يه، واته: له سام هه يه ق خوا، که تهوډه يه کيکه له دوو مانايه کافي و، دوايي زياتر باسي ده که ين، ئنجا تهو ش هق بوون و هه لقليشاني ئاسمان له سوږه ق (الرحمن) يش دا خوا ئاماژي پيداوه: ﴿فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ﴾ (۳۷) واته: کاتيک ئاسمان ش هق بوو، وه ک گوليکي سووري لي هات، ياخود سوور بووه، وه ک چوڼ پوڼ داغ ده کړي، ياخود وه ک مسي قالکراوه ي لي هات.

(۶) - ﴿وَالْمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾، فريشته کانيش به ستايش کردهوه په روډ دگاريان به پاك ده گرن، واته: ههم به پاکی ده گرن و به دووري ده گرن له هه لهو په لهو کهم و کوږي، ههم ستايشي ده کهن به سيفه ته بهرزو مه زنه کافي.

نهمه ش سيفه ق هه شته م لهم چه ند ثايه ته دا.

(۷) - ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾، داواي ليبوردينش ده کهن بو هه موو ته وانه ي که له زه ويدان، ئنجا ثايا تهو ته نيا بږواداران ده گريته وه، ياخود هه موو دانيشتواني زه وي ده گريته وه، مروّف و جند به چاک و خراپانه وه، به بږوادارو بيږواپانه وه؟ تهوډه ش ديسان دوايي قسه ي زياتري له سهر ده که ين.

(۸) - ﴿أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، ئه مانه ش سيفه ق نويه م و ده يه م، که لهم شه ش ثايه ته دا باسکرون: ئاگادارين! ههر خوا تهو په ږي ليبورده و تهو په ږي ميه ره بانه، وشه ي (آلا) واته: ئاگادارين، به کورديي ده ئين: (نه ها)، (بزائن)، ﴿أَلَا إِنَّ اللَّهَ﴾، به دنيايي خوا، ئنجا به (هو) پاناوي جيا کرده وه. {صَمِيرُ الْفَصْلِ (هُوَ)} واته: به سي ئامراز خوا ﷻ زور ليبورده ي و، زور به زه يي نواندن و ميه ره بانيي خو ي ته نکيد کرده و ته وه: ۱- (آلا)، ۲- (إِنَّ)، ۳- (هُوَ).

۹- ﴿وَالَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِهِمْ أُولِيََاءَ اللَّهُ حَفِیْطٌ عَلَيْهِمْ﴾ ۹. ئەوانەش کە جگە لەو، یان لە جیای وی، یان لە خوار ئەوەوە، دۆستانێکیان سەرپەرشتیارانیکیان بوو خۆیان بەیداکردوون، خوا پارێزەرە بە سەریانەوە.

ئەوەش سیفەتی یازدەبەمە کە لەم شەش ئایەتەدا باسکراون، واتە: خوا کردەوەکانیان، هاندەریان بوو کردەوەکان، پەنھان و ئاشکرایان دەپارێزی، ئاگای لە ھەمووی ھەیە، ئەمەش ھەر شەھەکی شیراوەیە، واتە: سزایان دەدا لە سەر ئەوەی جگە لە خویان کردووە بە سەرپەرشتیاری خۆیان.

۱۰- ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ ۱۰. تۆش بەسەر ئەوانەوە چاودێر نی، یاخود کار پێسیێردراونی، کە ئەھێلی لایەن، ئەھێلی بەملاولادا بچن، لێردە (وکیل) لەسەر کێش (فَعِیل)ە، بەلەم بە مانای (مَفْعُول)ە، یانی: (وَمَا أَنْتَ بِمُوكِلٍ عَلَيْهِمْ) تۆ بەسەر ئەوانەوە نەکراوی بە کارپێسیێردراویان کە ئەھێلی بەملاولادا بچن.

کورتہ باسیک: چوار سہرنج له باره‌ی

خواو په‌یوه‌ندییوه‌ له‌گه‌ل دروستکراوه‌کانی دا

سهرنجی یه‌که‌م: که ده‌فهرموئ: ﴿يَنْفَطِرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ﴾، یان (يَنْفَطِرْنَ) زانایان له‌و باره‌وه زور مشت و مریان کرده، که تاپا ناسمانه‌کان بوچی خوا ښکته به‌وه وه‌سفیان ده‌کات، که نیزیکه هه‌لقلیشین له‌سهریانه‌وه، نیزیکه له‌ت و په‌ت بین، له‌ت و په‌ت بوونه‌که‌و، هه‌لقلیشانه‌که‌ش له‌سهره‌وه ده‌ست پیده‌کات؟ به‌لام نه‌وه‌ی زیاتر به‌ دل‌ه‌وه ده‌نووسین، دوو واتان:

یه‌که‌م: (يَنْفَطِرْنَ مِنْ هَيْبَتِهِ وَ خَشْيَتِهِ) له‌بهر سام هه‌یبه‌ت و، به‌مه‌زن گرتن و ترسان له‌ خوا ښکته، ناسمانه‌کان خه‌ریکن هه‌لقلیشین، بویش هه‌لقلیشانه‌که له‌ سهره‌وه ده‌ست پیده‌کات، چونکه خوا ښکته به‌و شیوه‌یه که بو‌نه‌و شایسته‌یه، له‌ سهره‌وه‌ی دروستکراوه‌کانی خو‌یه‌تی، دپاره له‌ سهره‌وه‌ی ناسمانه‌کانه‌وه عه‌رش هه‌یه، خوا‌ی په‌روه‌ردگار له‌سهره‌وه‌ی عه‌رشه‌وه‌یه، به‌لام به‌و شیوه‌یه که بو‌خوا شایسته‌یه، ناب‌ی مانای به‌رز بوونه‌وه، له‌سهره‌وون، له‌ سهره‌وه‌وون، (استواء و علو و ارتفاع) به‌و شیوه‌یه بی که نیمه بو‌شته‌کان بو‌ دروستکراوه‌کان به‌ کاری دینین، ناب‌ی نه‌و چه‌مک و واتایانه‌ یینه‌ زه‌نمانه‌وه، چونکه خوا: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، هیچ شتی که وه‌ک خوا نیه، وه‌ک دوا‌ی پی‌ی ده‌گه‌ین.

نجا نه‌گه‌ر لی‌رده‌ا مه‌به‌ست نه‌وه‌ بی: له‌بهر سام و هه‌یبه‌تی خوا خه‌ریکن ناسمانه‌کان هه‌لقلیشین، له‌ سووره‌تی (مریم‌دا)، خوا ښکته نه‌وه‌ی پروون کردو‌ته‌وه، ده‌فهرموئ: ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۝۸۱ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطِرْنَ مِنْهُ ۝۸۲ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَذَا ۝۸۳ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۝۸۴﴾، پیتی‌ی با‌سی نه‌وه‌ ده‌کات، که رو‌له‌ پالده‌ده‌نه لای خوا، (به‌شیک له‌ هاوبه‌ش بو‌خوا دانه‌ره‌کان)، خوا ده‌فهرموئ: به‌راستی شتیکی زور قورس و مه‌زنتان گوت، شتیکی

زۆر بێرەزاتان گوت، (هەڵەیه کی زۆر بێرەزاتان کرد)، ئاسمانەکان خەریکن بە ھۆی ئەو قسەبەوہ بقلیشین، زەویش خەریکە لەت بێ، پارچە پارچە بێ، چیاکانیش خەریکن بە کەوتنیک، کە دەنگێکی گەورە ی لێوہ بێ، بکەون، کەوتنە کە دەنگێکی زەبەلاحی لێی، وەک چۆن خانووێک دەرووخێ، ﴿أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا﴾، بە ھۆی ئەوہوہ کە پۆلەیان پالداہ لای خوا ی خواہن بەزەیی.

ھەڵبەتە ئێمە لە تەفسیری سوورەتی (الإسراء) دا، کورتە باسیکمان لەو بارەوہ کردوہ، کە ھەرچی دروستکراوی خواہ، بە خوا ئاشناہو خوا دەناسی، ھەر بۆیە کاتیک ھەندێ لە مرۆفەکان پۆلە پالەدەنە لای خواو ھاوبەش بۆ خوا دادەنن، ئاسمانەکان و زەوی و چیاہەکان و تیکرای دروستکراوہکان، زۆر ناپەحەت و قەڵسن، خەریکن لە داخان بپچرین، لیکبەنەوہ و بقلیشین، ئەمە مانای یەکەم، کە ئەم مانایە زیاتر دەچیتە دڵ و عەقلەوہو، ئەو سێ ئایەتە ی سوورەتی (مریم) یش، زیاتر پشتگیری ئەو پایە دەکەن، کە خوا دەفەرموی: بە ھۆی ئەوہوہ کە ھاوبەش بۆ خوادانەرەکان پۆلە دەدەن پال خوا ی خواہن بەزەیی، ئاسمانەکان خەریکن ھەلبقلیشین، زەوی خەریکە پارچە پارچە بێ، چیاہەکانیش خەریکن بکەون، بە کەوتنیک کە دەنگێکی گەورە ی لێوہ بیت.

کەواتە: کە دەفەرموی: ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ﴾، واتە: بە ھۆی شیرک و کوفری مرۆفەکانەوہ، گەردوون خەریک بەسەر یە کدا ھەلبقلیشی و تیکبچن، ھێندە ناپەحەتە.

دووہەم: واتای دووہمی کە توێژەرەوانی قورئان باسیان کردوہ: (مِنْ ثِقَلٍ مَا عَلَيْهِنَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ) بە ھۆی ئەو قورسیبەوہ کە لە سەر ئاسمانەکانە، یان لە نیو ئاسمانەکاندا ھەبە لە فریشتەکان، چونکە لە تەفسیری سوورەتی (فاطر) و سوورەتی (الصافات) دا، کورتە باسمان کردوون لە بارە ی فریشتەکانەوہ کە چەندە زۆرن!!

لیرهش ئەو فەرمايشتهی پێغه مېهر ﷺ دووبارە دەکەینەووە که پێغه مېهر ﷺ دەفهرموئ: **اَطَّتِ السَّمَاءُ وَحَقُّ لَهَا أَنْ تَنْطَفِئَ مَا فِيهَا مَوْضِعُ شِبْرٍ، إِلَّا وَفِيهِ مَلَكٌ قَائِمٌ أَوْ رَاكِعٌ أَوْ سَاجِدٌ** (أخرجه الترمذي: ۲۳۱۲، وابن ماجه: ۴۱۰۹، والحاكم: ۸۶۳۳، وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِي)، واتە: ئاسمان جیره ی لێهات، نه قه ی لێهات، هه قی خوشیه تی که جیره و نه قه ی لی بێ، (وهك چۆن باریکی قورس که له ولأخیک دەنری جیره ی لی دێ، یان ولأخه که نه قه ی لی دێ له بنیدا)، چونکه شوینی هیچ بستیک نیه، مه گهر فریشته یهك تیییدا وه ستاوه، یاخود ړکوو عی بردوه، یاخود ړنووشی بردوه (بۆ خوا ﷻ).

واته: ئەو ئاسمانه پره له فریشته کان، وهك چۆن ولأخیک باریکی قورسی لی ده ئین، نه قه و جیره ی دێ، ئاوا ئاسمانیش نه قه و جیره ی دێ.

کهواته: که ده فهرموئ: **تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْقَطَرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ**، واته: به هۆی ئەو باره قورسه وه ی له سه ر پشتیانه، که بریتین له فریشته کان، ئاسمانه کان خه ریکن بقلیشین، به لām مانای یه که میان زیاتر به دلّوه ده نووسێ.

سه رنجی دووهم: لهوباره وه که ئایا خوا ﷻ په یوه ندیی له گه ل گه ردووندا، له گه ل ئاسمانه کان و زه ویدا، له گه ل دروستکراوه کانیدا، چۆنه؟ دیاره خوا به دیه ئه ری هه موو شتی که و، هه رچی هه یه هه مووی دروستکراوی خوایه، هیچی بوونی نه بووه و خوا بوونی پێداوه، له نیو دروستکراوه کاند ئاسمانه کان و زه وی، له سه رووی ئەوانه وه عه رش و کورسی، به پای هه ندیک له زانیان که ده ئین: کورسی جیسمیکه، دروستکراوی خوایه، به لām کورسی مشت مری له سه ره، به لām عه رش ئەوه دیاره خوا له هه وت شوینان له قورئاندا ده فهرموئ: **ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ**، هه روه ها خوا ﷻ، هه م بۆ حاله قی تیستا ده فهرموئ: **الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ** (۷) غافر، هه روه ها به سه به ت ړوژی دوايشه وه ده فهرموئ: **وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ** (۱۷) الحاقه.

کهواته: عه‌پش دروستکراوێکه هه‌لگیراوه‌و، خوا‌ی په‌روه‌ردگار‌یش له‌ سه‌رووی عه‌پشه‌وه‌یه، به‌و شی‌وه‌یه‌ی بۆ خوا‌ شایسته‌یه، چونکه‌ کاتی‌ک نه‌ عه‌پش هه‌بووه‌و، نه‌ ئاسمانه‌کان و هیچ شتی‌ک نه‌بووه‌و، خوا‌ ئه‌وکاته‌ چو‌ن بووه‌و، ئیستاش هه‌ر وایه‌.

له‌ب‌اره‌وه‌ش به‌ بۆ‌چوونی من هه‌م کورته‌پێنان (تفریط)و، هه‌م زیاده‌پۆ‌یی (إفراط) هه‌بووه‌و، له‌ ئیوان دوو کۆمه‌ل له‌ مسو‌لماناندا، که‌ له‌ می‌ژوو دا‌بوون و ئیستاش شو‌ینه‌واری بی‌رۆکه‌کانیان هه‌یه، ئه‌وانیش بریتین له‌ که‌سانیک که‌ زی‌ده‌ پۆ‌ییان کردوه‌و له‌ به‌ پاک‌گرتنی خوا‌دا، هه‌لبه‌ته‌ خوا‌ هه‌تا به‌پاک‌ بگیری‌ که‌مه‌، به‌لام‌ نابێ به‌ بیانووی به‌ پاک‌گرتنی خوا‌وه‌، سی‌فه‌ته‌کان له‌ خوا‌ په‌ک بخ‌ری‌ن و، سی‌فه‌ته‌کان له‌ خوا‌ دا‌بر‌ن‌ری‌ن و تووشی (تعطیل) ببین، ئه‌وه‌ لایه‌ک، لایه‌که‌ی دی‌که‌ش زیاده‌ پۆ‌ییان کردوه‌و له‌ چه‌سپاندنی سی‌فه‌ته‌کان دا بۆ خوا‌، به‌ شی‌وه‌یه‌ک که‌ سه‌ریان به‌ وێ‌چو‌اندن و جه‌ست‌اندن (تشبیه و تجسیم) که‌یشتوه‌، ئه‌وانی دی‌که‌ش سه‌ریان به‌ (تعطیل و تجرید) که‌یشتوه‌، که‌ سی‌فه‌ته‌کان له‌ خوا‌ په‌ک بخه‌ن و لێ‌ی دا‌بر‌ن‌ن.

به‌لام‌ هه‌ق و راستی‌ی له‌ ئیوان ئه‌و دووانه‌ دایه‌، له‌و ب‌اره‌وه‌ قسه‌یه‌کی (فخر الدین الرازی) دێ‌ین، که‌ ئه‌و یه‌کی‌که‌ له‌وانه‌ی زینده‌پۆ‌یی کردوه‌و له‌ دوور‌خستنه‌وه‌ی خوا‌ له‌ وێ‌چوونی دروستکراوه‌کانیدا، که‌ به‌ ته‌ئکید خوا‌ دووره‌ له‌وه‌ی به‌ دروستکراوه‌کانی بچی‌، به‌لام‌ نابێ به‌ بیانووی ئه‌وه‌ سی‌فه‌ته‌کان له‌ خوا‌ دا‌بر‌ن‌ن، (الرازی) له‌ ب‌اره‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌وه‌: ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾ ١٣ م‌ریم، واته‌: هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، هه‌مووی به‌به‌ندایه‌تی دێ‌ت بۆ لای خوا‌ی خوا‌ه‌ن به‌به‌زه‌یی، له‌ ب‌اره‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌وه‌و له‌ ته‌فسیری دا نووسیه‌یه‌تی:

(وَكَلِمَةُ «مَنْ» لَا شَكَّ أَنَّهَا وَارِدَةٌ فِي حَقِّ اللَّهِ تَعَالَى، فَذَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ عَلَى أَنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَهُوَ عَبْدٌ لِلَّهِ، فَلَوْ كَانَ اللَّهُ مَوْجُودًا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَفِي الْعَرْشِ، لَكَانَ هُوَ مِنْ جُمْلَةِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ، فَوَجِبَ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ، وَلَمَّا ثَبَّتَ

بِهَذِهِ الْآيَةِ أَنَّ كُلَّ مَنْ كَانَ مُوجُودًا فِي السَّمَوَاتِ وَالْعَرَشِ فَهُوَ عَبْدٌ لِلَّهِ، وَجَبَ فِيمَنْ تَقَدَّسَتْ كِبْرِيَاؤُهُ عَنْ نَهْمَةِ الْعُبُودِيَّةِ، أَنْ يَكُونَ مُتَرَهًا عَنِ الْكُونِ فِي الْمَكَانِ وَالْجَهَةِ وَالْعَرَشِ وَالْكَرْسِيِّ^(۱).

لیره‌دا (فخرالدین الرازی) به‌لگه هینانه‌وه‌یه‌کی سه‌رسوره‌ینه‌ر ده‌کات! خوا ده‌فه‌رموئ: {هه‌ر که‌س که له ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، هه‌مووی به‌بهنده‌یی دی بۆ لای خوای خاوه‌ن به‌زه‌یی! له ته‌فسیریدا ده‌لئ: وشه‌ی (مَنْ) به‌ دلنیا‌یی له باره‌ی خوای به‌رزوه‌هاتوه، ئه‌م ئایه‌ته‌ش به‌لگه‌یه له سه‌ر ئه‌وه که هه‌ر که‌سیک له ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، ئه‌وه به‌نده‌ی خوا‌یه، بۆیه ته‌گه‌ر خوا له ناسمانه‌کان و زه‌ویدا (ئنجاه‌وه عه‌رشیشی بۆ زیاد ده‌کات) و له عه‌رشدا بووا‌یه، ئه‌ویش ده‌چوو‌ه نۆو ریزی ئه‌وانه‌ی له نۆو ناسمانه‌کان دان، ئه‌و کاته‌ش خوا ده‌بوو به‌ بنده‌ی خوا، ئنجا که به‌و ئایه‌ته‌چه‌سپا که هه‌که‌سیک له ناسمانه‌کان و له عه‌رش دایه، به‌نده‌ی خوا‌یه، که‌واته: که‌سیک که گه‌وره‌یی ئه‌و زۆر پاکه، نابێ تۆمه‌تی به‌ندایه‌تیی پال بدریته‌لاو، ده‌بێ به‌ پاک بگیری له‌وه‌ی که له شوئینیک دابێ، له لایه‌ک بێ و، له‌سه‌ر عه‌رش و له‌سه‌ر کورسی بیت.

پوخته‌ی قسه‌که‌ی (فخرالدین الرازی) ئه‌وه‌یه که: ئه‌وانه‌ی ده‌لئ: خوا له‌سه‌ر عه‌رشه، یان له ناسمانه [واته: له سه‌ره‌وه‌یه] مانای وایه به‌ پێی ئه‌و ئایه‌ته که خوا ده‌فه‌رموئ: هه‌ر که‌سیک که له ناسمانه‌کان و زه‌ویدا‌یه، هه‌مووی به‌نده‌ی خوا‌یه، که‌واته: ده‌بێ خواش به‌نده‌ی خوا بێ!!

به‌لام ئیمه وه‌لامی ئه‌و قسانه، ئاوا ده‌ده‌ینه‌وه:

ئه‌وانه‌ی ده‌لئ: خوا له سه‌رئیه، مه‌به‌ستیان ئه‌وه نیه له نۆو ناسماندا‌یه و ناسمان بیتته زه‌رفیک و خوای تیدا‌بێ، به‌لئ: هه‌ندیک وشکه حه‌نبه‌لیی و وشکه ظاهریی، په‌نگه وایان ته‌سه‌وو‌ر کردبێ، به‌لام ئه‌و ته‌سه‌وو‌ره‌هه‌له‌یه‌و، خوا

لە ئىو دروستكراوى خۆيدا نىيە، ئەوانەى كە دەلّين: خوا لە سەرئىيە، دەلّين: (أَلَلَهُ مُسْتَوْ عَلَى عَرْشِهِ، بَائِنٌ عَنْ خَلْقِهِ كَمَا يَلِيْقُ بِهِ) خوا لەسەر عەرشى خۆيەتى و، لە دەرەوہى دروست كراوہكانى خۆيەتى، بەو شىوہيەى بۆى شايستەيە.

بەلّى بەداخەوہ كاتى خۆى ھەندىك لە ھەنبەلىيەكان و ظاھيريەكان پىيان وابووہ، وەك چۆن مروّف لە سەر تەختىك، كورسيەك دادەنىشى، خواش ئاوا لەسەر عەرش دانىشتوہ، چوار مەشقىي، ھەرودھا پىيان وابووہ خوا لە ئىو ئاسمان دايە! يانى: ئەگەر (الرازي) بەولادا تىيپەراندوہ، بە بيانووى بە پاكگرتنى خوا، لەوہدا كە وەك دروستكراوہكانى بچى، ئەوانى دىكەش بە بيانووى ئەوہ كە سيفتەكان بۆ خوا دەچەسپىتن، زىادە پۆيان كردوہ و تىيانپەراندوہ كە سيفتەتەكانى خوايان، وەك ھى دروستكراوہكان تەماشاش كردوون، ئەگەرنا چوونە سەر عەرشى خوا، بەرزبوونەوہى خوا بۆ سەر عەرش، سەقامگىربوونى خوا لەسەر عەرش، دەبى بلّين: وەك بۆ خوا شايستەيە، ئەك بەو چەمك و واتايانەى دىنە زەينى تىمەوہ، كە ھى دروستكراوہكان.

ليرەدا چەند قسەيەك دىنمەوہ، لە ھەندىك لە زانايانەوہ، كە لەو بارەوہ، چىيان گوتوہ؟

(۱) - (القرطبي) دەلّى: زانايان گوتووينا: (التَّوْحِيدُ: إِثْبَاتُ ذَاتٍ غَيْرٍ مُّشَبَّهَةٍ بِالذَّوَاتِ، وَلَا مُعْطَلَةٍ مِنَ الصِّفَاتِ)^(۱)، واتە: خوا بەيەكگرتن ئەوہيە تىمە زاتىك بچەسپىتن كە وەك زاتەكانى دىكە ناچى و، سيفتەكانىشى لى پەخراونىن، سيفتەكانىشى ھەن، وەك خوا دەفەرموى: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ ۱۱ ﴿الشورى، ھىچ شتىك وەك ئەو نىيە، ئەمە بۆ بە پاكگرتنى خوا، بۆ چەسپاندنى سيفتەتەكانىش: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، ئەو بيسەرى بىنەريشە، واتە: سيفەتى بىست و دىتنى ھەن، بەلّام بە تەكىد سيفتەتەكانىشى وەك زاتەكەينى و، وەك سيفتەتەكانى دروستكراوہكان نىن.

دوایی (القرطبی) دهَلّی: (صَدْرُ الْآيَةِ فِيهِ رَدٌّ عَلَى الْمُسَبِّهَةِ، وَتَمْتُّهَا رَدٌّ عَلَى الْمُعْطَلَةِ^(۱))، سہرہ تائی ثابہ تہ کہہ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، بہرہرچدہرہوہی وچوینہرہکان (و جہستینہرہکان) ہو، تہواوکارہ کہیشی: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، بہرہرچدہرہوہی پہکخہرہکانہ، ٹہوانہی خوا لہ سیفہ تہکانی پہک دہخہن و دادہ پرن۔

(۲) - (الحافظ ابن عبد البر)، وک (جمال الدين القاسمي) لہ تہفسیرہ کہی خوئی دا^(۳)، لئی وہردہگری، دهَلّی: (أَهْلُ السُّنَّةِ مُجْمَعُونَ عَلَى الْإِقْرَارِ بِالصَّقَاتِ الْوَارِدَةِ كُلِّهَا فِي الْقُرْآنِ وَالسُّنَّةِ، وَالْإِيمَانِ بِهَا، وَحَمْلِهَا عَلَى الْحَقِيقَةِ لَا عَلَى الْمَجَازِ، إِلَّا أَنَّهُمْ لَمْ يَكْفُوا سُبُتًا مِنْ ذَلِكَ)، واتہ: ٹہہلی سونہت (واتہ: ٹہوانہی کہ بہدوای ربّازی پیغہمہر ﷺ کہوتوون) پہکدہنگن لہسہر ٹہوہ: سیفہ تہکان کہ لہ قورٹان و سونہت دا ہاتوون بو خوا بچہسپترین و، بشگوتری مانای راستہ قینہیان ہہیہ نہک مانای مہجازی، بہلام ہیچ کام لہ سیفہ تہکانی خوا، چوئیہ تیہ کہیان دیاری نہ کردوون و نہیانگوتوہ بہو شیوہین۔

کہواتہ: ٹہو چہمک و واتایانہی دینہ میٹکی ٹیمہوہ لہ کاتیکدا بو وینہ: کہ وشہی (وَجْه) بہکاردینین، یان وشہی (يَد) بہکاردینن، یان وشہی ہرزبوونہوہ (عَلَو) بہکاردینین، ٹہو چہمک و واتایانہ نابو بو خوای موتہعال بہکارین۔

(۳) - (جمال الدين القاسمي) دهَلّی: کہواتہ: ٹہو کہسہی کہ دهَلّی: (أَلله لَا فِي زَمَانٍ، وَلَا فِي مَكَانٍ، وَلَا يُرَى وَلَا يَسْمَعُ، وَلَا يُبْصَرُ، وَلَا يَتَكَلَّمُ، وَلَا يُرْضَى، وَلَا يُرِيدُ، وَلَا وَلَا)^(۴)، واتہ: خوا لہ ہیچ شوئیکدا نیہ، لہ ہیچ کاتیک دانیہو، نابیرنی و نابیستی و نابینن، قسہ ناکات و رازی نابو و نایہوئی، نا و نا، ہہتا ہہندیکیان گوتوویانہ: خوا ﷺ نہ لہ ٹیو گہردوونداہ، نہ لہ دہرہوہی گہردوونہ!!

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۲۵.

(۲) محاسن التأويل: ج ۱۴، ص ۲۹۵.

(۳) محاسن التأويل: ج ۸، ص ۳۵۶.

له راستیدا ئهوه تپه‌راندنیکی زوره له به پاکگرتنی خواداو به بیانوی به پاکگرتنی خواوه، دارپینی سیفه‌ته‌کانه له خوا.

(۴) - هه‌ر له‌و باره‌وه له: (محاسن التأویل) ده‌کە‌ی دا^(۱) هیناویه‌تی له (الذهبی) به‌وه: (وَقَالَ
الذَّهَبِيُّ رَحِمَهُ اللَّهُ: مَقَالَ مُتَأَخَّرِي الْمُتَكَلِّمِينَ، أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَيْسَ فِي السَّمَاءِ، وَلَا عَلَى الْعَرْشِ،
وَلَا عَلَى السَّمَوَاتِ، وَلَا فِي الْأَرْضِ، وَلَا دَاخِلَ الْعَالَمِ وَلَا خَارِجَ الْعَالَمِ، وَلَا هُوَ بَائِنٌ عَنْ خَلْقِهِ،
وَلَا مُتَصِلٌ بِهِمْ. وَقَالُوا: جَمِيعُ هَذِهِ الْأَشْيَاءِ صِفَاتُ الْأَجْسَامِ، وَاللَّهُ تَعَالَى مُنْزَعٌ عَنِ الْجِسْمِ، هَذِهِ
السُّلُوبُ نَعُوتٌ لِلْمَعْدُومِ، بَلْ هُوَ مَوْجُودٌ مُنْزَعٌ عَنْ خَلْقِهِ، مُوصُوفٌ بِمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ، وَهُوَ
فَوْقَ الْعَرْشِ بِلَا كَيْفٍ)

زه‌هه‌بیی ده‌لی: قسه‌ی زانا‌یانی که‌لام، هی دوا‌ینه‌کانیان، (واته: ئه‌وانه‌ی
قسه‌یان له باره‌ی عه‌قیده‌و ته‌وحیده‌وه کردوه)، که‌ گو‌توو‌یانه: خ‌وای به‌رز نه
له ئاسمانه‌و نه له سه‌ر عه‌رشه‌و، نه له‌سه‌ر ئاسمانه‌کانه‌و، نه له ئی‌و زه‌ویه‌و،
له ئی‌و که‌ردوون دایه‌و، نه له ده‌ره‌وه‌ی که‌ردوونه، هه‌روه‌ها خ‌وا جیا‌یه له
دروست‌کراوه‌کان و پێش‌یان‌ه‌وه په‌یوه‌ست نیه، گو‌توو‌یانه: چون‌که هه‌موو ئه‌وانه
سیفه‌تی جیسم و ماد‌ده‌ن، خ‌وای په‌روه‌د‌گاریش له جیسم و ماد‌ده‌ پاکه،
(زه‌هه‌بیی ده‌لی: ئا‌ئه‌و لا‌بردنی ئه‌و سیفه‌تانه، وه‌سفه بو‌شتیک که‌ نه‌بی،
له ئی‌و دروست‌کراوه‌کانیدا نیه به‌لی به‌د‌ن‌یایی، به‌لام ب‌لی: له دره‌وه‌شیاندا نیه‌و
له‌سه‌ر عه‌رش نیه، ئه‌وه پێچه‌وانه‌ی قور‌تان و ز‌گماک و عه‌قل‌یشه‌و} د‌وایی (الذهبی)
ده‌لی: قسه‌ی راست ئه‌وه‌یه که‌ ب‌گو‌ترئ: خ‌وا پاکه له‌وه‌ی وه‌ک دروست‌کراوه‌کان
ب‌چئ، به‌لام وه‌سف‌کرا‌ویشه به‌وه‌ی خ‌و‌ی پێ‌وه وه‌سف‌کردوه‌و خ‌وا له‌سه‌ر عه‌رشه‌و،
له سه‌ره‌وه‌یه، به‌لام ب‌ئ ئه‌وه‌ی ئی‌مه چ‌و‌نی‌ه‌تییه‌که‌ی بزاین {به‌و چ‌و‌نی‌ه‌تییه‌ نیه،
که‌ دروست‌کراوه‌کان له‌سه‌ر ش‌تیک ده‌بن، یا‌خ‌ود له‌سه‌رئ ده‌بن، یان له‌کات و
شو‌ئیدا ده‌بن}.

سەرئىسى سىيەم: **﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾** كه خوا دهفه رموى: واتە: فریشتەكان داواى لیبوردن دەكەن بۆ ئەوانەى لە زەوى دان، زانایان گوتووین: ئەمە سى واتای هەن: یەكەم: مەبەست پێى برۆادارانیکە كه لەسەر زەویین، ئەووە لە ئایەتی (۷) ی سوورەتی (غافر) دا دهفه رموى: **﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾** واتە: فریشتەكان داواى لیبوردن دەكەن بۆ برۆاداران (دەئین): پەرورەدگارمان! بەزەیی و زانیاری تۆ هەموو شتێکی گرتۆتەو، لەوانە ببوورە كه گەراونەووە بۆ لای تۆ و شوین رێبازەكەت كه وتوون و، لە سزای دۆزەخ چەپالەیان بدە.

ئىنجا ئەگەر مەبەست لە: **﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾** برۆاداران بێ، ئەووە ئایەتی ژمارە (۷) ی، سوورەتی (غافر) پشتراستى دەكاتەو.

دووهم: دەشگونجی مەبەست پێى مەزۇف و جەند هەموویان بێ، هەموو ئەوانەى لەسەر زەویین، بەلام بەو واتایە نا، كه فریشتەكان داواى لیبوردن لە خوا بۆ كافران بكەن، بەلكو بەواتایەكی دیکە: (أي: لَا يُعَاجِلُهُم بِالْعِقَابِ) فریشتەكان داوا دەكەن لە پەرورەدگار كه پەلە نهكات لە سزادانی خەلكی سەر زەوى، وەك لە سوورەتی (فاطر) دا دهفه رموى: **﴿إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾** واتە: بە دنیایی خوا ئاسمانەكان زەوى دەگرێ كه لابچن و ئەگەر لابچن، جگە لە خوا هیچ كەس نایانگرێ، بە دنیایی خوا زۆر هێدی و مەندەو زۆریش لیبوردهیه.

واتە: لیبوردهیه بۆ خەلكی ئیو ئاسمانەكان و زەوى، بەو واتایە كه لە هەلەو كەم و كۆریهەكانیان دەگەرێ، تاكو كاتی خوێ دێ و یەكسەر سزایان نادات، وەك لە كۆتایی سوورەتی (فاطر) دا دهفه رموى: **﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكُوا عَلَى ظُهُرِهِمَا مِنْ ذَاتِكُمْ﴾** ۱۵، واتە: ئەگەر خوا خەلكی گرتبایە بە هۆی ئەووە كه دەیانکرد، پێرۆی لەسەر پشتی (زەوى) ئەدەهێشت.

سَيِّئِهِم: واتايەكى دېكەى سَيِّئەمىشى ھەيە، كە من ئەو واتايەم بەدلە، ئەوئىش ئەوئەيە: فرىشتەكان داواى لىيوردن بۇ ھەمووان لە خوا دەكەن، بەلام داواى لىيوردن بۇ ئيمانداران دەكەن، كە خوا لىيان بېوورى و، داواى لىيوردنئىش بۇ ئەھلى كوفىر دەكەن، كە خوا ھىدايەتپانداو، بيانخاتە سەر راستە پى.

سەرئىنجى چوارەم: كە دەفەرموئى: ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ (۶) الشُّورَى، تۆ بەسەريانەو ھەكىل نى، (التَّوَكَّلْ: أَنْ تَعْتَمِدَ عَلَى غَيْرِكَ، وَتَجْعَلَ نَائِبًا عَنْكَ، وَالْوَكِيلُ فَعِيلٌ مِمَّا مَعْنَى الْمَفْعُول. قَالَ تَعَالَى: ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ (۸۱) النساء، أَي: اكْتَفَى بِهِ، أَنْ يَتَوَكَّلَ أَمْرُكَ، وَيَتَوَكَّلَ لَكَ، ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾، أَي: مُوَكَّلٌ عَلَيْهِمْ وَحَافِظٌ لَهُمْ) (۱)، واتە: (توکیل): برىتە لەو ھەو ھە تۆ پىشت بە جگە لە خۆت بېستى و، بېكەى بە نوئەر و جىگىرى خۆت، (وکیل) لەسەر كىشى (فَعِيل) ھ، بەلام بە ماناى (مَفْعُول) ھ، كە دەفەرموئى: ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ (۸۱) النساء، واتە: خوات بەسە، كارى تۆى عاید بى، ھەكىلى تۆ بى، ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾، واتە: تۆ نەكراوئە ھەكىل بەسەريانەو ھەو، تۆ پارىزەريان نیت.

كە ئەمە بىگومان دلدانەوئە پىغەمبەرى خوايە ﷺ، ھەروەھا دلدانەوئە شوئىنكەوتووئە پىغەمبەرى خوايە ﷺ، كە ئەگەر ئەوانە بىپروابوون و پروويان لە شىرك و كوفىر كرد، خوا سزای ئىو نادات و لىتان ناپرسىتەوئە: بۆچى نەتانھىشت؟ چونكە ئىو ھەكىل نىن بەسەريانەو ھەو، بەلام وىراى ئەو ھەو، ئاگاداركرنەوئە بىپروايانىشە كە: خۆتان بەرپرسىيارن لە كردهو ھەو پەفتارى خۆتان و ھىچكەس لە جىياتى ئىو لىنى ناپرسىتەوئە، خۆتان بەرپرسىيارى كارو كردهو ھەو كانى خۆتانى.

مەسەلەى دووھەم:

خو! ﷻ ۋەك سروشکردنى بۆ پىغەمبەرانى پىشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)،
 قورئاننىكى بە زمانى عەرەبىيى بۆ لای تۆش (ئەى موخەممەد! ﷺ) سروشکردو،
 تاكو خەلكى شارى مەككە و دەورو بەرى، {تىكراى دنيا} ھۆشيار بکەيەو، لە
 پوژنىك كە دوو دلىى ھەلناگرى و خەلك تىيدا دەبنە دوو كۆمەلى جياواز لە
 دۆزەخ و، لە بەھەشتدا، خواش نەيويستو، خەلك ناچار بکات، ئەگەرنا دەيکردنە
 يەك كۆمەل و لە سەر ئيمان كۆى دەکردنەو، جگە لە خواش بە دۆست و
 سەرپەرشتيار گرتن شتىكى بىجىيە، چونكە بەس خوا سەرپەرشتيارەو، مردووان
 دەژىنتىەو، لەسەر ھەموو شتىكىش توانايە:

خو! ﷻ دەفەرەمۆى: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّنُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَبَّ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ۝۷ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلْنَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝۸ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۹﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتانه، لە چوارە بەرگەدا:

(۱) - ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾، ھەر بەو شىو، {سەر سوپەينەرە كە ھەر
 دەبى بە خۆى بجوئى، ياخود: بەو شىو، بە كە خو! ﷻ سروشكردو، پەيامى پەنھانى
 ناردو، بۆ پىغەمبەرانى پىشوو بۆ لای تۆش قورئاننىكمان بە زمانى عەرەبىيى سروشكردو،
 لىرەدا (أَطْلِقِ الْقُرْآنَ: وَهُوَ مَقْدَرٌ مِثْلُ عَفْرَانٍ، أَطْلِقِ عَلَى الْمَقْرُوءِ) واتە: خوئراو، يەكى
 عەرەبىيمان بۆ لای تۆ ناردو، كەواتە: ھىچ جياوازي نە لە ئىوان ئەودا كە بۆ لای تۆ
 سروشكراو، ئەو، بۆ لای پىغەمبەرانى پىش تۆ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، سروشكراو،
 جگە لە جياوازي ئەو زمانەى كە فەرمايشتەكانى خوايان پى سروشكراو، و، كىتەبەكانى

خوایان پى دابەزىراون، بەس زمانەکان جىابوون، ئەگەرنا نىوہ پړۆکیان ھەمان نىوہ پړۆک بووہو، چۆنئەتیی سروشکرانە کەش ھەمان چۆنئەتیی بووہ.

ئىجا ئایا بوچی خوا ﷺ قورئانی بە زمانى عەرەبىیى بۆ لای موحمەد ﷺ پىغەمبەرى کۆتایى سروشکردوہ؟

(۲) ﴿لِنُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ تاکو (خەلکى) دایکى ئاوہ دانییەکان (مەککە) و ئەو خەلکەى لە دەورینى وریا بکە یەوہو بترسینى. ﴿أُمَّ الْقُرَىٰ﴾ شۆرەت و کونییەى شارى مەککە، بۆئەش بە مەککە گوتراوہ: ﴿أُمَّ الْقُرَىٰ﴾ چونکە لە ھەموو شارە عەرەبییەکان دىرینتر بووہ، ئىجا ئەگەر شارى مەککە وەك چەقێك دابىرئى، مانای وایە ھەموو شارەکانى دیکەى دنیا، دەکەونە دەورى مەککە، بە لکو ھەندیک لە زانایان، زانایانى جوگرافىاسیى ھاوچەرەخ دەلێن: ئەو شوئە جوگرافىیەى شارى مەککەى کەوتۆتئى، وەك نىوہ پراستى گەياندى ھەموو کىشوہرەکان وایە.

کەواتە: ئامانج لە سروشکرانى قورئانىکى عەرەبىیى بۆ پىغەمبەرى کۆتایى موحمەد ﷺ بریتى بووہ لە وریاکردنەوہو ترساندى خەلکى شارى مەککە.

﴿وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ ئەو خەلکانەش لە دەورى ئەو شارەن، کە ئەمە ئەگەر بازنە تەسکەکە پەچاو بکرى، کە شارى مەککە لە نىوہ دورگەى عەرەبىیى دایە، ھەموو ئەو شارو ئاوہ دانییانەى لە نىوہ دورگەى عەرەبییدان، لە دەورینى، بەلام ئەگەر بازنە فراوانەکە پەچاو بکرى، ھەموو شارەکان و ئاوہ دانییەکانى دنیا، دەکەونە دەورى مەککە.

خوا ﷺ لە چەندان شوین لە قورئانى مەککەیدا پرایگەياندوہ کە ئەم قورئانەو، پىغەمبەرى خاتم ﷺ کە ئەو قورئانەى بۆ نىردراوہ، ھەردووکیان بۆ ھەموو مرقایەتیین، بۆ وئینە:

۱- له سوورەتى (الفرقان) دا خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ ۱، واتە: بەرزو بە پێژە ئەو كەسەى كە فوڕقانى دابەزاندووە، (لێك جیاكەرەوێ دابەزاندووە) تاكو بۆ هەموو جیهانیان بێتە ترسێنەر و ڕیاكەرەو. ۲- هەرەو هەلە سوورەتى (سبا) دا، خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ ۲۸، واتە: تۆمان نەناردووە مەگەر بۆ تێكڕای خەلكى موژدەدەر و ترسێنەر بى.

۳- هەرەو هەلە سوورەتى (الأنبياء) دا، خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ ۱۰۷، واتە: تۆمان نەناردووە مەگەر بەزەبى خوا بى بۆ هەموو جیهانیان. كە دەفەرموى: ﴿لِيُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى﴾، ﴿أُمَّ الْقُرَى﴾، دەبێتە بەركارى يەكەم بۆ وشەى (تُنذِر) بەلام لە چى بیانترسىنى و بۆچى وریان بكتەوه؟ بەركارى دووهم (مَفْعُول بِهِ الثَّانِي) قرتینراوه، چونكە سیاقەكە دەلالەتى لەسەر دەكات: (لِيُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى عَذَابَ اللَّهِ) تاكو خەلكى شارى ﴿أُمَّ الْقُرَى﴾، بترسىنى و ڕیاكەیهو هەلە سزای خوا، ﴿وَمَنْ حَوْلَهَا﴾، هەرەو هەلەو خەلكەش كە لە دەورى ئەو شارەن، ئەوانەش بترسىنى لە سزای خوا.

۳- ﴿وَنُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَبَّ فِيهِ﴾، هەرەو هەلە بیانترسىنى لە پوژى كۆبونووه، كە دوولێى تێدانیە. لێره دا: ﴿يَوْمَ الْجَمْعِ﴾، دەبێتە بەركارى دووهم، بە پێچەوانەى پستەى يەكەمەوه، پستەى يەكەم بەركارى يەكەمى باسكراو، بەركارى دووهمى قرتیندراوه، لەبەر ئەوەى سیاق دەبێگەینى، تاكو لە پوژى كۆبونووه بترسىنى، كى بترسىنى؟ بەركارى يەكەم قرتینراوه (أَيُّ: تُنذِرُ أَهْلَ أُمِّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا يَوْمَ الْجَمْعِ) واتە: خەلكى ﴿أُمِّ الْقُرَى﴾ و خەلكەكانى دەورووبەریان بترسىنى و ڕیاكەیهو، لە پوژى كۆبونووه.

بێگومان پوژى خربوونووهو، كۆبونووه پوژى قیامەتە، وشەى: (الجمع) له (يَوْمَ الْجَمْعِ) دا: (الْجَمْعُ مَصْدَرٌ أَوْ اسْمٌ لِلْمُجْتَمِعِينَ) (الجمع) چاوگە، یاخود ناو هەلەو ئەوانەى لەویدا كۆدەبنووه، یان پوژى كۆمەل، ئەو خەلكەى كە لەویدا كۆمەل دەبێتەوه خردەبێتەوه، كۆمەل بووان، كە مەبەست پێى پوژى دوايە.

﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾، هیچ دوو دلّی ټیډانیه، که دهفه رموی: ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ (آی: دَلَالَةُ تَنْفِي الشَّكِّ فِي أَنَّهُ سَيَقَعُ، فَنَزَلَ رَيْبُ الْمُرْتَابِينَ فِي مَنْزِلَةِ الْعَدَمِ، لِأَنَّ مُوجِبَاتِ الْيَقِينِ بِوُقُوعِهِ بَيِّنَةٌ) واته: بهلگه کانی هانتی پوژي کوښوونه وهی خه لک له پوژي قیامه تد، لابه ری دوو دلّیه، که نهو پوژه هه دهقه ومی، بویه دوو دلّی دوو دلان و، گومانداران له باره ی پوژي کوښوونه وهو، وهک نه بوو ته ماشا کراوه، چونکه نهو بهلگانه دلنایي پټویست ده کهن، که نهو پوژه ده بی هه ربی.

(۴) - ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾، کومه لیک له بهه شتدان و کومه لیک له کلپه (ی دوزهخ) دان. وشه ی (فریق.. وفریق) هه ردوویان گوزاره (خبر) ی نیهاد (مبتدا) یکی قرتیراون، وهک (هُمْ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ) نهو خه لکه که کوده بنه وه، ده بنه کومه لیک له بهه شتدا، هه روه ها: (وَهُمْ فَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ) ده بنه کومه لیکش له کلپه ی دوزهخ دا، که مه به ست دهره نجامی کوتاییه، یانی: (الْمُحْصَلَةُ النِّهَايَةُ)، دهره نجامی کوتایي خه لک دابهش ده بن بو هم دوو شوینه، بو بهه شت و بو دوزهخ، به لام همه ټیکنایری له گه ل نهو هدا که چهندان فره میشتی پیغه مبه ر ﷺ هه ن و، نهوه یه کیکه لهو شتانه ی که له لای زوربه ی هه ره زوری مسولمانان به شیکه له عه قیده یان، که خاوه ی گوناوه گه وره کان، بایي گوناوه گه وره کان یان نه گهر پاک نه بووینه وه، به سزای قوناغی به رزهخ، یان نه که وتبته بهر ویستی په های خوا، یان وه بهر شه فاعه تی پیغه مبه ر ﷺ نه که وتبن، ده بی بهقه دهر تاوانه کان یان بسووتیرن، نجا دوا ی نهوه ی پاک ده کرینه وه، سزا دهرن، دینه بهه شت، چهندان فره میشتی پیغه مبه ر ﷺ لهو باره وه هه ن، له کتیه کانی سوننه ت دا هاتوون.

نجا که دهفه رموی: کومه لیک له بهه شت دان و، کومه لیک له دوزهخ دان، له گه ل نهو هدا که باسکرا ټیکنایری، چونکه لیړه دا باسی دهره نجامی کوتایي ده کات، بویه نهوه ی کاتی خو ی موته زیله و خه واریج گوتوو یانه^(۱): نهوه نیه که خه لک لیک بچته دوزهخ و، دوا یی بچته بهه شت دوا ی پاکوونه وه، شتی وانیه،

(۱) هه روه ها هه ندیک له زانایان هاوچه رخیش.

یہ کہ پیہ، یان بۆ بههشت یان بۆ دۆزه خه، ئنجا ئایهتیک ی تاویان بهبه لگه هیناوه ته وه، له راستیدا نه یان پیکاهه، چونکه ئهم ئایه ته باسی دهره نجامی کۆتایی دهکات، ئه گهرنا له سوورپهتی (الأعراف) دا، خوا ﷻ باسی ئه وه دهکات که کۆمه لیک هه ن له نیوان بههشت و دۆزه خاند، له سه ر دیوار و نیوانیکن که ده کهوێته نیوان بههشت و دۆزه خه وه و، هه ردوو ک لایان ده بینن: ﴿وَبَيْنَمَا حَبَّابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رَجُلَانِ يَعْزِفُونَ كَلَّا سَيَمْنَعُ﴾ (۱۶)!

کهواته: ئهم ئایه ته باسی ئه وه ش ناکات و هاوه لانی ئه عرافیش ناگرێته وه! به لām ئهم ئایه ته باسی دهره نجامی کۆتایی دهکات، چونکه دوایی ئه وان هه ش که له سه ر (أعراف) ن، واته: له سه ر ئه و نیوانه ن که ده کهوێته به ینی بههشت و دۆزه خه وه، سه ره نجام به پای زۆربه ی زانایان، وه ک له تفسیری سوورپهتی (الأعراف) دا، باس مان کردوه، ئه وانیش سه ره نجام ده چن بۆ بههشت، چونکه خوا ده فهرمووی: ﴿لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ﴾ (۱۶)، واته: ئومیده وار بوون به بههشت، به لām جارێ نه چوونه تی.

له سوورپهتی (النساء) دا، باسی کمان له و باره وه کردوه که خوا ﷻ باسی ئه وه دهکات: تهوبه له دوو جوړه که سان وه ناگیرئ، که ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِمَهَلَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ (۱۷) وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْفَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّاءٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (۱۸)، واته: وه رگرتنی تهوبه له سه ر خوا ته نها بۆ که سانیکه به نه زانیی خراپه ده که ن، دوایی به نیزیکی ده که رێته وه، ئه وان هه خوا که رانه وه یان لئ وه رده گری و خواش زانای کارزانه، به لām که رانه وه (واته: تۆبه لئوه رگیران) بۆ که سانیک نه که هه ر خراپه ده که ن، هه تا کاتیک به کیان مردنی ده گاته سه ر، ده لئ: ئیستا تهوبه م کرد، (که ئه وه مسوڵمانه و

لەسەر خراپە بەردەوامە، تاكو مردنی لى وه دەردەكەوى، هەرودەها تەوبە بۆ كەسانىكىش نىە كە كاتىك دەمرن بە كافىرەتیی دەمرن، ئەوانە نازارىكى بە ئىشمان بۆ داناون.

كەواتە: ئەوانەى پىشى بە كافىرەتیی نامرن، بەلام بە گوناھبارى دەمرن، بەلام خوا تەوبەشيان لى وه رناگرى، چونكە كاتىك دەگەرئەوهو تەوبە دەكەن، كە ئومىدىان بە ژيان نەماوه.

كەواتە: كەسىك كە كافىرە تەوبەى لى وه رناگرى و شایستەى سزایە، هەرودەها كەسىكىش كە برودارە بەلام لەسەر تاوان و خراپان بەردەوام دەبى تاكو دەمرى، ئەویش تەوبەى لى وه رناگرى و دەبى هەر ئەهلى سزابى و، نابى وه ك ئەوى دىكە كە يەك رى دەچتە بەهەشت، ئەویش يەك رى بچتە بەهەشت!

كەواتە: بەلگە هێنانەوه بەم رستە قورئانیە بۆ لابردي سزای قوناغى بەرزەخ، لە جى خۆیدا نىە، چونكە ئەمە باسى دەرەنجامى كۆتایى دەكات، چونكە هەندىك لە زانایانى هارچەرخ، كە بە چاكى نازانم ناویان بێنم، خوا پاداشتيان بداتەوه، بۆچووئىكى وايان هەبووه، گوتووایانە: راست نىە كەسانىك تووشى سزابى و دواى دەرەزبىن! لەگەڵ ئەوەش دا كە ئەو هەموو فەرمايشتانەى پىغەمبەر ﷺ هەن، كە بىگومان يەك فەرمايشتى پىغەمبەر ﷺ بە سەنەدىكى راست (صحيح) بە ئىمە گەيشتى، ئىمە پابەند دەكات، بەو ئیوەرۆكەوه كە دەيگەيەنن، كە فەرمايشتەكان لەو بارەوه زۆر زۆرن.

٥- ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مِنْ يَشَاءٍ فِي رَحْمَتِهِ وَالْظَّالِمُونَ مَا هُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾، ئەگەر خواش ويستباى ئەو خەلكەى هەموو دەكرده يەك كۆمەل، بەلام هەر كەسىك بیهوى دەخاتە ئیو بەزەبى خۆیەوهو، ستمكارانىش هیچ دۆست و سەرپرەشتیارىك و هیچ یاریدەدەریکیان نىە. ئەمە مەبەست پى دلدانەوهى پىغەمبەر ﷺ و دلدانەوهى برودارانە، واتە: خەفەتيان لى مەخۆن، كە ئەوانە هەر

بېروا ناھىتىن، ۋەنەبى ئەۋان شىئىكىيان كىردىن خىۋايان ﷺ دەستە ۋىستان كىردىن، خوا ئەگەر ۋىستىباي ھەموۋى دەكىردنە يەك كۆمەل، ھەموۋى لەسەر ئىمان كۆدەكىردنەۋە، ياخود لەسەر كوفىر كۆى دەكىردنەۋە، بەلام زىاتىر ۋا پىدەچى مەبەست ئەۋە بى كە لەسەر ئىمان كۆيان بىكەتەۋە، چونكى خوا ﷻ ھەزى لە ئىمانەۋ ۋى لە كوفىرە، بەلام نەيۋىستەۋە، ۋاتە: خوا نەيۋىستەۋە زۆرىان لى بىكەت لەسەر ئىمان كۆيان بىكەتەۋە، بەلكى ۋىستەۋىيەتى سەرىشكىيان بىكەت ۋە كە سەرىشكى كىردۈن، ھەندىكىيان ئىمانىيان ھەلبۇزدەۋە، ھەندىكىشيان كوفىريان ھەلبۇزدەۋە، يانى: خوا شىئىكى دىكەى ۋىست، ئەۋىش ئەۋە بوو كە سەرىشكىيان بىكەت، تۋانادارىيان بىكەت بو ھەلبۇزدىن ھەر كام لە رىئىماى، ياخود گومراى، تاكو سەرەنجام ئەۋانەى رىئىماى ھەلدەبۇزىن، خوا بىيانخاتە ئىۋ بەزەىى خۆيەۋە، ستەمكارانىكىش كە گومراى ھەلدەبۇزىن، ھىچ سەرپەرىشتىارو يارمەتىدەرىيان نىە.

﴿وَلَكِنْ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ﴾، بەلام خوا ھەر كەسىك بىەۋى، دىخاتە ئىۋ بەزەىى خۆيەۋە.

﴿وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾، ستەمكارانىش ۋاتە: ئەۋانەى ستەم لە خۆيان دەكەن بە ھەلبۇزدىن كوفىرو، شىرك ۋ، گومراى، ئەۋانىش ھىچ سەرپەرىشتىارىيان ۋ، ھىچ يارمەتىدەرىيان نىە.

لىرەدا خوا ﷻ لە جىياتى ئەۋەى بفرەمۋى: (وَلَكِنْ خَيْرُهُمْ قَمْنُهُمْ مِّنْ اخْتَارَ الْإِيمَانِ، لِيَدْخُلَهُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ، وَمِنْهُمْ مَّنْ اخْتَارَ الضَّلَاةَ، فَأَصْبَحَ ظَالِمًا لِّيَدْخُلَهُ اللَّهُ فِي النَّارِ) كورتى كىردۆتەۋە، چونكى ئەۋەى دىكە، ھەموۋى عەقلى ۋ سەلىقە پەى پى دەبات، يەكسەر دىفرەمۋى: ﴿وَلَكِنْ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾، ۋاتە: بەلام خوا ھەر كەسىكى بىەۋى دىخاتە ئىۋ بەزەىى خۆيەۋە، لەبەر ئەۋەى ھىدايەت ۋ، رىئىماى خۆى پىشۋازى لىكىردەۋە، ھەلبۇزدەۋە ۋەرگرتەۋە، ئەۋەى دىكەش كە گومراى ھەلدەبۇزىن، ماناى ۋايە

ستەمكارە بە نەسبەت خۆیەو، ستەمی لە خۆی کردو، ستەمی لە پەيامی خواش کردو، بۆیە ئەوێش سەرەنجامی دۆزەخەو، هیچ یارمەتییدەر و هاوکارێکیشیان نیە، یانی: (لَكِنَّ الظَّالِمُونَ لَأَنْفُسِهِمْ سَيِّذُونَ النَّارَ وَمِنْ لَمَّ لَا وِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ لَهُمْ) بەلام ستەمكاران لە خۆیان، دەچنە ناگرەو، لەوێش نە سەرپەرشتیاران هەیەو، نە یارمەتییدەریشیان هەیە، واتە: نەكەسیکیان هەیە سەرپەرشتیاران بکات بە گشتی لە هەموو حالەداو، نەكەسیکیان هەیە بە شیوەیەکی بەشیی و لە حالەتیکی دیاریکراودا، هاوکارو دەستیارگرو یارمەتییدەریان بێت.

(٦)- ﴿أَمْ آتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾، یان ئایا جگە لەو سەرپەرشتیارانیکیان بۆ خۆیان گرتوون، پەیدا کردوون؟

(٧)- ﴿قَالَ لَهُهُ أَلْوِيٌّ﴾، بە دنیایی بەس خوا سەرپەرشتیارە.

(٨)- ﴿وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتِ﴾، هەر ئەوێش مردووێ دەژینێتەو.

(٩)- ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، تەنیا ئەوێش لەسەر هەموو شتێک بە توانایە.

لێرەدا وشە (أَمْ): (لِلْإِضْرَابِ الْإِنْتِقَالِي) بۆ گواستنەوەیە لە مەبەستێک بۆ مەبەستێکی دی، (أَيُّ: دَعِ الْإِهْتِمَامَ بِشَأْنِهِمْ وَلْتَعُدَّ إِلَى فِطْرَةِ حَالِهِمْ فِي اتَّخَاذِهِمْ أَوْلِيَاءَ) واتە: واز بێنە لە گرنیکی دان بە حالێ وان، بە بگەرێنێتەو بۆ حالێ قێزەونیان، لەوێدا كە دۆستان و سەر پەرشتیارانیکیان لە جیاتی خوا بۆ خۆیان پەیدا کردوون.

﴿قَالَ لَهُهُ أَلْوِيٌّ﴾، (أَيُّ: إِنْ أَرَادُوا وَلِيًّا بِحَقِّ، قَالَهُهُ هُوَ الْوَلِيُّ بِحَقِّ فَحَسْبُ) ئەگەر بەپراستی سەرپەرشتیاران دەوێ، بەس خوا سەرپەرشتیاری بە هەق، بە بەلگە ی ئەوێ: ﴿وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتِ﴾، هەر ئەوێشە مردووێ دەژینێتەو ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، هەرودەها بەس ئەوێش لەسەر هەموو شتێک بە توانایە، واتە: ئەم دوو پرستە ی دوایی: ﴿وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتِ﴾ و ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، بەلگەن،

لەسەر ئەوەی که هەر خوا سەرپەرشتیارەو، شایستەى ئەوھىە بە سەرپەرشتیارو، پەرستراو، مشوورخۆر بگيرى، ئەمە وەك ئەو ئایەتەى سوورەتى (النحل) وایە، که دەفەرموى: ﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ۱۷، ئایا زاتىك که وەدیدیئى و شت دروست دەکات، وەك کەسێك وایە که هیچ دروست ناکات؟ بۆچی پەند وەرناگرن.

لێرەشدا خوا دەفەرموى: ئایا ئەوانە سەرپەرشتیارانێکیان جگە لە خوا، لە جیاتی خوا، بۆ خۆیان پەیدا کردوون؟ هەر کەسێك سەرپەرشتیاری دەوى، بەس خوا سەرپەرشتیارە، بە بەلگەى ئەوەی که ئەنیا ئەو مردووێان دەژینێتەو، بەس ئەویش لەسەر هەموو شتێك بە توانایە.

مه‌سه‌له‌ی سَیِّئه‌م:

حوکم و بریار له باره‌ی راجیایه‌کانه‌وه تاییه‌ته به‌خواوه، که‌هه‌ر ئه‌و په‌روه‌ردگاری پشت پئی به‌ستراوی ته‌وبه‌ بۆ لاکراوه‌و، داهینه‌ری گه‌ردوون و دانه‌ری سیستمی جووتیه‌تییه‌ له‌ مرووف و ئاژه‌لاندوا، هه‌یج شتیک وینه‌ی وی‌نیه، کلپله‌کانی گه‌ردوونی به‌ ده‌ستن و، به‌ ویستی هه‌کیمانه‌ی خۆی بژیو زۆرو که‌م ده‌کات بۆ مروقه‌کان، به‌ هه‌موو شتیک زانیه‌و، له‌سه‌ر هه‌موو شتیک توانایه‌:

خوایه‌رموئ: ﴿وَمَا أَخْلَفْتُ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ (۱۰) فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُوكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (۱۱) لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (۱۲)

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م، ئایه‌تانه، له‌ چوارده‌ برگه‌دا:

(۱)- ﴿وَمَا أَخْلَفْتُ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾، هه‌ر شتیک ئیوه‌ تیییدا که‌وته‌ راجیایی، بریار له‌باریه‌وه‌ بۆلای خوایه‌.

﴿فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾، (مَقُولٌ قَوْلٍ مَّحْذُوفٍ) یانی: (قُلْ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ) پێیان بڵی: بریارو حوکم له‌ باره‌یه‌وه‌ بۆ لای خوایه‌، ته‌نیا خوا بۆی هه‌یه‌ له‌و شتانه‌دا که‌ تێیان دا ده‌کونه‌ راجیایه‌وه‌ بریار بدات.

(۲)- ﴿ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي﴾، ئا ئه‌و خوایه‌تان په‌روه‌ردگاری منه، واته‌: به‌س خوا ئه‌و په‌روه‌رگاریه‌ که‌ بۆی هه‌یه‌ به‌رنامه‌ دابنئ، بۆی هه‌یه‌ هه‌لāl و حه‌رام دیاریی بکات.

(۳)- ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾، پشتم به‌س به‌و به‌ستوه‌و ته‌نیا ئه‌وم کردۆته‌، کارپێسپێردراوی خۆم.

(٤) - (وَالَيْهِ أُنِيبُ) له ناخ و، دهر ونيشه وه بهس بولاى وى ده گه پيمه وه، له باره ي
 نهم نايه ته موباره كه وه، زانايان زور قسه يان كرده، زور به ي هره زوريان گوتوو يانه:
 نه وه ده گه يه نى كه مسولمانان له ههر شتي كدا كه وتنه راجيائي، ده بى حوكمه كه ي بولاى
 خوا بگيرنه وه، چ په يوندي به بوونناسيه وه هه بى، چ به ثيمان عه قيده وه هه بى، چ
 به حه لال و حه پامه وه هه بى، واته: چ په يوه ندي به بنچينه كانى دينه وه هه بى، چ به لق
 و پوپه كانى دينه وه، (أَصُولُ الدِّينِ وَفُرُوعُ الدِّينِ)، زور به ي هره زورى زانايانوايانگوتوه،
 له نيويان دا: (الطبري، ابن كثير، القرطبي، فخر الدين الرازي، عبدالرحمن بن ناصر السعدي،
 الشنقيطي) بولاى وینه:

أ- (الشنقيطي) باسيكى دوورو دريژ ده كات، سه ره تايه كه ي تاوا ده ست پيده كات: (فَعَلَيْكُمْ أَهْلُهَا
 الْمُسْلِمُونَ أَنْ تَتَفَهَّمُوا صِفَاتٍ مَنْ يَسْتَحِقُّ أَنْ يُسْرَعَ وَيَحْلَلَ وَيُحْرَمَ)^(١)، واته: نه ي مسولمانينه!
 پيويسته بزنان كى ده توانى، ياسا دابنى و، حه لال و حه پام ديارى بكات.

ب- (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) له ته فسيه كه ي خويدا، ده لى: (إِتْفَاقُ الْأُمَّةِ حُجَّةٌ
 قَاطِعَةٌ، لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَمْ يَأْمُرْنَا أَنْ نَرُدَّ إِلَيْهِ إِلَّا مَا اخْتَلَفْنَا فِيهِ، فَمَا اتَّفَقْنَا عَلَيْهِ، يَكْفِي
 اتِّفَاقُ الْأُمَّةِ عَلَيْهِ)^(٢)، واته: يه كدهنگي نؤممه ت به لگه يه كي هه لبره، چونكه خوا فه رماني
 پينه كرده ويين هيج شتيكى بولا بگيرينه وه، جگه له وه ي تييدا ده كه ويينه راجيائي، كه واته:
 نه وه ي له سه ري پينا ديين، نه وه به لگه يه.

واته: نه وه ي كه كوده نكي زاناياني نؤممه تي له سه ر ده بى، پابه ندكه ره بولاى
 هه موو مسولمانان.

ج- به لأم (محمد الطاهر بن عاشور) له و باره وه رايه كي ديكه ي هه يه، ده لى: (وَلَا عَلاَقَةَ
 لِهَذِهِ الْآيَةِ بِاخْتِلَافِ عُلَمَاءِ الْأُمَّةِ فِي أَصُولِ الدِّينِ وَفُرُوعِهِ، لِأَنَّ ذَلِكَ الْإِخْتِلَافَ حُكْمُهُ مُنَوَّطٌ

(١) أضواء البيان في إيضاح القرآن بالقرآن: ج ٧، ص ٤٩.

(٢) تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان: ص ٧٥٣.

بِالنَّظَرِ فِي الْأُدَّةِ وَالْأَقْسَیَّةِ صَحَّةً وَفَسَادًا، إِنَّهُ لَا يُنَاسِبُ سَبَاقَ الْآيَاتِ سَابِقُهَا وَتَالِيَهَا، وَلَا أَعْرَاضَ السُّورِ الْمَكِّيَّةِ، وَقَدْ احْتَجَّ بِهَذِهِ الْآيَةِ نَفَاذَ الْقِيَاسِ، وَهُوَ احْتِجَاجٌ لَا يَرْتَضِيهِ نَطَاسٌ^(۱).

واتە: ئەم ئايەتە ھىچ پەيوەندىي نىيە بە راھىيى ئۆممەتەو، لە بارەى بنچىنەكان و لق و پۆپەكانى ئايىنەو، چونكە ئەو راھىيە ھۆكمەكەى بەستراوئەو بە تەماشاكردنى بەلگەكان و قىياسەكان، كە ئايا راستن، ياخود ناتەواون؟ ئنجا ئەگەر ئەم ئايەتە بكريتە بەلگە لەسەر ئەو {كە دەبى راھىيى زاناىان بگيردريتەو بۆ لاى خوا} لەگەل سىاقى ئايەتەكان دا ناگونجى و، لەگەل ئامانجى سوورەتە مەككەيەكانيشدا ناگونجى، ھەندىك لە زاناىانىش ئەم ئايەتەيان بەبەلگە ھىناوئەو لەسەر ئەو كە قىياس شتىكى ناپەوايە، بەلام ھىچ زاناىەكى ورد بەو قسەيە رازىي نىيە.

شاىانى باسە: (فخرالدين الرازى)يش، لە تەفسىرەكەيدا^(۲)، ئاماژە بەو دەكات كە ئەوانەى پرواىان بە قىياس نىيە، ئەم ئايەتەيان بەبەلگە ھىناوئەو، بەس قسەكەيان دىنى، بى ئەوئەى بەرپەرچى بداتەو، كە لە چەند شوئىتىكى دىكەش ھەروا دەكات، شوبەھەيك دىنى، ياخود بەلگەيەكى راى بەرانبەر دىنى، كە پيشى رازى نىيە بە ھىساب، بەلام دواىي بەر پەرچى ناداتەو! ئنجا بە بۆچوونى من ئەو نوقسانىيە، دەبى كە ئىشكال و شوبەھەكە دىنى، بەر پەرچدانەو كەشى بىنى.

منيش پىتم وايە راى زۆربەى زاناىان زياتر پىدەچى، ئەوئەش كە لەگەل مەبەستى ئامانجى سوورەتە مەككەيەكاندا ناگونجى، راست نىيە لە سوورەتە مەككەيەكاندا، خوا ﷻ مەسەلەى ھەلەل و ھەرام كە دەبى تەنيا بە دەست خوابى، ھەر لە سوورەتە مەككەيەكاندا زۆر باسكراو، بۆ وئە: ﴿أَمْ لَمْ

شُرَكَوْا سَرَعُوْا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾ الشورى.

(۱) التحرير والتنوير: ج ۲۵، ص ۴۲.

(۲) ج ۱۴، ص ۱۳۲.

كەواتە: ئەو كە ھەر شىك راجىيى تىدا بوو، چ لە قۇناغى مەككە دايىت، چ لە قۇناغى مەدىنەدا، دەبى بگىردىتەو بۇ لاي خوا ﷻ، چ پەيوەندى بە بىچىنەكانى دىندارىيەو ھەبى، چ پەيوەندى بە لق و پۇپەكانەو ھەبى، پىم وايە كە ئايەتەكە زۆر بە پوونى دەيگەيەن، بۇيە رايەكەى (محمد الطاهر بن عاشور) م لىرەدا پى پەسند نىە.

(۵) ﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (خوا) داهىنەرى ئاسمانەكان و زەويە.

(۶) ﴿جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾، لە خۇتان ھاسەرانى بۇ گىران، جووتى بۇ دروست كىردوون، كە ئەمە ئەگەر دوپىراوەكان پياوين، واتە: خوا ئافىرەتانى بۇ دروست كىردوون و، ئەگەر دوپىراوەكان ئافىرەت بن، واتە: خوا پياوانى بۇ دروستكىردوون، چونكە ھەم پياوو، ھەم ژن، بە جووتى يەكدى دادەنرڤن.

(۷) ﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا﴾، ھەروەھا لە ئاژەلانىشدا خوا جووتى دروست كىردوون، (أَزْوَاج: جَمْعُ زَوْجٍ، وَهُوَ الَّذِي يَنْضَمُّ إِلَى قَرْدٍ فَيَصِيرُ كِلَاهِمَا زَوْجًا لِلْآخَرِ، أَيِ: الذَّكَورِ وَالْإِنَاثِ) (أَزْوَاج: كۆى (زوج) ھو ئەو يە كە پال دەدرىتە لاي تاكتىك و، ھەردووكيان دەبن بە جووت بۇ يەكدى، كەواتە: لىرەدا ﴿أَزْوَاجًا﴾، (أَيِ: ذُكُورًا وَإِنَاثًا) واتە: تىرو مېيەكان.

(۸) ﴿يَذَرُوكُمْ فِيهِ﴾، تىو ھەوئدا زۆر دەكات، ﴿يَذَرُوكُمْ﴾، (أَيِ: يَكْتَرِكُمْ، يَكْتَرِكُمْ) زۆرتان دەكات، ياخود ﴿يَذَرُوكُمْ﴾، (أَيِ: يَخْلُقْكُمْ) دروستتان دەكات، ﴿فِيهِ﴾، واتە: لە: ﴿جَعَلَ لَكُمْ﴾ دا، لەو گىرانەى بە ھالەتى جووتىيدا، چ بۇ تىو، چ بۇ ئاژەلانتان، لەو ھەدا خوا زۆرتان دەكات، ياخود لە ياساى جووتىيەتيدا، بە ھۆى ئەو ياسايەو خوا زۆرتان دەكات، ياخود دروستتان دەكات، ياخود بىلاوتان دەكاتەو.

ھەلبەتە دىاردەى جووتىيەتى و جيايى، ھەر كام لە تىرو مى لە يەكدى، چ لە ئىنسان، چ لە ئاژەل و، چ لە كۆى ژيانداران داو دابەشكىردنى توانايەكان و، جورا و جوركىردنى توانايەكانى تىرو مى، ئەمە ھەم بە نىسبەت مروقىشەو،

ھەم بە نىسبەت ئاژەل و ژياندارانى دىكەشەو، بەدلىيى مەرۇف تاكو سەرنجى لىيدات، ھىكمەت و لىزانىي و وردەكارىي خىواي پەروەردگارى تىدا دەبىنى، ھەرچەندە بەداخەو زۇرجاران كە خەل كە زگماك و خواپسكى خوا لادەدەن، واتە: نەك تەنيا لە شەرىعت لادەدەن، بەلكو لە زگماكىش لادەدەن و، ئەم مەسەلەي نىرو مى، ژن و پىاو، چۆن پىكەو مامەلە بكن؟ دىكەن بە كىشەو گرفتىكى گەورە: ژنسالارى، نەخىر پىاو سالارى! لەحالىك دا تەماشە دىكەن لە جىھانى ئاژەلان، بەلكو دىندان و، پەروەرو ژيانداراندا بەگشتى، ئەو كىشەيە نى، مېنىنە كارى خۆي دەكات و نىرىنەش كارى خۆي دەكات، بو وىنە:

لە نىو شىرەكاندا، ئەوئى پراووشكار دەكات، تەنيا مېنە، دىلە شىرە، بەلام گۆلە شىر، نىرەكە، تەنھا كارى ئەوئى پارىزگارىي لەو شوئە بكات كە تىدان! نىجا مەسەلەي ژنسالارىي و پىاو سالارىي ھەمووي بە ھۆي لادانەوئى، لە زگماكى كە خوا مەرۇفى لەسەرى خولقاندەو، بەھۆي گۆي نەدانەوئى بە شەرىعت، ئەگەرنا لە راستىدا نىرو مى وەك يەك نىن، پىكەتەو تەوانەكانيان جىجيان، لە پرووي جەستەيەو، لە پرووي دەروونىيەو، لە پرووي ئەوئى كە جىي بايەخيانە، بەلام لەو پرووئە كە ھەردووكيان مەرۇفن، ھەردووكيان بەپىزن و ھەردووكيان بەپىرسيارن و، ھەردووكيان ئەركدارن و، ھەردووكيان يەكسانن، بەلام ئەو كە نىرو مى لە ھەموو شىتە دا وەك يەك، نەخىر، ئەوئە ئاشكرەو ديارە وەك يەك نىن، نىجا خۆگىلكردن لەوئە نكوولپىكردن لەو راستىيە، ئەو ھەموو گرفت و كىشانە پەيدا دەكات، پاشان نەئىرايەتىي فەزىلەتە، نە مېايەتىي نوقسانىيە، تاكو ئافرەتەكان نكوولپى بكن لە مېنىنە بوونى خويان، لە ئافرەت بوونى خويان و، لاسايى پىاوئەكان بكنەوئە لە ئىرايەتىي و لەو سىفەتەندا كە ھى پىاوانن، تاكو بچنە ئاستى ئەوانەو! چۈنكە مېنىنەبوون و ئافرەت بوون نوقسانىيە نى، تاكو ئافرەت نكوولپى بكات لە مېنىنەبوون و ئافرەت بوونى خۆي و لاسايى پىاو بكاتەو، ھەر بۆيەش لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ ھاتەو كە نەفرىن كراو

لهو پياوانه‌ی لاسایی ژنان ده‌که‌نه‌وه‌و، له‌و ژنانه‌ی لاسایی پياوان ده‌که‌نه‌وه: {لَعَنَ اللَّهُ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ، وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ} (أخرجه أبو داود: ۴۰۹۷، وابن ماجه: ۱۹۰۴، والترمذي: ۲۷۸۴، قال: حسن صحيح)، واته: خوا نه‌فرینی کردوه له‌و پياوانه‌ی چاو له ژنان ده‌که‌ن و، له‌و ژنانه‌ی چاو له پياوان ده‌که‌ن و لاسایان ده‌که‌نه‌وه، به‌لکو پیوسته هه‌رکام له ژن و پیاو، نه‌رکی زگمک و خوارسکی خویمان جیه‌جی بکه‌ن و، هیچ کامیان خوئی پئی له‌وی دیکه که‌متر نه‌بئ، بو ته‌وه‌ی پالنه‌ریک و هانده‌ریکی نه‌بئ، لاسایی ته‌وی دیکه بکاته‌وه‌و خوئی وه‌ک ته‌وی دیکه لیبکات که واشی هه‌ر لئنايه‌ت!

(۹) - ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، واته: هیچ شتیك وه‌ک خوا نیه‌و ته‌و بیسه‌ری بینهره، (ك) ی (کمئله) یانی: وه‌ک (مئل)، که‌واته: لی‌ره‌دا مانابه‌که‌ی ئاواى لی دیت‌ه‌وه: (لَيْسَ مِثْلُ مِثْلِهِ شَيْءٌ)، هه‌لبه‌ته تيمه دواپی کورته باسټک له باره‌ی به پاک‌گرتنی خواوه ده‌که‌ین، له وچووونی دروست‌کراوه‌کان، بو‌یه به خیرایی به‌سه‌ر ته‌فسیری ته‌م رسته به‌پیزه‌دا ده‌رۆین، که ده‌فه‌رموئ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، ئنجا هه‌ندئ له زانایان گوتوو‌یانه: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، یانی: (لَيْسَ مِثْلُ مِثْلِهِ شَيْءٌ، فَكَيْفَ بِمِثْلِهِ هُوَ) وه‌ک وینه‌ی وینه‌ی وینه‌ی خوا نیه، چ جای وینه‌ی خوئی، واته: ته‌مه بو جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی ته‌وه‌یه، که هیچ شتیك وه‌ک خوا نیه‌و گوتوو‌یانه: (ك) ده‌که، زیاد کراوه بو جه‌خت‌کردنه‌وه.

که‌واته: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، واته: (لَيْسَ مِثْلُهُ شَيْءٌ) هیچ شتیك وه‌ک خوا نیه ﴿لَيْسَ﴾ نه له زاتی و نه له سیفه‌ته‌کانی و نه له کرده‌وه‌کانی دا.

که‌واته: رسته‌ی یه‌که‌میان: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، ته‌مه بو به پاک‌گرتنی خوايه‌و رسته‌ی دووه‌میان: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، ته‌مه‌ش بو چه‌سپاندنی سیفه‌ته‌کانی خوايه‌.

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، له رووی و پچوونی به دروستکراوه کانهوه، به لām له رووی ئهوهوه که خاوهنی سیفه ته کانه: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، ئهو (خوا) بیسه ری بینهره، ههروه ها سیفه ته کانی دیکه شی ههن.

۱۰- ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، کلله کانی ئاسمان زهوی هی وین، (مقالید) کووی (اقلید)، یاخود کووی (مقلاد)، ئه گهر کووی (اقلید، ب)، ههر له (کلید)، فارسییه وه هاتوه، ئهو کاته، کوکردنه وه که به شیوهی نا قیاسیه، به لām ئه گهر کووی (مقلاد، ب)، وهك (مفتاح، مقالید) (مقلاد، مقالید)، ئهوکاته به شیوهیه کی قیاسی کوکراوه ته وه، گرنگ ئهوهیه (مقالید)، به مانای کیلله کان دی، به لām هه ندیک گوتوو یانه: به مانای خه زینه کان دی، واته: خه زینه کانی ئاسمانه کان و زهوی هی خوان، یاخود کلله کانی ئاسمانه کان و زهوی، واته: ئهو کللانه ی که خه زینه کانیا ن پچ ده کر ئنه وه، به ده ست خوان.

۱۱- ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾، بو ههر که سیک بیهوی بژیو فراوان ده کات و تهنگ ده کاته وه، واته: زور ده کات و کهم ده کات.

۱۲- ﴿إِنَّهُ يَكُلُّ شَيْءٍ عَالِمٌ﴾، واته: به دنیایی خوا به هه موو شتیک زانایه.

ئیمه دوایی باسیکی تایبه تیش له باره ی فراوانکردن و، تهنگکردنه وه ی بژیو له لایهن خوای پهروه دگا روه بو مروقه کان، ده که ی، بویه لی رهدا هه روا به خیرایی به سه ریاند ا رته بووین، ته نیا ئه وه نده ده ئین: له و باره وه که خوا ده فهرمو ی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، زانایان ده ئین: (وَكُلُّ مَا جَرَى بِتَالِكٍ، فَالِلَهُ بِخِلَافِ ذَلِكَ) هه رچی به عه قل و خه یال و ئه ندیشه ی تو دادی، خوا له وه جیا یه، بوچی؟ چونکه ئه وه ی که مروف ده توانی به عه قل و، ئه ندیشه و، خه یالی خویدا بیهی ئی، و پنه ی دروستکرا وه کانه، چ وینه پاسته قینه کانیا ن، چ وینه ی لیک درا و، یاخود دروستکرا و، که خه یال خو ی دروستی ده کات، بو وینه: ده ریایه ک له جیوه، جیا یه ک له زپ، مروف ده توانی به خه یال دروستی بکات، به لām له دنیای واقیعدا نیه، به لām مروف ده توانی به خه یال

دروستی بکات، دەریا ئەو هەیه، جیوهش هەیه، جیوهکە بە خەیاڵی خۆی زۆر دەکات، هێندەى دەریایەك، یاخود زێر هەیه و چیاش هەیه، بە خەیاڵ مەرۆق دەتوانی زێرەكە زۆر بکات، بە قەدەر چیا بە کێ لێبکات، بە لە دنیای واقعیشتا نەبێ، ئیجا ئەو شانەى لە دنیای واقعیشتا هەن، عەقڵ و ئەه کانیان کۆدە کاتەوه، یان دەنگە کانیان یان بۆنە کانیان، یان تامە کانیان، یان قەبارە کانیان، لە پێی پینچ هەستە کاتەوه، یاخود ئەو هەى كە عەقڵ و خەیاڵ و ئەندێشە خۆیان دروستیان دەکەن، كە مەرۆق ئەو توانایەشى هەیه، یانی: وێنەى راستە قینەى شتەکان، كە لە عەقڵدا هەن، چ وێنەى خەیاڵیان كە خەیاڵ دروستیان دەکات و، هەر هەى دروست کراوه کانس، خوا لە هەموو ئەوانە جیاپە.

كۈرتە باسېك له باره‌ی

به پاكرتنی خواوه، له وڼچوونی به دروستكراوه‌كان

به پـښان!

ئهم كۈرتە باسه له چوار برگه‌دا ده‌خېنه پروو:

برگه‌ی یه‌كه‌م: ئهو رسته قورئانییه كه ده‌فهرموئ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشوری، واته: هیچ شتېك وهك خوا نیهو، ئهو بیسه‌ری بینره.

ئهمه بناغه‌یه‌کی یه‌كجار گه‌وره‌و گرنگه، له به‌پاكرتنی خوادا ښكته، كه وهك دروستكراوه‌كانی بچي، هه‌لبه‌ته ئهم راستییه كه زوربه‌ی هه‌ره زوړی زانایان ده‌لین: ئهمه بنچینه‌یه‌كه‌و بناغه‌یه‌كه‌و بۆ ئه‌وه‌ی بېكه‌ینه به‌لگه له‌سه‌ر وڼه‌چوونی خوا به هیچ كام له دروستكراوه‌كانی و، هه‌رچی وشه‌و ته‌عبیرك بۆ خوا ښكته به‌كاره‌یتراوه، هه‌مووی ده‌بی له‌به‌ر پوښنایی ئهم رسته موباره‌كه‌دا: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، ته‌ماشای بكه‌ین و ئهم راستییه مه‌زنه، ده‌بیته بناغه‌یه‌ك بۆ به‌پاكرتنی خواو، به‌دوورگرتنی له‌وه‌ی به‌دروستكراوه‌كانی بچي چ له‌زاتی دا، چ له‌سیفه‌ته‌كانی دا، چ له‌كرده‌وه‌كانی دا، چ له‌ناوه‌كانی دا.

ئهم راستییه‌ش له‌چهند شوئینیکی دیکه‌ی قورئان دا ئاماژه‌ی پیکراوه، به‌لام به‌ته‌عبیری دی، بۆ وڼه:

أ- له‌سووره‌تی (طه) دا خوا ده‌فهرموئ: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ عَمَّا عَلَّمَ﴾ واته: خوا ښكته ئه‌وه‌ی له‌پیش ده‌ستیانه ده‌یزانی و، ئه‌وه‌ی له‌دواشیانه‌وه ده‌یزانی، یاخود: داهاتوویان ده‌زانی و رابردوویان ده‌زانی، یان مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه: هه‌موو شتېك له‌باره‌ی دروستكراوه‌كانیه‌وه ده‌زانی، ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ عَمَّا عَلَّمَ﴾، به‌لام زانیاری ئه‌وان ده‌وری خوا نادات، یانی: زانیاریی ئه‌وان به‌س بایی ئه‌وه‌نده‌یه خوا بناسن، به‌لام كه وهك پښوېست بزنان چیه‌ت (ماهیه) ی خوا چونه؟ زانیاریی مروّفه‌كان له‌وه‌كه‌متره.

ب- له سوورەتی (الأنعام) یشدا، دەفەرموێ: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (۱۳)، چاوه‌كان خوا نابینن، بەلام خوا چاوه‌كان دەبینێ و، ئەو زۆر پەنهانکاری شارەزایە.

مەبەست ئەوەیە: له دنیادا چاوه‌كان خوا نابینن، بە چاوی سەر خۆی پەرورەدگار نابینێ، بەلام خوا بە چاوی عەقل و دڵ دەرك دەکێ، بەلام له پوژی دوایدا له لایەن ئیماندارانەوه له بەهەشتدا، دەبینێ، ئیمانداران خۆی پەرورەدگار دەبینن، وەك له تەفسیری سوورەتی (الأنعام) دا، كه بەرگی پێنجی ئەم تەفسیرە كوردییە ی ئیمەیه، زۆر بە تەفصیل باسێكمان لەو بارەوه كردو: [بینینی خۆی بەرزی مەزن له دنیاو دواپۆژدا، له حالەتی خەو و بیدارییدا].

ج- ئایەتێکی دیكه لهو بارەوه، كه هەر ئەو چەمك و واتایە دەگەیهنێ، ئەوەیە كه له سوورەتی (الحديد) دایە، كه دەفەرموێ: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (۲)، واتە: خوا یەكەمینەو دوامینەو، ئاشکرایەو پەنهانەو، بە هەموو شتێك زانیە.

یەكەمە واتە: خوا یەكەمە بئ سەرەتا، بەبێ ئەوەی دەستپێكێکی هەبووبێ، هەموو شتەكان دروستکراوی خۆان، بەلام خوا ﷻ بوونەكە ی سەرەتایەکی نیە، هەموو شتێك بوونەكە ی سەرەتایەکی هەیه، وەك زۆرجار باسمان كردو، ئیستا نوێترین بیردۆزە، بیردۆزە (بیگ بانگ) (big bang) ه، كه دەلێ: «ئەم گەردوونه پێش سێزده ملیارو هەوسەت ملیۆن، سأل بوونی نەبووه»، ئیستا ئەوانە ی كه خواناسن و ئەوانەش كه خوانەناسن، هەموویان لەسەر ئەوه یەكدەنگن، هەموویان دەلێن: ئەم گەردوونه پێش سێزده ملیارو هەوسەد ملیۆن سأل، بوونی نەبووه، بەلام له ئەنجامی تەقینەوهیەکی گەورەدا، ئەویش له تایی گەردوونی، یان تۆی گەردوونی و هێلکە ی گەردوونییهوه بووه (سینگولاریتی - singularity) ی پێدەلێن و كه زۆر زۆر گەرم بووهو، یەكجار بچووك و له

ماوہیہ کی زور زور کہمدا تہ قیوہ تہ و، ئەم گەردوونە دروست بوو، ھەلبەتە ئەوان دەلێن: تەقینەو! بەلام لە مەسووعە: (ئیمان ئیلحاد)دا باسم کردو، کە لە راستیدا ئەم گەردوونە زور بە سیستم و رێک و پێکی دروستکراو، بەلام ئەوان ئەو تەعبیرەیان بە کارھێناو: (بیگ بانگ) تەقینەو! گەورە (الإنفجار الکبیر)، ئەگەرنا لە راستیدا پرۆسە یەکی ئەوپەری سیستماتیک و پروردەکاری بوو.

کەواتە: کە خوا دەفرمو: **خَوَا يَهْ كَهْمُو دَوَاهِمَه، وَاتِه: يَهْ كَهْمَه بَي سَهْرَتَاو، دَوَايَه مِينَه بَي كَوْتَايِي، ﴿وَالظَّهْرُ وَالْبَاطِنُ﴾**، خوا ئاشکرایەو پەنھانی، ئاشکرایە بەو واتایە کە ئەگەر بە عەقل و دڵ تەماشای خوا بکە، ئاشکرایە بەلام شێراو و پەنھان، ئەگەر بە چاوی سەر بۆی بگەڕێ، خوا نابینی، بە پێنج ھەستەکان خوا دەرك ناکرێ، بەلام بە چاوی عەقل و دڵ خوا **﴿يَعْلَمُ﴾** دەرك دەکرێ، خوا بە ھەموو شتێک زانیە.

ئەنجا بە پێی ئەم ئایەتانە، رستە: **﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾** الشوری، ھەموو ئەو تەعبیر و وشانەی بەکار دەھێتێن و، مانای ئەندامەکان دەگەیەنن، یان مانای ھەستەو ھەزەکان دەگەیەنن، یان مانای جموجۆلێ دەگەیەنن، ئەوانە ھیچ کامیان مانا پۆلێ تەکیان مەبەست نیە، کاتێک بۆ خوا بەکار دێن، بە لێو مانایەکی دیکەیان مەبەستە، کە ئێمە نایانین و دەلێن: وەک شایستە ی خوا، بۆ وێنە:

کە خوا **﴿يَدُ﴾** بادی (یَدِ)، خۆی دەکات: **﴿اللَّهُ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾** الفتح.

یان خوا **﴿وَجْهٌ﴾** بادی (وَجْهَ)، خۆی دەکات: **﴿وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾** الرحمن.

یان خوا **﴿عَيْنٌ﴾** بادی (عَيْنِ)، خۆی دەکات: **﴿وَلْيَصْنَعِ عَلَى عَيْنِ﴾** طه، یان، دەفرمو: **﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾** الطور، یان خوا **﴿قَبْضَةٌ﴾** بادی (قَبْضَةٍ)، خۆی دەکات: **﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾**

وَالسَّمَوَاتِ مَطْوِيَّتٍ بِيَمِينِهِ ﴿١٧﴾ الزمر، واتە: وەك پتۆیست قەدری خوايان نەگرت، كە خوا زەوی هەمووی لە چنگ دەگرێ و، ئاسمانەكانیش دەپێچێتەووە دەیانخاتە بن دەستی راستی، ئەو تەعبیرانە هەموویان، دەبێ بڵێن: مانا پۆلەتەكە یەكان بۆ خوا مەبەست نیه، چونكە خوا دەفەرموێ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، واتە: هیچ شتێك لە زاتیدا، وەك خوا نیه، هەر وەها لە سیفەتەكانیشداو لە ناوێكانیشداو لە هەڵسوكەوتەكانیشدا، وەك خوا نیه ﴿لَا يَمِثُّهُ شَيْءٌ﴾.

(محمد الطاهر بن عاشور) لە تەفسیرەكەى خویدا^(١)، قسەیهكى جوان دەكات دەلێ:

(وَإِذْ قَدْ اتَّفَقْنَا عَلَىٰ هَذَا الْأَصْلِ، لَمْ يَنْقُ خِلَافٌ فِي تَأْوِيلِ النُّصُوصِ الْمُؤَهَّمَةِ التَّشْبِيهِيَّةِ، إِلَّا أَنَّ تَأْوِيلَ سَلَفِنَا كَانَ تَأْوِيلًا جُمْلِيًّا، وَتَأْوِيلَ خَلْفِهِمْ كَانَ تَأْوِيلًا تَفْصِيلِيًّا كَتَأْوِيلِهِمُ الْيَدَ بِالْقُدْرَةِ، وَالْعَيْنَ بِالْعِلْمِ، وَبَسْطَ الْيَدَيْنِ بِالْجُودِ، وَالْوَجْهَ بِالذَّاتِ...).

واتە: ئەگەر لەسەر ئەو بنەمایە پێككەوتین، (كە خوا وەك هیچ شتێك نیه)، كەواتە: هیچ پراچاییهكى وا نامێنێ لە مانا لێكدانەوێ دەقەكان دا كە وێچواندن دەگەیهنن، (چونكە قسەیهكى مەشهورە دەلێن: زانایانى پێشین تەئویلیان نەكردووە، زانایانى پاشین تەئویلیان كردووە، تەئویلێش، ئەوێهە كە وشەیهك مانا پۆلەتییەكەى مەبەست نەبێ و، مانایەكى دیکەى هەبێ، وەك تێستا كە لێرە دانیشتووی ئەگەر یەكێك بڵێ: (جَاءَ الْأَسَدُ) شێرەكە هات، كەس بیرى بۆ ئەو نەچێ مەبەست مانای راستەقینەو پۆلەتیی بێ كە شێرى درندهیه، بەلكو یانی: پیاویك هات لە تازایهتیی دا وەك شێر، یان ئەگەر بڵێن: (جَاءَ الثَّغْلَبُ) پتۆیهكە هات، هەموو كەس دەزانێ كە (پتۆی) مانا پۆلەتیی راستەقینەكەى مەبەست نیه، بەلكو مانا مەجازییەكەى مەبەستە، چونكە وەك چۆن وشەى: (پتۆی) بۆ درندهیهك بەكاردێ، بەهەمان شێوە بۆ مرووفى فێلبازیش بەكاردێ، (أَسَد)یش،

وہك چۆن بۆ دېندەيەك بە كاردى، كە دەزانين شىرە، بە مانا مەجازيە كەشى بە كاردى، واتە: پياويكى ئازا! (۱).

دوايى دەلى: تەنبا ئەوئەندەيە تەئويلكردى زانايانى پېشىنمان، تەئويلېكى كورت بوو، كەميان تەئويل كىردو، زۆر نەچوونە ئىو قوولايى، بەلام تەئويلكردى زانايانى پاشين، بە دىرژىي و پوون بوو، بۆ وئە:

۱- وشەي (يَدْ) كە بە ماناي دەستەو، ديارە دەست چۆنە؟ بەلام ئەوان بۆ خوا بە دەستەلات مانايان كىردو، (كە دەفەر موئ: ﴿اللَّهُ يَذَّكَّرُ فَوقَ أَعْيُنِهِمْ﴾ الفتح، واتە: دەستەلاتى خوا بەسەر دەستەلاتى ئەوانەوئە)

۲- وشەي (عَيْن): بۆ ئىمە يانى: چاۋو دەزانين يانى: چى؟ بەلام كە بۆ خوا كە بەكار يان ھىناو، بە زانايارى لىكيان داۋەتەو.

۳- ھەر ۋەھا (بَسْطُ الْيَدَيْنِ) بلاكىردنەوئە ھەردو دەستەكان، ۋەك دەفەر موئ: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُفْقِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ المائدة، بەبەخشنەي لىكيان داۋەتەو (چونكە كەسك بىھوئى بەخسنى دەست بلاكىردەكەو، بەلام ئەگەر نەبەخسنى دەست وئەك دىنئەتەو).

۴- وشەي (وَجْه): بۆ ئىمە يانى: پو، دەم و چاۋ، بەلام بۆ خواي پەرۋەردگار بە خود (ذات)، لىكيان داۋەتەو.

بەلام زانايانى پېشىن ھەر گوتوويانە: بە تەئكىد نە مەبەست لە (يَدْ) دەست، ۋەك دەستى ئىمەيە، نە مەبەست لە (عَيْن) چاۋ، ۋەك چاۋى ئىمەيە، نە مەبەست لە: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾، دەست بلاكىردنەو، ۋەك ھى ئىمەيە بەلكو مەبەست پىي مانايەكە بۆ خوا شايستەيە، زانايانى پېشىن ھەر ئەوئەندەيان گوتەو، بەلام ئەوانەي دوايى، وئراي ئەو كە ئەوئەيان گوتەو، گوتووشيانە: مەبەست لە (يَدْ) يانى: دەستەلات و ... ھتە.

برگەى دووھەم: پتوۋىستە لە بواری چەسپاندنى سىفەتەكانى خوا و بەپاكگرتنى دا ئاگادارى تپەپاندىن بىن لە ھەردووك لاوھ:

يەك: كاتىك كە سىفەتەكان بۆ خوا ﷻ دادەننن و دەسەلمننن، كە زاناىان پى دەلنن: (إِبْثَاتٌ) واتە: چەسپاندنى سىفەتەكان بۆ خوا، و رىابىن ئەوھ سەر نەكشنى بۆ وچواندىن (تَشْبِيه) وچواندىن خوا بە دروستكراوھكان (تَشْبِيهٌ اللّٰهِ بِالْمَخْلُوقَاتِ).

دوو: كاتىك خواش بە پاك دەگرىن، لە وچواندىن دروستكراوھكان، ئەوھ سەر نەكشنى بۆ دارىنى سىفەتەكان لە خوا، بۆيە زاناىان بنچىنەيەكيان داناوھ دەلنن: (إِبْثَاتٌ بِلَا تَشْبِيهٍ وَتَنْزِيهٌ بِلَا تَعْطِيلٍ) چەسپاندنى سىفەتەكان بۆ خوا، بەبى وچواندانى خوا بە دروستكراوھكان و، بە پاكگرتنى خوا لە وچوونى دروستكراوھكان، بەبى پەكخستنى لە سىفەتەكان، ھەروھەا ھەندىكيان گوتوويانە: (إِبْثَاتٌ مَعَ تَنْزِيهٍ) چەسپاندن لەگەڵ بە پاكگرتن دا، سىفەتەكان بۆ خوا بچەسپنن، ھەر سىفەتەكان بۆ خۆى بەكارى ھىناوھ، بەلام خوا بە پاك بگرىن لەوھ كە سىفەتەكانى خوا وھك ھى ئىمە بن.

برگەى سىيەم: ئەوھ راست نىھ كە زاناىانى پششىن ھىچ تەئويلىان نەكردبى و، پاك ئەو وشانەى كە خوا بەكارى ھىناون لەو تەعبىرانەدا، پاك مانا پوالەتتەيەكەيان لى گرتن، وانى، بەلكو زاناىانى پششىنىش تەئويلىان كردوھ، بۆ وئە:

أ- لە سوورەتى (الحديد) دا، خوا دەفەرموى: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ واتە: خوا لەگەڵتانە لە ھەر شوئىنىك بن و، خوا بىنەرى ئەوھى كە دەيكن.

تيمام ئەحمەد پەحمەتى خوائ لى بى، كە زۆر سوور بووھ لەسەر تەئويل نەكردن و مانا لىكدانەوھى دەقەكان بەبى بەملاولادا چوون، گوتوويەتى: (وَهُوَ مَعَكُمْ، أَيُّ: يَعْلَمُهُ وَقُدْرَتِهِ) واتە: بە زانبارى خۆى و بە دەسەلاقى خۆى لەگەڵتانە.

نهك خوا به زاتی خوئی له گه لمان بئ.

(عبدالرحمن بن ناصر السعدي) يش له تهفسيره كهى خویدا، گوتووويه تی: (وَهَذِهِ الْمَعِيَّةُ، مَعِيَّةُ الْعِلْمِ وَالْإِطْلَاعِ، وَلِهَذَا تَوَعَّدَ، وَوَعَدَ عَلَى الْمُجَازَاةِ بِالْأَعْمَالِ بِقَوْلِهِ: ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾^(۱)، واته: ئەو له گه ل دابوونهى خوا كه ده فهرموئى: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾، (لههر جیهك بن خوا له گه لئانه، ئایا خوا له گه لمانه، ئیستا لیرهیه، یان لههر شوئینك بین، خوا له گه لمانه؟} ده لئى: مه به ست ئەوهیه كه له گه لئانه به زانیاریی و به ناگادار بوون، ههر بۆیهش دوایی خوا هه ره شهى كرده و گفتى داوه به سزاو پاداشت، له سهر كرده و ده كان، كه ده فهرموئى: ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، واته: ئەو به كرده و ده كانئان ناگاداره، بینهرى كرده و ده كانئانه، كرده و ده كانئان ده بینئ و ده زانئ، ئنجا كه سئك له گه ل كه سئك بئ، نالئ: كرده و ده كانت و ده بینم و ده زانم، چونكه ئەوه له گه لیه تی و ته و او.

ئنجا كه ده فهرموئى: خوا بینهرى كرده و ده كانئانه، كه واته: خودى خوئی له گه لمان نیه، ئەوه شتێكى به لگه نهو یستیشه، چونكه خوا ﴿لَسَّهْ عَ شَىْ خَوِيَهْ تَى وَ لَهْ سَهْ رَهْ وِى دُرُوسْتَكِرَاوَهْ كَانِى خَوِيَهْ تَى، به و شئوهیهى بو خوا شایستهیه.

ب- (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) له تهفسیری ئەو ئایه ته موباره كه دا كه ده فهرموئى: ﴿ءَأَمِنْتُمْ مِّنْ فِى السَّمَاءِ أَن يَخِفُّ بِكُمْ الْإَرْضُ فَإِذَا هِىَ تَمُورُ﴾^(۲)، الملك، واته: ئایا دئنیان له وهى كه له ئاسمانه، له سه رئیه، كه زه ویتان له بندا رۆبه رئ و له و حاله ته دا زه وى بئت و بچئ و، بخولئته وه و ئیوه ش پئیدا رۆبچن، ده لئى: ﴿ءَأَمِنْتُمْ مِّنْ فِى السَّمَاءِ﴾ و هُوَ اللَّهُ تَعَالَى، اَلْغَالِى عَلَى خَلْقِهِ^(۳)، كه ده فهرموئى: ﴿ءَأَمِنْتُمْ مِّنْ فِى السَّمَاءِ﴾، واته: ئەو خوا به رزهى كه له سه رووى دروستكراوه كانیه وهیه تی.

(۱) تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان: ص ۸۳۷.

(۲) تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان: ص ۸۷۷.

کهواته: کهس نالێ: خوا له نێو ئاسماندايه، چونکه له سه‌روه‌ه‌ بوونی خوا، ده‌بێ بگوترێ: وه‌ك بۆ خوا شابسته‌يه، نه‌ك وه‌ك دێته‌ زه‌ینی ئیمه‌وه‌، که شتیکی دروستکراو له‌سه‌ر شتێك داده‌نرێ.

برگه‌ی چواره‌م: کهواته: داڕینی سیفه‌ته‌كان و په‌كخستن (التَّجْرِيدُ وَالتَّعْطِيلُ) که‌مه‌ترخه‌میه‌، کاتێك که به‌و شیوه‌یه مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ سیفه‌ته‌كانی خوادا بکه‌ین، به‌لام وێچواندن و جه‌ستاندن (التَّشْبیهُ وَالتَّجْسِیم) یش زیاده‌په‌ویه‌.

موعته‌زیله‌و جه‌همیه‌كان له‌ لایه‌ك نكووڵیان كردوه‌ له‌ سیفه‌ته‌كانی خواو، زۆریش زیاده‌په‌وییان كردوه‌ له‌ ته‌ئویل داو، که‌سی وایان هه‌بووه‌ گوتویه‌تی: خوا هیچ سیفه‌تێکی نه‌یه‌، خوا نه‌ له‌ نێو دروستکراوه‌کانه‌تی و، نه‌ له‌ ده‌روه‌ی دروستکراوه‌کانه‌تی، نه‌ له‌سه‌رئیه‌و، نه‌ له‌ خوارئیه‌، ته‌نانه‌ت که‌سی وایان هه‌بووه‌ گوتویه‌تی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دروستکراوه‌كان بوونیان هه‌یه‌، نابێ بوونیش بۆ خوا به‌کاربهێنرێ، که ئه‌مه به‌ راستی زێده‌په‌ویه‌کی بێ ماناو مه‌ترسیداره‌.

له‌ به‌رانه‌ر ئه‌وانیشدا هه‌ندێك له‌ حه‌نبه‌لییه‌كان، که حه‌شه‌ویه‌كان و جه‌ستینه‌ره‌كان (المُجَسِّمَة) شیان پێده‌لێن، نه‌ك ئیمام ئه‌حمه‌د په‌حمه‌تی خ‌وای لێ بێ، چونکه ئه‌و خ‌وای وانه‌بووه‌، به‌لام هه‌ندێك له‌ شوێنکه‌وتووای مه‌زه‌به‌ی حه‌نبه‌لیی و، هه‌ندێکی خه‌لكی دیکه‌ی غه‌یری مه‌زه‌به‌ی حه‌نبه‌لییش، ئه‌وانه‌ش سه‌ریان به‌ جه‌ستاندن و وێچواندن (تجسیم و تشبیه) گه‌یشتوه‌، ئه‌وانیش هه‌لسا‌ون له‌ به‌رانه‌ر جه‌همیه‌و موعته‌زیله‌دا، که سیفه‌ته‌کانیان له‌ خوا دوورخستوونه‌وه‌، ئه‌وانیش هه‌لسا‌ون زێده‌په‌وییان كردوه‌ له‌ چه‌سپاندنی سیفه‌ته‌كان بۆ خواداو، هه‌یانبووه‌ له‌ زانیانی حه‌نبه‌لیی مه‌زه‌به‌ی له‌ به‌غداد و تازی داوه‌، له‌سه‌ر مینه‌به‌ر دانیشتوه‌، چوار مه‌شقیی، گوتویه‌تی: وه‌ك چۆن من ئیستا له‌سه‌ر ئه‌م مینه‌به‌ره دانیشتووم، خواش ئاوا له‌سه‌ر عه‌رش دانیشتوه‌، که ئه‌وه جه‌ستاندن و وێچواندن خ‌وایه به‌ دروستکراوه‌كان، چونکه که خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾

واتە: خوا بەرز بۆۋە بۆ سەر غەپش، چوۋە سەر غەپش، دەبىي بلىي: ۋەك بۆ خوا شايستەيە، ئەگەر بگوترى: ۋەك چۆن من، يان كەسىك لە سەر تەخت و كورسىيەك دادەنىشى، ئەۋە تەشبيھەو خواش ﷻ دەفەرموى: **لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ** الشورى، واتە: ھىچ شىئەك ۋەك خوانيە.

كەۋاتە: دەبىي بگوترى: خوا لە سەر غەپشە، بەو شىۋەيەي بۆ خوا شايستەيە، ھەرۋەھا خوا (يَدٌ)، ھەيە، (يَدٌ) بۆ ئىمە ئەندامە، بەلام بۆ خوا سيفەتە، ديسان خوا (عَيْنٌ)، ھەيە، (عَيْنٌ) بۆ ئىمە ئەندامە، بەلام بۆ خوا سيفەتە، ئايا چۆنە؟ نازانين، بەلى خوا لە سەرۋەي دروستكراۋەكانى خۇيەتى، بەلام ئەۋە بۆ خوا ﷻ سيفەتتەكە كە ۋەك ھى دروستكراۋەكان نيە، ھەرۋەھا ھەموو سيفەتەكانى دىكەش، بۆ وئە: كە لە ھەندىك فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ ھاتوۋە دەفەرموى: ئەگەر سىيەكى شەۋىي پۇيشت، خۋاي پەرۋەردگار دىتە ئاسمانى نيزىك لە ئىمە^(۱)، دابەزىنى خوا بۆ ئاسمانى نيزىك لە ئىمە، ئاسمانى دنيا، يانى چى؟ بىگومان ئەۋە سيفەتتەكى خۋايەو ئىمە نازانين چۆنە؟ بەلام بە تەكىد مەبەست پىي ئەۋە نيە كە خوا سەرۋەي دروستكراۋەكان بە جىي بھىلى و بىتە نىو دروستكراۋەكان! چۈنكە خوا لە نىو دروستكراۋەكانىدا جىي نابىتەۋە، لىرەدا بەس ئەۋەندەي لە بارەۋە دەلىين، ئەگەرنا ئەۋە باسە، ئىمە لە كىتتىي دوۋەمى مەۋسۋوعەي: (ئيمان و عەقىدەي ئىسلامىي)دا، لەۋىدا بە تەفصىل باسى سيفەتەكانى خۋاي بەرزى مەزمان كىردو، ھەرۋەھا لەۋە مەۋسۋوعەي: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) لە كىتتىي سىيەمدە، ديسان بە تەفصىل لە بارەي ناۋو سيفەتەكانى خۋاي پەرۋەردگارەۋە دۋاوين، لەۋە بارەۋە نوختەمان خستۆتە سەر پىت.

(۱) - (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: يَنْزِلُ رَبُّنَا كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، حِينَ يَنْقُضُ ثَلَاثَ أَلْفِ أَلْفٍ الْآخِرِ، يَقُولُ مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ، مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ، مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ! أَخْرَجَهُ مَالِك: ۴۹۸، والبخاري: ۱۰۹۴، ومسلم: ۷۵۸.

کورتە باسیک لە بارەی بژێودانی خواو زۆرو کەمکردنیەوه

خوا پشٹیوان بێت لە نۆ (۹) پرگەدا، ئەم کورتە باسە دەکەین:

۱- واتای وشەی (الرِّزْقُ): (راغب الأصفهانی) دەڵێ: (الرِّزْقُ: يُقَالُ لِلْعَطَاءِ الْجَارِي تَارَةً، دُنُوبًا كَانَ أَمْ أُخْرَوِيًّا، وَلِلنَّصِيبِ تَارَةً، وَلَمَّا يَصِلْ إِلَى الْجَوْفِ وَيَتَعَدَّوْنَ بِهِ تَارَةً، يُقَالُ: أُعْطِيَ السُّلْطَانُ رِزْقَ الْجُنْدِ، وَرَزَقْتُ عِلْمًا، قَالَ تَعَالَى: ﴿وَأَنْفَقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾ ۱۰، المنافقون، أَي: مِنَ الْمَالِ وَالْجَاهِ وَالْعِلْمِ، وَيُمْكِنُ أَنْ يُحْمَلَ عَلَى الْعُمُومِ، فِيمَا يُؤْكَلُ وَيَلْبَسُ وَيُسْتَعْمَلُ) (۱).

واتە: وشە (رزق) جاری واهەیه بۆ مووچەیهکە کە بەردەوامە، بەکاردهیتر، ئنجا ئەو مووچەو بژیوه، چ دنیاوی بێ، چ دواپۆژی بێ، جاری وایه بۆ پشک و بەشیک بەکاردی، جاری وایه بۆ ئەوهی دهچیتە نێو ههناوی مروقهوه و پێی دهژی به کاردی، (واته: بۆ خواردن و خواردنهوه) دهگوتری: حوکمران بژیوی سهربازهکانیدا، (واته: مهعاشی پێدان)، تۆ دهلیتی: (رَزَقْتُ عِلْمًا) زانیارییم بۆ کرا به بژیو، (کهواته: بۆ شتی ماددیش به کاردی، بۆ شتی مهعنهویش به کاردی)، خوا ﷻ له سووپهتی (المنافقون) دا، دهفرمووی: ﴿وَأَنْفَقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾ ۱۰، واته: لهوهی پێمان داو، ببهخشن، بهر لهوهی یهکیکتان مردنی بگات، لهوهی پێمان داو له مأل و سامان له پێگه (جَاه) ((جَاه) یانی: قسه رویشتن، ئەوه کە مرووف پێگهیهکی کۆمه‌لایه‌تی هه‌بێ و قسه‌ی بگیرێته‌وه، له‌وه ببه‌خسه، صولح بکه، چاکه بکه له‌خه‌لک و له‌و زانیارییه‌ی پێتدراوه، (کهواته: وه‌ک چوون مأل و سامان رزقه، جاهو پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تیش رزقه‌و زانیارییش رزقه) ده‌شگونجی وشه‌ی (رزق) به‌کاربه‌یترێ به‌گشتی، بۆ

شەتەك كە بخورئ و بۆ شەتەك كە بپۆشرئ (بەرگ و پۆشاك) و بۆ ھەر شەتەك كە بەكاربەئەئى {يائى: خانووبەرە، سەيارە، كەلوپەلى كە مروؤف بەكارى دئەئى}.

كەواتە: وشەئ (رزق) واتە: ھەر شەتەك كە خوا بۆ مروؤفەكانى پەخساندو، پئى بژىن، ئنجا خواردن و خواردنەو، بەرگ و پۆشاكە، مال و سامانە، كەل و پەلە، ماددىيە، ياخود شەئ مەعنەويە.

۲- بژىو (رزق)، تەنیا لە لایەن خواوہیە: تيمە لە كوردیدا جارى واہ (رزق) بە پۆزى تەرجمە دەكەين، جارى واشە بە بژىو، ئەو شەئى كە مروؤف پئى دەژى، كە لە راستیدا مروؤف ھەر بە خواردن و خواردنەو ناژى، بەرگ و پۆشاكى پئويستە، خانو و بەرەئ پئويستە، كەل و پەلەئى پئويستە، ژيانىش ھەر ژيانى ماددى و جەستەئى نە، ئىنسان ژيانى مەعنەويش ھەيە، لەبەر ئەو دەگونجى بە تەقواش بگوتەئى رزق و، بە عىلمىش بگوتەئى رزق و، بە عىبادەتەش بگوتەئى، بۆ وئە: بە حج دەگوتەئى، يەكەك دەئى: (رَزَقْنِي اللّٰهَ حَجًّا) خوا حەجى پئى بەخشىم، واتە: كەئى بە رزقم، يان دەئى: (رَزَقْنِي اللّٰهَ صِيَامَ رَمَضَانَ) خوا گرتەئى پۆزى مانگى پەمەزانى كەئى بژىوى من، ئنجا رزق بە ھەموو ئەو چەمكەئى گوئەن، بە ھەموو واتاكەئىو، تەنیا لە لایەن خواوہیە.

خوا لە سوورەئى (فاطر)دا، دەفەرەموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانْفَكُوا﴾ واتە: ئەئى خەلکەئى! یادى چاکەئى خوا بکەئەو بەسەر تانەو، ئایا بئىجگە لە خوا بەدەئەئەئى دیکە ھەيە، بژىوتان بدات لە سەرئ و لە خوارئو، بئىجگە لەو ھىچ پەرستراو نین، بۆ كوئى لادەئەئى؟! يائى: بەس خوا بژىو دەرتانەو بەس خوا ھەموو شەتەكى بۆ پەخساندوون، كەواتە: ھەر ئەوئىش پەرستەن.

لە سوورەئى (العنكبوت)دا، خوا دەفەرەموى: ﴿فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۖ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ واتە: بژىو ھەر لە لای خوا بخوازن، بپەرستەن و سوپاسگوزارى بۆ بکەن، بۆ لای وى دەگىرنەو.

کهواته: بژیو تهنها به دهست خوی بهرزی مهزنه، ئهو شتانهی مروّف مه‌داری ژییانی دنیا‌ییان پئی ساز ده‌کات.

۳- مروّف پتیوسته بۆ دابین کردنی رزق و بژیو هه‌ولبدات: بژیو که ته‌نیا له‌لای خوا‌یه، مانای وانیه مروّف ته‌نبه‌ل ته‌نبه‌ل پالبداته‌وه‌و، هیچ کارێک نه‌کات، به‌ بیانوی ئه‌وه که رزق له‌سه‌ر خوا‌یه، رزق له‌سه‌ر خوا‌یه، به‌لام خوا ﷻ به‌ هوێ هه‌ولدانێ مروّفه‌کانه‌وه ئه‌و رزق و بژیوه ده‌دات، که‌سیک زۆر هه‌ولبدات، خوا رزقی زۆری ده‌دات، که‌سیک که‌م هه‌ولبدات، خوا که‌می ده‌دات، زۆر خۆی ماندوو بکات، به‌ زۆری وایه زۆرت‌ری دێته ده‌ست، که‌متر خۆی ماندوو بکات، که‌متری دێته ده‌ست، به‌ زۆری وایه.

به‌لام جاری واش هه‌یه ئه‌و بنچینه‌یه هه‌لاواردنی تێدا‌یه، که‌سیک زۆریش هه‌ولده‌دات و که‌می به‌ ده‌سته‌وه دێ، که‌سی واش هه‌یه که‌م هه‌ولده‌دات و زۆری به‌ ده‌سته‌وه دێ، ئه‌وه‌ش هه‌لاواردنه، له‌و بنچینه‌یه، به‌لام به‌ گشتی ئه‌وانه‌ی زیاتر خۆیان ماندوو ده‌کهن، زیاتریان دێته ده‌ست، وه‌ک گوهمان رزق به‌س مأل و سامان نیه، به‌س خواردن و خواردنه‌وه نیه، که‌سیک بۆ عیلم هه‌ولده‌دات و زۆر خۆی ماندوو ده‌کات، زانیاری زۆر ده‌بێ، که‌سیک له‌ پرووی عه‌قڵیه‌وه، زیاتر عه‌قڵی خۆی به‌کار‌دینێ و بیر ده‌کاته‌وه، عه‌قڵی به‌ هه‌یتر ده‌بێ، که‌سیک له‌ پرووی جه‌سته‌یه‌وه هه‌ولده‌دات، جه‌سته‌ی به‌هه‌یتر ده‌بێ، که‌سیک بۆ مأل و سامان هه‌ولده‌دات، مأل و سامانی زیاتر ده‌بێ، که‌سیک بۆ تاعه‌ت زیاتر هه‌ولده‌دات، تاعه‌تی چاک‌تر ئه‌نجام ده‌دات، ئه‌وی دیکه که‌متر، که‌متر، بۆیه مروّف ده‌بێ، هه‌ولبدات، خوا ﷻ له‌ سورەتی (الملک) دا، ده‌فه‌رموێ: **هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ** (۱۵) واته: خوا زه‌وی بۆ ده‌سته‌مۆ کردوون^(۱)، به‌ قه‌د پاله‌کانیدا پرۆن و له‌ بژیوی خوا بخۆن (به‌لام له‌بیر‌یشتان نه‌چن) ده‌چنه‌وه خزمه‌تی وی.

(۱) (ذُلُول) به‌ وشترێک ده‌گوترێ که به‌ ئاسانی یه‌خ ده‌بێ، مندالێکی گچکه به‌ وشتر بلی: یه‌خ، یه‌خ ده‌بێ، بلی هه‌لسه، هه‌لده‌ستی.

دواى شه وهى فه رمووى: ﴿فَاسْأَلُ فِي مَنْكِبِهَا﴾، به قه پاله كانيدا بړون، تنجا دهفه رموي: له بړيوى خوا بخون، ياني زهوى هه لکينلن، کار بکهن، که سابهت بکهن، بازرگانى بکهن، کشتوکال بکهن، نازه لدارى بکهن، به لاشان و قه د پاله کاني زهويدا بړون، به که ناره کاني دا بړون، تنجا له بړيوى خوا بخون، نه گهر نه روئ و کار نه کهى، بړوت دهست ناکه وي!

ههروهها له سووهرتی (الجمعة)دا، دهفهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَوَدَّعَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢﴾﴾، واته: نهی ئهوانهی پرواتان هئتاوه! ئهگهر بانگدرا له پوژی جومعهدا، به خیرایی بهرهو یادی خوا بهوون و واز له کرین و فروشتی بئتن، ئهوه باشتره بو ئیوه ئهگهر بزائن. ههرکاتیش نوێژ تهواو بوو، (نوێژی جومعه)، بهزهویدا بلابینهوهو لهبهخششی خوا داوا بکهن، زوێرش یادی خوا بکهن (لهمیانهی کارو کهسابهتیشدا) بو ئهوهی سهرفرازین. یانی: خواتان له بیر نهچئ، که له کرین و فروشتنداو له کارو کهسابهتدا، غهش و خیانهت بکهن، ئهوکاته رزقهکه له خوێتان حههرا م دهکهن.

کهواته: خوا فەرمانی کردوه تهانته له پۆژی جومعهشدا که پۆژی پشوودانی مسوڵمانانه، ههتا بانگ دهدری، بۆت ههیه خهريکی کرپن و فروشتن ی، ﴿إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾، بهلام که بانگی دا له کرپن و فروشتن گهرین، مادام بانگیدا، دوايش که نوێژ کرا، دووباره تیههلهچنهوه له کاروکاسبی: ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾، ههرکات نوێژ تهواو بوو بهزهویدا بڵاوبینهوه جارێکی دیکه له بهخششی خوا داوا بکهن، مانای وایه خوای پهروهردگار زۆر به جیددیی فەرمانی به مسوڵمانان کردوه، که دهبێ بۆ بهداکردنی بژیو ههولێدن.

پېغەمبەریش ﷺ له فەرمايشيتىدا دەفەرموى: {لَوْ تَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقْتُمْ كَمَا يُرْزَقُ الطَّيْرُ تَغْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا} (أخرجه الترمذي: ۲۳۴۴، وقال حسن صحيح، وابن ماجه: ۴۱۶۴، وأبو يعلى: ۲۴۷، وابن حبان: ۷۳۰، والحاكم: ۷۸۹۴، وقال: صحيح الإسناد)، واتە: ئەگەر وەك پتەيەست پەشت بە خوا بەستەن، بۆيوتان دەدرى، وەك چۆن بۆيوى بەلەندە دەدرى، بەلەندەكان بەيانىان دەردەچەن بە سىكى بىرسىەو، تىواران دەگەپتەو، بە سىكى پەرەو.

واتە: خوا بۆيويان دەدات، بەلام دەبى دەرىچەن، بجووتەن، نىچىر بگرن، ئەگەر بەلەندەى بچووك بن، مېش و مەگەز دەخۆن، هەموويان بە سىكى خالىي دەردەچەن بەيانىان، بەلام تىواران بەسىكى پەر دەگەپتەو.

كەواتە: دەبى دەرىچوونەكە هەبى، گەران و سوورانەكە هەبى، ئنجا تىربوونەكە دەبى.

۴- فراوانى و تەنگى پزى و پزى، بۆ تاقىکردنەو، ئەك نىشانەى پازى بوون، يان پازى نەبوونى خوا: بە داخەو زۆر كەس لەو دا بە هەلەدا چوون: پىيان وایە ئەگەر خوا بۆيوى بۆ كەسك فراوان كرد، ئەو زۆرى خۆش دەوى و لى پازىيە، بەلام ئەگەر كەسك هەزارو نەدار كرد، ديارە خوا لى توورەى! بەلام ئەو پەك پىچەوانەى ئەو بە كە خوا ﷻ له قورئاندا فەرموو: ق:

أ- له سوورەتى (الفجر) دا، دەفەرموى: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا ﴿١٧﴾﴾ ، واتە: مەروڤ (ى نامسولمان، يان مەروڤك كە بىر كەرنەو، چەوتە) كاتىك پەرەردەگارى تاقىكردەو، پزى لىگرت و نىعمەتى پىدا، دەلت: خوا پزى له من گرتو، (واتە: كە خوا له پەوى ماددىيەو دەولەمەندى كرد، وادەزانى خوا له پەوى مەعنىيەو خۆشیدەوى و پزى لىدەگرى) بەلام ئەگەر تاقىكردەو (بەبارىكى دىكەدا) بۆيوى لى تەنگەردەو، دەلت: خوا منى بە كەم تەماشەا كردو، خوا منى پىسوا كردو، منى سووك كردو، خواش دەفەرموى: ﴿كَلَّا ﴿١٨﴾﴾ ئەو وانی، واز لەو قسانە پىتە!

ب- له سوورەتی (المؤمنون) دا، دەفەرموی: ﴿أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِ مِن مَّالٍ وَبَيْنَ سُلَاسٍ هُم فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (۵۵)، واته: ئایا پێیان وایه ئهوهی که ئێمه هاوکاری ئهوانی پێدهکهین له سامان و له کوران، خێرای دهکهین له چاکهی ئهواندا، (واته: پێیان وایه که بۆیه وایان بۆ دهکهین، خوشمان دهوێن)، به لکو ههست ناکهن، شعوریان نیه.

ئهگەرنا مرۆف! تۆ کاتیک خوا مال و سامانی پێداوی، کوران و قهله بالغیهی و خزم و قهومی پێداوی، به لام پرووت له خوا نیه، ههر بزانه که ماله کهت به غهزه بهو قهله بالغیه کهی دهو ریشته به غهزه به، چونکه بۆ خراپه به کاریان دینی! به لام شعوریان نیه.

۵- زۆر جارن فراوانی بژیو بۆ که سیک، یان بۆ کۆمه لیک مایه ی تووریه ی خوایه:

أ- خوا له سوورەتی (التوبة) دا، زۆر به پروونی ئهوه دهفەرموی: ﴿فَلَا تَعْجَبْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ (۵۵)، (پوو له پێغه مبه ری خاته م دهکات و دهفەرموی: سه رسام مه به به سامانه کاریان و منداله کاریشیان (که سامان و کوړو کچیان زۆره) خوا ته نیا مه به سته ئه وه یه بهو مال و سامانه و بهو قهله بالغیه ی دهو ربه ریان له ژیا نی دنیا دا سزایان بدات (پێوه ی ماندوو ده بن و خړی ده که نه وه، به مشوور لێ خواردنی منداله کان ماندوو و نا په حهت ده بن) دوایی مه رن و گیانیان ده ریچی، له حا له تیکدا که بپێوان.

که واته: خوا ﷻ هه ندی کهس مال و سامانی ده دات، قهله بالغی به دهو ره وه پهیدا دهکات، بۆ ئه وه ی بپێته مایه ی مهینه تی و نا په حه تی و، دواییش به کافری ده مرئ.

ب- له سوورەتی (سبا) دا خوای په ره ردگار پرووت ئه و مه به سته ده خاته روو، دهفەرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرِيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ (۳۱) وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ (۳۵) قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ

لَمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُفَرِّقُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ أَضْعَافٍ بِمَا عَمِلُوا

وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ آمِنُونَ ﴿٣٧﴾، واته: هیچ وریاکه ره‌وهو ترسینه ریگمان، له هیچ شارو تاوه‌دانییه‌ک دا نه‌ناردوه، مه‌گه‌ر خوشگوزه‌رانه‌کانی گوتوو یانه: تیمه بیپرواین به‌وهی تئوه پئی ره‌وانکراون، [همیشه خوشگوزه‌رانه‌کان دژی پیغهمبه‌ران بوون، خوشگوزه‌رانه‌کان کئی بوون؟ نه‌وانه بوون که ده‌سته‌لانیان هه‌بووه، خوئیان سه‌پاندوه به‌سه‌ر خه‌لک‌داو، ده‌ستیشیان به‌سه‌ر مأل و سامانی ولأت داگرتوه، ئیستاش هه‌ر وایه] . نه‌و خوشگوزه‌رانه‌نه به‌ پیغهمبه‌رانیان گوت: تیمه له تئوه مأل و سامانیسمان زیاتره‌و رۆله‌شمان زیاتره {خزم و که‌سیسمان زیاتره} و تیمه له سزا دراوان نابین، {بانی: خوا تیمه‌ی خوشده‌وی نه‌گه‌ر خوشی نه‌ویستباین، نه‌و هه‌موو سامان و کوپانه‌ی نه‌ده‌داینی!!} بلئی: په‌روه‌ردگارم بژیو بۆ هه‌ر که‌سیک که بیه‌وی فراوان و ته‌نگ ده‌کات، (واته: له هه‌ندیک له حالان دا بژیوی بۆ زۆر ده‌کات و، له هه‌ندیک حالاندا لئی که‌م ده‌کاته‌وه، یاخود: بۆ هه‌ندیکیان زۆر ده‌کات و بۆ هه‌ندیکیان که‌م ده‌کات} به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی نازان {که‌ نه‌وه‌ مانای په‌زانه‌ندیی خوا نیه، به‌لکو مانای تاقیکردنه‌وه‌یه بۆ مروّفه‌کان} مأل و سامانتان و رۆله‌کانیشتان نابنه‌ هوکاری نه‌وه‌ی له تیمه‌تان وه‌ نیزیک بخه‌ن، مه‌گه‌ر که‌سیک پروابینتی و کرده‌وه‌ی باش بکات، نه‌وانه پاداشتی چهند به‌رانه‌ریان، چهند قاتیان هه‌یه، به‌وه‌ی که‌ کردوو یانه، نه‌وانه له‌ کوّشکه به‌رزه‌کانی به‌هه‌شتدا، به‌ دلنایی بی ترس و بیم نیشته‌جین.

که‌واته: ئەمە هەر زۆر پوونە، وەک پێشینانی خوشمان دەلێن: (فلان‌کەس مأل و سامانی هه‌یه، به‌لام ماله‌که‌ی به‌ غه‌زه‌به)، بۆچی؟ چونکه‌ نوێژی له‌سه‌ر ده‌چوینتی، رۆژووی له‌سه‌ر ده‌چوینتی، خوا‌ی تیدا نانا‌سی، خراپه‌ی پی ده‌کات، مانای وایه‌ ماله‌که‌ی نیعمه‌ته به‌لام بۆ خۆی کردوو یه‌تی به‌ نیقمه‌ت و به‌ل به‌هۆی بێ ئیمانیی و خراپ به‌کاره‌ێنانه‌وه‌.

۶- بژىو زۆرو كەمكردن بە دەستى خوا بوون، لەگەڵ ھەولدا، تىكنانگيرين: يەككە بۆ ھەيە، بلى: مادام خوا دەفەرموى: بۆ ھەر كەسك بىھەوى، بژىوى بۆ فراوان دەكات و، ھەر كەسك بىھەوى بۆي كەم دەكات، كەواتە: مەروۇف بۆچى ھەولېدات؟ دەلېين: ئەو دووانە تىكنانگيرين، چونكە خوا ۈك ياسايەكى خۆي دەفەرموى: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم، ۳۱) واتە: بۆ مەروۇف نىە مەگەر ھەول بىدات، مەروۇف دەبى ھەول بىدات و بەبى ھەولدا ھىچى نايەتە دەست، مەروۇف مەسولمان بى، يان نا مەسولمان بى، ھەر ۈھە ھە سووڤەتى (التوبة) دا، دەفەرموى: ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا فَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ﴾ (۱۰۵) واتە: بلى: كار بىكەن، خوا كەدەو كەتان دەبىنى، ماناى وايە مەروۇف دەبى ھەولېدات و ھەولدا ھەكى مەروۇف لەگەڵ ئەو ەدا كە بژىو بە دەستى خوايەو، فراوانى دەكات و ۈتەنگى دىنى، يان زۆرى دەكات و كەمى دەكات، ئەو دووانە تىكنانگيرين و نابى ھىچكەس ئەو كە ەزق و بژىو بە دەست خوايە، بىكاتە پاساوى تەنبەلى و كارنە كردن و، خۆماندوو نە كردن، چونكە بەلى ەزق بە دەست خوايە، بەلام خوا لە ەبى ھۆكارەكان ەزقەكە دەدات، ەك ژيان و مردن بە دەست خوان، بەلام كەسك بۆ خۆي بچى لە شوينىكى بەرزەو ەخۆي ھەلدىرى، دەمرى، يان كەسك نەخۆش بىت و خۆي چارەسەر نەكات، نەخۆشەيەكەى خراپتر دەبىت، بەقەدەرى خوايەو، ئەگەر خۆشى چارەسەر بىكات، ھەر بەقەدەرى خواو، بە ۈستى خوا چاك دەبى، ھەر ۈھە مەسەلەى ەزقىش بە ھەمان شىۈ، زۆرەي ئەو ەلەكەى تەنبەل تەنبەل دادەنىش، دواي ناچار دەبن دەست لەبەر ەلەكى پان بىكەنەو، ئەوى دىكەش دەچى كارو كەسابەت دەكات، ئارەقەى نىو چاوانى خۆي دەپژىنىت و خۆي پى دەژىەنى، بۆيە كوردەوارىي خۆمان دەلى: (گۆشتى بەلەكى خۆت بخۆ، چاكترە لە منەتى قەساب)، يان دەلېين: (دەستى ماندوو لەسەر سكى تىرە).

۷- ئيمان و تەقوا مايەى پىت و پىزن لە ژيانى ەلەكداو، ئەگەر ەلەك ەروادارو پارىزكاربن خوا بژىويان بۆ فراوان دەكات:

أ- لە سووڤەتى (الأعراف) دا، دەفەرموى: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَأَتَّقَوْا لَفَنَحْنَاهُمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾

﴿٩٦﴾ واتە: ئەگەر خەڵکی ئاوەداننێهکان ئیمانیان هێتایه و پارێزێان بکردبایه، {ئەهلی ئیمان و تەقوایان} دەروازەکانی ئاسمان و زهویمان بهسەردا دەکردنەوه، واتە: خێرو خوشیی و بهرهههتی ئاسمان و زهویمان بهسەردا دەرشتن، ﴿وَلٰئِكَ كَذٰبٌ اَخْبَرُوْنَ﴾ بهلام بێپروابوون، ﴿فَاَخَذْنٰهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ﴾، بۆیه بههۆی ئەوهوه که دهیانکرد، گرهمان، سازمان دان.

کهواته: له ئەنجامی ئیمان و تەقوادا، بژیو بۆ مرووف فراوان دهبن، بژیوی ماددی و بژیوی مهعنهوی.

ب- له سوورەتی (الطلاق) یشدا، خوا دهفرموئ: ﴿وَمَنْ يَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۚ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾، واتە: هەر که سێک پارێز له خوا بکات، خوا دهرووی خێری لێ دهکاتهوه، بێ ئەوهی خۆی فیکری پێشکشی و حیسایی بۆ بکات، خوا بژیوی ددها.

ج- ههروهها له سوورەتی (ابراهيم) دا، دهفرموئ: ﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَازِيْدَنَّكُمْ﴾، واتە: ئەگەر سوپاسگوزاری بکهن بۆتان زیاد دهکهم، هەر نيعمهتێک سوپاسگوزاری خوای لهسەر بکړی، خوا ئەو نيعمهته زیاد دهکات، ئنجا مال و سامانه، عهقله، زانسته، هههچي ههيه، شوکری نيعمهتی خواش ئەوهيه که ئەو نيعمهته له پهزنامهندیی خوادا بهکاربهێنێ، که سێک مال و سامانی ههيه، مال و سامانهکهی دهجوڵێنی و کاسبیی پێ دهکات، چوار کهشیش سوودی لێوه دهگرن و مال و سامانه کهش زۆر دهبن، بهلام ئەگەر داينیی له وێ و ورده ورده لێی سهرف بکات، کووتایی پێدێت، شوکری نيعمهتی مال ئەوهيه، ئەو ماله به کاربێنی و بيجوولێنی و، سوودیشی پێ به خهڵک بگهیهنی و، به کاری بێنی، ئەک داينیی به کاری نههێنی، ههروهک شوکری نيعمهتی عيلم ئەوهيه، که ئەو عيلمه له خوێت دا بهکاربێنی، ههروهها بلامی بگهيهوه، ئیستا که سێک مهسه لهیهک فێر دهبن، ئەگەر بچێ بۆ دوو کهسی باس بکات، زیاتر له مێشکیدا دهچهسپێ، بهلام ئەگەر به کاری نههێنی و بهس له لای خۆی بێ و بلامی نهکاتهوه، پهنگه له بیری بچێتهوه، عهقلیش به کاری بێنه، عهقلت زیاد دهکات، جهستهت به کاربێنه پتهوو به هێزو پێز دهبن.

۸- گەلىك جاران فراوانكردنى بۇيو مايەى ياخىى بوونى خەلكە: زۆر جاران خەلكە پزق و بۇيوى بۇ فراوان دەبى، لە خوا ياخىى دەبى، ئەگەر تەماشای مىللەتى خۆمان بکەين، ئەم ھەرىمى کوردستانە، لە سەرەتای راپەرینە جەماوهرىيەکەى نەوهدو يەك (۱۹۹۱ ز) دا، کە خەلك ئاردى بە کیلو دەکرى و پۇنى بە کیلو دەکرى و، زۆربە ھەزارو نەدار بوون، زیاتر حیسابى لای خواو قیامەتیان دەکرد، ئیستا کە زۆریان چوونە بالەخانەو کۆشكى بەرز بەرزەو، خۆشگوزەرائىی لە ژياناندا پەیدا بوو، چەقى گرنگیى و بايەخ پېندانان بۆتە خۇیان و، خزمەتى جەستەیان و تیرکردنى غەریزەو ئارەزوو کانیان، تەماشای پیکلامى راکەیانندنەکان دەکەى ھەمووی ھەر باسى برنج و خواردن و خواردنەو و پۆشاک و ئەو شتانەيە کە لە خزمەتى جەستەدان، تەماشای ژيان و گوزەرائان دەکەى، ھەمووی ھەر پېشپىرکى لەوهدا دەکات کە خانووەکەى چاکتر بى، سەیارەکەى چاکتر بى، پاشان لە پرووى ھاوکاریى يەکیدىشەو، ئەو کاتە خەلك پیکەو بە رەحمتر بوو، ئیستا کەسى وا ھەيە مىلاریکى ھەيە، یان چەندان مىلاری ھەن، بەلام بەزەيى بە کەسێکدا نایەتەو کە لە خانووی بە کریدایەو کرپى خانووەکەى بۇ نادری! ئەو چەند مىلاردو لیڤەى حیزب و خزمیش ھەر پارەى ئەو خەلكە پەش و پروتەيە دزیوانەو بردوویانە! بەلى زۆرجاران فراوانکردنى بۇيو، دەبیتە ھۆى ياخىى بوونى خەلك، بەلام خەلكىک کە خوا نەناسبى و دنیای خۆشتر بوى لە دوارپۇژ، خەلكىک خورماى خۆشتر بوى لە خوا، خەلكىک کە زیاتر بۇ جەستەو تیرکردنى ئارەزوو و غەریزە جەستەيەکان ھەولېدات، خوا نەبىنى و تەماشای ئاسمان نەکات و سەربەرز نەکاتەو، وابزانى ژيان ھەر ئەو پېنچ و دوو رۆژەى دنیايە، ئەو جۆرە کەسانە بە ھۆى فراوان بوونى بۇيوو رزقەو، لە خوا غافل و ياخىى دەبن، ئنجا ئایا بەلگەمان چىيە بۇ ئەو؟

أ- خوا ﷻ لە سوورەتى (الشورى)دا، دەفەرموى: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَعَثُوا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ (۲۷)، ئەگەر خوا بۇيوى فراوان بکردبايە بۇ بەندەکانى، ياخىى دەبوون لە زەويدا، بەلام بە ئەندازە بۇ ھەر کەسێک بیهوى دادەبەزىنى، بە دلنایى خوا شارەزاو بىنەرى بەندەکانىەتى، ھەر کەسە

هێندە دەداتێ کە پێی لە خوا یاخیی نەبێ، هێ واش هەیه، خوا زۆری دەدات، لەبەر ئەوەی خوا دەزانێ ناخێکی پیسی هەیه، دەفەرموێ: با زۆری بدهم، تاكو زیاتر له خوا یاخیی بێ و زیاتر شایستەى سزا بێ، هەم له دنیا دا عەیبداربێ، هەم له دوا پڕۆژیشدا گوناھبار و سزا باربێ.

ب- هەروەها له سوورەتی (الزحرف) دا، دەفەرموێ: ﴿وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُثْبِتَ سِقْفًا مِّنْ فَضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ۝٣٣﴾ وَلِيُثْبِتَ أَيْ يَكُونَا وَسُرْرًا عَلَيْهَا يَكُونُ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾ واتە: ئەگەر لەبەر ئەوە نەبووایە خەڵك هەمووی ببنە یەك كۆمەڵ، (و لەسەر كوفر كۆببنەوه) ئەوانەى بێپروا دەبن بە خەوای خاوەن بەزەیی، وامان دەكرد ماله كانیان سەقفە كانیان له زیو بووایە، هەروەها ئەو پەڕانەى پێیان دا دەچنە سەرى، دیسان خانووە كانیان دەركا كانیان زێرو زیو بووایە، قەنەفەكانیش كه لەسەریان پالەدەدەنەوه له زێرو زیو چندرابوونایە، هەروەها زێرێكى زۆریشمان پێدەدان، بەلام هەموو ئەوە رابواردنی ژیاى دنیا، دواپۆژیش لەلای پەرودرگارت بۆ پارێزكارانە.

ئنجأ خستنه پڕوى ئەوە هەمووی بۆ ئەوەیە، كه مسوڵمانان كاتیك دەبینن، ئەهلى كوفر - بە تايهەتى تىستا ئەمريكائى پرووسيا و چين و زلهيژانى ديكە - سەرۆت و سامانیكى زۆریان لەبەر دەست دا، كه زۆرەى خێرو بیری ولاتی مسوڵمانانە دزیوانە، كەرەسەى خاوو نەوتەكەیان بە تالان دەبن، چونكە هەر حوكمرانەكانیش داشى دامەن بە دەست ئەوانەوه، خێرو بێرەكەیان بە تالان دەبن، ئەگەر ئاسن و مسە، زێر، زیو، ئەگەر نەوت و گاز، بەهەرزانیى لێیان دەستین، چونكە خوشیان گوێیان بە دەستی ئەوانەوهیە، ئنجأ ئەو غازو نەوت كانزایانە كه بە هەرزانیى لێیان دەكڕن، دواىى لەوه رگىراوهكان (مشتقات) یان، كەل و پەلى وا دروست دەكەن، بە سەدان بەرانبەر پێیان دەفرۆشنەوه،

ھەرۋەھا چەكشى لى دروست دەكەن و بەو چەكانەش ھەر خۇيانيان پى بە
كۈشت دەدەن و پىيان دەفرۇشنەو!!

ئىنجا كاتى مسۇلمانان واقىعەكە ئاوا دەبىنن، كە ئەھلى كوفەر ھىندە خاۋەن
ئىمكانىيەتن، بۇ ئەۋەى زۆر بەسەھوو دانەچن و پىيان وابى خوا ئەۋانى زۆر
خۇشدەۋى، بۇيە ئاۋاى بۇ كىردوون!! ئەۋەتا خوا دەفەرمۇى: ئەگەر لەبەر ئەۋە
نەبوۋايە خەلك ھەموۋى بىيئە كۆمەلىكى كافر، ئاۋامان دەكرد بۇ بىپروايەكان،
مەبەستىش ئەۋەيە خوا دىئاي پى ھىچ نىە و ژيانى دىئاي پى شىتىكى كەم
بايەخە، دەيدات بە دوژمنەكانىشى، لە فەرموودەى پىغەمبەردا ھاتوہ ﷺ
دەفەرمۇى: خوا جارى وا ھەيە بەندەى خۇى لە مالى و سامانى دىئا دەپارژى،
وہك چۆن يەكىك لە تىوہ نەخۇشەكەى لە خواردن دەپارژى^(۱).

كەسىك كە نەخۇش دەبى پى دەگوترى: ئەو شتەى مەخۇ، نەخۇشىيەكەت
زىاد دەكات، خواش جارى وايە ئاوا بەندەى خۇى دە پارژى لە مالى و سامانى
دىئا، دەزانى ئەگەر زۆرى بداتى، پى مەشغول دەبى، يان پى لە خۇبايى
دەبى، بۇيەش پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇى: ^(۲) ھەر كەسىك خوا ئەۋەندەى بژىو
بداتى بەشى بكات و، پىشى قەناعەت بكات، بەختەۋەر و سەرفرازە، مەرۇف ئەگەر
ھىندەى بژىو ھەبى، پى بژى و چاۋى لە دەستى خەلك نەبى، بەلام قەناعەتى
پى ھەبى، سەرفراز و بەختيارە، چونكە ئەگەر قەناعەتى پى نەبوو، زۆرىش بى
ھەر كەمە، بەلام كە قەناعەتى ھەبوو كەمىش ھەر زۆرە.

(۱) {عَنْ عَقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ : إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا حَمَمًا الدُّنْيَا كَمَا يَحْمِي أَخَذَكُمْ مَرِيضَةُ الْمَاءِ لِيَتَشَفِيَهُ.} أخرجه أبو يعلى: ٦٨٦٥، قال الهيثمي (٢٨٥/١٠): إسناده حسن.

(۲) {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «قَدْ أَفْلَحَ مَنْ أَسْلَمَ: وَزُرِقَ كَفَافًا، وَفَتَعَهُ اللَّهُ بِمَا آتَاهُ»! أخرجه أحمد: ٦٥٧٢، ومسلم: ١٠٥٤، والترمذي: ٢٢٤٨، وقال: حسن صحيح، وابن ماجه: ٤١٢٨.

گېرراوۋەتەو: جارېك كابرېك دەچىت بۆ لای غومەرى كۆرى عەبدولعەزىز (پەحمەتى خىۋاى لى بى)، داۋاى ھاۋكارى لى دەكات، ديارە ھوكمپانەكانى پېش غومەرى كۆرى عەبدولعەزىز ھەروا تەخشان و پەخشانان كىردوۋە بە پارەى دەولەت، كابرېك ھاتوۋە شىعېرىكى پېدا ھەلگوتوون، ھەزار درەمیان داوۋەتى، يەككى دىكە شىعېرىكى گوتوۋە، سەد دىنارى زېريان داوۋەتى، ئەۋىش لەۋان غەلەت بوو، يان شاعېرىك بوو، يان كابرېك بوو، لەۋانەى كە دىن پروو بە پروو مەدھى ھوكمپانەكان دەكەن، {تېستاش دەبىنىن، دەھۆل كوت و، زورنا ژەن زۆرن، بۆ ئەو ھوكمپانانەى خۇيان دەسەپپىن بەسەر خەلک دا، بۆ چەواشە كىردى خەلک، دەبى زورنا ژەن و دەھۆل كوتان بە دەۋرى خۇيانەۋە پەيدا بکەن، ئەو نووسەرو شایەرو پاگەياندىكارانە، كە قسەى ناھەق دەكەن} دەچى بۆ لای داۋاى ھاۋكارى لىدەكات، ئەۋىش دە (۱۰) درەمى زىۋى دەداتى، دەلى: فەرموو! ئەۋىش دەلى: ئەۋە زۆر زۆر كەمە، ھىچ كەلنىكىم بۆ ناگرى، مەگەر ھەر بۆ بەرەكەت ھەللىگىرم، جەنابت پىاۋىكى موبارەكى، غومەرىش دەلى: لە ھى خۆم ھەر ئەۋەندەم لە توانادايە، ھى بەيت و مالېشت پى ناشى، [دەزانى ھەيەتى بەس ھاتوۋە سۋالى بکات]، كابرېش دەپروات، غومەر بانگى دەكات و دەلى: ۋەرە ۋەرە بگەرېۋە، پى دەلى: ئەگەر پارەت كەم بوو وىستت زۆر بى، يادى مردن بکە، {بلى: ئىنجا چ بەمەعلومە سەبىنى نامرم و، ئەو دە درەمەش بېتە مىرات} ھەرۋەھا ئەگەر مالېشت زۆر بوو، وىستت لەبەر چاۋت كەم بى، ھەر يادى مردن بکە! {دەلى: مادام بەجى دېلم، ھەر ھىچ نىە} ئەۋىش دەلى: فەرماندەى پرواداران! نامۆژگارىيەكەتم زۆر لە پارەو سامانەكە پى چاكتىر بوو، دەلى: دەپرو كارى پى بکەو خىرى لى بىنى.

۹- ھاندانى خەلک بۆ بەخشىن لە پىناۋى خوادا، گەۋرەترىن بەلگەى كاسىي كىردن و، بۆيو دەستەبەر كىردن: خوا ﷻ لە زۆر شۆئى قورئاندا ھانى مۇسولمانان دەدات كە بەخشىن و ھاۋكارى خەلک بکەن، بۆ وئە:

أ- ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (۳۶)، واتە: دینەى ئەوانەى مَال و سامانى خۆیان لە رِئى خوادا دەبەخشن، وەك دەنگە تۆوێكە، حەوت گولان دەر بکات، هەر گولەى سەد دەنگى تێدايى، خواش بۆ هەر كەسێكى بیهوى بۆى چەند بەرانبەرىش دەكاتهو، كەواتە: پاداشتى خێرو چاكە، هەتا يەك بە حەوت سەد (۷۰۰) دەروات.

ب- هەروەها هەر لە سوۋرەتى (البقرة)دا، دەفەرموئ: ﴿إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ (۲۷۱)، واتە: ئەگەر خێرو بەخشینەكانتان ئاشكرا بكەن، شتێكى زۆر زۆر باشە (بۆ ئەوەى خەلكیش چاوتان لى بكەن) بەلام ئەگەر پەنھانى بكەن (و بە پەنھانى بیدەن بە هەژاران) ئەو بۆ تێو باشتەر (خواش) خراپەكانتان لى دەسپێتەو، خوا بەوەى دەیکەن شارەزایە، واتە: هەندى جار و باشە مَال و سامان بەخشینەكانت ئاشكرا بكەى، بۆ ئەوەى خەلك چاوت لى بكەن، هەندى جار و باشە پەنھانى بكەى، تاكو ئەو كەسەى كە هاوكارى دەكەى دلى نەشكى.

كەواتە: هاندانى خۆى پەرەردگار بۆ مسوڵمانان كە ببەخشن و هاوكارى خەلك بكەن، ئەو هاندانیانە بۆ كاسبى كردن و بۆ بژیو پەیداكردن، ئەگەرنا كەسێك نەبێت، چى ببەخشى؟!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دووۋەم

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له شهش (۶) نایهت پیکهاتوه، نایهته کانی: (۱۲ - ۱۸)، ټیټیاندا خوا باسی نایینی خوځی دهکات به گشتی، که بو هه موو پیغه مبه رانی ناردوه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، تاکو سهره نجام له سهر دهستی پیغه مبه رانی خاته م موحه ممه د ﷺ ته واو کراوه.

هه روه ها باسی هوکاري سهره کبی په رته وازه یی شوینکه وتووانی به رنامه پیشووه کان کراوه، شوینکه وتووانی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، که بریتی بووه له سته م و سنوور شکینیی و، هه سوودی به یه کدی بردن.

پاشان پینچ نه رکی گه وړه و گرنګ که به موحه ممه د ﷺ سپړدراون، له گه ل ږاگه یان دنی پینچ راستیی مه زن، خراونه ږوو، هه روه ها بی به لگه یی ناهه زانی نیسلامیش خراوه ته ږوو، دوا ییش باسی قورن ان کراوه.

له کوټا ییشدا باسی ناخیر زه مان (ساعة) و، نیزیکیه که ی و گو مړایی و دووړیی بیږوایان کراوه.

﴿لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾ (۱۳) وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةُ سُبْحَتٍ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكُتُبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مِرْيًا ﴿۱۴﴾ فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ ءَامَنْتُ

بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأَمَرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلُنَا
وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾
وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ، جُحُومٌ دَاخِصَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ
غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا
يُذْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي
ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾

مانای ده قلاو ده قی نایه ته کان

{(خوا) ئەوەی لە ئایین بۆی کردوونە بەرنامە (ئەو موخەممەد!) هەمان شتە
(لە ئیوە پۆکی دا) کە نووخی پێ پاسپاردبوو و، ئەوەیە کە بۆ لای تۆمان سروش
کردوو، ئەوەیە کە ئیبراهیم و مووسا و عیسا مان پێ پاسپاردبوون، (پوخته کە ی
ئەوێه) کە ئایین و بەرنامە (ی خوا) بەرپا بکەن و، تێیدا پەرتەواژە مەبەن،
هاوبەش دانەرەکانیش ئەوەی ئەوانی بۆلا بانگ دەکە ی (کە پەرستنی خوا یە بە
تەنیا)، لە سەر (دڵ) یان گەورە و قورسە، خواش هەر کەس بیەوێ بەرەو لای
خۆی هەڵدەبژێرێ و، هەر کەس (لە ناخەو) بۆ لای خوا بگەرێتەو، بۆ لای
خۆی راستە پێی دەکات ﴿١٢﴾ (شوێنکە و تۆو لادەرە کان) پەرتەواژە ش نەبوون (لە
دەوری ئەو هەقە ی بە پێغەمبەرەکاندا ئێررابوو)، مەگەر دوای ئەوە ی زانیاریان
بۆ هات، بە هۆی ئێرە یی و ستمەو (لە ئیو خۆیاندا) و، ئەگەر لە بەر ئەو
نەبووایە کە وشە (بە یار) ێک، لە پەرورە دگارتەو تێپەرێو، تاکو کاتیکی ناوبراو،
دادوهرییان لە نێواندا دەرکراو، بێگومان ئەوانە ی دوای ئەوان (دوای پێغەمبەرەکان)

کتیب (و بہرنامہ ی خوا) یان کرایہ میرات، لہ بارہیہ وہ لہ دوو دلیبہ کی خہستی
 بیزارکہردان ﴿۱۶﴾ دہجا (ئہی موخہ ممہدا) بۆ لای ئہوہ (کہ باسکرا: پئی راستی
 خوا گرتن و پہرتہ وازہ نہیوون) بانگہ واز یکہو، وەک فەرمانت پیکراوہ ریک
 وەستاو دامەزراو بہو، بہ دوا ی ئارہ زووەکانیان مەکەوہو، بلی: پروام بہ ہەر
 کتیبیک ہە یہ کہ خوا دایہ زاندوہو، فەرمانم پیکراوہ لہ ئیوانتا دا دادگہریم،
 خوا پەرورہدگاری ئیمہ و ئیوہشہ، کردہوہکانی ئیمہ ہی خۆمان و، کردہوہکانی
 ئیوہش ہی خۆتانن، (پاساوی) مشتومر لہ ئیوان ئیمہ و ئیوہدا نیہ، خوا
 پیکہوہ کۆمان دہکاتہوہ (لہ قیامہ تدا) و، سەرہنجام بەس بۆ لای ویہ ﴿۱۷﴾
 ئەوانہش کہ لہ بارہی خوا (و کۆتا بہرنامہ کہ یہ) وە، شەرہ قسہ دہکەن (لہ کەل
 پرواداراندا)، دوا ی ئہوہی (پہیامی خوا لہ لایہن پروادارانہوہ) وەلامدراوہ تہوہ
 (و پروای پیتہنزاوہ)، بەلگہ (و پاساوہ) کہ یان لہ لای پەرورہدگاریان پووچەللہو،
 توورہیی (خوا) یان لہ سەرہو، ئازارێکی سەختیان ہە یہ (لہ رۆژی دوا ییدا) ﴿۱۸﴾
 خوا ئہو کہ سە یہ کہ کتیبہ (کۆتاییہ) کہ ی بہ ہەقی دابہ زاندوہو تہرازووش ای
 دابہ زاندوہ، تۆ چووزانی (چ شتیک وایکردوہ بزانی!) کہ کانی دیارییکراو (ی رۆژی
 دوا یی) نیزیکہ! ﴿۱۹﴾ ئەوانہی پروایان پئی نیہ، پەلہ ی لیدہ کەن و، ئەوانہی
 پرواداریشن ترس و بیمیان لپی ہە یہو، دہزانن کہ چہ سپاوہ (و ہەر دئی)، ئەھا
 (ئاگادارین!) ئەوانہی لہ بارہی کانی دیارییکراو (ی رۆژی دوا ییہ) وە شەرہ قسہ
 دہکەن، لہ گومرا ییہ کی دوور دان ﴿۲۰﴾

شیگردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(شَرَعُ): (الشَّرْعُ: نَهْجُ الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ، يُقَالُ: شَرَعْتُ لَهُ طَرِيقًا، وَالشَّرْعُ: مَصْدَرٌ، ثُمَّ جُعِلَ اسْمًا لِلطَّرِيقِ النَّهْجِ، فَقِيلَ لَهُ: شَرْعٌ، وَشَرْعٌ، وَشَرْعَةٌ)، (شَرَعُ): بریتیه له ڕێشه کی ڕۆشن و ڕوون، ده گوتری: (شَرَعْتُ لَهُ طَرِيقًا) ڕێشه کهم پێشاندا، (شَرَعُ) یش چاوکه، دواپی کراوه به ناو بۆ ڕێشه کی ڕوون، که ههه ده گوتری: (شَرْعٌ) و ههه ده گوتری: (شَرْعٌ) و ههه ده شگوتری: (شَرْعَةٌ).

(مَا وَصَّى بِهِ): (الْوَصِيَّةُ: التَّقْدِيمُ إِلَى الْغَيْرِ بِمَا يَعْمَلُ بِهِ مُقْتَرِنًا بِوَعظٍ)، وشه ی (وَصِيَّةٌ): بریتیه له وه که شتیک ئاراسته ی که سیک بکه ی کاری پێشکات، به لām ئاراسته کردنه که ت له گه ل ئاموژگارییدا بئ، قسه یه کی وا که دلێ پێی نه رم بئ. (أَقِمُوا الدِّينَ): واته: دین به رپا بکهن، ﴿يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ (المائدة، آی: يُدِيمُونَ فِعْلَهَا، وَيُحَافِظُونَ عَلَيْهَا)، ده گوتری: (يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ) نوێز به رپا ده کهن، واته: نوێزه که چۆنه، ئاوا ده بهیننه دی، که واته: (أَقِمُوا الدِّينَ) واته: ئایینه که راست بکه نه وه، بهو شیوه سرووشتییه ی خوا دایه زانده، بهو شیوه یه جێبه جێی بکهن.

(بَغْيًا بَيْنَهُمْ): (الْبَغْيُ: طَلَبُ تَجَاوُزِ الْإِقْتِصَادِ فِيمَا يَتَحَرَّى) (بَغْيِي): بریتیه له خواستی به زاندنی سنووری میانجیی، له وه دا که خه فانی تیدا ده کری، که واته: وشه ی (بَغْيِي) به مانای زوڵم و ده ستردێزی و سنوور شکستینی دی، به لām (الْإِغْتَاءُ: الْإِجْتِهَادُ فِي الطَّلَبِ) وشه ی (إِغْتَاءُ): به مانای کۆششکردنه له داواکردنی شتیکدا.

(لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ): (أَي: لَا احْتِجَاجَ لِبُظْهَرِ الْبَيَانِ): پێویست به موناقه شه ناکات، له تیوان تێمه و تێوده، پێویست به شه ره قسه ناکات، له بهر ڕوونی ڕوونکردنه وه که، (الْحُجَّةُ: الدَّلَالَةُ الْمُبَيِّنَةُ لِلْمَحْجَةِ)، (حُجَّةٌ): بریتیه له به لکه یه کی ڕۆشن

كە پۈتتۈرۈش بىلەن بىرگە، بەلەم دۈيى كە دەفەرمۇ: ﴿لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُم﴾ يانى: (لا جِدَال، لَا نِقَاش) مەش و مېر شەپە قەسە نى، چۈنكە كەسەك كە شەپە قەسە دەكەت لەگەل ئەۋى دىكەدە، دوو كەس ھەر كامىكىيان بەلگە دىننەتەۋە، كەۋاتە: بەلگەمان لە بەپىندا، نىە ۋاتە پۈيۈست ناكات بەلگە بۇ يەكە دىننەتەۋە.

(يُحَاجُّونَ): (الْمُحَاجَّةُ: أَنْ يَطْلُبَ كُلُّ أَحَدٍ أَنْ يَرُدَّ الْآخَرَ عَنْ حُجَّتِهِ وَمَحْجَتِهِ، مُحَاجَّةً): ئەۋەيە كە دوو كەس، يان چەند كەسەك، ھەر كامىكىيان بىەۋى ئەۋى دىكە لە بەلگەكەى خۇى لىدەۋ لەپتەكەى خۇى لىدە، بەكوردىي پۈى دەلەن: شەپە قەسە، دىمەدە.

(دَاحِضَةٌ): (أَي: بَاطِلَةٌ زَائِلَةٌ، وَأَصْلُهُ مِنْ دَخَضِ الرَّجُلِ، وَهُوَ الزَّلْتُقُ)، (دَاحِضَةٌ) يانى: پوۋچ، (حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ) ۋاتە: بەلگەكەيان پوۋچ و بى بنەمايە، پۈشتوۋىە، ئەم وشەى (دَحَضَ): لە ئەۋەلە لە پى خلىسكانەۋە ھاتە، كەسەك لە شۈنەك كە خەزە، پۈى دەخەزى و دەخلىسەك، پۈى دەگوتە: (دَحَضْتُ رَجُلَهُ) ۋاتە: پۈى خلىسەك، نىجا ئەۋ كەسە بەلگەكەى دىننەتەۋە بەلگەكەى پوۋچە، ۋەك ئەۋە ۋايە پۈى خلىسەكەى ۋە ئەلەپەن.

(وَالْمِيزَانُ): (الْوَزْنُ: مَعْرِفَةُ قَدْرِ الشَّيْءِ، وَالْمِيزَانُ، الْجَمْعُ مَوَازِين، مَا يُوزَنُ بِهِ)، وشەى (وَزْن) بىتە لە زانىنى ئەندازەى شەك، (مِيزَان) ىش، كە بە (مَوَازِين) كۆدەكرتەۋە، ھەر شەكە شى پى ھەلەسەنگىنەى و پى بىكەنەى.

(مُسْفِقُونَ مِنْهَا): ۋاتە: پەروشانەۋ لىى دەترەن، پەروشى خۇيانەۋ ترەيان بەرانەرى ھەيە، دەلە: (الشَّفَقُ: اخْتِلَاطُ ضَوْءِ النَّهَارِ بِضَوَادِ اللَّيْلِ عِنْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ)، (شَفَقَ): بىتە لە تىكەلەۋى پوۋناكىي پۈر، لەگەل تارىكىي شەۋ لە كاتى خۇر ئاۋابوۋندا، (الإشْفَاقُ: عِنَايَةٌ مُخْتَطِطَةٌ بِخَوْفٍ، لِأَنَّ الْمُشْفِقَ يُحِبُّ الْمُشْفَقَ عَلَيْهِ وَيَخَافُ مَا يُلْحَقُهُ)، (إشْفَاقُ): بىتە لە گرنگىي پىدائىكى تىكەلە، لەگەل ترەس دا، چۈنكە (مُسْفِقُ) ۋاتە: كەسەك شەفەقەتى ھەبى بەرانەر بە كەسەك،

هەم بەتەنگیەوه یەو هەم ترسیشی لای هەیه تووشی زەرەر بێ، (أَشْفَقَ مِنْهُ) واتە: ترسا، لای ترسا (أَشْفَقَ عَلَيْهِ) واتە: بەزەیی پێدا هات، ئنجا (أَشْفَقْتُ عَلَيْهِ)، یان (أَشْفَقَ مِنْهُ) واتە: گرنگی پێداو خەمی لای خوارد.

(يُمَارُونَ): (الْمَرْيَةُ: التَّرَدُّدُ فِي الْأَمْرِ، وَهُوَ أَخْصُ مِنَ الشَّكِّ، وَالْمُمَارَاةُ: الْمُحَاجَّةُ فِيمَا فِيهِ مَرِيَّةٌ)، (مَرِيَّةٌ): بریتیە لە دڵ لە دڵدان لە شتێکدا، کە تایبەتەرە لە دوو دلی، (مُمَارَاةٌ) یەش، بریتیە لە شەرە قسە لە شتێکدا کە جێی دوو دلییە.

مانای گشتیی نایەتەکان

خوا ﷻ دواى ئەوەی لە نایەتەکانی پێشیدا، ژمارەیهکی زۆر لە سیفەتەکانی خۆی و، کردەوێکەکانی خۆی خستەپوو، بۆ خوێناوندنی بە تێمەو، باسی وەحیی و پەیام ناردنی خۆی کرد بۆ پیغەمبەرەکان بە گشتی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و پیغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ بە تایبەتی، ھەروەھا دواى ئەوەی باسی بۆ وێنەیی خۆی کردو، باسی ئەوەی کرد کە کلیلەکانی ئاسمانەکان و زەوی بەدەست ئەوەوەن، دیسان باسی ئەوەی کرد: ھەر کەسێکی بێھۆی، بۆیوی بۆ فراوان دەکات، یاخود لای وەتەنگ دێنی و بە ھەموو شتێک زانایە.

ئنجا ھەر لە درێژەي ڕاگەیاندنی ئەو راستییە مەزنانەدا، دەفەرموی: ﴿لَكُمْ مِنَ الدِّينِ﴾ واتە: لە ئاینی خۆی بەرنامەبەکی بۆ داناون، کە چییە؟ ﴿مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا﴾، ھەمان شتە کە کاتی خۆی نووحی پێی ڕاسپاردو، ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾، ھەروەھا ئەوەی بۆ تۆمان سڕوشرودو (ئەو موحەممەد! ﷺ) ﴿وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى﴾، دیسان ئەوەی کە ھەرکام لە ئیبراھیم و مووسا و عیسا پێی ڕاسپارد بوون.

كەواتە: ئەى موحەممەد ﷺ! ھەرودەھا ئەى بىرۋادارانى شوئىنكە وتوۋى موحەممەد! ئەو بەرنامەيەى ئىوھى لەسەرن، لە ھىلە گشتىيە كانىدا، ھەر ھەمان ئايىن و بەرنامەيە، كە نووح و ئىبراھىم و مووسا و عىسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لەسەرى بوون.

لېرەدا خوا باسى ئەو پېنچ پېغەمبەرە دەكات و، لە سوورەتى (الأحزاب) يشدا، ديسان باسى ئەو پېنچ پېغەمبەرە دەكات، دەفەرموئى: ﴿وَلَدَّ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ واتە: كاتىك پەيمانغان وەرگرت لە پېغەمبەران و لە توو، لە نووح و ئىبراھىم و مووسا و عىساى كورى مەريەم.

زانايان ھەندىكيان گوتوويانە: ئەو پېنچ پېغەمبەرە كە ھەم لە سوورەتى (الشورى) دا، ھەم لە سوورەتى (الأحزاب) يشدا، پىكەوھە ھاتوون، واتە: نووح و ئىبراھىم و مووسا و عىسا موحەممەد (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لە بەر ئەوئە كە تايبەتھەندىيەكى جايان ھەيە لەو پېغەمبەرەنى دىكە، ئنجا ھەندىكيان گوتوويانە، كە دەفەرموئى: ﴿فَأَصْرَكَمَّا صَبْرًا وَتَوَلَّوْا الْعِزْمَ مِنَ الرُّسُلِ﴾ (۳۵) الأحقاف، واتە: خۆت رابگرە وەك چۆن خاوەن عەزمەكان لە پېغەمبەران خۆيان راگرت، گوتوويانە: ئەو پېنچە پېغەمبەرە خاوەن عەزمەكانن.

بەلام وەك لە چەند شوئىنك لە كىتەكانى خۆمدا باسەم كردوھ، ئەو بۆچوونە راست نى، كە تەنیا ئەو پېنچ پېغەمبەرە بە ئولولعەزم خاوەن عەزم ناسرابن، چونكە ھەموو پېغەمبەران خاوەنى عەزم بوون، (عزم) واتە: وىستى مەحكەم، پېغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لە ھەموو پەشتە بەرزەكاندا لە لووتكە دابوون، بەلئى لە ئىوان لووتكەكانىشدا، بەرزو بەرزتر ھەيە، ئەگەرنا ناگونجى بئىتى: ھەر ئەو پېنچە خاوەن عەزم بوون، ئەدى پېغەمبەرەكانى دىكە خاوەن عەزم نەبوون؟!

کەواتە: ئەو بۆچوونە ھەڵەیە بەلام دەتوانین بڵێین: ئەو پێنج پێغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لەوانی دیکە بە عەزمتەر بوون، ئەو دەگونجی، ئەو پێنجە خاوەن عەزیمەتەر بوون و ئێرا دەیان مەحکەمتر بوو.

بەلام من پێم وایە کە جیاکردنەوەی ئەم پێنج پێغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لە دوو شوێنی قورئاندا، لەبەر تایبەتمەندیەکی دیکە، ئەویش ئەوەیە کە ئەو پێنج پێغەمبەرە، ئیستاش شوینکەوتووین ھەن، ئیستاش تەنیا ئۆممەتی ئەو پێنج پێغەمبەرە ھەیە:

١- صابینەکان کە خۆیان بە شوین کەوتوی نووح دەزانن، ھەرۆھا ھەندیک لە ئایینەکانی رۆژھەلاقی ئاسیا، خۆیان بە شوینکەوتووی نووح دەزانن و، بادی ئۆفانی نووح لە ئێو ھەموو ئۆممەتاندا ھەیە.

٢- ئیبراھیم (عَلَيْهِ السَّلَام) کە ھەراکام لە مسوڵمانان و جوولەکەو نەصرانییەکان، خۆیان بە شوینکەوتووی وی دەزانن، ھەرۆھا صابینەش.

٣- مووساش جوولەکەکان خۆیان بە شوینکەوتووی مووسا دەزانن.

٤- عیساخ کە نەصرانییەکان خۆیان بە شوینکەوتووی دەزانن.

٥- موھەممەدیش (ﷺ) کە مسوڵمانان خۆیان بە شوینکەوتووی تایبەتی دەزانن.

کەواتە: ئەو پێنج پێغەمبەرە بۆیە خوا پێکەووە لە دوو شوین دا ناوی ھێناون، چونکە ئەو پێنج پێغەمبەرە لە ھەموو پێغەمبەرەکان ناسراوتر بوون و شوینکەوتووین ئیستاش کەم و زۆر ھەن.

خوا دەفەرموی: ئەو بەرنامەیە کە بۆ ئێوەمان داناوە، ھەمان شتە کە نووحمان پێی پاسپارد بوو و، ئەوەیە کە بۆ تۆمان سڕوشرکدووە ئیبراھیم و مووسا و عیسامان پێی پاسپاردوون، ﴿أَنِفِئُوا لِلدِّينِ وَلَا تَنفَرِقُوا فِيهِ﴾، کە ئایین بەرپا بکەن و تێیدا پەرتەوازە مەبن، واتە: ئایینە کە خوا چۆنی ناردووە، ئاوا جی

بەجی بکەن و تێیدا پەرتەواژە مەبن، هەر کۆمەڵە بەشیکی لێ بگرن، و هەر کەسەو بە دۆلێکدا بپروات، وەك دەلێن: (کەس بە ڕبەى کەس نە پێوی) و (کەس لە مەری کەس نەخپوی) و (هەر کەسە بە یاری خوێ هەلابێ!) بەلکو هەمووتان هەموو ئایین جێ بەجێ بکەن.

ئەم دەردی بەش بەش بوونە لە دیندارییەدا، تایبەت نێ بە ئۆممەتانی پێشوووە و لە ئێو ئۆممەتی پێغمبەریش ﷺ دا هەیە، یەکیک لایەنی تەزکیەکەى دەگری، یەکیک لایەنی فیکرییەکەى دەگری، یەکیک لایەنی سیاسییەکەى دەگری، یەکیک لایەنی جیهادییەکەى دەگری، یەکیک لایەنە پەرورەردەییەکەى دەگری، یەکیک لایەنە عیلمییەکەى دەگری، بەلام دینداریی راست ئەوێ، تۆ لە یەك کاتدا هەولبەدی لایەنە عیلمییەکەشی و فیکرییەکەشی و پەرورەردەییەکەشی و ڕووحییەکەشی، ئەخلاقییەکەشی و سیاسییەکەشی و جیهادییەکەشی، هەموویان پێکەو بگری، چونکە دین هەمووی پێکەو هاتوو دەبێ بەش بەش نەکرێ، وەك لە سوورەتی (الروم) دا، خوا دەفەرموی: ﴿مِنَ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ (٣٢)، واتە: وەك هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان مەبن، ئەوانەى دینەکەیان بەش بەش کردو، تێیدا بوونە تاقم تاقم.

هەركات هەر کۆمەڵە بەشیکی لە دین گرت، دوایی وا دەزانێ دین بەس ئەوێندە، کە بە داخەوێ ژۆرجار دەردی هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، دەردی خاوەن کتیبەکان: جوولەکەو نەصرانییەکان، لە ئێو مسوڵماناندا، پەیدا دەبن و تەشەنە دەکەن، لە کاتێکدا مسوڵمانان باش لە قورئان و سوننەت تێناگەن و، باش پێیانەوێ پابەند نابن.

دوایی دەفەرموی: ﴿كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾، لەسەر هاوبەش بۆ خاوەنەرەکان گەورە، واتە: لەسەر دلایان زۆر گەورەو قورسە، ﴿مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾، ئەوێ تۆ ئەوانی بۆ بانگ دەکەى، پێغمبەر ﷺ ئەوانی بۆچی بانگ

ده کرد؟ بُوَ خوا به به کگرتن و ته نیا خوا په رستن، نه وانیش پښان ناخوښ بوو، چونکه ده یانویست هاوه لآن بُوَ خوا په یدابکه ن و هاوبه شانی بُوَ دابنښ. **﴿اللَّهُ يَجْعَلُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَبَرًّا إِلَيْهِ مِنْ يُنِيبُ﴾**، خواش به ره و لای خوئی هه ر که سټک بیهوئی هه لیده بژړی و، هه ر که سټکیش بیهوئی راسته پړی ده کات، بیگومان نه و که سه ی به ره و لای خوا ده گه پټه وه، راسته پړی ده کات.

که واته: نه وانه ی خوا هیدایه تیان دده ات و راسته پړیان ده کات، با زور دلیان به خوین خوښ بیت، که خوا گوښژړی کردوون، هاوبه ش بُوَ خوا دانه رکانیش که پروا ناهین، با بزنان: شایسته ی نه و نه بوون، خوا هه لپانژړی و به ره و خوئی دلیان وه چه رختنی و پښمایان بکات، با شانازی به کوفرو شیرکی و خویناوه نه که ن، **﴿وَمَا تَرْفَعُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْيًا بَيْنَهُمْ﴾**، نه وانه په رته وازه ش نه بوون، واته: شوینکه وتووانی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له دوی وان په رته وازه نه بوون، مه گه ر دوی نه و نه بوو زانیاریان بُوَ هات، به هوئی زولم و سته میانوه له نیو خوین دا، به هوئی نه و نه بوو که هه ر کامیکیان چاوی له وه بووه، خوئی به خاوه نی دین بزانی و، خوئی فه رز بکات به سه ر نه و دیکه دا به ناوی دینه وه، له نه نجامی نه و نه بوو دا به ش به ش بوون.

﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾، نه گه ر وشه یه کیش له په روه ردگارته وه پیش نه که و تابه، واته: خوا بریاریکی پیشتری داوه، **﴿إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾**، هه تا کاتی دیارییکراو، واته: خوا بریاری داوه تا کو کاتی دیارییکراو، دادوه ری له نیوان خه لکدا ناکات، دوايان ده خات تا کو قیامت و، له قیامت دا ته سفیه ی حیساب و لیک جیا کردنه وه، دپته گوړی، له بهر نه و بریاره نه بووايه: **﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾**، به دلتیایی دادوه رییان له نیواندا ده کرا، له سه ر نه و که دینی خویان به ش به ش کردوه، خوا دادوه ری له نیودا ده کردن و سزای لاده رانی دده، به لأم هه لپانده گری بُوَ روژی دوايي، چونکه دنیا شوینی تا قیرکدنه وه یه و روژی دوايي شوینی حیساب و کیتاب و لپرسینه وه و سزاو پادشته.

﴿وَلِئِنَّ الَّذِينَ أَوْثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ به دنیایی ئەوانەش که دواي ئەوان کتیبیان کرایە میرات، کتیبیان پێدارا، لە دواي پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، کتیبەکیان هاتە دەست، ﴿لَقِيَ شَاكٍ مِنْهُ مُرِيبٍ﴾ لەبارەییەوه لە دوو دلییهکی خەست دان، لەبارەي کتیبەکیانەوه لە گومانێکی بێزارکەر دان، بۆچی؟ چونکە هێندەیان بەزم و بازاری جیاواز داھێناون و هێندەیان شتی خراپ پەیدا کردووە، ئیستا کە کتیبی خوا دەبینن، لەگەڵ ئەو واقعەدا کە خۆیان لە سەربینی لە دینداری، زۆر جیاوە، بۆیە لە کتیبەکی خوادا کەوتووئە دوو دلیی و گومانەوه.

سبحان الله! ئەو ئیستا بەسەر حاڵی مسوڵمانان دا زۆر چەسپاوه! ئەگەر تۆ تەماشای دینداری مسوڵمانان بکە، چ لە ئێو گەلی کورددا، چ لە ئێو گەلەکانی دیکەدا، دەبینی زۆر شتیان پەیدا کردووە، هیچ پەيوەندی بەدینەوه نیە! بۆ وێنە: لە هەندێ وڵاتدا، ئافرەتان دەبێ هەموویان پەچەدار (مُتَنَقِبَة) بن، بەلام لەبەر ئەوە نیە زۆر بە دینن، چونکە لە شتی دیکەدا هیچ گوێ نادەنە دین، ئیستا لەو دەوڵەتانی کەندا داو، هەموو ئافرەتێک دەبێ پێچەي هەبێ، زۆر چاکە، ئنجا ئایا ئەوە لەبەر بەدینییه؟ ئەگەر لەبەر بەدینییه، بۆچی گوێتان بە دەستی ئەمریکاوەیە، بۆچی ئەمریکا نەوتەکەتان لێ دەستێتی، ئەدی بۆچی پێگە بە خەڵک نادەن خۆپێشاندا بکەن! مان بگرن! بۆچی پێ بە خەڵک نادەن پەخنە بگری لە دەستەلاتدار، دەستەلاتدارێک کە هەموو شتیکی بۆ خۆی و بنەمالەکی خۆی قورخ کردووە! ئایا ئەوە لە کوێی دینداری دایە، ئەو حوکمی میراتی و بنەمالەییە، ئەوە لە کوێی دینداری دایە، کورە مەلیک و ئەمیرۆ بەرپرسەکان دەچن لە پۆژناوا چەندان ملیار دۆلار دادەتێن لەوێ، پۆژناواییەکان و ئەمریکاییەکان سوودی لێدەبینن و، ئەگەر لێشیان تووڕەبوون، لێیان زەوت دەکەن، لەوێ دەچن کەشتی و مۆلک و دوورگە دەکرن، بە پارەي ئەو پەش و پووتە، کە ئەگەر کەسێکیان دزی کرد لە برسان، دەستی دەبڕن، تاکو بۆ ریکلام بڵێن: ئێمە شەریعەت جێ بەجێ

دەكەین، ئەها دەستی دزمان بێ! ئەدی بۆچی دەستی ئەو کەسە نابێ، کە چەندان ملیاری دزیون، دەبێ ئەو هەر سەری بپەردێ، کە دەستی بەسەر مۆلک و مالى ئەو میلله ته داگرتوه! ئنجا ئەو له پووێ سیاسییە، هەروەها لەپرووی کۆمەڵایەتیە، له پووێ فیکریە، له پووێ پەوشتی و ئاکاریە، ئیستا له ئیو مسوڵماناندا زۆر شتی وا پەیدا بوو، کە له مهحهکی قورئان و سوننهتی ددهی، دهزانی شتی داهیندراو و پەیدا کراو و بێ جێیه.

ئنجا ئەو هەموو وادەکات، کە بەهۆی ئەو شتانەو کە خەلک عادیان پێوه دەگرێ، شتە داهینراوەکان، دوایی کە پووێ گەش و راستەقینە کتیی خوایان پێشان بدرێ، بە گومانەو تەماشای دەکەن و دەڵێن: ئەوێ قورئان دەڵێ، زۆر جیاوە لەوێ تیمە، هەر وەک چۆن کاتی خۆی هاوبەش بۆ خوا دەنەرەکان، کە پێغەمبەر ﷺ بانگی دەکردن، ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ﴾ (٢٣) الزخرف، تیمە باب و باپیرانی خۆمان لەسەر پێکە بینیو، هەر لەسەر پێی ئەوانیش دەڕۆین، ئیستا خەلکیکی زۆر هەیه ئەگەر پێی بگوترێ: ئەو پێچەوانە شەرعه، پێچەوانە سوننهتەو نابێ وابێ و ئەو داهینراو پەیدا کراو! دەڵێ: ئەدی بۆچی ئەوانە پێشی ئەوێان نەگوتو؟ نەخێر، وانیه، ئێوه دینیکی تازهتان هێناو! بەلام ئیسلام بەس بریتیه له قورئان و سوننهت و، غەیری قورئان سوننهت هەمووی تێگەشتنه له بارهی دینهوه، کە دهگونجی ئەو کەسە، پێکابی و، دهشگونجی نەپێکابی، یان دهگونجی بۆ کاتیک پێکابی و، بۆ کاتیکێ دوای ئەو، نەپێکابی.

دوایی خوا دەفەرموی: ﴿فَلْيَذُكِّ قَادُغُ﴾، ئنجا بۆ ئەوێ باسکرا، بانگەواز بکە (ئەو موحەممەد ﷺ!) بەرێزان! ئەمە تاکە ئایەتە له قورئاندا، کە خوا ده (١٠) پرستە ی تیدا فەرموون، پێنجیان ئەرکن بۆ پێغەمبەر ﷺ و، پێنجیشیان راستی گەورەو مەزنن، کە پێغەمبەر ﷺ رابانگەیهنن، جگە لەم ئایەتە تەنیا (آية الكرسي) له ده (١٠) پرستە پێکهاو، کە دەربارە ی خوايه ﷻ، ئەم ئایەتەش

دەربارەى ئایینی خواو ئەرکی پێغەمبەرەو ﷺ لە دە (١٠) رسته پێکھاتو، پێنجیان ئەرکی پێغەمبەرن ﷺ کە جی بە جیان بکات و، پێنجیشیان پێنج راستی گەورەو مەزنن کە دەبێ رایان بگەیهنئ:

یەكەم: ﴿ فَلَيْلِكَ فَادَعُ ﴾، بۆ ئەوێ باسکرا، خەلک بانگەواز بکە یانی: (بۆ بەرپاکردنی ئاین، بەو شیوێهێی خوا دایبەزاندو، بۆ ئەوێ تێیدا پەرتەوازه نەبن و، تاکو تەنیا خواش بپەرستن).

دووهم: ﴿ وَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ ﴾، وەك فەرمانت پێکراو رێك وەستاوبە (ئەو موحەممەد ﷺ!) (استقامە) بریتیه لە رێك وەستان، بەبێ لادان و ئەملاولا کردن.

سیهەم: ﴿ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ ﴾، بە دواى ئارەزووێکانى ئەوان مەکەو.

چوارەم: ﴿ وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَّاهُ مِنْ كِتَابٍ ﴾، بلى: بپروام ههیه به ههر کتێبێک کە خوا دایبەزاندو.

یانی: لەگەڵیان مەچووێ ئێو شەرەقسەوێو بلى: هەموو ئەو کتێبانەى خوا دایبەزاندوون، بپروام پێیان ههیه، چونکە جوولەکەو نەصرائیهەکان، دەهاتن بە پێغەمبەریان ﷺ دەگوت: ئایا تەو رات و ئینجیلیش کتێبى خوا نین؟ قسەیان لەگەڵدا دەکرد، بۆیە فەرموویەتی: بلى: بپروام بە هەر کتێبێکە کە خوا دایبەزاندو، بەلام وەك ئەصلەکەى، نەك وەك واقعیی ئیستای کە پر کراو لە ئەفسانەو، بە پێى هەواو ئارەزووی ئەوانەى کە کتێبەکیان بەدەستهوێو بوو، گۆرپویانەو شتیان تێخستو.

پێنجەم: ﴿ وَأَمَرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ ﴾، واتە: فەرمانم پێکراو کە دادگەریتان لە ئێواندا بکەم.

ئەمە کە لە مەککە هاتۆتە خوارى، ئامازەیه بەو کە پێغەمبەر ﷺ کاتیک دى ئایینهکەى حوکمران دەبى و دەستەلاقى دەبى، واتە: بزائن ئەگەر دەستەلاتم هەبوو دادگەریتان لە ئێواندا دەکەم، ئەمە پێنج ئەرکەکەى پێغەمبەر ﷺ.

ئىنجا خوا فەرمانى پىدەكات، پىنج ھەوالىش رابگەيەنئى، پىنج راستى مەزن:

يەكەم: ﴿اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ﴾، خوا پەرورەدگارى ئىمەش و ئىوەشە، كەواتە: خوا سبحانە وتعالى خالى ھاوبەشمانە، وەك چۆن ئىوە خوا بە پەرورەدگارى خۆتان دەزانن، ئىمەش بە پەرورەدگارى خۆمانى دەزانن، ئىنجا وەرن با ھەموومان تەنيا خوا بپەرستىن و ھاوبەشى بۆ دانەئىن، مەن پروام بەو كىتیبانە ھەيە كە خوا دايبەزانوون، ئىوەش ئەو كىتیبەي دىكە، كە كىتیبى كۆتايى خوايە، پرواتان پىي ھەبى، ئەو كاتە مشت و مە نامىنئى.

دووەم: ﴿لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ﴾، ئىمە كەردەوئى خۆمان بۆ خۆمان، ئىوەش كەردەوئى خۆتان بۆ خۆتان.

ئايا ئىوە نالىن: ئىمە زۆر چاكامان كەردەو؟ باشە كەردەوئى خۆتان بۆ خۆتان، ئىمەش كەردەوئى خۆمان بۆ خۆمان، ئىمە ئەو بەراست دەزانن كە بە پىي قورئان و سوننەت بى، ئىوەش ئەو بەراست دەزانن كە بە پىي كىتیبى خۆتان بى، با لەسەر ئەوە مشت و مە نەكەين.

سىيەم: ﴿لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾، ھىچ بەلگە ھىنەنەوئى مشت و مە نىە لە ئىوان ئىمەو ئىوەدا، مەن پروام بە سەرچەم كىتیبەكانى خوا ھەيە، كە دايبەزانوون: ئىنجا صوحوفى ئىبراھىمە، تەوراقى مووسايە، زەبوورى داوودە، ئىنجىلى عىسايە، ھەر كىتیبىكى دىكەي خوا ھەيە، ئەگەر بچەسپى كە كىتیبى خوايەو دايبەزانوون، پروام پىيەت، بەلام وەك ئەسلەكەي كە دايبەزانوون، نەك بەو واقعەي ئىستاي ئەگەر گوڭدراپى، ئىوەش پروا بە كىتیبى خوا بىنن كە دايبەزانوون، ئەوكاتە مشت و مەو شەرەقسە، لە ئىوان ئىمەو ئىوەدا نامىنئى.

چوارەم: ﴿اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا﴾، خوا ئىمەو ئىوە كۆدەكاتەو، واتە: كاتىك دى خوا كۆمان دەكاتەوئى دادگايىمان دەكات.

كەواتە: با لە مشت و مەكەمان بگەريين و ھەليگرين بۆ ئەوئى.

يَنْجِيهِمْ: ﴿وَالَيْهِ الْمَصِيرُ﴾، سەرەنجامىش ھەمووى بۆ لای خوايە، دەچىنەو ھەزمەتى.

كەواتە: با ھەر كامىكەمان خۆى ئامادە بىكات، بە چ چاۋورپوۋىكەو دەچىتەو ھەزمەت خوا ﷻ و چى لەگەل خۆى دەباتەو بۆ لای؟!

ئىنجا خوا ﷻ دەفەرمۇي: ﴿وَالَّذِينَ يَحْمِلُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا أَسْجَبَ لَهُمْ﴾، واتە: ئەوانەش كە شەرە قسە دەكەن لەبارەى خواو، لەبارەى ئايىن و بەرنامەى كۆتايى خواو، دواى ئەو ھەى وەلامى دراۋەتەو، واتە: دواى ئەو ھەى بىرۋادارانىك بىروايان پىيەناو، بە دوا بەرنامەى خوا، بە دوا كىتتى خوا، بە دوا پىيغەبەرى خوا ﷻ، كە چى ئەوانە شەرە قسە و مشت و مېر دەكەن لەھائىك دا ئەو ئىماندارە پاك و چاكانەش ھەن، ﴿مُجْتَمِعَةً دَاخِصَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، ئا ئەوانە بەلگەكەيان لەلای خوا پوۋچە، يانى لە ھەر لەبەر ئەو ھەى خويان بەبەلگەيان زانىو، ناويان لىناو بەلگە، ئەگەرنا لە راستىدا بەلگە نى، شىتتى پوۋچە، پوۋشتەو خلىسكاو، ﴿وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ﴾، ھەرۋەھا تورەيان لەسەر، ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، سزايەكى سەختىشان بۆ ھەيە، چونكە دواى ئەو ھەى كۆمەلىك بىروايان بە ئىسلام ھىناو، پىيغەمبەرى خاتەمىش ﷺ ھەر كەسىك تەماشاي كىردبايە، دەيزانى كە راستگۆيە، لە ژيانى دا درۆي نەكردو ھەرگىز شىتتى خراپى نەكردو، لە پىش پىيغەمبەرايەتىشى دا عەيىو لەكەيەكى نەھاتۆتە سەر، ئىنجا شوئىكەوتو ھەموويان لە عەقلەو پىچراون، لە ھىكمەتەو پىچراون، لە ئاكارو پەدوشتى جوانەو پىچراون، خواپەرستى، پاكى، چاكى، ھەر كەسىك تەماشايان بىكات، دەزانى ئەوانە كەسانىكن: ئايىن و بەرنامەيەك كە ھى ئەو پىيغەمبەرىيە ﷻ ئاوا چاك و پاك و جوانى كىردوون، شوئىكەوتتى ئەو پىيغەمبەرىيە ئاۋاي چاك و پاك و جوان و پىك كىردوون، كەواتە: ديارە ئايىن بەرنامەيەكى راستە، بۆيە كەسانىك كە لەوبارەو شەرە قسە دەكەن و بەرگىرى دەكەن، لە ئايىنە شىۋىتراۋەكانيان و، لە كىتەب و بەرنامە تىكدرەوكانى خويان، ئىنجا ئەو قورئانەشيان لەبەر دەستە، كە وەك رۆژ دەدرەوشىتەو، ئەوانە لە راستىدا

به لڼگه کي ان پوچاوه يه له لای په روه ردگاريان و تووره يی خوايان له سهره، له بهر نه وهی به هو ی بهر ژده وندیه دنيايه کانيانه وه به دهم بانگی خاوه ناچن، ناخر چ قوره يشيه کان که پروايان به پټغه مبه ر نه ده هټنا ﷺ چ جووله که کان له مه دینه، چ نه صرانيه کان، له بهر نه وه بوو، ده ترسان به زم و بازاري خو يانان لئ ټيکېچئ، نه و خه لگه يان به ناوی دینه وه گه وچاندېوو، نه و ټاينه ی به ناوی ئېبراهيمه وه له سهری بوون، دینی شیرک و بټپه رستی بوو، هه روه ها ټاينه ی ټيکدراوی جووله که، يا خود نه صرانی، به زم و بازاريان بو خو يان دروستکردبوو، نه گهر پروايان به پټغه مبه ری خاتهم ﷺ هټنا بایه، ده بوو ده سته برداری نه و ئيمتيازه ناشه رعيانه بڼ، بویه وازيان له ټاينه کانيان نه ده هټنا، خواش ده فهرموئ: تووره بيان له سهره و، سزای سه ختیشان بو هه يه.

له کوټايی دا خوا ده فهرموئ: ﴿اللّٰهُ الَّذِي اَنْزَلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ﴾ خوا که سيکه کټيی به هق دابه زاندوه و ته رازووش واته: که کټيی دابه زاندوه هه قی له ټودايه، يا خود: کټيی دابه زاندوه هه ر ټايه ټيکي و، هه ر پسته يکي هه ق ده پټکئ، يان: به شيويه کي هق دا دايه زاندوه، له کاتيکي هق دايه زاندوه، به شيوازيکي هق و راست، ﴿وَالْمِيزَانَ﴾ هه روه ها ته رازووش دابه زاندوه، (ميزان) يانی: ته رازوو، نه و ټاميره ی شتی پئ هه لده سه نگيئ، به لام کوا خوا له ټاسمانه وه هيچ ته رازوو يکي وهک بو ټيمه زانراوه، دانه به زاندوه! که واته: مه به ست پټی عه دله، يانی دادگه رييشی دابه زاندوه، هه ر له ټيو قورټاندا، قورټان به هه قيش هاتوه و، دادگه رييشی ټيدايه، نه گهر قورټان کاری پټيکري، هق ده چه سپي و باټيل لاده چئ، هه روه ها دادگه ريی ده چه سپي و زولم و سته م لاده چئ، نه گهر قورټان کاری پټيکري، سته می نه ته وه يی ناميئ، هيچ نه ته وه يه که نه ته وه يه کي دیکه ناچه وسيتته وه، سته می سياسي ناميئ، هيچ که سيک هيچ حيزيک، هيچ لايه نيک خو ی ناسه پټي به سهر خه لکدا، به بئ ويستی نازادانه ی خو يان، هه روه ها سته می ټابووری ناميئ، قريی و پريی

چینایه تی، نابی زۆربه قېرن و له بهریان بېړی و، که مېک پېرن و له سهريانوه
 بېړی، ههروه ها سته می کومه لایه تی نامېن، هه ندېک له خورا خویان پی له
 خه لک بهر تر بې و، و ایزان له ئاسمانی هاتوونه خوار و، خه لکی دیکه یان پی
 که م بئ!! هه موو جوړه سته مه کان لاده چن و دادگه ری په ها ده چه سپی، **﴿وَمَا
 يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾**، تو چووزانی ده بینی (ساعة) نیزیکه، (الساعة)
 واته: ئه و کاته دیار ییکراوه دی دانراوه، بو ئه وهی پوژی دوایی تیدا بئ، جا جاری
 وایه (ساعة) بو ئاخیر زه مان به کار دی، واته: کو تایی هاتنی ئه م ژیا نه دنیا ییه،
 جاری واش هیه بو هاتنی قیامه ت به کار دی، جاری واشه بو هه ردوو قو ناغی
 ئاخیر زه مان و قیامه ت به کار دی، که ئیره دا هه مووی ده گر تته وه، که واته: باش
 خو ئی بو ئاماده بکه.

﴿يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا﴾، ئه وانه په له ی لی ده که ن، که
 بروای پیناهینن، ئه وانه ی بې پروان، په له ی لی ده که ن، ده ئین: کوا ده با قیامه ت
 بئ، کوا ئه دی بوچی نه هات؟! ئه وانه له بهر ئه وهی بروایان پی نیه، بو یه
 په له ی لی ده که ن، ئه گهر بروایان پی بو وایه و زانیایان چ پوژی که، په له یان لی
 نه ده کرد، **﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مَهَا﴾**، به لām ئه وانه ی بروایان هی ناوه،
 ترس و بیمیان به ران به ری هیه، چه مه به ست پی ئاخیر زه مان، یان قیامه ت بئ،
 چه پوژی دوایی بئ، به گشتی، **﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ﴾**، ده شانن که چه سپاوه،
 دیت و هیچ جی دی دوو دلئی تیدانیه، **﴿أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ﴾**،
 ئاگادار بن! ئه وانه ی شه ره قسه ده که ن له باره ی (ساعة) وه، یا خود: دوو دین
 له باره ی (ساعة) وه، به هه رس و اتای: ئاخیر زه مان، قیامه ت، پوژی دوایی به
 گشتی، ئه وانه ی دوو دین، یا خود شه ره قسه ده که ن، **﴿لَفِي ضَلَالٍ عَمِيدٍ﴾**،
 له گومراییه کی دووردان.

جاری وایه ئینسان له پی لاده دات، به لām زور دوور نا که ویتته وه، به ئاسانی
 ده توانی بیتته وه سه ر پی، به لām ئه گهر له پی لادات و زور دوور بکه ویتته وه،

دەلّىن: ھەيھوو زۆر دوور رۆىشتوۋى، ئىنچا خوا ﷻ دەفەرمۇي: ئەوانە لە گومرايىھە كى دووردان.

ئىرەدا لە كۆتايى ماناي گشتىي ئەم شەش ئايەتە موبارەكەدا، دەلّىن: خۋاي بەرزى مەزن، ئەگەر سەرنج بەدىن لە ھەموو دەلاقانەوہ بۆ دلى ئىنسان دەچى و، لە ھەموو پىيەكانەوہ بۆ ئىنسان دەچى، كە ئەو ھىدايەتەي خۋى بخاتە ئىو دلى، جارى وايە لە روۋى بەلگە ھىئانەوہى عەقلىيەوہ، جارى وايە لە پىي جوولاندنى دلى و دەرۋونەوہ، جارى وايە سەرنجيان پادەكىشتىتەوہ بۆ مېژوو، جارى وايە دەيانباتەوہ بۆ سەرنجدانى گەردوون، جارى وايە باسى تاخىر زەمان دەكات، جارى وايە باسى زىندوو كەردنەوہو ھەلسىترانەوہو سزاو پاداشت دەكات، جارى وايە باسى بەھەشت و ئەو نىعمەتانەي تىيدان، دەكات، جارى وايە باسى دۆزەخ و ئەو سزاو جەزەبەيەي تىيدايە، دەكات، جارى وايە باسى ئەو بەلاۋ دەرۋو موصىبەتانە دەكات، كە بەسەر خەلك دىن، بە ھۆي كەردەوہ خراپەكانيانەوہ، يانى: خوا ﷻ لەم قورئانە مەزنەدا لە ھەموو پىيانەوہو لە ھەموو دەلاقەكانەوہ بۆ مروۋف دى، تاكو ئەو ھىدايەتەي خوا، ئەو نوورو بەرەكەتەي خوا، بخاتە ئىو عەقلى و ئىو دلى و، پىي ھۆشيارو بىدار بىتەوہ.

خوا لەو كەسانەمان بگىرپى بە لوتف و كەرەمى خۋى، كە باش گوئى دەگرن بۆ فەرمايشتى خوا، باش لىي ورد دەبنەوہو تىوہى پادەمىئن و لىي تىدەگەن، پاشان باش پىيەوہ پابەند دەبن، خوا بە بەزەيى خۋى تىمە لەو كەسانە بگىرپى كە زۆرتىن بەھرە لە قورئان وەرەگرن، ھەم لە دنياا پىي پاك و چاك دەبن، ھەم لە دواپۇژدا پىي سەرفرازو سەر بلىند دەبن.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

بەرنامەی ئۆممەتی ئیسلام، هەمان بەرنامەی نوح و ئیبراھیم و مووسا و عیسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، تێوەڕۆکە کە یە بریتییە لە خوا بە یەگرتن و بەرپاکردنی ئاین لەسەر ئەرز و واقیع و تێدا پەرتەواژە نەبوونی، شوێنکەوتووانی پێغەمبەرانی پاش زانیاری و بەرچاوپوونی، بە هۆی ستم و ناکوکی تێو خۆیانەوه، لایانداو، سەرەنجام ئەوانە ی دوا وان کتیی خویان کرایە میرات و پێاندر، لە بارە یەوه کەوتنە دوو دلییه کی خەست و خۆلەوه، لەبەر ئەوه ی شتیان زۆر داھێنا بوو، کتیی خویان لەبەرچا و نامۆ بوو بووه وه:

خوَا دَهِرْمُوْی: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَهُهُ اللَّهُ يَجْتَنِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكُتُبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مِرْيَ ﴿١٤﴾﴾

شیکردنەوه ی ئەم دوو ئایەتە، لە سێژدە برگەدا:

١- ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ﴾ (خوا) لە ئایینی فراوان و گشتیی خۆی بەرنامە یە کی بو داناون، (شَرَعَ: جَعَلَ طَرِيقًا وَاسِعَةً) ڕێیە کی فراوانی دانا، دەگوێرێ: (شَرَعَ) بە مانای (أَوْضَحَ وَبَيَّنَ) ڕوونی کردەوه و ئاشکرای کرد، لێرەدا کە دَهِرْمُوْی: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ﴾

هه ٻه ته ليردا مه بهست ويچووني بهرنامه ي پيغهمبري خاتمه ﷺ ٿيسلامه،
 له هئڻه گشتيه کانيدا، له بنچينه کاني ٿاينداو، له بواړي ٿيمان ڪرده وي باشدا،
 ياخود: له بواړي عه قيدو شهريعه تدا، نه ڪ له هه موو ورده ڪاريه کاندا، چونڪه
 له هه نديڪ له ورده ڪاريه کاندا، بو ويته: ٺهوهي خوا ﷺ کاتي خوئي جووله ڪه کاتي
 پئي سزاداوه هه ندي شتي لڻ قه دهغه ڪردوون، يان ٺهوهي ڪه کاتي خوئي
 پهوا بووه له هه ندي له بهرنامه کاني خوادا، ڪه بو گهلاني ديڪه ي ناردوون، ڪه
 گونجاو بووه له گهل ٺهو ٽنگه وهل و مهرجهدا ڪه تبتدا بوون، مهرج نيه

ئۆممەتی پېغەمبەر ﷺ پابەند کرابى بە ھەموو ئەو شتاتەو، بۆیە لەو بارەو
 راجیای ھەبە لە نێوان زانیاندا، کە ئایا: (شَرُعَ مَنْ قَبْلَنَا شَرُعَ لَنَا، أَوْ لَيْسَ شَرَعًا
 لَنَا) بەرنامەى ئۆممەتانى پېشوو، پېغەمبەرانى پېشوو، بەرنامەى بۆ ئێمەش،
 یاخود بەرنامە نە بۆ ئێمە؟ کە رای راستر ئەو ھەبە بەرنامەى پېغەمبەرانى
 پېشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بەرنامەى بۆ ئێمەش، بەلام بە مەرجیک: یان لە
 بەرنامەى خۆمان دا بەلگەى ھەبى، یان لەگەڵ بەرنامەى ئیسلامدا تیکنەگیرى،
 لەگەڵ قورئان و سوننەتدا دژ ئەو ھەستى.

لێرەدا سەرھەتا وشەى (وَصَّى): بەکارھاتو: ﴿مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا﴾، دوایى
 دەفەرموى: ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾، دوایى دیسان فەرموویەتی: ﴿وَمَا
 وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى﴾، (التَّوَصَّيَّةُ: الأَمْرُ بِشَيْءٍ مَعَ التَّحْرِيزِ عَلَى
 إِيقَاعِهِ وَالْعَمَلِ بِهِ) (تَوْصِيَة): بڕیتە لە فەرمانکردن بە شتیک و پرای ھاندان بۆ
 ئەنجامدانى ئەو شتەو جێبەجێکردنى و کارپێکردنى.

ئنجایا بۆچی خوا ﷻ بۆ شەریعەتی پېغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ
 وشەى (أَوْحَيْنَا)، بەکارھێناو، بەلام ھى چوار پېغەمبەرەکانى دیکە: نووح و
 ئیبراھیم و موسا و عیسا، (وَصَّى)، بەکارھێناو، حیکمەتی چییە؟

حیکمەتەکەى وەك زانیان گوتووایە: (أَوْحَيْنَا) کە بۆ شەریعەتی پېغەمبەرى
 کۆتایی بەکارھاتو، لەبەر ئەو ھەبە کە شەریعەتی پېغەمبەرى کۆتایی بەردەوامە
 تاكو قیامەت، پەيامپەکی کۆتایی خواپەو ھاتو، بەلام بۆیە وشەى (وَصَّى) و
 (وَصَّيْنَا) بۆ شەریعەتی پېغەمبەرانى دیکە بەکارھاتو، چونکە ھى ئەوان بۆ
 کاتێکی دیاریکراو بۆ کۆمەڵگایەکی دیاریکراو، بوون، دەلى: (أَسْتَعْمِلْتَ كَلِمَةً
 وَصَّيْنَا لِلشَّرَائِعِ السَّابِقَةِ لِأَنَّهَا كَانَتْ مُوقَّتَةً مُقَدَّرًا وَرُودَ شَرِيعَةٍ بَعْدَهَا، فَكَانَ الْعَمَلُ
 بِهَا كَالْعَمَلِ الَّذِي يَقُومُ بِهِ الْمُؤْتَمَنُ حَتَّى يَأْتِيَهُ صَاحِبُهُ)، واتە: بۆیە وشەى (وَصَّيْنَا)
 بۆ شەریعەتەکانى دیکە بەکارھاتو، چونکە بۆ کاتێکی دیاریکراو بوون و ئەو ھەش

لەبەر چاۋ گىراۋە كە لە دواى ھەر كامپىكىان شەرىعەتتىكى دىكە دى، (لە دواى شەرىعەتى ئىپراھىم، ھى مووسا ھاتو، لە دواى ھى مووسا، ھى داۋود ھاتو، لە دواى ھى داۋود ھى عىسا ھاتو، لە دواى ھى عىسا، ھى موھەممەد ﷺ ھاتو) بۇيە كاركردن بە ھەر كام لەو شەرىعەتەنە كە بۇ پىغەمبەرانى پىشوو ھاتوون، ۋەك كاركردنى كەسىك بوو كە سپاردەيەكى پى دەسپىردى، دەبى ناگاي لەو سپاردەيە بى و چاۋدېرى بىكات، تاكو خاۋەنەكەي دېتەۋەو، كە خاۋەنەكەي ھاتەۋە، دەبى بىدېرئەۋە.

بەلئ ئەو بەرنامانەي كە بۇ پىغەمبەرەنەي پىشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ھاتوون، بۇ كۆمەلگايەكى دىارىيىكراۋ بوون، لە كاتتىكى دىارىيىكراۋداۋ لە شوئىتىكى دىارىيىكراۋدا، واتە: ھەم لە ۋوۋى خەلگەكەۋە دىارىيىكراۋ بوون، ھەم لە كاتەكەۋە، ھەم لە ۋوۋى شوئە جوگرافىيەكەۋە، بەلام ھى پىغەمبەرى كۆتايى موھەممەد ﷺ لە ۋوۋى خەلگەۋە، بۇ ھەموو مەۋقايەتتە: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ﴾ (۲۸) سب، ﴿قُلْ يَتَّخِذُهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ (۱۵۸) الأعرف، لە ۋوۋى كاتەۋەش، لەو كاتەۋە كە پىغەمبەرى خاتەم موھەممەد ﷺ ھاتو، دەرگاي ۋە ھىي و پەيامى خوا گالە دراۋە داخراۋ، ھىچ ۋە ھىي دىكە نايەت، تاكو دىيا بە كۆتا دى، لە ۋوۋى شوئى جوگرافىيەشەۋە، بە پانايى زەمىن، تەنبا ئايىن و بەرنامەي پىغەمبەرى خاتەم ﷺ ئەو ئايىن و بەرنامەيە، كە خوا بۇ مەۋقايەتتە ھەلىبۇاردە، ۋەك دەفەرەمۆي: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ عِزَّ الدِّينِ دِيْنًا فَلَن يُغْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَيْرِينَ﴾ (۸۵) آل عمران، واتە: ھەر كەسىك جگە لە ئىسلام، بە دوايى بەرنامەيەكى دىكە بگەۋى، لئى قبوول ناكى و لە ۋوۋى دوايىدا لە زىانبارانە.

لئى قبوول ناكى، بەو واتايە نا كە زۆرى لئى بىكى ھەر دەبى مەسئۇلمان بى، نا، لە قىامەتدا لئى قبوول ناكى، بەلام لە دىيادا خواي پەرۋەردگار رىگاي داۋە: ﴿لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِي دِيْنِ﴾ (۱) الكافرون، ﴿لَا اِكْرَاهُ فِي الدِّيْنِ﴾ (۱۰۱) البقرة،

هه ره كه سِيَك به دواي چ بهرنامه يه كه ده كه وئ، بكه وئ، به لام با بزائى بؤ
قيامه تئ لئى قبول ناكري و له سه ري سزا ده درئ، چونكه تاكه بهرنامه يه كه
شايشته ي هه موو مرقا يه تئى بئ و، چاره سه ري كيشه كانى هه موو مرقا يه تئى له
گره ودا هه بئ، ته نيا ئيسلامه، ههروه ها تاكه ئاينيك دادگه ري پهاى تئدابئ،
ته نيا ئيسلامه، بهرنامه كانى ديكه هه موويان: يان چينى بورجوازيى دايدهنئ، به
زيانى چينى پرؤلئتاره، يان پرؤلئتار دايدهنئ و به زهره ري چينى بورجوازيه، يان
عه جه م دايدهنئ به زهره ري عه په به، يان عه په م دايدهنئ به زهره ري عه جه مه،
يان ئير دايدهنئ به زهره ري مئ، يان م دايدهنئ به زهره ري ئير، يان پؤژه لات
دايدهنئ به زهره ري پؤژئاوايه، ... هتد، به لام بهرنامه ي خوا ﷻ نه ئينتماي
په گزيى هه يه، نه ئينتماي نه ته وه يى هه يه، نه ئينتماي جوگرافى هه يه،
خوا ﷻ، خواي هه موو لايه كه، هى فه قيرو ده ولله مند، هى په ش و سپي،
هى عه په م و عه جه م، هى ئير ومئ، هى هه موو خه لكه كان و، لايه نگرى
به لاي كه سدا نيه، دادگه ري په ها ته نيا له بهرنامه ي خوا دايه، نه مه نوكته يه كي
په وانبيژيى بوو، بوچى له وئ (أَوْحَيْنَا) به كارها توه بؤ پئغه مبه ري خاتم ﷻ و،
بؤ ئاينى پئغه مبه راني ديكه (وَصَيْنَا) به كارها توه؟

نوكته يه كي ديكه ي په وانبيژيى ته وه يه، كه خوا ﷻ بؤ هى پئغه مبه ران وشه ي
(ماي، به كارهيئاوه، ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا﴾ ﴿وَمَا وَصَّيْنَا
بِهِ﴾ به لام بؤ هى پئغه مبه ر موحه ممه د ده فرموي: ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ﴾ وشه ي: (الذي) به كارهيئاوه، بيگومانيش قوربان ته وپه ري ورده كاري
تئدايه، نجا ئايا له بهرچى: پئغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، چ كه باس
په يامى نووح ده كات، چ كه دوايى باس په يامى هه ركام له: ئيبرا هيم و مووسا و
عيسا ده كات، وشه ي (ماي، به كارهيئاوه، به لام بؤ هى پئغه مبه ري خاتم ﷻ
وشه ي (الذي) به كارهيئاوه؟!

وه لام:

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وشه‌ی (ما) له‌ زمانێ عه‌ره‌بیدا بۆ شتیك به‌کاریدی، نه‌زانراو (مبهم) بێ، به‌لام ئه‌و کاته‌ی خوا وه‌حیی بۆ پیغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ ناردوه‌، وه‌حیه‌کی ئاشکرا بووه‌، بۆیه‌ (الَّذِي) بۆ به‌کارهێناوه‌، ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ چونکه‌ (الَّذِي) ناوی مه‌ووسوولّه‌، به‌لام (ما) ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر شتیکی نه‌زانراو (مبهم) ده‌کات، ئه‌و کاته‌ش چ شه‌ریعه‌تی نووح ﷺ، چ شه‌ریعه‌ته‌کانی ئیبراهیم و مووسا و عیسا بۆ موحه‌ممده‌ ﷺ و بۆ گه‌لی عه‌ره‌ب و بۆ مسوولمانانیش ئیستاش، مه‌یله‌و نامۆن و شتیکی نه‌زانراون و ته‌م و مزنی زۆریان له‌سه‌ره‌، بۆیه‌ وشه‌ی (ما)ی، به‌کارهێناوه‌: (أَسْتَعْمَلْتَ كَلِمَةً مَّا لِلشَّرَائِعِ السَّابِقَةِ، لِأَنَّهَا كَانَتْ مُبْهَمَةً وَلَمْ تَكُنْ مَعْرُوفَةً إِلَّا إِجْمَالًا، فَكَانَتْ نَكَرَاتٍ لَا تَتَمَيَّزُ إِلَّا بِصِفَاتِهَا) ئه‌و به‌رنامه‌ی پێشێ نه‌زانراو بوون، مه‌گه‌ر دوا‌یی وه‌سف بکړین و باس کړین، ته‌گه‌رنا نه‌زانراوه‌ چين و چۆن؟ به‌لام هی پیغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ (الَّذِي) بۆ به‌کارهێناوه‌، چونکه‌ شتیکی زانراو ئاشکرا بووه‌.

شایانی باسه‌: نووح ﷺ یه‌که‌م پیغه‌مبه‌ری په‌وانه‌کراو بووه‌، به‌ به‌رنامه‌وه‌ بۆ مروّقایه‌تی، له‌ پێش نووحدا به‌ ته‌نکید پیغه‌مبه‌رانی دیکه‌ هه‌بوون، به‌ مسوگه‌ری ئاده‌م ﷺ پیغه‌مبه‌ر بووه‌و، ئیدریس ﷺ پیغه‌مبه‌ر بووه‌و، له‌ هه‌ندیک سه‌رچاواندا باسی (شیث)یش ده‌کړی و په‌نگه‌ هی دیکه‌ش بووبن، به‌لام ئه‌وه‌ی به‌ مسوگه‌ری باسیان کراوه‌، ئاده‌م و ئیدریسن، که‌ له‌ پێش نووحه‌وه‌ بوون، به‌لام نووح یه‌که‌م په‌وانه‌کراو (رسول) بووه‌، به‌رنامه‌ی پێدا بنێردی، ئاده‌م به‌س (نبی) بووه‌، چونکه‌ به‌رنامه‌ بۆ کۆ بێتنی، خو‌ی و خیزیانی بوون؟ هه‌روه‌ها ئیدریس به‌س (نبی) بووه‌، ﴿وَأَذْكُرِي الْكِتَابَ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ (صدیق) بووه‌، زۆر به‌راسته‌دانه‌ری خوا بووه‌و، (نبی)یش بووه‌، (نبی) به‌ مانای هه‌وال پێدراو، یان: مانای هه‌والده‌ر، چونکه‌ یان (فعیل)ی، به‌ مانای (مفعول)ه‌، واته‌: (مُنْبَأً) هه‌وال پێدراو، یان (فعیل)ی، به‌ مانای (فاعل)ه‌، واته‌: (مُنْبِئًا)، هه‌والده‌ر، به‌لام نووح ﷺ په‌وانه‌کراو (رسول) بووه‌، نه‌ك هه‌ر (نبی)

بووبی، به لکو خاوند بهرنامهش بووه، به لکه شمان لهو بارهوه هم فهرمايشته ی پيغمبره ﷺ که له پوږی قیامه تدا، دوی ته وهی مروّقایه تی کوده کریته وه، ماوه یه که خه لک راده گیري، خه لکه کهش ده چن بو لای ئاده م ده ئین: تکامان بو بکه خوی په روه دگار لیترسینه وه ده ست پیبکات، هه موومان سه غله ت بووین، ده ئی: من کاتی خوی سه ریچییه کم کرد له فهرمانی خوا، له دره خته قه ده غه کراوه کم خوارد، بچن بو لای نووح عليه السلام ئاده م پتیا ن ده لی: (وَلَكِنْ اَتُّوا نُوْحًا، فَاِنَّهٗ اَوَّلُ رَسُوْلٍ بَعَثَ اللّٰهُ اِلٰی اَهْلِ الْاَرْضِ) (أُخْرِجَ الْبَخَارِي: ٤٢٠٦، ومسلم: ١٩٣).

واته: به لأم بچنه لای نووح به که مین ره وانه کراو خوا بو خه لکی زهوی ناروده.

دياره پيغهمبه راني پيش نووح (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، خه لکه که يان هينده زور نه بووه خوا بهرنامه يه کيان بو بنيري، پيغهمبه ريکي بو ناردوون و هه والي پيداو، به لکم به پتويست نه زانراوه کتيب و بهرنامه يه کي پي بي، رهنگه عه شيره تيك بووين، خه لکيکي که م بوون، نه وهنده به س بووه په يامي خويان پي رابگه يه ني، جاري هينده ش دور نه که وتوونه وه بکه ونه گومانه وه، ئاده م و هه ووا نيزيک بوون که خوي پهروه دگار به تايبه تي خولقاندووني، ئنجا هه تا گه بشتوته سهرده مي نووح، وه که له (صحيح البخاري) دا هاتوه، تيبنو عه عباس (خوا لتيان رازي بي)، ده لي: له نيوان ئاده م و نووح دا ده (۱۰) سه ده هه بوون، پيشن خه لکه که، نه وه که سانه يان که زانو پيشه وايان بوون و خوا په رست بوون، ويته يان کيشاون له په رستگا کان دا، بو نه وه ي به هوي ته وانه وه خوا په رستيان بيته وه يادو، چاک خوا به رستن، دوايي ويته کانيان کردوون به په يکه ر، دوايي واي ليته اتوه هه ر په يکه ره کانيان په رستوون، ئنجا نووح (عليه السلام) که هاتوه نه وه خه لکه ماوه يه که بووه داويه ته به رستتي، بويه پتويست بووه خوي پهروه دگار بهرنامه يه کيان بو بنيري.

هه‌لێ به‌ته‌ دوایی هه‌ر کام له‌ ئیبراهیم و موسا و عیسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ)، ره‌وانه‌ کراو (رسول) و خاوه‌ن به‌رنامه‌ بوون، به‌لام به‌که‌مین بێغه‌مه‌ری

خاوهن بهرنامه، نوح عليه السلام بووه، ټيمه له جي ديكه دا باسمان كړدوه كه جياوازي نټوان (رسول) و (نبي) چيه؟ هه موو په سووليك نه بيه، به لام مهرج نيه هه موو نه بيه كه په سوول بټي:

(نبي) ټهو كه سه يه خوا هه ولى تايه تبي پټي ده دات و وه حبي بو ده تيري، سرو شي بو ده كات.

به لام (رسول) وټپراي ټهوه، خوا په وانيشي ده كات و بهرنامه يه كي تايه تيشي پيده دات، كه بيگه يه نټي به خه لكى دى.

هه لټه ته هه موو (نبي) يه ك خوا موكه لله في كړدوه په يامي خوا به خه لك بگه يه نټي، به لام مهرج نيه په يامي كي سهره خوي بوو بټي، بو وټنه: پټغه مبراني به نټي اسرائيل به زوري خوا به وشه ي (نبي) باسيان ده كات، له بهر ټه وه ي هه موويان شوټنكه وتووي شهر يعه ته كه ي مووسا بوون، مووسا په سوول بووه، به لام پټغه مبراني به نوو اسرائيل به زوري (نبي) بوون، چونكه ههر به پټي ته ورات، به پټي شهر يعه ته كه ي مووسا به رټوه چوون، نه ك بهرنامه يه كي تايه تبيان بو هات بټي، داوود و سوله يمان خوا ههر به (نبي) ناوي هټناون، به لام عيسى عليه السلام به په سووليش ناوي هټناوه، چونكه عيسا خوا ټينجيلي پيداوه، به لټي، به پټي ته وراتيش ههر به رټوه چووه، به لام خوا ټينجيليشي پيداوه، به لام هه ندي لادان و هه لټو په لټه كه خراو ته نټو ته وراته وه، نټو شهر يعه قى مووسا وه، عيسا راستي كړدو ته وه به هو ي ټينجيله وه.

٥- ﴿أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ﴾ كه ټايين و بهرنامه كه بهرپا بكن ټهو بهرنامه يه ي خوا بو ي دانوان له ټاييني گشتي خوي، كه هه مان شته نوو حبي پټي راسپارد بوو كاتي خوي و ټيپراهم و مووسا و عيسا ش، ټهو ټايينه ي خوا بهرپا بكن، بهرپاي بكن، واته: له سهر ټهرزي واقع بهرجه سته ي بكن.

٦- ﴿وَلَا تَنفَرُوا فِيهِ﴾، ټيدا په رته وازه مهن، واته: له بهرپا كړني ټاييندا په رته وازه مهن، ههر يه كه ي لايه كي بگري و، ههر يه كه ي به لايه ك دا بروات، بو يه ش وشه ي

(أَقِمْوا) بە کارهاتوه چونکه شتێک که رادهوه ستێندری، له تهواوترین حالهتیدا دهبن، بۆیه دهفه رموی: ﴿أَنْ أَقِمْوا الدِّینَ﴾، ههروهها بۆ نوێژیش به زۆری دهفه رموی: (أَقِمْوا الصَّلَاةَ)، (يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ) واته: نوێژه که بهو شیوهیه که ههیه، دهیهێننه دی و تهنجامی دهدهن.

که دهفه رموی: ﴿أَنْ أَقِمْوا الدِّینَ وَلَا تَنْفَرُوا فِيهِ﴾، ئەو ئایینهی خوا بۆی ناردوون، بۆی سروشکردوون ئا ئەو ئایین و بهرنامهیه بهرپا بکهن و تیییدا پهڕتهوازه مه بن، دهشگونجی: ﴿أَنْ أَقِمْوا الدِّینَ﴾، راناوه کهی بچیتهوه بۆ ههموو ئۆمهتانی پیغه مبه ران، با ناویشیان نه هاتبی، بهلام به سیاق دهزانری، واته: ئه ی ههموو ئهوانه ی شوێنکه وتووانی پیغه مبه رانی پێشوو! ههمووتان ئه و ئایینه که خوا بۆ پیغه مبه ری خاته می ﷺ ناردوه، شوینی بکه ون و بهرپای بکه ن و جیبه جیبه ی بکه ن، ههمووتان پابه ندکرا ون به و دوا په یام و بهرنامه ی خوا ی پهروه ردگار هوه.

کهواته: ﴿أَنْ أَقِمْوا الدِّینَ﴾، دهگونجی بۆ ئۆمممه تی پیغه مبه ر ﷺ بچیته وه، شوێنکه وتووانی موحه ممه د ﷺ، دهشگونجی وێرای ئه وان، بۆ شوێنکه وتووانی ههموو پیغه مبه رانی ش بچیته وه، ئەو دوو واتایه ش تێکناگیرین، چونکه له راستییدا پیغه مبه ر موحه ممه د ﷺ ههموو مرۆفایه تی بووه به ئۆمممه تی وی ﷺ چ شوینی بکه و ی، چ شوینی نه که و ی، بهلام له هه یج کۆمه لگایه ک دا، له هه یج کۆمه له خه لکێک قبوول ناکری به دوا ی پیغه مبه ریکی دیکه بکه و ی، له دوا ی هاتنی موحه ممه د ﷺ بۆچی؟ چونکه پێبازو بهرنامه ی پیغه مبه رانی پێشوو، ههموویان تێکدرا ون، پاشان ئه وان ههموویان بۆ کات و شوینیکی دیاریکرا و هاتوون.

کهواته: ئه گه ر له و بهرنامه نا نه دا چاره سه ری گرفت و کێشه کا نی مرۆفایه تی نه بن، ئه وه نو قصانیی نه بۆ ئه و بهرنامه یه، چونکه خوا ی پهروه ردگار بۆ ئه وه ی نهاردوون، بۆ دێیه کی ناردوون، بۆ عه شیره تیکی ناردوون، بۆ شوینیکی

ناردوون، بەلەم ئەو بەرنامەيەي بۆ پېغەمبەرى خاتەمى ﷺ ناردودە، خۋاي بەرزى مەزن و زاناو توانا، چارەسەرکردنى گرفت و كېشەكانى ھەموو مرقايەتیی تېدا رەچاۋ كەردە.

(۷) - ﴿كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾، خوا پرو دەكاته پېغەمبەر ﷺ، ئۆممەتەكەي و دەفەرمۇي: گەرەو قورسە لەسەر ھاوبەش بۆ خوادانەرەكان، ئەو ھەكەن، بریتىيە لە چى؟ بریتىيە لە خوا بەيەكگرتن، (توحید اللہ) بۆيەش ئەوان ئەوھەيان لەسەر دىل قورسە، چونكە بە شېركەو ھاياتوون، بە پەرستنى مرقۇقەكانەو بە پەرستنى دارو بەردەو، بە پەرستنى پەيكەرەكانەو، بە پەرستنى ئەستېرەو خرۆكەكانەو، بە پەرستنى چەندەھا شتەو ھاياتوون، تېستە لەسەر دىيان قورسە بلىي: دەستبەردارى ئەو شتانەبن و تەنيا خوا بەرستن، (كَبُرَ: أَي ثَقُلَ وَصَعَبٌ) يانى: قورسەو زەحمەتە لەسەر ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان، لەسەر دىيان، ﴿مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾، ئەو ھەي تۆ ئەوانى بۆ بانگ دەكەي.

(۸) - ﴿اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ﴾، بېگومان خوا ھەركەسىكى بوئى بەرەو لای خۆي ھەلپدەبۇرئى.

(۹) - ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾، ھەرۋەھا ھەر كەسىك لە ناخەو بەرەو لای خوا بگەرپتەو، خوا بەرەو لای خۆي راستە رېئى دەكات.

لېرەدا بۆيە خوا (ما) ي لە: ﴿كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾ دا بەكارھېتاو، چونكە (ما) يانى: ئەو شتە نەزانراوئى تۆ ئەوانى بۆ بانگ دەكەي، بۆچى وشەي (ما) بەكارھاتو؟ (عَبَّرَ بِـ «مَا» اِعْتِبَارًا بِنُكْرَانِ الْمُشْرِكِينَ لِهَذِهِ الدَّعْوَةِ) بۆيە وشەي (ما) بەكارھاتو، كە بۆ شتى ناموۋ نەزانراو بەكاردى، چونكە ھاوبەش بۆ خوادانەرەكان ئەوھەيان بە ناموۋ تەماشايان دەكردو بە شتېكى خراپ و نەزانراويان دەزانى.

كە دەفەرمۇي: ﴿اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ﴾، (يَجْتَبِي) يانى: (يَخْتَار) خوا ھەلدەبۇئىرى بەرەو لای خۇى ھەركەسېكى بىھۇى، ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾، ھەركەسېكىش لە دەروونەو ھە بۇ لای خوا بگەرئەو، خوا راستەپى دەكات بۇ لای خۇى، يانى: ئەى ھاوبەش بۇ خوادانەرەكان! ئەى خەلكىنە! ھەموو كەس شايستەى ئەو ھە نىە خوا بىخاتە سەر راستە شەقامى خۇى، كاتىك خوا ھەندىك لە ئىو ھىدايەت دەدات و دەيخاتە سەر راستە شەقامى خۇى، بزەنن زۆر خوا پىداون، ئەو ھەش كە بى بەش دەبى لەو خىرو بەرەكەتە، با بزەننى زۆر مالىورانە.

كەواتە: شانازىي بە كوفرو شىركى خۇتانەو ھەكەن، بلىن: ئىمە دەستمان لە شىرك و كوفرى خۇمان بەرنەداو ھە لەسەرى ماوينەو، خۇتان پى ئازا نەبى، ئىو لە خىرىكى زۆر بى بەش بوو ون، ئەوانەى خوا بەرەو لای خۇيان ھەلدەبۇئىرى و دلىان وەرەدەخىتنى بۇ بەندايەتى خۇى، كە تەنیا ئەو بېرستەن و تەنیا شوین پىغەمبەرى ئەو بگەون: ئەوانە زۆر خوا پىداون، ئەوانە خوا ھەلبىزاردوون و گولبۇئىرى كردوون، ئەوانە لە ناخەو بەرەو لای خوا گەراونەو.

۱۰- ﴿وَمَا نَرْفَعُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾، پەرتەوازەش نەبوون، مەگەر دواى ئەو زانىارىيان بۇ ھات، مەگەر دواى ئەو بەرچا پوونكرانەو ھە شارەزاكران، واتە: پەرتەوازەش بوون و ھىچ بيانوشيان نەبوو.

۱۱- ﴿بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾، بەھۇى سنوورشكاندن ئىوخۇيانەو، پەرتەوازەو داپر داپر بوون، (البغى) بە ماناى سنووربەزەندن و سنوور شكاندن، واتە: پەرتەوازەبوون و بەشەشبوونيان لە سۆنگەى سەم و سنوورشكىننى ئىوخۇيانەو بوو، كە ئىستاش زۆر جار واىە، بۇ وئە: رىبازەكانى تەزكىو تەسەوووف، ئەو ھە ناوى رىبازىكەو، ئەو ھە ناوى رىبازىكى دىكەيەو ...ھەت، لە ئىو خۇياندا ناكۆكن، كە لە ئەسلىدا ئەو رىبازانە ھەموويان دەبى خەلك بگىرئەو بۇ راستە شەقامى قورئان و سونەت، ئەو پىشەوايانەى ئەو رىبازانەيان داناون، ئەگەر شىخ جونەيدى بەغدادىي بوو، ئەگەر ئەبوو ھامىدى غەزالىي بوو، ئەگەر عەبدولقادرى

گەيلانىي بووه، ئەگەر بەھائەددىنى نەقشەبەندىي بووه، سەيد ئەحمەدى رىفاعىي بووه، سەيد ئەحمەدى بەدەوىي بووه، ھەموو ئەوانە تەنيا شوئىنكەوتووى قورئان و سوننەت بوون، بەلام دوايى بەھۇي ناوہكەيانەوہ، ئەوہ قادرييە، ئەوہ نەقشبىيە، ئەوہ بەدەوييە، ئەوہ رىفاعىيە، ئەوہ چىيە، لە بەينى خويان دا ناكوكن!

ھەروەھا ئەو ھالەتە لە تىو سەلەفىي ناوہكان دا، ھەر زۆر زەقە.

ھەروەھا ئەوہ بەسەر لايەنە ئىسلامىيەكانىشدا دەچەسپى، ئەگەر دەمارگىرييان ھەبى بۆ ناوہكەيان، ھەر لەبەر ئەوہى ئەوہ ناوى وايەو، ئەوہ ناوى وايە، ... ھتد.

ھەروەھا بەسەر مەزھەبەكانىشدا دەچەسپى، كە كاتى خوئى لە بەغداد دا، ھەنبەلىيەكان و شافىعيەكانيان، ھەروەھا ھەنبەلىيەكانيان و ھەنەفىيەكان سەدو يەك بەزم و پەزم و، كىشەو بىشەيان بووه، يان مالىكيەكان و كئى لە مىسردا، كە ئەو ھەمووى دەمارگىرييەو ھەمووى سنووربەزاندنە لەگەل يەكدى، ئەگەرنا مادام ھەموو رېئوارى يەك رېگان، ئەو بەويڊا بۆى دەچى، ئەو بەويڊا بۆى دەچى، وەك جارى وا ھەيە ھاوكىشەيەكى ماتماتىكىي و، ھاوكىشەيەكى جەبرىي بە چەند شېوازىك چارەسەر دەكرى، يان جارى وايە شارىك چەند رېئى دەچنەوہ تى، ھەر كەسەك ھەر رېئەك بگرى ئاسايە، گرنگ ئەوہيە بچىتەوہ بۆ وئ، وەك دەلەين: ھەموو رېئەكان دەچنەوہ بانى، يان: ھەموو ئاو لە كەنداو كۆدەبنەوہ.

بۆيە خوا دەفەرموى: پەرتەوازە نەبوون لە بەينى خوياندا، مەگەر دواى ئەوہى زانباريان بۆ ھات، بە ھۆى سنووربەزاندنەوہ، بە ھۆى ھەسەدو سەتم و دەستدرىژي كەرنەوہ بۆ سەر يەكدى.

﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّفُضِيَٰ بَيْنَهُمْ﴾، ئەگەر فەرموودەيەك لە پەرۋەردگار تەوہ تىنەپەرى بووايە، كە تاكو كاتى ديارىيكرائ ھەلەيان بگرى و، دادوہرييان لە بەيندا نەكات، دادوہرييان لە تىواندا دەكرا، بەلام خوا پىشتەر

بېرىلگەن داۋە، كە ئەم دۇنيە شۇنى تەسۋىھى جىساب نى، ئەم دۇنيە جىي دادوهرى نى، داخۇ كى لەسەر ھەقەو كى لەسەر ناھەقە؟ بەلكو پۇزى دوايى، ئەوى (يۈم الفصل) ۵، پۇزى لىك ھەلاۋاردن ئەۋىيە، ئنجا لەبەر ئەۋىيە خۇا پىشتەر ئەو بېرىلگەن داۋە، ئەگەرنا ئەگەر خۇا پىشتەر ئەو بېرىلگەن ئەدابقىيە، كارەكەيان ھىندە خراپە، ئەو ئەھلى دىنە كە لەبەر دەستىرىژىي و سنور شىكىنىي لە ئىۋان خۇياندا پەرتەۋازە بوون، دواي ئەۋىيە خۇا بەرچاۋى پوون كىرۈۋەنەۋە، پىي پىشانداۋن، ئەگەر لەبەر ئەۋە ئەۋىيە خۇا پىشتەر بېرىلگەن داۋە، ھەر لىرە دادوهرىيان لە ئىۋاندا دەكر.

۱۳- ﴿وَلِئِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِمَّا مَرَسُوا﴾، بە دۇنيەي ئەۋانەي لە دواي وان، [لە دواي پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)] كىتىيان پىندراۋە، كىتىيان كراۋەتە مىرات، لە بارەيەۋە لە دوو دۇنيەي خەستەن، لە دوو دۇنيەي بىزاركەردان، واتە: شۇنكەۋتوۋانى پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، كە كىتىيەكەيان كەۋتوۋتە دەست، كە جوۋلەكەكان تەۋراتيان لەبەر دەستە، نەصرانىيەكان ئىنجىليان لەبەر دەستە، سابىئەكان كىتىيى: (كنزا رباً) و كىتىيى: (موعظ يحيى بن زكريا)، يان ھەيە، مەجووسىيەكان كىتىيى: (ناقىستا) يان ھەيە، ئەۋانەش ئەگەر ئەۋلىكى ئاسمانىيان بوۋى، شۇنكەۋتوۋەكانىيان لە بارەي كىتىيەكانىيەۋە كەۋتوۋنە دوو دۇيە و گومانىكى زۆرۈۋە، كە بە دۇنيەي ئىستاۋىيە، ئىستا نەصرانىيەكان سەدو يەك پەخەيان ھەيە لە ئىنجىل، جوۋلەكەكان لەسەر تەۋرات مەش و مېرئانە، ھەروەھا سابىئەكان لەسەر (كنزا رباً) و، مەجووسىيەكان لەسەر ناقىستا، كە مەن ئەو كىتىيانەم ھەموۋيان بە وردىي تەماشىا كىرۈۋەن، سەدو يەك ئىشكال و كىشەيان تىدابقىيە، چۈنكە گۆپدراۋن و دەستكارىي كراۋن، ئەگەر پىشتەر كىتىيى خۇايش بوۋىن، شتى وايان تىدابقىيە كە لە قوتوۋى ھىچ عەتارىكىدانىيەۋ، ھى عەقلىك قىۋوللى ناكات.

دەفەرمۇي: لە بارەي كىتىيەكەي خۇيانەۋە كەۋتوۋنە دوو دۇيەي و گومانىكى خەستەۋە، مەش بەنسەبەت مەسۇلمانانەۋە دەلىم: (أَخْلَقَهُمُ الذِّينَ وَقَعَ الْكِتَابُ

يَدِهِمْ كَالْمِثَاقِ عَقَوْا صَفْوًا، أَصْبَحُوا فِي شَكٍّ وَتَرَدَّدَ فِيهِ، بِسَبَبِ كَثْرَةِ مُبْتَدَعَاتِهِمْ،
فَصَارَتْ حِجَابًا لَهُمْ عَنِ الْحَقِّ، وَمَهَذَا هُوَ حَالُ الْمُسْلِمِينَ الْآنَ).

ياني: ئەوانەى كىتەيان كەوتۆتە بەردەست وەك مىراتىك، وەك چۆن كەسەك
مىراتىكى پى دەپرى پىوھى ماندوو نابى، ئەوانىش ئەو كىتەيان كەوتۆتە
بەردەست بە ئاسانىي و ساغىي بەلەم تىيدا كەوتوونە دوودلىي و گومان، چونكە
خويان ھىندەيان شتى داھىنزى پەيدا كىردو، كە ئىستە ئەو شتە داھىنزىوانە،
بوونە بەردەيەك و كىتەيى خويان لى شارىدوونەو.

مىسولماننىش ھەم لە رووى قوتا پىخانەكانى عەقىدەو (علم الكلام)، ھەم لە
رووى مەزھەبە فىقھىيەكانەو، ھەم لە رووى قوتا پىخانەكانى تەزكىيەو، ھەم لە
رووى قوتا پىخانە سىياسىيەكانەو، لە ئەنجامى ئەو دا كە شتى زۆر پەيدا كىراو،
پەيدا دەكرى و، دادەھىترى، كە ئەسلىكى ئىبە لە ئىسلام دا، واى لىھا تەو شتە
داھىنزى و پەيدا كىراو، كان، رووى گەشى قورئان، رووى گەشى وەھىيان شارىدۆتەو
لە مىسولمانان.

بۆيە لە ئەسلى كىتەيەكەى خوياندا دەكەونە دوودلىي و گومانەو، ھەلەت
خو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ) ئەو تەعبىرەى بۆ شوئىنكە وئووانى ئىغەمبەرانى پىشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَام)، بەكارھىتاو، بەلەم بە بۆچوونى من، حالى مىسولمانانىش دەگرىتەو.

مه سه له ی دووه م:

فه رمانکردنی خوا به پیغه مبه ر ﷺ که پینج ئه رکان جییه جی بکات و، پینج راستییانیش رابگه یه نی:

خو ده فه رموی: ﴿فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ (۱۰)

شیکردنه وی ئه م ئایه ته، له ده (۱۰) برگه دا:

۱- ﴿فَلِذَلِكَ فَادْعُ﴾، بۆ ئه وهی باسکرا بانگه واز بکه، ئه م ئایه ته موباره که جگه له ئایه تی قهرز (آیه الدین)، له دوای (آیه الكرسي) یه که مین ئایه ته، که له ده (۱۰) رسته پیکهاتوه، پینجیان پینج ئه رکن، که ده بێ پیغه مبه ری خاته م ﷺ جییه جیان بکات و، پینجیشیان پینج راستیی مه زنن، که ده بێ به خه لکیان رابگه یه نی (آیه الكرسي) یه، ده (۱۰) رسته یه، ده رباره ی پیناسه ی خوا ﷺ، خوا به یه کگرتن و سیفه ته کانی خوا، که ده فه رموی: ﴿فَلِذَلِكَ فَادْعُ﴾، بۆ ئه وهی باسکرا بانگه واز بکه بریتیه له چی؟

۱- ئایینی خوا به ر پابکری.

۲- ڕێ بگیری له په رته وازه یی.

۳- ئه وه که خوا به یه کگرتن و ته نیا خوا په رستن، له سه ر دلی هاوبه ش بۆ خوادانه رکان قورسه.

۴- ئه وه که خوا ﷺ چاکه ی کردوه له گه ل برواداراندا، که به ره و لای خو ی هه لیباردن و پینمایه کردوون.

٥- ئەوێ که بە ھۆی سنوورشکندن و دەستدرژیی نێو خۆیانەو، شۆنکەوتووای پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لە نێو خۆیاندا پەرتەواژە بوون.

٦- ئەوێ که شۆنکەوتووای پێغەمبەرانی، دواپی کهوتووێ دەوڵیی و گومانێکی خەستەو، لە بارەى ئەو کتیبەوێ که پێیاندراوو وەک میراتیکی کەوتۆتە بەردەستیان، لە ئەنجامی ئەویدا که شتیان زۆر داھێناو و پەیدا کردو.

تۆ بانگ بکە بۆ ھەموو ئەو، واتە: چاکەکان جێ بە جێ بکەن و، خۆتان لە خراپەکان بپارێزن.

(٢) ﴿وَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ﴾ وەک فەرمانیشت پێکراوێ ڕێک وەستاوبە، ئەری یەکەمی پێغەمبەر ﷺ ئەوێ، که بانگەواژ بکات بۆ ھەموو ئەوێ که پاری، پێغەمبەری خاتەم ﷺ تەواوکەری بەرنامەى پێغەمبەرانى پێش خۆیەتی و، ئەو پەيام و بەرنامەى خوا بۆ پێغەمبەری خاتەمی ﷺ ناردو، لە ھێڵ گشتییەکاندا، ھەمان پەيام و بەرنامەى پێغەمبەرانى پێشوو، بەلام تەواوکەریشیەتی، تۆ بۆ ئەو خەڵک بانگ بکە، ھەروەھا بانگیشیان بکە که لە ئاییندا پەرتەواژە نەبن و لە کتیبەکەى خۆیاندا، لە دوو دلییدا نەبن، واز بێنن لە شتی داھێناو و پەیدا کراو، بێنەو سەر راستەپێی وەحیی و شەریعت، ھەروەھا وەک فەرمانت پێکراو، ڕێک وەستاوبە، ئەو فەرمانی دووھەم، ئەری دووھەمی پێغەمبەر ﷺ ئەو بووێ که ڕێک بوەستێ، وەک فەرمانی پێکراو، ﴿كَمَا أَمَرْتُ﴾، (الکاف للمبالغة، أي مثل الذي أُمِرْتُ بِهِ) وەک چۆن فەرمانت پێکراو، ئاوا ڕێک بوەستە، ئەى موحەممەد ﷺ! چونکە تۆ دەبێ ئایین و بەرنامەى راستی خوا، لە خۆتدا بەرجەستە بکەى.

ئێستا ئیمە ئەگەر تەماشای قورئان بکەین، بە شیوەى تیوری، ئیسلام دەبینین و، ئەگەر تەماشای پێغەمبەری خاتەم ﷺ بکەین، بە شیوەى پراکتیکی و جیبە جێ کراوی ئیسلام دەبینین، بۆیەش خوا ﷻ دەفرموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (١) الأحزاب، واتە: بە راستی لە پێغەمبەری خوادا

باشترین سهر مه‌شق هه‌یه، بۆ ٲیوه، ته‌ماشای ٲیغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ن، ئیسلامی ٲیدا ده‌بینن، به‌هه‌موو ره‌هه‌نده‌کانیه‌وه، ئیسلام چۆنه، ٲیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ژیانیدا تاکیی و، خێزانیی و، کۆمه‌لایه‌تی و، سیاسیی خۆیدا، به‌رجه‌سته‌ی کردوه.

۳- ﴿وَلَا تَلْبِسْ آهْوَاءَهُمْ﴾، به‌ دوا‌ی ئاره‌زووه‌کانیان مه‌که‌وه، (أَهْوَاءُ) کۆ‌ی (هَوَی) یه‌ (الْهَوَی: المحبَّة، وغلبت علی محبَّة مَا لَا نَفْعَ فِيْهِ) (هوی): به‌ مانای خۆشویسته‌، به‌لام زالبوه‌ له‌ به‌کاره‌یناندا، به‌سهر شتیکدا که‌ خۆشبو‌یسترئ و، سوودی نه‌بئ، واته‌: به‌ دوا‌ی ئاره‌زوو و بۆ چوونه‌ ٲووچه‌کانی ئه‌وان مه‌که‌وه.

ئهمه‌ش دوو واتای هه‌ن:

یه‌که‌م: به‌ دوا‌ی ئاره‌زووه‌کانیان مه‌که‌وه‌ وه‌ک ئه‌وان مه‌که‌، جاری وابوو، داوا‌یان لی ده‌کرد: بته‌کانی ئه‌وان به‌پرستئ، یاخود: له‌و کارو نه‌رٲته‌دا خاتریان بگرئ! به‌ دوا‌ی ئاره‌زوویان مه‌که‌وه.

دووه‌م: کاتیک که‌ ئه‌وان به‌ تاییه‌قی خاوه‌ن کٲتبه‌کان، تانه‌ ده‌ده‌ن له‌ به‌رنامه‌ی تۆ، با ئه‌وه‌ ٲالت ٲٲوه‌ نه‌ئئ تۆش تانه‌ بده‌ی له‌ به‌رنامه‌ی ٲیغه‌مبه‌رانی ٲٲش خۆت (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، چونکه‌ جاری وایه‌ ئه‌گه‌ر مرۆف له‌ خۆی وریا نه‌بئ، که‌سیک که‌ تانه‌ ده‌دا له‌ تۆ، تۆش تانه‌ی لی ده‌ده‌یه‌وه، وه‌ک جاری وا‌هه‌بووه‌ شیعه‌ که‌ به‌نه‌زانیی قسه‌ ده‌لٲن به‌سئ خه‌لیفه‌ راشیده‌کان خوا لییان رازی بئ: ئه‌بوو به‌کرو عومه‌رو عوسمان، خه‌لٲکی نه‌زانیش هه‌بووه‌ له‌ به‌رانه‌ردا قسه‌ی گوتوه‌ به‌علئ! که‌ له‌ راستیدا گه‌وره‌یی جه‌ماوه‌ری مسو‌لمانان - که‌ وه‌ک ناوٲکی میژووی ٲٲیان گوتراوه‌: (أهل السنة والجماعة) که‌ من ٲٲم وایه‌ ئه‌وه‌ ناوٲکی میژووییه‌و هه‌ر بگوترئ: ژۆرینه‌ی مسو‌لمانان، باشته‌ - له‌وه‌دابوو، که‌ جیاوازییان نه‌کردوه‌ له‌ ئٲوان چوار خه‌لیفه‌کانداو رٲزبان له‌ هه‌ر چواریان گرتوه‌، هه‌روه‌ها جیاوازییان نه‌کردوه‌ له‌ ئٲوان هاوه‌لاندداو رٲزبان له‌ هه‌موویان گرتوه‌، مه‌گه‌ر که‌سیک هه‌له‌یه‌کی بووبئ، هه‌له‌ هه‌له‌یه‌، هه‌روه‌ها جیاوازییان نه‌کردوه‌ له‌ ئٲوان زانا‌یاندان، هه‌موویان به‌ زاناو ٲٲشه‌وا‌ی خۆیان دانا‌ن.

بەلەم شیعە جیاوازی دەکەن لە نێوان چوار خەلیفەکاندا، تەنیا بە کێکیان
قبوولە، هەرۆهە جیاوازی دەکەن لە نێوان هاوولەکاندا، زۆربەیان پەتەدەکەن و
تانەیان لێدەدەن، کەمێکیان نەبێ، دیسان جیاوازی دەکەن لە نێوان زانایانیشدا،
تەنیا دوازدهیان بە ئیمامی خۆیان دادەنێن و، ئەوانیش بە پارێزراو لە هەلە
(معصوم) دادەنێن، ئیمامی دوازدهیەمیشیان هەر بوونی نیە، موحەممەدی کۆری
حەسەنی عەسکەری، چونکە حەسەنی عەسکەری نەزۆک بوو، نە کۆپ، نە کچی
نەبوو! بۆیە ئێنسان دەبێ وریا بێ، کەسێک پەخنیەک لە تۆ دەگرێ، تانەیهک
لە تۆ دەدات، زۆلمێک لە تۆ دەکات، تۆ لە بەرانەردا زۆلم لەو نەکەیهو،
بەس زۆلمەکی خۆی رەتیکەیهو، نەک تۆش زۆلم لەو بکە، بۆیە زانایان
﴿وَلَا تَبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾، یان: ئاوا لێک داووتەو: تۆ لە مامەلەدا وەک ئەوان
مەکە، با تانەدانی ئەوان لە بانگەوازی تۆ، وات لێ نەکات تۆ سیفەتە بەرزەکانی
پێغەمبەران ئەوان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، باس نەکە و، ئەو رێنماییەکی کە لە
کتێبەکانیاندا هەیه نادیدی بگری.

کە بێگومان پێغەمبەر ﷺ وای نەکردو، بەلەم خۆی پەرورەدگار لە پێش دا
ئاگاداری کردووتەو.

(۴) - ﴿وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيَّ مِنَ كِتَابِ﴾، هەرۆهە بلێ: بڕوام هێناو،
بە هەر کتێبێک کە خوا داویه زاندو، وشە (مِنْ) پێی دەگوترێ: (من الإبتدائية) واتە:
هەر لە سەرەتاو، خوا هەر کتێبێکی داویه زاندو، (کتاب) یش بە (نکرة) هاتو، یانی:
هەر کتێبێک کە خوا داویه زاندو بڕوام پێهێتی، ئەمەش بۆ ئەوێه پێی مشت و مرو
شەرە قسە بگری، هەر کۆمەلێک راست ببنو، بلێن: تێمەش کتێبێکی ئاسمانیمان
هەیه، خوا دەفەرموێ: پێیان بلێ: هەرچی کتێبی خواوێو داویه زاندو بڕوام پێهێتی،
بەلەم وەک ئەصلەکی، ئەدی وەک واقعی ئێستای؟ دەبێ ئەم قورئانە بکڕیتە تەرازوو،
هەرچی تێدایه و لەگەڵ قورئاندا دژ دەووستی، مانای وایه فەرماشتی خوا نیە، وەک
خوا ﷻ لە سوورەتی (النمل) دا، دەفەرموێ: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَمُصُّ عَلَىٰ نَبِيِّ إِسْرَءِيلَ﴾

أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾، واتە: ئەم قورئانە بەسەر بەنوو ئیسرائیلدا دەخویننیتەو، زۆربەى ئەوئى تێیدا كەوتووئەتە ٲاچىيى، خۆى زاناواشارەزا ناوى لەم قورئانە ناو: (مەيمەن) ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ﴾ ٲالمائىدە، واتە: كىتىمان بۆ تۆش دابەزانىدە، كىتىبەكانى پىش خۆى بە راست دەزانى و بەسەرىشيانەو ٲاودىرە.

يانى: لە ھەر شىتێك دا لادانىان كەردبۆ، قورئان دەفەرمۆى: نەخىر ئەوھەيان وانىھە.

كە وەك من لەم تەفسىرەى خۆمدا لە زۆر شوێن دا، ئەو شتانەى لادانىان تێدا ھەبوو، قسەكانى پەيمانى كۆنم ھىناو، (پەيمانى كۆن)، واتە: تەوڤات و كىتىبەكانى كە لە گەلەيدان، كە سى و نۆ (٣٩) كىتىبن و، بە سەرژمىرك چل و نۆ (٤٩) كىتىبن، ھەروەھا لە (پەيمانى نوێ)ش دا لە ھەر شوێنىك لادان بووبۆ، ئەوئى بە پىويستم زانىو بەراوردەم كەردوون، بە تايبەت لەبەسەرھاقى پىغەمبەراند (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، كە لە (پەيمانى كۆن)دا، شتى وا بۆ پىغەمبەرەران گوتراو، زۆر بىجىيە!

٥- ﴿وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ﴾، واتە: فەرمانىشم پىكراو كە لە نىوانتاندا دادگەرەم، دادگەرى بچەسپىتم، لىرەدا كە دەفەرمۆى: ﴿وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ﴾، دوو واتايان ھەلەدەگرى:

واتاى يەكەم: ئەى خاوەن كىتىبەكان! فەرمانم پىكراو كە لە ھەلسوكەوتدا، لەگەلئاندا دادگەرەم و بانگتان بكەم بۆ ئەو ھەقەى پىمدا نىردراو، بە ھۆى دژايەتتى كەردنى ئىوئوئە بۆ من، سەمتان لىنەكەم، شتى بىجى نەلىم و كەردانەوئىھەكى خراپەم نەبۆ، دادگەرەنە لەگەلئان دا ٲەفتار بكەم.

واتاى دووھەم: ئاماژەىھە بۆ ئەو كە لە داھاتوودا، خوا پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بالادەست و دەستڤۆيشتوو دەكات، دەسەلاتى پىدەدات و قەوارەىھەكى سىياسىي

دهې، ټو خاوهن کټبانهش جووله کهن، نه صرانيين، هر چي هه ن، هه روه ها بټيرواو هاوبه ش بو خوادانه ره کانش، ده که ونه ژير سایه ي ټو قهواره سياسيي موحه ممه د ﷺ ده پټه دامه زرينه ري، که ټمه ش ټيعجازي که هه والييه، چونکه ټو کاته ي ټم سووړه ته هاوټه خواره وه، مسولمانان له شاري مه که که چه وسيتراوه بوون، له ژير هه ژموون و سته مي هاوبه ش بو خوادانه ره کاند بوون، ټجا ټه گهر له وټي پيغه مبه ري خاته م ﷺ بفرموي: ټه گهر ده سته لټم که وته ده ست، که ده شکه وټه ده ستم، دادگهر ده بم له ټيوانتاند، ټه وه به پراستي به س خوا ده تواني موژده يه کي ټاوا بدات، ټه گهر نا پيغه مبه ر ﷺ ټو کاته به ته ماي سه ري خو ي و هاوه لټي نه بووه (خوا لټيان پازي بي).

ټمه ټو پينج ټه رکه ي پيغه مبه ر ﷺ فهرماني پيکراوه جي به جيان بکات:

بانگه واز بکات بو ټه وه ي فهرماني پيکراوه، پټک وه ستاو بي له سه ري، به دواي ټاره زوويان نه که وټي، بلن: بروام هينا به هر کټيبيک که خوا دايه زانده و، فهرمانيشم پيکراوه که دادگهر بم له ټيوانتاند.

ټو پينج هه واله ش که فهرماني پيکراوه پايان بگه يه نټي، پينج پراستين:

(٦) - ﴿اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ﴾، خوا په روه ردگاري ټيمه و ټيوه شه، واته: ټيمه يه کده نگين له سه ر ټه وه که په روه ردگارو خاوه ن و به دي به ټنه رمان خوايه، که واته: با يه کده نگيش بين له سه ر په رستي و، هر ټه ویش به رستي و به ندايه ټي ته نيا بو ټه ویش بکه ين.

(٧) - ﴿لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ﴾، کرده وه کاني ټيمه بو ټيمه و کرده وه کاني خوټان بو خوټان، واته: که س له جياقي که س سزا ندرې، که س له جياقي که س پاداشت نادرې ته وه، واته: ټيوه ش هه ولېده ن کاري چاک بکه ن، ټيمه ش هه ولېده دين کاري چاک بکه ين.

(٨) - ﴿لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾، هيچ شه ره قسه ومشت و پرمان له ټيوان دا نيه. (حِجَّة) ياني: به لگه، به لام ليړه دا مه به ست پټي مونا قه شه و شه ره قسه يه، له به ر ټه وه ي

كەسێك كە شەڕو موناڵەشەى دەبێ لەگەڵ كەسێك دا، بەلگە دینیتەوه، واتە: ئیمەو ئیوە بواری شەڕە قسە نەماوه لە ئیوانماندا، ئەگەر بڕوا بێتین ئەوه قورئان و ئیسلام پوون و ئاشكرايە، ئەگەر بڕواش ناهیتین و لەسەر ئایین و بەرنامەى خوێتان دەمێننەوه، ئیسلام زۆرتان لێ ناكات.

(٩) - ﴿اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا﴾ خوا پێكەوه كۆماندەكاتەوه، واتە: ئێرە شوێنى ئەوه نیه ئیمە تەصفیه حیساب پێكەوه بكهین، شوێنى لێكدەرکردن نیه، بەلكو خوا لە قیامەت دا پێكەوه كۆماندەكاتەوه، لەوێ خواى پەروەردگار پێمان دەفەرموێ: كێ هەق بووهو كێ ناهەق بووه؟ كێ لەسەر پێی راست بووه، كێ لەسەر پێی چەوت بووه؟

(١٠) - ﴿وَالَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ واتە: سەرەنجام تەنیا بۆ لای خوايە، واتە: سەرەنجامی هەموو لایەك بۆ لای خوايە، چونكە وشەى (الْمَصِيرُ)، (أل) ى ناساندنى لەسەرە، كە مەبەست پێى هەمووگيرى (استغراق) ه، واتە: تێكپاى خەلكى، بۆ لای خوا ﷻ كۆدەكرێنەوهو هەموویان لەوێ خوا دادوەریان لە ئیواندا دەكات.

كەواتە: پێویست ناكات ئێرە دەمەقائى و شەڕە قسە پێكەوه بكهین و دووبەرەكێ بكهین، ئەگەر بڕوا دێتین، ئەوه ئیسلامەو دیارە، ئەگەر بڕواش ناهیتین، ئایینی خوا زۆر لەوه بێ باكتەرەو بێ منەتەرە، زۆر و فشار لە خەلك باكت و دیندارى بەزەخت و زۆر ناكړێ! ئەمە وهك ئەو ئایەتەى سوورەتى (البقرة) وایە كە دەفەرموێ: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ واتە: تۆبزیى كردن نیه لە دیندا، سەرراستیى لە بێمراڤى جیاپۆتەوه، لێك جیاپوونەوهو كێ بە دواى سەر راستى (رشد) دەكهوێ، ئەوه لە ئیسلامدا بەرجەستەیهو، كێش دەیهوێ لەسەر ئایین و بەرنامەى خوێ و لەسەر پێچكەى خوێ دەمێنیتەوه، ئیسلام زۆرى لێ ناكات.

مهسه له ی ستهه م:

شهره قسه کردنی بیبروایان له گه‌ل مسو‌لمانان، له‌باره‌ی خواوه ﷻ، پاش به‌ده‌نگه‌وه‌هاتنی مسو‌لمانان بو‌ په‌یامی خوا، پووجه‌ئیی به‌لگه‌و بیان‌ووه‌کانیان پیشان ده‌دات، خواش لێیان تووره‌یه‌و سزای سه‌ختیشیان ده‌بی:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ يَحْمِلُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُمْ جَهَنَّمَ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ (۱۱)

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م، ئایه‌ته، له‌ سه‌ی برگه‌دا:

(۱) ﴿وَالَّذِينَ يَحْمِلُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُمْ جَهَنَّمَ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، ئه‌وانه‌ی مشتومر ده‌که‌ن له‌باره‌ی خواوه، شهره‌ قسه‌ ده‌که‌ن، دوا‌ی ئه‌وه‌ی وه‌لامی (خوا) دراوه‌ته‌وه، له‌لای په‌روه‌ردگاریان به‌لگه‌که‌یان پووجه‌له‌. یانی: (الَّذِينَ يُجَادِلُونَ الْمُؤْمِنِينَ حَوْلَ تَوْحِيدِ اللَّهِ تَعَالَى) ئه‌وانه‌ی شهره‌ قسه‌ ده‌که‌ن له‌گه‌ل برواداراندا، له‌ باره‌ی خوا به‌یه‌ک‌گرتنه‌وه، چونکه‌ له‌باره‌ی ته‌نیا به‌ده‌یه‌ینه‌رایه‌تیی خوا، ته‌نیا په‌روه‌ردگاریتیی خوا، ته‌نیا خوا‌ه‌نداریتیی خواوه، کیشه‌یان نه‌بووه، وه‌ک له‌ چه‌ند شوێنان دا‌خوا‌ی به‌رزی مه‌زن ئه‌وه‌ی راگه‌یانده‌وه:

أ- ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ...﴾ (۱۱) العنكبوت، واته: ئه‌گه‌ر لێیان بپرسی: کێ ئاسمانه‌کان و زه‌وی هێنا‌ونه‌دی و خو‌رو مانگی رام کردوون؟ به‌جه‌خت‌کردنه‌وه‌وه‌ ده‌لێن: خوا...

ب- ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ﴾ (۱۱) الرعد، واته: بلێ: کێ په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌ویه‌یه؟ بلێ: خوا، یانی: له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ ته‌نیا خوا به‌ده‌یه‌ینه‌ره، ته‌نیا خوا په‌روه‌ردگاره، ته‌نیا خوا‌خواه‌نه، ته‌نیا خوا هه‌مه‌کاره‌یه، هاوبه‌ش بو‌ خوا‌دانه‌رکان و بیبرویه‌کان له‌ پو‌ژگاری پی‌غه‌مبه‌ردا ﷺ، ه‌ی ئه‌م پو‌ژگاره‌ش زو‌ربه‌یان له‌سه‌ر ئه‌وه

كىشەيان نەبوو، بەلگە كىشە لەسەر ئەو بوو: ئايا ئەو تاكە بەدپەننەرو پەرورەدگارو خاوەنە، دەبى تەنیا ئەو بپەرستى و بەندايەتیی بۆ بكړى، بە مانای فراوانی بەندايەتیی، ياخود دەبى ھاوبەشى بۆ داښت؟ ليرەدا مشت و مړ پەيدا بوو.

كەواتە: ﴿وَالَّذِينَ يَحْمِلُونَ فِي اللَّهِ﴾ يانی: ئەوانەى شەپە قسە دەكەن لە بارەى خواوە، شەپە قسە دەكەن لەگەڵ پڕوادارانى خوا بەيەكگەردا، لە بارەى يەكتايى خواوە، كە دەبى تەنیا خوا بپەرستى.

﴿مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ﴾، دواى ئەوێ وەلامى دراوەتەو، يانی: دواى ئەوێ پڕواداران وەلامى بانگەوازی خويان داوەتەو، بە دەم بانگەوازی خواوە ھاتوون و پريارى بەندايەتیی كردنيان داوە بۆ خوا، بەبى خلتەى شيرك، ئەوانەى شەپە قسە دەكەن لەگەڵ پڕواداران، بى بەلگەن و ئەوێ بە بەلگەى دیننەو، پووچ و بى بنەمايە.

﴿جَنَّتُمْ دَاخِضَةً عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾، بەلگەكەيان پووچاوەيە لە لای پەرورەدگاريان، پووچەلە، (دَاخِضَةً: ئێ: باطَلَةٌ زَائِلَةٌ)، يانی: پووچەو پوشتوو، وشەى (دَاخِضٌ) لە (دَخَضَ) ھو، ھاتو، (دَخَضَ وَدَخِضَ) يانی: خلیسکا، ھەلزلە، كەسێك كە لە شويتىكى لووس پى دەخلیسكى و سەرەنگى دەبى، (دَخَضَ)، يانی: خلیسكان، (دَخِضَ: مَزَلَّةٌ زَلَقٌ) يانی: شويتىك خەلكى لى بخلیسكى، بەلام بۆچى خوا ناوى لىناو: بەلگە (حجە)؟ ﴿جَنَّتُمْ دَاخِضَةً﴾، زانايان گوتوو يانە: (سَمَّاها حُجَّةً حَسَبَ اَعْتِقَادِهِمْ وَمَجَازَةً لَّهُمْ) بۆيە بە بەلگەى ناو بردو، چونكە قەناعەتيان وابوو، كە ئەو قسانەى دەليين، بەلگەن و ھەك لەگەلدا پوشتى و چاوپوشتى لىكردن.

(۲) - ﴿وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ﴾، توورەيشيان لەسەر، خەشم و توورەيى خويان لەسەر پىويست بوو.

(۳) - ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، نازارىكى سەختيشان ھەيە، (لە پوژى دوايدا) ئايا ئەمە مەبەست پى چيە؟ يەكێك لە روونكەرەوانى قورئان تەعبيرىكى جوانى ھيئاو، دەلى:

(مَفَادُ هَذِهِ الْآيَةِ: أَنَّ بَعْدَ إِيمَانِ النَّاسِ بِالْقُرْآنِ وَاسْتِفَادَتِهِمْ مِنْهُ أَفْرَادًا وَمُجْتَمَعًا، لَمْ يَبْقَ مُبَرَّرٌ لِلْجِدَالِ وَالنَّقَاشِ حَوْلَهُ، إِذَ الْقُرْآنُ بَعْدَ اسْتِجَابَةِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ، أَصْبَحَ وَاقِعًا مِلًّا السَّمْعِ وَالْبَصَرِ، فَالْفَرْدُ الْمُؤْمِنُ أَغْظَمُ بُرْهَانٍ عَلَى حَقَانِيَةِ دِينِهِ وَكَذَلِكَ الْمُجْتَمَعُ الْمُسْلِمُ)، ئەمە هەندیکى لە پروونکەرەوان وەرمرگرتووەو هەندیکیشى داڕشتنى خۆمە.

واتە: نێوەڕۆکى ئەم ئایەتە موبارەكەو ماناو مەبەستەكەى ئەوەیە: دواى ئەوەى خەلك پڕوايان بە قورئان هێناوەو لێى بەهرەمەند بوون، چ وەك تاكەكان، چ وەك كۆمەڵگا، هیچ بیانوو و پاساوێك نەماوەتەو بە شەرەقسەو دەمبەدمە لە بارەى قورئانەو، چونكە قورئان دواى ئەوەى ئەهلى ئىسلام بە دەنگیەو چوون و، وەلامیان داوەتەو، بۆتە واقعیك كە گوێ و چاوى خەلك پڕ دەكات و، تاكى پڕوادارو كۆمەڵگای مسوڵمان، باشترین بەلگەن لەسەر راستى ئایین و بەرنامەكەیان.

واتە: تۆ تەماشای كۆمەڵگای مسوڵمان بكە! ئەگەر پێشتر گومانەت بووبێ لە بارەى قورئان و ئىسلامەو، ئێستا كە تەماشای مسوڵمانان دەكەى، چ كۆمەڵى مسوڵمان، چ تاك تاكى مسوڵمانان:

- ١- كە لە پرووى زانبارییەو، قسەیهك ناكەن پشت ئەستوور نەبن بە زانبارى.
- ٢- لە پرووى فیکری و عەقڵییەو، عەقڵ و ھۆشیکى تێرو تەواویان ھەیه.
- ٣- لە پرووى پەرستەنەو، تەنیا ئەو زاتە دەپەرستن، كە بەس خۆى شایستەى پەرستەن، نەك شتێك بپەرستى لە خوار خۆیانەو بن.
- ٤- لە پرووى خێزانییەو، تۆكمەو توندو تۆل، پڕزو حورمەت لە بەیندا، لە نێوان ژن و مێرددا، لە نێوان دایك و باب و پۆلەدا.
- ٥- لە پرووى كۆمەڵایەتیەو، پەيوەندیە كۆمەڵایەتیەكانیان وەك خزمایەتی، دراوسێیەتی، ھەموو پەيوەندیەكانى دیکە دەگەین.

۶- لە پرووی پەوشت و ئاكارەو، لە پەوشت و ئاكارى جوانەو پێچراون، راستکۆ، بە پەحم، دادگەر، بە ئیصاف، خۆبەکەمگر، ئنجا هاوکاری خەلک و لە ژیۆ خۆدا بە پەحم و شەفەقەت، لەهەر پرویکەو تەماشایان بکەى، بە باشتەین کەسیان دەبینى.

کەواتە: ئەمە بەلگەىە لەسەر ئەوێ ئایىن و بەرنامەکەشیان، باشتەین ئایىن و بەرنامەىە، چونکە گۆزە چى تێدایى، ئەوێ لى دەرژى، پێشینان گوتوویانە: (بە باخیان گوت: گەلێک جوانى! گوێ: باخەوانەکەم مەردە) لە راستیدا ئەو کۆمەلگا مسوڵمانە، ئەو تەك تاکە مسوڵمانانەى کە ئاوا بەو شیوێە لە ژیۆ کۆمەلگادا دیارن، بە پەوشت و ئەدەب و ئاكارى پەسەندیان، بەلگەىە لەسەر ئەوێ کە ئایىن و بەرنامەکەیان تێروتەواو و راستە.

بۆیە خوا دەفەرماوى: ئەوانە یانووێ کانیان پووچن، هەلبەتە قسەکانیان بیانوون، بەلام ناوی لێناون بەلگە (حجّة) لەبەر ئەوێ خۆیان بەبەلگەیان داناون، ئەگەرنا لە راستیدا بەلگە نەبوون، بەلکو بیانوو و پاساو بوون.

مەسەلەى چوارەم:

خوایى كۆتايى خوۋى بە ھەق دابەزانىدو، ھەروەھا تەرازووش و، پۇژى
دوايش نيزىكە تەنيا بېيروايان پەلەى لىدەكەن، بەلام بېرواداران ترس و بيميان
لىى ھەيە، دەزانن پۇژى دوايى ھەقە، مشت و مېركەرانىش لە بارەى پۇژى
دوايەو، لە گومپايەكى دووردان:

خو دەفەرەمۆى: ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ
السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْعَىٰ لَهَا الَذِّبُ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ
مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ
﴿١٨﴾﴾

شىكردنەوئى ئەم دوو ئايەتە، لە ھەوت بېرگەدا:

١- ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾، خو ئەو كەسەيە كە كۆتايى بە ھەق
دابەزانىدو، واتە:

أ- كە دابەزانىدو، ھەقى لە ئىو خۆيدا ھەلگرتو.

ب- ياخود: بۆ ئەوئى ھەقى پېچەسپىنى دابەزانىدو.

ج- ياخود: لە كاتىكى ھەق دا و لە شوئىكى ھەقداو بە شۆەيەكى ھەق دابەزانىدو،
(الْحَقُّ: الشَّيْءُ الثَّابِتُ الرَّاسِخُ)، (حق): شتىكە چەسپاو بى، و، نەجوولابى، بە پېچەوانەى
(باطل) ھو، كە شتىكى بۆش و بى بناغەيە.

وشەى (حق) يش بە پىنى ئەو سىاقانەى كە تىياندا دى، مانايەكەى دەگۆرى،
وہك لە سەرەتاي تەفسىرى سوورەتى (الزمر) دا باسما كىردو:

أ- جارى وايە بە ماناي راستى دى.

ب- جارى وايه به ماناي دادگهري دى.

ج- جارى وايه به ماناي حيكمت دى.

د- جارى وايه به مانا زمانه و انبييه كهى خوى دى، كه برىتيه له شتىكى چه سپاوو نه گوږ.

ئىنجا كه خوا ده فهرموئى: خوا ئه و كه سه يه كىتىي به هه ق دابه زاندوه، واته: ئه و كىتيه هه م هه قى له ئىودايه، هه م بۆ ئه و يه هه ق بچه سپىنى، هه م له كات و شوئى هه قىشداو، هه م به شىوازى هه قىش دابه زىوه.

٢- ﴿وَالْمِيزَانَ﴾ ههروه ها خوا ته رازوويه كىشى دابه زاندوه، (الْمِيزَانُ: آلَةُ الْوُزْنِ، وَهَذَا مُسْتَعَارٌ لِلْعَدْلِ)، (ميزان): ئامرازى دادگهريه، شتىك كه بكىشرى و بتهوى بزانى كىشى چه نده؟ ده يه يه ته رازووه وه، به لآم لىره دا خوا زارواه ته وه بۆ دادگهري، ئه گه رنا خوا ئامىرى ته رازووى له ئاسمانه وه دان به زاندوه، به لآم دادگهري دابه زاندوه، كه دادگهريه كه ش هه ر له ئىو قورئاندايه، واته: ئه و كىتيه ي خوا دابه زاندوه، هه م هه قى له ئىودايه و، هه م دادگهريش له ئىودايه.

(الطبري) ره حمه قى خواى لى بى، له ته فسیره كهى خۆيدا^(۱) ده لى: (وَأَنْزَلَ الْمِيزَانَ وَهُوَ الْعَدْلُ، لِيَقْضِيَ بَيْنَ النَّاسِ بِالْإِنصَافِ، وَيَحْكُمَ فِيهِمْ بِحُكْمِ اللَّهِ الَّذِي أَمَرَ بِهِ فِي كِتَابِهِ) واته: خوا ته رازووى دابه زاندوه كه برىتيه له دادگهري، تاكو له ئىوان خه لكدا به دادگهري حوكم بكات، به پىي حوكمى خوا كه فه رمانى پىكروده له كىتيه كه يدا.

يه كى دىكه له زانايان گوته و يه تى: (الْمِيزَانُ: آلَةُ الْوُزْنِ، وَالْوُزْنُ: تَقْدِيرٌ ثَقُلَ جِسْمٌ) (ميزان): برىتيه له ئامىرى كىشان، كىشانىش، {ده گوترى: ئه و شته ي وه زن كرد} ئه و يه كه ئه ندازه ي قورسايى ئه و شته بزانرى.

يه كى كىشيان ئاوا پىتاسه ي (ميزان) ده كات:

(وَالْمِيزَانُ: آلَةُ دَاتْ كَفَّتَيْنِ مُعْتَدِلَتَيْنِ مُعَلَّقَتَيْنِ فِي طَرَفِي قَضِيبٍ مُسْتَوٍ مُعْتَدِلٍ، لَهُ عُرْوَةٌ فِي وَسْطِهِ، يَحِثُّ لَا تَتَدَلَّى إِحْدَى الْكَفَّتَيْنِ عَلَى الْأُخْرَى إِذَا أَمْسَكَ الْقَضِيبُ مِنْ عُرْوَتِهِ، وَاتَه: تَهرازوو (ميزان): ئاميريكه له دوو تا پيتك هاتوه، دوو تاي تهراروو، هيندهي يه كن، هه لواسراون به داريكه وه (ياخود به ئاستيكه وه) به يه كسانى كه قولف يه كي هه يه له نيوه راسته كهيدا، به شيوه يه كه كه نه گهر دووتاي تهراروو كه به ريدرين، هيچان به سهر هيچاندا زالنابن.

ياني: تهراروو راده وه ستن، پيشيناني خويمان ده لئين: فلان شته تهراروو وه ستاوه، دووتايه كه ي تهراروو به يه كسانى ده وه ستن، به لام كاتيك شتيك ده خريته يه كتيك يانه وه ئهويان داده كه وي و، ئهوي ديكيه يان به رز ده بيته وه.

(۳) - ﴿وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾، تو چووزاني رهنكه (ساعة) نيزيك بي: (وَأَيُّ شَيْءٍ يُدْرِيكَ وَيُعَلِّمُكَ، لَعَلَّ السَّاعَةَ الَّتِي تَقُومُ فِيهَا الْقِيَامَةُ قَرِيبٌ) چ شتيك تو ي فتر كردوه و شاره زار كردوه، رهنكه ئه و كاته ي روژي قيامه تي تيدا دي، نيزيك بي.

وشه ي (السَّاعَةُ) ليره دا ده گونجي به ماناي كاتي دياربيكراوي ئاخير زه مان بي و، ده شگونجي به ماناي كاتي دياربيكراوي هاتنى قيامه ت و هه سيترانه وه بي و، ده شگونجي به ماناي كاتي دياربيكراوي روژي دوايي بي به هه ردوو قوناغي، ئاخير زه مان و زيندوو كرانه وه و لپرسينه وه وه.

كه ده فهرموي: ﴿لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾، وشه ي (قريب) به نيرينه (مُدَّكِر) هاتوه، هه رچهند سيفه تي (ساعة) يه و، ئه ويش ميينه (مؤنث) يه، به لام ميينه ي مه جازيى (المؤنث المجازي) يه و به ماناي كات (وقت) ه، ياني: (لَعَلَّ الْوَقْتُ الْمُحَدَّدَ قَرِيبٌ)، رهنكه كاتي دانراو نيزيك بي، (المؤنث المجازي) يش، دروسته به (مذكر) يش باس بكرى، وه كه له سووره تي (الأعراف) دا، خوا ده فهرموي: ﴿إِنْ رَحِمْتَ اللَّهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾، واته: به زه يى خوا نيزيكه له چاكه كارانه وه، له و يش بو (رحمة) نه يفهرمووه: (قريبة)، چونكه (رَحْمَةٌ) ميينه ي مه جازييه نه كه راسته قينه (حقيقي).

۴- ﴿يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا﴾، ئەوانە پەلە لە هاتنى كاتەكە (السَّاعَةَ) دەكەن، كە بڕوايان پێى نیه، دەلێن: بازوو بێ.

۵- ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا﴾، بەلام ئەوانەى بڕوايان هێناو، ترس و بیمیان لێى هەیه، (أَشْفَقَ مِنْهَا، أَي: خَافَ، وَالْإِشْفَاقُ: رَجَاءٌ وَقُوعٌ مَكْرُوهٌ)، (إِشْفَاقٌ): بڕیتە لەوێ ئومێدەوارى خراپەیهك بێ، یانى: بە تەماى خراپەیهك بێ و ترست لێى هەبێ.

۶- ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ﴾، {ئەوانەى بڕوادان} دەزانن كە كاتەكە (السَّاعَةَ) {ئەو كاتەى دیاریكراو} بۆ ئاخىر زەمان، یاخود بۆ قیامەت، یان بۆ هەردووکیان {چەسپاو} دێت.

(الْحَقُّ) كە (أَل)ی، ناساندنى لەسەرە (تَعْرِيفُ الْجِنْسِ، أَي: هِيَ حَقٌّ كُلُّ الْحَقِّ) چەسپاو، هەموو حەلەقە چەسپاوی تێدايه.

۷- ﴿أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾، ئەها (ناگاداربن!) بە دلتیای ئەوانەى مشت و مێ دەكەن لە بارەى كاتەكە (ساعة)و، لە گومارپیهى دووردان، (الْمُمَارَاةُ: مُقَاعَلَةٌ مِنَ الْمِرْيَةِ وَهِيَ الشُّكُّ، وَالْمُمَارَاةُ: الْمُجَادَلَةُ لِإِدْخَالِ الشُّكِّ عَلَى الْمُجَادِلِ) (مُمَارَاة): لەسەر كێش (مُقَاعَلَة)یهو لە (مِرْيَة)یهو هاتو، (مِرْيَة)ش یانى: دوودلێ، ئنجا (مُمَارَاة) واتە: شەرە قسەکردن بۆ ئەوێ دوودلێ بخهیه ئێو دلێ بەرانبەرەكەتەو و بیخهیه گومانەو، دوو دلێ بكەى، لەبارەى ئەو قەناعەتیهو كە هەیهق.

كە دەفەرموى: ﴿وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾، دەلێ: (مَا: اسْتِفْهَامِيَّةٌ وَالْإِسْتِفْهَامُ مُسْتَعْمَلٌ فِي التَّنْبِيهِ وَالتَّهْيِئَةِ) (مَا) بۆ پرسیار كردنەو ئەویش لێرەدا لە ناگادارکردنەو و ئامادەکردن دا بەكارهاتو. ﴿وَمَا يُدْرِيكَ﴾، تۆ چووزانى (يُدْرِيكَ: مِنَ الدَّرَاطَةِ يَمَعْنَى الْعِلْمِ)، (يُدْرِيكَ) لە (دَرَايَة)یه، بە مانای زانیاری، یانى: چ شتێك وایکردو تۆ بزانی كە هاتنى كاتەكە (السَّاعَةَ)، ئەو كاتەى كە دنیا بە كۆتا دێ، یاخود ئەو كاتەى كە خەلكى تێدا هەلەدەستێنرێتەو، نێزیکە؟!

مەدەستىش لەو تەعبىرە گەورەو گرنگ پېشانىدانی بابەتەكەيە، كە ھىندە
مەزنە، مەگەر خواي زانا و شەرەزا پىت بزانىنى ئەگەرنا نايىزنى و دەركى ناكەي!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سىيەم

يېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسى سېيەمەش لە شەش (۶) ئايەت يېككى، ئايەتەكانى: (۱۹ - ۲۴)،
لەم شەش ئايەتەدا، خوا باسى چەند بابەتتىكى جۇراو جۆرى كردو:

۱- لوتف و چاكەكارىي خوا بەرانبەر بە بەندەكانى.

۲- دواروژ وىستان و دنيا وىستان، سەرەنجامى جۇراو جۆرى ھەر كاميان.

۳- پەخنە لى گرتتى ئايىن و بەرنامەدانان بەبى مۆلەتى خواو، بە شىرك دانانى.

۴- سەرەنجامى دژوارو سامناكى ھاوبەشەدانەرانى ستەمكارو، شادمانىي و بەختەوهرىي
پروادارانى چاكەكار لە پوژى دواييدا.

۵- ئەو كە پېغەمبەرى خوا موخەممەد ﷺ جگە لە خۇشويستنى لە خوا نيزيك
خستەنەويان، ھېچ پاداشتىكى دىكەي لە خەلك چاوپەرى نەكردو و ناكات.

۶- پوچەلكردنەوھى تۆمەتى ھەلبەسترانى قورئان لە لاين موخەممەدەوھ ﷺ.

﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ. يُرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ (۱۹) مَنْ كَانَتْ
يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ. وَمَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا
لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿۲۰﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ سَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا
لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِّ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۲۱﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ وَقَعُوا بِهِمْ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿۲۲﴾ ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْرَفْ حَسَنَةً نَّرَدَّ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشَاءُ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْأَبْطِلَ وَيُخَيِّطُ الْحَقَّ يَكَلِّمُ مَن يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾ ﴿٢٤﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{خوا لوتفی ههیه بۆ بهندهکانی (په نهانکارو میهره بانه له گه لیان)، بژیو به ههر کەس دەدا کە بیهووی و، بەس ئەو بەهیزی زālē ﴿١٩﴾ هەر کەس کشتوکāl (و بەرهممی) مەنزڵگای کۆتایی بوی، لە بەرهممه کیدا بۆی زێده دهکەین و، هەر کەسیش کشتوکāl (و بەرهممی) دنیای بوی، بەشی ددهدەین لێی و، لە مەنزڵگای کۆتایی دا پشک و بەشی نابێ ﴿٢٠﴾ یان نایا هاوبه شانیکیان هەن بەرنامه یه کیان له تایین بۆ داناون، کە خوا پێنه داوه؟ ته گەر له بەر وشه (بریار) ی لێک جیا کردنه وه نه بووايه (که خوا بۆ پۆژی دوايي هه لیگرتوه)، دادوهه ریيان له نێواندا ده کراو، بێگومان سته مکارانی (هاوبهش دانەر) یش تازاریکی به تیش و ژانیان هه یه (له پۆژی دوايیدا) ﴿٢١﴾ (له پۆژی قیامه تدا) سته مکارانی بێپروا ده بینی ترس و بیمیان له سزای ئەوه هه یه که وه ده ستیان هێناوه (به دلناییی) ئەو سزایه هەر ده شکهوێته سه ریان، ئەوانهش که پروایان هێناوه و کردهوه چاکه کانیان کردوون، له نێو میڤگ و گولزاری به هه شته کان دان، هه رچی بیانه هوێ له لای پهروه ردگاریان هه یانه، ئا ئەوه یه چاکه و به خششی گه وره ﴿٢٢﴾ (ئەو پاداشته) ئەوه یه که خوا موژده ی پێ ددهاته ئەو که سانه ی پروایان هێناوه و، کردهوه باشه کانیان کردوون، (ئهی موحه ممه دا!) بلی: (ئهم په یام گه یاندنه) هه یچ کرێهه کتان له سه ری لێ ناخوایم، بێجگه له خو شویستن و، هه زکردن له نیزی که که و ته وه تان (له خوا)، هەر که سیکیش چاکه یه ک بکات،

چاکیی بۆی تێیدا زێدە دەکەین، بە دُنْیاییهوه خوا لێبوردە ی سوپاسگوزاره ﴿٢٣﴾
یان ئایا دەتێن: (موحهّمەد) درۆی بە خواوه هەلبەستوه! ئەگەر خوا بیهوێ
مۆر بەسەر دلتەوه دەنێ، (هیچ قورئانت لە دَل و سینەدا ناهێلێ)، خواش
بە وشەکانی ناهەق دەسپێتەوهو، هەق دەچەسپێت، مسۆگەر ئەو بەنهیینی
سینەکان زانایه ﴿٢٤﴾.

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(لَطِيفٌ): (رَفِيقٌ بِعِبَادِهِ فِي هِدَايَتِهِمْ، يَعْرِفُ الْأُمُورَ الدَّقِيقَةَ، وَيَعْبُرُ بِالْتَّحَفِ
الْمُتَوَصِّلِ بِهَا إِلَى الْمَوَدَّةِ بِاللُّطْفِ)، وشەى (لَطِيف): بە پێی زانیاریی من لە زمان
کوردیدا ئێمه واتایه کمان نیه پەر بە پێستی بێ، بۆیه هەر وشەى (لُطْف)م
بەکارهێناوه، (لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ) یانی: لەگەڵیاندا نەرم و نیاو و هێدی و مەندە لە
هیدایەتداناندا، هەر وه ها (لَطِيف) ئەو کەسهیه کە ئیش و کاره وردو پەنھانهکان
دەزانێ، دیسان ئەو دیاریانەى دەبەخشرێن لە نێو خەڵکدا بەیهکدی، بۆ ئەوهی
خۆشهویستیان پێ وەدەست بێ، ئەوانیش وشەى (لُطْف)یان، بۆ بەکاردهی.

فلانکەس لوتفی لەگەڵدا کردم، واتە: دیارییهکی پێدام، یان لەگەڵم دا هێدی و
نەرم بوو، وەک گوتم: وشەى (لَطِيف): ئەگەر بۆ مانای کوردیی بگوترێ: خاوهن
لوتف، باشتەر، لهوهی وشەیهکی بۆ داتاشین، یاخود ناچاربین دوو سێ پرستە
بەکاربێنین، ئەوجار ماناکەى بە دەستەوه بدات، یاخود لێی نزیك بێتەوه.

(حَرَثٌ): (الْحَرَثُ: إِلْقَاءُ البَذْرِ فِي الْأَرْضِ وَتَهْيِئَتُهَا لِلزَّرْعِ، وَيُسَمَّى الْمَحْرُوثُ حَرْثًا)
(حَرَثٌ): لە ئەسڵدا بریتیه لهوه کە تۆو بوەشێترێ و زەوییهکە ئاماده بکری، بۆ
ئەوهی دانەوێڵە، یاخود کشتوکال، یاخود نەمام لەو شوێنەدا بچێنێ و بنێژێ،
(مَحْرُوثٌ) یش یانی: کێلدارو، بەلام بە (حَرَثٌ) تەعبیر دەکری.

(سُرْعُو): (الشَّرْعُ: نَهْجُ الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ) (شَرع): بىرىتپە لە پىيەكى پۆشن، (وَشَرَعْتُ لَهُ طَرِيقًا) واتە: پىيەكەم بۆ دىارىيىكىرد، بۆم پوونكردهوه، (الشَّرْعُ: مَصْدَرٌ، ثُمَّ جُعِلَ اسْمًا لِلطَّرِيقِ النَّهْجِ) (شَرع): چاۋگە لە ئەسەلدا، دوايى كراۋە بە ناو بۆ پىيەكى پۆشن، كەواتە: وشەى (شَرع): يانى: پىيەكى پۆشن، لە ئەسەلدا وشەى (شَرع) يان بەكارهيتاۋە بۆ كەسەك بە پىيەك دا دەپوات كە لەو پىيەهە بچى ئاۋ بىنى، لە كانىي و سەرچاۋە ئاۋ بىنى، شەرىعەت و بەرنامەى خواش ۋەك كانىي و سەرچاۋەيەكى زولال تەماشىا كراۋە، كە خەلك ئاۋى حەياتى لىۋە دىنى، ئاۋىكى لىۋە دىنى كە هىدايەتى خوايەۋ ماىەى ژيانى پوۋحە.

(كَلِمَةُ الْفَصْلِ): وشەى لىك جياكردهوه (كَلِمَة): وشە، بەماناى بىرپارە (فَصْل) يانى: لىك جياكردهوه، (الفصل: إِبَانَةُ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ مِنَ الْآخَرِ: حَتَّى يَكُونَ بَيْنَهُمَا فُرْقَةٌ)، (فَصْل): بىرىتپە لەۋەى دوو شتان لىك جياۋكەيەۋەۋ كە لىپىكىيان بىكەۋىتى، ئىجا لەبەر ئەۋەى شت ئەگەر لىك جياكرايەۋە، پوونترە، بۆيە وشەى (فَصْل) بە ماناى پوونكردهۋەش ھاتۋە.

(مُشْفِقِينَ): بە ترس و لەرزە، (الإشفاق: عِنَايَةٌ مُخْتَلِطَةٌ بِخَوْفٍ) (إشفاق): بىرىتپە لە ئاگا لىۋوونىكى ئاۋىتە لەگەل ترسدا.

(وَأَقْعُ بِهِمْ): دىكەۋىتە سەريان، (الْوُقُوعُ: ثُبُوتُ الشَّيْءِ وَسُقُوطُهُ) (وقوع): چەسپانى شتىك و كەۋتنى شتىكە (وَأَقْعُ بِهِمْ)، يانى: ئەۋ سزاىە ھەر دىكەۋىتە سەريان و بە ملان دادى.

(رَوْضَاتٍ): كۆى (رَوْضَة) يە، (الرَّوْضَةُ وَالرَّوْضُ: مُسْتَنْقَعُ الْمَاءِ، وَالْخَضْرَاءُ): بىرىتپە لە شوئىننىك كە ئاۋ و سەۋزايى لى بى، بە كوردىي پىنى دەللىن: مېرگ و مېرگوزار، يان گول و گولزار.

(الْفَضْلُ): (الفصل: الرِّيَادَةُ عَنِ الْإِفْتِصَادِ، وَكُلُّ عَطِيَّةٍ لَا يَلْزَمُ مَنْ يُعْطِي)، (فَصْل): بە دوو واتايان ھاتۋە:

۱- بە مانای زیاده له میانجیی، که له حاله‌تی میانجیی تێپەری.

۲- بە مانای هەر بەخششیکیش هاتوه که ئەو کەسه‌ی دەبیه‌خشی، پابه‌ند نه‌بێ ببیه‌خشی، ده‌گوتری: له‌ فه‌زڵ و له‌ چاکه‌ی خۆیه‌وه‌یه‌و ده‌یتوانی نه‌یداتێ.

(الْمُودَّةَ فِي الْقُرْبَى): خۆشویستن له‌ نزیکیدا، خۆشویستنی نزیکیی (الْوُدَّ: مَحَبَّةُ الشَّيْءِ، وَمَنْنَى كَوْنِهِ، الْقُرْبَةُ وَالْقَرَابَةُ: مَا يَتَقَرَّبُ بِهِ إِلَى اللَّهِ)، (وُدَّ) به‌ مانای خۆشویستنی شتی که له‌ گه‌ڵ خۆزگه‌ پێخواستنی، (قُرْبَى) به‌ مانای (قُرْبَةُ وَقَرَابَةُ) ش، دیت، هەر شتیک که پێی له‌ خوا نزیك ده‌بیه‌وه‌، وه‌ك (المعجم الوسيط) له‌ وشه‌ی (قربة) دا، هێناویه‌تی، كه‌واته‌: (الْمُودَّةَ فِي الْقُرْبَى): یانی: خۆشویستم بۆ نزیك خستنه‌وه‌تان له‌ خوای بێ وێنه‌.

(يَقْتَرِفَ): (أَصْلُ الْقَرْفِ وَالْإِقْتِرَافِ: قَشْرُ اللَّحَاءِ عَنِ الشَّجَرِ، وَاسْتَعْيَرَ لِلْإِكْتِسَابِ)، وشه‌ی (قَرَفٌ وَإِقْتِرَافٌ) له‌ ئەصڵدا به‌ مانای توێكل لێكردنه‌وه‌ی دره‌خته‌ (توێكله‌كه‌ی لێكه‌یه‌وه‌) دوایی خوازاوه‌ته‌وه‌ بۆ هەر كرده‌وه‌یه‌ك كه‌ مرووف و ده‌ده‌ستی بێنێ.

(يَخْتِمُ عَلَى قَلْبِكَ)، واته‌: مۆر به‌سه‌ر دلته‌وه‌بنی، (يَخْتِمُ: يَطْبَعُ، وَهُوَ تَأْثِيرُ الشَّيْءِ كَنَقْشِ الْخَاتَمِ وَالطَّابَعِ)، کاریگه‌ری شتیک له‌سه‌ر شتیک، شوێنكه‌ی شتیک له‌سه‌ر شتیک، وه‌ك: ئەنگوستیله‌یه‌ك و مۆریك كه‌ به‌سه‌ر شتیکه‌وه‌ ده‌نری، شوێنكه‌ی لێ به‌جێده‌هێلن.

(وَمَحْوٍ): (الْمَحْوُ: إِزَالَةُ الْأَثَرِ)، (مَحْوٍ): لا‌بردنی شوێنه‌واری شتی که، سڕینه‌وه‌.

مانای گشتینی نایه تەکان

خوای پەرورەدگار لەم شەشە نایەتەدا، وەك لە پێناسەكەیدا گوتمان، كۆمەڵی بابەتی جوړاو جوړ دەخاتە روو، كە هەموویان لە سیاقی وتوێژکردنن لەگەڵ بێپروایاندا، بانگکردنیانە بۆ تەنیا خوا پەرستی و، بۆ شوێنكەوتنی دوا پەيامی خوا، شوێن پێ هەلگرتنی دوا پەوانەكراو و پێغەمبەری خوا كە موحەممەد ﷺ.

سەرەتا خوا دەفەرموێ: ﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ﴾ خوا خاوەن لوتفە بەرانبەر بە بەندەكانی، واتە: لەگەڵیان مەهیرەبانە، چاكەكاری پەنھانكارە، پێ ئەوەی خوێان هەست پێكەن، خوا مشووریان لێ دەخوا، ئاگای لێیانە، بژیویان دەدا، بە شیوەیهك كە خوێان فیکری پێناکەن، ﴿يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ هەر كە سێکی بیهوێ بژیوی دەدات، ئنجا كەم یان زۆر، بێگومان خوا بژیوی هەموو كەس بگرە هەموو ژياندارێك دەدات، چونكە خوا دەفەرموێ: ﴿وَمِمَّنْ دَاخِلِيَ الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ هود، هیچ پێرۆیهك، هیچ ژياندارێك لەسەر زەوی نیە مەگەر بژیوی لەسەر خوايه، خوا بژیوی هەموویان دەدات، بەلام هەیه كەمی پێ دەدات و، هەیه زۆری دەدات، هەروەها هی وایە لە كاتێكدا بۆی فراوان دەكات و لە كاتێكدا لێی تەنگ دەكات، تاقییان دەكات، هە بزانێ كاتێك بژیویان بۆ زۆر و فراوان دەكات هەلۆیستیان چۆنە؟ شوكرانە بژێرن، یاخود پێی بوغراو لەخۆبایی دەبن؟ هەروەها كاتێك بژیویان لێ تەنگ دەكات، ئایا خۆراگرن، یاخود ناشوكری دەكەن و سكاڵا دەردەپن؟ ﴿وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ خوا زۆر بەهێزەو، زۆریش زالەو بالادەستە.

﴿مَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ﴾ هەر كە سێك (بەرھەم و) كشتوكاڵی پۆژی دوایی بۆی، ئێمە لەو (بەرھەم و) كشتوكاڵە بۆی زیاد دەكەین، وشە (حَرْث) بە مانای كشتوكاڵ دێ، لە ئەسڵدا (حَرْث) یانی: زەوی

کێلان، بۆ ئەوە مەرووف دانەوێڵە ی لای بکات، کشتوکالی لایبکات، یاخود نەمامی لای بنیژێ، بەلام لایرەدا مەبەست پێی بەرهەمه، واتە: هەر کەسێک بەرهەمی پۆژی دواپی بوو، ئیمە لەو بەرهەمهیدا بۆی زیاد دەکەین، چونکە بەرهەمه کە ی بوو، مانای وایە هەوێشی بۆ دەدا، ﴿نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ﴾ لە بەرهەمه کەیدا بۆی زیاد دەکەین، یەك بە دە (١٠)، وەك دەفەرموئ: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرٌ أَمْثَلِهَا﴾ (١٦) ﴿الْأَنْعَامِ﴾ واتە: هەر کەسێک چاکە پێنێ، دە (١٠) بەرانبەری بۆ هەیه، بەلکو لە سوورەتی (البقرة) دا، خوای بەخشەر یەك بە هەوتسەد (٧٠٠) و زیاتریش باس دەکات: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَبِيلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (١٦١) واتە: وێنە ی ئەوانە ی لە پێی خوادا مائی خوێان دەبەخشن، وەك دەنکە گەغەیک وایە، هەوت دەنکە گولان دەردەکات، هەر گولە ی سەد (١٠٠) دەنکی تێدایە، خوا چەند بەرانبەر دەکات، بۆ هەر کەسێک بیهوئ (یەك بە هەوتسەدیش زیاتر) خوا فراوانی زانیە.

خوا هەموو سیفەتەکانی فراوانن، بێ سنوورن و زاناشە، دەزانێ هەر کەسە، چەندە ی پاداشت دەداتەو، بە پێی ئەو نیەتە ساغ و ئەو پالنهرو هاندهره چاکە ی وای لیکردو، ئەو کردەو بەشە بکات، ئنجا مال بەخشینه، یان هەر شتێکی دیکە یە.

﴿وَمَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا﴾ هەر کەسێک (بەرهەم و) کشتوکالی دنیای بوو، دەستکەوتی دنیای بوو، ﴿تَوَيْتَهُ مِنْهَا﴾، لەوێ دەیهوئ، پێی دەدەین، بەشێکی پێدەدەین (ئەوێندە ی مانەوئ)، ﴿وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾، بەلام لە مەزلگای کۆتاییدا هیچ پشک و بەشی نیە.

خوا دەفەرموئ: ئەوێ تەنیا مەبەستی دنیایی، لە دنیادا بەشی دەدەین، بەلام لە دواپۆژدا بێ بەشە، بەلام ئەوێ مەبەستی پۆژی دواپی بێ، بۆی زیاد

دەكەين، پاداشتهكەى بۆ زیاد دەكەين، باسى دىناى نەكردو، بلى: دىياشى
پىدەدەين، وەك دواىى فەرمایشى پىغەمبەر ﷺ دىنین لەوبارەو، لە مەسەلە
گرنگەکاندا، ئەوانەى دواپۆژ وىست، ئەوانەى خواپەرست و، مەزلگای دواى پۆژيان
کردو، بە ئامانج، شتیک نیه کە خوا لە پەناى پۆژى دواىى، لە پەناى بەهەشت
دا باسى دىنايان بۆ بکات، بۆیە باسى نەکردو، ئەگەرنا بە تەنکید کەسێک پۆژى
دواىى بوى، خوا لە دىياشدا بى بەشى ناکات و، دىياشى دیتە بەردەست.

ئىجا دیتە سەر بابەتیکى دى، کە ئەم بابەتانه وەك ئالقەکانى زنجیر پىکەو
پەيوەستى، چونکە ئەوانەى دىنايان دەوى، کىن؟ ئەوانەن کە لەسەر رېيازى
کوفرو شیریک دەپۆن، ئەدى ئەوانەى پۆژى دواىى دەکەنە ئامانج، کىن؟ ئەوانەن
کە خواپەرست و دەزانن خوا ئېرەى داناو، بۆ تاقىکردنەو، شویتیکى دیکە هەبە
بۆ وەرگرتەو، نەجامى کردەو، دەفرموى: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا
لَهُمْ مِنَ الدِّينِ﴾، يان ئایا ئەوانە هاوبەشانیکیان هەن، شتیکیان بۆ لە دین
دا داناون، کە خوا مۆلەتى لەسەر نیه، ئایینیکیان بۆ داناون و پىشانداون و بۆ
پروونکردو، ﴿مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾، شتیکى وا کە خوا مۆلەتى لەسەر نیه،
﴿وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾، ئەگەر وشەى هەلاواردنیش نەبوایە،
واتە: بریارى هەلاواردن، کە خوا خستوو، پۆژى دواىیەو، ﴿لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾
دادو، رىيان لە ئىوان دا دەکرا، واتە: چونکە کەسانیکیان داناو، ئایینیان بۆ
دابىتن و حەلال و حەرەمیان بۆ دابىتن و بەرنامەى ژيانیان بۆ دابىتن، خوا لەسەر
ئەو دادو، رىى لەبەیندا دەکردن، بەلام بریارى داو، لىپرسینەو سزاو پاداشت
هەلەگەر بۆ قۆناغیکى دیکە، کە پۆژى دواىیە، لەبەر ئەو، ئەگەرنا خوا
پەلەى دەکرد، ئەوئەندە پقى لىيان هەلساو، لەسەر ئەو کەسانیک دەکەنە
پەرستراوى خویان و بەرنامەیان بۆ دادەبىتن، حەلال و حەرەمیان بۆ ديارى
دەکەن و، شېوێ ژيانیان بۆ ديارى دەکەن، ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ﴾، بە دلنایى ستەمکارانیش ئازارێکى بە ئىشیان هەبە، ئەو ستەمکارانەى،

جگە لە خوا دەكەنە پەرستراوی خۆیان و دەیکەنە ھاوبەشی خوا، لە دانانی
 حەلّال و حەرەمدا، ئەوانە سزاو ئازارێکی بە ئێشیان ھەیە.

لە راستیدا دانانی بەرنامە بۆ خەڵک، کاری خواپە، ھەر خوا مافی ھەپە
 بفرموی: خەڵکینە! ئاوا بکەن و ئاوا مەکەن، ئەو حەلّالەو ئەو حەرەمە، ئەو
 چاکەو ئەو خراپە، ئەو راستەو ئەو چەوتە، بەلام کەسێکی دیکە ئەو کارە
 بکات و بێ: خەڵکینە! فلان شتەم قەدەغە کرد و، فلان شتەم پێگە پێدا،
 بۆ وینە: زینا پەواپە، مادام بە ئارەزوومەندی ئێرو مێپەکەبێ، لێپرسینەوێ
 لەسەر نپە، لە پۆژئاوا واپە، ھەندێک لە عەلمانیپەکانی ئێرەش دەپانەوێ لێرەش
 وای لێبێ، ئێربازی پەواپە، پیاو سوود پەواپە، شەرابخۆری پەواپە، قوماکردن
 پەواپە، بێگومان ھەر کەسێک ئەو شتە پەوا بکات، کە خوا قەدەغە کردوون،
 خۆی لە خەڵک کردۆتە پەرستراو، ئا ئەو ھاوبەش دانانە بۆ خوا.

کەواتە: دەبێ خەڵک بزانی، ھەر پەرلەمانێک، حکومەتێک، دەستەلاتێک،
 دەستکاری حەلّال و حەرەمەکانی خوا بکات، لە نێو میللەتێکی مسوڵمان دا،
 مانای واپە خۆی لەو خەڵکە مسوڵمانە کردۆتە پەرستراو، ئەگەر ئەو خەڵکەش
 بێدەنگ بێ لە بەرانبەریدا، پشتگیری بکات و، دەنگی پێیداو لەگەڵی دا،
 ئەو بۆی بە ھاوبەش بۆ خوادانان لە قەلەم دەدرێ، ئنجا خۆی دادگەر
 لەوبارەو قەرموویەتی:

﴿ اَمْلَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ ﴾ ئایا
 ھاوبەشانیکیان ھەن، شتیکیان بۆ لە دین داناون، کە خوا مۆلەتی لەسەر نپە.

بۆ وینە: خوا مۆلەتی لەسەر نپە زینا پەوا بکری، با ناویشی لێنرێ:
 لەشفرۆشی، دەلێن: ئەو ئافرەتە لەشی خۆی فرۆشتو، یانی: ئەگەر نەیفروشی
 و پارە وەرەگرت، قەیدی ناکات!! ھەر وەھا ئەو شتەنی خوا پێویستی کردوون،
 ئەو بێ قەدەغەیان بکات، ئافرەت پێویستە خۆی پۆشتە بکات، بێ: نەخێر،

یان بیتی توانج و پلاری لیبdat، بۆ ئەوێ بەرگ و پۆشاکێ شەرعیی دابنێ، یان پیاو بۆی هەیه زیاتر لە هاوسەرێکی هەبێ، بۆ ئەوێ ئافەرەtan زیاتر نەمێننەو، بە قەیرە کچی و بە بیوژنی و دوایی خراپە بلأوبیته، کەچی ئەو بلتی: نەخیر نابێ ببی، پتی زینا دەدەن، بەلام پتی هاوسەرگیری هەلال نادەن، هەروەها هەموو ئەو شتەنە دیکە کە خوا ﷻ هەلالی کردوون، کەس بۆی نیە قەدەغەیان بکات و، هەموو ئەو شتەنە کە خوا قەغەیی کردوون، کەس بۆی نیە پەوایان بکات.

ئنجە خوا باسی سەرەنجامی ئەو هاوبەش بۆ خوادانەرە ستەمکارانە دەکات، دەقەرموێ: ﴿تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا﴾، ستەمکاران دەبینی ترس و لەزیزان هەیه لە (سزای) ئەوێ کردوویانەو و دەستیان هێناو، ﴿وَهُوَ وَاَقْعَ بِهِمْ﴾، ئەو (سزای) هەر دەشکوێتە سەریان، ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، بەلام ئەوانەیی پڕوایان هێناو، کردووە چاکەکانیان ئەنجامداون، ﴿فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ﴾، لە نیو میترگ و میترگوزارو گۆل و گۆلزارەکانی بەهەشتەکاندان، ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، هەرچی بیانەوێ لەلای پەروەردگاریان هەیانە، هەرچی داوای بکەن، هەرچی دلایان ببخوازی، بۆیان دەستەبەر کراو، ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾، ئا ئەوێ بەخششی گەورە.

﴿ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، ئەوێ ئەوێ کە خوا موژدە دەدات بە ئەو بەندانی پڕوایان هێناو و کردووە باشەکانیان ئەنجامداون، موژدەیی ئەو ئەو پاداشته یان پتی دەدات. ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾، پێیان بلتی: من هیچ کرێ و پاداشتان لێ داوا ناکەم، ﴿إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾، مەگەر حەز کردنم بێ کە لە خوا نزیک ببنەو، یانی: ئەگەر شتیکتان لێ چاوەرەوان بکەم، هەر ئەوێ کە حەز دەکەم لە خوا نزیک ببنەو، پێم خۆشە لە خوا نزیک بن و بەندەیی خوابن، بۆ ئەوێ کۆیلەیی شتەکان و شەیتانەکان و مرووفەکان نەبن، ﴿وَمَنْ يَقْرَفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حَسَنًا﴾، هەر کە سێک چاکە

بكات، ئېمە چاكىي له چاكەكەيدا بۆ زياد دەكەين، پاداشتی چاکتری دەدەينهوه، ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به دُنْيايى خوا لىبوردەى سوپاسگوزاره.

له كۆتايى دا دەفهرموى: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ يان ئايا دەلّين: (موحهممەد) درۆى به ناوى خواوه هەلبەستوه؟ ﴿فَإِنْ يَشَأْ اللَّهُ يُخْذِمْ عَلَى قَلْبِكَ﴾ (ئەو قسەيان درۆيه) چونكه ئەگەر خوا بيهوئى مۆر بهسەر دلتەوه دەنى، دلت مۆر دەكات (كه هيج زانبارى تيدا نەمىنى، چ جاي درۆ به ناوى خواوه بلىي) ﴿وَمَنْعَ اللَّهِ الْبَاطِلَ﴾ خواش باتيل و شتى پووچ دەسپرتەوهو لای دەبات، ئەو قسەيهى ئەوانيش پووچهو، خوا بهو بەلگەيه لای دەبات، ﴿وَبُحَىٰ الظَّالِمِينَ﴾ (خوا) هەقيش دەچهسپىنن به وشەكافى خۆى، ﴿إِنَّهُمْ عَلَيْهِمْ ذَاتُ الْأَعْدَاءِ﴾ به دُنْيايى ئەو بهنهيى سینهكان ئاگاداره، ئەو نهينيانەى كه له دَل و سینهكاندا هينده نيشتهجيى، وهك بووبنه هاوئل و خاوهنى ئەو سینهانه، خوا بهو نهينيانە ئاگادارهو، دهزانى دلى تو چى تيدايه، ئنجا ئەگەر شتىكى خراپت له دلتا هەبى، خوا دلت مۆر دەكات، و لىت قبوول ناکات، وهك له سوورەتی (الحاقة) دا، دەفهرموى: ﴿وَلَوْ نَقُولَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۝١١ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۝١٢ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۝١٣ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَمِيزٌ ۝١٤﴾ واتە: ئەگەر هەندىك قسەى به ناوى ئېمەوه کردبانايه، دەستى پاستيمان دەگرت، دوايى له پهگى مليمان دەداو، هيج كام له ئېوهش نەتاندەتوانى بهرگريى لىبكهن!

خوا ئاوا هەپدەشه دەكات، كه پىغەمبەر ﷺ چۆن دەتوانى به ناوى خواوه شتىك بفرموى، خوا مۆلەق لەسەر نەبى، نه پىغەمبەرى خوا ﷺ له خۆى دەوهشينيتهوه، نه خوا ﷻ كه سىك دەكاتە پىغەمبەر ﷺ كه بهو شتیهيه مامەله له گەل خواى بهرزى مەزندا بكات.

مەسەلە گىرەنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

خوایىڭ خاۋەن لوتف و مەرەبانە بە بەندەکانى و، بژیو دەريانەو، بەھیزو زالە، ھەر كەس يېكېش بۆ دوا پۇژ كىردو كۆش بىكات، خوا بۆي زىدە دەكات، بەلام ئەوھى تەنیا بۆ دىنا ھەولبىدات، پىشكى خۆي لە دىنادا پىندەبىرى، بەلام لە دواپۇژدا بى بەشە:

خوایىڭ دەفەر موى: ﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾
 ﴿١٩﴾ مَن كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾

شىكردنەوھى ئەم دوو ئايەتە، لە ھەوت بىرگەدا:

١- ﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ﴾، خوا بەرانبەر بە بەندەکانى بەلوتف (لَطِيف) ە. وشەى (لَطِيف) م، ھەر بە: بەلوتف، خاۋەن لوتف، مانا كىردو، چونكە وشەى (لَطِيف) يان بە چەند واتايەك لىكداوەتەو، بۆ وئە:

يەك: (لَطِيفٌ بِهِمْ، أَي: بَالِغُ الرَّأْفَةِ بِهِمْ) زۆر بەپەرۆشە بەرانبەر يان.

دوو: (بَارٌّ بِهِمْ) زۆر چاكەكارە لەگەلىان.

سى: (رَفِيقٌ بِهِمْ) زۆر نەرم و نىانە لەگەلىان.

چوار: (خَفِيٌّ بِهِمْ) زۆر گىرەنگىدەرە پىتيان.

کهواته: وشەى (لَطِيف) هەر له زمانى عەرەبیشدا وشەیه کمان نیه تهعبیر بکات له واتایه کهى، چ جاي له زمانى کوردییدا، که زمانى عەرەبىی زۆر له زمانى کوردیى دهوله مەندتره.

کهواته: (لَطِيف) واته: خاوهن لوتف، (لُطْف) یش، دهچتهوه نَبَو ماناکانى میهره بانى، به بهزه یى، چاکه کارى، په نهانکارىی خوا ﷻ خاوهن لوتفه به رانبه ر به بنده کانى.

(٢) ﴿يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ هەر که سیك بیهوى بژیوی ددها، وشەى (رِزْق) پیشتەر مانامان کرد، بژیو، ههرشتیکه مروؤف پیویستی پیته قى بو ژيانى دنیای.

کهواته: (رزق) ته نیا خواردن و خواردنهوه ناگریتهوه، به لکو به رگ و پۆشاک دهگریتهوه، مال و سامان دهگریتهوه، کهل و په له کانی دیکه دهگریتهوه، جیگه و ریگه دهگریتهوه، ئهوه له ږوه ماددییه کهیهوه، له ږوه مهعنه وهیه کهشیهوه دیسان تاعهت و، زانیاری و، تهقواو، رهوشتی بهرزو، ئه نجامدانى ئه رکه شه رعییه کان، هه موو ئهوانه دهگریتهوه، یه ک به یه کیک ده لى: (رَزَقْنِي اللّٰهُ هَذَا الْعَامَ الْحَجَّ) خوا ئه مسالّ هه جى پیدام، هه جى کرده بژیوم، واته: بژیوی مهعنه وى، یان دهگوترى: (رَزَقَهُ اللّٰهُ الْعِلْمَ) خوا زانیاری به فلانکس دا، یان دهگوترى: (رَزَقَهُ اللّٰهُ الْحِكْمَةَ) خوا حکمه قى پیددا، یان: (رَزَقَهُ اللّٰهُ خُلُقًا حَسَنًا) خوا رهوشتیکی جوانی کردوته بژیوی، پیدداوه.

کهواته: که دهفه رموى: ﴿يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ بژیو به ههر که سیك ددها، بیهوى، مه بهست ئه وهیه خوا به ویستی ره های خوئى، له بواری بژیو پیدان دا، مامه له له گه ل بنده کانیدا دهکات، له راستییدا بهس خوایه بژیوی هه موو کهس ددها، به لام ههر کهسه به ئه ندازه ی خوئى، وه ک له سووره قى (هود) دا، خوا دهفه رموى: ﴿وَمِمَّنْ دَاخِلٌ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ هود، واته: هیچ پپرویه ک نیه له سه ر زهوى، هیچ ژيانداریک له سه ر زهوى نیه، مه گهر بژیوی

لەسەر خوايە، نەك هەر هەى مەوۆفەكان، بە هەى ژياندارانیش، بەتیکرا، بەلام هەر كەسە و هەر ژياندارە بە پێى خۆى، بە گوێرەى سىستىمى خوا بژيوى دەدا، هەر زىندەوەرەو هەر ژياندارە، بە جورىك، لەو بارەووش پىشتەر كورته باسىكمەن كرد، ئەووش بەو واتايە نىە كە مادام بژيو لەسەر خوايە، كەواتە ئىنسان پالدا ئەووشەو هەلخزى، كردو كۆش و هەولدان بە خەرچ نەدات، بەلكو خوا لە ميانى هەولدانى مەوۆفەكاندا، لە ميانى كارو كاسبى و گەران و سوورپاناندا دا بژيويان دەدا، ئەگەر كەم ئەگەر زۆر.

(۳) - ﴿وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ هەر ئەویش (خو) بەهێزەو زال و بالادەستە، كەواتە: خوا لوتفەكەى لە شويى خويدا بەكاردێنى، هێزو بالادەستىيەكەشى لە جىي خويدا بەكاردێنى، بەدلنپايىش خوا خواوەنى هەموو سىفەتە بەرزو پەسندەكانە، چ ئەوانەى كە ئىمە دەيانزانين، چ ئەوانەى ئىمە نايانزانين، ئەوانەى ئىمە دەيانزانين، ئەوانەن زياتر پەيوەستن بە ژيانى ئىمەو، بە گرنگى پىدانی ئىمەو هەيە، بەلام بىگومان سىفەتەكانى خوا، بەس ئەوئەندە نين كە ئىمە دەيانزانين، وەك لە فەرمايشى پىغەمبەریشدا ﷺ هاتو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ نَفْسُكَ، أَوْ أُنْزِلَتْ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلِمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ) (آخرجه ابن حبان: ۹۷۲، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح).

واتە: ئەى خوايە! داوات لێدەكەم، بە هەر ناویكت كە كرەوتە ناوى خۆت، يان لە كىتەبەكەتدا داتەزانده، ياخود فێرى يەكێك لە دروستكراوەكانى خۆت كرده، ياخود لە لای خۆت هێستووئەو لە زانبارى پەنھاتدا (بەس خۆت دەيزانى).

بەلام بىگومان خوا ﷻ هەر كەسە بەپێى ئەو كە شایستەى بى، بە سىفەتەكانى لە گەلێدا مامەلە دەكات.

(۴) - ﴿مَنْ كَانَتْ رِيْدُ حَرْثِ الْآخِرَةِ﴾ هەر كەسێك بەرھەم و كشتوكالى كۆتايى بوى، (الحَرْثُ: إلقاء البذر في الأرض): (حَرْث): برىتە لە تۆ وەشاندن، لە زەويیدا. (حَرْثُ

الْأَرْضَ، يَحْرِثُهَا) واتە: زەۋىيەكەى كېلا، دەيكىللى يان تۆۋى تېدا ۋەشانى، دەيۈەشىيى، بەلام لېرەدا: (احْتَرَتْ يَحْتَرْتُ أَي: يَكْتَسِبُ، وَأُطْلِقَ الْحَرْثُ هُنَا عَلَى مَرَاتِ الْأَعْمَالِ وَقَوَائِدِهِ، أَي: مَنْ يُرِيدُ ثَوَابَ الْآخِرَةِ،) (يَحْتَرْتُ): (يَكْتَسِبُ)، شت بەدەست دېتى، لېرەدا ۋەشى (حَرْث) بە كارەيتراۋە بۆ بەرھەمى كىرەۋەكان و، سوۋدى كىرەۋەكان، واتە: ھەر كەس پاداشتى پۇژى دۋاى دەۋى.

كەۋاتە: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ﴾، يانى: (مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا) ھەر كەسى پاداشتى پۇژى دۋاى بۈى، يان ھەر كەسىك بەرھەمى پۇژى دۋاى بۈى.

۵- ﴿زِدْ لَهُ، فِي حَرْثِهِ﴾، ئېمە لەۋ بەرھەم و دەستكەۋتەيدا (كە بۆ پۇژى دۋاى مەبەستىھە پەيدى بىكات) بۈى زىاد دەكەين، چونكە خوا لە سوۋرەتى (الأنعام) دا، دەفەرەمۈى: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالِهَا﴾، واتە: ھەر كەسىك چاكەيەك بېنىت، دە (۱۰) بەرانبەرى، دە ھېندەى پاداشت دەدرېتەۋە، بەلكو پېشتەر گۈمەن لە سوۋرەتى (البقرة) دا، خوا ﷻ ۋېنەيەك دېنىتەۋە، كە ئەۋە دەگەيەننى، خوا يەك بە ھەۋتسەدېش پاداشت دەداتەۋەۋە زىاترىش.

۶- ﴿وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا﴾، ھەر كەسىكىش كشت وكال و بەرھەمى دىناى بۈى، لەۋە پېتى دەدەين، بە ئەندازەى ئەۋەى خۆى ماندوۋى كىرەۋە ھۆكارەكانى پەچاۋ كىرەۋە، يانى: ھەر كەسىك بە كىرەۋەكانى و بە ھەۋلدانەكەى، بەرھەمى دىناى بۈى، دەستكەۋە دىناى بۈى، كە بىرىتە لە گۈزەرانى دىنا، ئېمە بەۋ ئەندازەيەى بۈى دىارىيەكراۋە، پېتى دەدەين، ۋەك لە سوۋرەتى (الإسراء) دا، دەفەرەمۈى: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ، فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾، واتە: ھەر كەسىش ژيانى پەلەى (دىناى) بۈى، بە پەلە بۈى پېش دەخەين، ئەۋەندەى كە پەمانەۋى، بۆ ھەر كەسىك كە مەبەستەمان بى.

۷- ﴿وَمَا لَهُ، فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾، لە پۇژى دۋايدا، ھېچ پىشك و بەشى نېە.

بۆيەش لە پۆژى دوايدا بى بەش دەبى، چونكە مەبەستى لە كۆشش و كردهوهكانى، بە دەستھێنانى پاداشتى خواو، بەرھەمى پۆژى دواىى نەبوو، يانى: ھەر كەسێك بۆ دواپۆژ كار نەكات و، لە كردهوهكانى دا مەبەستى نەبى پاداشتى پۆژى دواىى وەدەست بێنى، بەش و پشكى لەوى نابى، وەك شاعيرێك لەو بارەو دەلى:

يَا مُؤْتِرَ الدُّنْيَا عَلَى دِينِهِ وَمُشْتَرٍ دُنْيَاهُ بِالْآخِرَةِ
بَعَثَ الَّذِي يَبْقَى بِمَا يَنْقُضِي تَبًّا لَهَا مِنْ صَفْقَةٍ خَاسِرَةٍ

ئەى ئەو كەسەى دنيای بەسەر ديندا ھەلبژاردو، دنيای كړيوە دواپۆژى پێداو!
شتتێك فروشتو كە دەمێتتەو، بە شتتێك كە دەبێتتەو، ھەر لەبەن بچى، چ سەودايەكى زيانبارە!

با لەو بارەو سى فەرمايشتى پێغەمبەریش بێنين ﷺ:

يەكەمیان: {عَنْ أَبِي بِن كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «بَشِّرْ هَذِهِ الْأُمَّةَ بِالسَّاءِ وَالرَّفْعَةِ، وَالنُّصْرِ، وَالتَّمَكُّينِ فِي الْأَرْضِ، فَمَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ عَمَلَ الْآخِرَةِ لِلدُّنْيَا، لَمْ يَكُنْ لَهُ فِي الْآخِرَةِ نَصِيبٌ» { (أخرجه أحمد: ٢١٢٥٨، وقال الهيثمي (٢٢٠/١٠): رجاله رجال الصحيح، وأخرجه ابن حبان: ٤٠٥، والحاكم: ٧٨٦٢، وقال: صحيح الإسناد).

واتە: ئوبەى كورى كەعب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، دەلى: پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: موژدە بدە بەم ئۆممەتە بەپۆشنى و بەرزى و يارمەتيدران و پى چەسپێران لە زەويدا (دەستەلات) [بە مەرجێك كردهوێهە كە بۆ پۆژى دواىى دەيكن، مەبەستيان پى دنيا نەبى]، بەلام ھەر كەسێكيان كردهوێهەكى پۆژى دواىى بكات، بۆ وەدەستھێنانى دنيا، لە پۆژى دوايدا ھىچ پشك و بەشى نە.

دووھەمیان: {عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَى» { (أخرجه البخاري: ١، ومسلم: ١٩٠٧، وأبو داود: ٢٢٠١).

واتە: عومەری کوری خەتاب ﷺ، دەلن: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ، فەرمووی: بێگومان کردووەکان (کردووە چاکەکان) بە پێی نیازو مەبەستەکانن، بۆ هەر کەسێکیش بە گۆڕەری نیازو مەبەستەکی پاداشتی هەیە.

سَبِّهَمَان: اَعَنْ اَبِي هُرَيْرَةَ ؓ، قَالَ: تَلَا رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ: ﴿مَنْ كَانَتْ رِيْدُهُ حَرَّتْ الْاٰخِرَةُ نَزِدَ لَهُ فِي حَرِّهِ، وَمَنْ كَانَتْ رِيْدُهُ حَرَّتْ الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ نَّصِيْبٍ﴾، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ: يَقُوْلُ اللّٰهُ ﷻ: اِبْنُ اٰدَمَ! تَفْرَعْ لِعِبَادِي اَمْلًا صَدْرَكَ غَنًى، وَاَسَدُ فَقْرِكَ، وَاِلَّا تَفْعَلْ، مَلَأْتُ صَدْرَكَ شَغْلًا، وَلَمْ اَسُدْ فَقْرَكَ﴾ (أخرجه الترمذي: ٢٦٦٦، والحاكم: ج ٢، ص ٤٤٣، والبيهقي في الشعب: ج ٧، ص ٢٨٩، وَصَحَّه الألباني في «الصحيحة»: ٣٥٩).

واتە: ئەبوو ھورەیرە ﷺ، دەلن: ڕۆژێک پێغه مبه‌ر ﷺ، ئەم ئایەتە موبارەکی خۆیندەو: ﴿مَنْ كَانَتْ رِيْدُهُ حَرَّتْ الْاٰخِرَةُ نَزِدَ لَهُ فِي حَرِّهِ، وَمَنْ كَانَتْ رِيْدُهُ حَرَّتْ الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ نَّصِيْبٍ﴾، دوایی فەرمووی: خوا ﷺ، دە فەرمووی: ئەو ڕۆڵەی ئادەم! بۆ بەندایەتیی من خۆت یەکلایکەو، سینەت پڕ دەکەم لە بێ نیازی و، کەلێنی ھەزاریشت بۆ دەگرم، بەلام ئەگەر وانەکی، سینەت دەکەم پڕدەکەم لە سەرقالیی و، کەلێنی ھەزاریشت بۆ ناگرم.

واتە: ئەگەر ئێنسان بەراستی نیهی لێ بێنێ، بەندایەتیی بۆ خوا بکات و بە پێی تواناش دەست بجوولێنێ و ڕەچاوی ھۆکارەکان بکات، خوا ﷻ مشووری لێ دەخوات و سەرپەرشتیی دەکات، ھیچ گومانێک لەو دانیه، بە ئەندازەی ئەو کە خۆت بۆ خوا یەکلایی دەکەیهو، خوا سەرپەرشتیی دەکات، بە ئەندازەی ئەو کە پشت بە خوا دەبەستی، خوا پشت دەگری، بە ئەندازەی ئەو کە لە خوا چاوەڕوانیی دەکە، خوا پێت دەدا، بەلام چاوەڕوانییەکی شیوەی خۆزگە خواستن، نا، بەلکو تۆمێدەوار بوون.

(رجاء) تۆمید، ئەو یە کە مرووف تۆمیدەوار بێ بە ڕەحمەتی خواو، دەستیش بجوولێنێ، ھۆکارەکانیش دەستەبەر بکات بە پێی توانا، بەلام (أُمْنِيَّة) خۆزگە، ئەو یە کە ئێنسان ھەر خۆزگە بخوازی، بەلام ھۆکارەکان نەگرتە بەر.

مهسه لهی دووهم:

هه ر كه س بهرنامه ی ژيان بۆ خه لك دابنئ، خو ی كردوه به هاوبه شی خواو، كه سانیكیش به وه رازیین، به سته مكار داده نرئین، له رۆژی دوايشدا ترس و له رزیان ده بی له كرده وه كانیان، سزاشیان هه ر به سهردئ، به لام بروادارانی كردار باش، له به هه شتدا له یتو باخ و گولزاردان، پیغه مبه ریش ﷺ هیچ چاوه پروانییه کی له خه لك نیه، له بهرانبه ر گه یاندنی په یامی خوادا پتییان، تاكه كریهك، پاداشتیک لئیان بخوازی، بریتیه له هه زکردنی به نیزیکییان له خوا ﷺ:

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿أَمْ لَكُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ وَقَعُ بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتٍ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾ ذَلِكَ الَّذِي يُبَيِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْرَفْ حَسَنَةً نَّرِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾﴾

شیکردنه وهی ئهم سئ ئایه ته، له سیزده برگه دا:

(١)- ﴿أَمْ لَكُمْ شُرَكَاءُ﴾، یان ئایا هاوبه شانیکیان هه ن، وشه ی (أم): هه ندیک ده ئین: به مانای: به لام (بَلْ ه)، یانی: (بَلْ لَهُ شُرَكَاء) هه ندیکیش ده ئین: به مانای (بَلْ) و، هه مه زه ی ئیستفهامیشه، یانی: (بَلْ أَلَهُمْ شُرَكَاء) به لکو ئایا هاوبه شیان هه ن؟ ئنجا (الِاسْتِفْهَامُ لِلتَّوْبِیْخِ وَالْإِنْكَارِ) پرسیارکردنه که لیږده دا بۆ سه رزه نشتکردن و نکوولییلکردنه، یانی: نه ده بوو هاوبه شیان هه بن و هاوبه شان بۆ خوا دابنئ، ئه وانه ی له خه یالی هه ندیک له مروفه کاندای ده یانه ئیننه ریزی خواو، وهك خوا مامه له یان له گه لدا ده کهن، له شتیک له شته کاندای تاییه مه ندییهك له تاییه مه ندییه کانی خواو، وهك:

۱- به شیک له وه دیهتانیان پالده ده نه لا.

۲- به شیک له په روه دگار یتیی و به شیک له خاوه داریتییان، پالده نه لا.

۳- په کیک له سیفه ته کانی خواو په کیک له ناوه کانی خوایان بو به کار بیتن.

۴- به شیک له په رستراو یتیی که تایبه ته به خواوه، بویان به کار بیتن، ئه وانه به هاوبه ش بو خوا له قه له مدراون له خه یالی ئه و هاوبه ش بو خوا دانه رانه دا، ئه گه رنا له واقعدا خوا هاوبه شی نین.

خوا دده رموی: ثایا هاوبه شیان هه ن:

۲- ﴿شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾، له ثابین شتیکیان بو داناون، رتیه کیان پیشانداون که خوا مؤله تی پینه داوه؟ (شَرَعَ الدِّينَ وَشَرَعَهُ، أَي: سَنَّهُ وَبَيَّنَّهُ)^(۱) وشه (شَرَعَ) به سیانی (ثلاثي)، و (شَرَعَ) به چواری (رُباعي) هه ردوویان به مانای (سَنَّهُ وَبَيَّنَّهُ) رتیه که ی دانو ورونی کرده وه (شَرَعَ الدِّينَ) یان (شَرَعَ شَرَعَ الدِّينَ) هه ردوویان یانی: به رنامه و، ثابینی دانا.

﴿مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾، یانی: (مَا لَمْ يَأْذَنْ بِشَرْعِهِ وَتَشْرِيعِهِ) شتیک که خوا رتی نه داوه، پیشان بدری و دابرنی، (الطبري) ده لی: (مَا لَمْ يُحِجَّ إِلَهُ لَهُمْ ابْتِدَاعَهُ) ثایا به رنامه یه کیان دانوه که خوا بو ی په و نه کردوون، رتی پینه داون دایه یتن؟!

۳- ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ أَفْضَلَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾، ئه گه ر وشه ی لیک جیا کردنه وه نه بووایه، دادوه ریبیان له نیواناندا ده کرا، وشه ی لیک جیا کردنه وه (كَلِمَةُ الْفَضْلِ) چیه؟ (هِيَ مَا قَدَّرَهُ اللَّهُ وَأَزَادَهُ مِنْ إِمَالِهِمْ. وَالْفَضْلُ: الْفَاضِلُ الَّذِي لَا تَرَدُّدُ فِيهِ) (كَلِمَةُ الْفَضْلِ): ئه وه یه که خوا ویستوویه تی مؤله تیان بدات، له دنیا دا سزایان نه دا له سه ر کرده وه خراپه کانیان، وشه ی (فَضْل) یش، بریتیه له هه لبرینی شتیک و بریار له سه ردانی که دل له دل دانی تیدا نه بی.

(الطبري) دهَلَّى: (وَلَوْلَا السَّابِقُ مِنَ اللَّهِ فِي أَنَّهُ لَا يُعْجَلُ لَهُمُ الْعَذَابُ فِي الدُّنْيَا، وَأَنَّهُ مَضَى مِنْ قَبْلِهِ إِنَّهُمْ مُؤَخَّرُونَ بِالْعُقُوبَةِ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ، لَفَرَعَ مِنَ الْحُكْمِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ، يَتَعَجَّلُ الْعَذَابُ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا)^(۱)، واته: نه گهر له بهر نهووه نهووايه خوا پيشتر برياري داوه، كه له دنيا دا سزايان نادات و پيشتر برياري داوه كه سزادانيان دواخواوه ههتا بهرپابوونی قيامهت، له دادوه ریی كردن له نتيوان تيووه نهوان دا، تهواو دهبوو، كه سزايان بو پيشبخات له دنيا دا.

به لآم به پتي سسيتمى كه خوا ديناوه له ژيانى به شهردا، دنيا جتي ههولدان و كردو كوشه و، خوا ﷻ دهرفه تي داوه به مروقه كان چي دهكهن و چون دهكهن؟ هيچ له مپه رو كوسپي له بهردهم دا دانه ناو، مه گهر عه قلى خويان و شهري خواي په روه ردگار، نه گهرنا هيچ كوسپ و له مپه ريكيان له بهردهمدا نيه، چاكه دهكهن، يا خود خراپه دهكهن، به لآم له قوناغيكي ديكه ي ژياندا، كه پوژي دوايه، لهوي له سهر نهوه كه له دنيا دا كردوويانه، نه گهر خراپ بوو بي، سزاو، نه گهر چاك بووي، پاداشت ده درينهوه.

(۴) - ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، به دنيايي سته مكارانيش نازارو سزايه كي به تيشيان ههيه، (ظَالِمِينَ) ياني: نهو كافرو هاوبهش بو خوادانه رانه ي ستهميان له خويان كردوه. نه مه ليره دا: (إِظْهَارٌ فِي مَقَامِ الإِضْمَارِ) ده رخستنه له جتي په نهان كردن، خوا ده يتواني بفرموي: (وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) چونكه قسه له سهر نهوانه يه كه هاوبه شيان بو خوا دانواه، به لآم به (ظالم) يش ناوزه نديان دهكات، تاكو دهركه وي كه نهوانه ي وپراي هاوبه شدانان، سته مكاريشن.

(۵) - ﴿تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا﴾، تو سته مكاران ده بيني ترس و بيميان ههيه له بهر نهوه ي كردوويانه.

ليړه دا مه به ست پتي پوژي دوايه.

(۶) - ﴿وَهُوَ وَاَقْعُ بِهِمْ﴾، ئەو ەش كە لىي دەترسىن، ەەر دەكەوتتە سەريان، يانى: (تَرَى يَا مُحَمَّدُ! الْكَافِرِينَ بِاللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَجِلِينَ خَائِفِينَ مِنْ عِقَابِ اللَّهِ عَلَى مَا كَسَبُوا فِي الدُّنْيَا مِنْ أَعْمَالِهِمُ الْخَبِيثَةِ)، ئەي موحەممەد ﷺ! [يان: ئەي ەەر كەسەك كە قورئان دەخوئى! تۆ بىپروايان بە خوا لە پوژى ەەلسانەو ەدا دەبينى، دڵ بەترس و لەرزى، زۆر ەەست بەترس دەكەن، لە سزاي خوا، لە سەر ئەو كەردەو ەپس و خراپانەي كەردوو يان، ئنجا ناي ترسە كەيان دەبىتە ەوئ ئەو ەي دەربازبن؟ نەخىر، ﴿وَهُوَ وَاَقْعُ بِهِمْ﴾، ئەو سزايەش ەەر دەكەوتتە سەريان. (وَقَعَ عَلَيْهِ: سَقَطَ عَلَيْهِ) كەوتە سەري، ئەو سزايە ەەر پىئانەو ەدەنووسى، پىئانەو ەدەچەسپى، (وَهُمْ ذَاقُوهُ لَا مَحَالَةَ) ئەوان ەەر دەشچىژن، ەيچ دەرتان يان نە.

ئەو ەبەنسەت ەاوبەش بو خوا دانەرانەو ە كە خوا بە ستەمكارانىش نازو ەدى كەردوون، ئنجا بابزانين پرواداران سەرنجاميان چۆنە؟

(۷) - ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ﴾، ئەوانەي پروايان ەيناو ە [بە ەەموو ئەو شانەي پىويسە پروايان پى بهيئرى] و كەردەو چاكەكانيان ئەنجامدون، بە ەقل و دليان، بە زمانيان، بە ئەندامەكانيان.

(۸) - ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، ەەرچى بيانەوئ لە لاي پەرەدگار يان ەەيانە، ەەرچى ئارەزووي بكەن و بىخوازن ەەيانە.

ئەم تەعبىرە لە شوئى دىكەش دا زۆر ەاتو ە لە قورئاندا: ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ چونكە وەك ەەرەب گوتوويانە: (كُلُّ الصَّيْدِ فِي جَوْفِ الْفَرَى) ەەموو ئىچىرەكان لە تىو (فَرَى) دان، (فَرَى): جۆرە ئازەلىكە زۆر قەلەوو گوشتنە، پىم وايە بە كوردىي (چوالوو) و (كوپەبەشە)ي پىدەلئين، كە ئەگەر بگىرى، پاوچىي ئىكتىفای پى دەكات، ئنجا ئەو تەعبىرەش وايەو، بەو تەعبىرانەش ەاتو ە:

أ- ﴿وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ﴾، ەەرچى بىخوازن و بيانەوئ، ەەيانە، ئەمە ەەموو شتەك دەگرىتە ئىو خۇي.

ب- له سوورہ تی (الزخرف) دا، دہفہ رموی: ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾، واتہ: تئیدایہ (له بهہشت دا) ہرچی نہفسہکان نارہزووی بکہن و، ہرچی چاودہکانیش لہزرتی لی بکہن.

ج- له سوورتی (فصلت) یشدا، دہفہ رموی: ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ﴾، واتہ: ہرچی نہفستان نارہزووی بکات بو تئوہ ہہیہ لہویدا، ہرچی بشیخوازن بو تئوہ لہویدا ہہیہ.

۹- ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾، نا تہوہیہ بہخششی گہورہ، وشہی (فضل)، ہہم بہ مانای بہرزی و پیگہی بہرز دی، وہک (فَلَانٌ ذُو فَضْلٍ) واتہ: خاودن پیگہی بہرزہ، خاودن شہرفہ، خاودن بہرزیہ، ہہروہا بہ مانای زیدہی لہ بہخشینیشدا دی، دہگوتری: (هُوَ صَاحِبُ فَضْلٍ عَظِيمٍ) یانی: تہو زیدہی بہ من داوہ.

۱۰- ﴿ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، نا تہوہیہ خوا موژدہی پئدہدات بہ بندہکانی، کہ بروایان ہیئاوہو کردہوہ باشہکانیان کردوون، ﴿ذَٰلِكَ الَّذِي﴾ یانی: (ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ) وشہی (بہ) نہہاتوہ، لہبہر تہوہی بہ سیاق و سہلیقہ دہزانری، نا تہوہیہ کہ خوا موژدہی پی دہدات، بہو بہندانہی تیمانیان ہیئاوہو کردہوہ باشہکانیان کردوون، وہک پیشتیش گوتمان: بروایان ہیئاوہ، واتہ: بہ ہہموو تہو شتانہی پیوستہ بروایان پیبہتری، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کردہوہ باشہکانیان تہنجامداون، چ پہیوہندیان بہ دل و عہقلیانہوہ ہہبی، چ پہیوہندیان بہ دہرپرینہکانی زمانہوہ بی، چ پہیوہندیان بہ تہندامہکانہوہ ہہبی، لہ خودی خویناندا، لہگہل مال و خیزان دا، لہگہل کومہلگا دا، لہگہل گہورہو گچکہدا، ہہمووی ہہمووی دہگریتہوہ.

وشہی (رَوْضَات) کوئی (رَوْضَةٍ) (الرَّوْضَةُ: الْأَرْضُ ذَاتُ الْخَضِرَةِ; وَالْبُسْتَانُ الْحَسَنُ؛ يُقَالُ مَجْلِسُهُ كَأَنَّهُ رَوْضَةٌ) (رَوْضَةٌ) بہزہویہکی سہوزایی دہگوتری، بہ کوردیی میړگ و میړگوزار، گول و گولزار، دہگوتری: کوړی فلانکس دہلیی پہوزہیہ، وہک باخچہو، گول و گولزار.

دوایی خوا ﷻ روو له پیڤه مبهری خاتهم ﷻ ده کات، چونکه ئەوان هەندێ جار پیڤه مبهری خاتەمیان بەو تۆمەتبار دەکرد، کە مەبەستی حوکمرانییە، یان مەبەستی خۆ بەسەردا فەزکردنیانی هەیه، یان مەبەستی بە دەستەتانی سەرودەت و سامان، یان گەورەیی کردنە بەسەریاندا.

(۱۱) - ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾، بۆ: بەدڵنیایی {لەسەر گەیانندی ئەم پەیامی خوا} هیچ کرێ و پاداشتیکتان لێ داوا ناکەم، لە بەرانبەریدا، جگە لە خوشویستنی نیزیکی، خوشویستن لە نیزیکییدا، واتە: چاوەڕوانییم تەنیا ئەوەیە: هەز دەکەم و پێم خۆشە، ئێوە لە خوا نیزیك بن، شتێك چاوەڕوان بکەم لە ئێوە لە بەرانبەر گەیانندی پەیامی خوادا پێتان، هەر ئەوەیە کە لە خواتان نیزیك بخرەوه، ئەمە ئەو مانایەیه کە لەگەڵ سیاقی ئایەتەکان و، لەگەڵ ئایەتەکانی دیکەشدا گونجاو، بۆیەش وا دەلێم: چونکه ئەم رسته قورئانییه، زانایانی ڕوونکەرەوانی قورئان، چوار مانایان بۆ داناون!

(۱۲) - ﴿وَمَنْ يَقْرَفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا﴾، هەر کەسێك چاکە بکات، چاکیی بۆی تێدا زیاد دەکەین. (يَقْرَف) یانی: (يَكْتَسِب) وەدەست بێت.

واتە: پاداشتی چاکتری دەدەینەوه لە کردەوه چاکەکهی خۆی.

(۱۳) - ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفْوٌ شَكُورٌ﴾، بە دڵنیایی خوا لێبوردەیی سوپاسگوزارە، واتە: بۆ چاکەکاران لە هەڵو کەم و کورپیەکانیان دەبوروێ، بۆ چاکەکانیشیان بە چاکتر پاداشتیان دەداتەوهو، خۆی بەرزیش سوپاسگوزارە سەبارەت بە بەندهکانی.

کورتە باسیک لەبارەی مانای

﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾ dda:

بەرێزان!

هەرچەندە ئەم پرستە قورئانییە، روونکەرەوانی قورئان زۆریان قسە لەبارەو کردووە - وەك پیشتر گومان - سێ مانایان بوو کردوون، بەلام مانایەك كه له هەمووان پتر بە عەقڵ و دڵهوه دەنووسێ، لەبەر چەند بەلگەیەك كه ئاماژەیهکیان پێ دەکەین، ئەوەیە:

١- ئەو خەڵکینە! من هیچ کرێ و پاداشتیکم لێتان ناوی جگە لە حەزو خوشەویشتییم بوو نیزیکیان لە خوای بەرزى مەزن. پێم وایە ئەم مانایەیان لە هەموویان پێکترەو، لە هەموویان لەگەڵ سیاقی ئایەتەکانیش دا گونجاوترەو، لەگەڵ کەسایەتی پێغمبەریش دا ﷺ تەبایەو، لەگەڵ ئایەتەکانی دیکەى قورئانیشدا دێتەو، که لە چەند شوێنان خوا ﷺ ئەوێ جەخت کردۆتەو که پێغمبەری خاتەم ﷺ هیچ چاوەروانییەکی لە خەڵک نیە، بوو وێنە:

أ- لە سوورەتی (ص)دا، دەفەرموێ: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ ٨١، واتە: بۆ من هیچ کرێ و پاداشتیکتان لێ چاوەرێ ناکەم و من لە باری شان گرانکەرانیش نیم، یاخود من لە کەساتیک نیم شتیک بۆم و نەبێ، لە لاف لێدەران نیم، لاف لێ بدهم و دەعوایەك بکەم، و نەبێ.

ب- لە سوورەتی (الطور)دا، دەفەرموێ: ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّقْلُونَ﴾ ١٠،

ج- هەرودەها لە سوورەتی (القلم)یشدا، هاتووە لە ئایەتی (٤٦)، دەفەرموێ: ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّقْلُونَ﴾، واتە: ئایا تۆ پاداشت و کرێیەکیان لێ داوا دەکەى،

بۆیە باری شانیان قورس بووه، لهبەر ئەو داوايەى دەکەوتتە سەریان، ئەو غەرامەيەى دەیانکەى، ئایا وایە! نەخێر.

ئنجبا تەماشایەکی قسەى توێژەرەوانى قورئان بکەین:

٢- لەوبارەوه ئەم دەقە دینین، کە مانایەکی دیکەى دوامى تێدايە:

(عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فِي قَوْلِهِ: {إِلَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا، إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى} قَالَ: لَمْ يَكُنْ بَطْنٌ مِنْ بَطْنِ قُرَيْشٍ إِلَّا وَبَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَبَيْنَهُمْ قَرَابَةٌ، فَقَالَ: قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا، أَنْ تَوَدُّوْنِي فِي الْقَرَابَةِ الَّتِي بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٣٤٩٧، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٢٦٢، وَأَحْمَدُ: ٢٠٢٥، ٢٥٩٤).

واتە: عەبدوڵلای کورێ عەبباس (خوا لە خوێ و بای پازى بێ)، لە بارەى فەرمايشتى خواوه کە دەفەرموێ: **{لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى}** دەلێ: هیچ بەره بابێک لە بەره بابەکانى قورەيش نەبوو، هیچ تیرەيەک لە تیرەکانى قورەيش نەبوو، مەگەر لە ئێوان پێغەمبەرى خوا ﷺ و ئەواندا نيزیکي هەبووه، (قورەيش لە نەسەبى دوور ياندا، هەموويان دەچنەوه سەر عەدنەن و، عەدنەن دەچێتە سەر ئىسماعيل)، بۆيە پێغەمبەر ﷺ، خوا پێى فەرموو: بێ: لە بەرانبەر گەياندى پەيامى خوا، هیچ کرێ و پاداشتێکتان لى داواناکەم، جگە لەوهى لەبەر ئەو خزماتیيەى لە بەنماندا هەيە، مننان خوشبوێ.

واتە: پەچاوى خزمایەتییەى لەگەڵ دا بکەن، کە ئەوەش لە راستیدا کرێ و پاداشت نیە، بەلکۆ لەخۆداھێنانە دى سیفەتێکى بەرزو پەسندە، کە لە فازانجى خۆتانە، لە سەردەمى نەفاميشدا قورەيشییەکان، زۆر باسێ خزمایەتییى و، گەياندى پەيوەندییەکانى خزمایەتییان دەکرد.

هەلبەتە ئەو واتایەى عەبدوڵلای کورێ عەبباس دەپێنێ، لەگەڵ ئەوەدا کە ئێمەش گوتمان، تێکنەگێرێ، چونکە ئەوەش کرێ و پاداشت نیە واتە: شتێک نیە

پيغمبر ﷺ لتي به هرده مندبي، نه گهر نه وان ره چاوي په يوه نديي خزمایه تیی له گه لدا بکهن، به قازانجی خوین ته واو ده بی، سیفه ټیکی باش له خوین دیننه دی، پیغمبر ﷺ هیچ سوودی کی ماددی پیناگات، تاكو به کړی و پاداشت بوی له قه لم بدری، هه روه ها سوودی کی مه عنه ویی به تایه ت، پی ناگات.

نه و مانایه ی له عه بدوللای کورې عه عباسوه هینامان، (الطبري) نه و مانایه زیاتر هه لده بږیږی، وه که له تفسیره که ی خو ی دا^(۱)، ده لی: (وَأَوَّلِي الْأَقْوَالِ فِي ذَلِكَ بِالْصَّوَابِ، وَأَشْبَهَهَا بِظَاهِرِ التَّنْزِيلِ: قَوْلُ مَنْ قَالَ: مَعْنَاهُ: قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ! إِلَّا أَنْ تَوَدُّوُنِي فِي قَرَابَتِي مِنْكُمْ، وَتَصِلُوا الرَّحِمَ الَّتِي بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ).

ده لی: نیزیکترینی قسه کان له وباروه له راستیه وه و، وچوو یتزینیان به رواله تی ټایه ته کان، قسه ی که سیکه که گوټوویه تی مانابه که ی نه وه یه: من له به رانبر نه و په یامه ی خوا دا، هیچ پاداشت و کړیبه کتان لی داوا ناکه م، نه ی کوهم لی قوریش! مه گهر نه وه که له بهر خزمایه تیمم له گه لتاندا خوشتان بویم و، نه و په یوه نديیه خزمایه تییه ی له یتوان من و ټیوه دا هیه، بیگه نه ن.

نجا هر (الطبري) مانای یه که میس هر دین و ده لی: (قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ أَثَرًا النَّاسِ! عَلَى مَا جِئْتُكُمْ بِهِ أَجْرًا، إِلَّا أَنْ تَوَدُّوْا إِلَى اللَّهِ، وَتَقْرُبُوا بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ وَالطَّاعَةِ)^(۲)، واته: بل لی: نه ی خه لکینه! له سر نه وه ی بو م هینان، هیچ کړی و پاداشتیکتان لی داوا ناکه م، مه گهر نه وه که خو تان له لای خوا خوشه ویست بکهن، به کرده وه ی چاک و به فرمانبر یی خو تان له خوا نیزیک بخه نه وه، بهس نه و چاوه روانییه م لیتان هیه، (الطبري) نه و ده قه ی هیناوه^(۳)، به چه ند ریوایه ټیکی جیاو له چه ند که سیکی جیاوه.

(۱) جامع البيان: ج ۲۵، ص ۷.

(۲) جامع البيان: ج ۲۵، ص ۲۶.

(۳) به ژماره کانی: ۳۰۷۲۲ و ۳۰۷۲۳ و ۳۰۷۲۴ و ۳۰۷۲۵ و ۳۰۷۲۶.

بەلّام وێرای ئەم دوو مانایە، مانایەکی دیکەشیان هێناوه:

٣- ئەویش ئەوەیە: (إِلَّا الْمَوَدَّةُ فِي الْقُرْبَى) یانی: (إِلَّا أَنْ تُحِبُّوا قَرَابَتِي)، واتە: هیچ کرێهەکتان لێ داوا ناکەم، مەگەر ئەوە کە خزمەکانی منتان خوشبوین.

ئنجای ئەوانە - بەتایبەتی شیعە - خزمەکانیشیان خولاصە کردوون لە: عەلی و فاتیمە و حەسەن و حوسەین و مندالەکانی ئەوان دا (خوا لێیان پازی بێ)!

کە لە راستیییدا ئەم قسەیە، هەم لە گەڵ سیاقی ئایەتەکان دا ناگونجێ، هەم لە گەڵ ئەو ئایەتانەی دیکەدا کە خوای پەروەردگار هەمیشە پیغەمبەری ﷺ بەو پێناسە کردووە، هیچ چاوەروانییەکی لە خەڵک نیە، بەلّام ئەگەر بێت: وەرن خزمەکانی منتان خوشبوین و چاکەیان لە گەڵدا بکەن، ئەوە جورێکە لە کرێ و پاداشت و، لە گەڵ ئەو ئایەتانەی دیکەدا، کە دەفەرموێ: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ (٨٦) ص، تێکدەگیری، بەلّام ئەو مانایەکی (الطبري) هەڵبژاردووە، کە دەڵێ: ئەوە کە پەيوەندی خزمایەتییم لە گەڵ بگەیهنن، پیغەمبەر ﷺ مەبەستی پێ ئەوە نەبوو، سوودیکی ماددیی پێ بگەیهنن، بەلّام کە بێت: خزمەکانی منتان خوشبوین و جیايان بکەنەو لە خەڵکی دی، بە تەنکید ئەوە جورێکە لە پاداشت، چ پاداشتی ماددیی بێ، چ مەعنەویی بێ، کە بە داخهوه تەفسیرکاتی شیعەکان بەس ئەو مانایە دێنن، بۆ وێنە:

تەفسیری (المیزان)^(١) لەو بارهوه تەفاسیلی زۆری هێناوه، هەروەها تەفسیری (مونه) کە تەفسیریکی فارسیی شیعەکانەو لە ژێر چاودێری (ناصر مکارم شیرازی) و، کۆمەڵێک لە زانیانی شیعەدا نووسراوه^(٢)، بیست و دوو (٢٢) لاپەرە لەو بارهوه دواوه دەمارگیریهکی زۆر بێ ماناو بێ سوود، لەو تەفسیره‌دا لەو بابەتانه‌دا ههیه، وهك جاري دیکه‌ش هه‌ر ئاماژه‌م پێداوه، بەلّام هیچ بەلگەیەك

(١) ج ١٨، ص ٤٤٢ تا ٤٨.

(٢) ج ٢٠، ص ٤٠٢ - ٤٢٤.

تھو قسانہی تھوان پشتراست ناکاتہو، کہ مہ بہست لہ: (إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى) یانی: (إِلَّا أَنْ تُحِبُّوا قَرَابَتِي) پوالہقی ثایہ تہ کہ ش تھوہ ہەر ناگہیہ نی۔

(ابن کثیر) لہو بارہوہ لہ تہ فسیرہ کہی خویدا^(۱) تھم دہ قہی ہیناوہ: (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَمَرَ اللَّهُ بِمَوَدَّتِهِمْ؟ قَالَ: قَاطِمَةُ وَوَلَدُهَا، عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) (أخرجه الطبراني في المعجم الكبير (۴۴۴/۱۱) وترتيب الأمالي للشجري برقم: ۷۰۶)، شیعه تھم دہ قہ، بہ بہ لگہ دیننہوہ۔

واتہ: عہ بدولائی کوری عہ عباس (خوا لیمان رازی بی) گوتووہی: کاتیک تھم ثایہ تہ ہاتہ خوار: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾ گوتووہانہ: تھی پیغہ مہری خوا! تھوانہ کین کہ تیمہ فہرمانان پیکراوہ خو شمان بوین؟ تھویش ﷺ فہرمووہی: فاتیمہ و مندالہ کانی۔

بہ لام (ابن کثیر) دہ لی: (وَهَذَا إِسْنَادٌ ضَعِيفٌ، فِيهِ مُبْهَمٌ لَا يُعْرَفُ، عَنْ شَيْخٍ شَيْعِيٍّ مُتَحَرِّفٍ، وَهُوَ حُسَيْنُ الْأَشْقَرِ، وَلَا يَقْبَلُ خَبْرُهُ فِي هَذَا الْمَحَلِّ. وَذِكْرُ نُزُولِ هَذِهِ الْآيَةِ فِي الْمَدِينَةِ بَعِيدٌ؛ فَإِنَّهَا مَكِّيَّةٌ وَلَمْ يَكُنْ إِذْ ذَاكَ لِقَاطِمَةَ أَوْلَادٌ بِالْكُتَيْبَةِ، فَإِنَّهَا لَمْ تَزَوْجَ بَعْلِي إِلَّا بَعْدَ بَدْرٍ مِنَ السَّنَةِ الثَّانِيَةِ مِنَ الْهَجْرَةِ).

واتہ: تھمہ سہ نہ دینکی بپہیزہو، راویہ کی نہ ناسراوہیہ، نازانری کتیبہ، تھویش لہ شیخیکی سوتواوی شیعیہوہ کہ پی دگوتری: (حُسَيْنُ الْأَشْقَرِ) کہ پیایو وک تھو لہو بارہوہ، تھو ہوالہی لی ورنانگری، (یانی: جی متمانہ نیہ)، تنجا تھوہ کہ باس دہ کری: تھم ثایہ تہ لہ مہ دینہ ہاتوہ خوار، تھوہ دوورہ، چونکہ تھم ثایہ تہ مہ کہکھیہ و فاتیمہ ش (خوا لپی رازی بی)، تھو کاتہ ہیچ مندالی نہ بوون {کہ تھم ثایہ تہ ہاتوہ خوار، کہ سوورہ تیکی مہ کہکھیہ} چونکہ فاتیمہ ہاوسہ رگریی لہ گہل علی دا نہ کرد، مہ گہر دوا جہنگی بہدر، لہ سالی دووہمی کوچی دا۔

واته: بەلای کەمەوه پێنچ، شەش سالی دواى هاتنه خوارى ئەم سوورەتە، کە ئەگەر ئەم سوورەتە لە سالی هەشت و نۆی پێخەمبەراییە تیش دا هاتیتە خوارى، هەتا سالی سێزدە، هەر لەوێ بوون، دواى دوو سالی دواى ئەوه، یانی: بەلای کەم پێنچ سالی پێچوون، ئەوجار فائیمەو عەلى (خوا ئێتان پازى بێ) هاوسەرگیریان کردووە، دواى سالتیک، دوو سالیشى پێچوون، تاكو حەسەن و حوسەین هاتوونە دنیا!

کەواتە: ئەوهی کە ئەوان گوتووین، هیچ رێى تێناچى، بۆیە وەك گوتمان: ئەو مانایەى بێ گری و کۆلە هەر ئەوهیە: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾، بلى: هیچ کرئى و پاداشتتان لى داوا ناکەم، ﴿إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾، مەگەر خوشویستنى من بۆ نیزیکیستان لە خوا، شتیک کە لە ئیوهی چاوەرێ بکەم هەر ئەوهیە، کە ئیوه زیاتر لە خوا نزیك بن، خۆتانى ئیوه نیزیك بخەن، بە هۆی کردەوهی باش و فەرمانبەرێهوه بۆ خوا، خۆتان لە خواوه نیزیك بخەن، بەس ئەو چاوەروانییەم ئێتان هەیه.

مەسەلەى سێهەم:

بێڕوایەکان دەتێن: موخەممەد ﷺ قورئانی بە ناوی خواوە ھەڵبەستووە، بەلام راست نیە، چونکە ئەگەر شتیکی وا بکەى (ئەى موخەممەد!) خوا دڵت مۆر دەکاو، خوا ناھەق لادەبات و ھەق دەچەسپێنى بە وشەکانى و، خوا بە نەینى سێنەکانیش زانایە:

خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشِئِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَنَمَحُ اللَّهُ الْبَطْلَ وَيُخَوِّدُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ (٢٤)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە پێنج بڕگەدا:

(١) - ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾، یان ئایا دەتێن: درۆى بە خواوە ھەڵبەستووە، یانى: (أَيَقَعُ فِي قُلُوبِهِمْ وَيَجْرِي فِي أَلْسِنَتِهِمْ أَنْ يَتَّخِذُوا مِثْلَهُ إِلَى الْإِفْتِرَاءِ عَلَى اللَّهِ) ئایا ئەو دەچێتە زەبێنەووە بەسەر زمانیان دادى، کە موخەممەد پالەنە لای ئەو درۆى بە ناوی خواوە ھەڵبەستى؟! بێگومان ئەمە پرسیار کردنىکی نكووڵییەكەرانەو سەر زەنشتەكەرانەو، واتە: چۆن شتى وایان بە دڵدا دى؟ چۆن شتى وایان بە عەقڵدا دى؟ چۆن شتى وایان بەسەر زماندا دى؟ کە موخەممەد ﷺ ئەو پیاوێ پاست و ساغە کە بە ھەياتى درۆى لەگەڵ مروڤەکاندا نەکردووە، ئیستا بە ناوی خواوە درۆ ھەڵبەستى، چۆن رێگا بە خوێان دەدەن شتى وا بچێتە عەقڵ و دلیانەو؟!

(٢) - ﴿إِنْ يَشِئِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ﴾، ئنجا ئەگەر خوا بیهوى مۆر بەسەر دلتەو دەنى.

ئەمە دوو واتایان بۆ لیکداونەو:

أ/ (يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ، وَحِينَئَذٍ تَفْتَرِي عَلَى اللَّهِ) ئەگەر خوا بیهوى، مۆرت بەسەر دلتەو دەنى، ئنجا کە مۆرى بەسەر دلتەو نای، درۆ بەناوی خواوە ھەڵبەستى.

ب/ (يَطْبَعُ عَلَى قَلْبِكَ، فَلَا يَبْقَى فِيهِ شَيْءٌ مِنَ الْعِلْمِ وَالْعَقْلِ) خوا مۆر بەسەر دلتەوہ دەنن، هیچ زانباری و قام و هوڭى تیدا نامېنن، بەلام خوا ﷻ که تۆى کردوہ بە پېغەمبەرى خوڭى، کەواتە: تۆ باشتري بەندەى خواى و مۆرى بەسەر دلى تۆوہ نەناوہ، تاكو تۆ بە ناوى خواوہ درۆ ھەلبەستى، پاشان تۆ لەو پەرى عيلم و عەقْل و هوڭ و گۆشداى، کەواتە: بەو واتايەى ديشيان ديسان مۆر بەسەر دلى تۆوہ نەنراوہ.

(۳) - ﴿وَمَعَ اللَّهُ الْبَطِلَ﴾، خواش پووج و ناھەق دەسپیتەوہ، لايدەبات، يانى: عادەتى خوا وايەو ياساى خوا وايە، ناھەقىك کہ بە ناوى ئەوہوہ بگوترى، لايدەبات.

(۴) - ﴿وَمُحَمَّدٌ الْحَقُّ بِكَلِمَتِهِ﴾، (خوا) بە وشەکانى ھەق دەچەسپيتى و، ناھەقىش لا دەبات، کەواتە: تۆ ئەگەر بە ناوى خواوہ درۆت ھەلبەستايە، خوا لە دلتدا دەيسپرەوہو، ھەقى دەچەسپاند، تىستا کہ تۆ بەردەوامى لە سەر گەياندى پەيامى خوا، کەواتە: ئەوہ درۆ ھەلبەستى نە بە ناوى خواوہ، بەلکو پەيامى خوايە دەيگەيەنى.

(۵) - ﴿إِنَّهُ عِلْمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، بە دلتيايى ئەو بە نھيتيەکانى سينەکان ناگادارە، (أَي: عَلِيمٌ بِمَا فِي صَدْرِكَ، وَصُدُورِهِمْ فَيَجْرِي الْأَمْرُ عَلَى حَسَبِ ذَلِكَ) خوا زانايە بەوہ کہ لە سينەى تۆو، سينەکانى بەرانبەرەکانىشتدا ھەيە، بە پيتى ئەوہش خوا ﷻ مامەلەتان لەگەلدا دەکات.

وشەى (ذَاتُ الصُّدُورِ) واتە: (صَاحِبَةُ الصُّدُورِ) خواوہنى سينەکان، (الْأَسْرَارُ الْمُتَمَكِّنَةُ فِي الصُّدُورِ فَكَأَنَّهَا هِيَ أَصْحَابُهَا الْمَلَائِكَةُ لَهَا) ئەو نھيتيانەى کہ لە سينەکاندا چەسپاون، وەك ئەو نھيتيانە بووبن بە خواوہنى سينەکان، يان ھاوہلى سينەکان.

لە سوورەتى (الحاقة) شدا، خواى پەرورەدگار باسى ئەو بابەتە دەکات، کہ دەفەرەمۆي: ﴿وَلَوْ نَقُولَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾ (۱۱) ﴿لَاخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ (۱۵) ﴿ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ (۱۶) ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ﴾ (۱۷)، واتە: ئەگەر ھەندىك قسەى بە ناوى تيمە کردبانايە . قۆلى راستييمان دەگرت . دوايى دەمارى مليمان دەبېرى

هه‌یچ کام له ئێوه‌ش نه‌تانه‌توانی به‌رگری لێکه‌ن و بینه‌ په‌رده‌و ئێوانێک له
ئێوان ئێمه‌و سزادانیدا.

که‌واته‌: ئه‌وه‌ی موحه‌ممەد ﷺ ده‌یفه‌رموێ، په‌یامی خوا به‌ پێشان راده‌گه‌یه‌نێ،
هه‌ر بۆیه‌ش خوا ئه‌و په‌یامه‌ی خۆی ده‌چه‌سپێنێ، وه‌ک ئێستا ده‌بینین، ئه‌و
په‌یامه‌ی خوا به‌ هه‌موو دنیا دا بڵاو بۆته‌وه‌، بێ ئه‌وه‌ی نه‌ک وشه‌یه‌ک، به‌لکو
پیتیکێشی که‌م و زیاد کرابێ، که‌واته‌: خوا بۆ خۆی خاوه‌نی ئه‌و په‌یامه‌یه‌،
موحه‌ممەد ﷺ ته‌نیا گه‌یانده‌ی له‌سه‌ره‌و له‌ خۆیه‌وه‌ نه‌یگوتوه‌، نه‌ به‌ ناوی
خواوه‌، نه‌ به‌ ناوی خۆیه‌وه‌و، نه‌ هه‌یچ که‌سه‌یش فیری کردوه‌، به‌لکو خوا چۆنی
بێ فه‌رمووه‌، ئه‌ویش گه‌یانده‌وویه‌تی به‌ خه‌ڵک.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى چۈارەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان يازدە (۱۱) ئايەت دەگرېتە خۇي، ئايەتەکانى: (۲۵ - ۳۵)، كە تېياندا چەند بابەتتىكى جۇراو جوړ خراونە روو:

(۱) - تەوبە قېوولکردنى خوا لە بەندەکانى و لېيوردنى، وەلامدانەوہى بۆيان و، زىادکردنى لە بەخششى بۆ ئەوانەى كە داواى لېدەكەن و، بەندايەتتى بۆ دەكەن و چاوەروانىي لېدەكەن.

(۲) - بژيودانى خوا ﷻ بۆ بەندەکانى بە ئەندازە، تاكو ياخىي و بوغرا نەبن و لە كەولى خۇيان دەرنەچن.

(۳) - ناردنى خوا ﷻ بۆ ئاوى ئاسمان، پاش ناوئىد بوونى مروّقان لەوہى لە سەريۆە ئاويان بۆ دابەزيرى.

(۴) - دروستکردنى ئاسمانەکان و زەوى و، ژياندارانى ئېويان و، كۆکردنەوہيان لە رۆژى دوايى دا.

(۵) - بەلاو گرفتاريەکان دەرھاويشتەى کردەوہى خراپى دەستى خەلکەن، ئەوانيش دەستەوسانكەرى خوا نين لە زەويدا، واتە: ناتوانن لە ژيّر پکينفى خوا دەرېچن و دەرېاز نابن، ئەگەر بيهوى سزايان بدات، ياخود بيهوى لەم سەر زەوييە لايانبەرى و، ژيانى دنيايان كۆتايى پى بېنى.

(۶) - كەشتيەکانيش لە دەريادا لە نيشانەکانى خوان، كە ئەگەر بيهوى نغرويان دەكات و، مروّقەکانيش رېي قوتاربوونيان نابى.

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝۲۵﴾
 ﴿وَسَتَجِدُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ۚ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝۲۶﴾
 وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِن يَبْدُلُ بِقَدْرِ مَا يَشَاءُ إِنَّهٗ

يَعْبَادُوهُ خَيْرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُزِلُّ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ
وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ أَيْنَهُ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ
وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَصْبَحَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ
أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ أَيْنَتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَغْلَامِ ﴿٣٢﴾ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ
الرِّيحَ فَيَظْلَلَنَّ رَوَاكِدٌ عَلَى ظُهُورِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾ أَوْ يُوقِفَهُنَّ
يَمَّا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُحَدِّثُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحْصِرٍ ﴿٣٥﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{ههروهها (خوا) نهو کهسهیه که گهرا نهوه (تهوبه) له بهندهکانی وهردهگری
و، له خراپان خوشدهبی و، دهشزانی (مرؤقهکان) چی دهکهن ﴿٢٥﴾ ههروهها
وهلامی نهوانهش ددهاتهوه، که پروایان هیناوهو کردهوه چاکهکانیان کردوون
و، له چاکه ی خویشی بویان زیاد دهکات، نهوانهش که بیروابوون، نازاریکی
تونیدیان ههیه (له پوژی دواپی دا) ﴿٢٦﴾ نهگر خوا بژیویشی بو بهندهکانی
بلاوکردبایهوه، دهستدریژیان له زهویدا دهکرد، بهلام نهوهی بیهوی به نهندازه
دایدهبهزیستی، به دنیایی نهو شارهزاو بینهری بهندهکانیهتی ﴿٢٧﴾ ههروهها
(خوا) نهو کهسهیه دوا ی نهوهی (مرؤقهکان) بیروابوون، ناو (باران) و بهفرو
تهرزه) دادهبهزیستی و، بهزهپی خو ی بلاودهکاتهوهو، ههر نهو سهپرهرشتیاری
ستایشکراو ﴿٢٨﴾ دیسان له نیشانهکانی (پهروهردگاریتی) وی، دروستکردنی
ناسمانهکان و زهوی و، نهو پیروییاننه که تیاندا بلاوی کردوونهوهو، ههرکاتیش
بیهوی لهسه کۆکردنهویان توانایه ﴿٢٩﴾ ههر بهلایهکیشتان توش بی، له
سۆنگه ی نهوهوهیه، که وهدهستان هیناوه (له خراپه) و له زوریش خوشدهبی

٣٠. تێوێش دەستەوسانکەر (ی خوا) نین لە زەویداو، جگە لە خواش هیچ سەرپەرشتیار و سەرخەر (و پشتیوان) یکتان نیە ٣١. هەرودەها لە نیشانهکانی (پەرورەدگارێتی) وی (کەشتییه) بە دەریادا پڕۆشتووێکانن، وەك چایەکانن (لە به‌رزیهی دا) ٣٢. ئەگەر (خوا) بیهوێ بایەکان دەوێستێن، ئیدی (کەشتییه‌کان) لەسەر پشتی (دەریا) بە چه‌سپاوی و نه‌ج‌وول‌اوی دەمێننەوه، به‌راستی له‌وه‌دا نیشانه هەن، بۆ هەر زۆر خۆراگریکی زۆر سوپاسگوزار (بۆ خوا) ٣٣. یان بە هوێ ئەوه‌وه (که سەرنشینه‌کانیان) کردوویانه (له خراپه‌و تاوان) کەشتییه‌کان له نێو ده‌بات و، له زۆر (کرده‌وه‌ی خراپ) یش خۆشده‌ب ٣٤. له‌و کاته‌شدا ئەو کەسانه‌ی له‌ دژی نیشانه‌گه‌مان شه‌په‌قسه‌ ده‌که‌ن، ده‌زانن هیچ په‌ناگه‌یه‌کیان نیه ٣٥.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان

(بَعَا فِي الْأَرْضِ): واته: له‌ زه‌ویدا ده‌ستدرێژی ده‌که‌ن، سنوورشکێنی ده‌که‌ن، (البَغْيُ: طَلَبٌ تَجَاوَزَ الْإِقْتِصَادَ فِيمَا يُتَحَرَّى، تَجَاوَزَهُ، أَمْ لَمْ يَتَجَاوَزَهُ) (بَغْي): بریتیه‌ له‌ داواکردنی تێپه‌راندن له‌ حاله‌تی میانجیی، له‌ شتێکدا که‌ خه‌فتانی تێدا ده‌کری، ئنجا چ ئەو سنوورشکاندنه‌ بووبی، چ نه‌بووبی.

(الْعَيْثُ): (أَي: الْمَطَرُ)، (عَيْثُ): به‌ مانای باران دی، هه‌ندیکیش گوتووایانه: بارانی‌که‌ له‌ دوا‌ی وشکه‌سالی، ده‌گوتری: (اسْتَعْتَبْتُهُ أَيْ: طَلَبْتُ الْعَوْتَ، أَوِ الْعَيْثُ مِنْهُ) (اسْتَعْتَبْتُ): به‌ مانای داوام لێکرد، داوا‌ی هاوکارییم لێکرد، که‌ له‌ فریام بی، یاخود داوا‌ی بارانم لێکرد.

(فَقَطَرُوا): (الْقُنُوطُ: الْيَأْسُ مِنَ الْخَيْرِ)، (قُنُوطُ): بریتیه‌ له‌ ته‌ما برا‌بوون، بی ئومێدبوون له‌ خێرو چاکه‌.

(بَتْ): (نشر) بلاوی کردۆتەوه، (أَصْلُ الْبَتِّ: التَّفْرِيقُ وَإِنَارَةُ الشَّيْءِ، كَبَتَ الرِّيحُ الثَّرَابَ) وشهی (بَتْ): له ریشه‌دا به مانای لێک جیاکردنه‌وه و بلاوکردنه‌وه‌یه، هه‌روه‌ها بریتیه له‌وه شتێک بلاو‌بکێت‌ه‌وه، یانی: له شوێنی خۆی هه‌لبستێنێ، وه‌ك چۆن با خۆل راده‌مالێ و، له شوێنی خۆی لایده‌بات.

(دَابَّ): (الدَّبُّ وَالدَّيْبُ: الْمَشْيُ الْخَفِيفُ، وَالذَّابَّةُ، يُسْتَعْمَلُ فِي كُلِّ حَيَوَانٍ، وشهی (دَبَّ وَدَيْبَ): به‌ رۆیشتنی هێواش ده‌گوترێ، وشه‌ی (ذَابَّةً): به‌کارده‌هێنێ بۆ هه‌موو ژياندارێک، که‌ ته‌گه‌ر بۆ هه‌موو ژياندارێک به‌کاربهێنێ، که‌واته‌: فریشتانی‌ش ده‌گرت‌ه‌وه، ته‌وانیش خاوه‌نی ژيان.

(مُصِيبَةٌ): (الْمُصِيبَةُ: الرَّمِيَّةُ، ثُمَّ اخْتَصَّتْ بِالنَّائِبَةِ) (مُصِيبَةٌ): بریتیه له تیرێک که‌ له‌ نیشان ده‌دات، (أَصَابَهُ مُصِيبُهُ، فَهُوَ مُصِيبٌ) یانی: لێیدا لێیده‌دا، ته‌و لێده‌رو پێکه‌ره، به‌لام دوا‌یی بۆ به‌لا به‌کارهێنراوه، به‌لایه‌ك که‌ به‌سه‌ر مرووف دیت.

(الْجَوَارِ): (الْجَرِي: السَّمَرُ السَّرِيعُ) (جَرِي): به‌ مانای رۆیشتنی خێرا دی، (جَوَارِي) کۆی (جَارِيَة)‌یه، (الْجَارِيَةُ: السَّفِينَةُ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ)، (جَارِيَة): به‌وه که‌شتیه‌ ده‌گوترێ که‌ به‌ده‌ریادا ده‌روا، هه‌م به‌ (جَوَارِي) به‌ (ی)، هه‌م به‌ (جَوَارِ) به‌ژێر (گَسَر) خوێنراوه‌ته‌وه.

(كَأَلَاغَلِمٍ): (الْعَلَمُ: الْأَثَرُ الَّذِي يُعْلَمُ بِهِ الشَّيْءُ، كَعَلَمِ الطَّرِيقِ وَعَلَمِ الْجَيْشِ، وَسُمِّيَ الْجَبَلُ عَلَمًا) (أَعْلَامَ) کۆی (عَلَم)‌ه، (عَلَم): ته‌و شوێنه‌واره‌یه که‌ شتێکی پێ ده‌زانرێ، وه‌ك نیشانه‌و قووچکه‌ی رێ، نیشانه‌ که‌ داده‌نرێ بۆ ته‌وه‌ی بزانه‌ی رێه‌که‌ به‌کۆی دایه‌! هه‌روه‌ها به‌یداغی سوپا، بۆ ته‌وه‌ی بزانه‌ی ته‌و سوپایه‌ کۆتی سه‌ره‌و، کۆتی راسته‌و، کۆی چه‌په‌؟ چیا‌ش ناوی لێنراوه‌ (عَلَم)، له‌به‌ر ته‌وه‌ی ته‌ویش به‌ره‌زه‌و، به‌ هوێ چیاکانیشه‌وه‌ رێ و بانه‌کانیش ده‌زانرێن.

(رَوَاكِدَ): کۆی (رَاكِدَة)‌یه، یانی: (ثَابِتَة، جَامِدَة) (رَكَدَ الْمَاءُ وَالرِّيحُ، أَيْ: سَكَنَ) ئاوه‌که‌، یان بایه‌که‌ وه‌ستا، (رَكَدَ) یانی: بێ ده‌نگ بوو، وه‌ستا، دیاره‌ ته‌وه‌

وہ سفی کہ شتیہ کانه، ئەو کہ شتیہانە ی لە ئەنجامی ئەوہدا بانامینی و ناجوولین، لە شوینی خویان دەوہست.

(يُوبِقُهُنَّ): نغرویان دەکات، (وَبَقِيَ): إِذَا تَثَبَّطَ فَهَلَكَ، يَبْقَى وَبَقَاً وَمَوْبَقاً، وَأُوبِقُهُ (وَبَقِيَ): شتیک کہ تاخیری و دوایی لە بەین بجی، (يَبْقَى وَبَقَاً وَمَوْبَقاً) یانی: فەوتا، فەوتان، شوینی لی فەوتان، (وَأُوبِقُهُ)، واتە: فەوتاندی.

(مَحِيصٌ): پەناگە، (حَاصٌ عَنِ الْحَقِّ): حَادَ عَنْهُ إِلَى شِدَّةٍ وَمَكْرُوهٍ، الْمَحِيصُ: الْمَلْجَأُ (حَاصٌ عَنِ الْحَقِّ) یانی: لە ھەق لایدا، بەرەو ناردەھەتی و سەختییەک، (مَحِيصٌ) یانی: پەناگە، ئەو شوینیە مرۆف لی دەرباز دەبی، چونکە (حَاصٌ) بە مانای (خَلَصَ) ش، دی، ئنجا (مَحِيصٌ) یانی: شوینی قوتار بوون و لی دەرباز بوون.

مانای گشتیی ئایەتەکان

وەک لە پێناسەی ئەم دەرسەدا گوتمان، شەش بابەتی گرنگ و جوړاو جوړ لەم یازدە ئایەتەدا باسکراون، کە ھەموویان ھەر پەیوەستێ بە ئایەتەکانی پێش خویان و دواي خویانەو ھەمووی باسی بەندایەتی کردنە بۆ خوا بە تەنیا، ئنجا لە میانی ئەوہدا خوا باسی نیعمەت و نیشانەکانی دەکات بەسەر بەندەکانیەو، کە ئەو خوايە، خاوەنی ئەو ھەموو فەزڵ و بەخششە بەسەرتانەو، بەس ئەو شایستە ی پرستراوان و بەندایەتی بۆ کرانە. سەرھتا خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ (و) ھەکە، ئەم مەبەستە دەگێرێتەو بەدەداتەو سەر ئەوانە ی پێشی، کە باس باسی خوا ی بەرز ی مەزنە، واتە: خوا ئەو کە سەھ ی گەرانەو لە بەندەکانی وەر دەگری، کاتی دەگێرێتەو بۆ لای، وەر یاندە گری و قبوولیان دەکات، پەشیمان بوونەو گەرانەو کە یان لیوەر دەگری، ﴿وَتَعْمَلُوا عَنِ السَّيِّئَاتِ﴾، لە خراپەکانیش دەبووری دەیان بەخشی، چاوپۆشیان

لیدەكات، ﴿وَيَعْلَمُ مَا نَفْعَلُوكَ﴾، دەشزانى تېوھ (تەى خەلكىنە!) چى دەكەن! ھەرودھا خوینراویشەتەوھ: ﴿وَيَعْلَمُ مَا يَفْعَلُونَ﴾ دەشزانى ئەوان چى دەكەن، مروڤقەكان.

﴿وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾، وەلامى ئەوانەش دەداتەوھ كە پروایان ھىناوھو كردهوھ باشەكانیان كرددوون و لە بەخششى خوڤى بۆیان زیاد دەكات، لە چاكەى خوڤى بۆیان زیاد دەكات، واتە: تەنبا بە ئەندازەى كردهوھكانیان پاداشتيان ناداتەوھ، بەلكو يەك بە دە، تاكو يەك بە ھەوتسەدو زیاتریش دەروا، وەك پېشتەر باسماں كرد.

وشەى ﴿يَسْتَجِيبُ﴾ وەلام دەداتەوھ، (الذين)ش:

أ- دەگونجى لە شوئى بەركار (مفعول بە) بى، واتە: خوا وەلامى ئەو كەسانە دەداتەوھ، كە ئيمانان ھەيەو، كردهوھى باشيان ئەنجام داوھ.

ب- دەشگونجى (الذين) لە شوئى بكەر (فاعل) بى، يانى: ﴿ويستجيب الذين﴾ ئەوانەى پروایان ھىناوھو كردهوھى چاكیان كرددوون، وەلام دەدەنەوھ، وەلامى خوا ﷻ، بەلام ماناى يەكەميان لەگەل سىافەكەدا گونجاوترە، چونكە رستەكەى ديكەش: ﴿وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾، ھەر لە ھەمان لە سىاقدايە، خوا وەلامى ئەوانە دەداتەوھ كە پرويان ھىناوھ و كردهوھ باشەكانيان كرددوون و، لە بەخششى خوڤى بۆيان زیاد دەكات، ئەك ھەر وەلاميان دەداتەوھ، بەلكو لە چاكەى خوڤى بۆشيان زياد دەكات، ﴿وَالْكَافِرُونَ﴾ ھەم عذاب شديدا، ئەوانەش كە بېيروان ھەق دەپۆشن، سزايەكى سەختيان ھەيە، واتە: لە پۆژى دواييدا، بەلكو وەك زۆرجاران باسماں كردهوھ: كەسانى بېيرواوا ھاوبەش بۆ خوادانەر، ھەر لە دنيا، لە سزادان، لە تازار و مەينەتبيدان، چونكە ژيانى دوور لە خوايى، ژيانىكى زۆر قورس و زەحمەتە، ژيانى لە خوا بى خەبەر بوون، ژيانىكى پەر مەينەتتى و تازارە، ئيمە كاتى خوڤى لە تەفسیری سوورەتى (الشعراء) دا، لەبەر پۆشنایى ئەو ئايەتەدا كە دەفەرەموى: ﴿فَلَا تَنْعَمَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾، لەگەل

خودا له پەرستراوی دیکه مه پاریوه، ته گهرنا له سزا دراوان ده بی، لهوئ کورته باسیکمان لهو بارهوه کردوه، که ده فهرموئ: ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾، به ئی، به پله یه کهم سزای پوژری دواپی ده گریتهوه، چونکه ژبانی دنیا هیچ نهو زوو ده پریتهوه، خوئ بی، یان ناخوئ بی، به لام به ته نکید ههر سزای پوژری دواپی ناگریتهوه، ههر له دنیا شدا بابای هاوبه شه دانهرو دوور له خواو بیپروا، له تازارو مهینه تیه کی سهخت و بیپره زادایه.

﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ﴾، ته گهر خوا بژیوی بو بهنده کانی فراوان کردبایه، بوئ زور کردبان، ﴿لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ﴾، له زهویدا زیده پوژیان ده کرد، سنوورشکیتیان ده کرد، ده ستریزتیان ده کرد، ﴿وَلَكِنْ يُزِيلُ يُقَدِّرُ مَا يَشَاءُ﴾، به لام نهو ندهی بیهوئ به نه دنازه بی کی دیارییکراو دایده به زینتی، ﴿إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾، به دنیایی خوا شاره زاو بینهری بهنده کانیهتی، ته م ئایه ته موباره که که بیگومان پیوستی به شیکردنهو ی زیاتر ده کات و، تیمه له مه سه له گرنگه کاندایاتر تیشکی ده خهینه سه، به لام لیتره شه نهو نده ده لین: خوا ﷻ که ده فهرموئ: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ﴾، مه به سه ته نهو نه که خوا ته گهر بژیوی بهنده کانی دابایه، به لکو یانی:

أ- ته گهر بژیوی بو زور کردبان، به شیویه که که له پیوستی خویان، زیاد بی، تهو کاته: ﴿لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ﴾، سنوورشکیتیان ده کرد له زهویدا، به هوئ تهو بژیو زورییهو، تهو نازو نیعمه ته زورانهوه که له خویان زیاده.

ب- یاخود: ته گهر خوا بژیوی ههموو بهنده کانی زور کردبایه، جیاوازی نه خستبایه نیوانیان، تهو کاته سنوورشکیتی و سنووربه زینتی له نیوانیاندا ده بوو، چونکه هیچ کامیان پیوستیان بهوی دیکه نه ده بوو، نه تهو ی سامنداره، پیوستی به تهو ی دیکه ده بوو، نه تهو ی بی سامانه، پیوستی به سامنداره که ده بوو، پاره ی لی وهربگری و کاریکی بو بکات، تهویش که سی نه ده بوو هه ندیک کاری بو بکات.

ج- یاخود: مہ بہست تہود یہ: تہ گہر خوا ﷺ تہو بہندانہی دوور لہ خوان، بڑیوی بۆ زۆر بکردبانایہ، زیاد لہوہی کہ ہہیانہ، پئی لہ خوبایی دہبوون، وە کہ دہفہرموی: ﴿کَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَکَافٍ ۚ﴾ ﴿۶﴾ اُن رَاہُ اسْتَعْتَفَ ﴿۷﴾ العلق، کہواتہ: مہرج نیہ وشہی (لعبادہ) بۆ مہدح بڻ، بہ لکو مہ بہست مانای گشتی (عباد) ہ، تہوانہی بہندانہی خوان، ملکہ چن بۆ خوا، بہ پئی سیستمی خوا کہ دایناوہ لہ گہردوون دا، بہ رتوہ دہ چن، نہ کہ ملکہ چن بۆ شہریعہتی خوا کہ بہ پیغہمہبران دا ناردووہتی صہلات و سہلامی خویان لہ سہربڻ.

﴿وَهُوَ الَّذِي يُزِلُّ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا﴾ ہہروہا خوا تہو زاتہیہ (تہو کہ سہیہ) کہ تاو دادہ بہ زینتی، تاو یک کہ دہفریای خہ لک دئی و خہ لک داوای کردوہ، چاوہ پروانیان کردوہ، بویان دادہ بہ زینتی، ﴿مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا﴾، دوای تہوہی ناؤمید بوون، ﴿وَيَنْشُرْ رَحْمَتَهُ﴾، بہ زہیی خویشی بلاؤدہ کاتہوہ، کہ بہ زہییہ کہی تاوہ کہیہ، یاخود شوینہواری تاوہ کہیہ، کہ کشتوکال و دہغل و دان و، دارو درہخت و میوہو سہوزہو گیاو پاوان و لہوہرگاؤ ... ہتدہ، تہوانہ ہہمووی شوینہواری بہ زہیی خوان، وە کہ لہ سوورہتی (الروم) دا، خوا دہفہرموی: ﴿فَانْظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُخْرِجُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ ﴿۵۰﴾، تہماشای شوینہواری بہ زہیی خوا بکہ، وشہی (رَحْمَت) یانی: بہ زہیی، بہ لām لیرہدا خوازاراوہ تہوہ بۆ باران، یاخود: بۆ تہو تاوہی لہ تاسمانوہ دادہ بہ زئی، وە کہ لہ سوورہتی (الأعراف) یشدا خوا دہفہرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَتِ سَحَابًا مَّقَالًا سَقْنَهُ لِيَكِرَ مِثْنًا فَانزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ ﴿۵۷﴾، لہ چہند شوینان خوا ﷺ باسی تاو دہکات و بہ رہحمہت ناوی دینتی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾، خوا تہو کہ سہیہ کہ بایہ کان دہنیرتی، وە کہ موژدہدان، لہ پیش دہستی بہ زہییہ کہیہوہ، ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَتِ سَحَابًا مَّقَالًا﴾، ہہتا کاتیک تہو بایہ ہہورہ قورسہکانی ہہ لگرتن، ﴿سَقْنَهُ لِيَكِرَ مِثْنًا﴾، تہو ہہورہ قورسانہمان لی خوړڼ، پال پیوہنان بۆ سہرزہ میڼکی

مردوو، ﴿فَأَنْزَلْنَاهُ لِمَاءٍ﴾، تنجا ئاومان لی دابه زاند (له شیوهی باران و به فرو ته رزه دا) ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾، له هه مر یوهیه ک پیمان دهرهینا، ﴿كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، هه ر ئاواش مردوو ان زیندوو ده کهینه وه، بو ئه وهی په ند وه ربگرن.

ههروه ها له سوور هقی (فاطر) یشدا، هه ر هه مان مه به ست دیتی، ده فه رموی: ﴿وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَثِيرٌ سَحَابًا فَسُقْنَهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ الْشُّورُ ﴿٩﴾﴾، خوا ئه و که سهیه که بایه کان ده نیری و، هه وره کان هه لده گیر سیتن و دروست ده کات، تنجا لیی ده خو پین به ره و سه رزه مینیکی مردوو، دوا یی ئه وهی مردوه، پیی زیندوو ده کهینه وه، دوو باره بلاو بوونه وهی مرؤقه کانیش هه ر به و شیوهیه.

له چه ند شوینان دا، خوا ﷻ ناوی له ئاو (باران و به فرو ته رزه) ناوه: په حمه ت، بو وینه: له سوورقی (الروم) دا، خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿فَأَنْظُرْ إِلَى آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾﴾، ته ماشای شوینه واری به زه یی خوا بکه ن، چو ن زه ی دوا یی ئه وهی مردوو، زیندوو ده کاته وه، هه ر ئه و (په روه ردگار) که ئاو باس ده کری! ئینه ره وهی مردوو انه و له سه ر هه موو شتیکش به توانایه.

پیشتریش باسی نار دنی بایه کان و دروستبوونی هه وره کان و، پاشان ئاو دابارین له و هه ورانه ده کات، ده فه رموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَثِيرٌ سَحَابًا فَيَسْقُطُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَجَعَلَهُ كَيْسًا فَفَرَى الْوَدَقُ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَسَاءٍ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يَنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِِسِينَ ﴿١٩﴾ فَأَنْظُرْ إِلَى آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ ﴿٥٠﴾﴾، لی ره ش خوا ی به رزی مه زن که ده فه رموی: ﴿وَيَنْشُرْ رَحْمَتَهُ﴾، به زه ییه که ی خو ی بلاو ده کاته وه،

واتە: ئەو ئاۋە كە لە ئاسمان دايە زاندو، بىلەوى دەكاتەو: ﴿وَهُوَ أَوَّلُ الْحَمِيدِ﴾، بەس ئەۋىش سەرپەرشتىارى ستايشكراۋە.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ھەرۋەھا لە نىشانەكانى ۋى (لە نىشانەكانى بەدپەننەراپەتتى ۋ، پەرۋەردگارپەتتى ۋ، خواۋەندارپەتتى ۋ، مشوورخۆرىپەتتى خوا ﷻ) دروستكردى ئاسمانەكان ۋ زەۋىيە، ﴿وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾، ھەرۋەھا ھەرچى تىيدا بىلەۋكردوونەو لە پىرۆيان، (الدَّابَّةُ: كُلُّ مَا يَدْبُ عَلَى الْأَرْضِ) (دَابَّة): ھەرشتىكە كە لەسەر زەۋى بىرۋا، ھەندى لە زاناينىش گوتوۋيانە: (دابة) وشەيەكە ھەر ژياندارىك دەگرپەننەو، واتە: مەرۋف ۋ ئازەلەن ۋ ژيانداران بە گشتى، ھەرۋەھا جندو، فرىشتەكانىش، ئەمە دوايى پىۋىستىيمان پىۋى دەپى، بەو جۆرە مانا لىكدانەۋەپە، چونكە باسى (دَابَّة) دەكات ۋ باسى بىلەۋ كرنەۋەپە (دَابَّة) دەكات لە ئاسمانەكان ۋ زەۋىدا، كە ئايا تەنبا مەبەست پىۋى يەككىيانە، كە زەۋىيە ۋ پىرۆى تىدان، كە مەرۋف ۋ ئازەلەن ۋ درندان ۋ ژيانداران بە گشتى، ياخود (دَابَّة) مەبەست پىۋى ژياندارانە كە لەسەر زەۋى دەژىن ۋ، ژياندارانپەكشە كە لە ئاسمان، كە مەبەست پىۋى فرىشتەكان ۋ، جندىش ھەر لەسەر زەۋىين، ياخود مەبەست پىۋى ژيانداران، چ لە زەۋىدا بىن، چ لە شوپنەكانى دىكەدابىن لە ئاسماندا، ئىجا ئەۋە ئاماژەپەك بى، بۆ ئەۋە كە ژيانى ۋەك ھى ئىمە لە لە چەند خروكەپەكى دىكەشدا لە گەردووندا ھەپى؟ دوايى ئەۋە زياتر باس دەكەپن.

﴿وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ﴾، خواش لەسەر كۆكرنەۋەو خىكرنەۋەپە ھەر كاتىك بىھەۋى، توانايە، واتە: بەلى بىلەۋى كىردوونەۋە بە ئاسمانەكان ۋ زەۋىيدا، بەلام ھەر كاتىك بىھەۋى كۆيان بكاتەۋە، خىيان بكاتەۋە، بە توانايە ﷻ.

ئىجا دىتە سەر بابەتتىكى دىكە، ھەر لە ھەمان سىياقدا، كە خوا باسى سىستىمى خەۋى دەكات، لە ژيانى بەشەردا، دەفەرەمۆى: ﴿وَمَا أَصْبَكُمْ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾، ھەر بەلەپەكتان بەسەر بى، كىردەۋەپە دەستى خۆتانە،

﴿وَيَعْمُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾، لە زۆرىش چاوپۆشىي دەكات و دەبوورى، بەلام هەر بەلایەكتان بەسەردى، هەمووی دەرھاویشتەي کردەوہ خراپەکانی خۆتانە، وەك لە سوورەتی (الروم) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (۱۱)، واتە: خراپەو ئاشووب لە وشکانی و دەریادا دەرکەوت بە ھۆی کردەي دەستی خەلکەوہ، تاكو (سزای) بەشیک لەوہی کردووایە، پێیان بچێژی، بەلکو بگەرێنەوہ.

ھەرەوہا لە سوورەتی (آل عمران) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿أُولَٰئِكَ أَصَبْتُمْ مُمْسِيَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مَثَلَهَا قُلْتُمْ أَنِّي هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۱۲۵)، واتە: ئایا كە بەلایەكتان بەسەر ھات، كە ئێوہ پێشتر دووقاتی ئەوہتان بەسەر دوژمنتان ھێناوو، گوێتان: ئەوہ لە كوێوہ بوو؟ بلی: لە خۆتانەوہیە، بێگومان خوا لەسەر ھەموو شتێك توانایە، واتە: دەرھاویشتەي کردەوہ خراپەکانی خۆتانە.

ھەرەوہك دیسان لە سوورەتی (آل عمران) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ (۱۰۰)، واتە: بە دڵنیایی ئەوانەي لە رۆژی پێكگەیشتنی دوو كۆمەلەكەدا، پشتیان لە دوژمن كرد (چ ئەوانەي شوینی خۆیان بەجێھێشت، چ ئەوانەي كاتێ جەنگەكە گەرم بوو پشتیان لە دوژمن كرد) ئەوانە شەیتان خلیسكاندن بە ھۆی ھەندێك لە کردەوہكانیانەوہ {كە پێشتر كردبوویان} خواش چاوپۆشیی لێکردن، بەدڵنیایی خوا لێبوردەي ھێدیە.

بەلێ گوناھو تاوانێك كە ئیستا دەیکەي، دوایی لیت وەدەردەدا، وەك كەسیك كە خۆی ئاپارێزی لە ھەندێ جۆرە خواردن، بۆ وێنە: لە چەوری و شیرینی، دوایی باجەكەي دەدات، ھەرەوہا كەسیك كە ئیستا كەمتەر خەمیەك دەكات، دوایی باجەكەي دەدات.

کەواتە: کە خوا دەفەرموێ: ھەر بەلایەکتان بەسەر دێ، کردەوی دەستی خۆتانە، واتە: دەرھاوێشتەوی کردەوێ خراپەکانی خۆتانە، ﴿وَيَعْمُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾، لە زۆریش دەبووێ، واتە: مەرجیش نیە ھەر ھەلەپەکتان کرد، خوا بە ھۆیەوێ سزاتان بدات و بەلایەکتان بەسەر بێنێ، زۆرجار چاوپۆشیشتان لێ دەکات.

﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾، ئێوەش دەستەوسانکەر نین لە زەویدا، واتە: دەستەوسانکەری خوا نین، یانی: ئێوە ناتوانن خوا بێ تواناو دەستەپاچەو بێ دەستەلەت بکەن، ھەر کاتێک بیهوێ سزاتان بدات، سزاتان دەدات و لە دەستی قوتارو دەر باز نابن، یاخود: ھەرکاتێ خوا بیهوێ بتاھرێنێ، دەتاھرێنێ، ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾، جگە لە خواش ھیچ سەرپەرشتیاو ھیچ یارمەتییدەر و ھاوکاریشتان نابن.

کەواتە: لە خوا عاسێ مەبن و لێی یاخی مەبن، پشتی تێمەکەن، پابەندبن بە بەرنامەو شەریعەتەکە یەو، بۆ ئەوێ دوو چاری باجدانی ھەلەو کەم و کۆریەکانی خۆتان نەبن.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾، ھەروەھا لە نیشانەکانی {بەدیھێنەرایەتی، پەرورەدگارێتی و، خواھندارێتی} وی، کەشتیە پۆشتووێکان لە دەریادا، وەک چیا بەرزەکانن، (جَوار) بە دوو شیوێ خۆتێراوێتەو: **أ- بە ژێر (جَوار).**

ب- بە (ی)یش (الجَوارِ)، لە ھەردوو حالەدا، (الجَوار) کۆی (جاری)یە، یانی: پۆشتوو، بە ئاودا پۆشتوو کە ئاودەلناوی وەسفکراویکی قرتێراو، یانی: (السُّفُنُ الْجَوَارِ) یان (الْفُلُكُ الْجَوَارِ) کەشتیە پۆشتووێکان بە دەریادا، ﴿كَالْأَعْلَامِ﴾، کۆی (عَلَم)ە، (عَلَم) بە مانای چیا دێ، ھەروەک (عَلَم) بە مانای ھەر نیشانە یەک دێ، کە شتیکی پێ دەناسێ، یان پێی بەپێی دەزانێ، یاخود خەلکیکی پێ دەناسێ.

﴿إِنْ يَسْأَلُكَ الرِّيحُ﴾، ئەگەر خوا بىھۇي با دەۋەستىنى، خۇپراۋىشە تەۋە: (الرِّيح) بايەكان دەۋەستىنى، ئەگەر با نەھات، بۇ كەشتى چارۋىكەدار، كاتى خۇي و ئىستاشى لەگەلدابى، ئەگەر بەرەو ئەو ئاراستە بەدا بى كە فرۆكەكە بۇي دەچى، كەشتىيەكە بۇي دەچى، خۇپراتر دەپوا بەلام ئەگەر با پىچەۋانەي ئەو ئاراستەيە بى، كە كەشتىي، يان فرۆكە بۇي دەچى، دوا دەكەۋى.

تېمە لە كۇتايى سالى: (۲۰۱۰ز) دا، سەفەرىكى^(۱) كەمبۇيامان كرد، لە (مَنَامَة) ي بەرەينەۋە چووين بۇ (كالالامپوور) پايتەختى (ماليزيا) بە (۱۰) سەعات چووين، بەلام بە (۱۲) سەعت گەراينەۋە، واتە: دوو سەعات زياتر، لەبەر ئەۋەي با بە پىچەۋانەي ئاراستەي فرۆكەكەمان دەھات.

ئىنجا دەفەرمۇي: ﴿فَيُظِلُّنَّ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ﴾، كەشتىيەكان لەسەر پىشتى دەرياكە بە چەسپاۋىي و راۋەستاۋىي و نەجوۋلاۋىي دەمىننەۋە، (رَوَاكِد) كۇي (رَاكِدَة) يە، يانى: (ثابتة) ۋەستاۋ، نەجوۋلاۋ، لەسەرپىشتى دەريا، ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾، بە دۇنيايى لەۋەدا نىشانە ھەن، بۇ ھەر زۆر خۇپراگرىكى زۆر سوپاسگوزار، واتە: بۇ ھەر پىروادارىك، چونكە پىروادار لە بەرانبەر بەلاكانى خوادا خۇپراگرە، لە بەرانبەر ناپەھەتىي و نەھامەتتىيەكاندا، خۇپراگرەۋ بە چۆك دانايەت و، تەسلىم نابى، بى ھىۋاۋ، ئائومىد نابى، لە بەرانبەر چاكەۋ نىعمەتەكانى خواش دا سوپاسگوزارە، چاكەكانى خوا نادىدە ناگرى و بە ئەمەگ و بە ۋەفايە.

كەۋاتە: نىشانەكانى خوا ﷻ كى زياتر دەركيان دەكاۋ ھەستيان پى دەكات؟ بەدۇنيايى كەسك ئىمان و تەقۋا لە دل و دەرونىدا ھەبى، چونكە كەسك ئىمان تەقۋا لە دل و دەرونىدا ھەبى، دەپازىتەۋە بە ھەموو سىفەتە بەرزەكان، بە تايبەت ھەردوۋ سىفەتى صەبرو شوكر، كە دوو سىفەتى زۆر كۆكەرەۋەن، (صبر):

(۱) بەۋنە بەشدارىي لە كۇبوونەۋەي خولىي پەرلەمانتارە ئاسىيەيەكان لە شارى (پنومەنە) پايتەختى كەمبوديا.

﴿أَوْ يُوقِنْهُنَّ بِمَا كَسَبْنَ﴾ وَيَقِفُ عَنْ كَثِيرٍ﴾، یاخود [ئەگەر بایەكەش ئەوە سەتیی، بایەكە زۆر بەهێز دەكات و] بە ھۆی ئەوەوە كە سەرنشینەكانی ئەو كەشتییانە كەردوویانە، لە كەردەوێ خراپ و تاوان، كەشتییەكان نەرو دەكات: ﴿يُوقِنْ﴾، یانی: (بەلەكەن)، (یغرقەن)، كەشتییەكان لە بەین دەبات، ﴿بِمَا كَسَبْنَ﴾، بە ھۆی كەردەوێ سەرنشینەكانی كەشتییەكانەو، ﴿وَيَقِفُ عَنْ كَثِيرٍ﴾، لە زۆریش دەبووری، واتە: مەرج نیە بە ھۆی تاوان و خراپەى مروڤەكانەو، خوا ھەمیشە سزایان بدات لە دنیادا، بەلام جارجار سزایان دەدات: ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾، الروم - ۴۱-، بەلكو بگەڕێنەو، یاخود بزانی كە لایاندووە لە سیستم، بەلام ھەموو جارێ سزایان نادات، چونكە دنیا شوێنی تەصفە حساب نیە، جێی سزاو یاداشت نیە.

ٺهوهي له ڪوئي ٺهو يازده (۱۱) ٺايهٽ موباره ڪه وهرده گيرڻ، ههر له سه ره تاوه ڪه خوا ^{۱۱} باسي ٺهوه ده ڪات: گه ڀانهوهي بهنده ڪاني وهرده گيرڻ و له خراپه ڪانيان ده بورڻ و ده شراڻي چي ده ڪهن؟

دوايش که ده فهرموي: وه لامی نه وانه ده داته وه که پرويان هيتاوه و کرده وه باشه کان ده کن و له به خششی خوۍ بويان زياد ده کات، به لام بي پرويان سزايه کي سه ختيان هه به.

دوایی باسی ئەوە دەکات، کە ئەگەر خوا بژیو فراوان بکات، بۆ مەرۆڤه‌کان، له ئەندازه‌ی پێویستی‌یان زیاتر بۆیان فراوان بکات، یاخود بۆ هه‌موویان فراوان بکات، یان بۆ کەسانیکیان کە ئەه‌لی ئیمان و ته‌قوانین و به‌ بژیوی زۆر بوغرا ده‌بن و له‌ خۆیان بایه‌ ده‌بن، ئەگەر بژیویان بۆ زۆر بکات، ئەوانه‌ له‌ زه‌ویدا سنوورشکینیی و سنوور به‌زینیی ده‌کهن، بۆیه‌ خوا به‌ ئەندازه‌، ئەوه‌نده‌ی بیه‌وێ ده‌ینێرێته‌ خوار، چونکه‌ به‌به‌نده‌کانی ئاشنایه‌ و ده‌شیانینێ.

دوایی باسی دابه‌زاندنی ئاو ده‌کات، له‌ ئاسمانه‌وه‌، دوا‌ی چاوه‌پوانیی خه‌ڵک، چونکه‌ (الْعَيْثُ): ئاوێکه‌ به‌فرو باران و ته‌رزیه‌که‌ ده‌بارێت، دوا‌ی ئەوه‌ی خه‌ڵک چاوه‌پوانیی کردوه‌، چونکه‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ﴾، دوا‌ی ئەوه‌ی ئاوئومێد بوون و، به‌زه‌یی خۆی بڵاوه‌ده‌کاته‌وه‌.

دوایی باسی ئەوه‌ ده‌کات کە دروستکرانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و، ئەو ژياندارانه‌ی، یاخود ئەو پێرۆیانه‌ی تێپاندان، دیسان نیشانه‌ی خوان و، خوا ده‌توانی کۆیان بکاته‌وه‌. دوایی باسی ئەوه‌ ده‌کات کە هه‌ر به‌لایه‌کتان به‌سه‌ر بێ، به‌ هۆی کرده‌ی ده‌ستی خۆتانه‌وه‌یه‌، زۆرجاریش ده‌تانبوورێ.

ئنجا ده‌فه‌رمووی: تێوه‌ ده‌سته‌وسانکه‌ری خوا نین له‌ زه‌ویداو، بێجگه‌ له‌ خواش هیه‌چ سه‌ره‌رشتیارو یارمه‌تیده‌ریکتان نیه‌.

پاشان باسی نیشانه‌ بوونی که‌شتیه‌کان ده‌کات، کە ئەگەر خوا بیه‌وێ، بایه‌کان ده‌وه‌ستینێ و، که‌شتیه‌کان له‌سه‌ر پشتی ده‌ریا راده‌وه‌ستن، یاخود نغزۆیان ده‌کات، به‌وه‌ که‌ بایه‌که‌ توندتر بکات و، ئەوانه‌ شه‌په‌ قسه‌ ده‌کهن له‌ دژی ئایه‌ته‌کانی خوا، ده‌زانی هیه‌چ پێی ده‌ریازبوونیان نیه‌.

هه‌موو ئەوانه‌، ئەگەر ته‌ماشایان بکه‌ین ده‌زانی: خوا ﷻ له‌ هه‌موو ده‌روازانه‌وه‌ بۆ دلی مەرۆڤ دێت، له‌ هه‌موو ده‌لاقانه‌وه‌ ئایه‌ته‌کانی خوا ده‌یانه‌وێ هیدایه‌ت

بخەنە نێو دڵ و عەقڵی مەرۆقەو، کە ئەگەر بگەرێنەو، خوا تەو بەتان لێو ەردە گری و، خوا لە بەخششی خۆی بۆتان زیاد دەکات، خوا یە کە بۆیوتان دەدات، بەلام کە جاری وایە زۆری ناکات، بۆ ئەو یە لە زەویدا سنوور شکێنی نەکن، خوا یە کە ئاوتان بۆ دادەبەزێنێ، هەروەها بەلاتان کە بەسەردی، خەتای خۆتانە، کەشتییەکانیش کە دەبینن بەو شیو یە، نیشانە ی گەورە یی و پەرەردگار یتیی خوان ... ەتد، ئەمانە هەموویان جوو لێنەرن بۆ ئینسان بەرەو خوا، بەرەو خوا بە یە کگرتن، بەرەو تەنیا خوا پەرستنی و واز ەتێنان لە پرۆکردنە جگە لە خوا، واز ەتێنان لە هاو بەش بۆ خوا دانان، واز ەتێنان لە گرتنی کوێرە پێ و پێچکە کان کە شەیتانە کان دەیانرا زێننەو، بەلام سەرەنجام سەری مەرۆقە کان بە قوردا دەکەن، هەم لە دنیا دا کارێکیان پێدەکەن، بێنە کۆیلە ی کە سێکی وە ک خۆیان، یان شتێکی لە خوار خۆیانەو، لەو مەقامی بەرز یی بەندایە تی بۆ خوا، کە ئازادی و ئازایە تی مەرۆق و بەرز یی و گەورە یی مەرۆق لە بەندایە تی بۆ خوا دایە، کە مەرۆقە کان وە ک خۆی تەماشادە کات و، شتەکانی دیکەش لە خوا خۆ یەو دەبینی و، تەنیا خوا لەسەر ووی خۆ یەو دەبینی.

بۆ یە ئەگەر تەماشای ئەم یازدە (۱۱) ئایە تەو، کۆی ئایە تەکانی ئەم سوو پە تەو، کۆی ئایە تەکانی قورئان هەموویان بکەین، دەبینن ەندەری مەرۆقن بۆ بەندایە تی کردن بۆ خوا، تا کو ئەو مەرۆقە بە ەو ی ئەو بەندایە تی ەو بۆ خوا، بەرز یی و، ئەو پێگە بەرز یی خوا پێی داو، لێی ئە یە تە خوا، ئەو پێزو حورمە تە ی خوا لێناو، لە دەستی نەدات بە ەو ی کوفرو شیرکەو.

خوا بە لوتف کە پەمی خۆی ئیمە لەو کەسانە بگێرێ، کە بە ەو ی بەندایە تی مانەو بۆ خوا، ئەویش لەمیانی شوێنکەوتنی قورئان و، پە پەرە یی کردن لە پێخە مەر کۆتایی موحەممەد ﷺ و، بەو شیو یە مامە لە کردن لەگە ل خوا دا، کە بۆ خوا شایستە یە، بە ەو ی ئەو ەو، هەم لە دنیا دا بەختەو ەرو سەر بەرز یین و، هەم لە دوا پۆژدا سەر فرازو شادمان بین.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

خوایە و کەسە یە گەرانە و دەوێ و تەوێ بە نەندەکانی وەر دەگرێ و، لە خراپەکانیان دەبەورێ و، دەشزانێ چی دەکەن، هەروەها خوا وەلامی داواکاریی بڕوادرانی چاکەکار دەداتە وەو، لە بەخششی خۆی بۆیان زیاد دەکات، بێبڕوایانیش لە پۆژی دوایی دا، سزای سەختیان هەیە:

خوایە دەفرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (٥٥) ﴿وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ (٥٦).

شیکردنەوی ئەم دوو ئایەتە، لە شەش بڕگەدا:

(١) - ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾، ئەو (خوا) ئەو کەسە یە کە گەرانەو لە بەندەکانی وەر دەگرێ. خوا ﷻ لەو ئایەتەدا لە سەر ناساندنی خۆی لە میانی سیفەت و کردەوێ کانی داو، لە میانی چاکەو نەعمەتەکانیدا، بەردەوام دەبێ، هەروەها لە سەر خستە پەرووی هەموو ئەو بەلگەو ھۆکارانەی کە مەزەکان دەبێ تەنیا خوا بە تاکە پەرستراوی خۆیان بزانن، بە مانای وشە ی فراوان و گشتگیری پەرستن، ئەو ئایەتە، هەموویان لەو پەرستەدان: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾، خوا ئەو کەسە یە کە گەرانەو لە بەندەکانی وەر دەگرێ، لێرەدا ئەم پەرستە موبارەکە، چوار زێدەرپۆیی تێدان، لە پەرووی پەوانی بێبەوێ، بۆ جەختکردنەو لە سەر ماناو مەبەستەکی:

یە کەم: کە دەفرموی: ﴿وَهُوَ﴾ بە پستە ی ناوی (الجملة الإسمية) دەست پێدەکات، ئەمە یە کێکە لە جەختکەرەوێ کان، چونکە (هُوَ) راناوێ و بەو راناو، ئەم پەرستە ی دەست پێدەکات.

دووهم: که دهفه رموی: (الَّذِي) که (الإِسْمُ الْمَوْضُول) ه، (خوا) نهو کهسهیه.

سییه: که دهفه رموی: (يَقْبَلُ التَّوْبَةَ) (يَقْبَلُ) فَعْلُ الْمَضَارِعِ ه، کرداری ئیستاو دهلالهت لهسه ر تازه بوونهوه دهکات، یانی: بهردهوام خوا گهپانهوهی بهندهکانی بُو لای خوی قبول دهکات و لییان وهردهگری.

چوارهم: که دهفه رموی: (عَنْ عِبَادِهِ) نهیفه رمووه: (مِنْ عِبَادِهِ) نجا (تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْهُ) واته: له گوناوهکهی بوردو، گهپانهوهکهشی لى قبول کرد، ههروهها خوا ﷺ به سیفتهی (عِبَادِهِ) مروقهکانی باسکردوه، که بهندهی خوینی.

(۲) - ﴿وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّئَاتِ﴾، چاوپوشی دهکات له خراپهکان، (العَفْو: عَدَمُ مُوَاحَدَةِ الْجَانِي بِجَنَائِهِ) (عَفُو): بریتیه لهوهی بابای تاوانبار به تاوانهکهی نهگیری و سزا نهدری.

وشه ی (السَّيِّئَات) یش، (أَل) ناساندنی لهسه رهو ناساندنهکش بُو تیکرا (جنس) ه، تیکرای خراپهکان خوا ﷺ چاوپوشیان لیدهکات.

(۳) - ﴿وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾، دهزانی چی دهکهن، نهی دوینراوهکان! خوینراویشهتهوه: (يَفْعَلُونَ) واته: دهزانی خراپهکاران و تاوانباران، یان مروقهکان به گشتی، چی دهکهن؟

نجا که دهفه رموی: دهزانی چی دهکهن؟ واته: لهگهَل نهوهشدا که دهزانی چی دهکهن، نهوجار نهگه ر بگه پینهوه، گهپانهوهکهیان قبول دهکات و، له تیکرای خراپهکانیشیان چاوپوشی دهکات و دهیانبهخشى، لهگهَل نهوهشدا که دهزانی چیتان کردوه، یان دهزانی چیان کردوه، به ههردوو خویندنهوهکه.

(۴) - ﴿وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، ههروهها وهلامی نهوانه ی پروایان هیناوهو، کردهوه باشهکانیان کردوون، دهداتهوه.

(۵) - ﴿وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾، له بهخششی خویشی بویان زیاد دهکات، واته: (يُعْطِيهِمْ أَفْضَلُ مِمَّا عَمِلُوا وَآكْرَ) باشترو زیاتر لهوهی که کردوویانه پاداشتیان دهداتهوه، له سوورپتی (الأنعام) دا، خوا دهفه رموی: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ

يَا لَيْسَ بَعْدَهُ فَلَا تُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦﴾ هەر کەسێک چاکەیهک بێت، دە (١٠) بەرابەرێ ئێوە پاداشتی دەدرێتەو، هەر کەسێک خراپەیهک بکات، تەنیا بە ئەندازەی ئێوە خراپەیه سزادەدرێ و، ئەوان ستمیان لێناکێ، پێشتریش باسمان کرد، کە ئایەتەکی سوورەتی (البقرة) ئاماژە بەو دەکات، کە چاکەیهک بە حەوتسەدیش پاداشت دەدرێتەو، بەلکو زیاتریش.

ئەنجا کە دەفەرموی: **﴿وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾** (يَسْتَجِيبُ) (س و ت) خراوە سەر (جِيبُ) یانی: وەلامدەداتەو، بەلام (يَسْتَجِيبُ) واتە: زۆر وەلامدەداتەو، بە جەختکردنەو وەلامدەداتەو.

(الَّذِينَ) ش دەگونجێ بەرکار (مفعول به) بێ، واتە: خوا وەلامی ئەوانە دەداتەو کە برۆیان هێناو و کردەوی باشیان کردو.

دەشگونجێ (الَّذِينَ) بکەر (فاعل) بێ، واتە: ئەوانە برۆیان هێناو و کردەو بەشەکان دەکەن، وەلامدەدەنەو، بە دەم بانگەوازی خواو دەچن، کەواتە: (يَسْتَجِيبُ) دەگونجێ بلی: (الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَسْتَجِيبُونَ) یانی: ئەوان وەلامدەدەنەو، یاخود: (أَلَلَّه يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) خوا وەلامی ئەوانە دەداتەو کە برۆیان هێناو و کردەو بەشەکانیان کردوون،

٦١- ﴿وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ ئەوانەش کە بێبروان سزایەکی سەختیان هەیە، وشە (کافرون) کوژی (کافر)، لەسەر کێشی (فَاعِل)، یانی: کەسێک کە هەقی داپۆشیی و هەقی ڕەفز کردبێ، کەواتە: ئەوانە سزای سەختیان هەیە، ئەوانە کە هەقیان بۆ دی و دەیناسن و پێی ئاشنا دەکێن، بەلام وەری ناگرن و ڕەتی دەکەنەو.

حەوت موژدە لەو دوو ئایەتەدا:

لە پاستیدا ئەم دوو ئایەتە موبارەکە، بۆ خووم هەر جار کە دەیانخوینم، هیواو ئومێدیکی یەکجار گەورەیان تیدا دەبینم بۆ گوناھباران بە تایبەت و، بۆ

مروڧقەكان بە گشتیی، ئەم دوو ئایەت موبارەكە زۆر زۆر دڵخۆشكەرن، چونكە
 حەوت موژدەیان تێدان، توێژەرەوان قسەیان زۆر لەسەر كردوون، بەلام نەمیینو
 بەم شیوەیە ئەم حەوت موژدەیه، دەر بهێنن، ئەگەر هەشبێ نەكەوتۆتە بەرچاوم:

موژدە یەكەم: كه ده‌فه‌رموێ: ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ خوا ئەو كەسەیه ﷻ،
 لێرەدا خوا خۆی بە ئیمە دەناسێنێ: ئەو خوا پەرورەدگارە ئێو، كە پەيامی
 بە پیغەمبەری كۆتایی موحمەددا ﷺ بۆ ناردوون، هەرودەها بە هەموو
 پیغەمبەرائی دیکەدا بۆ گەلانی دیکە، بۆ كۆمەلگایەكانی دیکە، پەيامەكانی خۆی
 ناردوون، ئەو كەسەیه چاکی بناسن و زۆر پێی ئومێدەوار بن.

موژدە دووهم: كه ده‌فه‌رموێ: ﴿يَقْبَلُ التَّوْبَةَ﴾ گەرانه‌وه وەرده‌گرێ، (التَّوْبَةُ)
 ش، دیارە (ال)، ناساندنی لە سەر واته: هەموو گەرانه‌وه‌كان وەرده‌گرێ، هەر
 كەسێ بگەرێتەوه بۆ لای، چ لە كوفرەوه بۆ ئیمان بگەرێتەوه، چ لە شیركەوه
 بۆ خوا بەیەكگرتن (توحید الله) بگەرێتەوه، چ لە نیفاقەوه بۆ دینداریی ساغ
 و بێ خلتە بگەرێتەوه، چ لە گوناھو تاوانەوه بگەرێتەوه بۆ فەرمانبەری و
 گوێراپەلێی، چ لە كەمتەر خەمییه‌وه بگەرێتەوه بۆ گورج و گۆلێی، هەرچۆنێك
 مروڧقەكان بگەرێنەوه بۆ خزمەتی خوا، گەرانه‌وه‌كەیان لێ وەرده‌گرێ، وەك لە
 كێتیی: (گەرانه‌وه بۆ لای خوا) - كە تاكو ئێستا شەش جار چاپ كراوە - لەویدا
 بە تەفصیل باسی گەرانه‌وه بۆ لای خوامان كردووە.

موژدە سییەم: ده‌فه‌رموێ: ﴿عَنْ عِبَادِهِ﴾ لە بە‌نده‌كانی، مروڧقەكان
 هەرچە‌نده ئەهلی كوفر بن، ئەهلی شیرك بن، ئەهلی نیفاق بن، ئەهلی گوناھو
 تاوان بن، هەرچۆنێ، هەر بە‌نده‌ی خۆینی، ئەمەش دیسان موژدەو دڵخۆشكەرێکی
 دیکەیه، كە خوا مروڧقەكان هەر بە‌نده‌ی خۆی دەزانێ، وەك چۆن بابێك
 دایكێك، پۆلەكە‌ی خۆی ئەگەر لاساریش بێ، ئەگەر كورە، ئەگەر كچە، هەر
 بە‌ه‌ی خۆی دەزانێ، دەلێ: تۆ هەر پۆلەو جگەر گۆشە‌ی منی، خواش ﷻ

مرۆڤه کان هەر به بهندهی خوێ ناو دێنێ، ئەگەر سەرەڕۆیشیان کردبێ و لاساریشیان کردبێ.

موژدەى چوارەم: ﴿وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّئَاتِ﴾، لە هەرچی خراپە و کەم و کوڕیە دەبوورێ، وشەى (سَيِّئَات) کۆى (سَيِّئَة)یە، (سَيِّئَة)ش بۆیە وای پێدەگوترێ، چونکە بۆ خاوەنەکەى خراپە، حالى خاوەنەکەى خراپ دەکات، واتە: خوا لە تیکرای ئەو تاوانانەى، ئەو غەلەت و پەلەتانهى بۆ خاوەنەکانیان خراپن، چاوپۆشییان لێ دەکات، ئەگەر خاوەنەکەیان دانیان پێداپێنێ و، بگەرێتەوه بۆ لای خواو لێیان پەشیمان بێ و دەستبەرداریان بێ.

موژدەى پێنجەم: ﴿وَيَعْلَمَ مَا تَفْعَلُونَ﴾، یان (وَيَعْلَمَ مَا تَفْعَلُونَ) دەشزانێ چی دەکەن، واتە: لەگەڵ ئەوەشدا کە خوا دەزانێ چی دەکەن، ئەوجاریش خوا ﷻ دەرگای بۆلا گەرانەوهو بۆلا پەشیمان بوونەوهى خستۆتە سەرپشت، بۆ هەموو مرۆڤه کان.

موژدەى شەشەم: ﴿وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، وه لأمى ئەوانەى پروایان هێناوهو کردەوهى باشیان کردوه، دەداتەوه، بە دەنگیانەوه دێ و، لێیان وەردهگرێ، بۆ گوناھباران گەرانەوهیان لێوهردەگرێ، بە لām بۆ پروادارانى کرداری باش، هەمیشە وه لāmکۆیهو بە دەنگه وه هاتوویه، خواى به خشه رى به خشنده.

موژدەى ههوتەم: ﴿وَيَزِيدُهُمْ مِّن فَضْلِهِ﴾، ههروهها له به خشش و چاکه ی خوێشى بۆیان زیاد دهکات، واتە: بۆ پروادارانى کردارباش، هەمیشە خوا ﷻ هەتا داواى لێ بکەن، یاخود تاکو ئەوان شایسته بن، ئەگەر بە زمانى وتاریش داواى لێ نهکەن، بە لکو به زمانى حال و کردار، خوا ﷻ به دەنگیانەوه دێ و وه لأمیان دەداتەوه، لە به خششى خوێ بۆیان زیاد دهکات، به خششى خواش بێ سنووره.

مەسەلەى دووهم:

خوابۆیە بژیو بۆ ھەموو بەندەکانى زۆر ناکات، تاكو ياخىی نەبن، بۆیە بە نەندازە بۆیان دادەبەزىنى و، ھەر ئەویش دواى بى ھىوا بوونيان لە دابەزىنى ئاو، بەزەىى خۆى كە لە ئاوى ئاسماندا بەرجەستەىە، بۆیان بڵاودەكاتەو، ھەر ئەویش سەرپەرشتیاری ستایشکراو:

خوابەفرموى: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ (۲۷) وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۲۸﴾

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە شەشە برگەدا:

۱- ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ﴾، ئەگەر خوا بژیوی بۆ بەندەکانى زۆر کردبایە، بۆى فراوان کردبان، لە زەویدا یاخىی دەبوون، لێرەدا زانایان زۆریان لەوبارەو قسە کردو، كە ئایا مەبەست لەم زۆر کردن و فراوان کردنى بژیو بۆ بەندەکانى كە دەبێتە ھۆى یاخىبوون و سنوورشکىتیان لە زەویدا، چىیە؟

أ- ھەندىکیان گوتووینە: ئەگەر خوا ھەموو مرۆڤەکانى لە ھالەتى سامان و بژیو فراوانیدا، دانابایە، ئەو سىستى ژيانان تىکدەچوو.

ب- ھەندىکیان گوتووینە: ھەرچەندە لێرەدا خوا بەندەکانى بە گشتى فەرموون، بەلام بەپى سىاق دەزانین كە مەبەست ئەو بەندانەن، ئەو مرۆڤانەن كە ھەلناگرن و شایستەن، وەك كوردەواریى ھۆمان دەلێن: (فلانكەس بە مستە ئاوىك دەكەوێتە مەلە)، یان دەلێن: (ھەر كەسىك چوار عانەى لە گىرفانى ھۆیدا بینن، بە ھەق لەگەڵ كەسدا ناکات و بوغرا دەبى).

ج - دەشگونجى ئاوا مانا بىرى: ئەگەر خوا بۇيۇ بۆ بەندەكانى زۆر بىكات، لەو ئەندازەيەي كە پىۋىستىيانە زياتر بەسەرياندا پىرئى، دەبىتە ھۆى سنوورشكىتنيان و ستەم و خراپەيان لە زەويدا.

۲- ﴿وَلَكِنْ يُزِلُّ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ﴾، بەلام بە ئەندازە دەنپىرتە خوار، ئەوئەندەي بىھوئى، (يُزِلُّ) بە: (يُزِلُّ)ش، خوئندراوئەتەو، يانى: بە ئەندازەيەي ديارىيىكراو، ئەوئەي بىھوئى دايدەبەزىنى، (بِقَدَرٍ: الْمِقْدَارُ وَالتَّعْيِينُ) ئەندازەو ديارىيىكردن، كە دەفەرئەي: (مَا يَشَاءُ)، (ما: يَعْنِي الَّذِي يَشَاءُ إِنْزَالَهُ) ئەوئەي كە بىھوئى دايدەبەزىنى، بە ئەندازەيەي ديارىيىكراو، دايدەبەزىنى.

۳- ﴿إِنَّهُ يُعَادُوهُ خَيْرٌ بِصِيرٍ﴾، واتە: بەپاستىي ئەو بەبەندەكانى شارەزايەو بىنەريانە، يانى: شارەزايە بە حال و بايان، پىش ئەوئەي ھالەت و كەردەوكان لىيان دەرەكەون، ھەرەوھا بىنەري ھال و كەردەوكانيانىشە، دواي ئەو كەردەوكانيان لى ئاشكرا دەبن. لىرەدا سى دەقى سوننەت دىنين:

يەكەم: پىغەمبەر ﷺ دەفەرئەي: {أَخَوْفُ مَا أَخَافُ عَلَى أُمَّتِي زَهْرَةُ الدُّنْيَا وَكَثْرَتُهَا} (أَخْرَجَهُ البخاري: ۶۴۲۷، ومسلم: ۱۰۵۲، وغيرهما).

واتە: ئەوئەي كە لە ھەموو شىتەي زياتر مەترسىم لىي ھەيە لە ئۆممەتەكەم، بىرئىتە لە جوانىي ئىيانى دىناو، زۆرىي (مال و سامانى) دىنا.

واتە: كە زۆر بە سەرياندا پىرئى و، پىي بوغراو ياخىي بىن، ئەوئەي پىغەمبەريش ﷺ لىي ترساو، زۆر جوان مىصادقەكەي لە سەر ئەرزى واقع دەبىنين، دەولەتاني كەنداو تەماشايەكەن، وەختى خۆي وشتەر لەوئەرئىن بوون، ئىستاش چۆن پىشپىرەكە دەكەن لە بەزىكەندەوئەي بىنانياندا، ئىستاش چۆن عىبادو بىلادىيان خستۆتە ژىردەستى دوژمنانى خوا، بە فەرمانى جوولەكەو ئەمريكاو پوژئەو، دەرەست لە خزمەت ھەر كەسەيەك دان، كە لە بەرژەوئەندياندا بىي،

لە بەرژەوه‌ندی مانەوه‌یان لەسەر ئەو کورسیی حوکمی میراتی و بنەمالەییە،
چ لە کەنداو، چ لە میسر، چ لە ولاتانی دیکەیی مسوڵمانشین دا، بە تاییەت
دوای ئەوێ نەوت و گاز دۆزرایەوه‌و ئەو ولاتانە دەولەمەند بوون، لە جیاتی
ئەوێ ئەو دەولەمەندی و سەرۆت و سامانە لە پەزەمەندیی خوادا بەکاربێتن،
لە خەزەقی خەڵک و ولاتیان دا بەکاری بێتن، لە خەزەتکردن و یارمەتییانی
مسوڵمانانی برسی و پەش و رووت و چەوسیتراوەی ئەملاولادا بەکاری بێتن،
بەکاریان هێنا لە خەزەتکردنی زەپزان دا، لە زیاتر چەسپاندن و، زیاتر پۆبردنە
خواری کورسی حوکم پانیان دا، هەروەها زیاتر سەرکوتکردن و دەمکوت کردنی
خەڵک و کۆمەڵگاکانی خۆیاندا.

هەروەها لە هەریەکەیی خۆشان دا، وێنەیی ئەوێ دەولەتانی کەنداو بەزەقی دەبینن.

دووهم: بَیْغِهِمُ بَرَّاءٌ دَهْ فَرَمَوْ: {إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا حَمَاهُ الدُّنْيَا، كَمَا يَظُلُّ أَحَدُكُمْ يَحْمِي سَقِيمَةَ الْمَاءِ} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۰۳۶، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ التَّرْغِيبِ وَالْتَّرْهيبِ: ۳۱۸۰).

واتە: ئەگەر خوا بەندەیه‌کی خۆشویست، لە دنیا دەپاریزی، وەك چۆن یەكێك لە
تێوه‌نەخۆشەكەیی لە ئاوی دەپاریزی. {كە ئاوی ئەدات، بۆ ئەوێ زیاتر نەخۆش
نەبێ، یان كەسێك كە بریندار دەبێ، ئاوی نادەنێ چونكە لێ تووشی زیان دەبێ}.

سێهەم: بَیْغِهِمُ بَرَّاءٌ دَهْ فَرَمَوْ: {إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَحْمِي عَبْدَهُ الْمُؤْمِنَ كَمَا يَحْمِي الرَّاعِيَ الشَّافِقُ غَنَمَهُ عَنْ مَرَاتِعِ الْهَلَكَةِ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۳۶۲۷، وَابِيهَقِي فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ: ۹۹۶۷، اللَّفْظُ لَهُ).

واتە: بێگومان خوای زالی پایەدار بەندەیی برواداری خۆی دەپاریزی، وەك
چۆن شوانی دڵسوژو خاوەن پەرۆش، رانە مەرەكەیی خۆی دەپاریزی، لەوێ كە
لە شوێنی خراپ بڵەوه‌پێن و، لە ئەنجام دا سەریان بە فەتارەت بچێ، {چ بە
هۆی لەوێ مەرەكەوێ كە خراپیی، چ بە هۆی شوێنەكەوێ، كە تووشی هەڵدێران و،
لە بەین چوون ببن}.

﴿۴﴾ - **وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا** ﴿۴﴾، خوا ئەو كەسەيە كە ئاۋ دەنېرئە خوار، دواي ئەۋەي ئائومېد بوون، ياني: دواي ئەۋەي مەۋقەكان ئائومېد بوون، وشەي (يُنَزِّلُ) خويئارويشەتەۋە: (يُنَزِّلُ).

(الْغَيْثُ: الْمَطَرُ الَّذِي بَعْدَ الْجَفَافِ، سُمِّيَ غَيْثًا بِالْمَصْدَرِ، لِأَنَّ بِهِ غَيْثَ النَّاسِ الْمُضْطَرِّينَ) (غَيْثُ): ئەو بارانەيە كە لە دواي وشكە ساليي دئ، دواي يېبارانيي، بۇيە ناۋي لئتراۋە (غَيْثُ)، چونكە ئەوانەي بئ دەرەتان و ناچارن، ھاۋاريان كەردوۋە دەفراييان ھاۋاتە.

وشەي (غَيْثُ): مەرج نية تەنيا باران بئ، واتە: باران و بەفرو تەرزە، ئەۋ ئەۋەي لە سەري دادەبەزئ، گوتراويشە: (الْغَيْثُ: مَا كَانَ نَافِعًا وَفِي وَقْتِهِ،) (غَيْثُ): ئەۋەيە كە بە سوود بئ، لە كاتي خويدا بئ، چونكە جاري واش ھەيە باران و بەفرو تەرزە دئ، مەرج نية ھەر سوودي ھەبئ، بەلكو جاري وايە دەبئتە لافاۋ لئزماۋ، جاري وايە دەبئتە ھۆي زيانكەياند بە كشتوكال، بەلام ناكري لەبەر ئەۋەي كەميك خەلك كشتوكالەكەيان، ياخود خانوۋەكانيان، كە ئەۋيش پەنگە بە زۆريي بە ھۆي كەمتەرخەميي حوكمەتەكانەۋە بئ، زېراب و شوئيئ ئاۋ پيدا رويشتنيان چاك نەكرد بئ، ھەنديك لە گەرەكەكان زيانيان پيېكات، ناگونجئ لەبەر ئەۋ زيانە كەمە، ئەۋ سوودە زۆرانەي كە لە ئاۋي ئاسمان دەبيريئ، خۋاي بەخشەرخەلكيان لئ بېشەش بكات.

﴿۵﴾ - **وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ** ﴿۵﴾، ھەرۋەھا (خۋا) بەزەيي خۋي بلاقودەكاتەۋە، (النُّشْرُ: ضِدُّ الطُّبِّ وَاسْتَعِيرَ هُنَا لِلتَّوَسُّيعِ وَالْإِمْتِدَادِ)، (نَشْرُ) پېچەوانەۋەۋە دژي پېچانەۋەيە، (نَشْرُ) واتە: بلاۋكردنەۋە، (طَبِّ) واتە: پېچانەۋە، لئردە (نَشْرُ) خۋازارۋەتەۋە بۆ فراوانكردن و دريژە پيدان، كە دەفەرموي: ﴿وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ﴾، ۋەك پيشتريش باسمان كرد، لە چەند شوئيئ لە قوپئاندا، خۋا ناۋي لە باران و ئاۋيك كە دادەبەزئري لە ئاسمان، ناۋە، پەحمەت، بۆ ويئە:

له سوورق (الأعراف) دا، دەفەر مۆی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا بِقَالَا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيْمَنٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾﴾، واتە: ئەو (خوا) کە سێکە بایەکان وەک موژدە دەتیری لە پیش دەستی بە زەببە کە ی خۆیەو، (واتە: باران، یان ئەو ئاوەی کە دادەبەزێنێ)، هەتا کاتێک کە ئەو بایانە هەورە قورسەکانیان هەلگرتن، تێمە لێی دەخوێن (هەورە کە) بەرەو سەر زەمینێکی مردوو، ئاوی لێ دادەبەزێنن و لە هەموو میوەیەکی پێ دەردێنن، هەر بەو شیوەیەش {لە کاتی خۆیدا} مردووان دەردێننەو، بۆ ئەوەی ئێوە پەند وەربگرن.

یانی: وەک چۆن خوا بە هۆی ئاوێکەو کە دایدەبەزێنێ، سەر زەوی زیندوو دەکاتەو، بە هەمان شیوەش، کاتی خۆی فەرمانی لەسەرە، لە پوژی دواوی دا مردووەکانیش زیندوو دەکاتەو.

﴿وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ﴾، هەر ئەویش سەرپەرشتیاری ستایشکراوە، سەرپەرشتییکردنە کە ی دیارە: سەرپەرشتیی مروفەکان دەکات، تیشکی خۆریان بۆ دەنێرێ لە پوژدا، تیشکی مانگیان بۆ دەنێرێ لە شەودا، تیشکی ئەستێرەکانیان بۆ دەنێرێ، بۆ ئەوەی دنیا نەبیته تاریکستان، پاشان ئاویان بۆ دادەبەزێنێ، بە هەر سێ شیوەی بەفرو باران و تەرزە، کە هەر کام لەم سێ شیوەیە حیکمەتی خۆی هەیە، بەفرو تەرزە کە لە شوێنە بەرزەکان دەبارن و لەوێ دەمیننەو، ئەگەر هەموو ئاوە کە باران بووایە، یە کسەر هەمووی دەهاتە خوار، بەلام ئەو بەفرو تەرزە، لە شوێنە بەرزەکان و چیاکان دەمیننەو، بۆ ئەوەی وردە وردە بەو چیاپانەدا بچێتە خوارو، لە عەمبارە ئاوەکاندا دابکری و کۆبیتهو.

ئەنجا ئەگەر ئاوی ئاسمان هەمووی لێکرا باران باو هاتبایە خوار، دنیا دەبوو لافاو، ئەو هەموو پێژە بەفرە کە لە کۆیستانەکان و لە شوێنە بەرزەکان دەبارێ، ئەو پێژە زۆرە تەرزە، کە یە کسەر ناتوێتەو ماوێەکی پێدەچی،

ئەگەر ھەممۇ باران بولسا، زۆر لەۋلاتان كۈل دەپۈن، سەرپەشتىيىكىدىن خۇا بۆ مۇقەكەن لە زۆر شۇدا پەرەستەيە، ئەو ھەممۇ نازۇ نىعمەتەي لەسەر زەۋى بۆرەخساندۇن، ئەو ھەممۇ ھۆكۈرانەي ژيان و گوزەرانى بۆرەخساندۇن، ئەم زەۋىيەي ئىمە بەرگىكى گلىي ھەيە، دوايى بەرگىكى ئاۋىي ھەيە، كە سى لەسەر چۈارى پانتايى زەۋى دادەپۇشى، دوايى بەرگىكى ھەۋايى ھەيە، كە بەرزيى ھەزار (۱۰۰۰) كىلۇمەتر زىاتەر، شۇجا پىكھانەكەنى ئەو بەرگە ھەۋايىيە، پىژەكەيان لەگەل ژيانى مۇقەدا گونجاۋ: (۷۸٪) ئايتۇچىنە، (۲۱٪) ئۆكسچىنە، (۳،۰٪) دۈۋەم ئۆكسىدى كارپۇن و ھەندىك لە پىكھىنەرەكەنى دىكەيە، ئەو پىژانەي ئەو توغمانە، ئەگەر كەمتر بايە يان زىاتەر بايە، ژيان لەسەر زەۋى دروست نەدەپۈو. بۆيە خۇا ستايىشكراۋ، بە مۇتەقىي، ھەرچى سىفەتى بەرزو چاكە ھى خۇايە، خۇا لە ھەممۇ لە كەم و كۆپىيەك دۈۋرە.

مەسەلەى سېيەم:

هەروەها لە نیشانەکانى خوايە ھێنانەدى ئاسمانەکان و زەوى و، ئەوھى لە ژيانداران تێيدا پلاوکردوونەو، کە ھەر کات ويستى لە سەر کۆکردنەويان توانايە:

خوادەفەرموى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَائِرَةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ۝﴾ .

شيکردنەوى ئەم ئايەتە، لە چوار بەرگەدا:

١- ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هەروەها لە نیشانەکانى، وى دروستکردنى ئاسمانەکان و زەويە.

(الآية: هِيَ الْعَلَامَةُ وَالْدَّلِيلُ عَلَى شَيْءٍ، وَالسِّيَاقُ يَدُلُّ عَلَى أَنَّ الْمُرَادَ بِهَا ظَوَاهِرُ الْخَلْقِ). (آية): بە مانای نیشانەو بەلگەيە لەسەر شتێک، بەلام ئەم ساقەى تێرە ئەو دەگەيەنئى، کە مەبەست لە (آيات) لێرەدا دیاردەو دیمەنەکانى دروستکراوەکانى خوان.

ئەگەرنا (آية) بە مانای پستەى قورئانیى دئى و، بە مانای موعجیزەى پێغەمبەرانیى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دئى و، بە پێى ساق دەزانرئى کە کام لە مانایەکانى مەبەستە، جارى واش ھەيە لە يەك رەوت (ساق)دا زیاتر لە مانایەك ھەلەدەگرئى، کە دەفەرموى: لە نیشانەکانى خوا، واتە: نیشانەکانى بەدیھێنەراییەى و پەرورەدگارێتیى و، خواھەندارێتیى و بالادەستیى خوا.

﴿خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، دروستکردنى ئاسمانەکان و زەوى، (السَّمَاوَات) واتە: دروستکراوە بەرزەکان، یاخود جیھانە بەرزەکان، جیھانە بالایەکان (العَالَمُ الْعُلْيَا)، (الأرض)یش، ئەم گۆى زەويەيە کە ئیمە لەسەرى دەژین و جیھانى خواروھ (العالم الأسفل)یە.

(۲) ﴿وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ هه‌روه‌ها نه‌وه‌ی بِلّوی کردوئه‌وه تییاندا له پێڕۆیان، (البَّتُّ: التَّفْرِیقُ وَالتَّوَزُّعُ، بَثَّتِ الرِّيحُ التَّرَابَ: فَرَّقَتْهُ) (بَثَّ): بریتیه له لێك بَلّوکردنه‌وه و دابه‌شکردن، ده‌گوتری: (بَثَّتِ الرِّيحُ التَّرَابَ) بایه‌که گله‌که‌ی بَلّوکردوه، په‌رش و بَلّوی کرده‌وه، وشه‌ی (دَابَّةٌ) واته: پێڕۆ، (كُلُّ مَا يَذُبُّ عَلَى الْأَرْضِ) هه‌ر شتیک که له‌سه‌ر زه‌وی پڕوات.

به‌لام (الطيري) ده‌لی: (الدَّابَّةُ: النَّاسُ وَالْمَلَائِكَةُ)^(۱)، (دَابَّةٌ): بریتیه له خه‌لك و فریشته‌کان.

هه‌لبه‌ته جینیش هه‌ر ده‌گریته‌وه، واته: هه‌موو نه‌وانه‌ی له‌سه‌ر زه‌ویین، نجا نه‌گه‌ر مه‌به‌ست به‌س سه‌ر زه‌وی بی، مروّقه‌کان و جندو فریشته‌کانیش، ده‌گریته‌وه، به‌لام که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ هه‌رچی پێڕۆیه که تیییدا بَلّوکردونه‌وه، که‌واته: (دَابَّةٌ): ده‌بی له ئاسمانیش هه‌بی.

(۴) ﴿وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ﴾، ته‌ویش له‌سه‌ر کۆکردنه‌وه‌یان هه‌ر کاتی بیه‌وی، به‌ توانابه، هه‌رکاتی بیه‌وی ده‌توانی کۆیان بکاته‌وه، خپیان بکاته‌وه، که مه‌به‌ست پێی پۆژی دواییه و پۆژی کۆکردنه‌وه‌و لێرسینه‌وه‌یه.

پوونکردنه وه يهك له سهر هه بوونی پێرۆ (دابة) له ئاسمان دا:

شایانی باسه: ئەم ئایەت موبارەكە كە دەفەر مۆی: ﴿وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ هەرچی پێرۆیه كە لە ئاسمانەكان و زهویدا بلأوی كردۆتەوه، تاكه ئایەتێكه له قورئاندا لهو بارهوه، (الناپلسي) له تهفسیرهكهی خۆیدا^(۱) ده‌ڵێ: (هَذِهِ الْآيَةُ هِيَ الْآيَةُ الْوَحِيدَةُ الَّتِي فِيهَا إِشَارَةٌ إِلَى مَا سَيَكْتَشَفُ فِي الْمُسْتَقْبَلِ مِنْ حَيَاةِ حَيَوَانِيَّةٍ فِي الْكَوَكِبِ الْبَعِيدَةِ وَكَائِنَاتٍ حَيَّةٍ، فَالْدَابَّةُ هِيَ الْمَخْلُوقُ الَّذِي يَتَحَرَّكُ وَالْمَخْلُوقَاتُ الَّتِي تَذُبُّ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ هِيَ الدُّوَابُ).

واته: ئەم ئایەتە تاكه ئایەتێكه كە ئاماژەی تێدايه، بهوه كە پەنگه له داهاتوودا بدۆزێتەوه كە ژیانی ژيانداران له خړۆكه دوورهكانیشدا هەن، پەنگه كائیناتی دیکه ژيانداري وهك ئەوهی سهر زهوی ههبن، چونكه (دَابَّة) بریتیه لهو دروستكراوهی كه دهجوولێ، ئەو كائینانهی لهسهر زهوی دهجوولێن، پێیان دهگوترێ: (دَوَاب).

زانایان زۆریان قسه كردوه لهوبارهوهو، تهماشای زۆربهی تهفسیرهكانم كردوه: بۆ وێنه: ۱- (فخرالدين الرازي)^(۲)، كه زۆر سه‌ری ده‌خوړی بۆ چاره‌سه‌ری ئەو تیشكالا نه‌ی به‌ رواله‌ت له‌سهر هه‌ندێك ئایه‌تان په‌یدا ده‌بن، ده‌ڵێ:

كه‌ خوا ده‌فهر مۆی: ﴿وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾، ئایا ئەمه چۆنه؟ نه‌گه‌ر به‌س له‌سهر زه‌وی م‌رؤف هه‌بن و ج‌ند هه‌بن، ئەدی چ‌و‌ن خوا (دابة) پ‌ی‌ر‌ۆی پ‌ا‌ل‌داوه‌ته‌ لای ئاسمانه‌كانیش؟ (الرازي) س‌ن ج‌و‌ره وه‌لام‌ی داونه‌وه‌:

وه‌لام‌ی یه‌كه‌م: ده‌ڵێ: (نُصَافُ الْفَعْلِ إِلَى جَمَاعَةٍ، وَإِنْ كَانَ فَاعِلُهُ وَاحِدًا مِنْهُمْ، مَثَلُ: ﴿يَخْرُجُ مِنْهَا الدُّوَابُّ وَالْمَرَجَاتُ﴾ (الرحمن) واته: ج‌اری وایه‌ كرده‌وه‌یه‌ك پ‌ا‌ل‌ده‌درێته‌ لای كۆمه‌له‌یه‌ك، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌نجام ده‌ركه‌ی یه‌كێك ب‌ن، له‌وان، وه‌ك خوا له‌باره‌ی ده‌ره‌یزانی گه‌وه‌ه‌رو مرواریه‌وه‌ له‌ ده‌ریا له‌ سوو‌ره‌تی (الرحمن)

(۱) تفسير النابلسي: ج ۸، ص ۳۱۰.

(۲) ج ۲، ص ۱۴۲.

دا، دەفەرموی: ﴿يَخْرُجُ مِنْهَا الْوُثُو وَالْمَرَحَاتُ﴾ (۲۲)، واتە: لە دەریای سوڤرو شیرین گەوهەر و مرواریی دەردەهێترین، لە حالیکدا کە گەوهەر و مروارییەکان تەنیا لە ئاوی سوڤردان و، لە ئاوی شیریندا پەروەردە نابن.

وەلامی دووهم: دەلێ: (أَنَّ الدَّيْبَ هُوَ الْحَرَكَةُ، وَالْمَلَائِكَةُ لَهُمْ حَرَكَةٌ) (دیب): بە مانای جوولەیه و فریشتەش جوولەیان هەیە، (هەر وەها جندیش جوولەیان هەیە). پێشتریش قسە کە (الطبري) مان، هینا کە گوێ: (الدَّابَّةُ: النَّاسُ وَالْمَلَائِكَةُ)، (دابة) بریتیه لە خەڵک و فریشتەکان.

وەلامی سێهەم: دەلێ: (لَا يَبْعُدُ أَنْ يُقَالَ: إِنَّهُ تَعَالَى خَلَقَ فِي السَّمَوَاتِ أَنْوَاعًا مِنَ الْحَيَوَانَاتِ يَتَشَوَّنَ مَشْيَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَى الْأَرْضِ) دوورنیه بگوترێ: خوا لە ناسمانه کاندە چەندان جوړ ژياندارى دروستکردوون، کە وەك مروڤان لەسەر زەوى دەپۆن، ئەوانیش لە شوێنى خۆیان دەپۆن، ئەو سێ وەلامەکەى (فخر الدين الرازى).

۲- (محمد الطاهر بن عاشور)، دەلێ: (وَالْعُلَمَاءُ يَتَرَدَّدُونَ فِي إِبْطَاتِ سَكَّانٍ فِي الْكَوَاكِبِ، وَجَوَزَ بَعْضُ الْعُلَمَاءِ الْمُتَأَخِّرِينَ أَنَّ فِي كَوَكَبِ الْمَرِيخِ سَكَّانًا) (۱) واتە: زانایان لەو هەدا دێ لە دێ دەدەن لە چەسپاندنی دانیشتوان لە خڕۆکەکانی دیکەداو، هەندێک لە زانایانی دوایین بە گونجاویان زانیو، بە پێتیچوویان زانیو کە لەسەر خڕۆکەى مەرریخ دانیشتوان هەبن.

بێگومان جارێ من بەس قسەى ئەوان دینم، دوایش قسەى خۆم دەکەم!

۳- یەکیکی دیکە کە لەو بارانەوه قسەى زۆرى کردوون، (طنطاوي الجوهري)یه، لە تەفسیرەکەى خۆیدا بە ئاوی (الجواهر)، لە جێیە دا دەلێ:

(أَخْضَرَ رَوْحَ الْيَلْبُوتِ وَتَحَدَّثَ حَوْلَ النَّجُومِ وَالْكَوَاكِبِ، وَأَفَادَنَا أَنَّ مِنَ السَّيَّارَاتِ مَا هُوَ خَيْرٌ مِنْ أَرْضِنَا، كَمَا أَنَّ شَمْسَهُ أَحْسَنُ مِنْ شَمْسِنَا، وَمِنْ الشَّمُوسِ مَا لَا سَيَّارَاتٍ لَهَا إِذَا أَحْوَالُ سَكَّنَاهَا خَيْرُ الْأَحْوَالِ) (۲).

(۱) (التحرير والتنوير: ج ۲۵، ص ۹۷).

(۲) (تفسير الجواهر: ج ۲۰، ص ۱۲).

واته: ڕووحی گالیلویان ئاماده کرد، {زانستیک ههیه پیتی دهگوتری: ئاماده کردنی ڕووحهکان} {تحضیر الأرواح} ئنجا له باره ی ئهستیرهکان و خرۆکهکانهوه قسهی کردو پێپراگه یان دین که خرۆکه ی وا ههیه زۆر باشته له زهویه که ی ئیمه، خۆره که شی له خۆری ئیمه باشته، خۆری واش ههیه هیچ خرۆکه ی له کهلدانین {وهك چون خور کۆمهلهیهکی ههیه نو خرۆکه ن} به لکو دانشتووای ئه و خرۆکه نه له باشتین حاله تدان، {ئمه به حیساب قسه ی گالیلویه که ڕووحه که یان ئاماده کردوه}!

ههروهها {طنطاوي} ده لئ: خوا دهفه رموی: ﴿يَخْرُجُ مِنْهَا النُّوُورُ وَالْمُرْجَاتُ الرَّحْمَنِ﴾ راست نیه که گهوه ره مرواریی ته نیا له ئاوی سویردا دروست بئ و، خواش پالیدانه لای ئاوی شیرین، به لکو له ئاوی شیرینیش دا گهوه ره مرواری دروست ده بن.

۴- ئه وه ی منیش تتی ده گم ئه وه یه، که له راستییدا ئاماده کردنی ڕووحهکان، چ ڕووحی گالیلوی بئ، یان هه ره که سێکی دیکه بئ، ئه وه به ئه فسانه ی ده زانم و، پێم وایه ڕووحهکان له بهر دهستی خوای پهروه دگار دان و، هیچ کهس ناتوانی ڕووحهکان ئاماده بکات و بهس له بهردهستی خوای پهروه دگار دان، مه گهر خوا ﷻ مۆله ت بدات بینه خهوی که سێک، بۆیه ئه وه ی له و باره وه دهگوتری: پێم وایه هه مووی فیل و هه لّخه له تاندنی جنده شه ی تانه کانه له مروفه کانیا ن کردوه، ڕهنگه ئاماده کراوه که هه ره قهرینی ئه و که سه بووبئ، ئه گهر زۆر زانیاری ورد بدات له باره ی ئه و که سه وه، ده بئ هه ره قهرینه که ی بئ، وهك هه لّخه له تاندنی ئه و خه لّکه که گو مریان بکه ن، جار جار شه ی تانه کان ئه وه ده که ن، ئه وه ئه فسانه یه و له راستییدا هیچ ڕوویکی عیلمی نیه، هه ره چهنده مشت و مرو قسه ی زۆری له سه ره ده کرئ.

نایه ته که ش که دهفه رموی: ﴿وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ پێم وایه ئه وه ی که {الطبري} گوتویه تی و ئه وه ی {الرازي} یش له رای دووه می دا گوتویه تی: (أَنَّ الدَّيْبَ هُوَ الْحَرَكَةُ، وَالْمَلَائِكَةُ لَهُمْ حَرَكَةٌ) یانی: {دیب} یانی: جوولّه و فریشته ش جوولّه یان هه یه، ئنجا به مشیوه لیکدانه وه یه، هیچ پتویست به وه ناکات، بلّین: جگه له سه ره زه وی، شو ئینیکی دیکه ش هه یه و ژیا ئیکی دیکه ی ئیه، وهك

ژيانى سەر زەوى! چۈنكى ئەگەر مەبەست لە (دابە) ھەر دروستكراوڭ بىر
 ھەر ھەكەو جموجۆللى ھەبى، بىگومان فرىشتەكانىش جموجۆليان ھەبەو، جندىش
 جموجۆليان ھەبە، ۋەك چۆن مروڭفېش جموجۆللى ھەبەو، ئازەلەن و زىندەدوهران
 و پەرەورانىش جموجۆليان ھەبە.

بەلام ئەگەر گرىمان لە داھاتوودا دەرکەوت، كە لە جگە لە زەوى ئىمەشدا
 ژيان ھەبە، ئەو ھەكە ئەتەكە دەيگىرئەو ھەيچ ئاكوڭىي لەگەللى دا نى، بەلام
 ئەم ئايەتە ئىمە ناچار ئاكتا بلىين: لە گەردووندا شوئىنكى دىكەش ھەبە،
 ۋەك زەوى، ژيانىكى ۋەك ژيانى ئىمەي لىيە، ئايەتەكە ئىمە ناچار ئاكتا، وابلىين،
 چۈنكى ھەر دەفەرموئى: ھەموو ئەو (دابە) ئەنى خوا لە ئاسمانەكان و زەويدا
 بلاوى كىردوونەو، (دابە) ش ھەرشتىكە بچووللى و فرىشتەكانىش ديارە زۆر زۆر.

ئەو ھەي مەررىخىش كە (محمد الطاهر بن عاشور) گوتويەق: ئىستا دەرکەوتەو!
 دەلىين: بە پىچەوانەو ئىستا سەلمىتراو ھەكە مەررىخ و ھەر نۆ خروڭكەش ژيانان
 تىدانى، نەك ھەر ژيانان تىدانى، بەلكو ھۆكارەكانى بوونى ژيانىشان تىدانىن، نە
 بەرگە ھەوايان ھەبە، نە بەرگە ئاويان ھەبە، ئەگەر بەرگە ھەواشان ھەبى،
 ھالەتتىكى زۆر سادەي ھەبە، بە شېۋەيەكى وايە كە ھىندە ئوكسىجىنى لى نى، بۆيە
 ئەوانەي كە چوونە سەر مانگىش ئوكسىجىنيان لەگەل خويان بىردو ھەكە پەلەش
 گەراونەو، بۆ ئەو ھەي ئەو ئوكسىجىنەي پىئانە تەواو نەبى.

بۆيە تاكو ئىستا زانست ئەو ھەي بۆي دەرکەوتەو، ئەو ھەكە جگە لەو
 زەويەي ئىمەدا، ژيان نى ژيانىكى ۋەك ھى ئىمە، بەلام ديارە ژيانى جندو
 فرىشتانىش و ژيانى دروستكراوانىكى دىكەش كە خوا باسى نەكردوون بۆمان،
 ئەو ھەكە دىكەيە، بەلام ژيانى ۋەك ھى ئىمە، تاكو ئىستا ئەو ھەي زانست
 پىيگەشتە ھەر لەم سەر زەويەي ئىمە، ھەبەو، ئەو بارودۆخەي خوا ﷻ
 ھەلىخستەو، بەجۆرىكە كە ژيانى مروڭفې تەنبا لەم سەر زەويەي ئىمە ھەبى.

مەسەلەى چوارەم:

هیچ بەلأو گرفتارییەك بەسەر خەلك نایەت، مەگەر بە ھۆى ھەلەو کردەھوى خراپى خۆیانەو، زۆرجارىش خوا چاوپۆشى دەكات، مەرقەكانىش دەستەوسانكەرى خوا نین، لەسەر زەوى، جگە لەویش هیچ سەرپەرشتیارو پشتیوانىكیان نیە:

خوا دەفەرموى: ﴿وَمَا أَصْبَحَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۖ﴾ (۳۰) ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ (۳۱)

شیکردنەھوى ئەم دوو ئایەتە، لە چوار بەرگەدا:

(۱)- ﴿وَمَا أَصْبَحَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾ {خوا دەفەرموى} ھەر بەلایەكتان بەسەر دى، بەھۆى ئەووەھىە كە دەستەكانى خۆتان ئەنجامیان داو، ﴿فِيمَا كَسَبَتْ﴾ خۆپندراویشەتەو: ﴿هَما كَسَبَتْ﴾ واتە: بەبى (ف)ەكە، وشەى (المُصِيبَةُ: إِسْمٌ لِلْمُصِيبَةِ الَّتِي تُصِيبُ بَضْرٌ وَمَكْرُوهٌ) (مُصِيبَةٌ) یانى: تووشكەر، ناوہ بۆ ئەو بەلایەى كە كەسێك تووشى زیان و ناپەھەتیی دەكات، كە دەفەرموى: ﴿وَمَا أَصْبَحَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾ واتە: ھەر بەلایەكتان بەسەردى دەرهاویشتەى كەردوہ خراپەكانى خۆتانە، خۆتان پێشەكییەكانى پەیدا بوونى ئەو دەرەنجامە دەپەخسێن، بەلایەكان كە بەسەرتان دین، دەرەنجامن و پێشەكییەكانیان خۆتان دەیانپەخسێن، بۆ وینە: كەسێك تووشى نەخۆشى شەكرە دى، تووشى نەخۆشى فشارى خوین دى، تووشى سەرتان دى، بە ھۆى جگەرە كێشانەو، بە ھۆى خواردنى ناتەندروستەو، بە ھۆى دەرمانى تێكسپاھەرەو، كە بە داخەو لەم ولاتی تێمەدا، ئەو زۆر بوو، ئەو كەردەى دەستى خۆتانە، كە تووشى ئەو بەلایانە دین، یان كەسێك دەچیت كەمتەرخەمى دەكات لە خۆپارستندا، لە ڕووى تەندروستیيەو، یاخود لە كاتی ناپەھەتیيەكاندا، لە كاتی سەرماو گەرمادا، ئەو مانای وایە بە ھۆى كەمتەرخەمى خۆپەھەتیی، تووشى ئەو

به لایانه دی، هه ندی به لاش به سهر مروّف دین، له ئه نجامی ئه وه دا که مروّف گوناھو تاوانی کردوه، خراپه ی کردوه، بۆ وینه: خوا ﷻ له باره ی جهنگی ئو حوده وه ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا﴾ (۱۵۵) آل عمران، واته: ئه وانه ی که له پوژی پیکگه یشتنی دوو کۆمه له که دا، پشتیان له دوژمن کرد، شه یتن خلیسکاندن، به هو ی هه ندیک له و گوناھانه وه که پیشتر کردبوویان.

(۲) - ﴿وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ له زۆریش ده بووری (کثیر صَفَةً لِمَحْذُوفٍ، أي: عَنْ خَلْقٍ أَوْ نَاسٍ كَثِيرٍ)، (کثیر) سیفه ی وه سفکراویکی قرتتیراوه، له خه لکیکی زۆریش ده بووری، هه موویان سزا نادات، له ئه نجامی ئه وه دا که خراپه یان کردوه، (أي: لَا يُصِيبُ كَثِيرًا مِنْ عِبَادِهِ الَّذِينَ اسْتَحَقُّوا جَزَاءَ السُّوءِ، بِعُقُوبَاتٍ دُنْيَوِيَّةٍ) زۆرێک له بنده کانی که شایسته ن سزابدین، به سزا دنیاییه کان سزایان نادات له دنیا دا.

(۳) - ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾، تێوه ش ده سته وسانکه رنبن له زه ویدا، واته: ده سته وسانکه ری خوا نین، (الْمُعْجِزُ: الْغَالِبُ غَيْرُهُ مِنْ قُلَاتِهِ مِنْ قَبْضَتِهِ) (مُعْجِز): ئه وه یه که به سهر به رانه ره که یدا زāl بۆ و له چنگی قوتاربۆ و، ئه و ده سته وسان بکات.

(۴) - ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾، تێوه ش جگه له خوا هیچ سه ره رشتیارو هیچ یارمه تییده ریکیشان نیه، له باره ی ئه وه وه که له ئه نجامی گوناھو تاوانندا مروّف تووشی به لاو گرفتاریان دی، فه رمایشتیکی پێغه مبه ره هیه ﷺ که ده فهرموئ:

﴿مَا اخْتَلَجَ عِرْقٌ وَلَا عَيْنٌ إِلَّا بِذَنْبٍ، وَمَا يَذْفَعُ اللَّهُ عَنْهُ أَكْثَرُ﴾ (آخرجه الطبراني في المعجم الصغير: ۱۰۵۳، وعنه أبو نعیم في «أخبار أصبهان» (۲/ ۲۴۷) وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِي في «الصحيحة»: ۲۲۱۵).

واته: هیچ ده مارێک و هیچ چاویک تووشی که م و کوپی نه بووه، مه گه ره به هو ی گوناھیکه وه، ئه وه ی خواش لایده بات زیاتریشه.

واته: مه رج نیه هه ر کاتیک مروّف هه له و گوناھه ی کرد، خوا ﷻ سزای بدات، یاخود ده راویشته که ی له دنیا دا بینن.

مەسەلەى پىنچەم و كۆتايى:

كەشتىيەكانىش كە لە دەريادا وێنەى چياكانن، لە نىشانەكانى خوان، ئەگەر خوا بىهوى بايەكان پادەگرى و كەشتىيەكان لەسەر پىشتى دەريا دەوهستن، لەوهدا نىشانەى زۆر هەن بۆ زۆر خۆراگرانى زۆر سوپاسگوزار بۆ خوا، هەرودەها دەگونجى خوا كەشتىيەكان نەرو بكات، بىپروايانى مشت و مەكەريش بزانن، كە شوێنى قوتاربوونيان نىه:

خوادەفرموى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾ (٣٢) ﴿إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ (٣٣) ﴿أَوْ يُوقِعَنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ﴾ (٣٤) ﴿وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِيصٍ﴾ (٣٥).

شىكردنهوى ئەم ئايەتانه، لە ھەوت بڕگەدا:

(١) - ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾، كەشتىيە پۆشستوو وەك چيايەكانىش لە نىشانەكانى وىن، (لە نىشانەكانى خوان، نىشانەكانى پەروەردگاريتى خواو بەدیهينەرايەتى خواو خاوەندارىتتى خوا) ﴿الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ﴾، (جۆار) بە دوو جۆر خۆپتراوەتەوہ:

أ- بە ژىر (کسر) (جَوَار)، ب- بە (پ)اش، (الجَوَارِ)، کۆى (جَارِيە)يە، واتە: پۆشستوو لەسەر ئاو، كە ئەمە ئاوەلئاوى وەسفکراویكى قرتتێراوہ، يانى: (وَمِنْ آيَاتِهِ السُّفُنُ الْجَوَارِ) كەشتىيە پۆشستووہكانن، ﴿فِي الْبَحْرِ﴾، لە دەريادا، (كَالْأَعْلَامِ)، (أَعْلَامَ) کۆى (عَلَمَ)ە، (عَلَمَ)، واتە: چيا، لە ئەسڵ دا (عَلَمَ)، نىشانەيەكە پێى پێى بزانى، ياخود نىشانەيە بۆ شتێك، ئنجا لەبەر ئەوہى چيايەكان بەرزى، بە (أَعْلَامَ) ئاو دەبرێن، واتە: كەشتىيەكان لە دەريادا وەك چيا بەرزەكان وان.

(٢) - ﴿إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ﴾، ئەگەر خوا بىهوى با دەوهستينى، (رِيح)يش، بە دوو شتێوہ خۆپتراوەتەوہ: أ- (الرِّيح)، ب- (الرِّيح)، (إِنْ يَشَأْ) ئەگەر خوا بىهوى (يُسْكِنِ الرِّيح)

بايەكە دەۋەستىتىن، (يُسْكِنُ الرِّيحَ) بايەكان پادەگرى، (إِنْ يَشَأْ) يىش، ديسان: **أ**- خويندراۋەتەۋە: (إِنْ يَشَأْ) بەھەمزە، **ب**- خويندراۋىشتەۋە: (إِنْ يَشَأْ)، بەبى ھەمزە (أ).

۳- ﴿فَيَطْلَنَنَّ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ﴾، ئەۋكاتەش كەشتىيەكان لەسەر پىشتى دەريا پادەۋەستىن، (رَوَاكِدَ) كۆي (رَاكِدَة) يە، (رَاكِدَة) شۋاتە: نىشتوو، لەنگەر گرتوو، ۋەستاۋ، (الرُّكُودُ: الإِسْقَامُ وَالتُّبُوتُ)، (رُكُود): برىتيە لە چەسپان و نەجوۋلان، ئەگەر بايەكان بوەستىن - بە تايبەتى كاتى خۇي كە كەشتىيەكان چارۋكەدار بوون - كەشتىيەكان لەسەر پىشتى دەريا پادەۋەستىن، ناجوۋلىن.

كە دەفەرمۇي: (ظَهْرِهِ) ۋاتە: پىشتى دەريا، (ظَهْر) بە پىشتى مروۋف و ئاژەلىش دەگۈترى، بەلەم بەسەرەۋەي ھەر شىتەكىش دەگۈترى، (وَيُطْلَقُ عَلَى أَعْلَى الشَّيْءِ إِطْلَاقًا شَائِعًا) ۋاتە: لەسەر پروۋى دەريا دەۋەستىن.

۴- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾، بەپاستى لەۋەدا، نىشانە زۆر ھەن، بۇ ھەر زۆر خۇپاگرىكى زۆر سوپاسگوزار، ۋاتە: بۇ ھەر كەسكى بېرۋادار، چونكە باباي بېرۋادار، ھەم خاۋەنى خۇپاگرىيە ھەم خاۋەنى سوپاسگوزارىيە، ھەم لە بەرانبەر بەلادا خۇي پادەگرى، ھەم لە بەرانبەر نىعمەتدا سوپاسگوزار دەبى، لە پاستىدا ئەۋانەي لە دياردەۋ دىمەنەكانى گەردوون بەھرەمەند دەبن، بېرۋادارانن، بە چاۋى دَل تەماشاشا دەكەن، دەستى خاۋايان لە پىشتدا دەبينن.

(محمد الطاهر بن عاشور) دەلى: (وَجَعَلَ ذَلِكَ آيَةً لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ لِأَنَّ فِي الْحَالَتَيْنِ خَوْفًا وَنَجَاةً، وَالْخَوْفُ يَدْعُو إِلَى الصَّبْرِ، وَالنَّجَاةُ تَدْعُو إِلَى الشُّكْرِ، أَي: مُؤْمِنٍ مُتَخَلِّقٍ يَخْلُقِ الصَّبْرَ عَلَى الصَّرَاءِ وَالشُّكْرَ لِلصَّرَاءِ) ^(۱) ۋاتە: بۇيە خوا ﷺ فەرمۇيەتى: لەۋەدا نىشانە ھەن بۇ ھەر زۆر خۇپاگرىكى زۆر سوپاسگوزار، چونكە لە ھەردوۋ حالەتەكاندا ترس ھەيە ۋە قوتار بوۋنىش ھەيە، ترسەكە خاۋايارى ئەۋەيە مروۋف خۇپاگرى و، دەربازبوۋنەكەش خاۋايارى ئەۋەيە مروۋف سوپاسگوزار بى، ئىنجا ئەمەش سىفەتى

بروادارېکه که خوی به صهبرو شوکر پازاندوتهوه، صهبر له گرفتاریانداو، شوکر له بهرانهر نېعمهت و چاکه کانی خوادا.

(۵) ﴿أَوْ يُوبِقَهُنَّ يَمَّا كَسَبُوا﴾، يان {خوا نهگه ر بایه کانیښ پانه گری و که شتییه کان همینهوه له سهر پستی دهريا} که شتییه کان نغرو بکات، به هوئی تهوهوه که کردوویانه، واته: بایه که توند بکات، گه رده لولول بی و که شتییه کان نغرو بکات، {يَمَّا كَسَبُوا} واته: به هوئی تهوهوه که سه رنشینان و که شتییه کان سورا بووانی که شتییه کان کردوویانه له تاوان و خراپه.

(۶) ﴿وَيَعَفُ عَنْ كَثِيرٍ﴾، له زوریش ده بووری، {وَيَعَفُ} هم به بور {ضمة} خوینراوه تهوه، هم به واویش {وَيَعْفُو}، یانی: خوا زور جاریش ده بووری، یان: له زور که سپش ده بووری، شایسته ی تهوه که که شتییه که یان نغرو بکات، به لام نغروی ناکات.

(۷) ﴿وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِيْ ءَايَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ﴾، تهوانهش که له باره ی نایه ته کا نهوهوه شهره قسه ده کهن، ده زانن هیچ په ناگه یه کیان نیه. {يَعْلَمُ} به: {يَعْلَمُ} خوینراوه تهوهوه، به {يَعْلَمُ} ش، خوینراوه تهوه، تهوانهش که له دژی نایه ته کانی نیمه مشت و مې ده کهن، ده زانن شوینی دهر باز بوونیان نیه، {مَحِيصٍ، أَي: مَخْلَصٌ وَمَلْجَأٌ} په ناگه، شوینی دهر باز بوون، شوینی په نا پتېردن، نهگه ر بفرموئ: {وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِيْ آيَاتِنَا} واته: خوا تهوه ده کات تاكو تهوانه ی مشتموې له دژی نایه ته کانی نیمه ده کهن، بزائن، که شوینی دهر باز بوونیان نیه، به لام نهگه ر {يَعْلَمُ} بی، واته: تهوانه ده زانن که له دژی نایه ته کانی نیمه مشتموې ده کهن، هیچ شوینی دهر باز بوونیان نیه، کاتیک خوا بیهوئ سزایان بدات و به لایان بو بنیتری.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی پۈنجهم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە يازدە (۱۱) ئايەت پېكدى، كە بریتین لە ئايەتەكانى: (۳۶ - ۴۶)،
لە ھەشت ئايەتى سەرەتاياندا، خوا ﷻ پېناسەى كۆمەلى مسوڵمانان بۆ دەكات، لە
ميانى خستنه پرووى دە (۱۰) لە خەسلەتە بەرزو پەسندەكانىدا، كە بریتین لە:

(۱) - ئيمان.

(۲) - پشت بە خوا بەستن.

(۳) - خۆدوورگرتن لە گوناھە گەورەكان و، دزىو و قىزەونەكان.

(۴) - لىبورتن لە كاتى تورەبووندا.

(۵) - بە دەم بانگى خواوہ چوون.

(۶) - نوێژ بەرپاكردن.

(۷) - كاروبار بە پاوێژ بەرپۆەبردن لە نىو خۆدا.

(۸) - بەخشين لە بڑىوى خوا پىداودا.

(۹) - بەرگرى لە خۆكردن لە كاتى ستەم لىكراندا.

(۱۰) - چاوپۆشى و چاكسازى لە ھەلەكاران، لە كات و شوئىنى خۆيدا.

لە سى ئايەتى دوايشدا، ئايەتەكانى: (۴۴ - ۴۶) خواى دادگەر باسى سەرەنجامى
شووم و دژوارى ستەمكارانى گومرا دەكات، كە زۆر بەزەبوونى و بەترس و لەرزەوہ،
لەسەر دۆزەخ رادەنوئىرن، ھىچ كەشىش نابىتە سەرپەرشتيارو يارىيدەدەريان.

﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمِنَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ (۳۶) وَالَّذِينَ يَحْنَبُونَ كَثِيرَ الْإِلَهِمْ وَالْفَوْحِشَ وَإِذَا مَا عَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ

۳۷ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۳۸﴾
 وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ ﴿۳۹﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ
 فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿۴۰﴾ وَلَمَنْ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ
 سَبِيلٍ ﴿۴۱﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ
 لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴۲﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿۴۳﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ
 اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَى
 مَرَرٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿۴۴﴾ وَتَرَبُّهُمْ يَعْزُّونَ عَلَيْهَا حَنَشِيعَاتٍ مِنَ الدَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ
 طَرَفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ﴿۴۵﴾ وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ
 يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿۴۶﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

((ئەه ی مروڤه کان!)) هەر شتێکتان پێدراوه، پارادنیکی کهمی ژیا نی دنیا به،
 ئەوهی له لای خوا به (له پۆژی دوا ییدا) چاکتر بهردهوامتره، بۆ کهسانیک پروایان
 هینابیی و، پشت به پهروه دگاریان بهست (۳۹) ههروه ها ئەوانه ی خویان له
 گونا هه گه وه ره کان و دزیو و ناقۆ لایه کان ده پارێزن و، هه ره کاتیش توو په بوون،
 ئەوان (لهو که سانه ی توو په یان کردوون) ده بوون (۳۷) ههروه ها ئەوانه ی
 وه لأمی پهروه دگاریان داوه ته وه، نوێژیان به پرا کردوه، کاروباریان له نیو
 خویان به راویژه، له وهی کردو ومانه ته بژیوان ده به خشن (۳۸) دیسان ئەوانه ی
 هه ره کات ده سترێژی و سته میان تووش بوو، به رگری له خویان ده که ن و،

تَوَلَّهٖ دَهْسَتَيْنَهٗوَه ﴿۴۹﴾ سزای خراپه یه کیش، خراپه یه کی وهک خَوَّیه ئی و، هه ره که سیش چاو پو شیی کردو چاکسازیی کرد، پاداشتی له سهر خوایه، به دَلْنیایی تهو سته مکارانی خَوَّشناوین ﴿۵۰﴾ هه ره که سیکیش دَوای سته ملیک رانی تَوَلَّهٖ بکاته وه، هیچ پِری گله بیان له سهر نیه، ﴿۵۱﴾ به لکو پِری (ی گله یی و په خنه) له سهر ته وانه یه که سته م له خه لک ده که ن و، به ناهه قی سنوور شکینیی له سهر زه ویدا ده که ن، ته وانه ئازار پِکی به ئیش و ژانیا ن هه یه (له پوژی دوا ییدا) ﴿۵۲﴾ هه ره که سیکیش خَوَّراگری بکات و ئیبوو ری، بنگومان ته وه له کاره گه وره و گرنگه کانه (که پئویستییا ن به ویستیکی قایم و مه حکم هه یه) ﴿۵۳﴾ هه ره که سیکیش خوا گومپرای بکات، دَوای وی هیچ دَوست و سهر په رشتیاری نین و، سته مکارانیش ده بیینی کاتیک ئازار (ی دَوزه خ) ده بیین، ده لَین: ئایا هیچ پِری گه رانه وه هه یه؟ ﴿۵۴﴾ هه ره وه ها ده یان بیینی به زه بوونی له سهر (ئاگر) راده نو ئَری ن و، له به ره شه ره مزاری به سیله ی چاو ته ماشاده که ن و، ته وانه ی برپایان هینا وه ده لَین: به دَلْنیایی زیانباران ته وانه ن که له پوژی هه لسانه وه دا، خَوَّیان و کهس و کاریان ده دَوَری ن، (له ده ست دده ن) ته ها (یزان!) سته مکاران له ئازار پِکی به رده وه م و نه برپا وه دان ﴿۵۵﴾ هیچ دَوست و سهر په رشتیاریان نه بوون له به رانه به ر (سزای) خوا دا سهر یان به خه ن و، هه ره که سیش خوا سه رگه ردانی بکات، هیچ پِریه کی نیه (لَیه وه قوتار بی) ﴿۵۶﴾.

شیکردنه‌وی هه‌ندیک له وشه‌کان

(وَالْفَوْحِشُ): (الْفُحْشُ وَالْفَحْشَاءُ وَالْفَاحِشَةُ: مَا عَظُمَ فُحْهُ مِنْ الْأَفْعَالِ وَالْأَقْوَالِ) مانای هه‌ر سێ وشه‌ی: (فُحْشٌ، فَحْشَاءٌ، فَاحِشَةٌ): بریتیه له هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک و، هه‌ر قسه‌یه‌ک، که زۆر دزیوو ناشیرین و ناقولاو قیزه‌هون بێ.

(شُورَى): واته: راوێژ، (الشُّوْرَى: الْأَمْرُ الَّذِي يُتَشَاوَرُ فِيهِ)، (شورى): بریتیه له کارێک که راوێژی تیدا بکری، (التَّشَاوُرُ وَالْمُشَاوَرَةُ وَالْمَشُورَةُ: اسْتِخْرَاجُ الرَّأْيِ مُرَاجَعَةُ الْبَعْضِ إِلَى الْبَعْضِ) مانای هه‌ر سێ وشه‌ی: (تَشَاوُرٌ، مُشَاوَرَةٌ، مَشُورَةٌ): بریتیه له ده‌ره‌ینانی رای راست، به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که هه‌ندیکیان قسه‌ له‌گه‌ڵ هه‌ندیک ده‌که‌ن و، پێکه‌وه‌ دیالوگ و وتووێژ ده‌که‌ن.

(يَنْصَرُونَ): واته: به‌رگری له‌خۆیان ده‌که‌ن، (الْإِنْتِصَارُ وَالْإِسْتِصَارُ: طَلَبُ النُّصْرَةِ، وَالْإِنْتِصَامُ، وَالْإِمْتِنَاعُ مِنَ الظُّلْمِ)، (إِنْتِصَارٌ وَإِسْتِصَارُ): هه‌ردووکیان به‌ سێ واتایان دین: داواکردنی یارمه‌تی، تۆله‌ستاندنه‌وه، ملنه‌دان بۆ سته‌م و زوڵم، (به‌رگری له‌خۆکردن).

(سَيَلٍ): (أَي: طَرِيقٌ)، بێ، لێره‌دا که ده‌فه‌رموی: (مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ)، هیچ بیانوویه‌ک نیه، یاخود هیچ پێه‌ک نیه که په‌خه‌نیان لێبگیرێ.

(عَزَمِ الْأُمُورِ): ئه‌و کارانه‌ی که پێویستییان به‌ ویستیکی پته‌و و مه‌حه‌که‌م ده‌کات، (الْعَزْمُ وَالْعَزِمَةُ: عَقْدُ الْقَلْبِ عَلَى إِمْضَاءِ الْأَمْرِ) (عَزْمٌ وَعَزِمَةٌ): بریتیه له‌ دڵ دامه‌زراندن له‌سه‌ر جێبه‌جێ کردنی کارێک، (عَزَمِ الْأُمُورِ): (الْأُمُورُ الْعَازِمَةُ، الْعَازِمَةُ أَصْحَابُهَا) ئه‌و کارانه‌ی خاوه‌نه‌کانیان، ئه‌نجامده‌ره‌کانی ئه‌و کارانه، خاوه‌ن عه‌زم و بریاری پته‌هون، هه‌ندیکیش گوتووایه‌: (عَزَمِ الْأُمُورِ) واته: (الْأُمُورُ الْمُعْزُومَةُ) واته: ئه‌و کارانه‌ی عه‌زیمان له‌سه‌ر جه‌زم کراوه، به‌ ویستیکی پته‌وه‌وه، ئه‌نجامده‌ران.

(مَرَجَ): (الْمَرْدُ: الرُّجُوعُ وَالْمَرْجِعُ)، (مَرَدٌ): یان چاوگی میمیه، به مانای (رُجُوع) ه، گه پانه وه، یا خود ناوی شوینه (الْمَرْجِع) شوینی بؤلا گه پانه وه.

(نُعْرَضُونَ): واته: پاده نوڤزین، عه رز ده کرین، (عَرَضْتُ الشَّيْءَ عَلَى الْبَيْعِ، وَعَلَى فُلَانٍ وَلِفُلَانٍ) نهو شتهم بؤ فروشتن پانواند، یان نهو شتهم بؤ فلانکس پانواند، که ده گونجی بلی: (عَرَضْتُ عَلَى فُلَانٍ، أَوْ لِفُلَانٍ) له سه ریم پانواند، یا خود بؤیم پانواند.

(الذَّلُّ): (الذَّلُّ: مَا كَانَ عَنْ قَهْرٍ، يُقَالُ: ذَلَّ يَذِلُّ ذُلًّا) (ذَلَّ): بریتیه له زه بوونییه ک، ملکه چیه ک به هوئی ته وه وه به رانیه ره که ی دهسته لاتی به سه ردا پانوا، تووشی مروث ببی، ده گوتری: (ذَلَّ يَذِلُّ، ذُلًّا)، به لام (الذَّلُّ: مَا كَانَ بَعْدَ تَصَعُّبٍ، وَشَمَاسٍ) (ذَلَّ): بریتیه له وه ی و لاخیک دوا ی ته وه ی جه نه ی گرتوه و یاخی بووه، دهسته مو بی .

(طَرَفٍ): (طَرَفُ الشَّيْءِ: جَانِبُهُ)، ته ره فی شتیک بریتیه له لایه کی تهو شته، (وَطَرَفُ الْعَيْنِ: جَفْنُهُ) ته رفی چاو، واته: پیلووی چاو، (وَالطَّرْفُ: تَحْرِيكُ الْجَفْنِ، وَعَبَّرَ بِهِ عَنِ النَّظَرِ) (طَرَفٍ): بریتیه له جوولاندنی پیلووی چاو، که ته عبیری پیکراوه له روانین، که واته: (طَرَفٍ): به مانای روانینه و، به مانای جوولاندنی پیلووی چاو، که ده فهرموئ: (مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ) واته: به سیله چاو، یا خود (مُسَارَقَةُ النَّظَرِ) واته: ته ماشاگردنیک پنهان و به دزی.

(مُقِيمٍ): (أَي: مُسْتَمِرٍّ وَدَائِمٍ)، به رده وام، شتیک به رده وام بی و درێژه ی هه بی.

ماناى گىشتىي ئايەتەكان

وہك لہ پیناسہی ئەم دەرسەدا گوتمان: خوا ﷺ لەم یازدە ئایەتەدا، لە ھەشت ئایەتی یەكەمیاندا بە دە (۱۰) سیفەتیان باسی كۆمەڵی مسوڵمان، كۆمەڵی پرۆاداران، ھەكات، كاتیکیش ئەو ئایەتە موبارەكانە لە وەسف و پیناسەي كۆمەڵی پرۆاداران ھاتوونە خوار، كە ئەوان لە مەككە بوون، چونكە وەك پێشتر گوتمان: ئەم سوورەتە موبارەكە ئەگەر لە سالی ھەشتەمی پێغەمبەرایەتی دا یان نۆیەمدا دابەزیی، واتە: چوار پێنج سال بەر لەوہی مسوڵمانان لەمەككەوہ كۆچ بكەن بۆ مەدینەو، بێنە خاوەنی قەوارەي سیاسی و دەولەتی خوێان.

كەواتە: ئەو دە (۱۰) سیفەتەي خوا ﷺ لێردە پیناسەي ئەو كۆمەڵە مسوڵمانەیان پێدەكات، یانی: مسوڵمانینە! ئیوہ ھەر كاتیک بێن بە شیوہي كۆمەڵیك و كۆمەڵگایەك، خەلكیكی مسوڵمان، پێویستە رازاوەبەن بەو دە (۱۰) سیفەتانە، رازاوەبەن بە ھەموو سیفەتێكی بەرزو جوان، كە ئەم دەیە، دە (۱۰) سیفەتی سەرەكیین، لە بەر ئەوہی ھەموو بوارەكان، یان زۆربەي ھەرە زۆری بوارو لایەنەكانی ژیان و، دینداری و دنیاداریی دەگرنەوہ، ھەشت ئایەتی یەكەم بۆ خستەپرووی ئەو دە سیفەتە تەرخانكراون و، سێ ئایەتی دواییش بۆ خستە پرووی سەرەنجامی شووم و دژوارو سەختی بێپروایان لە پوژی دوایدا تەرخانكراون.

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿مَا أُوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَنْعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا﴾، ئەمە وەك توێژەرەوانی قورئان و شارەزایانی پێزمانی عەرەبیی دەلێن: لق لێكردنەوہ (تفریع) یەو شێكردنەوہیە لەسەر رێستەییكی پێشوو، واش پێدەچێ ئەم ئایەتە موبارەكە بێ، كە دەفەرموی: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْاَرْضِ وَلٰكِنْ يُزِلُّ بِقَدْرِ مَا يَشَاءُ اِنَّهٗ يُعْبَادُوْهُ خَيْرٌ بَصِيْرٌ﴾، دوایی دەفەرموی: ﴿مَا أُوْتِيتُمْ مِنْ

﴿سُورَةُ الشُّورَى﴾، ھەر شىئەك كە پېتان دراو، يانى: ھەرچەندە زۆربى، ھەرچى پېتاندرارو، ﴿مَنْعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، بەھرە وەرگرتى ژيانى دىيايە، رابواردنى كەمى ژيانى دىيايە، (متاع): برىتە لە ھەر شىئەك بەھرەيەكى كەم و كاتىي لىوەرېگىرى، (مَا يُمْتَعُ بِهِ مُؤَقَّتًا) ھەر شىئەك بە شىوہى كاتىي بەھرەي لى وەرېگىرى، پىي دەگوتى: (متاع)، يانى: ھەرچى كەپېتان دراو با زۆرىش بى، ھەر رابواردنىكى كەمە، چونكە (مَنْ) كە دەچىتە سەر (شَيْءٍ) واتە: ھەر لە سەرەتاي ھەر شىئەكى كەمەو، تاكو ھەر شىئەكى زۆر، ھەرچى پېتاندرارو لە ژيانى دىيادا، ھەمووى رابواردنىكى كەمى دىيايە، ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ﴾، بەلام ئەوہى لە لاي خوايە، كە بەھەشتە، ﴿خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾، باشتە و بەردەوامترىشە، بەلام بۇ كىيە؟ ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، بۇ ئەوانەي پروايان ھىناوہ و پىشتىشان بەس بە پەرورەدگاربان دەبەستى، يانى: پروايان ھىناوہ بە سەرچەم ئەو شتانەي پىويستە پروايان پى بھىئى:

۱- پروايان بە خوا ﷻ ھىناوہ، وەك تاكە بەدىھىتەرو پەرورەدگارو خاوەن و پەرستراوى خويان.

۲- پروايان بە فرىشتەكانى خوا ھىناوہ.

۳- پروايان بە كىتبەكانى خوا ھىناوہ.

۴- پروايان بە پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ھىناوہ.

۵- پروايان بە رۆژى دوايى ھىناوہ.

۶- پروايان بە نەخشەو ئەندازەگىرىي خوا ﷻ ھىناوہ بۇ ھەموو شىئەك.

﴿وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، ئەوانەي كە تەنيا پشت بە پەرورەدگاربان دەبەستى، پەرورەدگاربان دەكەنە وەكىل و كارپىسپىردراوى خويان، پىشتيان بە پەرورەدگاربان قايمە، كەواتە: بەھەشت لە گرەوى كەسانىكدايە خاوەنى ئەو سىفەتانەن، كە ئىستە باس دەكرىن:

سېفەتی يەكەم: (آمنوا) كۆمەلەك كە بە ھەشتى خوا شايستە يانە، خوا بە ھەشت دەكاتە شايستە يان، ئەو بە ھەشتەي كە زۆر باشتە لە ژيانى دىناو، لەگەلى دا بەراورد ناكړى و بەردەوام تر یشە و نابېرته و، لە گرهوى كە سانېكدايە و بۆ كە سانېك تەرخانكراو، كە: ئيمان يان ھېناو، پروايان ھېناو بە ھەموو ئەو شانەي پيوستە پروايان پېھتېرى، پروا (إيمان) یش وەك پېشتەر زۆر جار گوتوومانە: چوار پېكھېنەرى ھەن:

أ- زانینی عەقل.

ب- پەسندکردن و قبوڵکردنی دَل.

ج- دانپېداھېتانی زمان.

د- جېبە جۆی کردنی ئەندامەکان، چونکە ئېنسان ئەو چوار ھېزەي ھەن:

۱- ھېزىكى ھەيە، شتى پى دەزانی، كە عەقلە.

۲- ھېزىكى ھەيە، شتى پى دەوى، يان خوۆش دەوى، يان قبوول دەكات، يان پەز دەكات، كە دلە، ئېرادەيە.

۳- ھېزىكى ھەيە، ئەو دەوى دەيەوى پى دەردەبېرى، كە زمانىيەتى.

۴- ھېزىكىشى ھەيە، ئەو دەوى بېھوى، پى جېبە جۆی دەكات، كە ئەندامەکانى و ھېزى جەستەيەتى، ئنجا ئيمان پەيوەندىي بە ھەر كام لەو چوار ھېزەي مرقۇفەويە ھەيە: ھېزى ئىدراكىي، ھېزى ئيرادىي، ھېزى تەعبىرىي، ھېزى تەنفىزىي.

بەلى ئيمان لە كۆى ھەر چوار پېكھاتە كە پىكدى، ئيمان واتە: تۆ خوا ﷻ و فرېشتەکانى خوا و كىتبەكانى خوا و پېغەمبەرانى خوا و پۆزى دوايى و، ھەر شتىك كە پېغەمبەرى خوا ﷻ لەلایەن خواوە ھەوالى پېداو، بە عەقل دەركى بكەي و بىزانی، بە دَل قبوولى بكەي و پەسندى بكەي، بە زمان دانى پېدايىتى و، بە ئەندامەكانىش بە پى توانا، بە گوێرەي ئەو بەرپۆبەجى و پەفتارى پى بكەي.

سيفه قى دووهم: ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ تەنيا پشت بە پەرۋەردگارىيان دەبەستىن، نە پشت بە خۇيان دەبەستىن، نە بە خزميان، نە پارەو سامانيان، نە بە فلان دەولەت، نە بە فلانكەس، بەلكو پشتيان تەنيا بە خوا قايمە، بەلەم ئايا پشت بە خوا بەستىن، ماناي وايە ھۆكارەكان پەچاۋ نەكەين؟ نە خېر، ۋەك زۆر جار گوتوۋمانە: پشت بە خوا بەستىن، لەگەل بەستەۋە دەست بۇ ھۆكار بىردن دا، ناكۆك نين، چونكە ئەو خوايەي پېت دەفەرموئى: پشت پېم بەستە، ھەر ئەۋيش دەفەرموئى: دەست بۇ ھۆكارەكان بەرە، ھۆكارەكان دەستەبەر بکە، خوا ﷺ لە مەدحى (ذو القرنين) دا، دەفەرموئى: ﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِيًّا﴾ **الكهف**، ۸۱، واتە: ئېمە لە زەۋيدا دەست رۇيشتوۋمان كىرېۋو و بۇ ھەرشتىك ھۆكارمان پېداۋو، شوين ھۆكارەكە دەكەوت و بە ھۆى ھۆكارەكانەۋە دەگەيشتە ئامانجەكانى.

ئەو عەرەبە خېلەككەي ھاتە خزمەت پېغەمبەر ﷺ حوشترىكى پى بوو، گوتى: ئەي پېغەمبەرى خوا! حوشترىكم پېيە، بېيەستەۋەو پشت بە خوا بېستىم، يان بەرھەلداي بکەم و پشت بە خوا بېستىم؟ فەرموۋى: ﴿اغْلِلْهَا وَتَوَكَّلْ﴾ (أخرجه الترمذي: ۲۵۱۷، وابن حبان: ۷۳۱، وصححه الألباني في «صحيح الجامع»: ۱۰۶۸)، واتە: بېيەستەۋەو پشت بە خوا بېستە، چونكە بەستەۋە لەگەل پشت بە خوا بەستىن دا تېكناگيرى، بەستەۋە، ئېشى دەستانە، ئېشى جەستەيە، پشت بە خوا بەستىش، ئېشى دل و دەروونە.

سيفه قى سېيەم: ﴿وَالَّذِينَ يَحْنَبُونَ كَيْتَرَ الْأَلَامِ وَالْفَوَاحِشِ﴾ ھەرۋەھا ئەوانەي دوورىي دەگىرن لە گوناھە گەۋرەكان و، لە گوناھە ناقلۆلاۋ ناشيرېنەكان، ﴿كَيْتَرَ الْأَلَامِ﴾ (گبانر) كۆى (كېرە)يە، كە پال دراۋوتە لاي (ئىم) واتە: گوناھە گەۋرەكان، (فواحش)يش كۆى (فاحشة)يە، يانى: ئەو گوناھانەي گەۋرەن و، دزىۋو ناشيرن و ناقلۆلان، خۇيانيان لى دوور دەگىرن، كە دوايى ئېمە لە مەسەلە گىرنگەكاندا، پېناسەي گوناھە گەۋرەكان و، گوناھە دزىۋو ناقلۆليەكان دەكەين،

کورتەکەى ئەوەیە: گوناھى گەرەو ناخۆلا، ھەر گوناھیکە: یان سزای دنیاى لەسەربى، یاخود ھەرەشەى قیامەتیی لەسەربى، کە بەو پێیە بى، ھەر کام لە: شیرک و، کوفرو، نیفاق و، خیانت و، دزى و، زىناو، کوشتن و، ڕیگری و، قومارو، مەیخۆری و، غەیبەت و، درۆکردن و، قسەھێتان و بردن و، بوختانکردن و، جاسوسی کردن و، ھەموو ئەوانە گوناھى گەرەو، چونکە ھەموویان، یان سزای دنیاى لەسەرە، یاخود ھەرەشەى قیامەتیی.

سيفهتی چوارەم: ﴿وَإِذَا مَا عَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ (ھەرودھا ئەوانەى) کاتیک توورە بوون، چاوپۆشی دەکەن، لێدەبوون، نافەرموئ: توورەنابن، چونکە خوا مرووفى وا خولقاندو سىفەتی توورەبوونی ھەبى، بۆ ئەوەى بەرگری لە خۆى بکات، بەرگری لە حورمەتەکانى خۆى بکات، بەرگری لە پێرۆزییەکانى خۆى بکات، بەرگری لە بوونی خۆى بکات و لە شتەکانى خۆى بکات و لە دەورووبەرى خۆى بکات، واتە: توورە نەبوون سىفەتیکى باش نیە، بەلکو مرووف دەبى سىفەتی توورەى ھەبى، بەلام توورەى لە ھەقى ئەباتە دەرى، لە سنوورى شەریعەتی دەرنەچوینى، ھەرودھا لە شوینی خۆیدا توورەبى و بە ئەندازەى خۆى توورەبى، ھەركات پێویستیشى کرد، ئەو کەسەى لێى توورە بوو، چاوپۆشی لى بکات و لێى ببوورى، بۆیە لێرە دەفرموئ: ﴿وَإِذَا مَا عَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ (بەھەشتى خوا بۆ کەسانیک دانراوە) ئەگەر توورە بوون، لێدەبوون و چاوپۆشی دەکەن، مادام بزەن چاوپۆشییە کە باشە بۆ بابای چاوپۆشی لیکراو.

سيفهتی پێنجەم: ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ ھەرودھا ئەوانەى وەلامى پەرورەدگاریان داووتەو، بەدەم بانگی پەرورەدگاریانەو چوون، کە ئەمە گشتییە، واتە: بۆ ھەر شتیک پەرورەدگاریان فرمانی پێکردبن، دەست لەسەر سینگ بوون و، بە بەلئى و ئامادەم و لە خزمەتدام، وەلامى فرمانەکانى پەرورەدگاریان دەدەنەو، چ بۆ ئەنجامدان بى، چ بۆ نەکردن بى، چ بۆ ئەنجامدانی ئەركەکان بى، چ بۆ خۆ دوورگرتن لە قەدەغەکان بى.

سيفهتی شه شهه: ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾، ھەروھە ئەوانەى نوڧژيان بەرپا کردوھ، نوڧژ بەرپا کردنیش واتە: نوڧژ بەو شېوھىە بکەى کە خوا فەرمانى پیکردوھ، چونکە بەرپا کردنى شتیک و ڤاوەستاندن، باشتىن و سرووشىتتىرتىن حالەتى پىدەدات.

سيفهتی حەوتەم: ﴿وَأَمَرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾، کاروبارىان لە ئىو خۆياندا بە ڤاویژە، واتە: کاروبارىک کە ڤەيوەندىى بە ھەموو يانەوھ ھەبى، بە ڤاویژ لە بەينى خۆياندا ئەنجامى دەدەن، ئەکە يەکیان خۆى بەسەپىننى بەسەر ئەوى دیکەدا، ياخود ھەندىکیان بەبى گەرانەوھ بۆ ئەوانى دیکە، شتیک بکەن بەناوى ھەمووانەوھ، مادام کارەکە ڤەيوەندىى بە ھەموو يانەوھ ھەبى، دەبى لەبەينى خۆيان دا ڤاویژى تىدا بکەن.

سيفهتی ھەشتەم: ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾، لەوھش کە پىمان داوون و کردوومانەتە بژيويان، دەبەخشن، ئنجا سەرودەت و سامانە، شارەزابى و زانستە، تىگەيشتن و عەقلە، چاکەو تاعەتە ..ھتد، دەبەخشن، واتە: وا دەکەن خەلکى دیکەش بەھرەمەندبى و سوودمەند بى لە ھەموو ئەو شتانى ژيانىان پىيانەوھ بەندە، شتى ماددىى و مەعنەوى، کە پىمان داوون و بەھرەمەندمان کردوون، ھەول دەدەن ئەوشتانە بەھريان پى بەخەلکى دیکە بگەيەنن.

سيفهتی نوڧەم: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ﴾، {ھەروھە بەھەشتى خوا کە لە دنيا باشتەرە بەردەوامترىشە، لە ڤابواردنى خۆشپىھەکانى دنيا، بۆ کەسانىک دانراوھ} کە ھەرکاتىک دەستدرىژيان تووش بوو، تۆلە دەکەنەوھ و دەستەوکر دەکەن، ﴿هُمْ يَنْصُرُونَ﴾ ئەوان تۆلە دەکەنەوھ و ھەقى خۆيان دەستپننەوھ و مل نادەن بۆ ستەم و سەر ئەوى ناکەن، چونکە: ﴿يَنْصُرُونَ﴾ واتە: مل نەدان بۆ ستەم (الْإِمْتِنَاعُ عَنِ الظُّلْمِ)، ھەروھە بە مانای تۆلە کردنەوھ (الْإِنْتِقَامَ) یش دى، ديسان يانى: داواکردنى يارمەتى، تاکو ئەو دەستدرىژپىھ لە خۆيان دووربخەنەوھ، ﴿وَحَرَّأُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا﴾، سزای خراپەيەک، خراپەيەکى وەك خۆيەتى، کە ديارە ھەر لەبەر ئەوھى لە ناودا لەگەلئى يەکە، پىى دەگوترى

خراپە، ئەگەرنا لە راستیدا کە سێک کە خراپە پال پێوە دەنێ و بەرپەرچ دەداتەو، پال پێوە نەنە کە ی ئەو بە خراپە دانانرێ.

سِيفَهُ قِيْدَهُمْ وَ كُوتَايِي: ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾، هەر کە سێک چاوپۆشی بکات و، چاکسازی بکات، پاداشتی لەسەر خوا، واتە: لە بەرانبەر هەر خراپە کەدا، بۆت هەیه خراپە کە بکە، بەلام ئەگەر چاوپۆشی بکە و چاکسازی بکە، ئەوە باشتەر و پاداشتی لەسەر خوا، ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾، بە دنیایی خوا ستەمکارانی خوشناوێن.

﴿وَلَمَنْ أَنْصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ﴾، کە سێک دوا ی ئەو ی ستەمی لێکراو، تۆلە بکاتەو و هەقی خۆی بکاتەو، یانی: ﴿وَلَمَنْ أَنْصَرَ بَعْدَ مَظْلُومِيَّتِهِ﴾ کە سێک دوا ی ستەملێکراوی خۆی، تۆلە بستی نێتەو، بەرگری لە خۆی بکات، ﴿فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾، ئەوانە پێی پەخنە گلەیان نایەتە سەر.

﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، پێی گلەیی و پەخنە تەنیا لەسەر ئەوانە کە ستەم لە خەڵک دەکەن و، بە ناهەق دەستدرێژی دەکەن لەزەویدا، ئنجا بێگومان دەستدرێژی هەر بە ناهەقە، بەلام ئەوە بۆ زیاتر قێزەون پێشاندا ی دەستدرێژی و سنوور شکێنێ کە یانە، ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، ئا ئەوانە نازاریکی بە ئێشیان هەیه.

﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾، بە دنیایی کە سێک خۆراگری و لێبوردن بکات، ئەوە لەو کارانە کە پێویستی بە ویستیکی پتەو دەکات، کارە کە لەو کارانە کە ئەنجامدەرە کە یان، خاوەن ئیرادە و عەزمێکی قایم و مەحکەمە، یاخود: کارە کە لەو کارانە کە خوا ﷻ جەختی لەسەر کردۆتەو و فەرمانی پێکردو.

بەلام بە لێمان تێکنە چێ: خوا دەفەرموێ: ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ﴾، ئنجا هەرکەس لێبورو و چاکسازی بکات، کەواتە: دەبێ چاوپۆشی کردنە کە،

بېيىتە ھۆى چاكسازى، ئەگەرنا چاوپۇششەك لى كەسەك كە دەستىرىژىي كىردۈە خراپەى كىردۈە، بېيىتە ھۆى ئەۋەى زىاتىر شوولى لى ھەلەكەششەى، زىاتىر سووربى ئەسەر خراپەكارىي، بۇ ۋەئە: سەمەئى كىردۈە، بىكەتە دوو، بىكەتە سى، بىكەتە چوار، لەبەر ئەۋەى خەلەك چاوپۇششەى لىدەكەت، ئەۋە ئەۋ چاوپۇششەى ئىصلاخى بە دۈادا نەھات، بۇيە بە پەسندە دانانى، ۋەك دۈاىي لە مەسەلە گىنگەكاندا زىاتىر لەۋبارەۋە قىسە دەكەين، كە چاوپۇششەى كىردەن لە خراپەى خراپەكارىك، كاتىك باشە كە بېيىتە ھۆى بە خۇ داچۈنەۋەى ۋ دەستەلگىرتەن لەۋ خراپەى ۋ تەرىق بوونەۋەى، بەلام ئەگەر بېيىتە زىاتىر بى شەرم بوونى ۋ شوول لىھەلەكەششەى، ئەۋ چاوپۇششەى ۋ لىبوردنە لەگەل ئەۋادا، شەئىكى خراپە، بۇيە خۈا دەفەرمۈى: ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَمْلَحَ﴾، ھەر كەسەك چاوپۇششەى بىكەت ۋ چاكسازىي بىكەت، يانى: لىبوردنەكە بېيىتە ھۆى چاكىي، ئەگەر بېيىتە ھۆى خراپىي ۋ دەرھاۋىشەى خراپى ھەبى، ئەۋ لىبوردنە لە شوئىي خۇيدا نىە.

ئىچا ئەمە ئەۋ ھەشت ئايەتە، دەرپارەى ئەۋ دە (۱۰) سىفەتە بىنەپەتەى ۋ بىنچىنەبىانەى كۆمەللى مسۇلمان لەھەر شوئىئىك ۋ لە ھەر كاتىكەدان، دەبى ئەۋ سىفەتەنەبىان ھەبىن، كە ۋەك ئامازەمان پىدا، زۇربەى ھەرە زۇرى بوارو رەھەندەكانى دىندارىي ۋ دىنادارىي دەگىنەۋە.

ئىچا خۈا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دىتە سەر باسى سەرەنجامى ئەۋانەى خۈا گومراپان دەكەت، ھەلەبەتە خۈا كەس گومرا ناكەت، بەۋ واتايە برىارى بۇ بدات دەبى گومراپى ۋ، بەدەست خۇى نەبى، بەلكو مەرۇف بەپىي سىستىمى خۈا گومراپى بە مل دادى، ھىدايەتقى خۈاى بۇ دى، ھىدايەتەكە رەفز دەكەت، بە پىي سىستىمى خۈاى ھەرەكەس ھىدايەت ۋ رىئامىي خۈا رەفز بىكەت، گومرا دەبى، ھەرۋەك بە پىي سىستىمى خۈا، ھەر كەسەك ژەھر بخۈات، دەمرى ۋ، بە پىي سىستىمى خۈا، ھەر كەس خراپە بىكەت، پىي ناشرىن دەبى، پىي گوناھبار دەبى، سىستىمى خۈا ۋايە، كە دەفەرمۈى: خۈا گومراي بىكەت، واتە: بە پىي ياساى خۈا، بە پىي سىستىمىك

كە خوا دايناۋە، ئەۋەدى بەسەر دى، نەك خۋاى كارزان ئەۋەدى بەسەر يېتى، خوا گومراى بىكات! چونكە خوا ﷺ لە ئەسلدا ھەموو پېغەمبەرانى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردون و، ھەموو كىتىب و بەرنامەكانى خۇى دابەزاندون، بۇ پېنمايى كردنى خەلك و، بۇ ئەۋەدى خەلك راستە پى بى، كەۋاتە: خوا پېى خۆشە پىى راست بگرن، پېى خۆشە خەلك چاك بن و چاكەكاربن، ۋەك دەفەرموئى: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (۱۶) ﴿فَصَلِّتْ، واتە: ھەر كەسك چاكە بىكات خۇى لىى بەھرەمەندەو، ھەر كەسك خراپە بىكات، خۇى لىى زىانبارەو، پەرۋەردگارت ستەمكارنىيە بۇ بەندەكانى.

بەللى خوا ﷺ رقى لە كوفرە، بەلام ئىمانى خۆشەدەوئى، رقى لە سېلەيىھو سوپاسگوزارىي خۆشەدەوئى، ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ۚ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ (۷) ﴿الزمر﴾، واتە: خوا رازى نىيە بەندەكانى سېلەو ناسوپاس بن، ياخود بى برۋابن، بەلام ئەگەر سوپاسگوزارو برۋاداربىن، پېى خۆشەو پېى پەسندو چاكە.

ھەر بۇيەش خوا ئەو ھەموو پېغەمبەرانىي (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردون و، ھىندە ھۆشدارىي پېداوين: ناگاتان لىيى! شەيتان فرىوتان نەدات، ﴿وَلَا يَغُرُّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ﴾ ھەرۋەھا ھەرۋەشە لى كردووين، ئەگەر بەقسەى شەيتان بىكەن، دوایى سزاتان دەدەم! ماناى واتە: خوا رقى لە زولمە، رقى لە كوفرە، رقى لە شىركە، رقى لە خراپەيەو، پېى خۆشە خەلك ئىمان بېنى و سوپاسگوزارىي و چاكەكاربى.

كەۋاتە: ھەموو ئەو ئايەتەنەى باسى ئەۋە دەكەن، خوا خەلك گومرا دەكات، واتە: بەپېى ياساى خوا گومرا دەبن، چونكە ھەر چۆن بى گومرا بونەكە ھەر بەپېى ويستى خۋاى پەرۋەردگارە، بەپېى سىستىمىكە خۋاى دادگەر دايناۋە، بەلام ئەۋە مرقەكانن خۇيان پىى گومرايى دەگرن، ۋەك لە سوورق (فصلت) دا، خوا ﷺ دەفەرموئى: ﴿وَأَمَّا تُمُودُ فَهَدَيْنَهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ﴾ (۱۷) ﴿فَصَلِّتْ، واتە: گەلى سەموود پېنمايىمان كردن، پېمان پېشاندان، بەلام ئەۋان كوتېريان

بەسەر پېتىمىدا ھەلبۇزارد، ھەرۋەھا لە سوۋرەتى (ئىبراھىم)دا، خوا دەفەرمۇي:
﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ (۲۷) ۱۲. واتە: خوا ستەمكاران گومرا دەكات، ئەدى
 خوا كى ھىدايەت دەدا، كى راستەرى دەكات؟ **﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مِّنْ نَّبِإٍ﴾**
﴿الشُّورَى﴾ (۱۳) ۱۳. خوا ئەوانەى كە بۇلای دەگەپنەۋە، راستەرىيان دەكات،
﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مِّنْ أَنَابٍ﴾ (۲۷) ۱۴. الرعد، واتە: ئەۋكەسەى لە ناخەۋە بۇلای خوا
 گەراۋەتەۋە، خوا راستەرى دەكات.

ئىنجا دەفەرمۇي: **﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهِ﴾** ۱۵. ھەر كەسىك خوا
 گومراى بكات، لە دۋاى ۋى، ھىچ سەرپەرشتىارى نىن، دۋاى خوا كى سەرپەرشتى
 دەكات؟ ھەر خوا **﴿يُضِلُّ﴾** سەرپەرشتى بەندەكانى دەكات و، ئاگى لىيانەۋ، خۇشى
 دەۋىن و مشوورىان دەخواۋ، پىتىمىيان دەكات، ئىنجا ئەگەر مەۋۇ ھىدايەت
 خۋاى پەفز كەردو گومراى بەملدا ھات، لە دۋاى خوا، كى سەرپەرشتى بكات
 و بەتەنگىەۋە بى و مشوورى لى بخوات؟

﴿وَنَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ ۱۶. ستەمكارانىش دەبىنى كاتىك ئازار
 دەبىنن، ستەمكاران، (ظالم) كە بە (ظالمون وظالمين) كۆدەكرىتەۋە، كە ناۋى بىكەر
 (اسم فاعل) ۱۷. واتە: خۇيان ستەمىيان كەردە، ستەمكەش برىتە لەۋەى ھىدايەت
 خۋاىان پەفز كەردەۋە گومراىيان ھەلبۇزاردەۋە، ئا ئەۋ ستەمكارانە دەبىنى، كاتىك سزاۋ
 ئازار دەبىنن لە پۇژى دۋاىى دا، **﴿يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَّةٍ مِّنْ سَعِيرٍ﴾** ۱۸. دەللىن:
 ئاىا ھىچ پى گەپانەۋە نىە، ياخود: ئاىا ھىچ شوئىك نىە پەناى پى بەرىن؟
 چونكە (مَرَّةً) دەگونجى چاۋگى (مىمى) بى، بە ماناى گەپانەۋە (رَدَّ)، (الرجوع)،
 دەشگونجى بەماناى پەناگە (ملجأ) و (محيص) بى، ئاىا ھىچ شوئىكى پەناگە ھەيە
 خۇمانى تى بگرىن؟ كەۋاتە: لەۋى كە بە ئاۋات دەخۋازن بگەپنەۋە بۇ دىنا،
 ئىستا كە لە دىنادان، كارىك بىكەن، كە چۈۋنە قىامەت خۇزگە نەخۋازن بىتەۋە
 دىنا، بۇ كارى چاك، ئىستا ئەۋ كارە چاكەنەى ئەۋ كاتە خۇزگەيان پىدەخۋازى، ئىستا
 ئەنجامىان بدە، ئىستا لەبەر دەستەۋ لە دەست نەچۈۋە.

﴿وَرَبُّهُمْ يَعْزُّونَ عَلَيْهَا خَشِيعَتٍ﴾، تۆ ئەوان دەبینی (هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، گومراووەکان) زەبووناوە رادەنۆتێن لەسەری، (های سەر (عَلَيْهَا) بۆ ناگری دۆزەخ دەچێتەووە ئەو بەرەوت (سیاق) دیارە، چونکە پێشێ ھەر باسی ئازاری کردوو (عذاب) یش، ئێرینە می جازیی (مذکر مجازی) یە، بەلام نافەرموئ: (وتراهم يعرضون عليه) واتە: لەسەر ئەو ئازارو سزایە، بەلکو دەفەرموئ: (عَلَيْهَا) کە ئەو راناوە بۆ دۆزەخ دەچێتەووە، چونکە ئەو ئازارەش ئازاری دۆزەخە، یان بۆ ناگر دەچێتەووە سزای ناگرە، چۆن لەسەری رادەنۆتێن؟ ﴿خَشِيعَتٍ﴾، حالە، یانی: لە حالیکدا زۆر زەبوون و ملکە چن. ﴿مِنَ الدَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ﴾، بە ھۆی زەبوونیانەو، بەھۆی بێ دەستەلاتیانەو، بە سیلە ی چاو تەماشادەکەن، بە ئاستەم پێلوی چاویان دەجووڵێن، (مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ) (طَرَفٍ) بە مانای پێلوی چاو، دئی و، بە مانای پوانینی چاویش دئی، (خَفِيٍّ) پەنھان، واتە: بە سیلە ی چاو تەماشادەکەن، مرۆڤ ئەگەر تینیکی بۆ بێ، مەترسییەک پرووبەرووی بێ، چاوی تێو زەق ناکات، بەلکو بە ئاستەم تیلە چاویکی دەدات و بە سیلە ی چاو تەماشای دەکات، ناوێری پری چاوی تەماشای بکات، یەک بە یەکی دەئ: بە پری چاوی تەماشای کرد، بەلام وەختیک کە ترسەکە زۆر گەورەبێ، بە ئاستەم چاوی لێ دەکات، بۆ ئەوێ وینە ی تەواوی ئەو دیمەنە سامناکە، نەیتە پێش چاوی.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەوانە ی پراویان ھێناوە گوتیان، واتە: لە پۆژی داویدا، ﴿إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، بە دنیایی زیانباران، یانی: زیانبارانێ کە تەواوی زیانباری لەواندا ھاتۆتەدی، (الْخَسِرِينَ) (أل)ەکە ی، کە بۆ ناساندنە، دەگونجی بلێن: بۆ ناساندنی (عەد) ە، واتە: زیانبارەکانی راستەقینە، یاخود بۆ تیکرا (جنس) ە، واتە: تیکرای زیانباران، ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، ئەوانەن کە خۆیان و کەس و کاریان لە پۆژی قیامەتدا، لەدەست داوە دۆراندا، ﴿أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ﴾، ناگاداربەن! ستەمکاران لە ئازاریکی بەردەوامدان، لە ئازاریکی نەپراوەدان، کە کۆتایی نایەت.

له کوتايدا ددهرموى: ﴿وَمَا كَأَنْتَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ أَنْصُرُوهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 جگہ له خوا هیچ سہرپہرشتیاریان نہبوون سہریان بخہن، خواشیان له خوایان
 تووہہ کردبوو، سہرپہرشتیاری خوایان له دہست دابوو، جگہ له خواش
 سہرپہرشتیاری دیکہیان نہبوو، تاکو سہریان بخہن و پشتیان بگرن، ﴿وَمَنْ
 يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ﴾، کہسیکش خوا گومرای بکات، هیچ ری دہربازبوونی
 نیہ، واتہ: کہسیک بہپی سیستم (نظام) یک کہ خوا له ژیان بہشہردا دیناوہ،
 گومرای بہملدا ہاتبی و تووشی گومرای بووی، هیچ ری دہربازبوونی نیہ،
 کہواتہ: ری دہرباز بوون بہس تہوہیہ، ہدایہتی خوا ہلہژی، بو تہوہی
 تووشی گومرای نہبی، ہہر کہسیک بہ دوی ہودای خوا نہکەوی، له چالی
 ہہوا دہکەوی و گومرا دہبی، تہگہر مروفی بیہوی گومرای بہسہر نیہت،
 دہبی رنمای خوا ﷺ ہلہژی، له باوہشی بگری، ہہر کات مروفی
 رنمای خوا قبول کردو ہلہژی، خوا ﷺ له پاداشتی تہوہداو له بہرانہہر
 تہوہداو له چاکہی تہوہدا، مشووری لی دہخوات و سہرپہرشتیاری دہکات،
 وہک دہہرموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا زَادَهُمْ هُدًى وَآثَنَهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ (۱۷) محمد،
 واتہ: تہوانہی رنمای خوایان وەرگرتوہ، خوا زیاتر راستہ ریان دہکات، زیاتر
 رنمایان دہکات و، پاریزکاریشیان {پاریزکاریہک کہ شایستہی تہوانہ} پتیان
 دہبہخشی.

خوا بہ لوتف و کہرہمی خوئی تیمہ لو کہسانہ بگری، کہ تہوای ہدایہتی
 خوا بہ دل و گیان قبول دہکن و، سہرہنجام شایستہی تہوہ دہبن، کہ خوا
 ﷺ سہرپہرشتیاریان بکات و مشووریان لی بخوات، یارمہتیبہدیریان بیت و
 ہاوکاریان بیت، بہ دنیایی بہ تہندازی تہوہ کہ تیمہ بہرہو خوا دہچین
 و بو خوا صولحاو دہبین، شایستہی تہوہ دہبین کہ خوا ﷺ ناگای لیمان بی
 و، سہرپہرشتیاریان بی، مشوورخویمان بی و، دلیمان دامہزراوتر بکات، لہسہر
 پابہندی بہ شہریعہتہکہیہوہ.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه کهم:

کهم و کورتیی نازو نیعه مه تهی ژیا نی دنیاو، چاکتر بوون و بهرده وامیی پاداشتی خوا، که بهرجه سته یه له بهه شتدا، بۆ پروادارانکی پشت به خوا قایمی، خو دوورگرتوو له گوناھو خراپه زل و دژیوه کان و، لیبورده له کاتی تووپره یی دا، که وه لامگۆی پهره ردگاریانن و، بهرپاکه ری نوێژن و، کاروباریان له تیوخویاندا به راوێژ بهرپیوه ده بهن و، به خسه رو هاوکارن، له بهرانبهر ستهم و ده سندرژیشدا بن دهنگ نابن و، له شوینی خویشیدا، که مایه ی خیرو چاکسازی بی، لیبورده یی ده نوینن، له بهرانبهر که ساتیک دا که خراپه یان له گه لدا ده کهن:

خوا ده فهرموی: ﴿مَا أُولِيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَنَعِ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَحْنَبُونَ كِبْرًا الْأَلْبَامُ وَالْفَوَاحِشُ وَإِذَا مَا عَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له پازده برگه دا:

(١) - ﴿مَا أُولِيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَنَعِ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا﴾ هه ر شتی که پیتاندراره، رابواردنیکی که می ژیا نی دنیا به، ئەو (ف)ه، که که وتۆته سه ر (فما) یانی: ئەمه لقیکه، یان لق ده رکردنیکه لهو ئایه ته ی پیشی، که خوا ﷻ فهرموی: ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يَنْزِلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ (٢٧) الشوری.

ئىنجا لىرەدا خوا دەفەرمۇي: ھەرچى پېتاندىراوھ: ﴿فَتَنَعَ الْحَيَوُ الدُّنْيَا﴾، ئەو ھەمووى بەھرە ۋەرگرتىڭ و رابواردىڭى كاتىي ژيانى دىيايە، چونكە (متاع): ھەر شىڭكە كە بۇ ماۋەيەكى كاتىي و كەم، بەھرە لى ۋەربگىرى.

لىرەدا خوا ﷺ ھەموو نازو نىعمەتەكانى ژيانى دىيا، ھەموو خۇشەيەكانى دىيا، بەگۈزەرانىڭى كەم، بە بەھرە ۋەرگرتن و رابواردىڭى كەم، كە لە ژيانى دىيادا ھەن، وپنا دەكات، چونكە (مِنْ) كە خراۋەتە سەر (شَيء): ﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ يانى: ھەر شىڭك لە سەرەتاۋە تاكۇتايى شتەكان، (شَيء) ىش وشەيەكى گشتىيە ۋە ماناى گشتىيە ھەيە، دوايى دەردەكەۋى داخۇ مەبەستى پىي چىيە؟ ۋەك خوا ﷺ دەفەرمۇي: ﴿قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ﴾ (۱۹) ﴿الْأَنْعَام﴾، كەۋاتە: (شَيء) ھەر شىڭكە بوۋى ھەبى، ئىنجا بوۋنەكەي ھەرچۆرە بوۋنىڭ بى، لىرەدا كە (مِنْ) خراۋەتە سەر (شَيء) يانى: ھەر شىڭك لە ھەرە بچوۋكەۋە، لە ۋە سەرەتايەۋە كە دەست پىدەكات، تاكو ھەر شىڭى دىكە، كە لە چاۋى ئىۋەدا گەرەيە، ھەر ھەمووى، رابواردن و بەھرە ۋەرگرتىڭى كەمى ژيانى دىيايە.

(۲) ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾، بەلام ئەۋەى لە لاي خوايە باشتەرە، بەردەۋامترىشە، ۋاتە: لە خودى خۇيدا باشتەرە، لە رۋوى كاتىشەۋە بەردەۋامترە، لە خودى خۇيدا باشتەرە، باشتەر بوۋنىڭ كە لەگەل ھى دىيادا ناچىتەۋە ئىۋ تەرازوۋيەكەۋە، بەردەۋامتر بوۋنەكەشى بە شىۋەيەكە، كە وپنا ناكىرى، چونكە نەبراۋەيە، چاكتىبوۋنى نىعمەتەكانى بەھەشتىش، ۋەك يەككە لە زانايان دەلى: بۇ ھالىي بوۋن، دەتۋانين بەراۋرد بىكەين لە ئىۋان گەۋھەرئىكدا، كە گەۋھەرى ۋا ھەيە نىرخەكەي يەكجار زۆرە، گەۋھەرئىك لەگەل ئەتكە سۈۋالەتتىڭ، يان لەتكە گۆزەيەك دا بەراۋرد بىكىرى، گەۋھەرەكە لە خودى خۇيدا بە نىرخترە، كەس لەتكە سۈۋالەتى ناۋى و شىڭى بى بەھايە، يانى: پارچەۋ گۆزەۋ دىزەۋ شەربەۋ كوۋپە شكاۋىڭ، ھىچ سوۋدىڭى نىە، ئىنجا گەۋھەرەك دەشمىننىتەۋە، بەلام لەتكە سۈۋالەتەكە ناشمىننىتەۋە، دەيىتەۋە بە خۇل و گل، بە تىپەبوۋنى كات، چونكە ھەر لە گل دروست بوۋە.

(۳) - ﴿لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، بۇ ئەوانەى پروايان ھېناۋە، لېرەدا خوا ﷺ ئەوانەى كە ئەۋەى لە خزمەت خوادايە، لە گروەى ئەواندا دەبى و دەبىتە خەللات و پاداشتيان لە لايەن خواۋە، كە بەھەشتە، ئەو چۆرە كە سەنە بە دە (۱۰) خەسلەت پېناسە دەكات، كە سېفەقى يەكەميان: برىتيە لە ئيمان: ﴿لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەوانەى پروايان ھېناۋە، ئيمانيش چوار پېكھىنەرى سەرەكىي ھەن:

۱- تېگەيشتى عەقل.

۲- قەناعەت پېكردن و، خۆشويستىن و پەسند كردنى بە دل.

۳- دانپېداھىنانى بە زمان.

۴- جېبە جى كردن بە ئەندامەكان، چونكە ئىنسان ئىنسان چوار ھىزى ھەن: ھىزىكى دەرەككەر، ھىزىكى ويستەرو نەويستەر، ھىزىكى دەرپرەر، ھىزىكى جېبە جېكەر.

ئىنجا (ئيمان): پەيوەندىي بە ھەر چوارىانەۋە ھەيە، ئىنجا ئيمان بۇ خۆى شەش پاىەى ھەن:

۱- پروا بە خوا،

۲- بە فرىشتەكانى خوا،

۳- بە كىتېبەكانى خوا.

۴- بە پېغەمبەرانى خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

۵- بە رۆژى دوايى، بە ھەردوو قۇناغى ئاخىر زەمان و ھەلسانەۋە زىندوو بوونەۋە،

۶- ئيمان بە نەخشەدانان و ئەندازەگىرىي و، جېبە جى كردنى خوا.

(۴) - ﴿وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، ھەروەھا تەنيا پىشت بە پەروەردگاريان دەبەستىن، واتە: تەنيا پەروەردگار بە كارسپېردراوى خۇيان دادەتېن، لە دل و دەروونەۋە تەنيا بە خواۋە پەيوەستىن، ئەگەرنا دەستيان بە ھۆكارەكانەۋەيە، بەلام دلپان بە خواۋە پەيوەستە.

ئەمىش سىفەتى دوۋەميانە.

۵- ﴿وَالَّذِينَ يَحْنَبُونَ كَيْتَرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ﴾، ئەوانەى خۇيان دوورده گرن لە گوناھە گەورەكان و لە گوناھە دزىو ناسىرىن و ناڤۆلایەكان، ئەمىش سىفەتى سېئەميانە. ﴿كَيْتَرَ الْإِثْمِ﴾، خۆئىراویشەتەو: (كَيْتَرَ الْإِثْمِ) گوناھى گەورە، (فَوَاحِشِ) كۆى (فَاحِشَة) يە، (وَهِيَ الْفِعْلَةُ الْمُؤْصُوفَةُ بِالشَّاعَةِ)، (فَاحِشَة): برىتپە لەو كردهوئەيە وەسفرکراو بە دزىوئى ناڤۆلایى، بە قىزەوئى، زانايان زۆريان قسەكردو لە بارەى گوناھە گەورەكانەو، لە چەند فەرمايشىكى پىغەمبەردا ﷺ ھاتو، كە گوناھە گەورەكانى بە ھەوت داناون:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: «الشُّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسَّحَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالنَّوْطِيُّ يَوْمَ الرِّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ» {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۸۵۷، وَمُسْلِمٌ: ۸۹}.

واتە: ئەبو ھورەيرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەگپىتەو: پىغەمبەر ﷺ فەرموئەتى: لە ھەوت فەوتىنەرەكان دووربەكونەو، گوتيان: ئەوان چى و چىن ئەى پىغەمبەرى خوا؟ فەرمووى: ھاوبەشدانان بۆ خوا و، جادووكردن و، كوشتنى ئەو نەفسەى خوا فەدغەى كردو مەگەر بەھەقى خۆى و، خواردنى سوودو، خواردنى مالى ھەتيوو، پشت كردنە دوژمن لە روژى ھىرش و پەلاماريان داو، بوختانكردى داوئىنسىي بە ئافەرەتانى پاكى بڕوادرارى بى ئاگا.

لە ھەندى فەرمايشتان دا پىنج باسكراون، لە ھەندىكى دىكەدا ژمارەيەكى زياتر باسكراون، بەلام بە تەئكىد مەبەستى فەرمايشتى پىغەمبەر ﷺ ئەو ھەبوو بۆمان سنووردار بكات، كە گوناھە گەورەكان تەنيا ئەو ھەوتەن، يان تەنيا ئەو پىنجەن، يان تەنيا ئەو دەيەن، بەلكو مەبەستى ئەو ھەبوو، كە ئەوانە لە گوناھە گەورەكانن، يان لە گوناھە گەورە سەرەككەكانن.

بۆیە زانیان لەو بارەووە زۆر قسەو باسیان کردووە، بەلام وا پێدەچێ باشترین پێناسەی گوناھی گەورە ئەوەبێ کە بگوترێ: (الْكِبْرِيَّةُ: هِيَ مَا عَلَيْهِ عُقُوبَةٌ دُنْيَوِيَّةٌ، أَوْ وَعِيدٌ أُخْرَوِيٌّ)، واتە: گوناھی گەورە ئەوەیە، سزایەکی دنیایی لەسەر بێ، یان ھەر شەھیدەکی دواڕۆژی.

(أبو جعفر النُّحَّاس)، لە کتێبەکەی خۆی دا^(۱)، دوو شوێنەواران دینێ دەربارەی پێناسەی گوناھە گەورەکان:

یەكەمیان: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّهُ قَالَ: الْكَبَائِرُ كُلُّ مَا خَتَمَهُ اللَّهُ جَلَّ وَعَزَّ بِئَارٍ، أَوْ غَضَبٍ، أَوْ لَعْنَةٍ، أَوْ عَذَابٍ)، واتە: عەبدوللای کوری عەبباس، (خوا لە خۆی و بابی پازی بێ)، گوتوویەتی: گوناھە گەورەکان، بریتین لە ھەر گوناھێک کە لە کۆتایەکییدا خوای شکۆداری بالادەست، ئەو گوناھە گەورەیی بە باسی ئاگری دۆزەخ، یان تووڕەیی، یان نەفرین، یاخود ئازارو سزا، کۆتایی پێھێنابێ.

دووھەمیان: (عَنِ الصَّحَّاحِ، قَالَ: الْكَبَائِرُ: كُلُّ مُوجِبَةٍ، أَوْجَبَ اللَّهُ لِأَهْلِهَا النَّارَ، وَكُلُّ عَمَلٍ يُقَامُ بِهِ الْحَدُّ فَهُوَ مِنَ الْكَبَائِرِ)، زەححاک گوتوویەتی: ھەر پێویستەکەرێک کە خوای بەرز بۆ ئەنجامدەری ئەو گوناھە باسی سزاو ئازاری کردبێ، ئەو گوناھی گەورەییە، ھەر گوناھێک سزای بۆ دانرابێ، ئەو گوناھی گەورەییە.

ھەلبەتە کە دەفەرموو: ﴿وَالَّذِينَ يَخْنِئُونَ كِبِيرَ الْإِنِّمِ وَالْفَوَاحِشِ﴾، ئەوانەیی خۆیان دوور دەگرن لە گوناھە گەورەکان و، لە گوناھە ناخۆلاو قێزەونەکان، خۆ دوورگرتن جیایە لە نەکردن، چونکە جاری وا ھەیە ئێنسان کاریک ناکات، بەلام لێی نزیک دەکەوێتەو، بەلام خوا ﷻ ئەو کۆمەلە مسوڵمانە، ئەو کۆمەلە پرۆادارە، بەو پێناسە دەکات کە ئەسلەن ھەر توخنی ئەو گوناھانە ناکەون و، دوورەپەرێزییان لێدەکەن.

(۶) - ﴿وَإِذَا مَا عَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ له كاتىكىدا توورەبوون، ئەوان لىيوردەن و چاوپۇشىي دەكەن،

ئەمىش سىفەتى چۈرەمىانە.

كە دەفەرمۇي: ﴿وَإِذَا مَا عَضِبُوا﴾ (إِذَا) ماناي مەرج دەگەيەنئ، كەواتە: ﴿وَإِذَا مَا عَضِبُوا﴾ ياني: ھەر كات توورەبوون، لىيوردن لەوانەو دەبئ، واتە: لىيوردن دووبارە دەبىتتەو، لەگەل دووبارە بوونەوئى تورەبوونياندا.

(إِذَا: مُضْمَنَةٌ مَعْنَى الشَّرْطِ، وَدَالَّةٌ عَلَى تَحَقُّقِ الشَّرْطِ، لِأَنَّ الْعَصَبَ حَالَةً نَفْسِيَّةً لَا تَكَاذُ تَخْلُو مِنْهَا نَفْسٌ)، (إِذَا): ماناي مەرجى خراوتە نىو و، ئەوئەش دەگەيەنئ كە مەرجەكە دىتە دى، چونكە توورەبوون، حالەتتىكى دەرۋونىيە، مەگەر چۆن، دەنا ھىچ كەس لىي خالىي نىە، كەم و زۆر، مەرقەكان ھەر توورە دەبن، ھەلبەتە توورە نەبوون، سىفەتتىكى پەسند نىە، كە مەرقە ھەرچى پىي بگوترى و ھەرچى لىي بگري، ھەر توورە نەبئ، بۆيە خوا ﷻ ئەو بەندە ھەلبۇاردانەى خۇي بە تورەبوون وەسەف دەكات، ﴿وَإِذَا مَا عَضِبُوا﴾ كاتىك كە توورە بوون، نافەرمۇي توورەنابن، توورەدەبن، بەلام لە دواى توورەبوون، لىيوردن و چاوپۇشىي بەكاردىنئ.

ئەمانە چۈر سىفەتيان، دوايى بەرزو مەزن چۈر سىفەتى دىكەيان بەسەر يەكەو بەس دەكات:

(۷) - ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾ ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ واتە: ئەوانەى بەدەم بانگى پەرۋەردگاربانەو دەچن، وەلامى پەرۋەردگاريان داوئەتەو، نوپۇزيان بەرپاكردو، كاروباريان لە نىوان خۇيان دا بە راوئەو، لەوئى پىمان داون و كردوومانەتە بۇيويان، دەبەخشن، ئنجا خواردن و خۇراك بئ، بەرگ و پۇشاك بئ، كەلوپەل بئ، شتى ماددىي بئ، يان مەعنەويى بئ، لەوئى تىمە ئەوانمان لى بەھرەوەر كردو، ئەوانىش بەھرەى پئ بە غەبرى خۇيان دەگەيەنئ.

وشہی (اَسْتَجَابُوا): له ٓهٓصَلَدَا (اَجَابُوا)یہ، بہ لَام (اَسْتَجَابَ)، (س و ت)ی، لی زیاد کراوہ، (اَجَابَ): (اَسْتَجَابَ) ٓهٓوہش مانایہ کہی بہ ہیتر دہکات، وک ہنچنیہ کی زمانی عہدہ بیی ٓہیہ دہ لَی: (زِيَادَةُ الْمُبْنَى تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى) وشہیہ ک، پیته کافی زیاتربن، مانایہ کہی بہ ہیترہ، ٓہروہا کہ (ل)ی بہ کار ٓہناوہ: ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ کہواتہ: ٓہمہ وہ لآمدانہوہیہ کی تاییہ تہ، ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ لامہ کہہ بُو بہ ہیترکردنی مانایہ کہیہ تی.

(۸) - ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ ٓہروہا نوڙیان بہر پاکردوہ، (إِقَامَةُ الشَّيْءِ: جَعَلَهُ قَائِمًا مُسْتَوِيًا) (إِقَامَةٌ) ٓہوہیہ شتیک راست بکہیہوہو، رَیْک و پَیْکی بکہی، واتہ: بہو شیوہیہی خوا فرمانی کردوہ، نوڙہ کانیان بہریا دہکەن.

(۹) - ﴿وَأَمَرَهُمْ سُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ کاروباریشیان له ٓیو خویان دا بہراوڙہ. (الْأَمْرُ: اسْمٌ مِنْ أَسْمَاءِ الْأَجْنَاسِ الْعَامَّةِ مِثْلُ: شَيْءٍ وَحَادِثٍ. وَإِضَافَةُ اسْمِ الْجِنْسِ قَدْ تُفِيدُ الْعُمُومَ بِمَعُونَةِ الْمَقَامِ، أَيْ جَمِيعَ أُمُورِهِمْ مُتَشَاوِرٍ فِيهَا بَيْنَهُمْ)، (وَأَمَرَهُمْ): وشہی (أمر): ناویکہ له ناوہ گشتیہ کان، وک (شَيْءٍ، وَحَادِثٍ) ٓہوانہ ناوی گشتیین، پالڈانی ناوی جینس، بُو لای راناوی کو (ہم) (أَمَرَهُمْ) ٓہوہ دہگہیہ نئ کہ ٓہموو کاروبارہ کانیان، راوڙ تیدا کراون له ٓیوان خویاندا.

کہ دہفہ رموی: (بَيْنَهُمْ) یانی: راوڙہ کہ له ٓیو خویاندا یہو بُو ٓہر کاریک ٓیو خویان، پیکہوہ راوڙ دہکەن، ٓیچ کامیان بہ شیوہی خوہ پاندن و، گوئہدان بہوانی دیکہ، ٓہو کارہ بُو خووی قورخ ناکات و بہرپوہی نابات.

(۱۰) - ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ ٓہوہش کہ کردوو مانہ تہ بڙویان و پیمان داون، دہبہ خشن، وشہی (رِزْق) کہ پیشتیش باسماں کرد، له کورته باسیکدا: (الرُّزْقُ: الْعَطَاءُ مِنْ كُلِّ نَوْعٍ)، (رِزْق) بریتہ له بہ خشن ٓہہر جوڙیک، زوربہی خہ لکی وادہ زانن، (رِزْق) تہنیا خواردن و خوراکہ، بہ لَام له بہ کارہینانی قورٹانداو له بہ کارہینانی زمانیشدا، (رِزْق) ٓہر شتیکہ کہ بہ مروّف دہبہ خشری، ٓنجا چ خواردن و خوراک ٓن، چ بہرگ و پوْشاک،

چ كەل و پەل، چ شتى ماددىي، چ شتى مەعنەۋىي، يەكك دەللى: (رَزَقْنِي اللّٰهُ حَاجَّ بَيْتِهِ
الْحَرَامِ) خوا ھەجى مالى خۇي كرده بژيوى من، پىي بەخشم.

(۱۱) - ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ﴾ ئەو بەھەشتەي لەلای خوايە، كە چاكتە
لە پابواردنى ژيانى دناو، بەردەوامترىشە، لە گرەۋى كەسانىكدايەو بو كەسانىكە كە
ھەركات دەستدرىژيان تووش بوو، ئەوان ۋەدەنگ دىن، بەرھەلستىي دەكەن و تۆلە
دەكەنەۋە.

ۋشەي (بَغْيِي): برىتيە لە سنوورشكاندننى ھەق، يان ھەق پىتشىلكردن و
دەستدرىژي كردنە سەر ھەق.

كە دەفەرموى: ﴿أَصَابَهُمُ﴾ واتە: ئەو دەستدرىژيە خراۋەتە سەر ئەوان و
ئاراستەي ئەوان كراۋە، لايەن بەرانبەرەكەيان ستەمى لىكردوون، ﴿هُمْ يَنْصُرُونَ﴾،
ئەوان تۆلە دەكەنەۋە، (انْتَصَار) سى واتايان بو لىكدانەۋە: (الْإِنْصَار: الدَّفَاعُ
وَالْإِنْتِقَامُ وَطَلَبُ الْعَوْنِ)

۱- بەرگرىي لە خوكردن.

۲- تۆلە كردنەۋە.

۳- داواكردى يارمەتى، ھەروەھا ھەندىكىش بە (الْإِمْتِنَاعُ مِنَ الظُّلْمِ) مانايان كردو،
واتە: خۆنەدانە بەربارى زولم، ياخود بەرھەلستىي كردنى ستەم.

ئەمىش سىفەتى نۆيەميانە.

(۱۲) - ﴿وَجَزَّوُا سَيِّئَةً سَيِّئَةً مِّثْلُهَا فَمَنْ عَصَا وَاصْلَحْ فَأُجَرُّهُ عَلَىٰ اللّٰهِ﴾ سزاي خراپەيەك
خراپەيەكى ۋەك خۇيەتى، بەلام كەسك چاۋپۆشىي و چاكسازيى بكات، ئەو پاداشتى
لەسەر خوايە، كەۋاتە: سىفەتى دەيەميان ئەوئەيە كە لە بەرانبەرى خراپەدا، خراپە
دەكەن، بەلام ھەر كەسك چاۋپۆشىي بكات، چاكسازيى بكات، پاداشتى لەسەر خوايە.

﴿فَمَنْ عَفَا وَأَمْلَحَ﴾ يانی: چاوپۆشیی و لیبوردنیک که بێتە هۆی چاکسازی و چاکبێ بۆ ئەو کەسە ی که چاوپۆشیی لێ دەکە ی، پەسندە، بەلام ئەگەر بۆی خراپ بێ، ئەو بە تەئکید ئەو چاوپۆشییە شتێکی پەسند نە.

وشە ی (سَيِّئَةً) که دەفەرموی: ﴿وَجَزَّاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةً مِّثْلَهَا﴾، دیارە کە سێک کە خراپە دەکات بەرانبەر بە کە سێک، بۆ وێنە: جێبۆجێکی پێدەلێ، یاخود مالتێکی لێ زەوت دەکات، یان زللەیه ی لێدەدات، بێگومان کردەوێ کە ی خراپە، مادام لە خۆراو بە بە لاش و بەبێ پاساوی بە لگە بێ، بەلام ئەوێ کە بەرپەرچی خراپە کە دەداتەو، بەرپەرچدانەوێ خراپە بە خراپە، لە قەلەم نادری، ئەدی بۆچی خوا دەفەرموی: ﴿وَجَزَّاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةً مِّثْلَهَا﴾ سزای خراپەیه ی کە خراپەیه ی وە ک خۆیه ی؟ (فَعَلَةٌ سَيِّئَةٌ، أَيْ فَعَلَةٌ تَسُوُّ مَنْ عَمِلَ بِهَا)، یانی: کردەوێ کە بۆ ئەو کەسە ی مامەلە ی پێ لگە لدا دەکری، خراپە، یانی: بۆ ئەو خراپە، ئەگەر نا لە خودی خۆیدا خراپ نە، ئەمە وە ک ئەو ئایەتە ی سوورەتی (البقرة) ی، کە دەفەرموی: ﴿فَمَنْ أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ فَأَعِدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّي عَلَيْكُمْ﴾ هەر کە سێک دەستدریژی لێ کردن، وە ک دەستدریژی کردنە کە ی وی، دەستدریژی بکەنەو سەری.

هەلبەتە ئەوێ لە بەرانبەر دەستدریژییدا، بەرپەرچی دەستدریژی دەداتەو، کردەوێ کە ی ئەو بە دەستدریژی لە قەلەم نادری، بەلام بە نسبەت بابای دەستدریژکارەو بۆ وی سنووری بەلادا دەشکێنێ و، باری بەلادا دەخرێ و بۆ وی خراپە.

کە دەفەرموی: ﴿وَجَزَّاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةً مِّثْلَهَا﴾، (مِثْلَهَا: إِنَّهَا تَكُونُ بِمِقْدَارِهَا فِي مُتَعَارَفِ النَّاسِ) واتە: لە باوی خە لگداو ئەوێ خە لک بە پەسندی دەزانێ، بە ئەندازە ی خۆی بێت.

زانايان لەو بارەوہ زۆر قسەیان کردوہ، کە بەرپەرچدانەوہ بۆ مەرج و بە
 رەھایی نیہ، بۆ وێنہ: کەسێک درۆت لەگەڵ دەکات، تۆش درۆی لەگەڵ بکە،
 کەسێک پەیمانەت لەگەڵ دەشکێنێ، تۆش پەیمانێ لەگەڵ بشکێنێ، یان کەسێک
 دزییەت لێ دەکات، تۆش دزیی لێ بکە، چونکە ئەو جوۆرە گوناھانە لە خودی
 خۆیاندا قەدەغەن، بە بەرانبەرەو بەبۆ بەرانبەر، بەلکو مەبەست ئەو شتانە
 لە خودی خۆیاندا قەدەغە نەبن، بۆ وێنہ: کەسێک زللەیکەت لێ دەدا، تۆش
 بۆت ھەيە زللەیکە لێ بدەيەوہ، قسەيەکەت پێدەلێ، قسەکەي پێ بلێوہ،
 بەلام ئەگەر قسەکەي ئەو، بۆ وێنہ: بوختانی داوین پیسی بۆ، تۆ بۆت نیہ
 بوختانی داوینپیسی پێ بکەيەوہ، چونکە ئەو لە خودی خۆیدا قەدەغەيە، بە
 بەرانبەرەو بۆ بەرانبەر، کەواتە: ئەوہ وردەکاریی دەوێ.

زانایان دەلێن: کەسێک دزییەت لێ دەکات، تۆ نابۆ دزیی لێ بکەيەوہ، بەلکو
 دەبۆ ھەقی خۆی وەرگریەوہ، یان کەسێک مالی داگیر کردووی، ناچی
 مالی داگیر بکەيەوہ، تۆش ھەقی خۆی وەردەگریەوہ، مەرج نیہ خودی
 ئەو شتە، بەلام بە ئەندازەي ئەو شتە.

﴿فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾، پاداشتی لەسەر خوايە، پاداشتی لێبوردن و چاوپۆشییەکەي
 کە مایەي چاکسازییە.

(۱۳) - ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾، بە دنیایی خوا ستەمکاریانی خوشناوین، واتە: ھەر
 کەسێک خراپە لەگەڵ خەلک دا بکات و زیانیان پێ بگەيەنێ، ئەوہ ستەمکارە، خواش
 ڤێستەمکاریانی خۆش ناوین.

(القرطبي) لە تەفسیرەکەي دا^(۱)، لە (ابن العربي) دەخوازێتەوہ، دەلێ:

(قَالَ ابْنُ الْعَرَبِيِّ: ذَكَرَ اللَّهُ الْإِنْتِصَارَ فِي الْبَغْيِ فِي مَعْرِضِ الْمَذْحِ، وَذَكَرَ الْعَفْوَ عَنِ
 الْجُرْمِ فِي مَوْضِعٍ آخَرَ فِي مَعْرِضِ الْمَذْحِ، فَاحْتَمَلَ أَنْ يَكُونَ أَحَدُهُمَا: رَافِعًا لِلْآخَرِ،

حاله قى دووهم: نهوويه نهو كه سهى ستمه كهى كردوهو ده سترژييه كهى كردوه، له ده ستر چووې، يان كه سيك بى، دان بيتنى به هه له كهى خویدا، به خلیسكانه كهى خویداو، داواى لیبوردن بکات، لهو حاله تدا لیبوردن باشته، لهو باره شهوويه كه خوا ده فهرموى: ﴿وَأَنْ تَعْمُوا أَقْرَبَ لِلتَّقْوَى﴾ نه گهر لیبوردن و جاویویشی بکهن (باشتره) له پارژکاریهوه نزیکتره.

با ئەم دوو دھقەش لەوبارەوہ بێنین:

۱- پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: {مَا يَحِلُّ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يُذِلَّ نَفْسَهُ، قَالُوا: وَكَيْفَ يُذِلُّ نَفْسَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «يَتَحَمَّلُ مِنَ الْبَلَاءِ مَا لَا يُطِيقُ» (أخرجه الترمذي: ۱۱۱، ۱۱۲، وابن ماجه: ۴۰۱۶، وَصَحَّحَهُ الألباني).

واتە: مسۆلمان بۆی ڕەوا نیە خۆی زەبوون بکات، گوێیان: ئەو پێغەمبەری خوا! چۆن خۆی زەبوون دەکات؟ فەرمووی: خۆی دەداتە بەر بەلایەک کە لە توانایدا نەبێت.

ئەمە ئەوەش دەگێتەوہ کە، تۆ نابێ بلی: قەیناکات با لەبەر خوا لێم بدەن! نا، دوایی ئەو لێدانە دەبینی سەردەکیشتی بۆ کوشتنیشت، برۆادار ئەوەندەو بۆی بکری نابێ خۆی زەبوون بکات، بە تاییەت بۆ کەسائیک کە بە هوێ چاوپۆشیی کردن و بێ دەنگییەوہت، زیاتر لە ئاستت دا شوولی لێ هەلپکێشن و، زیاتر سامەرەستوو و مکوڕ بن لەسەر سەتەم و خراپەکەیان.

۲- {قَالَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ ﷺ: بَلَعْنَا أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَأْمُرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُنَادِيًا فَيُنَادِي: مَنْ كَانَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ شَيْءٌ فَلْيَقُمْ، فَيَقُومُ أَهْلُ الْعَفْوِ، فَيُكَافِئُهُمُ اللَّهُ عَلَى مَا كَانَ مِنْ عَفْوِهِمْ} (۱).

واتە: ئەبوو بەکری سیددیق ﷺ گوێوویەتی: پێمان گەیشتوہ کە لە ڕۆژ قیامەتدا خوا (عز و جل) فەرماندە کات بانگ کەریک بانگ بکات: کێ شتێکی لەلای خوا هەیە، بەهەلسی! ئنجا خاوەنانی لێبوردن هەڵدەستێ و، خواش پاداشتی لێبوردنەکیان دەداتەوہ.

کورتە باسیک لە بارەی ڕاویژەوه:^(١)

برگەی یەکەم^(٢): ڕاویژ: بریتییە لە بناغەی بەرپۆڵەبەردنی تیکرای کاروبارەکانی کۆمەڵگا و دەوڵەتی ئیسلامیی:

تیمە ئەم برگەی یەکەمە لە ھەوت خاڵدا دینین، کە چۆن ڕاویژ بناغەی بەرپۆڵەبەردنی تیکرای کاروبارەکانی کۆمەڵگا و دەوڵەتی ئیسلامییە؟ دەقە عەرەبییە کە یەکسەر دەیکەم بە کوردیی.

(١) - پێشەدار بوونی ڕاویژ و پەسەن بوونی لە پێکھێنانی کۆمەڵ و کۆمەڵگا و دەوڵەتی ئیسلامیی:

ئەمە زۆر بەروونی دەفامرێتەوه، لە ھەرمایشتی خوا: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ الشوری، واتە: کاروباریان لە ئێو خۆیاندا بە ڕاویژە، ئەم پستە موبارەکە لە سیاقی ئەو ئایەتانەدا ھاتۆتە ھەر، کە پێناسەی کۆمەڵی مسوڵمان دەکەن.

کەواتە: ئەو سیفەتی کاروبار لە ئێو خۆدا بە ڕاویژ بەرپۆڵەبەردنە، کە خوا لە دوا ئیمان و پشت بە خوا بەستن و، لە دوا دوورە پەرێزیی کردن لە گوناھە گەورە و ناخۆلاو دزیوکان، دوا لێبوردنی پاش تووڕەبوون و، دوا وەلامدانەوهی پەرۆردگارو، دوا بەرپاکردنی نوێژ، یەکسەر باسی کاروبار بە ڕاویژ بەرپۆڵەبەردن

(١) تیمە لە: (الكتاب الحادي عشر) (تطبيق المجتمع للشریعة في جميع الجوانب الحیة) ھو، کە کتیی یازدەھەمە لە مەوسووعی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، کورتە و خولاصە مەتلەبی چوارەم و پێنجەم لە بارەی شووڕاوە دینین و، لە دوو برگەدا ئەم کورتە باسە لەبەر پۆشنایی ئەو کتییەدا، پوختە ئەوێ لەو کتییەدا باسمان کردو، دەخەینە ڕوو.

(٢) (المطلب الرابع: الشورى هي أساس إدارة، جميع شؤون المجتمع والدولة الإسلامية).

دەكات، كەواتە: ئەۋىش يەككە لە خەسلەتە بىنەپەتتە كانى تاك و، كۆمەل و، كۆمەلگاۋ دەۋلەت ئىسلامىي.

(۲) - يىڭەي راۋىژ لە ئىسلامدا:

يىڭەي راۋىژ ئەۋەيە، كە ھاۋئاستە لەگەل نوپۇز زەكاتدا، بەلگەشمان لەبارەۋە ئەۋەيە كە خوا ﷻ كاروبار بە راۋىژ بەرپۆۋەبردنى، خىستۆتە ئىۋان بەرپاكردنى نوپۇز، بەخشىنەۋە، ئىنجا ئەۋ بەخشىنە چ لە مال و سامان بى، كە زەكات زەقتىنەت، چ لە ھەرىشەتتىكى دىكە بى، ۋەك پىشتىر باسما كىرد. كەواتە: مادام خوا خىستۋويەتە ئىۋان نوپۇز بەرپاكردن و بەخشىن و، ھاۋكارىي كىردنەۋە، يانى: كاروبار بەراۋىژ بەرپۆۋەبردنىش، ھاۋتاۋ ھاۋئاستى ئەۋانە.

(۳) - چەمك و واتاي راۋىژ:

راۋىژ برىتتە لە ھەلگىرۋ ۋەرىگىر كىردنى بىرۋاپەكان و، تىۋەپامانىان بە مەبەستى كەىشتن بە پاى راست، ياخۇد راستىن، چۈنكە زانايانى زمان، گوتۋويانە: ۋشەي (شورى): لە پىشەدا لە (سَارَ النُّحْلَ الْعَسَلَ، يَشُورُهُ إِذَا جَنَاهُ مِنَ الْأُزْهَارِ، أَوْ مِنْ شِرْثِ الدَّائِبَةِ أَشُورَهَا إِذَا أَرْكَضَتْهَا، وَأَجْرَيْتَهَا لَتَجْرِبَهَا وَتَتَعَرَّفَ عَلَى مَشِيَّتِهَا وَطَبِيعَتِهَا)،^(۱) (شورى) لە يەكك لە ۋوۋانەۋە ھاتۋە:

أ- يان لەۋە ھاتۋە: ھەنگەكە ھەنگۈىنى كۆكردەۋە، شىلەي گولانى كۆكردەۋە كىردى ھەنگۈىن.
ب- ياخۇد لەۋە ھاتۋە: ۋلاخەكە غاردانم پىكردو، رۆياندنم تاكو تاقي بىكەمەۋە، داخۇ رۆىشتن و سروۋشتى چۆنە.

كەواتە: راۋىژكارانىش لە ئىۋان خۇياند، بىرۋاپەكان لە تەتەلەۋ بىزىنگ دەدەن و دەيانپىشكنن و لىيان ورددەبنەۋە، تاكو سەرەنجام بگەنە ئەۋەي كام راپە راستە؟ ياخۇد: كام راپە راستىر چاكتەرە؟!

۴- راپوڤژ گشتگیره، بۆ هەر کاریک که پینگهیه کی هه بی و گرنگیه کی هه بی، پتویستی به قسه لهسه رکردن هه بی:

به لگه شمان نه وهیه که خوا دهفه رموی: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ (الشُّوْرَى، که پیشتر گوتمان (أمر): بریتیه له حال و کار، هه شتیک که بهیئنی، قسه ی له باره وه بکری و راپوڤژی له باره وه بکری، واته: هه رچی کاروباری پروداران ه ده بی، به راپوڤژی، هه لبه ته نهو کاروباران ه ی په کیان لهسه ره نهو کهوتوه، لیان وردبیه وه، تییانه وه رامیئنی و راپوڤژیان له باره وه بکه ی.

۵- بینا لهسه ره نه وه ی باسکرا پتویستبوونی راپوڤژ لهسه ره پروداران، زۆر روون و ئاشکرایه:

چونکه خوا ﷻ له دوایی به رپاکردنی نوڤژ، به کسه ره باسی کاروبار به راپوڤژ به رپوه بردن ده کات، که واته: وه ک چۆن نوڤژو مال به خشین لهسه ره مسوولمانان فه رزن، به هه مان شیوه کاروبار به راپوڤژ بردنیشیان لهسه ره فه رزه.

۶- پابه ندیی به نهجامیکه وه که له راپوڤژ په یداده بی پتویسته، نه گه رنا راپوڤژکردن ده بیتنه خافلاندنی خه لک و، شتیکی بیجی:

کاریک که راپوڤژی له باره وه ده کری، پتویسته ده ره نهجامه که ی، نه نهجامه که ی پابه ندیی پتوه بکری، واته: راپوڤژ پابه ندکه ره (الشُّوْرَى مُلْزَمَةٌ)، ته نیا فیکره ر و، ئاگادارکه ره وه نه (أَيْسَرَتْ مُعْلَمَةً) له نپوان زانایاندا لهو باره وه زۆر قسه کراوه، چونکه وه ختیک له کاریک ده کوڤلدرتیه وه، راپوڤژی تیدا ده کری، ده ریش ده که وئ کام رایه راستره وه لگه دارتیه، نه گه ره ته به نیی نه کری، مانای وایه بهس خو خافلاندن و، خافلاندنی خه لک بووه، به تاییه ت له لایه ن که سیکه وه که راپوڤژه که ده کات، به تاییه ت له لایه ن که سیکه وه که هومکرانه و راپوڤژ به خه لک ده کات، نه گه ره هوکمران دوایی پابه ند نه بی، به رای زۆرینه وه، یان بهو رایه وه که ده رکهوتوه راستره وه لگه دارتیه، مانای وایه هه ر خافلاندوونی!

(۷) - له نیتوان راویژی ئیسلامی و دیموکراسییدا، دوو جیاوازی گهوره هه:

یهك: تهوهیه كه راویژ له ئیسلامدا گشتگیره، بۆ هه موو ره هه ندو لایه نه كانی ژیان و، ته نیا له بواری سیاسییدا كورت هه لئه هاته، كه خوا ده فه رموی: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُرَیْیَنَّهُمْ﴾، كاروباریان به راویژه، ئه مه لیره دا خوا ﴿كَارِیْكَ﴾ جیا له كارێكی تایهت نه كرده به راویژه وه، به لكو به گشتی و، به ره های فهرموویه تی، كهواته: هه موو كارێكی مسولمانان كه بهیتی و بایه خیی هه بێ، پتویسته راویژی تیدا بكری، هه ر بۆیه خوا ﴿كَارِیْكَ﴾ له قورئاندا، له مه سه له ی مامه له ی باب و دایكان له قه زیه ی شیر پیدانی كۆرپه كه یاندا، باسی راویژی كرده، له سووره تی (البقرة) تایه تی (۲۳۳) دا ده فه رموی: ﴿فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَشَاوَرَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾، هه روه ها راویژ كرنی مێرد، كه ژنه كه ی ته لاقدان، به لآم ژنه كه ی دووگیانه، چۆن مندا له كه یان شیر پێ بدهن، له دوا ی ته لاقدان؟ له ویش باسی راویژی كرده وه ده فه رموی: ﴿وَإِنْ كُنْ أُولَتْ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتَمُّوا رِیْنَكَ مَعْرُوفٍ﴾ (۶) الطلاق، (وَأَتَمُّوا) واته: (تَشَاوَرُوا)، راویژ بكه ن هه روه ها پێشه وای مسولمانان و حوكمرانیان، دیسان پتویسته راویژ به برواداران بكات، وه ك ده فه رموی: ﴿وَشَاوَرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ (۱۵۹) آل عمران.

دوو: راویژ له ئیسلامدا پابه ند به شه ریه ته وه، به حوكمه هه لپه ره كانی وه، چونكه وه ك بنجینه یه ك گوتراوه: (لا اجتهاد فی معرض النص)، له كاتی هه بوونی ده ق دا كۆششكردن نیه. به لآم دیاره دیموکراسی، به ربه ره لایه و، پابه ندنیه به هیج شتیكه وه، هه ر بۆیه ش له سایه ی ئه و كۆمه لگایه دا، كه به حیساب میكانیزمی دیموکراسی، بۆ حوكمرانی به كاردیتن، به بێ پابه ندی به شه ریه ته وه، ده گه نه بریاری ژۆر سه قهت، كه له رووی كۆمه لایه تییه وه، له رووی دینییه وه، له رووی ئه خلاقییه وه، له رووی خیزانییه وه، یان له رووی سته مكردن له گه لان و نه ته وه كانی دیکه وه، له سنوور دهرچوونێكی گه وهری تیدایه، به لآم له ئیسلامدا راویژی مسولمانان پابه ند به شه ریه ته وه، نابێ له و چوارچۆیه ده رچێ، ئه گه ر مسولمانانی هه موو دنیا نه ك ه ی په رله مانێك، نه ك ه ی

ئەنجومەنى نوپنەرائىك، كۆپىنەھە ناتوانن بلىن: سوود (ربا) ھەلآلە، يان زينا ھەلآلە، يان ھاپرەگەز بازى رەوايە، يان دزىي ھەلآلە، يان داگىر كردن، ياخود بەكارھىتانى مادە شەرخۆشكەرەكان رەوايە، چونكە ئەمانە ھەموويان لە دەقەكانى قورئان و سوننەتدا ھەلبىراون، زانايان ۋەك بىچىنەيەك گوتوويانە: (حَرَامٌ مَّحْمُودٌ حَرَامٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَحَلَالُهُ حَلَالٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) ئەو ۋەي كە موحەممەد ﷺ بە قەدەغەي دانائە، ھەر قەدەغەيە تاكو قىيامەت، ئەو ۋەش كە ئەو بە رەواي دانائە، رەوايە تاكو قىيامەت، ھىچ كەس بۆي نىيە نە ھەرامەكان، رەوا بىكات، نە رەوايەكانىش قەدەغە بىكات.

بىرگەي دووھەم^(۱): سەرپەرشتىارى كردنى كاربەدەستان، رەوايەتتىي نىيە، مەگەر لەسەر بناغەي راوئىژ، ئەو بەرپرسىارىيەتتىيەيان پىسپىردرابى:

لەوبارەش چوار بەلگان دەخىنە روو:

يەكەم: ئەم بنەمايەش ھەر لە بنەماي يەكەمەھە ۋەردەگىرى و ھەلئەھىنجىرى، بنەماي يەكەم: برىتى بوو لە: راوئىژ بناغەي بەرپۆھەردنى تىكراي كاروبارەكانى كۆمەل و كۆمەلگا، دەولەتى ئىسلامىيە، چونكە مادام خوا ﷻ راوئىژى كردو بە ئەو بناغەيەي كە تىكراي كاروبارى مەسئۇلمانانى لەسەر بنىات دەنرى و فەرموويەي: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ بىگومانىش كارى ديارىيكردى كاربەدەستان، لە ھەموو كارەكانى مەسئۇلمانان گزنگىرو مەزنتەر، بۆيە پتويستە راوئىژى تىدا بىكەن، خوا دەفەرموى: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ كاروبارىيان لە نىوان خوياندا بەراوئىژ، كارى ئەرك پىن سپاردنى كاربەدەستانىش، لە ھەموو كارەكان مەزنترو، بايەخدارترە.

كەواتە: لە ھەموو كارەكان زياتر دەبى ئەو ۋەي تىدا رەچاوبىرى، كە دەبى ئەو كارە بناغەكەي راوئىژ كردن بى، بۆيە مەسئۇلمانان ھىچ بوارو دەرەفتيان

(۱) (الْمَطْلَبُ الْخَامِسُ: إسناد ولاية ولاة الأمور لا شرعية لها، إِلَّا إِذَا أَسْنَدَتْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ أَسَاسِ الشُّورَى).

نیه، ھەر کاتیک ویستیان کاریک له کاره کانی به پۆیه بردنی کۆمه لگا به که سیک بسپۆرن و به پرپرسیک بۆ ئەو کاره بدۆزنهوه، دەبی پراویژی تیدا بکهن، چونکه ئەو کهسهی کاروباریکی مسوڵمانان به پۆیه دهبات، له راستیدا وهك جێگرایه تیی پیغه مبهر ﷺ ئەو کاره دهکات، دیسان وهك کاریی سپۆردراویه تیی مسوڵمانان، یانی: (نَبَايَةُ عَنِ الرَّسُولِ، وَوَكَاَلَةُ عَنِ الْمُجْتَمَعِ) خوا ﷺ له ههموو قورئاندا، دواندنه کانی ههموویان ئاراسته ی ئیماندارن کردوون: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) که واته: له ئەسلدا کۆمه لگای برودار، کۆمه لگای مسوڵمان، خاوهنی شه رعیی دهسته لاتنه، ئەو کهسهی هه لیده بژێرن بۆ ئەوهی کاروباریان بۆ به پۆیه به ری و مشووریان بخوات، چ له رووی یاسادانانه وه، چ له رووی جییه جی کردنه وه، چ له رووی دادوه ریه وه، چ له ھەر روویکی دیکه وه، ئەوه وه کیلپانه و، ئەوان خو یان ئەو کاره یان پیسپاردوه.

پیشه وا زه هه بیی هیناویه تی: (دَخَلَ أَبُو مُسْلِمٍ عَلَى مُعَاوِيَةَ، فَقَامَ بَيْنَ السَّمَاطَيْنِ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْأَجِيرُ، فَقَالُوا: مَهْ، قَالَ: دَعَاؤُهُ فَهُوَ أَعْرَفُ بِمَا يَقُولُ، وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَبَا مُسْلِمٍ)^(۱).

واته: ئەبوو موسلیمی خه وه لانی چوو بۆ لای موعاویه ی کوری ئەبوو سوفیان (که هوکمران بوو)، پییگوت: سلاوت لی بیته ئەی کریکار، (یان ئەی ئەو کهسه ی به کریمان گرتووی)، خه لکه که ی کۆرو مه جلیس گو تیان: بی دهنجه، (یانی: ئەو قسه یه چییه ده یکه ی؟!، موعاویه گو تی: لئیگه پۆین، ئەو بۆ خو ی چاکتر ده زانی چی ده لی، (وعلیکم السلام) ئەی ئەبوو موسلیم!

دووهم: به لگه یه کی دیکه له و باره وه که سه ره رشتیاری مسوڵمانان په وایه تیی نیه، ته گهر پالنه درپته لای پراویژو، له ویستی ئازادی مسوڵمانانه وه، له قه ناعهت و په زامه ندیپانه وه هه لته قولابن، فه رمووده ی خوای به رزه، که ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ﴾

إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿۵۵﴾ النساء، واته: بیگومان خوا فەرمانتان پێدەکات، (ئەو کۆمەڵگای مسوڵمان) کە سپاردەکان بە خەڵکی شایستە ی خۆیان بپێرن و، هەر کاتێک دادوهرییان کرد لە نێوان خەڵکدا، (ئەو حوکمرانەکان)، بە دادگەرانه دادوهری بکەن، ئەوێ خوا ئامۆزگاریتانی پێدەکات، باشتەین شتە، بیگومان خوا بێسەری بێنەرە.

لێرەدا خوا ﷻ لەم ئایەتە موبارەکەدا {وَهَكَذَا: مەوسووعە:} {ئیسلام و دەولەتداری} دا کە چوار کتیبەو لە کتیبی دووهمیاندا بە درێژی لەبارە ئەم ئایەتەوه دواین {خوا ﷻ} فەرمان دەکات بە کۆمەڵگا، کۆمەڵگای مسوڵمان و لەسەریان پتویست دەکات، کە سپاردەکان تەسلیمی خەڵکی شایستە ی خۆیان بکەن و، لە دادوهری کردنیشدا دادگەر بن، دوایش بۆیان ڕووندەکاتەوه کە ئەوێ خوا ئامۆزگارییان پێدەکات، باشتەین ئامۆزگارییەو خوا قسەکانیشیان دەبێست، کردەوه کانیشیان دەبینی.

سپاردەکان (أَمَانَات) کە لێرەدا خوا فەرمانی بە ڕواداران کردو، بیانگەینەنە دەستی خەڵکی شایستە ی خۆیان، گشتگیرە بۆ هەموو جورەکانی سپاردەکان، چ سپاردە ی ماددی بن، چ سپاردە ی مەعنەوی بن، بەلام ئەوێ لە سیاق دەرەکەوێ، لەبەر ئەوەش کە خوا (أَذَاءَ الْأَمَانَاتِ) لەگەڵ (حُكْمٍ بِالْعَدْلِ) دا، پێکەوه هێناون، ئەوێ کە مەبەست لە سپاردەکان (أَمَانَات) لێرەدا کاروبار بە ڕێوەبردنی کۆمەڵگایە، کە لە راستیدا مەزنتەین سپاردەو ئەمانەتیشە، پێغەمبەری خواش ﷺ وشە ی ئەمانەتی وا تەفسیر کردو، وە کە لەم فەرماشتەدا دیارە:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا ضُيِّعَتِ الْأَمَانَةُ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ»، قَالَ: كَيْفَ إِضَاعَتُهَا؟ قَالَ: «إِذَا وُسِدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ» {أخرجه البخاري: ۵۹}. ئەوێ لە درێژە ی فەرماشتێکدا هاتو، کە پیاویک لە پێغەمبەر دەپرسێ ﷺ {مَتَى السَّاعَةُ} ئاخیر زەمان کە ی دی؟ یاخود قیامەت کە یه؟

واتە: ئەبوو هورەیرە ر.ه. دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: هەر کاتێک سپاردە زیایە کرا، چاوهرێی ئاخیر زەمان، (یان چاوهرێی قیامەت) بکە، ئەویش

گوڭ: زايە كىردنى سىپاردە چۆنە؟ فەرموۋى: ھەركات كاروبار بە كەسى ناشايست سىپىردا، چاۋە پىي قىامەت، (يان چاۋە پىي ئاخىر زەمان) بىكە.

ھەلبەت ھە ھاۋە ھە (خوالى پازى بى)، لە (الْقِيَامَةُ الْكُبْرَى، أَوِ السَّاعَةِ الْكُبْرَى) ي، پىسار كىردە، واتە: ئاخىر زەمان، ياخود زىندوۋ كرانەۋە ھە لىسپرانەۋە، بە لىم پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بۆى باسى كۆتايى ھاتن و ئاخىر زەمانى ھە ر كارىك كىردە، كە بە كەسىكى ناشايست دە سىپىردى، كە ھە كارە سەرى بەفەتارە دە چىت و كۆتايى پى دى و، ئاخىر زەمانى ھە كارە دى.

كە واتە: كاتىك سىپاردەى ھوكمرانىي زايە نە بوۋە، كە بە خەلىكى شايستە سىپىرداۋە، كە سائىك كە شايستە بن، بۆ ئىدارە دان و بە پىۋبىردى كاروبارى كۆمەلگاي مەسۇلمان.

دوۋ روۋون كىردە ھەى گىرگ:

(۱) - وشەى: ﴿وَأُولَى الْأَمْرِ﴾ ۵۱ النساء، وشەى كە، ناگونجى بلىين: مەبەست پىي كەسىكە، ھە كەسەى كە كاروبارى كۆمەلگا بە پىۋە دە بات، ئەگەر ناۋى لىينى: خەلىفە، ئىمام، ئەمىر، سەرۆك، سولتان، بۆچى؟ چۈنكە (أولى) بە ماناى خاۋەنان (أصحاب)، دەلى: (أولى: جَمْعٌ لَا وَاحِدَ لَهُ مِنْ لَفْظِهِ، وَاحِدَهُ ذُو، وَأُولَاتٌ لِلْإِنَاثِ، وَاحِدَتُهَا ذَاتٌ) ۵۲ واتە: (أولى: وشەى كە بە ماناى خاۋەنان دى، كە لە بىژەى خۆى تاكى نى، بە لىكو تاكە كەى برىتە لە (ذو) خاۋەن، بۆ يەك كەس، بۆ مەينان، دەگوتى: (أولات) تاكى (أولات) ىش، برىتە لە (ذات).

كە واتە: ھەر لە ئەسلىدا ئەوانەى خاۋەنى دەستەلات دە بن، لە كۆمەلگاۋ دەۋلەتق ئىسلامىدا، دە بى كۆبن، (أولى الأمر) كە دەفەرموۋى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ ۵۳ النساء، تىمە لە ئىسلامدا (ولى الأمر) مان نى، (أولى الأمر) مان ھەى، كە واتە: ئەۋە لادائىكى زەق و خراپە، كە بە ناۋى ئىسلامەۋە كەسىك ناۋى لىينى: (أولى الأمر)، تىمە (أولى الأمر) مان ھەى،

دەستەلەت و ھۆكۈمپرائىنى لە ئىسلامدا بە ستافە، بە كۆيە، تاكىك نىيە، بەلئ: كەسك دەبى ناوى سەرۆك بى، ناوى ئەمىر بى، ناوى ھەرچى بى، بەلام بە تەنيا ھۆكۈمپرائى ناكات، بەلكو راپوئژ دەكات لەگەل ئەوانەى لەگەلى دان، يانى: ھاوكارەكانى.

لە ھەموو قورئاندا وشەى (ولي الأمر) نەھاتو، بەلام (أولي الأمر) ھاتو، دوو جار ھاتو لە سوورەتى (النساء)دا.

ئىجا ئەو خاوەنەى فەرمانە، ئەو كاربەدەستانە، چ لە كۆرى راپوئژ (پەرلەمان) دا خۇيان بىننەو، ياخود لە: كۆرى كردنەو ھو گرئدان (أهل الحل والعقد) كە لەم رۆژگارەدا بە دەستەلەت ياسادانان ناوژەد دەكرى، چ لە ھۆكۈمەتدا، يان لە دەستەلەت جىبەجى كردندا، چ لە دەستەلەت دادوهرىيدا، ھەر سىك دەستەلەتەكان، (أولي الأمر) ئەوانەى ئەو سى دەستەلەتەن بەرئو دەبەن، ئەو وشەيان بۆ بەكار دەھىنئ.

(۲) - چۆنەتتى و شىۋازى راپوئژ كردن لە نىو كۆمەلگادا، بۆ دياربىكردى ئەوانەى كاربان پىدەسپىردى، لە ھەر سى دەستەلەت ياسادانان و جىبەجى كردن و دادوهرىيدا، شەرىعت شىۋازىكى دياربىكراوى بۆ دانەناو، بەلكو بەجىبەشتو، لە بازنى رەوادا، لە بازنى دەستكراوھى دا، تاكو كۆمەلگا لە ھەر قۇناغىك لە قۇناغەكانى گەشەكردنى ژيانى بەشەردا، بە پى پىتويست مىكانىزمى بۆ دابى، كەواتە: مەسۇلمانان ئازادن و دەستكراو، لە ھەلبۇزاردى ئەو شىۋازو مىكانىزمەنى كە پىيان باشتە لە رووى ئىدارى و ھونەرىيەو، بۆ ئەوئى ئەم ئايەتە موبارەكە: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُرَىٰ بَيْنَهُمْ﴾، لە ژيانى خۇياندا بەرجەستە بكەن، مەسۇلمانان ھىچ قەيدو بەندىكىيان لەسەر نىيە، چگە لەو كە نابى پىچەوانەى دەقىكى شەرىعت بى و، دەبى ھىنانەدى بەرژەوھندى مەسۇلمانانى لىكەوئتەو، چونكە كاروبارە ھەلسوكەوتىيەكان، ئەسلى تىياندا ھىنانەدى بەرژەوھندى و چەسپاندنى دادگەرىيە، ئەگەرنا ھىچ قەيدو مەرجىكى دىكەيان لەسەر نىيە، بە پىچەوانەى خواپەرستىيەكانەو، كە ئەسلى تىياندا پابەندىيە بە دەقەكانەو،

بەبى سەرنجدانى حىكمەتەكەيان، چونكى مامەلە لەگەل خوادا ﷻ لەسەرۋى عەقلى بەشەرەۋىيە، بەلام مامەلەى كۆمەلگا لە تىو خۆيدا، لە مەۋداى عەقلى بەشەر دايە، بۆيە دەبى حىكمەت و سوۋدەكە لەبەرچاۋ بگىرى.

(۳) - ديارىيكردى نوئەنرانى كۆمەلگا، ياخود ئەندامانى راۋىژ، يان ئەندامانى پەرلەمان، بە زاراۋەى ئەمرو، گرنگترين ئەو بابەتانەيە، كە دەبى كۆمەلگاي مەسۇلمان قەسەى خۇى تىدا بكات و راۋىژى تىدا بكات، ئنجا چۆنەتتەي ھەلباردن و ديارىيكردى نوئەنرانى كۆمەلگا، ئەمىش ديسان شەرىعەت بە بۆشى بەجىھەتتە، تەنبا يەك چوارچىۋەى فراۋانى بۆ دانائە، كە دەبى بە راۋىژى مەسۇلمانان لە بەينى خۇياندا بى و، ھىچ كەس بە لاف لىدانى تاكىي بلى: من شايستەترم، يان بئەمالەي، يان عەشیرەتتەى، يان حىزبى، يان پەگەزى، بۆى نىە خۇى بەسەر كۆمەلگادا بىسەپىتتەى، بەلكو دەبى بە راۋىژ بى، بە پىرس و راى كۆمەلگابى.

(۴) - زۆرىك لە زانايان لەبارەى پەۋابوون و پەۋانەبوونى ھوكمرانىي ئەۋانەى خۇيان بەسەر كاروبارى مەسۇلماناندا سەپاندە، لە دواى چوار خەلىفە راشىدەكان، ھەر لە موعاۋىيەى كورى ئەبوو سۇفیانە، ھەتا دوايى، لەو بارەۋە زۆر قەسەيان كىردە، كە بەبى راۋىژ بە مەسۇلمانان خۇيان بەسەر كورسىي ھوكمرانىيدا سەپاندە، كە ئەۋەى موعاۋىيە ھەتا راددەيەك شۆبھەيەكى بە دەستەۋە ھەبوو، كە ھەسەنى كورى عەلى (خو لىيان پازى بى)، تەنازولى بۆ كىرد، بەلام لە دواى ئەۋەۋە يەزىدى كورى و، ئەۋانى دىكە، جگە لە عومەرى كورى عەبدولعەزىز، پەھمەتى خۇاي لىبى و، ھەندىكى دىكەيان كە كارەكەيان تەسلىمى مەسۇلمانان كىردۆتەۋە، بەلام مەسۇلمانان ھەلىيانىباردوون، ئەۋانى دىكە ھەموۋيان بە مىراتىي بوون.

زانايان لەوبارەۋە زۆر قەسەيان كىردە، بەلام ئەۋ فەرمايشتەى پىغەمبەر ﷺ كە دەفەرەمۋى: (أَوَّلُ مَنْ يَغَيِّرُ سُنَّتِي رَجُلٌ مِنْ بَنِي أُمَيَّةَ) (أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي عَاصِمٍ فِي الْأَوَائِل: ج ۷، ص ۲، ورواهُ ابْنُ كَثِيرٍ فِي الْبَدَايَةِ وَالنَّهَائَةِ: ج ۸، ص ۲۳۴، وكذا رواه السيوطي في الجامع الصغير: ۲۸۴۱، وأوردته الألباني في السلسلة الصحيحة رقم: ۱۷۴۹)، واتە: يەكەم كەس كە پىيازى من دەگۆرى، پىاۋىكە لەبەنى تومەيە.

تهلبانیی په حمه قی خوای لی بی، ده لئی: په ننگه مه به ست له فہرمايشته که
گوړینی سیستمی هه لېژاردنی خه لېفه بی و، کردنی به میراتی بی، [که له سہر
دهستی مو عاویہ ته وه روویدا، خوا لئی بیووری].

له و باره وه زانایان زور قسہیان کردوه، به لام پیم وایہ نه م فہرمايشته ی
پیغہ مہر ﷺ، نه و بابہ ته یه کلای دی کاتہ وه، هہروہا دہگونجی نه و نایہ ته
موبارہ کہی سوورہ قی (البقرہ) له و باره وه به به لگہ به پزیتہ وه، کہ دہ فہرموئی:
﴿قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ (۱۶۴) واتہ: په یمانی من ستمکاران
ناگریته وه، کہ له وه لامی ثیبراہیم دایہ (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، وه ک خوا
دہ فہرموئی: ﴿وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ
وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ (۱۶۴) البقرہ، واتہ: یادبکہ وه! کاتیک
پہروہردگاری ثیبراہیم، ثیبراہیمی تاقیکردہ وه به چہند وشہ یه ک (واتہ: به
چہند تہرکتیک) تہویش هہمووی تہواو کردن، دواپی (خوا) فہرمووی: من
دہتکہ مہ پیشہوا بو خه لک، گوئی: تہدی له وه چہ کہم؟ (خوا) فہرمووی:
ستمکاران په یمانی من نایانگریته وه، واتہ: ستمکاران په وایہ تیایان نیہ، بو
پیشہ وایہ تی و حوکمرانیی.

کہ واتہ: هہر کارپی سپاردتیک له سہر بناغہ ی خو سہ پاندن و، ستم له خه لک
کردن بنیات نرابی، له راستییڈا په وایہ تی نیہ و، به ناشہرعیی له قہ لہم دہدی.

سیہ م: به لگہ یه کی دیکہ له و باره وه، تہوہ یه کہ خوا ﷺ له سہر کار به دہستانی فہر
کردوه حوکم به دادگہریی بکہن، وه ک خوا ﷺ دہ فہرموئی: ﴿وَإِذَا حُكِمَ بَيْنَ النَّاسِ
أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ (۵۸) النساء، تہمہش به لگہ یه کی دیکہ یه، چونکہ بابای ستمکار،
کہ خو ی به سہر خه لکدا سہ پاندوه و بوخو ی دادگہرنیہ، چون دہ توانی له حوکمرانییڈا
دادگہرانه په فتار بکات؟ وه ک گوتراوه: (كَيْفَ يَسْتَقِيمُ الظَّل وَالْعُودُ أَعُوجُ) سیہر چون
راست دہبی، تہ گہر داره کہ خوار بی؟!

چۈرەم: ھەلبەتتە دەگونجى زۆر بەلگەي دىكەش بېھىزىتەو، پۇ وئىنە: خوا لە سوورەتى (ھود) ئايەتى (۱۸)دا، دەفەرمۇي: ﴿لَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ ۱۸، واتە: ئاكاداربىن! نەفرىنى خوا لە ستە مكاران.

ئىنجا چۆن باباي نەفرىن لىكراو، دەبىتتە سەرپەرشتىارى مۇسولمانان، مۇسولمانلىك كە خوا بەزەيى پىدادىن، كەسىك كە خوا لە بەزەيى و پەھمەتى خۇي دوورى خستۇتەو نەفرىنى لىكردو، چۆن بىكرىتە سەرپەرشتىارو، سەرۆكىان؟ دەگونجى زۆر بەلگەي دىكەش لەو بارەو بېھىزىتەو.

مەسەلەى دووھەم:

ھەقى خۆکردنەوھو تۆلەستاندنەوھ، دواى ستەملىكران، گلەيى لەسەر نىھ، بەلكو گلەيى و سەرزەنشت لەسەر ستەم كارو دەستدریژكارانەو، ئەوانە ئازارى بە ژانىشیان ھەيە لە قیامەتدا، كەسكىش خۆراگريى و لیيوردنى ھەبى، ئەو خەسلەتە لەو كارانەيە كە بەبى ئیرادەى پتەوو قايم نایەتەدى:

خوادەفەرموى: ﴿وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾ (٤١) إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾

شیکردنەوھى ئەم ئایەتانه، لە پینچ برگەدا:

(١)- ﴿وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾، بە دنیایی ھەر كەسیك دواى ئەوھى ستەمى لیکراو، تۆلەى خۆى بستییتەوھو و ملنەدات بۆ ستەم، ئەوانە پرى گلەیان لەسەر نىھ، كەس ناتوانى گلەیان لى بكات و سەرزەنشتیان بكات.

كە دەفەرموى: (وَلَمَنِ) ئەم (ل)ە، (موطنة للقسم)، رېخۆشكەرە بۆ سویند، ﴿وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ﴾ واتە: بە دنیایی كەسیك تۆلە بستییتەوھو لە دواى ئەوھى ستەمى لیکراو، (انْتَصَرَ) پېشتەر گوھان: آ- یان بە مانای بەرھەلستی ستەمكارى كرد، ب- یان بە مانای تۆلەى ستاند، ج- یاخود مانای داواى یارمەتیی كرد تاكو زوڵمى لى نەكرى.

(بَعْدَ ظُلْمِهِ: إِذَاقَةُ الْمَصْدَرِ إِلَى مَفْعُولِهِ، أَي: بَعْدَ كَوْنِهِ مَظْلُومًا)، (بَعْدَ ظُلْمِهِ) ئەمە پالدىنى چاوگە بۆ لای بەركار، (بَعْدَ ظُلْمِهِ) (ظلم): چاوگە و ئاواوگە (ه) بەركارەكەيەق، كە ئەمە پالدىنى چاوگە بۆ لای بەركار، واتە: دواى ئەوھى ستەمى لیکراو، تۆلە بستییتەوھو، گلەيى لەسەر نىھ، چونكە (مَنْ: شَرْطِيَّة) يانى: ھەر كەسیك بە مەرجيك ستەمى لیکرابى تۆلە بستییتەوھو، گلەيى لەسەر نىھ.

﴿فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾، ئا ئەوانە هیچ پێیان لەسەر نیە، یانی: (مُوجِبِ
المُؤَاخَذَةِ) هیچ پێیەکی پێویستکەر بۆ سزادان و گلهیی لێکرانیان لەسەر نیە،
(فَأُولَٰئِكَ)، دەبێتە وەڵامی مەرجه کە، هەر کەسێک بە مەرچیک ستمی لێکراوی و
تۆلەبستییەتەو، یاخود بەرپەرچی ستمەکە بداتەو، وەڵامە کە ی ئەو هیە: ئەوانە
هیچ پێی گلهیی کردنیان لەسەر نیە.

(۲) - ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ﴾، پێی گلهیی کردن تەنیا لەسەر ئەوانەیه،
کە ستم لە خەڵک دەکەن، هەر ئەوانە گلهییان دێتە سەرو، پێی پەخنەگرتیان بۆ
لادەچن، وشە ی (إِنَّمَا): زۆرجار باسمان کردو، ئامرازی کورتەهێنان و چەسپاندنە، (أَدَاةُ
الْحَصْرِ وَالْإِثْبَاتِ) یانی: پێی گلهیی تەنیا لەسەر ئەو کەسانەیه کە ستم لە خەڵک دەکەن.

(۳) - ﴿وَيَعْبُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، هەروەها بە ناهەق دەستدریژی دەکەن
لە زوویداو، سنوور بەزێتی دەکەن، وشە ی (بَغْيٍ): بریتیه لە سنوور بەزاندن ڕوودو ئەو
شتانە ی خوا لەسەر زوویدا داینان، وەک مافیکی گشتی و سوود بەخش بۆ هەموو
لایەک، کە خوا بۆ تێکڕای خەڵکی خوێڵاندوونی، ئەو بێتی دەستدریژی بکاتە سەر ئەو
هەق و مافانە، یاخود ئەو نێعمەتانەو بۆ خۆی قۆرخیان بکات و دەستیان بەسەر
دابگرێ، ئانەو (بَغْيٍ) ه.

کە دەفەرموی: ﴿بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ دەستدریژی کردن هەر بە ناهەقە، بەلام
ئەمە: (لِكَشْفِ قَطَاعَةِ الْبَغْيِ) ئەمە بۆ دەرخستنی ناوۆلایی و، ناشیرینی ئەو
دەستدریژیەیه، ئەگەرنا دەستدریژی و سنوور شکێنی هەر خراپە.

ئنجا کەسانێک وابن:

(۴) - ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، ئەوانە ئازاریکی بە تیشیان بۆ هەیه، ئازاریکی بە
ژان کە بە دنیایی مەبەست پێی سزای ڕۆژی دواپیه.

(۵) - ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَصَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾، بە دنیایی هەرکەس خۆی ڕابگرێ
و لێبووری، ئەو لە کارە گرنگ و جەخت لەسەر کراوەکانە. ئەم (ل) ی (وَلَمَنْ) لامی

دهستپیکردنه (لام الإبتداء)، یانی: مسۆڤه ر که سیک خۆپاگری بکات و لیبوردن بکات، ئەو خۆپاگری و لیبوردنه، ﴿لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾، واته: لهوکارانهیه که پیویستی به عهزیمهت دهکات، یاخود لهو کارانهیه که به که ساتیک خاوهن ئیرادهو عهزمی پتهو ئەنجام دهدرین، یاخود لهو کارانهیه که خوا ﷻ زۆر جهختی لهسهر کردوونهوه.

لیرهدا که دهفهرموی: ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَعَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ چوار جهختکه رهوه هاتوون:

۱- (ل): ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَعَفَرَ﴾.

۲- (إِنَّ): (إِنَّ ذَلِكَ).

۳- (ل) ی دهستپیکردن (لام الإبتداء): ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَعَفَرَ﴾.

۴- وهسفرکردن به چاوگ: ﴿لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ ئەو کارانهی عهزیمان لهسهر کراوهو، ئیرادهیهکی پتهویشیان له پشتهوهیه.

وشه ی (عَزْم) یانی: (عَقْدُ النَّيَّةِ عَلَى الْعَمَلِ وَالثَّبَاتِ عَلَى ذَلِكَ) (عَزْم)، بریتیه له گریدانی نیازو مه بهست لهسهر کاریک و، چه سپاوی لهسهر ئەو کاره، وشه ی (عَزْم) که پالدرارهته لای (الأمور)، (مِنْ إِصَافَةِ الصِّفَةِ إِلَى الْمَوْصُوفِ) لیرهدا سیفیهت پالدرارهته لای وهسفرکراو، (أَي: الْأُمُورِ الْمَعْرُومَةِ، أَو الْأُمُورِ الْعَازِمَةِ أَصْحَابُهَا)، واته: لهو کارانهیه که عهزیمان له سهر کراوه، یان: که خاوهنهکانیان، خاوهن دلی پتهون لهسهر ئەنجامدانی کاران، یاخود: (مِنْ عَزَائِمِ اللَّهِ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ بِهَا) لهو کاره گرنگانهن که خوا مه بهستی بوون، مروقه کان بیانیهینه دی.

بوو روونکردنه وهی ئەو ئایهته موباره که ی دهفهرموی: ﴿وَلَمَنْ أَنْصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَاعَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾، واته: ههر که سیک له دوا ی ئەوهی ستهمی لیکراوه، تۆله بستیتهوه، ئەوانه هیچ ریی گله بیان لهسهر نیه، ئەم دهقه لهوبارهوه، دینین:

يُنْفِخُهُمْ رَبِّيَّ دُفْعَةً رَّيْوً: [الْمُسْتَبْتَانِ مَا قَالَا فَعَلَى الْبَادِي، مَا لَمْ يَعْتَدِ الْمَطْلُومُ] (أُخْرِجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۵۸۷، والبخاري في الأدب المفرد: ۴۴۲۳، وأبو داود: ۱۸۹، والترمذي: ۵۸۱) واته: ئەو دوو كەسەي قسە بە يەكدي دەئین، (جئیو بە يەكدي دەئین)، ئەو كەسەي دەستیشخەر بوو، گوناھەكە لە ئەستۆي ئەو، تاكو بابای ستملنكراو سنوور شكێنیی دەكات و تێدەپەرنێ. [ئەو كاتە ئەویش گوناھبار دەبێ] وهك پنجینه یەكی شەرعیی هاتو: (البادی بالشّر اظلم) دەستیشخەر بوو خراپە ستمەكارترە، واتە: گوناھەكە لە ئەستۆي ئەو، ئەو ی دیکە كە وەلام دەداتەو و بەرگری لە خۆي دەكات، گوناھبار نابێ، چونكە خوا ﷻ پرێگای پێداو بەرگری لە خۆي بكات: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ﴾، ﴿فَمَنْ أَعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ﴾ (البقرة: ۱۹۰) ئەو یان پرێی پێدراو، بۆیە گوناھبار نیە و ئەركێكی شەرعیی ئەنجام دەدات، بەلام هێ یەكەم كە دەستیشخەر دەبێ بوو دەستدرێژی، كارێك دەكات، كە خوا قەدەغەي كردو، بۆیە گوناھبارە.

مهسه له ی سییه م:

ههر که سیک خوا گومرای بکات، هیچ سهرپهرشتیاری نابن و، له کاتی دیتنی سزای خواشدا، داوای گهړانه وه ده که ن بو دنیاو، کاتیکیش له سهر ناگر راده نویتړین به ملکه چیی و زه بوونی به سیله ی چاوان، ته ماشا ده که ن و، پروادارانیش ده لّین: نه وانه ی خو یان و که س و کاریان دۆراندوه، زیانبارن و، هیچ که شیش نه بوو له سزای خوا دهر بازیان بکات، نه وه ی خواش سهرگره ردانی بکات، هیچ ری نی ن:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُوا هَلْ إِلَى مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ۚ﴾ (۱۱) ﴿وَرَنَّهُمْ يُعْرِضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ۚ﴾ (۱۵) ﴿وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۚ﴾ (۱۶)

شیگردنه وه ی ئهم ئایه تانه، له ده (۱۰) برکه دا:

(۱) - ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ﴾، ههر که سیک خوا گومرای بکات، هیچ سهرپهرشتیاری نین، له دوا ی وی.

(مِنْ) ی ﴿فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ﴾، (مِنْ: زَالِدَةٌ لِلتَّوَكُّيدِ)، ئهم (مِنْ) ه، زیادکراوه بو جه ختکردنه وه، واته: ههر له سه ره تای سهرپهرشتیاری به وه تاکو کو تایی، هیچ که سیک نیه، له دوا ی خوا سهرپهرشتیاری بئ، مادام خوا گومرای کردبئ.

که ده فهرموئ: ﴿مِنْ بَعْدِهِ﴾، یانی: (مِنْ دُونِهِ، مِنْ غَيْرِهِ) جگه له خوا هیچ سهرپهرشتیاری دیکه ی نین، که خوا گومرای کردبئ، کئ ده توانئ سهرپهرشتیاری بئ و بیخاته وه سهر ری؟!

(۲) - ﴿وَرَى الْفَالِغِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾، ستەمكارانىش دەبينى، كاتىك كە تازار دەبينى، سزا دەبينى، واتە: دۆزەخ دەبينى، وشەي (الْعَذَابُ)، (أل) ەكە بۇ ناساندە، بەلەم بۇ (عهد)ە، واتە: سزاو ئازارەكە دەبينى، كە مەبەست پىي دۆزەخە، چى دەكەن؟

(۳) - ﴿يَقُولُونَ هَلْ إِنْ مَرَرْنَا مِنْ سَبِيلِ﴾، دەلەن: ئايا ھىچ رېئەك نىيە بۇ گەرەنە، (هَلْ: إِنْكَارِي فِي مَعْنَى التَّنْكِهَةِ، وَ«مِنْ» زَائِدَةٌ لِلتَّأَكُّدِ) ﴿هَلْ إِنْ مَرَرْنَا مِنْ سَبِيلِ﴾ يانى: ئايا ھىچ رى ئىن بۇ گەرەنە بۇ دنيا؟ (هل) بۇ پرسىاركردى نكووليليكردنە مەبەست پىي لابرەنە، (مِنْ) ىش كە چۆتە سەر (سبيل) زياد كراوہ بۇ تەئكىد كىردنە، واتە: ھىچ جۆرە رېئەك نىيە، كە بگەرپىننەوہ.

وشەي (مَرَدٌ) ەك پىشتىرىش باسما كىرد، ھەم بە ماناى گەرەنەوہ (وَجُوع) دى و چاۋگى (ميمى) يە، واتە: گەرەنەوہ، ھەم بە ماناى شوپنى بۇلا گەرەنەوہ، يانى (مَرَجِع) واتە: ھىچ شوپنىك نىيە بۇ لاي بگەرپىننەوہ؟

(۴) - ﴿وَرَبُّهُمْ يُعْرِضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِنَ الذَّلِيلِ﴾، تۆ ئەو تاوانبارە بېپروايانە دەبينى، ملەكە چانە بەھۆي زەبوونىيەوہ رادەنوئىرەن لەسەرى، راناۋى (ها)ى (عَلَيْهَا) بۇ ئاگرى دۆزەخ دەچىتەوہ، لەسەر ئاگرى دۆزەخ رادەنوئىرەن، ﴿خَشِيعَاتٍ مِنَ الذَّلِيلِ﴾ زۆر ملەكە چانەو زەبوونانە، لەبەر ئەو بى دەستەلاتىي و داماۋىيە بەسەريان ھاتوہ، زۆر ملەكە چەن، ياخود بەوشەي (خَاشِعِينَ) رستەكە كۆتايى دى و، (من الذل) پەيوەستە بەرستەي دواۋىيەوہ:

(۵) - ﴿مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِي﴾، لەبەر زەبوونىي و بى دەستەلاتىي، بە سىلەي چاۋ تەماشىا دەكەن، (الطَّرْفُ: تَحْرِيكُ جَفْنِ الْعَيْنِ)، (طَرَفٍ) جوۋلاندى پىلۋوى چاۋە. (طَرَفٍ): لەسەر كىشى (ضَرَبَ)، واتە: (حَرَكَ جَفْنَهُ) پىلۋوى چاۋى جوۋلاندى، واتە: پىر بە چاۋ تەماشىا ئەو سزاو ئازارە ناكەن، بەلكو بە سىلەي چاۋو لە ژىر چاۋەوہ، تەماشىا دەكەن، لە ئەنجامى ئەو زەبوون و زەللىيەدا كە بە مىلاندا ھاتوہ.

(۶) ﴿وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەوانەى بېروايان ھېناو ھېناو، ئەمە ۋەك جۆرىك لە خوشحالىي دەرىپىنە، بەۋە كە ئەو تاوانبارو ستمكارو خراپەكارانە، توۋشى پۇژى خۇيان بوون، دوو چارى سزاي خۇيان بوون، ئەوانەى بېروايان ھېناو ھېناو:

(۷) ﴿إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، بە دۇنيايى زيانباران، ھەر ئەوانەن كە خۇيان و كەس و كاريان لە پۇژى قىامەتدا دۇراندو ھەر لە دەستدو، ۋاتە: زيانبارى راستەقىنە ئەوانەن، كە ھەم خۇيان لە دەستدو ھەم كەس و كاريشيان.

كەۋاتە: وشەى (الْخَاسِرِينَ) كە (أَل)ى ناساندنى لەسەرە، بۆ (جنس)ە، يانى: گەرەتەرىن زيانبارو، ئەو كەسەى ماناي تەۋاۋى زيانبارىي تېدا ھاتۇتە دى، ئەو جۆرە كەسانەن.

(۸) ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ﴾، (أَلَا: لِلتَّبِيهِ وَالْإِعْلَام) ناگاداربىن! ئەھا! ستمكاران لە تازارو سزايەكى بەردەۋامدان، (الْمُقِيمُ: الَّذِي لَا يَرْتَجِلُ) بەردەۋام و نەپساۋە نەپراۋە.

(۹) ﴿وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ ءُولِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، ھېچ سەرپەرشتيارانتيكيشيان نەبوون، جگە لە خوا سەريان بخەن، ديسان (مَنْ) لېرەدا: (وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ ءُولِيَاءَ) زيادكراۋە بۆ جەختكردەنەۋەى ئەۋە، كە ھېچ جۆرە سەرپەرشتيارانتيكيان نې، ھەر لە سەرەتاۋ دەستپەكەۋە تاكو كۆتايى.

﴿يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، جگە لە خوا، سەريان بخەن، يان لە بەرانبەر سزاي خوادا سەريان بخەن، ياخود: ھېچ سەرپەرشتيارانتيكيان نەبوون، جگە لە خوا، سەريان بخەن و لە فريايان بېن.

(۱۰) ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ﴾، ھەر كەس يېكيش خوا گومراي بكات، ھېچ پىي نين.

(سَبِيل: نَكْرَةً فِي سَبَاقِ النَّفْسِ فَيَعْمُ كُلُّ سَبِيلٍ مُخْلِصٍ مِنَ الضَّلَالِ وَمِنْ آثَارِهِ) (سَبِيل): كە بە نەزانراو (نكرة) ھاتوھ، لە سباقكیدا كە لا بێدەنە، ھەموو جوړە رێیەكانی پێدەریازكەرەكان دەكرێتەوھ، لە گومراپی و لە شوێنەوارەكانی گومراپی. لێرەدا مەبەست ئەوھ نێھ كە خوا گومراپی كردوون، بەلكو مەبەست ئەوھ یە یاساو سیستمی خوا بەسەریاندا چەسپێوھ، كە ھیدایەتی خۆیان بۆ ھاتوھ، پەغزیان كردوھ و گومراپیان تووش بووھ، وەك چۆن كە سێك ژەھر دەخواتەوھ دوایی ژاراویی دەبێ، ئەوانەش كە ھیدایەتی خۆیان پەفز كردوھ، یەكسەر تووشی گومراپی بوون.

خوا بە لوتف و كەرەمى خۆی ئێمە لەو كەسانە بگێرێ، كە ھەمیشە ھیدایەتی خوا بە رووح و گیان قبوول دەكەن و تێیدەگەن و پتوھى پابەند دەبن، بۆ ئەوھى لە دنیادا بەختەوھەرن و، لە دواڕۆژیشدا سەربەرزو سەرفرازبن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی شه‌شه‌م ❖

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ھەوت (۷) ئايەتى كۆتايى سوورەتى (الشورى) دەگرېتە خۇي، ئايەتەكانى: (۴۷ - ۵۳) لەو ھەوت ئايەتە موبارەكەدا، كۆمەلىك بابەتى گەورەو گرنكى جۇراو جۇر خراونەروو، دەتوانىن لە ھەوت بابەتدا پوختەيان بکەينەو:

۱- فەرمانکردنى خوا بە مروّفەكان، كە بە دەم بانگەوازی خواوہ بچن، بەر لەوہى قىامەت و روژى دوايى بى، كە گېرآنەوہى نىہ، ھىچ كەسېش ھىچ پەناگەيەكى نىہ خۇي تېبگىرى لە سزاي خوا.

۲- راگەياندنى ئەو راستىيە كە ﷺ پېغەمبەرى كۆتايى موھەممەد ﷺ تەنيا وەك گەيەنەرى پەيامى خوا نېرراوہ، نەك وەك پارېزەرى مروّفەكان، كە نەھىلنى بەملاولادا بچن و گومرايىن، ئەو تەنيا گەياندنى پەيامى خۇاي لەسەرە.

۳- زۇر دلخۇشبوونى مروّفى بېپروا بە خۇشې و نىعمەت و، سېلھىي نواندىن لە كاتى گرفتارىي دا.

۴- دەستكراوہيى خوا ﷺ لە پرووى پېدانى پۆلەوہ بە مروّفەكان، كە تەنيا كچانيان پېبدات، يان تەنيا كورانيا پېبدات، يان ھەردووكانيان پېبدات، ھەم كوران و ھەم كچان، ياخو ھىچيان پېنەدات، بە ھەر چوار ھالەتەكە، خوا ﷺ مامەلە لەگەل مروّفەكاندا دەكات.

۵- سى شېوہ سەرەككەكانى سروشكردنى خوا بۆ پېغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، خوا ﷺ بە سى شېوہى سەرەككى وەحيى و پەيامى خۇي بۆ پېغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوہ:

يەكەم: لە پشت پەردەوہ دواندىن، دووہەم: خستەنە نېو دل، سىيەم: ناردنى نوينەرېكى قريشەتە.

۶- پاگہ یاندنی ئەو راستیہ کہ موحمەد ﷺ پیش سروش بو کرانی، نه یزانیوه کتیب جیه و ئیمان جیه؟

۷- قورئان پرووح و پرووناکیه کی خواجه، مایه ی راسته ریکردن و به مراد که یاندنی بهنده کانه، به هوی ئاشنا بوونیانه وه، به راسته شه قامی خوا.

﴿۱۷﴾ اَسْتَجِیْبُوا لِرَبِّکُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ یَّآئِیَ یَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنْ اِلٰهِ مَا لَکُمْ مِّنْ مُّجِیْبٍ یَّوْمَئِذٍ وَمَا لَکُمْ مِّنْ نَّکِیْرٍ ﴿۱۷﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَمَا اَرْسَلْنَاکَ عَلَیْهِمْ حَفِیْظًا اِنْ عَلَیْکَ اِلَّا الْبَلٰغُ وَاِنَّا اِذَا اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَاِنْ تُصِیْبُهُمْ سَیْقَةٌ یَّمَّا فَدَمَّتْ اَیْدِیْهِمْ فَاِنْ الْاِنْسَانَ کَفُوْرٌ ﴿۱۸﴾ اِلٰهُ مُلْکِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ یَخْلُقُ مَا یَشَآءُ یَهَبُ لِمَنْ یَّشَآءُ اِنْسًا وَنَهَبُ لِمَنْ یَّشَآءُ الذَّکُوْرَ ﴿۱۹﴾ اَوْ یُزَوِّجُهُمْ ذُکْرًا وَاُنْثٰی وَیَجْعَلُ مَنْ یَّشَآءُ عَقِیْمًا اِنَّهُمْ عَلَیْهِ فَعِیْرٌ ﴿۲۰﴾ ﴿۲۱﴾ وَمَا کَانَ لِنَبِیٍّ اَنْ یَّکَلِمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحَیًا اَوْ مِنْ وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوْ یُرْسِلَ رَسُوْلًا فِیْوَحِیْ بِاِذْنِیْ مَا یَشَآءُ اِنَّهُمْ عَلَیْ حَکِیْمٍ ﴿۲۱﴾ وَکَذٰلِکَ اَوْحٰنَا اِلَیْکَ رُحٰنًا مِّنْ اَمْرِیْ مَا کُنْتَ تَدْرِی مَا الْکِتٰبُ وَلَا الْاٰیْمٰنُ وَلٰکِنْ جَعَلْنٰهُ نُوْرًا یَّهْدِیْ بِهٖ مَنْ نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا وَاِنَّکَ لَتَهْدِیْ اِلَیْ صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ﴿۲۲﴾ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِیْ لَهُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ اِلَّا اِلَی اللّٰهِ تُصِیْرُ الْاُمُوْرَ ﴿۲۳﴾ ﴿۲۴﴾

ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان

{ئەي خەلكىنە!} ۋەلامى (پەيامى) پەرۋەردگار تان بدەنەۋە، بەر لەۋەى رۆژىك بى (كە رۆژى دوايىيە)، لەلايەن خواۋە بەرپەرچدانەۋەى نىەو لەو رۆژەدا ھىچ پەناگەيەكتان نىەو، ھىچ نكوۋلىيى كردنىشتان نىە ^(۴۷) نىجا ئەگەر پىشتان ھەلكرد (لە پەيامى خوا، ھەر خۇيان زىانبارن) چونكە ئىمە تۆمان بە پارزەر نەناردۆتە سەريان، تۆ تەنيا گەياندن (ى پەيامى خوا) ت لەسەرە، ھەر كاتىكىش ئىمە بەزەيەكمان بە مروڤ (ى بىپروا) چىڭت، زۆر پىتى دلخۇش دەبى و، ئەگەر خراپەيەكىشيان بەسەر بى، (ناخۇشەيەكمان بەسەر بى)، بە ھۆى ئەۋەدە كە دەستيان پىشەخستەۋ (ناشوكرىي دەكات)، چونكە مروڤ (ى بىپروا!) زۆر سىللەو پىنەزانە ^(۴۸) ھوكمپرانىي و خواۋەندارتىي زەۋى، بەس ھى خوايە، ھەرچى بىەۋى دەپھىتتەدى، ھەر كەسكى بوى، مېنان (كچان)ى، پىدەبەخشى و، ھەر كەسكىش بوى تىرىنان (كوپان)ى، دەداتى ^(۴۹) يان تىرىنان و مېنانيان بۆ جووت دەكات (كوپان و كچانيان وىكرا دەداتى) و، ھەر كەسكىش بوى نەزۇكى دەكات، بىگومان ئەو زاناي توانايە ^(۵۰) ھىچ مروڤىكىش بوى نىە خوا بىدوئىتى: مەگەر بە سروشكردن، يان (خستەنە نىو دل) لە پشت پەردەۋە (بىدوئىتى)، يان تىردراۋىك بىئىرى، كە بە مۆلەتى ۋى ھەرچى بوى، سروشى دەكات، بە دلئايى ئەو (خوا) زاناي كارزانە ^(۵۱) ھەر بەو شىۋەيەش (كە باسكرا)، رووچىكمان لە لايەن خۇمانەۋە بۇلا سروشكردى، (پىشتەر) نەتدەزانى نە كىتب چىيەو نە ئىمان (چىيەو چۆنە)؟ بەلام گىرمان، (قورئامان كرده) رووناكىيەك ھەر كەس ھانەۋى، لە بەندەكاهان پىتى راستەپى دەكەين و، بە دلئايى تۆ (خەلك) بەرەو راستە شەقام بەرچاۋ روون دەكەى ^(۵۲) پىتى ئەو خوايەى ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەۋى دايە، ھى ۋىيە، ئەھا (بزانن!) كاروبارەكان تەنيا بەرەو لاي خوا دەچن ^(۵۳)

شیگردنه وهی وشه کان

(أَسْتَجِبُوا): (آی: أَجِيبُوا)، واته: وه لَام بدهنه وه، (الِاسْتِجَابَةُ: التَّحَرِّيُّ لِلْجَوَابِ وَالتَّهَيُّؤُة لَهُ) وشه ی (إِسْتِجَابَةً): واته خه فتان، مشوورخواردن و، خو ئاماده کردن بو وه لآمدانه وه، به لَام دواپی ههر به مانای خودی وه لآمدانه وهش هاتوه، واته: به دهم په یامی خواوه بچن، به دهم بانگه وازی خواوه بچن.

(مَرَدٌ): (الْمَرْدُ: الرَّدُّ، الرَّدُّ كَالرَّجْعِ، وَالْمَرْدُ مَصْدَرٌ مِمِّیْ مَعْنَى الرَّدِّ، وَالرَّدُّ: الدَّفْعُ)، وشه ی (رَدٌّ) واته: (رَجَعَ) به مانای گپړانه وه یه، (مَرَدٌ) یان چاوگیکی (مِیْمِ) یه، به مانای (رَدٌّ) واته: به رپه رچدانه وه، یاخود ناوی شوینه (مَرَجَعَ) په ناگه و شوینی په نا بو بردن، وشه ی (رَدٌّ) یش، به مانای (رَجَعَ) گپړانه وه و به رپه رچدانه وه یه.

(مَلَجًا): (الْمَكَانُ الَّذِي يَصِيرُ إِلَيْهِ الْإِنْسَانُ لِلتَّوَقُّي فِيهِ، الْمَلَجًا: مَكَانُ اللَّجْلِ) (مَلَجًا): ته و شوینه یه که مروّف بوّ ده چئ، تاكو له ویدا پاریزراو بئ، خو ی په نا بدات، خو ی چه پالنه بدات، (مَلَجًا) شوینی (لَجًا) ه، (لَجًا) یش، شوینی په نا پت بردن و سه رپئ بردنه.

(نَكِيرٌ): (اسْمٌ مَصْدَرٌ أَنْكَرَ) (أَنْكَرَ) واته: نكوولییلكرد، (نَكِيرٌ) ناوی چاوگه كه یه تی، یانی: (مَا لَكُمْ إِنْكَارٌ، لِمَا جُوزِئْتُمْ بِهِ، وَلَا يَسَعُكُمْ إِلَّا الْإِعْتِرَافُ) واته: ته وهی پیّ سزا ده درین، ناتوانن نكوولیی لیكهن و، هیچ ده رفته تتان نیه، مه گهر دانانپداهیتان، به تاوانی خو تان دا كه سزایه کی دیاریكراو بو ته و خراپانه ی تپوه دانراوه، تپوه ناتوانن نكوولیی له خراپه كافی خو تان بكهن، كه به چه ندان شپوه له سه رتان تۆمار كراون.

(كُفُورٌ): (الْكُفُورُ: الْمُبَالِغُ فِي كُفْرَانِ النُّعْمَةِ)، (كفور): كه سیك كه زیده پو یی ده كات له نادیده گرتن و سپله یی كردن به رانبر به چاكه، (الْكُفْرُ فِي الدِّينِ أَكْثَرُ،

وَالْكَفْرَانَ فِي النُّعْمَةِ أَكْثَرَ، وشەي (كُفُور): دەشگونجى بە مانای بېيروايى بى، بەلام وشەي (كُفُور) زياتر بۆ بېيروايى بەكاردەھيەنرى، بەلام (كُفْرَانَ) زياتر بۆ سېلەي بەكاردەھيەنرى بەرانبەر بە چاكەو نېعمەتەكان.

(يَهَبُ): (الْهَبَةُ) أَنْ تَجْعَلَ الْمَلِكَ لِلْغَيْرِ بِغَيْرِ عَوَضٍ، (هَبَةُ): ئەوھيە كە تۆ شتېك بەكەي بە مولكى كەسېك بەبى قەرەبوو و بەرانبەر، واتە: پىي بەخشي، بە كوردى دەلېن: بەخشين، پىدان.

(عَقِيمًا): (أَصْلُ الْعَقِيمِ: الْيَبْسُ الْمَانِعُ مِنْ قَبُولِ الْأَثَرِ، عَقِيمٌ): لە ئەصلدا بە مانای وشكى دى، وشكېيەك وا بكات شوئىنكە لەسەر ئەو شوئىنە دروست نەبى، بۆ وئىنە: بەردىكى وشك شوئىنكە لەسەر پەيدانابى، بەلام (عَقِيمٌ): لە ئافرەتان بەو ئافرەتە دەگوترى: كە تۆوى ئىرىنە وەرناگرى، ياخود تىيدا ناپىتىنرى و، نەزۆكەو مندالى نابى.

(يُرْزَوْنَهُمْ): (يَجْعَلُهُمْ زَوْجًا، ذَكَرًا وَأُنْثَى) واتە: دەيانكاتە جووت، نىرو مى، كەواتە: (يُرْزَوْنَهُمْ) لەو سىاقەدا بە مانای ئەوھ نىە ھاوسەرگىريان بۆ دەكات، بەلكو مەبەست ئەوھيە (يُقَرُّ الذَّكَورُ وَالْإِنَاثُ بَعْضُهُمْ مَعَ بَعْضٍ) نىرىنەو مېنيان پىكەوھ جووت دەكات، كوران و كچان پىكەوھ دەدات بە كەسېك كە بىەوى، جارى وا ھەيە پىشى چەند كورېكى دەداتى، دوايى چەند كچېك، يان پىشى كچانيان دەداتى، دوايى كوران، جارى واش ھەيە دووانەيان دەبن، جارى واش ھەيە كورېك و كچېك بەو شىوھيە، گرنگ ئەوھيە (يُرْزَوْنَهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا) واتە: مېينەو ئىرىنيان بۆ جووت دەكات، ھەردووكيان پىدەدات.

(رُوحًا): (سَمِيَ الْقُرْآنُ رُوحًا لِكَوْنِهِ سَبَبًا لِلْحَيَاةِ الْآخِرِيَّةِ)، قورئان بۆيە ئاونراوھ پرووح، لەبەر ئەوھي ھۆكارە بۆ ژيانى پۆژى دوايى، بەلكو لە راستىدا ھۆكارە بۆ ژيانى دنياش، مروقى پروادارو شوئىنكەوتووى قورئان ھەر لە دنيا، قورئان بۆ دەپتە پرووح و گيان، جياي دەكاتەوھ لە مردووان.

(صِرَاطُ): (الصِّرَاطُ: الطَّرِيقُ الْمُسْتَقِيمُ) (صِرَاط): بۆ خۆی یانی: ڕڤی راست،
ئنجا ئەگەر وشە (مستقیم) یشی، بخریتە سەر، یانی: ڕڤیەکی زۆر راست، وشە
(صِرَاط) بە (س) یش، هاو (صِرَاط).

(صَبِيرٌ): (صَارَ إِلَى كَذَا: انْتَهَى إِلَيْهِ، وَصَارَ يَصِيرُ صِيْرَةً: عِبَارَةٌ عَنِ التَّنْقُلِ مِنْ
حَالٍ إِلَى حَالٍ)، (صَارَ إِلَى كَذَا) واته: چوو بۆ لای ئەوە، (صَارَ: بوو (یصیر) دەبێ
چاوگە کە (صِيْرَةً) یە، (بوون) (صَارَ يَصِيرُ صِيْرَةً وَصِيْرًا): (صِيْرَةً) گواستەوێ
لە هالێکەوێ بۆ هالێکی دیکە.

(الْأُمُورُ): (الْأُمُور: جَمْعُ أَمْرٍ، وَالْأَمْرُ: الشَّيْءُ وَمَصْدَرُ أَمْرُهُ: إِذَا كَلَّفْتَ أَنْ تَفْعَلَ
شَيْئًا، وَهُوَ لَفْظٌ عَامٌّ لِلْأَفْعَالِ وَالْأَقْوَالِ)، (أُمُور) کۆی (أَمْر) ه، (أَمْر) یش، بە مانای
حاله ته (شأن) به کوردیی هەر ینێ دەگوترێ حال، یان حاله تیک که مریوق
تیبدايه، ههروهها وشه ی (أَمْر) چاوگه بۆ (أَمْرُهُ) ئەگەر کارێکت به که سێک
سپارد بیکات، (أُمُور)، کۆیه، (أَمْر) وشه یه کی گشتیه بۆ کردهوهو بۆ قسان به
گشتی به کاردههێنری.

وشه‌ی (مَرَدَ) ده‌گونجی به مانای گِیرانه‌وه (رَدَ) بَی، (الرَدُّ: الرَّجْع) به‌ری‌چرَدانه‌وه، گِیرانه‌وه ده‌شگونجی (مَرَدَ) ناوی شوین بَی، شوینی بَولا گه‌یرانه‌وه، شوینی سه‌ریی بردن و په‌نا بۆ بردن، به‌لام زیاتر واینده‌چی مه‌به‌ست بَینی به‌ری‌چرَدانه‌وه بَی، چونکه دوا‌یی ده‌فه‌رموئ: ﴿مَالَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ تَوَمُّدُونَ﴾

لەو پۆژەدا هیچ پەناگەیه کتان نیە، ﴿مَا لَكُمْ مِّن مَّلَجٍ يَّوْمَئِذٍ﴾، ئەم (مِن) ه، زیاد کراوه بۆ تۆخکردنەوهی بى پەناىی و بى پەناگەیی، واتە: هیچ جۆره پەناگەیه کتان نیە، هەر له سەرەتای پەناگەنەوه بگره تاکو کۆتاییان، ﴿يَّوْمَئِذٍ﴾ واتە: لەو پۆژەدا، ئەم تەنۆینە له شوێنى رستەیه کە، واتە: لەو پۆژەدا ئەوه پوودەدا، کە روو دەدات، ﴿وَمَا لَكُمْ مِّن نَّكِيرٍ﴾، ئیوه لەو پۆژەدا هیچ نکوولیکردنتان نیە.

دیسان (مِن)ی، سەر (نَكِيرٍ)، (زَالِدَةً لِّلنَّكِيدِ) بۆ جەختکردنەوه زیاد کراوه، هیچ جۆره نکوولیکردتکتان بۆ نیە، چونکە هەموو شتکتان لەسەر تۆمار کراوه، شایەدتان لەسەر رادەگیرێن و، هیچ کەس ناتوانی نکوولی لە هیچ کردەوهیه کی خۆی بکات.

﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا﴾، ئنجا ئەگەر پشتیان هەڵکرد، یان لاملیان تیکردی، ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾، ئیمە تۆمان بە پارێزەر نەناردۆتە سەریان، واتە: تۆمان نەناردوه بیانپاریزی له لادان و خراپەو، ناچاریان بکەى بروابێنن، ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاءُ﴾، (إِنْ) لێرەدا بۆ لابردن (نَفِي)ه، یانی (مَا عَلَيْكَ) تۆ هیچ شتێکت لەسەر نیە جگە له گەياندن، تۆ تەنیا ئەوهت لەسەرە پەيامی خوايان پێگەیهنی، ﴿وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا﴾، ئیمە کاتیك بهزەبیهك له لایەن خۆمانەوه به مرووف دەچێزین، زۆر پێی شادمان و دلخۆش دەبێ، به پێی سیاق دەزانری کە لێرەدا مەبهست له ئینسان، مرووفی بپروایه، چونکە مرووفی بپروایه کە بههات و خووشیی و نیعمەتی دنیا، زۆر دلخۆش دەبێ، ﴿وَإِنْ نُّصِيبَهُمْ سَيِّئَةً يَّمَا قَدَّمَتْ أَبْدِيَهُمْ﴾، بهلام ئەو مرووفه بپروایانه ئەگەر خراپەیه کیان بهسەربێ، به هۆی ئەوهوه کە دەستهکانیان پێشیان خستوه، واتە: ئەگەر دەرھاوێشتهی خراپه و تاوانهکانی خۆیان بێته رێیان و ملیان بگری، ﴿فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ﴾، ئەوکاتە ئینسان، زۆر سپله و پێ نەزانە، واتە: ئینسانی بپروا، ئەو (أَل)ه، کە بۆ ناساندنە، دەبێ بۆ (عهد) بێ، واتە: مرووفه کە، مرووفه

بېرۋايەكە، زۆر سېلھو پېتەزانە، كاتىك بەلایەكى بەسەردى، ناشوكرى دەكات و سېلھى دەنوئى، وەك ھەرگىز خوشى نەدىي.

ئىنجا دېتە سەر باس باھەتتىكى دېكە: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾،
 ھۆكۈمرانى ئاسمانەكان و زەوى ھى خوايە، وشەي (مُلْك) بە مانای ھۆكۈمرانى
 دى، بە مانای خاۋەندارىتى دى، بە مانای بالادەستىش دى، بەلام لىرەدا
 زياتر مەبەست پى بالادەستى و ھۆكۈمرانىيە، واتە: دەسلەت و ھۆكۈمرانى
 ئاسمانەكان و زەوى ھى خوايە، ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾، ھەرچى بىھوى دروستى
 دەكات، خوا ھەر شىتتىكى بوى، دروستى كىرۋە دروستى دەكات، ھىچ شىتتىكى
 لە وىستى خوا ﷻ عاسى نابى، ﴿يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنشَاءً﴾، {ويُنْهِيهِ كَدَيْتِهْ وَه
 لەو شتەنى دروستىان دەكات} دەفەرموى: بە ھەر كەسىك كە بىھوى مېنانىان
 پىدەبەخشى، (كچان) ﴿وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكُورَ﴾، ھەر كەسىكىش بىھوى
 تىرىنانىان پىدەبەخشى، (كوپان).

﴿أَوْ يُرْجِعْهُمْ ذُرَّانًا وَإِنشَاءً﴾، ياخۇد بۇيان جووت دەكات، تىرىنان و مېنان،
 واتە: كوپان و كچانىان وىكرا دەداتى، ﴿وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا﴾، ھەر كەسىكىش
 بوى، نەزۆكى دەكات، نە كوپى دەداتى نە كچى، ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾، بە دلىيى
 خوا زۆر زانايە و زورىش توانايە، دەزانى بۇچى ئەو چوار جۆرە مامەلەيە دەكات و،
 ھىكمەتى چىيە لەو چوار جۆرە مامەلەيە لەگەل مروفەكاندا! ھەيانە تەنبا كچانى
 پىدەداو، ھەيانە تەنبا كوپانى پىدەداو، ھەيانە كچان و كوپانى پىدەدات و ھەشيانە
 ھىچيانى پىتادا، خوا بە تواناشە، ئەوپەرى تواناى ھەيە، وەك چۆن ئەوپەرى زانيارى
 و ھىكمەت و لىزانى ھەيە، ئەوپەرى توانا و دەستەلاتىشى ھەيە.

ئىنجا دېتە سەر باھەتتىكى دى: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا﴾،
 ھىچ مروفىك بوى نىيە خوا بىدوئى، مەگەر سىروشى بۇ بىكات، ﴿أَوْ مِنْ
 وَرَآئِ حِجَابٍ﴾، يان لە پشت پەردەو قەسە لەگەل بىكات و بىدوئى، ﴿أَوْ
 رُسُلٍ رُسُلًا﴾، ياخۇد نوپنەرىك بىئىرى، رەوانەكراوىك بىئىرى، مەبەست پى

فريشته كانن، ﴿فَبُوحَىٰ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ﴾، ئەو كاتە بە مۆلەتى وى ھەرچى بىھوئى وەك پەيامىكى پەنھان دەيگەيەنئى، واتە: بەو پىغەمبەرە (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، كە خوا ويستووئەتى پەيامى خوئى بو بئىرى، ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ﴾، بە دۇنيائى خوا زانائى كارزانە.

ھەلبەت ئىمە دوایی كورتە باسك لەبارەى چۆنەتى فەرمايشتكردنئى خواو، لەگەل مروؤفەكاندا دەكەين، واتە: لەگەل پىغەمبەراند (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بۆيە لىرە ھەروا بە كورتىي بەسەريدا دەپۆين.

ئىنجا خوا ﷻ باسى بابەتتىكى دىكە دەكات: ﴿وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾، ھەر بەو شىئوئە لەلايەن خوئمانەو، پرووچىكمان بوئو ئاردو، ديارە دوئىراو پىغەمبەرى خاتەمە، ئەى موخەممەد! ﷺ، لەلايەن خوئمانەو پرووچىكمان بوئو ئو سروشكردو، كە مەبەست پىئى قورئانە، ﴿مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَنُ﴾، پىشتر نەتدەزانئى نە كىتب چىيەو نە ئىمانىش چىيە؟ (كتاب): دەگونجئى ھەر مەبەست پىئى كىتب بئى، دەشگونجئى مەبەست پىئى بەرنامە بئى، چونكە كىتبەكەش بەرنامەكەى لە ئىودايە، واتە: ئو نەتدەزانئى نە بەرنامە چىيە، چۆن دەبئى ئەو كۆمەلگايە پاك و چاك بكرئى و بەرپۆەبىرئى، ھەروەھا نەتدەزانئى ئىمانىش چىيە؟ ئىمان بە زاراوە شەرعىيەكەى، نەك بەو واتايەى كە ھەندىك لە زانايان ئىمانيان بە خواناسىي لىكداوئەتەو، لە ئەنجامى زالبوونى بىرۆكەى ئىلحادو، كىشەو مشتومر ھەبوون لەبارەى بەدبەيتنەرايەتى و، پەرورەدگارئىتى خواو، رۆژگارئىك بەسەر مسوئلماناندا ھاتو كە ئىمانيان لەوئەدا كورت ھەلپىناو، ئايا ئىعتىقادئى بەو كە خوا ھەيە ﷻ يان نا؟ پىيان وا بوو ھەر كەسك ئىعتىقادى بەبوونى خوا ھەبئى، مانائى وايە ئىمانى ھەيە! كە لە راستيدا وانيە، ئەگەرنا پىغەمبەر ﷺ بەرلەوئەى خواش نىعمەتى پىغەمبەرايەتى و، وەحيىش پىئى بىەخشئى، بە تەكيد پىغەمبەرى خاتەم ﷺ، و، ھەموو پىغەمبەران، ھەر خواناس بوون، بەلكو پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرموئى: {مَا مِنْ مُّوْلُودٍ إِلَّا

يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ: فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ، أَوْ يَنْصَرَانِهِ، أَوْ يَجَسَّانِهِ، (أخرجه البخاري: ۱۲۹۲، ومسلم: ۳۶۵۸، وأبو داود: ۴۷۱۴)، واته: هه موو مندالیک له سهر خواړسک له دایک ده بی، (له سهر زگمای خواناسی)، به لأم دواپی باب و دایکی ده یکنه جووله که، یان ده یکنه نه صرانی، یان ده یکنه مه جووسی.

چ جای پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، که خاوه نی پاکترین پووح و، چاکترین مه عدنه و، ته ووترین زگماک بوون، که واته: که ده فره موئ: پیشت نه تده زانی نه کتیب چیه و نه یمان چیه؟ مه به ست ته وه نیه که پیغه مبه ر خوا ی نه ناسیب، وه که به داخه وه زور له تویره روان وای لی تیکه یشتون، که دواپی له و باره وه له مه سه له گرنگه کاند اړوونکړنه وه ی زیاتر ده دین، ﴿وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نَوْراً﴾، به لأم تیمه گیرمان به اړوونکیه ک، چیمان گیرا به اړوونکیه ک؟ واته: ته وه ی که بو تویمان کردو ته په یام، ته و په یامه و ته و قورثانه مان گیرا به اړوونکیه ک، ﴿جَعَلْنَاهُ﴾ اړاوه که ی بو قورثان ده چته وه، واته: تیمه ته و کتیه مان، ته و قورثانه مان کرده اړوونکیه ک ﴿نَهْدِي بِوَيْ مِنْ نَشْأَةٍ مِنْ عِبَادِنَا﴾، هه ر که سیک مانه وئ له به نده کامان پیی راسته پئ ده که ی، لیره دا (نهدی) به مانای ریی پیشان ده دین، نیه، چونکه خوا ویستوو به تی و ریی پیشانی هه موو خه لک داوه، (نهدی) لیره دا به مانای: راسته پئ ده که ی، ده یخه یه سهر راسته پئ، ﴿وَإِنَّكَ لَنَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، به دلنایی توش خه لک ریتمایی ده که ی به ره و راسته شه قام، لیره دا هیدایه ت به مانای ریپیشاندانه، نه ک به مانای خسته سهر راسته پئ، چونکه راسته پئ کردن، ته نیا به ده ست خوا یه، به لکو نه ری پیغه مبه ر ﴿تَهْدِي﴾ ته نیا ریی راست نیشاندانه.

که واته: هه ر له م نایه ته موباره که دا وشه ی هیدایه ت، به دو واتیان هاتوه، به مانای راسته پئ کردن، چونکه هه ر خوا ده توانئ خه لک راسته پئ بکات و، به نامانج بگه یه نی، به مانا مانای ری پیشاندان، که ته وه نه ری پیغه مبه ر ﴿تَهْدِي﴾ ری پیشانی خه لک بدات.

ئىنا پىئاسەي ﴿صِرْطُ مُسْتَقِيمٍ﴾، دەكات، دەفەرمۇي: ﴿صِرْطُ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، راستەرى، كام راستەرى؟ رېسى ئەو خۇابەي كە ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەویدا ھەيە ھى ئەو، ﴿إِلَّا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾، بزانن! تەنبا كاروبارەكان بەرھو لای خوا دەچن، سەرەنجامى ھەموو كاروبارەكان دەگەرئەو بە لای خوا.

كەواتە: ئىوھش ئەي مەرقەكان! خۇتاتان ئامادە بكن، بۆ دیدارى خوا ﷻ، بزانن چۆن و بە چ ھىوھەك دەچنەو ھەزەق؟ خوا لەو كەسانەمان بگىرې كە بەسەرى بەرزو، بەرووی سوورو، بەدەستى پىرو، توئىشووې باشەو، دەگەرئەو بە لای خوا پەرۋەرەدگارى جىھانپان.

مەسەلە كرنىگەكان

مەسەلەى يەكەم:

فەرمانكردنى خوا بە وەلامدانەوہى پەيامەكەى و، ترس و بىم ھەبوون لە پوژى دواىى، كە خوا بەرپەرچى ناداتەوہو، بىپرواينىش ھىچ پەنايەكيان نيەو نكووليش ناكەن لە خراپەكانيان، پاشان فەرمانكردن بە پىغەمبەر ﷺ كە ئەو پارىزەر نيە بەسەريانەوہ، بەس گەياندن پەيامى خواى لەسەرە، راگەياندن ئەو راستىيەش كە مروقى بىپروا، بە ھات و خوڤى زۆر دلخۆش و بوغرا دەبى و، بە نەھات و زيان و نارەھەتيانيش، زۆر سىلەو ناشوكر دەبى:

خوا دەفەرموى: ﴿أَسْتَجِبُوا لِرَبِّكُمْ مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِّنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِّن مَّالٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِّن نَّكِيرٍ ۝٤٧ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاءُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَجَرَحَ بِهَا وَإِنْ نَضْبَهُمْ سَيْفَتُهُ بِمَا قَدَّمْتَ أَيْدِيَهُمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۝٤٨﴾

شىكردەنەوہى ئەم دوو ئايەتە، لە نو بركەدا:

(١)- ﴿أَسْتَجِبُوا لِرَبِّكُمْ﴾، وەلامى پەرورەدگارتان بدەنەوہ، (إِسْتَجَابَةً) لە گەل (إِجَابَةً) يەك واتايان ھەيە، (أَجَابَ) يان وەلامى داىوہ، كەواتە: (أَجِبُوا) وەلامبدەنەوہ، (إِسْتَجِبُوا) يان: وەلام بدەنەوہ، بەلام جياوازيان چىيە؟ جياوازيان ئەوہ يە كە (أَجِبُوا) (س) و (ت)ى، خراونە سەر، بۆ جەختكردنەوہ يە، واتە: زۆر بە جىددىي و زۆر بە چاكىي بە دەم بانگەوازي پەرورەدگارتانەوہ بچن، ئەم (ل)ش كە دەفەرموى: ﴿أَسْتَجِبُوا لِرَبِّكُمْ﴾ ديسان بۆ جەختكردنەوہ يە، وەك (حَمَدْتُهُ)، (حَمَدْتُ لَهُ)، (حَمْدُهُ) واتە:

ستايشم كرد، بە لَام (حَمَدْتُ لَه) واتە: ستايشم كرد، بە تايبەتى بۆ ۇى، ليرەش كە دەفەر مۆى: ﴿اَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ﴾ دەشيتوانى بفەر مۆى: ﴿اَسْتَجِيبُوا رَبِّكُمْ﴾، بە لَام ئەمە يانى: ۇە لَامِيك بدەنە ۇە شايشەى پەر ۇەردگارتان بى و، بە دەم پەر ۇەردگارتانە ۇە بچن، بە شىۋە يەك كە شايشەى ئە ۇ بى، بە دلتيايش مەبەست لە بە دەم پەيامى پەر ۇەردگارە ۇە چوون و، ۇە لَامى پەر ۇەردگارتانە ۇە، ئە ۇە يە كە ئە ۇ پەيامەى پىغەمبەرە كەى ﷺ پىيان دەگە يەنى، بە دَل و گيان لىتى ۇەربگرن و، ئە ۇەى تىيداىە، جىبە جىتى بكەن.

(۲) - ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنْ اللَّهِ﴾، بەرلە ۇەى رۆژنىك بى كە لەلايەن خوا ۇە گىرآنە ۇەى بۆ نىە، يان: بەرلە ۇەى رۆژنىك بى لەلايەن خوا ۇە، كە گىرآنە ۇە ۇە بەرپەرچدانە ۇەى بۆ نىە. ﴿لَا مَرَدَّ لَهُ مِنْ اللَّهِ﴾ يانى: ﴿لَا رَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ خوا بەرپەرچى ناداتە ۇە.

ب/ ﴿لَا رَدَّ لِلْيَوْمِ الَّذِي يَأْتِي مِنَ اللَّهِ﴾ ئە ۇ رۆژەى لەلايەن خوا ۇە، دى، بەرپەرچدانە ۇەى بۆ نىە. ۇشەى (مَرَدٌ: مَصْدَرٌ مِمَّا يَمَعْنَى الرَّدِّ) (مَرَدٌ): چا ۇگىكى ميمىيە بە ماناى (رَدٌّ)، (رَدٌّ) يش، ەم بە ماناى گىرآنە ۇە (رجع) دى، ەم بە ماناى بەرپەرچدانە ۇە ۇە لابرذن و پالپىۋەنان (دفع) دى، واتە: ئە ۇ رۆژە كە ەات لەلايەن خوا ۇە، بەرپەرچدانە ۇەى بۆ نىە، چونكە (لا) بۆ (نفي الجنس)ە، يانى: ەىچ جۆرە بەرپەرچدانە ۇە يەكى بۆ نىە، ياخود: خوا ئە ۇ رۆژەى كە ەىنا، خۆى بەرپەرچى ناداتە ۇە، سىستىمى خوايە، تىستا دنيايە ۇوايى رۆژى دوايىە، ەەر كام لە شتەكان لە كاتى خۆياندا دىن.

(۳) - ﴿مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ﴾، لە ۇ رۆژەدا ەىچ پەناگە يەكتان بۆ نىە، ەىچ نكوولىيكردن شتان نىە، (مِنْ) لە: ﴿مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ﴾ كە زىادكر ۇە بۆ تۇخ كرىنە ۇەى ئە ۇە يە كە ەىچ جۆرە پەناگە يەك نىە، واتە: ەەر لە سەرەتاي پەناگانە ۇە بگرە تاكو كۆتايى، ەەر ۇەها (مِنْ)ى ﴿مِنْ نَكِيرٍ﴾، ديسان ئە ۇيش بۆ جەختكردنە ۇە زىادكر ۇە (زائدة للتأكيد) واتە: ەىچ جۆرە نكوولىيكردن شتان بۆ نىە، ئە كەم نەزۆر،

(مَلَجًا): شوئىنى (لجاً) ھ، (لجاً) یش، برىتيه لهوهى مروؤف بهرهو شوئىنك بچى، كهواته: (مَلَجًا) پهناگه، ئهو شوئىنه يه كه مروؤف بوى ده چى تاكو لهويدا خوى بپاريزى و خوى پهنا بدات.

(۴) - ﴿وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيرٍ﴾، هيچ جوړه نكووليكردنكتان بو نيه، بو ئهوهى پتى سزا دهردين، هيچ بوارتان نيه، مهگه دان پندهيتان بهبى لاملى، وشهى (انگار) به ماناي بهرپه رچدانه وش دى، دهگورتى: (أَنْكُرْتُ: إِذَا فَعَلْتُ بِهِ فِعْلًا يَرَدُّعُهُ)، (أَنْكُرْتُ عَلَيْهِ) واته: بهرپه رچم دايهوه، شتىكم كرد ئهو بهرپه رچ بدرىتهوهو بگه رىتهوه، واته: ئيوه هيچ جوړه نكووليكردنكتان بو نيهو، ناچارن دان پيدا بيتن، ياخود هيچ جوړه بهرپه رچدانه وه يه كتان بو نيه، چونكه (أَنْكُرْتُ عَلَيْهِ) واته: نهمهيتشت بيكات، يان: ره خنهم ليگرت، به ماناي ره خنهلگرتن دى و، به ماناي دهستگرتن و نه هيتشتيش دى، فه رمان به چاكه و رىگري له خراپه، رىگريه كه جارى وايه به قسه يهوه، جارى وايه به دهسته، وهك لهم فه رمايشته دا هاتوه: (مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيَعْبِرْهُ بَيْدَهُ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضَعَفُ الْإِيمَانِ)، (أخرجه مسلم: ۴۹، وأبو داود: ۱۱۴۰، والترمذي: ۲۱۷۲، وَالنَّسَائِي: ۵۰۰۸، وابن ماجه: ۴۰۱۳) واته: هه ر كاميك له ئيوه خراپه يه كي بينى با به دهست نه يهيتلى، ئهگه ر نه يتوانى به زمانى، ئهگه ر نه يتوانى به دلتي و، ئهوهش بيهرتزينى بروايه.

(۵) - ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾، ئنجا ئهگه ر هه ر پشتيان هه لكردو پرويان وه رگير، ئيمه توومان نه ناردوه به سه ريانه وه پاريزه ر بى، واته: تو كه مته ر خه م نى له به رانبه ر ئهواندا، تو په يامى خوات پيگه ياندوون، ئنجا كه ئهوان ر پى راست ناگرن، بهرپه رسياريه ته كه له ئهستوى توذا نيه، ئه مه دلدانه وهى پيغه مبه ر ﷺ و هه ر كه سيكه كه له ر پى پيغه مبه ر وه ده چى و، په يامى خوا به روونى به خه لك ده گه يه نى.

(۶) - ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلْعُ﴾، تو جگه له گه ياندن هيچى ديكه ت له سه ر نيه. (إِنْ) ليره دا به ماناي (ما) يه و بو لابردين (نفي) ھ، واته: تو هيچت له سه ر نيه: (مَا عَلَيْكَ) هيچ شتىكت له سه ر نيه، ﴿إِلَّا الْبَلْعُ﴾ جگه له گه ياندن، (الْبَلَاغُ: التَّبْلِيغ) پيراگه ياندن.

(۷) ﴿وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَحَرَبْنَا﴾، یتیمہ ہر کاتیک بہ زہیہ کمان
لہ خومانہوہ بہ مروّف چیت، زور پی دلوّش دہی، (إِذَا) لیرہدا: (تَذُلُّ عَلَى تَحْقُقِ
كَثْرَةِ وَقُوعِ شَرْطِهَا، بِخِلَافِ «إِنْ» فِيهِ تَذُلُّ عَلَى نَذْرَةِ وَقُوعِهِ) وشہی (إِذَا) کاتیک دہ چنتہ
سہر شتیک، مانای وایہ مہرجہ کہی زور دیتہ دی، ﴿وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا
رَحْمَةً﴾، یتیمہ ہرکات بہ زہیہ خوّمان بہ مروّف چیت، یانی: زورجار پی دہ چیتین،
بہ لّام (إِنْ) بہدہ گمہن مہرجہ کہی دیتہ وی، ﴿وَإِنْ نُصِيبَهُمْ سَيِّئَةً﴾، نہ گہر خراپہو
ناخوشیہ کیان بہ سہرہات...

﴿فَرِحَ بِهَا﴾، زور پی دلوّش دہی، (الْفَرَحُ: السُّرُورُ الشَّدِيدُ، لِذَا لَمْ يَأْتِ فِي
الْقُرْآنِ إِلَّا مُقْتَرِنًا بِالذَّمِّ) وشہی (فَرَح) واتہ: دلوّشی زور، زور شادمان بوون، ہر
بویہ لہ قورٹاندا بہ زوری لہ حالہ قی زہمدا ہاتوہ: ﴿لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ﴾ (۷۶) القصص، لہ زور شویندا خوا زہمی کافرہ کانی کردوہ کہ بہ دنیاو
نیعمہت و خوشیہ کانی زور دلوّش دہن، تہنیا لہ حالیکدا، زور دلوّشبوون
باشہ، کہ پھیوہندی بہ پاداشتی خواوہ، یان شتی مہعنہویہوہ ہہ پی، وک
خوا دہفہرموی: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ
(۵۸)﴾ یونس، ہر روہا دہفہرموی: ﴿وَيَوْمَئِذٍ يَقَرُّحُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (۱)
يَنْصُرِ اللَّهُ (۵) الروم، تہو شتانہی کہ پھیوہندیان بہ خواوہ ہہ ہہ، بہ
لایہنی مہعنہویہوہ، پاداشتی پوژی دواپی، شایستہی تہوہن مروّف زور دلی
پیخوشین.

لیرہدا کہ دہفہرموی: یتیمہ ہرکات بہ زہیہ یمان لہ خوّمانہوہ بہ مروّف
چیت، لیرہدا مہبہست مروّفی بیروایہ، کہ لہ کاتی ہات و نیعمہتدا، زور
دلوّش دہ پی و پی بوغراو لہ خوّباپی دہ پی.

(۸) ﴿وَإِنْ نُصِيبَهُمْ سَيِّئَةً بِمَا قَدَّمْتَ أَيْدِيَهُمْ﴾، بہ لّام نہ گہر خراپہ کیان بہ ہوی
کردہی دہستانہوہ تووش بوو، (إِنْ) تہوہ دہگہیہنی تہو شتہ کہ متر بیتہ دی، بہ لّام
(إِذَا) بو شتیکہ کہ زیاتر بیتہ دی، بویہ بو پیشخستنی خوشی و رہحمہت (إِذَا)ی،

بەكارھېناۋە، بەلەم بۇ توۋشېۋونى ناخۆشىي و بەلا (ىن) بەكارھېناۋە: ﴿وَإِنْ تُصِيبَهُمْ
سَيِّئَةٌ ۖ يَأْتِ: تَگەر جارېك لە جاران خراپەيەكياڭ بەسەرھات، ﴿يَمَّا قَدَّمْتُ
أَيْدِيَهُمْ ۖ تەۋىش بەھۆي تەۋەۋە كە دەستەكايان بېشيانخستە.

۹- ﴿فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۖ تەۋە مەۋق (ۋاتە: مەۋق بېپروا) زۇر سېلەيە و بى
نەزانە، لېرەدا بە تەئكىد ناتۋانين بلىين: (أل) سەر (الْإِنْسَان) بۇ (جنس) ەو مەبەست يىي
مەموو مەۋقەكانن، چۈنكە مەۋقانى بېروادار كاتېك خوا بەزەيەكى خۇيان يىدەچېۋى
و، چاكەيەكياڭ بۇ دىئىتە پېش، ستايشى خۋاي لەسەر دەكەن و دلخۆش دەبن، بە
بەزەيى خوا، نەك بە خودى نىعمەتەكە، تەگەر بەلەۋ نارەحەتتەكيشيان بەسەر بى،
تەۋان لە جىيانى تەۋدى سېلەيى بىكەن بەرانبەر بە خوا، بە خۇياندا دەچنەۋە، چاۋ
بە خۇدادەگېرنەۋە دەزانن تەۋە سزاي خراپەيەك لە خراپەكايانەۋ، دەرھاۋىشتەي
كردەۋە خراپەكايى خۇيانە، بۇيە (أل) سەر (الْإِنْسَان) يان دەبن بلىين: (أل)ى (عهد)
ە، ۋاتە: مەۋقە بېپروايەكان، ياخود تەگەر بلىين: بۇ سەرچەم (جنس) ە، ۋاتە: سەرچەم
مەۋقە بېپروايەكان، بەو شېۋەيەن.

مەسەلەى دووھم:

راگە ياندىنى ھوكمپرانىيى و دەستەلاتدارىي پەھاي خوا بۆ ئاسمانەكان زەوى (گەردوون) كە ھەرچى بىھوئى، دەيخولقئىنى، كچان يان كوپان بە تەنيا، يان وٲىكرا بە ھەر كەس بىھوئى دەبە خشى و، ھەندىك كەشيش نەزۇك دەكات و ھىچى پىنادات، خواش خاوەنى ئەوپەرى زانايى و توانايىيە:

خوا دەفەرموئى: ﴿لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ يَهَبُ لِمَن يَشَآءُ اِنْثًا وَيَهَبُ لِمَن يَشَآءُ الذَّكَرَ ۝١١ اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذَكَرًا وَاُنْثًى وَيَجْعَلُ مَن يَشَآءُ عَقِيْمًا ۚ اِنَّهُ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ۝٥٠﴾

شىكردنەھوئى ئەم دوو ئايەتە، لە ھەوت بىرگەدا:

(١)- ﴿لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾، (المُلْكُ: السُّلْطَانُ وَالْحُكْمُ): (ملك) برىتيە لە دەستەلات و ھوكمپرانىي، خاوەنى (اعراب القرآن) ئاوا پىناسەى (مُلْك) دەكات: (المُلْكُ بِالضَّمِّ: الْإِسْتِيلَاءُ عَلَى الشَّيْءِ وَالتَّصَرُّفُ بِهِ حَسَبُ الْمَشِيئَةِ)^(١)، وشەى (مُلْك) بە بۆر، برىتيە لە دەستەلات راناندن بەسەر شتىكداو، دەستىتوھەردانى بە پىتى ويست و خواست، بەلام (ملك) بە ژىرى ميمەكە، يانى: شت ھەبوون، (مُلْك) يش يانى: دەستىرۆيشتوويى و ھوكمپرانىي، ﴿لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾، واتە: ھوكمپرانىي و بالادەستىي لە ئاسمانەكان و زەويدا ھى خوايە ﷻ.

(٢)- ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ﴾، ھەرچى بىھوئى دروستى دەكات، يانى: ھەرچى بىھوئى دروستى بكات، دروستى دەكات، ھىچ شتىك لە بەر ويستى بى سنوورى خوا ﷻ عاسى نابى، ئىنجا خوا ﷻ نىشانەيكە لە بىسنوورى دەستەلاتى خوئى، ھەروەھا دەستىرۆيشتوويەتتى خوئى، دەخاتەروو، دەفەرموئى:

(۳) - ﴿يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنشَاءً﴾، ھەر كەسك بىھوئ، مېينانى پىندەبەخشى.

(۴) - ﴿وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ﴾، ھەر كەسكيش بىھوئ، ئىرىنانى پىندەبەخشى.

زانايان لەو بارەوھە قسەيان كىردوھ، بۆچى خوا ﷻ مېينە (كچان)ى
پىشخستوون؟ دەلئىن: (قَدَمَ الْإِنَاثِ لِإثْبَاتِ طَلَاقِ الْقُدْرَةِ الْحَكِيمَةِ، أَوْ تَكْرِهًا
لَهُنَّ)، دەگونجى لەبەر دوو ھوکاران مېينەى پىشخستىن،

يەكەم: بۆ ئىسپات و سەلماندى ئەوھە كە دەستەلاقى كاربەجىئانەى خوا، ھىچ كۆت
بەندىكى لەسەر نىھ، ئىنجا لەبەر ئەوھى عورفى كۆمەلگاكان بە زۆرىي واىھ بوونى كورپان
پىخۆشترە، خوا كچى پىشخستوون، واتە: ئەوھى كە ئىوھ پىتان خۆش نىھو، بەھەلەشدا
چوون، ئەوھەتان پى دەدا!!

دووھەم: ئەوھە وەك رىزگىرتنە لە ئافرەتان، بۆيە ئافرەتانی پىشخستوون، لەبەر ئەوھى لە
زۆربەى كۆمەلگاكاندا وەك پىويست رىز لە ئافرەتان ناگىرى، بە تايبەت ئەوانەى زۆر
باسى ئافرەت دەكەن، (فېمىنىستەكان) ئەوانە زىاتر سووكايەتتى بە ئافرەت دەكەن،
وەك كالايەكى بازىرگانىي، وەك ئامرازىكى پىراپواردن، تەماشاش دەكەن، لە راستىدا
پىھەلداگوئەكەيان، زىاتر سابوون لە بنى پىدانىانەو كلاًو لەسەر نانىانە، كىت بىنى زۆر
بە ئافرەتاندا ھەلدەلئ، دوايى تەماشاش بکەو لئى وردبەوھ، زۆر بە سووكيى تەماشاش
ئافرەت دەكات، وەك ئامرازىك كە پىي رابوئىرى، تەماشاش دەكات، بۆيە پىي خۆشە
رووى بکاتەوھ، پىي خۆشە ئەو ئافرەتە مېينايەتتى خوى زىاتر دەرېخت، ئەك وەك
مرؤفئىك بىتە بەرچاوا!!

بەلام ئىسلام دەيەوئ ئافرەت وەك مرؤف بىتە بەرچاوا، بۆيە دەلئى: دەبى فلان
پۆشاكە لەبەرېكەى و، بەو شىئوھە ھەلئوگەوت بکەى، ئەو سىنوورانەى شەرىعەت
داياندەنئى بۆ ئافرەت، بۆ رىزلىگىرتنى ئافرەتە، بۆ دەرکەوتنى ئافرەتە وەك مرؤفئىك،
ئەك وەك مېينەيەك، بەلام ئەوانەى بەئافرەت ھەلدەلئىن، بە تايبەتقى لە پۆزگارى
ئىستاماندا، دەيانەوئ ھەياو ھىشمەتقى لئى داپرنن و لە بەرگ و پۆشاك داپىرنن

و پروتی بکه نه وه، له بهر نه وهی ته نیا وه ک مینه یه ک ته ماشای ده که نه، وه ک چوڼ درنده ته ماشای نیچیر ده کات، نه وانیش ناوا ته ماشای نافرته ده که نه!!

(۵) ﴿أَوْ زَوْجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنْسَانًا﴾، یاخود بویان جووت ده کات، نیرینان و مینان، واته: به جووته ده یانداتئ، هم کوران و هم کچان، (التَّزْوِیجُ: هَا هُنَا هُوَ الْجَمْعُ بَيْنَ الْبَنَيْنِ وَالْبَنَاتِ، تَقُولُ الْعَرَبُ: زَوْجْتُ بَيْنَ ابْنِي، إِذَا جَمَعَ بَيْنَ الْكِبَارِ وَالصَّغَارِ) (تَزْوِیج): لیره دا کورده وهی کوران و کچانه پیکه وهو جووت کردنیانه، عه ره ب ده لئین: (زَوْجْتُ بَيْنَ ابْنِي) حوشره کانم جووت کردن، نه گهر حوشره گه وره به ته مه نه کان و بیچوو و که م ته مه نه کانی پیکه وه هیان.

(التَّزْوِیجُ: قَرُنُ الشَّيْءِ بِشَيْءٍ آخَرَ فَيَصِيرَانِ زَوْجًا) (تَزْوِیج): بریتیه له جووت کردنی شتی که له گهل شتیکی دیکه ده، هه ردووکیان پییان ده گوترئ: زهوج، بو وینه: جووته پیلاو پییان ده گوترئ: (جووت) (زَوْجُ النَّعْلَيْنِ) به هه کامیکیان ده گوترئ: زهوج، نه که به هه ردووکیان ئنجا پییان بگوترئ: زهوج، ژن و میردیش به هه ردووکیان ده گوترئ: زهوج، وه خوا ده فهرموئ: ﴿وَقُلْنَا يَتَادُمُ امْسِكْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ﴾ (۶۵) ﴿البقرة﴾، هم نافرته پیی ده گوترئ زهوج، هم پیایویش پیی ده گوترئ زهوج، که واته: ﴿أَوْ زَوْجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنْسَانًا﴾، واته: بویان جووت ده کات، نیرینان و مینان پیکه وه ده یانداتئ.

(۶) ﴿وَجَعَلُ مِنْ نِسَاءٍ عَقِيمًا﴾، هه که سیکیش بیهوئ نه زوکی ده کات، (العَقِيمُ: الَّذِي لَا يُولَدُ لَهُ، رَجُلًا كَانَ أَوْ امْرَأَةً) (عَقِيم) واته: نه زوک، نه وهیه که مندالی نه بن، ئنجا چ پیاو بن چ نافرته، به لام هه ندیکیان ده لئین: به تابهت بو نافرته به کاردئ، ﴿قَالَتْ يَوْنِلَيْتِ اِئْتِيْ اَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا﴾ (۷۲) هود، گوئ: نهی هاوار بو من! ئایا مندا لم ده بن که نافرته تیکم بوموه پیره ژن و، نه مهش میرده که مه پیره؟! به لام وشه ی (عَقِيم) که لیره خوی بهرز هیناویه تی واته: نه زوک و بن وه چه، بن وه جاج، نه وکاته هه ردووکیان ده گریته وه، به لام که بلئی: نه زوک هه نافرته ده گریته وه، چونکه بهس نافرته توئی ده بن و حه ملی ده بن.

(۷) - ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾، بە دُنْیایی خوا زانای توانایه.

لێرهدا زانایان قسه‌یان کردوه له‌وباره‌وه که بۆچی خوا ﷻ باسی جووړیکی دیکه له مرووفانی نه‌کردوه؟ چونکه مرووف نیری هه‌یه و مئی هه‌یه، به‌لام جووړیکی دیکه‌شی هه‌یه پئی ده‌گوتری: نیره‌مووک (خُنْثَى) نه‌ نیره‌و نه‌ مئی، نیره‌مووک، هه‌ندی‌ک له زانایان ده‌لین: بۆیه خوا له قورئاندا باسی نه‌کردوه، چونکه ده‌گمه‌نه، یانی: له سه‌دان مرووف و له هه‌زاران، یه‌کیکیان وا ده‌رده‌چن که به‌و شیوه‌یه بئ و نه‌وانیش جوړاو جوړن.

(القرطبي) له (ابن العربي) ده‌یه‌ینئ که گوته‌ویه‌تی: (وَقَدْ أَنْكَرَ قَوْمٌ مِنْ رُءُوسِ الْأَعْوَامِ وَجُودَ الْخُنْثَى بِدَلِيلِ عَدَمِ ذِكْرِهِ)^(۱)، واته: خه‌لکی‌ک له عه‌وامان، بوونی نیره‌مووک (خُنْثَى) یان، نکوولیی‌کردوه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی باس نه‌کراوه!

به‌لام له راستییدا نه‌و قسه‌یه هه‌چ نه‌و له واقیعدا هه‌یه، که‌سانیک هه‌ن وان، تنجا ره‌نگه هه‌بئ به لای ئافره‌تایه‌تییدا بشکیتته‌وه‌و، هه‌یه به لای پیاوه‌تییدا بشکیتته‌وه‌و، هه‌یه هه‌ردوو‌ک لای وه‌ک یه‌ک و یه‌کسان.

له‌و باره‌شه‌وه نه‌مه ده‌قه هاته‌وه، {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَسْرِ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ مَعْقِلٍ وَأَشْيَاقَهُمْ يَذْكُرُونَ: أَنَّ عَلِيًّا ﷺ سِئَلَ عَنِ الْمُؤَلُّودِ: لَا يُدْرِي أَرَجُلٌ أَمْ أَمْرَأَةٌ؟ فَقَالَ عَلِيٌّ: يُورَثُ مِنْ حَيْثُ يَبُولُ} (أخرجه: البيهقي: ۱۲۲۹۴، وابن أبي شيبة: ۳۱۳۶، والدارمي: ۳۰۱۲، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي الْإِرْوَاءِ تَحْتَ حَدِيثٍ: ۱۷۱۰).

واته: عه‌لی ﷺ پرسایاری لیکراله باره‌ی مندالیکه‌وه، که هه‌م نه‌ندامی نیرینه‌ی هه‌یه، هه‌م هی مبینه‌ی هه‌یه؟ (ئایا چوون میراتی ده‌دری‌تی؟) گو‌تی: له کو‌یوه میز ده‌کات؟ (واته: له هه‌ر کامیانی میزی کرد حوکمی نه‌وه‌یان هه‌یه).

ئېرەمووك (خۇتتى) ئەوۋىيە كە ھەردوۋ ئەندامى ئېرىنەۋ مېينەۋى ھەبن،
 بەلەم خوا ﷺ باسى نە كىردۈە لەبەر ئەۋەى ھالەتتىكى دەگمەنە، بەلەم زانايان
 لە كىتپە فىقھىيە كاندا زۆر قسەيان كىردۈە، چۈنكە ئېرەمووك (خۇتتى)؛ چەند
 ھالەتتىكى ھەن، ھەيە ھالەتتىكى مېينەكەى بەھىزىرەۋ، ھەيە ھالەتتىكى ئېرىنەكەى
 بەھىزىرە، ھەشە ھەردوۋكى ۋەك يەكن و پىتى دەگوتىرى: (خۇتتى مۇشكىل) لە كىتپە
 فىقھىيە كاندا لەۋ بارەۋە زۆر قسەكراۋە.

مەسەلەى سىيەم:

خوّا ﷻ تەنبا بەسى شىۋازان پەيامى تايەتېى خۆى بۆ مړۆڤه هە لېزارده كان، بۆ پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، دە نىرى: دواندى پشت پەردەو، خستنه نىو دَل و، نىردراوىى فرىشته ناردن:

خوّا دەفەرموى: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآيِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ مُّبِينٍ﴾ (۵۱)

شىكردنەوى ئەم ئايەتە، لە سىى برگەدا:

۱- ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآيِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا﴾
 ھىچ مړۆڤىك بۆيە نىە خوّا بىدوئى، مەگەر بەپەنامەكىى (بىخاتە نىو دَل). مەبەست لە دواندى خوّا ﷻ و فەرمايشتکردنى، گەيشتنى مەبەستى خوايە بە پىغەمبەر ﷺ، ئنجا ئەو گەيشتنە، چ بە ھۆى قسەيەكەوہ بى كە ئەو پىغەمبەرە دەبىيىستى، وەك مووسا ﷺ فەرمايشتى خواى بىست: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا﴾ (۱۶۶) النساء، ياخود بە ھۆى قسەيەكەوہ بى كە فرىشتە لە لايەن خواوہ دەيگەيەنن بە پىغەمبەر ﷺ، ياخود زانىارىيەك بى بخرىتە دلى ئەو پىغەمبەرەوہ ﷺ، ئەويش دلىياى (يقينى) بۆ پەيدادەبى، كە ئەو زانىارىيە خوّا بۆى ناردوہ. تەنبا لەو سى رىيەوہيە، خوّا پەيامى خۆى بۆ پىغەمبەران ناردوہ:
 أ- ﴿إِلَّا وَحْيًا﴾، مەگەر سەروشى بۆ بکات، يانى: بىخاتە نىو دَل.

ب- ﴿أَوْ مِنْ وَرَآيِ حِجَابٍ﴾، يان لە پشت پەردەوہ، واتە: راستەوخۆ خوّا بىدوئى، بەلام لە پشت پەردەوہو خوّا نايىن.

ج- ﴿أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا﴾، ياخود پەوانەكراوئىك بنىرى، نىردراوئىك بنىرى، كە فرىشتەيە.

۲- ﴿فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ﴾، (فَيُوحِيَ: يَبْلُغُ وَيُوصِلُ بِإِذْنِ اللَّهِ) ئنجا بە موّەلى خوّا پىرەبگەيەنى و بگەيەنى.

(۳) - **إِنَّمَا عَلَىٰ حَكِيمٍ** ۞ به دنیایی خوا زور به رزهو، زوریش کارزانه، به رزی خوا بیسنورهو، کار به جیبی خواش **نَبِيٍّ** بیسنوره.

وہحییٰ له پروی زمانه وانیه وه: (الوحي: الإِشَارَةُ الْخَفِيَّةُ، وَيُطْلَقُ عَلَىٰ مَا يَجِدُهُ الْمَرْءُ فِي نَفْسِهِ دَفْعَةً كَحُصُولِ مَعْنَى الْكَلَامِ فِي نَفْسِ السَّامِعِ) (وحي): به مانای ئاماره به کی په نهان دیت، هه روه ها بو ئه وهش به کار ده هیتړی که مروفی زانبار به که له دلی خویدا ههست پیده کات، وهک چوڼ که سیک قسه به که ده بیستی، به کسه ر مانا به که ی دیته نپو دلپه وه، ئه ویش ئاوا مانا به کی دیته نپو دلپه وه، ئه وه پتی ده گوتړی وهحیی، واته: پیگه باند نیکی په نهان.

شایانی باسه: ئیمه له مه ووسوعه ی: (الإسلام كما يَجْلَىٰ فِي كِتَابِ اللَّهِ) له: (الكتاب الخامس) دا له ژیر داوونیشانی: (بَحْثٌ حَوْلَ الْوَحْيِ) دا، باسیکی دورودریژمان له وبار وه کردوهو، له تفسیری سوور دتی (یونس) یشدا، کورته باسیکه مان له باره ی وهحیه وه هیناوه، که بریتیه له گوشر او و خولاسه ی ئه و باسه ی له مه ووسوعه ی: (الإسلام كما يَجْلَىٰ فِي كِتَابِ اللَّهِ) دا هاتوه.

ئیسناش به چاکی ده زانم، کورته باسیک له باره ی {فه رما یشتکر دنی خوا وه **نَبِيٍّ**} بخهینه پروو، به رله وه ی ئیمه سهر مه سه له ی چواره م و کوٹایی، ئه م کورته باسه ده خهینه پروو، که فه رما یشتکر دنی خوا و قسه فه رموونی خوا **نَبِيٍّ**، چوڼه؟

كۈرتە باسېك لە بارەى فەرمايشتكردنې خواوہ

بەرپزان !

ئەم كۈرتە باسە لە چوار بېرگەدا دەخەينە ڤوو:

بېرگەى يەك: فەرمايشتكردنې خواو گەياندنې پەيامەكەى بە پېغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، سى شىوازى سەرەككى هەن، وەك ئەو ئايەتە موبارەكە دەيگەينى: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ﴾، واتە: هېچ مەزۇڤىك بۆى نىە خوا بېدوئىن، مەگەر بە سروشكردن، يان لە پشت پەردەوہ، يان نوئىنەرىك دەئىرى بە مۆلەتى وى ئەوہى بىهوى سروشى دەكات، بېگومان ئەو بەرزى كارزانە.

شىوازى يەكەم: كە دەفەرموى: (إِلَّا وَحْيًا) (أَي: كَلَامًا وَحْيًا، أَي: مُوحى بِهِ) يانى: قسەيەكى وەحىي، بە وەحىي ئىرراو، يەككىك دەلى: (لَا أَكْلِمُهُ إِلَّا جَهْرًا، أَوْ إِخْفَاتًا) قسەى لەگەل ناكەم مەگەر بەدەنگى بەرز يان بە دەنگى نزم، دەلى: (لَأَنَّ الْجَهْرَ وَالْإِخْفَاتَ صِفَتَانِ لِلْكَلَامِ)، چونكە هەر كام لە دەنگ هەلئەن و دەنگ كېكردن، سىفەتى قسەكردن، كەواتە: كە دەفەرموى: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا﴾، (أَي: إِلَّا كَلَامًا وَحْيًا) مەگەر دواندىكى سروش، ياخود دواندىكى كە سروش بكرى.

فەرمايشتىكى پېغەمبەر ﷺ لەوبارەوہ هەيە كە دەفەرموى: {إِنَّ رُوحَ الْقُدُسِ نَفَثَ فِي رُوعِي أَنْ نَفْسًا لَنْ مَوْتَ حَتَّى تَسْتَكْمِلَ أَجَلَهَا وَتَسْتَوْعِبَ رِزْقَهَا، فَأَجْمِلُوا فِي الطَّلِبِ، وَلَا يَحْمِلَنَّ أَحَدُكُمْ اسْتِبْطَاءَ الرِّزْقِ أَنْ يَطْلُبَهُ بِمَعْصِيَةٍ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَنْالُ مَا عِنْدَهُ إِلَّا بِطَاعَتِهِ} (حلية الأولياء وطبقات الأصفياء ج ۱۰، ص ۲۸، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَحَسَنَةُ الْأُبَّانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: ۲۰۸۵).

واتە (روح القدس) خستیه نىو عەقْل دلمەو، كە هېچ نەفسىك نامرى تاكو بژيوەكەى تەواو نەكات و كاتى مردنىشى نەبەت، بۆيە پارىز لە خوا بكنە و، جوان داواى بژيو لە خوا بكنە و، با يەككىكتان وەخرانى ئەو بژيوەى داواى دەكات، واى لىنەكات كە بە سەرپىچى داواى بكات (بژيوى حەرام)، چونكە ئەوەى لەلاى خوايە (لە بژيوى حەلال) تەنيا بە فەرمانبەرى بۆ كرانى وەدەدەست دەهێنرى. پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: (رُوحُ الْقُدُس) كە جبريلە، ئەوەى خستە نىو دلم، واتە: ئەوە وەحييە.

وەحيى واتە: قسەيەكى پەنھان بچتە نىو دل، ئنجا ئەگەر بۆ پىغەمبەران بى، پىى دەگوترى: وەحيى، بەلام ئەگەر بۆ جگەلە پىغەمبەران بى، پىى دەگوترى ئىلھام، خورپە، خرانە نىو دل.

ئەوەى باسكرا شىوازى يەكەمى ئىترانى وەحيى خوا بوو.

شىوازى دووهم: ﴿أَوَمِنْ ذُرِّيِّ حِجَابٍ﴾ شىوازى دووهمى گەياندى پەيامى خوا، فەرمايشكرنى خوا، بۆ پىغەمبەران لە پشت پەردەوہيە: (يَسْمَعُهُ سَامِعُهُ وَلَا يَرَى مَصْدَرَهُ) ئەو كەسەى دەبيستى، تىى دەگات، بەلام سەرچاوەكەى نابىنى، بەلكو چۆنىشى دەبيستى، ئەوہش ھەر ديارنيە، ئايا مووسا چۆن فەرمايشتى خواى بيستوہ؟ ئيمە نازانين.

شىوازى سىيەم: ﴿أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ﴾ ياخود نوينەريك، پەوانەكراويك دەنيرى، (يُرْسِلُ مَلَكًا إِلَى النَّبِيِّ فَيُبَلِّغُ إِلَيْهِ كَلَامًا يَسْمَعُهُ النَّبِيُّ وَيَعْبِيهِ) خوا فريشتەيك دەنيرى بۆ لاى ئەو پىغەمبەرە (عليه الصلاة والسلام) قسەيكەى پێرا دەگەينى، پىغەمبەرەكە دەبيستى و تيشى دەگا، ﴿فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ﴾ بە مۆلەتى خوا ھەرچى بىھوى پىى را دەگەينى، ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ﴾، بە دلنپايى خوا بەرزو كارزانە.

برگەى دوو: مشتومرى يەكجار زۆرى زانايان لە بارەى فەرمايشكرنى خواوہ، واىكردوہ بكرتە ناوونيشانى كۆى: {ثِيَمَانٌ وَ عَقِيدَةٌ ثِيَسَلَامِيٌّ} زۆريك لە

كتىبەكان پېيان دەگوتى: (علم الكلام) زانستى كەلام، ئەمە لەبەر ئەو ەبوو زۆر مشتومر كراو لەبارەى فەرمايشتى خواو ە، چ قورئان، چ كىتەبەكانى دىكەى خوا، چ فەرمايشتەردى خوا بە گشتى، لەو بارەو زۆر قسە كراو و مشتومر زۆر بوو، ئەو بابەتە زال بوو بەسەر كۆى بابەتەكانى ئيمان و عەقیدەدا، بۆىە ناو لە زانیاری ئيمان و عەقیدەى ئىسلامى نراو، (علم الكلام)، كە لەپراستیدا ناو كە لە جىى خۆیدا نە، چونكە كەلام یەككە لە بابەتەكانى ئيمان عەقیدە، ئەو ناوانەى دىكە راست، وە: (أصول الدين)، (الإيمان)، (العقيدة الإسلامية)، (الفقه الأكبر)، بەلام (علم الكلام) بكرىتە ناوونیشان بۆ كۆى ئيمان و عەقیدە، ئەو زىدەپۆیىكرەنە لە گەورەكردنى بەش (جزء) يك لەسەر حیسابى ەموو (كل)!

ەروەها لە بارەى قورئانەو و چۆنەتى پەيوەندىیەو بە خواو، مشتومر زۆر بوو، ەندىك لە حەنبەلىیەكان و نەیارەكانیان، تووشى تىپەراندن و بەزایەدان بوون، لە حەنبەلىیەكان ەبوو گوتوویەتى: ئەك ەەر بىژە (لفظ) ەكانى فەرمايشتى خوا، بگرە مەرەكەب و تیانووسەكەش، ئەوانىش ەەر دروستكرائىن و ئەوانىش ەەر لەمىژنەو بى سەرەتان، (فخرالدين الرازى)، لە تەفسىرەكەى خۆى دا^(۱) دەلى: (الْحَتَابِلَةُ الَّذِينَ قَالُوا: يَقْدَمُ هَذِهِ الْحُرُوفُ، وَهَؤُلَاءِ أَحْسُ مِنْ أَنْ يُذَكِّرُوا فِي زَمَرَةِ الْعُقَلَاءِ) ئەو بە گشتى گوتوویەتى: حەنبەلىیەكان {بەلام بەشىك لە حەنبەلىیەكان بوون} ئەوانەى گوتوویانە: ئەو پىتانەى قورئان {كە ئىمە دەیانخوئىن و دەیانووسىن} ئەوانەش ەەر بى سەرەتان، ئەوانە كەمترن لەوەى لە رىزى عاقلاندا بزمىردىن! ئەوىش جوړىك لە زىدەپۆى كردو لەو قسەىەیدا.

بە ەرحال بەشىك لە حەنبەلىیەكان وابوون، لە بەرانبەریشیاندا، ەندىك لە نەیارەكانیان لە موعتەزىلەو، جەھمىیەكان گوتوویانە: ئەك ەەر بىژەكان (ألفاظ) ی فەرمايشتى خوا، بەلكو مانایەكانىشان ەەر پەیدا بوون (حادث)ن!

(أبو بكر الباقلائي) كه يه كتيكه له زانا يانی بهرجهسته ی ئیسلام، ههولیداوه خه قی ئیوه راست بگری، كه گوتوو یه قی: (إِنَّ كَلَامَ اللَّهِ الْأَزَلِّيَّ مَقْرُوءٌ بِالسِّتِنَا، مَحْفُوظٌ فِي قُلُوبِنَا، مَسْمُوعٌ بِأَذَانِنَا، مَكْتُوبٌ فِي مَصَاحِفِنَا، غَيْرُ حَالٍ فِي شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ، كَمَا أَنَّ اللَّهَ مَعْلُومٌ بِقُلُوبِنَا مَذْكُورٌ بِالسِّتِنَا، مَعْبُودٌ فِي مَحَارِبِنَا، وَهُوَ غَيْرُ حَالٍ فِي شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ، وَالْقِرَاءَةُ وَالْقَارِئُ مَخْلُوقَانِ، كَمَا أَنَّ الْعِلْمَ وَالْمَعْرِفَةَ مَخْلُوقَانِ، وَالْمَعْلُومُ وَالْمَعْرُوفُ قَدِيمَانِ، بِأَقْلَانِي بَه بَوَّجُوونی من، قسه یه کی زۆر میانجی و باشی گوتوه لیڤه دا، ده لئ:

فه رمایشتی له میژینه ی خوا، كه به زمانه كاهان ده یخوئینه وه، له دله كان و عه قله كاهان دا له بهری ده كهین و، به گوئییه كاهان ده بیستین و، له موصحه فه كاهاندا دهینوسین، ئه وه فه رمایشته بی سهره تایه ی خوا كه سیفه قی خواجه، له هیچكام له و شتانه دا نیه، (نه له ئیو موصحه فدا یه، ئه وه سیفه ته ی خوا، نه له سهر زمانی ئیمه یه، نه له عه قل و دلی ئیمه دایه، نه به گوئیتمان ئه وه سیفه ته ی خوا ده بیستین) ههروهك چۆن خوا ﷻ به عه قل و دلمان زانراوه به زمانه ی باسكراوه یادی ده كهین و، له میحرابه كاهاندا په رستراوه، به لام خوا ﷻ له هیچ كام له وانده دا نیه (نه له دلی ئیمه دایه، بهس زانینه كه ی و ناسینه كه ی له دلی ئیمه دایه وه، نه له سهر زمانی ئیمه یه، به لكو باسكردنه كه ی له سهر زمانی ئیمه یه، نه له میحرابه كه ی ئیمه ش دایه، به لكو به ندایه تییه كه ی ئیمه له میحرابه كاندا بهرجهسته ده بی) خوئنده وه كه وه خوئنه ره كه هه ردووکیان دروستكراون، ههروهك چۆن زانیاری و ناسینه كه هه ردووکیان دروستكراون (زانیاری ئیمه به خوا و ناشنایی ئیمه به خوا، هه ردووکیان دروستكراون) به لام زانراوه كه و ناسراوه كه، كه خواجه ﷻ ئه وه له میژینه یه و بی سهره تایه.

(محمد الطاهر بن عاشور) یش له تهفسیره كه ی خویدا^(۱)، ده لئ:

(وَقَدْ اصْطَلَحَ الْأَشْعَرِيُّ عَلَى تَسْمِيَةِ ذَلِكَ الْمَذْلُولِ، كَلَامًا نَفْسِيًّا، وَهُوَ إِزَادَةُ الْمَعَانِي الَّتِي دَلَّ عَلَيْهَا الْكَلَامُ الْفُطِي، وَقَدْ اسْتَأْنَسَ لِذَلِكَ بِقَوْلِ الْأَخْطَلِ:

إِنَّ الْكَلَامَ لَفِي الْفُؤَادِ وَإِنَّمَا ... جُعِلَ اللِّسَانُ عَلَى الْفُؤَادِ دَلِيلًا).

واتە: ئەبوو حەسەنی ئەشعەری، ناوی لەو فەرمايشتهی خوا ناو، کەلامی نەفسی (سێفەتەکی خۆی ناو ناو فەرمايشتی زاتی خوا) کە بڕیتیە لە ویستنی ئەو واتاوە مەبەستانەیی بێژە کە دەیانگەیهێت، لەو هەشدا قەسە (أخطل)ی، بەبەلگە هێناوێتەو، کە شاعیری کە دەلی:

إِنَّ الْكَلَامَ لَفِي الْفُؤَادِ وَإِنَّمَا ... جُعِلَ اللِّسَانُ عَلَى الْفُؤَادِ دَلِيلًا

قەسەکردن لە نێو عەقل و دلدايە، بەلکو زمان تەنیا نیشانەیی، پۆ ئەو هی لە عەقل و دلدايە.

ئێستا هەر کەسێک کە قەسەیک دەکات، مانایەکی و مەبەستەکی لە عەقل و دلیدا هەیە، دوایی لەپێی زمانەو، لەپێی وشەکانەو، یاخود لەپێی نووسینەو، دەری دەپێی، یان لەرووی ئاماژەیکەو دەردەپێی، بەلام مانایەکی لە عەقل و دلدايە.

فەرمايشتکردنی خۆی پەرورەدگاریش وەك سێفەتێک، سێفەتێکی ئەزەلی، وەك زاتی خوا بێ سەرەتایە، سێفەتە کە دیارە وەك خۆی پەرورەدگار، بەلام دوایی کە خوا ﷻ ئەو فەرمايشتهی خۆی پۆ ئێمە بەرجەسته دەکاتەو لەو وشەو بێژنەدا، کە دوایی ئێمە دەیاننووسین و دەیانلێین، بە دلنایای مەرەكەبەکەو گوتنەکی ئێمەو، شتە کە تێیدا دەنووسێ، ئەوانە هەموویان دروستکراون، هیچ گومان لەو هەدا نیە.

بەرگەیی س: پای راست و میانجیی لە بارەیی ئەو هەو کە خوا ﷻ سێفەتی فەرمايشتکردنی تێدا ئەزەلییە، بەلام فەرمايشتکردنەکی لە حال و کاتیکی

دیاریکراودا، پیدابوویه، سیفہتی فہرماشتکردن له خوا، سیفہتیکی تہزلیہ، بہ لام خودی فہرماشتکردنہ کہ لہو کاتہدا کہ فہرماشتہ کہی فہرمووه، شتیکی پیدابوویه، بؤ وینہ: خوا لہ تہزہلہوہ سیفہتی فہرماشتکردنی ہہبووه، بہ لام لہو کاتہدا کہ فہرماشتی لہ گہل مووسادا کردوہ، فہرماشتکردنہ کہ شتیکی پیدابووه، چونکہ لہ کاتیک دا و لہ شوئیکدایہ، (محمد الطاهر بن عاشور) لہو بارہوہ وردہ کاریہ کی ہیناوہ، من دہقہ کہ ہہمووی بہ عہرہ بیی دینم، لہ بہر تہمانہ تی عیلمی، چونکہ مہسہ لہ یہ کی زور ہہستیارو وردہ، دہلن:

(وَتَحْقِيقُ هَذَا الْمَقَامَ يَوْجِبُ وَاضِحٌ قَرِيبٌ أَنْ نَقُولَ: إِنْ ثُبُوتُ صِفَةِ الْكَلَامِ لِلَّهِ هُوَ مِثْلُ ثُبُوتِ صِفَةِ الْإِرَادَةِ وَصِفَةِ الْقُدْرَةِ لَهُ تَعَالَى، فِي الْأَزَلِ، وَهُوَ أَشْبَهُ بِإِثْبَاتِهِ بِالْإِرَادَةِ، فَكَمَا أَنَّ مَعْنَى ثُبُوتِ صِفَةِ الْإِرَادَةِ لِلَّهِ، أَنَّهُ تَعَالَى مَتَى تَعَلَّقَ عِلْمُهُ بِإِبْجَادِ شَيْءٍ لَمْ يَكُنْ مَوْجُودًا، أَوْ بِإِعْدَامِ شَيْءٍ كَانَ مَوْجُودًا، أَنَّهُ لَا يَحُولُ دُونَ تَنْفِيزِ مَا تَعَلَّقَ عِلْمُهُ بِإِبْجَادِهِ، أَوْ إِعْدَامِهِ حَائِلٌ، وَلَا يَمْنَعُهُ مِنْهُ مَانِعٌ، وَمَتَى تَعَلَّقَ عِلْمُهُ بِإِقْبَاءِ الْمَعْدُومِ فِي حَالَةِ الْعَدَمِ، أَوْ الْمَوْجُودِ فِي حَالَةِ الْوُجُودِ، لَا يَكْرَهُهُ عَلَى ضِدِّ ذَلِكَ مُكْرَهُ. فَكَذَلِكَ ثُبُوتُ الْكَلَامِ لِلَّهِ مَعْنَاهُ أَنَّهُ كُلَّمَا تَعَلَّقَ عِلْمُهُ بِأَنَّهُ يَأْمُرُ أَوْ يَنْهَى أَحَدًا، لَمْ يَحُلْ حَائِلٌ دُونَ إِبْجَادِ مَا يُبْلَغُ مُرَادُهُ إِلَى الْمَأْمُورِينَ أَوْ الْمَنْهِيِّينَ، وَكُلَّمَا تَعَلَّقَ عِلْمُهُ بِأَنَّهُ يَتَوَكَّلُ تَوَجُّعًا أَمْرًا أَوْ نَهْيًا إِلَى النَّاسِ، لَمْ يَكْرَهُهُ مُكْرَهُ عَلَى أَنْ يَأْمُرَهُمْ أَوْ يَنْهَاهُمْ.

وَكَمَا أَنَّ لِلْإِرَادَةِ تَعَلُّقًا صَلَاحِيًّا أَزَلِيًّا، وَتَعَلُّقًا تَنْجِيزِيًّا حَادِثًا، حِينَ تَتَوَجَّعُ الْإِرَادَةُ إِلَى إِبْجَادِ بِوَاسِطَةِ الْقُدْرَةِ. كَذَلِكَ نَجِدُ الْكَلَامَ لِلَّهِ تَعَلُّقًا صَلَاحِيًّا أَزَلِيًّا، وَتَعَلُّقًا تَنْجِيزِيًّا حِينَ اقْتِضَاءِ عِلْمِ اللَّهِ تَوَجُّعًا أَمْرِهِ أَوْ نَهْيِهِ أَوْ نَحْوِهِمَا إِلَى بَعْضِ عِبَادِهِ. فَالْكَلَامُ الَّذِي يَنْطِقُ بِهِ الرَّسُولُ وَيُنْسَبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى هُوَ حَادِثٌ، وَهُوَ أَكْثَرُ التَّعَلُّقِ التَّجْزِئِيِّ الْحَادِثِ، وَالْكَلَامُ الَّذِي نَعْتَقُ أَنَّ اللَّهَ أَرَادَهُ وَأَرَادَ مِنَ النَّاسِ الْعَمَلَ بِهِ، هُوَ الصِّفَةُ الْأَزَلِيَّةُ الْقَدِيمَةُ وَلَهَا التَّعَلُّقُ الصَّلَاحِيُّ الْقَدِيمُ^(۱)،

دەلّی: ساغکردنەوه لەم شوێنەداو، بە شیوەیەکی پروونی نیزیك ئەوێهە کە بڵێن: چەسپانی سیفەتی فەرمایشتکردن بۆ خوا، وەك چەسپانی سیفەتی ویست و سیفەتی دەستەلاتە بۆ خوای بەرز لە ئەزەلدا، بەلکو سیفەتی فەرمایشتکردنی خوا زیاتر دەشوبهێتە سیفەتی ویستی خواو، ئنجا ھەر وەك چۆن چەسپاوی سیفەتی ویست بۆ خوای بەرز ئەوێهە: کە خوا ھەر کاتێك زانیارییەکی پەيوەست بوو بە پەیداکردنی شتێکەو کە نەبووبی، یان بە لەبەین بردنی شتێکەو کە بووبی، ھێچ شتێك پێناگری لەو کە زانیاریی خوا پێو پەيوەست بوو کە پەیدا بکات، یاخود لە بەینی بەری، ھێچ پێگری پێی لێناگری، ھەر وەھا ھەر کاتێك زانیاریی خوا پەيوەست بوو بە ھێشتنەوێ نەبوویەك لەحالی نەبووندا، یاخود پەیدا بوویەك لە حالەتی بووندا، ئەو ھێچ ناچارکەرێك لەسەر پێچەوانەی ئەو ناچارى ناکات، بەھەمان شیوەش:

چەسپانی فەرمایشتکردن بۆ خوا، واتایەکی ئەوێهە ھەر کاتێك زانیاریی خوا پەيوەست بوو بەوێهە کە فەرمان بکات بە کەسێك، یاخود پێی لێناگری، ھێچ پەرچێك نایەتەبەری، کە پێی لەو بگری ئەوێ مەبەستیەتی بیگەيەنئ، بۆ فەرمان پێکراوان، یان بۆ قەدەغەکراوان، ھەر وەھا ھەر کاتێك زانیاریی خوا پەيوەست بوو بەوێهە فەرمانی خۆی، یاخود قەدەغەي خۆی ئاراستەي خەلک نەکات، ھێچ ناچارکەرێك ناچارى ناکات فەرمانیان پێکات، یاخود پێیان لئ بگری، ھەر وەك چۆن ویستی خوا ﷻ پەيوەست بوونێکی ئەزەلیی شایستەي ھەيە، پەيوەست بوونێکی پەیداکردنیشی ھەيە، کاتێك ویستی خوا بە ھۆی دەستەلاتەکیەو ئەو ئاراستەي شتێك دەبی، لە ئەزەلدا خوا ویستەکی ھەيە، بەلام لە کاتێکی دیاریکراودا، بە ھۆی دەستەلاتی خواو، ئەو شتە پەیدا دەکات، بەھەمان شیوە فەرمایشتی خواش لە ئەزەلدا، شایستەي ئەوێ ھەيە ئەو فەرمایشتە بفەرموئ، ئنجا ئەو پەيوەندییەي ھەيە، پەيوەندییەکی جێھەجئ کردنیشی ھەيە، لە کاتێکدا خوا دەيەوئ فەرمانی خۆی، یاخود نەھي خۆی

ئاراستە ی کەسێک بکات، یاخود جیا لەوانەش (جگە لە فەرمان و نەهی) هەر شتێکی دیکە خۆی بیهوێ ئاراستە ی بەندەکانی بکات.

کەواتە: ئەو قسەیە ی کە پێغەمبەر ﷺ دەیفەرموێ و پالێ دەداتە لای خوای بەرز، فەرماشتە کە ی خوا، ئەو پەیدا بوو، کە لە سەر زمانی پێغەمبەر ﷺ پەیدا دەبێ، ئەو شۆنە واری ئەو پە یووە ست بوون پەیدا کردنە تازە یە کە سیفە تی فەرماشتی خوایە، بە لām ئەو فەرماشتە ی دە زانری خوا و یستوو یە تی، لە خە لکی و یستووە کاری پێ بکەن، ئەو سیفە تە ئە زە لیبە لە مێژینە ییە کە ی خوایە، ئەو پە یووە ست بوونە گونجاو ییە ی هە یە، کە لە کاتیکی دیاری بیکراو و لە شۆنێکی دیاری بیکراو دا بەر جە ستە بێ.

واتە: سیفە تی فەرماشت کردنی خوا ﷻ، وە ک سەر جە م سیفە تە کانی خوایە، کە وە ک زاتی خوا، بێ سەرە تان، وە ک چۆن خوا لە ئە زە ل دا زانیاری هە بوو، توانای هە بوو، و یستی هە بوو، دە ستە لاتی هە بوو، حیکمە تی هە بوو، بە زە یی هە بوو، بە هە مان شۆو ش خوای بەرز سیفە تی فەرماشت کردنی هە بوو، بە لām کاتیک کە فەرماشتە کە ی کردووە ئەو فەرماشتە بەر جە ستە بوو، لەو کاتە دا کە فەرماشتە کە ی کردووە، ئەو فەرماشت کردنە بە پەیدا بوو لە قە لە م دە درێ، بە لām سیفە تە کە ئە زە لیبە لە مێژینە یە.

بە تە نکید دوا ییش کە مرۆ قە کان ئەو فەرماشتە ی خوا دە خوێ نە وە و بە عە قلیان تێ دە گە ن و، بە زمان یان دە یلێ ن و، لە میح رابە کاندە ی دە خوێ نە وە و، لە پەرستشدا بەر جە ستە ی دە کە ن، هە موو ئە وائە بە پەیدا بوو لە قە لە م دە درێ ن، بە لām ئە سلی فەرماشتە کە ی خوا، زانیاریە کە ی خوا، وە ک سیفە تە کانی ئە زە لیبە ن، بە دنیایی ئە وە مە سە لە یە کی زۆر وردو، ئە وە ندە ی بە گشتی خوێ نە ران لی ی تێ گە ن، با سە م کرد.

برگەي چوار: ئنجا لېرەدا قسەي خۆم دېنم، وەك گوشراوى ئەوہى گوترا لەو بارەوہ:

خوا عزوجل سيفهتەکانى و کارەکانى زۆر لەوہ مەزەترى و، بەرزترى کە ئیمەي مرۆڤ ھەموو شتیکان لەبارەوہ بزانیى و وەك پتویست تیان بگەين، خوا لە سوورەتى (طە)دا، پتې فرموين: ﴿وَلَا يَخِطُّونَ بِهِ عِلْمًا ۝۱۱﴾، واتە: زانیاری ئەوان دەورى خوا نادات.

کەواتە: ھەر کەسێک تەماعى ئەوہى ھەبى، کە لە بارەي فەرمايشتى خواوہ، دەستەلآقى خوا، زانیاریى خوا، بەزەيى خوا، حیکمەتى خوا، ھەمووشتیکى لە بارەوہ بزانی، ئەوہ دەيەوئ شتیکى بېسنور لە شتیکى سنورداردا جێکاتەوہ، ئنجا با وەك وێنەيەك بێننەوہ، تەنیا بۆ لى حالىي بوون:

تایا ئاوى دەريايەك، ئاوى ئوقیانووسێک لە بەرداخیکدا جى دەبیتەوہ؟ نەخېر، ئنجا زانیاریى خوا زۆر زۆر فراوانتریشەو بېسنور فراوانە، ھەرودھا حیکمەتى خوا، پەحمەتى خوا، ھەموو سيفهتەکانى خوا بېسنورن و لە چاو عەقلى مرۆڤ وەك ئوقیانووس و پەرداخیش نین، ئوقیانووسەكە ھەر چۆنبى سنوردارە، بەلام سيفهتەکانى خوا بېسنورن، بۆيە خواي پەرودەگارىش ئەوہندە توانايەي داوہ بەئیمە، بايى ئەوہندە کە خوا بناسين و لە سيفهتەکانى تېگەين و لە کردەوہکانى تېگەين، بەلام ھەمانەوئ ھەموو شتیک لەبارەي خواوہ بزانیى، بە تەئکید ئیمە بەو توانايەي خوا پتیداوين لەو ژيانە دنيايیەدا بۆ تاقیکردنەوہ، توانامان بايى ئەوہندە نيە، ھەموو شتیک لە بارەي خواوہ ﴿بَزَانِيْنَ﴾ بزانیى، بەلکو بايى ئەوہندە دەزانیى کە خوا بناسين و، بزانیى خواوہنى ئیمە، پەرودەگارى ئیمە، بەدیهنەرى ئیمەيەو، دەبى ھەر ئەو بپەرستين و بەندايەتیی بۆ بگەين، زاتى خواي پەرودەگار بەو شېوہيە کە دەفەرموئ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۝۱۱﴾ الشورى، ھيچ شتیک وەك وێنەي وى نيە، ھەرودھا سيفهتەکانى بېسنورن و کردەوہکانى

وہاڭ كىردۈھى ھېچ شىئەڭ و كەسكى دىكە نىن، بە كورتى: ھەرچى پەيۋەندىسى
بە خواۋە ھەيە، ئايەتە بە خواۋە، بايى ئەۋەندە خوا ە قىل و ھەستى داۋە بە
ئىمە، كە ئەو شتائە بزائىن، بەلەم ەمانەۋى ئەۋپەرى شتەكان بزائىن، بېكومان
تەنيا خوا ﷻ وەڭ پېۋىست خۆى دەناسى، بەلەم ئىمە بايى ئەۋەندە كە پىسى
ئاقىيكرىنەۋە، تواناي پىداۋىن، بىناسىن.

مهسه له ی جواره م:

سروشکردنی خوا بۆ موحه ممه د ﷺ به هه مان شیوه ی سروشکردنیه تی بۆ پیغه مبه رانی پتشیووی و، پیش سروش بۆ کرانی، به کتیب و ئیمان ئاشنا نه بووه، به لام خوا قورئانی کردۆته رووناکیه که موحه ممه د ﷺ به نده کانی خوای به ره و راسته شه قامی خوا، که خاوه نی ئاسمانه کان و زهوییه، پی پتیمایی بکات:

خوا ده فره موئی: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَنُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا تَهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ صِرَاطُ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾﴾

شیکردنه وی ئەم دوو ئایه ته، له ههوت برگه دا:

١- ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾، ههروه ها به و شیوه یه روو حیکمان له لایه ن خو مانه وه، له فره مانی خو مان بۆ تۆ سروشکرد، لێره که ده فره موئی: ﴿مِّنْ أَمْرِنَا﴾، (الأمْر المضاف إلى الله بمعنى الشأن العظيم) له شکۆ و پتگهی خو مانه وه، روو حیکمان بۆ تۆ نارد، ﴿وَكَذَلِكَ﴾، واته: به و شیوه سه رسو ره پتیه ره که ده بن هه ره به خو ی بچو ئیری، یاخود به و شیوه یه که له ئایه تی پتشیوودا باسکرا، تیمه له لایه ن خو مانه وه روو حیکمان بۆ ره وانکردی، یاخود به و شیوه یه که له گه ل پیغه مبه رانی پتشیوودا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، مامه له مان کردوه، که سروشمان بۆ کردوون، (أَي: كَانَ وَحِينَا إِلَيْكَ مِثْلَ كَلَامِنَا الَّذِي كَلَّمْنَا بِهِ مِنْ قَبْلِكَ) سروشکردنه که ی تیمه بۆ لای تۆ، ههروه که فره مایشتکردن و سروشکردنمان بووه، بۆ لای پیغه مبه رانی پیش تۆ.

٢- ﴿مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَنُ﴾، پتشت نه تده زانی نه کتیب چیه و نه ئیمان چیه؟ (المقصود نفی درایتیه لکل من الكتاب والإيمان) مه به ست نه وه یه که

پيغمبر ﷺ هيچ كام له كتيب و ثيماني نه زانيون، ياني: زانينى پيغمبر ﷺ لاده بات، له باره كتيبه وه و له باره ثيمانه وه.

(٣) - ﴿وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا﴾ به لام ثيمه كردمان به رووناكييه ك، رانوى سهر (جَعَلْنَاهُ) بۆ قورئان ده چيته وه، واته: هم قورئانه مان كه بۆ ناردووى و بۆمان سروشكردووى، كردوومان به رووناكييه ك.

(٤) - ﴿تَهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ ههركام له بهنده كامان، كه مانه وى پي راسته رى ده كين، پي به مراد ده گيه نين.

(٥) - ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ به دلنباي توش پيماي ده كه ي به ره و رى راست، بهركار (مفعول به) پيماي ده كه ي (تَهْدِي) قريندراوه، (إِنَّكَ لَتَهْدِي) ياني: (وَإِنَّكَ لَتَهْدِي النَّاسَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) خه لك به ره و رى راست پيمايان ده كه ي ورييان پيشان ده ده ي.

ئيجا دواي پيئاسه ي ريه راسته كه دهكات و ده فهرموى:

(٦) - ﴿صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ رى نهو خوايه ي كه هه رچى له ئاسمانه كان و زهوى دايه، هى ويه.

(٧) - ﴿أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ (ئهها) بزنان! كاروباره كان ته نيا به ره و لاي خوا ده چن. (أَلَا: أَدَاةُ التَّنْبِيهِ) (أَلَا) ئامرازى ورياكردنه وه يه، ياني ئهها كاروباره كان به ره و لاي خوا ده چن، هه موو شتيك ده چيته وه بۆ لاي خوا (صَارَ إِلَى كَذَا: انْتَقَلَ، وَصَارَ لِلْإِنْتِهَاءِ إِلَى غَايَةٍ) (صَارَ): به كارد هه ترى بۆ گه يشتن به ئامانجيك، به كوئاييه ك.

کورتە باسیک دەربارەی فەرما بێشتی خوا

﴿ مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ ﴾

لێره دا مشتومڕیکی زۆر له باره‌ی ئەم ته‌عبیره‌وه هه‌یه، كه خوا ﷺ فەرموویه‌تی: ﴿ مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ ﴾، تۆ پێشتر نه‌تده‌زانی نه‌ كتێب چیه‌و، نه‌ ئیمان چیه‌؟

له‌و باره‌وه مشتومڕی زۆر كراوه، كه به‌ بۆچوونی به‌نده، مانای پرسته قورئانییه‌كه زۆر روونه، خوا به‌ پێغه‌مبه‌ر موحه‌ممهد ﷺ ده‌فه‌رمووی: تۆ پێش ئه‌وه‌ی وه‌حییت بۆ بنێرم و بته‌كه‌مه پێغه‌مبه‌ر ﷺ، نه‌زانیوه‌ نه‌كتێك چیه‌و نه‌ ئیمان چیه‌؟ كتێب ته‌گه‌ر مه‌به‌ست قورئان بێ، پێش ئه‌وه‌ی خوا قورئان بۆ پێغه‌مبه‌ر بنێری، پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌زانیوه‌ قورئان چیه‌، ته‌گه‌ر مه‌به‌ست له‌ كتێب به‌رنامه‌ بێ، چونكه (كتاب) له‌ قورئاندا به‌ مانای به‌رنامه‌ش هاته‌وه، بێگومان پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌زانیوه‌ به‌رنامه‌ چیه‌؟ هه‌روه‌ها نه‌شیزانیوه‌ ئیمانی‌ش چیه‌؟ هه‌وێ ئه‌و مشتومڕه‌ش به‌ بۆچوونی من، ده‌گه‌ر پێته‌وه‌ بۆ دوو شتان:

یه‌كه‌م: به‌ داخه‌وه هه‌ندێك له‌زانیان، كاتێك كه قسه‌ دێته‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ عاتیفه‌یان به‌سه‌ر عه‌قلدا زāl ده‌كه‌ن، بۆ وێنه: لێره‌دا ده‌لێن: چۆن پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌زانیوه‌ ئیمان چیه‌؟ خوا كاتێك بفه‌رمووی: نه‌زانیوه‌ ئیمان چیه‌! نه‌زانیوه، یاخود له‌ سووره‌تی (الضحی) دا، كه ده‌فه‌رمووی: ﴿ وَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ﴾، خوا تۆی به‌ گومرا بینی، به‌لام پێنمایی كردی، یان خسته‌ته‌سه‌ر راسته‌ری، هه‌ندێك له‌ زانیان پینه‌و په‌رۆی دنیایان كردوه، ده‌لێن: ﴿ وَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ﴾، پۆژێك پێغه‌مبه‌ر ﷺ مندāl بووه، پێی لێ ونبوو، دوا‌ی خوا جبریلی ناردوه، هه‌یناویه‌ته‌وه‌ بۆ ماڵی!! به‌لام پێویسته‌ به‌وه‌ ناكات، چونكه خوا ﷺ ده‌فه‌رمووی: تۆ به‌پێته‌ت نه‌ده‌زانی، (ضال) یانی: كه‌سیك كه به‌پێیه‌ نازانی و

ون بووه، ئنجا دەپرسین: ئایا چاکەو ئازایەتیەکەى وەحیی خوا چیه، ئەگەر پێغەمبەرى خاتەم ﷺ پێش هاتنى وەحیی و بوونه پێغەمبەرىش کتیبى هەر زانیبى و ئیمانیشى هەر زانیبى، ئایا دواى بۆ هاتنى وەحیی چى لى زیاد بووه؟

دووهم: ئەوجۆره زانایانه وەك خۆى لە ماناو چەمكى ئیمان حالىی نەبوون و، ئیمانیان هەر بە مانای خواناسی، (معرفه الله) بەکارهێناوه، کەمن کتیبیکم هەیه بە ناوى: (خواناسی، ئاین، ئیمان) خواناسی جیاى لە ئیمان، خواناسی ئەوەیه کە تۆ بزانی خوا ﷻ بەدیھێنەر و پرەوردگار و خاوەنى ئەم گەردوون و کەون و کائىناتەیه، ئەوه خواناسییهو، ئەمە خالى ھاوبەشى پرۆاداران و بێپرۆایانه، بێپرۆایان مەبەستم ئەوانە نیه کە مولحیدن، واتە: هەموو ئەو بێپرۆایانەى وەك: جوولەكە، نەصرانى، صابیتە، ھاوبەش بۆخوا دانەرەن، بەلکو ئەوه خالى ھاوبەشى بەینى پرۆاداران و ئیبلیسشە، ئیبلیسش خواى ناسیوه، بەلام ئایا ئیبلیس کە خواى ناسیوه بە پرۆادار لە قەلەم دراوه؟ بەتەنکىد نەخێر، ئنجا ئیشکالەكە لەوەدايه، کە ئەوان پێیان وابوو، ئیمان یان: خواناسی، ئنجا گوتویانە: پێغەمبەر ﷺ ئەدى ئەوه نیه لە ئەشکەوتى (حراء) دا خواپەرستى کردوه، کەواتە چۆن خواى نەناسیوه؟!

وەلامەکەى ئەوەیه: کە ئیمان جیاى لە خواناسی، ئەگەر ئیمان خواناسی بووایه، پێغەمبەر ﷺ زۆرباش خواى ناسیوه، نەك هەر پێغەمبەر ﷺ بەلکو پێغەمبەرى خاتەم دەفەرموى: (مَا مِنْ مُؤْمِدٍ إِلَّا يُؤَلَّدُ عَلَى الْفِطْرَةِ: فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ، أَوْ يُنَصِّرَانِهِ، أَوْ يَمُجَّسَّانِهِ)، (أخرجه البخاري: ١٢٩٢، ومسلم: ٣٦٥٨، وأبو داود: ٤٧١٤)، واتە: هەموو مندالێك لەسەر خوارسك لە دایك دەبێ، (لەسەر زگمكى خواناسی)، بەلام دواى باب و دایكى دەیکەنە جوولەكە، یان دەیکەنە نەصرانى، یان دەیکەنە مەجوسى.

چ جاي پێغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، کە خاوەنى پاکترین سروشت و زگمک و خوارسك و چاکترین مەعدەن بوون، بەلام ئیمان جیاى لە خواناسی.

ئىنجا با تەماشایەکی تەئویل و مانا لێکدانەوهی هەندێک لە زانیان بکەین، تەماشای زۆر لە تەفسیرەکانم کرد، بۆ وێنە: (القرطبي)^(١) ھەوت جوْرە تەئویلان دەکات بۆ ئەوە کە دەفەرموێ: ﴿مَا كُنْتُ مَدْرِي مَا أَلِكْتُبُ وَلَا أَلِئِمُنْ﴾، کە ئایا مەبەست پێی چییەو، مەبەست لە (ئیمان) کە پێغەمبەر نەیزانیوە چییە؟!

یەك: (شَرَائِعُ الْإِيمَانِ وَمَعَالِمُهُ) مەبەست: بەرنامەکانی ئیمان و نیشانەکانی ئیمانە.

دوو: (الْإِيمَانُ: تَفَاصِيلُ الشَّرْعِ) ئیمان مەبەست پێی وردەکارییەکانی شەریعەتە، کە نەیزانیون.

سێ: (قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ وَدَعْوَةُ النَّاسِ إِلَى الْإِيمَانِ) مەبەست: قورئان خوێندن و بانگکردن خەڵک بەرەو ئیمانە.

چوار: (الْإِيمَانُ: الْفَرَائِضُ وَالْأَحْكَامُ) مەبەست لە ئیمان: فەرزەکان و ھۆکمە شەریعیەکانە، کە نەیزانیون.

پێنج: (الْإِيمَانُ: الصَّلَاةُ) مەبەست لە ئیمان نوێژە، ئىنجا ئەو ئایەتەیان بە بەلگە ھێناوە تەوہ: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِّعَ إِيمَنَكُمْ﴾ البقرة.

شەش: (الْإِيمَانُ: أَهْلُ الْإِيمَانِ) یانی: تۆ ئەھلی ئیمانانت نەناسیون، پێش ئەوہی خوا وەحییەت بۆ بنێری!

ھەوت: (فِي الْمَهْدِ وَقَبْلَ الْبُلُوغِ) تۆ کاتێک لە بێشکەدابووێ و، پێش ئەوہی بەلغ بێ، نەترانیوە ئیمان چییە!

تەئویلیکی دیکەشیان ھێناوە دەلی: (كُنْتُ مِنْ قَوْمٍ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ، وَالْإِيمَانُ كَيْ تَأْخُذُهُمَا مِنْهُمْ) تۆ لە تێو خەڵکیەک دا بووی کە ئەوان نەیان دەزانێ کتیب چییە و ئیمان چییە، تا کو لەوانی وەر بگری.

بەلّام لە راستیدا پتویست بەو تەئویلانە هیچیان ناکات، مانایەکی هەر
ئەوێهە کە مەبەست لە ئیمان: (الْحَقَائِقُ الَّتِي جَاءَ بِهَا الشَّرْعُ، وَقَهْمَهَا الْعَقْلُ،
وَأَعْتَقَدَهَا الْقَلْبُ، وَأَقَرَّ بِهَا اللِّسَانُ، وَنَفَذَتْهَا الْأَرْكَانُ).

واتە: ئیمان ئەو راستییانەن کە شەریعت هێناوی و، مەرووف بە عەقل تێیان
دەگات و، بە دڵ قبوولیان دەکات و پەسندیان دەکات و، بە زمان دانیان پێداوتی
و تەعبیریان لێدەکات و، بە ئەندامەکانیشی جێبەجێیان دەکات.

پێغەمبەر ﷺ، ئەو راستییانەی کە لەبارەی خواوە، لە بارەی فریشتەکانەو،
لە بارەی کتێبەکانەو، لە بارەی پێغەمبەرانی، لە بارەی پۆژی دواپەو، لە
بارەی قەزاو قەدەرەو، هاتوون، کە بەبێ هاتنی شەریعت، مەرووف نابازانن،
ئەوانە کە دەبێ دواپی بە عەقل دەرک بکړن و بە دڵ قبوول بکړن و بە
زمان ئیعترافيان پێبکړن و بە ئەندامەکان جێبەجێ بکړن، ئا ئەو بوو
پێغەمبەر ﷺ لەیزانیو، ئەگەرنا پێغەمبەری خوا، خواناس بوو، پێغەمبەری
خوا ﷺ زانیویشیەتی پۆژیک دێ مەرووف لێی دەپرسرێتەو، کەم زۆر دەنگوباسی
پێغەمبەراییشی بیستو، بەلّام ئەو راستییانە بەو شیوێهە کە دواپی خوا ناردوون،
لەلای پێغەمبەری خاتەم نەبوون ﷺ.

بە نەسبەت کتێبیشەو، دیارە پێغەمبەر ﷺ بەر لەوێ خوا کتێبی بو بێت،
نەیزانیو کتێب چیە، چۆن بزانی؟ هەر وەها بەرلەوێ بەرنامە ی بو بێ،
نەیزانیو بەرنامە چیە؟ لە سوورەتی (الضحى) ش دا، خوا دەفەرموی: ﴿وَوَجَدَكَ
صَالًا فَهْدَىٰ ۝ ٧﴾، واتە: خوا تووی سەرگەردان بینی، بەلّام پێنمای کردی،
راستەپێی کردی، ئەگەر پێغەمبەری خوا زانیای، بوچی لە تەمەنی چل سالییەو،
لە دوا چل و یەک سالییەو دەستی پێدەکرد؟ هەر لە سەرەتاو دەستی
پێدەکرد، بەلّام دیارە نەیزانیو و بێگومان ئەگەر زانیای، لەگەڵ کۆمەلگایەکی
خویدا خەریک دەبو، بەلّام پێغەمبەر ﷺ پێش تەمەنی چل سالی، هەرگیز لێی

نەگىرداۋەتەۋە، سى كەسى دۈندىن و بۇ خواناسى بانگيان بىكات، بۇ پەۋشى بەرز، بۇ عىبادەت، ياخۇد نەھىيان لىيكات لە شتى خراپ، لىى نەگىرداۋەتەۋە، چونكە بەرنامەكەى نەبۈۋە، ھەتا خوا سۈشى بۇ نەكردۈە، نەيزانىۋە نە ئىمان چىيە، بەو شىۋەيەى باسماں كرد، نەكتىپ و بەرنامەش چىيە، بەو شىۋەيەى باسماں كرد، ئنجا لە سوورقى (يوسف) دا، خواى پەرۋەردگار لە ئايەقى ژمارە (۳) دا، زۆر بەپوۋنىى دەفەرمۇى: ﴿ تَحْنُ نَقْصُ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَفْلِينَ ﴾ ۲۰، واتە: ئىمە باشتىن بەسەرھات، باشتىن گىرپانەۋە بۇ تۆ دەگىرپنەۋە، بە ھۆى ئەۋەۋە كە ئەم قورپانەمان بۇ تۆ سۈش كردۈە، ھەرچەندە پىشتەر لەبى ئاگايان بوۋى، كەۋاتە: پىغەمبەر ﷺ پىشتەر لە بىئاگايان بوۋە، دۋاىى خوا ئاگادارى كردۆتەۋە، عەقلى و دلى پۇشن كردۆتەۋە، بەو ھىدايەتەى خۆى و بەو ۋەھىيەى خۆى.

خوا بە لوتف و كەرەمى خۆى ھىدايەتەمان بدات، زياتر لە قورپان پىگەين و زياتر تىۋەى رامىنىن و لىى وردىنەۋە، ھىدايەتەشمان بدات ھەرچى زانىمان بىتۈانىن و، ھالىى بوۋنەكە لە خۇماندا بىكەنە ھال.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سوورہ تی

الزخرف

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە (١٤٤١/٥/١٤) کۆچییه، بەرانبەر (١/٩/٢٠٢٠)ی زاینی، بە پشتیوانی خوا، دەست دەکەین بە تەفسیر کردنی سوورەتی (الزخرف).

پێناسەی سوورەتی (الزخرف) و بابەتەکانی

(١)- ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە لە موصحفە کائدا هەر بە (سورة الزخرف) ناسراوە، بەلام پێشەوا بوخاریی پەحمەتی خوای لی بێ، لە صەحیحە کە ی خۆی لە (کتاب التفسیر) دا، بە (سورة حم الزخرف) ناوزەدی کردووە، لەبەر ئەوەی ئەمیش یەکیکە لە حەوت سوورەتە کان، کە هەردوو پیتی (حم)یان لە پێشەوهن، وە ک پێشتر باسمان کرد.

(٢)- شوێنی دابەزینی:

ئەم سوورەتە مەککەییەو، لە (قَتَادَةَ) و (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ) هە هاتووە، کە هەردووکیان لە زانایانی جیلی دواي هاولانن، واتە: جیلی شوێنکەوتوو (التابعين)، کە ئایەتی: ﴿وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ﴾ (الزخرف، ١٥) واتە: لەوانە بپرسە کە لە پێش تۆدا ناردوویمان، لە پێغمەبەران، ئایا جگە لە (خوای) خاوەن بەزەیی، پەرستراوانیکی دیکەمان داناون، بپەرستێن؟ ئەمەش پرسیارکردنی نکوولییەکەرانیە، واتە: شتی وانیە، ئەو دوو زانایە گوتووایانە: ئەم ئایەتە موبارەکە لە (المَسْجِدِ الْأَقْصَى) دابەزیووە، واتە: ئەو کاتە ی پێغمەبەری خاتەم

موحه ممه د ﷺ سه فەری شەو پۆو بەرز بوونەو (الإسراء وَالْمَعْرَاج) ی کردو، ئنجا ئەگەر ئەو راست بێ، هیچ گرفت نیە، گرنگ ئەو یە ئەم ئایەتەش، لە ئێو سوورەتی (الزحرف) دا، یەکیکە لە (۸۹) ئایەتەکی پێش کۆچکردنی پیغمبەر ﷺ، هاو لەانی لە شاری مەککەو بۆ شاری مەدینە دا بەزیو.

کەواتە: بە لە دەروەوی مەککەش هاتبێتە خوار، وەك شوینی جوگرافی، بەلام لە پووی کاتەو، هەر دەچیتە پێناسەی سوورەتە مەککەییەکان و ئایەتە مەککەییەکانەو.

۳- ریزبەندیی لە موصحف و هاتنه خواردا:

لە ریزبەندیی دا بەزین (ترتیب النزول) دا، ژمارە (۶۲) ی هەیە، واتە: شەست و دوو مین سوورەتە دا بەزیو، پێش سوورەتی (الدُّخان) و لە دوا سوورەتی (فُصِّلَتْ)، لە ریزبەندیی (المُصحف) یشدا ژمارە (۴۳) یە.

۴- ژمارە ی ئایەتەکانی:

لە لای زۆربە ی هەر زۆر لە زانایان، ئەوانە ی سەرژمێری ئایەتەکانی قورئان یان کردو، هەشتا و نۆ (۸۹) ئایەتە، بەلام هەندیک لە زانایانی شام بە هەشتا و هەشت (۸۸) یان داناو، پێشتریش باسما کردو، کە جیاوازیی ژمارە ی ئایەتەکان، پەيوەندیی هە یە بە کورتیی و درێژی هەندیک لە رسته کانهو.

۵- نيوە پۆکی:

ئەمیش هەمان ئیو پۆکی قورئانی مەککەییە، بە هەر سی تەوەرە گشتیەکیەو، باسی خواناسیی و، بەدییه نەرایەتی و، پەرودگارێتی و، خواوەندارێتی و، تەنیا پەرستراوێتی خوا ﷻ، باسی پیغمبەرایەتی و، وەحیی

و، باسی پۆژی دوايي و بهههشت و دۆزهخ. بهلام ئهم سووپهته پانتاييهکی زۆری تیدا تهرخانکراوه، بۆ خستهپرووی شیرک و پووچه لکردنهوهی، به ههر سێ جۆره کهیهوه:

١- شیرکی هاوهدل و هاوبهش بۆ خوا دانان (باوترين جۆری هاوبهش بۆ خوا دانان بووه).

٢- شیرکی طاغووت په رستیی.

٣- شیرکی پۆله بۆ خوا دانان.

که به زۆرییش وابوووه فریشتهکانیان به پۆلهی خوا داناون و، پێشتریش خهیاڵیان وابوووه، که فریشتهکان مینهن، بۆیه فریشتهکانیان به کچانی خوا داناون، ههلهبهته ههندیك له هاوبهش بۆ خوا دانهرهکان، (شَاطِطِین)یشیان به کورانی خوا داناون، وهك له سووپهتی (الْأَنْعَام)دا به درێژی لهو بارهوه دواين. شایانی باسیشه: ناوی ههر کام له (إبراهيم، موسى، عيسى ابن مريم)، (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، لهم سووپهتهدا هینراوه، ئاماژهیهك به بهسه رهاتهکانیان کراوه، له سیاقی بهر په چدانهوهی شیرکدا:

١- ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَامُ: له ههر سێ ئایهتهکانی ژماره: (٢٦، ٢٧، ٢٨).

٢- مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ: له ئایهتهکانی ژماره: (٤٦ - ٥٦)، واته: (١١) ئایهت.

٣- عیسا عَلَيْهِ السَّلَامُ: له ئایهتهکانی ژماره: (٥٧ - ٦٥)، واته: (٩) ئایهت.

واته: سه رههم بیست و سێ (٢٣) ئایهت، بۆ ئاماژهیهك به بهسه رهات و ههلوئستی ئهم سێ پێغه مبه ره پایه به رزه تهرخان کراون، له بواری بهر په چدانهوهیان بۆ شیرک دا، ئنجا له دواي بهر په چدانهوهی شیرک، به ههر سێ جۆره کهیهوه، پانتاييهکی باشیش بۆ خستهپرووی نیشانهکانی خوا، که له هه مان کاتدا چاکه و نیعمه تهکانیشنی له ژیا نی مرۆفدا، تهرخان کراوه، ههروه ها باسی پۆژی دوايي و نیعمه تهکانی بهههشت و، ئازارو مهینه تییهکانی دۆزهخیش

کراوه، چەند جاریکیش باسی قورئان کراوه بە ناوەکانی: (الْكِتَابُ الْمُبِينُ)، (قِرْآنًا عَرَبِيًّا)، (جَاءَهُمُ الْحَقُّ)، (هَذَا الْقُرْآنُ)، (الَّذِي أَحْيَا إِلَيْكَ)، بەم پێنج تەعبیرە لە چەند شوێنیکدا باسی قورئانیش کراوه.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

۱- لەم سوورەتەدا لە قەدەر قەبارەی خۆی، پانتاییەکی زۆر بۆ بەرپەرچدانەوهی هەر سێک جووری شیرک: هاوبەش دانان، پۆلە بۆ لا پالدان، طاغوت پەرستی، تەرخانکراوه.

۲- لەم سوورەتەدا لە دوو ئایەتدا، قسەی پووچی کافرەکان، شوێن باب و باپیرانمان دەکەوین، بە هەردوو تەعبیری:

أ- ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٢﴾﴾ و

ب- ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾﴾، هاتو، کە تەنیا لەم سوورەتەدا، بەو شیوەیە بە دوو تەعبیری جیاواز ئەم مەسەلەیە، لە دوو ئایەتی بە دوای یەکدا هاتو.

۳- تەنیا لەم سوورەتەدا، ئەو راستییە، بەو پوونییە خراوەتە پوو، کە ئەگەر لەبەر تێکڕا کافر بوونی خەڵک نەبووایە، لەبەر ئەوە نەبووایە، خەڵک وەسەر کوفر بگهڕێ و، وەسەر شیرک بگهڕێ و هەمووی لە خوا هەلبگهڕێتەوه، سامان و نیعمەتییکی یەكجار زۆری بەسەر کافراندا دادەپشت، کە لە ئایەتەکانی: (۳۲، ۳۴، ۳۵)دا، ئەو راستییە خراوەتە پوو:

﴿وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُثْبِتَ سُقُفًا ﴿٣٢﴾ مِّنْ فَضْلِهِ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِيُثْبِتَ إِلَهُاتِهِمْ أُتُونَا وَسرًّا عَلَيْنَا يَتَكَوَّنُ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا وَإِن كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾﴾ الزَّخْرَفِ.

٤- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی پێکەنینی فیرعه و نبیەکان بە موعجیزەکانی موسا عليه السلام کراوە: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ﴾ (١٧) الزخرف، واتە: کاتێک نیشانەکانی ئیمە ی بۆ هێنان، کتوپڕ پێیان پێکەنین، کە بە زۆری وایە، بابای کالفام و، بابای ئەزان بە شت پێدەکەن، لە جیاتی ئەوەی تێوەی رāmینی، پێی پێدەکەن، ئینسانی عاقل لە شت ورد دەبێتەووە و تێی راده مین، شتێک کە نامۆ بێ و سەیر بێ، یە کسەر پێی پێ ناکەن، بە لکو لێی ورد دەبێتەووە.

٥- تەنیا لەم سوورەتەدا فیرعه و نبیەکان، موسایان عليه السلام بە: ﴿يَتَأْتِيَ السَّاحِرُ﴾ دواندو، لە ئایەتی ژمارە: (٤٩) دا، بە لێ لە شوێنەکانی دیکەدا باسی ئەوەیان کردو، کە ئەمە جادووگەرەو، ئەمە جادووی هێناو، بە لām ئەو کە رووبەر و پێی بلین: ﴿يَتَأْتِيَ السَّاحِرُ﴾ تەنیا لەم سوورەتەدا لە ئایەتی ژمارە: (٤٩) دا هاتو.

٦- تەنیا لەم سوورەتەدا، ئەو قسە و بیانووی فیرعه و ن بە بارە ی موسا وە عليه السلام هاتو: ﴿فَلَوْلَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ مُقَرَّنِينَ﴾ (٥٣) واتە: دەبوایە باز نە ی زێری فرێد رابانە سەری، یاخود فریشتەکان بە جووت لە گە لێ دابانایە و هاو رابان لە گە لێ و، پێکەو هاتبانایە.

٧- تەنیا لەم سوورەتەدا، تەعبیری: ﴿فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ، فَطَاغَوْا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ﴾ (٥٤) هاتو، واتە: فیرعه و ن خە لکە کە ی خۆی سووک کردو، کیشی کە م کردن، کە بە تە ئکید مە بە ست ئەو نە ی کیشی دابە زاند بن، مە بە ست ئەو یە کە لە زمانە کاندە هە یە، دە لێ: فلان کە س پیاو یکی گرانو، مرو فیک ی گرانو، قورسە، واتە: سووکە لێ نە یو، عە قل سووک نە یو، پیاو یکی دامە زراو، مرو فیک ی دامە زراو، بە لām فیرعه و ن بە چە واشە کردن و، بە هە رە شە و گو رە شە کردن، یاخود بە ترساندن و برسیی کردن، وای لێ کردن کە ئەو عە قل و هۆش و گۆ شە یان، وە ک پتو یست لێی بە هە رە مە ند نە بن، یاخود: ﴿فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ﴾ واتە: خە لکە کە ی خۆی سووک بینی و، سووکە لێ ی بینین لە رووی عە قل و تێگە یشتنە و، بۆ یە ش بە قسە یان نە کرد.

٨- تەنیا لەم سوورەتەدا، هاوبەش دانەرەکان بۆ پاساو ھێنانەوێ شیکرەکەیان، وێنەیان بە عیسا ﷺ ھێناوەتەو: ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ وَقَالُوا آلُإِلَهِنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ٥٧﴾. واتە: کاتێک (عیسای) کوڕی مەریەم بە وێنە ھێنرایەو، خەڵکەکەت بە ھۆی ئەووە کردیان بە گالەو، گوتیان: ئایا پەرستراوەکانی ئێمە باشترن یان عیسا ﷺ؟ تەنیا بۆ شەرەقسە، ئەو وێنەیان ھێنایەو، ئەوانە کۆمەڵیکی زۆر مشتومڕکەرن، یانی: سەریان بۆ شەرەقسەو موجدادەلە دەخوڕی، وێنە ھێنانەووەکەش ئەووە بوو، کە خوا ﷻ لە سوورەتی (الأنبياء) دا، دەفەرموی: ﴿إِنَّا نَكُفِّرُكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَرَدُّونَ ٥٨﴾. واتە: ئێوە خۆتان و ئەوانە دەیانپەرستن، جگە لە خوا، دەبنە سووتەمەنبی دۆزەخ، ئێوە دەچنە نێوی.

هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانی مەککە، گوتیان: ئنجا ئایا پەرستراوەکانی ئێمە باشترن یان عیسا، واتە: ئەگەر بەپێی ئەو ئایەتە بێ، ھەر کەس لەگەڵ پەرستراوەکەی دا بچیتە دۆزەخ، کەواتە: دەبێ نەصرانییەکانیش، عیسا ﷺ لەگەڵیاندا بچیتە دۆزەخ، چونکە نەصرانییەکانیش عیسا ﷺ دەپەرستن، بەلام خوا ﷻ لێرەدا بەو جورە وەلامدەداتەووەو دەفەرموی: ﴿مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا﴾. ھەر تەنیا بۆ شەرەقسە بە وێنەیان ھێنایەو، ئەگەرناوەک زاناوانی وتووێژ (مُتَاطَرَة) دەلێن: (هَذَا قِيَاسٌ مَعَ الْفَارِقِ)، واتە: ئەووە پێوانەبەکە لەگەڵ جیاوازییدا، شتەکان دەبێ چۆنیکە بن، ئنجا پێوانە بکرتنە سەر یەک، یەکیەک لەوی دیکە جیا بێ، پەوا نیە قیاس بکرتنە سەر یەک، وەک دوایی باسی دەکەین.

٩- تەنیا لەم سوورەتەدا، عیسا ﷺ بە نیشانەنی کاتەکە (سَاعَة)، ناخیر زەمان، یاخود قیامەت، یان ھەردوو قۆناغی ناخیر زەمان و قیامەت، واتە: پرۆژێ دوایی، دانراوە، وەک لە ئایەتی ژمارە: (٦١) دا، دەفەرموی: ﴿وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٦١﴾. واتە: بە دنیایی عیسا ﷺ زانیارییە بۆ کاتەکە (سَاعَة)، واتە: بە ھۆی عیساو دەزانری (سَاعَة) دی، کە لە کۆتایی پرۆژگاردای عیسا ﷺ دواي ئەووی لە

تاسمان دادەبەزێ، ئنجا دەزانری دواى دابەزینی عیسا عليه السلام، تەمەنى دنیا زۆرى بە بەر نەماوە، چونکە دواى ئەویش، کە دەجەلال دەکوژی، دواى یەتجووج و مەتجووج دین، دواى ئەویش نیشانە گەورەکانى دیکە دین و، ژيانى مرووف لەسەر زەوى دەپچرێتەوه.

١٠- تەنیا لەم سوورەتەدا، تەعبیری: ﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ ١٧، هاتو، واتە: ئەوانەى زۆر یەكدییان خۆشویستو، گیانى بە گیانى بوون لە دنیا، لەو ڕۆژەدا، [لە ڕۆژى دوایدا] هەموویان پێکەوه، دەبنە دوژمن و ناحەز، جگە لە پارێزکاران، پارێزکاراتیک کە لەبەر خوا یەكدییان خۆشویستو، لەویش ئەو خۆشەویستى و مەحەبەت و، دۆستایەتیی و، بەزەبى و پەرۆشەیان، بۆ یەكدی بەردەوام دەبن، چونکە لە دنیا، لە دۆستایەتیی یەكدی بەهرەمەند بوون، شتیک کە لە دنیا، بەهرەى پێگەیانداون، لە قیامەتیش لە سەرى بەردەوام دەبن، بەلام ئەوانى دیکە، ئەو خۆشەویستى و دۆستایەتیەى نێوانیان، لەبەر ئەوەى لەسەر بناغەیهکی پووج بوو، یاخود لەسەر شتیکى ناھەق بوو، بۆ سەمکاربى بوو، بۆ زولم لەوانى دیکەو خراپەکارى بوو، بۆیە لە دواڕۆژدا تەماشایە دەکەن، بەرھەمى ئەو دۆستایەتیی و نیزیکیە، بۆیان بۆتە ژەفەنبووت و مایەى مەینەتیی و ئازارى دۆزەخ، بۆیە لەوێ لێک دەبنە دوژمن.

١١- تەنیا لەم سوورەتەدا، تەعبیری: ﴿أَمْ أَلْمَزُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ﴾ ٧٩، هاتو، واتە: یان ئەوان بپاریکیان داو، تێمە بپاردەری، واتە: یان ئەوان شتیکیان هەڵبپو، تێمە هەڵبپەری، بۆ ھەر کارو فەرمانێک کە مەناوێ ئەنجامی بدەین.

حەوتەم: دابەش کردنى ئایەتەکان بۆ چەند دەرسێک:

تێمە سەرچەم ئەو (٨٩) ئایەتەمان بۆ حەوت دەرسان دابەش کردوون:

دەرسى یەكەم: ئایەتەکانى: (١ - ١٤)، واتە: چوار دە ئایەتى سەرەتای ئەم سوورەتە دەگرێتە خۆی، کە باسى قورئان و نیشانەکانى خوا ﷻ، نەعمەتەکانى خوا لە ژيانى بەشەردا، دەکەن.

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی: (١٥ - ٢٥)، واتە: یازدە ئایەت دەگریته خوۆی، لەو یازدە ئایەتەدا، بەرپەرچدانەوهی شیرکی پۆلە بێیاردان بۆ خواو، لاساییکردنەوهی کوێرانەهێ پێشینان، پووچەلکراونەوه.

دەرسی سێهەم: ئایەتەکانی: (٢٦ - ٤٥)، واتە: بیست ئایەت دەگریته خوۆی، کە باسی ئیبراھیم عليه السلام لە سێ ئایەتی سەرەتای داو، هەلۆیستی بەرانبەر بە بابی و بە گەلە بێپروایەکی و، کە چۆن حاشای لێکردوون لە پەرستراوەکانیان و، ئیعلانی ئەنیا خواپەرستی کردو، پاشان هەلۆیستی کافرەکانی مەککە خراوەتەرپوو، دلدانەوهی پێغەمبەری خوا ﷺ و پێنمایی کردنی و، خستنه پرووی ئەو راستییە کە ژبانی دنیا کەم بایەخە، ئەگەر لەبەر ئەوە نەبوایە، خەڵک هەمووی یەک پارچە بێتە بێپروا، ئەوانەهێ بێپروان، نازو نێعمەتی زیاتر لەوهی کە هەیانە، بەسەریدا دەپشتن.

دەرسی چوارەم: ئایەتەکانی: (٤٦ - ٥٦)، واتە: لە یازدە ئایەت پێک دێ، باسی گۆشەیهێک لە بەسەرھاتی مووسا عليه السلام لەگەڵ فیرعەون، کە چۆن مووسا بە بەلگە رۆشنەکانی خواوە، بە نیشانەکانەوه چوو بە بۆ لای فیرعەون و کۆمەلگایەکی، بەلام ئەوان گالتەیان پێکردو، بە جادووگەر ناوزەدیان کردو، سەرەنجام فیرعەون بوغرا بوو، بە مال و سەرھوت و ساماناکە، خوۆی هەلکێشاوە بەسەر مووسادا عليه السلام بەلام سەرەنجام ئەو گەلەهێ کە فیرعەون گەوجاندبوونی و، چەواشەهێ کردبوون و، نەقام و نەزانی کردبوون، ئنجا چەوساندبوونیەوه، بە هۆی نەزانی و نەقامیانەوه، خوا ﷻ بە تووندترین شیوە سزای داو.

دەرسی پێنجەم: ئایەتەکانی: (٥٧ - ٦٥)، نو ئایەت دەگریته خوۆی، باسی وێنە هێنانەوهی کافرەکانی مەککەیه بە عیسا عليه السلام، لەسەر راستیی شیرک و، ئەگەر وایبێت هەر کەسێک، هەر شتێک بپەرستێ، لەگەڵ پەرستراوەکە دەچێتە دۆزەخ، کەواتە: نەصرانییەکان کە عیسا عليه السلام دەپەرستن، دەبێ عیسا لەگەڵ ئەواندا بچێتە دۆزەخ! خوا ﷻ بەرپەرچی ئەو قسەیانێ داوونەوه، کە ئەو قیاسە لە

جئیی خۆیدا نیهو، جوړیکه له چه واشه کاریی و سه فسه طه.

دهرسی شه شه م: ټایه ته کانی: (٦٦ - ٧٣)، واته: هه شت ټایه ته ده گرته خوی، باسی هه ندیک له نازو نیعمه ته کانی به هه شت بۆ هه ندیک له پارێزکاران کراوه و له ټیو نازو نیعمه ته کاند باسی ئه وه کراوه: ﴿وَفِيهَا مَا نَشْتَهِيهِ الْآنَفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾ الزخرف، بۆ ئه وان له به هه شتدا هه یه، هه ر شتیک نه فسیان بیهوازی و، ئاره زووی بکات، هه ر شتیک که چاوو له دیتنی و ته ماشا کردنی چوێ وهر بگری.

دهرسی هه وه م: ټایه ته کانی: (٧٤ - ٨٩)، که شازده ټایه تی کۆنایی ده گرته خوی، باسی سه ره نجامی شوومی تاوانباران له دۆزه خداو، دووباره به ره رچدانه وهی شیرک به هه ردوو جوړه که په وه، واته: شیرکی هاوبهش بۆ خوا دانان و، رۆله پالدان بۆ لای خوا، سه ره نجام فه رمان کردنی خوا ﴿يَعْلَمُونَ﴾ به پیغه مبه ر ﴿يَعْلَمُونَ﴾ که با چاوپۆشیان ئییکات و وازیان لای یهنی، خوا ﴿يَعْلَمُونَ﴾ هه ره شه یان لیده کات، که ده فه رمووی: ﴿فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ الزخرف، له مه وودا ده زانن چیان به سه ر دی، ئه گه ر له سه ر ئه وهی له سه رینی به رده وام بن.

❖ دهرسی ٲه‌که‌م ❖

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە چواردە (۱۴) ئايەتى سەرەتاي ئەم سووپرەتە موبارەكە پېك دى، كە برىتىن لە ئايەتەكانى: (۱ - ۱۴)، كە لە پېنج ئايەتى سەرەتادا، باسى قوپران و، پېناسەى قوپران و، پېگەى قوپران كراوہ.

لە سى ئايەتى دواتردا، باسى پېغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەكرى.

لە شەش ئايەتى كۆتايىشدا، باسى بەدپېنەرايەتى خاوا، ژمارەكە لە نىشانەو بەلگەكانى كراوہ، كە ھاوكات ئەو نىشانەو بەلگە، چاكەو نىعمەتى خواشن، بۆ مروڤەكان، كە سەرجم ئەگەر بلىين: شەش بەلگەو نىشانەن، ھاو كات، شەش چاكەو نىعمەتى خواشن:

۱- ھېنانەدى ئاسمانەكان و زەمین.

۲- زەوى كردن بە لائكە، ياخود پاخست و ئامادە كردن، كە بە ھۆيەوہ بتوانرى، ژيانىكى ئاسايى لەسەر بگوزەرىتن.

۳- پى و بان تېدا دانانى زەوى، واتە: خوا يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ زەوى وا ھەلخستوہ، كە مروڤەكان بتوانن پى و بانى تېدا دروست بكەن، بۆ وېنە: ئەگەر تويكلى زەوى وەك ئاسن و پۇلا بووايە، چۆن دەياتوانى پى تېدا دروست بكەن و بىكۆلن؟.

۴- دابەزاندنى ئاويكى بە ئەندازە، لەسەرپوہ پى ژياندەوہى زەوى، زەويەكى ڤەق ھەلاتووى مردوو، ئەو ئاوەش كە دادەبەزىرى، بە ھەر سى شېوہى باران و بەفرو تەرەزە، دادەبارى.

۵- دروستكردى سەرجم جووتەكان، كەوا پېدەچى مەبەست پى پروەكەكان بى، ھەلبەتە وشەى (أزواج) بە جووتى ئاژەل و مروڤ و پروەك و، بەلكو ماددەى بى ژيانىش، بەلكو

هه موو دروستکراوه کانی گه ردوون ده گوتری، چونکه هه موو دروستکراوه کان جووتن و تنیا خوا تاکه، به لأم به پیی سیاق لیږده ده ردده که وی، که مه به ست له جووته کان، جووتی ږووه که کانه و، ناوی ناسمان، جووته ږووه که کان و شینا ورده کان، ده ږووتی.

۶- ږه خساندنی که شتی و ناژه لان بو بار و سواریی مړوږه کان.

له کوټاییشدا باسی یاد کردنی چاکه ی خواو، به پاکگرنتی کراوه، له کاتی به هره لیوه رگرنتی نامرازه کانی بارو سواردا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿حَمْدٌ ۱﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۳﴾ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدِينًا لَّعَلَّيْ حَكِيمٌ ۴﴾ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ۵﴾ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ ۶﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۷﴾ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ۸﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۹﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۱۰﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدِرُ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ نُخْرِجُوكَ ۱۱﴾ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْهَا لَكُم مِّنَ الْفَلَاحِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ۱۲﴾ لَسْتُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ذُمْ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُّقْرِنِينَ ۱۳﴾ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

ماناي دەقاو دەقى ئايەتەكان

{بە ناوى خواى بە بەزەيى بەخشنده، حاميم ﴿١﴾ سويتند بە كتيبى
 رۆشنكەرەوہ ﴿٢﴾ ئيمە گىراومانە بە قورئانئىكى عەپەبىيى، بەلكو (ماناو
 مەبەستەكانى) بفامن ﴿٣﴾ بە دئىايىش ئەو (قورئان)ە، لە داىكى (ئەسلى)
 كتئيدا، لە لامان يەكجار بەرزو كارزانە ﴿٤﴾ ئنجا ئايا (ئەي بىپرواينە!) بە ھۆى
 ئەوہوہ، كە ئيوہ كۆمەئىكى زىدەپۆن، (قورئانى) بىرخەرەوہ (دانەبەزىئىن و) لىتان
 دوور بخەينەوہ؟ ﴿٥﴾ گەلىك پىغەمبەرىشمان لە (گەل و كۆمەلگا) پىشووہ كاندا
 ناردوون ﴿٦﴾ ھىچ پىغەمبەرىكىشان بۆ نەھاتوہ، مەگەر گالتەيان پىكردوہ
 ﴿٧﴾ كەسانى وامان لە ئيو بردن كە زۆر لەوان (بىپروايان)، بە زەبرتر بوون
 و، حال و بەسەرھاتى پىشووانىش رابرد، (لە ئيو چوون و تەنيا باس و خواسيان
 مايەوہ) ﴿٨﴾ ئەگەر لىشيان بېرسى: كى ئاسمانەكان و زەوى وەدھىتاون؟ بە
 جەختكردنەوہ دەئىن: (خواى) زالى زانا ھىتانويە دى ﴿٩﴾ ئەو كەسەى كە زەوى
 بۆ گىراون بە شوئى تىدا پشوودان و، رپىەكانى بۆ ئيو تىدا داناون، بەلكو بە
 رپىە بزائن (و پىياندا بگەنە ئامانجەكانتان) ﴿١٠﴾ ھەروەھا ئەو (بە دھپنەرى
 گەردوون) ئەو كەسەيە، ئاوىكى بە ئەندازەى لەسەرئوہ دابەزاندوہ، ئىدى سەر
 زەمىنئىكى مردوومان پى ژياندۆتەوہ، (لە پۆزى دوايىدا ئيوەش) بەو شيوەيە
 دەردەھىترنەوہ ﴿١١﴾ ھەروەھا (خوا) ئەو كەسەيە، كە ھەموو جووتەكانى
 دروستكردوون و، لە كەشتيان و ئاژەلانىش ئەوہى بۆ پەرخساندوون كە (بۆ بارو
 ھاتوچۆ) سوارى بن ﴿١٢﴾ (خوا ئەو ھۆكارانەى بۆ پەرخساندن) تاكو لەسەر
 پشتيان سەقامگىر بن و، ھەر كاتىش چوونە سەر (پشت)يان يادى چاكەى
 پەروەدگار تان بگەنەوہو، بلىن: پاكىي بۆ ئەو كەسەى ئەوہى بۆ رام و دەستەمۆ

(بَطْشًا): (البَطْشُ: تَنَاوُلُ الشَّيْءِ بَصُولَةٍ)، (بَطْشُ): بریتیه لهوه به توندیی په لماري شتيك بدری، به كوردیی (بَطْشُ) زه برو په لاماردان و هه لكوټانه سه ری بی ده گوټری.

(مَثَلٌ): (مَعْنَى مِثْل، نَحْوَ شَيْءٍ وَشِبْهِ، نَقْضٌ وَنَقْضٌ، الْمَثَلُ: الْوَصْفُ وَالْحَبْرُ، أَوْ الْمَشَابَهَةُ لِغَيْرِهِ فِي مَعْنَى مِنَ الْمَعْنَى، أَوْ الصِّفَةُ وَالْوَصْفُ)، وشەى (مَثَلٌ): بە پێى سیاقەکان مانایەکی دیاری دەکری، زۆر مانای هەن، بە مانای (مِثْل) دى، واتە: وەك وێنەى ئەو شتە، وەك (شَبْه، شَبْه)، (مَثَلٌ وَمِثْلٌ)، (نَقْضٌ وَنَقْضٌ)، واتە: هەلۆەشانەو، (مَثَلٌ) بە مانای وەسفیش دىت، وەك دەفەرموى: ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى﴾ (٦٠) النحل، واتە: وەصفى هەرە بەرز تەنیا بۆ خوايە، (مَثَلٌ) بە مانای خەبەریش دى، ﴿وَمَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ﴾ (٨) الزخرف، واتە: هەوالتى پێشوو تێپەرى، يانى: (سَبَقَ خَيْرُ الْأَوَّلِينَ)، (مَثَلٌ): بریتىە لەو، كە شتێك بە شتێك بچى، لە واتایەك لە واتاكاندا، يان لە سیفەتێك لە سیفەتەكاندا.

(مَهْدًا): (الْمَهْدُ: مَا يُهَيَّأُ لِلصَّبِيِّ، الْمَهْدُ وَالْمَهَادُ: الْمَكَانُ الْمُهْدُ الْمَوْطَأُ) (مَهْدٌ) بۆ ئەو شوێنە بەكاردى، كە بۆ منداڵ ساز دەکرى، ئنجا جۆلانەى، لانكەو پێشكەى، جێیەكى بۆ پادەخرى كە تێیدا پشوو بدات، بەلام وشەى (الْمَهْدُ وَالْمَهَاد) بە هەر شونێكیش دەگوترى كە ئامادە و ساز بكرى و مڕۆف تێیدا پشوو بدات، ياخود ژيانى تیدا بگوزەرىنى، ﴿أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا﴾ (٦) النبا، واتە: زەوىيمان پان پراخستەو، ئامادەو سازمان کردو، كە ئیوە ژيانى تیدا بگوزەرىن، وەك چۆن جۆلانەو پێشكەو لانكە، بۆ منداڵى ساوا ساز دەکرى، كە تێیدا پشوو بدات.

(فَأَنْشَرْنَا): (النَّشْرُ: التَّوْزِيعُ)، (نَشْرٌ): بریتىە لە بڵاوكردنەو، (نَشْرُ الثُّوبِ وَالصَّحِيفَةِ وَالسَّحَابِ)، واتە: پۆشاكەكەى بڵاوكردەو، پەرەكەى پان پراخست، هەورەكەى بڵاوكردەو، (نَشْرُ الْمَيْتِ: أَحْيَا)، ﴿فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا﴾، واتە: سەر زەمینىكى مردوو مان پى ژياندهو.

(بَلْدَةً): (الْبَلْدَةُ: الْمَكَانُ الْمُحِيطُ الْمُحْدَوْدُ الْمُتَأَثِّرُ بِاجْتِمَاعِ قُطَانِهِ، وَإِقَامَتِهِمْ فِيهِ)، (بَلْدَةً): بە شوێنێك دەگوترى دەورەدرابى و، سنوورداری و كارتێكراو بى بە دانیشتووەكانى، كە لەسەرى كۆبوونەتەو، ژيان دەگوزەرىن.

(لِئَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ): تاكو بچنه سەر پشتیان، (تَعْتَدِلُوا وَتَسْتَقِرُّوا)، یانی: پێك بن و، سەقامگیر بن لەسەر پشتی ئەو ناژەلانهی كه بۆ بارو سوار بەكاریان دێن، یاخود پشتی ئەو كهشتییانه، كه بۆ بارو سوار بەكاریان دێن، خوا بۆی پام و دەسته‌مۆ كردوون.

(مُقَرَّنَيْنِ): (المُقَرَّنُ: الْمُطَيَّقُ)، واتە: ملپێكه‌چكه‌ر، توانا بەسەرداشكاو، (أَقْرَنَ، أَي: أَطَاقَ)، واتە: توانای بەسەریدا شكا، (مُقَرَّنَيْنِ): هەم بە مانای توانا بەسەردا شكاوان دێ، هەم بە مانای (مَطْوُوعَيْنِ)، واتە: ملپێكه‌چكه‌ران و، بە مانای كۆنترپۆلكەران (صَابِطِينَ) یش لێكدراوه‌تەوه، ﴿وَمَا كُنَّا لَهُ مُقَرَّنَيْنِ﴾ (الزَّخْرَفِ، واتە: ئێمه‌ كۆنترپۆلكەرنین بۆ ئەو ناژەلانه، ئەي خوايه! ئەگەر تۆ نەبووی و، بۆت دەسته‌مۆ نەكردباين، هەروەها بۆ كه‌شتیه‌كان، یاخود (مُقَرَّنَيْنِ أَي: مُمَاطِلَيْنِ فِي الْقُوَّةِ)، ئێمه‌ به‌ قەدەر ئەو ناژەلە، یاخود به‌ قەدەر ئەو كه‌شتی و هۆكاری هاتوچۆیانه، توانامان نەبوو، ئەگەر تۆ بۆت ملکه‌ج و دەسته‌مۆ نەكردباين.

(الْمُنْقَلِبُونَ): (الْإِنْقِلَابُ: الرَّجُوعُ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي يُقَارِقُهُ)، (إِنْقِلَابٌ): بریتیه‌ له‌ گه‌ڕانه‌وه‌ بۆ شوێنێك، كه‌ لێی جیاده‌بێتەوه‌، كه‌واتە: ﴿وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾ (الزَّخْرَفِ، واتە: ئێمه‌ بۆ لای په‌روه‌ردگارمان ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌، واتە: ئێره‌ واز لێ دێین، ئەم سەر زه‌وییه‌، جه‌سته‌كه‌مان تێكه‌ڵ به‌ خاك ده‌بێتەوه‌، رووحه‌كه‌شمان ده‌چێتەوه‌ بۆ ئەو شوێنه‌ی، خوا دیاریی كردوه‌، له‌ پۆژی دواییشدا جه‌سته‌و رووح، ده‌چینه‌وه‌ بۆ ئەو شوێنه‌ی، خوا بۆی دیاریی كردووین، له‌ پۆژی كۆكردنه‌وه‌و لێپرسینه‌وه‌و، پاشان سزاو پاداشتا.

۲- ئەم کارە بۆ رازییکردنی خوا ئەنجام دەدەم.

۳- ئەم کارە بە پیتی شەرع و بە نامەی خوا ئەنجام دەدەم.

۴- ئەم کارە بە تواناو ئاسانکاریی خوا ئەنجام دەدەم، ئەک بە شان و شوکەت و توانای خۆم.

﴿حَمِّ﴾، حامیم، دوو پیتن، وەک لە سەرەتای سوورەتی (غافر) دا باسمان کرد، سوورەتەکانی: (غافر، فُصِّلَتْ، الشوری، الزخرف، الدخان، الجاثیة، والأحقاف)، پێیان دەگووتری: خواوەنانی حامیم (ذوات حمیم)، یان (آل حمیم)، ئەو حەوت سوورەتە بە (حم) دەست پێ دەکەن، بەو دوو پیتە، کە تێمە لە سەرەتای سوورەتی (یونس) دا باسیکی دوورو درێژمان، لە بارە ی ئەو پیتە پچر پچرانەووە کرد، کە لە سەرەتای (۲۹) لە سوورەتەکانی قورئاندا هاتوون، باشتەین مانا کە تاکو ئیستا پیتی گەشتەین، ئەو یە کە خوا ﷻ لە پێی باسکردنی ئەو پیتە پچر پچرانەووە، تێمان دەگەین، ئەو مرۆفەکان! ئەو قورئانە ی لەبەر دەستانە فەرماشتی خواوە، هەر لەو پیتانە ی کە تێو قسەیان پێ دەکەن و، پێیان دەنووسن، پێکەاتو، بەلام کە تێو ناتوانن، ئەک و ئەو قورئان، بەلکو دە سوورەت، بگرە سوورەتیک ی بێنن، سوورەتیک سی ئایەتی وەک (العصر) یان (الکوثر) یان (النصر)، کەواتە: بزائن و دلنابن، بەس خوا ئەو فەرماشتە ی فەرموو، هەر لەو پیت و دەنگانە ی کە لەبەر دەستی ئێوە شدا هەن، وەک کەرەستە ی خاوە، بەلام کە تێو ناتوانن وەک ئەو بێنن، بزائن تەنیا خوا ﷻ ئەو فەرماشتە ی فەرموو، ئەو فەرماشتە نە هی موحەممەد ﷺ نە هی جگە لە ئەو، وەک زەینتان، ئەو بێ پروایەکان! خلیسکەتان پێ دەبات و، شەیتان فریوتان دەدات، لەو بارەو دوو دلێتان دەخاتە عەقل و دلەو.

﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، سوێند بە کتیی پۆشکەرەو، یان: کتیی پۆشن.

﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، تێمە ئەو کتیی پۆشکەرەو یەمان گێراو، بە قورئانیک بە زمانی عەرەبیی بەلکو بفامن!، یاخود گێراومانە بە

قورئانیکی پښتن، وپړای تهووی به زمانی عه پره بان ده گوتړی: (اللغة العریة)، به هه مان شیوهش، عه پریی واته: زمانیکی پښتن، بوچی؟ تاكو ټیگه ن و بښان، خوا ﷺ له قه دهر عه قلی ټیمه، ټیمه ی دواندوه، نه گهرنا خوا ﷺ له قه دهر زانیاری بی سنووری خو ی ټیمه ی دواندایه، لی حال ی نه ده بووین، به لام خوا ﷺ له قه دهر عه قلی ټیمه، ټیمه ی دواندوه، نه و ماناو مه به ستانه ی ویستوویه تی به ټیمه بگه ن، بو ی خستوینه قالب و ته عبیری واوه، که لیان ټیگه ی ن.

﴿وَلَنَّمْ فِي الزَّكَاةِ لَدَيْنَا لَعَلُّ حَكِيمٍ﴾ به دنیایی نه م کتیبه، نه م قورئانه، له نه سلی کتیبا، له لمان زور به رزهو، زوریش پر حکمه ته، یاخود زوریش کارزانه، نجا: ﴿الزَّكَاةِ﴾، وه که له دوایدا باسی ده که ی ن، هه ندیک ده لپن مه به ست پی: (اللُّوْحُ الْمُحْفُوظُ)، که به (الْكِتَابُ الْمُبِينُ) یش هاتوه و به (كِتَابٌ مَّكْنُونٌ) یش هاتوه، به (إمام مبین) یش، هه ندیکش ده لپن، مه به ست له (اللُّوْحُ الْمُحْفُوظُ) و (الْكِتَابُ الْمُبِينُ) و (كِتَابٌ مَّكْنُونٌ) و (إمام مبین) هه موو نه مانه، مه به ست پپان زانیاری خوی به رزو بی وینه یه، گرنه نهو یه خوا ﷺ ده فهرموی: نه م قورئانه له زانیاری منداو، له لای ټیمه زور به رزهو، زوریش کارزان و کار به جیه.

﴿أَنْتَضِرُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ﴾ نه مه پرسیار کردنیکی نکو ولیلیکه رانه یه، خوا ږو له بی پرواییه کان ده کات: نایا به هو ی نهو وه ټیوه کو مه لکی زیده پویکارن، ټیمه نه م زیکو نه م یادخه ره وه یه تان لی دوو ربخه یه وهو بو تان دانه به زینین؟ له بهر نهو ی په خنه ی لی ده گرن، پی پازی نین، یان تومه تی جادوو بوون، یاخود شیعر بوون، پالبدنه لای قورئان، یاخود تومه تی کاهین بوون و جادوو گهر بوون و پالبدنه لای پیغه مبر ﷺ نایا وازتان لی بیین؟ واته: وازتان لیناهیین و، نه م قورئانه داده به زینین، نه گهر ټیوه بر وای پی نه هی ن، خه لکیکی دیکه بر وای پیده هی نی، ﴿فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ﴾

فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ الْأَنْعَامَ، ئەگەر ئەوانە پێی بپروا بن، کەسانێکی دیکەمان پێی ڕاسپاردوون، کە پێی بپروا نابن، بەڵکو بە دڵ و گیان قبوولی دەکەن.

﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ﴾، ئنجا لە دواى باسى قورئان، دێتە سەر باسى پێغەمبەرایەتیی موحەممەد ﷺ، پێغەمبەرایەتیی موحەممەد ﷺ، شتیکی داھێنراو نیە، شتێک نیە کە پێشینەى نەبووبی، (گم) لێرەدا (گم الغبَرِیة) ی پێ دەگوتری و بۆ زۆرییە، واتە: (كَثِيرًا أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ)، زۆر پێغەمبەرمان لە گەلە پێشوووەکاندا ڕەوانە کردن.

﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، هیچ پێغەمبەرێکیشیان بۆ نەهات، مەگەر گالتهیان پێدەکردن، واتە: ئیستاش گالته بە تۆ دەکەن و، بڕوات پێی ناکەن، تۆمەتت دەدەنە پال، لە دلی خۆتی مەگرە، عادیەتی گەلان و کۆمەڵەکان لە ڕابردووشدا هەر وابوو.

﴿فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَنْ مِثْلُ الْأَوَّلِينَ﴾، ئنجا کەسانێک کە زۆر لەوانە زەبریان توندتر بوو و، بەهێزتر بوون و، بە توانا تر بوون، لە ئیومان بردن و هەوایی ڕابردووانیش تێپەڕی، واتە: بوونە پەندی زەمانەو، تەنیا ناویان لە کتیبەکانی میژوو دا ماوه، وەك گەلی عادو سەموود لووط و گەلەکانی دیکە.

﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾، ئنجا دواى باسى قورئان و، باسى پێغەمبەرایەتیی، دێتە سەر باسى بەدیھێنەرایەتیی و، پەرورەدگاریتیی و، خواوەنداریتیی خواو، نازو نعیمةتەکانی خواو، نیشانەکانی خوا، دەفەرموی: ئەگەر لێیان بپرسی: کێ ئاسمانەکان و زەوی هێناونە دی، لە نەبوونەو پەیدای کردوون؟ ﴿لَيَقُولَنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾، بە جەختکردنەو دەلێن: خۆای زالی زانا هێناونیه دی.

﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾، بېگومان ئەمە فەرمايشتى خواجه،
ئىواخنى ولەمەكەى ئەوانى كردو:

ئەو كەسەى زەوى بۆ ئامادە كردوون، ياخود زەوى وەك بېشكە، چۆن منداڵ
تتيدا دەسرهوئى ئاواى لىكدوده، ﴿وَجَعَلَ لَكُم فِيهَا سُبُلًا﴾، ھەرۈھەا رېئى
بۆ تتيدا گىراون، واتە: واىكدوده بتوانن، رېئانى تتيدا دروستبىكەن، ﴿لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ﴾، بەلكو رېئى بگرنە بەر، بەرەو ئامانجەكانى خۆتان و، بە ھۆى
رېئەكانەوہ بگەنە ئەو ئامانجانەى دەتانەوئى.

﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، ھەرۈھەا خوا ﷻ خاوەنى ئىوہو،
پەرۈردگارو بەدېھىنەرى گەردوونەو، ئەو كەسەىە كە لە سەرئوہ، ئاوى
بۆ دابەزانددوون، ﴿يَقْدِرُ﴾، بە ئەندازە، نە كەمتر لە پىئويستىيى خۆتان، نە
زىاترئىش وەك توفانەكەى نووح، ﴿فَأَنشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْمَنًا﴾، ئىمە سەرزەمىنىكى
مردوومان پىئى ژيانددوہ، ﴿كَذَلِكَ نُخْرِجُكَ﴾، ھەر بەو شىئوہىەش، ئىوہ
دەردەھىترپنەوہ.

﴿وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾، ھەرۈھەا خوا ﷻ بەدېھىنەرو پەرۈردگارو
خاوەنى ئىوہ: ئەو كەسەىە ھەموو جووتەكانى دروستكردوون، جووتەكان
دەگونجئى مەبەست پىئى تىكپراى جووتى دروستكراوہكان بئى، چونكە ھەموو
دروستكراوہكان جووتن: ئاسمان و زەوى، ساردو گەرم، دنياو دوارۆژ، بەھەشت و
دۆزەخ، ئىرو مى، ھەمووى جووتە، دەشگونجئى مەبەست پىئى جووتى پروہكەكان
بئى، ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفَلَاحِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾، ھەرۈھەا لە كەشتىيەكان و لە
ئاژەلانىش، ھۆكارى واى بۆ رەخسانددوون، كە سواريان بىن و، بۆ بارو سوار
بەكاريان بىئىن.

﴿لِئَسْأَلُوا عَلَى ظُهُورِهِ﴾، بۆ ئەوہى بچنە سەر پشتيان، پشتى ئاژەلەكان
و، پشتى كەشتىيەكان، پشتى ئەو ھۆكارانەى بۆى رەخسانددوون، ﴿ثُمَّ تَذْكُرُوا﴾

نِعْمَةً رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَا يَرَاهُمْ إِلَّا عِظَامٌ وَكَافُورًا ﴿١٠٠﴾
 به سهر خوتانهوه، ههر کاتیک چوونه سهر پشتیان و سه قامگیر بوون، ﴿١٠٠﴾ وَتَقُولُوا
 سُبْحٰنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُۥ مُقْرِنِينَ ﴿١٠١﴾ ههر وهها بلّین: پاکیی بو
 ئه و که سه ی ئه وه ی بو رام و ده سته مو کردوین و، ئیمه توانامان به سهریدا
 نه ده شکا، ئیمه نه مانده توانی کوئتر بولیان بکه یین، له بهر ئه وه ی زور به هیژن،
 خوشتریک، گایه ک، که ریک، گامیشیک، فیلیک، له مرووف عاسی بیی، به سه ده
 کهس بیی ناوئرن، به لّم خوا وایکردوه، ده سته مو یین.

﴿وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ به دنیایی څیمه یو لای پوره درگاران دهگه ږیښه وه،
واښه: به و سغه رانه دی که نه ژپانی دنیا تانده، سغه ږی ژپانی خوټان بیته وه
یاد: که ښه و سهره نجام و مه نزلگای کوټا بیتان یو لای خوا ی پوره درگاره،
که واښه: خوټان ښاده بکن، یو دیداری خوا، له مه نزلگای کوټا بیتا.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

پېناسەى قورئان بە كىتیبكى پۆشنكەرەو، بە زمانى عەرەبىى كە بۆ تىگەياندن نىرراو، لە ئەسلى كىتیب (زانبارىى خوا)دا، بەرزو كارزانەو، ناگونجى بە ھۆى زىدەپۆىى و سەرەپۆىى بىپروايانەو، لە كوفرو شىركدا، خوا ئەو قورئانە بىرخەرەو، يان لى دووربخاتەو، بۆيان دانەبەزىنى، واتە: خوا ﷻ نابى بە نەفامىى ئەوان بكات، بەلكو دەبى ھەر لە قەدەر كەرەم و بەزەىى و بەخشنەدى و، بەرزو بى وىنەىى خۆى، لەگەل بەندەكاندا مامەلە بكات:

خوا ﷻ دەفەرەمۆى: ﴿حَم ۱﴾ وَالْكِتَابِ الْأَمِينِ ﴿۲﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۳﴾ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ ﴿۴﴾ أَفَنْصِرُبَ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ﴿۵﴾

شىكردنەو، ئەم ئايەتە، لە شەش بەرگەدا:

۱- ﴿حَم﴾ ئەمانە دوو پیت: پیتی (ح) و پیتی (م)، يانی: ئەم قورئانە ھەر لەو پیتانە پێك دى، كە دەياننوسن و پێيان دەدوين، كۆى ئەو پیتانەش كە بەكارھىتروان، لە سەرەتای (۲۹) لە سوورەتەكانى قورئاندا، كۆى ھەمويان چواردە (۱۴) پیت، كە ھەموو جۆرەكانى پیتەكانيان تێدان، وەك لە سەرەتای تەفسىرى (الشَّعْرَاء)دا، لەو بارەو چەند روونكردنەو، يەكمان داو.

۲- ﴿وَالْكِتَابِ الْأَمِينِ﴾ سۆیند بە كىتیبى روونكەرەو، يان پۆشن، (و) لێرەدا، دەگونجى بۆ بادانەو، گێرانەو، بى، كە ئەگەر وابى، مانای واى: ﴿حَم﴾ سۆیند، دوايش

خوَا ۞ دِه فرموی: ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، واتِه: هه روه ها کتیبی پُوشنکه روه وه، ده شگونجی (و) لیره دا بُو سویند پِن خواردن بِن، واتِه: سویند به کتیبی پُوشنکه روه وه، واتِه: (الْكِتَابِ الْمُبِينِ)، ده بیته سویند پیخوارو (مُقَسَّم بِهِ)، نایا سویند له سه ر خوارو که چیه؟ ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾، تیمه گیراومانه به قورثانیکی عه ره بیی، وشه ی: (مُبِينٌ) ته گهر له (أَبَانَ الْمُتَعَدِّي) دوه هاتِب، به مانای پروونکه روه دی، (أَبَانَ) له و کاته دا به رکار (مفعول به) ده خوازی، (أَبَانَ الْمُدْرُسُ الدَّرْسَ)، وانه بیژه که دهرسه که ی پروون کرده وه، ده شگونجی بَلِّین: ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، واتِه: سویند به و کتیبه پُوشنه، یانی: فامکراوه و، ثالُوز نیه، ته و کاته ش (مُبِينٌ)، له (أَبَانَ) ی (لازم) دوه هاتوه، وه ک (أَبَانَ الْقَمَرُ)، واتِه: مانگه که دهرکوت، واتِه: ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، واتِه: کتیبیکی پُوشن، له رابر دووشدا چهند چارِیک له باره ی وشه ی: (مُبِينٌ) دوه، قسه مان کرده، که به پیی سیاقه کان، جاری وا هه یه ده گونجی به هه ردوو مانای (اللازِمُ وَالْمُتَعَدِّي) بِن، جاری واش هه یه ته نیا ده گونجی به مانای (لازِم) بِن، جاری واش هه یه به س ده گونجی به مانای (مُتَعَدِّي) بِن.

۳- ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾، تیمه گیراومانه به قورثانیکی عه ره بیی، وشه ی: ﴿جَعَلْنَاهُ﴾، (أَي: قُلْنَا، أَوْ أَنْزَلْنَاهُ، أَوْ كَوْنَاهُ)، واتِه: بیژوومانوه، یان دامانبه زاندوه، یان پینکمان هیناوه، ته م کتیبه پُوشنه، یان پُوشنکه روه وه، له شیوه ی قورثانیکی عه ره بیید، ته مه ته گهر (جَعَلَ)، به مانای گوتن یان دابه زاندن، یان پینکھینان بِن، واتِه: یه ک به رکار (مفعول به) بخوازی، به لَام ته گهر دوو به رکاران بخوازی، ته و کاته به مانای: (سَمِّيْنَاهُ وَوَصَفْنَاهُ، قُرْآنًا عَرَبِيًّا)، تیمه ته و قورثانه مان ناو ناوه، یاخود وه سفان کرده به قورثانیکی عه ره بیی.

وشه ی (عَرَبِيٍّ): پیتشریش باسمان کرده، که وه ک چوَن به مانای زمانیک دی، که هی نه ته وه یه کی دیار بیکراوه، که نه ته وه ی عه ره به، هاوکات به مانای زمانیک ی پُوشنیش دی، (أَعْرَبَ عَنْ رَأْيِهِ)، رایه که ی خو ی پروونکرده وه، وه ک پیغهمبه ر ۞ دِه فرموی: (الَّتِي تُعَرِّبُ عَنْ نَفْسِهَا بِلِسَانِهَا، وَالْبِكْرُ رَحَاها صَمْتُهَا) (أخرجه أحمد: ۱۷۲۷۱، تعليق شعيب الأرناؤوط: صحيح لغيره)، واتِه: (له کاتی

مارەکراندا)، بێوەژن پای خۆی دەردەخات، کچیش دەبێ مۆلەتی لێوەربگیرێ، بەلام ئەگەر قسەش نەکات، بێ دەنگییەکە ی نیشانە ی رازی بوونیەتی.

هەر (إِعْرَاب) واتە: پوونکردنەوێ پستەبەک، کە پێکھاتەکانی ئەو پستەبە چۆن، وەک هەر سێ پێکھاتە سەرەکییەکە ی کامیان ناوێ، کامیان کردارێ، کامیان پیتە؟ چۆنیەتی پەڕەندیان پێکەو، (إِعْرَاب) واتە: پوونکردنەو.

کەواتە: (عَرَبِيٌّ): ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾، دەگونجێ مەبەست پێ، قورئانیکی پۆشن، مانا پۆشن بێ، دەشگونجێ مەبەست پێ قورئانیکی بێ بە زمانی نەتەوێ عەرەب، عەرەبییش بۆ نەتەوێ عەرەب زمانیکی پۆشن بوو.

٤- ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، بەلکو بفام، هەندێک لە توێژەرێوان وایان لێکداوێتەو، کە (لَعَلَّكُمْ تَفْهَمُونَ أَيُّهَا الْعَرَبُ)، یان: بۆیە بە زمانی عەرەبییە تاکو تێبگەن، ئە ی گەلی عەرەب! بەلام ئەگەر (عَرَبِيٌّ) بە مانای پۆشن بێ، یان: قورئانیکی خۆتێراوێکی پۆشن، تاکو تێی بگەن، ئە ی مرووفەکان! ئنجا ئەگەر هەر بە مانای زمانی عەرەبییش بێ، یان: بۆ ئەوێ تێی بگەن و، بفام، ئە ی مرووفەکان، بە عەرەب و جگە لە عەرەبەو، واتە: ئەگەر مەبەست لە (عَرَبِيٌّ) زمانی عەرەبییش بێ، ئیمە مولزەم نین، بلێین: دوێتێراوێکان تەنیا گەلی عەرەبن، چونکە خوا ﷻ بە ئی بە زمانی عەرەبی ناردوویەتی و، هەر دەبوو بە زمانیکی بێ.

ئنجا خوا لە ئیو هەموو زمانەکاندا زمانی عەرەبییە هەلبژاردو، لەبەر کۆمەڵێک تاییەتەندیی کە لە زمانی عەرەبییدا هەن، بەلام بۆ هەموو مرووفاییەتی، ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، بەلکو تێبگەن و، بفام و، بیرێ لێیکەنەو.

٥- ﴿وَإِنَّهُ فِي أُولَى الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ﴾، بە دنیایی ئیم کتییە، ئیم قورئانە، لە دایکی کتیب دا لە لای ئیمە بەرزێ کارزانە.

﴿أُولَى الْكِتَابِ﴾، خۆتێراوێشەتەو: (إِمَّ الْكِتَابِ)، کە هەر بە مانای ئەسلی کتییە، (أَم) بە مانای دایک دی، دایک بۆیە پێ دەگوترێ (أَم) چونکە ئەسڵە بۆ هەموو رۆلەکانی و، ئەوان لەو جیا دەبنەو، کەواتە: هەر شتێکیش ئەسڵ بوو

بئ، بۆ شتەکانی دیکە، پێی دەگوتری: (أَمْ)، وەك دەگوتری: (أَمْ الْقُرَى)، كە ناوی شاری مەككەییەو، بە سوورپەتی (الْفَاتِحَة) دەگوتری: (أَمْ الْكِتَاب)، چونكە ماناو مەبەستەكانی كە لە سوورپەتی (الْفَاتِحَة) دا هەن، گشتگیرن، وەك چوارچێوەییەك وان، بۆ هەموو ماناو مەبەستەكانی سوورپەتەكانی دیکە ی قورئان.

مەبەست لە: ﴿أَمْ الْكِتَاب﴾، لە شوێنی دیکەشدا هاتووە، وەك خوا ﷻ لە سوورپەتی (البروج) دا، دەفەرموی: ﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ﴿٦١﴾ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٦٢﴾﴾، بەلكو ئەمە قورئانیکی پایەدارە، پایە بەرزە، شكۆ بەرزە، لە تەختیکی پارێزراودا، (لَوْح) واتە: تەخت، شتێك كە لەسەری بنووسری، لە سوورپەتی (الْوَاقِعَة) شدا، دەفەرموی: ﴿إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾﴾، ئەمە قورئانیکی بەخشندهیە، یان بەرزە، لە نووسراویکی پەنھان و شیردراویدا، لە سوورپەتی (یس) یشدا دەفەرموی: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ نجا لێرەش دەفەرموی: ﴿أَمْ الْكِتَاب﴾، كەواتە: مەبەست لە (أَمْ الْكِتَاب) و (لَوْحٌ مَّحْفُوظ) و (كِتَابٌ مَّكْنُون)، (إِمَامٌ مُبِين) یەك شتە، یانی: ئەم قورئانە، بەر لەوێ بێتە بەر دەستی تێمە، لە (أَمْ الْكِتَاب) و (لَوْحٌ مَّحْفُوظ) و (كِتَابٌ مَّكْنُون) و (إِمَامٌ مُبِين) دا هەبوو، قورئانیکی مەجید بوو، قورئانیکی کەریم بوو، بەرزو کارزان (عَلِيٌّ حَكِيم) یش بوو.

نجا ئایا مەبەست لە (أَمْ الْكِتَاب) و (لَوْحٌ مَّحْفُوظ) و (كِتَابٌ مَّكْنُون)، (إِمَامٌ مُبِين)، دروستکراوێکە لە دروستکراوەکانی خوا، کە هەموو زانیارییەکانی خۆی تێدا تۆمار کرابن؟.

دەڵێن: ئەمە پایەکی زانیانە، بەلام هیچ دەقیکی سوننەتەمان نیە، پشتراستی ئەوە بکاتەو، یاخود ناچارمان بکات، کە: (أَمْ الْكِتَاب) و، (لَوْحٌ مَّحْفُوظ) و، (كِتَابٌ مَّكْنُون)، دروستکراویکی خوا بئ و، هەموو زانیارییەکانی خۆی تێدا تۆمار کردبن.

یاخود مەبەست پێیان زانیاریی خوا، بەلام خوا ﷻ لێرەدا بەپێی عەقڵی تێمە، دەماندوێنی، کە تێمە ئەگەر زانیارییەکیمان هەبێ، مانەوی لێمان

تېكىنە چى، دەينوسىن و، تۆماری دەكەين، وهك گوتراوه: (قَيِّدُوا الْعِلْمَ بِالْكِتَابَةِ)، چونكە زانىيارىيەك ئەگەر لە كىتیبكىدا نووسىيمان، يان لەسەر تەختىك يان لەسەر بەردىك هەلمان كەندى، لە بيرمان ناچى و دەپارىزى، بۆيە خوا ﷻ ئەو تەعبىرەى بەكارهێناوه.

بە هەر حال لە لای خواى پەرورەدگار ئاسانە، دروستكراوێكى هەبى، هەموو زانىيارىيەكانى لە بارەى دروستكراوەكانى خۆى تىدا تۆمار كردبن، دەشگونجى مەبەست پى زانىيارى خوا ﷻ بى، بەلام خوا ﷻ بەپى عەقلى تىمە، تىمەى دواندو، هەر بۆيەش جارێك دەفەرمۆى: (أُمُّ الْكِتَابِ) و جارێ دەفەرمۆى: (لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ) و جارێ دەفەرمۆى: (كِتَابٌ مَكْنُونٌ) و جارێك (إمام مبین).

٦- ﴿أَفْضَرِبْ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ﴾ (لێره دا خوا ڕوو لە بىپروايەكان دەكات، بىپروايەكانى ڕۆژگارى پىغەمبەر ﷺ دەشگونجى هەموو بىپروايان بە درێزايى زەمان و، بە پانايى زەمین، هەموويان بگرێتەوه)، ئايا بيرخەرەوه تان لى دووربخەينهوهو بۆتان دانەبەزێنين، بەهۆى ئەوهوه، كە تيوە كۆمەلێكى زێدەرۆيىكارن؟ وشەى (أَنْ) خوێراویشەتەوه: (إِنْ)، (إِنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ)، ئايا لە حاڵێكدا تيوە كۆمەلێكى زێدەرۆيىكار بوون، تىمە بيرخەرەوه تان، (قورئانى بيرخەرەوه تان) لى دووربخەينهوه؟!

ئەم تەعبىرە، كە دەفەرمۆى: ﴿أَفْضَرِبْ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾ (الْمُخْشَرِي) دەلى: (الْقَاءُ فِي قَوْلِهِ: ﴿أَفْضَرِبْ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾، لِلْعَطْفِ، عَلَى مَحْذُوفٍ تَقْدِيرُهُ، أَتَهْمِلُكُمْ وَتَضْرِبْ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا) واتە: (ف) بۆ بادانەوهيه لەسەر شتىكى قرتىناو، كە بەو شىويه دەگونجى دابىزى: ئايا پشتگوێتان بخەين و، بيرخەرەوه تان لى دووربخەينهوه، بە هۆى ئەوهوه كە تيوە زێدەرۆيىكارن، يان لە حاڵێكدا كە تيوە زێدەرۆيىكارن؟ ئەگەر بلى: (أَنْ)، يانى: (لَاجَلٍ)، بە هۆى زێدەرۆيى تيوەوه، تىمە بيرخەرەوه تان لى دووربخەينهوه، بەلام ئەگەر (إِنْ)، بى، واتە: لە حاڵێكدا كە تيوە زێدەرۆيىكارن، تىمە قورئان تان لى دووربخەينهوهو، بيرخەرەوه تان لى دووربخەينهوه؟

(الزُّكَّرُ: الْقَرْعُ، وَهَذَا اسْتُعِيرَ لِلْقَطْعِ وَالصَّرْفِ)، (قَرْع): به مانای لیدانی شتیکه، به لّام لِیرهدا خواز راوه ته وه بو برینی شتیک و لادانی شتیک، وشه ی (صَفْح) پیتشر باسمان کرد، به مانای لاتنه نیشست و رووپه ری شتیک دی، لِیرهدا ده لّی: (مَصْدَر، صَفْح عَنْ كَذَا أَيْ: أَعْرَضَ، مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ، ﴿أَفَنَضِرْبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾، یعنی: أَفَنَضْفَحُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا)، یانی: آیا لاملتان تبیکه یں و، پشتگویتان بخه یں، به پشتگوئی خست، یاخود (صَفْحًا: مَنْضُوبٌ عَلَى الثَّنَائِيَةِ عَنِ الظَّرْفِ، أَيْ: فِي مَكَانٍ صَفْحٍ مِثْلُ: صَعُهُ جَانِبًا)، ﴿أَفَنَضِرْبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾، نه مه (صَفْحًا) مه نصووبه، حاله تی تیعیابییه که شی نه وه یه، که ناییه بو (ظَرْفِ) یك، وه ک گو تراوه: (صَعُهُ جَانِبًا)، له ولا دایینی، (ضَرَبَ عَنْهُ صَفْحًا)، واته: پشتگوئی خست و، نه وه شته ی لّی دوورخسته وه و پی نه دا.

بیگومان که ده فهرموئی: ﴿أَفَنَضِرْبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾، هه مزه (أ) ده که بو پرسیارکردنی نکوولییلیکه رانه یه، که نه ویش دوو واتایان ده گریته وه:

۱- (هَلْ تُزَكِّمُ وَنَهْمِلُكُمْ؟)، آیا وازتان لّی بینین و پشتگویتان بخه یں؟

۲- (هَلْ تَزُكُّ تَذَكِّيرُكُمْ؟)، آیا بیرخسته وه ی تیوه پشتگوئی بخه یں، واته: لیتان بگه ریین و، بیرتان نه خه ینه وه و ناموژگارییتان نه که یں؟

که ده فهرموئی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، نه مه دوو واتایان ده گریته خوئی:

أ- ده رخستنی پیگه ی به رزی قورئان و، ستایشکردنیه تی، به وه که نه م قورئانه، به زمانیکی زور روون و پاراو و روشن دابه زی تراوه.

ب- ره خنه گرته له بیپروایه کان، گه لی عه ره ب به تاییه ت، که یه که م دویتراو بوون، دوا ی نه وانیش هه ر که سیکی دیکه که بیپروا ده بن، نه م قورئانه له که ل نه وه شدا به زمانیکی زور روشن نیردراوه، که چی نه وان گوئی بو ناگرن و پی کارتیگراو نابن و، وه ری ناگرن.

که واته: له یه ک کاتدا، هه م ستایشکردنه بو قورئان، هه م ره خنه گرته له ناحه زانی قورئان و، له وانیه ی قورئان ره فز ده کهن.

کورتە باسیک

له باره‌ی عه‌ڕه‌بیی بوونی قورئانه‌وه

له پێنج بره‌گه‌دا، ئهم کورتە باسه ده‌خه‌ینه‌روو:

(١) - به زمانی عه‌ڕه‌بیی بوونی قورئان، له چه‌ندان ئایه‌تا باسکراوه:

ئهووه که قورئان به زمانی عه‌ڕه‌بیی نێردراوه، واته: به زمانی ئهو نه‌ته‌وه‌یه‌ی پێیان ده‌گووتری: عه‌ڕه‌ب، زمانه‌که‌شیان پێی ده‌گوتر: زمانی عه‌ڕه‌بیی (اللِّسَانُ الْعَرَبِيَّ) یاخود (اللُّغَةُ الْعَرَبِيَّةُ)، ئهمه له زۆر شوێنی قورئاندا باسکراوه و جێی مشتومر نیه، که قورئان به زمانی نه‌ته‌وه‌ی عه‌ڕه‌ب هاتوه.

بۆ وێنه:

١- ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (٢) الزخرف، ئیمه گێڕاومانه به

قورئانیکی عه‌ڕه‌بیی به‌لکو بفامن.

٢- ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (٢) یوسف، واته: ئیمه به

قورئانیکی عه‌ڕه‌بیی دامانه‌زاندوه، بۆ ئهو‌ی تییگه‌ن.

٣- ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا﴾ (٣٧) الرعد، واته: ئیمه گێڕاومانه به حیکمه‌تیک، به

زمانی عه‌ڕه‌بیی، بێگومان حوکم لێره‌دا به مانای حیکمه‌ته.

٤- ﴿وَلَنُزِّلَ لِلرَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (٣٢) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿٣٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ

الْمُنذِرِينَ ﴿٣٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿٣٥﴾ وَلَنُزِّلَ لِزُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾ الشُّعْرَاءُ، له

سووره‌تی (الشُّعْرَاءُ) دا له هه‌موو شوێنه‌کان، خوا ﷻ رووتەر، ئهو راستیی به‌یان ده‌کات،

که بریتیه له عه‌ڕه‌بیی بوونی قورئان:

واته: به دنیایی ئەم قورئانه دابه‌زێناوی پەرۆردگاری جیهانیانه، (روح الامین) دایه‌زاندوه بۆسەر دۆی تۆ، تاكو تۆ له وریاکه‌ره‌وان و ترسینه‌ره‌وان بێ، به زمانیکی عه‌ره‌بیی پۆشن، له کتێبه‌ پێشووه‌کانیشدا، ئەو باس و خواسی هه‌یه.

(٢) - به عه‌ره‌بیی بوونی قورئان، له یه‌ك کاتدا دوو واتای هه‌ن:

یه‌که‌م: قورئان به زمانی عه‌ره‌بییه، که نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب به زمانی عه‌ره‌بیی قسه ده‌که‌ن، پێشتریش گوتمان، گه‌لی عه‌ره‌ب زمانی خوێان پێ پۆشن بووه، له‌به‌ر ته‌وه‌ی باش لێی تیگه‌یشتوون و، باش یه‌که‌دییان پێ تیگه‌یاننده، به‌لام زمانی نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌یان به (أعجمي) ناوناوه، له‌به‌ر ته‌وه‌ بوێان نا‌پۆشن بوون، هه‌لبه‌ته ته‌وه‌ بۆ نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ش هه‌ر وایه، بابایه‌کی ئینگلیز، ئیسپانیی، پرووسی، یابانی، کورد، فارس، تورک، هه‌موو ته‌وانه زمانی خوێان پێ پۆشنه، پێی لێک تێکه‌ده‌گه‌ن و، پێی حالیی ده‌بن، زمانی غه‌یری خوێان، ئنجا عه‌ره‌بیی بێ یان هه‌ر زمانیکی دیکه، پێیان نا‌پۆشنه، ئەمه شتیکی رێژه‌یه، به‌لام گرنگ ته‌وه‌یه، عه‌ره‌بیی بوونی قورئان، ته‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نێ که به زمانی عه‌ره‌بییه، به زمانی نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب.

دووه‌م: هاو کات ته‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نێ، که قورئان به شیوه‌یه‌کی پۆشنه، که ده‌فه‌رموێ: ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا ۚ﴾ الزخرف، وه‌ك چۆن ته‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نێ که به زمانی عه‌ره‌بییه، ته‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نێ، که به زمانیکی پۆشنه، یاخود پۆشنکه‌ره‌وه‌یه، یانی: شیوازی دابه‌زینی ئەم قورئانه، شیوازیکی پۆشنه، بۆ هه‌ر که‌سیک که شاره‌زای زمانی عه‌ره‌بیی بێ، بۆی پۆشنه، به‌لام که‌سیک که عه‌ره‌بیی نه‌زانێ، بۆ وی نا‌پۆشنه.

(٣) - ئایا وشه‌ی غه‌یره عه‌ره‌بیی له قورئاندا هه‌ن یان نا؟

له‌و باره‌وه زانا‌یان سن پرایان هه‌ن:

یه‌که‌م: هه‌یج وشه‌یه‌کی جگه له عه‌ره‌بیی له قورئاندا نه‌یه، ئەم رایه ژماره‌یه‌ك له زانا‌یان ته‌به‌ننیا‌ن کردوه، له نێویاندا: (الشَّافِعِي، أَبُو عُبَيْدَةَ، ابْنُ فَارِس، الطَّبْرِي، الْبَاقَلَانِي، الرَّازِي ... هتد).

دووەم: وشە ی جگە لە عەرەبیی لە قورئاندا هەن، ئەم رایە گێردراوەتەو لە عەبدوللای کورپی عەباس و عەبدوللای کورپی مەسعوودەو (خوایان رازی بێ)، هەرودەها لە (وَهَبِ بْنِ مُنَبِّهٍ وَ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ وَ عِكْرِمَةَ وَمُجَاهِدٌ وَ عَطَاءٌ وَصَّاحُك) کە هەموویان زانیانی شوێنکەوتوو، هەرودەها هەر کام لە (الرَّمْخُشَرِي، ابْنُ عَجِيبة، السَّيُوطِي...) هەی دیکەش، رایان وایە وشە ی جگە لە عەرەبیی لە قورئاندا هەن.

منیش پام وایە، کە ئەووە جێی مشتومڕ هەر نیە، کە وشە ی نا عەرەبیی لە قورئان دا هەن.

سێهەم: وشە ی نا عەرەبیی تێدان، بەلام عەرەب ئەو وشانەیان بە زمانی خوێان گۆ کردوون و، عەرەبان دوویان، واتە: وە ک چۆن هەندێک وشە هەن، عەرەبیی بوون، بەلام کورد تێزاون، بۆ وێنە، (کتاب) کورد کردوویەتی بە کتێب، (قَلَم) کورد کردوویەتی بە قەلەم، هەرودەها گەلێ وشە ی دیکە هەن، کە کورد کورداندوونی و، فارس فارساندوونی و، زمانەکانی دیکەش، بە شیوەی خوێان گۆیان دەکەن، سەر و گۆیان شکاندوون، بە شیوەیە ک کە لەگەڵ زمانەکە ی وادا بگونجێن، ئەگەر پێتتیکیان تێدا هەبێ، کە لە زمانی وادا نەبێ، ئەو پێتانه ی لە زمانی خوێاندا هەن، لە جیاتی ئەوان دایانن.

هەلبەتە ئەم رایە ی سێهەم ئەووەی دووەمیش دەگرێتە خۆی.

(السَّيُوطِي) دوو کتێبی هەن لەو بارەو:

أ- الْمُتَوَكَّلُ فِيمَا فِي الْقُرْآنِ مِنَ الْمُعْرَبِ).

ب- (المُهَذَّبُ فِيمَا وَقَعَ فِي الْقُرْآنِ مِنَ الْمُعْرَبِ).

لەو دوو کتێبیدا، بە چەند سەنەدێک دەبیاتەو سەر هاوێلان و، دەبیاتەو سەر شوێنکەوتوو، کە وشە ی نا عەرەبیی لە قورئاندا هەن، ئەو دەلێ: وشە ی دە (١٠) زمانی جیاواز لە قورئان دا هەن: (الْحَبَشِيَّة، وَالْفَارَسِيَّة، وَالرُّومِيَّة، وَالْهِنْدِيَّة، وَالسَّرْيَانِيَّة، وَالْعَبْرِيَّة، وَالنَّبَطِيَّة، وَالْقُطَيْبِيَّة، وَالْأُرْكِيَّة، وَالرَّنَجِيَّة، وَالْبَرْبَرِيَّة)، واتە: ئەو

وشانەى كە لە قورئاندا هەن، هەندێكیان دەگەرێنەوێهە بۆ زمانى حەبەشەو،
ياخود بۆ فارسى، ياخود بۆ رۆمى، يان بۆ هيندى، يان بۆ سورهىيانى، يان
بۆ عىبرانى، يان بۆ نەبەطى، يان بۆ قىبطى، يان بۆ زمانى توركى، يان
زەنجى، يان بەر بەرى.

بەلكو ئەگەر وردتر سەرنج بدرۆ، وشەى كوردىيش هەن: كە كوردى و
فارسى پىشەيان يەكەو پەنگە زمانى دىكەش پەيدا بێن.

٤- هەشت وشەى نا عەرەبى بە نمونە:

- ١- سَجِيل. ٢- المِشْكَاة. ٣- الِيَم. ٤- الطُّور. ٥- أباريق. ٦- إِسْتَبْرَق. ٧- سُنْدُس.
- ٨- زُرَّالِي.

هەموو ئەو وشانە، نا عەرەبىين، بۆ وێنە: (سَجِيل) ئەوانەى شارەزای زمانى
فارسىين، وَهَكَذَا (الطَّبْرِي) وَ (فَخَرَّ الدِّينَ الرَّازِي)، كە هەر فارس بوون، دەلێن:
(سَجِيل) لە سەنگى گڵەو هاتو، سەنگى گڵ، واتە: بەردى قور، بەلام پىتى
(گ) لە عەرەبىيدا نى، بۆيە (ج) يان بەكارهێناو، (سَنَج جَل)، دوايش تىكياندا
دەغم كردوون و بۆتە (سَجِيل).

وشەى (زُرَّالِي) كۆى (زُرِّي)ە، كە لە راستىدا ژێر پێ، بەلام پىتى (ژ) و پىتى
(پ) لە عەرەبىيدا نى، بۆيە لە جياتى (ژ)، (ز) يان بەكارهێناو، لە جياتى
(پ)، (ب) يان بەكارهێناو، كەواتە: ژێر پێكە بۆتە: (زُرِّي) بە (زُرَّالِي) كۆيان
كردۆتەوێهەو عەرەباندووينا.

هەر وهەها وشەكانى دىكە: (المِشْكَاة، الِيَم، الطُّور، أباريق، إِسْتَبْرَق، سُنْدُس)
ئەوانىش پىشەى عەرەبىيان نى، ئىنجا ئەو ئەو نەو، بەلكو ناوى پىغەمبەران
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بەبى هەلاواردن، جگە لە (هُودُ وَصَالِح)، كە وا پێدەچى
عەرەب بووبن، ئەگەر نا هەر كام لە وشەكانى (إِبْرَاهِيم، إِسْمَاعِيل، إِسْحَاق، يَعْقُوب،

مُصْعِبٌ، يُوسُفُ، مُوسَى، عِيسَى، نُوحٌ، إِبْرَاهِيمُ، آدَمُ، لُوطٌ) و گەلەك ناو دىكەش، لە قورئاندا ھەن، ھى یتەخمەمبەران و جگە لە یتەخمەمبەران، بۆ ویتە: (لَقَمَان) ئەوانە ھىچ پەيوەندىيان بە زمانى غەربەبىيەوہ نىە.

٥- غەربەبىي بوونى قورئان، لە گەل ھەبوونى وشە ناعەربەبىيە كاندا، ئاكۆك نىە:

چونكە ھىچ زمانىك لە دنىادا نىە، زمانىك بى، پاك بى لە وشەى بيانى، لە وشەى جگە لە خو، ھىچ زمانىك نىە، لەبەر ئەوھى ھىچ نەتەوہىەك نەبوو، زمانىك بۆ خو دابى و، ھىچ پەيوەندىي نەبى بە زمانەكانى دىكەوہ، لە ئەسلىدا مرقاىە تىي پىشتەر بە بەك زمان قسەى كردوہو، دواىي وردە وردە، لىك دووركەوتوونەوہو، لە ھەر شوئىتىكى جوگرافىي وردە وردە لەھجە بووہو، دواىي بۆتە زمانىكى سەربەخو، ئىستا چوار ھەزار زمان لە جىھاندا ھەن، بۆيە غەربەبىي بوونى قورئان، بە ھەردوو واتايەكەى، كە بە زمانى نەتەوہى غەربەبەو، بە ماناى شىوازىكى پۆشنە، لە گەل ھەبوونى وشەى زمانەكانى دىكەدا كە بيانىين، ئاكۆك نىە^(١).

(١) (بۆ نووسىنى ئەم باسە، ئاڤادەيەك لە تەفسىرى (إعراب القرآن)ى (مُحَمَّدُ الدِّينُ دُرَوَيْش) پەرگى (٩) لاپەرە (٦٤ و ٦٥)، سووڤم وەرگرتوہ.

مەسەلە ی دووهم:

خوا ﷺ زۆر لە پیغەمبەرانی لە گەلە پێشووەکاندا ناردوون و، ئەو گەل و کۆمەلگایانە، هەر پیغەمبەرێکیان بۆ ھاتبی گالتهیان پێکردوون و، خواش ھەرچەندە ئەو گەل و کۆمەلگایە پێروایانە، لەو خەڵکە ی پوژگاری پیغەمبەر ﷺ، بە زەبتر بوون و، بە تواناتر بوون، بەلام فەوتاندوونی و، بوونە بەسەرھاتی میژوویی، مەگەر لە گۆشە و کەناری کتیبەکانی میژوودا بۆیان بگەڕی، ئەگەرنا بوونیان نەماوێ:

خوا ﷺ دەفەرموێ: ﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ۖ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۚ﴾ ﴿٧﴾ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَى الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە چوار بڕگەدا:

(١)- ﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ﴾ زۆر پیغەمبەریشمان لە پێشووەکاندا ناردوون، (گم) وەك پێشتر گوتمان: (كَمْ الْخَبْرِيَّةُ مَعْنَى الْكَثِيرُ، وَهُوَ مَنْصُوبٌ عَلَى الْمَفْعُولِيَّةِ لـ «أَرْسَلْنَا»)، ﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ﴾، واتە: (كثيراً أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ)، زۆر لە پیغەمبەرانی لە گەلە پێشووەکاندا، ڕەوانە کردوون، (الأولين) (الأول) ه، واتە: سەرەتا، پێشوو.

(٢)- ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، واتە: ھیچ پیغەمبەرێکیان بۆ نەھاتو، ئەو گەلە پێشوو، مەگەر گالتهیان پێکردو، گالته پێکردن بەوانی دیکە، نیشانە ی نەقامی و کەودەنی، بە تایبەت خەڵکی دواکەوتوو، خەڵکی کەودەن، گالته بە شتیکی تازە دەکات، شتیکی نامۆ کە نەیدی، نەیبستی، کە مەرج نیە شتیک نەتیدی و نەتبستی، خراپ بێ، ھەروەک مەرج نیە، ھەر شتیک لە گەلێ ڕاھاتبووی و خووت پێوێ گرتبوو، پێی ئاشنا بووی، شتیکی باش بێ، زۆر شتی ھەلەو پەلە ھەیە، خەڵک لە گەلێ

پادی و خووی پیوه دهگری، زۆر شتی نامۆش ههیه، زۆر باشه به لām خه لک جاری پێی ئاشنا نه بووه، تێی نهگه یوه، به زۆری وایه، گالته کردن نیشانهی نه زانیی و نه فامیه.

که ده فهرموئ: ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾، ههچ پیغه مبه ریکیان بۆ نه هاتوه، مه گهر گالته یان پیکردوه، واته: ههچ پیغه مبه ریکیان له ههچ حالیکدا له حاله کانیان بۆ نه هاتوه، مه گهر گالته پیکردنیان به راورد بووه، له گه ل هاتنی تهو پیغه مبه ره دا بۆیان، واته: هه رکه بۆیان هاتوه، نهوانیش گالته یان پیکردوه.

٣- ﴿فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا﴾، کهسانیک و کۆمه لاتی کمان فهوتاندن له وان به زه برتر بوون، راناوی ﴿مِنْهُمْ﴾، ده چته وه بۆ بیروایه کانی قورده شی هاوچه رخی پیغه مبه ریک، واته: کهسانیکمان که له وان به زه برتر به توانتر بوون، فهوتاندوون. (البطش: الإضرار القوي، الأخذ بشدة)، زیانگه یاندنیک به هه یزو، توند گرتن.

پیم وایه وشه ی (بطش) له کوردیدا یانی: زه برو په لاماردان، واته: په لامارو زه بریان توندتر بوو، له گه ل تهو هشدان یانتوانی له سزای خوا ده رباز بن.

٤- ﴿وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأُولَٰئِكَ﴾، به سه رهاتی پێشووانیش رابرد، واته: تێه رین و بوونه به سه رهات، وشه ی (مَثَلٌ)، به مانای شیوه و سیفهت و هه وال دی، واته: (مَضَىٰ مَثَلُهُمُ الْعَجَبِيَّةُ)، حاله سه رسره یته ره که یان تێه ری، (وَمَضَىٰ الْمَثَلُ كِنَايَةً عَنِ اسْتِثْنَائِهِمْ لِأَنَّ مَضَى الْأَحْوَالِ يَكُونُ مُضِيًّا أَصْحَابَهَا، فَهُوَ فِي مَعْنَى قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾) که ده فهرموئ: هه والیان یاخود ویتیهان، یان سیفه تیان تێه ری، ته مه کینه یه به بۆ کۆتایی هاتنیان، چونکه کاتیک حالیک کۆتایی دی، که خاوهن حاله که کۆتایی هاتب، ته مه وهک تهو ئایه ته موباره که به که له سووره تی (الأنعام) دا خوی په روهر دگار ده فهرموئ: ﴿فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، واته: تهو کۆمه له ی سته میان کردبوو، دوايان برا، [ئنجا نه گهر دوايان ببرئ، واته: پێشیان پێشتر تهواو بووه] و ستایش بۆ خوی په روهر دگاری جیهانیان.

کهواته: وشه‌ی (مَضَى أَي: سَلَفَ وَتَقَدَّمَ)، واته: تپه‌ری و رابرد، ده‌گونجی لیره‌دا مه‌به‌ست ئەوه بی: (حِكْمِي خَيْرُهُمْ سَابِقًا)، پیشتەر هه‌واله‌که‌یان گێردایه‌وه، یاخود مه‌به‌ست ئەوه‌بی که تپه‌رین و، بوونه په‌ندی زه‌مانه.

لیره‌دا پێویسته ئەوه بلێن: که ئەمه هه‌مووی دلدانه‌وه بووه، بۆ پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ، هه‌روه‌ها بۆ شوێنکه‌وتووانی و بۆ هه‌موو ئەوانه‌ی له‌ پرپی پیغه‌مبه‌ری کوتاییه‌وه ده‌رۆن و، خه‌لکی رۆژگاری خۆیان، بی‌ پێزیان به‌رانبه‌ر ده‌نوێنن، ئنجا به‌ شیوه‌ی گالته‌ پیکردن بی، به‌ شیوه‌ی تۆمه‌ت بۆ هه‌لبه‌ست بی، به‌ شیوه‌ی له‌ پشت په‌رده‌ی ره‌شه‌وه ته‌ماشاکردن بی، واته: وامه‌زانه که تۆ ئە پیغه‌مبه‌ر! ﷺ، یه‌که‌م پیغه‌مبه‌ریکی که گالته‌ت پیکرابی، له‌ لایه‌ن که‌له‌که‌ته‌وه، یان تۆمه‌تبار کرابی، یان نازار درابی، به‌لکو پیغه‌مبه‌رانی پێشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه‌موویان وابوون.

ئهم ئایه‌ته موباره‌که که ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ﴾، واته: زۆرمان پیغه‌مبه‌ر ناردوون، له‌ گه‌له‌ پێشوو ده‌کاندا، یانی: پیغه‌مبه‌ران زۆر بوون و هه‌ر ئەوه‌نده‌ نین، که خوا ﷻ ناوی هێناون له‌ قورئان دا، که ته‌نیا (٢٥) پیغه‌مبه‌ر ناویان هاتوه، وه‌ک خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ﴾ النساء، ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾ غافر، هه‌یانه به‌سه‌ره‌اتیان به‌سه‌رتدا خوێندۆته‌وه، هه‌یانه به‌سه‌ره‌اتیان به‌سه‌رتدا خوێندۆته‌وه، واته: هه‌یانه ناویمان هێناوه و هه‌شایانه ناویمان نه‌هێناوه.

ئایه‌ته‌که‌ی دیکه ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، هه‌ی پیغه‌مبه‌ریکیان بۆ نه‌هاتوه، ئەو گه‌له‌ پێشووانه، مه‌گه‌ر گالته‌یان پیکردوه، ئەمه‌ش ئەوه ده‌گه‌یه‌نن، که گالته‌پیکرانی پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هه‌ل‌اواردنێ تیدا نه‌بووه، هه‌ی پیغه‌مبه‌ریک نه‌هاتوه، گه‌له‌که‌ی گالته‌ی پی

نەكات، ئنجا لېرە باسى گالتە پېكردن دەكات، لە شوئىنى دىكە باسى بە درۆ دانان دەكات، لە شوئىنى دىكەدا باسى تۆمەتبار كردن دەكات، بەوہ كە بە جادوۋگەر، يان بە كاھىن، يان بە شاعىر، يان بەوہ كە دەيانەوئى خۇيان بەسەردا فەرز بكن.

كەواتە: ئەى پېغەمبەرى خاتم ﷺ! ھەروەھا ئەى ئەوانەى لە رېئى پېغەمبەرى خاتمەوہ دەرۆن! كاتىك ئىوہ لەگەل خەلك و كۆمەلگای خۇتاند، پووبەرووى گالتەپېكران و تۆمەت بۆ كران و، ئەزىەت و ئازار دران و، بە درۆ داندران دەبنەوہ، وامەزانن كە بەس ئىوہ، بەلكو ئەوہ عادەتى ھەموو گەلان بووہ، كە دژ بە پېغەمبەران بوون، كە زانىويانە پەيامى پېغەمبەران بەزم و بازاري وان تىكدەدات، عادەتيان وابووہ كە گالتەيان پېكردوون، ھەلبەتە گالتەپېكردنەكە، بە زۆرىي لەلايەن سەركردەكانەوہ و ئەوانەوہ بووہ، كە بالآ دەست و ھوكمران بوون، چونكە خەلكى دىكەى بى دەسەلات، تواناي نەبووہ گالتە بە پېغەمبەران بكات و، بە درۆيان دابنئ، بەلام خوا ﷻ پالئ دەداتە لای ھەمووان، لەبەر ئەوہى خەلكەكەش شوئن ھوكمران و دەسەلاتدارەكانى خۇيان كەوتوون، لەو گالتە پېكردن و بە درۆ دانان و، تۆمەت بۆ كردنانەى پېغەمبەراندا، ئنجا ئەمە دلدانەوہيە بۆ پېغەمبەرى خاتم ﷺ، بۆ ھەر كەسك لە رېئى پېغەمبەرى خاتمەوہ دەروا، كە ئەوہ شىتكى ئاسايى و سروشتىيە، شىتكى چاوەروان كراوہ، تۆش لە پېغەمبەرانى خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) زياتر نى، كە ئەوان گالتەيان پېكراوہ، با بە تۆش بكرئ، بېگومان ئەوہ دلدانەوہيەكى گەورەو، بەرچاۋ پروونىيەكى باشىشى تىدايە، كە مروؤف باشتى بزانت لە مېژوودا چى گوزەراوہ؟ لە واقىعى ئىستاشدا كە ئەوہ دەبىترئ، لە جىياتى دل پى ناپەحەت بوون، ئىنسان دەبئ دلى بە خۇى خۇش بئ و، بلى: ھەمان شتى كە بەسەر پېغەمبەران ھاتوہ، بەسەر ئىمەو مانانىش دئ، كەواتە: ديارە ئىمەش لەرېئى پېغەمبەرانەوہ دەرۆين!

مەسەلە ی سێهەم:

کافرەکان دان دێن بە بەدیھێنەرایی و خاوەندارێتی خوادا بۆ گەردوون، ئەو کەسە زەمینی بۆ راخستوون و، بۆی ئامادە کردوون، پێی بۆ تێدا داناون و، ئاویشی بە ئەندازە بۆ دابەزاندوون و، زەوی پێ ژپاندۆتەو، تێکرای جووتەکانیشی دروستکردوون، ھەروەھا کەشتییەکان و ئازەلەکانیشی بۆ بارو سوار دروستکردوون، تاکو بەھریان لێ وەرگیرن و، لە کاتی سواربوونیدا خوا بە پاک بگرن و، یادی چاکەکانی خوا بەسەرخۆتانەو بەکەنەو:

دوای ئەوەی لە ئایەتەکانی پێشوو، خوا ﷻ باسی ھەر کام لە قورئان و، پاشان باسی پەوانە کرانی پێغەمبەرانی کرد، بە تایبەت پێغەمبەری خاتمە موحەممەد ﷺ، کە سەرقاڵە پێغەمبەرەکان و کۆتاییانە، باسی لامیلی بێپروایەکانیشی کرد، ھەم لە شوێنکەوتنی پێغەمبەر ﷺ، ھەم لە پەرەوپی کردن لە قورئان.

ئەجا خوا ﷻ باسی بەدیھێنەرایی و پەرورەدگارێتی خۆی دەکات، کە لە لای بێپروایەکان شتێکی سەلمێنراوە، ھەندێک کەس وادەزانێ، کە خواناسیی لەگەڵ بێپروایی دا، دژ ناوەستێ و، مانای وایە ھەر کەس خۆی ناسی، بێپروا نیە!! بەلام ئەووە ھالی نیەبوونە، لە چەمک و واتای ئیمان، ئیمان بریتی نیە لەوەی خوا بناسی، یان پێغەمبەر ﷺ بناسی، یان قورئان بزانی، یان بزانی کە پۆژی دوایی ھەیە، بەلکو ئیمان بریتیە لە دەرکردنی ئەو راستییانەو، راستیی بەدیھێنەرایی و پەرورەدگارێتی و خاوەندارێتی خوا، پاشان کتیب و بەرنامە بوونی قورئان و، راستیی پەوانەکرانی موحەممەد ﷺ، و، راستیی ھەبوونی پۆژی دوایی، دەبێ ئەو راستییانە بە عەقڵ دەرك بکە، بەلام بە دلێش وەریان بگری و، پەسندیان بکە، ھەروەھا بە زمانیش دانیان پێدا بێنی، بە کردەوێش بەو پێیە بەرپۆھچی و پەفتار بکە، کەواتە: ئیمان تەنیا دەرکردنی ئەو راستییانە نیە، تاکو ھەر کەسێک ئەوانە، یان ھەندێک ئەوانە دەرککرد، بە پروادار لە

قەلەم بدردى.

خوایى ۛ دەفەرموى: ﴿وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝۹﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝۱۰ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدِرُ فَأَنْشُرَنَا بِهِ بَلَدًا مَيْتًا كَذَلِكَ نُخْرِجُوكَ ۝۱۱ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفَلَاحِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ۝۱۲ لَيْسَتُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَهُ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۝۱۳ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُقَبِلُونَ ۝۱۴﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتانه، لە سىزىدە بىرگەدا:

۱- ﴿وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝۹﴾ ئەگەر لىيان بپرسى: كى ئاسمانەكان و زەوى هيتوانە دى (و، لە نەبونەوه پەيداي كردوون)، بە جەختكردنەوه دەپلن: (خوای) زالى زانا هيتوانيه دى.

واتە: خوای بالادەستى زانا پەيداي كردوون، لە حالئىكدا دان بە پەروەردگارىتيى و، بەدیهيتنەرايه تىي خوادا دپن، كە چى لە پەرستیدا هاوبەش پەيدا دەكەن و، هاوبەشى بۆ دادەپن، ياخود لە بنەپەتەوه ئەو هەر ناپەرستى و جگە لەو دەپەرستى، كە ئەووش دژ يەكسى (تَنَافُضْ) ه، لەواندا، چونكە ئەى مروؤ! مادام خوا خاوەن و بەدیهيتنەرو پەروەردگارى كەون و كائىناتە، بە خوشتەوه، عەقڵ و مەنتىق خوازىارى ئەو، كە بەس ئەو خوايەش خۆتى تەسليم بكەى و، بەندايەتسى بۆ بكەى و ئەوپەرى ملكەچى و، بەندايەتسى و خوشويستى و، بە بەرزو مەزن گرتن و، پزىلگرتن و، پشت پى بەستنى بۆ ئەنجام بەدى.

شايانى باسە: ئەو راستىيە كە بپروايەكانى رۆژگارى پىغەمبەر ۛ هاوبەش بۆ خوا دانەرەكانى كۆمەلگای پىغەمبەرى خوا ۛ، دانيان بە بەدیهيتنەرايه تىي

خوادا ھێناو، بەلام جگە لەویان پەرستو، بەلای کەمەو ھە چوار شوینی
قورئاندا ھاتو:

١- ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾^(١)
الزخرف.

٢- ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾^(٢) العنكبوت.

٣- ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾^(٣) لقمان.

٤- ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
مِن دُونِ اللَّهِ إِنِ ارَادَتِي اللَّهُ يَضُرَّ هَلْ هُنَّ كَشِفْتُ ضَرْبَهُ أَوْ ارَادَتِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ
مُمْسِكَتٌ رَّحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾^(٤) الزمر.

لە ھەر شوێنەدا، بە تەغیرو شیوازیکی جیاواز لەوانی دیکە ھاتو، بەلام
لە نێو پۆکیاندا، ھەمووی ھەر ئەوێکە دانیا ھێناو، بەدیھێنەرایی و
پەرورەدگاریتی و خواوەنداریتی خوا ﷻ، ئەمەش سێ راستییان دەگرتە خۆی:

أ- خوا ناسی شتیکی زگماک و خواپرسکە، لە دەروونی ھەر مەروڤیکدا.

ب- ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، کە بە ھاوبەش بۆ خوا دانەر نازەد کران، خوا نەناس
(مُلجِد) نەبوون.

ج- ھاوبەش بۆ خوا دانان، یاخود پەرستنی جگە لە خوا، چ وێرای خوا، چ بە تەنیا،
بەدنیایی شتیکی دژ یەک (مُتَنَاقِض) ھ، ھەر بۆیەش لە سوورەتی (العنكبوت)دا، خوا
ﷻ دەفرموی: ﴿فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾^(٥)، یانی: کەواتە بەرەو کوێ لادەدرێن؟ مادام دان

بە بەدیھتەنەرایەتی خوادا دێنن، دەبێ هەر ئەویش بپەرستن، ئیدی بۆچی لادەدرێن و ویستی خۆتان لە دەست داوه؟.

دوایی خوا ﷻ که دەفەرموێ: ﴿خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾، دەگونجی ئەمە قسەى ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان بێ، دەشگونجی فەرمایشتى خواى مۆتەعال بێ، که خۆى بەو دوو وەسفە پێناسە دەکات، ئەوپەڕى عیززەت و بالادەستى و زالىی و، ئەوپەڕى زانایى، بەلام ئەوەى دیکە که دى و باسى ئەوه دەکات: زەوى بۆ ئامادە کردوون و، پێى بۆ تێدا داناون، تاکو بە پێهەکاندا بگەنە ئامانجەکان و، ئاوى بە ئەندازە لە سەرى را بۆ دابەزاندوون و، زەوى مردووى پێ ژياندۆتەوهو، جووتەکانى هەموو هێناونە دى و، که شتییهکان و ئازەلەکانى بۆ رەخساندوون، تاکو بۆ بارو سوار بە کاریان بێنن، بێگومان ئەوه فەرمایشتى خوايه ﷻ، نیاوخنى کردوه لەگەڵ قسەکانى ئەواندا، تاکو دژیهکیى ئەوان و، ناکۆک بوونى هەلۆیستەهەى ئەوان، لەگەڵ عەقڵ و لۆژیکدا، زیاتر دەربخات.

٢- ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾، ئەو کەس (خوا)ەى زەوى بۆ تێوه گێراوه، بە رایەخ، خوێنراویشەتەوه: (مهاد) و هەردووکیان بە مانای (فراش و بساتن، شتێک که رادەخرێ، رایەخ، هەروەها (مهد) بە مانای بێشکەو لانکەو جۆلانه دى، که مندالی گچکە تێیدا دەخەوێترى و پشوو دەدات، واتە: خوا ﷻ زەوى بۆ تێوه، والیکردوه: بێشکەو لانکەى مندال، چون تێیدا رادەژێترى و پشوو دەدات، بى ئەوهى مندالە بخت، زەویش بۆ تێوه بەهەمان شیوهیه، زەویش بەلای کەمەوه پێنج جۆره خولانهوهى هەن:

١- خولانهوهى بە دەورى خۆیدا، که دەبێتە هۆی پەیدا بوونی شهوو و رۆژ.

٢- خولانهوهى بە دەورى خۆردا لە ماوهى سالتیکدا، که دەبێتە هۆی پەیدا بوونی چوار کەشهکانى سال.

٣- خولانهوهیهک لەگەڵ خۆرو کۆمهلهى خۆردا، بە دەورى دالى پراوه ستاودا.

٤- پاشان سوورانهوهیهکی دیکه، به دهوری چهقی کههکهشاندا.

٥- دوایی سوورانهیهکی دیکه لهگهڵ کههکهشاندا، بهلای کهمهوه زهوی ئەم پێنج سوورانهوهیهی هەن، کهچی ئیمه ههستیای پێ ناکهین، له حالیکدا خولانهوهی زهوی به دهوری خۆیدا، به خێرای (٣٠) کم له خولهکێک دایه، سوورانهوهی به دهوری خۆدا به خێرای (٣٠) کم له چرکهیهک دایه، واته: شهست هینده خێراتر لهوهی به دهوری خۆیدا دهخولیتهوه، به دهوری خۆدا دهخولیتهوه، بۆیهش خوا ﷻ زهوی بۆ چواندووین به بېشکهو، لانکهو، جۆلانه، له بهر ئهوهی ئهو جۆلانهوانه ی هەن، وهک چۆن بېشکهو لانکه، پارژاندن و جۆلانی ههیه، بێ ئهوهی ئهو کۆرپهیهی، یاخود ئهو مندالهی تێدایه بیاخته خوارێ، یاخود: وهک چۆن فەرشیك یان بهرپهک رادهخه ی و خهک لهسهری دادهنیشی، ئاوا خوا ﷻ زهوی بۆ ئیمه راخسته.

(٣) - ﴿وَجَعَلْ لَكُمْ فِيهَا مَبْلَغًا لَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾، ڕێههکانی بۆ تێوه لهویدا داناون، بهلکو بهو ڕێانهدا ڕێی راست بگرن و بگهنه ئامانج.

(سُبُل) کۆی (سبیل)ه، واته: خوا وایکردوه ئهو توێکلی زهویه، ئیمه بتوانین ڕێیانی تیدا دابنێن، بۆ وێنه با بیهێنینه بهرچاوی خۆمان: تهگهر توێکلی زهوی، که ئیمه لهسهرینی، پۆلا بووایه، ئاسن بووایه، کانزابهک له کانزاییهکان بووایه، یان بهرد بووایه، بێگومان ئهو کاته ڕێی تیدا دانانی، مهحال دهبوو، یان زۆر زۆر زهحمهت دهبوو.

﴿لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾، بهلکو بهو ڕێانهدا ڕێی راست بگرن و، بگهنه ئامانج، (الْهَادِيَةُ حَقِيقَتُهَا: الدَّلَالَةُ عَلَى الْمَكَانِ الْمَقْصُودِ، وَتُطْلَقُ عَلَى تَعْرِيفِ الْحَقَائِقِ الْمَطْلُوبَةِ)، چیهی هیدایهت ڕێی پێشاندانه بهرهو شوێنی مهبهست و، بهکاریش دههێنێ بۆ ناساندنی راستیهکان، بهلام لێرهدا وایپدیهچێ، زیاتر مهبهست ئهوه بێ، بهو ڕێانهدا بگهنه ئامانج، ئهو ڕێهه راستانه بگرن و، لێینهوه بگهنه ئهو ئامانج و مهبهستانه ی دهتانهوێن.

٤- ﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدِرُ﴾، هەروەها ئەو کەسە بە ئەندازە ئاوی لەسەرێوە دابەزاندووە، (الَّذِي) هەم ئەمەیان، هەم ئەوەی پێشیان و، ئەوەی دوایان کە دێ و سێ جار دووبارە بۆتەو: (إِسْمُ الْمُوصُولِ)ە، دووبارە کراوەتەو لەبەر گرنگی پێدان، پێشێ دەفەرموێ: ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾، دیارە ئەگەر خوا ﷻ (الَّذِي) یشی بەکارنەهێنایە، هەر فەرمووبای: (وَجَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا)، یاخود فەرمووبای: (وَنَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ)، هەروەها هی دواتریش لە ڕووی پێمانییەو، هەر دروست بوو، بەلام سێ جارن ئەو ئاوی مەوصوولە ی دووبارە کردۆتەو، لەبەر گرنگی پێدان.

﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدِرُ﴾، {ئەو کەسە ئاسمانەکان و زەوی هێناوێ دێ و، خاوەنی گەردوونە، بەسەر و خوارێوە، کە لەسەرێوە ئاوی بە ئەندازە دابەزاندووە، (يَقْدِرُ) واتە: (بِمِقْدَارٍ)، بە ئەندازە، بەو ئەندازەیە بۆ ژایانی ئێوە پێویستە، نە کە پەکتان لەسەری بکەوێ، هێندە کەم بێ، یاخود هێندە زۆر بێ، ژیان و گوزەرانتان تال بکات، وە کە لە هەندێ شوێن کە لە ئەندازە زیاتر، ئاو دادەبەزێ، بە شێوەی باران و بەفرو تەزرە، دەبێتە هۆی لێزماو و لافاو، تۆفانەکە ی نووحیش ناودارە.

٥- ﴿فَأَنشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا﴾، {بەو ئاوە کە لە سەرێوە دامانبەزاندووە، سەر زەمینێکی مردوومان پێ ژياندهوه، (أَنشَرْنَا: الإِشْأَرُ)، واتە: زیندووکردنەو، ژياندهوه، لەبەر ئەوەی مردوو لە شوێنی خۆی چەسپاوه، بەلام زیندوو دەجووڵێ و بڵاودەبێتەو، (أَنشَرْنَا) لە (نَشْرُ)و هەواتو، یانی: بڵاوکردنەو، چونکە لە ئەنجامی ئەوەدا، کە ژيانداران هەر لە ڕووەکەو بگرە، هەتا زیندەوهران و پەلەوهر و ئازەلان و، ...هتد، لە ئەنجامی ئەوەدا کە ژيانان تێدايه، جموجۆل و گەشەکردن و هات و چۆیان دەبێ، وشە ی (مَيِّتًا) خوێندراویشەتەو: (بَلْدَةً مَّيِّتًا)، کە لە زۆر شوێنی قورئاندا، هەم بە زەنەش هاتوو، هەم بە گیرەش هاتوو، هەر یە ک واتاشیان هەیه.

(٦) - ﴿كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ﴾ هەر بەو شیوەیهش دەردەهێنێتەوه، (أَي: مِثْلَ ذَلِكَ الْإِنْتِسَارِ، تُخْرَجُونَ مِنَ الْأَرْضِ بَعْدَ فَنَائِكُمْ)، واتە: وەك چۆن تێستا لە ئەنجامی دا بەزێترانی ئاو لە سەرێوه، سەر زەوی دەژێتەوه، ئەو سەر زەوییە مردووە، جاریکی دیکە دەکەوتێتەوه جموجۆڵ، بە هەمان شیوە تێوهش هەر بەو شیوەیه دەردەهێنێتەوه، واتە: زیندوو دەکرنەوه، جەستەکانتان لە زەوی دەهێنێتەوه دەر، وشە (تُخْرَجُونَ) واتە: دەردەهێنێتەوه، خوێنراویشەتەوه: (تُخْرَجُونَ)، بەو شیوەیه دێتەوه دەر، واتە: هەم بکەر نادیار (مَجْهُولُ الْفَاعِلِ)، هەم بکەر دیار (مَعْلُومُ الْفَاعِلِ)، هاتو.

(٧) - ﴿وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ هەر وەها (خَوَالِدٌ) کە بەدیپتەری ئاسمانەکان و زەوییە، ئەو زاتەیه کە هەموو جووتەکانی هێناونە دی، (فَيَطْلُقُ عَلَى كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا أَنَّهُ زَوْجٌ لِلاَّخَرِ مِثْلَ الشَّفْعِ)، وشە (أَزْوَاجٍ) کۆی (زَوْج) ه، (زَوْج) ییش ئەوه بە شتێک لەگەڵ شتێکی دیکەدا، کە لە بەرانبەریتە، پێکەوه دەبن، بەهەر کامیان دەگوتری: (زَوْج)، ئەو (زَوْج) ی ئەوهو، ئەویش (زَوْج) ی ئەوه، ئنجا ئەوه لە مَرَوْفَان دای، لە ئاژەلاندای، تەنانتە لە شتەکانی دیکەش دا، وەك پێلاو و، نەعل، گۆرەوی و ئەو شتانە دیووان، بە هەر کامیکیان دەگوتری: (زَوْج) نەك هەتا پێکەوه نەبن وشە (زَوْج) یان بۆ بەکارنەیت، بەلكو (زَوْج) بۆ هەر کامیکیان بەکار دی، ئنجا ئایا لێردا مەبەست لە (أَزْوَاجٍ)، تەنیا جووتەکانی ژيانداران، واتە: ڕووه ک بە هەموو جۆرەکانیەوهو، ژيانداران بە هەموو جۆرەکانیانەوه، هەر لە زیندەوهره گچەکانەوه بگره، هەتا درشتەکان، دواپی پەرەوهرەکان، دواپی خشۆکەکان، ئاژەلەن و، دێندەکان، تاکو دەگاتە مَرَوْف، ئایا مەبەست پێی ئەوهیه، یاخود مەبەست پێی هەموو دروستکراوەکانە؟! لە راستیی دا هەردووکیان دەگرێتەوه، وەك لە شوێنی دیکەدا، هەم لە سوورەتی (یس) داو هەم لە سوورەتی (الذَّارِيَات) دا، خَوَالِدٌ باسی ئەوهی کردو، کە دەفەرموی: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ واتە: لە هەر شتێک جووتمان دروست کردو، (زَوْج) واتە: جووت، لە هەموو شتێک، کاتی خۆی وایانزانیوه، تەنیا لە ژيانداراندا جووت هەیه، بەلام تێستا دەرکەوتووه کە هیچ ڕووهکێک نیه، نێرو مێی نەبن، ئنجا هەیه نێرو

مییە کە ی بە جیان، وە ک دارخورماو، هە یە نێرو مییە کە ی لە نێو خۆ ی دایە، وە ک گە لێ ک لە گو ل و ڕووە کە کان، بە لکو ئیستا دەرکە وتو، کە ماددە ی بێ ژیانیش، جوړی ک لە جووتیتی تیدایە، کە لە سێ بە ش پێ ک دی: نێو ک، کە لە پڕۆتۆن و نیوترون پێ ک دی، پڕۆتۆن (proton) بارگە یە ک ی موجیبی هە یە، بە لām نیوترون (Neutron) بێ بارگە یە و، ئە لیکترون (Electron) یش بارگە یە ک ی سالیبی تیدایە، واتە: ئە وانیش هەر ساردو گە رم و جوړی ک لە جووتیتییان تیدایە، لە گە ردیلە وە بگرە تا کو هەر شتی ک ی دیکە، دوای ئاسمان و زە و ی، دنیا و دواړژ، چا ک و خراپ، راست و چە و ت، ساردو گە رم، بە هە شت و دۆزە خ، ئە وانە ش هە موویان هەر جووتن و دوو دوو پێ کە وە، لە بە رانبەر یە کدی دان.

٨- ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾. لە کە شتیە کان و لە ئاژە لā، هۆ کاری وای بۆ ڕە خساندوون، سواریان ببن، (مَا تَرْكَبُونَ)، صیله کە ی قرتتێراو، کە بە زۆری لە قوڕاندا وایە، واتە: (مَا تَرْكَبُونَهُ)، ئە وە ی سواری دە بن، لە بارە ی (الأنعام) یشە وە دوو ڕا هە ن:

أ- وشترو پە شه و لāخ و مە ڕو بزن.

ب- ڕایە ک ی دیکە ش هە یە، کە (الأنعام) هە موو ئاژە لē کانی دیکە ش بگریته وە، بە فیله وە و، بە و لāخە بە رزە وە و، بە گو ئێ دڕژو هێ سترە وە، هە موویان، ئنجا هی ئە وان دیارە، مروق سواری پشتیان دە بێ، (مَا تَرْكَبُونَ) ئە وانە ی سواریان دە بن، بە لām هی کە شتی، تیدا سوار دە بین، کە چی لێ رە دا دە فە رموی: (مَا تَرْكَبُونَ)، بۆ یە ش خوا ﷻ ئە یفە رموو: (مَا تَرْكَبُونَهُ)، یان (مَا تَرْكَبُونَ فِيهِ)، لێ رە دا بە رکا رخواستنی راستە و خۆ، واتە: بێ ئە وە ی پیویستی بە پیتێ ک بێ، زاکراو بە بە رکا رخواستن بە هۆ ی پیتە وە، چونکە مە بە سته کە دیارە و صیله کە ش، قرتتێراو لە بە ر ئە و زاکردنە، بۆ یە خوا ﷻ فە رموویە تی: (مَا تَرْكَبُونَ).

هە لē تە خوا ﷻ کە سێ جاران (الذي) دووبارە کردۆتە وە، لە بە ر ئە وە یە کە هەر کام لە و نعی مە ت و چا کانه ی خوا ﷻ سە ربه خۆ ن، واتە: هەر کامیان لە خودی خۆیدا، نعی مە ت و چا کە ی خۆ ی بە خشەرە، لە سووڕە تی (یس) یش دا، خوا

﴿۴۰﴾ ناماژهی به کهشتیبه کان و، به ولاحی سواریی کردوه، ئنجا نه گهر حوشر بنی به تنهیا، یاخود نهوانی دیکه ش بن، که دهفه رموی: ﴿وَعَايَهُ لَهُمْ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْحُونِ﴾ ﴿۴۱﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿۴۲﴾، واته: نیشانه یه کی دیکه بو نهوان نهوویه، که ئیمه وهچهی نهوانمان له کهشتی پردا هه لگرتوه.

وا پیده چئ مه به ست پئی کهشتیبه کهی نووح بنی، واته: وهچهی نووح ﴿الطَّيْرِ﴾ لهو کهشتیبه پردها هه لمانگرتن، چونکه نهوانه ی ئیستاش ههر له وهچهی نهوانه ن، که لهو کهشتیبه دا هه لگیرون، ﴿وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ﴾ ﴿۴۲﴾، له شیوهی نهو کهشتیبه ش شتیکیان بو دروست کردوون، که سواری بن، واته: کهشتی له دهریاداو، نهووی له شیوهی کهشتیبه، له وشکانی دا، هه ندیک له زانیان به حوشریان گوتوه: (سَفِينَةُ الصَّحراء)، کهشتی بیابان، به لام یم وایه نهووه تنهیا حوشر ناگریتهوه، به لکو هه موو نهو ئاژه ل و ولاحنه ی بو بارو سوار به کارده هیتین، دهیگریتهوه، لیره دا که دهفه رموی: ﴿وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ﴾ ﴿۴۳﴾، له شیوهی کهشتی دا، ئیمه ناچار ناکات بلین: تنهیا مه به ست پئی حوشره و شهی (الأنعام) یش له شوینی خویدا باسمان کردوه، که جگه له حوشره، په شه ولاح و مه رو بزن، یم وایه ئاژه له کانی دیکه ش دهگریتهوه، فیلیش دهگریتهوه، که له هه ندی ولاتان فیل زیاتر به کاردی بو بارو سوار، ههروه ها گویدریژ دهگریتهوه، هیتسر دهگریتهوه، ولاحه به رزه ش دهگریتهوه، به ههر دووک جووق نه سپ و مایینه وهو، نه گهر حوشر له هه ندیک شوئنان ههیه، کهرو هیتسرو نه سپ و مایین، له هه ندی شوئنان زیاتر هه ن و، فیل له هه ندی شوئنان زیاتر ههیه و، بو نهو مه به سه به کارده هیتین.

خواش ﴿الطَّيْرِ﴾ وه ختن و شهیه که به کاردین، چون چه مک و واتایه کهی فراوانترو گشتگیرتر بنی، نهووه زیاتر شایسته ی کتبی خویه، وهک (الطَّيْرِ) پیشه وای تویره ره وان عاده تی وایه، له تهفسیره کهیدا.

٩- ﴿لَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ﴾ بۆ ئەوەی بچنە سەر پشتی، واتە: پشتی ئەو شتەى خوا پرەخساندووئەتە بۆ سوار بوون، ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفَلَاحِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾ ئەم (ما)یە، واتە: (الذی تَرْكَبُونَهُ) ئەوەی سوارى دەبن، ئنجا کە دەفەرموی: ﴿لَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ﴾ ئەگەر بۆ کەشتیی و بۆ ئاژەلەکان چووبایەو، دەبوو فەرمووبای: ﴿لَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهَا﴾ بەلام لەبەر ئەوەی بۆ (ما)یە کە دەگەرێتەو، ئەوەی سوارى دەبن، کە دیارە کاتی خۆی تەنیا کەشتیی و حوشترو ئاژەلەکان هەبوون، بەلام ئیستا چەندان جۆرە ھۆکاری بارو سوارو ھاتوچۆ ھەن، سەیارەو شەمەندەفەر، بە ھەموو جۆرەکانیانەو، فرۆکە لە ئاسمان و لە ئێو ھەوادا، (ما) ھەمووی دەگرێتەو.

(الإِسْتِوَاءُ: الإِعْتِلَاءُ) چوونە سەر، بچنە سەر پشتی، یاخود سەقامگیر بن لەسەر پشتی، (ظُھور) یش کۆی (ظُھر)ە، واتە: پشتەکانیان، (ظُھر) یش زیاتر پشتی ئاژەلەکان دەگرێتەو، ئەکە کەشتیی، بەلام ئەمە زاکردنی ئاژەلەنە بەسەر کەشتیی دا، ھەرچەندە دەشگونجی بلّین: کەشتیش ھەر دەچیە سەر پشتی، با بچیە ئیویشی، یان چەند قاتیش بێ، ناچیە ژیری، ھەر دەچیە سەری.

١٠- ﴿ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ﴾ {ثُمَّ}: لێرەدا بۆ ریزبەندیی کاتی و پلەیشە، واتە: دواى ئەوەی دەچنە سەر پشتی، یادى چاکەى پرەوردگارتان بکەنەو، ﴿إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ﴾ دواى ئەوەی سەقامگیر بوون و چوونە سەر پشتی ئەو ھۆکارەى خوا ﷻ بۆی پرەخساندوون، ئنجا کەشتییە، یان ئاژەلەکان، یان ھۆکاری دیکەن، کە خوا ﷻ توانای داناو بە مروّڤ، بیانپەخسیتی، وەک فرۆکەو شەمەندەفەر و جۆرەکانی سەیارە.

١١- ﴿وَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا﴾ {چاکەى پرەوردگارتان یاد بکەنەو، ئنجا} بلّین: پاکیی بۆ ئەو کە سەى ئەمەى بۆ پرەخساندووین، ﴿سَخَّرَ لَنَا هَذَا﴾ واتە: (هَذَا الْمَرْكُوبَ)، ئەم ھۆکارە کە سوارى دەبین، بۆی پرەخساندووین، بۆی ملەکەچ کردووین.

(١٢) ﴿وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾، ٢٢مە بۆ ئەو ھۆکارەش، ملیپکەچکەر نەبووین و توانامان بەسەریدا نەدەشکا، ﴿مُقْرِنِينَ أَي: مُطِيقِينَ، أَقْرَنَ، أَي: أَطَاقَ﴾ واتە: توانای بەسەریدا شکا، یاخود ﴿مُقْرِنِينَ، أَي مُطَوِّعِينَ﴾، واتە: توانای ئەو ھەمان نەبوو، دەستەمۆی بکەین و ملکەچی بکەین، ئەگەر خوا ﷻ بۆی ملکەچ نەکردبا، ھەندیکیش ﴿مُقْرِنِينَ﴾ یان بە ﴿ضَاطِّينَ﴾، واتە: کۆنترۆڵکەران، کە ٢٢مە مەرزەمیان بکەین، ٢٢مە توانامان بەسەردا نەدەشکان مەرزەمیان بکەین، ئەگەر خوا بە تاییەت ئاژەلەکانی وا نەپەرخساندبایە، کە حوشتیگی گەورە، مندالێکی گچکە دەتوانی یەخى بدات، فیلیکی گەورە، مندالێک دەتوانی بارى لى بێ، چونکە خوا ﷻ دەستەمۆی کردو، ھەر ھەروەھا ئاژەلەکانی دیکە، لە ئەسپ و مایین و ھێسترو کەر، ھەر کامێک لەوانە، ئەگەر خوا ﷻ دەستەمۆو ملکەچی نەکردبایە و پامی نەکردبایە، مرۆڤ توانای بەسەریدا نەدەشکا.

(١٣) ﴿وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾، بە دنیایی ٢٢مە بۆ لای پەرورەدگارمان دەگەڕێننەو، (الْإِنْقِلَابُ: الرَّجُوعُ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي يُفَارِقُهُ)، وشەى (إِنْقِلَابُ)، واتە: گەڕانەو، بۆ ئەو شوێنەى، لێى جیا دەبێتەو، کەواتە: ٢٢مە کاتى خۆى لە لای پەرورەدگارمانەو ھاتووین و بۆ لای ئەویش دەگەڕێننەو، واتە: مرۆڤ دەبێ بە سەفەرە جوژییەکانى خۆى و، ئەو سەفەرانیە کە لە ژيانى دنیا دا دەیانکات، لەوێ بوو و لەوێ بوو، سەفەری ژيانى خۆى بێتەو بیر، لەو بارەو ھەش ئەو فەرمايشتە دێنن:

إِعْنِ ابْنَ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، كَانَ إِذَا سَافَرَ رَكِبَ رَاحِلَتَهُ ثُمَّ كَبَّرَ ثَلَاثَةً فَقَالَ: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾، (أخرجه مسلم: ٢٧٨، وأبو داود ٢٥٩٩، والترمذي ٣٤٤٧).

واتە: عەبدوللای کورێ عومەر (خوا لێیان پازى بێ)، دەلێ: پیغەمبەرى خوا ﷻ، کاتێک بە سەفەر دەچوو، سواری حوشتەرکەى دەبوو، دوایی سێ جار (أَللَّهُ أَكْبَرُ) دەکرد، دواى دەیفەرموو: (سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا، وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ)، پاکى بۆ ئەو کەسەى ئەمەى بۆ دەستەمۆ کردووین

ۋاتە: ۋەك چۇن ئىستا سەفەر دەكەين، لە شوئىكە ۋە بۇ شوئىكە، دۋايش
لەم سەر زەۋىيە ۋە سەفەر دەكەين و، روۋحە كامان دەچنە ۋە بۇ خزمەت خوا

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دووھم

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له یازده (۱۱) نایهت پیک دئی: (۱۵ - ۲۵)، که تهوهری سهره کیان خستنه پرووی پووچه لیلی شیرکی پالدانی رۆلهیه بۆ لای خوا، به تایبته بهندهی میننه، که مه بهستیان فریشته کان بووه، گوایه میننه!

ننجا خوا ﷺ پروونی کردۆتهوه، که لاف لێده رانی ئه وه تهفسانهیه، نه به لگهی عهقلیی و نه زموونیان ههیه، نه هی نهقلیی و، سهراوه گرتوو له وه حیی خوا، ته نیا پاساویشیان لهو بارهوه، لاساییکردنه وه شوینکه وتتی پیشینانیهو، خوی زاناو شاره زاش، ئه و بیانوو و پاساوهرشی لێ هه لوه شان دوونهوه، به وه که له دواي رانۆترانی پتی راست و دروست، لاساییکردنه وهی پیشینان هیهچ مانای نیهو، نیشانهی نهزانی و کهوده نییه.

﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادٍ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ﴾ (۱۵) أَمْ أَخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَحَكُمْ بِالْبَنِينَ ﴿۱۶﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿۱۷﴾ أَوْ مَن بُشِّرْنَا فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿۱۸﴾ وَجَعَلُوا أَلَمَاتِكُمُ الَّذِينَ هُمْ عَبْدُ الرَّحْمَنِ إِنِنَّا أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتَكُنَّ شُهَدَاؤُهُمْ وَسُئِلُونَ ﴿۱۹﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۲۰﴾ أَمْ أَنَاءَتُهُمْ كَتَبْنَا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿۲۱﴾ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿۲۲﴾ وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿۲۳﴾ قُلْ أُولَٰئِكَ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ

عَلَيْهِ ءَابَاءُكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَأَنقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ
عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه تهکان

{ههروهها (بێپروایهکان)، له ئیو بهندهکانی (خوادا، بهش (پۆله) ئیکیان
بو دانا، بهراستی مرووف (ی بێپروا)، سېلهیهکی زور ئاشکرایه ﴿٢٤﴾ (چۆن خوا
پۆلهی دهبی!)، یان ئایا لهوانهی هیناونیه دی، کچانی بو خوی پهسند کردوون
و، کوپانیشی تابهت کردوون به ئیوهوه؟ (ئهی بێپروایهکان!) ﴿٢٥﴾ ههه کاتیشت
یهکیکیان موژدهی بهوه پێدرا، که بو (خوای) به بهزهیی به وینهی هیناوهتهوه
(که مینهیه)، پرووی رهش دادهگهڕی و له بهر خویهوه پیشخۆرهوهیه (پهست و
بێزاره) ﴿٢٦﴾ ئایا که سیک (پالدهدنه لای خوا، وهک پۆله)، که له پازاوهیی دا
پێدگات و، له دمبهدمهشدا ناروونکه رهوهیه (بو مه بهستهکانی)؟ ﴿٢٧﴾ ههروهها
(بێپروایهکان)، ئهو فریشتانهیان به مینه دانان، که بهندهی (خوای) به
بهزهیین! ئایا ئامادهی دروستکرانیان بوون، (تاکو رهگهزیان بزائن، له حالیکدا
که بێ رهگهزن؟) شایه دیدانه کهیان دهووسری و، لیشیان دهپرسرتهوه، (له سهه
چ بنه مایه که قسهی وایان کردوه؟! ﴿٢٨﴾ (بێپروایهکان) گویشیان: ئه گهر (خوای)
به بهزهیی ویستبای (پێمان لێبگرێ)، نه مانده په رستن، هیچ زانیاریه کیان بهوه
نیه، (ئهووان بهس له گوتره دهوین و، قسهی بێ بناغه دهکهن) ﴿٢٩﴾ یان
ئایا پێش وی (بههه له قورئان)، کتیبیکمان پێداون، ئنجا ئهووان توند دهستپێوه
گرتوونی؟ ﴿٣٠﴾ (نه خیر) به لکو گوتیان: ئیمه باب و باپیرانمان، له سهه
ریه که لێ هه لکه وتوهو، ئیمهش به شوینه واره کانپاندا راسته ری بووین ﴿٣١﴾
ههه بهو شیوهیه له پێش تۆشدا (ئهی موحه ممه!)، هیچ ترسینه ریکمان
(وریا که رهوهیه کمان)، له هیچ ئاوه دانییه کدا، نه ناردوه، مه گهر خوشگوزارانهکانی

گوتووينا: ئيمە باب و باپيرانى خۆمانان لەسەر پێيەك لى هەلکەوتووە، بە دوای شوێنەواوەکانیادا پەرەوویکارین (٢٢) (پێغەمبەرەکیان) گوتى: ئایا ئەگەر (بەرنامەیهکی) پێنماییکارترم بۆ هێنابن، لەوێ باب و باپیرانتان لەسەری دیو (هەر شوێنی ناکهون)؟ گوتیان: بێگومان ئیمە، بەوێ پێی نێرداون بێرواین (٢٤) ئیدی سەرەنجام تۆلەمان لێکردنەو، ئنجا سەرنج بدە! سەرەنجامی بە درۆدانەرانی (پەیام و پێغەمبەرانی خوا) چۆن بوو! (٢٥).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(جُزْءًا): واتە: بەشێک، (جُزْءُ الشَّيْءِ: مَا يَتَقَوَّمُ بِهِ جُمْلَتُهُ، ﴿لِكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ ٤١) أَي: نَصِيب)، بەشی هەر شتێک، ئەوێهە کە تیکرێ شتێکە لە چەند بەشێک پێک دێ، وەک خوا ﷻ لە سوورەتی (الحجر)دا فەرمووێهێ: ﴿لِكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ ٤١، لە هەر دەروازەیهک لە دەروازەکانی دۆزەخەو، بەشێکی دیاریکراو لە بێروایەکان دەچنە ژووری.

(وَأَصْفَنَكُمْ): واتە: ئێوێ هەلبژاردووە تاییەت کردو، (أَصْلُ الصَّفَاءِ خُلُوصُ الشَّيْءِ مِنَ الشُّوبِ)، وشە (صَفَاء): لە بناغەدا بریتیه لەوێ شتێک لە خۆتە پاک بێتەو، (الصَّفَاءُ: الْحِجَارَةُ الصَّافِيَّةُ، وَالْإِصْطِفَاءُ تَنَاوُلُ صَفْوِ الشَّيْءِ)، (صف) بە بەردێکی سپیی لووسی ساف دەگوترێ، (اصطفاء)یش ئەوێهە کە هەلبژاردوێ شتێک وەر بگری.

(ظَلَّ): (ظَلَّتْ، وَظَلَّتْ، يَحْذِفُ إِحْدَى اللَّامَيْنِ، وَعَبَّرَ بِهِ عَمَّا يُعْمَلُ فِي النَّهَارِ، وَيَجْرِي مَجْرَى مِثْلٍ)، (ظَلَّتْ وَظَلَّتْ): بە لابردنی یەکیەک لە دوو لامەکانی، کە لە ئەسڵدا (ظَلَلَتْ) یان (ظَلِلَتْ) یە، تەعبیری پێ دەکری لەو شتێ بە ڕۆژ دەکری، وەک چۆن (بَات) تەعبیری پێدەکری بەوێ بە شەو دەکری.

(مُسَوْدًا): واتە: ڕەش ھەلگەراو، ڕەش داگەراو، (إِسْوَدَّ، وَاسْوَادَ فَهُوَ مُسَوَّدٌ)، ڕووی ڕەش داگەراو ھە خەفەتان، بە یەکیک دەگوتری: شین و مۆر بۆتەو، یان ڕەش ھەلگەراو.

(كُطِّمَ): (الْكُطْمُ: مَخْرَجُ النَّفْسِ)، (كُطِّمَ): ئەو شوێنە یە کە ھەناسە ی لێو ڤۆر ڤۆراگە، (الْكُطُومُ: إحتِباسُ النَّفْسِ وَيَعْبُرُ بِهِ عَنِ السُّكُوتِ، وَكُطِّمَ الْغَيْظُ: حَبْسُهُ)، (كُطُومَ): بریتێ ھە ھەسکردنی ھەناسەو، تەعبیری پێ دەکری لە بێ دەنگیی، بێ دەنگیە ک لە تووڕەیی و پەستی، (كُطِّمَ الْغَيْظُ)، ئەو یە ڕق و تووڕەیی ھەپس بکری و نەھێلری بێتە دەری.

(يُسْوَأُ): (النَّشَأُ وَالنَّشَاءُ: إِحْدَاثُ الشَّيْءِ وَتَرْبِيئُهُ، يُنْشَأُ فِي الْحِلْيَةِ: يُرَبَّى كَتَرْبَةِ النِّسَاءِ)، (نَشَأَ وَنَشَأَ): بریتێ ھەو ی شتێک پەیدا بکری و پەرورەدە بکری، (يُنْشَأُ فِي الْحِلْيَةِ)، واتە: پەرورەدە دەکری، وە ک پەرورەدە بوونی ئافرەتان، لە خشل و جوانییدا.

(الْحَلِيَّةِ): (الْحَلِيُّ جَمْعُ الْحَلِي، نَحْوُ الثَّدِيِّ وَالثَّدِي، وَقِيلَ: الْحِلْيَةُ جَمْعُهَا حَلِي، حَلِي: كَوَى حَلِي) ھ، وە ک (الثَّدِي، وَالثَّدِي)، (ثَدِي) کۆیە کە یەتی، (ثَدِي) تاکە کە یەتی، واتە: مەمک، ھەرورە ھا گوتراو: (حِلْيَةُ) کۆیە کە ی (حَلِي) ھ، خەشلەکان.

(الْخِصَامِ): واتە: مشتوم، یاخود شەرە قسە، (الْخِصْمُ: مَصْدَرٌ خَصَمْتُهُ، أَي: نَازَعْتُهُ)، شەرە قسەم لەگەڵی کرد، یان ناکۆک بووم لەگەڵی، (مُخَاصَمَةٌ وَخِصَامٌ)، ھەردووکیان چاوگن، (وَالْخِصْمُ: الْمُخْتَصِمُ بِالْخِصْمَةِ)، (خِصَمَ): کە سێکە تاییەت بێ بە شەرە قسەو مونا قەشەو.

(يَخْرُصُونَ): (الْخَرْصُ: حَزْرُ الثَّمَرَةِ، وَالْخَرْصُ الْمَحْزُورُ، وَقِيلَ: الْخَرْصُ الْكَذِبُ)، (خَرْصَ): بریتێ ھە قرساندن میو ھە درەختە کە یەو، بیقرستی چەندی پێو ھەبێ، (خَرْصَ): بریتێ ھەو ی قرستی راو، ھەندیکیش گوتوو یانە: (خَرْصَ)، واتە: درۆ، (حَقِيقَةُ ذَلِكَ أَنَّ كُلَّ قَوْلٍ مَقُولٍ عَنْ ظَنِّ تَخْمِينٍ: خَرْصٌ)، ئەو یش بە ھۆی

ئەو ھەو، کە ھەر قسەیک لەسەر بناغەیی گۆترەو گومان گوتراپی، جوړیکە لە قەسەکان.

(**أَثَرِهِمْ**): (أَثَرُ الشَّيْءِ: خُصُولُ مَا يَدُلُّ عَلَى وُجُودِهِ، أَثَرٌ وَإِثْرٌ)، (أَثَرٌ) كَوَي (أَثَرُهُ)، کە بریتییە لە پەیدا بوونی شوێنەوار لەسەر شتێک، کە بەلگە بێ لەسەر ئەو، ئەو شتە ھەیە، کە ھەم (أَثَرٌ) ی پێ دەگوترێ، ھەم (إِثْرٌ) ی پێ دەگوترێ، ھەردووکیان بە مانای شوێنەوارن.

(**مُتَرَفًا**): (مُتَرَفًا: خَوْشگوزەرانەکانی، (التَّرَفُّ: التَّوَسُّعُ فِي النِّعْمَةِ، وَأَتَرَفَ فَهُوَ مُتَرَفٌ)، (تَرَفًا): بریتییە لە فراوانیی لە نازو نەعمەتدا، دەگوترێ: (أَتَرَفَ)، واتە: خۆشگوزەران بوو، (فَهُوَ مُتَرَفٌ)، ئەو خۆشگوزەرانە.

(**مُقْتَدِرُونَ**): (قَدَا يَقْدُو قَدْوًا، قَرَبَ: يَقْرُبُ، قُرْبًا)، واتە: نزیک بوونەو، ھەر ھەو ھە مانای خێرای کرد، دێ، (أَسْرَعَ)، (قَدَا الطَّعَامُ أَي: طَاب طَعْمُهُ وَ رَائِحَتُهُ)، واتە: تامەکە و بۆنەکە خۆش بوو، (إِقْتَدَى بِهِ)، واتە: کاریکی کرد، وەک کارەکە و، خۆی وەک ئەو لێکرد، وەک لە سوورەتی (الأنعام)، ئایەتی ژمارە: (٩٠)دا، دەفەر موی: ﴿فِيهِدَنَهُمْ أَقْتَدَهُ﴾، واتە: بە دوا پێنمایی ئەوان بکەو^(١).

(**فَأَنْتَقَمًا مِنْهُمْ**): (تَوَلَّاهُ لِيَكْرَهُنَّ، (إِنْتَقَمَ مِنْهُ: عَاقَبَهُ، النِّقْمَةُ: الْعُقُوبَةُ، نَقَمٌ، يَنْقِمُ، نَقْمًا، وَنَقُومًا: عَاقَبَهُ، نَقَمَ الشَّيْءُ: أَنْكَرَهُ وَعَابَهُ)، (إِنْتَقَمَ مِنْهُ)، واتە: سزایدا، چونکە (نَقْمَةً) بە مانای سزایە، (نَقَمَ، يَنْقِمُ، نَقْمًا، وَنَقُومًا)، بە مانای سزایدا، دێ، (نَقَمَ الشَّيْءُ)، پەخنە لێگرت و عەیبی لێگرت.

مانای گشتیی نایەتەکان

خوای بەرزومەزن لەم یازدە (١١) نایەتەدا، وەك پێشتریش گوتمان: پووچەڵیی جۆرێك لە ھاوبەش بۆ خوا دانان، كە بریتیە لە ھاوبەش بۆ خوا دانان، بە پالەانی پۆلە بۆ لای خوا، (نِسْبَةُ الْوَلَدِ إِلَى اللَّهِ ﷻ)، لەم چەند نایەتە موبارەكەدا، ئەو بیروكەیه پووچەڵ دەكاتەو، ئەو بیروكەیهش كاتی خوێ، بە ئی لەو ژینگەو كۆمەلگایەدا، كە پێغەمبەری خاتەمی ﷺ تیدا ھاتو، كە كۆمەلگای نەقامیی، عەرەب بوو و لەسەردەمی نەقامییان دا، ئەو كاتە ئەو بیروكەیه زۆر زەق بووو، كاتی خوێ لە تەفسیری سوورەتی (الأنعام) دا باسمان كرد، بەلام ئەو تەنیا لە كۆمەلگای عەرەبی، پێش ئیسلامدا نەبوو، بەلكو لە زۆربەیی كۆمەلگایەكاندا ئەو بیروكەیه ھەبوو، ئیستاش لەگەڵدا بێ ئەو بیروكەیه ھەر ھەیە، نەصرانیەكان ئیستاش لەگەڵ دابی، عیسا ﷺ بە پۆلەیی خوا ﷻ دەزانن، ھەرودھا لە پۆژھەلاتی ناسیادا ئەو بیروكەیه ھەیە، لە ئیو گەلیك لە كۆمەلگایەكاندا، كەم و زۆر، ئەو بیروكەیه ھەر ھەیە، بە تایبەت كە فریشتەكان پالەدەنە لای خوا، وەك مێینەو، شەیتانەكانیش پالەدەنە لای خوا، وەك كور، وەك لە سوورەتی (الأنعام) دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَحَقُّوْا لَهُ بَنِيْنَ وَبَنَاتٍ يَغْتَرِبْنَ عَلَيْهِ﴾، واتە: كوران و كچانیان بۆ ھەلتاشین بەبێ زانیاری، كە كاتی خوێ لە بەرگی پێنجەمی تەفسیری قورئانی بەرزو بەپێژدا باسمان كردوو، لەو بارەو دووین.

ئەنجا لێردە دەفەرموێ: ﴿وَجَعَلُوْا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا﴾، ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان، بېروایەكان، بەشیکیان بۆ خوا بپاردا لە بەندەكانی، واتە: بەندەكانیان كردنە بەشیك لە خوا، چونكە پۆلەیی ھەر كەسێك، بەشیكە لەو كەسە، وەك كوردەواریی خۆمان بە منداڵ دەلێن: (جگەرگۆشە)، واتە: پارچەیی جگەر، یانی

گوشه‌ی جگه‌ری مروّقه، که ته‌عبیره‌کیان وا هاتوه، ته‌گه‌رنا وه‌چه‌ی مروّقه له نوتفه‌ی مروّقه، باب و دایک په‌یداده‌بئ، که دیاره تهو نوتفه‌یش له خوین په‌یداده‌بئ، تهو خوینه‌ش به دنیایی لهو خواردنه هه‌رسکراوه، که مروّقه ده‌یغوات، ده‌ره‌خسئ، ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ﴾، به دنیایی مروّقه زور سپله‌یه‌کی ناشکرایه، سپله‌یه‌کی روون و زه‌قه، گومانی تیدانیه که ئینسان لیره‌دا، که (أل‌)ی ناساندنی له‌سه‌ره، مه‌به‌ست پئی (جنس‌)ی مروّقه نیهو هه‌موو مروّقیک وانیه، به‌لکو مه‌به‌ست مروّقیکی تاییه‌ته، واته: مروّقی بی‌پروا، زور سپله‌یه، سپله‌یه‌کی ناشکرا، هیچ په‌رده‌ی به‌سه‌رده‌ی نیه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی تهو هه‌موو نازو نیعمه‌تانه‌ی له تایه‌ته‌کانی پئشوودا باسکران، خوا ﷻ بوی ره‌خساندوون، که چی واما مه‌له‌له‌گه‌لّ خوا ده‌کات، که هه‌ندیک له دورستکراوه‌کانی خوا به‌رۆله‌ی خوا دابئی و، نه‌وه‌ش سپله‌یه‌یه به‌رانبه‌ر به‌خوا ﷻ و نه‌ناسینی قه‌درو پایه‌ی به‌رزو بی وینه‌ی خواجه.

﴿أَمْ آتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَکُمْ بِالْبَنِينَ﴾، (چون رۆله‌ی پالده‌ده‌نه لا!) یان ئایا له‌وانه‌ی دروستیکردوون، کچانی بۆ خو‌ی هه‌لبژاردوون و، ئیوه‌شی تایه‌ت کردوه به‌کورانه‌وه! لیره‌دا خوا ﷻ به‌پئی عه‌قلی دواکه‌وتووانه‌و پووچی بی‌پروایه‌کان قسه‌ ده‌فهرموئ، که ته‌وان کورپان پئ چاکتر بووه له‌کچ و، به‌کور زور دلخۆش ده‌بوون و، به‌کچان دلته‌نگ ده‌بوون، ته‌گه‌ر کچیان بووبایه، به‌لکو جاری وابوو کچیان زینده به‌چال ده‌کردن، هه‌ندی له‌تیره‌کانی عه‌ره‌ب، کچیان زینده به‌چال ده‌کردن، بۆیه خوا ده‌فهرموئ: چون له‌وانه‌دا که دروستیکردوون، کچان - که به‌لای ئیوه‌وه نه‌ویستراون - بۆ خو‌ی هه‌له‌ده‌بژیرئ، که چی کوران، ده‌دا به‌ئیه‌و ئیوه‌ی تایه‌ت کردوون به‌کورانه‌وه؟ دیاره کچیشی هه‌ر داوئی، به‌لام ته‌گه‌ر به‌و پئی به‌ی، یانی: خوا خو‌ی به‌س کچی هه‌ن، به‌لام ئیوه‌ وپرای کچان، کورپیشی داوئی، (أَصْفَنَکُمْ أی: عاترکم)، واته: ئیوه‌ی هه‌لبژاردوه‌و، تایه‌ت کردوه، (حَصَنَکُمْ بِالْبَنِينَ)، که ته‌وه‌ش شتیکی نامه‌نتیقیه.

﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا﴾، کاتیک یەکیکیان موژدە ی ئەوێ پێ بدێ، کە بۆ (خوای) خاوەن بەزەیی بەوێتە ی هێناوەتەو، (کە بریتیه له مینە)، ﴿ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾، ڕووی ڕەش دادەگەرێ، دەم و چاوی ڕەش و تلخ دەبێ و، زۆریش لەبەر خۆیەوێ پیش دەخواتەو، (کَظِيمٌ): بریتیه له قورقوراکە، کە شوینی هەناسەیه، (كَاطِمٌ): کە سێکە هەناسە ی خۆی بگرێ، یاخود تووڕەیی خۆی بگرێ، (كَاطِمٌ): کە سێکە دلی پر بووبی له پەستی و تووڕەیی، بەلام خۆی بگرێ و، پیش بخواتەو لەبەر خۆیەو.

﴿وَمَنْ يُسْأَلْ فِي الْحَيَةِ﴾، ئەمە دەگونجی فەرماشتی خوا بێ، واتە: خوای بەرزو مەزن، وەک فەرماشتی خۆی بیاخە ڕوو، یانی: چۆن کە سێک کە له جوانیی و ڕازاوەیی دا پێ دەگەیه نرێ، له کاتی مشتومڕو شەرە قسە شدا، ڕوونکەر وەو نیه بۆ مەبەستەکانی، چۆن ئەو پال دەدەنە لای خوا، دەشگونجی ئەمە لەسەر زمانی موژدە پێدراوان بە کچ، له کافرەکان، فەرموویتێ، واتە: چۆن دەبێ موژدە ی کە سێک پێ بدن، کە له جوانیی و ڕازاوەیی دا پێدەگەیه نرێ، ئەک له زبیری دا وەک پیاوان؟ ﴿وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ﴾، هەر وەها له کاتی شەرە قسە و مونا قەشە شدا، ناروونکەر وەو یە بۆ مەبەستەکانی خۆی، ئافرەت له ئەنجامی ئەوێ دا، کە هەست و سۆزی زیاتر، له ڕووی دیالۆگ و وتوێژەو، بە گشتیی ئافرەتان له و ڕووەو له پیاوان بەجێ دەمین، هەر بۆیەش ئەو هەموو فەیلە سووف و بیرمەندانە ی کە بوون له میژووی بەشەردا، بە دەگمەن فەیلە سووفیکی ئافرەت دەست دەکەوێ، خوا ﷻ توانای عەقڵی زیاتری داو بە پیاوان، هەر وەک چۆن توانای هەست و سۆزی زیاتری داو بە ئافرەتان، لەبەر ئەوێ هەر کامیان ئەرکە کە ی ئەو توانایە دەخوازێ، هەر وەک دەنگی پیاوانی گرو زبەر کردو، جەستە یانی ماسوولکە دارو بەهێزتر کردو، دیسان دەنگی ئافرەتان و جەستە ی ئافرەتانی نەرم و ناسک کردو، لەبەر ئەوێ ئەرکەکانی هەر کامیکیان، ئەرکە خواریسک و زگماکەکانیان، ئەو سیفەتانه دەخوازن.

﴿وَجَعَلُوا أَمَلَتِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِنْدَ الرَّحْمَنِ إِنَّنَا﴾، ئەو فریشتانەی کە بەندهی (خوای) خاوەن بەزهیین، کردیاننە مێینە، ئەمە خوێژاویشە تەهوە: ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِنْدَ الرَّحْمَنِ﴾، ئەوانەی کە لەلای (خوای) خاوەن بەزهیین، واتە: لێوێ نیزیکن، بە مێینەیان لە قەلەم دان، ﴿أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ﴾، ئایا ئامادەیی دروستکرانیان بوون، (تاكو بزانیان ههیهو، ڕهگهزهكهشیان مێیه؟)، لە حالیکدا کە فریشتە ڕهگهزیان نیه، نه ئێرن، نه من، ﴿سَتَكُنُّبُ شَهِدَتُهُمْ وَيُسْتَلَوْنَ﴾، ئەو شایه دیدانهیان دهنووسری و، ئیشیان دهنوسریتهوه، واتە: ئەو شایه دیدانه، کە لە گۆتره فریشتەکان بە مێینە لە قەلەم ددهن، لەسهریان دهنووسری و، دواایش لێیان دهنوسریتهوه.

﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾، ئنجا بیانوو و پاساوی هاوبهش بو خوا دانەرەکان دەخاتە ڕوو، کە ئەمە بیانوو و پاساویکی دێرنیان بووه، کە گومرایی و سه‌رگه‌ردانی و سه‌رلێشێواوی خۆیان، لە ملی قەدەر و ویستی خواوه پێچاوه، ﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ﴾، گوێیان: ئەگەر (خوای) خاوەن بەزهیی ویستبای ڕێمان لێ بگری، ﴿مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾، ئێمه ئەو په‌رستراوانه‌ی جگه‌ له‌ خوامان نه‌ده‌په‌رستن، ئەگەر فریشتەن، ئەگەر خرۆکەن، ئەگەر داروبه‌ردن، مرو‌ف‌ن، هه‌رچی هه‌ن، یاخود: ﴿لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ﴾، ئەگەر (خوای) خاوەن بەزهیی ویستبای نه‌بانپه‌رستین (عَدَمَ عِبَادَتِهِمْ)، ئێمه نه‌مانده‌په‌رستن، ﴿مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾، خوا ﷻ لێره‌دا هه‌ر ئەوه‌نده، وه‌لامده‌داته‌وه، ده‌فه‌رموئ: له‌وباره‌وه‌ هه‌یج جو‌ره‌ زانیارییه‌کیان نیه، ﴿مِنْ عِلْمٍ﴾، (من) بو به‌شێک (تَبْعِيض) ه، واته: هه‌یج ئەندازه‌یه‌ک له‌ زانیارییان له‌و باره‌وه‌ نیه، ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾، ئەوان ته‌نیا قسه‌ی گۆتره‌ دده‌کن، قسه‌یه‌ک هه‌روا به‌ قه‌سندن و، به‌ گومان ده‌یکه‌ن، نه‌ک له‌ ڕووی زانیارییه‌وه.

هه‌لبه‌ته‌ دوا‌یی خوا ﷻ له‌ شوێنی دیکه‌، به‌ره‌په‌رچی ئەو قسه‌یانی داوه‌ته‌وه، له‌ سوورەتی (الأنعام) دا، هه‌روه‌ها له‌ سوورەتی (التحل) دا، کاتی خۆی له‌ به‌رگی

پێنجەمی ئەم تەفسیرە، ھەر ھەھا لە بەرگی سێزدەھەمی ئەم تەفسیرەدا، لەوبارەوێ قسەمان کردووە، دواتریش لە مەسەلە گرنگەکان چارێکی دیکە، قسەی لێ دەکەینەوێ.

کە لە راستیییدا بیانووگرتن بە ویستی خوا، لەبەر ئەوەی خوا ^{مُتَعَالٍ} ویستووێتی، شتێکی بێجێیە، بێگومان هیچ شتێک بە بێ ویستی خوا نابێ، بەلام ئەوان مەبەستیان ئەوە بوو: مادام بە ویستی خوا، کەواتە: بە ڕەزامەندی خواشە، لێرەدا ویست و ڕەزامەندی خویان تیکەڵ کردوون، بەلام لەوێدا نەیانپێکاو، ئەگەرنا بێگومان ھەموو شتێک بە ویستی خوا، چونکە هیچ شتێک ناگونجێ، لە دروستکراوانی خوادا بێتە دی، بەبێ ویست و زانیاری و دەستەلاتی خوا، بەلام ئایا مەرجە ھەر شتێک بە ویستی خوا و زانیاری خوا بێ، خوا لێی ڕازی بێ؟ بە تەنکێد نەخێر، ھەڵکەیان لێرەدا.

﴿أَمْ أَلَيْسَ لَكُم مِّن قَبْلِهِ فَهْمٌ بِءِ مُّسْتَمْسِكُونَ﴾، یان ئایا پێش ئەوە، واتە: پێش وی، ڕاناوەکە بۆ قورئان دەچێتەو، بەپێی سیاق، ئایا پێش وی، پێش قورئان، کتییێکمان پێداون، ئەوان پێوەی دەستگرتوون، توند دەستیان پێوە گرتبێ؟ واتە: ئەو قسانە دیکەن، کە بناغەپەکی عەقڵیان نیە، ئایا بناغەپەکی نەقڵیان ھەیە؟

﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهُتَدُونَ﴾، واتە: (لێس لێم نەقڵ یتمسکون بە)، هیچ وەحییێکیان لەبەردەستدا نیە، دەستیان پێوە گرتبێ، بەلکو گوتیان: ئێمە باب و باپیرانمان لەسەر ڕێیەکی لێھەلکەوتووە، ئێمە بە شوێنەواری ئەواندا، ڕێی راستگرتوون، واتە: بە دوا ئەوان دەکەوین و، دواکەوتنی ئەوانیش ڕێیەکی راست و گرتوویمانەتە بەر، وشە (أُمَّة) بە مانای میلەت و تەریقەت دی، واتە: ئێمە باب و باپیرانمان لێھەلکەوتووە، بینومان، پێشینانمان لەسەر ڕێیەکی بوون، ئێمەش بە شوێنەواری ئەواندا، ڕێی راستمان گرتووە.

﴿وَكَذَلِكَ﴾، خوا ﷺ دەفهرموئ: هەر بهو شیوهیه، یانی: ئەووە تەنیا کافرەکانی ڕۆژگاری تۆ نین، ئەو موحمەد ﷺ! پاساوی بێهەستی بەووە دەدەنەو، کە چاویان لە باب و باپیرانیان و پێشینانیان کردووە، لاسایی ئەوانیان کردۆتەو، بەلکو عادەتی هەموو گەلە پێشووەکان وابوو، ﴿مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ﴾، لە پێش تۆدا، لە هیچ ئاوەداننێکدا، هیچ وریاکەرەووەو ترسێنەرێکمان نەئاردووە، هیچ پیغەمبەرێکمان نەئاردووە، ﴿إِلَّا قَالُوا مَرْفُوعًا﴾، مەگەر خۆشگوزەرەکانی گوتوویانە، خۆشگوزەرەکانی، واتە: ئەوانە ی خۆیان سەپاندووە بەسەر خەلک و ولادتو، هەموو شتێکیان لە دەستی خۆیاندا، چڕ کردۆتەووەو کورت هەڵتیاووەو، قورخ کردووە، ﴿إِنَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ أُمَّةً وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾، {ئەوانە بە هەر کام لە پیغەمبەرانیان گوتووە:} ئێمە باب و باپیرمان لێ هەلکەوتووە، لەسەر ڕێک و بە شوێنەوارەکانی ئەواندا، چاو لێکەری پەڕەویی لەوان دەکەین و، شوێن هەنگاوەکانی ئەوان دەکەوین.

پێشی فەرمووی: ﴿عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾، ئێمە بە شوێنەواری ئەواندا، ڕێی راستمان گرتووە، واتە: شوێنەوارەکانی ئەوان، ڕێکەستی راستن.

لێرەش دا دەفهرموئ: ﴿عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾، بە شوێنەوارەکانی ئەواندا، چاومان لەوان کردووە، واتە: لە ئایەتی پێشیدا دەفهرموئ: ڕێکەکیان راستە، لەمەشدا دەفهرموئ: ئەو باب و باپیرەمان پێکاوینەو، تێگەشتوو بوون، ڕێ راستگرتوو بوون، بۆیە ئێمەش بە شوێن پێی ئەواندا دەچین، وەك ئەوان چییان کردووە، ئێمەش وا دەکەین، (الْإِقْتِدَاءُ هُوَ أَنْ تَفْعَلَ كَمَا فَعَلَهُ مُقْتَدًا)، (إِقْتِدَاء) یانی پەڕەویی لێکراوە کە چی کردووە، تۆش وەك ئەو بکە ی و خۆت بشوێنێت بەووەو.

﴿قُلْ أُولُوا حِجَّتِكُمْ بَاهِدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ﴾، {ئەو پیغەمبەرە ﷺ، کە بۆ هەر کام لەو کۆمەڵگایانە نێردراو،} فەرمووی: ئەو ئەگەر بەرنامەیهکی

رێنماییکارتر لهوهی ئێوه، باب و باپیرانتان لهسەر بینیوهو، لێهه لکهوتوه، بۆتان بێنم، واته: نهگهر بهرنامهیه کتان بۆ بێنم، باشتەر رێنماییتان بکات، لهوهی که باب و باپیرانتان لهسهری بوون، ههله به ته لێره دا مه بهست له: (مُقَاضَلَةٌ) تهوه نیه که پێی وانیش راست بێ، به لام تهوهی پیغه مبه ران هیناویانه، راستر بێ، به لکو مه بهست لێره دا، لهگه لدا پۆیشتن و دلێاگرتنی به رانه ره کانه، ناکرێ یه کسه ر بلی: ئێوه له گومراییی دان، تهو کاته گویت بۆ ناگرن! ده فه رموێ: گریمان پێی باب و باپیری ئێوه ش راست بووه، به لام ئایا نه گهر پێیه کی باشترو چاکترو راستر هه بێ؟! نه مه پێی ده گوترێ: (مُجَارَاةُ الْخَصْمِ)، لهگه ل که سیك دا برۆی که لهگه لیدا ناکوکی، یانی: یه کسه ر له ده ماری نه ده ی، بۆ تهوه ی گویت بۆ بگرێ، ﴿قَالُوا إِنَّا يَمَّا أَزْسَلْنَاهُ بِهِ كُفْرُونَ﴾، خۆشگوزه رانه کان، گوتیان: ئیمه به وه ی ئێوه ی پێی ره وانه کراون، بپرواین، هه له به ته که گوتوو یانه: تهوه ی پێی ره وانه کراون، واته: تهوه ی که پیتان وایه و لاف لێ ده ده دن پێی ره وانه کراون.

یاخود: به توانج و ته و سه وه بووه، واته: راست ناکهن و تهوه ی گوایه ئێوه ی پێی ره وانه کراون، ئیمه پێی بپرواین، نه گه رنا، نه گه ر قه ناعه تیان وابووایه، خوا ﷻ ره وانی کردوون، تهو کاته نه گه ر دانیان به وه دا نه هینا بایه، هه لۆیسته که یان نا لۆژیکی ده بوو، به لای خۆشیانه وه، واته: به مه نتیقی خۆشیان نا لۆژیکی ده بوو.

﴿فَانْقَمْنَا مِنْهُمْ﴾، تۆ له مان لێ ستاندن، هه قمان لێکردنه وهو، سزaman دان، ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾، ئنجا سه رنج بده! سه ره نجامی به درۆ دانه ران چۆن بوو! سه ره نجامێکی زۆر خراپیان هه بوو، خواي دادگه ر، سزایه کی سه ختی دان، چونکه دواي تهوه ی خوا ﷻ پیغه مبه رانی بۆ نار دوون و په یامی خۆی پیدا نار دوون، تهوان به بیانووی تهوه ی به دواي باب و باپیرانی خۆیان که و تئوون، ئاماده نه بوون، گوێ بۆ په یام و بانگه وازی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بگرن.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

ره خه گرتنى خواى تاك و پاك، له هاوبه شدانه رانى رۆله ی مینه بو خوا دانه رو، پووچه لكردنه وه ی نهو بیرۆكه نه فسانه ییه ی كه فریشته كان به رۆله ی خوا داده نى و، گوايه مینه ن و كچانى خوان، پاكی و بى گهردیى بو خوا:

خو ۞ ده فهرموى: ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ ۝١٥﴾ اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ يَابْتَيْنَ ۝١٦ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا صَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝١٧ أَوْ مِنْ يُسْتَشْوَى فِي الْحَلِيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۝١٨﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِنْدَ الرَّحْمَنِ أَنْشَاءً أَشْهَادًا خَلَقَهُمْ سَتَكُنُّ شُهَدَائِهِمْ وَيُسْتَلُونَ ۝١٩﴾

شیکردنه وه ی نه م ئایه تانه، له ده برگه دا:

١- ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا﴾، به شیکیان بو خوا دانا له بهنده کانی، واته: بهنده کانیان کردنه به شیک له خوا، (الجزء: بعض من کل، وَقِطْعَةً مِنْهُ، وَالْوَلَدُ كَجُزٍّ مِنَ الْوَالِدِ، لِأَنَّهُ مُفَصَّلٌ عَنْهُ)، (جزء: بریتیه له به شیک له هه موو، پارچه یه که له شتیک، تنجا رۆله ش وه که به شیک وایه له باب و دایکی، چونکه له وان جیا بوته وهو، نه گهر فریشته کان رۆله ی خوابن، مانای وایه به شیکن له خواو، لهو جیا بوته وه.

٢- ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ﴾، خو ۞ لێره دا ههر نه وهنده، وه لام ده داده وه ده فهرموى: به دنیایی مرووف سپله یه کی زور ئاشکرایه، وشه ی (الإنسان) که (أل) ی ناساندنی له سهره، بو ناساندنی (عهد) ه، واته: مرووفه که، مرووفه بیرو وایه که، زور سپله و

پێنەزانە، (كُفُور) یش، واتە: (جَاهِدُ النُّعْمَةَ)، نادیدەگری چاکە ی خوا، (مُبِين) یش واتە: رۆشن یان: رۆشنکەرەوە بۆ سێلەبێه کە ی، چونکە وشە ی (مُبِين) بە پێی سیاق، مانایە کە ی دیاریی دەکری، ئەگەر نا (مُبِين)، دەگونجی لە (أَبَانِی) (لازم) هەو بێ و، دەگونجی لە (أَبَانِی) (مُتَعَذِّی) هەو بێ، واتە: مرۆف سێلەبێه، سێلەبێه کە ش ی زۆر رۆشنە، یاخود: مرۆف سێلەبێه، زۆریش رۆشنکەرەوە یە بۆ سێلەبێه کە ی و، بێ ئەمەگیه کە ی، لە بەرانبەر خوا ی بەرزی مەزندا.

لە سوورەتی: (الأنعام) دا هەروە ک سەرنجداتیکی خیرا، خوا ﷻ باسی ئەو رۆلە پالدا نە بۆ لای خوا ﷻ دەکات، کە دەفەر موی: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرُّوا لَهُ بَيْنَ وَبَيْنَ يَغْيِرَ عَلَيْهِمْ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ﴾ (١٠٠) بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (١٠١)، واتە: هاو بە ش ی جندیان بۆ خوا دانان، لە حالیکدا خوا ﷻ جندەکانی دروستکردوون و، بێ زانیاریی کوران و کچانیان بۆ هەلتاشین، پاک و بەرزە خوا، لەو ی ئەوان پێی وەسف دەکەن، (دوایی خوا ی زانا بەرپەرچیان دەداتەو و دەفەر موی: ﴿خَوَا بَهِدِیئەرو داهێئەری ئاسمانەکان و زەویە، رۆلە ی چۆن دەبێ، هاوسەری نەبێ﴾^(١)، هەموو شتیکی هێناو تە دی و بە هەموو شتیکیش زانایە.

خوا ﷻ کە لە شوێنیکدا بیرۆکە یە ک پووجە ل دەکاتەو، جاری وایە بە پێوستی نازانی، لە شوێنەکانی دیکە بیهێئیتەو، ئنجا کە پێشتر لە سوورەتی (الأنعام) دا، کە پێش ئەم سوورەتە دابەزیو، خوا ﷻ بەرپەرچی ئەو بیرۆکە یە دی داو تەو، بە پێوستی نەزانیو لێردا دووبارە بەرپەرچی بداتەو.

(١) (دیارە: (صاحبة) بە مانای (زوجة) دی، بەلام لەبەر ئەو ی خوا ﷻ جووتی نیە، وشە ی: (صاحبة) ی بەکارهێناو، واتە: هاو ل، هاو لیک ی مێنە، ئەگەر هاوسەری نەبێ، چۆن رۆلە ی دەبێ؟!.

(۳) - ﴿أَرَأَيْتَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ﴾، بەلكو ئايا لەوہدا کہ دروستیکردوون، کچانی ھەلبژاردوون بۆ خۆی، (أَمْ يَأْنِي) بەلكو ئايا، (إِتَّخَذَ، إِتَّخَذَ) بریتىھ لە گرتنى شتیک، بە گرنىگى پىداندەوہ و مانای ھەلبژاردنى تىدایە، واتە: ئايا خوا ﷻ بە گرنىگى پىداندەوہ کچانی بۆ خۆی ھەلبژاردوون، لە ئیو دروستکراوہ کانیدا؟ ئەم پرسىارکردنە (إِسْتَفْهَامُ تَفْرِيعٍ وَتَوْبِيخٍ)، پرسىارکردنى سەرزەنشتکردن و ڕەخنەلێگرتنە.

(۴) - ﴿وَأَصْفَنَکُمْ بِالْبَنِينَ﴾، {چۆن لەوانەدا کہ دروستیکردوون، کچانی بۆ خۆی داناون}، کہ چى ئیوہى تايبەت کردوہ بە کوڕانەوہ؟ (أَتَرْکُمْ وَفَضَّلَکُمْ بِالْبَنِينَ)، ئیوہى ھەلبژاردوہ بە پىدانی کوڕان پەسەندى کردوون، دەگوترى: (أَصْفَيْتُهُ الْوَدَّ: أَخْلَصْتُهُ لَهُ)، خۆشەویستى خۆم بۆ ساگرکەوہ، خلتەم پێوہ نەھىشت، واتە: ئايا خوا ئیوہى ھەلبژاردوہ بەسەر خۆیداو ئیوہى تايبەت کردوہ بە کوڕانەوہ، لە حالیکدا ئیوہ کوپتان پى چاکن و، کچتان پى خراپن، ئايا خوا ﷻ بۆچى ئەوہى ئیوہ پىتان خراپە، بۆ خۆی ھەلبژاردوہ ئەوہى ئیوہ پىتان چاکە، کہ کوپران داوونى بە ئیوہ؟!

ھەلبەتە ئەوہم نەبىنیوہ لە تەفسیرەکاندا باس بکرى، بەلام بىگومان خوا ﷻ بەس کوپى نەداون بە بىپروايەکان، کچى داوونى، بەلام واتە: لە حالیکدا کہ وەك ئیوہ گومان دەبەن، خۆی تەنیا کچى ھەلبژاردوون، کہ چى کوپو کچى داون بە ئیوہ، بەلام باسى کچەکانى نەکردوہ، تەنیا باسى کوپەکانى کردوہ، لەبەر ئەوہى ئەوان کچیان نادیدە گرتوون، یاخود پىتان کەم و بى بايەخ بوون، بۆیە کہ دەفەرموى: کوپانى بە ئیوہوہ تايبەت کردوون، بۆ ئیوہى ھەلبژاردوون، بۆیە تەنیا باسى کوپانى کردوہ، چونکە کچانیا بەوہ زانیون پشک و بەشىکى واین، کہ خوا ﷻ تايبەتیا بکات بەوانەوہو، ئەوانیان بۆ ھەلبژىرى و، بۆ ئەوانیان ھەلبژىرى!

(۵) - ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا﴾، ھەر کاتیک یەکیکیان موژدەى بەوہ پى بدرى، کہ بۆ (خوای) خاوەن بەزەبى بە نموونە ھیناوەتەوہ، کہ بە تەئکید کچیان بە نموونە ھیناوەتەوہ، واتە: (إِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْبَيْتِ)، وەك لە سوۋرەتى (التَّحْلِ)

دا دەفهرموێ: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ﴾ (٥٨) بەلām لیڕەدا دەفهرموێ: ﴿بِمَا صَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا﴾. ئەگەر یه کێکیان موژدهی ئەوهی پێی بدێ، که بۆ (خوای) خاوهن به زهیی به ههونه ههناوه تهوه، (که کچان)، چی لێ دێ؟

(٦)- ﴿ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾، ڕووی ڕەش داده گه پێ و، زۆر پیشخور هه شه، (اِعْتَمَ لَئِذَاكَ، فَاسْوَدَّ وَجْهَهُ، وَاسْتَدَّ حُزْنُهُ، وَامْتَلَأَ مِنَ الْكَرْبِ)، به هوی ئەو موژده پێدرانهوه، ڕووی ڕەش داده گه پێ و، زۆر پهست و تووڕه و نیکه ران ده بێ و، دلی پر ده بێ له ڕق و خه فته.

پێشتر گوتمان: که (مَثَلٌ، یانی: (شَبِيه)، وێنه، (ظَلٌّ): (صَارَ) بوو، به کاریک ده گوتری، به ڕۆژی بکری، واته: ڕووی ڕەش داده گه پێ، (صَارَ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا)، (كَظِيمٌ): (الْمُسْكُ عَنِ الْكَلَامِ غَضَبًا وَكَرْبًا وَحُزْنًا)، (کَظِيمٌ) که سیکه بێدهنگ بێ، به هوی زۆر تووڕه یی و زۆر دلخه فته یی و خه مباریه وه، به کوردیی پێی ده لێن: پیشخواردنهوه، له بهر خوی هه ر پیش ده خواته وه، هه ر مشه مشیه تی و پیش ده خواته وه، توڕه ییه که ی له دلی دایه وه ده ری نابری.

(٧)- ﴿أَوْمَنُ يَسْتَوْا فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرَ مُبِينٍ﴾، پێشتریش گوتمان: ئەمه دوو ئەگه ری هه ن:

أ- فهرما یشتی خوا به ﷺ: ئایا که سیک بۆ خوا داده نێن، که له رازاوه یی و له نێو خشل و جوانییدا پێی ده گه یه نری و، ئەو له کاتی مشتومریشدا ناروونکه ره وه یه بۆ مه به سته کانی خوی، باش ناتوانن مه به سته ی خوی بگه یه ن و ڕوون بکاته وه.

ب- یان قسه ی ئەو که سه یه، که موژده ی مێینه ی پێدراوه، ده لێ: ئایا که سیک که له نێو جوانیی و رازاوه یی دا، پێی ده گه یه نری (که کچه) و له کاتی شه ره قسه و مونا قه شه شدا ڕوونکه ره وه نیه بۆ مه به سته ی خوی، موژده ی ئەوه م پێده ده ن؟ ﴿يَسْتَوْا﴾، خوی تراویشه ته وه: (يَتَسَاءَلُ)، پێی ده گات.

﴿الْحِلْيَةِ﴾ (اسْمٌ لِمَا يُتَحَلَّى بِهِ) خَشَل و جوانیی و، ئەوەی خۆی پێ دەپازێت ئەوەو جوان دەکری.

کە دەفه رموی: ﴿أَوْ مَن يُسَوِّا فِي الْحِلْيَةِ﴾، (نَشَأَ الشَّيْءُ فِي حَالَةٍ، هُوَ أَن يَكُونَ ابْتِدَاءً وَجُودِهِ مُقَارِنًا لِبَلَدِ الْحَالَةِ، فَتَكُونُ لَهُ مَمْرَلَةُ الظَّرْفِ)، ئەو جوانیی و پازاوهییه، وەك زەرفێك دەبێ، كە ئەو ئافەتەى تێدا پەروەردە دەكری و پێدەگات و، گەشە دەكات، لێرەدا خوا ﷻ بە پێی ئەو بنچینەیه كە دەلێ: (أَدِيْنَكَ مِنْ قِمَمِكَ)، بە زاری خۆت دەتگرم و بە قسەى خۆت، بەو لۆژیکە، ئەو بێپروایانە دەدوێنێ، ئەگەر نا بێگومان، ئافەت كەحەزى بە جوانیی دێ، بۆوى ئوقسانیی نییه.

ئەوەی خواش ﷻ دەیفه رموی، سەدا سەد وایه، چونكە ئەوه سروشتی ئافەرتانەو ئافەرت زیاتر كەیفی بە جوانیی و پازانەوهو خۆ جوان كردن دێ، هەروەها لە پروی وتوێژو قسەو، لە پروی فیکریشەوه، ئافەرت لە چاو پیاو، وەك پێویست ناتوانی مەبەستەکانی خۆی چاك پروون بکاتەوه، لەبەر ئەوەی سۆزو هەست و نەستی، بەهێزتره لە عەقڵ و بیرکردنەوهی، ئەویش لەبەر ئەوەی ئەو ئەركە سروشتییەى بۆ ئافەرت دانراوه، كە بریتیه لە ئەركی دایکایه تیى و، کابانیه تیى و، منداڵ بە خێو كردن و، پەروەردەکردن، زیاتر پێویستی بە سۆزو بەزەییە، هەروەك حەوجیی دەنگی بە سۆزو ناسكەو جەستەى ناسكە، نەك جەستەیهكى ماسوولكەدارى بەهێزو، دەنگیكى گر، كە لە پیاواندا هەیه.

هەروەك پیاویش، كە ئەركەكەى زیاتر لە دەرەوهى ماله، بە سروشت و خوارسك، پێش ئەوهی شەریعەتیش وابلێ، هەر زگماك و خوارسك وادهلێ، لە هەموو گەل و نەتەوهكانیش دا هەر وایه، مەگەر ئەوانەى كە لە خوارسك و زگماك لایان دابێ، ئەگەرنا زیاتر، سوپایهكان لە پیاوان پێك دێن و، ئێشه قورسەكان زیاتر پیاوان دەیانكەن، پووبه پروو بوونەوه لەگەڵ گەرماو سەرمادا پیاوان دەیکەن، لە دەرەوهى ماله، بەلام ئافەرتان زیاتر، لە ئێو مالدان پۆلێ خۆیان دەبینن، ئەگەر پیاوان خانووبه رهو شار دروست دەكەن، ئافەرتانیش

مرۆڤ دروست دەکەن، تەنیا ئافرەت توانای مرۆڤ دروستکردنی هەبە، بەکەم لە نێو هەناوی خۆیدا، دواییش لە کۆش و باوەشی پێ سۆزو گەرمی دا، ئەوەش حالەتێکی سرووشتییه، پێش ئەوەی شەرع و باوەرمووی، زگمائی مرۆڤەکان و سرووشتی مرۆڤەکان و بەرژەوهندیی مرۆڤەکان، ئەوە دەخوازی.

﴿وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرَ مُبِينٍ﴾، (هەو) پاناوەکە ی دەچێتەو (بۆ) (مَنْ) بۆیە دەفەرمووی: ﴿وَهُوَ﴾، ئەگەرنا دەبوو فەرمووبای: (وَهِيَ)، بەلام: ﴿أَمِنْ﴾، دەگەرێتەو (بۆ) (مَنْ) هەکە، (مَنْ) یش (مَذْكَرٌ مَجَازِي) ه، ئەو کەسە ی پالێ دەدەنە لای خوا، وەک پۆلە، لە نێو خشل و جوانیی و پازاوەیی دا پێدەگات، لە کاتی مشتومڕ و شەرەقسەشدا، ناپوونکەرەوێهە بۆ مەبەستەکانی خۆی، (الْخِصَامُ: الْجِدَالُ وَالنِّزَاعُ بِالْكَلامِ)، (خِصَام) بریتیه لە شەرەقسە و مشتومڕ.

(۸)- ﴿وَجَعَلُوا أَلَمَّتِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عَبْدُ الرَّحْمَنِ إِنَّا﴾، ئەو فریشتانە ی کە بەندە ی (خوای) بە بەزەیین، بە مێینه یان دانان، ﴿عَبْدُ الرَّحْمَنِ﴾، خۆبندراوێشەتەو: (عَبْدُ الرَّحْمَنِ)، ئەوانە ی کە لە لای (خوای) بە بەزەیین، کە فریشتەکانن، لە لای خوا، واتە: پێگە یان لە خوا نزیکە، بەو واتایە کە ئەوان دروستکراوی مەعنەویین، چی خوا ﷻ باوەرمووی: ئەوان بێ فەرمانیی خوا ناکەن، لەو ڕووەوە لە خوا نزیکن، ئەو فریشتانە ی کە بەندە ی خوا، یان لە خوا نزیکن، بە مێینه یان دانان.

(۹)- ﴿أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ﴾، ئایا دروستکردنیان بینیوە؟ ئەم پرسیارکردنە، پرسیارکردنی نکووئیلییکەرانه، واتە: (مَا شَهِدُوا خَلَقَهُمْ)، ئامادە نەبوون لە کاتی دروستکرانیاندا، (أَحْضَرُوا)، ئایا ئامادە بوون؟ کاتی دروستکراون، تاكو بزائن داخۆ مین یان نین؟ لە راستیدا فریشتەکان ڕەگەزیان هەر نیە، چونکە ڕەگەز بۆ ئەو دروستکراوانە ی، کە دەبێ پێکەووە جووت بن، تاكو وەچەیان هەبێ، بەلام فریشتەکان وەچەیان نیە.

﴿أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ﴾، خۆبندراوێشەتەو: (أَشْهَدُوا)، ئنجا ئەگەر باوەرمووی: (أَشْهَدُوا)، واتە: (أَحْضَرُوا)، ئایا ئامادە بوون لە کاتی دروستکرانیان دا؟ ئەگەر

(اَشْهَدُوا) بئی، واته: ئایا ئاماده کراون، له کاتی دروستکرانیان دا، تاكو بزانی چۆن؟!

(١٠) - ﴿سَتَكُنَّ شُهَدَاءَهُمْ وَمُسْتَأُونٌ﴾، به دنیایی شایه دیدانه که یان ده نووسری و، لیشیان ده پرسریتهوه، (المُرَادُ بِشَهَادَتِهِمْ، إِدْعَاءُهُمْ أَنَّ الْمَلَائِكَةَ إِنَّا، وَأُطْلِقَ عَلَيْهَا الشَّهَادَةُ تَهَكُّمًا بِهِمْ)، ئەوان لیڤه دا شایه دیدیه کیان نه داوه، به لام ئەو لاف لیدانهی، گوتوویانه: فریشته کان مبینەن، خوا ﷺ به شایه دیدانی داناوه، وه گالته پیکردنیان، یاخود: هەر که سیک لافیک لی بدات، ئیددیعیایه ک بکات، وه ئەوه وایه شایه دیی بدات، خواش ﷺ ده فهرموئی: ئەو شایه دیدیان و لاف لیدانه یان ده نووسری، لیشیان ده پرسریتهوه.

﴿وَمُسْتَأُونٌ﴾، یانی: پرسیارکردنی هه ره شه لیکردن و، سه ره نه نشترکردن، وه ک خوا ﷺ له سوڤهتی (التکافر) دا، ده فهرموئی: ﴿ثُمَّ لَتَسْتَأْنِ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾، دوایی لهو پۆژده، له نیعمهت و چاکه کان لیتان ده پرسریتهوه، واته: لیپرسینه وهی سه ره نه نشترکردن، که ئایا خوا ﷺ فلان شتهی نه دانی، فلان شتهی نه دانی... کوا چیتان پیکرد؟

لیڤه دا خوا ﷺ له م ئایه تانه دا، ههوت شتی باسکردوون:

١- هاوبهش بو خوا دانه ره کان، هه ندیک له بنده کانی خویان کردوون، به به شیک له خواو، پۆله ی خوا، وایانداناوه فریشته کان کچانی خوان!!

٢- گوايه خوا ﷺ، کچانی هه لپاڤاردوون و، په سندی کردوون به سه ره کوراند بو خوی، له حالیکدا که ئەوان، کچانیان به که م بایه خ داناون و، کورپان پێ چاکتر بوون، خواش ﷺ هه ره به عه قلی خویان ده یانگری: ئیوه مادام خۆتان کورتان پێ چاکه، ئایا خوا ﷺ به ئەندازی ئیوه ش لی نازانی، که مادام ئیوه کورانتان پێ چاکن، ئەویش هه ره کورانی بو خوی کردبانه پۆله، به پیتی عه قله که ی ئیوه؟ واته: به لوژیکی خۆشان، ئەوه شتیکی رهوا نیه، جگه له وهی له واقیعدا خوا ﷺ پۆله ی نیه.

٣- بېروایان له کاتیکدا ههوالی له دایک بوونی کچیان پیدراوه، پرویان ږهش داگهراوه و ژور پهست و تووړه بوون، پیشیان خواردوتهوه، ئەمەش خوا ﷻ وەك بهلگهیهکی دیکه باسی دهکات، لهسەر ئەوهی شتیکی نارهوايه، مینه پال بدړیته لای خوا، که خۆتان ئەگەر ههوال و موژدهتان پیدری، له خهفتهان ږوتان ږهش ههلهگهړی و، دهست دهکەن به پیش خواردنهوهو پهستی و تووړهیی داتاندهگړی.

٤- ههروهها خوا بهلگهیهکی دیکهش هەر لهسەر ئەوه دینتهوه، که دهفهرموئ: ئایا کچانیک که له رازاوهیی و خشل و جوانییدا، پښ دهگهیهنرین، چوون دهبن پالبدړینه لای خوا! یانی: سرووشتی ئافرهتان وایه.

دهشگونجی ئەمه قسهی ئەو بېروایه موژده پیدراوه بی و بههوی ئەوهوه که کچی بووه، بلن: چوون دهبن کچیک که له جوانیی و رازاوهیی دا پیدهگات، موژدهو ههوالم پښ بدنه؟ که ئەوهش ههوالیکي خوښ نیه، یانی: ئەگەر وایه، چوون ئەوه پالدهدنه لای خوا، که بو خۆتان به ههوالیکي ناخوښی دادهنین؟!.

٥- کچان ئاوا پیناسه کراون: ﴿وَهُوَ فِي الْفَصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ أَوْ مَن يُنْشَأُ فِي الْحِلْيَةِ﴾، ئایا کهسیک له جوانیی دا پیدهگهیهنری و له کاتی وتووژدا ناروونکهروهویه، بو مهبهستی خوئی، واته: ئافرهتان مهبهستی خویان چاک دهرناپرن و ږوونی ناکهنهوه له چاو پیاوان، بیگومان ئەمەش شتیکی ږژویه، بهلام به گشتیی، ههم ئافرهتان زیاتر که بفیان به جوانیی دی، تهماشای ههموو ئافرهتان بکهی، هەر وایه، ئافرهت دهکهوږته تهمه نیشهوه، هەر پښی خوښه خوئی برازینتهوه، به ههموو شیوهکانی خوږازاندنهوه، ههلبهته وهنهبن، پیاویش که یفی لی نهبن، بهلام ئەوه زیاتر کاری ئافرهتانه، دیسان له ږووی وتووژو شه ږه قسهوهش، پیاوان زیاتر توانای ئەوهیان ههیه، لهبەر ئەوهی توانای هوشیی پیاوان زیاتره له هی ئافرهتان، ههروهک چوون ئافرهتان ږهحم و بهزهیی و سوږیان زیاتره له پیاوان.

٦- بئیروایەکان فریشتەکانیان بە مێینه داناون، لە حالئێکدا کە ئەوان لە خزمەت خوادان و لە خواوە ﷻ بەندە ی زۆر نزیکن!! کە ئەوە شتێکی بێ جێیه.

٧- بئیروایان بێ ئەوەی ئامادهی دروستکرانی فریشتەکان بن، پەگەزیان بۆ دیاریی کردوون، گوايه مێینهن، بە دلباییهوهش بهبێ ئاگادار بوون لە شتێک، دروست نیهو، شتێکی پەوا نیه، لە بارهیهوه قسه بکری.

کەواته: ئێره دا خوا ﷻ ههوت پەخنە ی گرتوون، لەوانه ی گیرۆده بوو، به شیرکی پۆله پالەدان، بۆ لای خوا ی بهرز ی مهزن.

مه سه له ی دووهم:

پاساو دانه وهی کافره کان و بیانوو هینانه وهیان، بۆ پرستی فریشتان، به وه که خوا ئه وهی ویستوه، که واته: لیشی رازییه! به پرچه دانه وهی خواش بۆیان، که له گوتره قسه ده کهن، چونکه هیچ کتیبیان له و باره وه پش قورئان پینه دراون، به لکو تاکه به لگیان بۆ ئه وه، شوینکه وتنی پیشانیان و لاسایکردنه وهی کویرانه ی رابردوو انیانه، که هه ر ئه وه ش پاساو بیانوو ییروایانی پیشووشیان بووه، بۆ گرتنی ری بته پرستی و، هاو به ش بۆ خوا دانان و، له امنه دانه وهی بهامی به کتابه رستانه ی بغمه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام):

خَوَاتِمُ دَهْفِهِ رَمَوِي: ﴿١٠﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١﴾ أَمْ أَعْيَيْنَكُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿١٢﴾ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أَمْرٍ وَإِنَّا عَلَىٰ أَثَرِهِمْ مُهُتَدُونَ ﴿١٣﴾ وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أَمْرٍ وَإِنَّا عَلَىٰ أَثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿١٤﴾

شیکردنه‌وهی ئەم ئایەتانه، لە نۆ برگەدا:

۱- ﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾. ههروه‌ها (هاوبه‌ش بُو خوا دانهره‌کان)، گویتان: ته‌گەر (خوای) به به‌زه‌یی وستیای، ئیمه نه‌مان ده‌یه‌رستن.

لیترو له ژور شوینی دیکه ی فورنایش، چەند وشەیه ک قرتیزاون، له بهر
 ئه وهی به سیاق و سه لیه ده زانرین، ﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ﴾ واته: (لو شاء
 الرَّحْمَنُ عَدَمَ عِبَادَتِنَا يَا هُمْ)، ئه گهر خوا ی به به زه یی و یستبای نه یان په رستین،
 نه مانده په رستن، یا خود: (لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ أَنْ يَمْنَعَنَا عَنْ عِبَادَتِهِمْ، مَا عَبَدْنَاهُمْ)،
 ئه گهر خوا و یستبای رنگری په رسترا نیامان لی بکات، نه مانده به رستن، راناوی

سەر (مَا عَبَدْنَاهُمْ)، بۆ پەرستراوەکانیان دەچێتەوه، ئنجا ئەگەر فریشتەکانن، ئەگەر پەیکەرەکانن، هەر شتێک هەن.

لێره داهاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، دوو شتیان تێکەڵ کردوون، کە بریتین لە: ویستی خوا، پەزنامەندیی خوا، پێیان وابوو هەر شتێک خوا لە بەنده‌کانی بوو، مانای وایە لێشی پازییە! ئەوەش هەڵەیه‌کی کوشندەیی هاوبەش بۆ خوا دانەر و بێ‌پروایەکانە، بە‌لکو جاری وایە هەندێک لە مسوڵمانانیش، گرفتار دەبن بەو تێگە‌یشتنە هەڵەیه‌وه.

بێگومان هیچ شتێک نیە بە ویستی خوا نەبێ، هەر وه‌ک هیچ شتێک نیە بە زانیاریی خوا نەبێ، هیچ شتێک نیە دەسە‌لاتی خوا ی لە پشتەوه نەبێ، بە‌لام مەرج نیە هەموو شتێک، پەزنامەندیی خوا ی لەگە‌ڵ دابی، هەر شتێک خوا نەیه‌وێ نابی، هەر شتێک خوا نەیه‌یشتتە دی، نایەتە دی، هەر شتێک خوا ﷻ زانیاریی پێی نەبێ، بوونی نیە، هەموو شتێک پەکی کەوتووە لەسەر ئەوه، کە خوا بیزانی، بیه‌وێ، بیتوانی، واتە: دەسە‌لاتی خوا، زانیاریی خوا، ویستی خوا، پێوه‌ی پەیه‌وست بن، بە‌لام مەرج نیە پەزنامەندیی خوا لەگە‌ڵ هەموو شتێک دابی، وه‌ک لە سوورەتی (الزُّمَر) دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي عَنٌّ وَلَآ يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾، واتە: ئەگەر بێ‌پروایان خوا لێتان بێ‌نازەو، ئەو (خوا) کوفر بۆ بەنده‌کانی (یاخود سێله‌یی بۆ بەنده‌کانی) پەسند ناکات، بە‌لام ئەگەر سوپاسگوزاریی بکەن، بۆ ئێوه‌ی پێخۆشەو بۆتان پەسند دەکات.

دیاره سێله‌یی و سوپاسگوزاریی، یاخود بێ‌پروایی و پرۆاداریی، هەردووکیان بە ویستی خوان، بە‌لام هەردووکیان بە‌پێی پەزنامەندیی خوا نین، بە‌لکو پەزنامەندیی خوا لەگە‌ڵ سوپاسگوزاریی و پرۆاداریی دایە، بە‌لام لەگە‌ڵ ناسوپاسیی و بێ‌پروایی دا نیە.

(٢) - ﴿مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ (بۆیە خوا ﷻ دەفەرموێ: لەو بارەووە هیچ زانیارییەکیان نیە، (مِنْ) بۆ (تَبْعِيض)، واتە: هیچ ئەندازەیەك زانیاریی هەرچەندە کەمیشیان لەو بارەووە نیە، ئێمە کاتی خۆی لە تەفسیری هەردوو ئایەتەکانی: (١٤٨ و ١٤٩) سوورەتی (الأنعام) دا، هەرەو هەا دواتریش لە تەفسیری ئایەتی ژمارە: (٣٥) سوورەتی (النحل) دا، کە هەر باسی ئەو مەسەلەیە دەکەن، کورتە باسیکمان کردووە، بۆیە لێرهەدا ناچینە ئێو وردەکارییەکانەو.

ئەو شوێنەی خوا ﷻ لە سوورەتی (النحل) دا: دەفەرموێ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ (٣٥)، لە دوو ئایەتەکە سوورەتی (الأنعام) یش، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾ (١٤٨)، ئێمە کاتی خۆی، لەبەر ڕۆشنایی ئەم دوو ئایەتە موبارەکەدا، کورتە باسیکمان لەو بارەووە کردووە، لە سوورەتی (الأنعام) دا، دەفەرموێ: ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ (٣٥) دا دەفەرموێ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ (١٤٨)، لە سوورەتی (الأنعام) دا، کە پێش (النحل) دا بەزیو، خوا ﷻ فەرموویەتی: لە مەودوا هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دەلێن، ئنجا ئەوێ پێشتر هەوایی پێداو، لە سوورەتی (النحل) دا، هێناوێتی کە گوتووایانە: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾، خواش ﷻ هەر بەوێندە ئیکتیفا دەکات، بۆ بەرپەرچەندانەوێان: ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُسِيءُ﴾ (٣٥).

کورتەیی بەرپەرچدانەوه کەش هەر ئەوهێه کە گوتمان: ئەوان پێیان وابوو، هەر شتێک خوا ویستبێتی و، ویستی خواى لەسەر بووبی، دیارە پەزنامەندیی خواشێ لەسەر، بەلام لە راستیدا ئەوه تەنیا لەسەر گومان هەلچنراوه، هیچ بەلگەیهکی لە پشتەوه نیه، چونکە هیچ شتێک بەبی ویستی خوا نابێ و، ویستی خوا وەک ئاسمان وایه، مەرووف هەرچی بیکات، لە ژێر سیپەری ئاسمان دایه، بەلام پەزنامەندیی خوا لەگەڵ ئەو شتانه دایه، کە باشن و بە سوودن، لەگەڵ ئەو شتانه دا نیه کە زیان بەخشن، وەک لە سورەتی (الزُّمَر) دا دەفرمووی: ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾.

ئنجایا ئێمه بەچی دەزانین: خوا لە چی پازیهو، لە چی پازیی نیه؟ دەبی لە ئاوێنەی شەریعەدا تەماشای شتەکان بکەین و، هەر شتێک شەریعەتی خوا پەسندی کردبێ، دیارە خوا لێی پازیهو هەر شتێک شەریعەتی خوا پەفزی کردبێ، دیارە خوا لێی ناپازیه، با هەردوو لاشیان بە ویستی خوا بن، واتە: ویستنی خوا بۆ شتێک، نیشانەی پازیی بوونی خوا نیه لەو شتە، بەلکو بۆ ئەوهی بزائین خوا لێی پازیه یان پازیی نیه؟ دەبی تەماشای شەریعەتەکی بکەین، بۆیه هەندێک لە زانایان گوتوویانه: خوا ویستنی وەدیهێنان (تکوین) ی ههیه، ویستنی ئەرك پێ سپاردنیشی ههیه، (الْمَشِيئَةُ التَّكْوِينِيَّةُ وَالْمَشِيئَةُ التَّشْرِيعِيَّةُ)، ئنجایا ئێمه دەبی هەولبەدەین، بەپێی ویستی یاسادانەرانی خوا بەرپۆه بچین، نەك ویستی بەدیهێنەرانی خوا ﷻ، کە لەگەڵ هەموو شتێک دایه.

(٣) - ﴿إِنَّ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾، (بۆ ئەو قسەیهیان)، ئەوان تەنیا لە گۆترە قسە دەکەن، (الْغَرَضُ: التَّوَهُّمُ وَالظَّنُّ الَّذِي لَا حُجَّةَ فِيهِ، وَالْغَرَضُ: حَرْزُ الثَّمَرَةِ)، (حَرْصٌ) بریتیه لە گومان بردن و، وەهم کردن و بەکارهێنانی خەیاڵ، شتێک کە هیچ بەلگەیهکی لەسەر نەبی، وشە (حَرْصٌ) لە ئەصلاً قەسەندنی میوهیه، بۆ وێنە:

کەسێک دەلێ: من ئەو باخی خورمایان و پەزەت پێی دەفرۆشم، وەرە تەماشای بکە، چەند کەسێکی شارەزا بێنەو بیخەملێنە، داخۆ چەندیان میوه

پتووهیه؟ به کوردیی قورساندنیشی پتێ ده‌لێن و به گۆتره‌شی پتێ ده‌لێن، یاخود ده‌لێن: ئه‌و شته له گۆتره به چه‌ند؟ بێ ئه‌وه‌ی بپیپوێ چه‌ند ربه‌ یان چه‌ند ته‌نه‌که‌یه؟ یاخود بێ ئه‌وه‌ی بیکیشی، چه‌ند کیلویه؟ واته: ئه‌وانه هه‌ر له گۆتره قسه ده‌که‌ن، نه‌ک به وردیی و به‌به‌لگه‌وه، ئه‌وه له‌ رووی عه‌قلیه‌وه، هه‌یج به‌لگه‌یه‌کیان نیه.

ئع‌جا بابزانیان ئایا له‌ رووی نه‌قلیه‌وه، هه‌یج به‌لگه‌یان هه‌یه، بۆ ئه‌وه که ره‌زامه‌ندیی خوا له‌ په‌رستنی ئه‌و شتانه‌دایه، که به‌ هاوبه‌شی خویان داده‌نێن و ده‌یانپه‌رستن؟!.

(٤) - ﴿أَمْ أَلَيْسَ لَهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ﴾؟، واته: یان ئایا پێش ئه‌و (پێش قورئان)، کتیبیکمان پێداون، که ئه‌وان توند ده‌ست پتووه گرتوونی؟ (أَمْ: (لِلإِسْتِفْهَامِ الْإِنْكَارِي)، واته: (بَلْ أَتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ)، به‌لکو ئایا، ئیمه پێش قورئان کتیبمان پێداون، که ئه‌وان ده‌ست پتووه گرتوونی؟ که ئه‌مه بۆ نکوولیکردنه‌و واتایه‌کی ئاوايه: (مَا أَتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ)، چۆن ده‌زانین ئه‌و راناوه بۆ قورئان ده‌چیته‌وه؟ (مِنْ قَبْلِهِ)، (ه)یه‌که، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م سوو‌ره‌ته‌وه باسی قورئان کراوه، بۆ وی ده‌گه‌ریته‌وه‌و، هه‌ر شتیک به‌ سیاق و سه‌لیقه‌ بزانی، راناوه‌که بۆ ئه‌وی ده‌چیته‌وه، بێ ئه‌وه‌ی باس بکری، واته: وانیه‌و هه‌یج کتیبیکمان پێنه‌داون، چونکه وه‌ک زۆر جار گوتوومانه: په‌رسا‌ر لیک‌ردنی نکوولیلێکه‌رانه، به‌ مانای لاب‌ردنه، واته: (مَا أَتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ)، پێش قورئان هه‌یج کتیبیکمان پێنه‌داون.

که‌واته: له‌ رووی عه‌قلیه‌وه هه‌ر له‌ گۆتره قسه ده‌که‌ن و، به‌ قورساندن و به‌ گومان و، له‌ رووی نه‌قلیه‌وه قسه‌کانیان پشت ئه‌ستوور نین، به‌ هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی نه‌قلیی و شه‌رعیی.

﴿فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ﴾، ده‌لی: (أَمْسَكَ بِالشَّيْءِ: شَدِيدُهُ عَلَيْهِ، مَجَازٌ فِي مَعْنَى الثَّبَاتِ عَلَى الشَّيْءِ)، (أَمْسَكَ بِالشَّيْءِ)، واته: توند ده‌ستی پتووه گرت،

(إِسْتَمْسَكَ بِهِ)، ئەمە زێدە پۆییه، (که (س)و، (ت)ی تیدا زیاد کراون، (زِيَادَةُ الْمَبْنِيِّ تَذُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى أَوْ قُوَّةِ الْمَعْنَى)، زۆر بە توندیی دەستیان پێوه گرتوه، که ئەمە له ئەصدا بە مانای دەست پێوه گرتنه، بەلام بە (مَجَاز) بە مانای چهسپاویی و مانەوهیه لهسەر شتێک.

٥- ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أَمْرٍ﴾، ئنجا له وهلامی ئەو پرسیاره نکوولییلێکه رانهیهدا، خوا ﷻ دهفرموی: واته: نه بهلگهی عهقلییان ههیهو، نه بهلگهی نهقلی، بهلکو بیانوو و پاساویان بو پهرستنی پهراوهکانیان، ههر ئەوه بوو، که گوتیان: ئیمه باب و باپیرانی خۆمان لهسەر رێیهک لێ ههلهکوتوه، (الْأُمَّةُ: الْمِلَّةُ وَالْدِّينُ)، (أُمَّة): وهك چۆن به مانای کۆمهله خهلهکێک هاتوه، به مانای رێبازیکیش هاتوه، که کۆمهله خهلهکێکی لهسهرینی، واته: ئایین و بهرنامهیهک.

٦- ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ أَثَرِهِم مُّهُتَدُونَ﴾، ئیمه لهسەر شوێنهواری ئەوان دهڕۆین، ئنجا که دهشڕۆین به رێی راستدا دهڕۆین، چونکه (مُهْتَدِي) کهسێکه رێی راستی گرتب، هیدایهتی وهربگرتب، هیدایهتیش واته: پێشاندانی رێی راست، کهواته: (مُهْتَدِي) کهسێکه، ئەو رێیه راستهی پێشانی دراوه، گرتوویهتی، وشه (أَثَر) کۆی (أَثَر)ه، واته: شوێنهوار، کهسێکه به شوێنێکدا دهڕوا، شوێن پێیهکهی پێی دهگوتری: (أَثَر)، ئنجا که لێرهدا که دهفرموی: ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ أَثَرِهِم مُّهُتَدُونَ﴾، به شوێنهواری ئەواندا رێی راستگرتووی، مه بهستیان ئەوهیه که به شوێنهوارهکانی ئەواندا دهڕۆین، بهلام لێرهدا: (عَبَّرَ عَنِ الْإِتْبَاعِ بِالْإِهْتِدَاءِ، لِشِدَّةِ غُرُوبِهِمْ بِأَحْوَالِ آبَائِهِمْ)، له جیاتی (إِتْبَاع)، له جیاتی ئەوهی بڵێن: (وَإِنَّا عَلَىٰ أَثَرِهِم مُّتَّبِعُونَ)، شوێن شوێنهوارهکانیان کهوتووی، فرهموویهتی: ﴿عَلَىٰ أَثَرِهِم مُّهُتَدُونَ﴾، تهعبیریان له شوێنکهوتن کردوه، به (إِهْتِدَاء)، واته: ئیمه به شوێنهواری ئەواندا رێی راستمان گرتوه، گومانی تێدانیه رێی ئەوان راسته، مانای ئەوهیه زۆر له خۆیان بای بوون، بهوه که باب و باپیرانیان لهسەر رێیهکی راست بوون.

ئەم تهعبیرهش دوو واتای هەن:

أ- که ده‌فهرموی: ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ﴾، (إِنَّا) ده‌بیته نیهاد (مُبْتَدَأً)، (آثَرِهِم) ده‌بیته گوزاره‌ی یه‌که‌م و (مُهْتَدُونَ) ده‌بیته گوزاره‌ی دووهم.

یانی: ٲیمه‌ش له‌سهر شوٲینه‌واری ئه‌وانین، ٲی راست‌گرتووین.

ب- ده‌شگونجی: ﴿عَلَىٰ آثَرِهِمْ﴾، په‌یوه‌ست بیته‌وه به (مُهْتَدُونَ) و وشه‌ی (مُهْتَدُونَ)، مانای ٲوٲیشتووان، (سائرون‌ی) بخرٲته نیو، واته: ٲیمه به شوٲینه‌واری ئه‌واندا ده‌ٲوٲین، به‌لام بوٲیه وشه‌ی (مُهْتَدُونَ) یان به‌کاره‌یتناوه، واته: به شوٲینه‌واری ئه‌واندا، ٲیمه ٲی راستمان گرتوه.

(٧- ﴿وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ﴾، (خوَا ۞) له وه‌لامیاند ده‌فهرموی: ههر به‌و شیوه‌یه له ٲیش توّدا له هیچ ئاوه‌دانیه‌کدا هیچ وریا که‌ره‌وه‌یه‌که‌مان نه‌ناردوه، ﴿وَكَذَٰلِكَ﴾، ئه‌و (ك)، په‌یوه‌سته به‌رسته‌ی دوایی که ده‌فهرموی: ﴿قَالَ مُّرْهُمَا﴾، واته: کاتی خوٲشی ههر به‌و شیوه‌یه بووه، وامه‌زانه به‌س بیٲروایه‌کانی ٲوژگاری توّ وان، به‌لکو بیٲروا خو‌ش‌گوزهران و خو سه‌ٲینه‌کانی ههموو کوّمه‌لگاگان، ههر ئه‌وه عاده‌تیا‌ن بووه‌و، ههر ئه‌وه قسه‌یا‌ن بووه، ﴿وَكَذَٰلِكَ﴾، ههر به‌و شیوه‌یه، ﴿مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ﴾، له ٲیش توّدا، له هیچ ئاوه‌دانیه‌کدا، هیچ وریا‌که‌ره‌وه‌و ترسینه‌ریکمان نه‌ناردوه:

(٨- ﴿إِلَّا قَالَ مُّرْهُمَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أَمَةٍ﴾، مه‌گهر خو‌ش‌گوزهرانه‌کانی ئه‌و ئاوه‌دانیه‌گوتوو‌یا‌نه: ٲیمه باب و باٲیرامان له‌سهر ٲییه‌ک، له‌سهر ئایینی‌ک لی هه‌لکه‌وتوه.

(٩- ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾، ٲیمه‌ش به شوٲین شوٲینه‌واره‌کانی ئه‌وان ده‌که‌وین، ئه‌وان چیا‌ن کردوه، ٲیمه‌ش وا ده‌که‌ین، ٲیشت‌ریش گوتراوه: (قَرْيَةٍ)، له به‌کاره‌یتنایی قوٲٲان دا و، له زمانی عه‌ٲه‌بییدا، یانی: ئاوه‌دانیه‌کی گه‌وره به‌شاری قه‌له‌بالغ و گه‌وره گوتراوه: (قَرْيَةٍ): بوٲیه به‌مه‌ککه گوتراوه: (أُمُّ الْقُرَاءِ)، دایکی ئاوه‌دانیی و شاره قه‌له‌بالغه‌کان.

﴿نَذِيرٌ﴾ یش مەبەست یتى یتغەمبەرکە، خەلک وریا دەکاتەووەو ھۆشداریان
پێدەدات، ﴿مَرْفُوعًا﴾، کوو (مُتْرَفٌ) ه، (الْمُتْرَفُ: مَنْ أُعْطِيَ الرِّفْعَ أَي: التَّعْمَلُ)،
(مُتْرَفٌ) کەسێک کە نازو نێعمەتی پێدراستی، خوشگوزەرانکراو.

کە گوئویانە: ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ أَثَرِهِم مُّقْتَدُونَ﴾، ئێمە بە شوێنەواری ئەواندا
چاوئیکەرین، لە ھیکردنەوێ و ھەکاندا گوتمان: (قَدَى يَقْدُو قَدْوً، أَي: قَرَبٌ)،
واتە: نزیک بوو، (إِقْتَدَى بِهِ: فَعَلَ مِثْلَ فَعْلِهِ تَشْبِيْهًا)، ئەو چیکردووە ئەویش
واپکرد، خوێ وەک ئەو چواند، وەک خوا ﷻ لە سوورەتی (الْأَنْعَام) دا، دەفەرموو:
﴿فِيْهِدْنَهُمْ أَقْتَدَ﴾، تۆش پێنمایی ئەوان پەچاو بکە، وەک پێنماییەکی
ئەوان بکە، ئەمە فەرمانە بە یتغەمبەری خوا ﷻ کە چاو لە یتغەمبەرانى
پێشووی خوێ بکات.

کەواتە: ئەوان ھەم (مُتَقْتَدُونَ) یان بەکارھێناوە، ھەم (مُتَقْتَدُونَ)، ئەمەش یانی:

ا- ئێمە بە یتى پێازو ئایینەکی ئەوان بەرپۆوە دەچین و؛ پێازو ئایینی ئەوان راستە.

ب- ئێمە بە شوێن پێی ئەواندا ھەنگاو دەنێن، ھەم پێازەکیان پەپەرھەیی ئێدەکەین
و ھەم شوێن خوشیان دەکەوین، ھەم (إِهْتَدَى) دەکەین بە بەرنامەکیان، ھەم (إِقْتَدَى)
دەکەین بە خوشیان، بەرنامەکیان دەکەینە پەپەرھەیی لێکراو و؛ خوشیان دەکەینە
چاوئیکراو، شوێن پێ ھەلگیراو.

مه سه له ی سینه م:

پرسیارکردنی ئەو پیڤه مبه ره، یان هه ر کام له پیڤه مبه رانی که بو ئه و گهل و ئه و کو مه لگایانه نیردراون، که ئایا هه رچه نده پرسی راست و دروستیشی بو هینابن، هه ر له سه ر لاسایکردنه وه ی پێشینانیان سوور ده بن؟ وه لامدانه وه ی وانیش به وه، که پێشان بپروان و، سه ره نجام سزادانیان له لایه ن خوای دادگه ره وه:

خو الله ده فهرمو: ﴿قُلْ أُولُو حِثِّكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءُكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ٢١﴾ فَأَنْقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظَرْ كَيْفَ كَانَ عِقَابُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له چوار بڕگه دا:

١- ﴿قُلْ أُولُو حِثِّكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءُكُمْ﴾ (پیڤه مبه ره که یان گوئی: ئایا ئەگه ر به رنامه یه کم بو هینابن پێنماییکارتر له وه ی باب و باپیرانتان له سه ری دیوه؟! واته: ئەو (نذیر)ه، گوئی: که پێشتر باسی کراوه: ﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ ٢٢﴾، که مه به ست پێی پیڤه مبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هه ر پیڤه مبه رێک که بو هه ر کو مه لگایه ک نیردراوه، به کو مه لگاکه ی خو ی فهرمو: ﴿أُولُو حِثِّكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءُكُمْ﴾، ئایا ئەگه ر به رنامه یه کم بو هینابن، پێنماییکارتر له وه ی باب و باپیرانتان له سه ری بینوه، له سه ری رویشتون و تێوش نه وانتان لێ هه لکه وتوه له سه ری، واته: ئەگه ر شتیکی باشتريشتان بو بێنم، هه ر به دوای شته خراپه که ی باب و باپیرانتان ده که ون؟

وشه ی (قَالَ)، خوێنراویشه ته وه: (قُلْ)، واته: به فرمانیش خوێنراوه ته وه: (قُلْ أُولُو حِثِّكُمْ)، (ئه ی موحه ممه د ﷺ!) پێشان بفرمو: ئایا ئەگه ر به رنامه یه کیشم

بۆ هێنابن، پێنماییکارترو، پێشاندەرت، لەوەی باب و باپیرانتان لەسەری
 لێهەڵکەوتو، هەر لەسەر حاڵی خۆتان بەردەوام دەبن، (جِئْتُمْ) یش،
 خۆپندنەوێهەکی دیکە هەیه: (جِئْتَاکُمْ)، (قَالَ أَوْلَوْ جِئْتَاکُمْ)، گوتیان: ئەگەر
 بۆشمان هێنابن، بەرنامەیهک و پێنماییکار لەوەی باپیرانتان لەسەری لێهەڵکەوتوون،
 کە لێردا ئەم پرسیارکردنە، پرسیارکردنی دەگونجێ نکوولییەکەرانه بێ، واتە:
 ئەگەر پێبازو بەرنامەیهکی پێنماییکارترو، پێشاندەرت، لەوەی باب و باپیرانتان
 لەسەری بوون، بۆتان بێنم، نابێ هەر لەسەر ئەوەی پێشوو بڕۆن.

دەشگونجێ پرسیارکردنێکی دان پێپیداھێنەر (إِسْتِفْهَام تَقْرِيرِي)، بۆ ئەوەی
 بانگیان بکات، تاکو بیر بکەنەو، واتە: تەماشای بکەن، ئایا ئەگەر بەرنامەیهک و
 ئایینیکی باشتر لەوەی باب و باپیرانتان لەسەری بوون، بۆم هێنابن، هەر ئەو
 هەلۆیستان دەبێ؟!

لێردا کە ئەو پێغەمبەرە ﷺ، گوتووێتی: **(يَاهَدِي)**، یانی: ئەوەی
 لەسەریشی، هەر پێنمایێ تێدا، بەلام بەرنامەیهکم بۆ هێناون کە زیاتر
 پێنماییتان دەکات، بێگومان ئەمە جۆریک بوو لە بەدەمەوێدان، کە بە عەرەبی
 پێی دەگوترێ: (إِرْحَاءُ الْعِنَانِ)، جلەو بۆشل کردن، تاکو لایەنی بەرانبەر گۆیت
 بۆ بگرێ، ئەگەر تۆ یەکسەر بلی: ئەوەی تۆ هەر هیچەو پووجە، گۆیت بۆ
 ناگرێ، بەلام ئەگەر بلی: گریمان ئەوەی تۆش پێیهکی راستە، بەلام ئەگەر
 پێیهکی باشتر و چاکتر هەبێ، ئایا بە پێی عەقل و لۆژیک هەمیشە مروڤ لە
 نێوان چاک و چاکتردا، چاکە هەڵنابژێرێ و، لە نێوان راست و راستتردا،
 راستە هەڵنابژێرێ؟ ئەگەرنا بە ئەنکیدی ئەوەی ئەوان لەسەری بوون، گومرایی
 و سەرگەردانی بوو.

(٢) - **(قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ)**، خەڵکەکه (یاخود: بپیار بە دەستانی
 کۆمەلگایەکان، گوتیان: تێمە ی بەوەی تێو پێ پەوانەکراون، بێبرواین.

۳- ﴿فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ﴾ (له ئەنجامى ئەو ەدا) ئىمەش تۆلەمان ئىكردنەو، (الْإِنْقَامُ: إِفْتِعَالٌ مِنَ النَّقْمِ، وَهُوَ الْمَكْفَاةُ بِالسُّوءِ)، (نَقَمٌ وَنَقِمٌ كَعَلِمَ وَضَرَبَ)، واتە: ەم بە (نَقَمَ) ەاتو، ەم بە (نَقَمَ) ەاتو، ەك (عَلِمَ)، (نَقَمَ) ش ەك (ضَرَبَ)، (نَقَمَ وَنَقِمَ أَي: كَافًا بِالسُّوءِ عَلَى السُّوءِ)، واتە: لە ەسەر خراپە سزای خراپى دا.

كەواتە: ﴿فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ﴾، واتە: سزایەكى خراپمان دان، خراپ بۆ ئەوان، لە ەسەر ئەو كارە خراپەى كردبوویان، تۆلەمان ئىستاندنەو.

۴- ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾، سەرەنچ بەدە! سەرەنچامى بە درۆدانەران چۆن بوو؟! لە زمانى عەرەبىدا ئەم بەندە ەاتو، (هُوَ كَالَّذِينَ إِنْ يَكُذِّبُوا يُقَالُ لَهُمْ إِنَّهُمْ مُكَذِّبُونَ)، واتە: فلانكەس ەك (الَّذِينَ)، (مَارِى بەلەك، مَارِى جَنَرِ)، ئەگەر وازى لىق بەتێرى، يئو ەدەات و، ئەگەر بشكوژرى، تۆلە دەستىنیتەو، باى: بە برىندارى.

﴿كَيْفَ﴾ (الْإِسْقَافُ مِنَ الْحَالَةِ)، (كَيْفَ) بۆ پرسىاركردنە لە حال و بال، واتە: سەرەنچ لە ەالىان بەدە، ەالىان چۆن بوو، ەالى بەدرۆ دانەران و چۆن سزادان؟!

کورته باسیک له باره‌ی

نا‌ه‌وایی شوینکه‌وتنی کوێرانه‌ی پێشینه‌وه:

زۆر به کورتیی و گوشراویی ئەم باسه، له چوار برگه‌دا، ده‌خه‌ینه‌ روو:

برگه‌ی یه‌که‌م: چه‌مک و واتای شوینکه‌وتنی کوێرانه:

که ده‌لێین: شوینکه‌وتنی کوێرانه، به‌ عه‌ره‌بیی: (التَّغْلِيْدُ الْأَعْمَى)، ئایا مه‌به‌ستمان پێی چیه‌؟ ده‌لێین: ئەوه‌ چه‌ند نیشانه‌یه‌کی هه‌یه‌:

۱- ئەوه‌یه‌ که ئەو شوینکه‌وتن و چاولیکردنه‌ی پێشینه‌، له‌سه‌ر بناغه‌ی زانست و عه‌قل نه‌بێ و، له‌به‌ر رۆشنایی زانست و عه‌قلدا نه‌بێ، هه‌روا له‌ گۆتره، که‌سیک به‌ دوا‌ی پێشینه‌ بکه‌وێ، ئەوه‌شم له‌وه‌ وه‌رگرتوه‌ که‌ دوا‌ی باسی ده‌که‌ین و خوا‌ی به‌رزی مه‌زن ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿أَلَوْ كَانَتْ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ (البَقَرَة، ۱۷۰) واته‌: ئەدی ئەگه‌ر باب و باپیرانیان نه‌یانفامیی بێ و، به‌رپایان نه‌زانیی بێ؟ له‌ ئایه‌تیکه‌ی دیکه‌دا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿أَلَوْ كَانَتْ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ (البَقَرَة، ۱۷۰) واته‌: ئەدی ئەگه‌ر باب و باپیرانیان نه‌یانزانینی و، رێگاش شاره‌زا نه‌بووین؟ هه‌ر ده‌بێ شوینان بکه‌ون؟!

که‌واته‌: لاساییکردنه‌وه‌ی کوێرانه‌ ئەوه‌یه‌، ئەو شوینکه‌وتن و چاولیکردنه‌، پشت ئەستوو نه‌بێ، نه‌ به‌ به‌لگه‌ی عه‌قلیی و، نه‌ به‌ به‌لگه‌ی زانستی.

۲- ئەوه‌یه‌ که ئەو چاولیکردنه‌ له‌سه‌ر بناغه‌ی به‌ پیرۆزگرتن و، ده‌مارگیری و داخراویی بێ، بۆ وێنه‌: باب و باپیرانه‌مان وایان نه‌گوتوه‌، با تێمه‌ش وا نه‌لێین، یان: ئەوان وایان نه‌کردوه‌، با، ئەمه‌ش وا نه‌که‌ین!.

(۲) له کښتۍ دووهمې مهوسووعه: [بیرکړنه وهی ئیسلامی له ټیوان وه حی و واقیعدا] به درېژي له وباروه دواوین.

٣- (التقليد): ئەوەیە کە شوێن کەسێک بکەوی، بەبێ ئەوەی بزانی لەسەر چ بناغەیە کە ئەو شتە گۆتووە، یان کردووە، تۆش لە خۆتووە شوێنی بکەوی.

(١)- (الِجْتِهَاد): لە ڕووی زاراوەییەوە، ئاوا پێناسە کراوە، بۆ وێنە: (الْغَزَالِي)، لە: (المُستَصْفَى مِنْ عِلْمِ الْأُصُول) دا^(١)، دەڵێ: (الِجْتِهَادُ هُوَ بَذْلُ الْمُجْتَهِدِ وَسَعَهُ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ بِأَحْكَامِ الشَّرِيعَةِ، وَالِجْتِهَادُ التَّامُّ: أَنْ يَبْذُلَ الْوَسْعَ فِي الطَّلَبِ بِحَيْثُ يَحْسُ مِنْ نَفْسِهِ بِالْعَجْزِ عَنْ مَزِيدِ طَلَبٍ)، (الِجْتِهَاد): ڕێتییە لەوە کە بابای کۆششکەر، توانای خۆی لە پەیداکردنی زانیاری بە ھۆکەمە شەریعیەکاندا، سەرف بکات و، کۆششکردنی تەواویش ئەوەیە، کە ئەوەپەری توانای خۆی لە داواکردنی زانست بە ھۆکەمە شەریعیەکاندا سەرف بکات، بەشیوەکە ھەست بکات، چۆن دیکە لە توانادا نیە، واتە: ئەوەپەری توانای خۆی بەکاربێنێ.

یەکی دیکە لە زانیان گۆتوویەتی^(٢): (الِجْتِهَادُ: إِسْتِفْرَاجُ الْجُهْدِ وَبَذْلُ غَايَةِ الْوَسْعِ إِمَّا فِي دَرْكِ أَحْكَامِ الشَّرِيعَةِ، وَإِمَّا فِي تَطْيِيقِهَا)، (الِجْتِهَاد): ڕێتییە لە بەکارھێنانی ئەوەپەری توانا کۆششکردن، لە زانیی ھۆکەمە شەریعیەکان یاخود بۆ جێبەجێ کردنیاندا لەسەر ئەرزى واقع.

(٢)- (الِإِتِّبَاع): ئەوەیە کە ئێنسان شوێن زانیان بکەوی، لە شتێکدا کە گۆتوویانە، لەبەر ئەوەی بە بەلگە شەریعیەکانیان ئاشنايە، لەو بارەووە لە کتێبی: (التَّجْدِيدُ الْأَصُولِي، نَحْوُ صِيَائَةِ تَجْدِيدِيَةِ لِعِلْمِ الْأُصُول)، (بِإِشْرَافِ الدُّكْتُور: أَحْمَدُ الْيَسُونِي) دا^(٣)، ھاتووە: (إِنْعِقَادُ الْإِجْمَاعِ مِنْ عَهْدِ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ، عَلَى أَنَّ الْعَامَّةَ يَسْتَفْتُونَ الْعُلَمَاءَ وَيَتَّبِعُونَهُمْ فِي الْأَحْكَامِ الشَّرْعِيَّةِ، وَلَا يُنْكِرُونَ عَلَيْهِمْ هَذَا السُّلُوكَ وَهَذَا مَعْلُومٌ مِنْ تَوَاتُرِ عُلَمَائِهِمْ وَعَامَّتِهِمْ)، واتە: یەكەدەنگی دامەزراووە لەسەردەمی ھاوولان و شوێنکەوتووایاندا، کە خەلک بە گشتی پرسیار لە زانیان دەکەن و، لە یاسا شەریعیەکاندا شوێنیان دەکەون و ئەوەشیان لێ بە ڕەخنە ناگرن، ئەوەش بە تەواوئور لە زانیان و لە خەلک بە گشتییەو، (واتە: خەلکی مسوولمان) زانراوە.

(١) ج ٢، ص ٣٨٢.

(٢) الْمُؤَافَقَاتُ لِلشَّاطِبِي، تَعْلِيْق: عَبْدُ اللَّهِ دَرَّاز، ج ٤، ص ٨٩.

(٣) ص ٧٧٦.

(۳) - (التَّقْلِيدُ): (البَّاجِي) له كَتَبِي: (إِحْكَامُ الْفُصُولِ فِي الْأُصُولِ)^(۱)، ده‌لێ: (هُوَ التِّزَامُ حُكْمِ الْمُقْلَدِ مِنْ غَيْرِ دَلِيلٍ)، واته: ته‌قلید بریتیه له پابه‌ندیی به قسه‌ی كه‌سیك‌ه‌وه، كه ته‌قلیدی لێ ده‌كری، بێ ئه‌وه‌ی به‌لگه‌ی هه‌بێ، (داخۆ پێكاویه‌تی یان نه‌پێكاوه)، هه‌روه‌ها له سه‌رچاوه‌ی پێشوو‌دا هاته‌وه، (الرجوعُ فِي الْحُكْمِ إِلَى قَوْلِ الْمُقْلَدِ مِنْ غَيْرِ عِلْمٍ بِالصَّوَابِ وَلَا خَطِئِهِ)، واته: ته‌قلید كه‌رانه‌وه‌یه له حوكمدا بۆ قسه‌ی بابای لاساییكراوه، به‌بێ زانیاریی هه‌بوون به‌وه، ئایا پێكاویه‌تی یان نه‌پێكاوه!

(جَلال الدِّين المَحَلِّي)، له هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو‌دا ده‌لێ: (التَّقْلِيدُ: قَبُولُ قَوْلِ الْقَائِلِ بِلا حُجَّةٍ يَذْكُرُهَا)، ته‌قلید بریتیه له شوێنكه‌وتنی قسه‌ی كه‌سیك، بێ ئه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌ك باس بكات، (ياخود: ته‌گه‌ر به‌لگه‌شی هه‌بێ، بێ ئه‌وه‌ی بابای لاساییكه‌ره‌وه، له به‌لگه‌كه‌ تێگه‌ییبێ).

كه‌واته: ئه‌وه‌ی له ئیسلامدا په‌وايه، بێگومان بریتیه (اجْتِهَاد) كردن، كه مرۆڤ بۆ خۆی هه‌ول‌بدات شته‌كه‌ بزانی، یاخود شوێنكه‌وتن، واته: شوێنكه‌وتنی بابایه‌ك كه‌ شاره‌زایه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تۆ ده‌زانی به‌لگه‌كه‌ی چیه‌وه، به‌لگه‌كه‌ی قه‌ناعه‌ت هاته‌ووی، به‌لام ئه‌وه‌ی له ئیسلامدا په‌وا نیه، بریتیه له لاساییكردنه‌وه‌ی كوێرانه.

برگه‌ی سییه‌م: شوێنكه‌وتنی كوێرانه‌ی پیشینان، عاده‌تی كافر و هاوبه‌ش بۆ خوا دانهره‌كانه:

به‌ لای كه‌مه‌وه، له پێنج سووپه‌تی قوڕئاندا، خوا ﷻ سه‌ره‌زنه‌نشتی كافره‌كانی كردوه، له سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه كه پاساوی شیرك و كوفرو پێیه‌ چه‌وته‌كانی خۆیان، به‌وه داوه‌ته‌وه گوتووایانه: باب و باپیرانمان له‌سه‌ری لێهه‌لگه‌وتوه‌وه، باب و باپیرانمان و پیشینانیشمان هه‌ر وایان كردوه‌وه وایان گوتوه!

هەلۆیستی هاوبەشدانە رو بپێروایەکان (بە شوێنکەوتنی کوێرانەهی پێشووان) بەلای کەمەوه لە پێنج سوورەتاندا هاتو:

۱- لە سوورەتی (البقرة)، ئایەتی ژمارە: (۱۷۰) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَتْ آبَاءُؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾، واتە: ئەگەر پێیان بگوتری: (واتە: بە بپێروایەکان)، شوێن ئەوه بکەون کە خوا داوبەزاندو، دەلێن: بەلکو شوێن ئەوه دەکەوین، کە باب و باپیرانمان لەسەری لێهەلکەوتو، ئایا ئەگەر باب و باپیرانیان هیچ شتیکیان نەفامیی و بەرپی راستیان نەزانیی؟.

۲- لە سوورەتی (المائدة)، ئایەتی ژمارە: (۱۰۴) دا، دەفەرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾، واتە: ئەگەر پێیان بگوتری: وەرن بۆ ئەوهی خوا داوبەزاندو و بۆ لای پێغەمبەر، دەلێن: ئەوهمان بەسە کە باب و باپیرانمان لەسەری لێ هەلکەوتو و بینیو، ئایا ئەگەر باب و باپیرانیان شتیکیان نەزانیی و، بەرپی راستدا نەڕۆیشتن (هەر شوێنیان دەکەون؟).

۳- لە سوورەتی (الأعراف)، ئایەتی ژمارە: (۲۸) دا، دەفەرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ فَخُذُوا قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾، واتە: ئەگەر (بپێروایان) خراپەیهکیان کرد، دەلێن: باب و باپیرانمان لەسەری بینیو و خوا فەرمانی پێکردووین، بلێ: خوا فەرمان بە شتی خراپ ناکات، چۆن شتێک بە ناوی خواو دەلێن کە زانیاریتان لە بارەیهوه نیه.

۴- لە سوورەتی (الأحزاب)، دیسان خوا ﷻ لە کافەرەکان ئەقل دەکات: ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا السَّبِيلَ﴾ (۱۷) ﴿رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا﴾ (۱۸)، واتە: (کافەرەکان) گوتیان: ئەی پەرودەرگاران! تێمه

فەرمانبەری سەرۆکە کاھان و، بە سالداجووە کاھان کرد، ئنجا ئەوانیش لە ڕۆی گومراییان کردین، پەرەردگارمان! سزای چەند قاتیان بدەو، نەفرینیکی گەورەیان لێ بکە.

۵- لە سوورەتی (الزخرف) یش ئەو سوورەتە ی دەیتۆژینەو، لە ئایەتی ژمارە (۲۲) دا، دەفەرموێ: ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ﴾
لە ئایەتی دوا ی ئەویش ئایەتی ژمارە (۲۳) دا، دەفەرموێ: ﴿وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾.

کەواتە، شوێنکەوتنی پێشینان و، لاساییکردنەو یان و، شوێنکەوتنی کوێرانە، بێ ئەو ی بەرچاو ڕوونی هەبێ، کە ئەوانە لە شتەدا پێکاویانە، واتە: بێ ئەو ی شتە کە هەلقولای عەقل بوو بێ، یان هەلقولای زانیاری بوو بێ، یان هەلقولای وەحیی خوا ﷻ بوو بێ، ئەو لە راستی دا عەدەتی بێڕوایانەو مسوڵمانان دەبێ خۆیان لەو دەوور بگرن.

برگە ی چوارەم: شوێنکەوتنی پێشین ی چاک (إِتْبَاعَ السَّلَفِ الصَّالِحِ)، بە بەرچاو ڕوونیەو، ئەک هەر ڕەوا، فەرزی شە:

بە بەلگە ی ئایەتی ژمارە (۹۰) لە سوورەتی (الأنعام) دا، کە خوا ﷻ دوا ی ئەو ی باسی هەژدە لە پێغمبەران دەکات و ناوی هەژدە لە پێغمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دینێ، بە پێی ریزبەندی کە لە ئایەتەکاندا هاتوون: (ئێبراهیم و ئیسحاق و یەعقوب و نوح و داوود و سولەیمان و ئەییووب و یوسف و موسا و هاروون و زەکەریا و یحیا و عیسا و ئیلیاس و ئیسماعیل و ئەلیسە و یونس و لوط)، دوا ی خوا ﷻ بە پێغمبەر ﷺ دەفەرموێ: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فِيمَهُمْ أَمْتَدَهُ﴾
واتە: ئەوانە کە ساتێکن خوا راستە ڕۆی کردوون، تۆش بە دوا ی رێنمایی ئەوان بکەو، رێنمایی ئەوان چا لێ بکە.

کەواتە: پێنمایی پێشینیان چاویکەردن، مادام ئەوان لەسەر هەق بووبن، شتیکی زەمکراو نیە، بەلکو شتیکی پەسەندەو، تەنانت خوا ﷻ فەرمانی بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ کردووە، کە چاو لە پێغەمبەرانى پێش خۆی بکات، دەفەرموێ: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ﴾، ئەوانە کەسائیکن خوا ﷻ راستە پێی کردوون، ﴿فِيهِدْنَهُمْ أَقْتَدَ﴾، تۆش ئەو پێنمایی و هیدایەتەى ئەوان لەسەری بوون، چاوی لى بکە.

کەواتە: دەتوانین بڵێین: پوختەى ئەم کورتە باسە و ئەنجامگیریهك کە لەم کورتە باسەى دەکەین، ئەوەیە:

پەفز کردنى شوێن کەوتنى کوێرانەى پێشینیان و، لە بەرانبەریدا: عەقلى خو بەکارهێنان و، پێزگرتن لە بەرهەم و پێبازی بەلگەدارى پێشینانمان، دەبى عەقلى خوشت بەکاربێنى و پێزیش لە بەرهەمى بەلگەدارى پێشینیان بگرى، لەوەدا کە ئەوان بەرهەمیان هێناوە، لەبەر رۆشنایی وەحیى خوا، هەلبەتەى هى پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بەبى مەرچ، مادام لە پرووی سەنەدەووە جێى متمانەو دنیایی بى، بەلام هى جگە لە پێغەمبەران، هى زانایانى دیکە، لە بەرهەم و کەلهپووریان بەهرەمەند بین، بەلام بە بەرچاو پوونیهووە، بە هەلسەنگاندنى و لە مەحەكى وەحیى و عەقلى دانى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ دەرسی سییەم ✱

بَيْنَا سَهَى نَهْم دَهْرَسَه

نَهْم دَهْرَسَه لَه بِيَسْت (۲۰) نَايَه ت يِّك دَي، نَايَه تَه كَانِي: (۲۶ - ۴۵)، لَه سَي نَايَه تِي سَهْرَه تَايَا نَدَا، وَاتَه: (۲۶ - ۲۸)، نَامَاژَه يَه كِي بَه هَه لَوَيْسْتِي تَيْبِرَاهِيم (خَلِيلُ اللّٰهِ) كَرَاوَه، كَه چَوْن حَاشَاي لَه پَه رَسْتَرَاوَه كَانِي بَابِي وَ گَه لَه كَه ي كَرْدَوَه، خَوِي بُو پَه رَسْتَنِي خَوَا ﷺ يَه كَلَا كَرْدَوَتَه وَ، پَاشَان تَهو خَوَا بَه يَه كَرْتَنَه ي كَرْدَوَتَه مِيرَات وَ، وَشَه يَه كِي بَه رَدَه وَا م لَه وَه چَه كَه يَدَا.

دَوَايِي خَوَا ﷺ بَاسِي هَه لَوَيْسْتِي نَه رَيْتَنِيَا نَه ي گَه ل وَ كَوْمَه لَكَاي پَيَغَه مَبَه رِي خَاتَه م (مَوْحَه مَمَه د) ي ﷺ كَرْدَوَه، لَه بَه رَا نَبَه ر پَيَغَه مَبَه رَو قَوْرَنَانْدَا، كَه قَوْرَنَانِيَا ن بَه جَادَوَو دَا نَاوَه، خَوَزْگَه شِيَا ن خَوَاسْتَوَه قَوْرَنَان بُو پِيَاوِي كِي مَه زَن، لَه يَه كِي ك لَه دَوو شَارَه نَاوَا دَارَه كَا نَدَا، مَه كَكَه وَ طَائِيْف دَا بَه زِيَا يَه، لَه جِيَا تِي مَوْحَه مَمَه د ﷺ نُنْجَا خَوَا ﷺ بَهو بُونَه وَ، بَاسِي تَه وَه دَه كَات، كَه ژِيَا نِي دَنِيَا لَه لَای زَوْر كَه م بَا يَه خَه - لَه رَوَوَه مَادَدِي يَه كَه يَه وَه - تَه گَه ر لَه بَه ر تَه وَه نَه بَوَاوَا يَه، خَه لَك تَيْكِرَا بَيْبِرَوَا بِن وَ هَه مَوَوِيَا ن وَه سَه ر كَوْفَر بَغَه رَيْن، بَيْبِرَوَا يَانِي يَه كَجَار سَا مَانْدَارَو، هَه بَوَوْتَر لَه وَه ي كَه هَه ن، دَه كَرْد.

پَاشَان بَاسِي تَه وَه دَه كَات، كَه هَه ر كَه س لَه نَاسْت يَادِي خَوَا دَا، كَوِيَرَو كَوْتَرَبِي وَ خَوِي گِيل بَكَات، خَوَا شَه يَتَانِي كِي گَوْمَا كَه رِي بُو دَه رَه خَسِيْنِي، كَه هَه مِي شَه لَه گَه لِي دَا دَه بِي وَ، دَنَه دَنَه ي دَه دَا بُو خَرَا پَه.

دَوَايِي چَه نَد رَيْنَمَا يَه كِي گَه وَرَه وَ گَرَنَگ، بَه پَيَغَه مَبَه رِي خَاتَه م مَوْحَه مَمَه د ﷺ رَا دَه گَه يَه نِي، وِيَرَا ي خَسْتَه نَه رَوِي چَه نَد رَاسْتِي يَه كِي مَه زَن.

لَه كَوْتَا يِي شَدَا پِيِي رَا دَه گَه يَه نِي، كَه لَه پَيَغَه مَبَه رَانِي پِيَشَوَو بَه رَسِي: نَا يَا خَوَا ﷺ پِيَشْتَر پَه رَسْتَرَاوَانِي كِي دَا نَاوَن، لَه جِيَا تِي وِي بَه رَسْتَرَيْن؟ كَه وَه لَامَه كَه

دیارہو خوا ﷻ له سہر زمانی ہیچ کام له پیغہمبہ ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)،
نہیفہرموودہ، نہیناردوہ، جگہ له خوا ﷻ بہرستری و بہندایہتیی بو بکری.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي
فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ مَتَّعْتُ
هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا
سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْفَرِيقَيْنِ عَظِيمٍ
﴿٣١﴾ أَهَرُ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا
بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُلْخِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
لِيُؤْيِيَهُمُ سُقْفًا مِّنَ فَضْلِهِ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِيُؤْيِيَهُمُ أَنْبَاءٌ وَسُرُورًا
عَلَيْهَا يَتَكَلَّمُونَ ﴿٣٤﴾ وَرُحْرُوقًا وَإِن كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ
عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَن يَعِشْ عَن ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَفِيضٌ لَهُ سَيِّئَاتِنَا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ
﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ
يَبْلَيْتُ بَنِيَّ وَيَبِيدُ وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَلْسَ الْقَرِينُ ﴿٣٨﴾ وَلَكِن يَنْفَعُكُمُ الْيَوْمَ إِذْ
ظَلَمْتُمْ أَتُكْفَرُ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصَّمَّةَ أَوْ تَهْدِي الْأَعْمَىٰ وَمَنْ
كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾ فَإِنَّمَا نَذِيرٌ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْظِمُونَ ﴿٤١﴾ أَوْ نُرِيكَ
الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا
مِن قَبْلِكَ مِن رُّسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِن دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه تەکان

{ئەي موحەممەد} ياديش بکەوہ کاتیک ئیبراھیم بە بابی و گەلەکە ی گوت:
 بێگومان من لەوہی دەپەرستى، بێزارو دوورم ﴿٣٦﴾ (ھیچ شتیک ناپەرستم)، جگە
 لەو کەسە ی وەدیھێناوم، بە دنیایی ئەو راستە پێم دەکات ﴿٣٧﴾ ئەو قسە یە شى
 کردە وشە یە کى بەردەوام لە وەچە کەیدا، بە لکو (لە پێى چەوت) بگەرێنەوہ
 (و لەسەر راستە شەقام بەردەوام بن) ﴿٣٨﴾ (منیش لادەرانى وەچە کەیم
 لە ئێو نەبەرد)، بە لکو ئەوانەو باب و باپیرانی شیانم (لە ژياندا) بە ھەرمەند
 کردن، ھەتا ھەق و پێغەمبەرێکى پۆشنیان بۆ ھات ﴿٣٩﴾ (کەچى) کاتیک
 ھەق (قورئان) یان بۆ ھات، گوتیان: ئەمە جادوو یەو ئیمە پێى بێرواین ﴿٣٠﴾
 ھەر وہا گوتیان: دەبوایە ئەم قورئانە، دابەزیبا یە سەر پیاویکى مەزن لە دوو
 ئاوە دانێھەکان (مەککە و تائیف) دا ﴿٣١﴾ ئایا ئەوان بەزە یى پەروەردگارت دابەش
 دەکەن؟ ئیمە لە ژيانى دنیا دا بژیوو گوزەرانیمان، لە ئێواندا دابەشکردوہو،
 ھەندیکیانمان بە چەندان پلە بەسەر ھەندیکیاندا بەرز کردوہ، تاکو ھەندیکیان
 ھەندیکیان بە کاربێتن (و بیانکەنە کارپێکراو)، بەزە یى پەروەردگاریشت لەوہی
 کو ی دەکەنەوہ (لە مال و سامان) باشترە ﴿٣٢﴾ ئەگەر لەبەر ئەو دوش نەبوایە،
 خەلک ببنا یە کۆمەل (ی خەر بوو وە لەسەر کوفرو ھەموویان وەسەر کوفر
 بگەرێن)، ئەوانە ی بێ پروان بە (خوای) بە بەزە یى، سەربانى خانووە کانیانمان بۆ
 دەکردنە زیو، ھەر وہا ئەو پە یژانەش کە پێیاندا سەردە کەون، (بۆمان دەکردنە
 زیو) ﴿٣٤﴾ دیسان بۆ مالە کانیان و دەرگا کانیان و تەختاتیک کە لەسەریان
 پال دەدەنەوہ (لە زیو) بۆمان دەپەخساندن ﴿٣٣﴾ ھەر وہا زێرو پارا وە یى (مان
 بۆ دەستە بەر دەکردن) و، ھەموو ئەو دوش تەنیا بە ھەر و رابواردنى ژيانى دنیا یەو،
 (مەزنگای) کۆتایى لەلای پەروەردگارت بۆ پارێزکارانە ﴿٣٥﴾ ھەر کە سیش لە

ئاست (قورئانى) بىرخەرەۋەي (خوای) بە بەزەبى دا، غۆی کوئىرو گیل بکات،
 شەیتا ئىكى بۆ دەرەخسىن، بۆی دەپتە ھاودەم ﴿۲۶﴾ ئنجا ئەوان (شەیتانەکان)
 لە رى (خو) لایان دەدەن، کەچى پىيان وایە، رى راستگرتوون ﴿۳۷﴾ ھەتا کاتىك
 (يەکیکیان) ھاتە لامان (لە پۇژى دوايى دا) گوتى: غۆزگە نىوان من و نىوان تۆ
 (ئەى شەیتان)، دوورى غۆرەلەت و غۆرئاوا بوایە، چونکە (ئۆی) غراپترىن
 ھاوئل ﴿۳۸﴾ (پىيان دەگوتى: چونکە ستەمتان کردو، ئەمرۆ ھاوبە شىيتان
 لە سزاو ئازاردا، ھەرگىز سوودتان پىناگەيەنى ﴿۳۹﴾ (ئەى موحەممەد!) ئایا تۆ
 بەکەرەن دەبىستىنى؟ يان پىنمايى کوئران دەکەي؟ ھەرەھا کەسک کە لە
 گومرايە کى ئاشکرا دا بى (بۆت دەھىترتە دەر)؟ ﴿۴۰﴾ ئنجا ئەگەر نەتھیلین،
 پىکومان ئىمە تۆلەستىن پىيان ﴿۴۱﴾ يان ئەگەر ئەو بە ئىنمان پىيان داو،
 (ھەرەشەمان پىي ئىيان کردو)، پىشانەت بدەين، بە دلنایى ئىمە توانادارىن
 بەسەریاندا (لە ھەردوو حالان دا سزادانىان مسۆگەرە) ﴿۴۲﴾ کەواتە: توند دەست
 بەو (پەيام) ەو بەگەر، کە بۆلات سروشکراو، مسۆگەر تۆ لەسەر رىيە کى راستى
 بەراستىش ئەو (قورئانە) بىرخەرەۋەيە بۆ تۆ ۆلەکە کەت و، لەمەوداوش
 ئىتان دەپرسىتەو (چۆنتان مامەلە لەگەلدا کردو)؟ ﴿۴۳﴾ لەو پىغەمبەرە رانەشمان
 بىرسە کە بەر لە تۆ ناردوومان: ئایا ھىچ پەرستراوانىکمان داناون، کە جگە لە
 (خوای) بە بەزەبى بپەرستىن؟ ﴿۴۴﴾.

شېكردنەوہی ھەندیک لہ وشەکان

(بَرَاءَ): (أَصْلُ الْبُرْءِ، وَالْبَرَاءَةُ وَالْتَبَرِيُّ: التَّقْصِيُّ مِمَّا يُكْرَهُ مُجَاوِزَتُهُ، وَالْبَرَاءُ مَصْدَرٌ: الْبَرَاءَةُ)، واتە: (بُرْء) و (بَرَاءَةُ) و (تَبَرُّي)، ھەرسێکیان واتە: دووری لە شتێک، کە نیزیکی لێی، شتێکی نەویستراو بێ، وشە: (بَرء) چاوە بە مانای (بَرَاءَةُ)، دووری، حاشا لێکردن.

(عَقِبَ): (الْعَقِبُ مُؤَخَّرُ الرُّجُلِ، وَاسْتَعِيرَ لِلْوَلَدِ، وَوَلَدَ الْوَلَدِ)، (عَقِبَ) بە مانای پاژنە پێ دێ، بەلام خواراوەتەوہ بۆ پۆلەو، پۆلە پۆلە، ئنجا کوپ بێ، یان کچ، (يُقَالُ جَاءَ فِي عَقِبِ الشَّهْرِ أَي: آخِرِهِ)، ئەگەر بگوتری: لە عەقیبی مانگە کەدا ھات، واتە: لە کۆتایی مانگدا ھات.

(قَسَمًا): (دابه‌شمان کردوہ، الْقَسْمُ إِفْرَازُ النُّصْبِ، قَسَمْتُ كَذَا قَسَمًا وَقِسْمَةً: وَزَعْتُهُ، قَسَمَ): بریتێ لە دیاریکردنی شک و بەش، دەگوتری: (قَسَمْتُ كَذَا)، ئەو شتەم دابەش کرد، ئنجا (قَسَمًا وَقِسْمَةً)، ھەردووکیان چاوە، واتە: دابەشکردن.

(مَعِيشَتُهُمْ): (الْمَعِيشَةُ: مَا يُتَعَيَّشُ بِهِ، وَالْعَيْشُ: الْحَيَاةُ الْمُخْتَصَّةُ بِالْحَيَوَانِ، مَعِيشَةٌ) بریتێ لەوہ کە مرووف، پێ دەژی، (عَيْش): بریتێ لەو ژيانە تایبەتە بە ژاندارانەوہ، بۆیە وشە (مَعِيشَةُ)، دەگونجی بلی: بژیو، دەشگونجی بلی: گوزەرەن، واتە: شتێک کە ژيان مرووف پێ دەگوزەری.

(سُخْرِيًّا): (السُّخْرِيُّ: الَّذِي يُفْهَرُ فَيَتَسَخَّرُ بِإِزَاتِهِ)، کەسێک کە لایەتکی دیکە، دەیخاتە ژێر پکێفی خۆیەوہو، ئەویش بەکار دەھێنێ بە ویستی خۆی، (التَّسْخِيرُ: سِيَّاقَةٌ إِلَى الْغَرَضِ الْمُخْتَصِّ بِهِ قَهْرًا)، (تَسْخِيرُ): بریتێ لە لێخوڕینی شتێک، بەرەو

ئەو مەبەستە تايبەتەي، كە لای وىستراو، بەلام بە شىۋەيەك كە وىستى خۇي
لە ئارادا نەبى، (تەسخىر) واتە: رامكردن و، دەستەمۇ كردن و، مل پىكەچ كردن.

(الْبَيْتُ لَهُمْ): (أَضَلَّ الْبَيْتَ: مَأْوَى الْإِنْسَانِ بِاللَّيْلِ، بَاتَ أَي: أَقَامَ بِاللَّيْلِ، وَالْبَيْتُ: الْمَسْكَنُ)، (بَيْت) لە ئەسڵدا ئەو شوئەيە كە مرووف بە شەوئ، تىيدا دەھەوتەو،
دەگوترى: (بَاتَ أَي: أَقَامَ بِاللَّيْلِ)، بە شەوئ مايەو، (ظَلَّ) بە پۇژۆي لەو شوئە
بوو، ياخود ئەو كارەي كرد، كەواتە: (بَيْت) واتە: مەسكەن، شوئى سوكنا،
شوئى تىدا نىشتەجى بوون.

(سُقْفًا): (جَمَعَ السَّقْفُ، (سَقْف) بە (سُقْف) كۆ دەكرىتەو، (السَّمَاءُ: الْبَيْتُ)،
(سما) سەربانى خانوو، ئەك ھەر دىوى دەرئى، دىوى ئىوھو دىوى دەرەو،
پىي دەگوترى: سەقف.

(وَمَعَارِجَ): (أَي: مَصَاعِدَ، عَرَجَ: مَشَى مَشْيَ الْعَارِجِ، وَعَرَجَ: صَارَ ذَلِكَ خِلْقَةً
لَّهُ)، (مَعَارِجَ) كۆي (مِعْرَاجَ)ە، واتە: (مَصْعَد) كە بە (مَصَاعِد) كۆ دەكرىتەو،
بە پەيزەو قادرمە دەگوترى، ھەر شتەك مرووف پىيدا سەردەكەوئ، بۆ سەربان،
ياخود بۆ شوئى بەرز، دەگوترى: (عَرَجَ) واتە: وەك پۇشتى شەل، پۇيى،
بەلام (عَرَجَ) واتە: پۇشت بە شىۋەيەك، ئەو جوړە پۇشتە كە شەليە، تىيدا
بۆتە خەسلەتتىكى بنەدەتتى، يانى: (عَرَجَ) خۆي شەلاند، (عَرَجَ) بەشەلىي پۇيى،
شەليەكى بەردەوام.

(يُظْهَرُونَ): (أَي: يَمْعَدُونَ، ظَهَرَ عَلَيْهِ: غَلَبَهُ)، (يُظْهَرُونَ) لىرەدا بە ماناي
(يَضْعَدُونَ) يانى: سەردەكەون، ئەگەرنا (ظَهَرَ عَلَيْهِ)، واتە: بەسەرىدا زال بوو.

(وَسُرًّا): (جَمَعَ أَسْرَةً وَهِيَ جَمْعُ سَرِيرٍ)، (سُرر) كۆي (أَسْرَةً)يە، (أَسْرَةً)ش كۆي
(سَرير)ە، واتە: تەخت، تەختىك كە مرووف لەسەرى پادەكشى، يان ئىسپراحت
دەكات، دەگونجى ئىستا بەو قەنەفەو شتەنە بگوترى، كە خەلك لەسەريان پال
دەداتەو.

(**يَنْكُحُونَ**): (الْإِتْكَاءُ وَالْتُّوْكَاءُ: التَّعَامُلُ عَلَى الشَّيْءِ)، (إِتْكَاءٌ وَتَوَكُّاءٌ) بىرىتىپە لەو، كە ئىنسان سەنگى خۆى بىداتە سەر شىتىك، بە كوردىيى: شان دادان، ياخود پالداپە.

(**وَزُخْرَفًا**): (الزُّخْرَفُ: الذَّهَبُ وَالزَّيْنَةُ وَالْأَمْنَعَةُ وَالْأَثَاثُ، وَالنَّقْشُ)، وشەى (زُخْرَفٍ): بە ماناى زېر ھاتو، بە ماناى جوانى ھاتو، بە ماناى كەلوپەلى مالى ھاتو، بە ماناى نەخش و نىگار ھاتو، دەرگوتى: (زُخْرَفْتُ الدَّارَ أَي: زَيْنْتُهَا)، مالىكەم پازاندەو، نەخش و نىگارم تىدا دروست كرد.

(**يَعْشَى**): واتە: خۆى كویر بىكات، دەرگوتى: (عَشَوْتُ إِلَى النَّارِ أَي: قَصَدْتُهَا، وَعَشَيْتُ عَنْهَا: أَعْرَضْتُ، وَالْعَشَا: ظَلَمَةٌ تَعْتَرِضُ فِي الْعَيْنِ، يُقَالُ: رَجُلٌ أَعَشَى وَامْرَأَةٌ عَشَوَاءٌ، يَخْبِطُ خَبْطُ عَشَوَاءٍ)، واتە: (عَشَوْتُ إِلَى النَّارِ)، رووم لە ئاگرە كە كرد، (عَشَيْتُ عَنْهَا) رووم لى وەرگىرا، ﴿وَمَنْ يَعْشَى عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ﴾، ھەر كەسىك روو وەرگىرتى لە يادخەرەو خۆى بە زەبى، ياخود لە ئاستىدا خۆى كویر بىكات، خۆى لى گىل بىكات، (العشا)، بىرىتىپە لە تارىكىيەك كە دىتە بەرچاو و رى دىتە دەرگى، (رَجُلٌ أَعَشَى وَامْرَأَةٌ عَشَوَاءٌ)، پىاوئىك كە بە تايەت بە شەو نەبىنى، پى دەرگوتى: شەو كویر، پى دەرگوتى: (أَعَشَى)، كىتیبىك ھەيە (صُبْحُ الْأَعَشَى)، بەرەبەيانى باباى شەو كویر، كە بەشەو نابىنى، (إِمْرَأَةٌ عَشَوَاءٌ)، بو ئافرەتە، ئافرەتى شەو كویر، ھەر بۆيە لە پەندى پەبىدا ھاتو، دەلى: (فُلَانٌ يَخْبِطُ خَبْطُ عَشَوَاءٍ)، فلانكەس قسە دەكات، يان كارىك دەكات، بى ئەو ھەي بەرپى خۆى بىنى، وەك چۆن ئافرەتى شەو كویر، دەرپوات و بەدەر دىواران دەكەوئى.

(**نَقِصٌ**): (نُهَيْءٌ) بۆى ئامادەو ساز دەكەين، بۆى دەرپەخسىنىن.

(**قَرِينٌ**): (أَي: مُلَازِمٌ، وَصَاحِبٌ)، كەسىك كە بەردەوام لەگەلەيتى و ھاوئەيتى، ھاوپاز، ھاو دەم.

(لِذِكْرِكَ): (ذِكْرُ): ههه به مانای ناو و ناوبانگ، ههه به مانای بیرخه رهوه دی، (أَي: شَرَفٌ وَمُذَكَّرٌ)، واته: ناوو ناوبانگهو، بیرخه رهوه شه، مه به ست پیی قورئانی به رزی به پیزه.

هوی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

هوی هاتنه خواره وهی ئەم نایه ته موباره که ی که ده فه رموی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ﴾ (۳۱) لهو باره وه چه ند ریوایه تیک هاتوون، ئیمه ئەو ریوایه ته یان دینین، که له رووی سه نه ده وه له هه موویان باشتره: (عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: الرَّجُلُ: الْوَلِيدُ ابْنُ الْمُغِيرَةِ، قَالَ لَوْ كَانَ مَا يَقُولُ مُحَمَّدٌ حَقًّا، أُنْزِلَ عَلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ، أَوْ عَلَى أَبِي مَسْعُودٍ النَّخَعِيِّ، وَالْقَرْيَتَانِ الطَّائِفُ وَمَكَّةَ، وَأَبُو مَسْعُودٍ النَّخَعِيُّ مِنَ الطَّائِفِ وَأَسْمُهُ: عُرْوَةُ ابْنُ مَسْعُودٍ)، (أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ فِي تَفْسِيرِهِ، ج ۲، ص ۱۹۶، وَالطَّبْرِيُّ فِي جَامِعِ الْبَيَّانِ بِرَقْم: ۳۰۸۸۱، وَعَبْدُ بْنُ حَمِيدٍ فِي تَفْسِيرِهِ كَمَا فِي فَتْحِ الْبَارِي: ج ۶، ص ۳۱۵، قَالَ مَوْلَانَا الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَّانِ الْأَسْبَابِ، قُلْنَا: وَهُوَ مُرْسَلٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدُّرِّ الْمُنْتَوَرِ: ج ۷، ص ۳۷۵، وَ زَادَ نِسْبَتَهُ لِابْنِ الْمُنْذِرِ وَ ابْنِ أَبِي حَاتِمٍ) (۱).

واته: قه تاده (که یه کیکه له زانایانی شوینکه وتووان، دواى هاوه لآن خوا لییان رازی بی) گوتوویه تی: ئەو پیاهو که ئەو قسه یه ی کرد: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ﴾ (۳۱) وه لیدی کوری موغیره بوو، که یه کیکه بووه له زله زله بیرویه کانی مه ککهو، گوتی: ئەگەر ئەوهی موحه ممه د ده یلی هه ق بوویه، ئەم قورئانه بو سەر من داده به زی، یاخود بو سەر ئەبوو مه سعودی سه قه فی، دوو شاره کانیش تائیف و مه ککه بوون، ئەبوو مه سعودی سه قه فییش، له تائیف بووهو ناوی عوروهی کوری مه سعودی بووه.

(۱) (الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَّانِ الْأَسْبَابِ: ج ۲، ص ۱۹۶ و ۱۹۷).

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای زاناو کارزان لەم سوۋرەتە موبارەكەدا، وەك پېشتر گوتمان: ئاماژە دەكات بە سى لە پېغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، ھەلۆستیان لە بەرانبەر خوا بە یەكگرتندا، كە بریتی بوو لە تەبەننی کردنی خوا بە یەكگرتن، پاشان بەرپەرچەدانەویان بۆ شیرك و ھاوبەش بۆ خوا دانان، كە یەكەمیان ئیبراھیمە ئەلەیکە، دووهمیان موسایە ئەلەیکە، سێھەمیشیان عیسایە ئەلەیکە.

باسکردنی ئەم سى پېغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، كە باسى ئیبراھیم سى ئایەتى بۆ تەرخانكراون و، باسى موسا یازدە (۱۱) ئایەت و، ھى عیساھ نو (۹) ئایەت و بە ھەر سێکیان: بیست و سى (۲۳) ئایەتیان بۆ تەرخانكراون، لە كۆى ئەو (۸۹) ئایەتەى ئەم سوۋرەتەیان لى پێك دى، ھیکمەتەكەى ئەوہیە كە خوا ﷻ بە پېغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرموى: ئەو ھالەتەى تۆ تێیدای كە لەگەڵ ئەھلى كوفرو شیركدا، بەرەنگاربوویەووە ئەوانە بە شیوەى ناشایستەو بى ئەزاكەت لەگەڵ تۆدا دەدوین، بە شیوەیەك كە شایستەى پایەى بەرزى تۆ نیە، مامەلەت لەگەڵ دا دەكەن، تەنیا تۆ وانى، بەلكو ئیبراھیمی باپیرەشت ھەر وابوو، موساش ھەر وابوو، لەگەڵ فیرعەونیەكاندا، ھەرۆھە عیساھ ﷻ ھەر وابوو، ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ﴾، واتە: یاد بكەوہ ئەى موحەممەد! ﷺ كاتێك ئیبراھیم ﷻ بە بابى و بە گەلەكەى فەرموو: بە دلنایى من دوور و بێزارم لەوہى ئێوە دەپەرستن، واتە: ئەوہى جگە لە خوا ﷻ دەپەرستن، من دوورو بێزارم و حاشای لى دەكەم.

﴿إِلَّا الَّذِى فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَمِيعٌ﴾، ھىچ شتێك ناپەرستم جگە لەو زاتەى، منى ھیناوەتە دى، منى داھیناوە، بۆیەش بەس ئەو دەپەرستم، چونكە راستەپریم دەكات، ھەم پریم پێشان دەدات و، ھەم راستە پریم دەكات، پریم پێشان دەدات،

که چۆن بەندایەتیی بۆ ئەو بکەم، راستە پێشم دەکات و یارمەتیی دەدات، چۆن ئەو پێیە راستە بگرم.

﴿وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ ئیبراھیم عليه السلام ئەو وشە یەکی خوا بە یە کگرتن و ڕەزکردنی شیرک (کرده شتیکی بەردەوام لە وەچە کەیدا، بە لکو بگە پێنەو، واتە: ئەوانەیان کە لایانداو بگە پێنەو، یاخود: بە لکو هەمیشە عادیان وابوو، بۆ لای خوا بگە پێنەو، چونکە گە پێنەو بۆ لای خوا، مەرج نیە تەنیا لە کوفرو شیرکەو بێ، بە لکو جاری وا هەیه، ئێسان لە تاعەتیی کە مەترەو، بەرەو تاعەتیی زیاتر، لە پابەندییەکی کە مەتر، بەرەو پابەندییەکی باشتەر، بۆ لای خوا دەگە پێنەو، بۆیه گە پێنەو بۆ لای خوا، خالی هاوبەشی هەموو ئەهلی ئیمانە.

ئەم سۆ ئایەتە موبارەکە، هەر وا بە کورتیی ئاماژەیان کرد، بە هە ئۆستی ئیبراھیم عليه السلام لە بەرانبەر بابی و گە لە کەیدا، کەواتە: ئەی موحەممەد! ﷺ هەر وەها ئەی شوێنکە و تەوانی موحەممەد تا کو پۆژی دوایی! ئێوەش ئەگەر باب و باپیرانتان، نێزیکترین کەستان کە بابەو، دایکە، هەر وەها خۆشەویستترین کەستان، کە خەلک و قەومتان، لە گە ئاندا سازگار نەبوون، بۆ تەنیا بەندایەتیی کردن بۆ خواو، پێی راستی خوا گرتن، ئێوە دەستبەرداری تەنیا خوا پەرستیی خۆتان مەبن و، بۆ هیچ شتێک سازش مەکەن و، دامەبەزن لەو پێیە راستە کە خۆتان گرتووتانە.

لەو ڕووەوەش ئیبراھیم عليه السلام بکەنە سەر مەشقی خۆتان، کە ئاوا زۆر بە زەقیی و بە ڕوونی و ڕاشکاویی، بە بێ منجە منج، بە بابیشی گوتووە، بە گە لە کەیشی گوتووە: من بە ڕییم و بێزارم لەوەی ئێوە دەپەرستن، جگە لەو زاتە ی منی هێناوە تە دی، هیچی دیکە ناپەرستم و، بەس ئەویش پێم پێشان دەدات، هەم پێی بەندایەتیی کردن بۆ خوا، لە ژانی تاکیم، لە ژانی خێزانییم، لە ژانی

كۆمەلایەتتىم، لە ژيانى سياسىيىمدا، بە گشتىي لە ھەموو پرويەكەوھ ئەو پىي پاستم پيشان دەدات و دەمخاتە سەر راستە پىي، وەك چۆن ئىبراھىم عليه السلام ئەو رىبازە راستەي ھىندە بەلاوھ گرىگ بوو، كە كرىدە مىراتىش و، كرىدە وشەيەكى بەردەوام لە وەچەكەيدا، ئىوھش ھەر وابىن، ئىوھش ئەو پىيە، ھەم خۆتان تەبەنىيى بکەن و، ھەم ھەول بەدن دەورو بەرتان و وەچەو پۆلەكانىشتان تەبەنىيى بکەن.

﴿بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَقًّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ﴾ (بەل): (لەلاضراب الإيتقالي)، (بەل) بۆ گواستەوھو ھەلکشىنە، واتە: ئەوانەي لە وەچەي ئىبراھىم عليه السلام كە ئاوا ئامۆزگارىي كرىبوون و پايسپارد بوون، كاتىك لاياندا، بەھۆي لادان و تاوانيانەوھ نەمفەوتاندن، بەلکو ئەوان و باب و باپىرانىشيامان بەھرەمەند كرىد، لە ژياندا ھىشماننەوھ، نازو نىعمەتى دنيامان بۆ پەخساندن، **﴿جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ﴾**، تاكو ھەقيان بۆ ھات، كە لە قورئاندا بەرجەستەيە، **﴿وَرَسُولٌ مُبِينٌ﴾**، ھەرودەھا پىغەمبەرىكى پوونكەرودەيان بۆ ھات، پوونكەرودە بۆ ھالى خۆي و بۆ پەيامى خۆي، ياخود: پىغەمبەرىكى پوون و پۆشن، كە ھەر كەسك تەماشاي بکات، دەزانى پىغەمبەر و پەوانەكرای خوايە.

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ﴾ (ئەو ھەقەي خوا عليه السلام بە پىغەمبەرى خاتەمدا ﷺ ناردوويەتى، كە لە قورئاندا بەرجەستەيە)، گوتيان: ئەمە جادوويەو ئىمە پىي بىپرواين.

﴿وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْفَرِيقَيْنِ عَظِيمٍ﴾ بە نىسبەت قورئانەوھ، تۆمەتباريان كرىد، كە ئەو جادوويەو، ئەوان پىي بىپروان، بە نىسبەت پىغەمبەرىشەوھ ﷺ گوتيان: دەبووايە ئەم قورئانە دابەزىبايە سەر پياويكى مەزن، لە دوو ئاودەانىيە گەورەكەدا، ئنجا مەرج نيە، تەنيا دوو پياويان مەبەست بووبىن، لە ھەر كام لەم دوو شارەدا، بەلکو پياويكى مەزن، لە يەكك لەم دوو

شارەدا، چونکە زۆربەى تۆیژەرەوان، ھەر باسى دووان دەکەن، بۆ وێنە: وەلیدی کورپی موغیرەو مەسعوودی کورپی عوروەی سەقەفی، یەکەمیان لە مەککەو، ئەوی دیکە لە تائف، بەلام ئایەتەکە ئەو ناگەینى، کە ئاماژە بۆ بە دوو پیاوان، بەلکو ئاماژە بە پیاویکی مەزن، لە یەکتە لەو دوو شاراندا، کە دیارە جگە لەو دووانەش، خەلکی دیکەشی لێ ھەبوو، کە بە پێوەری ئەوان مەزن بوو، پیاوی مەزنیش لە لای ئەوان ئەو بوو، سامانی زۆر بۆ و، قەلەبالیی بە دەورەو ھەبۆ، دەسەلاتی ھەبۆ، پێوەری ئەوان بەو شێوەیە بوو، واتە: ئەو موحمەد ﷺ کە لە ڕووی سەرودت و سامانەو زۆر دەستی پرنیو، لە ڕووی خزم و کەس و قەومەو، یاخود شۆنکەوتوانەو، دەوری زۆر قەلەبالغ نیو، خەلکی زۆر بە دەوری خۆیو کۆنکردۆتەو، شایستەى ئەو نەبوو، کە ئەو قورئانەى دابەزێتە سەرى!!

خواش ﷺ وەلامیکی زۆر ددان شکیانیان دەداتەو، دەفەرمۆ: ﴿أَمْ يُقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ﴾، ئایا ئەوان بەزەیی پەرورەدگارت دابەش دەکەن، پلەى پیغمبەرایەتی، پلەیکى زۆر بەرزو ناوازیو، بەرجەستەکەرى بەزەیی خوا، ئایا ئەوان ئەو بەزەییەى خوا دابەش دەکەن! تاکو بە کەبفی خۆیان بیدەن و بەو و نەیدەن بەو؟! ﴿لَنْ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، (نەک ھەر بەزەیی خوا بە دەست ئەوان نیو)، بەلکو بژیوو ژیان و گوزەرانى دنیا، ئیمە لە ئێواناندا بەشمان کردو، ئیمە بژیوی خۆشیانمان لە ئێواندا دابەش کردو، لە ژيانى دنیا، ﴿وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ﴾، ھەندیکیانمان چەندان پلە، بەسەر ھەندیکیاندا بەرزکردۆتەو، ﴿لَتَسَخِّدَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ سَخِرَاءً﴾، تاکو ھەندیکیان ھەندیکیان بە کاربێن، یاخود ھەندیکیان ھەندیکیان بە کاربێکراو بگرن.

(سَخِرَاءً): (مَنْ يُسَخِّدُ)، کەسێک بە کاربێنێ، تەعبیرەکەش ئەو دەگەینى، کە ھەموویان یەکدیی بە کاردێن، دەولەمەندیش ھەژار بە کاردێن، ھەژاریش دەولەمەند بە کاردێن، دەسەلاتداریش بۆ دەسەلات بە کاردێن، بۆ دەسەلاتیش

دەسەلاتدار بەكاردېتى، ھەلبەتتە لە ھالېكىدا، كە ھالەتتىكى ئاسايى و شەرىعى
بىي لە كۆمەلگادا، ئەو ھوكمپانە خەلک ھەلېبىژاردېتى، ھوكمپانە كە خزمەتى
خەلک دەكات، خەلکىش خزمەتى دەكات و بە قسەى دەكات، دەولەمەندەكە
كە بە شېۋەى شەرىعى دەولەمەند بووبى، ئەو پېۋىستىي بە كەسانىك ھەيە،
ھاۋكارى بن، ئەو خەلکەكە بەكاردېتى، ئەوانەى كە ھېندەى وى ساماندارىن،
بەلام خەلکەكەش ئەو بەكاردېتن، واتە: شتەكە پەيۋەندىيەكى دوو سەرەيە،
ھەر كامېكىان ئەۋى دىكە بەكاردېتى، چونكە خوا ﷻ لە پەيۋەندىي ئېۋان
ئافرەتان و پياۋانىشدا دەفەرمۇي: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ
بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ ۖ﴾ النساء، واتە: پياۋان سەرپەرشتىيارن بەسەر ئافرەتانهۋە،
بە ھۆى ئەۋەۋە كە خوا ھەندېكىيانى بەسەر ھەندېكىاندا بەرز كىردۆتەۋەۋە،
زېدەيى پېداۋە، ئىنجا ئەگەر زېدەيى بەس بە پياۋان دابايە، بەسەر ئافرەتاند،
دەيفەرمۇ: ﴿مَا فَضَّلَ الرِّجَالُ عَلَى النِّسَاءِ﴾، بەلام نا، ئەگەر پياۋ جەستەيەكى
ماسۈۈلكەدارو بەھېزى ھەيە، ئەگەر پياۋ دەنكىكى گىرو بەھېزى ھەيە،
ئەگەر پياۋ عەقل و ھۆشېكى بەھېزى ھەيە، لە بەرانبەردا ئافرەتېش عەتف
و سۆزو بەزەيەكى زياترى ھەيە لە پياۋ، جەستەى نەرم و ناسكتە، دەنگى بە
سۆزو جۆشتە، كەۋاتە: ھەر كامېكىان خالى بەھېزى خۆى ھەيە، بۆيە ھەر
كامېكىان زېدەيى ھەيە، بەسەر ئەۋى دىكەدا.

بۆيە لېرەش كە دەفەرمۇي: ﴿لَتَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُخْرِيًّا﴾، ھەندېكىان
ھەندېكىان بەكارېتن، واتە: لە ھەر پىۋىيەكەۋە تەماشاي بكەى، وايە، بۆ
ۋىنە: بەرپرسى فەرمانگەيەك، كارمەندەكان بەكاردېتى، ئەۋانىش ئەو بەكاردېتن،
ھەرۋەھا ۋەستايەك كىركارەكان بەكاردېتى، كىركارەكانىش ۋەستا بەكاردېتن،
ئەندازيارىك چەند ۋەستايەك بەكاردېتى، ۋەستايەكانىش ئەندازيار بەكاردېتن،
ھوكمپانان خەلک و كۆمەلگا بەكاردېتن، خەلک و كۆمەلگاش ھوكمپانان

به کار دیني، نه وه له حالیکدا که حاله ټيکي ټاسايي وړهوا بي، نه ک ددهسته لاتنه که به خوښه پانندن بي و، سهروهت و سامان وه سهريک ناني قه دهغه و چه رام بي.

﴿وَرَحِمْتُ رَيْكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾، به زه يي پهروه ردگار ښت، باشته له وه ي کوي ده که نه وه له مال و سامان، که به زه يي پهروه ردگار ت، له دنيا دا له پيغه مبه رايه ټي دي دا بهرجه سته يه، له ټيمان داو له هيدايت دا بهرجه سته يه، له روژي دوايشدا له بهه شتدا بهرجه سته يه.

﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾، خوي پهروه ردگار بي بابه خي ي ټياني دنيا له پروه مادديه که يه وه ده خاته پرو و ده فرموي: نه گهر له بهر نه وه نه بووايه، خه لک هه مووي بڼه يه کومه ل، ﴿لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرْ بِالرَّحْمَنِ﴾، نه وه ي بي پروا ده بي، به خوي خاوه ن به زه يي، بو مان ده په خساندن، ﴿لِيُؤْيِيَهُمْ سُقْفًا مِّنْ فَضْصَةٍ﴾، بو ماله کانيان، بو خانوه کانيان، سه رباني خانوه کامان بو ده کردن به زيو، ﴿وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾، ههروه ها چند په يژه يه که پياند سهرکه ون، نه وانيشمان بو ده کردن به زيو.

﴿وَلِيُؤْيِيَهُمْ أَتُونًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكُونُونَ﴾، ههروه ها بو ماله کانيان، ده رگاگاني ماله کانيان و، چند تهخت و قه نه فه يه که له سهريان شان داده ن و، پال ده دهنه وه، نه وانيشمان بو ده کردن به زيو.

﴿وَزُخْرُفًا﴾، ههروه ها زيړي زوريشمان بي ده به خشين، ياخود: زرق و برق و پازاوه يي زوريشمان بي ده به خشين، ياخود: که ل و په لي جوړاو جوړيشمان بي ده به خشين، واته: زياتر له وه ي که له ټي ستادا هه يه، نه گهرنا نه هلي کوفر به زوري وايه له وانه يان هه يه، به لام واته: زياتر له وه ي ټي ستا هه يانه، پي مان ده دان، به لام خوا ﷻ واي نه کردوه، تا کو خه لک هه مووي وه سه ر کوفر نه گه پري، وه ک دوايي له مه سه له گرنگه گان دا باسي ده که ين، هه سه ني به صرايي (خوا

لَئِي رَازِي بِنِّ) دەلى: خوا ﷺ واشى نەكردو، زۆربەى خەلك مەیلیان بەلای دنیادا كرده، ئەدى ئەگەر وای كردهیە؟!

﴿وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، هیچ كام لەو هوش نیە، مەگەر تەنیا پابواردنێكى كەمى ژيانى دنیایە، ﴿مَتَّعُ﴾: (مَا يَتَمَتَّعُ بِهِ، مَدَّةٌ قَصِيرَةٌ)، شتێك كە ماوێهەكى كەم بەهرەى لى وەرده گیرى، ژيانى دنیاش هەر بو خۆى ماوێهەكى كەمە، ﴿وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾، ﴿وَالْآخِرَةُ﴾، سیفەق وەسفكراوێكى قرتیزاو، واتە: (وَالدَّارُ الْآخِرَةُ)، (وَالْمَثْوَى الْآخِرَةُ)، مەزلگای كۆتایی، پاداشتی كۆتایی لە لای پەرورەدگارت بو پارێزكاران داندراو، تەنیا لە گرهوى ئەوان دایە.

﴿وَمَنْ يَمَسَّ عَن ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِيضَ لَهُ، شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾، هەر كەسێك لە بەرانبەر یادی (خواى) بە بەزەبى دا، یاخود لە بەرانبەر كىتیبى بېرخەرەوێ (خواى) بە بەزەبیدا، خۆى كوێر بكات، پشتى تى بكات و خۆى لى گێل بكات، ﴿نَقِيضَ لَهُ، شَيْطَانًا﴾، شەیتانێكى بو ئامادە ساز دەكەین، ﴿فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾، كە ئەو شەیتانە بو وى، دەبێتە هاوێلىكى بەردەوام، هەمیشە لەگەڵیدا دەبى، هاوڕازى دەبى، تاكو بەردەوام دنى بەدات بەرەو خراپە، هەر وەك بەپێچەوانەو: ئەگەر هیدایەتى خوا وەر بگرى بە دى و گیان، خوا ﷺ فریشتانى بو دەرەخسێنى، هەمیشە ئیلهامى بو بکەن و، خورپەو نەتى چاك بخەنە دلى، بەلام هەر كەسێك لە بەرانبەر بەرنامەى خوا، كىتیبى خواو یادی خوا، خۆى كوێر كوتر بكات، شەیتانێكى بو ئامادە دەكرى، هەمیشە لەگەڵیدا دەبى.

﴿وَأَنَّهُمْ﴾، یانى: ئەو شەیتانانە، پێشنى باسى شەیتانێكى كرده، بەلام بو هەر كەسێك شەیتانێك، كەواتە: دەبن بە كو، ﴿وَأَنَّهُمْ﴾، واتە: شەیتانەكان، ﴿لِيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾، ئەو مروڤە بپروایانە، لە راستە شەقام لادەدەن، ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾، بەلام ئەو مروڤانە، پێیان وایە پێى راستیان

گرتو، ياخود ئەو مەروۇفانە پېيانووايە، شەيتانەكان پىرى راستيان گرتو، بۆيە وا چاك بە قسەيان دەكەن.

﴿حَقَّ إِذَا جَاءَنَا﴾، ھەتا يەككىيان ھات، بۆ لامان، واتە: لە پۇژى دوايى دا، ﴿قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَنْسُ الْقَرَيْنُ﴾، لەو پۇژەدا، لە پۇژى دوايى دا دەلى: ھەي خۆزگە لە ئىوان مەن و تۇدا، دوورى ھەردو پۇژەلەتەكان ببووايە، زانايان لىرەدا دەلىن: پۇژەلەت زالىكراو بەسەر پۇژاوادا، واتە: بريا ھىندى پۇژەلەت و پۇژاوا، مەن و تۆ لىك دووربايەن، ﴿فَيَنْسُ الْقَرَيْنُ﴾، تۆ خراپىرىن ھاودەم و ھاوارزو، خراپىرىن دۆست و نىزىكى.

﴿وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾، خوا ﷻ دەفەرموى: كە كاتى خۆى سەمتان كەردە، ئەمىرۆ ئەو ھەرگىز سوودتان پى ناگەيەن، كە ئىو لە سزادان و نازارداندا ھاوبەشن، ھەر كەسە سزاي پى بە پىستى خۆى ھەيەو، سزادانى ھىچ كەس، نابىتە ھۆى لە كۆلكرانەو ھى سزاي يەككى دىكە. خوا ﷻ لە كۆتايى ئەم ئايەتانەدا، پوو دەكاتە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ و چەند پىنمايەكى دەكات، چەند راستىيەكى مەزنى دەخاتە بەرچاو، دەفەرموى:

﴿أَفَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ الصَّمَّ﴾، ئايا تۆ دەتوانى بە كەپان بىستىنى، (صم) كۆى (أَصَمَّ)، واتە: كەپ، (صم) واتە: كەپان، ئايا دەتوانى بە كەپان بىستىنى؟ ﴿أَوْ تَهْدَى أَعْمَى﴾، يان دەتوانى كۆپان پىنمايى بكەي، (عمى) كۆى (أعمى) يە، ﴿وَمَنْ كَانَتْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾، ھەروەھا ئايا تۆ دەتوانى كەسەك لە گومرايەكى پوون و ئاشكرادا بى، دەرى بىنى و پىنمايى بكەي، واتە: بە تەككىد ناتوانى ئەو بەكەي، كەواتە: ئەوانەي لە ئاست بىستى ھەقدا، خۆيان كەپ كەردو، لە ئاست دىتنى ھەقدا، خۆيان كۆپ كەردو، لە ئاست وەرگرتنى پىنمايى خوادا، پى گومرايەكان گرتو، سووچ و خەتاي تۆ نى، كە ئەوانە ناگەپنەو پى راست ناگرن، تۆ ئەركى خۆت بەرانبەريان جىبەجى كەردو.

﴿فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْقِمُونَ﴾ ئىنجا ئەگەر تۆ لابەرىن، بە دۇنيایى ئىمە تۆلە ستىتىن لەوان، تۆلەيان لى دەكەينەو.

﴿أَوْ نُرِيَنَّكَ آلَٰدَىٰ وَعَذَابَهُمْ﴾ يان ئەگەر ئەوئى گىفتمان پىيان داو، پىشانىت بدەين، واتە: ئەو سزايەى گىفتمان پىيان داو، ﴿فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ﴾ بە دۇنيایى ئىمە بەسەر ئەواندا توانادارىن، واتە: چ نەتھىلىن و، چ بتهىلىن، سزادرانى ئەوان ھەر مسۆگەرە.

﴿فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِى أُوحِىَ إِلَيْكَ﴾ ئىنجا توند دەست بگرە بەوئەو، كە بۆلای تۆ سروشكراو، سزادرانى ئەوان مسۆگەرە، لە ھەردوو ھالەتى مانى پىغەمبەرۈ نەمانىدا، واتە: ئەگەر ئەوان لەسەر كوفر پىننەو، بەلەم ئەگەر بگەرپنەو، پەشيمان ببنەو، بە ئەكىد لە جياتى سزا، پاداشت چاوپىيان دەكات، بۆيە دەفەرئەوئى: ﴿فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِى أُوحِىَ إِلَيْكَ﴾ ئىنجا زۆر بە توندى دەست بەوئەو بگرە، كە بۆلای تۆ سروشكراو (كە قورئانە)، ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ بە دۇنيایى تۆ لەسەر رىيەكى راستى، لەسەر راستە شەقامىكى، گرى و گۆلى تىدانى، چال و چۆلى تىدانى، رىك و رۈونە.

﴿وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ﴾ بە دۇنيایى ئەو، (پاناوئەكەى بۆ قورئان دەچىتەو، ئەم قورئانە)، بىرخەرەوئە، بۆ تۆش و بۆ خەلكەكەشت، ياخود مايەى رىزو حورمەتە بۆ خۇشت و بۆ خەلكەكەشت، ئەگەر دەستى پىو بگرن، ﴿وَسَوْفَ نُثَبِّتُكَ﴾ لەمەودواش لىتان دەپرسىتەو، چونكە كەسىك قورئان بە زمانى خۇى بۆى ھاتى، ئاسانتر دەتوانى لىتى تىبگات، بۆيە ئەركى لە بەرانبەرىدا قورسترو، بەرپرسىارىيەكەى زىاترە، زىاترىش واپىندەچى (ذگر) لە ھەموو قورئاندا بە ماناى (بىرخەرەوئە) بى، واتە: بىرخەرەوئە پاستىيەكان، ئەو پاستىيانەى كە لە زگماك و ناخى مروڧدا، خوا ﷻ دايانۈن، قورئان ھاتو، ئەو پاستىيانەمان بىر بخاتەو.

﴿وَسَأَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾، له ئەو پىغەمبەرانی له پيش
 تۆدا ئاردوو مانن، پرسىار بکه، لىيان پىرسه: ﴿أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا
 يُعْبَدُونَ﴾، ئايا ئىمه جگه له (خوای) به بهزه یی، په رستراوانىكى دىكه مان
 داناون، بپه رسترین؟ لىيان پىرسه له پىغەمبەر ان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، وهك
 له مه سه له گرنگه كاندا باسى ده كه ين، ده گونجى ئه وه پرویدا بى و پىغەمبەر ﷺ
 له پىغەمبەرانی پرسىیى، له شهوى ميعراجدا، شهوى شه وړو و بهر زبوونه و هدا،
 به شىك له زانايان واده لىن و، هه ندك پىوايه له و باره وه هه ن، ده شگونجى
 مه به ست ئه وه بى، كه تۆ مادام ناتوانى لىيان پىرسى، كه واته: به عه قل و
 هه وهى خوت تىي فكه: ناگونجى خوا ﷺ، به هه چ كام له پىغەمبەرانی فەرمووبى:
 جگه له و پىه رستن و به نديا هتیی بۆ جگه له خوا بکه ن!

(۱) ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾ یاد بکوهه! (نهی موحه ممهه!) ﴿كَاتِبِكِ﴾ تئیراهیم ﷺ به بابی و به گه له که ی فرموو، بابی ئیبراهیم ﷺ ناوی نازهر بووه، وهك له سووردهتی (الأنعام) دا هاتوده، ته نیا لهوئشدا ناوی بابی ئیبراهیم ﷺ هاتوده: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَارَ اتَّخَذُ صُغَامًا أَلَهَةً إِنْ أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ (۷۱) گهلی ئیبراهیمیش ئهو خه لکه بوو که له نئویاندا ژیاوه، که وهك له تهفسیری سووردهتی (إبراهيم) دا، به سه رهاتی ئیبراهیم (خَلِيلُ اللَّهِ) مان به درژی بی هئناو، باسما ن کرد، ئیبراهیم ﷺ له ئووری کلدانییه کان بووه، له باشوری عئیراق، به لأم دواپی لهوئ بهو شیوهیه، له گه ل بابی و گه له کهیدا رووبه پروو بوتهوهو، په یکه ره کانی شکاندوون و، ئهوانیش ویستوو یانه بیسووتتین و، فریآن داوه ته نئو مه نجه نیق و، به مه نجه نیق هه لیان داوه بو نئو ئهو تاگه ر تئندراوو بئئسه دار کراوهی که زور بهرز بووه،

به لَامِ خَوَ ۞ سلامه تی کردوهو، لهو یوه کوچی کردوه بو شام، به سه رها ته که مان له سوور هتی (ابراهیم) دا به ته فصیل هیناو، لیره باسی ناکهین، گرنګ تهو یه ئیپراهم ۞ پیتشی له گه ل بابی و، ئنجا له گه ل خه لکه که ی دا، که له ئیواندا ژیاوه، ږووبه ږوو بوته وه.

(۲) - ﴿إِنِّي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ﴾ (پیی گوتوون:) به دلنیا یی من بیزارم له وهی ده په رستن، وشه ی (براء) چاوگه، به لَامِ به مانای (بری) ه، پیشتړ گوتمان: (البری) واته: دوور، که سیک که له شتیک دوور بی، دووری لی بگری و حاشای لی بکات، به لَامِ لیره دا ده لی: (البراء: مَصْدَرٌ بوزن فَعَال، مِثْلُ ظَمَاءٍ وَسَمَاعٍ، يُخْبَرُ بِهِ، وَيُوصَفُ بِهِ)، چاوگه له سه ر کیشی: (فَعَال) وهك (ظَمَاء) واته: تینووی، هه روه ها (سَمَاع) واته: گوئیست بوون، هه والیشی پی دده ری و شتیشی پی وه سف دهری، که دده رموی: ﴿مِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ (مما) (من) بو هه ندیکه و (ما) ش (مَوْضُوعٌ) یه، واته: (مِنَ الَّذِي تَعْبُدُونَ)، له وهی ئیوه ده په رستن، هه رچی بووی.

ته وهی لیره دا چی سه رنجه، تهو یه که ئیپراهم ۞ زور به ږوون و راشکاو ی و بی پیچ و په نا، بیزاری و دووری خو ی، دهر ږیوه له په رستاوی بابی و گه له که شی، یان له په رستاوه کانیان.

(۳) - ﴿إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي﴾ جگه له وهی دایه یناوم، ئمه شتیک له پیشه وه مه زنده کراوه به سیاق ده زانری، واته: (لَا أَعْبُدُ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي)، ناپه رستم جگه له وه که سه ی، منی دایه یناوه، ئمه: (إِسْتِثْنَاءٌ مِنْ ﴿مِمَّا تَعْبُدُونَ﴾، أَيِ مِنَ الَّذِينَ تَعْبُدُونَهُمْ)، ئمه هه لاواردنه له وهی که دده رموی: ﴿مِمَّا تَعْبُدُونَ﴾، لهوانه ی ده یان په رستن، واته: من بیزارم لهوانه ی ده یان په رستن، جگه له که سیک که منی به دیه یناوه، تهو نه گه ر هانه وی هه لاواردنیک ی په یوه ست (إِسْتِثْنَاءٌ مُتَّصِلٌ بِبَيْتٍ، دَهْشُكُونَجِي بَلَّتَيْنِ: هه لاواردنیک ی دابراو (إِسْتِثْنَاءٌ مُنْقَطِعٌ) ه، که بگوتری: که س ناپه رستم جگه له وهی منی به دیه یناوه (لَا أَعْبُدُ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي)، ده بی (لَا أَعْبُدُ) مه زنده بگری، له پیشیه وه، تهو کاته ده بیته هه لاواردنیک ی

دابراو، بەلّام بە پىئى مانای پىئشىئ بئ: يانى: ئەوانەى دەيانپەرستى، كە لە ئىوياندا خواى پەرورەدگارپىش ھەبوو، ھەموو ئەوانەى ئىو دەيانپەرستى، مەن بىزارىيان لئ دەكەم، جگە لەو زاتەى مەن و دەپەتتاو، كە ئەویش ھەر لە ئىو پەرستراوەكانىندا بوو، كەواتە: بە پىئى ئەو مانايە بئ، ھەلّواردنەكە دەبەتتە ھەلّواردنەىكى پەيوەست، چونكە ئەوەى كە جياكراوەتەو دەو جياكراو (مُستثنى) يەكە، بەشەك دەبەتتە لە لىجياكراو (مُستثنى مِنْهُ) ەكە، بەلّام ئەگەر جياكراو (مُستثنى) بەشەك نەبەتتە لە لئ جياكراو (مُستثنى مِنْهُ) ەكە، ئەو كاتە دەبەتتە ھەلّواردنەىكى دابراو.

(۴) - ﴿فَإِنَّهُ سَيَدِينُ﴾ بە دۇنيایى ئەو مەن پەنمایى دەكەت، ياخود: مەن راستە پەن دەكەت، ھىدايەت ھەم مانای گەشتى ھەيە، واتە: پەنمایى كردن و پەن پەشاندان، ھەم مانای تايەتەي ھەيە، واتە: خەستە سەر راستە پەن، لىرەشدا ھەردووكان گونجاو، خوا ﷻ ھەم پەن پەشانى بەندەكانى خۆى دەدات، ھەم دەشەنخاتە سەر راستە پەن و، وایان لىدەكەت ئەو پەيە بگرن، دواى ئەوەى پەنمایى خوا قەوول دەكەن، لەبەرەكەتى قەوول كردنى پەنمایى خواو، خوا دەستەشەيان دەگرئ و راستە پەن دەكەت.

(۵) - ﴿وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ﴾ (ئىبراھىم) ئەو (وشەى) دەى كردە وشەيەكى بەردەوام، لە وەچەكەيدا، پاناو (ھا) لە: ﴿وَجَعَلَهَا﴾ دا، دەگونجئ بگەرپەتەو بۆ وشەى خوا بە يەكگرتن (كَلِمَةً التَّوْحِيدَ)، كە لە رەستەكانى پەشئ دەفامرپەتەو، كردى بە وشەيەكى بەردەوام لە وەچەكەيدا، لە ئىو رۆلەكانىدا، ياخود (ھا) دەگەرپەتەو بۆ پەتكرنەوەى شەرك، يان دەگەرپەتەو بۆ ئىسلام، واتە: پەيامى ئىسلامى كردە وشەيەكى بەردەوام لە وەچەكەيدا.

﴿وَجَعَلَهَا﴾ بگەر (فَاعِل) ەكەى، دەگونجئ بگەرپەتەو بۆ خوا ﷻ، وەك ھەر كام لە: (الزُّمَخْشَرِي، وَإِنُّ الْعَرَبِي، وَالْقُرْطَبِي)، گوتوووانە: واتە: (وَجَعَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْكَلِمَةَ، كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ)، خوا ﷻ ئەو وشەيەى ئىبراھىم گوتى: كە يەكتايى خوا بوو لە پەرستراو، ياخود پەفرى شەرك بوو، ياخود پەيام و بەرنامەى خوا بوو، كردى بە وشەيەكى بەردەوام لە وەچەكەيدا، راپەسپاردن ئەوانىش لەسەر ئەو پەيە بپەن،

ده شگونجی بکەر (فَاعِل) ده که ی ئیبراھیم علیه السلام بئی، ههروهه هه ر کام له: (فَخَرَّ الذِّینَ الرَّازِی، وَالشُّوْکَانِی، وَمُحَمَّدَ الطَّاهِرَ بْنِ عَاشُور) و هی دیکه ش، وایان گوتهوه.

هه لبه ته مانای دووه میان گونجوتره له گه ل سیاقه که دا، چونکه نزیکترین شت که راناوه که بۆی بگه پێته وه، ئیبراھیمه علیه السلام، هه لبه ته هه موو شتیک به ویستی خوایه، به لام په وته که هه مووی مه دح و ستایشه بۆ ئیبراھیم، واته: ئیبراھیم وه چه که ی خووی پاسپارد، که نه وانیش خوا به یه گهر (موحد) بن.

وه که خوا تبارک و تعالی له سووره تی (البقرة) دا ده فه رموی: ﴿وَوَصَّیْ بِهَا اِزْرَهْمُ بَنِیْهِ وَیَعْقُوبُ یَبْنِیْ اِنَّ اللّٰهَ اَصْطَفٰی لَکُمُ الدِّیْنَ فَلَا تَمُوْنَنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُوْنَ﴾ (۱۳۲) واته: ﴿وَوَصَّیْ بِهَا اِزْرَهْمُ بَنِیْهِ وَیَعْقُوبُ﴾، هه م ئیبراھیم پۆله کانی خووی پاسپارد، هه م یه عقوویش، چیان گوت؟ ﴿یَبْنِیْ اِنَّ اللّٰهَ اَصْطَفٰی لَکُمُ الدِّیْنَ فَلَا تَمُوْنَنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُوْنَ﴾ (۱۳۲) واته: نه ی پۆله کان! خوا ئایین و به رنامه ی بۆ هه لباردوون، ئنجا به ملکه چیی بۆ خوا نه بئی، مه مرن، واته: به پیتی ئیسلام بژین، تا کو له سه ر نه وه به رنامه یه ش گیان بسپێرن، وشه ی (عَقِب) به مانای (دُرِیة) و به مانای (أولاد) دی، واته: وه چه وه، پۆله کان.

که واته: ئیبراھیم علیه السلام، له لایه که وه بیزاریی و دووری خووی له بابی و له گه له که ی راگه یاندوه، ههروهه ها له په رسته راوه کانیان و ته نیا په رستنی خوا ی، ته به نیی کردوه و راگه یاندوه، له لایه کی دیکه وه: کاریکیشی کردوه، نه وه به رده وام بئی له ئیو پۆله کانیدا، له ئیو وه چه که شیدا، بۆ نه وه ی بگه پێته وه بۆ لای خوا، واز له پێچکه کان و له په رسته راوه کانی دیکه بێنن، ته نیا راسته شه قامی خوا بگرن و ته نیا به ندایه تیی بۆ خوا بکه ن.

(۶) - ﴿لَعَلَّهْمُ یَرْجِعُوْنَ﴾، به لکو بگه پێته وه، واته: نه وانهی لایاندوه، له شیرکه وه وه له کوفره وه، بگه پێته وه بۆ ته وه حیدو بۆ ئیمان، یا خود بگه پێته وه بۆ به ندایه تیی کردن بۆ خوا و بۆ خوا په رستیی.

وہاں لہ سەرەتاوہش گوتمان: ئەمە ھەمووی دلدانەوہیە بۆ پێغەمبەری خاتەم
 ﷺ، کە لەم سوورەتەدا ئەم سۆ ئایەتە بۆ ئیبراھیم عليه السلام تەرخانکراون، دواتر
 یازدە (۱۱) ئایەت بۆ بەسەرھاتی مووسا عليه السلام لێکەڵ فیرعەوندان، دواتریش
 نۆ (۹) ئایەت بۆ باس و خواستێک دەرپارەیی عیسا عليه السلام، ئەو سۆ پێغەمبەرە:
 ئیبراھیم و مووسا و عیسا، ھەمان ئەو پەيام و بەرنامەیان ھێناوە، کە پێغەمبەری
 خاتەم ھێناویەتی.

کەواتە: ئەو موحەممەد! ئەو پێغەمبەرانی، سەرەشتی تۆن، ئەوانیش ئەوہتا
 لێکەڵ نزیکترین کەسانی خۆیاندا، لێکەڵ کۆمەلگای گەلەکەیی خۆیاندا پروپەرپوو
 بوونەوہ، ئیبراھیم لێگەڵ باپی و گەلەکەیداو، مووساش بەرەنگاری فیرعەون و دارو
 دەستەو شوێنکەوتووای پۆتەوہ، ھەر وہا عیسا ش ھەمان ئەو خوا بەیە کگرتنە
 بە بەنوو ئیسرائیل ھاگەیانداوہ، کە تۆ فەرمانت پێکراوہ، کە پێشێ بە گەلەکە
 خۆت و، کۆمەلگایەکەیی خۆت، دواتریش ھەموو مروؤفاہیتیی پابگەییەتی.

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

بئبروایانی رۆژگاری یتیمه‌مبه‌ر ﷺ، باب و باپیرانیان خوا ﷺ له نازو نيعمه‌ت و ژيانی دنيا به‌هره‌مندى کردوون، که چى کاتیک قورئانى راست و، یتیمه‌مبه‌رى رۆشنیان بۆ نیردراون، قورئانیان به جادوو داناهو، خۆزگه‌شیان خواستوه، قورئان دابه‌زیایه سهر پیاویکی مه‌زن، له یه‌کیک له دوو شاره‌کان! (واته: نه‌و پله‌ی یتیمه‌مبه‌رایه‌تییه نه‌درا بایه موحه‌مه‌د ﷺ و به حیساب به شایسته‌ی و بیان نه‌زانیوه)، به‌لام بئگومان نه‌ک ههر ئه‌وان به‌زه‌یى خویان به‌ده‌ست نیه، که له یتیمه‌مبه‌رایه‌تییدا به‌رجه‌سته‌یه، بگره ژيانی دنياو بزويوشیان به‌ده‌ست نیه، به‌لکو به پیتی وستی حه‌کیمانه‌ی خوا، پله‌ پله‌یى تیدا کراوه تاکو مه‌دارى یه‌کدى ساز بکه‌ن:

خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَيًّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ۝٢١ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ۝٢٢ وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْفَرِيقَيْنِ عَظِيمٍ ۝٢٣ أَهَرُ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سَخِرَآءً وَرَحْمَتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ۝٢٤﴾

شیکردنه‌وى ئهم ئایه‌تانه، له یازده برکه‌دا:

١- ﴿بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ﴾ به‌لکو من ئه‌وانه‌و باب و باپیرانیانم به‌هره‌مندى کرد، (الطَّيْرِي) ده‌لن: ﴿قَلَّمَ أَعَاظَهُم بِالْعُقُوبَةِ عَلَى كُفْرِهِمْ﴾، په‌لهم نه‌کرد، له‌وه‌دا که سزایان بده‌م له‌سهر کوفره‌که‌یان، یانی: به سزادان ئه‌وانم نه‌فه‌وتاند، تاکو کتیییکم بۆ سهر دابه‌زاندن و په‌وانه‌کراویکی رۆشنم له نێودا ناردن، که به‌و به‌لگانه‌ی به‌ه‌لگه‌یان دیتیته‌وه، بۆیان روون ده‌کاته‌وه، که یتیمه‌مبه‌رى خوایه‌و، له‌وه‌دا که ده‌یلن: له‌سهر هه‌قه،

﴿هَؤُلَاءِ﴾ به تهنید مهبست پی کومه لگهی پیغمبره ﷺ ﴿وَأَبَاءَهُمْ﴾ واته: خوځان و پیشینان، باب و باپیرانی شیامان ژياندو به هر مه ندمان کردن.

۲- ﴿حَقَّ جَاءَهُمُ الْحَقُّ﴾، تاكو هه قیان بۆ هات، واته: باب و باپیرانیامان له بهین نه برد، چونكه نه گهر نه وان له بهین چووبان، نهوانهی ئیستاش پهیدا نه ده بوون له وان، نهوانمان ژياندو به هر مه ندمان کردن، له ژيانی دنیا، ههروه ها نه مانهش تاكو هه قیان بۆ هات، كه نه وه هه قهش له قورئاندا بهرجهستهیه.

۳- ﴿وَرَسُولٌ مِّنْهُمْ﴾ پیغمبره یکی رۆشنیش، واته: ههر كه سیك ته ماشای بكات، ده زانی نه وه پیغمبره ی خوایه.

یاخود: ﴿مِّنْهُمْ﴾ واته: رۆشنكه ره وه یه، واته: مه بهسته كانی خو ی و، په یامه كه ی خو ی رۆشن ده كاته وه.

۴- ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ﴾، ئنجا كاتيك هه قیان بۆ هات، گوتیان: نه مه جادوویه.

واته: كاتيك هه ق و پیغمبره یکی رۆشن و رۆشنكه ره وه یان بۆ هات، بیبروابوون، كاتيك هه قیان بۆ هات گوتیان: نه وه جادوویه، (الطَّيْرُ) ^(۱) كه نه وه ی پیشیشمان لی نه قل كرد، زورچاران روونكرده وه دارشته كه ی له هی هه موویان روونترو ئاسانترو ریکتره، به خوړايش پی نه گوتراوه: (إِمَامُ الْمُقْسَرِينَ)، پیشه وای روونكه ره وانی قورئان، له تفسیری نه م رسته یه دا: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ﴾، ده لی: (أَي: هَذَا سِحْرٌ يَسْحَرُنَا بِهِ، وَلَيْسَ وَحِيًّا مِّنَ اللَّهِ، وَإِنَّا بِهِ جَاحِدُونَ، نُنْكِرُ أَنْ يَكُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ)، گوتیان: نه مه جادوویه، ده یه وئی ئیمه ی پئ جادوو بكات و، سروش نیه له خواوه، بویه ئیمه نكوولی ده كه ین له وه، كه له لایه ن خواوه ئی درابئ.

(۵) - ﴿وَلَنَأْتِيَهُمْ كَفْرُونا﴾، تيمش پي بيرواين، هه لېته ههموو بېيروايه كان كه گوتووایانه: تيم بهوه بېيرواين، واته: پروامان وانيه، نهوه خوا ناردبتي، نهك بلين: خوا ناردووي ته و برواشي پي ناكهين، بهلكو گوتووایانه: يمان وانيه خوا ناردي.

(۶) ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْمِثِينَ عَظِيمٍ﴾، گوئیان: ده بخواه
 ئه‌م قورئانه، بۆ سه‌ر پیاوێکی مه‌زن له‌ دوو شاره‌که‌دا دا به‌زبایه، له‌ هوێ هاته‌ه
 خواره‌وه‌که‌شی دا باسه‌مان کرد، بۆیه‌ خوا ﷻ به‌ سیغه‌ی کۆ قه‌رموویه‌تی: ﴿وَقَالُوا﴾،
 له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر وه‌لیدی کو‌ری موغیره‌ش وایگو‌تبێ، به‌لام ته‌عبیری کردوه، له‌ کو‌ی
 ده‌وره‌یه‌که‌ی و قه‌ومه‌که‌ی.

﴿لَوْلَا﴾: (حَرْفُ تَخْضِیضٍ، اسْتَعْمَلَ هُنَا فِي مَعْنَى إِبْطَالِ كَوْنِهِ رَسُولًا، لِأَنَّ التَّخْضِیضَ عَلَى تَحْصِيلِ مَا هُوَ مَقْطُوعٌ بِإِنْتِقَاءِ حُضُولِهِ، یَسْتَلْزِمُ الْجَزْمَ بِإِنْتِقَائِهِ)، ﴿لَوْلَا﴾: لَیْزِهِدَا پیتی هاندانه، به لَام به کاره یَنَزَاوَه، له مانای هه لَوَه شانه وهی ئه وه دا، که ئه و (موحه ممه د) پَه وانه کراو بی له خواوه، چونکه هاندان بۆ پیداکردنی شتیک، که دُنْیای پَیدا نابِی، ئه وه ده خوازی که دُنْیای ئه وه شته ئیه، یه کیك به یه کیك ده لَی: گِزهرِیکم لَیْره بۆ هه لَقَه نه، یان ئاوَم بۆ له و به رده پیداکه، یان: ده بووایه گِزهرِیکت لَیْره هه لَقَه ندبایه، یان ده بووایه وابهکی، که ده زانی وانیه، ئه وه یانی: نکوویی له وه ده کهم، ئه وه هه بی، یان یتوانی وابهکی.

که بیرده دهلین: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرَبَيْنِ عَظِيمٍ﴾
 که ده‌شزانن بهو جوړه له‌سهر بابایه‌کی وا دانه‌به‌زیوه، مه‌به‌ستیان ته‌وه‌یه که
 پاست نیه تهو قوړتانه، له خواوه ده‌به‌زیتربیی و هاتبی، ته‌گهر له‌لایه‌ن خواوه
 بووایه، ده‌بووایه دابه‌زیته سهر پیاوړکی مه‌زن، له یه‌کیک له دوو شاره‌کان، ننجا
 که دانه‌به‌زیوته سهر وان، که‌واته: دانه‌به‌زیوه بو سهر توش ته‌ی موچه‌ممه‌د!
 مه‌به‌ستیان ته‌وه بووه.

پېشتر باسماڭ كىرد، كە ئەو دوو پىاوانە كى بوون، ياخود ئەو پىاوه كى بووه،
 لە دوو شارەكاندا، بە نىسبەت دوو شارەكانەو: (التَّعْرِيفُ فِي الْقَرِيْنَيْنِ لِلْعَهْدِ)،
 ناساندن لە (الْقَرِيْنَيْنِ) دا، دوو شارە گەورەكان، بۆ عەھدە، واتە: دوو شارەكە كە
 زانراون، زۆربەى توێژەرەوان دەلێن: مەبەست پێيان مەككەو تائىف بووه، كە
 پىاوه كەيانيان بە مەزن داناو، ﴿عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرِيْنَيْنِ عَظِيمٍ﴾، پىاوێكى مەزن
 لە يەكێك لە دوو شارەكاندا، ديارە ئەو كاتە پىاو مەزنى مەككە، بەراى هەندى
 لە توێژەران، (الْوَيْلُ بِنُ الْمُغِيرَةِ) بووه، هەندىكيش گوتوو يانە: نەخىر بەلكو (عُتْبَةُ
 ابْنِ رِيْعَةَ) بووه، هەرودەها پىاوه مەزنى كەى تائىف كە ئەوان مەبەستيان بووه،
 (كِتَابَةُ ابْنِ عَبْدِ يَالِيل) بووه، هەندىكيش گوتوو يانە: (عُرْوَةُ بْنُ مَسْعُودِ الثَّقَفِيِّ)
 بووه.

رايه كى دىكەش ئەو ديه، كە مەبەستيان پىاوێكى ديارىيكرائ، يان دوو پىاوى
 ديارىيكرائ نەبوون، بەلكو بە گشتى گوتوو يانە: دەبوو يە قورئان دابەزێتە سەر
 پىاوێكى مەزن لە نێو تائىف دا، ياخود لە نێو مەككەدا، كە بەو پێوهرى ئەوان،
 هەم مەككە و هەم تائىفیش، پىاوون لەو جورە پىاوانەى ئەوان بە مەزنيان
 داناون!

ئەوان پێيان وابوو، ئەو ديه شايستەى لە مروڤدا دىنێتە دى، بۆ
 پێغەمبەر ايه تى ئەو ديه كە مەزن بى، ئەو مەزنيەى ئەوانیش مەبەستيان بووه،
 هەبوونى سەرودەت و سامان بووه، دەستروېشتووى و دەور قەلەبالڭ بوون بووه،
 بە خزم و كەس و قەوم، خاودى (مَحَاسِنُ التَّأْوِيلِ)، (جَمَالُ الدِّينِ الْقَاسِمِيِّ)^(۱)، لە
 تەفسىرە كەيدا دەلێ:

(وَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهَا رُبُّنَةٌ رُّوحَانِيَّةٌ، تَسْتَدْعِي عَظَمَ النَّفْسِ بِالتَّحَلِّيِ بِالْفَضَائِلِ
 وَالْكَمَالَاتِ الْقُدْسِيَّةِ، لِأَنَّهَا تَزْخَرُ بِالزَّخَائِفِ الدُّنْيَوِيَّةِ)، واتە: ئەوانە نەيانزانىو كە

پېغەمبەرلایەتیی پلەیه کی پرووحانیی و مەعنەوییه و ئەو دەخوای ئێ و پووحە و، ئەو نەفسە مەزن و پازێزانەو بە بێ بە سیفەتە بەرزەکان و تەواوییه پاکیه کان، نەك خۆپازاندنەو بە زرق و برقی دنیاای.

بەرگ و پۆشاکى وابى، و لاخى سواریه کەى - ئەو کاتە - وابى و، خانووبەرەى وابى، سەرودەت و سامانى وابى، خزم و خەلکى وابى، ئەوانە شتى پووکەشیی و پووالەتیی، دنیایین و زوو تپپەرن، ئەوێ دەمپیتتەو، سیفەتە مەعنەوییه کان. خوا ﷻ لێ وەلامیاندا دەفەرموى:

(۷) - ﴿أَمْ يَقْسُمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ﴾، ئایا ئەوان بەزەیی پەرورەدگارت دابەش دەکەن؟ هەمزە (أى) سەر: ﴿أَمْ﴾، (لِلإِسْفَهَامِ الْإِنْكَارِ)، پرسیارکردنى نكوولییلێکەرانهیه، واتە: بێگومان ئەوان بەزەیی پەرورەدگارت دابەش ناکەن، مەبەست لێ بەزەیی پەرورەدگاریش پلەى پېغەمبەرلایەتیی بوو، چونکە بەزەیی خوا ﷻ لێ ژيانى بەشەردا، وەك لێ پلەى پېغەمبەرلایەتیییدا بەرجەستە بوو، لێ هیچ شتیکی دیکەدا بەرجەستە نەبوو، لەبەر ئەوێ بەبێ پېغەمبەرلایەتیی، مەرفایەتیی لەسەر هەموو نێعمەتەکانی دیکە، کە خوا پێی داو، قەرزاز دەپیتتەو، بە شیوەیەك مامەلە لەگەڵ نێعمەتەکانی خوادا دەکات، کە لێ جیاتی لێیان بەهرەمەند بێ، لێیان زەرەرمەند دەبێ، ئەگەر دەسەلاتە، ئەگەر سەرودەت و سامانە، ئەگەر زانیاریە، ئەگەر عەقلە، ئەگەر لەشەساغیە، هەرچی هەیه، لێ راستیدا پېغەمبەرلایەتیی و وەحیی، پووحیکە بە بەر ژيانى مەرفادا دەکری، وەك خوا ﷻ لێ کۆتایی سوورەتی (الشوری) دا دەفەرموى: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾.

(۸) - ﴿نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، (نەك هەر دابەشکردنى بەزەیی خوا بە دەست ئەوان نیە)، بە لێکو تێمە بژیویانمان لە نێویاندا (لێ ژيانى دنیادا) دابەشکردو، ﴿مَّعِيشَتَهُمْ﴾، خوێندراویشەتەو: (مَعَايَشُهُمْ)، (الْمَعِيشَةُ: مَا يَتَعَيَّشُ بِهِ)، (مەیشە) شتیکی مەرفۆف پێی بژی، واتە: بژیو، پۆزی، تێمە نەك هەر دابەشکردنى بەزەیی خۆمانمان، نەداوێتە

دەست وان، بەلکو دابەشکردنى بۆيۈ، كە پىي دەژىن لە ژيانى دىيادا، ئەوئەش بە دەست ئېمەيە، بە پىي سىستى ئېمەو، بە ويستى ئېمەيە، زانايان گوتتويانە: ئەمە ھۆكار دۆزىيە بۆ نكوولپى و ئەو لابردنەي كە لە نكوولپيەكە وەرەگىرى، بەلگە ھىئانەوئەيە لەسەرى، واتە: ئېمە وەك چۆن بۆيويانمان دابەشكردو، بۆيە ئەوان لە كاروبارياندا، بەو شۆئەيە كە ئېمە سىستىمان داناو، بە پۆئە دەچن، لە بواری ژيان و گوزەرانىندا، بە ھەمان شۆئە لە دابەشکردنى بەزەيى خۆشمان و سپاردنى ئەركى پىغەمبەرايەتتىشدا، بە ھەمان شۆئە، ئەوئەش ھەر بە دەستى ئېمەيە، بە دەست ئەوانەوئەيە.

كەواتە: ھەر بەو كە تەماشادەكەن، ھۆكارەكانى دابەش كرانى بۆيۈ، لە ژيانى دىيائىندا بە دەست خوايە، دەبووايە بزەنن ئەو پەلەي پىغەمبەرايەتتىش، بە پىي بۆچوونى ئەوان و بە پىي خۆزگەي ئەوان نىيە، بە پىي پۆئەرى ئەوان نىيە، بەلکو بە پىي پۆئەرى خوايە ﷺ كە جايە لە پۆئەرى وان، پۆئەرى ئەوان برىتيە لە سەرۋەت و سامان، دەستپۆئەرىتى و دەور قەلەبالغ بوون و، ھەموو ئەو شتەنە كە بەزۆرىيەيە، مەروئەكان لەسەر ئەو شتەنە قەرزدار دەبنەو، ئەگەر بە شۆئەيەكە مامەلەيان پىي نەكەن، كە جىگاي پەزەماندىيە خوا بى، مەروئە لەسەر قەلەبالغىيە دەوربەرى و، لەسەر سەرۋەت و سامانەكەي و، لەسەر ئەو نازو نىعمەتەنەيە دىكە، كە خوا ﷻ پىي داون، مادام ئىمانيان لەگەلدا نەبى، لەسەريان قەرزدار دەبىتەوئە دەبنە مايەي شەرمەزارىي.

بەلام پۆئەرى خوا ﷻ ئەوئەيە، كە ئەو مەروئە عەقلى چەندە، مەدەنەكەي چەند پاكەو، پەشتەكەي چەند بەرزەو، ئاكارەكانى و، دىوى مەغنىيەي و پووحىي، چۆنە؟ كە مەروئە بە پووح مەروئە، نەك بە جەستەو بە سەرۋەت و سامان و بەو قەلەبالغىيەي لە دەورىەتى.

(۹) - ﴿وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ﴾، ئېمە ھەندىكيايمان بەسەر ھەندىكيان دا بە چەند پەلە بەرز كەردۆتەو.

(۱۰) ﴿لَسَخَدَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا﴾، تاكو هەندێکیان هەندێکیان بە ئیشتیپکەر بگرن، (سُخْرِيًّا أَي: مُسَخَّرًا، وَاللَّامُ لِلتَّعْلِيلِ، فَالْكُلُّ مُسْتَعْمَلٌ لِغَيْرِهِ)، بۆ ئەوەی هەندێکیان هەندێکیان بە کارپێکراو بگرن، (سُخْرِيًّا): (مُسَخَّر)، کارپێکراو، بە کارهێنراو، لە راستییدا، لە کۆمەڵگای مروّفايه تیبیدا، هەموو چین و توێژەکان یە کدی بە کاردههێنن.

﴿سُخْرِيًّا﴾، خوێندراوی شه تەوه: (سُخْرِيًّا)، هەردووکیان هەر بەمانای کارپێکراو دێن، هەندێکی ش گوتوو یانە: (سُخْرِيًّا) بە مانای گالته پێکراو، نە ک کارپێکراو، بەلام ئەو مانایە بێهێزەو، لەگەڵ سیاقی ئایە تەکانیشدا ناگونجی.

(۱۱) ﴿وَرَحِمَتْ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾، بەزەیی پەرورەدگار یشت باشتەر لەوەی، پەزمەندە ی دەکەن و، کۆی دەکەنەوه.

بەزەیی پەرورەدگار ت، دەگونجی مەبەست پێی پێغەمبەرایی یی بـ و، دەگونجی مەبەست پێی بەهەشت بـ و، دەگونجی مەبەست پێی ئیمان و تاعەت بـ و، ئەوه باشتەر لەوەی کۆی دەکەنەوه سەر یە ک.

ئەم ئایە تە موبارە کە باسی حیکمەتی ئەو بەرز یی و نزمیە دەکات کە لە کۆمەڵگای بەشەردا هە یەو، هەر کۆمەڵگایە ک ئەو بەرز یی و نزمیە ی تێدایە، بەرز یی و نزمیە کە ش مەرج نیە، تەنها لە پووی سەرودەت و سامانەوه بـ و، بەلکو لە پووی عەقڵ و هۆشەوهیە، لە پووی هیژی جەستەوهیە، لە پووی رەوشت و ئاکارەوهیە، خوا ﷻ وایداناه، هەند ی کەس هەر بە زگماک، بە حەوسەلە ترە لەوی دیکەو، یەکی کە هیدی و مەند ترەو، یەکی ک زوو توورە دەبـ و، یەکی ک درەنگ توورە دەبـ و، هەر بە فیترەت هەندێکیان هۆشیان تێترەو، هەندێکیان هۆشیان کولە، هەندێکیان زمان پاراوترن و، پەوانی بێ ترن، هەندێکیان هیژی جەستەیان زیاترە، هەندێکیان لە پووی کۆمەلایە تییهوه توانای تیکەلی و گونجاویان لەگەڵ خەلکدا زیاترە، هەندێکیان رەوشت و ئاکاریان جوان ترەو زیاتر توانایان هە یە، راستی بـ و، ئەمین بـ و، دادگەر بـ و، بە رەحم بـ و، هەندێکیان کە متر ئەو توانایەیان هە یە.

ھەلبەتە مەرۇف ھەمووی خوای پەرورەدگار، وای خولقاندوھ، بتوانى شتە چاکەکان وەدەست بېنى، بەلام ھەرچۆن بى، بەرزى و نزمى ھەر ھەيە، ئنجا لە ئەنجامى ئەو بەرزى و نزمىيەدا، چ لە سيفەتە مەعنەويەکان، چ لە سيفەتە جەستەيەکاندا، لە ئەنجامى ئەو دەدا، کاروبارەکان جۆراوجۆر دەبن، ئەو کاروبارانەى کۆمەلگا دابەش دەبن بەسەر خەلکداو، دابەش بوونی کارەکانىش بەسەر خەلکدا، دەبیتە ھۆى ئەو ھەر کام لە توێژەکانى کۆمەلگا، بەلکو تاکەکانى کۆمەلگا، ئەوى دیکە بەکاربېنى، بۆ وینە: پزىشك خزمەتى نەخۆشەکان دەکات، بەلام نەخۆشەکانىش خزمەتى پزىشك دەکەن، ھەرۋەھا وەستاو کرێکار پیکەرە خزمەتى يەکدى دەکەن، ھەرۋەھا کاربەدەستان لەگەڵ ھاوولاتیيان، کاربەدەستان خزمەتى ھاوولاتیيان دەکەن، کاروباریان بۆ رادەپەرڤنن، ھاوولاتیيانىش خزمەتى کاربەدەستان دەکەن، بەقسەيان دەکەن و، فەرمانبەرەيان دەکەن، ھەرۋەھا دەولەمەندو نەدار، دەولەمەند خزمەتى نەدار دەکات، يان فروشیار خزمەتى کرپار دەکات، ھەرۋەھا ھەموو توێژەکانى کۆمەلگا بەو شىوہيەن، ئەگەر ورد لىكى بدەينەو، ھەر کاميکيان لە خزمەت ئەوى دیکەدايە.

ھەلبەتە ئەو لە ھالەتیکى ئاسايى و سروشتى کۆمەلگادا، بەلام کاتىک کە ھەندىک لە کۆمەلگا خۆيان بەسەر خەلکدا دەسەپنن و، ستم لەوانى دیکە دەکەن، ئەو ھالەتیکى ناسروشتى و نااسايە، شەریعتى خواو پیغەمبەرەان ھاتوون، ئەم ھالەتە ناسروشتى و نااسايەى کۆمەلگا بگۆڤن، کە ھەندىک خۆيان بسەپنن بەسەر کۆمەلگادا، لە ڤوى سياسیەو، کە بە شىوہى مىزاجى و، بە شىوہى بنەمالەيى و، بە شىوہى مىراتى و، بە شىوہى خۆسەپاندن ھۆکمرايى بکەن، ھەرۋەھا سەرۋەت و سامان قۆرخ بکەن، بۆ خۆيان و خزم و ھەرووبەريان، ئەو ھالەتیکى نااسايەو، دەبى بگۆڤدرى، ئەگەرنا لە راستیدا کە دەفەرەمۆ: ﴿لَتَّخِذْ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرَآءَ﴾، بۆ ئەو ھەندىکيان ھەندىکيان

بەکاربێنن، ئەیفەرمووه: ھەندێکیان ئەوانی دیکە، بەئکو فەرموویەتی: ھەندێکیان ھەندێکیان، وەك چۆن لە مەسەلە ی پیاو ئافرەتدا، خوا ﷻ فەرموویەتی: ﴿يَسَا﴾
 ﴿فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ (النساء، ۳۱) چونکە وەك پێشتریش باسمان کرد،
 پیاو ھەندێ سێفەتی تێدان، لە ئافرەتدا نین و، ئافرەت ھەندێ سێفەتی تێدان،
 لە پیاودا نین.

کەواتە: ھەر کامێکیان فەزڵ و زێندەییەکی ھەیە، بەسەر ئەوی دیکەدا، ئەك
 بە پەھایی پیاو زێندەیی ھەبێ بەسەر ئافرەتدا، یان ئافرەت زێندەیی ھەبێ
 بەسەر پیاودا، بەئکو پیاو ھەندێ سێفەتی ھەن:

ھێزی جەستەو، ھۆشێکی بەھێزتر، غیرەت و جورئەتێکی زیاتر، جەستەییەکی
 ماسوولکەیی و، دەنگێکی گە، ئافرەتیش لە بەرانبەردا، پەحم و سۆزێکی زیاتر،
 جەستەییەکی نەرمتر، دەنگێکی بە سۆزو ناسکتر، ھەر کامێکیان خالی بەھێزی
 خۆی ھەیە، ھەر کامێکیان زێندەیی ھەیە بەسەر ئەوی دیکەدا، ھەر کامێکیان
 شتێکی ھەیە، ئەوی دیکە نیەتی، یاخود بەو شتێوەیەو بەو ئەندازەیە نیەتی،
 ئنجا لێرەش بە ھەمان شتێوە کە دەفەرموێ: ﴿لَسَخَدَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرَ بَا﴾
 بۆیە ھەندێکیانمان بە چەندان پلە، بەسەر ھەندێکیاندا بەرز کردوونەو، تاكو
 ھەندێکیان ھەندێکیان بەکاربێنن.

مەسەلە ی سێهەم:

خستنه‌پووی که‌م بایه‌خیی ژبانی دنیا له‌ پوو ه ماددییه‌که‌یه‌وه، به‌وه‌ که‌
ئه‌گەر له‌به‌ر یه‌که‌ده‌نگ نه‌بوونی خه‌لک نه‌بووایه‌ له‌سه‌ر کوفر، خوا ﷻ سه‌ربان
و ده‌رگاو په‌یژه‌و ته‌خته‌کانی بێپروایانیشی ده‌کردنه‌ زیوو زیڕ، چونکه‌ ژبانی دنیا
به‌هره‌یه‌کی که‌مه‌و، مه‌نزله‌گای دوا‌پو‌ژیش له‌ گره‌وی پارێزکاران دایه‌:

خوا ﷻ ده‌فرمو‌ی: ﴿وَلَوْلَا اَنْ يَكُوْنَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرْ
بِالرَّحْمٰنِ لِيُؤْيُوْهُمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْنَا يَظْهَرُوْنَ ﴿٣٢﴾ وَلِيُؤْيُوْهُمْ اَنْوَآءَ
وَسُرُرًا عَلَيْنَا يَنْكَبُوْنَ ﴿٣١﴾ وَرُحْرُقًا وَاِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٥﴾﴾:

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م، ئایه‌تانه‌، له‌ هه‌شت بڕگه‌دا:

١- ﴿وَلَوْلَا اَنْ يَكُوْنَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً﴾، ئه‌گەر له‌به‌ر ئه‌وه‌ نه‌بووایه‌، خه‌لک
بنه‌ یه‌ک کۆمه‌ل، (الطَّيْرِي) ^(١) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا، ده‌لێ: ﴿وَلَوْلَا اَنْ يَكُوْنَ النَّاسُ اُمَّةً
وَاحِدَةً عَلَى الْكُفْرِ، فَيَصِيرَ جَمِيعُهُمْ كُفَّارًا، لَجَعَلْتُ لِلْكَفَّارِ لِيُؤْيُوْهُمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ﴾، ئه‌گەر
له‌به‌ر ئه‌وه‌ نه‌بووایه‌، خه‌لک بێته‌ یه‌ک کۆمه‌ل له‌ کوفرداو، هه‌موویان بنه‌ بێپروا،
ئه‌وانه‌ی بێپروان بۆ خانووه‌کانیان، سه‌ربانی زیومان بۆ ده‌ره‌خساندن.

٢- ﴿لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرْ بِالرَّحْمٰنِ لِيُؤْيُوْهُمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ﴾، بۆ ئه‌وانه‌ی بێپروان
به‌ (خوا‌ی) به‌ به‌زه‌ی سه‌ربانه‌ زیوییه‌کانه‌ان بۆ ده‌ره‌خساندن.

(سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ)، (سُقْف) تاکه‌که‌یه‌تی، هه‌روه‌ک به‌ (سُقْف)
یش خوێندراوه‌ته‌وه‌: ﴿لِيُؤْيُوْهُمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ﴾، (سُقْف) یان (سُقْف) (أَعَالِ)

يُوتِيهِمْ وَهِيَ السُّطُوحُ)، سەررەوێ خانووێ کانیا، بە کوردیی دەلێن: سەربان، ئەوێمان بۆ دەکردن بە زیو.

٣- ﴿وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾، پەڕێهێ زیویشمان بۆ دەرپەخساندن، کە پێیاندای سەربەکەون، پەڕێهێ قادرمەکانیشیامان بۆ دەکردن بە زیو، (مَعَارِجَ) کۆی (مِعْرَاج) یان (مَعْرَج) ه، واتە: پەڕێهێ، (مَعَارِجَ أَي: مَرَاقي جَمْع مِرْقَافَ)، پەڕێهێکان، پەڕێهێ، هەررەها (دَرَجَ) یشی پێ دەلێن، ﴿عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾، (عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ، يَصْعَدُونَ)، بەو پەڕێهێکاندا سەررەکەوتن بۆ سەررەوێ خانووێ کانیا، یاخود بە قاتەکاندا.

٤- ﴿وَلِيُّوتِهِمِ أَبْوَابُ﴾، هەررەها بۆ مالهێ کانیا دەرگامان بۆ دەرپەخساندن، (دیسان لە زیو) چونکە پێشێ فەرموویەتی: (مِنْ فَضْلِهِ)، کەواتە: یانی دەرگاڵیەکانیشمان بۆ دەکردن بە زیو.

٥- ﴿وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَوَّنُونَ﴾، هەررەها تەختانیکی (لە زیو) کە لەسەریان پالێدەدەنەوه، (وَسُرُرًا مِنْ فَضْلِهِ عَلَيْهَا يَتَكَوَّنُونَ)، (سُرُرَ) کۆی (سَرِير) ه، (سَرِير) بە مانای تەخت دی، کە مەرووف لەسەری پادەکشێ، یان لەسەری دەررەوێ و، یان لەسەری شاندا دەدات، ﴿يَتَكَوَّنُونَ﴾، (التَّوَكُّؤُ وَالْإِتْكَاءُ: التَّحَامُلُ عَلَى الشَّيْءِ)، ئەوێهێ ئینسان پال بە شتیکیهێ بەدات، سەنگ بەداتە سەر شتیکی، واتە: شانی لەسەردا بەدات.

٦- ﴿وَزُخْرُفًا﴾، هەررەها زێڕیشمان بۆ دەرپەخساندن، کەل و پەلەکانیامان هەموو بۆ دەکردن بە زیو، سەربان و دەرگاڵ پەڕێهێ تەخت و قەنەفەکانمان وادەکرد، کە بتوانن لە زیو دروستیان بکەن، ئەو کاتە زێڕو زیو، دوو کاندزای زۆر بە نرخ بوون و، تێستاش زۆر بە نرخن، بەلام ئەو کاتە نرخ و بەهایەکیان لێک نزیک بووه، هەررەها زێڕی زۆڕیشمان بۆ دەرپەخساندن، وەک لە سوورەتی (الإِسْرَاءِ) لە نایەتی ژمارە (٩٣) دا، دەررەموێ: ﴿أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرَفٍ﴾ ٣٣، یان مایێکت هەبێ، خانوویکت هەبێ، لە زێڕ (زُخْرَفٍ)، بەلام ئەوێهێ لەو سیاقەدا، ئەگەرنا وشە (زُخْرَفٍ)، بە مانای زێڕیش هاتووه، بە مانای پاراوهیش هاتووه، بە مانای نەخش و نیگاریش هاتووه، بە مانای کەل و پەلی نایابیش هاتووه.

(۷) - ﴿وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، ئەمەش ھەمووی تەنیا رابواردىڭىزكى كەمى ژيانى دۇنيايە، ﴿مَتَعَ﴾، واتە: بەھرە وەرگرتىڭىزكى كەم، ھەرۋەھا خوتىندراۋىشەتەۋە: ﴿وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، ئىنجا ئەگەر (لەما) بى، ئەو كاتە (ل) بۇ جەختكردنەۋەيە، (مَا) يەكە بە ماناى (إِنْ) ە، (إِنْ) ى (مُخَفَّفَةً) لە (مُثْقَلَةً) بۇ تەئكىدە (ل) كە ئەو (إِنْ) ە، كە بۇ جەختكردنەۋەيە لە (إِنْ) ى (شَرْطِيَّةً) جيا دەكاتەۋە، يانى: ھەر كامىك لەمانە بە تەئكىد تەنیا رابواردنى كەمى ژيانى دۇنيايە، بەلام ئەگەر بە (إِنْ) بخوتىرتەۋە: ﴿وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، يانى: بە دۇنيايى ئەۋە ھەموۋى تەنیا رابواردىڭىزكى كەمى ژيانى دۇنيايە، واتە: ئەگەر (لەما) بى، ئەو كاتە زىاد كراۋە بۇ تەئكىد، واتە: ﴿وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾.

(۸) - ﴿وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾، دۋارۋۆزىش لە لای پەرۋەردگار ت بۇ پارىزكارانە، يانى: مەزلۇگای دۋارۋۆز، چونكە (الْآخِرَةُ) سىفەتى مەۋسۇۋىكى قىتتىراۋە، واتە: مەزلۇگای دۋارۋۆز لە لای پەرۋەردگار ت، تەنیا بۇ پارىزكارانە، واتە: ئەۋ بەھەشتە تەنیا لە گرەۋى ئىمانداران دايە.

خوَّا ﷻ باسى ھەلۋىستى بېيروايان دەكات، كە چۆن پېشنىاريان كىردۈە، يان خۆزگەيان خواستۈە، قوپئان بۇ سەر پياۋىكى مەزن، لەسەر يەكك لە دوو شارەكان دابەزىبايە، پياۋى مەزنىش مەبەستيان پىي پياۋىكى ساماندارو دەستۋۆشستوو و دەۋر قەلەبالغ بوۋە، ئىنجا خوَّا ﷻ بەۋ بۆنەيەۋە ئەۋ راستىيەى راگەيانند، كە ئەگەر لەبەر ئەۋە نەبوۋايە خەلك ھەموۋى لەسەر كوفىر كۆبىنەۋە، ئەۋانەى بېيروان بە خۋاى بە بەزەيى، واى بۇ دەكردن، كە سەربانى خانوۋەكانيان زىو بى، ھەرۋەھا پەيژەكان كە پىياندا سەردەكەون بۇ سەر بان، زىو بن، ھەرۋەھا دەرگاكانيان زىو بن، ئەۋ تەخت و قەنەقانى لەسەريان پشوو دەدەن و، شان دادەدەن و پال دادەنەۋە زىو بن، ھەرۋەھا زېرو زەمبەرىكى زۆر، ياخود رازاۋەيەكى زۆريان ھەبى.

کهواته:

﴿وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، واته: (مَا كُلُّ ذَلِكَ إِلَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا)، (إِنْ) لیره‌دا به مانای (مَا) یه بۆ لابردن (نفی)ه، (لَمَّا)ش، به مانای (إِلَّا) یه، واته: هیچ کام له‌وه نیه، مه‌گەر ڕابواردنی که‌می ژبانی دنیا بۆ، به‌لام ئەمه به‌جووری دیکه‌ش خوێندراوه‌ته‌وه: (وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا)، (إِنْ) بۆ ته‌ئکید، یانی: به‌ دلنیا‌یی هه‌موو ئەوه‌ی باسکرا، (لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا)، (ل) لیره‌دا بۆ ته‌ئکید، (مَا) یه‌که‌ش زیاد کراوه، بۆ جه‌خت‌کردنه‌وه، واته: (وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا)، کهواته: هه‌م (إِنْ)، هه‌م (ل) هه‌که‌ش و، هه‌م (مَا) یه‌که‌ش هه‌ر سێکیان بۆ جه‌خت‌کردنه‌وه‌ن.

﴿وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾، مه‌نزێگای کو‌تایی له لای په‌روه‌ردگارت بۆ پارێزکارانه، وشه‌ی (آخِرَةُ)، واته: کو‌تایی، به‌لام ئەمه به‌ سیاق د‌ه‌زانی و، له هه‌ندێ شو‌ئینی دیکه‌شدا خوا ﷻ وه‌صف کراوه‌که‌ی هێناوه، ﴿وَارِثَ الدَّارِ الْآخِرَةِ﴾ (۶۱) العنکبوت، (الدار الآخرة: المَثُوبَةُ الْآخِرَةُ)، پاداشتی پۆژی دوایی، یان مه‌نزێگای پۆژی دوایی، له لای په‌روه‌ردگارت، به‌لام بۆ پارێزکاران ته‌رخانکراوه.

شه‌ش کورته سه‌رنج له باره‌ی دنیا و د‌وا‌و‌ژه‌وه:

۱- له‌و باره‌وه قسه‌یه‌ک له حه‌سه‌نی به‌صراییه‌وه هاتوه، له باسی ئەم ئایه‌ته موباره‌که‌دا، که خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ئەگەر خه‌ڵک هه‌موویان له‌سه‌ر کوفر کۆ نه‌بووبانه‌وه، ئەوانه‌ی بێب‌روا ده‌بوون به‌رانبه‌ر خوا‌ی به‌ به‌زه‌یی، هه‌موو ده‌رو دیوارو خانووبه‌ره‌و ده‌رگا‌و په‌نجه‌ره‌مان بۆ ده‌کردن به‌ زێ‌رو زیو، حه‌سه‌نی به‌صرایی گو‌توویه‌تی: (لَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ كُفَّارًا أَجْمَعُونَ، يَمِيلُونَ إِلَى الدُّنْيَا، لَجَعَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى الَّذِي قَالَ، ثُمَّ قَالَ: وَاللَّهِ لَقَدْ مَالَتِ الدُّنْيَا بِأَكْثَرِ أَهْلِهَا، وَمَا فَعَلَ ذَلِكَ، فَكَيْفَ لَوْ فَعَلَهُ!)^(۱)، واته: ئەگەر له‌به‌ر ئەوه نه‌بووا‌یه، خه‌ڵک هه‌مووی بێب‌روا ده‌بن، تێک‌رایان، به‌ لای دنیا‌دا بشکینه‌وه، خوا (تَبَارَكَ وَتَعَالَى) ئەوه‌ی فه‌رموویه‌تی، ئەنجامی

دەدات، (ھەموو شتى بۇ دەکردن بە زیوو زېر)، دوايى ھەسەنى بەصرایى گوتوویەتی: بە خوا ژيانى دنیا زۆربەى خەلکى لار کردۆتەوھو پەلکیش کردوھ بەلای خۆیدا، لە ھالیکدا خوا ﷻ واشى بۇ نەکردوون، ئەدى ئەگەر وای کردبايە!

واتە: زۆربەى خەلکى دنیا، بە لای دنیادا پەلکیش بوون، بە لای پابواردنى دنیاداو، بە لای نازو نىعمەتى دنیادا، لە پووە ماددىيەکیەوھو، پووە مەعنەویيەکیەیان فەرامۆش کردوھ، پۆژى دوايیان فەرامۆش کردوھ، خواو خەلکیان لەبیر چووھ، ھەر لە سوپرگەى خۆياندا دەخولینەوھو، ئاگایان لە خواو خەلک نەماوھو، لە ھالیک دا خوا ﷻ واشى بۇ نەکردوون، کە فەرموویەتی، ئەدى ئەگەر وای بۇ کردبايە!!

۲- یەکیکی دیکە لە زانایان، (إِبْنُ زَيْدٍ) دیسان (الطَّبْرِي) ^(۱) ئەم دەقەى لیوھ دینى، لە بارەى تەفسیری ئەو ئایەتەوھو دەلی: (وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً عَلَى طَلَبِ الدُّنْيَا وَرَفْضِ الْآخِرَةِ)، ئەگەر لەبەر ئەوھ نەبووايە، خەلک ھەموویان ببنە یەك کۆمەل، لەسەر داواکردنى دنیاو پەتکردنەوھى پۆژى دوايى [خوا عز وجل ئاواى بۇ دەکردن].

۳- تەنیا یەك جار خوا ﷻ باسى زیو (فُضَّةٌ) ی کردوھ، کە باسى (سُقْف) یان (سَقْف) دەکات، سەقفى خانووھکان، یان سەربانەکانیان، بەلام دوايى کە باسى پەیزان (مَعَارِج) دەکات و، باسى دەرگایان (أَبْوَاب) دەکات و، باسى تەختان (شُرر) دەکات، وشەى (فُضَّة) ی بەکارنەھیتاوە، ھۆکارەکەى ئەوھە: (حُذِفَ الْوُصْفُ مِنَ الْمَعْطُوفَاتِ لِذِلَالَةِ مَا وَصِفَ الْمَعْطُوفُ عَلَيْهِ)، بۆیە وەصفى زیو قرتیتراوھ لەوانى دیکە، کە بادراونەوھو، گێردراونەوھو بۆ سەر (سُقْف)، چونکە لەوئى کە باسکراوھ، مانای وایە ھەمان ئەو زیوھ، بۆ پەیزەکانیش و بۆ دەرگاكانیش و بۆ تەخت و قەنەفەکانیش ھەر ھەيە.

۴- لەو بارەوھش فەرمایشتى پێغەمبەرە خوا ﷻ زۆرن، بەلام دوو فەرمایشتان بە نموونە دینین:

۱- {الدُّنْيَا سَجْنٌ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةٌ الْكَافِرِ}، (أُخْرِجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۹۵۶، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۳۲۴، وَابْنُ مَاجَهَ: ۴۳۱۳)، واته: دنیا ھەپسخانە ی بڕوادارو بەھەشتی بێبڕوایانە.

یان: مەروۇفی بڕوادار وەك چۆن كەسێك لە ھەپسخانەدا دەبێ، لە سجن و زینداندا دەبێ، بە چوار دیواریك پێی لێگیراوەو، لە ژوورێك و چوار دیواریكدا قەتیس كراوە، مەروۇفیش لە ژيانى دنیادا، لەبەر ئەوەی پابەندە بە سنوورەكانى شەریعەتەو، بە كەیفى خۆى پەفتار ناكات و، بە كەیفى خۆى قسە ناكات، بەلكو ئاگادارى خولیاو نیەتەكانى نێو دلیشى دەبێ، لەو پوووەو خۆى بە كۆتكراو بەندكراو دەبینى، واته: كۆت و بەندى شەریعەت، كە دەزانى ئەو لە قازانجى دنیاو دواڕۆژیەتى، بەلام بابای بێبڕوا، خۆى بەرھەلدا دەبینى، ھیچ سنوورو لەمپەریك لەبەردەمى خۆیدا نابینى، ھەر بۆیەش یەكێك لە عاریفە گەورەكان دەلى:

(وَمَنْ أَبَاحَ النَّفْسَ مَا تَهْوَاهُ فَلَيْمَّا إِلَهُهُ هَوَاهُ)

واتە: ھەر كەسێك نەفسى چى ئارەزووى كرد، پێى بدات و، پێى پێبدات، ئەو پەرسەراوى بۆتە ھەواو ئارەزووى خۆى.

۲- {تَوَكَّاتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ، مَا سَقَى مِنْهَا كَافِرًا شَرِبَ مَاءً}، (أُخْرِجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۳۲۰، وَابْنُ مَاجَهَ: ۴۱۱۰، بِسَنَدٍ حَسَنٍ).

واتە: ئەگەر دنیا لە لای خوا ﷻ بە قەد ئالە مێشوو لەیەك نرخی ببوایە، قوومە ئاوێكى لى نەدەدا بە مەروۇفی بێبڕوا.

۵- قَوْلُهُ نَهْزِيلُهُ يَك:

پۆزێك جوولەكە یەكى تونچى، كە گەرماوى داگیرساندووە، سووتەمەنى و دارى داوونە بەر گەرماو و، لە ئارەق و تۆزو دووكەلدا، غەرق بوو، تەماشەكەتە ئەبوو ھەنەیفە پەحمەتى خواى لى بى، سوارى و لاخەو خەلكێك لە خزمەتى داى، چونكە ئەبوو ھەنەیفە و پراى ئەوێ زانیەكى گەورە بوو، بازراگانیكى

گەورەش بوو، دیارە بە بازەرگانییەکی خەزمەتی خۆشی و قوتابەکانیشی و، خەزمەتی خەلکیشی پێکردو، ئنجا لەگەڵ ئەویدا که زۆر ساماندار بوو، بەلام یەكجار خوا پەرست و زاهیدو بوو خوا صولحاو بوو، ساماندار بوون و دەستڕۆشتن، لە پرووی سەروەت و سامانەو، یان لە پرووی دەسەلاتەو، لەگەڵ بوو خوا صولحان و دینداری و پارێزکاری دا تێکناگیری..

ئنجا جوولەکه که ئەبوو حەنیفە دەبینی، بە بەرگیکی جوان و بۆنیکێ خوش و بە سواری و لاخ، خۆیشی غەرقی تۆزو ئارەق و دووگەل بوو، دەلی: ئەی ئیمام! دەلی: بەلی، دەلی: فەرموودەیه کی پێغه مبه‌ری ئیوه هه‌یه، که ده‌لی: {الذِّیْنا سَجَنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْکَافِرِ} واتە: دنیا سجنی بروادارەو، بەهەشتی بیروایە، ئنجا ئایا ئیستا تۆ وەک لە بەهەشتدا بی، دێهە بەرچاو، یان من، ئایا ژبانی من وەک سجن و زیندانه، یان هی تۆ؟ واتە: فەرماشته‌کی پێغه‌مبەر ﷺ پێچه‌وانه‌ی حالێ من و تۆیه!!

ئەبوو حەنیفە پیاویکی زۆر عاقل و بلیمەت بوو و قەد دانەماو، پتی دەلی: جوولەکه بە تەئکید حالێ تۆ ناخۆشەو، حالێ من خۆشە، بەلام حالێ تۆ ئەوێ ئیستات، لە چاو ئەو سزاو دۆزەخە چاو پرێت دەکات، ئیستات وەک بەهەشتی، منیش ئەو حالەکی تێیدام، لە چاو ئەو بەهەشتەکی که چاو پریم دەکات، ئێرەم وەک سجن و زیندان وایە.

وہ لَمَیْکی زۆر پر بە پێست و هەق و راست بوو.

۶- شاعیرێک (الْقُرْطُبِي) لە تەفسیرەکی خۆیدا^(۱)، چوار دێرە شیعری لێو دیت، لە بارە ژبانی دنیاو چۆنیەتی مامەلەکردن لەگەڵ ژبانی دنیادا، ئەم چوار دێرە شیعەرە دیت، پێم خۆشبوو بیانەینم:

تَمَتَّعَ مِنَ الْاَيَّامِ اِنْ كُنْتَ حَازِماً ... فَاِنَّكَ فِيْهَا بَيْنَ نَاحٍ وَآمِرٍ

إذا أًبقت الدنيا على المرء دينه ... فما فاتته منها فليس بضائر

فلا تزن الدنيا جناح بعوضة ... ولا وزن رُقٍّ من جناح طائر

فلم يرض بالدنيا ثواباً لمحسن ... ولا رَضِيَ الدُّنيا عِقَاباً لِكَاْفِرٍ

واتە: لە پۇژانئىكى كەمى ژيانى دنيادا، بەهرە وەرېگرە، ئەگەر تۆ خواوەن عەقلىكى باشى و ورياي، (واتە: مەچوو ھەموو پۇژەكانى ژيانى بکەى بە رابواردن و بەهرە وەرگرتنى ماددىي)، چونکە لە پۇژەكانى ژياندا، لە نيوان ئەووە داي، کە شت قەدەغە بکەى لە خەلکىک و، پىگىرى لە خراپە بکەى، ياخود فەرمانيان پى بکەى بە چاکە، (واتە: تۆ دەبى ژياتر مشوورى ئەووە بخۆى کە لە ژياندا بەو شىوہيە بى، لە پۇژانئىكى کەمدا بەهرە وەرېگرە، بايى ئەوئندە کە جەستەت پىويستى پىيەتى و ژيانى پىي بەرئوہ دەچى، بەلەم ھەول بەدە ئەرکى فەرمان بە چاکە و پىگىرى لە خراپە ئەنجام بەدى).

ئەگەر دنيا دیندارییەکەى بۆ مرؤف ھىشتەوہ، ئەوئندەى لە دنيا، لە دەستى دەچى، ھىچ زيانى پى ناگەيەنى، مادام دینی سەلامەت بووبى.

دنیا ھىندەى کىشى بەلە مئشووہلەيەک کىشى نيە، ھەرۋەھا ھىندەى پەرىک لە بەللى بەلندەيەک کىشى نيە (واتە: لە تەرازووى خوادا).

بۆيەش خوا ﷻ پازى ئەبووہ لە دنيادا پاداشتى چاکەکار بەداتەوہ، ھەرۋەھا پازىش ئەبووہ، دنيا بکاتە شوئى سزا، بۆ بىپروا.

دنیا نە شوئى پاداشتە بۆ چاکەکارو، نە شوئى سزايە بۆ بىپروا، نە جىي سزاي تيدا دەبىتەوہو، نە جىي پاداشتى تيدا دەبىتەوہ، ھىندە کەم و کورت و کەم بايەخە لە ڕووە ماددىيەکەيەوہو لە چاو قىامەت.

مەسەلەى چوارەم:

ئەوانەى لە ئاست قورئانى بىرخەروەى خواى بە بەزەىى دا خۆيان كۆير دەكەن و، نادیدەى دەگرن و، پشتى تیدەكەن، خوا ﷻ شەیتانیكى گومراکەریان بۆ دەپەخسینى و دەیتە ھاودەمیان، كەچى ئەوان پىيان وایە پى راستگرتوون، بەلام كە لە پۆزى قیامەتدا دینە لای خوا، دووریان لیان بە ئاوات دەخوازن، (واتە: لە شەیتانەكان)، بیگومان پىكەو بەشاربوونیشیان لە سزاو ئازارد، هیچ سوودیان پىناگەینى و، ھەر كەسەو سزاو ئازارى خۆى:

خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَفِيضٌ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ۚ وَإِنَّهُمْ لَيَصَدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ۚ﴾ (۲۷) حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَنْسُ الْفَرِيقَ ﴿۲۸﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿۲۹﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانه، لە دە برگەدا:

(۱) - ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ﴾، ھەر كەسێك لە قورئانى بىرخەروەى (خواى) بە بەزەىى، پشت ھەلكردوو بى، ياخود چاو نووقاو بى، خۆى كۆير كەربى.

(۲) - ﴿نَفِيضٌ لَهُ شَيْطَانًا﴾، ئیمە شەیتانیكى بۆ دەپەخسین، بۆ ئامادە دەكەین، (التَّقْيِضُ: التَّهْيِئَةُ وَالِإِتَاحَةُ)، بریتىە لە ئامادەكردن و ساز كردن، وشەى: (يَعِشْ) خوێندراویشەتەوہ: (يَعِشًا)، ئنجا (عِشًا، يَعْشُو، عِشًا: مَا يَلْحَقُ الْأَعْشَى، وَهُوَ الَّذِي لَا يُبْمِرُ بِاللَّيْلِ)، بەلام (عِشِي، يَعْشَا، عِشًا أَي: عَمِي)، (عِشًا، يَعْشُو، عِشًا)، ئەوہى كە باباى شەو كۆير، كە بە شەوئى نابىنى چى بەسەر ھاتوہ، ئەویش واى بەسەر بى، بەلام (عِشِي، يَعْشَا، عِشًا)، واتە: كۆير بوو، كەواتە: ئەگەر بخوێندىتەوہ: ﴿وَمَنْ يَعِشْ﴾، یانى: ھەر كەسێك شەو كۆير بى، ياخود خۆى نابىنا بكات، بەلام ئەگەر بفەرموى: (يَعِشَا)، واتە: ھەر كەسێك كۆير بى، ھەر ھەوہا لە

زمانی عەرپەبیدا دەلێ: (عَشِي إِلَى النَّارِ أَيْ: أَقْبَلَ)، بەلām (عَشِي عَنِ الذَّكْرِ أَيْ: أَعْرَضَ)، لێرەدا: ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ﴾، (مَعْنَى الْإِعْرَاضِ)، واتە: هەر کەسیک لە ئاست قورئاندا، کە بیرخەرەوهیە، بیرخەرەوهی خوای بە بەزەیی، خوێ کوێر بکات و، پشتی تێبکات، ئەو شەیتانیکی بۆ ئامادە دەکەین.

(۳) - ﴿فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾، کە دەبێتە هاو دەم و هاو رازی، (الْقَرِينُ: الْمُلَازِمُ وَالصَّاحِبُ)، کەسیک کە هەمیشە لەگەڵ کەسیکە و، هاو ئەیتە و، لێ جیا نابێتەوه، (الطَّيْرِي) لە تەفسیرە کەیی خوێ دا^(۱) دەلێ: (وَأَصْلُ الْعُشْوِ: النَّظَرُ بِغَيْرِ ثَبَتٍ، لِعَلَّةٍ فِي الْعَيْنِ، يُقَالُ مِنْهُ: عَشَا فَلَانَ يَعْشُو عَشْوًا وَعُشْوًا: إِذَا ضَعُفَ بَصَرُهُ، وَأَظْلَمَتْ عَيْنُهُ، كَأَنَّ عَلَيْهِ عِشَاوَةً)، وشەیی (عُشْوًا) لە ئەسڵدا بە مانای تەماشاکردنە بەبێ چاو چەسپاندن، لەسەر شتێک، یان بەبێ چاک دیتن، بەهۆی ئەوەوە کە نەخۆشیکە لە چاودا هەبێ، دەگوێرێ: (عَشَا فَلَانٌ يَعْشُو عَشْوًا وَعُشْوًا)، ئەگەر چاوی بێهێز بوو، چاوی تاریک داها، وەک پەردەیه کی بەسەرەوه بێ.

(۴) - ﴿وَأَنَّهُمْ لَيَصَّدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾، بە دنیایی ئەو (شەیتانە قەرین)انە، ئەو (بێروای)انە (کە لە ئاست کتیی خوادا کوێر بوون و نادیدهیان گرتووە)، هەڵدەخەلەتێنن و لە رێ لایان دەدەن (لە راستە شەقامی خوا).

(۵) - ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾، کەچی پێیان وایە، (لە رێ لادراوەکان پێیان وایە)، رێی راستیان گرتووە، یاخود: پێیان وایە: شەیتانەکان رێی راستیان گرتووە و رێی راست پێشانێ ئەوانیش دەدەن.

شایانی باسە: وشەیی (أَعْشَى)، بە مانای پیاوی شەو کوێر، (عُشْوَى) بە مانای ئافەرەتی شەو کوێر، ئنجال لێرەوه ئەو پەندە عەرپەبیە هاتو، کە دەلێ: (فُلَانٌ يَخْطِطُ خَبْطَ عُشْوَى)، واتە: فلانکەس بە رێیەدا دەڕوات و هەلسوکهوت دەکات، وەک چۆن ئافەرەتی شەو کوێر هەلسوکهوت دەکات، کە بە شەوێ نابینێ و، بەسەر دەرو دیواردا دەکەوێ، ئەو پەندە لەوەوە هاتو.

كەواتە: كە دەفەرموئ: ﴿وَأَنَّهُمْ لَيَصَّدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾، پېشى باسى قەرىنىك دەكات، ﴿فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾، ھەر كەسك لە ئاست قورپانى بېرخەرەوئى خوئى بە بەزەيىدا، كوئىر بئى، ياخود شەو كوئىر بئى، چاك چاوى نەكاتەوئە سەرنجى نەدا، شەيتانكى بۇ ئامادە دەكەين، بۇئى دەبىتە قەرىن، واتە: ھاوړئ و ھاوړل و ھاوړاز، دوایی دەفەرموئ: ﴿وَأَنَّهُمْ لَيَصَّدُّونَهُمْ﴾، ﴿وَأَنَّهُمْ﴾، راناوى كۆيە بۇ: ﴿قَرِينٌ﴾ دەچىتەوئە، لەبەر ئەوئى ھەر كامىك لە مروڤەكان، كە لە ئاست بەرنامەو كىتئى خوادان، كوئىر دەبن، خوا ﷻ قەرىنىكيان بۇ دەپەخسئى، كەواتە: دەبن بە كو.

كەواتە: قەرىنەكان، ئەوان لە رى لادەدەن، وشەئى: ﴿السَّبِيلِ﴾، كە (أل) ى ناساندنى لەسەرە، دەگونجئ بلىئى: لە رىيازەكە، كەواتە: (أل)ى ناساندنەكە بۇ (عەدە)، يانى: لە رىيازەكە، واتە: رىيازە زاندراوەكە، كە رىيازى خوايە، دەشگونجئ ئەو ناساندنە بۇ جىنس بئى، واتە: لە جىنسى رىئى راست، لە ھەموو روويەكەوئە لايان دەدەن.

﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾، (يَحْسَبُ الْمَضْذُودُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ)، لە رى لادراوەكان پىيان وايە، رىئى راستيان گرتوئە، ياخود: لە رى لادراوەكان پىيان وايە ئەو شەيتانە قەرىنانەئى لە رىيان لاداون، رىئى راستيان گرتوئە، بۇيە ئەوانىش لىيان بەھرەمەند دەبن.

(إِهْتِدَاء): برىتتە لە زانىارىي ھەبوون لە رىئى راست و بەھرە وەرگرتنىش لەو زانىارىيە، يانى: (إِهْتِدَاء) برىتتە لە رىئى راست زانىن و رىئى راست گرتن. (٦) - ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا﴾، ھەتا كاتك ھات بۇ لامان، واتە: يەكك ھات بۇ لامان، ئەمە خوئىراوئىشەتەوئە: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا﴾، واتە: مروڤە لە رى لادراوەكەو، شەيتانە ھاوئەكەشى ھاتن بۇ لامان.

(۷) - ﴿قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَسْرِ قَيْنِ﴾، (مروڤقە لە پرى لادراوھە) گوتى: خۆزگە لە نىوان من و لە نىوان تۆدا، دوورى دوو پۆژھەلاتەکان بووايە، کە مەبەست لە دوو پۆژھەلاتەکان، واتە: پۆژھەلات و پۆژئاوا، بەلام پۆژھەلات زاکراوھ بەسەر پۆژئاوادا، ئنجا نىوان پۆژھەلات و پۆژئاوا دوورى، بە ئەندازەى پانايى زەوييە، واتە: بە ئەندازەى ئەمسەر و ئەوسەرى زەوى، من و تۆ لىك دوور باين.

(۸) - ﴿فَيْسَ الْقَرَيْنِ﴾، واتە: تۆ خراپترين ھاوړازو ھاوڤل بووى.

(۹) - ﴿وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ﴾، (ئەمە کورتکردنەوى چەند ڕستەيەکە: سەرەنجام ھەموويان خراپە نىو سزاو، ئنجا خوا ﷻ پيى فەرموون: ھەرگيز ئەمڕۆ سوودتان پیناگەيەنئ، کە پشتر ستمتان کردو، ئەو کە لە سزادا ھاوبەشن، واتە: ھاوبەشيتان لە سزادا، سوودتان پیناگەيەنئ، چونکە ھەر کەسە پر بە پيستی تاوان و خراپەى خو، سزا دەدرى.

کەواتە: ﴿وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ﴾، (لن) بۆ جەختکردنەوھە ھەميشەيى کردن (تاکيد و تابيد)ە، واتە: ھەرگيز سوودتان پیناگەيەنئ، ﴿الْيَوْمَ﴾، ئەمڕۆ، ﴿إِذْ ظَلَمْتُمْ﴾، (إذ) (ظَرَفٌ مُّبْهَمٌ لِلزَّمَانِ الْمَاضِي)، (إذ) بۆ (ظرف)ە، بۆ کاتى ڕابردوو، کە لێرەدا مەجازە بۆ ھۆکار، واتە: لە ئەنجامى ئەوھدا کە تێو ستمتان کردو.

(۱۰) - ﴿أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾، واتە: بە ھۆى ئەوھە لەسزادا ھاوبەشن، سوودتان پیناگەيەنئ، خویندراويشەتەوھ: ﴿إِنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾، ئنجا ئەگەر (إِنَّكُمْ) بئ، ئەمە ڕستەيەکى دەست پینکردنە (جُمْلَةٌ إِسْتِثْنَائِيَّةٌ)، واتە: بە دلنایى تێو لە سزادا ھاوبەشن.

ئنجا ئەگەر بە (إِنَّكُمْ) بخویندریئەوھ:

کە دەفەرموي: ﴿وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ﴾، ئەمە لەوئ تەواو دەبئ، يانی: ئەمڕۆ ھیچ سوودتان پیناگەيەنئ، کە کاتى خو ستمتان کردو، ھەرگيزاو ھەرگيز.

(إِنكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ)، بە دۇنيایى ئىۋە لە سزادا ھاۋبەشەن، بەلام ئەگەر (أَنْتُمْ) بى، واتە: ئەمىرۆ ئىۋە، بەھۆى ئەۋەۋە كە لە سزادا ھاۋبەشەن، سوودتان پى ناگەيەننى.

يەككە لە تۈيژەرەۋان ئاۋا ئەم ئايەتە موبارەكە مانا دەكات: (تَقَرَّرَ الْيَوْمَ انْتِفَاءً انْتِفَاعِكُمْ بِالْإِسْرَافِ انْتِفَاءً مُؤَبِّدًا مِنَ الْآنَ)، ئەمىرۆ چەسپاۋە سوود نەبىننى ئىۋە، بەھۆى بەشدارىيتان و، ھاۋبەشىيتانەۋە پىكەۋە لە سزادا، كە ھەرگىز سوود نابىنن و ئەۋە كە ئىككىتان پى ناگەيەننى، واتە: لىرەدا لەم ئايەتە موبارەكەدا، سى وشە بەكارھاتوون:

۱- (لَنْ): بەكارھاتۋە بۇ كۆتايى پىھىنان لە داھاتوۋدا (لِلتَّائِيدِ الْمُسْتَقْبَلِي).

۲- (الْيَوْمَ): بەكارھاتۋە بۇ ئىستە، (لِلْحَال).

۳- (إِذْ) بەكارھاتۋە بۇ رابردوۋ، (لِلْمَاضِي).

ئىنجا ئەم سىيە، يەككىان بۇ داھاتوۋ، يەككىان بۇ ئىستە، يەككىان بۇ رابردوۋ، ھاتوون، ھەموۋشيان پەيۋەندىيان ھەيە بە: ﴿يَنْفَعُكُمْ﴾، مانايەكەشى ئاۋايە: ئەمىرۆ ھەرگىز سوودتان پىناگەيەننى، كە پىكەۋە بەشدارن لە سزادا، بەھۆى ئەۋەۋە كە لە رابردوۋدا ستەمتان كىردوۋ، ستەمەكەش بىرىتە لە شىرك و كوفىر.

ھەلبەتە ئىمە لە تەفسىرى (فُضِّلَتْ) دا كورتە باسىككىان لە بارەى نىزىكى فرىشتان لە بىرواداران و، ھى شەيتانان لە كافرانەۋە كىردوۋ، لىرە ناگەپىننەۋە سەرى.

مەسەلە ی پێنجەم و کۆتایی:

دلدانەوهی خوا ﷻ بۆ پیغەمبەر ﷺ کە ئەوانە ی هیدایەت وەرناگرن، سووچی خۆیانە و حەقەن دوو چاری سزاش دەبن، بۆیە پێویستە توند دەست بە پەيامی خواوە بگرتی و، دڵنیایی لەسەر راستە ڕێیە و بەرنامە کە ی بیرخەرەو و مایە ی پایە بەرزییە، لە پێش ویشدا هیچ پیغەمبەرێک بە جگە لە خوا پەرستی نی ئێردراوە:

خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصَّمَّ أَوْ تَهْدِي الْأَعْمَى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾ فَإِنَّمَا نَذِيرٌ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْقِمُونَ ﴿٤١﴾ أَوْ نُرِيكَ الْآزِي وَعَدْتَهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمِيعْ بِالْأَذَى أَوْحَى إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە سێزدە بڕگەدا:

خوا ﷻ لە کۆتایی ئەو ئایەتانەدا، ڕوو لە پیغەمبەری خاتەم ﷺ دەکات، بە پرسیارکردنی نکووییەکە رانەوه دەفەرموی:

(١)- ﴿أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصَّمَّ﴾، ئایا تۆ بە کەپان دەبیستینی؟ ﴿الصَّمَّ﴾، کۆی (أَصَم)، واتە: کەپ، ﴿الصَّمَّ﴾، واتە: کەپان.

(٢)- ﴿أَوْ تَهْدِي الْأَعْمَى﴾، یان ئایا تۆ ڕێنمایی کوێران دەکەیت؟ ﴿الْعَمَى﴾، کۆی (أَعْمَى)، یە.

(٣)- ﴿وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، یان دەتوانی کەسێک کە لە گومراپیەکی ناشکرا دایە، ڕێنمایی بکەیت؟ واتە: ئەوه بە تۆ ناگرێ، ئەوانەش هەستەوەرەکانی خۆیان لە کارخستوون، ئە بە گوێیان هەق دەبیستن، ئە بە چاویان هەق دەبینن، ئە بە عەقڵیشیان ڕی پاست دەدۆزنەوهو، لە گومراپیدان.

كەواتە: ئەمە دلدانەۋدە بۇ پىغەمبەر ﷺ، كە كەم و كوپى و سوۋچى تۇ
نە، ئەۋانە رپى راست ناگرن، بەلكو خۇيان نايانەۋى، بېست و بېنن و عەقل
و ھۇشى خۇيان بەكارىيىن.

(۴) - ﴿فَإِنَّمَا نَذْهَبَنَّ بِكَ﴾، لە حالىكدا كە ئىمە تۇ لاپەرىن، واتە: بتمرىنىن.

(۵) - ﴿فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْقِمُونَ﴾، ئەۋە بە دلىيى ئىمە لەۋان تۆلەستىنىن.

(۶) - ﴿أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْتَهُمْ﴾، يان ئەگەر ئەۋەى گفتمان پىداۋن، پىشانى تۇى
بدەين.

(۷) - ﴿فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ﴾، بە دلىيى ئىمە بەسەر ئەۋان دا تۋاندارىن، واتە: لە
ھەردوۋ حالاندا سزادارانى ئەۋان مسۆگەرەۋ، براۋەتەۋە، چ تۇ لاپەرىن، بە تەكىد ئىمە
تۆلەستىنىن لە ئەۋان و تۆلەيان لى دەستىنىن، سزايان دەدەين، چ تۇ بېلىنەۋە و،
پىشانىت بدەين ئەۋەى كە بەلىنمان پىداۋن و ھەپەشەمان پى لىكرىدوۋن، ئەۋە ئىمە
بەسەر ئەۋاندا بە تۋانين و تۋاندارىن، ئەۋەى مەنەۋى بەسەريان دىنىن.

ۋشەى (إِنَّمَا) لە ئەصلدا: (إِنْ مَا) يە، (إِنْ) بۇ مەرجه، (إِنْ الشَّرْطِيَّة) يە، (مَا) ش
زىادىكراۋە بۇ جەختىرەنەۋە، (وَإِنَّمَا) (نون) ەكەش لە (مِيم) ەكەدا (دَغَم) كراۋە،
ئەصلى خۇى (إِنْ مَا) يە، بۆتە (إِنَّمَا)، واتە: لە حالىكدا ئەگەر ھاتوۋ.

كە دەفەرەمۆى: ﴿فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْقِمُونَ﴾، ھەروەھا دەفەرەمۆى: ﴿فَإِنَّا عَلَيْهِمْ
مُّقْتَدِرُونَ﴾، (تَقْدِيمُ الْمُجْزُورِينَ عَلَى مُتَعَلِّقِيهِمَا، لِلإِهْتِمَامِ فِي التَّمَكُّنِ بِالْإِنْتِقَامِ
وَالْإِقْتِدَارِ عَلَيْهِمْ)، لە ھەردوۋكىيان دا كە (جَارٌ وَمَجْرُورٌ)، پىشخراۋە لە ئەصل
دا ئاۋايە: (فَإِنَّا مُنْتَقِمُونَ مِنْهُمْ)، ھەروەھا ئەۋەى دىكە كە دەفەرەمۆى: ﴿فَإِنَّا
عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ﴾، لە ئەصلدا ئاۋايە: (فَإِنَّا مُّقْتَدِرُونَ عَلَيْهِمْ)، ئەمە بۇ گرنگى
پىدانە، بەۋە كە خوا ﷻ دەستپۇشتوۋىە بۇ تۆلە لىستاندەۋەيان، ھەروەھا
دەستپۇشتوۋىە بۇ ھەر شىتەك كە بىھۋى پىشانى پىغەمبەر ﷺ بدات،
ھەپەشەيەك كە لە كافرەكانى كىردوۋە.

وشەى (وَعَدَ): ﴿الَّذِى وَعَدْتَهُمْ﴾ هەم بۆ ھەرەشەو، ھەم بۆ جگەلە ھەرەشەش بەکار دەھێنێ.

﴿مُقْتَدِرُونَ﴾، (الْإِقْتِدَارُ: إِمْتِلَاكُ مَمَامِ الْقُدْرَةِ، أَوْ شِدَّةُ الْقُوَّةِ)، (إِقْتِدَار): بریتىە لە بەدەستەو ھە گرتنى تەواوى دەسلالت و، یان زۆر بەھێزى، ئەم تەعبیرە کە لێرە ھاتو، لە سوورەتى (يُونُس) نایەتى (٤٦)دا، بەم جورە ھاتو: ﴿وَإِنَّمَا زُيِّنَكَ بَعْضُ الَّذِى نَعِدُهُمْ أَوْ نُوفِنُكَ فَإِنَّمَا مَرَجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ﴾، واتە: ئەگەر ھەندىک لەو ھى بەلێنیا ن پى دەدەین، پێشانى تۆى بەدەین، (کە سزادانیا نە)، یاخود تۆ ھەرتین و پێشانى نەدەین، شوێنى گەرانیو ھیان بۆ لای ئێمە، ھە، دوایى خوا ﷻ چاودێرە بەسەر ئەو ھەو ھە دەیانکرد.

یانى: ئەگەر لە دنیا شدا سزایان نەدەین، لە دواڕۆژدا سزادانیا ن مسۆگەرە.

بەكێك بۆى ھە، بەلى خوا ﷻ بۆچى دەفەر مۆى: ﴿فَإِنَّمَا نَذَرْنَاهُ يَكُ﴾، ئنجا ئەگەر تۆ لابەرین، دوایى دەفەر مۆى: ﴿أَوْ زُيِّنَكَ﴾؟ یان پێشانى بەدەین.

من گۆلېژر لە ھەموو تەفسیرەکان دەکەم و ئەو ھى بە دلم بى، جارى وایە رایەك لە یەكێکیانەو دەینم و، مەرچ نیە ھەموو جارێك ئاماژەى پێدەم، تەفسیرەکانم لە سەرەتاو ھە باس کردوون و لە کۆتاییدا ناویان دێنن، ئنجا لێرەدا یەکیان دەلن: ﴿فَالِئِدَّةُ التَّرْدِيدِ فِي هَذَا الشَّرْطِ تَعْمِيمُ الْحَالَيْنِ، حَالِ حَيَاةِ النَّبِيِّ ﷺ وَحَالِ وَفَاتِهِ، وَالْمَقْصُودُ: وَقْتُ ذَيْنِكَ الْحَالَيْنِ، لِأَنَّ الْمَقْصُودَ تَوْفِئْتُ الْإِنْتِقَامِ مِنْهُمْ﴾، ئەو ھە کە خوا ﷻ دوو ئەگەر ھى ھێناون، سوودەکەى ئەو ھە کە ھەردوو ھالەکان، ھالى ژیا نى پێغەمبەر ﷺ و ھالى مردنى، یانى: چ لە ھالى ژیا نى دا، چ لە ھالى مردندا، لە ھەردوو ھالەکان دا، ئەوان سزاداریا ن مسۆگەرە و پراو ھەتەو، لێرەدا مەبەست کات دیاریکەرنە بۆ تۆلە لێستاندەو ھە، بۆ سزادانیا ن، کە چ تۆ ھەرتین، تۆلەیا ن لى دەستین، چ تۆ ھەلێن، ئەو ھەندىک پێشان دەین، یان ئەو ھى ھەرەشەمان پى لیکردوون پێشانى بەدەین، لە ھەردوو ھالەدا ئێمە توانامان بەسەر یا ندا دەشکێ و لە دەستى ئێمە دەر باز نابن.

۸- ﴿فَاسْمِمْكَ بِالَّذِي أَوْحَىٰ إِلَيْكَ﴾، كەواتە: دەست بگرە بەوھوہ كە بۆ لات سروشكراوہ، (المسك: أَخَذَ الشَّيْءَ)، (مَسَكَ) ئەوھوہ ئىنسان شتەك بگرى، بەلام: (الِاسْتِمْسَاكُ: شِدَّةُ الْمَسَكِ)، (اسْتِمْسَاكُ) ئەوھوہ كە ئىنسان زۆر بە توندىي بىگرى، كە لىرەدا مەبەست بەردەوام بوونە، لەسەر دەستگرتنى پىتغەمبەر ﷺ بە قورئانەوہ، بە وەحىي خواي پەرۋەردگارەوہ.

۹- ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، بە دۇنيايى تۆ لەسەر رېيەكى راستى، ئەمە بەلكە ھىنانەوھوہ، بۆ فەرمانكردنى بە دەست پىتوہگرتنى وەحىي، واتە: توند دەست بەو وەحىيەوہ بگرە، كە بۆ لات سروشكراوہ، چونكە بىگومان تۆ لەسەر رېيەكى راستى.

۱۰- ﴿وَأَنَّهُ لَذِكْرُكَ وَلِقَوْمِكَ﴾، بە دۇنيايى ئەو بىرخەرەوھوہ بۆ خۆت و خەلكەكەت، يانى: ئەو قورئانە، راناوھەكى بۆ قورئان دەچىتەوہ، يان بۆ وەحىي دەچىتەوہ، وەحىيەكەش لە قورئان دا بەرجەستەيە، ئنجا دەلى: (ذِكْرُ الْعَقْلِ وَالتَّفَكِيرِ، وَذِكْرُ لِسَانِ الصُّبْحِ وَالشَّرَفِ)، (ذِكْر) بۆ خۆت و بۆ گەلەكەت، واتە: بىرخەرەوھوہ بۆ عەقْل و ھۆشت، ياخود باس و خواسى زمانەو ناوبانگە، بۆ خۆشت و بۆ خەلكەكەشت.

ھەرچەندە زۆرىك لە تويزەرەوانى قورئان وەك (الطَّبْرِي) و (ابن كثير) ھەموويان، (ذِكْر) يان بە ماناي شەپەف و ناوبانگ ھىئاوہ، واتە: ناوبانگە بۆ خۆت و بۆ گەلەكەت.

ھەلبەتە ئەم رەستە قورئانييە، لە سەرەتاي سوورەتى (الأنبياء) يشدا ھاتوہ، بەلام من پىم وايە، لىرەدا واباشترە بىرخەرەوہ بى، يانى: بىرخستەنەوہ، ئامۆزگاريە، بۆ خۆت و بۆ كۆمەلگەكەشت، لە قۇناغى يەكەمدا، ئەگەرنا دوايى: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ۱۰۴، يۇسۇف، قورئان تەنيا بىرخەرەوھوہ بۆ ھەموو جىھانيان.

دەشگونجى مەبەست لە (ذِكْر) ھەم لىرە، ھەم لە شوپنەكانى دىكەش، مەبەست ناوبانگ بى و پىگە و پلەي بەرز بى، كە بىگومان ھەر كەسيك دەست بە قورئانەوہ بگرى و رىزى قورئان بگرى و قورئان لە باوہش بگرى، وەك چۆن

بوی ده‌بیته پهن‌دو ناموژگاری و بیرخه‌ره‌وه، به هه‌مان شیوه بۆشی ده‌بیته ناوو ناوبانگ و پایه‌داریش، به‌لام واپیده‌چی زیاتر مانای یه‌که‌م مه‌به‌ست بی، واته: بیرخه‌ره‌وه‌یه بو خۆت و گه‌له‌که‌ت.

(۱۱) - ﴿وَسَوْفَ تَسْتَخْلُونَ﴾ له مه‌ودواش لی‌تان ده‌پرس‌یته‌وه، به تایه‌ت له خۆت و له گه‌له‌که‌ت، چونکه به زمانی خۆتان نه‌و وه‌حیی و په‌یامه‌ی خواتان بو هاتوه، ئیوه زیاتر به‌پر‌سیارن لی و، لی‌تان ده‌پرس‌یته‌وه، چونکه ئاسانتر ده‌ستان ده‌یگات‌تی، له خه‌لکی دیکه که یان زمانی عه‌ره‌بی نازانی و ده‌بی بۆی ته‌رجمه‌ه بکری، یان ده‌بی زۆر خۆی ماندوو بکات، تا‌کو فیری زمانی قور‌نان ده‌بی.

له کۆتاییدا خوا ﷻ ده‌فه‌رموی:

(۱۲) - ﴿وَسَلِّ مِّنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُّسُلِنَا﴾، بپرسه له‌وانه‌ی ناردوو‌مان، (نه‌و پی‌غه‌مه‌رانه‌ی ناردوو‌مان) له پێش تۆدا، لی‌یان بپرسه.

(۱۳) - ﴿أَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ﴾، ئایا جگه له (خوای) به‌ه‌زه‌یی، په‌رستراوانیکی دیکه‌مان دانان بپه‌رست‌ین؟ له‌و باره‌وه نه‌م ریوایه‌ته هاتوه، که (الطَّهْرِي) ^(۱) هیناویه‌تی:

(قَالَ ابْنُ زَيْدٍ، فِي قَوْلِهِ: ﴿وَسَلِّ مِّنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُّسُلِنَا﴾ الزَّخْرَف: ۴۵، قَالَ: جُمِعُوا لَهُ ثَلَاثَةُ أَشْرَافٍ بِهَيْئَةِ الْمُقَدَّسِ، فَأَمَّهُمْ، وَصَلَّى بِهِمْ، فَقَالَ اللَّهُ لَهُ: سَلِّمْ قَالَ: فَكَانَ أَشَدَّ إِيمَانًا وَيَقِينًا بِاللَّهِ وَمِمَّا جَاءَ مِنَ اللَّهِ، أَنْ يَسْأَلَهُمْ).

واته: ئیبنو زه‌ید گو‌تویه‌تی: پی‌غه‌مه‌ر ﷻ نه‌و شه‌وه‌ی شه‌ورۆبی پیکرا، له (بیت‌المقدس) (پی‌غه‌مه‌ران) بۆی کو کرانه‌وه، ته‌ویش پێش نو‌یژی بو کردن و نو‌یژی بو کردن، خواش ﷻ پی‌ی فه‌رموو: لی‌یان بپرسه له‌و باره‌وه، به‌لام ئیمانه‌که‌ی به‌ه‌زتر بوو، بپرو پته‌ویه‌که‌ی به‌خوا زیاتر بوو، به‌وه‌ی بۆی تیردراوه، له‌لایه‌ن خواوه که پر‌سیاریان لی بکات، واته: پر‌سیاری لی‌یان نه‌کرد.

(الرّازي) له تەفسیرەكەي خوۆی دا^(۱)، سئ رای هیئان، لهوبارهوه كه ئایا فه‌رمان به پیغه‌مبەر ﷺ کراوه، له پیغه‌مبەرانی پیشوو بپرسی: كه ئایا خوا ﷻ هیچ په‌رستراوی دیکه‌ی داناون به‌رستړن، وه‌ك هاوبه‌ش له‌گه‌ل خوادا؟

۱- إَسأل مُؤمِنِي أَهلِ الْكِتَاب.

۲- إَسأل الْأَنْبِيَاءَ فِي لَيْلَةِ الْمَعْرَاج.

۳- ذَكَرَ السُّؤَالُ فِي مَوْضِعٍ لَا يُحْكِنُ السُّؤَالُ فِيهِ، يَكُونُ الْمُرَادُ فِيهِ النَّظَرُ وَالْإِسْتِدْلَالُ، كَقَوْلِ مَنْ قَالَ: سَلِ الْأَرْضَ مَنْ سَقَى أَنْهَارَكَ، وَغَرَسَ أَشْجَارَكَ، وَجَنَى ثِمَارَكَ، فَإِنَّهَا إِنْ لَمْ يُجِبْكَ جَوَابًا، أَجَابَتْكَ اعْتِبَارًا، فَهَاهُنَا سُؤَالُ النَّبِيِّ ﷺ عَنِ الْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ كَانُوا قَبْلَهُ مُمْتَنِعِينَ، فَكَانَ الْمُرَادُ مِنْهُ، أَنْظُرْ فِي هَذِهِ الْمَسْأَلَةِ بِعَقْلِكَ وَتَدَبَّرْ فِيهَا بِفَهْمِكَ.

واته: كه خوا ﷻ ده‌فه‌رموۆ: پرسیار له پیغه‌مبەرانی دیکه، كه له پیش تۆدا ناردوو‌مانن بکه، ئایا هیچ په‌رستراوانی‌کمان داناون، به‌رستړن جگه له خوا، ئەمه سئ وه‌لامی هه‌ن:

۱- له پرواداران‌ی خاوه‌ن کتیبان بپرسه، (ئه‌وانه‌ی هاوچه‌رخ‌ی خوۆن، لیان بپرسه: ئایا له کتیبه‌کان‌ی خوادا هه‌یه، جگه له خوا به‌رستړی؟).

۲- له پیغه‌مبهران بپرسه، له شه‌وی میعراجدا، وه‌ك ئەو ده‌قه‌ی هیئامان له (إِبْنِ زَيْد)‌وه.

۳- باسکردنی پرسیارکردن، له شوێنێکدا كه نه‌گونجی پرسیار بکړی، مه‌به‌ست لێی سه‌رنج دان و به‌لگه‌ هیئانه‌وه‌یه، وه‌ك قسه‌ی كه‌سیك كه ده‌لئ: له زه‌وی بپرسه! كئ پروابه‌ره‌كان‌ی تێدا پوښتاندوون و، كئ دره‌خته‌كان‌ی تێدا پواندوون و، كئ به‌رو میوه‌كان‌ی تێدا پێگه‌یاندوون، ئەگه‌ر وه‌لامت نه‌داته‌وه به وه‌لام دانوه، وه‌لامت ده‌داته‌وه به په‌ندو عیبه‌رت، لێره‌شدا پرسیارکردنی پیغه‌مبەر ﷺ، له پیغه‌مبەرانی پیشوو، شتیکی نه‌گونجاوه، به‌لام مه‌به‌ست پێی یانی: له‌م پرسه‌دا عه‌قلی خوۆت به‌کاربێنه‌و،

له تیگەیشتنی خۆت پامینه، ئەو کاتە دەزانی ناگونجی و، نەگونجاوه خوا ﷺ بەهیچ کام له پێغه مبه رانی فەرموو بێ: جگە له خوا ﷺ بپەرستن، پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هەموویان تەنیا بە یەکتا پەرستیی خواوه ڕەوانە کراون، پەيامە که یان کاکل و جەو هەرە که ی، ئەو هەیه که مەروڤه کان تەنیا بەندایەتی بۆ خوا بکەن.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی یارمەتی هەموو لایە کمان بدات، ئێمەش تەنیا خوا پەرستیی، له ژیا نی تاکیی و خێزانی و کۆمە لایە تی و سیاسیی خۆماندا زیاتر تۆخ بکەینه وه و، ڕەنگ پێدەینه وه، بە شیوه یه ک بین، که تەنیا خوا پەرست بین و، تەنیا خوا بە پەرستراو بزاین، بە واتاو چه مکی فراوان و گشتگیری پەرستن، خوا پەرستیی له هەموو هەل سو که وه کا ئماندا ڕەنگ بداتوه، بێگومان خواش ﷺ له سوو ڕه تی (الانبیاء) دا، دە فەر موی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (٢٥)، واتە: (ئە ی مو حه ممه د ﷺ!) له پیش تۆدا هیچ کام له ڕەوانە کراوا ئمان نە نار د وون، مە گەر ئاگا دارمان کړدوه، سڕوشمان بۆ کړدوه: جگە له من هیچ پەرستراوی ک نیه، ئنجا تەنیا بەندایە تی بۆ من بکەن، خوا ﷺ یارمە تییمان بدات، که ئە هلی تە وحید بین و ڕه نپاریزی له شیرک، له هەموو جوړه کانی شیرک، گه و رده گچ که و ئا ش کرا و پە نهان - چونکه شیرک ئەو گونا هه یه، که قە له می عه فووی به سه ردا نایه ت - هه روه ها ڕه نکات به ئە هلی خوا پەرستن و خوا به یه ک گرتن، به مانای فراوان و گشتگیری پەرستن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى چۈارەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە یازدە (۱۱) ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی: (۴۶ - ۴۵)، تێیاندا گۆشەیه‌کە لە بەسەرھاتی مووسا عليه السلام و فیرعه‌ون و دەستەو دایەرەکی باسکراوە، کە مووسا عليه السلام بە چەند بەلگەو نیشانەبەکەو، چوو بە لای فیرعه‌ون و دارو دەستەکە و گەلەکە، ئەوانیش بە نیشانەکانی پێکەنیون و، دوای ئەوەی سزای خوا گرتوونی و، بەلایان بەسەرھاتو، داویان لە مووسا کردو، کە بۆیان لە خوا بپارێتەو، بەلایان لەسەر لابەرێ، ئەوانیش پێی راست دەگرن، کەچی دوای لابرانی بەلەش، پەیمانیان هەڵوەشاندۆتەو.

هەرۆه‌ها باسی فیرعه‌ون کراوە، کە خۆی بە حوکمرانیی میسەرۆه‌ باداو، شانازی بە کۆشک و تەلارەکەبەو کردو، کە جوگەو پرووبار بە ژێریاندا دەپۆن، تانەشی لە مووسا عليه السلام داو، و پێشنیاری کردو، کە دەبوایە بازنە زێپو فریشتەکان لەگەڵیدا ببوونایە، واتە: مادام بازنە زێپری بۆ دانەبەزێراون و، فریشتە لەگەڵ نەئێردراون، کەواتە: راست ناکات پێغەمبەر نیە، ئیدی بەو قسەو قالانە، خەلکەکی خۆی عەقل سووک کردو، ئەوانیش شوێنی کەوتوون و سەرەنجام گیرۆدە زراو جەزەرەبەیی خوا بوون.

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتَيْهَا وَأَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَتَّبِعُهُ السَّاحِرُ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَنْقُورِ آلِيسَ لِي مَلِكٌ مِّصْرَ وَهَذِهِ

الْأَنْهَرُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِ أَفْلا بُصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ
وَلَا يَكَادُ بَيْنُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ
مُقَرَّنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ، فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا فَنَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا
ءَاسَفُونَا أُنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا
لِلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾

مانای ده قاو ده قی ئایه تهکان

١) به دنیایی مووساشمان به نیشانه کاهانهوه ناردده لای فیرعهوون و، پریار به دهستهکانی، گوتی: بیگومان من ئیرراوی پهروهردگاری جیهانیانم (بو لاتان) ﴿٥٦﴾ ئنجا کاتیک نیشانه کاهانی بو هئیان، ئەوان (دارو دهستهی فیرعهوون)، کتوپر پێیان پێکهنین ﴿٥٧﴾ هیچ نیشانهیه کیشمان پێشان نه دان، مه گهر له خوشکه کهی (له هی پێشووی) گهوره تر بوو و، به ئازارو سزاش گرتهان، به لکو بکه پرنهوه ﴿٥٨﴾ گوتیشیان: هو ئه ی جادووگهر! به هو ی په یمانیکه وه، که پهروهردگارت پێداوی، بۆمان ئی بیارپوه، (نه گهر به لامان له سه ر لایهات)، مسوگهر ئیمه ری راستگرتوو ده بین ﴿٥٩﴾ که چی کاتیک سزاو ئازارمان لی لایهات (به لایه که مان لی دوورخسته وه)، یه که سه ر ئەوان به ئینیان شکاند ﴿٥٠﴾ فیرعهوونیش له ئیو گه له کهیدا، بانگی کرد (چاریدا)، گوتی: ئه ی گه له که م! ئایا هوکمرا نیی میسر هی من نیه، ئه م رووبارانه ش به ژیر (کو شکه که مدا) ده پۆن، ئایا نابین (یان: به عه قل و دل نازانن)؟ ﴿٥١﴾ یان ئایا من با شتر نیم له و که سه (مووسا)، که ئه و بی با یه خه و، نیزیکه (نه توانی قسه بکات و) مه به ستی روون بکاته وه ﴿٥٢﴾ (نه گهر راست ده کات پیغه مبه ره)، ده بووایه باز نه ی زی پری فریدر ابانه سه ر، یان فریسته کان و ئپرای هات بانایه ﴿٥٣﴾ ئیدی خه لکه که ی (عه قل) سوو ککردو سه ره نجام

بە قسەیان کرد، چونکە ئەوان کۆمەڵیکى لادەربوون ﴿٥٤﴾ ئنجا کاتیک ئیمەیان تووڕە کرد، تۆلەمان لیستاندن و تیکرایامان نەرو کرد (خەکانمانن) ﴿٥٥﴾ لە ئاکامیشدا بو ئەوانى دیکە کردماننە پێشەنگ و پەند ﴿٥٦﴾.

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(أُخْتِهَا): (أَي: مِنَ الْآيَةِ الَّتِي تَقَدَّمَتْهَا، وَسَمَّاها أُخْتًا لَهَا، لِاشْتِرَاكِهَا فِي الصَّلَاةِ وَالْإِيمَانِ وَالصَّدَقِ)، کە دەفەرموی: ﴿وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا﴾، (أُخْتُ) واتە: خوشک، کە دەفەرموی: (أُخْتِهَا) واتە: لەو ئایەتەى، لەو نیشانەى کە لە پێشێوه بوو، بۆیە بە خوشکی ناوی هێناوه، چونکە هەر کام لە دوو نیشانەکان، لە ڕووی راستیی و تەواویی و ڕوونیی و ڕوونکردنەوه و راستگۆییەوه، وەک یەک بوون، یان هاوبەش بوون، وەک چۆن دوو کچ کە لە دایکیک دەبن، بە خوشک دادەنرێن، لەو ڕووەوه کە دایکیان یەکە، یەكسان، ئەو نیشانانەش کە خوا ﷻ بە موسای ﷺ دا، بوون، لەو ڕووەوه، کە هەموویان نیشانەى تەواو بوون و، دەرخەرو ڕوونکەرەوهى پێغەمبەر بوونی موسا بوون و، راست و تیرو تەواو بوون، هەموویان وەک یەک بوون.

کە گوتووایانە: (يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ)، هۆ ئەى جادووگەر! (ساحر)، بە مانای جادووگەر دى، بەلام مەرج نیە، وشەکە مەبەست پێى زەم بووبى، چونکە لە لای ئەوان زانیاری جادوو، شتیکی پەسەند بوو، کەواتە: (ساحر)، واتە: مامۆستا، زانا.

(عَهْدٌ عِنْدَكَ): واتە: پەیمانى بە تۆ داوه، بەلێنى لە لای تۆ هەیه، (عَهْدٌ فَلَانٌ إِلَى فَلَانٍ، يَعْهَدُ عَهْدًا، أَلْقَى إِلَيْهِ الْعَهْدَ وَأَوْصَاهُ بِحِفْظِهِ)، دەگوترى: فلان عەهەدى بۆ لای فلانکەس کرد، (يَعْهَدُ عَهْدًا)، واتە: پەیمانێکی بۆلا هاویشت، راشی سپارد، کە ئەو پەیمان و بەلێنە بپاریزى.

(كُشِفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ): (أَزَلْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ، وَالْكَشْفُ: رَفْعٌ وَإِزَالَةٌ مَا يَسْتُرُ الشَّيْءَ)،
 كه ده فەرموی: (كُشِفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ)، واتە: سزاكەمان لێ لابردن، بەلایەكەمان لێ
 لادان.

(كُشِفَ): بریتییە لە بەرزکردنەوهو لادانی شتێك، كه شتێك دادەپۆشێ، بۆ
 وێنە: سەری مەنجه لێك كه لادەدرێ، یاخود پەردەیهك كه لەسەر شتێك لادەدرێ،
 دەگوترێ: (كُشِفَهُ) واتە: لایبرد، لایدا.

(يَنْكُتُونَ): (النَّكْتُ: النُّقْضُ وَاسْتَعْيَرَ لِنَقْضِ الْعَهْدِ)، (نَكَثَ): بە مانای
 هەڵوەشاندنەوه دی، بە تاییەت كەسێك كه پرسیك دەچنێ، یان دەیهوێتێتهوه،
 دوایی هەڵبوه شتێرێتهوه، پێی دەگوترێ: (نَكَثَ) كه (نَقَضَ) یشی بۆ بەكاردههێنێ،
 بەلام لێرەدا خوازاوه تەوه بۆ هەڵوەشاندنەوهو شكاندنی بەلێن و پەیمان.

(مَهِينٌ): (الْمَهِينُ: الضَّعِيفُ وَالذَّلِيلُ وَالْحَقِيرُ)، بە مانای بێهێزو زەبوون و كەم
 بایەخ دی، حاشای مووسا ﷺ، دیارە فیرعهون لە هەمبانی خۆیدا گوێزی
 ژماردوون، بۆیه مووسای وا هاتۆته بەرچاو، ئەگەرنا هیچكەس لە مووسا ﷺ،
 لە پۆزگاری خۆیدا خاوهن عیزەتتر نەبووه، وەك هەر كام لە پیغەمبەرانی دیکە.
 (يُبَيِّنُ): دەردەخا (يُبَيِّنُ، يُوَضِّحُ)، ﴿وَلَا يَكَاذِبِينَ﴾، خەریكە نەزانی قسان
 بكات، یاخود مەبەستی خۆی دەربخات.

(أَسْوَرَةٌ): (جَمْعُ سَوَارٍ مِنْ اسْتَوَارَ الْفَارِسِيِّ)، (أَسْوَرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ، وَأَسَاوَرٍ مِنْ
 فِضَّةٍ)، ﴿فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ أَسْوَرَةٌ﴾، (أَسْوَرَةٌ، كَوَى (سوار) ه ئەویش لە (استوار)
 ی فارسییهوه هاتوه، واتە: ئەوهی لە دەست دەکری، ئنجا ئەگەر (أَسْوَرَةٌ) بێ،
 ئەوهیه كه لە زێر دروستکراي، بەلام ئەگەر (أَسَاوَر) بێ، كه كَوَى (سوار)،
 لە زیوه، وەك خوا ﷻ لە سوورەتی (الإنسان) دا، دەفەرموی: ﴿وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ
 فِضَّةٍ ۝﴾، رازیترا نهوه به باز نهی له زیو، زانیان وایانگوتوه، بەلام دەشگونجی
 بگوترێ: (أَسْوَرَةٌ مِنْ فِضَّةٍ، وَأَسَاوَرٍ مِنْ ذَهَبٍ)، بە هەر حال هەندێك لە زانیان

وايان ھاتۆتە بەرچاۋ، كە ئەگەر (أَسْوَرَة) بى مانای وایە، ئەو بازنانە لە زېر دروستبوون، بەلام ئەگەر وشەى (أَسَاوِر) بەكاربھێنرێ، ھەردووکیان كۆن، كۆى (سوار)ن، مانای وایە لە زىو دروست بوون.

(مُفْتَرِيتِكَ): واتە: پێكەو، (قَرُنُ شَيْءٍ بِشَيْءٍ)، پێكەو ھە جووتكردنى شتێك لەگەڵ شتێك دا، (الْإِفْتِرَاءُ: كَالْإِذْوَاجِ فِي كَوْنِهِ إِجْتِمَاعَ شَيْئَيْنِ، أَوْ أَشْيَاءَ فِي مَعْنَى مِنَ الْمَعْنَى)، (إِفْتِرَانِ) ھەك (إِذْوَاجِ) ھ، لەو ھەدا كە دوو شت یاخود چەند شتێك لە مەبەستێك لە مەبەستەكاندا يەكېن و پێكەو بن.

(فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ): (أَي: حَمَلَهُمْ أَنْ يَخِفُّوا مَعَهُ، أَوْ وَجَدَهُمْ خِفَافًا فِي أَعْدَائِهِمْ وَعَزَائِهِمْ)، خەلكەكەى خۆى وا لێكرد، كە لەگەڵى سووك بن، بە ئاسانى بە دەستى ھەو بێن، واتە: (أَزْعَجَهُمْ وَاسْتَفْرَّهُمْ)، یاخود خەلكەكەى سووك بىنى، لە ڕووى جەستەیان ھەو سووكى دیتى و، لە ڕووى عەقڵ و عەزیمەتیان ھەو سووكەلەى ھاتنە بەرچاۋ.

(ءَأَسْفُونَا): (الْأَسْفُ: الْحُزْنُ وَالْغَضَبُ مَعًا)، وشەى (أَسَف): بە خەمبارى و تووڕەى پێكەو دەگوترى، بەلام خەمبارى بۆ خوا ﷻ بەكارناھێنرێ، لە قورئاندا وشەى خەفەت خواردن بەكارناھاتو، ھەروەھا لە سوننەتدا، بەلام وشەى تووڕەى بۆ خوا ﷻ بەكارناھاتو، {غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ}، (سَبَقَتْ رَحْمَتِي غَضَبِي)، (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۲۷۵۱)، بۆیە (ءَأَسْفُونَا)، واتە: (أَغْضَبُونَا) تووڕەیان كردین.

(سَلَفًا): (السَّلَفُ: الْمُتَقَدِّمُ)، (سلف) ئەو ھەيە كە تێپەڕیبى و، ڕۆشتبى، پێشەنگ، كەواتە: ﴿سَلَفًا وَمَثَلًا﴾، واتە: (مُعْتَبَرًا مُتَقَدِّمًا)، پەند لێوھەرگیراویكى ڕابردوو.

(وَمَثَلًا): (شَبَهًا)، ھەروەھا (مَثَل) بە مانای وێچوو دى، شتێك بە شتێك بچى، (هَذَا مِثْلُ هَذَا، شَبَهُهُ، أَوْ شَبِيهُهُ)، (مَثَل وَمِثْل)، ھەك (شَبَهُ وَشَبَه)، یانى: ئەو شتە ھەك ئەو شتە، بەلام وێرای ئەو ھەش (مَثَل) لە زمانى عەرەبیدا، بە مانای

پەندیش دى، كە ئىمە بە كوردىي دەللىن پەند، پەندى پىشېنان، كە بەمچۆرە پىناسە كراو: (قَوْلٌ فِي شَيْءٍ يُشَبِّهُ قَوْلًا فِي شَيْءٍ آخَرَ، بَيْنَهُمَا مِثَالُهُ يَبَيِّنُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ وَيُفَصِّرُهُ، مِثْلُ: الصَّيْفَ صَيَّغَتِ اللَّيْنِ)، (مَثَلُ): پەند، برىتيه له قسه بهك له بارهى شىتيكهوه، كە وهك قسه بهكى ديكه دهچى، له بارهى شىتيكى ديكهوهوه له ئىوانياندا ويكچوون ههيه، تاكو بهكيكيان ئهوى ديكه روون بكاتهوهوه، ويئاي بكات، بۆ ويئنه: عه پهب گوتويانه: (الصَّيْفَ صَيَّغَتِ اللَّيْنِ)، (له هاوينى دا شيره كهت له دهست دا)، كە ئهوه بهسهرهاتيكي ههيه: پياويك ويستويهتى ئافرهتيك يىنى، داواي ليكردوه هاوسه رگيرى له گهل بكات، ئهوه كاتهش كهشى هاوين بووهوه ئافرهته كه پهرى كردوه، ئجا ئايا خزمى بووه، يان يىكانه بووه، دوايى وا بووه كه ئهوه ئافرهته، هاوسه رگيرى كردبى، يان نه كردبى، گرنگ ئهوهيه ههزار كهوتوهوه، ههزارى و ناچارى سهرى پى به مالى ئهوه كابرايه دا كردوهوه، داواي هاواري ليكردوه، ئهويش پيگوتوه: له هاوينى دا شيره كهت زايه كرد، دياره دهبى چووبى، داواي شيريك و خوراكيكى لى كردبى، ئهويش گوتى: له هاوينى دا، واته: ئهوه كاتهى كه هاتم داوام لى كردى هاوسه رگيرييم له گهلدا بكهى و پهرى كردم، ئه گهلدا ئىستا شيرت دهبوو.

پەندىي كوردىيش بۆ ويئنه: (ديزه دهرخۆنهى ديتعهوه)، يان (بانىكهوه دوو ههوايه)، ههموو ئهوانه بهسهرهاتيان لهسهره، پەند (مَثَلُ) يش، عادهت وايه ماناي زۆر، له چەند وشە بهكى كه مەدا كۆ دەكاتەوه.

مانای گشتیی ئایەتەکان

بەسەرھاتی مووسا عليه السلام لە سێ ئایەتی پێشوو دا رابرد، ئەمجارە خوا بەسەرھاتی دووھم، بۆ پیغەمبەری خاتەم ﷺ دەگێریتەو، ھەلبەتە گۆشەیک لە بەسەرھاتی مووسا، کە وەك گۆمان ھەم بۆ دلدانەوێ پیغەمبەر ﷺ، ھاوێلان و شوێنکەوتووانی بەرێزیەتی (خوا لێیان رازی بێ)، ھەرۆھەا برۆاداران تاكو رۆژی دوایی، تاكو ژيانى مەرۆف لەسەر زەوی مابێ، ھەرۆھەا ھۆشدارییەدانیشە بە نەیارەکانی پیغەمبەر ﷺ، کە: بترسین لەوێ ھەمان سەرەنجامی شووم و خراپ، کە بەسەر فیرعەون و دەستەو دایەرەکەى ھات، بەسەر ئێوھش بێ، ھەرۆھە کە چۆن ئەوان بە مووسا عليه السلام بپێروا بوون، بە ئایەتەکانی پێکەنین و رێزیان لە مووسا نەگرت، فیرعەون خۆی بەسەردا ھەلکێشا، بەلام دوایی تووشی سزاو جەزەرەبەى خوا ﷻ بوون، ئێوھش بترسین کە ھەمان چارەنووس بەسەر ئێوھش بێت، چونکە ئەگەر ھەر لە پێی وانەوھە برۆن، ھەمان شت کە ھاتۆتە پێی وان، دیتە پێی ئێوھش.

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بە دنیایی مووسامان بە نیشانەکانمانەوھە نارد بۆ لای فیرعەون و، بریار بە دەستەکانی، دەستەو دایەرەکەى، (الملا): (أَشْرَافُ قَوْمِهِ)، ئەوانەى لە خەلکەکەى ناو بەدرۆھە بوون و، دەستپۆشستو بوون و، بریار بەدەست بوون، بۆیەش ناویان لێنراوھ: (مَلَا): (لِإِنَّهُمْ يَمَلُؤُونَ الْقُلُوبَ هَيْئَةً وَالْعُيُونُ رَوَافًا)، لەبەر ئەوێ دلی خەلکیان پەر دەکرد لە سام و ھەبەت و، چاوشیان پەر دەکردن لە جوانیی، تەماشایان دەکردن، زرق و برقی دنیایان زۆر بوو، **﴿فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾**، مووسا عليه السلام فرەمووی: من پەوانەکراوی پەرۆردگاری جیھانیانم، واتە: خوا ﷻ منی بۆ لای ئێوھ پەوانە کردوھ، کە پەيامی خواتان پێ بگەيەنم.

تیمە بەسەرھاتی مووسا عليه السلام، کە لە سەرەتای سوورەتی: (الْقَصَص) دا، پێنج ئالْقەیمان باسکردوون و، لە سوورەتی: (الأعراف) یشدا ھەشت ئالْقە، واتە: ھەر سێزدە ئالْقەکە ی بەسەرھاتی مووسا عليه السلام مان باسکردوون، کە بە پلە ی یەکەم مووسا عليه السلام خوا عليه السلام ناردوو یەتی، گەلی بەنوو ئیسرا ئیل لە ژێر چنگی فیرعەون دەربیتنی، کە سۆغەر و پێگاری پێ دەکردن، ئافەرەتەکانی دەھێشتەو، ئیرینەکانی سەر دەبرین، بەلام وێرای ئەو بە دنیای پە یامی خواشی بە فیرعەون و بە گەلەکە ی کە قیبتییە کان بوون و لە میسر نیشتەجی بوون، بەوانیش گە یاندو.

﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴾، ئنجا کاتیک نیشانەکانی تیمە ی بۆ ھێنان، کتوپر بەو نیشانانە پێکەنین، خەلکە کە ئەو نیشانانە یان کردنە مایە ی گالتە پێکردن و، پێ پێکەنین، دیارە کە مووسا عليه السلام کە گۆچانی فریداو بەوتە مارو، دەستی بردو ئە بن قۆلی و، بن ھەنگلی، دوایی دەری ھێناو تەو، وە ک گۆچیکی زۆر بە شوق ئایساو، نیشانەکانی دیکە کە خوا عليه السلام ھەم لە سوورەتی (الْأَمَل) داو، ھەم لە سوورەتی (الإسراء) دا، دەفەر موئی: ﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ﴾، نو نیشانە ی رۆشمان بە مووسا دا بوون، ئنجا کاتیک ئەو نیشانانە یان بینوون، پێیان پێکە نیوون.

﴿ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ﴾، ھیچ نیشانە یە کیشمان پێشان نە داو، مە گەر گەر تر بوو لە خوشکە کە ی، واتە: لەو ی کە لە پێشیو بوو، یاخو لە دوایو بوو، وە ک لە کوردە واریدا دەلین، یە ک لە یە کی گەر تر، نیشانەکانی کە خوا عليه السلام بە مووسا عليه السلام داو، ھەموویان گەر تر بوون، تەماشای ھەر کامیکانت کردبایە، دەتگوت ئەو یان لەو ی دیکە گەر تر، ﴿ وَأَخَذْتَهُمْ بِالْعَذَابِ لَأَعْلَاهُمْ يَرْجِعُونَ ﴾، بە سزاو نازاریش گرھمان، بە لکو بگەر پێنەو، واتە: بە لکو بگەر پێنەو لەو سەرکەشی و یاخی بوونە.

﴿ وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّاحِرِ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ﴾، کاتیک کە خوا عليه السلام بە سزا گرتنی و بە لای بۆ ناردن، ئەوانیش گوئیان: ئە ی جادوو گەر! ﴿ ادْعُ لَنَا

رَبِّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ﴿۱﴾، بۆمان لە پەرۋەردگارت بپاړتو، بەهۆی ئەوێوە کە پەرۋەردگارت بە ئێنی بە تۆ داو، پەیمانی لە لای تۆ داناو، کە داوات بگرتتو، **﴿إِنَّا لَمُهْتَدُونَ﴾**، بە دنیایی ټیمە پێ راستگرتوو دەیین، ئەگەر ئەو بەلایەمان لەسەر لا بچێ، کاتی خۆی لە بەسەرھاتی مووسادا **﴿الطُّوفَانَ﴾** بە درێژیی باسمان کردو، کە ھەر جارێک بەلایەکیان بەسەر ھاتو، ناردەت بوون، چوون بۆ لای مووسا، داوايان لیکردو، ئەو جارە ئەو بەلایەیان لێ لابەرێ، بپروا دین، بەلام کە بەلایەکیان لێ لاچوو، گەراونەو سەر بەزمی پێشوویان، ھەر بەو شیوێ، لە پەیمانی کۆندا بە درێژیی باسی بەلایەکانیش کراو، لە سوورەتی: (الأعراف) دا، خوا **﴿عَلَّمَ﴾** باسی ھەوتیان دەکات، کە دەفەرموێ: **﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾** ﴿۱۲۰﴾ **﴿فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَرُوا يُمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾** ﴿۱۲۱﴾ **﴿وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَخْنُ لَكَ يَمُومِينَ﴾** ﴿۱۲۲﴾ **﴿فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ﴾** **﴿آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾** ﴿۱۲۳﴾

- ۱- **﴿يَا لَيْسِينَ﴾**، وشکەسالیی و، سالی گرانیی.
- ۲- **﴿وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾**، لە دەستدانی بەروبووم و میو و کشتوکال، داوی باسی پێنجی دیکەیان دەکات:
- ۳ و ۴ و ۵ و ۶ و ۷- **﴿الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ﴾**، توفان و، کوللەو، ئەسپی و، بۆق و، خوین، کە لە شوینی خۆی دا بە درێژیی باسمان کردو، چۆنیەتی ئەو بەلایانە چۆن بوون؟ ئەمانە ھەوتیان، دووانیشیان: گوچانەکە و دەستی بوون، ئەو نو.

ھەندیکیش لە زانیان بە جوړیکی دیکە باسی ئەو نۆیانە دەکەن، بەلام ئەو نۆیانە گۆمانن، لە ھەموویان ناشرکاترن.

﴿ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَاقِبَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴾، ئىنجا كاتىك ئىمە ئازارو سزامان لى لابرذن، ئەوان كىتوپر ھەلىانۋەشاندەۋە، واتە: ئەو بەلىنەى دابوويان، كە پىي پاست دەگرن، ئەو بەلىنەيان ھەلۋەشاندەۋە، كە ئەۋەش بەس جارىك نەبوۋە، بەلام لىرەدا خوا ﷻ بە كورتىي باسى دەكات، ئەگەرنا ھەتا ئەو نىشانانە ھەموويان تەۋاو بوون، ھەموو جارى پەيمانىيان ھەلۋەشاندۇتەۋە، نە جارىك بوۋە، نە دوو و نە سى!!

﴿ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ ﴾، دۋاي ئەۋەى خوا بە گشتىي باسى گەلى فيرەۋنى كرد، كە چۆن لەگەل مووسادا ﷻ، بى بەلىن و بى پەيمان بوون، ئىنجا باسى فيرەۋن دەكات بە تايەت، دەرەمۋى: فيرەۋن لە ئىو خەلكەكەيدا بانگى كرد، ھەلەتە خۋى بانگى نەكردۋە، يانى: جارىداو جارىيى پاسپاردن، چار بدەن و بانگ بكەن، ﴿ قَالَ يَتَقَوَّمُ أَلَيْسَ لِي مُلْكٌ مِّصْرَ ﴾، گوئى: ئەى خەلكەكەم! ئايا ھوكمرانىي مىسر ھى من نىه؟! ﴿ وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي ﴾، ئەم رووبارانەش بە ژىرەمدا دەرۆن، واتە: بە ژىر كۆشكەكەمدا، كە لە رووبارى نىلەۋە چەند جوگەيەكيان ھەلەستوون، بو جوانىي و ئاودىريى و بو ھەر مەبەستىكى دىكەى ويستوويانە، ئىنجا ئەو جوگەو رووبارانە، ھەندىكيان بە ژىر كۆشكەكەى يان بەملاولاي كۆشكى فيرەۋندا پويشتوون، ﴿ أَفَلَا بُصِّرُونَ ﴾، ئايا نابىنن! واتە: ئايا ھوكمرانىيەكەى من و كۆشك و تەلارەكەم و، ئەو جوگەو جوبارانە كە بە ژىر كۆشكەكەمدا دەرۆن، نابىنن!؟

﴿ أَمَأَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ ﴾، يان ئايا من چاكترم لەو كەسەى، كە ئەو بى بايەخە، ياخود بى ھىزو بى توانايە، كە مەبەستى مووسا ﷻ بوۋە، حاشاي مووسا، بەلام لە بى بايەخان وايە، ھەموو كەس بى بايەخە، مروؤف خۋى چۆن بىت، ئاۋاش تەماشاي خەلك دەكات! ﴿ وَلَا يَكَادُ يَبِينُ ﴾، نىزىكە نەتۋانى روون بكتاۋە، واتە: نىزىكە نەتۋانى مەبەستەكانى خۋى روون بكتاۋەۋە بگەيەنئى.

ھەلبەتتە ۋەك دۋایی باسی دەكەین، ھەموو توپژەرەوانی قورئان دەئین: ئەم قەسەییە فیرعەون درۆ بوو، ئەوی دیکەشیانی تۆمەت بوو، چونکە دۋای ئەوێ بە روونی لە قورئاندا ھاتو، کە مووسا عَلَيْهِ السَّلَام لە خوا تَعَالَى دەپارێتو: **﴿وَأَحْلَلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ۚ يَفْقَهُوا قَوْلِي﴾** (۲۷) **﴿طه﴾** گریئەك لە زمانم بکەو، بۆ ئەوێ لە قەسەم تێگەن، سەرەنجام خوا تَعَالَى دەفرمو: **﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَى﴾** (۲۸) **﴿طه﴾** گو: داواکراوەکەت پێدرا، ئەی مووسا! کەواتە: خوا تَعَالَى زمانی کردۆتو، بەلام فیرعەون لە مووسا ھەر لە بەھانە بوو، لەبەر ئەوێ کاتی خۆی لە مائی فیرعەوندا گەورە بوو، باوە کە مووسا زمانی لەنگی تیدا ھەبوو، یاخود زمانی لە ھەندێ پێتاندا گرتوو، ئنجا کە وەختی خۆی فیرعەون ئەو سەرنجی لەسەری ھەبوو، بەپێی ئەو سەرنجی پیشی حوکمی داو، ئەگەرنا بێگومان خوا تَعَالَى پێغەمبەرێک بنێرێ، ئەوەندە زمانپارایی و ڕوانبێژی پێ دەدات، کە مەبەستی خۆی بگەینێ و ئەوێ دیەوێ روونی بکاتو، کەواتە: ئەو ھەر قەسەیک بوو، بە حوکمی سەرنجی پیشووی فیرعەون لە بارەي مووسا، گوتراو، نەك بە حوکمی ئیستای، کە تەماشاش دەکەین مووسا عَلَيْهِ السَّلَام، لەگەڵ فیرعەوندا وتوێژی کردو، بە تاییبەتی ئەوێ لە سوورەتی (الشُّعْرَاء) دا ھاتو، ھەر ۵ھا لە سوورەتی (طه) دا، زۆر بە روونی دیارە کە قەسەکانی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام بەلگەدارو روون و پتەوو مەحکەم بوون.

﴿فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾، دەبوایە بازنەي لە زێری بۆ ھەلدا، واتە: لە ئاسمانەو لەلایەن خواو، دەبوایە بازنەي زێری بۆ نێردا، بایە، **﴿جَاءَ مَعَهُ الْمَلَكُ مُمْتَرِنًا﴾**، یاخود فریشتەکان لەگەڵی بوونایەو ھاو دەم و ھاو پێی بوونایە، یانی: وێرای مووسا، فریشتەکان ھاتبانایەو، بە کۆمەڵ لەگەڵی بوونایە، بەلام ئیستا مادام بازنی زێری بۆ فرێندراون و، فریشتەي لەگەڵ نەنێردراون، کەواتە: راست ناکات پێغەمبەر نیە، مێژوو زانان دەئین: ئەو کاتە پادشاکانی میسرو ھەندێ شوینی دیکە، عادیان وابوو، بازنەي زێریان

له دەست بووه، واته: مادام مووسا عليه السلام بازنه ی زیږی له دەست نین، وهك دنیایه تی، وهك لای خواش فریشته ی له گه ل نین، كه واته: نه به لگه یه کی دنیای هه یه، نه به لگه یه کی دینی و مه عنه وییشی هه یه، كه ئه و داوایه ی ده یكات راست بن.

﴿فَاسْتَحَفَّ قَوْمُهُ فَأَطَاعُوهُ﴾، فیرعه ون خه لکه که ی خو ی سووککرد، واته: عه قلی سووککردن و چه واشه ی کردن و گه و جاندنی.

یاخود: خه لکه که ی خو ی سووک بینی، (أَي: جَعَلَهُمْ خِفَافًا، أَوْ وَجَدَهُمْ خِفَافًا)، سووکی کردن، یان به سووکی بینین، سووکی لی هه لکه و تن، ﴿فَأَطَاعُوهُ﴾، ئه وانیش به قسه یان کرد، له بهر ئه وه ی سووکه له بوون، له رووی عه قل و ټیگه یشتنه وه، وهك چو ن با كه دئ، ناتوانی به رد پامالی، به لام ده توانی پووش و په لاش و خانگه رو شک رابادات، بۆیه فیرعه ون توانی هه لیانخه له ټپنی ئه وانیش به قسه یان کرد، ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾، به دنیایی ئه وان کومه لکی لاده ربوون، لاده ربوون له هوکمی عه قل و زگماک و شه ریعته تی خوا، بۆیه كه و تنه داوی فیرعه ونه وه.

﴿فَلَمَّا عَاسَفُونَا انْقَمَمْنَا مِنْهُمْ﴾، کاتیك ټیمه یان تووږه کرد، بوونه هوکاری تووږه یی ټیمه، تۆله مان لیستاندن، ﴿فَاغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾، هه موویانمان خنکاندو، نغرومان کردن (له ده ریای سووردا، وهك له به سه رهاته که یدا به ته فصیل باسمان کرده).

﴿فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ﴾، گپرامانن به پێشه نگ و به په ند، بو ئه وانی دویان، واته: گپرامانن به په ندیک که پێشکه وتوه و بو ته پێشه نگ، بو ئه و گه ل و نه ته وانیه ی دوی دین، که په ند له فیرعه ون و دارو ده سه که ی وه ربگرن، خو شیان له وه به دوور بگرن که به ده ردی ئه وان بچن.

مەسەلە گىرنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

ئىررانى مووسا ﷺ بە بەلگەو نىشانەكانەوہ بۆ لای فىرعەون و دارو دەستەكەى و ۋاگە ياندنى مووسا، كە يىغەمبەرى جىهانىيانە بۆ لای ئەوان، كە چى يىكەنىيان بە نىشانەكان، ھەرچەندە يەك لە يەكى گەورەتر بوون و، سەرەنجام سزادرانيان و، دوايى بە ئىندانيان بە مووسا، كە ئەگەر داوايان بۆ لە خوا بكات، ئازارو بەلايان لەسەر لابىدات، پىي راستگرتوو دەبن، بەلام بى ئەلنىي و پەيمان شكاندىيان:

خو! ﷻ دەفەر مووى: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٨﴾ وَقَالُوا يَتَّبِعُهُ السَّاحِرُ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿٧٠﴾﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانه، لە دە بىرگەدا:

١- ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾، بە دلىيائى مووسامان بە نىشانەكانمانەوہ نارد، واتە: مووسامان ناردو، نىشانەكانى پى بوون، كە بىگومان لىرەدا مەبەست لە نىشانەكان (آيات)، ئەو موەجىزانە بوون، كە بەلگە بوون لەسەر راستىي يىغەمبەرايەتىي مووسا ﷺ، وەك لە سوورەتى (الإسراء) دا، دەفەر مووى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ سِجِّينَ ﴿١﴾ يَبْسُتُ فَسْئَلُ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورٌ

(۱۱) قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأُظَنُّكَ
يَفِرْعَوْنُ مُتَبَوِّرًا ﴿۱۰۲﴾، واته: به دلتیابی نُوِ نشانه‌ی پروغان به موسادان، له
به‌نوو ئیسرائیل بیرسه (ئهی موحهمده ﷺ!) کاتیک که موسا چوو بُو لایان، فیرعه‌ون
پتیکوت: ئهی موسا! من به جادوو لیکراوت تیده‌گم، {موساواس ﷺ} وه‌لامی
دایه‌وه‌وا، گوتی: ئهو نشانانه ته‌نیا په‌روه‌ردگاری جیهانیان دایه‌زاندوون و، ناردوونی
و منیش به سهر به فه‌تارعت چووت تیده‌گم، ئهی فیرعه‌ون! که ههر واش بوو.

(۲) - ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَأِيهِ﴾، {موسامان به نشانه‌کامانه‌وه، به به‌لگه‌و
موعجزه‌کانه‌وه}، بُو لای فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی، نارد، {المَلَأَ: الْعُظْمَاءُ، وَالْمُتَنَفِّدُونَ
مِنْ قَوْمِهِ}، {مَلَأَ} مه‌زنه‌کان و زله‌زله‌کان و، قسه پُوشتووه‌کان و بریار به ده‌سته‌کان له
که له‌که‌ی.

(۳) - ﴿فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، {موسا ﷺ} فه‌رمووی: من په‌وانه‌ کراوی
په‌روه‌ردگاری جیهانیانم.

هه‌موو پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) تیرراوو نوینه‌ری خوا بوون بُو
لای خه‌لک و، په‌یام هه‌لگرو په‌یام هینه‌ری خوا ﷺ بوون.

(۴) - ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ﴾، نجا کاتیک به نشانه‌کامانه‌وه چوو
بُو لایان، نشانه‌کامانی بُو بردن و نیشانی دان، وه‌ک به‌لگه له‌سهر ئه‌وه که راست
ده‌کات، خوی په‌روه‌ردگار ناردوویه‌تی، ئه‌وان کت و پر، ده‌ستیان کرد به پتیکه‌نین به
نیشانه‌کانی، پتیکه‌نینی ده‌سته‌و دایه‌ره‌که‌ی فیرعه‌ون به نشانه‌کانی موسا، هه‌روه‌ک
گالته پتیکرده‌که‌ی هُو‌زی بپیروای قوره‌یش بووه، له پُژوگاری خویدا، به پیغه‌مبه‌ر ﷺ و
شوتیکه‌وتوووه‌کانی له هاوه‌لانی به‌ریزی (خوا لئیان پازی بن)، وه‌ک خوا ﷺ له سووره‌تی
{المُطَفِّفِينَ} دا، ده‌فه‌رمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ﴾

(۵) واته: ئه‌وانه‌ی تاوانباریان کرد بوو، به‌وانه‌ی پروایان هیتابوو پتیده‌که‌نین،
﴿وَإِذَا مَرَأُوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ﴾ ﴿۳۰﴾، هه‌رکات پرواداران به لایندا تیده‌په‌رین، چاو

و بىرۆيان لىك ھەللىھە كاندو ئاماژەيان بۆ يەكدى دەکرد، ﴿وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ (۳۱)، كاتتىكىش دەگەرپانەوہ بۆ لای مال و خىزانىيان، زۆر شادمانانەو زۆر خوشحالانە دەگەرپانەوہ، (كە ئەمرۆش بەرھەم و دەستكەوتتىكىيان بوو، گالتەيان بە بىروداران كىردو!) ﴿وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ﴾ (۳۲)، كاتتىك بىنبىيانان دەيانكوت: ئەوانە سەرگەردان و گومراو سەر لىشىۋاون، ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ﴾ (۳۳)، ھەرچەندە وەك پارىزەرىش نەئاردابوونە سەريان.

بەلام لە پۆژى دوايى دا: ﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾ (۳۴)، ئەمرۆ ئەوانەي بىرويان ھىئا بوو، بە بىپروايەكان پىدەكەنن، ﴿عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ﴾ (۳۵)، لەسەر تەختان شانيان داداو، پاليان داوہ تەوہو تەماشە دەكەن، تەماشەي بىپروايان دەكەن چۆن سزا دەدرىن، ﴿هَلْ تُؤِيبُ الْكَفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (۳۶)، ئايا ئەوانەي بىپروان، سزاي ئەوہيان دراىەوہ، كە دەيانكرد؟ بە تەكىد بەلى، سزايان دراىەوہ.

پىشترىش گۆمان: ئەوہ ھەمووي دلدانەوہيە بۆ پىغەمبەر ﷺ، بۆ بىروداران، چونكە ئەوان ئەو كاتە لە حال و وەزەئكى و دابوون، بىپروايەكان پىيان پىكەنيون و گالتەيان پىكردوون، بەلكو لەوہش زياتر ئازاريان داون، واتە: بىرودارينە! دلتان لە خۆتان دانەمىنى، لە پىش ئىوہشدا مووسا عليه السلام و شۆيئكەوتووانى گالتەيان پىكراو، لە لاىەن فېرەونيە ناعەزەكانيانەوہ.

۵- ﴿وَمَا تُرِيدُهُمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتَيْهَا﴾، ھىچ نىشانەيەكەيان پىشان نەدەدان، (پىشاني فېرەون و دارو دەستەكەي)، مەگەر گەورەتر بوو لە خوشكەكەي، لىرەدا: ﴿أُخْتَيْهَا﴾، خوازاوہ تەوہ بۆ ئەوہ كە ئەو نىشانانە، ھەموويان لە يەك سەرچاوہ ھاتوون، وەك چۆن چەند كچىك، لە داىكياندا پىك دەگەنەوہ، ئەو نىشانانەش ھەموويان لەوہدا كە گەورە بوون، جىي سەرنج بوون و، بەلگە بوون، لەسەر راستىي مووسا عليه السلام، ئەوہ ھەموويان پىك گەشتوونەوہو خالى ھاوہەشيان بوو، كە

ده فهرموی: ﴿وَمَا تُرِيهِمْ﴾، ئەمە بۆ ئامادەکردنی وێنەکە یە، (لَا سَحَابَ فِي السَّمَاءِ)، کە ده فهرموی: هیچ نیشانە یەکیان پێشان نادهین، مەگەر گەورە تر لە خوشکە کە ی، واتە: (مِنْ أُخْتِهَا السَّابِقَةِ)، لە خوشکە پێشووە کە ی، هەر وەک لە سوورەتی (الْكَهْف) دا، خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِيْنَةٍ غَصْبًا﴾، لە پشتیانە وە حوکمرانی کە هە بوو، هەر کە شتی یە کە دەست بە سەردا دە گرت، واتە: (كُلَّ سَفِيْنَةٍ صَالِحَةٍ)، هەر کە شتی یە کە باشی دەست بە سەردا دە گرت.

٦- ﴿وَآخَذْتَهُمْ بِالْعَذَابِ لَأَعْلَهُمْ يَرْجِعُونَ﴾، تێمە بە سزا گرتمان، بە لکو بگەرێنە وە، کە ده فهرموی: بگەرێنە وە، ئەمە خوا زار وە تە وە بۆ دان پێتێنان و ملکە چ کردن بۆ پە یامە کە ی، کە بە مووسا ﷺ نێردرا وە.

٧- ﴿وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ﴾، گوێیان: هۆ ئە ی جادوو گەر! وشە ی (أَيُّهَا)، هەم بە (ها) (ه) و (ا) خوێژا وە تە وە، هەم بە (أَيُّه)، واتە: تە نیا بە (ه)، بە بێ ئە ی فیش خوێژا وە تە وە، کە ئەمە دە گونجێ وەک تانە دان بووبی لە مووسا ﷺ، کە تۆ جادوو گەر ی، بە لām ئە وە پێناچی، چونکە سیاقە کە وای ناگە یە نێ، ئە گەر نا فیر عە و ن مووسای بە جادوو گەر تۆمە تبار کرد وە، بە لām لێرە دا سیاقە کە تانە دان ناگە یە نێ، چونکە ئە و ان دا وایان لە مووسا ﷺ کرد وە، کە سیکی ش دا و لە کە سی ک بکات، لە حالە تی دا و لێ کرد نا مە دحی دە کات، ئە ک سەرزە نشتی بکات، پێشە ی جادوو گەر ییش لە لای ئە و ان، پێشە یە کێ گرتگ و گە و رە بو وە، کە سی ک کە جادوو گەر بو وە، مامۆ ستا و زانا بو وە، جادووش زانیاری یە کە، بە لām زانیاری یە کە بۆ مە بە ستی خراب بە کار دە هێ تری، یە کێ ک لە زانا یان گو ت و و یە ق: (هَذَا خُطَابٌ تَعْظِيْمٌ لِّمُوسَىٰ لِأَنَّ السَّاحِرَ هُوَ الْعَالِمُ)، ئەمە دواندێ تکی بە مەزنگرتن وە، ستای شکردنە بۆ مووسا ﷺ، چونکە جادوو گەر بە مانای زانا دی، واتە: مامۆ ستا و شاره زا.

٨- ﴿ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ﴾، (گوێیان: ئە ی جادوو گەر!، بۆمان لە پەر وە ردگار ت بپاری ت وە، بە هۆ ی ئە وە وە کە بە لێ نێ بە تۆ دا وە.

٩- ﴿إِنَّا لَمُهْتَدُونَ﴾، بە دنیای ی تێمە پێ ی پاستگرت و دە بین.

۱۰- ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ﴾، بەلّام كاتيك ئازارمان ئى لابرڧن، ئەو بەلایەى كە بۆمان ناردېوون، بەلایەكەمان ئى دوورخستنهو، كت و پېر ئەوان پەيمانان شكاندو، بى بەلئىن دەرچوون، (نەھاتنە ژىربارى وەرگرتى پەيامەكەى مووسا عليه السلام).

كەواتە: كە گوتووېانە: ﴿وَقَالُوا يَأْتِيهِ السَّاحِرُ﴾، راي راستر ئەوېە، كە ئەمە دواندى مووسا عليه السلام، بە پىزلىگرتن و بە مەزنگرتنەو، جوړىك بووە لە ستايشكردنى مووسا عليه السلام، چونكە لە لای ئەوان جادووگەر، مامۇستاو شارەزايەك بوو، پىزلىگىراو بوو، ھەموو ئەوانەى كە دىنى پىك و راست و دروستيان لەبەر دەستدا نەبى، سەرچاوو گرتوو لە وەحىى و دەستكارى نەكراوى خوا، پەنا دەبەنە بەر چاو بەست و جادوو فرت و قىل و خەلك فرىودان، ئەوانىش كە دىنىكى راست و دروست، كە لە وەحىيەو سەرچاووى گرتى، لەبەر دەستياندا نەبوو، بۆيە وەك قەرەبووېەكى ئەو، پەنايان بردۆتە بەر جادوو، ئەم مانايە زياتر پى دەچى.

دەشگونجى مەبەست پىتى تانە لىدانى مووسا عليه السلام بى و، تۆمەتباركردنى بى بەوېەى جادووگەرە.

دەشگونجى ئەمە جوړىك بووېى لە گالتە پىكردنى مووسا عليه السلام، بەلّام مانايە يەكەميان لە ھەموويان زياتر، بە عەقل و دلّەو دەنووسى.

كە دەفەرموى: ﴿أَتَعْ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عِهْدَ عِنْدَكَ﴾، بۆمان لە پەرورەدگار تى بپارېو، بەھوئى ئەوېە كە عەھدى بۆ لای تو كرددو، (إِبْنُ عَبَّاسٍ) خاوەنى (الْبَحْرُ الْمَدِيدُ فِي تَفْسِيرِ كِتَابِ اللَّهِ الْمَجِيدِ)^(۱)، كە يەكەك لە عارىفە گەرەكانە، سى واتاي بۆ ئەو رستەيە ھىنانو:

۱- (لِعَهْدِهِ عِنْدَكَ أَنْ دَعَوْتَكَ مُسْتَجَابَةً)، بەلئىنى بە تو داو، كە پارانەوېى تو وەرگىراو.

٢- ﴿مَا عِهْدُ عِنْدَكَ مِنَ الثُّبُوتِ وَالْعَدَاةِ﴾، به هوئی تهوه وه كه به لئنی له لئی توه هیهو، توی کردوه به پیغمه به رو شکواری کردوی.

٣- ﴿مَا عِهْدُ عِنْدَكَ مِنْ كُثُفِ الْعَذَابِ عَمَّنِ آهَتَنِي﴾، به هوئی تهوه وه كه به لئنی به توه داوه، هه كه سیک ری ری راست بگری، سزای له سه ر لاده چی.

٤- ﴿مَا خَصَّكَ بِعِلْمِهِ ذُوْنُ فَخْرِكَ، مِمَّا اسْتَضَعْتَ بِهِ أَنْ تَأْتِي بِخَوَارِقِ الْعَادَاتِ﴾، ئەم لیکدانه وه یه ی چوارهم هی (محمد الطاهر بن حاشور)^(١)، واته: به هوئی تهوه وه كه زانیاریه کی به توه داوه، نه یداوه به جگه له توه، به هوئی تهو زانیاریه وهش توه تهو شته یاسا درانه دینی، تهو شته سه یرو سوهرینه رانه دینی.

ئهوان پیان وابوو موسا عليه السلام، بو خوئی تهو شتانه دروست دهکات.

هه لبه ته كه دهفه رموی: ﴿يَا عِهْدُ عِنْدَكَ﴾، (ما) له (ها) دا: ﴿مَا الْمَصْدَرِيَّةُ﴾ به، وهك خاودنی تهفسیری (المیزان)^(٢)، ده لئی: (أَي: بِعَهْدِهِ عِنْدَكَ)، واته: به هوئی په یمانه كه یه وه له لئی توه، كه ته گهر پروا بینین تهو به لایه یمان له سه ر لایه ری، به لایم كه به لایه یمان له سه ر لایه و، وهك له به سه رهاتی موسا عليه السلام، به ته فصیل باسما کردوه، ئهوان په یمانه كه یان هه لوه هاندوتوه، ﴿إِذَا هُمْ يَكُونُونَ﴾: (التَّكْوُنُ: نَقْضُ الْحَبْلِ الْمُتَمِّمِ)، (تَكْوُنُ): بریتیه له وهی به تیک چاك چرابی و، ریسرابی، هه لبه وه شیریتوه.

(١) التمهيد والتنوير: ج ١٠، ص: ٢٢٧.

(٢) الميزان: ج ١٨، ص: ١١٠.

مەسەلەى دووھم:

چارپدانى فىرعهون بەئىو گەلەكەيدا، كە مادام حوكمرانى مىسرەو، پروبار گەل بە ژىر كۆشكەكەيدا دەرۆن، بىگومان لە مووسا باشتەر، كە بابايەكى بى بايەخەو، قسە ناروونەو، نە بازىەى زىرى بو فريدراون و، نە فرىشتەش هاوەلى، كەواتە: ئەو دەعوايەى دەيكات راست نىەو، لە لايەن پەرورەدگارى جىهانىيانەو، نەئىردراو:

خو ۞ دەفەرمۆي: ﴿وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَبْقَوْمِ الْإِنْسِ إِلَىٰ مُلْكِ مِصْرَ وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝٥١﴾ أَمَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مِثْلُي وَلَا يَكَادُ بَيْنِي ۝٥٢﴾ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ مُقْتَرِبِينَ ۝٥٣﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانه، لە ھەشت بەرگەدا:

١- ﴿وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ﴾، فىرعهون لە ئىو خەلکەكەى دا چارى دا، (النِّدَاءُ: رَفْعُ الصَّوْتِ، وَإِسْتَاذَةُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ مَجَازَ عَقْلِي، إِذْ هُوَ الَّذِي أَمَرَ بِالنِّدَاءِ)، (نِّدَاءُ: دەنگ بەرزکردنەوہى، بەلام كە پال دراوہتە لای فىرعهون، مەجازىكى عەقلىيە، چونكە ئەو بووہ كە فەرمانى كردوہ بانگ بكرى، ئەگەرنا فىرعهون خوئ پى لەوہ گەرەتر بووہ، دەست لە بن گوئيان بنى و بانگ بكات، وەك چۆن كە سىك بانگ دەدات، بەلكو فەرمانى كردوہ، چارپان داوہ، لە ئىو كووچەو كۆلان و ئەو شوئنانەدا كە خەلكيان تىندا بووہ.

٢- ﴿قَالَ يَبْقَوْمِ الْإِنْسِ إِلَىٰ مُلْكِ مِصْرَ﴾، (فىرعهون) گوئى: ئايا حوكمرانى مىسر ھى من نىە؟ كئى حوكمران و پادشايە لە مىسر، بەس من نىم! وشەى: ﴿مُلْكُ﴾، بە مانای حوكمرانىى دئى، (حُكْمٌ مِصْرَ) واتە: حوكمرانىى و تەصەپرۆف كردن لە مىسردا.

(۳) - ﴿وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِ﴾، ئەو ڕووبارانەش کە بە ژێریدا دەڕۆن، قییمتییەکان جوگەو جو باریان لە ڕووباری نیلەو هەلبەستوون، جوگەو گەورە گەورە، کە هەر کامێکیان وەك ڕووباریك بوو، بە ژێر كۆشكەكەیدا ڕۆشتوون، بەلام ئەو كە دەلن: ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِ﴾، یانی: بە ژێر كۆشكەكەمدا دەڕۆن، ئەگەرنا وەك پێشینان دەلن: (ئاویان لە ژێر فلانكەس كرد)، كەسێك كە ئاوی بێتە ژێر، لە شوێنەكەى هەلدەستى، مەبەستى ئەو بوو كە ئاوى بە ژێر كۆشك و تەلارەكەمدا دەڕۆن، كە بێگومان دیمەنێكى جوانى هەبوو.

(۴) - ﴿أَفَلَا بُصِرُوا﴾، ئایا نابین! بۆ پرسیارکردن بۆ پێیلتیان (الِاسْتِفْهَامُ لِلتَّقْرِيرِ)ە، واتە: بە دنیایی تێو دەبین، كۆشكەكانیش دەبین و، حوكمراڤى منیش دەبین و، بالا دەستى منیش دەبین لە ميسردا.

(۵) - ﴿أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ﴾، بەلكو ئایا من چاكتر نیم لەو كەسەى كە ئەو بى بايەخە، بى هیزو بى توانایە؟ پرسیار كردنەكە لێردا، چاودەپى وەلام ناكات، چونكە پرسیارکردنى نكوولییەكەرانهیە، واتە: بە دنیایی من چاكترم لەو كەسەى بى بايەخە، كە مەبەستى مووسایە (عليه السلام)، بێگومان مووساش هەرگیز لەگەڵ فیرعەون و هەزارانى وەك فیرعەون، پەنجەیه كیشى نەچۆتە تەرازوووەو، چ جای خۆى، بەلام هەمیشە ئەو حوكمراڤە خۆسەپێن و بە زەبرو زۆرانە، كەم بايەخ و كەم مايە، تەماشای غەیری خۆیان دەكەن، بەو تۆزە دەسەلاتەى هەبانهو، پێنج و دوو ڕۆژێك كە دەژین و، سەرودت و سامانێك، یان كۆشك و تەلارێك، یان ئیمكانیەتێك كە بە دەستیانهو، پێى بوغرا دەبن و پێى لە كەولێ خۆیان دەردهچن و، جوړێك لە سەرخۆشى و بى هۆشیان بەسەردا دێن.

ئجدا دواى ئەوێ مووسا (عليه السلام) تۆمەتبار دەكات بەو كە: ﴿مَهِينٌ﴾، یانی: بى دەسەلاتە، یان بێهێزە، یان بى بايەخە، تۆمەتێكى دیکەش دەداتە پال:

(۶) - ﴿وَلَا يَكَادُ يَبُيِّنُ﴾، نيزیکە نەتوانى قسە بكات، ﴿يُبَيِّنُ﴾، (أَي: يُبَيِّنُ)، مەبەستەكانى ڕوون بكاتەووە دەربخات، (أَي: وَيَكَادُ أَنْ لَا يُبَيِّنَ)، نيزیکە نەتوانى

مەبەستى خۇي دەرېخت، لەبەر ئەوئى زمانى تەواو نىيە، بەلام وەك پېشتەر گوتمان:
 ئەمە تۆمەتتىك بوو، فیرعەون بە مووسای کردو، کە تۆمەتتىكى بى بنەما بوو، لەبەر
 ئەوئى خوا ﷺ لە سوورەتى (طه)دا، بەلئىنى بە مووسا ﷺ داو، دواى ئەوئى خوا ﷺ
 پىي دەفەرئى: بچو بۆ لای فیرعەون: ﴿أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ﴾ ﴿٢١﴾ طه، مووسا
 ﷺ لىي دەپارئەوئى دەفەرئى: ﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي﴾ ﴿٢٢﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي
 ﴿٢٣﴾ وَأَخْلِلْ عِقْدَةَ مِنِّي لِسَانِي ﴿٢٤﴾ بِقَهْقَرَاهُ قَوْلِي ﴿٢٥﴾ وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٦﴾ هَٰؤُلَاءِ
 أَجْنَىٰ ﴿٢٧﴾ أَشَدُّ بِهِ أَزْرَىٰ ﴿٢٨﴾ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿٢٩﴾ كَيْ تَسْحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٠﴾ وَتَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣١﴾ إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٢﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَىٰ ﴿٣٣﴾ طه، مووسا ﷺ
 دواى ئەوئى خوا ﷺ فەرمانى پى دەكات بچى بۆ لای فیرعەون، کە ياخيى بوو، چەند
 داواپەك لە خواى بەخشەر دەكات، دەفەرئى: پەرورەدگارم! سینهم گوشادو فراوان
 بکەو، کارم ئاسان بکەو، گرێپەك کە لە زماندا هەبە بیکەو، بۆ ئەوئى لە قەسمە تێبگەن
 و، لە نىزىکانى خۆم وەزىرو پالېشتىکم بۆ پرەخسېنە، با هاروونى برام بى، لە کارەکمدا
 بەشداری بکە، تاكو زۆر تۆ بە پاك بگرين و، زۆر يادى تۆ بکەين، بېگومان تۆ تېمە
 دەبينى و هەر بينيوتين.

خواش ﷺ بۆ هەموو ئەو داوايانەى مووسا ﷺ، دەفەرئى: داواكارىيەكەت
 پېدرا ئەى مووسا! ئەوئى داوات دەکرد، بۆت جېيەجى کرا!

کەواتە: مووسا ﷺ لەو پوژەوئە گرى لە زمانيدا نەماو، بەلام گوتراو:
 کاتى خۇي کە مووسا لە مالى فیرعەوندا گەورە بوو، جوړېک لە زمان گىرانى
 هەبوو وەيان زمانى گرتوويەتى، يان هەندى پىت باش بۆى نەبىزراون، ئنجا
 بەو وئنا کردنە پېشووئە، فیرعەون مووسای بەو تۆمەتبار کردو، ئەگەرنا وەك
 چوئن خوا ﷺ هاروونى لەسەر داواى مووسا کردۆتە پېغەمبەر، وەك لە سوورەتى
 (مريم)دا، دەفەرئى: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُٗمِنْ رَّحْمِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا﴾ ﴿٥٣﴾ واته: هاروونى
 برايمان پېدا وەك پېغەمبەر، لە بەزەيى خۆمانەو، ئنجا ئەگەر برايهكەى لەسەر

داواى مووسا كوردېتته پىغەمبەر، بە دلتيايى ٲەو گرپپەى لە زمانىشى دا بوو، كە تاكە ئامرازي مووسا ﷺ بوو، بۆ ٲەو ٲەيامى خواى ٲى بگەيەنئ، خواى ٲەروەردگار ٲەو زمانەى مووساى رپك و راست كرده، بئ گري و گۆلى كرده، كەواتە: ٲەو قسەيەى ھيچ بنەمايەكى نيەو، ٲەو ٲەى ديكەشيانى كە دەلئ: ﴿مَهِينٌ﴾ بئ پىگەيەو بئ بايەخە، ٲەو ٲەى جنيۆك بوو قسەيەكى ناشيرين بوو بە مووساى ﷺ گوتو، ٲەو قسە ناشيرينانەش ھەر لە فيرعەون و ھاو و ٲيانى فيرعەون دەو ٲەو ٲەو.

(۷) - ﴿فَلَوْلَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ﴾، (فيرعەون بۆ زياتر خەلك چەواشە كردن و، كەو جاندنيان دەلئ): دەبووايە بازنە زپرەكانى بۆ فريداربانيە، بازنەكانى كە لە زپرن، بۆى فريداربانيە، ﴿آسُورَةٌ﴾ خوٲتراويشەتەو: (آساور)، كە ھەردووكان كۆى (سوار) ن و لە (دستوار) يان (دستوارى) فارسىيەو ھاو، ﴿فَلَوْلَا﴾ (لولا): (حَرْفٌ تَحْضِيضٍ مُّسْتَعْمَلٌ فِي التَّعْجِيزِ)، (لولا) ليرەدا ٲيتيەكە بۆ ھاندان، بەلام بەكارھيتراو ٲەو بئ توانا ٲيشاندان، كە مووسا ﷺ ناتوانئ و ٲەو ٲەو بۆ ناكري بازنەى بۆ فري بدرئ.

(۸) - ﴿أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلِكُ مَقَرِّيْنِ﴾، دەبووايە فريشەكان لەگەلئدا بئ، پىكەو ھاو دەم بن، (الإلقاء: الرمي، وَهُوَ مُسْتَعْمَلٌ هُنَا فِي الْإِزْأَلِ)، (الإلقاء) بە ماناى فريدانە، بەلام ليرەدا بەكارھيتراو ٲەو دابەزئران، يانى: مادام بازنەى زپرى بۆ دانەبەزئران، فريشەشى لەگەلدا نەتيرداون، كەواتە: راست ناكات، پىغەمبەر نيە.

(آساور) كۆى (سوار)ە، واتە: بازن، كە ئاوا ٲئناسە كراو: (حَلَقَةٌ عَرِيضَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ، أَوْ فِصَّةٌ تُحِيطُ بِالرَّسْغِ، وَهُوَ عِنْدَ مُعْظَمِ الْأَمَمِ مِّنْ حِلْيَةِ النِّسَاءِ، وَكَانَ السَّوَارُ مِّنْ شَعَارِ الْمَلِكِ فِي فَارَسٍ وَمِصْرَ، يَلْبَسُ الْمَلِكُ سَوَارِينَ، أَوْ اثْنَيْنِ فِي الرَّسْغَيْنِ وَاثْنَيْنِ عَلَى الْأَعْضَدَيْنِ)، سەرچاو ھيژووويەكان دەلئ: (سوار) واتە: بازن، ئالغەيەكى ٲانە، لە زپر ياخود لە زيو، دەورى مەچەك دەدات، لە دەست دەكرئ و لە لای زۆرپەى گەلان خەلى ئافرەتانە، خويانى ٲى دەپازئنەو، بەلام كاتى خوئ لە

وَلَذَیْ فَارَسٍ وَّ رُؤْمٍ دُرُوشِمِی پادشاو حوکمرانان بووه، که حوکمران، دوو بازنی له دهستی کردوون، هەر بازنه له دهستیکی، یان جاری واهه بووه، دوو بازنی له مهچهکی دا بوون، دووش له قوْلی، واته: چوار بازنی له دهست کردوون.

دیاره فیرعهون وایزانیوه، ییغهمبه رایه تییش هەر پادشایه تییه، گوتوو یه ئی: بۆچی بازنی پی نین، ته گهر لافی ییغهمبه رایه تی لی دهادت، وایزانیوه، ئه ویش هەر پادشایه تی و حوکمرانیستی ستهمکارانه یه، که به زرق و برق چاوی خه لاک مه لئه تین.

که فیرعهون ده لی: ﴿ فَلَوْلَا أَلْفٌ عَلَیْهِ أَسْوَرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقَرَّرٰتٍ ﴾ (او لێزدید)، ده بووایه بازنه ی هه بن، یان ده بووایه فریشته ی له گه لدا بن، وشه ی: ﴿ مُقَرَّرٰتٍ ﴾ یش، (حَالٌ مُّؤَكَّدَةٌ لِّمَعْنٰی مَعَهُ، لِیْلًا یُحْمَلُ مَعْنٰی الْمَعِیَةِ عَلٰی التَّأْیِیدِ الْقَوِیِّ فَقَطْ)، بۆیه گوتوو یه ئی: فریشته کان له گه لی بین، به جووتیی، تاکو وانه زانی، که مه به ست له له گه لدا بوونی فریشته کان، ته نیا له گه لدا بوون و پشتگیریی کردنی مه عنه ویه، به لکو به جهسته ش له گه لدا ده بن.

مەسەلەى سېئەم و كۆتایی:

فیرەهون خەلکە کەى گەوجاندو کەودەنى کردن و سووکەلەى کردن، ئەوانیش فەرمانبەرى بوون، چونکە لادەر بوون لە زگماک و عەقل، سەرەنجامیش خوا ﷻ لێیان تووڕە بوو و تۆلەى لى ستاندن و لە دەریادا خنکاندنى و، کردنى بە پەندو عیبرەتى پێشەنگ بۆ خەلک:

خوا ﷻ دەفەرئوى: ﴿فَاسْتَحَفَّ قَوْمُهُ، فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا ءَاسَفُونَا اَنْنَعَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾﴾

شیکردنەوى ئەم ئایەتانه، لە شەش بەرگەدا:

١- ﴿فَاسْتَحَفَّ قَوْمُهُ﴾، خەلکە کەى خۆى سووک کرد، یان سووک هاتە بەرچاو، (أَخَفَّهُ أَي: جَعَلَهُ خَفِيفًا)، سووکى کردن، بەلام (اسْتَحَفَّهُ: مُبَالَغَةً مِنْهُ)، بۆ زێدە پۆی تێداکردنە، زۆرى سووک کردن، توێژەرەوانى قورئان زۆریان قسە لەسەر ئەم وشەیه کردو، ئیمەش هەول دەدەین هەقى خۆى پى بدەین.

(اسْتَحَفَّ قَوْمُهُ)، بە چوار واتای سەرەکی لێکیان داوەتەو:

١- (جَعَلَهُمْ خِفَافَ الْعُقُولِ)، خەلکە کەى وا لیکرد عەقلی سووک کردن، بە کوردیی دەگوترى: کەودەنى کردن، گەوجاندنى و ئەقامى کردن.

٢- (وَجَدَهُمْ خِفَافَ الْعُقُولِ)، خەلکە کەى عەقل سووک هاتە بەرچاو، عەقل سووکى لى هەلکەوتن.

٣- (اسْتَهَانَ بِعُقُولِهِمْ)، گالتهى بە عەقلیان کرد.

٤- (طَلَبَ مِنْهُمْ الْخِفَةَ وَالسَّرْعَةَ فِي مُطَاوَعَتِهِ)، لێى خواستن کە سووک بن، بە خیرایی دەست و برد بکەن، سووکەلە بەدەستیهو بەین، لە فەرمانبەری کردنیدا.

ئەم چوار واتايەيان بۆ (إِسْتَحَفَّ) ھىٔناون و ھەر چوارىشيان گونجاون.

بە پىئويستى دەزانم قسەيەكى (سَيِّد قُطْب)، (پەحمەتى خوا لىيى) بەيىنم، لە تەفسىرەكەى خۇي (في ظلال القرآن) دا^(۱)، ئەم قسەيەى دەربارەى: **فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ، فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ**، كەردوھ:

(واستخفاف الطغاة للجماهير أمر لا غرابة فيه؛ فهم يعزلون الجماهير أولاً عن كل سبل المعرفة، ويحجبون عنهم الحقائق حتى ينسوها، ولا يعودوا يبحثون عنها؛ ويلقون في روعهم ما يشاءون من المؤثرات حتى تنطبع نفوسهم بهذه المؤثرات المصطنعة. ومن ثم يسهل استخفافهم بعد ذلك، ويلين قيادهم، فيذهبون بهم ذات اليمين وذات الشمال مطمئنين! ولا يملك الطاغية أن يفعل بالجماهير هذه الفعلة، إلا وهم فاسقون لا يستقيمون على طريق، ولا يسكون بحبل الله).

واتە: گەوجاندى تاغوتەكان بۆ خەلك و جەماوەر، يان سووكەلە كەردىيان، كاريكە ھىچ سەيرىيەكى تىدانىيە، چونكە خەلك و جەماوەر، كەنارگىر دەكەن لە ھەموو پىيەكانى زانست و، وادەكەن كە خەلك ھۆشيارو زانا نەبى، راستىيەكانيان لى دەشارنەو، تاكو لە بىريان دەچنەو، وايان لى دى لەو راستىيانە ھەر نەكۆلنەو، ئەو تاغوتانە ئەو كارتىكەرانەى بيانەو، دەخەنە دلى خەلكەو، تاكو لە دلياندا جيگىر دەبن، دوايى دەروونيان بەپىي ئەو كارتىكەرانە كە تاغوتەكان ويستوويانە، كارتىكراو دەبن، پاشان بە ئاسانىي دەتوانن بيانگەوجىن و خەلكەكەش بە ئاسانىي دوايان دەكەون، ئەو كاتە ئەو تاغوت و خۆسەپىنانە، بە لاي راست و چەپدا دەيانبەن زۆر بە نارامىي، باباي خۆسەپىن و ھوكمرانانى لە خوا ياخي، ناتوانن ئەو بە خەلك و جەماوەر بكەن، مەگەر لە حالىكدا ئەو خەلك و جەماوەرە لاپى بن، لە پى ھەلە كرابن و دەستيان بە پىسمانى خواو نەگرتىي.

کهواته: که ده فەرموئ: ﴿فَاسْتَحَفَّ قَوْمُهُ﴾، خەڵکە کهی خۆی سووکە لە کرد، بە هەموو ئەو واتایانە ی که گوتمان، یان سووکە لەی بینین، یان گەوجاندنی و نەفامی کردن و، لە نێو پۆکی خۆیان خاڵیی کردنەو.

(۲) - ﴿فَاطَاغُوهُ﴾، ئەوانیش بە قسەیان کرد، کهواته: فەرمانبەر ییە که یان بۆ فیرەو ن لە ئەنجامی بێ کیشیی و، سووکە لە ییانهو بوو، لە ئەنجامی ئەو دابوو که لە نێو پۆکی خۆیان خاڵیی کرابوو نەو.

(۳) - ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾، بە دنیایی ئەوان کۆمەڵیکی لاری و لادەر بوون، بەهۆی لاری و لادەریانەو، ئامادەیی ئەو یان هەبوو که فیرەو ن بیانگەوجیتێ و نەفام و کەودەنیان بکات، سەرەنجام ئەوانیش فەرمانبەری بوون و بە قسەیان کرد.

(۴) - ﴿فَلَمَّا عَاسَفُونَا اَنْقَمْنَا مِنْهُمْ﴾، کاتیک ئیمەیان توورە کرد، تۆلەمان لێ ستاندنەو، یانی: شایستە ی ئەو بوون خوا تۆلەیان لێ وەر بگریتهو، ﴿فَلَمَّا عَاسَفُونَا﴾، (أي: فَلَمَّا اَسْخَطُونَا، وَاغْضَبُونَا)، (وَالْاَسَفُ: الْحُزْنُ وَالْغَضَبُ مَعًا)، کاتیک ئیمەیان توورە پەست کرد، وشە ی (أَسَف) بە مانای توورە یی و دلتهنگیی و خەفە تباریی دێ، لە یە ک کاتدا، بەلام وشە ی خەفە تباریی و دلتهنگیی بۆ خوا بە کار نایەت، بە پیچەوانە ی توورە یی، که خوا ﷻ وشە ی توورە یی بە کارهێناو لە قورئاندا، کاتیک ئیمەیان توورە کرد، تۆلەمان لێ ستاندنەو، لە بەرچی خوا ﷻ لێیان توورە بوو؟ لە بەر ئەو ی ئەو ریزە ی خوا لێی نابوون، لە خۆیاندا نەیان هێشت و، خوا دیناوە که مەروڤ ریزلگیرا و بێ و، مەروڤ قەدر گران بێ و، قەدر و قیمەتی خۆی بزانی.

کاتیک خەڵک قیمەتی خۆی لە دەست دەدات و، دەبیتە پووش و پەڵاش، بە دوا ی حوکمرانە لە خوا یاخی و خۆسەپینە کانهو، شایستە ی ئەو نامینن که بەردەوام بن لە ژياندا، خوا ﷻ لایان دەبات، سەر زەوییان لێ پاک دەکاتەو بە تاغووتە که شهو، جۆمالیکیان دەکات.

(۵) - ﴿فَاعْرِفْنَاهُمْ اَجْمِيعَ﴾، ئنجا تێکرایمان نغرو کردو، خنکاندمانن.

۶- ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ﴾، ئىنجا گېرامانن بە پېشەنگ و بە پەندە بۆ ئەوانى دېكە، وشەي (سَلَف)، خويندراویشەتەو: (سَلَفًا)، (سَلَف) كۆي (سَلَف)ە، واتە: پېشەنگەكان، پېشەنگەكان، خاوەنى تەفسیری: (الْبَحْرُ الْمَدِيدُ فِي تَفْسِيرِ كِتَابِ اللَّهِ الْمَجِيدِ)^(۱)، گوتوویەتی:

۱- أَي: جَعَلْنَاهُمْ قُدْوَةً لِّمَن بَعْدَهُ، مِّنَ الْكُفَّارِ يَسْلُكُونَ مَسَلَكَهُمْ، فِي اسْتِجَابِ مِثْلِ مَا حَلَّ بِهِمْ مِنَ الْعَذَابِ، فَكُلٌّ مِّنْ تَفَرُّعٍ وَتَجَبُّرٍ، فَفِرْعَوْنُ إِمَامُهُ وَقُدْوَتُهُ.

۲- جَعَلْنَاهُمْ مُتَقَدِّمِينَ فِي الْهَلَاكِ، لِيَتَعَظَّ بِهِمْ مِّنْ بَعْدِهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

واتە: کردمانن بە پېشەنگ بۆ ھەموو ئەو کافرانەى لە دوايانەو دەین و ھەك وان دەكەن، ئەو کاتە ھەر کەسى ھەك ئەوان بکات، پتویست دەکات ھەمان سزاش بدری، ھەر کەسێك ھەك فیرەھون بکات و خۆی بەپیتى، دیارە فیرەھون پېشەواو سەرھەشقیەتی، چى بەسەر فیرەھون و گەلەكەى ھاتو، ئەوھش بەسەر ئەو دى.

واتایەكى دیکەى ئەوہیە: ئەوانمان کرد بە پېشەنگ لە فەوتاند، تاكو ئەوانەى دواى دین، ھەتا رۆژى دواى پەندیان لى ھەر بگرن.

کە دەفەر موی: ﴿وَمَثَلًا﴾، (مَثَل) بە مانای پەند دى، دەشگونجى بەمانای ئامۆژگارى بى، دەشگونجى بە مانای بەسەرھاتىكى سەر سۆرھتەر بى، کە ھەك چۆن پەندى پېشیمان بڵاودەپیتەو ھە دەمەو دەگىرى، ئەو بەسەرھاتەش ئاوا ھەك پەندىك بەسەر زارو زمانانەو بى.

کەواتە: ﴿وَمَثَلًا﴾، یانى: (عِبْرَةٌ وَمَثَلًا)، واتە: کردمانن بە عیبەرەت و شوینى پەند لێوەرگرتن و، کردمانن بە وینەيەك ھەك چۆن پەندى پېشیمان بەسەر زارانەو دەبى، ئەوانیش ئاوا بەسەرھاتى سەر سۆرھتەرى ئەوان، بەسەر زارانەو بى.

❖ ده‌رسی پښځه ❖

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە نوۆ (٩) ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی: (٥٧ - ٦٥)، هەموویان لە بارەی عیسی کۆری مەریەمەوێن عليه السلام، خوا لە مەریەم پازێ بێ، شەش (٦) ئایەتی سەرەتایان، باسی بە ھوونە ھێزانەوێ عیسا عليه السلام دەکەن، لەلایەن ھاوبەشدانەرانیو، بە حیساب وەک بەلگە لەسەر ئەوێ ئەگەر پەرستەرو پەرستراوەکان - جگە لە خوا - سزا بدرێن، دەبێ عیسا سزا بدرێ، ئەگەرنا نابێ بته کانی ئەوانیش سزا بدرێن و، نابێ خوشیان سزا بدرێن!

بەو بۆنە یەشەوێ باسی عیسا عليه السلام کراو، وەک بەندە یەکی ھەلبژێردراوی خوا و، زانیاری لە بارەی ئاخیر زەمانەو.

سێ ئایەتی کۆتاییش لە بارەی ھاتنی عیساو عليه السلام بۆ بەنی ئیسرائیل و ئیوێرۆکی پەیام و بەرنامە کەینی، کە بریتی بوو لە یەکتاپەرستی، بەلام دواي شوێنکەوتووانی بوونە چەندان حیزبی جورا و جوری پێکەوێ ناکو و ناتەبا.

﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ۝٥٧﴾ وَقَالُوا
ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ۝٥٨﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا
عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ۝٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ
مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ۝٦٠﴾ وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمُوتُ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيمٌ ۝٦١﴾ وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى
بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَأَتَوْا اللَّهَ

وَأَطِيعُوا ۞٦٣ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۞٦٤ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ أَلِيمٍ ۞٦٥

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{ههروهها کاتیک (عیسای) کوری مه‌پیه به هه‌وونه هه‌ترایه‌وه، به‌کسه ره‌لکه‌که‌ت (ئه‌ی موحه‌مه‌دا) به‌هۆیه‌وه، کردیانه هه‌راو گاله گال ۞٥٧} گوتیشیان: ئایا په‌رستراوه‌کا‌مان باشتن یان نه‌و؟ ته‌نیا بۆ مشت و مرو شه‌ره‌قه‌سه، بۆیان به‌ وینه هه‌نیا‌یه‌وه، به‌لکو نه‌وان کۆمه‌لکی زۆر شه‌ره‌قه‌سه‌که‌رن (و‌حه‌ز له‌ نا‌کۆکی‌که‌رن ۞٥٨) نه‌و (عیسا عليه السلام) ته‌نیا به‌نده‌یه‌ک بوو، چاکه‌مان له‌گه‌لیدا کردبوو، (کردبوو‌مانه پیغه‌مه‌بر) و گه‌پرا‌بوومان به‌ وینه‌یه‌ک، (له‌سه‌ر بالاده‌ستی و توانایی بۆ سنوورمان)، بۆ وه‌چه‌ی ئیس‌رائیل ۞٥٩ نه‌گه‌ر وسته‌باشمان به‌شیک له‌ ئیوه‌مان له‌سه‌ر زه‌وی، ده‌گه‌پان به‌ فریشته، ده‌بوونه جینشینان ۞٦٠ به‌ دنیاییش نه‌و (عیسا عليه السلام)، زانیاری و نیشانه‌یه بۆ کاته‌که (ئاخیر زه‌مان)، ئنجا له‌ باره‌ی (ئاخیر زه‌مان)‌وه، دوو دلیلتان نه‌بۆ و شوینم بکه‌ون، ته‌وه‌ پۆی راس‌ته ۞٦١ با شه‌یتانیش (له‌ پۆی راس‌ت) لاتان نه‌دات، بێگومان نه‌و دوژمنیکی ئاشکرایه بۆتان ۞٦٢ کاتیک عیساش به‌لگه‌ رۆشنه‌کانی هه‌نیا، گوتی: حیکمه‌تم بۆ هه‌نیاون و (هاتووشم)، تا‌کو هه‌ندیک له‌وه‌ی تبه‌یدا نا‌کۆکی و راجیایی ده‌که‌ن، بۆتان روون بکه‌مه‌وه، ده‌جا پارێز له‌ خوا بکه‌ن و فره‌مانبه‌ریم بکه‌ن ۞٦٣ به‌راستی ته‌نیا خوا خۆی په‌روه‌ردگاری من و په‌روه‌ردگاری ئیوه‌شه، ده‌جا بیه‌رستن، ته‌مه‌ پۆی راس‌ته ۞٦٤ سه‌ره‌نجامیش حیزبه (شوین ئاره‌زوو که‌وتووه‌کان)، له‌ ئیو خۆیاندا راجیاو نا‌کۆک بوون، ئنجا سزای سه‌خت له‌ ئازاری پۆژیکی به‌ ئیش و ژان بۆ ته‌وانه‌ی سه‌تمیان کردوه، (وه‌ک هاوبه‌ش بۆ خوا دانان و له‌ پۆی خوا لادان) ۞٦٥.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(مَثَلًا): (صِفَةً وَوَصْفًا، وَالْمَثَلُ عِبَارَةٌ عَنْ قَوْلٍ فِي شَيْءٍ، يُشَبِّهُ قَوْلًا فِي شَيْءٍ آخَرَ، بَيْنَهُمَا مِثَالَةٌ لِيُبَيِّنَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، وَيُصَوِّرُهُ)، [وشەى (مَثَل) بە مانای ئاوە ئناو دى و، بە مانای وەسفکردنى شتیکیش دى، بە پێى سیاق ماناکەى دیاریى دەکرى]. (مَثَل) بریتىە لە قسەىەك لە بارەى شتیکەو، وەك قسەىەكى دیکە بچى لە بارەى شتیکى دیکەو، کە ویکچوون هەبى لە نیاوانیاندا، تاكو یەکیکیان ئەوى دیکە پوون بکاتەو، بە گوردیى دەلین: پەند.

(يَصِدُّونَ): (صَدَّ، يَصِدُّ، صَدًّا، أَي: صَجَّ وَعَجَّ)، لە (لِسَانُ الْعَرَبِ) دا، دەلئ: (صَدَّ، يَصِدُّ، صَدًّا)، واتە: دەنگى بەرز کردەو و هەرای کردو گالەى کرد.

(جَدَلًا): (الْجِدَالُ: الصَّرَاعُ وَإِسْقَاطُ الْإِنْسَانِ صَاحِبَهُ عَلَى الْجِدَالَةِ وَهِيَ الْأَرْضُ الصُّلْبَةُ)، (جِدَال) شەرە قسەىە، ئەو کە مەروڤ هەوڵبەدات هاوڵەکەى بخاتە سەر (جِدَالَة)، یانی: زەوى پەق.

(خَصِمُونَ): (الْخَصِمُ: الْمُخْتَصِمُ بِالْخُصُومَةِ)، (خَصِمٌ) کۆیەکەى (خَصِمُونَ) ه، بریتىە لە کەسێک، کە پەسپۆر و تاییەت بى بە شەرە قسەو دمه‌دمەو مشتومرەو، (الْخَصِمُ: الْكَثِيرُ الْمُخَاصَمَةُ وَالْمُنَازَعَةُ)، (خَصِمٌ): کەسێک زۆر شەرە قسەو، ناکۆکیى و، دەمەقالئ بکات.

(يَخْلَفُونَ): (خَلَفَ فَلَانٌ فَلَانًا: قَامَ بِالْأَمْرِ عَنْهُ)، کە دەگوترئ: (خَلَفَ فَلَانٌ فَلَانًا)، فلانکەس لە شوێنى فلانکەس دانیشت، واتە: لە جیاتى ئەو کارەکەى جێیە جئ کرد.

(فَلَا تَمْرُتْ بِهَا): تئیدا دوو دل مەبن، (الْمِرْيَةُ: التَّرَدُّدُ فِي الْأَمْرِ، وَهُوَ أَخْصُ مِنَ الشُّكِّ)، (مِرْيَة): بریتىە لە دل دلان لە شتێک دا، دوو دل بوون لە شتێک دا، کە

تايىتەرە لە (شەك)، واتە: دوو دىلى، بەلام (مىرىە)، بىرىتتە لە دوو دىلى لە بارەى شىتەكەو، ھىچ بىنانو پاساوى نەبى.

(قَوَيْلَ): (وَيْلَ: الْقُبْحُ، الْعَذَابُ، وَادٍ فِي جَهَنَّمَ، وَقَدْ يُسْتَعْمَلُ فِي التَّحَسُّرِ)، (وَيْلَ) بە ماناى ناقۇلايى ھاتو، بە ماناى سزا ھاتو، بە ماناى شىوئەك لە دۆزەخدا ھاتو، جارى واش ھەيە، بەکار دەھىنەى بۆ خەفەت و خەم لى خواردن، (وَيْلَ) واتە: بى قەزا بى، شايستەى ئەو ھەيە خەفەتى بۆ بخوات.

ھۆى ھاتنەخوارەو ھى ئايەتەکان

لە بارەى ھۆى ھاتنە خوارەو ھى ئەم ئايەتە موبارەکانەو: ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ۝٥٧﴾ وَقَالُوا ءَأَلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ۝٥٨﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ۝٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ۝٦٠﴾ وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونْ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝٦١﴾، ئەم بەسەرھات و گىردراو ھەيە:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لِقُرَيْشٍ: إِنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ فِيهِ خَيْرٌ، قَالُوا: أَلَسْتَ تَزْعُمُ أَنَّ عِيسَى كَانَ نَبِيًّا، وَعَبْدًا مِنْ عِبَادِ اللَّهِ صَالِحًا، وَقَدْ عَبْدَتْهُ النَّصَارَى؟ فَإِنْ كُنْتَ صَادِقًا، فَإِنَّهُ كَأَلِهَتِهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ ...﴾، قُلْتُ: وَمَا يَصِدُّونَ؟ قَالَ: يَضْجُونَ، «وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ»؟، قَالَ: هُوَ خُرُوجُ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ { (أَخْرَجَهُ: أحمد: ۲۹۲۱، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن، والطبراني: ۱۲۷۴، والواحدي في أسباب النزول: ۷۴۰، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي الْمَجْمَعِ: (ج ۷، ص ۱۰۴)، سَنَدُهُ حَسَنٌ، وَقَالَ

مَوْلَا الْإِسْتِعَاب: قُلْنَا لِإِسْتَاةٍ حَسَنَةٍ وَذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّر الْمَشْهُورِ: ج ٧، ص ٣٨٥، وَزَادَ نِسْبَتَهُ لِابْنِ مَرْيَمَ (١).

واته: عەبدوللای کوری عەباس (خو لێیان ١ازی بێ)، گوتووێهتی: ینغەمبەری خوا ﷺ پۆژژێک بە قورەیشییەکانی فەرموو: اَلَيْسَ أَحَدٌ يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ فِيهِ خَيْرٌ، واته: هێچ کام لەوانەى جگە لە خوا، یان لە جیانی خوا دەپەرستێن، خێریان پێوه نیە، ئەوانیش گوتیان: ئەدى تۆ پێت وایە، کە عیسا ﷺ ینغەمبەر بووهو، بەندەیهک بووه لە بەندەکانی خوا، ئەصرانییەکانیش عیسیان پەرستوه، ئنجا ئەگەر تۆ راست بکەى، ئەویش وەک پەرستراوەکانی ئیمەیه، (واته: ئەگەر ئیمەو پەرستراوەکامان بچینه دۆزەخ، مانای وایە عیساو ئەوانەشی عیسیان پەرستوه، دەچنە دۆزەخ)، خوا ﷻ بەم بۆنەوه ئەم ئایەتانەى دابەزاندن، ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ...﴾.

یەکیەک لە گێڕەرەوەکان دەلێ: لە عەبدوللای کوری عەباسم پرسی، مانای: (يَمِصُّونَ) چیه؟ گوتی: (يَضْجُونَ) دەنگە دەنگ و هەرا دەکەن، گوتم: ئەدى کە دەفەرموی: (وَإِنَّهُ لَعَلِمٌ لِّلسَّاعَةِ)، ئەو زانیارییه بۆ ئاخیر زەمان؟ عەبدوللای کوری عەباس گوتی: مەبەست پێی دەرچوونی عیساى کوری مەریەمه، پێش هاتنى پۆژى قیامەت (واته: پێش ئاخیر زەمان).

مانای گشتیی نایەتەکان

ئەمە بەسەرھاتی سییەمە، لەم سوورەتە موبارەکەدا، کە چەند قسەبەکە لە بارەى عیساوہ ﷺ و لە دوو سى ئایەتى کۆتاییدا، عیسا ﷺ باسی پەيامی خوێ دەکات.

خو! دەفەرموێ: ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا﴾ کاتیک کورێ مەریەم بە وێنە ھیندرایەو، ﴿إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ﴾، یەکسەر خەڵکەکەت، بەھۆی بە وێنە ھینرانەوێ عیساوہ ﷺ، دەنگیان بەرز کردەوہ و ھەراو گالەیان کرد.

﴿وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ﴾، گوتیان: پەرستراوەکانی ئیمە چاکترن، یان ئەو (عیسا)؟، واتە: مادام ھەر پەرستراوێک و تیکرای پەرستەرەکان، سزا بدرێن و خێریان پێوہ نہبێ، وەك لە فەرمايشتەكەى پێغەمبەرەدا ھاتوہ ﷺ، یاخود سووتەمەنى دۆزەخ بن، وەك لە سوورەتى (الأنبياء) دا ھاتوہ: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾ واتە: ئێوہ و ئەوانەى دەیانپەرستن، بەردى دۆزەخن، ئێوہ دەچنە ئێوى، كەواتە: ئەگەر ئیمە و پەرستراوەكانمان، بت و پەيكەرەكان بچینە دۆزەخەوہ، دەبێ عیسا و ئەوانەش كە دەپەرستن بچنە دۆزەخەوہ.

ئەنجا بە ھۆى ئەوہوہ کردیان بە ھەراو گالە، گوتیان: قسەبەكی بە قوہمان كردوہ، كە وەك دوايى باسى دەكەين، عەبدوڵلای كورى زەبەعەرى بووہ، بە ھىساب ئەو قسەبەى لە ڕووى پێغەمبەرەدا ﷺ كردوہ، بەلام ديارە ھەر ئایەتەكانى سوورەتى (الأنبياء)، وەلامى ئەو قسەيان تێدايە كە خو! دەفەرموێ:

﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ﴾ ﴿١٧١﴾ لَا يَسْمَعُونَ

حَسِيصًا وَهُمْ فِي مَا آسَتْهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾، واتە: ئەوانەى لە لای ئىمەووە پىرىارى ھەرە چاکیان بۆ دراو، دوورن لە دۆزەخ، گۆییان لە ھەستی دۆزەخ و قرچە قرچى ئاگرى دۆزەخ نابى و، ئەوان ھەرچى نەفسیان بىخوازى، تىدان و بە ھەمىشەى تىیدا دەمىننەو.

﴿مَا صَرُّوْهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا﴾، ئىرەش خوا ﷺ دەفەرەمۆى: عىسايان بە وىنە نەھىنايەو، مەگەر بۆ شەرە قسەو، دىمە دىمە، **﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾**، بە لکو ئەوان کۆمەلێکن، زۆر ھەزىان لە مەشت و مېو شەرە قسەى، ھەزىان لە ناكۆكى و دەمەقالتیەو بە دواى ھەقدا ناگەرین.

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، عىسا ﷺ تەنبا بەندەىەك بوو، گەورەترین چاکەمان لەگەلیدا کردبوو، باشتىن چاکە، خوا ﷻ لەگەل بەكێك لە مەروفەکانیدا بىكات، بریتىە لە پى بەخشىنى پلەى پىغەمبەرەىە، کە بە موھەممەد ﷺ ئەو پلەو پایە، دەرگایەكەى گالە دراو و کۆتایى ھاتو، موھەممەد کۆتایى پىغەمبەرەانە ﷺ، وەك دەفەرەمۆى: **﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾** (١٠٠) **﴿الْأَحْزَابِ﴾**.

﴿وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، کردبوومان بە نموونەىەك بۆ بەنى ئىسرائىل، وەك وىنەىەك لەسەر بەلا دەستى و دەستکراوێى خواو، کە دەتوانى مەروف بەبى بابىش بخولقێن، وەك عىساو، دەشتوانى بەبى بابى و دایک بىاخولقێن، وەك ئادەم و ھەووا.

﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلَآئِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ﴾، ئەگەر وىستبایمان لە ئىوھ فرىشتەمان دروست دەکردن، لە زەویدا کە بەدواى یەكدا دین، یان: لە جىاتى ئىوھ فرىشتەمان لەسەر زەوى دادەنان.

بەلّام پێم وایە مانای یەکەم بەهێزترە، واتە: خۆتانمان دەکرد بە فریشتە، کە لە شوێنی ئیستای ئیو، لەسەر زەوی بووبان بە جێنشیتان.

﴿وَإِنَّهُ لَعَلَّمَ لِّلسَّاعَةِ﴾ بە دنیای عیسا ﷺ زانیارییە بۆ کاتەکە (ساعة)، ئەو کاتەی ئاخیر زەمانی تیدا دی، لێرەدا (ساعة) زیاتر مەبەست پێی ئاخیر زەمانە، واتە: پێچرانەوێ ئەم ژيانە دنیاییە، لە دواى فووی یەکەم لە لایەن ئیسرافیلەو بە کەرەنا (صور)دا، بەلّام قیامەت لە دواى فووی دووهمەو لە لایەن ئیسرافیلەو، کە بە سووردا دەکری، پەیدادەبێ، کە کاتی هەڵسانەووەو زیندوو کرانەوێ، ﴿فَلَا تَمَرَّتْ بِهَا﴾، ئنجا دوو دڵ مەبن، لە بارەى ئاخیر زەمان (ساعة)هوە، ﴿وَأَتِيعُونَ﴾، شوینم بکەون، خوا ﷻ دەفەرموێ: شوینم بکەون، یاخود ئەمە لەسەر زمانی پێغەمبەر ﷺ، کە گوتووێت: شوینم بکەون، واتە: ئەى موحەممەد! بفەرموو شوینم بکەون، ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ﴾، ئەمە یە پێی راست.

﴿وَلَا يَصُدُّكُمُ الشَّيْطَانُ﴾، بە شەیتانیش لاتان نەدات، لە خۆتان وریا بن، شەیتان لاتان نەدات لە راستە ڕی، ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾، بە دنیایی ئەو دوژمنیکى ئاشکرایە بۆ ئیو.

﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ﴾، کاتیک عیسا ﷺ بەلگە ڕۆشنەکانی هێنان، ﴿قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ﴾، بە خەلکەکەى گوت: من حیکمەتم بۆ هێنان، واتە: هەموو ئەو ڕەوشت و بەها بەرزانهی، کە دەبێ تاک و کۆمەل خۆیانان پێ براژێنەو، هەموو ئەو خووخە خراپانەى کە دەبێ خۆیانان لێژار بکەن، ئەوهم بۆ هێنان، کە ئەو بەشترین مانای حیکمەتە، ﴿وَلَا يُبَيِّنُ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾، هەرودەها هاتووم تاکو، هەندیک لەوێ تیدا کەوتوونە راجیایی، بۆتان ڕوون بکەمەو، ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، ئنجا پارێز لە خوا بکەن و فەرمانبەریم بکەن.

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾، بە دُنیاوی بەس خوا پەرورەدگاری من و ئێوەشە،
﴿فَاعْبُدْهُ﴾، ئێجا بەندایەتی بۆ بکەن، ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، ئەمەیه
ڕێی راست و بێ گری و گۆل.

بەلەم ئایا وایان کرد؟

﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾، حیزبەکان لە ئێو خۆیاندا کەوشە ڕاجیایی
و ناکۆکی و دەمەقالی، واتە: شونیکەوتووانی عیسا عليه السلام، لە دوای خۆی بوونە
چەند پێڕ و تاقم و کۆمەڵی یەکەوێ ناکۆک، ﴿قَوْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ
يَوْمَ إِلِيمٍ﴾، سزای سەخت بۆ ئەوانەی ستمیان کردووە، لە ئازاری پڕۆژیکێ بە
ئیش، لەوێ سزای ئەو لادان و ستم و خراپەیان وەردەگرنەوێ.

خوا ﷻ بە لوتف و کەرەمی خۆی، ئیمە لەو کەسانە بگێڕێ، کە بە دوای
هەموو پێغمبەرەکان دەکەون، ئەو ڕێباز و راستەشەقامەی خوا بە پێغمبەرەکاندا
ناردوویەتی، چاک ئێنی تێدەگەن و، باشیش پێوەی پابەند دەبن، بە تایبەت
پێغمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ، کە سەرور و گەرورە پێغمبەرەکانە، تەواوکەری
کار و پڕۆژەکانە.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

وێنە هێنانەوێ هاوبەشدانەران بە عیساى كۆرێ مەریەم عليها السلام، كە ئەگەر پەرستەرو پەرستراوەكان (العَبْدَةُ وَالْآلِهَةُ) سزابار بن، عیساş بەردەكەوێ و، هەراو گالەكردنیان بەو بۆنەیهو، بەرپەرچدانەوێ خوا بۆیان، كە عیسا بەندەیهكی خوا پەسند بوو، ئموونەیهك بوو بۆ بەنى ئیسرائیل و ئەگەر خوا ویستبای بەشێك لە مرۆفانی دەگیران، بە فریشتەى جینشینی مرۆفان، لەسەر زەوى و، عیسا هۆی زانیارییه بۆ هاتنى ئاخیر زەمان، كە نابێ تێیدا دوو دڵ بن و، پێویستە پەیرهویى لە خواو راستە پێیهكەى بكەن و دەبێ وریا بن، شەیتانی دوژمنیان لایان نەدات:

خو عليه السلام دەفەرموێ: ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ۚ وَقَالُوا يَا أَلِهُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ۝٥٧﴾
 ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ۝٥٨﴾ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ إِبْرَاهِيمَ وَآلَهُ عِبَادًا لِلْإِذَىٰ يَتَخَفُونَ ۝٦٠﴾ وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمُوتُ بِهَا وَاتَّخِذُوا هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝٦٢﴾

شیکردنەوێ ئەم، ئایەتانە، لە چوار دە برگەدا:

بەر لەوێ برگەکان هەموویان بێنن، ئەم شەش ئایەتە، بە تاییەتی چوار ئایەتی یەکەمیان، باسی ئەو دەکەن، كە رۆژێك هاوبەش بۆ خوا دانەرەكان لە كۆرو مەجلیسی پێغەمبەردا عليه السلام، بوون و، وەك لە هۆی هاتنە خوارەوێكەیدا

باسمان کردوه، پیغمبر ﷺ فرمودیه تی: اَلَيْسَ أَحَدٌ يُعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ فِيهِ حَيٌّ (أخرجه أحمد: ۲۹۲۱، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن)، واته: هیچ کام لهوانهی جگه له خوا، یان له جیاتی خوا ده پهرستړن، خبریان پیوه نیه، نهوانیش گوتوو یانه، ثایا تو پیت وا نیه که عیسا پیغمبر بووهو بهنده یه که بووه له بنده چاکه کانی خوا، له گهل نه وه شدا که نه صرانییه کان په رستوویانه، نجا نه گهر راست بکه ی، نهویش هر وه که په رستراوه کانی تیمه وایه و ده بی وه که په رستراوه کانی تیمه بچیته دوزه خوه! تیدی خوا ﷺ بهو بوئوه، ثم ثایه ته موباره کانه ی دابه زانندن.

(۱) ﴿وَلَمَّا ضَرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا﴾، کاتیک کوری مه پیم به وینه هتیرایه وه، سهلامی خوابان له سره یی.

(۲) ﴿إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ﴾، کت و پر خه لکه که ت، بهووی به وینه هینانه وه یه وه، کردیان به دهنکه دنگ و گاله، وشه ی: ﴿وَمِنْهُ﴾ یانی: (من هذا المثل)، به هووی نهو وینه یه وه، واته: گاله گال و دنگ به رزکردنه وه کیان لهو وینه هینانه یه وه سهری گرت، ﴿يَصِدُّونَ﴾، (أي: يَضْجُونَ)، واته: دهنکیان هه لیتناو، هه رایان کرد، وه که گالته کردن، وشه ی: ﴿يَصِدُّونَ﴾، خوینراویشه ته وه: (يَصِدُّونَ)، به لام چ به: ﴿يَصِدُّونَ﴾، بی، چ به (يَصِدُّونَ) بی، هر به مانای (يَضْجُونَ، يَصِيحُونَ، وَيَرْفَعُونَ أَصْوَاتَهُمْ)، به مانای دهنکیان هه لیتناو، گاله یان کرد، هه ردووک خویندنه وه که بهو واتایه دین.

وهک (الطبري) له تهفسیره که ی خو ی دا^(۱) ده لی: (وَالصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ فِي ذَلِكَ أَنَّهُمَا قَرَأَتَا مَعْرُوفَتَانِ، وَلُغَتَانِ مَشْهُورَتَانِ مَعْنَى وَاحِدٍ، وَلَمْ نَجِدْ أَهْلَ التَّأْوِيلِ فَرَّقُوا بَيْنَ مَعْنَى ذَلِكَ إِذَا قُرِئَ بِالضَّمِّ وَالْكَسْرِ، وَلَوْ كَانَ مُخْتَلِفًا مَعْنَاهُ، لَقَدْ كَانَ الْإِخْتِلَافُ فِي تَأْوِيلِهِ بَيْنَ أَهْلِهِ مَوْجُودًا وَجُودَ اخْتِلَافِ الْقِرَاءَةِ فِيهِ بِاخْتِلَافِ اللَّغَتَيْنِ، وَلَكِنْ لَمَّا

لَمْ يَكُنْ مُخْتَلِفًا لَمَعْنَى لَمْ يَخْتَلِفُوا فِي أَنَّ تَأْوِيلَهُ: يَصْجُونَ وَيَجْزَعُونَ، قِبَائِي الْقِرَاءَتَيْنِ قَرَأَ الْقَارِئُ قَمَصِيبٌ، واته: قسه ی راست له وه دا ته وه یه، که ته و دووانه دوو خویندنه وه ی ناسراون و دوو زاری باون و یه ک و اتایان هه یه، هیچ کام له وانه ی قورثانیان مانا کردوه، جیاوازیان نه خستوته نیوان مانای ته و دوو وشه یه وه، چ به بۆر (صَم) بخوینرتیه وه، چ به ژیر (کسر)، چ به (يَصْدُونَ)، چ به (يَصْدُونَ)، هه ردوویان به مانای (يَصْجُونَ وَيَجْزَعُونَ)، ده نگیان به رز کردوته وه و خویمان ناره حه ت کردوه و گاله یان کردوه.

(۳) ﴿وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ﴾ ههروه ها گویتان: ئایا په رستراوه کانی ئیمه باشتن یان ته و؟ ئنجا ﴿ءَالِهَتُنَا﴾ خویندراوه ته وه ش: (أَلِهَتُنَا)، یانی: به بی (هَمْزَةُ الْإِسْتِفْهَام) یش: (وَقَالُوا أَلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ)، په رستراوه کانی ئیمه باشتن یان ته و؟ ته و ان بینایان کردوه، له سه ر فه رمایشته که ی پیغه مبه ر ﷺ که فه رموویه تی: (لَيْسَ أَحَدٌ يَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ فِيهِ خَيْرٌ)، (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۹۲۱، تعلیق شعيب الأرئوط: إسناد حسن)، واته: هیچ کام له وانه ی جگه له خوا، یان له جیاتی خوا ده په رسترتن، خیریان پیوه نیه، هه ندیک ده ئین: بینا له سه ر ته و فه رمایشته وایان گوته و، واته: ته گه ر هه ر که سی ک که له گه ل خوا داو له جیاتی خوا دا بپه رسترتی، خیری پیوه نه بی، ته وه ته نیا په رستراوه کانی ئیمه بت و سه نه مه کان و په رستراوه کانی ئیمه ناگریته وه، به لکو عیسای کوپی مه ریه میش ده گریته وه.

(۴) ﴿مَا صَرَفْتُهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا﴾، ته نیا بۆ شه ره قسه له دزی تۆ ته و یان به نمونه هینایه وه.
(۵) ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾، به لکو ته و ان کو مه ئیکی زۆر مشتومرکه رو زۆر چه نه بازن هه زیان به شه ره قسه و ده مه قالی دیت، چونکه (خَصِم)، واته: (كَثِيرُ الْخُصُومَةِ)، که سی ک که زۆر شه ره قسه و ده مه دمه بکات، ﴿خَصِمُونَ﴾ یش، کویه که یه تی.

(۶) ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ﴾، ته و ته نیا به ننده یه ک بوو، ئیمه چاکه مان له گه لی دا کرد بوو، چاکه که ش که خوا ﷺ ده یفه رموی، مه به ست پیی به خشین پله ی پیغه مبه رایه تییه.

(۷) - ﴿وَجَعَلْنَاهُ مِثْلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، كەردبووشمان بە وىتەيەك بۇ ۋەچەى ئيسرايىل، بۇ گەلى جوولەكە، وشەى (مَثَلًا)، ﴿مِثْلًا﴾، (أَي: أَمْرًا عَجَبِيًّا، حَقِيقًا بِأَنْ يَسِيرَ بِذِكْرِهِ كَالْأَمْثَالِ السَّائِرَةِ)، واتە: حالەتتىكى سەرسۈرپەيتەر، شايسەتى ئەۋە بوۋە، كە باس بىرى، ۋەك ئەۋ پەندانەى دەھىترگرتنەۋە، ياخود وشەى: (مَثَلًا: أَي عِبْرَةً)، كەردبوومان بە پەندىك و شوئى دەرس و پەند لىۋەرگرتن، چونكە عيسا ﷺ خوا ﷻ بەبى باب دروستى كەردوۋە تەنيا دايكى ھەيەكە مەريەمە (خوا لىي پازى بى)، بابى ديار نىە، كەۋاتە: ئەۋە جىي ھەلۋەستەۋ پەند لىۋەرگرتنە، كە دەسلەتلى خوا ﷻ لە دروستكردنى مروۋقەكاندا سنوورى نىە.

كە دەفەرموئى: ﴿وَجَعَلْنَاهُ مِثْلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، كەردبوومان بە وىتە ۋەك پەندىك، ياخود ۋەك عىپرەت بۇ بەنى ئيسرايىل، ئەمە ئەۋە لى ۋەردەگىرى كە عيسا ﷺ تەنيا بۇ لاي بەنى ئيسرايىل رەۋانكراۋە، تەنيا بۇ ۋەچەى يەعقوب ﷺ، عيساش جگە لە بەنى ئيسرايىلى بۇ پەيامەكەى خۇي بانگ نەكەردەۋ.

كەۋاتە: كە دوايى خەلىكك لە ۋلاتانى رۇژئاۋا ئەۋروۋپاي تىستا، كە كاتى خۇي رۇمبان پى گوتەۋە، لە يۇنان و، لە شويئەكانى دىكەدا، شوئى عيسا ﷺ كەۋتوۋن، لە راستىدا ھەر لە خۇيانەۋە شوئى كەۋتوۋن، بەلام عيسا پىغەمبەرىك بوۋەۋ، تايىەت بۇ گەلى ئيسرايىل رەۋانە كراۋە، ھەم لىرەدا ۋا دەفەرموئى، ھەم لە سۈرەتى (الْصَّف) دا: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ إِنَّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾، واتە: ياد بىكەۋە كە عيساى كورى مەريەم گوتى: ئەى بەنى ئيسرايىل! مەن رەۋانە كراۋى خوام بۇ لاي ئىۋەۋ، بەراستدانەرى ئەۋ تەۋراتەم كە لە پىش دەستى مەۋە نىرداۋەۋ، موژدەشتان پىدەدەم بە پىغەمبەرىك لە دواى مەن دى، ناۋى ئەھمەدە ﷺ.

(۸) - ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ مِنْكُمْ مَلَكًا فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ﴾، ئەگەر وىستباشمان تىمە لە ئىۋە ھەندىك فرىشتەمان دەگىران، واتە: ھەندىك لە ئىۋەمان دەكەردنە فرىشتە، لە زەۋىدا دەبوۋنە نىشتەجى و جىدارى ئىۋە، ياخود ھەندىكيان لە دواى ھەندىكيان

دەھاتن، ھەردوو واتایەکی ھەن. ﴿يَخْلُقُونَ﴾ (أَنْ يَخْلُقُوا)، دەبوونە جێنشینى
 ئیو، یاخود: ﴿يَخْلُقُونَ﴾ واتە: (يَخْلِفُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا)، ھەندیکیان دەبوونە جێنشینى
 ھەندیکیان، بە دواى یە کدا دەھاتن.

کەواتە: ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ﴾ سى واتای ھەن:

أ- واتە: ھەندیکتانمان دەکردن بە فریشتە.

ب- دەمانتوانی لە وەچەى ئیو فریشتان پەیدا بکەین.

ج- لە جیى ئیو فریشتەمان دادەنان.

وہک خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾
 (التوبة، (أَي: بَدَلًا مِنَ الْآخِرَةِ)، ئایا ژیاى دنیاى ھەلبژارد بەسەر (مەزىلگای)
 دواى دا، واتە: دەسەلاتى خوا سنوورى نیو ھەموو شتى پى دەکړى، کە
 تىستاش وایکردو، ئیو ش بى و، فریشتەش بى و، جندیش بى، ئیو پۆلى
 خۆتان دەگیرن، فریشتەش پۆلى خۆیان دەگیرن، ھەر وەک جندیش کە لەسەر
 زەوین، ئەوانیش پۆلى خۆیان دەگیرن.

۹- ﴿وَإِنَّهُ لَعَلَّمَ لِّلسَّاعَةِ﴾، بە دنیایى ئەو زانیاریە بۆ ئاخیر زەمان (ساعة)، ئەمە
 دوو واتای ھەن:

۱- عیسا ﷺ ھۆکارە بۆ زانیاری ھەبوون بە ئاخیر زەمان، کە مەبەست پێى
 دا بە زینەتى، بەر لەوێ ئاخیر زەمان بى، واتە: کاتى عیسا ﷺ دادەبەزى بۆ سەر
 زەوى، لە ئاسمان دادەبەزى، ئەو دەزانرێ کە کۆتایى ھاتنى ژیاى مرووف لەسەر زەوى،
 زۆر نزیک بۆتەو، ئەم پایە لە عەبدوللای کورى عەباس و موحامەد قەتادەو (خوا
 لیان پازى بى)، گێردراو دەتەو واتە: پاناوی: ﴿وَإِنَّهُ﴾، دەچیتەو بۆ عیسا ﷺ.^(۱)

۲- پایەکی دیکە ھەیە، کە پاناوی: ﴿وَإِنَّهُ﴾، دەچیتەو بۆ قورئان، (أَي: القرآن عِلْمٌ
 لِّلسَّاعَةِ)، زانیاریو ھۆکارى زانیاریە دەربارەى ئاخیر زەمان، واتە: قورئان ھۆکارى
 زانیاری ھەبوونە بە پۆزى دواى بە گشتى، یاخود بە ئاخیر زەمان، چونکە وشەى

(۱) دواى لەو بارمەو سى دەقى سوننەت دینین

(ساعة) بە کاتیکى دياربيكراو دهگوترى، كه تاخير زهمانى تيدا دى، ياخود قيامهتى تيدا دى، ياخود هەردوو قۇناغى تاخير زهمان و قيامهتى تيدا دىن، لە پوژى دوايى دا، ئەم راپەش حەسەن و قەتادەو ئىبنو جوبەير پەسنديان کردو، چونكە لە ئىو قورئان دا ئەو بەلگە جوړاو جوړانه هەن، بۆ ئىسپاتى ئەو كە زىندوو کرانهووە سزاو پاداشت هەيه.

(۱۰) - ﴿فَلَا تَمُوتُنَّ هَٰذَا﴾، واتە: تويدا دوو دڵ مەبن، لە بارەى (ساعة)هوە دوو دڵ مەبن، (الإمتراء: الشك)، دوو دلى.

(۱۱) - ﴿وَاتَّبِعُون﴾، هەروەها شوینم بکەون، (اتَّبِعُوا مَا أَرْسَلْتُ إِلَيْكُمْ مِنْ كَلَامِي وَرَسُولِي)، شوین ئەو بکەون، كە بۆم ناردوون لە فەرمايشتهكەم و پەوانە كراوەكەم، ئنجا ئەگەر وابى، ئەو پاستەوخۆ فەرمايشتى خوايه، ياخود: ليرەدا وشەى (قُل) كە بە سىاق و سەليقه دەزانرى، قرتيراو، يانى: (قُلِ اتَّبِعُونِ) ئەى پىغەمبەر ﷺ ئەى موحمەد! بلى: شوینم بکەون، ﴿هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، ئەمە پى راستە، كەواتە: دەگونجى، ﴿وَاتَّبِعُون﴾، فەرمايشتى پىغەمبەر ﷺ بى و، خوا ﷻ لەسەر زمانى ئەو فەرموويەتى.

(۱۲) - ﴿هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، ئا ئەمە پى راستە، واتە: قورئان پى راستە، ياخود: خوا بەيهكگرتن و ئەنيا بەندايەتتى بۆ خوا كردن، ياخود ئايىنى ئىسلام بە گشتى، پى راستە، هەمويان دەگرێتەو.

(۱۳) - ﴿وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ﴾، با شەيتانىش لاتان ئەدات، لاپرتان ئەكات، هەتڵەتان ئەكات، ﴿وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ﴾، وەك ئەو وایە، كە لە عەرەبييدا دەگوترى: (لَا أَعْرِفُكَ تَفْعَلْ كَذَا)، يان (لَا أَلْفَيْكَ فِي مَوْضِعٍ كَذَا)، ئەزانم تۆ ئەوەت کردى، يان: ئەتینم لە فلان شوین، واتە: ئەو مەكەو لە فلان شوین مەبە، ليرەش واتە: لە خۇتان وریابن و با شەيتان لاتان ئەدات.

(۱۴) - ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾، بە دلىيای ئەو بۆ تێو دوژمنىكى ئاشکرايه، ئەمە هۆكار دۆزى (تعليل)ە، بۆ ئەودى رابرد، واتە: چونكە ئەو بۆ تێو دوژمنىكى ئاشکرايه، دەبى لە خۇتان وریا بن، ئەگەرنا لە راستە شەقامى خوا لاتان ئەدات.

هه‌ندیك ورده‌كاریی مانای (وَلَمَّا ضَرَبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا)

(الطَّبْرِي) له ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی دا ده‌لێ: (وَلَمَّا سَبَّ اللَّهُ عِيسَى فِي إِحْدَائِهِ وَإِنْشَائِهِ إِيَّاهُ مِنْ غَيْرِ فَحَلٍ بِأَدَمَ، فَمَثَّلَهُ بِهِ بِأَنَّهُ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ مِنْ غَيْرِ فَحَلٍ، إِذَا قَوْمُكَ يَا مُحَمَّدٌ مِنْ ذَلِكَ يَضْجُونَ وَيَقُولُونَ: مَا يُرِيدُ مُحَمَّدٌ مِنَّا إِلَّا أَنْ نَتَّخِذَهُ إِلَهًا نَعْبُدُهُ، كَمَا عَبَدَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحَ^(۱)).

واته: دوا‌ی ئە‌وه‌ی خوا ﷺ، له‌وه‌دا که عی‌سای هیناوه‌ته دی و پێ‌گه‌یان‌دوه، به‌بێ‌ هه‌بوونی باب، چواندوو‌یه‌تی به‌ ئاده‌مه‌وه، که ئاده‌میش نه‌ بابی هه‌بووه‌ و نه‌ دایک، (له‌ سووره‌تی (آل عمران) دا، ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾^(۲)، خه‌لکه‌ که‌ت، ئە‌ی موحه‌ممه‌! ﷺ به‌ه‌و‌ی ئە‌وه‌وه‌ کردیان به‌ هه‌راو گاله‌ و گو‌تیان: موحه‌ممه‌د ئە‌وه‌ی له‌ ئیمه‌ ده‌و‌ی، که بی‌گ‌ری‌ن به‌ په‌رستراو، هه‌روه‌ک چو‌ن نه‌صرانییه‌کان مه‌سیح ده‌په‌رستن.

هه‌ر (الطَّبْرِي) له ته‌فسیره‌که‌ی خو‌یدا^(۳)، ڕایه‌کی دی‌که‌ دینێ، ده‌لێ: (بَلْ عَنَى بِذَلِكَ قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾^(۴) الْأَنْبِيَاءَ، قِيلَ الْمُشْرِكِينَ عِنْدَ نَزُولِهَا: قَدْ رَضِينَا بِأَنْ تَكُونَ إِلَهَتُنَا مَعَ عِيسَى وَغَزِيرٍ وَالْمَلَائِكَةِ، لِأَنَّ كُلَّ هَؤُلَاءِ مِمَّا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ).

واته: به‌لکو مه‌به‌ست له‌م وێ‌نه هینانه‌وه‌یه، فه‌رمایشتی خوا‌یه که فه‌رمو‌و‌ی: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾

(۱) جامع البيان، برقم: ۳۰۹۶۸.

(۲) جامع البيان، برقم: ۳۰۹۷۱.

﴿۹۸﴾ **الْأَنْبِيَاءُ**، قسەى ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، لە کاتى دابەزینی ئەو ئایەتەى سوورەتى (الْأَنْبِيَاءُ)، کە گوتیان: ئێمە پازیین، پەرستراوەکانى ئێمەش لەگەڵ عیساو عوزەيرو فریشتەکاندا بن، چونکە هەموو ئەوانە لەجیاتى خواو، لەگەڵ خوادا پەرستاون.

دەشگونجى بەهۆى ئەو فەرموودەى پێغەمبەرەو ﷺ بوو بى، کە لە هۆى هاتنە خوارەو کەى دا باسمان کرد، کە دەفەرموى: **(لَيْسَ أَحَدٌ يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ فِيهِ خَيْرٌ، وَاتِهِ: هَيْجَ كَامِهِ لَهْوَانِهِ جِگە لە خوا، یان لە جیاتى خوا دەپەرستین، خێریان پێوه نیه.**

(الْقُرْطُبِي)، لە تەفسیرەکەى خۆیدا^(۱) ئاوا لە بارەى ئەو ئایەتەو قسە دەکات، دەلى: **(لَمَّا أُنْزِلَ اللَّهُ: ﴿وَسَلَّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ﴾ الزخرف، تَعَلَّقَ الْمُشْرِكُونَ بِأَمْرِ عِيسَى، قَالُوا: مَا يُرِيدُ مُحَمَّدٌ إِلَّا أَنْ نَتَّخِذَهُ إِلَهًا كَمَا اتَّخَذَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ إِلَهًا، وَعَنْ مُجَاهِدٍ قَالَ: إِنَّ قُرَيْشًا قَالَتْ: أَنْ مُحَمَّدًا يُرِيدُ أَنْ تُعْبَدَ كَمَا عَبَدَ قَوْمُ عِيسَى، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ..).**

واتە: قەتادە گوتویەتى: کاتێک خوا ﷻ ئەو ئایەتەى دابەزاند، کە هەر لە سوورەتى (الزخرف) دا هاتو: (لەو پێغەمبەرەو ئەو لە پێش تۆدا پەرەوئامان کردوون بپرسە، ئایا جگە لە (خوای) بە بەزەى، پەرستراوێکى دیکەمان داناون بپەرستین؟) ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان عیساى ﷺ کردە بیانوو، گوتیان: موحمەد ﷺ دەیهوئى ئێمە بە پەرستراوى بگرین، وەك چۆن ئەصراىبەکان کورێ مەریەمیان بە پەرستراو گرت، هەر وهە لە موچاھیدەو هاتو، کە گوتویەتى: قورەیشییەکان گوتیان: موحمەد دەیهوئى بپەرستین، وەك چۆن گەلى عیسا عیساىان پەرست، خواش ﷻ ئەم ئایەتەى ناردە خوار.

(الْقُرْطُبِي) رىوايه تىكى دىكه^(۱)، ھەر لەو بارەوہ دىننى: (قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: أَرَادَ بِهِ مُنَاطِرَةَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي شَأْنِ عِيسَى)، واتە: عەبدوللای كورێ عەباس (خوایان پازى بێ)، گوتوویەتى: خوا ﷻ مەبەستى لەو وێنە ھێنانەوہیە، ئەو وتووێژەى عەبدوللای كورێ زەبعەرى بۆوہ لەگەڵ پێغەمبەردا ﷺ لە بارەى عىساوہ، كە پێى گوت: ئایا تۆ پێت وا نیە عىسا ﷺ پێغەمبەرى خوا بۆوہ، بەندەى كى چاكى خوا بۆوہ؟ پێغەمبەرىش ﷺ فەرمووی: با، گوێ: مادام ھەموو ئەوانەى لە جیاتى خوا ﷻ دەپەرستێن بچنە دۆزەخ، دەبێ عىسا بچیتە دۆزەخ!.

ھەلبەتە ئەو ھۆکارانە ھەموویان گونجاون، چ بەھۆى فەرمايشتەكەى پێغەمبەرەوہ ﷺ بۆو بێ، چ بەھۆى ئایەتەكەى سوورەتى (الأنبياء) ھوہ بۆو بێ، چ بەھۆى ئایەتەكەى سوورەتى (آل عمران) ھوہ بۆو بێ، گرنگ ئەوہى ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان، ئەوہ كە پەرستراوہكان لەگەڵ پەرستەرەكانیاندا دەچنە دۆزەخەوہ، كردوویانە بە بەلگەو دەستەچیلەى ئەوہ: عىساو عوزەيرو فريشتەكانيش كە دەپەرستێن، دەبێ بچنە دۆزەخەوہ، بەلام بىگومان پێوانە (قياس) كردنەكەيان لە جێى خۆیدا نیەو، ئەمە لە زمانى عەرەبىیدا پێى دەگوترى: (قِيَاسٌ مَعَ الْفَارِقِ)، پێوانەكردن لەگەڵ جیاوازی دا، يان كوردەواریى دەلێن: قیاسى كەشكى لە مەشكى، چونكە:

۱- خوا ﷻ لە ئایەتەكەدا دەفەرموێ: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبٌ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾ (الأنبياء، ۲۵) تێوہو ئەو شتانەى دەیانپەرستن، نەیفەرموہ: تێوہو ئەو كەسانە، (مَا) بۆ شتانە، نەك بۆ شەخسان، نەیفەرموہ: (إِنَّكُمْ وَمَنْ تَعْبُدُونَ)، كەواتە: مەبەست پێى پەيكەر و بت و سەنەم و ئەو شتانە بۆون كە پەرستوویانن.

۲- خۇا **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** ليرەدا كە وا دەفەرمۇي، ھەر لەو سىياقەشدا، دەفەرمۇي: **إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَرِدُونَ** ﴿۸﴾ **تَوَكَّاتْ هَؤُلَاءِ إِلَهَهُ مَا وَرَدُوها وَكُلُّ فِيهَا خَالِدُونَ** ﴿۹﴾ **لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ** ﴿۱۰﴾ **إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ** ﴿۱۱﴾ **لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ** ﴿۱۲﴾ **لَا يَحْزَنُهُمْ الَّفْزَعُ الْأَكْبَرُ وَنُفِّلْنَاهُمُ الَّامَلِيكَهَ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّيِّ كُنْتُمْ تُوعَدُونَ** ﴿۱۳﴾ (الأنبياء)، فەرمۇيەتى: بە دۇنيایى تېۋەو ئەو شتانەى دەيانپەرستى لە جياتى خوا، دەبنە سوۋتمەنىي دۆزەخ، تېۋە دەيچنە نېۋى، ئەگەر ئەوانەش پەرستراۋ بوۋنايە، ئەدەچۈنە تېۋ دۆزەخ، ھەموۋيان تېيدا ھەمىشەيى دەبن، لەۋىدا ھەناسەدانەۋەيان ھەيە، (ھەناسەدانەۋەى زۆر بە زەحمەت)، ئەوان لەۋىدا نابىستى، بە دۇنيایى ئەوانەى پىشتەر چاكەيان لە لايەن تېمەۋە بۇ بىر ياردراۋە، ئەوانە لە دۆزەخ دورورخراۋەن و گۇييان لە ھەست و خوستى دۆزەخىش نابى، (گۇييان لە قرچە قرچى ئاگرەكەشى نابى)، لەۋەدا كە ئەفسەكانيان ئارەزوۋى دەكەن، تېيدا دەمېننەۋەو، راجلەكىنى گەۋرە، دلتەنگيان ناكات، فرىشتەكان پىشۋازىيان لى دەكەن، پىنيان دەلېن: ئەۋە ئەو رۆژە بوۋ، كە بەلېنتان پىدراۋەو گىفتان پى درا، كەۋاتە: ھەر لەو سىياقەدا خۇا **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** ۋەلامى ئەو قسانەى داۋەتەۋە.

قورئانىش و فەرمايشتى پىتغەمبەرىش **ﷺ**، ھەر قسەيەكى دىكەش، نابى لىك دابرىتىرى، بەلكو دەبى پىشكەۋتوو و پەيۋەست بوو (سابق ولاحق)، ئەۋەى پىشى ھاتەۋە ئەۋەى دوايى، ھەموۋى پىكەۋە سەرنج بىرى، ئەگەرنا ھەر قسەيەك قىلت و بىرى بىكەى، پىشەۋەى بىنى و دوايەكەى نەھىنى، يان: ھى دوايى بىنى و ھى پىشەۋەى نادىدە بىرى، ھەر ھەلە دەردەچى، ۋەك ئايەتەكەى سوۋرەتى: (الماعون) كە خۇا **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** دەفەرمۇي: **فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ** ﴿۱﴾ **الَّذِينَ هُمْ عَنْ**

صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾، ئەوانەى لە نوێژەکانیان بێتاگان، بێگومان مانایە کەى هەلە دەردەچى، یان ئایەتە کەى سوورەتى (النساء) کە دەفرموى: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ﴾ ﴿١٣﴾، ئەگەر لەسەر (لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ) بوەستى، هەلەى، چونکە خوا فرموویەتى: بە سەرخۆشیی توخنى نوێژى مەکەون، نەیفەرمو: توخنى نوێژى مەکەون.

ئىجا با چوار فرمايشتىش لە بارەى ئەم ئایەتانەوه، بێنین:

۱- {عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا ضَلَّ قَوْمٌ بَعْدَ هُدًى كَانُوا عَلَيْهِ إِلَّا أَوْتُوا الْجَدَلَ، ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿مَاضٍ بُولُوكُ إِلَّا جِدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾ ﴿٥٨﴾ (الزخرف)، (أخرجه ابنُ ماجه: ٤٨، وأحمد: ٢٢٢٥٨، تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث حسن بطرقه وشواهد).

واتە: ئەبوو ئومامە رەزى اللہ عنہ، دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فرموى هىچ کۆمەلىک، دواى ئەوهى پىتمایى و پى راست پىشاندرانیان پىدراوه، گومرا نەبوون، مەگەر بەهوى شەهە قسەو، مشتومرەوه (کە هەر کامىکیان بیهوى قسەى خوى سەرکەوى، بى ئەوهى تەماشایکەن، داخۆ هەق لە کوێه).

چونکە وە لە شیکردنەوهى مانای وشەکاندا هینامان، (جدال) ئەوهیه دوو کەس، هەر کامىکیان بیهوى ئەوى دیکە بخات، دەگوێرى: (الجدال: الأَرْضُ الطُّلُبَةُ) زەوییهى سەخت، کە دوو کەس زۆران دەگرن، ملانە دەگرن و هەر کامىکیان دیهوى ئەوى دیکە بخاتە سەر زەوى، (جدال) یش لەوهوه هاتوه، هەر بۆیه لە ئىسلامدا (جدال) مەگەر بە ناچارى، ئەگەرنا بە شتىکی ناپەسند داندراوه، بەلام وتووێژو گفوتوگۆ (حوار) پەسندە.

۲- پىغەمبەر ﷺ دەفرموى: {الْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ لِعَلَّتْ، أُمَمَاتُهُمْ سَتَى وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ، وَأَنَا أَوْى النَّاسِ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ، لِأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ يَتَنَبَّى وَبَيْنَهُ نَبِيٌّ، وَإِنَّهُ نَازِلٌ، فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَاعْرِفُوهُ: رَجُلٌ مَرْبُوعٌ إِلَى الْخُمُرَةِ وَالْبَيَاضِ، عَلَيْهِ ثَوْبَانِ مَمْضَرَانِ كَأَنَّ رَأْسَهُ يَقْطُرُ، وَإِنْ لَمْ يُصْبَهُ بَلَلٌ، فَيَقْدُقْ

الصَّلِيبِ، وَيَقْتُلُ الْخُزَيْرِ، وَيَضَعُ الْجُزْيَةَ، وَيَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْإِسْلَامِ} (أخرجه أحمد: ۹۲۷۰)،
 واتە: پېغەمبەرلەر بىر، دايكانيان جۇراوجۇرن، بەلەم يەك تايىنيان ھەيە، (وہك چۇن
 پياويك چەند ھاوسەرئىكى ھەن، مندالەكانى بابيان يەكە، بەلەم دايكانيان جيان)، منىش
 نزيكتىن كەسم و لە پېشتىن كەسم لە عيساي كورى مەپەمەو، چونكە لە نتيوان من
 و ئەودا ھىچ پېغەمبەرئىك نەبوو، ئەويش دادەبەزى (لە ئاسمان)، كە ديتتان بيناسن
 پياويكى دەستەيە بە لاي سوورو سېيى دا، دوو پۇشاكى (مُصْرَى) لە بەردان سەرى بەج
 تەپوون وەك ئاوى لى بىكتى، خاچ دەشكىتتى، (ئەو خاچەي تىستان نەصرانيەكان لە مىلى
 دەكەن و بە پېرۋىزى دەگرن)، بەراز دەكوژى و، سەرانە لا دەبات و خەلك بۇ ئىسلام
 بانگ دەكات.

واتە: ھەر ئەو شەرىعەتەي پېغەمبەر موھەممەد ﷺ ھىناويەتى، عيسا ﷺ
 ھەر ئەو تەبەننى دەكات، لە دواي پېغەمبەرى خاتەمەو، ھىچ پېغەمبەرئىك
 نايەت، عيساش پېغەمبەرئىكى پېشتەرەو لە ئاسمانەو دادەبەزى و، شەرىعەتى
 پېغەمبەرى كۆتايى جېبەجى دەكات.

۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَاللَّهِ لَيَنْزِلَنَّ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَدْلًا، فَلْيَكْسِرَنَّ
 الصَّلِيبَ، وَلْيَقْتُلَنَّ الْخُزَيْرَ، وَلْيَضَعَنَّ الْجُزْيَةَ، وَلْيَتْرَكَنَّ الْقِلَاصَ، فَلَا يُسْعَى عَلَيْهَا، وَلْيَذْهَبَنَّ
 الشُّحْنَاءُ وَالتَّبَاغُصُ وَالتَّحَاصُدُ، وَلْيَدْعُوَنَّ إِلَى الْمَالِ، فَلَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ} (أخرجه البخاري: ۲۲۲۲،
 ومسلم: ۱۵۵، والترمذي: ۲۲۳۳، وابن ماجه: ۴۰۷۸ وأبي عوانة: ۳۱۳، غيرهم).

واتە: ئەبوو ھورەيرە رەزىيە اللہ عنہ، دەلى: پېغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرەمۆي: عيساي كورى
 مەپەم بەك ھاكىمىكى دادگەر دادەبەزى (لە ئاسمان)، خاچ دەشكىتتى و بەراز
 دەكوژى، (كە تىستان نەصرانيەكان، لە ئەنجامى لادان لە دىنى خواو، گۆشتى
 بەرازيان پەوا كىردو، مەييان پەوا كىردو، زىنايان پەوا كىردو،) سەرانە لادەبات،
 (واتە: كەس نامىتتى وەك خاوەن كىتەب سەرانەيان لى وەرەگىرتى، ھەموو خەلك
 دىتە ژىر سىبەرى ئىسلامەو،) ھوشترى زۆرباش واز لىدەھىترىن، كەس سواريان

ئابى بۆ ئىش و كار، (مال و سامان زۆر دەپى)، كىنە و رىق لە يە كدى ھەستان و
 ھە سوودىي بە يە كدىي بىردن نامىنى، عىسا ﷺ، بانگ دەكات بۆ مال و سامان،
 كە خەلك وەرىيگىرى، بەلەم كەس لىي وەرنەگىرى، (خەلك لەو كاتەدا دەولەمەندە
 بىي نىياز دەبن لەو ھى ھەدەقەو زەكات وەرىگىرن).

۴- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كَيْفَ أَنْتُمْ إِذَا نَزَلَ ابْنُ مَرْيَمَ فَيْكُمْ،
 وَإِمَامُكُمْ مِنْكُمْ؟» (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۴۴۹، وَمُسْلِمٌ: ۱۵۵)، وَاتَّه: تَبَوُّو هُوْرَه يَرَه ﷺ، دَھَلِي:
 يَتَغَمَبَه رى خَوا ﷺ دَھفە رَمَوِي، حَالَتَان چۆن دَھَبِي، كَاتِيك كوپرى مەريەم دادە بەزىتە
 نىوتان و، يَتَشە وَايە كەتَان لە خۆتَان دَھَبِي!

واتە: ئەو كەسەي يَتَشە نوپىيىتَان بۆ دَھكات، ھەر لە خۆتَان دَھَبِي، (ئىمامە كە
 قامەتى نوپىيى كىردى بۆ كراو، دَھَلِي: ئەي عىساي مەسىح! يَتَشەكەو، دَھَلِي:
 نە خەير مادام قامەت بۆ تۆ كراو، تۆ ئىمامە تىيە كە بکە).

مەسەلەى دووھم:

دوای ئەوھى عيسا عليه السلام بەلگە پۇشنەکانى ھىټان، بە خەلکەكەى راگە ياندوھ
 كە: حىكمەتى بۆ ھىټان و، روونکردنەوھى ھەندىك لە راجايەكانى
 پىپراگە ياندوون، پىشپراگە ياندوون كە تەنبا خوا پەرۋەردگارى خۆشى و
 ئەوانىشە، كەچى پەپرەوانى بەرنامەكەى دوای خۆى، بوونە چەندان حىزب و
 تاقمى پىكەوھ ناكۆكى جۆراو جۆرو، سەرەنجام سزاي دادگەرانبەى خوا لەسەر
 سستەمكارانىان پىويست بوو:

خوا عليه السلام دەفەرموى: ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ
 وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا ^(٦٣) إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
 فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ^(٦٤) فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
 ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ أَلِيمٍ ^(٦٥)﴾

شىكردنەوھى ئەم ئايەتانبە، لە نۆ بېرگەدا:

(١)- ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، كاتىك عيسا عليه السلام بەلگە پۇشنەكانى ھىټان،
 (البَيِّنَات: الْمُعْجَزَات، أَوْ آيَاتُ الْإِنْجِيلِ، أَوِ الشَّرَائِعِ)، بەلگە پۇشنەكان، دەگونجى مەبەست
 موعىزەكانى بى، ھەك زىندوۋ كردنەوھى مردوۋ، چاككردنەوھى نەخۆشى گول و
 بەلەك و كەرو كۆيرى زگماك و تا دوایى، دەشگونجى مەبەست ئايەتەكان و پستەكانى
 ئىنجىل بى، دەشگونجى مەبەست ئەو حوكمە شەرعىيە پۇشنەكانى بى كە ھىټانوى.

(٢)- ﴿قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ﴾، (كاتىك عيسا عليه السلام بەلگە پۇشنەكانى ھىټان)،
 فەرمووى: بە دۇنيايى حىكمەتم بۆ ھىټان، حىكمەت ئەگەر بەرنامەوئى بە يەك وشە
 ماناى بگەين، واتە: دانايى، كارامەيى، لىزانىي، بەلام لە راستىيدا (حىكمەت) ھەك لە
 ئايەتەكانى سۈرەتى (الإسراء) ھەردەگىرى و، لە تەفسىرى سۈرەتى (الإسراء) دا باسما

کردو، بریتیه له خوږ پازاندنهوه به سیفته بهرزو جوانهکان و، له خوږ دارپینی سیفته به نزم و پهست و خراپهکان، چونکه خوا ﷺ دواى ئهوهى له ئایهتهکانى: (۲۲ - ۳۹) دا، بیست و چوار (۲۴) خهسلهت باس دهکات، دواژه (۱۲) یان بهرزو پهسندو چاک و، دواژه (۱۲) شیان نزم و پهست و خراپ، دواى دهفهرموى: ﴿ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾ (۳۹) ئهوه ئهوه حیکمهتهیه که پهروهردگارت بوى سروش کردووی. کهواته: حیکمهت بریتیه له خوږ پازاندنهوه به سیفته بهرزو پهسندوکان و، خو بژارکردن له سیفته نزم و خراپهکان.

بهلام زانایان و توێژه رهوان ههندیکیان گوتوو یانه: حیکمهت واته: شه ریهت، ههندیکیان گوتوو یانه: ئهوه ئینجیلهی که حیکمهت دهگرێته خو، چونکه تهو پات بریتی بووه له بهرنامهیه که هه موو پیغه مبه رانی بهنوو ئیسرا ئیل کاریان پیکردوه، بهلام ئینجیل کۆمه لێک ئامۆژگاریی پرووحیی و پهوشت و ئاکاری بهرزو پهسندی تیدان.

(۳) - ﴿وَلَا يَنْ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْلِفُونَ فِيهِ﴾ (ههروهها هاتووم) تاكو، ههندیك لهوهی تیددا کهوتوونه راجیایی، بۆتان پروون بکه مهوه.

(۴) - ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾، دهجا پارێز له خوا بکهن و، فه رمانبه ریی من بکهن، پارێز له خوا بکهن به شوێنکه وتنی کتێبه کهی و، فه رمانبه ریی من بکهن، بهوه که رێبازه کهم بگرن.

لێره دا ههم (طَبَرِي)، ههم ههندیك له توێژه رهوانی دیکه، له پروونکردنه وهی ئهوه قسه یه دا، که عیسا ﷺ فهرموویه تی: ﴿وَلَا يَنْ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْلِفُونَ فِيهِ﴾ تاكو تهوهی تیددا کهوتوونه راجیایی بۆتان پروون بکه مهوه، گوتوو یانه: (الْأُمُورُ الدُّنْيَا لَا الدُّنْيَا)، کاروباری ئایینی نهک کاروباری دنیایی، بهلام تهوه قسه یه که ههر له خووه کردوو یانه، ئنجا (طَبَرِي)، یان ههر که سێکی دیکه یه، چونکه عیسا ﷺ نهیگوتوه: کاروباری دینی تان بو پروون دهکه مهوه، له

ھى دىيائى دەگەرېم، دىنىش بۆ رېكخستى دىيا ھاتو، كەواتە: ئەو قسەيە ھەرچەندە (طَبْرِي) و ژمارەيەك لە توژەرەوان كە پەنگە لەويان وەرگرتى، ھىناويانە، بەلام لە راستييدا قسەيەكە لە جىي خۇيدا نىە.

(۵) - ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾، بە دلىيى بەس خوا پەرورەدگارى من و تىوہشە.

(۶) - ﴿فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، ئىجا بەندايەتتى تەنيا بۆ خوا بکەن، ئا ئەمە رىي راستە.

كە دەفەرەمۆي: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾، ئەم راستيە لە سوورەتى (آل عمران)، ئايەتى (۵۱) دا ھاتو، لە سوورەتى (المائدة)، ئايەتى (۱۱۷) دا ھاتو، لە سوورەتى (مريم) ئايەتى (۳۶) دا ھاتو، لەم سوورەتى (الزخرف) ئايەتى (۶۵) ش دا ھاتو، واتە: لە چوار شوين لە قورئاندا دووبارە بۆتەو، ئەوہش بەرپەرچدانەوہى ئەصرانىيەکانە، كە دەلین: عيسا كورى خوايەو، بەشېكە لە خوا، يان بەشېك لە پەرورەدگاريتى ھەيە، ئەو ھەمووى بەرپەرچدانەوہى ئەو قسانەى ئەوانە، خوا ﷻ زانيوہتى ئەصرانىيەکان بەزورى ئەو دەبىتە ھۆى گومرايان، بۆيە ئەو راستيەى لە چوار شوين لە قورئاندا دووبارە کردۆتەو، سوورەتەکانى: (آل عمران، المائدة، مريم، الزخرف)، [بە دلىيى ھەر خوا پەرورەدگارى من و تىوہشە، بىپەرستەن، ئا ئەو رىي راستە].

بەلام بگوترى: عيسا كورى خوايە، يان يەككە لە سىيەکان، ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ...﴾ (۷۲) المائدة، بە تەئكىد ئەوہ شىرك و بىپروايە.

(۷) - ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾، حىزبەکان و، كۆمەلەکان، لە تىو خۇياندا كەوتنە راچيائى، (الأحزاب: الْفِرْقُ النَّصْرَانِيَّةُ الْكَثِيرَةُ)، (الأحزاب) مەبەست پىي دەستەو تاقمە زۆرەکانى ئەصرانىيەکانە.

۸- ﴿قَوْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، ئىنجا سزای سەخت بۆ ئەوانەى سەمیان کرد.

۹- ﴿مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ الْيَمِّ﴾، لە ئازار پۆژىكى بە ئېش، لە سوورەتى (مريم) دا دەفەرەمۆى: ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾

۳۷ ﴿حِيزِهِ كَانِ، تاقمەكانى ئىو نەصرانىيەكان، لە ئىو خۆياندا كەوتنە پاجايى، ئىنجا سزای سەخت بۆ ئەوانەى بېيروان، لە ديمەنى پۆژىكى مەزندا، بەلام ليرەدا دەفەرەمۆى: ﴿مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ الْيَمِّ﴾، ئەمەش يانى: ئەو پۆژە هەم پۆژىكى بە ئېش، هەم پۆژىكى مەزەنو، ديمەنىكى زۆر سامناكى مەزنى هەيه.

ليرەدا دەفەرەمۆى: ﴿قَوْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، بەلام لەوئ دەفەرەمۆى: ﴿قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، بۆ ئەوەى بزانرئ: ئەوانە هەم بېيروا بوون و، هەم سەمەكارىش بوون.

زانايان زۆريان قسە کردو لە بارەى حيزب و دەستەو تاقمەكانى نەصرانىيەكانەو، هەندىكيان گوتوويانە: ئەوانە چوار تاقم بوون:

۱- (النَّسْطُورِيَّةُ)، كە گوتوويانە: عيسا كۆرى خوايه.

۲- (الْبَغْدَادِيَّةُ)، كە گوتوويانە: عيسا هەر بۆ خۆى خوايه.

۳- (الْمَلُكَايَّةُ)، كە گوتوويانە: عيسا سىيەمى سىيەكانە، (ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ)، كە ئەمانە كاسۆليكەكانن، گوتوويانە: (الأب، الإبن، الروح القدس)، باب و كۆرۆ گيانى پيرۆز، باب خوايه، كۆر عيسايە، گيانى پيرۆز جيبيله، گوتوويانە: خوا لە سى بەشان پىك دى، كە پىيان دەئىن: (الْأَقَانِيمُ الثَّلَاثَةُ)، سى پىكهاەكان.

۴- (الْأَرِيْسِيَّةُ)، ئەم كۆمەلە تەفسيرەكان كەمتر باسيان كردوون، بەلام لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ هاووە، خۆم ليرەدا هێنام، ئەگەرنا بە زۆرى تەفسيرەكان ئەو سىيە باسم كردن، باسيان كردوون، بەلام بە دلئايى ئەوەى چوارەميان، پىشتى زۆرينە بوون، كە گوتوويانە: عيسا بەندەى خواو پەوانەكراوى خوايه، هەر بۆيەش پىغەمبەر ﷺ، كە

نامە دەنووسى بۇ ھىرەقل دەنووسى: {أَسْلِمَ تَسْلَمَ وَأَسْلِمَ يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، وَإِنْ تَوَلَّيْتُ، فَإِنْ عَلَيْكَ إِثْمُ الْأَرِيسِيِّنَ} ^(۱)، واتە: مەسۇلمان بە سەلامەت دەبى و، مەسۇلمان بە خوا دوو جارەن پاداشتە دەداتەو، ئەگەر پىشت ھەلەبەكى (پروا نەھىتى)، بە دۇنيایى گوناھو ئۇبالى ئەرىسىيەكان لە ئەستۆى تۆيە!

واتە: ئەوانەى كە بەندایەتییان بۇ خوا کردو، عىسایان بە پىتغەمبەرى خوا زانیو، گوناھى ئەوان لە ئەستۆى تۇدا دەبى، چونكە ئەگەر تۆ ئىسلام قىوول نەكەى، ئەوانەى لەسەر رىيەكى راستى، دواى دەچەوسىزىنەو، بە زۆر سىيانە (ئالۇت)یان بەسەردا دەسەپىترى و، گوناھى وان لە ئەستۆى تۇدا دەبى.

لە كۆبوونەوھى (نېقىة)دا كە لە سالى (۳۲۵)زایىنى دا، لەلایەن (قسطنطين) ھو بەسترا، بە رەسمى (ئالۇت)ى تەبەنىیى کرد، كە پەرستراو سىيەو، سى بەشە: خواو كۆرۈ گىانى پىرۆز، بۆيەش زانایان گوتوویانە: (تَرَوَمَتِ النَّصْرَانِيَّةُ، وَلَمْ يَتَنَصَّرِ الرُّومُ)، نەصرانىيەت پۆمايەتى قىوول کرد، نەك پۆم نەصرانىيەت قىوول بكات، پۆم نەصرانىيەت و مەسىحيەتى عىسای (عَلَيْهِ السَّلَام) ۋەرنەگرت و تەبەنىیى نەكرد، بەلكو نەصرانىيەت تەنازولى کرد بۇ فیکرەى پۆمەكان، كە ھاوبەش بۇ خوادانان (الإشراك بالله) بوو.

ئىمە بەسەرھاتى چۆنەتییى لە رى لادرانى ئایىنى مەسىح، لە راستە شەقامى تەوحید، بەرەو شىرك و سى پەرستراو، لە مەوسووعەى: (دەرەشواھى ئىمان و پوچەللى ئىلحاد لەبەر تیشكى زگماك و عەقل و زانست و ھەجى دا)، لە ژىر ناوونىشانى: (سەر گوزشتەى سەرھەلدانى ئىلحاد لە پۆژئاوادا)، باسماں کردو، ھەرۋەھا لە كىتیبى: (چەند مەسەلەيەكى باوى سەردەم)دا، لە باسى عەلمانىيەتداو لە: (دیبەتتى سالى، سىكۆلارىزم و دىموكراسىي لە ھەرىمى

(۱) أخرجه البخاري في: ۶۵ كتاب التفسير: ۳ سورة آل عمران: ۴ باب قل يا أهل الكتاب تعالوا إلى كلمة سواء، برقم: ۲۷۸۲.

کوردستاندا، لهویشدا باسماں کردوه، چونکه زۆر گرنگه ئهوه بهسه رهااته بزانری،
که چۆن ئایینی مه سیح، له رژی راسته شهقامی خوا به به ککرتن (توحید) لایدا،
سه ری کیشا بو ئهوه که بووه: سی پهرستراوی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی شه‌شه‌م ❖

پیناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه له ههشت (۸) ئایهت پیک دئی، ئایهتهکانی: (۶۶ - ۷۳)، که سه ره تا باسی کتوپر هاتنی ئاخیر زه مان (الساعة) کراوه.

دوایی باسی پیکه وه بوونه دوژمن و، ناکۆک بوونی هه موو نهوانه ی له دنیا دا پیکه وه دۆست و خو شه ویست بوون، جگه له پارێزکاران، باسی نه وه کراوه، که خوای میهره بان به ههر سیک سیفه تی: (عبادی، اَمَنُوا بِآيَاتِنَا، وَكَانُوا مُسْلِمِينَ)، پیناسه یان ده کات.

ئنج باسی نه و پاداشت و نازو نیعمه ته کراوه، که بۆیان دانراوه و، له رووی مه عنه و بیه وه به: ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾، (نه ترستان له سه ره و، نه خه م و په ژاره داده گرن)، نه و نازو نیعمه ته پیناسه کراوه و، له رووی ماد دیشه وه به کۆمه لیک وه سفی گه وه و گرن گ نه و نازو نیعمه ته پیناسه کراوه، که ده توانین له هه وت خالدا بیان خه ی نه روو:

۱- خو تان و هاو سه رانتان بچه به هه شت: ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ﴾.

۲- شادمان ده کرین، (تُحْبَرُونَ)، یانی: گه ش و گوڵ و جوان و بهرچا و ده کرین.

۳- له قاپ و په ردا خی زێردا خو اردن و خو اردنه وه یان به سه ردا ده گێردی: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾.

۴- هه رچی نه فسیان ئاره زووی بکات و چاویان چێژی لی بکات، بۆیان هه یه: ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَكَلِّذُ الْأَعْيُنِ﴾.

۵- تێیدا هه ر ماوو هه می شه یی ده بن: ﴿وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾.

۶- به هشت ده کریته میراثیان، واته: به هشتیان وا پیده دری، وهك چۆن میراثیک به که سیک ده گات، که هیچ که سی دیکه داوای ناکات و، به ناسانی دیته ده ستیان:

﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾

۷- میوه جاتی زور و جوارو جوریان هه به له ویدا: ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾

﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (۶۶)

الْأَخْلَاءَ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ (۶۷) يَعْبَادُ لَا حَوْفَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنتُمْ تَحْزَنُونَ (۶۸) الَّذِينَ ءَامَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ (۶۹) أَذْخَلُوا الْجَنَّةَ أَنتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ (۷۰) يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا شَتَّهِمِ الْأَنْفُسُ وَلَكِذْ الْأَعْيُنُ وَأَنتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۷۱) وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ (۷۲) لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ (۷۳)

مانای ده قلاو ده قی نایه ته کان

{ایا ته نیا چاوه پی تاخیر زه مان ناکه ن، که کتوپر بویان بی، بی ته وهی هه ست بکه ن! (۶۶) دوستان (ی زور نیزیك) له و پوژدها له یه کدی ده بنه دوژمن، جگه له پارێزکاران (۶۷) (خوا ده فره موی): ته ی بهنده کانم! ته مپو نه ترستان له سه ره و، نه خه مبار ده بن (۶۸) نه وانیه ی پروایان به نیشانه کانمان هینا بوو، (بو خواش) ملکه چ بوون (۶۹) خوتان و هاوسه رانتان بچه به هه شته وه، شادمان ده کرین (به چاکه و نیعمه تی بی وینه ی خوا)، (۷۰) قاپه زیړینه پر (له خوراک)

هکان و، پرداخه (زېږینه پر له خوارښه) کانیان، به سهره وه ده گڼدرین و،
 هرچی نه فسیان ناره زووی بکات و، چاویان چیرې لڼ وه برگرې، تئیدایه و، تئوه
 تئیدا هرماوو هم میښه یی ده بن (۷۱) ټو به به شته ش که میرات ناسا پټتان
 خه لاتکراوه، له سونگه ی ټووه وه که ده تانکرد (۷۲) بو تئوه میوه ی (جوړاو جوړی)
 زور هبه له وېدا، که لښی ده خوڼ (۷۳).

بشیکردنه‌وهی هه‌ندیک له وشه‌کان

(السَّاعَةُ): (جُزْءٌ مِنْ أَجْزَاءِ الزَّمَانِ، وَيُعَبَّرُ بِهِ عَنِ الْقِيَامَةِ، وَسُمِّيتَ بِذَلِكَ تَشْبِيْهًا لِّلرَّغَةِ جَسَاسِهِ)، (سَاعَةً): به‌شیکه له به‌شه‌کانی کات، ته‌عیری پی ده‌کری له قیامت، (وشه‌ی قیامت له لای زانیان، زورجار به‌کارده‌هیترئ بۆ قوئاغی ئاخیر زه‌مان و، قوئاغی زیندوو بوونه‌وه‌ش، به‌لام له‌قورئاندا وشه‌ی قیامت، بۆ قوئاغی دووهم، واته: قوئاغی زیندووکرانه‌وه‌و سزاو پاداشت به‌کارده‌هیترئ و، بۆ قوئاغی ئاخیر زه‌مان، (سَاعَةً) زیاتر به‌کارده‌هیترئ و، (اليَوْمِ الْآخِرِ) و (الْآخِرَةِ) ش بۆ هه‌ردوو ک قوئاغه‌کان به‌کارده‌هیترئ، بۆیه وشه‌ی (سَاعَةً) بۆ رۆژی دواپی به‌کاره‌یتراوه، چونکه زور به‌خێرای لیبرسینه‌وه‌و سزاو پاداشتی تیدا ده‌کری.

(بَعَثَ): (الْبَعْثُ: مُفَاعَاةُ الشَّيْءِ مِنْ حَيْثُ لَا يُحْتَسَبُ)، (بَعَثَ): بِرَيْتِيهِ لَهُ شَيْئَكَ
 كَتُوپر بَی، بَنِ تُوہوی حیسابی یُو بَکری و چاوہروانی بکری.

(لَا يَسْعُرُونَ): (أَي: لَا يُذَكِّرُونَهُ بِالْحَوَاسِّ)، يَأْنِي: بِهِ هَسْتَهُ وَهَرَهْ كَانِيَان دَهْرَكِي نَاكَهَن.

(الْأَخْلَاءُ): (جَمْعُ خَلِيلٍ، الْخُلَّةُ: الْمَوَدَّةُ، خَالَتُهُ: مُخَالَتُهُ وَخِلَالًا فَهُوَ خَلِيلٌ، وَالْخُلَّةُ: مِمَّنْ تَخْلُبُ وَدَّ نَفْسَهُ وَمُخَالِطَتِهِ، (أَخْلَاءٌ كَوَى خَلِيلًا، يَنْوِي دَوَسْتُ وَ نِيْزِكُ، خُلَّةٌ بِه مَانَاي خَوْشِيْستَن دِي، دَهْگوتَرِي: خَالَتُهُ: مُخَالَتُهُ وَخِلَالًا فَهُوَ

خَلِيلٌ) واته: خوشمویست به خوشویستن، نهو خوشویستراوه، (الْخُلَّةُ: مِنْ تَخَلَّلَ وَدَّ نَفْسِهِ وَمَخَالَطَتِهِ) لهووه هاتوه، که خوشهویستی نهو کهسه یان نهو شته، تیکهَل و ناوِیته بووبی لهگهَل دَل و دهروونیدا.

(تَحْبَرُونَ): واته: دلخوش ده کرین، شادمان ده کرین، یان: گهش و گؤل ده کرین، (الْحَبْرُ وَالْحَبْرُ: الْأَثَرُ الْمُسْتَحْسَنُ)، (حَبْرٌ وَحَبْرٌ) یانی: شوینهواریکی به پهسند دانراو، (يُحْبَرُونَ: أَي: يَفْرَحُونَ وَيُظْهِرُ عَلَيْهِمْ حَبَارُ نَعِيمِهِمْ)، واته: دلخوش ده بن، تاکو شوینهواری نهو نازو نیعمه ته لهسه ر دهم و چاویان دهرده کهوئ، مروؤف که دلخوش بی، دهم و چاوی زیاتر دهرده وشیتته وهو، به پیچه وانهوه: نه گهر توورهو پهست و خهمبار بی، دهم و چاوی تاریک دادی.

(يُطَافُ عَلَيْهِمَ): بهسه ریانوه ده گیردری، (الطُّوفُ: الْمَشْيُ عَلَى الشَّيْءِ)، (طُوفَ): رُویشتنه به دوری شتیکدا، (طَافَ، يَطُوفُ)، یانی: به دهوری دا گهرا، ده گهری، (يُطَافُ عَلَيْهِمَ): واته: بهسه ریانوه ده گیردری.

(يَصْحَافُ مِنْ دَهَبٍ): به قاپی له زپر دروستکراو، (صَحَافٍ) واته: قاپه کان، دهره کان، که کوئ (صَحِيفَةٌ) به، (الصَّحِيفَةُ: الْمَبْسُوطُ مِنَ الشَّيْءِ)، (صحيفة) شتیک که بلاوکرابیتته وه، (الصَّحْفَةُ: جَمْعُ صَحَافٍ، مِثْلُ قَضْعَةٍ عَرِيضَةٍ)، (صَحْفَةٌ)، به (صَحَافٍ) کو ده کرتته وه، وهك (قَضْعَةٍ)، قاپیکی فراوانه، که خواردنی تیده کری.

(وَأَكْرَابٍ): کوئ (کوب) ه، (الْكُوبُ: قَدَحٌ لَا عُرْوَةَ لَهُ)، (کوب): فنجانه، یان په رداخیکه، دهسکی نه بی، ههنگلی نه بی، (الْكُوبَةُ: الطَّبْلُ الَّذِي يُلْعَبُ بِهِ)، (طَبْلٍ) پیی ده گوتری: (کوبه)، نهوهی که لیده دری و یاری پی ده کری.

(نَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ): نهسه کان ناره زووی بکه، (أَصْلُ الشَّهْوَةِ: نَزْوُ الْنَفْسِ إِلَى مَا تُرِيدُهُ)، (شهوة) بریتیه لهوهی نهفس به رهو شتیک بچی که دیهوهی، یانی: ناره زوو کردن، (الشَّهْوَةُ: الْمُسْتَهْيُ)، (شهوة) به مانای ناره زوو کراو دی، (وَقُوَّةُ الْإِسْتِهَاءِ)، ههروهه به هیزی ناره زوو کردنیش ده گوتری شه هوهت، ههم

ئەو شتەي ئارەزوو دەكرى، ھەم بەو ھىزەي مەروۇف بەھۆبەو، ئارەزووي شتان دەكات، ھەردووكيان وشەي شەھوەتيان بۆ بەكاردەھىنرى.

(وَلَكِنَّ الْأَعْيُنَ): چاوەكان چىژى لى وەرەدەگرن، (لَكِنَّ: مُضَارِعٌ لَدَّ، بَوَازُنٌ عَلِيمٌ، آي لَدَّ)، بەلام دوايى دوو (ذ) يەكان تىكدا دەغم دەكرىن، (لَدَّ) دەبىتە (لَدَّ) چىژى وەرگرت، (إِذَا أَحْسَسَ لَدَّ)، ئەگەر ھەستى بە چىژىك كىرد، (لَدَّ بِهِ، وَلَدَّه) ھەردووكيان بەكاردەھىنرىن، (لَدَّ بِهِ)، واتە: چىژى بەھۆي ئەوۋە وەرگرت، (وَلَدَّه) واتە: چىژى لىوەرگرت، ئىنجا: (وَلَكِنَّ الْأَعْيُنَ) ئەسلى خۇي (تَلَدَّه الْأَعْيُنَ) بوو، چاوەكان چىژى لى وەرەدەگرن.

(أَوْرِثْتُمُوهَا): (أُعْطِيتُمَهَا، وَمُلْكُتُمُوهَا)، پىتان دراۋەو كراۋە بە مولكى تىو.

ماناى گىشتىي ئايەتەكان

خو **لَا يَسْعُرُونَ** لە پىش كۆتايى ئەم سوۋرەتەدا، لەم ھەشت ئايەتەدا باسى ئەو نازو نىعمەتەنە دەكات، كە بۆ ئەھلى ئيمان و پارىزكاران دانراون، لە ئايەتەكانى كۆتايىش دا، باسى ئەو سزاۋ نازارو جەزىرەبەو مەينەتايانە كراۋە، كە بۆ ئەھلى كوفرو شىرك و تاوان دانراون، كە لە دەرسى كۆتايى دا تەفسىريان دەكەين.

سەرھەتا خو دەفەرموى: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، ئايا جگە لە (ساعة) چاۋەرپى چى دەكەن، كە كىت و پىر بۆيان بى، لە ھالىكدا ئەوان ھەست ناكەن، وشەي (ساعة)، ۋەك پىشتىرش گۆھمان، يانى: ئەو كاتەي ديارىكرارە، بۆ شتىك، وشەي (ساعة) بەشىكە لە كات، كەم بى يان زۆر بى، دوايى بە پى عورف و باۋى خەلك ديارى دەكرى، بە كوردى دەلن: كاژىرو ئەوۋە كاتەكەي پى دەژمىردى، كاژمىرى بۆ بەكاردى، بەلام پىم وايە باشرە لە جياتى كاژىر، ھەر بگوتى: (ساعة)، يان سەعات،

کوردەواریی خۆمان دەلێن، دوو سەعاتی پێچوون، ئەم وشەیی سەعاتە، کە بۆ کات بەکار دەهێنێ، هەر (ساعة) ی عەرەبییە، بە لām کوردی ئێندراو، زۆرجار وشەیی سەعات، وەک چۆن بۆ کاتە کە بەکار دەهێنێ، بۆ ئامێرە کەش بەکار دەهێنێ، کە کاتی پێ دەژمێردرێ، بۆیە ئەگەر بە ئامێرە کە بگوترێ: کاتژمێر بە کاتە کە بگوترێ: سەعات باشە.

ئنج (الساعة) لە باوو زاراوەی ئێستای مەزنا، بە شێکە لە بیست و چوار بەشی شەو و ڕۆژێک کە بە شێوەی نۆکۆیی (مَعْدَل)، ڕۆژ دوازدە سەعات، شەو دوازدە سەعات، ئەوە بیست و چوار، هەر کامێک لە بەشەکان پێی دەگوترێ: (ساعة) بە عەرەبی، بە لām لە ئەسلی زمانی عەرەبی دا، (ساعة) یانی: بە شێک لە کات و، مەرج نیە یەک لە سەر بیست و چواری شەو و ڕۆژێک بێت.

دوایی لە بەکار هێنانی قورئاندا، وشەیی (الساعة) بە زۆری بۆ ئاخیر زەمان بەکار هێناوە، جاری واش هەیە، بۆ هاتنی قیامەت بەکار هێناوە، جاری واش هەیە، بۆ هاتنی ڕۆژی دوایی، بە هەردوو قوناغی ئاخیر زەمان و ڕۆژی دوایی بەکار هێناوە.

لێرە کە دەفەرموێ: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، ئایا چی چاوەڕێ دەکەن جگە لە (ساعة)، کە کت و پڕ بۆیان بێت، بێ ئەوەی هەستی پێ بکەن، بێگومان ئەوە مەبەست پێی ئاخیر زەمانە، چونکە تاكو ئاخیر زەمان نەیت، قیامەت نایەت، ئنج ئاخیر زەمان کت و پڕ دی، وەک لێرە دا و دەفەرموێ، لە سوورەتی (الأعراف) یش دا، کە کاتی خۆی تەفسیرمان کردو، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْفَهَا إِلَّا هُوَ نُفِذَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۱۸۷).

واتە: لە بارەى (ساعة)وە ئیت دەپرسن، کەى لەنگەر دەگرێ (کەى دەگاتە جى؟)، بلى زانیارییەکەى لە لای پەرەردگارمە، بەس ئەو بۆ کاتەکەى دەرى دەخات، قورسە لەسەر ئاسمانەکان و زەوى، کتوپر نەبى، بۆتان نایەت، لیت دەپرسن وەك تۆ زۆر پى شارەزا بى (یان زۆر خەمخۆرى بى)، بلى زانیارییەکەى لە لای خوايە، بەلام زۆربەى خەلکى نازانن.

هەرودەها لە زۆر شوێنى دیکەشدا، خوا ﷻ باسى ئاخیر زەمان دەکات و وای باس دەکات، کە کتوپر دى، بەلام قیامەت باس نەکراوە، چۆن دى، مەرج نیە کت و پر بى، ئنجا ماوەیەکیشت دەکەوێتە ئیوان (ساعة) و (قیامە)، ئاخیر زەمان و قیامەتەو، لە فەرمايشتى صەحیحى پیغەمبەردا ﷺ هاتو، کە فەرموویەتى: چل، ئنجا بەکێک لە راوییەکانى ئەبوو هورەیرە، کە فەرمايشتەکەى پیغەمبەرى ﷺ لى گێراوەتەو، گوتوویەتى: چل پۆژ، گوتوویەتى ئامادە نیم ئەو پرایە قبوول بکەم، هەرودەها چل هەفتە، مانگ، سأل، ئەویش هەر گوتوویەتى (أیت) واتە: نازانم و دیار نیە ئەو شتە چەندە^(۱).

گرنگ ئەوێە لە ئیوان ئاخیر زەمان و قیامەتدا، ماوەیەك هەیهو، خواش ﷻ کە باسى ئاخیر زەمان دەکات، وای باس دەکات کە کتوپر دى.

پیویستە ئەووش بگوترى، کە دەفەرموى: **هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ** **أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ**، ئەم وشەى (السَّاعَةُ)، هەرچەندە وەك زاراوەیەكى شەرعی، بۆ ئاخیر زەمان یان بۆ قیامەت بەکارداى، بەلام دەشگونجى مەبەست پى ئەو کاتە بى، کە مەزقەکان هەر کامیکیان تێیدا دەمرن، واتە: ئایا چاوەرپى چى دەکەن، جگە لەوێ ئەو کاتە بى، کە کتوپر دى و تێیدا دەمرن، بە تايبەتى لەم پۆزگاردەى ئیستاماندا، کە جەلئەى دەماغ و دەستانى

دَلَّ و، رۇوداۋى ھاتوۋچۇۋ، رۇوداۋى كىتۇپ، زۆر بوون^(۱)، بەئى ئەۋەى مَرُوْڤ ھەست پى بىكات، ۋەك دەلېن: تاكو نە خۇشېك دەمرى، سەد ساغ دەمرى، ھەتا پىرىك دەمرى، سەد گەنج دەمرى، ئەمەش داچلەكاندىكە لە لاېەن خواى پەرۋەردگارەۋە، كەۋاتە: ئەو سەفەرە ھەر لەبەرە، چ سەفەرى مەرگى ھەر كامىك، چ سەفەرى كۇتايى ھاتنى ئەم ژيانى دنيايەو پىچرانەۋەى بە تىكرا.

﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ لەو پۇژەدا، ئەۋانەى يەكدىيان خۇشويستو، دىسۆزى يەكدى بوون، زۆر لە يەكدى نىزىك بوون، لەو پۇژەدا ھەندىكىان دەبنە دوژمنى ھەندىكىان، ۋاتە: پىكەۋە دەبنە دژو ناكوك، ﴿إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ جگە لە پارىزكاران، چونكە ئەۋانەى پارىزكار بوون و، لەبەر خوا يەكدىيان خۇشويستو، لەو يەكدىى خۇشويستەنى لەبەر خوا ۋە بوو، لە دنياشدا لىي بەرھەرمەند بوون، ھاۋكارى يەكدىى بوون بۇ چاكەۋ، بۇ خوا پەرستى، بۇ چاكەكارى، بۇ راستى و دروستى، لە دۋاپۇزىشدا لىي بەرھەرمەند دەبن، لەو دۇستايەتى و نىزىكى و خۇشەويستىيە، بەلام ئەۋانى دىكە، لە دنياشدا لىي زەرەرمەند، بە مانا راستەقىنەكەى، بەلى پەنگە ھەندىك بەرھەرى ماددى و سوۋدى زوۋ تىپەريان ۋەرگرتى، بەلام لە دىژخايەندا، زەرەريان لى كرودە، ھەموو ئەۋانەى لەبەر بەرژەۋەندىيەكى دنياى، يان لەسەر بناغەى ستەم و خراپە، لىك كۇدەبنەۋە، بە تەئكىد ھەر لە دنياشدا، زىانەكەيان دەرەكەۋى، بەلام زەرەرى گەرە لە دۋاپۇژدا دەرەكەۋى، بۆيە لەۋى لىك دەبنە دوژمن، جگە لە پارىزكاران.

﴿يَعْبَادُ لَا حَاقَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ ئەم دۋاندنە بۇ پارىزكارانە، ئەى بەندەكانم! ئەمپۇ نە ترستان لەسەرەۋ، نە پەژارەش دادەگرن، ترستان لەسەر نىيە بۇ داھاتوو، چونكە دەزانن تىۋە لە خەم پەخسىون و، بەرەى خۇتان لە ئاۋى دەرھىناۋە، خوا بەختەۋەرى كر دوون، ژيانى ھەمىشەى

(۱) ئىستاش نەخشى فایرۋسى كۆفید نۆژدە (۱۹) كە بە كۆرۈنا ناسراۋە، بۆتە سەربارە! كە

و به هه شتی نه پراوه تان به قسمت بووه، خه مباریش نین، چونکه ده زانن به هوئی نهو ژیا نه دنیا بیه وه، که گوزه راندو وتانه نهو به هه شته تان ده سته که وتوه، واته: خه م و په ژاره دانا گرن بو دنیا، بو ژیا نی دنیا که تپه پیه، به لکو دلخو شن که ژیا نی دنیا به که تان به شیوه یه که گوزه راندوه، که په زامه ندیی خواو به هه شتی پی وهرده گرن.

﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾، نهوانه ی پروایان هی نابوو، ملکه چ بوون، پروایان هی نابوو به هه موو نهو شتانه ی پیویست بوو پروایان پی بهیتری، ملکه چیش بوون بو خوا ﷺ، بو شه ریه تی خوا، واته: نهوانه ی له دنیا دا، هه م نه هلی ئیمان بوون، هه م نه هلی ئیسلام بوون، نه هلی ئیمان بوون به عه قل و دل و دهر وونیا ن و، نه هلی ئیسلام بوون به پوآله ت و جه سته یان، هه م خوا یان به راست ده زانی، هه م نهوپه ری خو شویست و به بهر زگرتن و، به مه زنگرتن و، پشت پی به ستن و، ملکه چ کردنیا ن بو خوا هه بوو، هه روه ها نهوپه ری ریژو خو شه ویستی له دوا یی خوا ی په روه ردگار، بو پیغه مبه ری خوا یان ﷺ هه بوو و، نهوپه ری په سندرکدنیا ن بو بهرنامه ی خوا هه بوو، که به پیغه مبه ری خاته مدا ناردوویه تی، نهوه وه که ئیمان، وه که ئیسلامیش نهوپه ری پابه ندیی و ملکه چییا ن هه بوو بو خوا، هه م شوئیکه وتنیا ن بو پیغه مبه ری خوا ﷺ و هه م په پره ویی کردنیا ن له شه ریه ت و بهرنامه ی خوا، ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ﴾، بچه به هه شته وه، خو تان و هاوسه رانتان، هه ندیکیا ن گوتوو یانه: (أَزْوَاجُكُمْ أَي: أَصْنَا فُكُمْ أَوْ أَقْرَانُكُمْ)، هاو ده م و هاو رازانتان، به لام زیاتر واینده چی مه به ستی هاوسه ران بی، خو تان و هاوسه رانتان بچه به هه شته وه، ﴿تَحَبُّرُوت﴾، واته: دلخو ش ده کرین، یان به خته وهر ده کرین، یان گه ش و گو ل و پر نازو نیعمه ت ده کرین، شادمان ده بن به شیوه یه که که شوئیه واری نهو نازو نیعمه ته ی پیتان دراوه، له سه ر ده م و چاوتان دهرده که وی.

﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ﴾، قاپه له زیر دروستکراوه کانیان به سه روه ده گپدرین، ﴿وَأَكْوَابٍ﴾، هه روه ها کووپ و په ردا خه له زیر دروستکراوه کانیان،

بەسەرەووە دەگێردرێن، ئنجا بێگومان قاپ و دەفرەکانیان کە بەسەرەووە دەگێردرێن، ھەرەوھا پەرداخ و کووپەکانیان کە بەسەرەووە دەگێردرێن، خاڵیی نین، لە دنیا شدا کە س قاپی بە تال بەسەر میوانەووە ناگیرێ، پەرداخى بە تال بەسەر میوانەووە ناگیرێ، چ جاي لە بەهەشتى خوادا، کەواتە: قاپى زێرى پى لە خواردنەمەنى و، پەرداخى زێرى پى لە خواردنەووە، کە ھەر خوا ﷻ دەزانى، ئەو خواردنەووە ئەو خواردنەوانە چىن و چۆن؟ بێگومان نایابترین و چاکترین شت، کە تێمە تېستا بۆمان وێنا ناکرێن، وەك خوا لە سوورەتى (السَّجْدَة) دا، دەفرەموى:

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۷) و، واتە: ھىچ نەفسىك نازانى، ئەوھى بۆيان پەنھانكراو، لەوھى پى دڵخۆش و دلشاد دەبن، بە ھۆى ئەوھووە کە کردوویانە، ھىچ نەفسىك نازانى، یانى: ھەتا نەچە بەھەشت، نازانى چى تێدايە، ئەوھى خوا ﷻ باسى دەكات، عەقلى تێمە ھەر لەوھندە خاڵى دەبى، عەبدوللای كورى عەبباس (خوا ئىيان رازى بى) دەلى: ئەو نازو نىعمەتانەى خوا ﷻ باسیان دەكات لە قورئاندا، لەگەڵ ئەوانەى دنیا، تەنیا لە ناودا یەك دەگرنەو، بەلەم لە نێو پۆكدا ھەر خوا ﷻ دەزانى، ئەو نازو نىعمەتانەى بەھەشت چۆن، ئەو ئایەتەى سوورەتى (السَّجْدَة) ش، زۆرباش ئەو مەبەستە دەگەینى، کە دەفرەموى:

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ و، واتە: ھىچ نەفسىك، ھىچ کەسىك، نازانى ئەوھى بۆيان پەنھانكراو، لە شتىك کە ھێندە پى دڵخۆش دەبن، فرمىسكى شادیان بۆ دى و ئەوپە پى جى دڵخۆشییە، لێرەش دەفرەموى: بچنە بەھەشتەو، خۆتان و ھاوسەرانتان:

﴿تُحِبُّونَ﴾ لەویدا شادمان و بەختەوەر دەكرين.

﴿يُطَافُ عَلَيْهِم بِصُحُفٍ مِّن ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾، قاپە لە زێر دروستكراوەكانیان بەسەرەووە دەگێردرێن، یانى: خۆراى نێو قاپە لە زێر دروستكراوەكان، ﴿وَأَكْوَابٍ﴾، ھەرەوھا خواردنەووە لە نێو كووپە زێرینەكاندا، ﴿وَفِيهَا مَا نَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾، لەو بەھەشتەدا ھەيە ھەرچى نەفسەكان دەخوازن و،

ھەرچی چاۋە كان چيئى لى ۋەردە گىرن، لېرەدا خوا ﷻ يەك تەعبیری بە کارھیناۋە، پئویست بە ھېچ شەتتىكى دېكە ناكات، بە کاربھيئرى بۆ ۋەسفى بەھەشت: ھەرچی نەفس بېخۋازى ۋە ھەرچی چاۋ لەرزەتى لى بکات، لېھەقى ﴿وَأَسْمَرْ فِيهَا خَلِيدُونَ﴾، ئېۋە لەۋئىشدا، بەھەمیشەبى دەمىننەۋە ھەر ماۋ دەبن.

﴿وَلِلَّكَ الْحِجَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ئەۋ بەھەشتى ۋەك مىرات پىتان دراۋە، بە ھۆى ئەۋەۋە كە كىدوۋتانه.

﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾، بۆ ئېۋە لەۋئىدا مېۋەى زۆر ھەيە لى دەخۆن، واتە: مېۋەى زۆرۇ جۆراۋ جۆر.

شايانى باسە: خوا ﷻ بۆ نازو نىعمەتى بەھەشت، زۆر باسى مېۋە دەكات، چونكە مېۋە بەزۆرى بۆ لەرزەت دەخورى، بۆ لېردى بىرسىھتى ۋە تىنۋىتى ۋە مېۋە ناخورى، بەلكو تەليا بۆ لەرزەت ۋە خۆشى ۋە چىزۋەرگىرن دەخورى، بۆيە عادەتى خەلك ۋايە، يان پىش نان خواردن مېۋە دەخوات، يان دۋاى نانخواردن، نەك بۆ ئەۋەى ئازارى بىرسىھتى پى لېھەرى، مەگەر كەسك خواردنى دەست نەكەۋى، پەنا بەرئە بەر مېۋە، ئەگەرنا كەسى خواردنى لە بەردەستدا بى، بۆ لېردى بىرسىھتى، خواردن دەخوات، نەك مېۋە، ئىجا خوا ﷻ بۆيە بە زۆرى باسى مېۋە دەكات، چونكە خواردن ۋە خۆراكى بەھەشت، بۆ لېردى بىرسىھتى بى، بەلكو تەليا بۆ لەرزەت ۋە چىزۋەرگىرن.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یەكەم:

ئاخیر زەمان کت و پە دێ، بێ ئەوەی خەڵک هەست بکات و، لەو رۆژەشدا سەرچەم ئەوانە ی لە دنیا دا دۆست و خۆشەویستی یە کدی بوون، دەبن بە دوژمن و ناحەزی یە کدی، جگە لە پارێزکاران:

خوایە ئەو دەفه رموآ: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (٦٦) ﴿الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ (٦٧)

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە پێنج بەرگەدا:

(١) - ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ﴾، ئایا جگە لە کاتە کە (ساعة)، چاوەڕێی چی دیکە دەکەن؟ ئایا تەنیا چاوەڕێی کاتە کە (ساعة) ناکەن؟ لێرەدا (هَلْ) بۆ پرسیارکردنی نکوولیی لیکردنە، واتە: جگە لە هاتنی ئاخیر زەمان، چاوەڕێی هێچی دیکە ناکەن، وشە ی: (يَنْظُرُونَ)، یانی: (يَنْتَظِرُونَ)، چاوەڕێ دەکەن، (أَي: لَا يَنْتَظِرُونَ إِلَّا خُلُولَ السَّاعَةِ)، جگە لە هاتنی (ساعة) ئاخیر زەمان، چاوەڕێی هێچی دیکە ناکەن، واتە: سەرەنجام ئەم ژيانە دنیا ییە هەر (ساعة) ی بە دوا دا دێ.

ئەنجا هەم ژيانی دنیا ی هەر کام لە مەو قەکان، ئەو کاتە ی بە دوا دا دێ، کە ژيانە دنیا ییە کە ی کۆتایی پێ دێ، وەك گوتراوه: (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)، هەر کە سێك مرد، قیامەتی ئەو هاتوه، هەم ژيانی کۆی مەو قەکان لە سەر زهوی، سەرەنجامە کە ی هەر ئەو هیه ئاخیر زەمان بێ و، ئەم ژيانە دنیا ییە بپچرێتە وهو، قوئاغێکی دیکە بێتە پیش.

يَتَغَمَبُهُ رَى خَواش ﷺ وشەي (ساعة)ى بەكارهیناوه، بۆ مردنى جيليك له به‌شه‌ر، وه‌ك له‌ فهرمووده‌ي سه‌حيحدا هاتوه:

{عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ أَعْرَابِيًّا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، عَنْ قِيَامِ السَّاعَةِ؟ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «مَا أَعْدَدْتُ لَهَا؟» قَالَ: لَا، إِلَّا أَنِّي أَحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، قَالَ: «الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ» ثُمَّ قَالَ: «أَيُّنَ السَّائِلِ عَنِ السَّاعَةِ؟» قَالَ: وَتَمَّ غُلَامٌ فَقَالَ: «إِنْ يَعْشَ هَذَا، فَلَنْ يَبْلُغَ الْهَرَمَ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ» { (أخرجه أحمد: ۱۳۲۲۴، قال شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح)، واته: نه‌س ﷺ ده‌لى: نه‌عرايبه‌ك پرسياى له‌ يتغهمبه‌رى له‌ خوا ﷺ كرد: ده‌رباره‌ي ئاخير زه‌مان، كه‌نگى دى؟ يتغهمبه‌ر ﷺ پيى فهرمووى: چيت بۆ ئاماده‌ كردوه؟ گوئى: هيچ، ته‌نها خواو يتغهمبه‌رى خوام خو‌شده‌وين، فهرمووى: مرووف له‌ قيامه‌تدا له‌گه‌ل نه‌و كه‌سه‌دايه‌ كه‌ خو‌شيده‌وى، دوايى فهرمووى: كوا پرسياكه‌ر ده‌رباره‌ي ئاخير زه‌مان؟ (كابراش هات)، يتغهمبه‌ر ﷺ ته‌ماشاي خه‌لكه‌كه‌ي كرد، كه‌ وه‌ستابوون، يه‌كيك كه‌ له‌ هه‌موويان كه‌نجتر بوو فهرمووى: نه‌گه‌ر نه‌م كه‌نجه، ته‌مه‌ن بكات، پير نابئى كه‌ تيوه (ساعة)تان دى، واته: تاكو كه‌نج پير ده‌بئى، پيره‌كان ده‌مرن.

ئنجا كه‌سيك ورد نه‌بئى و به‌ وردىي سه‌رنجى فهرمايشته‌كاني يتغهمبه‌ر ﷺ نه‌دات، له‌وانه‌يه‌ وای زانبيئى، كه‌ يتغهمبه‌ر ﷺ پيى وابوو، ئاخير زه‌مان زوو دى، تاكو نه‌و كه‌نجه پير ده‌بئى، ئاخير زه‌مان دى! به‌لام نه‌خير، فهرموويه‌تى: (حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ)، يانى: (ساعة)ى تيوه، ئاخير زه‌مانى تيوه، چونكه‌ هه‌ر كه‌سيك مرد، بۆ وى ئاخير زه‌مانيه‌تى و، كو‌تايى كاته‌كه‌يه‌تى.

هه‌روه‌ها له‌ فهرمايشتيكى ديكه‌دا له‌ سه‌حيحى بوخارىي دا هاتوه: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَيَّنَّمَا النَّبِيُّ ﷺ فِي مَجْلِسٍ يُحَدَّثُ الْقَوْمَ، جَاءَهُ أَعْرَابِيٌّ فَقَالَ: مَتَى السَّاعَةُ؟ فَمَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُحَدَّثُ، فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: سَمِعَ مَا قَالَ، فَكِرَهُ مَا قَالَ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: بَلْ لَمْ يَسْمَعْ، حَتَّى إِذَا قَضَى حَدِيثَهُ قَالَ: «أَيُّنَ «أَرَاهُ» السَّائِلِ عَنِ السَّاعَةِ»

قَالَ: هَا أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «فَإِذَا ضُيِّعَتِ الْأَمَانَةُ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ»، قَالَ: كَيْفَ إِضَاعَتُهَا؟ قَالَ: «إِذَا وُضِدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ» { (أخرجه البخاري: ۵۹) }.

واته: له کاتیک دا پیغمبر ﷺ له کوریک دا بو خه لکه که ده دوا، نه عرابیه که هاته لای گوتی: ناخیر زه مان که یه؟ پیغمبره ری خواش به رده وام بوو قسه ی ده کردن، هه ندیک له خه لکه که گوتیان: نه وه ی گوتی بیستی، به لام نه وه ی گوتی پیینا خو ش بوو، هه ندیک شیان گوتیان: به لکو نه بییست، هه تا کاتیک قسه ی ته و او کرد، فه رمووی - پیم وایه - کوا پرسیارکار له باره ی ناخیر زه مانه وه؟ گوتی: نه وه منم نه ی پیغمبره ری خوا! فه رمووی: هه رکا ت سپارده زیه کرا چاوه رپی ناخیر زه مان بکه، گوتی: چو ن زیه ده کری؟ فه رمووی: هه ر کا ت سپارده به که سی ناشیست سپیرا، چاوه رپی کاتی کو تایی (نه و کاره) بکه.

که واته: وشه ی (ساعة) لیره دا مه رج نیه مه به ست پیتی (الساعة الكبرى) بی، واته: ناخیر زه مان ی گه و ره که به سه ر هه موو گو ی زه و ی دادی، به لکو ده گونجی مه به ست پیتی: (الساعة الصغرى) بی، (ساعة) ی گچکه، ناخیر زه مان ی هه ر کامیک له مرو فه کان، یا خود هه ر جیلک له و مرو فانه، که هه ر وه که له فه رمایسته که ی پیغمبره رد ا ﷺ هاتوه، که فه رمووی: (إِنْ يَعْشَ هَذَا فَلَنْ يَبْلُغَ الْهَرَمَ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ) { (أخرجه أحمد: ۱۳۲۲۴، قال شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح)، واته: نه گه ر نه مه، نه م گه نه جه بژی و ته مه ن بکا ت، ناگاته قو ناغی پیری، که ناخیر زه مان ی تیوه دی، واته: تا کو گه نج پیر ده بی، پیره کان ده مر ن.

(۲) - ﴿أَنْ تَأْتِيَهُمُ بَغْتَةً﴾ (نایا جگه له ناخیر زه مان چاوه رپی چی ده که ن؟)، که کت و پر بو یان بی، (بَغْتَةً أَي: فَجَاءَةً)، (بَغْتَةً: وَهِيَ حُصُولُ الشَّيْءِ مِنْ غَيْرِ تَوَقُّعٍ)، (بَغْتَةً) په یدا بوونی شتی که، بی نه وه ی چاوه روانی کرابی.

(۳) - ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (له حالیک دا نه وان هه ست نا که ن، به بی نه وه ی هه ست بکه ن، (الشَّعُورُ: الْعِلْمُ بِحُصُولِ الشَّيْءِ الْحَاصِلِ)، (شعور): بریتی هه زانیاری هه بوون به

شَتِيكَ كَه هَه بَي، بَه لَام تَو هَه سَتِي پَي بَكْهَي، هَه نَدِيكِيش گوتوويانه: (شَعُورُ) بَرِيْتِيَه لَه:
(إِذْ رَأَى الشَّيْءَ بِالْحَوَاسِّ)، زَايِنَه بَه هَه سَتَه وەرِه كان، يان دَه نْگِي بِييِسْتِي، يان بِييِنِي، يان
تامي بَكْهَي، يان بَوِي بَكْهَي، يان دَه سَتِي لَي بَدَهَي.

لَه سَووَرَه تِي (يَس) يَش دا خَواي بَه رَزِي مَه زَن هَه مان راسْتِي دَه فَه رَمَوِي:
﴿ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴾ ۴۹، چاوه پَرِي هِيچ
ناكهن، جگه لَه هَارْزَنِيكِي گَه وِرِه، [چَرِيكَه دَه نْگِيكِي گَه وِرِه]، دَه يان گَرِي، لَه
حَالِيكدا نَه وَاَن خَه رِيكِي مِشْت و مِرِن، وَاْتَه: خَه رِيكِي مامَه لَه و كَرِيَن و فَرُوشْتَن
و كَارِي دَنِيَايِي خَوَايَن، وَهْ كَ تِيْمَه لَه و باره وِه، لَه تَه فَسِيرِي سَووَرَه تِي (الْأَعْرَافِ)
دا كَه پِيَشْتَر هِيْنا مان، كورْتَه باسِيْكْمان كَرْدَوَه و چَه نَد فَه رَمَايَشْتِيكِي پِيْغَه مَبَه رمان
﴿ هَيْنَانُونَ ﴾، باسِي نَه وِه دَه كَه ن كَه تَاخِيَر زَه مان لَه كَاتِيكدا دِي، خَه لَك لَه
گَه رَمَه ي نِيْش و كَارو، كَرِيَن و فَرُوشْتَن و، هَه لَسوكَه و تِي دَنِيَا دان.

﴿- (۴) الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴾، لَه و پَوْژَه دا نَه وَاْنَه ي
پِيْكَه وِه دَوَسْت و خَوْشَه وِيْسْت بَوون، هَه مَووِيان لِيْكَ دَه بَنَه دَوْژْمَن، جگه لَه پَارِيْزْكَارَان،
(الْأَخِلَاءُ: جَمْعُ خَلِيلٍ، وَهُوَ الصَّاحِبُ الْمُلَازِمِ، الَّذِي تَخَلَّلَ حُبُّهُ الْقَلْبَ)، (أَخِلَاءٌ) كَوِي (خَلِيلٌ) ه،
كَه بَرِيْتِيَه لَه كَه سِيْكَ هَه مِيْشَه لَه گَه لَ مَرُوقْدا بِي، يَاخود كَه سِيْكَ كَه خَوْشَه وِيْسْتِيَه كَه ي
تِيكَه لَ بَه دَل و دَه رَوونِي بَه رانْبَه رَه كَه ي بَووِي.

﴿ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ﴾، (الْعَدُوُّ: الْمُبْغِضُ)، (عَدُوٌّ) كَه سِيْكَ رَقِي لَه كَه سِيْكَ
هَه لَسِي، (الْأَخِلَاءُ) (أَل) ي ناساندنَه كَه ي بَو (چَنَس) ه، وَاْتَه: كَوِي نَه وَاْنَه ي دَوَسْت
و خَوْشَه وِيْسْتَن، لَه و پَوْژَه دا لِيْكَ دَه بَنَه دَوْژْمَن و نَاَحَه ز.

﴿- (۵) إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴾، جگه لَه پَارِيْزْكَارَان، لَه بَه ر نَه وِه ي پَارِيْزْكَارَان لَه بَه ر خَوَا ﴿- (۵)﴾
يَه كَدِيْيان خَوْشَه وِيْسْتَوَه، لَه سَه رِيْيَه كِي راسْت و دروست بَوون، هَه نَدِيكِيش گوتوويانه:
وَشَه ي (خَلِيلٌ: مَنْ يَرْفَعُ خُلَّةَ صَاحِبِهِ وَحَاجَتَهُ)، (خَلِيلٌ) كَه سِيْكَ پِيْوِيْسْتِي و نَاتَا جِيي
هاوَه لَه كَه ي لَابَه رِي، وَاْتَه: هاوَكَارِي بِي، دِيَاَرَه هَوَكَارِي لِيْكَ بَوونَه دَوْژْمَنِي بِيْپَرَاو

تاوانبارانیش، سەرەنجامی شوومیانه که له دواړوژدا دەبینن و، هه پارێزکارانیش سەرەنجامی خێریانە، که لهوئیش دۆستایهتی و خوشەویستییهکیان هه بهردهوامه.

لهو بارهوهوش ئەم سێ دهقهی سوننهت دینین:

۱- {عَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: «وَجَبَتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ، وَالْمُتَجَالِسِينَ فِيَّ، وَالْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ، وَالْمُتَبَاذِلِينَ فِيَّ»} (أخرجه أحمد: ۲۲۰۳۰، تعليق شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح رجاله ثقات رجال الشيخين غير إسحاق بن عيسى فمن رجال مسلم).

واته: موعاز رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، ده‌لێ: گویم له پیغمبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: خوای به‌رز فه‌رموویه‌تی، خوش‌ه‌یستیی من پێویست بووه، بۆ ئه‌وانه‌ی له پێناوی مندا یه‌کدیيان خوش ده‌وی و، بۆ ئه‌وانه‌ی له پێناوی مندا پێکه‌وه داده‌نیشن و، بۆ ئه‌وانه‌ی له پێناوی مندا سه‌ردان و هاموشوی یه‌کدی ده‌که‌ن و، بۆ ئه‌وانه‌ی له پێناوی مندا چاوپۆشیی له یه‌ک ده‌که‌ن،

۲- پیغمبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: {لَوْ أَنَّ رَجُلَيْنِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ، أَحَدُهُمَا فِي الْمَشْرِقِ، وَالْآخَرُ فِي الْمَغْرِبِ، لَجَمَعَ اللَّهُ تَعَالَى بَيْنَهُمَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَقُولُ: هَذَا الَّذِي أَحَبَّنِي فِيَّ} (أخرجه ابن عساکر، وابن کثیر: ج ۴، ص ۱۳۵)!!

واته: ئه‌گه‌ر دوو پیاو یه‌کدیيان خوش بوێ له پێناوی خوادا، یه‌کیان له رۆژه‌لات بێ، یه‌کیان له رۆژئاوا بێ، خوای به‌رز له رۆژی قیامه‌تدا، پێکه‌وه کوێان ده‌کاته‌وه ده‌فه‌رموی: ئا ئه‌وه بوو له پێناوی مندا خوشت ده‌ویست، به هه‌ر کامیکیان وا ده‌فه‌رموی.

۳- {عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَعْجَزُ النَّاسِ مَنْ عَجَزَ عَنْ اكْتِسَابِ الْإِخْوَانِ، وَأَعْجَزُ مِنْهُ مَنْ صَيَّعَ مَنْ كَسَبَ مِنْهُمْ} (الأساس في التفسير: ج ۹، ص ۵۱۷۳). واته: عه‌لی (خوا لێی رازی بێ) ده‌لێ: ده‌سته پاچه‌ترین که‌س ئه‌وه‌یه، نه‌توانی ب‌رایان په‌یدا بکات، له‌ویش ده‌سته پاچه‌تر

ئەو ھەيە، ئەوانەي پەيداي کردوون لە دەستیان بەدات، واتە: نەتوانی پاریزگاریی لە دۆست و پەفیقەکانی خۆی بکات.

خوای بە لوتف و کەرەمی خۆی ئیمە لەو کەسانە بگێڕی، کە لە پێناوی خوادا خەڵکیان خۆش دەوی و، پێزیان لێ دەگرن و، وایین ھەق و مافەکانی بڕایەتیی بەدەین، کە بڕایەتیان لە گەڵدا دەکەین، خوا ﷻ لەو کەسانەمان بگێڕی، لە گەڵ ھیچ کەسێکدا دۆستایەتی و نزیکی نەکەین، کە لە پوژی دوایدا لێی پەشیمان بین و، لە دنیا دا بۆمان ببی بە مایەي مەینەتی و دوورکەوتنەو لە ئیسلام، بێگومان پێشینانی خۆمان دەلێن: پاره دیندەرەو دینبەرە، بەلام برادەریش دیندەرەو دینبەرە، بەھۆی پەفیقی باشەو، مەرۆق دەگونجی بەرەو راستە شەقامی خوا بچیت و، زۆر بەھەرەمەند بی، ھەرۆک بەھۆی دۆست و ھاوھلی غرایشەو دەگونجی مەرۆق، تووشی زیان و زەرەری گەرە ببی، ئەو ھەش فەرمايشتی پیغەمبەرە ﷺ کە دەفەرموی^(۱): وێنەي ھاوھل و دۆست و برادەری چاک و ھاوھل و دۆست و برادەری خراپ، وەك عەتر فرۆش و کورەچی وایە، دوايی لە درێژەي فەرموودەکەدا دەفەرموی: کاپرای عەتر فرۆش، یان لێی دەکری، یان دەتدات، یان بۆنی خۆشت بۆدی، بەلام بابای ئاسنەگەر و کورەچی، یان بەرگت دەسووتینی، بە پریشکی ئاگر، یان بۆنی ناخۆشت بۆدی و، بە دەنگی ئەقە تەقە جارێ دەبی.

مەسەلە ی دووهم:

بانگکردنی خوا بۆ بەنده پارێزکارەکانی، کە لەو پۆژە (پۆژی دوایی)دا، ترس و خەم و پەژارەیان نیە، فەرمان پێکردنیان بە چوونە بەهەشتەو، کە تێیدا شادمان دەبن و، هەرچی ئارەزووی بکەن و، چاویان چێژ لە دینی بکات هەیانەو، ئەو بەهەشتەش خەلاتی خوا بە لەسەر کردەوێکیان، پێیان دەدرێ و هەرچی جوۆری میوەیە تێیدا:

خوَا ۞ دەرەرموێ: ﴿يَعْبَادُ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۝ ٦٨﴾
 الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۝ ٦٩ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
 تُحْبَرُونَ ۝ ٧٠ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ
 الْأَنْفُسُ وَلَكُلٍّ الْآلَاءُ ۝ ٧١ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ ٧٢ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ ٧٣ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ ٧٤﴾

شیکردنەوێ ئەم، ئایەتانە، لە هەشت بەرگەدا:

١- ﴿يَعْبَادُ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾، ئەو بەندهکانم! ئەمڕۆ نەترستان لەسەرەو نەخەمبار دەبن.

﴿يَعْبَادُ﴾، هەم بە ژێر (گسڕ) خوێندراوەتەو (یا عباد)، هەم بە (ی)، (یا عبادی).

(الطبري) له قەتادەو ئەم گێردراوە دێنێ، دەلێ: (عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: ثَنَا الْمُعْتَمِرُ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ سَمِعْتُ أَنَّ «النَّاسَ حِينَ يُبْعَثُونَ لَيْسَ مِنْهُمْ أَحَدٌ إِلَّا قَرَعَ، فَيُنَادِي مُنَادٍ: يَا عِبَادَ اللَّهِ! لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ، فَيَرْجُوهَا النَّاسُ كُلُّهُمْ قَالَ: فَيَتْبَعُهَا {الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ} الزُّحُرُفُ: ٦٩، قَالَ: فَيُنَاسِ النَّاسَ مِنْهَا غَيْرَ الْمُسْلِمِينَ»^(١)).

قەتادە دەلى: موعتەمىر لە بابىھە بۆى باس کردووين، گوتوويه تى: گوئى
 بىست بووم خەلک که لە پۆژى دوايدا زىندوو دەکرئەهە، هىچ کاميان
 نيه دانه چلەکى و، بانگهەريک بانگ دەکات، ئەي بەندەکانى خوا،! نە ترستان
 لەسەرەو، نە خەم و پەژارە دادەگرن، ئنجا هەموو خەلک بە ئومىدن، که ئەو
 موژدەيان بۆ بێتە دى، بەلام لە دوايى دا: (الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ)،
 ئەوانەى پىروايان هەنابوو و ملکه چيش بوون، شوئى دەکەون، ئىدى بيجگە
 لە مسولمانان، ئەوانى دیکە بى ئومىد دەبن، دەزانن که ئەو موژدەدان و
 دنيا کردنەويه، بە نەمانى ترس و خەم و پەژارە، تايەتە بە ئەهلى ئيمان و
 ملکه چانەهە بۆ خوا ﷻ.

(۲) - (الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ) ﷻ، ئەوانەى پىروايان بە نايەتەکانى ئيمە
 هیناوهو، ملکه چيش بوون، نايەتەکان (آيات) وەك زۆر شوئى دیکەى قورئان، ليرهش
 دەگونجى مەبەست پىي پستەکانى فەرمايشتى خوا بى، دەشگونجى مەبەست پىي
 نيشانەکانى خوا ﷻ بى، که لە بوونەهرو دەورو بەردا دياناون، دەشگونجى مەبەست
 پىي موعجيزەکانى خوا ﷻ بى، که بە پيغەمبەرانى داون، هەموويان گونجاون، بەلام
 زياتر و پندەچى، مەبەست پىي پستەو برگەکانى فەرمايشتى خوا بى.

(وَكَانُوا مُسْلِمِينَ) ﷻ، هەروەها ئەوان ملکه چيش بوون، وشەى (مُسْلِم)
 لە ئەسڵدا واتە ملکه چ بۆ خوا، دوايى وەك زاراوه يەكى عورفى، کراوه بە ناو
 بۆ شوئىنکه وتووانى پيغەمبەرى خاتەم موخەممەد ﷺ.

(الطَّبَرِي) لە تەفسىرى ئەو دوو نايەتەدا دەلى: (وَفِي هَذَا الْكَلَامِ مَحْذُوفٌ
 اسْتَغْنِي عَنْهُ بِدَلَالَةِ مَا ذَكَرَ عَلَيْهِ، وَمَعْنَى الْكَلَامِ: ﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ
 لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾، فَإِنَّهُ يُقَالُ لَهُمْ: ﴿يَعْبَادُ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا
 أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ (۱۸) الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﷻ).

واتە: لەم فەرمايشتەدا قرتيندراوئىك هەيه، که بە پيويست نەزانراوه باس
 بکرى و، ئەوهى باس کراوه دەيگەيەنئى، واتاي قسەکەش ئاوايه: دۆست و

خۆشەويستان، لەو پۆژەدا ھەموویان لێک دەبنە دوژمن، (کە لە ئایەتی پێش
دا ھاتووە)، جگە لە پارێزکاران، ئەوان پێیان دەگوترێ: ئەي بەندەکانم! ئەمڕۆ
نە ترستان لەسەرەو، نە خەم و پەژارەش دادەگرن، ئەوانەن کە پڕوایان بە
ئایەتەکانی ئیمە ھێنابوو، ملکەچیش بوون بۆ خوا.

شایانی باسە: ھەم لێرەدا، ھەم لە چەند شوێنێکی دیکەي قورئاندا، خوا
ﷻ بۆ ئیمانداران و، بۆ مسوڵمانان ئەم تەعبیرەي بەکارھێناوە، بۆ ئەوونە لە
سوورەتی (يونس) دا دەفەرموێ: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۶۱)، ھەرۆھە لە سوورەتی (فصلت) دا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ
الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا
تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (۲۰)، ديسان لە چەند شوێنێکی
دیکەشدا ھاتووە.

ئەنجا کە دەفەرموێ: ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ (خوف)
کە بە کوردیی دەگوترێ: ترس، بریتییە لە ھەراسان بوونی مرۆڤ، بە نسبەت
داھاتوووە، کە شتێکی بەسەر بێ و، شتێکی بێتە پێ، زیانی لێ بدات، واتە:
(تَوَقَّعْ مَكْرُوهُ فِي الْمُسْتَقْبَلِ)، شتێک کە ناپەسند بێ و، نا خۆشویستراو بێ، یاخود
زیان و ناپەسندییەکی بێ لە داھاتوودا چاوەڕێی بکات، ئەوە ترسە، یاخود لە
دەستدانی بەرژەوێندییەکی و، لە دەستدانی خۆشییەکی و، ترس بە ھۆی ئەووەیە،
یان ناخۆشییەکت بەسەر بێ، یان خۆشییەکت لە دەست بچێ.

بەلام (حُزن): دلێنگیی و خەمباریی و، پەژارە، زیاتر پەيوەندیی بە رابردوووە
ھەیە، ئەنجا ئەھلی ئیمان و ئەھلی ئیسلام و دۆستانی خوا، نە بۆ داھاتوو ترس
و ھەراسانیان ھەیە، نە بۆ رابردوو خەم و پەژارەو دلێنگییان ھەیە.

ھەر کام لە ھەراسان بوون بە نسبەت داھاتوووەو، ئەنجا چ بەھۆی ئەووە
کە مەترسییەت ھەبێ، خێرێکت لە دەست بچێ، یاخود زیان و خراپەیکەت

تووش بى، ھەروھەا دلتەنگ بوون و پەژارە داربوون بە نسبەت رابردوۋە، دوو ھالەتى دەروونىي نەرتىنى زۆر خراپىن، پەكى مروڧ دەخەن، ھەر كامىكىيان بە جىاو بە تايەت تەگەر ھەردووكيان كۆبىنەۋە، خراپىزىش پەكى دەخەن.

بەلەم لاچوونى تەو دوو ھالەتە دەروونىيە نەرتىنىيە لە مروڧ دا، مروڧ وا لى دەكات زىاتەر بتوانى، تواناكانى خوى، لە خىرو چاكەو مەصلەھەتدا بەكاربىتى، بىگومان بە ھوى ئىمانەۋەش، ئىنسان ھەم بۆ رابردو، ھەست بە دل ئاسوودەيى دەكات، تەۋەي پەرتىزى پاكە، بى باكە، ھەم بە نسبەت داھاتوۋشەۋە، مروڧى بىروادار بە ھوى پشت بە خوا بەستنى و، بە ھوى پروو لە خوا كەردنى و، بە ھوى يەقىنى كە خوايەك و، پەروەردگارگارىك و، خاۋەتتىك سەرپەرىشتىي دەكات و، ئاگاي لىيەتى، ھەرچى ھەراسانىي و بىزاريى و، مەترىسي ھەيە، لە دل و دەروونىدا دەپەۋىتەۋە.

۳- ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ﴾ بچنە بەھەشتەۋە، (خوا فەرمانيان پى دەكات، لە پى فرىشتەكانەۋە)، تىۋە ھاوسەرانتان، لەۋىدا شادمان دەكرىن.

۷شەي: ﴿وَأَزْوَاجُكُمْ﴾ زۆربەيان وايان لىكدەۋەتەۋە: ھاوسەرانتان، بەلەم ۷شەي (زۆج) ۷ەك چۆن بە ماناي ھاوسەر دى، بە ماناي ھەر كەسىكى دىكەش دى، كە لەگەل مروڧدا ھادەم و ھاراز بى، ۷ەك لە سوۋرەتى (الصافات) دا ھاتە: ﴿أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ (۲۲) ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ...﴾ (۲۳) لەۋىدا: ﴿وَأَزْوَاجَهُمْ﴾ (أى: وَأَصْنَافُهُمْ وَأَشْكَالُهُمْ وَأَمْثَالُهُمْ)، يانى: جۆرەكانيان و شىۋەكانيان و ۷ىنەكانيان، چونكە مەرج نىە ھەر كەسىك بىپروا بوۋى، خىزانەكەشى لەگەلىدا بىپروا بوۋى، بۆ ۷ىنە: فىرەۋەن، ھەر۷ەك مەرجىش نىە، ھەر كەسىك بىروادار بوۋى، ھاوسەرەكەشى لەگەلىدا بىروادار بوۋى، ۷ەك: نوۋو و لوۋو **الظُّلُمَ**، ئىنجا لەۋى بە پىي سىياق دەزانرى كە: ﴿أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ﴾ (أى: وَأَمْثَالَهُمْ)، واتە: ئەۋانەي كە ۷ەك ئەۋان بوون و شىۋەيان بوون.

بە لām لیڕەدا زیاتر وا پێدەچێ، مەبەست لە: ﴿وَأَزْوَاجَهُمْ﴾، واتە: هاوسەرانتان، کە هاوژینتان بوون، ئنجا ئەگەر دووینراوەکان پیاوان بن، واتە: ژنە کانتان و، ئەگەر دووینراوەکان ئافرەتان بن، واتە: مێردە کانتان.

(تُحَبَّرُونَ أَي: تُنْعَمُونَ)، واتە:

أ- بە هەرمەند دەکرێن و دەکرێن بە خاوەن نێعمەت.

ب- یاخود (تُسْرُونَ)، واتە: دلخۆش و شادمان دەکرێن.

ج- یاخود: (تَفْرَحُونَ)، واتە: شادمان و دلخۆش دەبن، (تُحَبَّرُونَ: مَبْنِيٌّ لِلْمَجْهُولِ مُضَارِع: حَبَّرَ، مِنْ حَبَرَةٍ إِذَا سَرَّ، وَالْحَبَرُ: مَصْدَرُ، الإِسْمُ: الْحَبْرُ)، (تُحَبَّرُونَ)، واتە: شادمان و دلخۆش دەکرێن، یاخود خاوەن نێعمەت دەکرێن، بە هەرمەند دەکرێن، بکەر نادیار (مَجْهُولُ الْفَاعِلِ) هەو (مُضَارِع) ی (حَبَّرَ) هیه، واتە: دلخۆش کرا، (حَبَرَةٌ أَي: سَرَّةٌ)، واتە: دلخۆشی کرد، (حَبَّرَ) چاوە، واتە: دلخۆشبوون و شادمانبوون، ناوەکەش بریتیه لە (حَبْر)، واتە: دلخۆشی و شادمانی.

زانایان بۆ شیکردنەوەی ئەم وشەیه، زۆریان قسە کردووە، بە زۆر تەعبیر، بۆ وێنە:

(الشنقيطي) لە (أضواء البيان) هەکید^(۱)، دەڵێ: (تُكْرَمُونَ بِأَعْظَمِ أَنْوَاعِ الْإِكْرَامِ وَأَقْمَحًا)، واتە: پێژتان لێدەگیرێ، بە مەزنیترین جوهرەکانی پێژلێگرتن و تەواوترینی، بە لām گومانی تێدانییه، کە (حَبْر) بە مانای دلخۆشی و شادمانی دێ، ئنجا مرووف دیاره بە چی شادمان و دلخۆش دەبێ؟ بە نازو نێعمەت و، بە خۆشی و چاکه، کهواته: ئەو دووانه، دلخۆش بوون و شادمان بوون، له گەڵ خاوەن نێعمەت بوون، دوو شتی ناوێتهو تێکەهه لکێشن و هەر کەسیک خاوەن نێعمەت بێ، دلخۆش دەبێ و، هەر کەسیک دلخۆش و شادمان بێ له پوژی دوايي دا، دیاره له بهههشت دایه، خاوهن نازو نێعمهته.

۴- ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾، ئنجا خوا ھەندىك لە نازو نيعمه تەكان باس دەكات: بەسەريانەو دەگێردى، بە قاپە زێرينەكان و پەرداخە زێرينەكان، (صِخَاف) كۆى (صَحْفَة) يە، كە بریتىە لە دەفرىكى بازنەيى، زارەكەى فراوانە، لاى خوارەوەى وەك شىوہى تۆپ، ياخود شىوہىەكى خړ كۆتايى دى، بە كوردى دەلێن: قاپ، دەر، بە كاردەھێنێ بۆ خواردن تێكردن، يان بۆ بۆ ميوە تێكردن، (كوب) يش كە بە (أكواب) كۆ دەبێتەو، (إِنَاءٌ لِلشَّرَابِ وَهُوَ أَصْغَرُ مِنَ الْإِبْرِيقِ)، دەفرىكە بۆ خواردنەو بە كاردەھێنێ، كە لە سوراحى گچكەترە، (إبريق) واتە: مەسینە، ياخود سوراحى.

ئنجا كە بە قاپە زێرينەكان و پەرداخە زێرينەكانەو، بەسەريانەو دەگەڕێن، وەك پێشتریش گوتوو مانە، بێگومان قاپەكان خالیى نین، ھەروەھا پەرداخەكانیش خالیى نین، بەلكو قاپەكان و دەرەكان پەرن لە خواردن و خۆراكى بەلەززەت، ياخود ميوە، پەرداخەكانیش پەرن لە جوړە خواردنەو بە لەززەت، كە شىوہى ئەوہى لە بەھەشت دایە، لە دنیا دا نە.

۵- ﴿وَفِيهَا مَا شَتَّهِىَ الْإِنْسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾، لەو بەھەشتەدا ھەيە، ھەرچى نەفسەكان بىخوازن و چاوەكان چێژى لێوەر بگرن.

پێشنى باسى بەھەشت كرا: ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾، ئنجا دەفەر موێ: ﴿وَفِيهَا﴾، واتە: لەو بەھەشتەدا ھەيە، ﴿مَا شَتَّهِىَ الْإِنْسُ﴾، ھەرچى نەفسەكان بىخوازن و ئارەزووى بکەن، ئەم وشەيە، ﴿مَا شَتَّهِى﴾، خوێندراویشە تەو: (مَا شَتَّهِى)، واتە: صیڵەكەى لەگەڵ نەھێناو و ھەريەك و اتایان ھەيە، ھەرچى نەفسەكان بىخوازن و ئارەزووى بکەن، تێیدا ھەيە لەو بەھەشتەدا.

﴿وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾، واتە: (وَفِيهَا مَا تَلَذُّ الْأَعْيُنُ)، ھەروەھا ھەرچى چاوەكان لەززەتى لى بکەن و چێژى لى وەر بگرن، (أَي: مَا تَلَذُّ بِه الْأَعْيُنُ، أَي: بِرُؤْيَيْه)، چاوەكان چێژ وەر بگرن لە دیتنى، وەك لە سوورەتى (البقرة) دا لە وەسفى

مانگایه که دا، خوا ﴿نَجْمٌ﴾ ده فهرموی: ﴿صَفَرَاءَ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّظِيرِينَ﴾

زهرده رهنکه که ی زور توخه، بینهران دلخوش دهکات.

۶- ﴿وَأَسْمُرُ فِيهَا خِلْدُونَ﴾، ثبوه له ویدا هه میشه بین، واته: هه ر ماون، ده میهنه وه.

(محمد الطاهر بن عاشور) له ته فسیره که ی خویدا^(۱) وشه ی (تَلَذُّ) تَوَزَّيْكَ شی دهکاته وه، له رووی زمانه وانیه وه، ده لی:

(وَتَلَذُّ مُضَارِعٌ لَذُّ بَوَازِنٍ عِلِمٌ: إِذَا أَحَسَّ لَذَّةً، وَحَقُّ فَعْلِهِ أَنْ يَكُونَ قَاصِرًا فَيَعْدِي إِلَى الشَّيْءِ الَّذِي بِهِ اللَّذَّةُ بِالنَّاءِ، فَيَقَالُ: لَذَّ بِهِ، وَكَثُرَ حَذْفُ النَّاءِ وَإِبْصَالُ الْفِعْلِ إِلَى الْمَجْرُورِ بِنَفْسِهِ، فَيَنْتَصِبُ عَلَى نَزْعِ الْخَافِضِ، وَكَثُرَ ذَلِكَ فِي الْكَلَامِ حَتَّى صَارَ الْفِعْلُ مِمَّنْزِلَةِ الْمُتَعَدِّي فَقَالُوا: لَذَّ. وَمِنْهُ قَوْلُهُ هُنَا: وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ التَّقْدِيرُ، وَتَلَذُّهُ الْأَعْيُنُ وَالضَّمِيرُ الْمَحْذُوفُ هُوَ رَابِطُ الصَّلَةِ بِالْمَوْضُولِ. وَلَذَّةُ الْأَعْيُنِ فِي رُؤْيَةِ الْأَشْكَالِ الْحَسَنَةِ وَالْأَلْوَانِ الَّتِي تَنْشَرِحُ لَهَا النَّفْسُ، فَلَذَّةُ الْأَعْيُنِ وَسِيلَةٌ لِلذَّةِ النَّفْسِ).

واته: وشه ی (تَلَذُّ) (مُضَارِع) ی (لَذَّ) یه، له سه ر کیشی (عِلِمٌ)، که واته: (لَذَّ) له نه صلدا (لَذَّ) یه، ده گوتری: (لَذَّ)، (إِذَا أَحَسَّ لَذَّةً)، نه گهر هه سستی کرد، به چێژی، به تامیک، کرداره که ی ده بوایه (قَاصِر) بی و، پال بدریته لای ئەو شته ی، که چێژی لیوه رده گری، به هو ی پیتی (ب) ده، بگوتری، (لَذَّ به)، چێژی لیوه رگرت، به لام له قسه کردنی دا، ئەو (ب) یه زور لابراره و یه کسه ر کرداره که، لکیناره و بهو شته وه، که به هو ی (ب) که وه مه جروور بووه، که ئەو کاته ده گوتری: (يُنْتَصِبُ عَلَى نَزْعِ الْخَافِضِ)، واته: ئەو شته ی مه جرووری کردوه، لابراره، بویه (مَنْصُوب) بووه، ئەمه له قساندا زور بووه، هه تا وای لیها توه (فَعْل) ی (لَذَّةً)، که له نه صلدا (قَاصِر) وه به رکار ناخوازی بو خوی، ده بی به هو ی پیتی که وه به رکاری بدریتن، وای لیها توه وه ک (مُتَعَدِّي) لیها توه، که گوتوو یانه: (لَذَّ)، چێژی لیوه رگرت، ئەه صلی خوی ده بی بگوتری: (لَذَّ به)، که لیوه دا خوا ﴿نَجْمٌ﴾، ئەو ته عیبه ی به کاره ی ناوه، بهو

له ژيانیکى کهم و کورتى دنیادا ئه نجامى داو، که واته: هه ر وه ک به به لاش و، به بى به رانه ر درايه نه تى، بۆيه وشه ی: (وَأُرْتُمُهَا) ی بۆ به کاره ئناوه، وه ک چۆن که سیک که میراتى پى ده گات، به و پاروه و به و ماله وه ماندوو نه بووه، به هه مان شیوه، ئه هلى به هه شتیش که ده چنه به هه شته وه، به لى له دنیادا کرده وى باشيان کردوه، خواى پهروه رداگه ده فهرموى: ﴿يَا كُتْرَ تَعْمَلُونَ﴾، به لام له راستى دا، کرده وى کانى بروداران، ته نيا هوکارن بۆ چوونه به هه شت و نرخى به هه شت نین، به هه شت زۆر زۆر له وه مه زنترو گرنگتره، که ئه و کرده وه چاکانه نرخى بن، به لام هوکارینی.

۸- ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾، بۆ ئیوه له و به هه شته دا زۆر میوه هه ن، واته: میوه ی جوړاو جوړو زۆر هه ن، وه ک له سووره تی (الوَاقِعَةُ) دا ده فهرموى: ﴿لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ﴾، واته: ئه و میوه یه له به هه شته هه یه، نه ده برى و نه قه ده غه ش ده کری.

بۆیه ش زۆر باسی میوه کراوه، له به هه شته دا، وه ک پتیشتریش باسمان کرد، چونکه میوه بۆ چىژ وه رگرتن و له زه زه ده خورى، نه ک بۆ لابرده نى ئازاری برسیه تی، که بىگومان له به هه شته دا برسیه تی و، تینه و تى و، هه یچ شتى تیدانه، مایه ی ناره حه تى مرووف بیت.

لیره دا به چاکى ده زانم، ئاماژه یه ک به کم به قسه یه کى (فخرالدین الرازى)، دياره هه موو زانایان و پتیشه وایان، جى پىژو حورمه ئمانن، به لام هه ر کاتیک بزانه برۆکه یه ک هه یه، قسه یه ک هه یه، عه قلم نه ییرى، یان پىم وابى نه گونجاوه، یان خاوه نه که ی نه ییىکاوه، ئه وه ی به پتویستى بزانه ئاماژه ی پیده کهم، زۆر جاریش به پتویستى نازانم و لى ده گه پىم.

ناز و نېعمەتەکانی بەهەشت و سەرنجیک لەسەر قسەیه‌کی ڕازیی:

لێردا (فخرالدین الرازی) لە تەفسیری ئەم ئایەتانەدا، قسەیه‌ک دەکات، لە تەفسیرەکه‌یدا^(۱)، کە قسەکه‌یم بە دلەوه نانووسی، پێم وایه نه‌یکردبایه باشتەر بوو، دەلی:

(وَأَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى بَعَثَ مُحَمَّدًا إِلَى الْعَرَبِ أَوَّلًا، ثُمَّ إِلَى الْعَالَمِينَ ثَانِيًا، وَالْعَرَبُ كَانُوا فِي ضَيْقٍ شَدِيدٍ بِسَبَبِ الْمَأْكُولِ وَالْمَشْرُوبِ وَالْفَاكِهَةِ، فَلِهَذَا السَّبَبِ تَفَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ بِهَذِهِ الْمَعَانِي مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى تَكْمِيلًا لِرَغْبَتِهِمْ وَتَقْوِيَةً لِدَوَاعِيهِمْ)

واته: بزانه کە خوای به‌رز، موحه‌مه‌دی ﷺ سه‌ره‌تا بۆ گه‌لی عه‌ره‌ب ناردوه‌و، دوايي بۆ هه‌موو جيهانييان، گه‌لی عه‌ره‌ب ئەو کاته زۆر له سه‌غله‌تیی دا بوون، به‌هۆی کهم خۆراکیی و کهم خواردنه‌وه‌یی و، کهم میوه‌یه‌یه‌وه، له‌به‌ر ئەو هۆیه خوا ﷺ ئەو مه‌به‌ستانه‌ی بۆ ڕوونکردوونه‌وه، جار له دواي جار، تاكو زیاتر ئاره‌زوومه‌ندیان بکات، بۆ به‌هه‌شت و زیاتر پالنه‌رو هانده‌ریان به‌هێز بکات.

تێبینیی و سه‌رنجه‌که‌شم ئه‌وه‌یه:

خوا ﷺ ئه‌وه‌ی کە فهرموویه‌تی، وێرای نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب، کوردیش و فارسیش و ئینگلیزو تورک و هه‌موو گهلانی دنیاشی له‌به‌رچاو گرتوون و، له پاستیی دا ئه‌وه‌ی خوا ﷺ به‌هه‌شتی پێ وه‌سف ده‌کات، وه‌لامگۆی ئاره‌زوو و په‌غه‌به‌تی هه‌موو مروّفه‌کانه، واته: به‌س ئه‌وه نیه، ته‌نیا گه‌لی عه‌ره‌ب، که‌یفیان به‌ خواردنه‌وه‌و خواردنی خو‌ش و، که‌یفیان به‌ میوه‌ هاتبێ و، که‌یفیان به‌ کانیی و سه‌رچاوه‌و ئاوی سازگارو خو‌ش هاتبێ، به‌لکو بۆ هه‌موو مروّفه‌کان هه‌روایه. به‌لگه‌شمان ئه‌وه‌یه ته‌ماشای واقیع بکه، له هه‌موو وڵاتاندا خه‌لک هه‌ولده‌دات، له‌سه‌ر کانیی و سه‌رچاوه‌و، له‌سه‌ر که‌ناری ڕووباره‌کان و له‌سه‌ر

كەنارى دەريايەكان، خانووبەرە شوئىنى خۆيان ساز بکەن، وەك چوڭ خوا ﷻ باسى بەهەشت دەكات دەفرموى: (تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ)، ھەموو ولاتانى دىنا تەماشى بکەن - مەگەر ئەوانەى دەستيان نەپوا - ھەول دەدەن خانووبەرەكانيان و، دارو درەخت و سەوزايى و مېرگ و مېرگوزار بى، پاشان ھەموو گەلانى دىنا تەماشى بکە! كەيفيان بە ميوە دى و، كەيفيان بە خواردنەوہ خوڭشەكان دى و، كەيفيان بە خواردنە بە لەرزەتەكان دى.

كەواتە: ئەوانە خالى ھاوبەشى ھەموو مروڤەكانن و، ئەوہى خوا ﷻ بەهەشتى پى وەسف دەكات، خوا ﷻ زانويەتى ئەو، وەلامدەرەوہى غەريزەو ئارەزووى ھەموو مروڤەكانە، ئەك تەنيا ھى گەلى عەرەب.

چاۋ پىداخساندىكى نىعمەتەكانى بەهەشت:

لېرەدا چاۋىك دەگىرپىنەوہ بەو ناز و نىعمەتانەدا، كە خوا ﷻ بۆ بەهەشتيانى داناون، كە لە سىزە (۱۳) برگەدا، ئەو نازو نىعمەتانەى بەهەشت دەخاتەرۋو:

۱- ﴿يَعْبَادُ﴾ ئەى بەندەكانم! كەواتە: ئەوانە لە لاي خوا خوڭشەويستن، خوا ﷻ پالايان دەداتە لاي خۆى، چونكە بۆ خوا ملکہ چ بوون و فەرمانبەرى خوا بوون.

۲- ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾، ئەمرو نە ترستان لەسەرەو نە خەم و پەژارەش داتان دەگرى، ھەلبەتە نەبوونى ترس و، نەبوونى خەم و پەژارەو دلئەنگىي، لە گەورەترين نازو نىعمەتەكانى بەهەشت، ھەرۋەك ھەبوونى ترس و دلئەراۋكى و ھەراسانىي و ھەبوونى خەفەت و دلئەنگىي و مەينەتتى لە دىنياد، گەورەترين ناخوڭشىيەكانى ژيانن لە دىنياد.

۳- ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾، ئەوانەى پىروايان بە ئايەتەكانى ئىمە ھىتابوو و ملکہ چىش بوون، لېرەدا خوا ﷻ دەخاتەوہ بەچاۋيان، كە ئىوہ بە ھۆى ئەو ئىمانەى ھەتانبووہو، بە ھۆى ئەو ملکہ چىيەيەوہى بۆ خوا ھەتانبووہ، توۋشى ئەو نازو نىعمەتە بوون، بېگومان زۆرىش خوڭشە، مروڤ تەقدىر بىرى و ھەست بىكات پىزانين

ھەيە، بۇيە يەككە لە سیفە تەکانی خوا ﷻ بریتیە لە: (الشُّكُور)، وەك فەرموویەتی: **(والله غفور شکور)** ھەرودھا فەرموویەتی: **(وَكَانَ اللَّهُ سَاكِرًا عَلِيمًا ۝۱۷)** النساء، خوا سوپاسگوزارەو، ھەول و تیکۆشانى بەندەکانى لەبەرچاوە.

۴- **(ادْخُلُوا الْجَنَّةَ ۝۱۸)** (خوا پێیان دەفەرموی: بچنە بەھەشتەو، یانی: مۆلەتەو فەرمانیان پێ دەکات بچنەتیی.

۵- **(أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ ۝۱۹)** خۆتان و ھاوسەرانتان، یەكجار خۆشە، مەوۆف خۆی و ئەوانەى لێى نزیك بوون، بە تاییەتێ ئەگەر مێردە ژنەكەى و، ئەگەر ژنە مێردەكەى، لە شوێنى دیکەدا دەفەرموی: خۆیان و ھاوسەرانیان و باب و دایکیان و پۆلەو وەچەشیان، وەك لە سوورەتى (الرعد) دا، ھاتووە، لە سەرھاتای سوورەتى (غافر) دا ھاتووە، لە سوورەتى (الطور) یشدا ھاتووە، لەو بارەوہ كە تێمە لە تەفسیری سوورەتى: (غافر) دا باسماں کردوہ، خوا ﷻ لەسەر زمانى فریشتەکان دەفەرموی: **(الَّذِينَ يَخْلُونُ الْعَرَّسَ وَمِنْ حَوْلِهِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ. وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝۷)** رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَعْلَمُ الْغَوِيضِ الْحَكِيمِ ۝۸

واتە: ... پەرودەردگارمان بیانخە ئەو بەھەشتەو، كە بەئێنت پێداون، ھەرودھا ئەوانەى چاك بوون، لە باب و باپیرانیان، (واتە: باب و دایکیان) و لە ھاوسەرانیان و لە وەچەو پۆلەکانیان.

۶- **(تُحَبَّرُونَ ۝۱۹)** دەگوترێ: (حَبْرَ، يَحْبُرُ، حُبُورًا، أَي: سَرَّهُ وَنَعَمَهُ، وَحَبْرَهُ أَي: حَبْرَهُ، وَحَبْرَ وَحَبْرَ الشَّيْءِ: زَيْنَتُهُ وَمَهْقُهُ^(۱)، (حَبْرَ، يَحْبُرُ، حُبُورًا)، واتە: دلخۆشیی کردو خاوەن نێعمەتى کرد، ھەرودەك (حَبْرَ)، بە مانای (حَبْرَ) دى، واتە: چ بە چواریی (زُبایى)، چ بە سیانیی (ثُلایى)، بەیەك و اتا دین، (وَحَبْرَ وَحَبْرَ الشَّيْءِ: زَيْنَتُهُ وَمَهْقُهُ)، شتەكەى جوانکردو پازاندیوہ.

کهواته: ﴿تَحْرُوتُ﴾، واته: ده‌پازێترینه‌وه، یاخود دلشادو دلخۆش ده‌کړین، (خَبور) ههم به مانای پازێندراوه‌وه دی، ههم به مانای دلخۆشکران و شادمان کران.

۷- ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ﴾، به‌سه‌ریان‌ه‌وه ده‌گێردی، واته: بۆ خۆیان ناچن ئه‌رك بکێشن، خواردن و خواردنه‌وه‌کان بێن، به‌لکو خزمه‌ت‌یان ده‌کړی، له‌لایه‌ن کێوه؟ له‌ سووپه‌تی (الواقعة) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾ (۷)، واته: کورانیکی هێل‌دراوه، واته: هێل‌دراوه له‌و ته‌مه‌نه‌دا که تێیدان، خوا ﷻ تابه‌ت بۆ خزمه‌تی به‌هه‌شتیانی خولقاندوون، وه‌ک چوون خو‌ریه‌وه‌کان له‌وێ ده‌خولقێتی به‌ تابه‌ت، ئه‌و خزمه‌تکارانه‌ش کورپ‌رگه‌ی نه‌وجه‌وان و می‌رد منداڵن، تابه‌ت خوا ﷻ دروستیان ده‌کات و له‌و ته‌مه‌نه‌دا ده‌یان‌هێلێته‌وه: ﴿يَا كُؤَابُ وَأَبَارِقُ وَكُلُّ مِّنْ مَّعِينٍ﴾ (۱۸)، به‌ په‌رداخه‌کانه‌وه‌و به‌ سو‌راحيیه‌کانه‌وه، له‌ خواردنه‌وه‌ی (مَعِين)، یاخود: شه‌رابێک که له‌ کانی و سه‌رچاوه‌وه هێتاروه.

له‌ سووپه‌تی (الإنسان) ی‌شدا، خوا ﷻ ههمان شت دووباره ده‌کاته‌وه، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْشُورًا﴾ (۱۹)، واته: به‌سه‌ریان‌ه‌وه ده‌گه‌رێن، کورانیکی هێل‌دراوه، هه‌میشه‌یی، یاخود: هێل‌دراوه له‌ ته‌مه‌تیک‌ی دیاریک‌راودا، ئه‌گه‌ر بیانینی، پێت وایه‌ گه‌وه‌هه‌ری بلا‌وک‌راوه‌ن.

هێنده‌ جوان و پا‌ک و خاوێن و رێکن، به‌سه‌ریان‌ه‌وه ده‌گه‌رێن، خواردن و خواردنه‌وه‌یان بۆ ده‌به‌ن.

به‌لام لێره‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ﴾، به‌سه‌ریان‌ه‌وه ده‌گێردی، چونکه له‌ شو‌پنه‌کانی دیکه، ههم له‌ سووپه‌تی (الواقعة) و، ههم له‌ سووپه‌تی (الإنسان) دا هاتوه، که کێن به‌سه‌ریان‌ه‌وه ده‌گه‌رێن، ئه‌و می‌رد منداڵانه‌ن، که خوا ﷻ ده‌یان‌شو‌به‌یتێ به‌ گه‌وه‌هه‌ری بلا‌وک‌راوه‌وه، بۆیه لێره به‌پێویست نه‌زانراوه ئه‌وه باس بکړی.

۸- ﴿بِصَحَافٍ مِّنْ ذَّهَبٍ وَأكْوَابٍ﴾، به‌سه‌ریان‌ه‌وه ده‌گێردی، به‌ قاپ و ده‌فره زێ‌رینه‌کان و، به‌ په‌رداخه‌ زێ‌رینه‌کانه‌وه، یانی: قاپه‌کان له‌ زێ‌ر دروست‌کرون و، په‌رداخه‌کانیش هه‌روا، به‌لام که پێشی زێ‌ر (ذَّهَب) ی باس‌کردوه، به‌ پێویستی نه‌زانیه‌وه به‌فه‌رموی: (وَأكْوَابٍ مِّنْ

دَهَبَ، چۈنكى پەرداخەكانىش ھەر ديارە كە لە زېر دروستكراون، ئەو زېرەش ھەر خوا ۋە زاننى، چ جۆرە كانزايە كە لە بەھەشت دا، بە دۇنيايى زېرەكەى بەھەشت و، زېوھەى و، ئاورىشمەكەشى و، ھەموو كەل و پەلەكانى دىكەى كە لە بەھەشتى، جيان لەوانەى دىنيا.

۹- ﴿وَفِيهَا مَا تَسْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَكَذَٰلِكَ الْأَعْيُنُ﴾، لەویدا ھەيە (لەو بەھەشتەدا)، ھەر شتێك نەفسەكان ئارەزووى بكەن و چاوەكان چێژى لى وەرېگرن، ئەم تەعبىرە: ﴿وَفِيهَا مَا تَسْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَكَذَٰلِكَ الْأَعْيُنُ﴾، لە بەھەشت دا ھەيە، ھەرچى نەفسەكان ئارەزووى بكەن و چاوەكان چێژى لىوەرېگرن، ھەرچى نازو نىعمەت ھەيە، دەيگرنە خوێان، وەك لە سوورەتى (السَّجْدَة) شدا ھاتو، كە خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۷)، واتە: ھىچ نەفسێك، ھىچ كەسێك نازاننى، ئەوھى بۆيان پەنھانكراو، لەوھى مايەى دڵخۆشى و شادمانىيانە، لە پاداشتى ئەوھدا، كە دەيانكرد.

فەرمایشتىكى پێغەمبەر ﷺ لەو بارەوھ ھاتو: (عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ، مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، دُخْرًا، بَلَّةً مَا أَطْلَعَكُمْ اللَّهُ عَلَيْهِ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (السَّجْدَة)، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۵۰۲، وَمُسْلِمٌ: ۲۸۲۴).

ئەوھ ھەر تەفسىرى ئەو ئايەتە موبارەكەى، كە دەفەرموى: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ (۱۷)، ھەيسەكە دەفەرموى: لە بەھەشتدا ھەيە، ئەوھى ھىچ چاویك نەیدیو، ھىچ گوئیەك نەییستو، و، بەسەر دلى ھىچ كەسێكدا نەھاتو، پاشەكەوتە، واز لەوھ بێنە كە خوا تێوھى لى ئاگادار كردو، دوایى خوێندىو: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ (۱۷) (۱).

(۱) بَلَّةً: اترک: لێگەزى، وازى لى بێنە، يانى: وێرئى ئەوھ كە خوا باسێكردو، ئەوانەى دیکەش لە بەھەشت دا ھەن.

چونکہ ھەر شتیک ھەبئ، یان دەبئ بە چاوی خوۆت بینیت، ئەگەر بە چاویش نەتدیئ، بۆیان باس کردووی، لە فلان ولاتەو، فلان شویتە، فلان شتە یئە، بۆیان باس کردووی و بیستووتە، یاخود دەبئ بە خەیاڵتدا ھاتبئ، ئنجا پیغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: ئەوێ لە بەھەشتدا ھەبە، نە ھیچ چاویک دیوہەتی، نە ھیچ گوئیەک بیستووہەتی، نە بە خەیاڵی ھیچ کەشیشدا ھاتوہ، کەواتە: تو ئیستا لە دەروونتدا ھەرچەندە خەیاڵ بکە، ھەر ناگاتە ئەو ئاستە، کە لە بەھەشت دا خوا ﷻ ئامادە ی کردوہ بۆ پرۆاداران، ھەرچی خەیاڵە بیکە، دیسان وەختی بەھەشت دەبینی، دەزانی ئەوێ لەو بەھەشتدا ھەبە، نەھاوتوہ خەیاڵی ھیچ مروۆفیکەوہ، بە دەقی فەرماشتی پیغەمبەر ﷺ، خواش ﷻ کە لە سوورەتی (السجدة) دا، دەفەرموئ: ھیچ کەسێک نازانی، ئەوێ بۆ پەنھانکراوہ، لە شتیک کە پیتی دلخوۆش دەبئ و ماہە ی شادمانیی و بەختەوہریبەتی.

۱۰- ﴿وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾، ئێوہ لەوێدا دەمێننەوہ، لێرەدا بەس دەفەرموئ: دەمێننەوہو ھەمیشەیی دەبن، لە شوێنی دیکەدا قەیدی تاهەتایەشی خراوہتە سەر (خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا)، واتە: بە ھەمیشەیی کە ھەرگیز لێی نایەنە دەری، لەوێدا دەمێننەوہ.

۱۱- ﴿وَلِلَّهِ الْجَنَّةُ الَّتِي أَوْفَرْتُمْوهَا﴾، ئەو بەھەشتە ی کراوہ بە میراتتان، چۆن میراتیکتان دەدریئ، ئاوا کراوہ بە میراتتان، بە مولکتان.

۱۲- ﴿بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، بە ھۆی ئەوہوہ کە کردووتانە، ئەوہش جوړیکە لە پێزانین و تەقدیر، لە لایەن خوا ی کاربەجی و کارزان و مېھربانەوہ، بۆ بەندەکانی، کە ئێوہ کردەوێ چاکتان ھەبووہو لە بەرانبەر کردەوێ چاکتاندا، ئەو بەھەشتەتان پێدراوہ، ھەلبەتە کردەوہ چاکەکانی ئیمە، بەس ھۆکارن بۆ چوونە بەھەشت، بەلام بە دنیایی نرخ و تێچوو ی نازو نیعمتەکانی بەھەشت نین، وەک پیغەمبەر ﷺ لە فەرماشتیکدا دەفەرموئ: ﴿لَنْ يَنْجِيَ أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلُهُ﴾ قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «وَلَا أَنَا، إِلَّا أَنْ يَتَّعَمِدَني اللَّهُ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ...» { (أخرجه البخاري: ۶۶۳). واتە: ھیچ کامیک لە ئێوہ،

کردهوه که ی دهر بازی ناکات (نایخاته بهه شت)، گوتیان: تۆش ته ی پتغه مبه ری خوا!
(کردهوه که ت پرزگاری ناکات و ناتخاته بهه شت)؟ فهرمووی: منیش مه گهر خوا به زهی
و به خششی خۆی دامپووشی (ته گهرنا منیش به هۆی کردهوه که موه ناچمه بهه شت).

بۆ نه وه ی به هه له له فهرمايشتی پتغه مبه ر ﷺ تینه گه یین، ده لیین: واته:
کردهوه که ی منیش بایی و نرخ ی بهه شت نیه، به لام هۆکاره!

که لهردها ده فهرمووی: ﴿جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ یان: ﴿بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ﴾ واته: کردهوه کانی تیمه، هۆکارن بۆ چوونه بهه شت، به لام
نرخ و بهای بهه شت نین، بهه شت زۆر گرانه رو، زۆر به هادارتره، له ونده
کردهوانه ی تیمه، که له ماوه یه کی که می ژیا نی دیا دا ده یانکه یین.

که واته: تیکگیران نیه، له نیتوان فهرمايشته که ی پتغه مبه ر ﷺ و ئایه ته کاند،
ئایه ته کان ده فهرموون: کردهوه کانی تیمه هۆکارن بۆ چوونه بهه شت، به لام
پتغه مبه ر ﷺ ده فهرمووی: کردهوه کانی تیمه، نرخ ی ته واوی بهه شت نین،
ته نانه ت کردهوه کانی ویش!

۱۳- ﴿لَكَرْفِهَا فَتَكُمُهُ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُفُونَ﴾ تهو بهه شته ی که کراوه به میراتان
و، پیتان خه لات کراوه به هۆی کردهوه کانتانه وه، بۆ تیمه له ویدا هه یه، میوه ی زۆر
که لیان ده خوون، واته: میوه ی زۆر جوړاو جوړ، له بهر نه وه ی نيعمه ته کانی بهه شت
هه موویان ته نیا بۆ چیتۆ له زه زته وه رگرتن، نه ک بۆ لابر دنی ئازاری برسیه تیی و
تینوو ته تیی، تهو نازو نيعمه ته ی له بهه شتدا هه یه، خوا ﷺ زیاتر باسی میوه و باسی
خواردنه وه کان ده کات، هه رچه نده جاروبار باسی گوشتی بالنده ش ده کات و، باسی
شتی دیکه ش ده کات، چونکه هه موو نه وانه ی ده خوړن و ده خوړینه وه، ته نیا بۆ چیتۆ
وه رگرتن، نه ک بۆ لابر دنی ئازاری برسیه تیی و تینوو ته تیی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دهرسی دهوټهه ❖

يٰۤاَيُّهَا سَعْدُ دەرەسە

ئەم دەرسە شازدە (۱۶) ئايەتى كۆتايى سۈرەتى (الزخرف)ە، ئايەتەكانى: (۷۴ - ۸۹)، كە چوار بابەتى سەرەكىي دەگرەنە خويان:

يېنىچ ئايەتى: (۷۴ - ۷۸): باسى سزاي سەخت و دژواری بېپروايانى تاوانبار، لە پوژى دوايى دا دەكەن.

دوو ئايەتى: (۷۹ - ۸۰) باسى بالآ دەستى خوای بەرزو مەزن و، بىستى ھەست و خوستيان و، تۆمارکردنى کردەوہکانيانہ، لە لايەن فرىشتەکانەوہ.

ھەوت ئايەتى دواى ئەوانىش: (۸۱ - ۸۷)، ھەموويان جارېكى دېكە، دەربارەى خستە پرووى يەكتايى خوان، لە پەرستراوتىي و پەرۋەردگارېتييداو، دوورى خوا لە پۆلەو ھاوبەش و، تکا لەلا کردنى پەرستراوانى ساختەيە.

دوو ئايەتى كۆتايىش: (۸۸ - ۸۹)، باسى سكالآ کردنى پىغەمبەرى خوايە ﷺ لە گەلەكەى كە بېروا ناهېنن و، فەرمانکردنى خوايە پىي، كە چاوپووشيان لىيكات و وازيان لىي بىنى و، دلئايى كە دوايى دەزانن، چ كەتېكى گەورەيان کردوہ، چ سزايەكى بېرەزا پووبە پرويان دەبىتەوہ!

﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّهِينٍ ۖ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نَقُولُ لَكَ قُرْآنٌ نَّجْوً ۚ وَمَا ظَنَنْتَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ۚ وَنَادَوْا بِمَلَائِكَتِهِمْ لَقِضْ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَنِكُوتٌ ۚ لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَذِبُونَ ۚ أَمْ أَتْرَمُوا أَمْ إِنَّا مُمْرِمُونَ ۚ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ۚ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَالَمِينَ ۚ سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ

الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ رَبِّكَ إِنَّا هَتُولَاءُ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{بینگومان تاوانباران له ئازاری دۆزه خدا، هەر ماون و هه می شه یین ﴿٧٤﴾ ئازار له سهریان خاو ناکرێته وهو تهوان تیدا بئهیوان ﴿٧٥﴾ سته میشان لی نه کردن، به لکو خویان سته مکار بوون ﴿٧٦﴾ بانگیشیان کرد تهی مالیک! با پهروه ردگارت تهواومان بکات (هه ماری ئی)، (مالیک سه ره پهرشتیاری دۆزه خ) گوئی: به دنیایی تیه هه ره ماوه وهن ﴿٧٧﴾ به راستی هه قمان بو هینا بوون، به لام زۆره تان هه قتان پیناخوش بوو ﴿٧٨﴾ یان تهوان پیلان و نه خشه ی کاریکیان داناوه، بینگومان تیه شه نه خشه دانهرین (له دژیان) ﴿٧٩﴾ یان ئایا پینان وایه تیه (قهی) په نهان و چه یان نابیه ستین؟ با، (سه رباره) نیراوانیشمان له لایانن، (هه رچی ده یلین و ده یکه ن) ده ینووسن (و تۆماری ده که ن) ﴿٨٠﴾ بلن: ته گهر (گریمان خوی) به به زه یی رۆله ی هه یی، ته وه من یه که می په رسته رانم (بوئی) ﴿٨١﴾ پاکیی بو پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زهوی، پهروه ردگاری عه رش (له وهی باسی ده که ن و خوی پی وه سف ده که ن) ﴿٨٢﴾ ده جا لێیان گه پئی (ته ی پینغه مبه را!) با تیه رژین (بو ئیو نه هقی) و یاریی بکه ن، تا کو ده گنه تهو رۆژه یان که گفتیان پیده درئ ﴿٨٣﴾ ههروه ها (خوا) تهو که سه یه، که له ئاسمانی په رسته راوه، له

زەۋىشدا پەرستراۋە، ئەۋ كاربەجىي زاناىە ﴿۸۴﴾ بەرزو بە پىزىشە، ئەۋ كەسەى
 ھۆكمپرانىي ئاسمانەكان و زەۋى و ئەۋەى ئىۋانىشىانى ھەيە، زانىارىي كاتەكە(ى)
 پۆژى دۋايى) لەلایە، بەس بۆ لای وىش دەگىردىنەۋە ﴿۸۵﴾ ئەۋانەش كە جگە
 لەۋ (خوا) لىيان دەپارنەۋە، تەكا كىردىيان (لە لای وى) بەدەست نىە، مەگەر
 كەسانىك شايەدىي بە ھەق بەدن و بشزانن (و بە بەرچاۋ پوۋنىيەۋە ئەۋ شايەدىيە
 بەدن) ﴿۸۶﴾ ئەگەر لىشيان پېرسى: كىي دروستىكىردوۋن؟ بە جەختكىردنەۋە دەلىن
 خوا، ئەدى چۆن (لە پەرستى خوا) لادەدرىن؟ ﴿۸۷﴾ ھەرۋەھا (خوا) قسەكەيشى
 ھى پىغەمبەر دەزانى كە گوتى: ئەى پەرۋەردگارم! بىگومان ئەۋانە كۆمەلىكن
 بىروا ناھىنن ﴿۸۸﴾ پوۋيان لىۋەبگىپەرە بلى: سەلام، لە مەۋدۋا دەزانن (توۋشى
 چ سزايەك دەبن!) ﴿۸۹﴾

ئىشكىردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان

(**الْمُجْرِمِينَ**): واتە: تاۋانباران، (الجُرْمُ: قَطْعُ الثَّمَرَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ، وَاسْتَعْيَرَ لِكُلِّ
 اكْتِسَابٍ مَكْرُوهٍ، (جُرْم): لە رىشەى زماندا بەماناي چىنىي ميوە لە درەخت دى،
 بەلام دۋايى خوازراۋەتەۋە بۆ ۋەدەستەيتنانى، ھەر كارىكى ناپەسندۋ خراپ.
 (**لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ**): لەسەريان سووك ناكىي، لەسەريان خاۋ ناكىتەۋە، (الْفُتُورُ:
 سَكُونٌ بَعْدَ حِدَّةٍ، وَلَيْنٌ بَعْدَ شِدَّةٍ، وَضَعْفٌ بَعْدَ قُوَّةٍ، وَبِالتَّضْعِيفِ يَتَعَدَّى إِلَى مَفْعُولٍ:
 لَا يُفْتَرُ أَحَدٌ، (فُتُورُ): بىرتىيە لە ۋەستان لە دۋاي جوۋلەى خىراۋ، نەرمىي لە
 دۋاي توندىي و، بېھىزىي لە دۋاي بەھىزىي، بەلام (فُتَرُ) ئەگەر بە (تَضْعِيفِ) بى،
 (فُتَرُ) واتە: خاۋ بۆۋە، سووك بوۋ، بەلام (فُتَرُ)، پىۋىستى بە بەركار ھەيە، ئەۋ
 كاتە: (**لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ**) واتە: لَا يُفْتَرُ أَحَدٌ عَنْهُمْ، ھىچكەس ئەۋ سزايەيان لەسەر
 خاۋ ناكاتەۋە.

(مَبْلِسُونَ): (الإِبْلَاسُ: اليأس والذلُّ، وَمِنْ لَوَازِمِهِ: السُّكُوتُ)، (أَبْلَسَ، يُبْلِسُ وَهُوَ مَبْلِسٌ)، (إِبْلَاسٌ): بریتیه له ناوَمِیدی و زه بوونی، له نه نجامی ناوَمِیدی و زه بوونیشد، بیده نگی پیداده بی، بویه هه ندیکیان (مَبْلِسُونَ) یان به (ساکتون) لیکداوه ته وه، که له راستیدا بیده نگیه که، ده رهاویشته ی ناوَمِیدی و زه بوونیبه که یه.

(لَيَقْضَىٰ عَلَيْكَ): با په روه ردگارت ته واومان بکات، واته: کو تایمان پی بیتی، بماغرینی، (القضاء: الإِمَاطَةُ، قَالَ اللَّهُ ﷻ: ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ﴾ ۱۰ ﴿القصص﴾، مووسا علیهِ السَّلَام بۆ کسیتی لیدا، یان مستیکی لیدا ته وای کرد، مراندی.

(مَنْ كُنْتُ): (الْمَكْتُ: ثَبَاتٌ مَعَ الْإِنْتِظَارِ، مَكْتُ، مَكْتًا وَمَكْتًا)، (مَا كُنْتُ) واته: ده میننه وه، (مَكْتُ) واته: مانه وه له گه ل چاوه روانییکردندا، ده گوتری: (مَكْتُ مَكْتًا، وَمَكْتُ مَكْتًا)، هه ردوکیان به مانای مانه وه له گه ل چاوه روانییدا.

(أَبْرَمُوا أَمْرًا): (الإِبْرَامُ: إِبْرَامُ الْأَمْرِ، وَأَصْلُهُ إِبْرَامُ الْحَبْلِ، وَهُوَ تَرْدِيدُ قَتْلِهِ، وَالْمُبْرَمُ: الْمُحْكَمُ قَتْلًا)، (إِبْرَامُ): بریتیه له پته وکردنی کاریک، به مه حکه می بکری و پته و بی، ریشه که ی له وه وه هاتوه، له (إِبْرَامُ الْحَبْلِ)، واته: چنین و هویننه وه ی په تیک، تهویش تهویه چینه که ی با بدری و، بچنری و بهوئریته وه، (الْمُبْرَمُ: الْمُحْكَمُ قَتْلًا)، ده گوتری: (حَبْلٌ مُبْرَمٌ أَيْ: مُحْكَمٌ قَتْلًا)، واته: زور چاک هوئدراوه و چندراوه.

(سِرَّهُمْ): واته: په نهانیان، (الإِسْرَارُ: خِلَافُ الإِعْلَانِ، السُّرُّ: الْحَدِيثُ الْمُكْتَمُ فِي الثُّقْسِ)، (إِسْرَارُ): پتجه وانیه (إِعْلَانُ ه، (إِعْلَانُ) واته: ناشکراکردن، (إِسْرَارُ) واته: په نهانکردن، (سِرُّ) یش: بریتیه له و قسه یه له دلدا دهشاردریته وه.

(وَيَحْمِلُهُمْ): واته: چهه چپیان، (نَاجِيَتُهُ أَيْ: سَارَزَتُهُ، وَأَصْلُهُ أَنْ تَخْلَوْ بِهٍ فِي نَجْوَةٍ مِنَ الْأَرْضِ)، (نَاجِيَتُهُ) واته: چهه له گه ل کرد، سرکهه له گه ل کرد، ته صله که شی له وه وه هاتوه، که تۆ که سیك بهیه شوینیکی چولایی له زهویه کدا (واته: شوینیکی په نا) و قسه ی خوئی له گه ل بکه ی.

(يَحْضُوا): (الْحَوْضُ: الشَّرْعُ فِي الْمَاءِ وَالْمَرْوَرُ فِيهِ، وَيُسْتَعَارُ فِي الْأُمُورِ، وَأَكْثَرُ مَا وَرَدَ فِي الْقُرْآنِ، وَرَدَ فِيهَا يُدْمُ الشَّرْعُ فِيهِ، (يَحْضُوا) واته: لَيَّان گهړی، تېېرژین، (حَوْض) واته: تېېرژان، چوونه نیو ئاو، به نیو ئاودا پوښتی، به لّام خوازراوده وه بو چوونه نیو قسان، چوونه نیو کاریک، به زوری که له قورئاندا هاتوه، له باره ی ئه و شتانه وه هاتوه، که خراپه مروّف تیان برژی و تیاندا ده سته کار بئ، به تایه تی قسه ی به لاش و پووچ و خراپ.

(وَبَارَكَ): واته: به رزو به پزو بهرده وامه، (الْبَرَكَهُ: ثُبُوتُ الْخَيْرِ الْإِلَهِيِّ فِي شَيْءٍ، وَتَبَارَكَ: تَنْبِيْهُ عَلَى اخْتِصَاصِهِ تَعَالَى بِالْخَيْرَاتِ)، (بَرَكَه): به مانای چه سپاوی چاکه و پیزی خویه ﷻ له شتیکدا، (تَبَارَكَ)، ناگادار کرده یه، بو ئه وه که خوا ﷻ تایه مه نده به خیرو پیزو چاکه کانه وه.

(فَاصْفَحْ عَنْهُمْ): واته: چاوپوښیان لی بکه، (الصَّفْحُ: تَرْكُ التَّوْبِ وَأَبْلَغُ مِنَ الْعَفْوِ)، (صَفَح): بریتیه له وازلیه پنانی سه رکونه کردن، که ئه مه زیده پوی زیاتری تیدا هیه، له لیبوردن، (عَفْو) واته: لیبوردن، به لّام (صَفَح) واته: چاوپوښی، لیبوردن ئه وه یه، له بهر چاوت بئ، ئه وه له یه ی له گه لّت دا کردوه، به لّام چاوپوښی ئه وه یه، هه ر له بیر خوتی به ریه وه، که ئه وه خراپه یه ی کردوه، چونکه (صَفَح) له وه وه هاتوه، تو لامل بکه یه شتیک، واته: نادیده ی بگری و خوتی به سه ره وه نه به ی.

(سَلَامٌ): (السَّلَامُ: دُعَاءٌ بِالسَّلَامَةِ)، (سلام) له سیاقی خویدا، پارانه وه یه بو سه لاهه تی به رانه ر، (وَالسَّلَامُ وَالسَّلَامُ وَالسَّلَامُ: الصَّلُحُ)، (سَلِمَ وَسَلِمَ وَسَلَام) هه ر سئ وشه که به مانای صولّح و پیکه اتن و ناشته وای دیّن، به لّام لیرده: (فَاصْفَحْ عَنْهُمْ) چاوپوښیان لی بکه، خوتیان به سه ره وه مه به، (وَقُلْ سَلَامٌ) بشلی: سه لام، ئه م سه لاهه، داوای ناشتی بو کردن نیه، به لکو یانی: خوا حافیز بیان لی بکه و، وازیان لی بینه، که واته: ئه م سه لاهه بو وازلیه پنانه، وه که له سووره تی:

(الفرقان) دا، دەفەرموی: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ (۶۳) واتە: (قَالُوا: قَوْلًا دَا سَلَامَةً)، قسەیه کیان کرد، قسەیه کی سەلامەت و، بێمژەپەت و بێ زیان، یاخود: (قَالُوا سَلَامًا)، واتە: سەلامیان کردو، سەلامە کەش واتە: خواتان لە گەڵ و خوا حافیزتان بێ، تێمە لە گەڵ ئێوەدا نایەینە ئێو تەرازوو دەو.

مانای گشتیی نایەتەکان

وەک لە سەرەتای پێناسەی ئەم دەرسەدا گوتمان، ئەو شازدە نایەتە کۆتایی (الزخرف) چوار بابەتی سەرەکی دەگرە خۆیان، سەرەتا خوا ﷻ وەک چۆن لە نایەتەکانی پێشیدا، باسی ئەو نازو نەعمەت و خێرو خوشییە کرد، کە لە بەهەشتدا بۆ پارێزکاران، بۆ پرواداران بۆ خوا ملکەچ دانراوە و نامادە کراوە، ئنجا باسی سزاو ئازارو جەزەبەو مەینەتییە کە دەکات، کە بۆ تاوانباران، واتە: بێپروایان و هاوبەش بۆ خوا دانەرانی تاوانبار، نامادە کراوە لە دۆزەخدا، دەفەرموی:

﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾، بە دلتیایی تاوانباران، لە ئازاری دۆزەخدا هەر ماون، واتە: بەردوام دەبن، تێیدا هەمیشەیین و لێی ناچنە دەری، ﴿لَا يُفْتَرُّ عَنْهُمْ﴾، لێی دەرباز نابن و، تێیدا دەمێننەو، سەر بارە: لەسەریشیان سووک ناكری، (فَتَر)، واتە: (سَكَن)، وەستا، سووک بوو، ئنجا (فَتَر)، واتە: (سَكَن)، سووکی کرد، وەستاندی.

کەواتە: ﴿لَا يُفْتَرُّ عَنْهُمْ﴾، یانی: هیچ کەسێک، تۆزێک ئەو ئازارو سزایەیان لەسەر خاوە ناکاتەو و سووک ناکات، ﴿وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ﴾، ئەوان لە ئێو ئەو ئازاری دۆزەخدا، ناوێندو بێ هیوان، لە ئەنجامی بێ هیوایی و ناوێندیی و

زەبۇننىدا، بى دەنگ دادەنىشەن و قسان ناكەن، چونكە پېشى زۆر دەپارېنەو دەلالتىنەو دەكرووزېنەو، وەك لە ئايەتەكانى دىكەدا ھاتو، بۇ وېنە لە سوورەتى (غافر)دا:

﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ﴾ (۴۹) ، واتە: ئەوانەى لە نىو تاگرى دۆزەخدان، بە دۆزەخەوانەكان (سەرپەرشتىارانى دۆزەخ) يان گوت: لە پەرەردگار تان بپارېنەو، يەك پۆژ نازارمان لەسەر سووك بكات!

ئەوانىش وەلام دەدەنەو:

﴿قَالُوا أَوَلَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُم رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَاذْعُوا وَمَا دَعَا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ (۵۰) ، گوتيان: ئايا پېغەمبەرەكانتان، بەلگە رۆشنەكانيان بۇ نەھىتان؟ گوتيان با، (فرىشتەكان و سەرپەرشتىارانى دۆزەخ) گوتيان: ئنجا خۇتان بپارېنەو، پارانەوئى بپېرواينىش تەنيا لە ون بوون دايە. واتە: كەس گوئى ناداتى و زايە دەبى و بى ئاكام و بى بەرھەم دەبى، بۇيە لېرەدا دەفەرەمۆ: لەوئىدا نا ئومېد دەبن لە دۆزەخدا.

﴿وَمَا ظَنَنْتَهُمْ وَلَكِن كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ﴾ ، ئېمەش ستەمبان لى نەكردوون، بەلكو ئەوان خۇيان ستەمكار بوون، كە ھاوبەشىان بۇ خوا داناو، بپېروا بوون بە خوا، بە پېغەمبەرانى خوا، بە پەيامى خوا، بە ئايەتەكانى خوا، سەرپەرشتىاوانبارو خراپەكار بوون، كەواتە: كردهى دەستى خۇيانە، ئەو سەرەنجامەى بۇ ھىناونە پېش، وەك پېشىنان گوتوويانە: (چ بچىنى ئەو دەدروويەو)، ئەوانىش لە دنيا، تۆى كوفرو شىرك و گوناھو تاوان و ستەم و لادانيان چاندو، بۇيە لە پۆژى دوايىشدا، ئەوئى كە لە دنيا تۆوئەكەيان پزاندو، چاندو، ھەر بەرھەمى ئەو ھەلدەگرنەو.

﴿وَنَادُوا بِمَلِكٍ لِّيَقْضِيَ عَلَيْهِمُ رُبُّكَ﴾، بانگیان کرد ئەى مالیک! با پەرورەدگارت تەواومان بکات و، کۆتاییمان پێ بێنێ، مالیک ئەو فریشتەیه که سەرپەرشتیی هەموو دۆزەخ دەکات، بە دنیایى ئەویش کۆمەڵیک فریشتەى لەبەرەدەست دان، لە سوورەتى: (المذثر) دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ۝۳۰﴾ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْذَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ۝۳۱﴾، دۆزەخ نۆژدە فریشتەى لەسەرن، کهواتە: لێرەدا که دەفەرموێ: ﴿وَنَادُوا بِمَلِكٍ لِّيَقْضِيَ عَلَيْهِمُ رُبُّكَ﴾، گوێتان: ئەى مالیک! با پەرورەدگارت کۆتاییمان پێ بێنێ، مالیک سەرپەرشتیاری گشتیی دۆزەخە، ئەویش نۆژدە فریشتەى لەبەرەدەست دان، وەك خوا ﷻ لێرەدا دەفەرموێ:

دۆزەخ نۆژدە (فریشتە) سەرپەرشتیی دەکەن و، تێمە هاوەڵاتی دۆزەخمان بە فریشتە داناون، ژمارەکەشیان تاقیکردنەوێهە بۆ ئەوانەى بێپروان، تاكو ئەوانەى کتییان پێدراو، دنیابن، (چونکە لە کتیبەکانى ئەوانیشدا باسى ئەو نۆژدە فریشتەیه کراو، که سەرپەرشتیاری دۆزەخن) و، بۆ ئەوێ پرۆادارانیش ئیمانیا زێدە بپێ و، بۆ ئەوێ ئەوانەى کتییان پێدراو و پرۆاداران، نەکەونە دوو دلییهو، بۆ ئەوێ ئەوانەى دلیان نەخۆشیی تێداپەو بپێروایان بێن: خوا ﷻ چى وێستوێ لەو وێنەیه، که ئەو وێنەیهى هێناوێتەو؟ خوا ﷻ هەر بەو شیوێهە هەر کەسێ بپهوی گومراى دەکات و هەر کەسێک بپهوی راسته پێى دەکات، (ئەگەرنا هەموویان پێنمایى کردو و پێى پێشانی هەموویان داو، بەلام ئەوانەى هیدایەتى خوا قبوول بکەن، ئەو خوا ﷻ راسته پێیان دەکات و، ئەوانەش که هیدایەتى خوا پەفز بکەن و بەرپەرچ بدەنەو، خوا ﷻ گومرايان دەکات،) سەربازەکانى پەرورەدگاریشت، تەنیا خۆى ژمارەیان دەزانێ، ئەوێش که باس کراو، تەنیا بیرخەرەوێهە بۆ مەوڵەکان.

ئىمە لەم تەفسىرە كوردىيەماندا، ئەو مېتۆدەمان پەچاۋ كىردۈ، كە ھەمىشە ھەۋلەدەدەين، قورئان بە قورئان تەفسىر بگەين و، لە دۋاى قورئان، بە دەقەكانى سۈننەتى پىغەمبەر ﷺ، چۈنكە بىگومان باشتىن پۈۈنكەرەۋە بۇ قورئان، خودى قورئانە، خوا ﷻ لە شۈبھىك شىك بە كورتى دىنى، لە شۈبھىكى دىكە بە درىزى دەيەينى، لە شۈبھىك لايەنكى مەسەلەيك باس دەكات و، لە شۈبھىكى دىكە لايەنەكانى دىكەى باس دەكات.

ئىنجا ئىرەدا كە تاۋانباران داۋا لە مالىك دەكەن: ﴿وَنَادُوا بِمَلِكٍ لِّمَقْصِدِنَا عَلَيْكَ رَبُّكَ﴾ بانگيان كىرد: ئەى مالىك! با پەرۋەردگارت تەۋاۋمان بىكات، كۆتايىمان پى بىنى و، بامەرىنى، ۋەك لە سوۋرەتى (الْقَصَص) دا ھاتۈ: ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ﴾ ۱۵، واتە: مووسا ﷺ مستىكى لىداۋ تەۋاۋى كىرد، ﴿فَقَضَى عَلَيْهِ﴾ تەۋاۋى كىرد، كۆتايى پى ھىنا، بوۋە ھۋى مردنى.

ئايا مالىك چى ۋەلەم دەداتەۋە؟ ﴿قَالَ إِنَّكُمْ مَعَكُونُ﴾ (مالىك) گوتى: ئىۋە دەمىنەۋە، ئىنجا لە تەفسىرەكان دا ھاتۈ، ھەندىك لە زانايان دەلەين: دۋاى سالىك و، ھەندىك دەلەين: دۋاى بىست سالى و، ھەندىك دەلەين: دۋاى ھەزار سالى، مالىك ۋەلەم دەداتەۋە دەلەين: ئىۋە دەمىنەۋە، بەلەم بە ھەرحال ئەۋە ھەموۋى قسەيە، ھەتا بە سەنەدىكى راست، نەچىتەۋە سەر پىغەمبەر ﷺ، ۋەك تەفسىرى ئابەتەكان، ناگونجى باس بىرى، سالى و مانگ و ھەفتە و رۆزىش، بە چەمكى باۋيان ئابەتەن بە خەلى سەر خرۆكەى زەۋىيەۋە! ﴿قَالَ إِنَّكُمْ مَعَكُونُ﴾ مالىك گوتى: ئىۋە دەمىنەۋە، واتە: بەردەۋام دەبن لە سزادۋ خوا ناتامەرىنى، ۋەك لە شۈبھى دىكەدا دەفەرمىۋى: ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ﴾ ۱۲، (الاعلى)، واتە: نە تىيدا دەمرى و، نە تىشيدا دەۋى، نە ژياتىك دەۋى، كە بە ژيان لە قەلەم بدرى و نە مردىشى بەسەردا دى، كە كۆتايى پى بى، لە شۈبھى دىكەدا دەفەرمىۋى: ﴿إِنَّهُمْ مِّنْ بَابِ رَبِّهِ، يُخْرِجُ مَا فِيهِمْ لَمْ يَمُوتُوا فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ﴾ ۷۱، طە، واتە: ھەر كەسىك بە تاۋانبارى بىتە لاي پەرۋەردگارى، (ۋاتە:

تاوان لەگەڵ خۆی بھێنیتەوہ بۆ لای پەرەردگاری، دۆزەخی بۆ ھەیە، نە تێیدا دەمرێ و، نە تیشیدا دەژی، واتە: نە کۆتایی پێ دی، وەك چۆن مردن لە دنیادا ھەیە، بەلام لە رۆژی دوایدا مردن نیە، نە ژيانیکیش دەژی، کە بە ژيان لە قەلەم بدرێ.

﴿لَقَدْ حَسَنَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ﴾، بە دنیایی تێمە ھەقمان بۆ ھێنابوون، بەلام زۆربەتان کە یفتان بە ھەق نایەت و، ناخۆشویستن بۆ ھەق، ھەق واتە: شتی چەسپاو و راست، کە لێردەدا مەبەست پێی خوا ﷻ بە یە کگرتنەو، بەندایەتی کردنە بۆ خواو، پەپرەویی کردنە لە بەرنامە ی خواو، شوێن پێھە لگرتنی پێغەمبەری خواھە ﷺ، ھەقمان بۆ ھێنابوون، بەلام زۆربەتان ناخۆشویست بوون بۆ ھەق، ھەقتان نە دەویست، بۆچی دەفەرموێ: زۆربەتان؟ چونکە دوا ی بە شیکیان، ئەو ھەقە ی خوا ﷻ ناردوویەتی، قبوڵیان کردوہ، کەواتە: کە دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ حَسَنَّا بِالْحَقِّ﴾، واتە: لە ژيانی دنیادا ھەقمان بۆ ھێنابوون، بەلام زۆربەتان ھەقتان نەویست و، پەفتان کردو، ناخۆشویستتان ھەبوو بۆ ھەق، ھەقتان دەکە ڕھاندو، ھەقتان دەدزا، بۆیە پەفتان کردوہ، بەلام کەمیکتان ئەوانە بوون کە پڕوایان ھێناو، ھەقیان قبوڵ کرد.

﴿أَمْ أَمْرًا﴾، یان ئایا پیلانیکیان گیراوە، (إبرام) واتە: ھۆنین و پستی ریسێک، پەتیک، مەبەست پێی ئەو یە کاریکی مەحکەمیان کردوہ و نەخشە یەکی باشیان داناوہ، ﴿فَإِنَّا مُرْسِمُونَ﴾، بە دنیایی تێمەش بکەری کاریکی مەحکەمین، رۆنەری نەخشەو پلانیک مەحکەمین لەبەرانبەریاندا.

ئنجە ھەندیک لە زانیانی پوونکە رەوہ ی قورئان گوتووایانە: ئەمە مەبەست پێی ئەوہ بووہ، کە بپروایان لە (دار النُدوة) دا دانیشتن و کۆبوونەوہ یان کرد، لە دژی پێغەمبەر ﷺ کە چۆن لە بەینی بەرن؟ بەلام پێم وایە، ئەم سوورەتە لەو سەر و ھەدەدا نە ھاوئە خواری، واتە: سالی سێزدە یەمی پێغەمبەرایی، کە کافرەکانی مەککە لە کاتی دەرچوونی پێغەمبەردا بۆ کۆچکردن بەرەو مەدینە پیلانی

کوشتییان دانا، له (دار النَّدوة) دا، بەلکو ئەم سوورپەتە لە سالانی هەشت و نوذا
هاتۆتە خوارێ، ئنجا زلە زلە کان و بێیار بە دەستانی قوڕەیش و هۆزەکانی
دیکەش، کە لە مەککە بوون و لە (دار النَّدوة) دا، کۆبوونەوه، بەس ئەو جارە
کۆنەبوونەوه و جارانی دیکەش کۆبوونەوه، کە نەخشە دابنێن لە دژی پێغەمبەر
ﷺ و پەیامەکە، ئنجا مەبەستی ئەو ئایەتانە یەکتێک لەو جارانیەوه، ئەوەش
کاری بەردەوامیان وابوو، لە (دار النَّدوة) دا دانیشتیوون و نەخشەیان داناوه، خوا
ﷻ دەفەرموی: ئەگەر ئەوان نەخشە دادەنێن، لە دژی پێغەمبەری من و پەیامی
من و قورئانی من، ئەوه بێمەش نەخشە دانەرو پلان دانەرین لە دژیان.

﴿أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾. یان ٲایا ٲٲیان وایه، ٲٲمه قسه‌ی ٲه‌نهاییان، ٲه‌و قسه‌یه‌ی که له دلایندا ٲه‌نهایی ده‌که‌ن و، سرکه سرک و ٲه‌ ٲٲیان، له به‌ٲنی ٲو‌یان دا، نابٲستین! ﴿بَلَىٰ﴾، با، ٲه‌وه‌ش ده‌بٲستین و ناگامان لٲیه‌تی، ﴿وَرُسُلَنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُمُونَ﴾، سه‌رباره نوٲٲه‌ره کانٲشمان، ٲه‌وانه‌کراوه‌کانٲشمان (که فرٲشته‌کانن) له‌لایانن و، ده‌نووسن و تو‌مار ده‌که‌ن.

جاریکی دیکه‌ش خوا خدا دینه سهر باسی به‌یه‌گرتن و یه‌کتایی خو، هم له پروه‌دگاری‌تیی‌داو، هم له به‌دیه‌ینه‌رایه‌تیی‌داو، هم له خاوه‌نداری‌تیی‌ داو، هم له به‌رستراو‌تیی‌دا.

﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبْدِينَ﴾ (ئەي مەحمەد ﷺ!) بفرمەو: ئەگەر (خوای) بە بەزەیی پۆڵەي هەبێ، ئەوە من یەکەمینى خواپەرستانم، واتە: من یەکەمینى خواپەرستانم، ئەگەر پۆڵەي هەبێ دەبێ من بزانم و کە من ئەزانم، کەواتە: نەیتى، ئەوە واتایەكى.

یاخود ئەگەر (خوای) بە بەزهیی ڕۆڵە ی هه‌بوایه‌، من یه‌که‌مین په‌سته‌رانم، یه‌که‌مین که‌س ده‌بووم ئه‌ویشم ده‌په‌رست، ئەگەر گریمان خوا ﷻ ڕۆڵە ی هه‌بوایه‌، چونکه‌ ئه‌ویش هه‌ر به‌شێک ده‌بوو له‌ خوا ﷻ و ده‌بوو ئه‌ویش

پەرستاربابە، ئەم ئایەتە چەند مانایەکی هەن، بەلام ئەو دوو مانایە زیاتر سەرەکیین.

ئەمەش هەمووی وەك قسەي نەرمکردن و خاتەر گرتنە لەگەڵ بەرانبەرەدا، کە یەكسەر لە دەماری نەدەي و بڵێ: باشە با بزانی، کە ئیوە دەلێن: خوا پۆلەي هەیه، ئەگەر وابێ من یەكەمیني خواپەرستانم و دەبێ بزانی، یاخود: من یەكەم کەسم دەپەرستم، دەي فەرموون: با لێي بکۆلنەوه، داخو خوا ﷻ دەگونجی پۆلەي هەبێ؟!.

﴿سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾، دوورە پەرورەدگاری ئاسمانەکان و زەوی و پەرورەدگاری عەرش، (ئەو تەخت و بارەگایە کە تەنیا خۆي دەزانێ چۆنە؟)، لەوهی ئەوان خۆي پێ وەسف دەکەن، لەو وەسفەي ئەوان دەلێن، خوا ﷻ دوورە لەوه، پاکە لەو جوورە وێناکردنە، کە پۆلەي هەبێ و، وەچەي هەبێ و، هاوبەشی هەبێ.

﴿فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا﴾، ئنجا لێیان گەرێ با تێپڕێژن و یاریی بکەن، واتە: تێپڕێژنە ئێو قسەي پووچ و بێ کەلك، با بەشیوەیهك هەلسوکهوت بکەن، کە هەلسوکهوتهکیان دەشوبهێتە یاریی مندان، قسەکیان وەك پڕزانە ئێو باتلاغ و چلپاوێکە، کردەوهو هەلسوکهوتهکانیشیان، وەك یاریی و گەمەي مندان، لێیان گەرێ با سەرگەرمی ئەوه بن، ﴿حَقَّ يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ﴾، تاكو پووچهرووی ئەو پۆژەیان دەبنەوه، کە بەلێنیان پێدراوه، ئەمەش هەپەشەیهکی گەورەیه بۆیان، واتە: لێیان گەرێ با سەرگەرمی قسەو پەفتاری پووچ و بێکەلکی خۆیان بن، تاكو گیرۆدەي ئەو پۆژە دەبن، کە بەلێنیان پێدراوه.

﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾، ئەویش (خوا ﷻ) ئەو کەسەیه، کە لەسەری تەنیا ئەو پەرستراوهو، لەسەر زەویش بەس ئەو پەرستراوهو، هەر ئەو کاربەجێی زانایە، یانی: هەرچی کاربەجێی و

كارامەيى و لىزانىي ھەيەو، ھەرچى زانىيارىي و شارەزايى ھەيە، لە لاي خواي پەرورەدگارە، ﴿وَبَارَكَ الَّذِي لَكَ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، بەرزو بە پىزەو، بەردەوامەو، خاوەن خېرو بەرەكەتە، ئەو كەسەي ھۆكمرانىي ئاسمانەكان و زەوى ھى ويە، ھەرورەھا ھۆكمرانىي، ئەو ھى دەكەوتتە نىوان ئاسمانەكان و زەويشەو، تەنيا ھى خوايە، ﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾، زانىيارىي كاتەكە (ساعة) ش لە لاي ئەو، واتە: زانىيارىي ھەبوون بەو كاتە ديارىيكرەو ھى كە ئاخىر زەمانى تىدا دى، ياخود قيامەتى تىدا دى، يان پۆزى دوايى بە ھەردوو قۇناغەكەو، تىيدا دى، تەنيا لە لاي ئەو، ﴿وَالَّتِي تُرْجَعُونَ﴾، تەنيا بۆ لاي ويش دەگىردىنەو.

﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، ئەوانەش كە لە جياتى وي، يان لەگەڵ وي، يان جگە لەوى لىيان دەپارێنەو، ھىچ كاميان تەكا كردنيان بەدەست نە، مەگەر ئەوانەيان كە شاھەديي بە ھەقيان داو، واتە: شاھەديي دەدەن بە يەكتايى خوا، لە بەديھنەرايەتيي و، پەرورەدگارتيي و، خاوەندارتيي و، پەرستراوتييدا، شاھەديي بەو ھەقە دەدەن و، دەشزانن، واتە: بە بەرچاوپروونيەو شاھەديي دەدەن، واتە: تەنيا ئەوانەيان كە ئەو شاھەدييە بە ھەقە دەدەن، تەكا كردنيان بەدەستە، ئەوانەي لە جياتى خواو، جگە لە خوا، لىيان دەپارێنەو، تەنيا ئەوانەيان كە شاھەديي بە ھەق دەدەن، تەكا كردنيان بەدەستە، ئەوانيش فريشتەكان و پىغەمبەران و دۆستانى خوان، ئەوانەن كە خەلك بە نەزانيي لىيان دەپارێنەو دەپارێنەو، ئەگەرنا ئەوانى دىكە، كە لە جياتى خوا دەپەرسترتن، چ ژيانداربن، چ بى ژيان بن، ئەوانە ھىچيان تەكا كردنيان بەدەست نە، ئەو واتايەكى.

ياخود: ئەوانەي كە لە جياتى خوا لىيان دەپارێنەو، ھىچيان تەكا كردنيان بەدەست نە، مەگەر بۆ كەسيك كە شاھەديي بە ھەق بدات، واتە: ئەوانەي لىيان دەپارێنەو، كە فريشتەكان و پىغەمبەران، ئەوانە تەنيا تەكا بۆ كەسيك

ده‌کهن، که شایه‌دیی به هه‌قی دابی و، نه‌هلی ئیمان و ته‌وحید بووبی، هاوکات له‌رووی زانیاریشه‌وه ئه‌و شایه‌دیه به هه‌قه‌ی دابی.

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾، ئەگەر ئېلان بېرسى: كىم دروستىكىردوون؟ زۆر بە جەختىكردنه وه ده لېن: خوا **﴿فَأَنى يُوَفُّكَوْنُ﴾**، كه واته: بۆ كوئى لاده دريئن؟ ((يُوَفُّكَوْنُ) يُقَلِّبُون، يُعْرِفُون)، بۆ كوئى هه لده گپىدرينه وه، بۆ كوئى لاده دريئن، يا خود: **﴿فَأَنى﴾**، واته: (فَكَيْفَ)، واته: چۆن لاده دريئن و چۆن هه لده گپىدرينه وه، مادام خوا به ديهيئنه ريانه و دان به و راستيه دا ديئن، ته دى بۆچى جگه له خوا ده په رستن، مادام ته نيا خوا دروستىكىردوون و، ته نيا خوا همه مه كارى كه ون و كا ئينا ته، كه واته: هه ر ئه و يش شا يسته ي په رستران و به ندايه تى بۆ كرانه، كه وا بى: بۆ كوئى لاده دريئن و چۆن لاده دريئن؟ ليره دا كه به بكه ر ناديار (مَجْهُوْلُ الْفَاعِلِ)، هاتوه، يانى: ئه وان، ويست و خواستى خويان له ده ست دا وه، ريشمه ي كارو باربان كه وتۆته ده ست كه سه يكى ديكه و، به ويستى خويان و، به عه قلى خويان و، به نازادى خويان به ريډا نارۆن و، به ملاو لادا ده برتن.

﴿وَقِيلَ يَا رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، ئەمە دەگێردێتەو هە بۆ سەر ئەو
 رستەیی پیشی، کە دەفەرموی: ﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، واتە:
 ﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ قَبْلِهِ﴾، هەروەها خوا ﷻ زانیاری فەرمایشتە کە یشی لە لایە؟ ھی
 پیغمبەر ﷺ، کە گوئی: ﴿يَا رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، ئە ی پەرەردگار!
 ئەوانە کۆمەڵێکن بپروا ناھێنن، واتە: سکاڵای کرد بۆ لای پەرەردگار، وە ک لە
 سوورەتی (الفرقان) دا، دەفەرموی: ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا
 الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾، پیغمبەریش ﷺ گوئی: ئە ی پەرەردگار! خەڵکە کەم
 ئەو قورئانەیان واز لێهێناوەو، پشتیان تێکردووە، ئەمە سکاڵا کردنی پیغمبەرە
 ﷺ لە دەست خەڵکە کە لەلە پەق و خراپە کە ی، سکاڵا دەکات بۆ لای خوا ﷻ،
 خوێنراوێشتەو: ﴿وَقَبْلَهُ﴾، ئنجا ئەگەر ﴿قَبْلَهُ﴾ بێ، دەگێردێتەو هە بۆ سەر رستە بە ک ی

يېشىر، ﴿وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ﴾ (۸۰)، ئىزدراۋەكانى ئىمە لەلایان دەنووسن،
 ھەموو كردهۋەكانى وان دەنووسن، (وَقِيلَ يَا رَّبِّ، ئەو فەرمايشتەي پىغەمبەریش
 ﷺ دەنووسن، كە فەرموۋى: ئەي پەرۋەردگار! ئەوانە كۆمەللىكن بىرۋا ناھىيىن،
 واتە: ئەو سكالايەي پىغەمبەر ﷺ كە بۇ لاي پەرۋەردگارى كرديوۋىتەي، ئەويشيان
 نووسىۋە، ياخود: (قِيلَ)، بەركارى پەھا (مَفْعُول مُطْلَق) ە، (وَقَالَ قَوْلُهُ)، پىغەمبەر
 ﷺ قسەي خۇي كرد، كە گوتى: ئەي پەرۋەردگار! ئەمانە كۆمەللىكن بىرۋا
 ناھىيىن، دواتر لە مەسەلە گىزگەكاندا، زياتر تىشكى دەخەينە سەر: (قِيلَ) و
 (قِيلَ).

﴿فَأَصْفَحَ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾، چاۋپۇشيان لىبكەو پىيان بلى:
 سەلام، لەمەۋدوا دەزانن، ﴿فَأَصْفَحَ عَنْهُمْ﴾ واتە: بە جۇرىك پوويان لى
 ۋەربگىرە، ۋەك ھەر گوپىستى قسەكانيان نەبوۋى، ئەگەرنا بەۋ واتاپە نىە، كە
 پىغەمبەر ﷺ بيانبۋورى، لە كوفرو شىرك و تاۋان و خراپە، چونكە ئەو كارە نە
 بەدەست ئەۋەو، نە لەۋەش دەيانبۋورى، بەلكو يانى: تۆ لە ھەقى تايەتسى
 خۆت، كە قسەيەكى بى نەزاكەت و شىۋازىكى نارىك لەگەل تۇدا بەكاردىنن،
 چاۋپۇشيان لى بكە، يان: ۋازيان لى بىنەۋ دورىيان لى بگرەۋ لاملان تىبكە،
 ﴿وَقُلْ سَلَامٌ﴾، بلى: سەلام، بۇ خوا حافىزىي و ۋازليھىيان و، دورىي گرتن و،
 نەك سەلام، بە ماناي: سەلام و ئاشتيتان لەسەر بى، ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾، لە
 مەۋدوا دەزانن، دەزانن كە چ كەتتىكى خراپيان كرده، دەزانن كە سزابەكى
 بىرەزا چاۋپۇشيان دەكات، لە ئەنجامى ئەو كوفرو شىرك و تاۋان و خراپەياندا.

مەسىلە گىرەكە

مەسىلە يەكەم:

تاوانباران لە ئازارى دۆزەخدا دەمىننەو، لەسەريان سووك ناكړي و، تىيدا بى ھىوا دەبن و، سووچى خوشيانە، كە بە و دەرەچوون، كە لە ماليكى دۆزەخەوانىش دەپارتنەو: با خوا ھامەرتنى، پتيان دەلى: ئيو تىيدا دەمىننەو، چونكە خوا ﷻ ھەقى بۆ ھىتابوون، كە چى ھەقتان دەدزاو، كە يفتان پى نەدەھات، ئنجا ئەگەر ئەوان پيلانى مەحكەم بگيرن، لە دۆ پىغەمبەرى خوا پەيامى خوا، خواش نەخشەى ورديان لە دژ دەكىشى و، خەيالىشان خوا، كە پتيان وابى خوا ﷻ ئاگادارى نەتني و چەيان نى، بگرە وپراي ئەو، فرىشتە تىراوەكانىشى ھەموو شتەك تۆمار دەكەن:

خوا ﷻ دەفرموي: ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ (۷۱) لَا يَفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿۷۲﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿۷۳﴾ وَنَادُوا يَمْلِكُ لَيْقُوسَ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِيدُونَ ﴿۷۴﴾ لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿۷۵﴾ أَمْ أَدْرَأْتُمْ أَنَّا مُبْرِمُونَ ﴿۷۶﴾ أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿۷۷﴾

شىكرندنەو، ئەم ئايەتانه، لە يازدە بركەدا:

(۱) - ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾، بىگومان تاوانباران لە ئازارى دۆزەخدا، بە ھەميشەى دەمىننەو، (المجرمون: القاعلون للإجرام، وهو الذنب العظيم، والمراد: المشركون الكافرون)، (المجرم)، لەسەر كيشى (مفعول)، ناوى بکەر (اسم فاعل)، بە

مانای كەسەك كە (جُرْم) تاوان ئەنجام دەدات، (إِجْرَام) و (جُرْم) و (جرمة)ش بریتیه له گوناھێكى مەزن، كە لیڤەدا مەبەست پێی تاوانی ھاوبەش بۆ خوا دانەرە بپێروایەكانە، بەلام بۆیە خوا ﷻ بە وشەى (مُجْرِم) ناویان دىتى، تاكو بزانی كە ئەوانە وێرای ھاوبەش بۆ خوادانان و بپێروایی، تاوانباریش بوون، یاخود ھەر خودی ھاوبەش بۆ خوا دانان و بپێروایەكەیان، وێرای ئەوەى ھاوبەش بۆ خوا دانانەو بپێروایە، تاوانێكى گەورەشە.

ھەلبەتە ھەر كەسێكىش بەینى لەگەڵ خوا تێك چوو، بەینى لەگەڵ بەندەكانى خواشدا تەواو نابى، بۆیە ھەر كەسێك ئەھلى كوفرو شیرك بى، مسوگەر ئەھلى ستەم و تاوان و خراپەش دەبى.

(۲- ﴿لَا يَفْقَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ﴾، لەسەریان سووك ناكړی (لەسەریان خاوا ناكړیتەو) و، ئەوان تێیدا ناوومێدو بى ھیوا دەبن، (فَقَرْتُ أَيْ: سَكَنْ، وَصَعَفْتُ وَخَفْتُ)، واتە: ھاوستان، بپھێژ بوو و، سووك بوو، وشەى: (فَقَرْتُ)، (لازم) ھو (فَقَرْتُ) (مُعْجَدِي) ھ، (فَقَرْتُ) واتە: لەسەرى سووك كرد، كەواتە: (لَا يَفْقَرُ عَنْهُمْ أَيْ: لَا يَفْقَرُهُ أَحَدٌ عَنْهُمْ، بَلْ يَسْتَمِرُّ الْعَذَابُ عَلَيْهِمْ بِشِدَّةٍ)، ھیچكەس ئەو سزایەیان لەسەر سووك ناكات و لەسەریان خاوا ناكاتەو، بەلكو بەردەوام دەبى، بگرە لە سوورەتى (النَّبَأ) دا خواى بالا دەست دەفەرموى: ﴿فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ (۳۰)، بپچێژن بەس سزاتان بۆ زیاد دەكەین، ھەرۆھا لە سوورەتى (النِّسَاء) دا، دەفەرموى: ﴿كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ (۵۶)، ھەر كاتێك پێستەكانیان كۆلن و برژان، پێستی دیکەیان بۆ تازە دەكەینەو، تاكو سزای زیاتر بپچێژن، چونكە دەمارە ھەستەوەرەكان زیاتر لە پێست دان.

كە دەفەرموى: ﴿وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ﴾، دەگووترى: (أَبْلَسَ، يُبْلِسُ، فَهُوَ مُبْلِسٌ أَيْ: يَتَسَّ، وَتَسْمَى إِبْلِيسٌ إِبْلِيسًا لِأَنَّهُ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ)، ﴿وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ﴾، ئەوان لەویدا بى ھیوان و، تەما براون، ھیچ ئومیدیکیان نەماو، وشەى (أَبْلَسَ)، واتە: (يَتَسَّ) ناوومێد بوو، (إِبْلِيس) یش بۆیە ئەو ناوێ لێنراو، چونكە لە بەزەى خوا ناوومێد بوو ھو ھیچ ھیواى پێى نەماو.

ئىنجا لىرەدا پەنگە پرسىيارىڭ بىرى، ئەوانە بۆچى وايان لىتھاتو؟ ئايا ئەو سىتەم نىە لىيان دەكرى؟ خواش ﷺ بۆ لاپردنى ئەو گومان و خەيالە پوچە، دەفەرموى:

(۳) - ﴿وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ﴾، تېمە سىتەممان لى ئەكرىبوون، ((كە ئاوا سزاىان دەدەين)، بەلكو ئەوان خۇيان سىتەمكار بوون، (الظُّلْمُ: الْإِغْتِدَاءُ، وَهُوَ الْإِصَابَةُ بِضَرْمٍ يَغْيِرُ مُوجِبَ مَشْرُوعٍ)، بىرىتە لە دەستدرىژى و، لەوہى كەسىڭ تووشى زيان بکەى، بەبى پىويستەكرىكى رەوا، بەلام ئەوان خۇيان سىتەمیان لە خۇيان كىردو، كە ئەو حىكمەتەى خوا ئەوانى بۆ دروستكىردو، ئەيانھىتايە دى و سەريان بەرز نەكردو، كە خواو خاوەنى خۇيان بناسن، بزائن خوا ﷺ بۆچى لىرەى داناون، لەسەر ئەم زەويىو پىويستە چى بکەن و چۆن بۆين؟ ئەوہش سىتەمىكى زلە كە تۆ لە خۆت نەپرسى، لە خاوەنەكەت نەپرسى و سەرنجى دەرووبەرت نەدەى، بۆچى لىرەى و دەبى چى بکەى؟ سىتەمە مروق خوى وەك ئازەل تەماشى بکات، لە حالىڭدا كە لە ئازەل جىايە!

(۴) - ﴿وَنَادُوا يَمْلِكُ لِيَقْضَ عَلَيْنَا رَبُّكَ﴾، بانگيان كىرد: ئەى مالىك! با پەرودەركارت تەواومان بکات، واتە: با پەرودەركارت كۆتايىمان پى بىنى و، ھامىرىنى، مالىك ناوى ئەو فرىشتەى، كە بەسەر دۆزەخ رادەگات و سەپەرشتىنى دۆزەخ ھەمووى دەكات، وەك لە سوورەتى (المذثر)يشدا دەفەرموى: ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ (۳۰)، ئىنجا مالىك، نۆزدە فرىشتەى دىكەى لەبەردەست دان، كە بە تەكىد ئەوانىش فرىشتەى دىكەى زۆريان لەبەردەست دان، ﴿وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾ (۳۱)، خوا ﷺ ھەر لەو سىاقەدا، لە سوورەتى (المذثر)دا دەفەرموى: سەربازەكانى پەرودەركارت، بەس خوى دەزانى چەندىن، بەلام مالىك سەپەرشتىارى گشتىنى دۆزەخەو، نۆزدە فرىشتەشى لەبەر دەست دان، ئىنجا كە ئەوانىش لەبەردەستى ئەودان، ئەوانىش تەنيا خوا ﷺ دەزانى چەند فرىشتەيان لەبەر دەستدان، بۆ سەپەرشتىيىكرىدن و ھەلسووړاندنى كاروبارى دۆزەخ و دۆزەخىيەكان!!

(۵) - ﴿قَالَ إِنَّكُمْ مَنِكُوتٌ﴾، گوئى: ئىو ھاوھەن، كە دۆزەخىيەكان دەلئىن: ئەى مالىك! با پەرودەركارت تەواومان بکات، كۆتايىمان پى بىنى و، ھامىرىنى، ﴿لِيَقْضَ عَلَيْنَا

رَبُّكَ ﴿لَقَدْ نَفَخْنَا فِي السَّمَاءِ دُخَانًا﴾، (الْقَصَص) دا، خۇا ﷻ بۇ مراندنی به کارهیناوه، که ده فەرموی: ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ﴾، واتە: مووسا ﷺ مستیکی لێدا (له کابرای قیبتی) و تەواوی کرد، واتە: کۆتایی به ژایانی هینا.

مالیک وەلام دەداتەو: ﴿قَالَ إِنَّكُمْ مَعَكُوتٌ﴾، گوتی: ئێو دەمیننەو، (ماکث) ناوی بکەر (اسم فاعل) ه، واتە: ماوه، ئێو ماوه وەن، له (مَكث) هوه هاتوه، (المَكْثُ: الْبَقَاءُ مَعَ الْإِطْطَارِ)، (مَكث وَمَكْث) هەردووکیان واتە: مانەو هه گەڵ چاوه پوانییدا.

(٦) - ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ﴾، به دنیایی هەقمان بۆ هینا بوون، ئەمە یان قسە ی فریشتەکانه، که وه حییان هیناوه، په یامی خویان هیناوه بۆ پیغه مبه ران، ئه وانیش به مرو فەکانیان راگه یاندوه، یان فرمایشتی خوا یه راسته وخۆ: ئیمه هەقمان بۆ هینا بوون، ئه وه هەقش بریتی بوو له خوا به یه کگرتن، بریتی بوو له وه که مرو ف بۆ تاقیکردنه وه دروستکراوه، مرو ف ژایانی هه تا هه تایی چاوه پێی ده کات له پڕۆژی دوا ییدا، که ئه و ژایانه هه تا هه تاییه بنیات ده نرێ، له سه ر ئه وه ی ئه و ژایانه دنیا ییه ی چۆن گوزه راندوه؟!.

(٧) - ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ﴾، به لام زۆربه تان هەق تان دەدزا، وشە ی که پهان دیش به کاردی، ده لێن: ده یکه به یئین، به کوردی ده لێن: ده یدزی، واتە: رقی لێی ده بیته وه، که یفی پێی نایه ت، دانووی له گەڵ ناکو ئن، بۆچی ده فەرموی: ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ﴾، به لام زۆربه تان هەق تان دەدزا، که یفتان پێی نه ده هات؟

وه لاهه که ی: ئه وانە ی رقیان له هەق بووه، هوکمرانه خۆ به زلگرو خۆ سه پینه کان بوون، چونکه ئه وه هەق له گەڵ به ر ژوه ندی ناهه رعی و ناره وای ئه واندا تیکگیراوه، به لام زۆرینه یه کی شو ئنکه وتووی هه لّخه له تاو هه بوون، په نگه هه قیان هه ر نه ناسی ئی، یا خود رقیان له هەق نه بو ته وه هه قیان نه دزا وه، چونکه له گەڵ هیه چ به ر ژوه ندیه کیاندا تیک نه گیراوه، به لکو په نگه له دلّوه، ئه وه هه قه یان زۆریش خۆ شو یستبێ، نه که هه ر نه یاندزایی و، رقیان لێی نه بوو بێ، به لام له به ر

ئەوئەي لەلایەن دەسلەتدارەکانەو، لەسەریان بە مەرج گیرا بوو، کە دەبێ شوێنکەوتوویمان بن و، سەر بەرەو لای خوا بەرز نەکەنەو، تەماشای پەيامی خوا نەکەن، بەلکو دەبێ کۆیلەي ئەوان بن، بۆيە گوێیان نەدەدا ئەو هەقە، هەرچەندە بە هەقیشیان دەزانی، کە ئیستاش هەر وایە، ئەوانەي شوێن حیزبە عەلمانییەکان دەکەون و، ملکەچ دەکەن بۆ پزێمە ستەمکارە خۆسەپێنەکان، دەزانن هەق چۆنەو ناھەق چۆنەو، دانیشی پێدا دێن، دێ بۆ لات دەلێ: بَلِّيم چي، ژيانم وا دەسووړي، واتە: ژيانەکەي تیرەي پێ گرنگترە لە ژيانەکەي ئەولا و، رازيیکردنی ئەو کەسەي کردوویەتی بە کۆیلەو ژیر دەست، پێی گرنگترە، لە رازيیکردنی خوا!!.

ئەو (ولكن أكثرکم للحق کارهون) لێرەدا ئیشکالێک دروست دەکات، ئەوئەي ئەوئەيە کە: هەمیشە ئەوانەي خۆسەپێن و، خۆشگوزەران و خۆفەرزکەرن بەسەر خەلک و جەماوەردا، کەمینەن و، خەلک و جەماوەرە هەلخەلەتاوو شوێنکەوتوووەکەیان زۆرینەيە!!، بەلام دەگونجێ مەبەست ئەوئەي، زۆرەي خەلکە فریو خواردوووەکەش، چونکە شوێنکەوتووێ کەمینە ستەمکارەکە بوون، هەمان حوکمی وانیان هەبوو.

(۸) - ﴿أَمْ أَلْمَمُوا أَمْرًا﴾ یان ئایا ئەوان بپاریکیان داو؟ یاخود ئەوان پیلانیکیان گێراو و تەگبیریکیان کردو؟ وشەي: (أَمْ: لِلْإِشْرَابِ الْإِنْتِقَالِي مِنْ حَدِيثٍ إِلَى حَدِيثٍ)، ((أَمْ) بمعنی (بل أ: (بَلْ أَلْمَمُوا أَمْرًا))، واتە: بەلکو ئایا ئەوان تەگبیریکیان کردو، چونکە (أَمْ) بۆ گواستنەوئەيە لە قسەيەکەو بۆ قسەيەکی دیکە، کە دیارە پرسیارکردنەکە، پرسیارکردنی ترساندن و هەرەشەلێکردن، نە پرسیارکردنی نکوولێلێکردن، واتە: هەم هەرەشە لێکردن، هەم چەسپاندنی ئەو کارەيە کە ئەوان کردوویانە.

(۹) - ﴿فَإِنَّا مُبْرِمُونَ﴾ بە دلتیایی تێمە، بپاردەر و نەخشەدانەرین، ((إبرام) ئە سەلدا بە مانای هۆننەوئەي پەتێک و چینی دێت، ئەگەر بە مەحکەمی بچێ، بەلام لێرەدا خوازاراوەتەو، بۆ دانانی نەخشەيەکی پتەوو دڵ لەسەر چەسپاندن جێبەجێکردنی.

(۱۰) ﴿أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾، يان ئايا پېتيان وايه تيمه پنهان و چپه يان نازانين، (السّر: مَا يَخْفَوْنَهُ فِي أَنْفُسِهِمْ، وَالنَّجْوَى: مَا يَتَنَاجَوْنَ بِهِ فِيَمَا بَيْنَهُمْ)، (سر): ئه وه يه كه له دلى خو ياندا پنهان يان كردوه، (نجوى) ش ئه و چپه چپ و فسكه فسكه يه، كه له به ينى خو يان دا كردو ويانه، كورده واريى ده لىن: چپه يى كرد، سر كه سر كى كرد، فسكه فسكى كرد.

(۱۱) ﴿بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ﴾، با، (ههم پنهان يان ده زانين و ههم قسه يى چپه يان ده زانين و)، تيردراوه كانيشمان له لايانن ده نووسن، ههر چى ده يكه ن و ده لىن ده ينووسن، به لكو نيته و تيراده كانيشيان ده نووسن، وه ك له فهرمايشتى پيغه مبه ردا ﷺ هاتوه: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِذَا هُمْ عَبْدِي بِحَسَنَةٍ، وَلَمْ يَعْمَلْهَا، كَتَبْتُهَا لَهُ حَسَنَةً، فَإِنْ عَمِلَهَا كَتَبْتُهَا عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِ مَائَةٍ ضَعْفٍ، وَإِذَا هُمْ بِسَيِّئَةٍ، وَلَمْ يَعْمَلْهَا لَمْ أَكْتُبْهَا عَلَيْهِ، فَإِنْ عَمِلَهَا كَتَبْتُهَا سَيِّئَةً وَاحِدَةً»} (أخرجه مسلم: ۳۴۹).

واته: ئه بوو هو ره يره خوا لى پازى بى، ده لى: پيغه مبه رى خوا ﷺ فهرمووى: خوا (عَزَّ وَجَلَّ) فهرموويه تى: به نده كه م ئه گهر نيته يى چا كه يه كى هيناو بوى نه كرا، (نه ك لى په شيمان بيته وه)، چا كه يه كى بو ده نووسم، بىگومان ئه گهر كردى به ده (۱۰) چا كه بوى ده نووسم، تاكو هه وتسه د (۷۰۰)، ئه گهر نيته يى خراپه يه كيشى هاته دل و نه يكرد، له سه رى نانووسم و، ئه گهر كردى خراپه يه ك ده نووسم.

بىگومان كه ده فهرموى: ﴿وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ﴾، مه به ست له فرشته كانه، كه ده تير رى ن و تير راون، تاكو كرده وه يى مرؤفه كان بنووسن و ئاگيان لى بيت و تو ماري بكه ن، وه ك له سوو ره تى (ق) دا ده فهرموى: ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَيْنٌ﴾، واته: هيج قسه يه ك نابى ژى، مه گهر چاود تير يكى ئاماده له لايه تى، ئنجا ئايا نووسينى فرشته كان، نووسينى راسته قينه يه، يا خود مه جازه، بو سه ر ژمىرو پاراستنى؟ ئه وه به س خواى په روهر دگار ده يزانى، به لام ئه گهر

مروُف بتوانى، بە دەنگ و وینەوێ شت تۆمار بکات، بە تەئکید فریشتەکانى خوا، کە خوا ﷻ بە تايبەت بۆ ئەوێ داناون، ئامیرو ھۆکارى زۆر پێشکەوتووتر، کە کردەوێ مروُفەکان و ھەلسوکەوتیان و قسەکانیان، بەلکو نیەت و نیازو مەبەستیشیان تۆمار بکات، بە دەستیانەوێو بە کارى دینن.

لێرەدا دوو شوێنەوار دینن:

أ- (رُويَ أَنْ ابْنَ مَسْعُودٍ قَرَأَ (وَنَادَا يَا مَالُ) بِحَذْفِ الْكَافِ عَلَى التَّخِيمِ، فَذَكَرَتْ قِرَاءَتُهُ لِابْنِ عَبَّاسٍ فَقَالَ: مَا كَانَ أَشْغَلَ أَهْلَ النَّارِ عَنِ التَّخِيمِ)، واتە: گێردراوێ ئەوێ کە عەبدوللای کورێ مەسعوود وشەى (وَنَادَا يَا مَالُ)ى، خوێندووەو بە: (وَنَادَا يَا مَالُ)، کە ئەمە لە زمانى عەرەبیدا بنچینەى کە پێى دەگوێرێ: (ترخیم)، ئەویش ئەوێ کە پیتی دواى وشەى لایبردێ، بڵێ: (یا مَالُ)، لە جیاتى بڵێ: (یا مَالُ)، ئەو خوێندەوێ بەو عەبدوللای کورێ عەباس (خوا لێیان پازى بێ) باسکراو، ئەویش گوتووێ: خەلکى دۆزەخ زۆر لەو سەرقالترن ئاگایان لە (ترخیم) بێ!

کە ئەو بنچینەى کى پەوانیژییە، نایانپەرژێ بیر لەو وردە شتانە بکەنەو!

کە دەفەرموێ: ﴿لِيَقْضِ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ﴾، (الْقَضَاءُ: الْإِمَاتَةُ)، تەواو کردن، کۆتایی پێهێنان، بەلام (ل)ى سەر: ﴿لِيَقْضِ﴾، (لَا مَ الْأَمْرَ مَعْنَى الدَّعَاءِ)، لامە کە بۆ فەرمانە، بەلام بە تەئکید بە مانای پارانەوێ، ئەگەرنا فەرمان بەسەرچیدا دەکات!!

ب- لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا کە دەفەرموێ: ﴿أَمْ أَمْرُكُمْ أَمْ فَإِنَّا مُرْمُومُونَ﴾، (الْقُرْطَبِيُّ) لە تەفسیرەکەى خۆى دا^(۱) ئەم دەقە دینى: (قَالَ مُقَاتِلٌ: نَزَلَتْ فِي تَذْبِيرِهِمُ الْمَكْرَ بِاللَّيْلِ ﷻ فِي دَارِ النَّدْوَةِ حَيْثُ اسْتَقَرَّ أَمْرُهُمْ عَلَى مَا أَشَارَ بِهِ أَبُو جَهْلٍ عَلَيْهِمُ، أَنْ يَبْرَزَ مِنْ كُلِّ قَبِيلَةٍ رَجُلٌ لِيَشْتَرِكُوا فِي قَتْلِهِ، فَتَضَعَفَ الْمُطَابَقَةُ بِدَمِهِ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ، وَقَتَلَ اللَّهُ جَمِيعَهُمْ فِي بَدْرٍ).

وانه: موقتىل (كە يەككە لە زانايان شوئىنكە وتوووان دواى ھاوھلەن)،
 كوتووويه تى: ئەم ئايەتە لە باردى نەخشە دانانپانە لە دژى پىغەمبەر ﷺ لە (دار
 النَّدْوَة) دا، كاتىك رايان لە سەر ئەو ھەسپا، كە ئەبوو جەھل ئامارەى پىكرد
 بوو، ئەوئىش ئەو ھەسپا ھەر ھۆزىك، پياوئىك بى، تاكو ھەموويان لە كوشتى
 پىغەمبەردا ﷺ بەشدار بن، دواى داواكردنى غزمەكانى بە خوئىنى پىغەمبەر ﷺ
 بىھيز بى، و، شەريان لە گەل ئەو ھۆزانەدا پى نەكرى، ئەم ئايەتە لەو بارەو
 ھاوتە خوارەو، خواش ھەموو ئەوانەى لە جەنگى بەردا فەوتاند.

ئەو واى كوتو، بەلام من پىم وايە: ھاىتە خوارى ئەم ئايەتانەو، ئەم
 سوورەتە زووتر بوو، لەو نەخشە و پىلانەى، كە لە كۆتايى قۇناغى مەككەدا،
 وانە: سالى سىزدەھىمى پىغەمبەرايە تىي دا، ھۆزى قورەيشى بىپروا كىشاوانە لە
 دژى پىغەمبەر ﷺ بەلام بىگومان ئەوان، بەس بۆ ئەو كارە تەگىريان نەكردو
 نەخشەيان نەكىشاو، ھەمىشە خەرىكى نەخشە كىشان و كۆبونو ھەسوون، لەو
 كۆرو مەجلىسەى خوئاندا، لە دژى پىغەمبەر ﷺ و چۆنە تىي بەرھەلستىي كردنى
 پەيامەكەى.

مهسه له ی دووهم:

فرمانکردنی خوا به پیغمبره که ی، که بفهرموئ: نه گهر (خوا ی) به بهزه یی پۆله ی هه بئ، من یه که مینی په رسته ران ده بم بۆ! به لام پاکیی بۆ په روه ردگاری گه ردوون، له وه ی خوا ی پئ وه سف ده که ن، دوا ییش خوا ﷺ فرمان ده کات به پیغمبر ﷺ، که لیان گه پئ، له سه ر تیرانی قسه ی پووچ و گه مه به رده وام بن، هه تا ده گه نه پۆژی دیداریان:

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ﴾ (۸۱) سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۸۲﴾ فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿۸۳﴾

شیکردنه وه ی ئه م، ئایه تانه، له پینج برگه دا:

۱- ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ﴾، بلن: نه گهر (خوا ی) به بهزه یی پۆله ی هه بئ.

(وَلَدٌ) خویندراییشه ته وه: (وَلَدٌ).

۲- ﴿فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ﴾، من یه که مینی په رسته رانم، زانایان چه ند واتایه کیان بۆ لیکداونه وه:

۱- گریمان خوا ﷺ پۆله ی هه بئ، من یه که مینی ئه و که سانه ده بم، که ئه و پۆله یه ی خوا ده په رستن، چونکه مادام پۆله ی خوا بئ، گریمان راست بئ، پۆله ی خوا بئ، شایسته ی ئه وه یه، وه ک خوا ﷺ به رستری.

۲- ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ﴾ (إِنْ) لابه ره (الثَّافِيَةِ) یه، واته: (مَا كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ)، (خوا ی) به بهزه یی هیه پۆله ی ئیه.

۳- ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ﴾ (إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ، فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ لِلرَّحْمَنِ، سَوَاءٌ كَانَ لَهُ وَلَدٌ أَمْ لَا، وَهَذَا إِرْحَاءٌ لِلْعِنَانِ، أَيْ: أَنْزَلَ اللَّهُ عَنِ الشَّرِيكِ)، نه گهر (خوا ی) به بهزه یی

رۆلەي هەبێ، وەك ئێوە ئیددیعیای دەكەن، من یەكەمین كەسم كە بەندایەتی بۆ خوا دەكەم، رۆلەي هەبێ یان نەبێ، ئەمەش جوۆرێكە لە بە دەمەوێدانى بەرانبەرەكەت، كە یەكسەر لە دەمارى نەدەى و بڵێی: باشە وەرن با لێی بكۆلینەو، داخۆ دەگونجێ خوا رۆلەي هەبێ؟!

۴- ئەگەر (خوای) بە بەزەیی رۆلەي هەبێ، من یەكەمین كەسم، كە قسەكەي ئێوە بە درۆ دادەنێم و، خوا بە تاك دەگرم و هەر كەسێك بە راستی خوا بپەرستێ، رۆلەو وەچەي پال ناداتە لا، چونكە خوا ﷻ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (الشورى: ۱۱) .

هەڵبەتە ئەوەی كە لە هەموو مانایەكان بەهێزترە، یەكەمیانە، دوايش هێ چارەمیان، بەلام ئەوە كە (إِنْ لِّرَّحْمَةِ الشَّارِطِيَّةِ) نەبێت و (النافية) بێ، واتە: (مَا كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ)، ئەمە وەك زانیان گوتووینە: لە شوێنی دیکەدا هاتو، لەم سیاقەدا ئەو مانایە سوودیکی وا بە دەستەو نادات.

زانیان گوتووینە: كاتی خوێ حەججای كۆری یوسووفی سەقەفی، سەعیدی كۆری جوبەیری گرتو، خوا ﷻ لە سەعیدی كۆری جوبەیر پازی بێ و لێی خوێش بێ، زانیەکی زۆر گەورە بوو، حەججای بە زولم كۆشتووینەتی، گوتووینە: (هَذَا التَّعْبِيرُ مِثْلُ قَوْلِ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ لِحَجَّاجٍ عِنْدَمَا قَالَ لَهُ: وَاللَّهِ لَأُبْدِلَنَّكَ بِالدُّنْيَا نَارًا تَلْظِي، قَالَ سَعِيدٌ: لَوْ عَرَفْتُ أَنَّ ذَلِكَ إِلَيْكَ مَا عَبَدْتُ إِلَّا هَؤُلَاءِ)، ئەمە لە زۆر لە تەفسیرەكان دا هاتو، بۆ نموونە لە تەفسیری (البحر المديد في تفسير كتاب الله المجيد) دا^(۱)، (إِبْنُ عَبَّاسٍ)، دەلێ:

ئەم تەعبیرە وەك قسەي سەعیدی كۆری جوبەیر، كە حەججای گرتی و پێیگوت، ژيانى دنیاى بۆ دەگوێم بە ئاگریكى بلیسەدار، سەعیدیش گوتی: ئەگەر زانیام ئەوە بەدەست تۆیە، بێجگە لە تۆ هیچ پەرستراویكەم نەدەپەرست، واتە: ئەوە بەدەست تۆیە، داخۆ من دواي ئەوەی دەمکوژی و دەمرم، دەچمە کوێ؟!

هه‌لّه‌ته حیکمه‌تی تهو ته‌عبیره ته‌ویه، وا له هاویه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان بکات گوئی بگرن، به هوی ته‌وه‌وه که ئومیدیان وه‌به‌رده‌نی، له‌گه‌لیدا بگه‌نه ته‌نجامیک، به‌لام ته‌گهر ههر له ریوه، له ده‌ماریان بدات، بئگومان گوئی بو ناگرن، ده‌توانین بلّین: تهو ته‌عبیره وه‌ک تهو ئایه‌تانه‌ی سووره‌تی: (سَبَّأ) وایه، که خوا ده‌قه‌رموی: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (۲۱) ﴿قُلْ لَا تَسْتَلُوبُ عَمَّا أُجْرَمْنَا وَلَا نَسْتَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (۲۲) ﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ (۲۶) که ته‌مه له زمانی عه‌ره‌بییدا پیی ده‌گوتری: (إِرْخَاءَ الْعِغَالِ لِلْخَصْمِ)، بواردان به ده‌مه‌قائیکه‌رو جله‌و شلکردن بو به‌رانبه‌ره‌که‌ت، تا‌کو ناماده‌بی قسه‌ت له‌گه‌ل بکات.

(۳) - ﴿سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾، پاکیی بو په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زهوی، په‌روه‌ردگاری عه‌رش، له‌وه‌ی ته‌وان په‌روه‌ردگاری پی وه‌سف ده‌که‌ن،

ته‌مه هه‌ندیکیان ئاویان مانا کردوه: (أَسْبَحُ اللَّهَ عَمَّا يَقُولُونَ وَيَصِفُونَ بِهِ اللَّهَ)، خوا به پاک ده‌گرم له‌وه‌ی ته‌وان ده‌یلّین و خوی پی وه‌سف ده‌که‌ن.

(۴) - ﴿فَذَرَهُمْ خَوْضًا وَيَلْعَبُوا﴾، لیان گه‌ری با تیپرژین و، یاری و گه‌مه بکه‌ن، یانی: با ههر برژینه ئیو قسه‌ی پووچ و به تاله‌وه، قسه‌ی وا بکه‌ن که له گه‌مه و یارییه‌وه نیزیکه‌و، زیاتر له گه‌مه و یاری ده‌چیت، تا‌کو قسه‌ی هه‌ق و راست.

(۵) - ﴿حَقٌّ يُلْقَوْنَ يُومَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ﴾، تا‌کو ده‌گه‌نه تهو رۆژه، که به‌لّینیان پیدراوه، ﴿حَقٌّ يُلْقَوْنَ﴾، خویندراویشه‌ته‌وه: (حَتَّى يُلْقُوا)، هه‌تا‌کو ده‌گه‌ن، ته‌گهر بلّین: (يُلْقُوا) له‌سه‌ر کیشی (مُفَاعَلَة) یه‌و، بو به‌شدارییکردن (مَشَارَكَة) ه، به‌لام ته‌گهر (يُلْقُوا) بی، واته: تا‌کو پیی ده‌گه‌ن، دیاره تهو رۆژه‌ی به‌لّینیان پیدراوه، یان هه‌ره‌شه‌یان پیی لیکراوه، یان سزای دنیا، یان سزای رۆژی دواپیه، یاخود هه‌ردووکیانه.

مەسەلەى سىيەم:

ناساندنى خۋاى بەرزى مەزن، لە ميانى چەند سيفەت و کردەوہ يە کيدا،
وہک حوکمرانىي پەھاي گەردوون و، ھەبوونى زانیاری ھاتنى ئاخیر زەمان و،
بە دەست بوونى تکاو، بەدیھنەر بوون بو تیکرای مروّفەکان:

خو (خو) دەفرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ
الْعَلِيمُ﴾ (۸۴) ﴿وَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ
وَأِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (۸۵) ﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ شِئَ
بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (۸۶) ﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (۸۷)

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە یازدە برگەدا:

(۱) - ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ﴾، ئەو (خو) ئەو کەسە یە،
کە ھەم لە سەرى، (لە ئاسمان) پەرستراو، ھەم لەسەر زەویش، واتە: (ھو مەعوود فی
العالم العلویّ وَالْعَالَمِ السّفلیّ)، ھەم لە جیھانى سەرى و، ھەم لە جیھانى خوارى، ھەر
ئەو پەرستراو، واتە: ھەر ئەو شایستەى پەرستراو، دەنا پەرستراوى دیکە ھەن، بەلام
پەرستەکنەیان نا ھەقە.

(۲) - ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾، بەس ئەویش کارزانی زۆر زانایە، واتە: خو (خو) وەسف
کراو بە حیکمەتى تەواو و، بە زانیاری تەواو، بە جوړیک کە پێویستى بە حیکمەت و
زانایارى ھیچ کەسى دیکەو، ھیچ شتیکى دیکە نیە.

(۳) - ﴿وَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، بەرزو بە پێزەو بەردەوامە،
ئەو کەسەى حوکمرانىي ئاسمانەکان و زەوى و، ئەوہى دەکەوێتە نێوانیانەو، ھى و یەو
بەدەست و یە.

- (۴) - ﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ زانیاری کاتەکه (ساعة)ش تەنیا لە لای ئەو، (ساعة) وەك زۆر چار گوتوو مانە: یان مەبەست ئاخیر زەمانە، یان قیامەتە، یان پۆژی دوا ییە بە هەردوو قوناغە کە یەو، وشە (ساعة) لە ئەسڵدا بە شیکە لە کات، بە لām وەك زاراوە یەك بە کارهاتو، بۆ کاتی هاتنی ئاخیر زەمان، یاخود قیامەت، یاخود پۆژی دوا یی بە گشتیی.
- (۵) - ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، تەنیا بۆ لای ویش دەگێردرێنەو، خوێندراویشە تەو: (وَالَيْهِ تَرْجَعُونَ)، بەس بۆ لای ویش دەگەرێنەو.

لێرەدا کە دەفەر مۆی: ﴿وَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، ئەمە هەواڵدانیکە بە کارهێنراو لە ستایشکردنی خوا دادا ﷻ، کە مانای (تبارک) واتە: خوا خاوێن پێزو بەرز یی و بەردەوام یی، لەبەر ئەو ی (تبارک) لە سەر کیشی (تفاعل) بەهیزی ئەو مانایە دەگە یەن، کە لای داتا شراو، چونکە پێگە ی (تفاعل) بۆ کاریکە، لە نێوان دوو لایەن دا دەکری، وەك (تَقَاتَلَا وَفَارَا)، پێکەو هەنگان، پێکەو هەمە قاتیان بوو، بە لām لێرەدا کە بە کار دەهێنری بە یی بەرانبەر پەچاو کردنیک، مانای وایە ماناکە ی بەهیزە، واتە: ئەو پەری پێزو هێزو بەردەوام ی بۆ خوای بەرزو مەزنە، ئنجا مانایە کە ی ئاوی لێدیتەو: خوکرمان یی ئەم جیهانە، کە کۆتایی دی و، جیهانی دیکە کە دی و بەردەوام دەبێ، هەر هی ئەو، سەرەنجامیش تەنیا بۆ لای ئەو.

- (۶) - ﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفْعَةَ﴾، ئەوانە ی کە لە جیاتی وی (خوا)، یان جگە لە وی، لێیان دەپارێنەو، هێچیان تکا کردیان بە دەست نیە.

- (۷) - ﴿إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ﴾، مەگەر ئەوانە یان کە شایە دیی دەدەن بە هەق، واتە: شایە دیی دەدەن بە یەکتایی خوا، شایە دیی دەدەن بە راستیی پێغەمبەری خوا ﷺ. تەنیا ئەوانە توانای تکا کردیان هە یە لە لای خوا.

- (۸) - ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، شایە دیی بە هەق دەدەن و ئەوان دەشزانن، واتە: بە بەرچاو روونیەو شایە دیی دەدەن، ئەمە واتایەکی.

ۋاتايەكى دىكەي، ﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ﴾، ئەوانەي كە لىيان دەپارېئەو، تەكا كەردىيان بەدەست نى، ﴿إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ﴾، واتە: (إِلَّا لِمَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ)، مەگەر ئەوان تەكا بىكەن بۇ كەسەك، كە شاھىدەي دەدا بە ھەق، يانى: مەگەر تەكا بىكەن بۇ كەسەك، كە ئەھلى ئىمان بووبى و، ئەو ھەقەي خوا ﷻ بە پىغەمبەرەن دا ناردوويەتى، ئەوان قىووليان كەردى، ئىمانيان پى ھىئابى، ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، ئىجا بە بەرچاۋ پوونى و شارەزايىشەو، قىووليان كەردى، نەك ھەر بە لاسايىكەردنەو كۆرەنە.

(الطبري) ئەم ئايەتە قورئاننىيە، بە دوو جۆر مانا دەكات:

۱- (لَا يَمْلِكُ عِيسَى وَغَزِيرَ وَالْمَلَائِكَةُ الَّذِينَ يَعْبُدُهُمْ هَؤُلَاءِ الْمُشْرِكُونَ وَلَا يُؤْمِنُونَ، بِالسَّاعَةِ، الشَّفَاعَةَ عِنْدَ اللَّهِ لِأَحَدٍ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ، يَعْنِي بِهِ عِنْدَهُمْ إِلَّا لِمَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ، فَوَحَّدَ اللَّهَ وَأَطَاعَهُ عَلَى عِلْمٍ مِنْهُ وَيَقِينُ بِتَوْحِيدِ اللَّهِ)^(۱)، واتە: عىساۋ عوزەيرو ئەو فرىشتەنەي، ئەو ھاۋەش بۇ خوا دانەرەنە دەيانپەرستى، كە بىروايان بە پۇژى دوايى نى، تەكا كەردىيان لە لای خوا بەدەست نى، بۇ ھىچ كەس، مەگەر كەسەك كە شاھىدەي بەدات بە ھەق، كەسەك خوا بە ھەك بگرى و، بىپەرستى و فەرمانبەرى بۇ بىكات، لە پووى زانىارى و يەقىنەو.

يانى: عىساۋ عوزەيرو فرىشتەكان، تەنبا تەكا بۇ ئەوانە دەكەن، كە ئەھلى ئىمان.

۲- (وَلَا تَمْلِكُ الْآلِهَةُ الَّتِي يَدْعُوها الْمُشْرِكُونَ وَيَعْبُدُونَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ، الشَّفَاعَةَ: إِلَّا عِيسَى وَغَزِيرَ وَذَوُوهُمَا، وَالْمَلَائِكَةُ الَّذِينَ شَهِدُوا بِالْحَقِّ، فَأَقْرَبُوا بِهِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ حَقِيقَةَ مَا شَهِدُوا بِهِ)، واتە: ئەو پەرستراۋانەي ھاۋەش بۇ خوا دانەرەكان دەيانپەرستى و لىيان دەپارېئەو، تەكا كەردىيان بەدەست نى، جگە لە عىساۋ عوزەيرو ئەوانەي ەك ئەوان و، فرىشتەكان، ئەوانەي شاھىدەيان داۋە بە ھەق و، دانيان پىدا ناۋەو، زانىۋىشيانە، واتە: ئەوئەي كە شاھىدەيان

پیداوه، زانیاری و دښایان له باره‌ی چیه‌تیه‌وه هه‌بووه، که‌واته: په‌رستراوه‌کانی دیکه، چ‌په‌یکه‌رو دارو به‌رد بووبن، چ‌شه‌یتان و مروؤف بووبن، هه‌رچی بووبن، که‌ئو شایه‌دیدانه به‌هه‌قه‌یان نه‌بووه، ئه‌وانه توانای تکارکردیان نه‌.

که دهفه رموی: ﴿إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ﴾، ده لئ: (الشَّهَادَةُ بِالْحَقِّ: الإقرار بتوحيد الله)، بریتیه له دانپنن به یه کتایی خوادا ﷺ، که دهشفه رموی: ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، واته: (وَيَعْلَمُونَ حَقِيقَةَ تَوْحِيدِهِ)، واته: له پرووی زانیاری و بهرچاو روونیه وه ئهو شاهه دییه دهدهن و، چیه قی ئهو به کتاییه ی خوا ده زانن.

ئەمە دەشوبەيتتە ئەو ئايەتەي لە سوورەتەي (النجم) دا ھاتو: ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُعْنِي شَعْنُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَرِضًى﴾ (۶۱) واتە: زۆر فريشتە ھەن لە ئاسمانەکاندا، تا کاردنە ئەوان ھيچ سوودێکی نە، مەگەر دواي ئەوھي خوا مۆلەت دەدا، بۆ ھەر کەسێک کە بپەھوي، و، پرايزش بێ (شەفاعەت و تکاي بۆ بکړي).

۹- ﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ﴾، نه گهر لئیان پرسی: کی نه وانی هیتاوه ته دی، کی دروستی کردوون؟ نه مه پرسیارکردنی چه سپاندنه، لیره دا پرووی دواندن له پیغهمبره ﷺ باخود له که سئگی دیار بیکراو نه.

(۱۰) ﴿لَقَوْلُنَا اللَّهُ﴾ {نہ گہر لیان پرسی کی ٹہوانی دروست کردوہ؟} زور بہ
جہ ختکردنہ وہ وہ دہلین: خواہ

(۱۱) ﴿فَإِنْ يَوْفُقُونَ﴾، کهواته: به‌رو کوئی لا ده‌دریڼ؟ یاخود: چوڼ لا ده‌دریڼ؟ (أَيُّ: اِسْمُ اسْتِفْهَامٍ عَلَى الْمَكَانِ، فَمَحَلُّهُ نَصَبٌ عَلَى الظَّرْفِيَّةِ، أَي: إِلَى أَيِّ مَكَانٍ يَصْرَفُونَ؟!؛ به‌رو چ شویتیک لا ده‌دریڼ؟ یاخود چوڼ چوڼی لاده‌دریڼ، واته: له په‌رستی خوا، بو په‌رستی غیری خوا لاده‌دریڼ، له حالیکدا که خوا به‌دیپته‌ریانه‌و، خوا په‌ره‌ردگارو مشور وخوانه، ﴿يَوْفُقُونَ﴾: (أَفَكُهُ عَنْ كَذَا، يَأْفِكُهُ أَي: صَرَفَهُ عَنْهُ)، واته: لایدا له‌و شته.

مه سه له ی چواره و کو تایی:

خوا ۱۰۰ ناگاداری سکا لای پیغه مبه ره که یه تی ۱۰۰، له چنگ گه له که ی که بر و ا
 ناهین، نه ویش فهرمانی پیده کات، به رو و لئ وه رگیزانیان و پشتگوئی خستیان،
 تا کو کاتی خویان دی:

خوا ۱۰۰ ده فهرموئ: ﴿وَقِيلَ يَرْبِ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ۸۸ ﴿فَاصْفَحْ
 عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَّمَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ ۸۹

شیگردنه وی ئەم دوو ئایه ته، له سئ برگه دا:

۱- ﴿وَقِيلَ يَرْبِ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ گوتراوه که یی: ئە ی پهر وه ردگارم!
 ئەوانه کو مه لیکن بر و ا ناهین، خو ئنراویشه ته وه: ﴿وَقِيلَ﴾، که بیگومان رانا وه که ی بو
 پیغه مبه ر ۱۰۰ ده چیتته وه، ئنجا ئە گهر ﴿وَقِيلَ﴾ بئ:

أ- ئنجا ئە گهر ﴿وَقِيلَ﴾ بئ: ﴿قِيلَ﴾، واته: قسه، ﴿الْقِيلُ: مَصْدَرُ قَالَ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ اسْمٌ مُرَادٌ بِهِ الْمَفْعُولُ، أَيِ:
 الْمَقُولُ، مِثْلُ الذَّبْحِ مَعْنَى مَذْبُوحٍ، وَالْمَعْنَى: مَقُولُهُ، وَالضَّمِيرُ الْمُضَافُ إِلَيْهِ (قِيلَ)، ضَمِيرُ الرَّسُولِ ۱۰۰ بِقَرِينَةِ
 السِّيَاقِ﴾، وشه ی ﴿قِيلَ﴾ چا وگی ﴿قَالَ﴾، یه، نا ویکه مه به ست پئی: به رکار ﴿مَفْعُولُ بِهِ﴾، واته: گوتراوه که ی،
 وهك ﴿ذَبَحَ﴾ به مانای ﴿مَذْبُوح﴾، واته: سه ر برا و، که واته: که ده فهرموئ: ﴿وَقِيلَ﴾، واته: گوتراوه که ی
 پیغه مبه ر ۱۰۰ رانا وه که ش له ﴿قِيلَ﴾ دا، ده چیتته وه بو پیغه مبه ر ۱۰۰، که به پئی سیاق دیاره.

واته: گوتراوی پیغه مبه ر ۱۰۰، قسه که ی پیغه مبه ر ۱۰۰، که چی فهرموئ: ﴿يَرْبِ
 إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، ئە ی پهر وه ردگارم! ئەوانه کو مه لیکن بر و ا ناهین،
 ئەمه سکا لاکردنی پیغه مبه ر ۱۰۰ بو و، له چنگ قه ومه که لله ره ق و بیبر وایه که ی.

ب- به لام ئە گهر ﴿قِيلَ﴾ بئ، له حاله تی به رکار ﴿مَفْعُولُ بِهِ﴾ دا ده بئ و، ئەو کاته ش
 ده گیر دیتته وه بو سه ر رسته ی پیتی، که ده فهرموئ: ﴿أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ
 وَنَجْوَاهُمْ﴾، ئایا پییان وایه که تیمه قسه ی په نهانی ئەوان و چه چی ئەوان نابستین؟

لیره ش ده فہرموی: (وَقِيلَ) واتہ: ہم چہو قسہی پہنہانی ٹہوان دہ بیستین، (وَقِيلَ) ہم قسہی پیغہمبہریش ﷺ دہ بیستین، کہ سکاآی کرد بو لای خوا ﷻ لہ دست قہومہ کھی، فہرموی: ٹہی پەرورہ دگارم! ٹہوانہ کؤمہ لیکن برؤا ناہین.

شارہ زایانی پڑمانی عہرہ بیی، دہ لّین: (قِيلَ) چاوگہو (نُصِبَ عَلَى أَنَّهُ مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ أَي: يَسْمَعُ وَيَعْلَمُ، قَوْلُهُ: ﴿يَرْبِّ إِنَّا هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يَوْمُنُونَ﴾، یائی: (قِيلَ) مہنصوبہ وک بہرکاری رہا، یائی: خوا قسہ کھی دہ بیستین و دہ زانن: (یا رب...)، بہ لّام نہ گہر (قِيلَ) بی، دہ چیتہ وہ بو: ﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾، واتہ: (وَعِنْدَهُ عِلْمٌ قِيلَ)، ہرورہا زانباریشی ہہیہ، خوا ﷻ بہ فرمایشتہ کھی پیغہمبہر ﷻ کہ سکاآی لہ دست گہلہ کھی کردوہ.

ہہ لّہ تہ پیغہمبہران (علیہم صلاۃ والسلام) لہ چہند شوینکی قورٹاندا، لیان گپدراروہ تہ وہ کہ سکاآیان کردوہ بو لای خوا ﷻ، بو وینہ:

۱- لہ سورہتی (الفرقان) دا: ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَرْبِّ إِنَّا قَوْمٌ اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾، واتہ: پیغہمبہر ﷻ فہرموی: ٹہی پەرورہ دگارم! کؤمہ لہ کہم، خہ لکہ کہم، ٹہم قورٹانہ یان واز لی ہینا.

۲- ہرورہا لہ سورہتی (نوح) دا، نوح علیہ السلام، سکاآی بو لای خوا کردوہ: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَوْلَا نَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَذْهَبْ دُعَاؤِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾﴾، نوح علیہ السلام چہند سکاآیہ ک دہ کات بو لای خوا ﷻ.

۳- ہرورہا لہ سورہتی (الدخان) دا: ﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ خُجْرُمُونَ﴾، موسا علیہ السلام، لہ پەرورہ دگاری پارایہوہ، ٹہوانہ کؤمہ لیکی تاوانبارو خرابہ کارن.

کہواتہ: ٹہمہش سکاآی پیغہمبہری خاتہ مہ ﷻ، لہ دست گہلہ کہللہ رہق و سہرکیشہ کھی.

(۲) ﴿فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ﴾ چاوپۇشپان لى بىكە، ياخود پوويان لىۋەرگىرە بلى: سەلام، خویندراویشەتەۋە: (قَسَوْفَ تَعْلَمُونَ)، واتە: بەشۋەى دواندن لەمەودوا ئىۋە دەزانن، ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: دواى ئەۋەى ئايەتەكانى فەرمان كىردن، بە جەنگ و جىھاد ھاتوونە خوارى، ئەمە نەسخ بۆتەۋە، چونكە خوا ﷻ فەرمان بە پىغەمبەر ﷺ دەكات: پوويان لىۋەرگىرە، ياخود چاوپۇشپان لى بىكە، لە مافى خۆت، كە بەبى نەزاكەت دەتدوينن و تۆمەتت بۆ ھەلدەبەستن، قسەى خراپت لە بەرانبەردا دەكەن، لە ھەقى خۆت چاوپۇشپان لى بىكە، بلى: سەلام، ۋەك زانايان گوتوويانە: (سَلَامٌ مُّوَادَعَةٍ وَمُتَارَكَةٍ)، سەلامكىردنى خوا حافىزى و وازلېھىنان، نەك سەلامكىردنى بلى: ئاشتىي و سەلامەتتيتان لەسەر بى.

(۳) ﴿قَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾، لە مەودوا دەزانن، خوینراۋەتەۋەش: (قَسَوْفَ تَعْلَمُونَ) ئەۋەش شىۋازى ئاۋردانەۋە (التفات)، يانى: لە مەودوا دەزانن ئەى بىپروايەكان! توۋشى چ سزايەك دەبن.

گومان: ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: ئەم ئايەتە نەسخ بۆتەۋە، دواى ئەۋەى ئايەتەكانى فەرمان كىردن بە جەنگ ھاتوونە خوارى.

بەلام وانيە، ھەرچەندە نەك ھەر لىرە، لە زۆر شوئىنى دىكەش دا، ھەموو ئەۋ ئايەتانەى فەرمان دەكەن بە چاوپۇشپىكىردن و پرو لىۋەرگىران و پشتگوئى خست، ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: ھەموو ئەۋانە نەسخ بوونەۋە، بەلام بىگومان ئەۋ بۆچوونە راست نىە، چونكە:

أ- جارى لە قورئانى مەككەيدا، ئايەتى نەسخ كراۋە ھەر ناگونجى ھەبى.

ب- پىغەمبەرى خوا ﷺ لە مەدىنەش كاتى قسەى ناشايستەى ھاۋبەش بۆ خوا دانەرەكان، ياخود ھى جوۋلەكەكان، بەلكو جارى ۋا ھەيە ھى مسولمانانى دل نەخۇشىشى دەبىست، ھەر لاملى تىدەكردن و پشتگوئى دەخست.

ج- ئەو یەکیکە لە پەوشتە بەرزەکانی پێغمبەر ﷺ که خوا ﷻ فرمانی پێکردووە، خۆیان پێ پرازینتەتەووە و شتیکی چەسپاوە، حوکمیکی شەریعی کاتیی نیه، که بگونجی نەسخی بەسەردا بێ، هەرچەندە لە هەموو قورئان دا یەك حوکمی تێدانیە، نەسخ کراپتەووە، بەو واتایە که کاری پێ نەکری.

نجا (محمد أمين الشنقيطي)، له تەفسیرەکهی خۆی: (أضواء البيان)دا، دەڵێ: باسکردنی نەسخ لێرەدا، هیچ پێی تێناچێ، چونکه جهنگ کردن له شوئینك دایه، که پێویستە جهنگی تێدا بکری و، له شوئینکیش دا که پێویست بێ، به پەوشتی جوان و لیۆردەهی و سینگ فراوانیی و، چاوپۆشی مامەلە بکری، ئەویش له شوئنی خۆی دا، وەك له تەفسیرەکهیدا^(۱) گوتووێتی، زانایانی دیکەش لەو بارەو هەمان قسەیان کردووە.

کەواتە: له کۆتایی ئەم سوورەتەدا، خوا ﷻ رایدهگەیەنێ، که ئاگاداری ئەو قسەیهی پێغمبەر ﷺ، که سکالای بۆ لای پەرورەدگاری کردووە: پەرورەدگارم! ئەوانە کۆمەڵێکن بپروا ناهینن، خوای پەرورەدگاریش پێی دەفرموی: ﴿فَاصْفَحْ عَنْهُمْ﴾، پرویان لیۆەرگیرەو، چاوپۆشیان لێ بکە، له هەقی خۆت، ﴿وَقُلْ سَلَامٌ﴾، پێشیان بڵێ: سەلام، خواتان لهگەڵ، مادام هەر بپروا ناهینن و لهگەڵیاندا گەشتووێه بن بەست، کاتی خۆتیا ن لهگەڵ به فیرو مەدە.

﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾، له مەودوا دەزانن، یاخود پێیان بڵێ: سەلامتان لێ بێ، ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، له مەودوا تێو دەزانن، یانی: ئەو هەمووی فرمایشتی پێغمبەر ﷺ دیارە له حالیکە وادا، که ئێسان لهگەڵ کهسانیکدا که لهللهرفەن و، نەسەلمێتن و هیچیان لێ هەلناکری، دەگاتە بنهست، هیچ چاری نیه، مەگەر بڵێ: خوا حافیزتان بێ و، چی دیکە کاتی خۆیان لهگەڵدا به فیرو نەدات.

لېرەدا دېنە كۆتايى تەفسىرى سوورەتى (الْخُرُوف)، لە خواى پەرورەردگار داواكارىن، كە بە لوتف و كەرەمى غۆي، عەقلمان ھۆشيارترو، دلمان بېدارتر بكات، بو باشتىر لى تېكەبشتنى فەرماپشتەكەى و، چاكتر تېدا پېكەبشتنى، بە ھۆي پېوھ پابەندبوون و بەرجەستە كەردنەوھ، چ ھوھى لە ژيانى تاكيمان دا دەكرى، چ ھوھى لە ژيانى خېزانىي و، چ لە ژيانى كۆمەلایەتیی و، چ لە ژيانى سیاسييمانداو، يارمەتیییمان بدات، ئەم فورئەنە خۆمانى پى بژئینەوھو، دەوروبەرمانى پى بژئینەوھو، خۆمانى پى پاك و چاك بکەين، دەوروبەرمان پى پاك و چاك بکەين.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نېۋەرۈك

- پېشەكى ئەم تەفسىرە بەگشتى..... ۵
 بەرچاۋ پوۋنىيەكى گىزىگ ۱۰
 لەبارەى ئەم تەفسىرەۋە ۱۰
 پېشەكى ئەم بەرگە..... ۱۲

تەفسىرى سورەتى فصلت

- دەستېك ۱۷
 پېئاسەى سورەتى (فصلت) و بابەتەكانى ۱۷
 يەكەم: ناۋى: ۱۷
 دوۋەم: شوئى دابەزىنى: ۱۸
 سىئەم: رېزبەندىي لە موصحف و دابەزىندا: ۱۸
 چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى: ۱۸
 پېنجەم: نېۋەرۈكى: ۱۹
 شەشەم: تايەتمەندىيەكانى: ۱۹
 حەۋتەم: دابەشكردى ئايەتەكان بۇ چەند دەرسىك: ۲۱
دەرسى يەكەم ۲۳
 پېئاسەى ئەم دەرسە ۲۵
 ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان ۲۶
 شىكرىدەۋەى ھەندى لە وشەكان ۲۷
 ماناى گشتىي ئايەتەكان ۳۰
 ھۆى ھاتنەخوارەۋەى ئايەتەكان ۳۹
 مەسەلە گىزىگەكان ۴۴
 پېئاسەى قورئان بە نۆ سىفەتى سەرەكىي ۵۲

- ۷۴..... كورته باسېك له باره ى دروستېوونى گەردوونەوہ.
- ۹۱..... **دەرسى دووہم**
- ۹۳..... پېناسەى ئەم دەرسە
- ۹۴..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان
- ۹۵..... شىكردنەوہى ھەندېك له وشەكان
- ۹۷..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۱۰۴..... مەسە لە گرنگەكان
- ۱۲۵..... **دەرسى سېئەم**
- ۱۲۷..... پېناسەى ئەم دەرسە
- ۱۲۸..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان
- ۱۳۰..... شىكردنەوہى ھەندېك له وشەكان
- ۱۳۲..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۱۴۰..... مەسە لە گرنگەكان
- ۱۴۷..... كورته باسېك له باره ى شايدەبىي لەسەر درانى مرؤفەوہ لە قىامەت دا.....
- ۱۶۷..... **دەرسى چوارەم**
- ۱۶۹..... پېناسەى ئەم دەرسە
- ۱۷۰..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان
- ۱۷۱..... شىكردنەوہى ھەندېك له وشەكان
- ۱۷۳..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۱۷۹..... مەسە لە گرنگەكان
- ۱۸۶..... كورته باسېك له باره ى ھاوہ لېتېي فرىشتان بۆ پرواداران و، شەيتانەكان بۆ بېيروايان.....
- ۲۰۲..... كورته باسېك له باره ى خەسلەتە بنەپرەتېيەكانى بانگەوازكارانەوہ.....
- ۲۴۵..... **دەرسى پېنجەم**
- ۲۴۷..... پېناسەى ئەم دەرسە
- ۲۴۸..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان
- ۲۴۹..... شىكردنەوہى ھەندېك له وشەكان
- ۲۵۱..... ماناى گشتىي ئايەتەكان

- ۲۵۶..... مەسەلە گىزىگەكان
- ۲۷۳..... دەرسى شەشەم
- ۲۷۵..... پېناسەى ئەم دەرسە
- ۲۷۶..... ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان
- ۲۷۷..... شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان
- ۲۸۰..... ماناى گىشتىي ئايەتەكان
- ۲۹۰..... مەسەلە گىزىگەكان
- كورتە باسېك لە بارەى دەرکەۋتتى بەردەۋامى نىشانەكانى خواۋە ﷺ لە ئاسۋىيەكان و
- ۳۰۶..... لە خودى مروققانىشدا:

تەفسىرى سوۋرەتى الشورى

- ۳۱۵..... دەستېيك
- ۳۱۵..... ئېۋەرۋكى سوۋرەتى (الشورى) و بابەتەكانى
- ۳۱۵..... يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە:
- ۳۱۵..... دوۋەم: شوئىنى دابەزىنى:
- ۳۱۶..... سىيەم: رىزبەندىي لە موصحف و دابەزىنى دا:
- ۳۱۷..... چۈارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:
- ۳۱۷..... پېنچەم: ئېۋەرۋكى:
- ۳۱۸..... شەشەم: تايەتەندىيەكانى:
- ۳۲۰..... ھەۋتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك:
- ۳۲۳..... دەرسى يەكەم
- ۳۲۵..... پېناسەى ئەم دەرسە
- ۳۲۶..... ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان
- ۳۲۸..... شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان
- ۳۲۹..... ماناى گىشتىي ئايەتەكان
- ۳۳۶..... مەسەلە گىزىگەكان

- كورتە باسېڭ لە چوار سەرنج دا لە بارەى خواو پەيوەندىيەو لە گەل دروستكراوہ كانى
 ۳۴۲.....
 كورتە باسېڭ لە بارەى بە پاڭگرتنى خواو، لە وڭچوونى بە دروستكراوہ كانى ۳۶۹
 كورتە باسېڭ لە بارەى بژيودانى خواو زۆرو كەمكردنيەوہ ۳۷۸
دەرسى دووہم ۳۹۳
 پېناسەى ئەم دەرسە ۳۹۵
 ماناى دەقاو دەقى ئايەتە كانى ۳۹۶
 شيكردنەوہى ھەندىڭ لە وشە كانى ۳۹۸
 ماناى گشتىي ئايەتە كانى ۴۰۰
 مەسە لە گرنگە كانى ۴۱۳
دەرسى سېيەم ۴۴۳
 پېناسەى ئەم دەرسە ۴۴۵
 ماناى دەقاو دەقى ئايەتە كانى ۴۴۶
 شيكردنەوہى ھەندىڭ لە وشە كانى ۴۴۷
 ماناى گشتىي ئايەتە كانى ۴۵۰
 مەسە لە گرنگە كانى ۴۵۶
 كورتە باسېڭ لە بارەى ماناى ﴿ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ ﴾ ھو: ۴۶۸
دەرسى چوارەم ۴۷۷
 پېناسەى ئەم دەرسە ۴۷۹
 ماناى دەقاو دەقى ئايەتە كانى ۴۸۰
 شيكردنەوہى ھەندىڭ لە وشە كانى ۴۸۱
 ماناى گشتىي ئايەتە كانى ۴۸۳
 مەسە لە گرنگە كانى ۴۹۵
 روونكردنەوہىك لە سەر ھەبوونى پېرۆ (دابە) لە ئاسمان دا ۵۰۸
دەرسى پېنجەم ۵۱۷
 پېناسەى ئەم دەرسە ۵۱۹
 ماناى دەقاو دەقى ئايەتە كانى ۵۲۰

- ۵۲۲.....شىكىردنەۋەى ھەندىك له وشەكان
- ۵۲۴.....ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۵۳۶.....مەسە لە گرنگەكان
- ۵۴۸.....كورتە باسئىك له بارەى راۋىژەۋە:
- ۵۶۹.....**دەرسى شەشەم**
- ۵۷۱.....پىئاسەى ئەم دەرسە
- ۵۷۳.....ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان
- ۵۷۴.....شىكىردنەۋەى وشەكان
- ۵۷۷.....ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۵۸۳.....مەسە لە گرنگەكان
- ۵۹۵.....كورتە باسئىك له بارەى فەرمايشتەكردنى خواۋە
- ۶۰۷.....كورتە باسئىك له بارەى فەرمايشتەكردنى خوا **﴿ مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا أَلَكْتُبُ وَلَا الْإِيمَنُ ﴾**

تەفسىرى سوۋرەتى الزخرف

- ۶۱۵.....پىئاسەى سوۋرەتى (الزخرف) ۋە بابەتەكانى
- ۶۱۵.....(۱) - ناۋى ئەم سوۋرەتە:
- ۶۱۵.....(۲) - شوئىنى دابەزىنى:
- ۶۱۶.....(۳) - رىزبەندىي لە موصەھف ۋە ھاتتە خواردا:
- ۶۱۶.....(۴) - ژمارەى ئايەتەكانى:
- ۶۱۶.....(۵) - ئىۋەرۋكى:
- ۶۱۸.....ھەۋتەم: تايەتمەندىيەكانى:
- ۶۲۱.....ھەشتەم: دابەش كەردنى ئايەتەكان بۇ چەند دەرسىك:
- ۶۲۵.....**دەرسى يەككەم**
- ۶۲۷.....پىئاسەى ئەم دەرسە
- ۶۲۹.....ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان
- ۶۳۰.....شىكىردنەۋەى ھەندىك له وشەكان
- ۶۳۳.....ماناى گشتىي ئايەتەكان

- مەسەلە گىرەكە كان ۶۳۹
- كورتە باسپىك لە بارەى عەرەبىيى بوونى قورئانەوہ ۶۴۵
- دەرسى دووہم** ۶۶۷
- پېئاسەى ئەم دەرسە ۶۶۹
- ماناى دەقاو دەقى ئايەتە كان ۶۷۰
- شىكرەنەوہى ھەندىك لە وشە كان ۶۷۱
- ماناى گشتىي ئايەتە كان ۶۷۴
- مەسەلە گىرەكە كان ۶۸۱
- كورتە باسپىك لە بارەى ئارەبوايى شوئىكەوتنى كوئرانەى پېئىئانەوہ: ۷۰۱
- دەرسى سېئەم** ۷۰۹
- پېئاسەى ئەم دەرسە ۷۱۱
- ماناى دەقاو دەقى ئايەتە كان ۷۱۳
- شىكرەنەوہى ھەندىك لە وشە كان ۷۱۵
- ھۆى ھاتنە خوارەوہى ئايەتە كان ۷۱۸
- ماناى گشتىي ئايەتە كان ۷۱۹
- مەسەلە گىرەكە كان ۷۲۹
- شەش كورتە سەرنج لە بارەى دنيا و دواپۇژەوہ ۷۴۶
- دەرسى چوارەم** ۷۶۳
- پېئاسەى ئەم دەرسە ۷۶۵
- ماناى دەقاو دەقى ئايەتە كان ۷۶۶
- شىكرەنەوہى ھەندىك لە وشە كان ۷۶۷
- ماناى گشتىي ئايەتە كان ۷۷۱
- مەسەلە گىرەكە كان ۷۷۷
- دەرسى پېئىئەم** ۷۹۳
- پېئاسەى ئەم دەرسە ۷۹۵
- ماناى دەقاو دەقى ئايەتە كان ۷۹۶
- شىكرەنەوہى ھەندىك لە وشە كان ۷۹۷

- ۷۹۸..... ھۆي ھاتتە خوار ھوي ئايەتە كان.....
- ۸۰۰..... ماناي گشتىي ئايەتە كان.....
- ۸۰۴..... مەسەلە گىرنگە كان.....
- ۸۱۰..... ھەندىك وردەكاريى ماناي (وَلَمَّا شَرِبَ أَشْرَبَ مَرِيْعَ مَكَا).
- ۸۲۳..... **دەرسى شەشەم**.....
- ۸۲۵..... پېئناسەي ئەم دەرسە.....
- ۸۲۶..... ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتە كان.....
- ۸۲۷..... شىكرەنە ھوي ھەندىك لە وشە كان.....
- ۸۲۹..... ماناي گشتىي ئايەتە كان.....
- ۸۳۶..... مەسەلە گىرنگە كان.....
- ۸۵۱..... ناز و نىعمەتە كانى بەھەشت و سەرنجىك لە سەر قسەيەكى پازىي.....
- ۸۵۹..... **دەرسى ھەوتەم**.....
- ۸۶۱..... پېئناسەي ئەم دەرسە.....
- ۸۶۲..... ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتە كان.....
- ۸۶۳..... شىكرەنە ھوي ھەندىك لە وشە كان.....
- ۸۶۶..... ماناي گشتىي ئايەتە كان.....
- ۸۷۶..... مەسەلە گىرنگە كان.....